

DAMAGE BOOK

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200771

UNIVERSAL
LIBRARY

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಎಂದರೆ

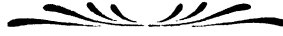
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅವತಾರವೇಯಾಗಿದ್ದ

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಮೇಲೆ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ

ಭಾವಾರ್ಥದೀಪಿಕೆಯೆಂಬ ಟೀಕೆಯ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದವು.

ಇದನ್ನು

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಭಕ್ತರಾದ

ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಕಟ್ಟಿ, ಬಿ. ಎ.

(ಕನ್ನಡ ಗುರುಚರಿತ್ರೆದ ಕರ್ತರು)

ಮಾಮಲೇದಾರ, ಕಾರವಾರ

ಇವರು ಕನ್ನಡಿಸಿದರು.

ಇದರ ಪರಿಶೋಧಕರು.

ನೇಡಮೂರ್ತಿ ಪಂಡಿತ ಕುಮಾರಾ-ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರು.

ಎರಡನೇಯ ಭಾಗ

(೨೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

೭ ರಿಂದ ೧೮ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು.

ಬೆಲೆ ರೂ. ೪—೦—೦

Printed at the "*Central Printing Press*," Karwar,
by **M. V. Godbole**, and published by
R. S. Mudakatte, B A.
Huzur Mamlatdar, Karwar.
8th December 1932.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಈ ದಿವಸ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವು ತಯಾರ ಆಗಿ ೫ ವರ್ಷಗಳಾಗಿ ಹೋದರೂ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಜನತಾಜನಾರ್ಥನನಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವ ಯೋಗವು ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಈಗ ಸುಮಾರು ೪ ವರುಷಗಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ, ತಯಾರ ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಭಗವತ್ಪ್ರೇಮೆಯಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಗೀತಾ ಜಯಂತಿಯ ಶುಭನುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಜನತಾಜನಾರ್ಥನನಿಗೆ ಸಾದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅವತಾರವಿವರವೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಸಮಾಪನೆ” ಎಂಬ ಸದರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನು ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟಿ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು. ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವು, ಇದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪುಸ್ತಕರತ್ನವು. ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಮಂದಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಓದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಇರುವವರೆಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ ಮಂದಿ ಓದುತ್ತಾ ಹೋಗುವರು, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಂಚಪೀಡಿತವಾದ ಮಾನವಜಾತಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಸುಖದ ಲಾಭವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಇದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನವು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನರಿಯದ ಪಾಮರರಿಗೆ ಗೀತಾಜ್ಞಾನವು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನೇ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಅವತಾರಧರಿಸಿ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಬರೆದು ಪಾಮರರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಾವೃತ್ತದ ಪ್ರಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಈ ತತ್ತ್ವಸಾರದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಈ ಹೊತ್ತಿನದಿವಸ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶದಮೇಲೆ ಹರಿದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕಾದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಕಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲಯ ಮಠಾಧೀಶರಾದ ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಾನಂದ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಆಭಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಉದಾರಾಂತಿಕರಣದಿಂದ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇವರು ನನಗೆ ಗುರುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಾದರವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಭಗವದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ಆಯಿತಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬರೆದೆನೆಂತೆಂದೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತನಲ್ಲ.
 ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ನಾಸಿ ಯಜ್ಞುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ |
 ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಪುರುಷ್ಷ ವದರ್ಪಣಂ ||

ಈ ಭಗವದುತ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಚರಣಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ ಶಾಂತಿಃ

<p>ಕಾರವಾರ. ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಶು ೧೧ ಗುರುವಾರ ಶಕೇ ೧೮೫೪.</p>	}	<p style="text-align: center;">ರಾಘವೇಂದ್ರ ಸುಬ್ಬರಾವ ಮೂಡಳಟ್ಟಿ, ಜಿ. ಎ. ಮಜೂರ ಮಾಮಲೇವಾರ ಕಾರವಾರ.</p>
--	---	---

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ಸಪ್ತಾಹಪದ್ಧತಿ.

ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಧನೆಯ ದಿವಸ ಹಿಡಿದು ೮ ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ.

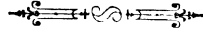
ದಿವಸ.	ಆಧ್ಯಾಯ.	ಮುಂಜಾನೆ.	ಮಧ್ಯಾಹ್ನ.
೧	೧, ೨, ೩, ೪, ೫	ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೀತಾರ್ಶ್ಲೋಕ.	ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟಡಿ.
೨	೬, ೭	, ,	, ,
೩	೮, ೯, ೧೦	, ,	, ,
೪	೧೧, ೧೨	, ,	, ,
೫	೧೩, ೧೪	, ,	, ,
೬	೧೫, ೧೬, ೧೭	, ,	, ,
೭	೧೮	, ,	, ,
೮	೧ — ೧೮	ಸಂಪೂರ್ಣಸಂಸ್ಕೃತಗೀತಾರ್ಶ್ಲೋಕಪಠನ.	

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಕ್ರ.ಸಂ.	ಹೆಸರು.	ಪದ್ಯಸಂಖ್ಯೆ		ಪುಟ.
		ನಂಪು.ತ.	ಕನ್ನಡ.	
೭	ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗ	೩೦	೧೪೨	೦೩೦ - ೧೪೭
೮	ಅಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗ	೨೮	೧೯೩	೧೪೫ - ೧೬೮
೯	ರಾಜವಿದ್ಯಾರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗ	೩೪	೩೬೭	೧೬೯ - ೨೦೫
೧೦	ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತಾರಯೋಗ	೪೨	೨೩೦	೨೦೬ - ೨೩೦
೧೧	ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನಯೋಗ	೫೫	೫೨೬	೨೩೨ - ೨೮೫
೧೨	ಭಕ್ತಿಯೋಗ	೨೦	೧೫೬	೨೮೬ - ೩೦೨
೧೩	ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗ	೩೪	೭೮೦	೩೦೩ - ೩೭೮
೧೪	ಗಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೭	೨೬೨	೩೭೯ - ೪೦೬
೧೫	ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗ	೨೦	೩೯೭	೪೦೭ - ೪೪೫
೧೬	ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೪	೩೧೯	೪೪೬ - ೪೭೭
೧೭	ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗ	೨೮	೨೭೫	೪೭೮ - ೫೦೬
೧೮	ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗ	೭೮	೧೧೯೭	೫೦೭ - ೬೨೪
	ಆರತಿ		೭	1 - 3
	ಹರಿಪಾಠ		೭೦	೧ - ೭
	ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.			1 - 24

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

(೨ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ.)

೭ ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಸಾರ್ಥ ಯೋಗಂ ಯುಂಜನ್ನದಾಶ್ರಯಃ |
ಅಮಂಶಯಂ ಸಮಗ್ರಂ ನಾಂ ಯಥಾ ಜ್ಞಾತ್ಯಸಿ ತಚ್ಚೈಣು || ೧ ||

ಜ್ಞಾನಂ ತೇಹಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಮಿದಂ ವಕ್ಶ್ಯಾಮ್ಯಶೇಷತಃ |
ಯಜ್ಞಾತ್ಮಾ ನೇಹ ಭೂಯೋಽನ್ಯಜ್ಞಾತ್ಮವ್ಯಮವಶಿಷ್ಯತೇ || ೨ ||

ಸಿಯರಸ ಪರಿನಗಿರಪಿರ- |
ನರೇ ನೀನೀಗಾಟಿ ಯೋಗವಿ |
ಪರಸುಂಪನ್ನನು ಕಣಾ ಮಗುಾನು ನಿನಗೇರೆವೆ ||
ಪರಮ ಪ್ರಿಯಜ್ಞಾನವನು ಮೇ |
ಣಿರವೆ ಲೌಕಿಕ ಜ್ಞಾನವನು ನೀ |
ನರಿಯತದ ನಿನಗುಪ್ಪದಲ್ಲೆ ನಿತ್ಯ ನಿಜವೂಪ || ೧ ||

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಯಲು |
ನಾನು ಕರತಲರತ್ನದಂದವಿ |
ಪೂರ್ಣತನುಂ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪಥದೊಳಗೆ ಒಂದೆ ||
ಜ್ಞಾನಲೌಕಿಕವಿಂದ ಮಾಡುವೆ- |
ದೇನನುತ ಸಂಶಯವು ನಿನಗಿರೆ |
ನಾನು ನಿನಗಾನೇರೆವೆ ಮೊದಲಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿರನು || ೨ ||

ಜ್ಞಾನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗಲು |
ಓನದೃಷ್ಟಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಾಗುವೆ- |
ದೇನು ಹೇಳೆ ತೀರ ಹೋದಿವಿ ನಾಪೆ ಚಿತ್ತವುವೆ ||

ಓನ ಕುಂತಿ ಬುದ್ಧಿಗತಿ ಹಿರೆ |
ದಾನಿಯವರು ನೀಕಾರನರಣಿಯು |
ದೇನ ಹೇಳಲ ತರ್ಕ ನರಿಯರು ಜ್ಞಾನವಿರೆ ನೀಡದು || ೩ ||

ಎರಡನೆಯ ಲೌಕಿಕಜ್ಞಾನವ |
ಕರೆವೆನ್ನೆ ಜ್ಞಾನವನುತಲೆ |
ನರನು ಸತ್ಯ ಸ್ವಪಂಚನಲಜ್ಞಾನವಾಗುವುದು ||
ಹರಿದು ವಿಜ್ಞಾನವ ಸಮೂಲವ |
ಕರಗಿಸುತಲಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ |
ಒರವುಪ್ಪೆ ಸುಖಾನ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಕಟವುದು || ೪ ||

ನಾಧ್ಯವಾಗಲು ಜ್ಞಾನವೋಗವು |
ವಾದತರ್ಕವಾಗಿಗಳು ಕುಂತಿ- |
ವಾದುವೆ ಸಂಕೃಷ್ಟಿಯವು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ||
ಭೇದಭಾವೆನಾಶವವು |
ಬೋಧವಮುಚ್ಚೆ ಮನಕೆ ಹೇತುವು |
ಹೇ ಧನಂಜಯ ರಬ್ಬಿದಿಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ ಗುರುತತ್ವ || ೫ ||

ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು ಕಶ್ಚಿದ್ಧೃತತಿ ಸಿದ್ಧಯೇ |
ಯತತಾನುಪಿ ಸಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಶ್ಚಿನ್ಮಾಂ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ || ೩ ||

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ಪರಿಕಿಸಲು ನಾ |
ವಿರದೊಳೊಬ್ಬಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು |
ವಿರಳರೆನ್ನನು ತಿಳಿವರೇ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛು ಹಲವರಲಿ ||
ಧರೆಯಲಾ ಮಾನವರ ಹೆಕ್ಕಿ ಸು |
ಭರದಿ ಸೈನ್ಯ ತಯಾರಿಸುವರೈ |
ಧುರದಿ ಕೈಕೈಯಾಗೆ ಖಡ್ಗಾಘಾತದೆದುರಿನಲಿ || ೩ ||

ಬರುವರತಿದುರ್ಲಭರು ವಿಜಯದ |
ಸಿರಿಯು ಮಾಲೆಯನೇರಿಸುವ ವರ |
ಪುರುಷನೊರ್ವನೆ ಸೈನ್ಯದೊಳಗುಪವಿಷ್ಟ ಸರಿ ಪಾರ್ಥ ||

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ |
ಧರಿಸುತಾಲಿಯ ಯತ್ನ ಮಾಡುವ |
ರಿರುವರೈ ಜ್ಞಾನೇಚ್ಛುಗಳು ಕೇಳ್ ಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ || ೩ ||

ಪಾರಗಾಣುವನೊರ್ವನವರಲಿ |
ತೋರುವುದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವು |
ಚಾರತರದಿಂದಿದನು ಪೇಳುವೆ ಮುಂದೆ ಕೌಂಶೇಯ ||
ಧೀರ ರಣಗಂಭೀರ ಕುಂಠಿಕು |
ಮಾರ ವಿಜ್ಞಾನವನು ನಾವಿ |
ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೪ ||

ಭೂಮಿರಾಪೋನಲೋ ವಾಯುಃ ಖಂ ಮನೋ ಬುದ್ಧಿರೇವ ಚ |
ಅಹಂಕಾರ ಇತೀಯಂ ಮೇ ಭಿನ್ನಾ ಪ್ರಕೃತಿರಷ್ಟಧಾ || ೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಂಗೆ ಕೈ ಛಾಯೆಯು |
ಮೆರೆವ ಪರಿಯಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದೊ |
ಳಿರುವುದೆನ್ನಯ ಛಾಯೆ ಮಾಯೆಯೆ ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯ ||
ಕರೆವರಿದನೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಯೆನುತಲಿ |
ನಿರುತವದರಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗ |
ಳಿರುವುವೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜನಿಸಿದುದೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ | ೪ ||

ಧಾರುಣಿಯು ಜಲ ಶೇಷ ವಾಯು ಖ |
ಚಾರು ಮನವೊರ್ ಬುದ್ಧಿಯೊರಹಂ |
ಕಾರವೀಪರಿ ಯೆಂಬು ಭೇದಗಳೆಹುವು ಕೌಂಶೇಯ ||
ಬೇರೆ ಬೇರೀ ತೆರದೊಳಿರುವ ಪ್ರ |
ಕಾರವೆಂತೆನೆ ಯೆನಗೆ ನೀನು ವಿ |
ಚಾರಿಸಲು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆನು ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವು || ೫ ||

ಅಪರೇಯಮಿತಸ್ತ್ವನ್ಯಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೇ ಪರಾಮ್ |
ಜೀವಭೂತಾಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಯಯೇದಂ ಧಾರ್ಯತೇ ಜಗತ್ || ೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಯೆಂಬು ಭೇದಗ |
ಳಿಸಿದರೆ ಕೂಡೊಂದು ಭಾವದಿ |
ಪರಮ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಯೆನ್ನದಾಗುವುಬಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
ಇರುವುದಿದುವೇ ಜೀವಭೂತವು |
ಕರೆವರೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
ಶರಿಸುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಜೀವಭಾವವನು || ೫ ||
ಸಂದು ಜಡವಸ್ತುವಿಗೆ ಜೀವಕೆ |
ತಂದುಕೊಡುವುದು ಜೀವನಕೆ ತಾ |
ನಂದು ಜೀವನೆ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂಶೇಯ ||

ತಂದು ಮನದಲಿ ಶೋಕವೋಹವ |
ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವನೆ ಕರ |
ತಂದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುವುದೈ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯ || ೫ ||
ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಕೌಶಲ |
ಭರದಹಂಕಾರದಲಿ ಜಗ ತಾಂ |
ಧರಿಸಿಹುದು ನಾನೊರೆದನೀ ಪರಿ ಗೂಢತತ್ತ್ವವನು ||
ನರನೆ ಕೇಳೇ ಶೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವೆ |
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಾಟವು |
ಧರೆಯಲಿದನರಿತವರೆ ಬಾಣರು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು || ೬ ||

ಏತದ್ಯೋನೀನಿ ಭೂತಾನಿ ಸರ್ವಾಣೀತ್ಯುಪಧಾರಯ |

ಅಹಂ ಕೃತ್ಸ್ಯಸ್ಯ ಜಗತಃ ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಸ್ತಥಾ || ೬ ||

ಎಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವ-
ಕ್ಷೇಂದದಿಂದೀ ಸ್ಥೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ |
ಒಂದು ಸಂಯೋಗವನು ಮಾಳ್ವುದು ಕೇಳೆ ಧನಂಜಯನೆ ||

ಆಂದು ಸರ್ವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಲು |
ಒಂಧರದ ವರ ಟಂಕನಾಲೆಯು |
ಒಂದುವುದು ಲೋಕದಲಿ ಚಂದವನೆಂತು ಪೇಳುವೆನು || ೧೪ ||

ಬಾತಿಗಳು ನಾಲ್ಕುಮವು ಪ್ರಾಣಿ-
ವ್ರಾತದಲ್ಲಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
ಭೂತಪಂಚಕೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು ||
ಭೂತಕದಿ ಸ್ವೇದಜ ಜರಾಯುಜ-
ನಾತೆರದೊಳುದ್ಭಿಜ್ಜವಂದಜ |
ಬಾತಿ ನಾಲ್ಕಾಗುವುವು ಪರಿಪರಿ ರೂಪವೇಳುವುವು || ೧೫ ||

ಆರಿ ನರನೆ ಯೆಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕುಗೆ-
ಳಿರುವುಯೆ ಯುಸಬಾತಿಲಕ್ಷಗೆ-
ಳಿವಿವರಾರವುಗಳೊಳು ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಷ್ಟು ಜನಿಸುವುವು ||
ಇರುವುವಿವು ನಾಣ್ಯಗಳೆ ಪರಿಪರಿ-
ಯಿರದು ಗಣನೆಯು ವ್ಯಕ್ತವಿವುಗಳ |
ಸರುವವ ನಿರಾಕಾರವಂತಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಿನಗೆ || ೧೬ ||

ಹೊರಗೆ ಒರುವುವು ಪ್ರಕೃತಿ ಗರ್ಭವ |
ಧರಿಸಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿವುಗಳನು ತಾಂ |
ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹಚ್ಚಿ ನಾಣ್ಯಗಳ ||

ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವುದು ಜಗದೊಳೆಲ್ಲವ- |
ನರಿವುದಿದನೆಲ್ಲವನು ಮಾಯೆಯೆ |
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನರಿಗಿಲ್ಲವರವೈ ಗಣನೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ || ೧೭ ||

ಎಸಗಿ ಒಹುವಿಧರೂಪ ನಾಣ್ಯವ |
ಪಸುಸುವುದೈ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಳಕದು |
ಮುಸುಯೊಳಿದ ಕರಗನುವುದೈ ಯಾ ಟಂಕನಾಲೆಯಲಿ ||
ವಸುಮತಿಯೊಳಾ ಕರ್ಮಕನುಗುಣ |
ಪ್ರಸರವನು ಮಾಡುವುದು ಸರ್ವವ- |
ನುಸುರಲಾರನು ಮಾಯೆಯಾಟವೆ ಸರ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಯಿದು || ೧೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ರೂಪಕವ ವಿ- |
ಸ್ವರಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
ಪರಿಯು ತಿಳಿಯಿತೆ ನಿನಗಿದನ್ವ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಪೇಳೈ ||
ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ನಾಮರೂಪವ- |
ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯು |
ಒರುವುದರವನಗೊರ್ವನಿಂಗೀ ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು || ೧೯ ||

ಎನ್ನಲಿಹುದೀ ಮಾಯೆಯುದರಿಂ |
ಭುಷಿತೆಯು ನಾ ಕಾಣೆ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ತಲ್ಲೀನನಿಹುದೀ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಲಾ ||
ಎನ್ನವರು ಕೋವಿದರು ಜಗವು- |
ತ್ವನ್ನೆನ್ನಿಂಧಾಗುವುದು ಲಯು- |
ವೆನ್ನಲಿಯೆ ಹೊಂದುವುದು ಪಾಲನವೆನ್ನೊಳಿಹುದೆಂದು || ೨೦ ||

ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ಧನಂಜಯ |

ಮಯಿ ಸರ್ವಮಿದಂ ಪ್ರೋತಂ ಸೂತ್ರೇ ಮಣಿಗಣಾ ಇವ || ೭ ||

ದೃಶ್ಯ ವಿಶ್ವವು ಮೃಗಜಲದ ನಾ- !
ದೃಶ್ಯವುಳ್ಳುದು ನರನೆ ಯಲ್ಲವೆ |
ನಿಶ್ಚಯದೊಳಿದಕಿಹನು ಸೂರ್ಯನೆ ಮೂಲಕಾರಣನು ||
ನಿಶ್ಚಯವನರಿಯದಲಿ ಜಲವಿದು |
ನಿಶ್ಚಿತಾತ್ಮಕವನುತ ನಂಬಲು |
ನಿಶ್ಚಿತವೆ ಸೂರಿಯನ ಕಿರಣಗಳೆಕೆ ಕಾರಣವು || ೨೧ ||

ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಲಿ |
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಲ್ಲ ಪ್ರ- |
ವಿಷ್ಣುವಾಗುವುದೆನ್ನಲಿಯೆ ನಾ ಮೂಲಕಾರಣನು ||
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವುದು ಮೇಣೆ |
ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ |
ಶಿಷ್ಟನಂಮತ ಮೂಲತತ್ತ್ವವೆ ನಾನು ಕೌಂತೇಯ || ೨೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ |
ಧರಿಸಿಹೆನು ಮಣಿಗಣದ ಸೂತ್ರದ |
ತೆರದಿ ಚಿತ್ರವಿದೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ಮೆರೆವ ಸ್ವರ್ಣದ ಮಣಿಗಣಂಗಳ |
ಸರವ ಸ್ವರ್ಣದ ಸೂತ್ರದಿಂದಲೆ |
ನಿರುಮಿಸಿದ ತೆರದಂತೆ ಹೊರಗೊಳಗೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆನು || ೨೩ ||

ರಸೋಽಹಮಪ್ಸು ಕೌತೇಯ ಪ್ರಭಾಸ್ಮಿ ಶಶಿಸೂರ್ಯಯೋಃ |
ಪ್ರಣವಃ ಸರ್ವವೇದೇಷು ಶಬ್ದಃ ಖೇ ಪೌರುಷಂ ನೃಷು || ೮ ||

ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ಚ ತೇಜಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ವಿಭಾವಸೌ ||
ಬೀವನಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ತಪಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತಪಸ್ವಿಷು || ೯ ||

ನೀರಿನಲಿ ರಸರೂಪನಾಗಿಹೆ |
ಮಾರುತದಲಿಹೆ ಸ್ವರ್ಕರೂಪನು |
ಸೂರಿಯನ ಚಂದ್ರಮನ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವಾಗೆನು ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳೂಂ ಗಂಧವಾಗಿಹೆ |
ಸೇರಿಹೆನು ಶಬ್ದಾತ್ಮೆ ಖದಲೋಂ |
ಕಾರವಾಗಿಹೆ ಸರ್ವವೇದಂಗಳಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೪ ||

ಮೂರು ಜಗದೊಳಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಾಣಿಪ್ತ- |
ಕಾರವಿರುವುವು ಬಾತಿ ಬಹುವಿಧ |
ತೋರುವುವು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಡಿ ಗುಣವನನುಸರಿಸಿ ||
ಮಾರುತಾಶನ ಕೆಲವರು ತೃಣಾ- |
ಹಾರಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲರಿಗನ್ನಾ- |
ಹಾರ ನೀರಾಹಾರವೀಪರಿ ಜಗದಿ ಹಲ ಪರಿಯು || ೨೫ ||

ವುರುಷರಲಿ ಪೌರುಷವು ಪೌರುಷ- |
ಕಿರುವ ಮೂಲಾಹಂತೆ ನಾನಿಹೆ - |
ನರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನ ನಿನಗೆ ವೇದಿಸೆನು ||
ಇರುವುದಿಗ್ನಿಯು ತೇಜ ತಾಂ ಹೇ- |
ದ್ವಿರುವ ಹೊದಿಕೆಯ ದೂರ ಮಾಡಲು |
ಮೆರೆವ ವೈಶ್ವಾನರನ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು || ೨೬ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೀ ಪರಿಯ ಗುಣಸಂ- |
ಧಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಬೀವನ |
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಿಗೆ ಬೀವನ ಮೂಲಕಾರಣನು ||
ನಾನೆ ತಾಪಸರೋಳಗೆ ತಪವಿಹೆ |
ನಾನೆ ಜಪನ್ಯಾಧ್ಯಾಯಕಾರಣ |
ನಾನೆ ರೋಗ್ರಾಧಾಮ ಮಂಗಲಧಾಮ ಬಹುನಾಮು || ೨೭ ||

ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಸನಾತನಮ್ |
ಬುದ್ಧಿ ಬುಧ್ಧಿ ಮತಾಮಸ್ತಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮಹಮ್ || ೧೦ ||

ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ ಕಾಮಾರಾಗವಿನರ್ಜಿತಮ್ |
ಧರ್ಮಾವಿರುದ್ಧೋ ಭೂತೇಷು ಕಾಮೋಽಸ್ಮಿ ಭ್ರತರ್ಷಭ || ೧೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವಂಕುಡ |
ವಿರುತ ನಂತರ ವಿಸ್ತರಿವುದೈ |
ಮರಳಿ ಕೇಳೋಂಕಾರ ತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ ||
ಭರದಿ ನುಂಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವ |
ನಿರುವೆ ನಾನಾ ಸರ್ವಕಾಲದೋ- |
ಳಿರುವೆನಲ್ಲೆ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬೀಜ ನಾನಲ್ಲೆ || ೨೮ ||

ಅದಿವಿರಹಿತ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಬೀಜವಿದು ನೀ- |
ನಾದರಿಸಿ ಕೇಳೈ ನಿನಗೆ ನಾ ಗುಪ್ತವರುಹಿದೆನು ||
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯನೆಣಿಸದಲೆ ನೀ |
ನಾದರದಿ ಕೇಳುತ ವಿಚಾರವ |
ಮೋದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗುಪಯೋಗವಾಗುವುದು || ೨೯ ||

ಬೇಡ ವಿಷಯಾಂತರವು ಸಾಕಿದು |
ಗೂಢ ಶಬ್ದದಿ ನಿನಗೆ ವೇದಿ |
ದೂಡಿಯಲಿ ತಾಪನೋಳಗೆ ನಾನಿಹೆ ತಪೋರೂಪ ||
ಗಾಢ ಬಲಶಾಲಿಯೊಳು ಬಲ ನಾ |
ಪ್ರೌಢಬುದ್ಧಿಲಿ ಬುದ್ಧಿ ನಾನೇ |
ನೋಡು ಧರ್ಮಾರ್ಥವಿರುದ್ಧವೆ ಕಾಮ ನಾನಿಹೆನು || ೩೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ವಿಕಾರ ವರ್ಧಿಸಿ |
ನಿರುತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕೆ ಮನ ಬಂ- |
ದಿರುವ ತೆರದಲಿ ಯಾಚರಣೆ ಮಾಡಲ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆಯು ||
ಚರಿಸದೈ ಧರ್ಮದ ವಿರುದ್ಧಾ- |
ಚರಣದಲಿ ತತ್ಯಾಮ ವಿಸಿತವೆ |
ಯಿರುವ ಮಾರ್ಗದಿ ಚರಿಸಿ ತ್ಯಜಿಸುವುದೈ ನಿಸಿದ್ಧವನು || ೩೧ ||

ಹತ್ತರದಿ ಒರತಿಯದು ನಿಯಮವೆ- |
ಸುತ್ತ ಹಚ್ಚಿದ ಡೀವಟೆಗೆಯೈ |
ರಘೈಯನ್ನೀತೆರದಿ ಕಾಮವು ನಡೆಯುತಿಹುದಲ್ಲೆ ||

ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಿಂದಿ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಗೃ- |
ಹಸ್ತ ಮೋಕ್ಷದ ತೀರ್ಥವ್ಯಾನದಿ |
ಮುಕ್ತಿಯನು ಹೊಂದುವನು ಸಂತಯವೇ ಧನಂಜಯನೆ || ೩೨ ||

ನರನೆ ವೇದವು ಗೌರವಿಸುತಹ |
ಕರುಮನೆಂಬುವ ಮಂಡಪದ ಮೇ- |
ಲಿರದೆ ಕಾಮವು ಬೆಳೆಸುವುದು ವಲ್ಲಿಯನು ಮೋದದಲಿ ||
ಸರಸದಿಂದೀ ಕರ್ಮಫಲವೆಂ- |
ಬಿರುವ ವಲ್ಲಿಯು ದಳಗಳೆಲ್ಲವು |
ಹರಿದು ಮೋಕ್ಷವ ಮುಟ್ಟುವನಕವೆ ವಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವುದು || ೩೩ ||

ನರನಿಗರುಪಿದನಾಗ ಯೋಗಿಗ- |
ಳರಸ ತ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾರಣ ಕಾಮದೇವನಲಾ ||
ಉರುವನವನೈ ನಿಯಮಬದ್ಧನು |
ಧರೆಯಲಾನೀ ತೆರದ ದೇವನು |
ವೊರುವನೋದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದ ಜನಕ ನಾನಿಹೆನು || ೩೪ ||

ಯೇ ಚೈವ ಸಾತ್ವಿಕಾ ಭಾವಾ ರಾಜಸಾಸ್ತಾನುಸಾಶ್ಚ ಯೇ |
ಮತ್ತ ಏವೇತಿ ತಾನ್ನಿದ್ಧಿ ನ ತ್ವಹಂ ತೇಷು ತೇ ಮಯಿ || ೧೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ- |
ವಿರುವವೀಪರಿ ಮೂರು ಭಾವರ್ಗ- |
ಳರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ||
ಪರಿ ಯೆನ್ನಿಂದಾದರೇನೀ- |
ಪರಿಗಳಲಿ ನಾನಿರೆನು ನಿಜ ನೀ- |
ನರಿಯು ಬೀಳ್ಕೈ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ಪೇಳ್ವೆ || ೩೫ ||

ಒರುವುನೈ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದೊ- |
ಳಿರುವುದೇನೈ ಗಗನ ಮೋಡದೊ- |
ಳಿರುವುದಾಪರಿ ಜಲವು ಮೋಡಂಗಳಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
ಉರುವುದೇನಾ ಜಲದಿ ಮೋಡವು |
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಮಿಂಚು ಮೋಡದಿ |
ಒರುವುದೇ ಮಿಂಚಿನಲಿ ಮೋಡವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೩೬ ||

ಕೆರೆಯ ನೋಡಿದರೇನು ಸ್ವಸ್ಥದಿ |
ಒರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮುಳುಗನಲ್ಲಾ |
ಕೆರೆಯೊಳಹನೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು ||
ಒರುವುದಾಪರಿ ಬೀಜದಿಂ ಮರ- |
ವಿರುವುದೇ ಮರದೊಳಗೆ ಬೀಜವು |
ಧರೆಯೆಲ್ಲ ವಿಕಾರಗಳಲಾನಿರೆನು ಕೌಂತೇಯ || ೩೭ ||

ಹೊಣೆಯು ಒರುವುದು ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲಿ |
ಹೊಗೆಯೊಳಗೆ ಮೇಣಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯು |
ಒಗೆಯಲೆನ್ನಿಂ ನಾತ್ವಿಕಾದಿ ವಿಕಾರಗಳು ನಿಜದಿ ||
ಜಗದೊಳುದ್ಧರಿಸಿದುದು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಯುಗಮವಾದರದೇನು ಯೆನ್ನಲಿ |
ಒಗೆಯು ಬೀಡದದೊಳಗೆ ನಾನಿಹೆನೆಂದು ಕೌಂತೇಯ || ೩೮ ||

ತ್ರಿಭಿರ್ಗುಣಮಯೈರ್ಭಾವೈರೇಭಿಃ ಸರ್ವಮಿದಂ ಜಗತ್ |
ನೋಹಿತಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಮಾಮೇಭ್ಯಃ ಪರಮವ್ಯಯಮ್ || ೧೩ ||

నిర మేలకే బిళేవ హావసే ।
 నిరనడగివుదల్లవేణ్ణే ।
 జారు మోడద యోగగదిండాకాశవడగువుదు ॥
 ధారుణీయలా స్వస్వ మిథ్య ఏ- ।
 జారవిదు న్నాసదలి బరువుదే ।
 జారు నేత్రద పటల దృష్టియ కేడిసడే పాథ్ ॥ ౩౯ ॥

నిరినలి హుట్టరువ ముత్తదు ।
 నిరినలి కరగువుదే యిలపరి ।
 సేరువుదే మణ్ణింగే మణ్ణిం మాడిరువ గడిగే ॥
 ధారుణీయోకహ వ్రాణీయిల్లరు ।
 జారువేన్నవయవగళ్ళల్లవే ।
 ధారణవ మాడిహరు బిలవవ మాయయాటదలి ॥ ౪౧ ॥

నోడలెన్నను మూరు గుణగళ ।
 మోడడోలపాదియలి మాయేయ ।
 గాడ నేకలదు బరువుచ్చే నడుహాదిగట్టువుదు ॥
 ఆడలీనదనెన్నలుదయిసి ।
 నోడలారరు యెన్న రూపవ ।
 కుండలారరు యెన్న రూపది నోలుడు కౌంతేయ ॥ ౪౦ ॥

హుట్టెదరు యెన్నిందలాదరు ।
 దృష్టిసరు కేళన్న రూపవ ।
 జ్ఞస్వరివరు కుండరెన్నయ రూపదలి పాథ్ ॥
 తోట్టు నానెన్నెంబ భావద- ।
 నిష్ట యెన్నయ మనది పాథ్ నే ।
 కేట్టు యోగనవరల్లవే తిళియదలి మోణేన్న ॥ ౪౨ ॥

ద్వీవి యోగ గుణమయి నా మన మాయా దురత్తయా ।
 నానోవ యో ప్రపద్మంతే నాయానోతాం తరంతి తే ॥ ౧౪ ॥

నరనే పోళనగిలగే బేగది ।
 వర ముత్తత్త్వైదియాగివ ।
 మేరవ మాయేయ దాటి మద్రుసదలి కౌంతేయ ॥
 బరుతలెన్ననుభవవ కేళువు ।
 పరియదావుదు నినగే పోళ్ళరే ।
 బరువుదే యోనెందు కేళదనా మురద్దంసి ॥ ౪౩ ॥

పరిదు యోలుదువు యమనియమవేం ।
 బిరదు పురగళు ద్వీవిషసుళిగుళు
 హరివుచ్చే ముత్తరద చలనదలీన హేళువెను ॥
 రురువుపిదరలి మోలహమదమోద- ।
 లిరువ బహుపరి ముత్త్యగళు మే- ।
 లెచువుచ్చే ద్విలపగళు జినర ప్రపంచరూపదలి ॥ ౪౬ ॥

నరనే మాయానదియు నిమల- ।
 పరముజ్జ్వలస్వరూపగిరికం- ।
 దరది యోడలు యోరటిచ్చే సంకల్పవేంబ జల ॥
 బరుత భూతగళ్ళదుగళు తా- ।
 విరదే బుద్ధుదవాగి బిట్టువు ।
 యోరటిచ్చెల్లంవి నదియు రథసదలి కౌంతేయ ॥ ౪౪ ॥

కడికనగళు తేలి నిలరూళ- ।
 గడ్డతీరది బందు బిళువువు ।
 గోలుడు కర్మాకర్మ సుబదుఃఖిగళు కౌంతేయ ॥
 అడ్డ బందిల కామతేరగళు ।
 సడ్డే యిల్లదే విషయద్విలపది ।
 గుడ్డే మాడువువెల్ల వ్రాణిగళింబ ఫోలనగళ ॥ ౪౭ ॥

సృష్టివిస్తరడోళుదందిలి ।
 యిష్టకాలవ వేగదందిలి ।
 బుట్టె హిడిదదు కర్మమోక్షగళింబ తీరదలి ॥
 సృష్టియలి త్రిగుణగళ మోళుద ।
 వృష్టి బిళలు భ్రాంతిబలిది- ।
 దట్టహాసద ప్రళయదందద పూర వుట్టితలా ॥ ౪౫ ॥

విద్వే ధన నామధ్యువేంబిల ।
 యుద్ద మడుగళు రంబిసువుచ్చే ।
 తుద్ధ విషయ తరంగగళు కుణిదాడుతికువిల్లి ॥
 ఎద్దు బరుతికుదోలుఫవిదరలి ।
 కృద్ధయెన్నయే నోలుడు పాథ్ నే ।
 యుద్ద వుదయూస్తద సుపూరిది రంబివుదు నదియు ॥ ౪౮ ॥

ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪುಗಂ |
 ಕೆರದೆ ಬೀಳಲು ದೇಹರೂಪದ |
 ಪವಿಸರಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಮೇಲಕ್ಕೇರುತಡಗುವುವು ||
 ಮೆರೆವ ಮೋಹಭ್ರಾಂತಿಮತ್ಸ್ಯಗಂ |
 ಕೆರಡು ಧೈರ್ಯದ ಮಾನ ನುಂಗುತ- |
 ಲಿರುವುವೈ ಯಾಚ್ಛಾನರೂಪದ ಸುಳಿಯು ಬಹು ಸೆಳವು ||೪೯||

ನರನೆ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಕಲಕು ನೀರದು |
 ಹರಿಯುತಾಸ್ಥ ರೂಪಕೆಸರಿಲಿ |
 ಮೆರೆವ ರಜಸಿನ ಗುಣದ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಗರ್ಜನೆಯು ||
 ಹೊರಡುವುದು ದಶದಿಶೆಗೆ ತಮಸೆಂ- |
 ದಿರುವುದಿದರ ಪ್ರವಾಹ ಸತ್ತ್ವದ |
 ಯಿರುವುದೈ ಸ್ಥಿರತೆಯು ಮದುವು ದಾಟಲಿಕಶಕ್ಯವದು ||೫೦||

ಉರುವುದಿದು ಮಾಯಾನದಿಯು ಒಹು |
 ತೆವದಿ ಘಾತುಕವೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಮರಣಜನನಗಳೆಂಬ ವೂರವು ಬರಲು ಕೆಲಪಾರ್ಥ ||
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ನೋಡೈ |
 ಒರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರವಿದಕಾ- |
 ನೋರೆವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಶೋಕದ ತನಕ ಹರಿಯುವುದು | ೫೧||

ಸತ್ಯಶೋಕದ ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ |
 ಕೆತ್ತಿ ಬೀಳುವುವೆಲ್ಲ ವೂರದಿ |
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಗಡಬಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ||
 ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ಪೂರವ |
 ನಿತ್ಯವಿದು ಪರ್ಧಿಸುತ ಶೋವುದು |
 ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದಿಡತ್ತ ದುಸ್ತರವಾಗಿ ತೋರುವುದು || ೫೨ ||

ಯಾರಿಗೇ ಮಾಯಾನದಿಯು ಸಂ- |
 ತಾರಣವು ಸಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- |
 ಣಾರುಪಾಯವ ಮಾಳ್ವರವರಿಗಪಾಯವೇ ಒಹುದು ||
 ಧಾರುಣಿಯೋಕದ ದಾಟಿ ಶೋಗಲು |
 ಯಾರು ನೀರಲಿ ಧುಮುಕಿ ಬಿಡುವರೋ |
 ಪಾರಗಾಣದೆ ತಳದಲಡಗಿದರೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೫೩ ||

ಕೆಲಕೆಲರು ಬ್ಜಾನದ ಮಡುವಿನಲಿ |
 ಸಿಲುಕೆ ಗರ್ವದ ಮೊಸಳೆ ನುಂಗಿತು |
 ಕೆಲರು ವೇದತ್ರಯದ ದೋಣಿಯು ಮೇಲೆ ಕೂಡುತ್ತಲೆ ||

ತಲೆಯೊಳಗೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವದ |
 ಕೊಳುತ ಕಲ್ಪನು ದಾಟಲೆತ್ತಿನೆ |
 ಜಲದಿ ಮದವೆಂಬವು ತಿಮಿಂಗಿಲಕಾದದೈ ತುತ್ತು || ೫೪ ||

ಧಲೆಯೊಳನ್ವಯ ಯಾವನದ ಮದ- |
 ಭರದಿ ನೋಟವ ಕಟ್ಟಿ ಮದನನ |
 ಸರಸ ಸಂಗತಿ ಮಾಡಲವರನು ವಿಷಯಮುಕರವದು ||
 ಕರಕರನೆ ತಾಂ ಕಟ್ಟಿ ನುಂಗಿತು |
 ಯಿರುವುದೈ ವಾರ್ಧಕೈರೂಪದ |
 ತೆರೆಯ ಮೇಲೀನಾಡೆ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದರು || ೫೫ ||

ಒಲೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಾರಣ |
 ಚಲನವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲುಕೈಗಳು |
 ಒಳಲಿ ಶೋಕದ ಬಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸುವುದು ನದಿಯೋಳ ||
 ಒಳಕ ಕ್ರೋಧದ ಸುಳಿಯು ನೀರಲಿ |
 ಸೆಳವುದವರನು ಸಿಕ್ಕಿ ಒಳಲುತ |
 ತಲೆಯನೆಟ್ಟನೆ ಹದ್ದು ಬಿಡದಾಪತ್ತಿರೂಪದಲಿ || ೫೬ ||

ಪರಿಯೊಳಿವರಾ ದುಃಖರೂಪದೋ- |
 ಕಿರುವ ಕೆಸರಿಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ |
 ಮರಣರೂಪದ ತೀರದುಸುಬಿಲಿ ಸಿಲ್ಪುವರು ಪಾರ್ಥ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯ ವಿಷಯಾಂ- |
 ಧರು ಕಣಾ ನಾಶವನು ಪಡೆವರು |
 ಯಿರುವುದೇನುಸಂಪೋಗ ಮಾಯಾನದಿಗೆ ತುತ್ತವರು || ೫೭ ||

ಕೆಲರು ಯಚ್ಛಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ |
 ಘಳಿಸಿ ವುಣ್ಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು ಮೈ- |
 ಕೆಳಗೆ ಕಟ್ಟುತ ಧುಮುಕುವರು ಮಾಯಾನದಿಯು ಜಲದಿ ||
 ಜಲದಿ ತೇಲುತ ಸ್ವರ್ಗನೌಖ್ಯಾ- |
 ವಳಿಯು ಕಂದರದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ- |
 ರಳದುಳಿಯದೇ ತೇಲುತಿರುವರು ಪಾರಗಾಣದಲೆ || ೫೮ ||

ಧಲೆಯೊಳನ್ವಯ ಮೋಕ್ಷಲಾಭದಿ |
 ಧರಿಸುತಾಶೆಯು ಕರ್ಮಬಲವೆಂ- |
 ಬರುವ ತಮ್ಮಯು ಬಾಹುಬಲವನು ನಂಬಿ ಧುಮುಕುವರು ||
 ಬರುತ ಕರ್ಮಕರ್ಮವೆಂಬುವ |
 ವಿರಸವಾದದ ಸುಳಿವಿನಲಿ ಮ- |
 ತ್ತೀರದೆ ಸಿಲುಕುವರೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಳಲಿ ತೇಲುವರು || ೫೯ ||

ಯೋಗಬಲದಲಿ ಕೆಲರು ನದಿ ಪಾ- |
 ರಾಗಿ ಹೋಗುವರಲ್ಲವೇನು ವಿ- |
 ರಾಗನಾವೆ ವಿಚಾರಹಗ್ಗವು ಜಲದಿ ಹಾಕಿದರೆ ||
 ಸಾಗಲಾಗದು ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಹೀಗೆ ಪೇಳುವರಾರು ಜೀವಕೆ |
 ಸಾಗ ಬಹುದೀ ನದಿಯು ಮಾಯೆಯ ಸ್ವತಹ ಬಲದಿಂದ ||೬೦||

ಪಥ್ಯ ಮಾಡದೆ ವ್ಯಾಧಿ ಪೋಷ್ತದೆ |
 ಧೂರ್ತರಿಂಗಿತ ಸಾಧು ತಿಳಿವನೆ |
 ವಿತ್ತಪ್ರಾಪ್ತಿಯದಾಗೆ ಬಿಡುವನೆ ವಿಷಯತತ್ಪರನು ||
 ಅರ್ಥಚೋರರು ಸಭೆಯ ಮಾಳ್ವರೆ |
 ಕಿತ್ತಿಗಾಳವೆ ಮೀನು ತಿನ್ನುವುದೆ |
 ಭೇತ್ಸನರನೋಡಿಸುವನೇ ಭೂತವನು ದೈವವನು || ೬೧ ||

ಹರಿವುದೇನೈ ಹರಿಗಾ ಬಲಿಯನು |
 ಯಿರುವೆ ಮೇರುವ ದಾಟಿ ಬಲ್ಲುದೆ |
 ನರಗೆ ಮಾಯಾನದಿಯು ತಾರಣ ಕಠಿಣವೀತೆರದಿ ||
 ನರನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾಗಲು |
 ತರುಣಿಯನು ಜಯಿಸುವನೆ ಹೇಳೈ |
 ತರಿಸಲಾರನು ಜೀವನೀ ಮಾಯಾನದಿಯು ಪಾರ್ಥ || ೬೨ ||

ಧರೆಯಲೆನ್ನ ನನ್ನಭಾವದಿ |
 ಸ್ಥರಿಸಿ ಭಜಿಸುತಲಿರ್ಪರವರೇ |
 ತ್ವರಿತದಲಿ ದಾಟುವರು ಮಾಯಾನದಿಯು ಕಲಿಸಾರ್ಥ ||

ಅರುಹುವೆನು ನಾನೊಂದು ಚಿತ್ರವ- |
 ನರಿಯಲಾ ನರನೀಚೆ ದಂಚೆಯೊ- |
 ಕೆರಲು ನದಿಯೇ ಬತ್ತಿಹೋಗುವುದೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೬೩ ||

ಇರುವನವರಿಂಗಂಜಿಗನು ಸದ್- |
 ಗುರುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ಭರದಿ ಟೊಂಕವ ಕಟ್ಟಿ ಯಾತ್ಮನಿವೇದನದ ನಾವೆ ||
 ತೊರೆದಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಭಾರವ |
 ತರುಣಿಸುತರೂಳಗಿರುವ ಪ್ರೇಮದೊ- |
 ಕೆರಿಸುತಲಿ ತ್ಯಾಗದ ತುಳಸಿಯನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೬೪ ||

ಬಿಡುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಾಳಿಯು |
 ನಡಿಗಡಿಗೆ ಜೀವೈಕ್ಯವೆಂಬೀ |
 ಸಡಗರದ ಕಾಲ್ಪಜೆಯಿಡುತಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ||
 ಹಿಡಿದು ಬೋಧಸ್ವರೂಪವಿಹ ದೃಢ- |
 ವುಡುಪವಶದಿ ನಿವೃತ್ತಿತಡಿಯನು |
 ಪಡೆವರೈ ನಿಜವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲೆ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು || ೬೫ ||

ಹೊಡೆಯತಾ ವೈರಾಗ್ಯಕೈಗಳ |
 ಜಡಿದಹಂಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ತತ್ತ್ವದ- |
 ಲಿಡುತ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವರೈ ಪಾರ್ಥ ||
 ಎಡೆಬಿಡದಲೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಸಡಗರದೊಕಾಲೆನ್ನ ಭಜಿಸರೊ |
 ಪಡೆವರವರೇ ಮುಕ್ತಿ ಮಾಯಾನದಿಯು ದಾಟುತಲೆ || ೬೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯು ಭಕ್ತರು |
 ವಿರಳರಲ್ಲವೆ ಮಾಯೆ ಬಹು ದು |
 ಸ್ವರವಲಾ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವರಿಗೇನ ಹೇಳುವನು ||

ನ ನಾಂ ದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ ನರಾಧವಾಃ |
 ಮಾಯಯಾಪಹೃತಜ್ಞಾನಾ ಆಸುರಂ ಭಾವಮಾಶ್ರಿತಾಃ || ೧೫ ||

ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ಜನಾಃ ಸುಕೃತಿನೋಽರ್ಜುನ |
 ಆತೋಽಜಿಜ್ಞಾಸುರರ್ಥಾರ್ಥೀ ಜ್ಞಾನೀ ಚ ಭರತರ್ಷಭ || ೧೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯು ಭಕ್ತರ |
 ಹೊರತು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನರಿಗೆ ಸಂ- |
 ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಕೇಳಹಂಕಾರಿತ್ವಭೂತವಲಾ || ೬೭ ||

ಮರೆತು ಬಿಡುವರು ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯ |
ಭರದಿ ನರರಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ- |
ನಿರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ದೇಹಭಾಸವು ನಿಯಮವಸ್ತವದು ||
ತೋರೆದಧೋಗತಿಯಿಪಿಳ ಲಜ್ಜಿಯ- |
ನರಿತರಿತು ಮಾಡುವರು ವೇದದ |
ಹೊರಗಿರುವ ಕರ್ಮವನು ಮೇಣು ನಿಷೇಧ ನೋಡರಲಾ||೬೮||

ಶೋಕದುಃಖಾಘಾತ ಬೀಳಿ ವಿ- |
ವೇಕಿ ಬಾರದು ಮನದಿ ಕೇಳಿ |
ಯೇಕೆ ನಿನಗಿದ ವೇಳೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ನೀನು ||
ಬೀಳು ಬೀಡೆನ್ನದಲಿ ಮಾಯೆಯು |
ಸಾಕುವುದು ಮೇಣಿವರನಿಲ್ಲರ |
ಶೋಕಗಳನಿಲ್ಲವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ ಮಾಯೆ ಕೆಡಿಸುವುದು || ೬೦ ||

ಕಾರಣವದೇನಿಹುದು ನರನ ಶ- |
ರೀರವೆಂಬೂನಿಲಿ ಬರುವ ವಿ- |
ಚಾರ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜಕಾರಣವನರಿಯದಲಿ ||
ತೋರುವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರರಾಜ- |
ದ್ವಾರದೊಳಹಂಮಮತೆಯುರುವಾ- |
ಗ್ವಾರ ಕೊಚ್ಚಲು ಕೂಡಿಸುವರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ || ೬೯ ||

ಆರ್ತ ಮೇಣಿ ಚಿಚ್ಚಾಸು ಮೇಣ- |
ಧಾರ್ಥಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಯೆಂಬ ನಾಲುಕು |
ಜಾತಿಗಳು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಶೋಕದಲಿ ಮಾರ್ಥ ||
ಮ್ರಾಕ್ತನದ ಕರ್ಮದ ಬಲದೊಳು- |
ತ್ಪತ್ತಿಯಹುದೀ ಭಕ್ತಿ ಯವರಿಗೆ |
ಸಾರ್ಥ ನಿನಗಾನರನುಮನಿಸಿ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಿದನು || ೬೧ ||

ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನೀ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ ಏಕಭಕ್ತಿರ್ವಿಶಿಷ್ಟತೇ |

ಪ್ರಿಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಿನೋಽತ್ಯರ್ಥಮಹಂ ಸ ಚ ಮಮು ಪ್ರಿಯಃ || ೧೭ ||

ಆರುತನು ಭಜಿಸುವನು ದುಃಖಿನಿ- |
ವಾರಣಾರ್ಥಕೆ ಜ್ಞಾನವನು ತಾಂ |
ಕೋರುವನು ಬಿಚ್ಚಾಸು ದ್ರವ್ಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಯರ್ಥಾರ್ಥ ||
ಧಾರಣೆಯೋಳಿ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು |
ತೋರಿಸದಲಾಶೆಯನು ಸಂತತ |
ಸೇರಿ ಭಜಿಸುವನೆನ್ನನದರಿಂ ಜ್ಞಾನಿ ನಿಜ ಭಕ್ತ || ೭೦ ||

ಎಂತು ಬಿಡುವನು ಭಕ್ತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ |
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ತತ್ತ್ವವ |
ಶಾಂತತನದಲಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿರುವನಲಾ || ೭೪ ||
ಗಾಳಿಯನ್ನೆಗಲಾಡಿಸಲು ಮೇ- |
ಣೇಳುವುದು ಭಿನ್ನತೆಯು ಗಗನವು |
ಮೇಲೆ ಬೇರಿಹುದೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಶಾಂತವಾಗಿರಲು ||

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೆ |
ಹಾನಿಯಿಷ್ಟುದು ಭೇದತೆನಿರವು |
ಮೇಣು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯದಿಂ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ||
ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನು ಭಕ್ತಿ ಮಾಳ್ವನು |
ನ್ಯೂನನಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯವೂರ್ಣನು |
ಜ್ಞಾನಿ ಶೋರ್ಪನು ಸ್ವಟಿಕದಂದದಿ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲನು ||೭೩||

ಗಾಳಿಗಗನಗಳೊಂದಿ ತೋರ್ಪುವು |
ತಾಳಿ ದೇಹವ ಕರ್ಮವಶದಿಂ |
ತಾಳುವರು ಭಿನ್ನತೆಯನಿಲ್ಲವೆ ಭಕ್ತ ಮದ್ರೂಪ || ೭೫ ||

ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವನ ಕೌತುಕ |
ಶಾಂತವಾಗಲು ವಾಯು ವಾಯುಕೆ- |
ಯಂತರವು ಕಾಣುವುದೆ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದಲೆ ||

ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬಿಳಕಿನಿಂದಲೆ |
ತಾನೆಯವನಾತುಮನೆನುತ್ತಲಿ |
ಮಾನಿಪನು ನಾನವನ ಮನ್ನಿಪನೆನ್ನವನೆ ಯೆನುತ ||
ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು ಬೇವಿತಕೆ ಕಂ- |
ಗಾಣದಿಹ ಸರತತ್ತ್ವವೆನ್ನನು |
ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂದಿವ ಭೇದವ ಕಾಣನೆನ್ನೊಳಗೆ || ೭೬ ||

ಉದ್ಧಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏವೈತೇ ಜ್ಞಾನೀ ತ್ವಾತ್ಮೈವ ಮೇ ಮತಮ್ |

ಆಸ್ಮಿ ತಃ ಸ ಹಿ ಯುಕ್ತಾ ತ್ವಾ ಮಾಮೇವಾನುತ್ವಮಾಂ ಗತಿಮ್ || ೧೮ ||

ತನ್ನ ಹಿತಕೋಸುಗವೆ ಮಾನವ- |
 ನೆನ್ನ ಭಜಿಪನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ |
 ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವ ಪಡೆವನೊವನೆ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದಲಿ ||
 ತನ್ನ ಕರುವಿಗೆ ದನವು ಹಾಲು- |
 ನ್ನುಣ್ಣಿಸುವುದೈ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ |
 ಯನ್ಕುರಿಂಗದು ಹಾಲ ಕೊಡುವುದೆ ಬಂಧವಿಲ್ಲದಲೆ || ೭೭ ||

ಕರುವಿಗೇನರವಿಹುದು ಲೋಕದೊ- |
 ಳರಿವುದೊಂದೇ ತಾಯಿಯನು ಮೇ- |
 ಣಿವುದಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ತಾಯಿಗೆ ಕರುವಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಹರಿಯು ಪೇಳ್ವೆ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವು |
 ನಿರುತ ಸತ್ಯವಿದೆಂದು ಪೇಳ್ವೆಲೆ |
 ಯಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ || ೭೮ ||

ಮರಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣ- |
 ವಿರುವುದೆನಗಾ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನ |
 ಹೊರತು ಪ್ರೇಮವದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ||

ಬರಲು ಯೆನ್ನಯ ಜ್ಞಾನವನನಿಗೆ |
 ಮರಳಿ ಸಂಸಾರವನು ನೋಡನು |
 ಶರಧಿಸಂಗತವಾದ ನದಿಗಳು ಹಿಂದೆ ಬರುತಿಹುವೆ || ೭೯ ||

ಪುರುಷನಂತೆಕರಣದರಿಯಿಂ |
 ಹೊರಗೆ ಬಂದನುಭವದ ಗಂಗೆಯು |
 ಹರಿದು ಯೆನ್ನೊಳಗೈಕೈವಾಗಲು ಬಂತು ಮದ್ರೂಪ ||
 ಇರುವರೇ ಪರಿ ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷರು |
 ಪರಮ ಪ್ರೇಷರು ಯೆನ್ನವರು ಯೆಂ- |
 ದರುಹಲಂತೀ ಪರಿಪರಿಯ ಮಾತಿನಲಿ ಕೌಂತೇಯ || ೮೦ ||

ಜ್ಞಾನಿ ಪುರುಷನು ಸರ್ವಲೋಕದಿ |
 ಪ್ರಾಣವೆನ್ನಯು ಜೀವವೆನ್ನಯ |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೇಳಲಾರದ ವಿಷಯ ಪೇಳ್ವೆನಲಾ ||
 ನೀನೆ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡೈ |
 ನಾನುರಾಗದಿ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನೀ ಭಕ್ತಪುಂಗವನೆಂದು ಪೇಳಿದನು || ೮೧ ||

**ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ ಜ್ಞಾನವಾನ್ಮಾಂ ಪ್ರಪದ್ಯತೇ |
 ನಾಸುದೇವಃ ಸರ್ವಮಿತಿ ಸ ಮಹಾತ್ಮಾ ಸುದುರ್ಲಭಃ || ೧೯ ||**

ನರನೇ ವಿಷಯದ ನಿಜದ ವನದಿಂ |
 ಚರಿಸಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಮೊದಲಾ- |
 ಗಿರುವ ಸಂಕಟಗಳನು ದಾಟುತ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು ||
 ಭರದಿ ಸದ್ವಾರನೆಯ ಪರ್ವತ- |
 ಕಿರದೆ ಮೇಲೇರುತ್ತ ಸಾಧುಗ- |
 ಳುರುತರದ ಸತ್ತಂಗತಿಯು ಸಾಧಿಪರು ಮಾರ್ಗದಲಿ || ೮೨ ||

ಸರಳ ಸತ್ಕರ್ಮವಳಿಯು ಸುಂ- |
 ದರವಿರುವ ಹಾದಿಯಲಿ ಸುದುರಾ- |
 ಚರಣವೆಂಬುವುದಡ್ಡ ಹಾದಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಮುನ್ನಡೆಯೆ ||
 ತೊರೆದು ಫಲದಾಶೆಗಳೆನಿಪ್ಪೇ |
 ವಿರಸ ಕಾಲ್ಮರಿಗಳನು ಮೇಣ್ಣಾ- |
 ವಿರದ ಮೇಲ್ವಾವಿರದ ಜನ್ಮದಿ ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿ || ೮೩ ||

ಬರುಬರುತ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಬಹು- |
 ತರದ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಗಣಿಸಲು |
 ಬರುವುದೇ ಹೇಳಿನಗ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಲೋಕದಲಿ ||

ಇರುತಲಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಿ |
 ತೊರೆದು ಸಕಲೋಪಾಧಿಗಳನಾ |
 ನಿರುತ ವೊಡ್ಬೊಟೆಗೆನೆ ಹಾದಿಯ ನಡೆವನ್ನೆ ಜ್ಞಾನಿ || ೮೪ ||

ಬರುಬರುತ ಕೊನೆಗೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಕೆ |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕ್ಷಯವನಂತರ |
 ಬರುವನಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನು ಹರಿದು ರಾತ್ರಿಯನು ||
 ಗುರುಕೃಪೋಷಿಸ್ಸಾಗೆ ಜ್ಞಾನದ |
 ತರಣಿಯಾದ್ಯೋದಯದ ಕೋಮಲ- |
 ಕಿರಣಬಲದಲಿ ನಿಧಿಯು ಸಮದೃಷ್ಟಿತೆಯ ದೊರಕುವುದು || ೮೫ ||

ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮದೃಷ್ಟಿತನವಿದು |
 ದೊರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ನಾನೆ ದೃಗ್ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ಬರುತಿಹೆನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾನಿಹೆನು ||
 ಧರೆಯಲಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಕಾಣನು |
 ಬಂದೆ ಸ್ವಸ್ಥಾಂತಕರಣದಲಿ |
 ಯಿರುವನಾದರು ನಾನೆ ಬರುವೆನು ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿನಲಿ || ೮೬ ||

ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ಲ ಘಟವದು |
ನೀರಿನಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣವಿರುವುದು |
ನೀರು ಹೊರಗೊಳಗೈಲ್ಲ ಬದಿಲದು ನೀರ ಹೊರತಿಯದೆ ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳೇತೆರದಿ ಬ್ಯಾ? ಗೆ |
ತೋರುವೆನು ನಾನೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ |
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ನಾನವಗೆ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಯೆಂದು || ೮೭ ||

ನಾನಿರುವೆನವನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ನಾನಿಹೆನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯವನಿಂ- |
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ವಾತ ನುಡಿಯುವರೆ ||
ಬ್ಯಾ ಸಭಾಂಡಾರವೆ ಧನಂಜಯ |
ತಾನೆ ಕೈವಶವಾಯಿತವನಿಗೆ |
ಬ್ಯಾನೀಪರಿಯಾಗಲವನೈಲ್ಲಿ ಪೋಗುವನೊ || ೮೮ ||

ತಾನೆ ವಿಶ್ವವೆಂದು ಮನದಲಿ |
ಮಾನಿಸುವನೈ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಲೆಯಲಿ |
ಪೂರ್ಣವಾಗೀ ಮಾನದೇವನು ನಿಶ್ಚ ತುಂದಿಹನು ||

ಕಾಮೈಶ್ವೈಶ್ವೈರ್ಹೃತಜ್ಞಾನಾಃ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇಽನ್ಯದೇವತಾಃ |
ತಂತಂ ನಿಯಮಮಾಸ್ತಾಯ ಪ್ರಕೃತ್ಯಾ ನಿಯತಾಃ ಸ್ವಯಾ || ೨೦ ||

ಫಲದಿ ಬೋಧವೆ ಧರಿಸಿ ವೈದಯದೊ- |
ಇಳಿಸಿದರೆ ಕಾಮವನು ಬ್ಯಾನದ |
ಬೆಳಕು ಒರುವುದೆ ಕಾಮ ದೀಪವ ನೊಂದಿಸುವುದಲ್ಲ ||
ಆಯಲೀಪವಿ ಬ್ಯಾನದೀಪವು |
ವೈಕವೈದೇನೈ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- |
ಯೋಗಗೆ ಹೊರಗದು ತನ್ನ ನಾಮ್ರಾಜ್ಯವನೆ ಮೆಲೆಸುವುದು ||೯೦||
ಯತ್ತರದೊಳಾನಿರುವನಾದರು |
ಕತ್ತಲೆಯೊಳವರೆನ್ನನರಿಯರು |
ಮತ್ತೆ ಭವಿಸುವರನ್ನ ದೇವತೆಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಮಾನಿಸುವನೀ ತೆರದಿ ಕೇಳವ- |
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತರಲ್ಲ- |
ಬ್ಯಾನಿಯೇ ಭೂಮಿಯಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು || ೮೯ ||

ಆರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಭಾರತ |
ಯಿರುವುದಿವನೊಳು ಸರ್ವ ಸಚರಾ- |
ಚರವು ವಿಶ್ವವು ನೋಡಲನುಭವವಿನವ ಭಾಂಡಾರ ||
ವಿರಳನೀತನು ಬ್ಯಾನಿ ಭಕ್ತನು |
ಮೆಲೆವನೀತನು ನಿಜವಯಾತ್ಮನು |
ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯಿ ನಾಲದಲಾ || ೯೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿದರನ್ನಭಕ್ತರು |
ನಿರುತ ವಿಷಯಾಸಕ್ತರಲ್ಲವೆ |
ಧರಿಸುವರು ಭಕ್ತಿಯನು ವಿಷಯಾಶೆಯಲಿ ನೋಡೆನ್ನ ||
ಇರುವುದಿವರಲಿ ವಿಷಯತೀರವು |
ಕುರುಡರಾದರು ವಿಷಯಮುಖದಲಿ |
ಯರಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ವಿಷಯತತ್ಪರರು || ೯೧ ||

ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯಾಧೀನವೈ ಫಲ- |
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿಯಾಸಕ್ತರವರಾ |
ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡುವರು ವಿಷಯಾಳಿಯಲಿ ಲಂಪಟರು || ೯೨ ||

ಪರಿಪರಿಯು ನಿಯಮಗಳ ಕಲಿತುಹ- |
ಚರಿಸುವರು ಪರಿಪರಿಯ ದ್ರವ್ಯದಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳಿಂಗು ವಿಧಿಗಳನು ಕಲಿತು ||
ಪರಿಪರಿಯು ಒಲಿದಾನ ಮೊದಲಾ- |
ಗಿರುವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ದೇವತೆ |
ಯರಿಗೆ ಹರ್ಷವನೀವ ಪರಿಯುಪಚಾರ ಮಾಡುವರು || ೯೪ ||

ಯೋಯೋ ಯಾಂಯಾಂ ತನುಂ ಭಿಕ್ಷುಃ ಶ್ರದ್ಧಯಾರ್ಚಿತುಮಿಚ್ಛತಿ |
ತಸ್ಯತಸ್ಯಾಚಲಾಂ ಶ್ರದ್ಧಾಂ ತಾನೇವ ವಿದಧಾನ್ಯಹಂ || ೨೧ ||

ಫಲದೊಳಾಶೆಯನಿಡುತ ದೇವತೆ- |
ಗಳನು ಪೂಜಿಸ ಭಜಕವರ್ಗಕೆ |
ಫಲವ ನಾನೇ ಕೊಡುವೆ ಭಜಕರು ಬೇಡಿದಂದದಲಿ ||

ಉಳಿಯೊಳಾನೇ ದೇವ ದೇವಿಯು |
ತಿಳಿಯದೆನ್ನಯ ಮೂಲನ್ನತಿಯನು |
ತಿಳವನೂ ದೇವತೆಯುಲ್ಲರು ಬೇಲೆಬೀಲೆಂದು || ೯೫ ||

ನ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಸ್ತಸ್ಯಾರಾಧನನಿೂಹತೇ |
 ಲಭತೇ ಚ ತತಃ ಕಾನಾನನ್ಮಯೈವ ನಿಹಿತಾನ್ ಹಿ ತಾನ್ || ೨೨ ||

ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ತಾಂ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಭಜಿಸನು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವು ಸಿಗುವ ಪರ್ಯಂತ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿಚ್ಛಿತ ಫಲಂಗಳು |
 ದೂರಕುವುಪ್ಪು ಯೆನ್ನಿಂದಲೂತಗೆ |
 ಧರೆಯೋಕಾನೇ ತುಂಬಿಹೆನು ಕೇಳ್ ಸರ್ವವಸ್ತುವಿಲಿ || ೯೬ ||

ಅಂತವತ್ತು ಫಲಂ ತೇಷಾಂ ತದ್ಭವತ್ಯಲ್ಲಮೇಧಸಾಮ್ |
 ದೇನಾನ್ ದೇವಯಜೋ ಯಾಂತಿ ನುದ್ಧಕ್ತಾ ಯಾಂತಿ ಮಾಮುಹಿ || ೨೩ ||

ಅರಿಯದಿಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು |
 ಭರದೋಕಾಶಾಪಾಶಬದ್ಧರು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬಳಲುವರು ಕೇಳೇ ಬಲೆಯೋಕಗೆ ಪಾರ್ಥ ||
 ದೂರಕುವುದು ಫಲ ನಿಜವಿದಾದರು |
 ದೂರೆತ ಫಲ ಶಾಶ್ವತವೆ ನೋಡೈ |
 ಧರೆಯುಳಿದಕಿಮದಲ್ಲ ನಾಶವು ತಿಳಿಯದನವರು || ೯೭ ||

ಅರಲಿ ಮಾತಿವಂತು ದೇವತೆ |
 ಯರನು ಭಜಿಸುತ ಸೇನೆ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದವರಿಗಂತದಲಿ ತದ್ಭವತಾರೂಪ || ೯೭ ||

ಪರಿಯೋಕೇ ಭಜನವನು ಮಾಡಲು |
 ದೂರೆಯುವುದು ಸಂಸಾರನಾಧನ |
 ವಿರುವುದೀ ಫಲಭೋಗ ಕ್ಷಣಿಕವು ಸ್ವಪ್ನದೋಪಾದಿ ||

ಯಾರು ಯೆನ್ನನನನ್ಯಭಾವದಿ |
 ಚಾರುತರ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸರೊ |
 ಮಾರಮಣ ಹರಿಯಿಸುತ ತನುಮನ ಧನವನರ್ಪಿಸರೊ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ತೆರದ ಭಕ್ತರು |
 ತೀರಿನುತ ದೇಹಪ್ರಯಾಣವ |
 ಸೇರುವರು ಕೇಳನ್ನನೇ ಮದ್ರೂಪರಾಗುವರು || ೯೮ ||

ಅನ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿನಾಪನ್ನಂ ಮನ್ಯಂತೇ ನಾಮುಬುದ್ಧಯಃ |
 ಪರಂ ಭಾವಮುಜಾನಂತೋ ಮನಾನ್ಯಯಮನುತ್ರಮಮ್ || ೨೪ ||

ಅರಿಯದಿಪರಿ ಪ್ರಾಣಿವೂಗವು |
 ಬಂದಿ ನಿಜಹಿತ ನಾಶಿಸುವುದೈ |
 ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲದಿವು ಸುಖದಿ ||
 ಕರತಲದೂಕವ ನೀರಿನಲಿ ಯಾ- |
 ವಿರಾಮೈ ಯೂನಲು ಸಮರ್ಥರು |
 ಪರಿಕಿಸಲು ಪರಿಯಿದುವೆ ಕೇಳೇ ದೇವತಾಭಜನ || ೧೦೦ ||

ಬೀಳುತಮೃತದೊಳಮೃತರೂಪವ |
 ತಾಳ ಬಾರದೆ ಬಾಣತನದಲಿ |
 ಕೀಳು ಫಲದಾಶಾಸ್ತ್ರರೂಪದ ಪಂಜರದೊಳೇಕೆ ||
 ಬೀಳುವುದು ಕೇಳ್ ನ್ನಾನುಭವದ ವಿ- |
 ಶಾಲರೆಕ್ಕೈಗಳನ್ನು ಪನಸಿಸಿ |
 ಮೇಲೆ ಅದ್ಭುತನದಿ ವಿಹಾರವ ಮಾಡ ಬಾರ್ದೇಕೆ || ೧೦೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳ್ ಪೀಯೂಷತರಧಿಯೋ- |
 ಕರದೆ ಬಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯುತ |
 ಭರದೊಳಮೃತವ ಕುಡಿಯ ಬಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವರೆ ||
 ಸ್ಥೂರಿಸ ಬೇಕೇ ಹೊಂಡದೊಳಗಿನ |
 ಬಂದಿ ಕೆಸರಾಗಿರುವ ನೀರನು |
 ಮರಣದಿಚ್ಛೆಯನೇಕೆ ಮಾಡುವುದಮೃತತರಧಿಯಲಿ || ೧೦೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಚಿದ್ಭಗನದಲಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಿಹಾರವು |
 ಬರುವುದೇನಡತೆಣಿಯು ಹಾರಲು ಬಹುದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||
 ವಿರಹಿತಾಕಾರನಿಗೆ ಯೆನಗೇ |
 ಪರಿಯಲೇಕೈ ಕೊಡುವುದಾಕೃತಿ |
 ನಿರುಪಮನಿಗೇಕುಪಮೆ ಸಿದ್ಧನಿಗೇಕೆ ನಾಧನವು || ೧೦೩ ||

ವಾನಪೀನನು ನಾನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರ-
ವಾಣ ಮಾವುರು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲವೆ |
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೆಚ್ಚಲಿ ಮಾತುಗಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ||

ನೀನು ಯೆನ್ನಯ ಭಾವವೆಲ್ಲವೆ |
ಪ್ರಾಣಸಖ ನೀನೆಂದು ನಿನಗೆದ |
ಪೂರ್ಣಗುಪ್ತವನೊರೆದನೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೦೪ ||

**ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ಯೋಗಮಾಯಾಸಮಾವೃತಃ |
ಮೂಢೋಽಯಂ ನಾಭಿಜಾನಾತಿ ಲೋಕೋ ಮಾನುಜಮವ್ಯಯಮ್ || ೨೫ ||**

ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಪಟಲದಿಂ ಕುರು |
ಡಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿ ಮಾನವ |
ನೀಗುಪ್ಪೆನ್ನ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||
ನಾಗುವರು ಸಂನಾರತಿಯಿರುವ |
ಬೇಗ ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಜಗದಲ |
ಹೇಗಿರುವುದೈ ವಸ್ತುವನ್ನನು ಹೊರತು ನೋಡುವಿಯಾ ||೧೦೫||

ನೀರಿನಲಿ ರಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದೆ |
ಮಾರುತವು ನಿಜವರ್ತವಿರುವುದೆ |
ಧಾರುಣಿಯೊಳಾಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳವು ಬೇರಿಹುವೆ ||
ಚಾರು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಲಿ |
ಭೂವಿ ಪೂರ್ಣನು ಸರ್ವದಲಿ ಯುಹೆ |
ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ತತ್ತ್ವವೆಂದನೈ ಬಾಣರೈ ಯವರು || ೧೦೬ ||

**ವೇದಾಹುಃ ಸಮತೀತಾನಿ ವರ್ತಮಾನಾನಿ ಚಾರ್ಜುನ |
ಭವಿಷ್ಯಾಣಿ ಚ ಭೂತಾನಿ ಮಾಂ ತು ವೇದ ನ ಕಶ್ಚನ || ೨೬ ||**

ನರನಿ ಕೇಳಿ ಜಗದಿ ಹಿಂದಕೆ |
ಮರಣವರವಾಗಿದ್ ಪ್ರಾಣಿನಿ- |
ಕರದೊಳನಿಲ್ಲೆನು ಕಣಾ ಪೀಣಿಗಳಿರುತಿರುವ ||
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಜೀವರ- |
ಲಿರುವೆ ನಾನೇ ಸೋದು ಪಾರ್ಥನೇ |
ಯಿರುವನೇ ಪರಿ ನಾನು ಸರ್ವದೊಳಿನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ||೧೦೭||

ಭೂತಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಮಿಥ್ಯವು |
ಮಾತನಾಡಿದರೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥವು |
ಭೂತಕದೊಳಾಭಾಸದಲಿ ತೋರುವುದೆ ರಜ್ಜುಗುಣ || ೧೦೮ ||

ಮಾತಸಂಗತವೆಲ್ಲ ನೋಡಿದು |
ಘಾತಪಾತವ ಮುದದಾರಿಗು |
ಭೀತಿಯಲ್ಲವೆ ರಜ್ಜು ಸರ್ವವೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಲು ||

ನರನಿ ಕೇಳಿ ತೆವರಿ ವಿಶ್ವದೊ- |
ಳಿರುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾ- |
ನಿರುವೆನ್ನೆ ನಿರ್ಭಿನ್ನ ನಿರ್ಗುಣರೂಪದಿಂದಾನು ||
ಧರಿಸುತಭಿಮಾನನ ಲೋರವ |
ನರನು ಸಂನಾರದಲಿ ಸಿಲುಕಿಹು- |
ನಿರುವುದೆಂತಿಲಿ ಪರಿವಿಸುತ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನು || ೧೦೯ ||

**ಇಚ್ಛಾಕ್ಷೇಷಸಮುತ್ಥೇನ ದ್ವಂದ್ವನೋಹೇನ ಭಾರತ |
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಸಂವೋಹಂ ಸರ್ಗೇ ಯಾಂತಿ ಪರಂತಪ || ೨೭ ||**

ಮದಿಸೆ ಯಾಂತ್ರಿಭಿಮಾನತನುನಿಂ- |
ಗುರುಭವಿಸಿದನು ಕಷ್ಟೈ ಯಿಚ್ಛೆಯು |
ಮುದದಿ ಬಿಳಿದಳು ಕಾಪುರೂಪದ ಯೌವನವೆ ಒಂತು ||
ವಧುವೆನುತ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ |
ಮದಿಸೆಯಾಂತ್ರಿ ದ್ವೇಷವರನಲಿ- |
ಯುದುಭವಿಸಿದನು ಘತ್ತನೋರ್ವನು ದ್ವಂದ್ವರೋಹಾಂತ್ರಿ

ಬಾಲನಿವನೈ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿಳಿದನು |
ಪಾಲಿಸಿದನೈ ಯುಜ್ಜಿನಿಸನನು |
ಹೇಳಲಿವನದನುಜ್ಜಿನಿಗುಹುಕಾರವೆಸೆಯುದು ||
ಕೇಳಿಕೇಳಿ ದ್ವಂದ್ವರೋಹವು |
ಕಾಸುಗಡಿಸಿತು ದೈರ್ಯಮಾಮನು |
ಬೀಳು ಕೊಟ್ಟಿತು ಯೇಂದ್ರಿಯುದ ದಮನವನು ಕೌತೇಯ ||೧೧೦||

ತೋಷದಿಂದಲಿ ತಾಯಿ ತನ್ನದ -
 ನಾಶೆಯೆಂಬುವ ಹಾಲನುಣಿಸುತ |
 ಬೋಷಿಸಿದಳಾ ಕೂಸನದುವೇ ಬಿಳಿಯಿತಿ ಕೆರದಿ ||
 ಕೂಸನದ ಮೇಣ್ಣಾಯುವಳನಂ |
 ತೋಷಮದ್ಯವ ಕುಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಳು |
 ಹೇಸನಾ ಬಾಲಕನು ವಿಷಯಾಸಕ್ತನಾದನಲಾ || ೧೧೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿಯು |
 ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪಮುಕುಳಗಳ - |
 ನಿರದೆ ಪನಿಸುತಡ್ಡಹಾದಿ ಕುಮಾರ್ಗ ಮಾಡಿಪನು ||
 ಇರುವುದೀವರಿ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ |
 ವಿರಸ ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಾಲ್ಪಡೆ |
 ಬರಲು ದುಃಖವ್ರಾತ ಬಿನ್ನಬಿಟ್ಟವುದು ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೩ ||

ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಪಂ ಜನಾನಾಂ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾಮ್ |
 ತೇ ದ್ವಂದ್ವನೋಹನಿರ್ಮುಕ್ತಾ ಭಜಂತೇ ನಾಂ ದೃಢವ್ರತಾಃ || ೨೮ ||

ನೋಡಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಿಕಲ್ಪಮುಕ್ಕುಳ -
 ಓದಲೇನಿದು ನಿಷ್ಕಲನಲಾ |
 ಕಾದತಿಹುದೈ ಪಾಶನದು ಮತಿಭ್ರಂಶನಾಮಕವು ||
 ರೂಢಿಯಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ |
 ಗೂಢ ಭಾವದ ಕಾಲ ಕೆಳಗದ |
 ಪ್ರೌಢತನದಿಂ ಮುರುದು ಮುಂದಕೆ ನಡೆನನೇ ಭಕ್ತ '೧೧೪||

ಕುಂತಿಸೂನುವೆ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮದ |
 ಶಾಂತ ಮಾರ್ಗವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಬಹು |
 ಸಂತಸದೊಳ್ಳಿದುವನು ಯೆನ್ನಯ ಸಂನಿಧಿಯ ಬಳಿಕ ||
 ಇಂತು ಪುಣ್ಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯವ - |
 ನೆಂತು ಪ್ರಾಸವ ಪಡೆನನ್ನೆ ಕೇಳೆ |
 ಭ್ರಾಂತಿಮದಮತ್ತರರ ತುಡುಗರ ಗೆಲ್ವನ್ನೆ ನಿಜದಿ || ೧೧೫ ||

ಜರಾಮರಣನೋಕ್ಷಾಯ ಮಾಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ಯತಂತಿ ಯೇ |
 ತೇ ಬ್ರಹ್ಮ ತದ್ವಿದುಃ ಕೃತ್ಸ್ಮಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕರ್ಮ ಚಾಖಿಲಮ್ || ೨೯ ||

ತಿರುತಿರುಗುತವ ಜನ್ಮನುರಣತ -
 ಕುರದ ವರದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂ -
 ದಿರಲು ಮನದೊಳಗಿಟ್ಟೆ ಕಾಲಾಂತರದಿ ಫಲಿಸುವನು ||
 ದೊರಕುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಪರಿವತ್ಸ ಹಣ್ಣೊಳ -
 ಗಿರುವ ರಸಮೋಹ ಪೂರ್ಣತೆಯು ದೊರಕುವುದು ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೬ ||
 ಧನ್ಯರಾವೇ ಜಗದೊಳಿಸುತಲಿ |
 ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಭಕ್ತರಾಗಲಿ |
 ಪೂರ್ಣ ಪರಮಾನಂದಮಯ ಜಗವೆಂದು ತಿಳಿಯುವರು ||

ಮುನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಾಶೆಯು |
 ಪೂರ್ಣತೆಯು ಹೊಂದುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕರ್ಮಗಳಾಟ ತೀರುವುದು || ೧೧೭ ||
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು |
 ಧರೆಯೊಳಾ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ |
 ಮನೆವ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ನಾನೇ ಭಂಡವಾಗಲಿಹೆ |
 ದೊರೆವ ಸಮುದೃಷ್ಟಿಶೆನು ಬಡ್ಡಿಯು |
 ನರನೆ ವರ್ಧಿ ಪುದೈಕ್ಕನಂಪತು |
 ಹರುದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವ್ರರೂಪ ದೈನ್ಯವದು | ೧೧೮ ||

ಸಾಧಿಭೂತಾಧಿದೈವಂ ನಾಂ ಸಾಧಿಯಜ್ಞಂ ಚ ಯೇ ವಿದುಃ |
 ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇಽಪಿ ಚ ನಾಂ ತೇ ವಿದುರ್ಯುಕ್ತಚೇತಸಃ || ೩೦ ||

ಇತಿಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗೇಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
 ಜ್ಞಾನವಿಜ್ಞಾನಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಪ್ತನೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ೭ ||

ನರನಿ ಕೇಳನುಭವದ ಹಸ್ತದೊ- ।
 ಕರದೆ ಮಾಯಾವಶದ ಬೀವರ- ।
 ನುರೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ವಂಚಭೂತಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಸಹ ॥
 ಭರದೊಳಿರಿಯುತ ಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- ।
 ದಿರದೆ ನಾನಧಿಯುಜ್ಜಿನಿಹೆನೆಂ- ।
 ದರಿತು ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನೋವ್ವರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ॥ ೧೧೯ ॥

ಅರಿಯಲಿ ಸರಿಯಿನ್ನ ರೂಪವ ।
 ಮರಣ ಬರಲಿ ಕ್ಷಣಿಕ ದೇಹಕೆ ।
 ಶೋಕವಳ್ಳಿ ದುಃಖವನು ಮರಣದ ಭೀತಿ ಯೆಲ್ಲಿಯುದು ॥
 ಮರಣಸಮಯ ಸವಿೂಪ ಬರಲಾ ।
 ಪರಿಸರಿಯ ಯಾತನೆಯ ಸವಿಸರ- ।
 ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಹ ತಳನುಳಿಸರಲೈ ॥ ೧೨೦ ॥

ಎನ್ನೊಳ್ಳಿ ಕೈವ ಯೊಂದಿದವರಿಗೆ ।
 ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ- ।
 ಳನ್ನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಿದ ಸುಮಾತುಮುಗೀತಿದಿ ॥
 ಬನ್ನ ಒಡುವರೆ ಕಾಣೆ ಕಾರಣ- ।
 ವನ್ನು ಪಾರ್ಥನೆ ಸರ್ವಕಾಲರೂ- ।
 ಳನ್ನನೇ ಭವಿಸುವರು ದುಃಖಾತಿತರಿಹರಲೈ ॥ ೧೨೧ ॥

ಹರಿಯು ಪರನೀ ತತ್ತ್ವವನು ವಿ- ।
 ಸ್ತರಿಸುವಾಗಲೆ ಹರಿಯು ಮುಖದಿಂ ।
 ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದಭಾಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕಲಿಸಾರ್ಥ ॥
 ಕರಗಳನು ಪಸರಿಸುತಲಂಟಲಿ ।
 ತಿರದಲವಧಾನವನು ಕೊಡದಾ ।
 ಹರಿಯು ಹತ್ತೊಳಿಹತ್ತನೆಯ ಶೋಕದಲಿ ಮನ ಹಾಕೆ ॥ ೧೨೨ ॥

ಪರಿಸರಿಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ- ।
 ನರುಮತಿಹ ವಾಕ್ಯಗಳೆ ಫಲಗಳು ।
 ಭರಿತನಿದ್ದುವು ಗ್ವಾಡು ಬಮುಸುರುರ್ಧರಸದಿಂದ ॥
 ಧರೆಯಲಾ ಭಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪದ ।
 ಪರಮುಳವ ತಾವ್ ಕೊಡುತಲಿದ್ದುವು ।
 ಹರಿಯೆ ಮರವದರುತ್ತಿ ಫಲ ಕೃಪೆ ಗಾಳಿಯದರಿಂದ ॥ ೧೨೩ ॥

ನರನ ಶ್ರುತಿಚೀರಿಯೊಳು ತಾನದು ।
 ಭರದಿ ಜಿಜ್ಞೆ ಸವಜ ಗತಿಯಲಿ ।
 ಸರಸ ವೇದಾಂತದ ಸುತತ್ತ್ವದಿ ಫಲವು ಪರಿಸಹ್ಯ ॥

ತಿರಿಗಿ ಬ್ರಹ್ಮರಸ್ವರೂಪದ ।
 ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತು ಬಂದಿಹ ।
 ಪರಮ ಸ್ವಾನಂದಸ್ವರೂಪದ ಸಕ್ಕರೆಂಯೊಳದ್ದಿ ॥ ೧೨೪ ॥

ನರನೋಸುಗ ಹರಿ ತಯಾರಿಸಿ ।
 ಸುರಸ ನಿರ್ಮಲ ಫಲವನಿತ್ತನು ।
 ಹರುಷದಿಂದಾ ಪಾರ್ಥ ಗರ್ಭಾರ್ಥಗ್ರಹಣಕಾಗಿ ॥
 ಮರೆತು ಕೇಳಾ ವಿಸ್ಮಯಾಪ್ತುತ- ।
 ಶರಧಿಯಲಿ ತೇಲುತ್ತುಲಿದ್ದನು ।
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಸ್ಮಯದ ಘಟಕವ ಸೇವಿಸುತಲಿದರ್ ॥ ೧೨೫ ॥

ಪರಿಸೂಳಿನಗೀ ನೋವುಂಪತು ।
 ರೂರಕಿತ್ತಿ ದುರ್ಲಭದ ಅಭವು ।
 ನರನಿಗಾಯಿತು ಪೂರ್ಣಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ ॥
 ಅರುಹಲಿಂತೀ ಪಾರ್ಥ ತಾನುರು- ।
 ತರದಿ ಭೋಗಿವ ಸುಖವ ಸ್ವರ್ಗದ ।
 ಸುರರಿಗದುಸರದಗಳ್ಳು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಲಾರಲಾ ॥ ೧೨೬ ॥

ಪರಮುಳದ ಪೂಗಳನು ನೋಡುತ ।
 ಹರುಷವಾಯ್ತು ನರನಿಗಾಕ್ಷಣ ।
 ಸುರಸ ಫಲಗಳೆ ರುಚಿಯ ಕೊಳುಸರೆ ಚಿಹ್ನೆ ಪರಿಸಿತು ॥
 ಭರದೊಳವನನುಮಾನಕರದಿಂ ।
 ಹರಿಯು ಪಡನಗನೇಬ ಫಲಗಳ- ।
 ನಿರದೆ ಯನುಭವಮುಖರೊಳಿಕ್ಕಿದನೈ ಸುಗಾಧದಲಿ ॥ ೧೨೭ ॥

ಮೇಲೆ ನರನ ವಿಚಾರವಿಹೆಯು ।
 ಹೇಳಲೇನದು ನುಂಗಲಾರದು ।
 ಕೀಳಲಾರವು ಹೇತುರೂಪದ ಪಲ್ಲಗಲು ಫಲವ ॥
 ತಾಳೆ ಸಂಶಯ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನು ।
 ನೀಳುಗೊಟ್ಟನು ತಿಂಬುಸಾಶೆಯು ।
 ಹೇಳಲೇನದ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ ॥ ೧೨೮ ॥

ನರನು ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಲಾಕ್ಷಣ ।
 ಹರಿಗೆ ಪೇಳಿದನೇ ತೆರದಿ ಕೇಳೆ ।
 ಹರಿಯೆ ನೀರೊಳು ಝಗಝಗಿಸುತಿಹ ತಾರೆಗಳೆ ಹಾಗೆ ॥
 ಮರೆತನೀ ವತನಾಕ್ಷರಂಗಳು ।
 ಯಾರುವನತಿ ಸುಂದರನಲಾ ನಾ- ।
 ನರಿಯದಲಿ ಫಲಸೇತ ನಂದಿನಕ್ಷರಂಗಳನು ॥ ೧೨೯ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ವಚನಾ- |
 ಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲೆ ಗಗನವನು ತುಂ- |
 ಓರಿಸಿ ಪುಂಜಿಸಿ ಯಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ತೋರುವುವು ಕೃಷ್ಣ ||
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಾ- |
 ಕ್ಷರಗಳನು ತಿಳಿಯುವರೆ ಯಕ್ಷವ- |
 ನಿರದೆ ಮಾಡಲದೇನು ಸಾಧ್ಯವೆ ಯರ್ಥಗ್ರಹಣವದು || ೧೩೦ ||

ಫಲವ ಕೈಯೊಳು ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ |
 ಬಳಲುತಿಹೆ ನಾ ಕೃಷ್ಣ ನೋಡೈ |
 ಮೆಲುವ ಪರಿ ಯೇನಂತ ಹೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣಾಳು ||
 ಕಳವಳಿಸುತೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನು |
 ಬಳಕ ಬಿನ್ನೈಸಿದನು ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ತಿಳಿಯಲಾರನು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಲೀಲೆಗಳ || ೧೩೧ ||

ಹರಿಯೆ ಹೇಳೈ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ಪುರೆಯುತಿಹ ರುಗರುಗಿವ ಪ್ರಭೈಯೀ- |
 ಳುವುದಲ್ಲೆ ಶಬ್ದಗಳು ರಂಜಿವುವು ಫಲಗಳೊಲು ||
 ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯ ತೋರ್ಪುದಿದರಲಿ |
 ಧರೆಯೊಳಹರೇ ಸಪ್ತ ಫಲಗಳ |
 ಭರದೊಳಾಸ್ವಾದವನು ಕೊಂಡವರೇನು ಹೇಳನಗೆ || ೧೩೨ ||

ಬರಿದೆ ಕಿವಿಯಲಿ ವಾಕ್ಯ ಬಂದರೆ |
 ಯರಿಯು ಬಹುದೇ ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲದೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಿದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತೃತಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೇಳು ||
 ಪರಿಯದೈ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಚನಕೆ- |
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಹೇಳಿರುವ ತತ್ತ್ವದ |
 ಪರಿಯದಲ್ಲಾ ತತ್ತ್ವವದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೇರಿಲ್ಲ || ೧೩೩ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲವ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ವಿಸ್ಮಯಕೆ ವಿಸ್ಮಯ |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಯುಳಿದವರ ಪಾಡೇನು ಪರಿಕಿಸಲು ||
 ಬರಿದೆ ತ್ರವಣದ್ವಾರದಿಂದ- |
 ಕ್ಷರಪ್ರಕಾಶವು ಸೇರದೊಳಗದು |
 ಹರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯವಾಯ್ತು ಮತಿ ಕುಂಠಿಸಿತು ಕೇಳೆನ್ನ || ೧೩೪ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನಗಳನಾ- |
 ನರಿಯು ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ದೃಢತರ- |
 ಏರುವುದೆನುತಲಿ ಪೇಳಿದೆನು ನೀ ನೋಡು ಸಮಯವಿದು ||

ಬರಿದೆ ಶೋಗುವುದೆನುತಲೆನ್ನಯ |
 ಬರುವುದೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮನದಲಿ |
 ಕ್ಷರಿತದಲಿ ನೀ ಹೇಳ ಬೇಕೈ ವೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ || ೧೩೫ ||

ತಿಳಿದು ಮುಂದಿನ ಧೋರಣವನಾ |
 ಕೊಳುತ ಮನದಿಂಗಿತವ ಹಿಂದಿನ |
 ಫಲಗುಣನು ಮಧ್ಯದಲಿ ತ್ರವಣೇಚೆಯನು ತೋರಿಸಿದ ||
 ತಿಳವರಾರೀ ಕುತಲ ಶೈಲಿಯ |
 ಫಲಗುಣನ ಕಾಶಲವು ನಿರುಪಮ |
 ತಿಳಿಯತೇನೈ ಸಮ್ಯಸಾಚಿಯ ವಚನ ಚಾತುರ್ಯ || ೧೩೬ ||

ವಿೂರದಲೆ ಮರ್ಯಾದೆ ತನ್ನಯ |
 ವಾರಮಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಂಗತಿ- |
 ಚಾರು ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತಿತದು ಹೃದಯದಲಿ ||
 ಧಾರುಣಿಲಿ ತಾಂ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನವಿ- |
 ಚಾರಿಸುವುದೈ ಶ್ರೀಗುರುವಿನೊಳು |
 ವಿೂರಬಾರದು ಶಿಷ್ಯನಾಗ ಸ್ವವಿನಯ ಮರ್ಯಾದೆ || ೧೩೭ ||

ಈ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ ಚತುರನು |
 ಭೂತಳದೊಳೊರ್ವನೆ ಧನಂಜಯ |
 ಮಾತು ಸತ್ಯವಿದರ್ಜನನ ಪೃಚ್ಛ ಕತೆ ಸಾರ್ಥಕವು ||
 ಪಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಲಾ ಪರ- |
 ಮಾತುಮನು ವಿಸ್ತರಿಸನಿಲ್ಲವ- |
 ನೀತೆರದ ಸಂವಾದವನು ಸಂಜಯನು ಹೇಳುವನು || ೧೩೮ ||

ಕನ್ನಡದಿ ನಾ ಪೇಳೈನೆನುತಲಿ |
 ಬಿನ್ನವಿನುವೆನು ಶ್ರೋತೃವ್ಯಂದಕೆ |
 ವೂರ್ಣ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕೇಳ್ದುದು ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಶಬ್ದಗಳು ಬಹು- |
 ಧನ್ಯತನದಿಂ ಬಂದು ಕುಣಿವುವು |
 ಬಣ್ಣಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯಲೈ ಕಿವಿಗಳನು ಮನ್ನಿಸದೆ || ೧೩೯ ||

ಬುದ್ಧಿ ರೂಪದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಾಂ |
 ಶಬ್ದರಸದಾಸ್ವಾದ ಕೊಳ್ಳದೆ |
 ಶುದ್ಧ ವಚನದ ಶೋಭೆಯೇ ರಂಜಿವುದು ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ||
 ಸ್ತಬ್ಧವಿಂದ್ರಿಯನಿವಹವಾಯ್ತೈ |
 ವುದ್ದುರುಚುತನ ನಡೆಯದಿಲ್ಲ |
 ಶಬ್ದಸಾಂದರ್ಯವನು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಚ್ಛಿ ಪವು || ೧೪೦ ||

ಮಾಲತಿಯ ವೊಗ್ಗಗಳ ಪರಿವಳಿ ।
 ವೇಳುವುದು ಮೂಗಿನಲಿ ನಿಜವಿದು ।
 ತಾಳದೇ ಸಂತೋಷ ನೇತ್ರವು ನೋಡಿ ಸೌಂದರ್ಯ ॥
 ಅಲಿಸುತ ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯು ।
 ತಾಳುವುವು ಸುಖವಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
 ಮೇಲೆ ಹಾದಿಯ ನಡೆವುವೈ ಸಿದ್ಧಾಂತಸಟ್ಟಣಕೆ । ೧೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳ್ವೆ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ।
 ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರವಾತವು ।
 ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ತತ್ತ್ವಜೋಧದಲಿ ॥
 ಹರಿಯು ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
 ಹರಿವುದೈ ವಾಚಾಳತೆಯು ಮುಂ- ।
 ದಿರುವುದೇನೈ ವಿಷ್ಣುವಚನವೆ ಭವದಿ ವರತರಣಿ ॥ ೧೪೨ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಚ್ಛಾನೇಶ್ವರಿಯುಳ್ಳಿ
 (೨) ಏಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಪುತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೦, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೧೪೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೮ ಎಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಕಿಂ ತದ್ಭ್ರಹ್ಮ ಕಿಮಧ್ಯಾತ್ಮಂ ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ।
ಅಧಿಭೂತಂ ಚ ಕಿಂ ಪ್ರೋಕ್ತಮಧಿದೈವಂ ಕಿಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಯೊಡನೆ ವೇಳೆದನು ಪಾರ್ಥನು ।
ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ದೇವನೆ ।
ಕರುಣದಿಂದೆನಗರುಹು ವಿತ್ತಾರದಲಿ ಕೇಳ್ದುದನು ॥

ಅರುಹ ಬೀಳ್ಕೈ ಬ್ರಹ್ಮವಾವುದು ।
ಕಲೆವರಾವುದ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ।
ಯರಿಂನಧ್ಯಾತ್ಮಾಧಿದೈವತವಯೆನಧಿಭೂತ ॥ ೧ ॥

ಅಧಿಯಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಲತ್ರ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಮಥುಸೂದನ ।
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಚ ಕಥಂ ಜ್ಞೇಯೋಽಸಿ ನಿಯತಾತ್ಮಭಿಃ ॥ ೨ ॥

ಹರಿಯೆ ವೇಳಧಿಯಜ್ಞವಾವುದು ।
ಮೆರೆವುದೆಂತದು ನರಶರೀರದಿ ।
ಬರುವುದಿಲ್ಲದು ಮನದಿ ಕೇಳನುಮಾನಯೋಗದಲಿ ॥
ಅರುಹು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ಸ್ವಾಂತಃ- ।
ಕರಣಶುದ್ಧಿಯ ನರನು ನಿನ್ನನು ।
ಮರಣಕಾಲದೊಳೆಂತಿವುದೈ ಹೇಳು ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೨ ॥

ನರನು ವಶವು ಕಾಮಧೇನುನು- ।
ನುತರದ ಬಹುಶುದ್ಧಪ್ರೇಮದ ।
ನುತರಬಿಂಸಿಂ ಕಷ್ಟಿಸಿಹ ಮಂಟಪದೊಳಲಿ ಮೆರೆವ ॥ ೨ ॥

ನರನು ವೇದಿ ಮಾತ ಜ್ಞಾನೇ- ।
ತ್ವರನು ವೇಳುತ ನಗುತಲೆಂದನು ।
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಮಲಗಿರುವ ॥
ನರನು ವರಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಯು ।
ಬರದೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ ಜಪ್ತಿಸಿದರಾ- ।
ಪಯಿಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಜಪ್ತನವು ಪಾರ್ಥಕವು ॥ ೩ ॥

ಇರುವುದೇನಕ್ಷರಿಯು ಮನದೊಳ- ।
ಗಿರುವ ಹೇತುಗಳೆಲ್ಲ ಸಿದ್ಧವು- ।
ವರೆಗೆ ಚಿತ್ರವಿದೇನು ನೋಡಿಲಿ ಲಕ್ಷಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಹರಿಯು ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ಹೊಡೆದರಾತನು ।
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ।
ಕರುಣದಿಂದುಸದೇಶ ಮಾಡಲಲಭ್ಯವೇನವಗೆ ॥ ೩ ॥

ನರನು ವೇಳೆನಗೆಂದು ಹೇಳಲು ।
ಹರಿಯು ಕೌತುಕದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯು- ।
ತರವನಿತ್ತನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ವೇದಿಸಿದನೆಲ್ಲ ॥

ನಾನಿರುವೆ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂಬನು- ।
ಮಾನ ಬಂದರೆ ನಾಕು ಮನದಲಿ ।
ತಾನೆ ತನ್ನಿಂದಾಗುತಿಹನೈ ಕೃಷ್ಣರೂಪನವ ॥
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪಾಂಗಣದೊಳಾ ।
ಮಾನಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬು ಕುಣಿಯುವು- ।
ನೇನಹೇಳಲಿ ಕೃಷ್ಣನಲಿ ನೀಸೀಮ ಭಕ್ತಿಯದು ॥ ೪ ॥

ಧರೆಯೊಳೊಬ್ಬಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜು |
 ಗರವು ಬಂದಿಹುದುದುವೆ ಕಾರಣ |
 ನಿರುತ ತ್ವರಿತದಿ ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಗೆಳು ಸಿದ್ಧಿವುತ್ತು ||
 ನರನು ಕೇಳುದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ |
 ಹರಿಯು ಮನದಿಂಗಳವನರಿತನು |
 ಭರದೊಳುತ್ತರವಾರ್ಷ ಹರಿವಾರಣವನು ಮುಂದಿಟ್ಟ || ೭ ||

ತನ್ನ ಕೊಸಿನ ಹೆಸವೆ ತಾಯಿಗೆ |
 ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೆ ವಿವಿತಿಬಿರುವುದು |
 ಚಿಣ್ಣ ಹಾಲನು ಬೇಡಿದವೆ ಕೊಡದಿಹಳೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ||
 ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವು |
 ಪೂರ್ಣವಿರುವುದು ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಗದು |
 ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ವಚನ ಕೇಳುವುದು || ೮ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಮಂ ಸ್ವಭಾವೋಽಧ್ಯಾತ್ಮಮುಚ್ಯತೇ |
 ಭೂತಭಾವೋಽಧ್ಯವಕರೋ ವಿಸರ್ಗಃ ಕರ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಃ || ೯ ||

ಹರಿಯು ವೇದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ನರನೇ ನೋವೈ ಚೋದ್ಯ ವೇಳುವೆ |
 ನಿರುಪ್ಪವ್ವನೇ ದೇಹದಲಿ ನವರಂಪ್ರ ನೋಡಿಡದೆ |
 ಉರುಪವಗಣಿತ ರೋಮರೂಪಗ |
 ಇರುವುದೇವನೊಡಕು ದೇಹವು |
 ಪರಿಯದಾದರು ದೇಹದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿದುದು || ೯ ||

ನರನೇ ಶುಭ ನಿರಾಕೃತಿಯೊಕರು |
 ತಿರನ ಪರಬ್ರಹ್ಮದಲಹಂಕೃತಿ |
 ಬರಲು ಸ್ರಕ್ವತಿಯು ಯೋಗದಿಂದಾಗುವುದು ನಾಕಾರ ||
 ಪರಿಸರಿಯೊಳಾಕಾರಗಳನೇ |
 ಧರಿಸುತಲಿ ಪ್ರಿಯಾಂಡ ರಂಬಿಸು |
 ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣನೆ ಮೇನಿಸುವಿದಿಕೆ ಕಲಿಸಾರ್ಥ || ೧೩ ||

ಉರುವುದು ಬಹು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ನೋಡಲು |
 ಕಿರಿಬಹುದು ಕೇಳೆ ಶೂನ್ಯಕಿಂತಲು |
 ಪರಿಯದಾದರು ಗಗನದೋಂ ಗಾಳಿಸಲು ಬಹುದು ||
 ವಿರಳವಕ್ಷರ ತತ್ತ್ವನೇವು |
 ಭೂತವೆಹುದಾಕಾರದಲ್ಲದು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುಗಲಾಡಿಸಲಕದು ತಿರುಗಲಾರದಲಾ || ೧೦ ||

ನರನೇ ಕೇವಾ ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪದ |
 ಮನೆನು ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯು |
 ಪರಿಸರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯು ಧರಿಸುಸೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ||
 ಬರಲು ಯೆನ್ನೆಯು ಮನದೊಳುದುಂ- |
 ಕುರಿಸುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಿನ |
 ಪರಿಸರಿಯೊಳಾಕೃತಿಯು ಪುಟ್ಟಿತ ನಾಮ ಪುಟ್ಟುವುದು || ೧೪ ||

ಅರಿಯದುವೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನುತಲಿ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಕಲ್ಪಿಸೆಯು ನಿನ- |
 ಗರವು ಬಿತ್ತೇ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳದು ಕಲ್ಪನಾತೀತ ||
 ಬರಲು ನಾಕಾರದಲಿ ಕೇವಾ |
 ವಿರಳ ತತ್ತ್ವದ ಜನ್ಮವೆತ್ತೈ |
 ಮರಣ ಬರಲಾ ನಾಮರೂಪಕೆ ನಾಶ ಬೇರಿಲ್ಲ || ೧೧ ||

ನೋಡಲೇವು ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಲ್ಲವ |
 ಮೂಡಿ ಬರುವುದು ತತ್ತ್ವ ಮೊಂದಿದು |
 ಗೂಢರೂಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂ ತುಂಬಿದುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ||
 ರೂಢಿಯಲ್ಲೇತೆರದ ವಸ್ತುಗೆ- |
 ಇಡಲೆಂತವು ಹುಟ್ಟಿ ನಾಯುವು |
 ಮಾಡುವೆ ಗಣನೆಯನು ಶಕ್ಯವೆ ಜನನಮರಣಗಳ || ೧೫ ||

ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾವುದು |
 ಮೆರೆವೈದೈ ಸಹಜಿಸಿ ತಿನಿರಂ- |
 ತರದಿ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆಯುದಕಧ್ಯಾತ್ಮವೆನ್ನೆವರು ||
 ಪರಿಸರಿಯು ಮೇಘಗಳ ನಿರ್ಮಲ- |
 ವಿರುವ ಗಗನದಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ |
 ನರನೇ ನಿನಗರವಿಹುದೆ ಮೋಡಗಳೆಂತು ಬರುತಿಹುವು || ೧೨ ||

ಪರಿಸರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗೋಲದೊ- |
 ಇರುವೈಯೆ ಸಂಕಲ್ಪವಾಪು |
 ಪರಿಯೊಳೇ ವಿನ್ದಾರವಷ್ಟುದು ವಿಶ್ವವೆನ್ನೆಂದ ||
 ಭೂತವೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿಶ್ವದೊ- |
 ಇರದು ಕೇಳನ್ನೆಪ್ರಕಾರವು |
 ನರನೇ ಕೇಳಿದು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೇ ಯೆನುತ || ೧೬ ||

ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ |
 ಚರಿಸುವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು |
 ಮೆರೆವುದೈ ನಟನಂತೆ ನದಿಯಲಿ ಪೂರಬಂದಂತೆ ||
 ಪರಿಯೊಳಿಹುದೀ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಚರಾಚರವು ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದದು ಬರುವುದೆಂತೆನುತ | ೧೭ ||

ಅವನೈ ಮಾನವರು ದಿನದಿನ |
 ನಿರುತ ನಾಯ್ಕರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವರು |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಗಣನೆ ಬಾತಿವಿಬಾತಿಕೋಟಿಯಲಿ ||
 ಮರಳಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನಿಶು ಹುಟ್ಟುತ್ತ |
 ಮರಣ ಪಡೆವರೆನುತ್ತ ತಿಳವುದೆ |
 ನರನೆ ಕೇಳೈನಾರವಿಹುದೈ ವಿಶ್ವವಗಣಿತವು || ೧೮ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದು ಯಾರಿಂದ ಮೊದಲಿಗೆ |
 ಹುಟ್ಟಿತೆಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು |
 ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಮೂಲಕಾರಣ ಮಾಯೆ ಯೆನಿಸುವುದು ||

ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಕರ್ತನು |
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾಗದಿರುವನು |
 ನಷ್ಟವಾಗಲು ಕಾಣ ಬಹುದೇನಂತ ಮೇಣಿದರ || ೧೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಮಧ್ಯದೊ- |
 ಳಿರುವುದೈ ಕಾರ್ಯದ ಸಮೃದ್ಧಿಯು |
 ಧರಿಯೊಳಿದು ಸಹಜದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ನಿತ್ಯವಿಹುದೆಂದು ||
 ಧರಿಯಲೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ತನ |
 ಹೊರತು ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೃಗ್ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ನಾಕಾರತೆ ನಿರಾಕೃತಿಯಿಂದ ಬರುತಿಹುದು || ೨೦ ||

ಮರಳಿ ಪರಿಹಿಸಿ ನೋಡಲಂತದೊ- |
 ಳರದಲಾ ಕಾರಣವು ಗೋಚರ- |
 ವಿರುವುದೀಪರಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೆಯೆ ಚಿತ್ರತರದಾಟ ||
 ನರನೆಕೇಳಿಸ್ವತಂದಿಂಜಿ |
 ಬರುವುದೈ ವ್ಯಕ್ತತೆಯು ನೋಡಿದ |
 ಕರೆವೈ ಕರ್ಮಾಭಿಧಾನದಿ ಕೋನಿದರು ಜಗದಿ || ೨೧ ||

**ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷರೋ ಭಾವಃ ಪುರುಷಶ್ಚಾಧಿದೈವತಮ್ |
 ಅಧಿಯಂಚ್ಛೋಕಮೇವಾತ್ರ ದೇಹೇ ದೇಹಭೃತಾಂ ವರ || ೪ ||**

ವಿಸ್ತರಿವೆನಧಿಭೂತವನು ನೀ |
 ಸ್ಪಷ್ಟಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನ |
 ವಿಸ್ತರಿಸುವುವು ಲಯವ ಹೊಂದುವುವೆಲ್ಲ ಮೋಡಗಳು ||
 ನಿತ್ಯವಿದಕಸ್ತವಿಲ್ಲದೆ |
 ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಂಚಭೂತಗ- |
 ಳತ್ತು ರೂಪವ ತರುವುನೈ ನಾಕಾರತೆಯು ನೋಡೆ || ೨೨ ||

ಇಳಿಯೊಳೀಪರಿ ಭೂತಪಂಚಕ- |
 ವಳಿದು ಶೋಗಲು ನಾಶವವು ಸಂ- |
 ಮಿಳಿತವಾಗಲು ಬರುವುದೈ ನಾಕಾರ ಸಗುಣತೆಯು ||
 ಅಳುವು ಬರುವೀ ನಾಮರೂಪವ- |
 ನಿಳಿಯೊಳಿದನಧಿಭೂತವೆಂಬರು |
 ತಿಳಿಯಲಾ ಬೇವನಿಗೆ ಹೆಸರಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ || ೨೩ ||

ಕರೆವರಾವುದ ಬೇವನೆನುತಲಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳಧಿದೈವತವೆಯುದು |
 ಬರುವುದಿದಕೆನೆ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಭೋಗಂನೋಗವಲಾ ||

ಇರುವನಿವ ಚೈತನ್ಯ ಚಕ್ಷುವು |
 ಯಿರುವನಿಂದ್ರಿಯುದೇಶದರಸನು |
 ಮರೆವನೀತನು ನೋಡು ಪ್ರತಿಪರಮಾತ್ಮನಂದದಲಿ || ೨೪ ||

ಬರಲು ದೇಹಕೆ ಮರಣಸಮಯವು |
 ಬರುತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಪತ್ತಿಯು |
 ಭರದಿ ಹಾರುತ ದಣುವ ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ವ್ಯಕ್ತವಲಾ ||
 ಎರಡನೆಯ ಪರಮಾತ್ಮನಾದರು |
 ಮರೆವನೀತನಹಂಕೃತಿಯಲೀ |
 ಮರೆತು ನಿಜರೂಪವನು ನಿದ್ರೆಯೊಳಿಹನು ಸಂತತದಿ || ೨೫ ||

ಪುರುಷನೀತನು ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಹರುಷತಮಗಳ ಪಡೆದು ಬಳಲುವ- |
 ನರಿವನೈ ಸಹಜದಲಿ ಜೀವನು ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ ||
 ಇರುವನೀಪರಿ ಜೀವ ಭೂತನಿ- |
 ಕರದೊಳಾದ ಶರೀರದಲಿ ದೇ- |
 ವರೆ ಕಣಾ ಹೆಸರೆಯ್ದಿದಕೃಧಿದೈವತವು ಪಾರ್ಥ || ೨೬ ||

ನರನಿ ಕೇಳಿದೇವನಗರದೊ- |
 ಳುದು ಬಿಡುವೆನುಪಾಧಿಯೆಲ್ಲನ- |
 ನಯುಲೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬಂಧಿಯುಜ್ಞನೆಂದಿದಕೆ ||
 ಇರುವೆ ನಾನಧಿದೈವ ಮೇಣಾ |
 ತೆರದೊಳಿಭೂತನು ಕಣಾ ನಾ- |
 ನಿರುವೆ ತತ್ತ್ವ ವಿಚಾರಿಸಲು ನಿಜವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ || ೨೩ ||

ಚಿನ್ನವದು ಬಹು ಶುದ್ಧವಿದ್ದು |
 ಭಿನ್ನ ಶೋಹದ ಸಂಗದಿಂದಲಿ |
 ಬಣ್ಣಿಸುವರದ ಕೀಳತನದೊ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಚಿನ್ನವನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲದ- |
 ಕನ್ನವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವಿ- |
 ದನ್ನ ಬಹುದೇ ಕೀಳು ಶೋಹವು ಚಿನ್ನವೇ ಯೆನುತ ||೨೪||

ನರನಿ ಕೇಳಧಿಭೂತ ಮೊದಲಾ- |
 ಗಿರುವ ಸರ್ವವ ಬೀಲೆಬೀಲೆಂ- |
 ದರಿತುಕೊಳುವರು ಪಡದೆ ಯಿಹುದಬ್ಬಾನನಾಮಕವು ||
 ಹರಿಯುಲೀಯಬ್ಬಾನನಡದೆಯು |
 ಹವುವದಲ್ಲವೆ ಭೇದಭಾವವು |
 ಕರಗುವುದು ರೂಪಾಂತರವು ಮೊದಲಿತ್ತೆ ಭೇದವದು ||೨೫||

ನರನಿ ಕೇಳಿ ಸ್ಥಿತಿಕುಶಲವೇ- |
 ಲಿಸಿದರೆ ಕೂದಲನು ಶಿಲಿಯುದು |
 ಯೆರದು ತುಂಡುಗಳಾದವೋಲದು ಕಾಣುವುದು ಪಾರ್ಥ |
 ಕರದೊಳೂ ಕೂದಲನು ಕೊಳ್ಳಲು |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಂಗ ಶಿಲಿಯಲಿ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಶಿಲಿಯದಖಂಡನೇ ಯಿಯುದು ||೨೬||

ನಷ್ಟವಾಗಲಹಂಕೃತಿಯು ಕೇ- |
 ಳಿಟ್ಟ ಹಾಗಿಹುವೈಕ್ಯವಲ್ಲವೆ |
 ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನದೈಕ್ಯ ಪ್ರೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ||
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೈಕ್ಯವಲ್ಲವೊ |
 ದೃಷ್ಟಿಸುವರಧಿಯುಜ್ಞ ನನ್ನನು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳಗಧಿಯುಜ್ಞ ನಾನೇ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೭ ||

ಹಿಂದೆ ನಾನರುಹಿದನು ನಿನಗಾ- |
 ನಂದದಿಂದಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕುರ- |
 ಲಿಂದು ಸ್ಮರಿಸೈ ಕರ್ಮದಿಂದಧ್ಯವಿಸಿತ್ತೆ ಯಜ್ಞ ||

ಬಂದುವಾದರೆ ಸ್ಮರಣೆ ನಿನಗಿ- |
 ಸ್ನೋಂದು ಕಾರಣ ವೇಳೆ ಜಗದೊಳ- |
 ಗೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು ನಾನು ಕೇಳಧಿಯುಜ್ಞನಾಗಿಹೆನು || ೨೮ ||

ನರನಿ ಮೊದಲು ವಿರಕ್ತಿಯೆಂಬುವ |
 ವುರುವಲವ ತಾನೊಟ್ಟಿಯುದರಲಿ |
 ಮಲೆವ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯುಗಳೆಂಬುವ ಬಿಂಕಿ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಿ ||
 ಭರದಿ ವಿಷಯದ್ರವ್ಯದಾಹುತಿ- |
 ಯಿರಿಸಿ ವಚ್ಚಾನವೆ ಭೂವಿಯು- |
 ನಿರದೆ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ ದೇಹವೆಂದೆಂಬ ಮಂಟಪದಿ || ೨೯ ||

ಮೂಲಬಂಧವೆಂದೆಂಬ ಮುದ್ರೆಯು |
 ಅಲಿಸೈ ವೇದಿಕೆಯು ಮಲವುದು |
 ಕೇಳು ಸಂಯಮನೆಂಬ ಪೃಶ್ನಾಪರನ ಕುಂಡದಲಿ ||
 ಮೇಲೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಾದ ದ್ರವ್ಯವ |
 ಲೀಲೆಯೊ ಸುಖಸುತಲಿ ಯಜ್ಞವ- |
 ನಾಲಿಸೈ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೋಗಮಂತ್ರದಲಿ ||೩೦||

ಪ್ರಾಣಮನಗಳ ನಿಗ್ರಹವೆ ಒಹು- |
 ಮಾಸ್ತು ಯೋಮದ ದ್ರವ್ಯಸಾಧನ |
 ಬ್ಬಾನ ಬಿಂಕಿಯು ಧೂಮದೋಷವಿಹೀನವದು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಬ್ಬಾನಕರ್ತುಸುತೈ ಸಾಧನ |
 ಬ್ಬಾನ ಲಯವಾಗುವುದು ಬ್ರಹ್ಮದೊ- |
 ಳೆನ ಯೇಕಲಿ ಕೋನೆಗೆ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವೈವದಲಾ ||೩೧||

ನರನಿ ಕೇಳಧಿಯುಜ್ಞನೆಂದರೆ |
 ಪರಮಬ್ರಹ್ಮವೈಸ್ವರೂಪವಲ್ಲವೆ |
 ಹರಿಯು ಕೇಳಲೆಂದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ||
 ನರನಿಗಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯು |
 ನರನಿಗಿರುವುದು ಪ್ರೆಲಬುದಿಯು |
 ಹರಿಯು ತಿಳಿದನು ಪಾರ್ಥಗರವಾಯ್ತೆನುತ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೩೨||

ಹರಿಯು ಮತ್ತರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ನರನಿ ನೀ ಶ್ರವಣದಲಿ ಕುತಲನು |
 ಕರುಣದಿಂದಾನರುಹಿದುದ್ದವು ತಿಳಿಯತೇ ನಿನಗೆ ||
 ಹರಿಯು ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು |
 ಹರುಷಪುಕಕಿತನಾದನಾಕ್ಷೇಣ |
 ಧರೆಯೋಕನು ನಾನೆಂತು ವೇರ್ತಿಸಲೆಂದ ಬ್ಬಾನೇರ || ೩೩ ||

ಎಳೆಮಗುವು ಸಂಶುಷ್ಟವಾಗಲು |
 ಮೊಳೆಯುವುದು ಸಂತಸವು ತಾಯಿಲಿ |
 ತಿಳಿಯತಾ ಗುರು ಹಿಗ್ಗುವನು ಶಿಷ್ಯನು ಕೃತಾರ್ಥನಿರೆ ||
 ತಿಳಿಯುತ್ತೀ ಪಾರ್ಥನ ಕೃತಾರ್ಥತೆ |
 ಜಲಜನಾಭನು ಕೃಷ್ಣ ಹರ್ಷದಿ |
 ಬೆಳಗಿದಕ್ಷಿಗೇಂದ ಪಾರ್ಥನನೀಕ್ಷಿಸಿದನಾಗ || ೩೮ ||

ಆಪ್ತ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವಸರ್ಪವು |
 ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೆ ಕೃಷ್ಣನಾಕ್ಷಣ |
 ಛೇದಿಸದನಾವರಿಸುತಲಿ ಮಾತಾಡ ತೊಡಗಿದನು ||

ಎಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲದನು ಶಬ್ದದಿ |
 ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ |
 ದೃಷ್ಟಿಸಾಲದು ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪವನು ನೋಡುವರೆ || ೩೯ ||

ವೂರ್ಣತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖದ ಸಂ- |
 ವೂರ್ಣಸುಮನೋಹರ ಸುಗಂಧವೊ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿಹ ಶಾಂತಿಪೀಯೂಷದ ತರಂಗಗಳೊ ||
 ವಾಣಿ ಕೋಮಲ ಸರಳವೀವರಿ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ನರಗೆ ವೇದನು |
 ಹಾನಿಯಾಗಲು ಮಾಯೆ ಬ್ಲಾನದಿ ಬ್ಲಾನವುಕೆಯುವುದೆ || ೪೦ ||

**ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ ಸ್ಮರನ್ನುಕ್ತಾಸ್ವ ಕಲೇವರಮ್ |
 ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ಸ ಮದ್ಭಾವಂ ಯಾತಿ ನಾಸ್ತ್ಯತ್ರ ಸಂಶಯಃ || ೫ ||**

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದೆ |
 ಮರೆಯ ಬೇಡಧಿಯುಜ್ಜವೇನದು |
 ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೆನ್ನನು ಜೀವಮಾನದೊಳೆನ್ನನೀತೆರದಿ ||
 ಮರಣಸಮಯದಲೆನ್ನನೇ ಸಂ- |
 ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವರು ದೇಹಯುಧ್ಯತೆ- |
 ಯುತಿತು ತಮ್ಮೊಳು ತಾವೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವನು ಹೊಂದುವರು || ೪೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಕ- |
 ಟ್ಟಿರಲು ಮನೆಯಾಕಾಶವದೊಳು |
 ಭರಿತವಿಹುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೇಲ್ತೆಳಗೆ ಸುತ್ತಿಯದು ||
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪಡಸಾಲೆಕೋಣೆಯೊ- |
 ಳಿರುವುದನುಭವ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ- |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವಲ್ಲದ ಕಾರಣವನು || ೪೨ ||

ಎನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕುವ ಹೊಂದಿ ಹೊರಗೊಳ- |
 ಗನ್ಯದೇಹಾದಿಕವ ಸ್ಮರಿಸದ- |
 ಲೆನ್ನ ರೂಪವ ತಾಳಿಹರು ಕಾಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಸ್ವರೂಪದೇಹಗ- |
 ಳನ್ನ ತೊರೆದಿಹ ಪಂಚಭೂತಗ- |
 ಳನ್ನ ಜಯಿಸುತಲಾ ಶರೀರಗಳನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟಿಹರು || ೪೩ ||

ಐದು ಕವಚಗಳೆಂತು ಹೇಗಿವು |
 ಹೋದುದುಮೆಂಬುದನಿವರು ತಿಳಿಯರು |
 ಮೇದಿನಿಯುಲವರಾದರಿಸವೈ ಜೀವಮಾನದಲಿ ||

ಹೋದುದುಮೆಂತೀ ದೇಹ ಮನದಿ ಮ- |
 ಪಾದಸಂತಾಪವುದು ಹೇಳೈ |
 ಮೋದದಾಯಕ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ ತಾಪ್ತರಂತದಲಿ || ೪೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳನುಭವವನಿನರದ |
 ಸುಸುಶೈಕ್ಯದ ಮುನಿಯೊಳಗೆ ಮೇ- |
 ಣಿಸುವರು ನಿಶ್ಚಯೆ ಹೃದ್ಯಂದಿರಬಿ ಕಾಂತೇಯ ||
 ತಿರಿಗಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದಮೆಂಬು |
 ಶರಧಿಯಲಿ ತೊಳೆದಿರುವ ಕಾರಣ |
 ಮರೆಯುವರು ಕಾಮಾದಿಮಲವಿರಹಿತರು ತಾವಾಗಿ || ೪೫ ||

ನೀರೊಳದ್ದಿದ ಫಲದ ಹೊರಗೊಳ- |
 ಗೇರುವುದು ಸರ್ಪತ್ರ ಜಲವೈ |
 ಚೂರುಚೂರಾಗಲು ಘಟವು ನೀರೊಡೆದು ಹೋಗುವುದೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸರ್ಪ ಪರಿಯನು |
 ಹಾರಿಸಲು ವಸ್ತ್ರವನು ನರನು ಶ- |
 ರೀರದಿಂ ತೆಗೆದಿಡಲು ಭಿನ್ನತೆಯವಂತುವದೊಳೆಹುದೆ || ೪೬ ||

ನಿತ್ಯೆಲ್ಲದ ಮೇಲೆಮೇಲಿಹ |
 ಮಿಥ್ಯವಿರುವೀ ದೇಹ ನಾಯಲು |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ತುಂಬಿರುವ ನಿಜಬ್ರಹ್ಮ ನಾಯುವುದೆ ||
 ನಿತ್ಯಬ್ರಹ್ಮವೆ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿರ- |
 ಲೆತ್ತಣಿಂದ ವಿಷಾದ ಬರುವುದು |
 ಚಿತ್ತವೀಪರಿಯಾಗಿ ದೇಹವ ಬಿಡುವರಂತದಲಿ || ೪೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಪರಿಯ ಮಾನವ |
 ರರದೆ ಮದ್ಯುಸವನೆ ತಾಳುವ |
 ರಿರುವುದಲ್ಲವ ನೇಮವೀಣಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ಮರಣಕಾಲ ಸಮೂಪ ಬಂದಿರೆ |
 ಗ್ನರಣವಂತದೊಳಾದ ಪರಿಯಲಿ |
 ಒರುವುದವರಿಗೆ ಗತಿಯು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||೪೮||
 ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಬಳಲಿ ಮನುಜನು |
 ಭೂತಕದೊಳೊಡುತ್ತ ಪೋಗುತ್ತ |
 ಲಾತ ಮುಂದಿಹ ಬಾವಿಯಲಿ ಜೀಳುವನು ಹಾಸಿಯಲಿ ||

ಭೀತಿಯಿಂದಾ ಬಾವಿ ನೋಡುತ್ತ |
 ಲಾತುಕೊಳಲಿತ್ತಿ ಸಲು ವೇಗವ |
 ನೇ ತತುಕ್ಷಣ ಶಕ್ತನೇ ಜೀಳುವನು ಮುಂದಾಗಿ || ೪೯ ||
 ಮೃತ್ಯುವನುಯಿ ತನ್ನೆ ದುರಿಗಿಹ |
 ವಸ್ತುವಂದದಿ ರೂಪ ಬರುವುದು |
 ಸತ್ಯವಿದು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬರುವುದೆ ಜಗದಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಮರ್ತ್ಯನಿಗೆ ಜಾಗೃತಿಯ ಸಮಯದಿ |
 ಚಿತ್ತದೊಳಗಾವುದು ಬರುವುದೋ |
 ಮತ್ತೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳವನು ಬರುವುದು ಮುಂದೆ ಕೌಂತೇಯ || ೫೦ ||

ಯಂಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ ತ್ಯಜತ್ಯಂತೇ ಕಲೇವರಮ್ |
 ತಂತಮೇವೈತಿ ಕೌಂತೇಯ ಸದಾ ತದ್ಭಾವಭಾವಿತಃ || ೫ ||

ನರನಿಗಿತ್ತೆಯು ಬೇವಮಾನದೊ- |
 ಕಿರುವ ಪಯುಲಿ ವರ್ಧಿಸುವುದಾ |
 ಮರಣಕಾಲದೊಳಿಟ್ಟೆ ಯಾಯಾವಸ್ತುಬಾತಿಯಲಿ ||

ಮರಣಕಾಲದೊಳಾವುದರ ಸಂ |
 ಸ್ಮರಣ ಮಾಳ್ವನೊ ಮೃತಿಯನಂತರ |
 ಬರುವುದೈ ತದ್ರೂಪದಲಿ ತದ್ಗತಿಯು ಕೌಂತೇಯ || ೫೧ ||

ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಮಾಮನುಸ್ಮರ ಯುಧ್ಯ ಚ |
 ಮಯ್ಯರ್ಪಿತಮನೋಬುದ್ಧಿರ್ನಾರ್ವಮೇವೈಷಸ್ಯಸಂಶಯಃ || ೫ ||

ಸ್ಮರಿಸು ನೀನೆನ್ನನು ನಿರಂತರ |
 ಸರದು ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಳ್ವುದೆಲ್ಲವು |
 ತಿರಿಗಿ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳ್ವುದೆಲ್ಲವು ತಿಳಿಯುತ್ತೆ ನಾನು ||
 ಮರಳಿ ಮನದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರು- |
 ತಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಬಿಡೆ ನುಡಿಯುತ್ತ |
 ಲಿರುವುದೆಲ್ಲವು ನಾನೆನುತ ತಿಳಿ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ || ೫೨ ||

ತಿಳಿಯಲಿವರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ |
 ಯಳಿವ ದೇಹವು ಸತ್ಯ ಹೋಗಲು |
 ವುಳಿಯುತ್ತೆ ನೀನು ನಿನಗಿಳುವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ಕೊಳುಗುಳಕೆ ನೀನೇತಕಂಬು |
 ತಿಳಿಯುತ್ತೀರ ಬುದ್ಧಿಮನಗಳ |
 ನಿಳಿಸು ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡು ||೫೩||

ನರನೆ ಹೃದಯದಿ ಬರುವುದೆಲ್ಲವು |
 ಹೊರಗೆ ತೋರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿ- |
 ದರಿಯಲಾ ನೀನೆನ್ನ ಹೊರತಿದು ಜಗದಿ ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ನರನೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದೊಳ- |
 ಗಿರುವೆನೆಂಬಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ |
 ಬರಲು ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲವೈ ಮದ್ಯುಸವನಿಸುವುದು || ೫೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೈ ಮದ್ಯುಸವ ನಿನಗೀ- |
 ತೆರದೊಳಗಾವುದೆಂತ ನಿಶ್ಚಯ ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ ||
 ಬರಲು ಸಂತಯ ನಿನ್ನ ಮನದಲಿ |
 ಯೊರವೆ ನಿನಗಾನೊಂದುಪಾಯವ |
 ಭರದೊಳಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೫೪ ||

ನರನೆ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತ |
 ಲಿರಲು ನಿನಗನುಭವವು ಬಾರದೆ |
 ಯಿರಲು ಯೆನ್ನಂತಾ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಗುವುದು ಯೋಗ್ಯವಲಾ ||

ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ ಚೇತಸಾ ನಾನ್ಯಗಾಮಿನಾ |
ಪರಮಂ ಪುರುಷಂ ದಿವ್ಯಂ ಯಾತಿ ಸಾಧಾರ್ಣುಚಿಂತಯನ್ || ೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ |
ಮರಳಿ ಯಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಟೆ |
ಕೈರಲು ಧರೆಯೊಳಗೇನನಾಧ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೫೬ ||

ಹೆಳವ ಸತತೋದ್ಯೋಗಬಲದಿಂದಿ |
ಜಲಿಸೆ ಪರ್ವತವೇರದಿರನೇ |
ಯಿಳೆಯೊಳಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಚಿಂತನವೆಂಬುವಭ್ಯಾಸ ||
ಘಳಲನಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಲು |
ಕೊಳುವನಾತ್ಮನು ಭಂದವಿದನೈ |
ಬಳಕೆ ದೇಹವು ಹೋಗಲಧವಾ ಯಿರಲಿ ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೫೭ ||

ಶರಣಿಯನು ಕೂಡುವರೆ ನದಿ ಘೋರ |
ಕರಿಸಿ ಮುಂದಕೆ ಹರಿಯುತಿರಲದು |
ಮರಳಿ ಹಿಂದಕೆ ನೋಡುವುದೆ ಯೇನಾಯ್ತು ಹಿಂದೆನುತ || ೫೮ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಗತಿ ಹೊಂದಿಯಾದರು |
ವರಿಸುವುದು ಕೇಳಾತ್ಮಚಿಂತನ |
ವರವು ಮೇಣಾರಿಂಗಿರುವುದೈ ದೇಹಗತಿಯೇನು ||

ಶರಣಿಯಲಿ ತಾಂ ಹೋಗಿ ಜೀಳಲು |
ಶರಧಿನದಿಯೊಳು ಭೇದವಿಹುದೇ |
ನರನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬರಲು ನ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಭ್ರಾನ ||
ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರದಿಂದಾ |
ನರನು ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ |
ಭರಿತವಿಹುದಾ ಸ್ಥಳದಿ ಪರಮಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ || ೫೯ ||

ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಸಿತಾರಮಣೋರಣೇಯಾಂಸಮನುಸ್ಮರೇದ್ಯಃ |
ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಾತಾರಮುಚಿಂತ್ಯರೂಪಮಾದಿತ್ಯವರ್ಣಂ ತಮಸಃ ಪರಸ್ತಾತ್ || ೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಸ್ತಿತ್ತನೆಂದರೆ |
ಮರೆಯುವ ನಿರಾಕಾರ ಮಾತ್ರವೆ |
ಮರಣಜನ್ಮತೀತ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡೈ ||
ಅರಿಯಿರಿ ತತ್ತ್ವವನು ಸರ್ವರು |
ನಿರುತವಿದು ನೋಡುವುದು ಸರ್ವರು |
ನಿರುವುದಿದು ಪರಮಾಣುಕಿಂತಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮತರವಾಗಿ || ೬೦ ||

ತಿನುವುದೇ ಗದ್ದಲಿಯು ಬಿಂಕಿಯು |
ಮಿನುಗುತಿಹ ತೇಜದಲಿ ಕತ್ತಲೆ |
ಯಣುಗಾದರು ಮಾಡಬಹುದೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೌಂತೇಯ ||
ಮಿನುಗುತಿಹುದಿದು ತೇಜ ಕೇಳೈ |
ಯಿನಸಹಸ್ರಸ್ರಕಾಶದಂದದಿ |
ಕ್ಷಣಿಕವಲ್ಲದ ನಿತ್ಯವೇನುಬ್ಬಾನ ಬೆಳಗುವುದು || ೬೧ ||

ಇದುವೆ ನೋಡಾಕಾಶಕಿಂತಲು |
ಮೊದಲಿನದು ಕೇಳಿದುವೆ ತಾಂ ಸಂ- |
ನಿಧಿಯಲಿರುತಿರೆ ನಡೆಸುವುದು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವನು ||
ಇದು ತರುವುದುತ್ಪತ್ತಿ ಸರ್ವಕೆ |
ಇದುವೆ ಪಾಲನ ಮಾಳ್ವದೆಲ್ಲವ- |
ನರಿಯಲಾರದ ತತ್ತ್ವವಗಣಿತ ಮೇಣಜಿಂತ್ಯವಿದು || ೬೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ಶರೀರವಿಷಯಕ |
ಬರುವುದೇನಬ್ಬಾನ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
ಮೆರೆಪುದಿದು ನಿರ್ಮಲವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವಶಾಶ್ವತವು ||
ತರಣಿಯಂದದೊಳಿದ್ದರೇನಿದ- |
ಕಿರುವುದೇ ಯುದಯಾಸ್ತವಾಪರಿ |
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೬೨ ||

ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾಚಲೇನ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಯೋಗಬಲೇನ ಚೈವ |
ಭುವೋರ್ಮುಘೈಃ ಸ್ತ್ರಾಣಮಾನೇಶ್ಯ ನಮ್ಯಕ್ ಸ ತಂ ಪರಂ ಪುರುಷಮುಪೈತಿ ದಿವ್ಯಮ್ ||೧೦||

ನರಸೆ ಕೇಳವ್ಯಕ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮವ- |
ನರಿತು ಮರಣ ಸವಿೂವ ಬರೆ ಸಂ- |
ಸ್ಕರಣ ಮಾಡೇಕಾಗ್ಚಿತ್ತದೊಳಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ||
ಭವದಿ ಪದ್ಯಾಸನದಿ ದೇಹವ- |
ನಿರಿಸುತುತ್ತರ ಮುಖವ ಮಾಡತ |
ತರುವನಂತೆಕರಣದಲ್ಲಿಯೆ ಯೋಗನೌಖ್ಯವನು || ೬೪ ||

ಚಿತ್ತದೊಳಗೇಕಾಗ್ರತನದಿಂ |
ಪ್ರಾಪ್ತವವ್ವದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದಾ- |
ಸತ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿಹ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ||
ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಸುಷುಪ್ನೆಯಿಂದೇ- |
ಳುತ್ತಲಗ್ನಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದಲೆ |
ಮತ್ತೆ ಹೊರಡುವ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ ಸೇರ ಬೇಕೆನುತ || ೬೫ ||

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಾಣ ಚಿತ್ತದೊ- |
ಳಿರುವುದೈ ಕೈಸೆನುತ ನೋಡಲು |
ಮರಳೆ ಲಯವಾಕಾಶದಲ್ಲಾಗುವುದು ಪ್ರಾಣವದು ||
ಸ್ಥಿರಮನದಿ ಸಂಒದ್ದನಂತೆ- |
ಕರಣದಲಿ ಸದ್ಧಿಪ್ತಿಯುತನಿಹ- |
ನಿರುವುದೀತನ ಮನವು ವಶ್ಯೆ ಯೋಗಬಲದಿಂದ || ೬೬ ||

ಪರಮಯೋಗಿಯು ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತವ- |
ನಿರಿಸುವನು ಭ್ರೂಮಧ್ಯಭಾಗದೊ- |
ಳರಡನಿಲ್ಲಿಯೆ ಲಯವಗೈವನು ಯೋಗಬಲದಿಂದ ||
ಹೊರಟು ಘಂಟಾನಾದ ಘಂಟಿಯೊ- |
ಳರದೆ ಲಯವಪ್ಪಂತೆ ಯೋಗಿಯು |
ಭರದಿ ಲಯಗೈಯುವನು ತನ್ನಲಿ ಪ್ರಾಣಚಿತ್ತಗಳ || ೬೭ ||

ಮಡಿಕೆಯೊಳಗಡಗಿಸಿದ ದೀಪವು |
ಮಡಿಕೆಯೊಳಗೆಂದಡಗಿಂತೆಂಬುದ |
ದೃಢದಿ ಹೇಳಲು ಬಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಸರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಜಡಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಯೋಗಿಯು |
ನಡೆದನೆಂತಾಕಾಶತತ್ವದಿ |
ಶೋದನೆಯೊಳಗಿದು ತಿಳಿಯದಂದದಿ ದೇಹ ಬಿಡುವನಲಾ || ೬೮ ||

ನರಸೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ಯೋಗಿಯು |
ಬರುತ ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ |
ಭರದೊಳದಗುವನಂತು ವರ್ಣಿಪುದಿವನ ಭಾಗ್ಯವನು ||
ಇರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ |
ಪರಮ ಪುರುಷನು ಯೆಂಬ ನಾಮವು |
ಮರೆವುದೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿದುವೆ || ೬೯ ||

ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವದಂತಿ ವಿಶಂತಿ ಯದ್ಯತಯೋ ನೀತರಾಗಾಃ |

ಯದಿಚ್ಛಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಂ ಚರಂತಿ ತತ್ತೇ ಪದಂ ಸಂಗ್ರಹೇಣ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯೇ || ೧೧ ||

ಜ್ಞಾನವೆಂದಿದ ಕರೆಯೆ ಸರ್ವ- |
ಜ್ಞಾನಕಿದುವೆ ಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ |
ಜ್ಞಾನಸರ್ವ ಕ್ಯಾಗರವು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕೋವಿದರು ||
ಜ್ಞಾನವಕ್ಷರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ |
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗರವಾದ ಜ್ಞಾನವು |
ಮಾನದಲಿ ಬಂತಲ್ಲನೇ ಕ್ಷರವಾಯ್ತುಲೇ ಯಿದುವೆ || ೭೦ ||

ವೇದಪಾರಂಕತವುರುಷರಿದ- |
ಕಾದರದೊಳಕ್ಷರವೆನುವೈ |
ವೇದ್ಯವಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಅದಿಮಾಯಾತೀತವೆಹುದಿದು |
ಮೀದಿನಿಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೆಯು |
ಗಾಢವೈ ಕೇಳೆ ಸ್ತಂಭಿ ದಾನಂದಸ್ವರೂಪವಿದು || ೭೧ ||

ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲ ಪ್ರ- |
ಮಾಣವದರಿಂದಕ್ಷರವಲಾ |
ಹಾನಿ ಮೇಣಿದಕಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಬಾನುವೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದೊ- |
ಳೆನಹೇಳಲಭೇದ್ಯ ಬಂದರ- |
ದೇನು ಜಲಧಿಯು ಕ್ಷೋಭಮುರಿವುದೆ ಮೋಡ ನಿಲ್ಲುವುದೆ || ೭೨ ||

ವಿಷಯದೊಳಗಿನ ವಿಷವ ತೆಗೆಯುತ |
ವಿಷಮವಿಹ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ದೆಸೆಗೆಡಿಸಿ ದೇಹಸ್ವರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತದಡಿಯೊಳಗೆ ||
ಉಸುರುಗಟ್ಟಿಯುವಾಭಾವದಿ |
ಬಸವಳೆದು ಕೂಡುವರು ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ |
ವಸುನುತಿಯೊಳು ಸರಕ್ತವುರುಷರು ಹಾದಿ ನೋಡುವರು || ೭೩ ||

ಧರಣಿಯಲಿ ಸಂತತ ನಿರೀಕ್ಷರು |
 ಮರುಳರಾದರು ದೊರೆಯದನುತಲಿ |
 ನಿರುತ ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಚರಿಪರು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ||
 ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತನಿಯನುನಿಷೆಯ |
 ಚರಿಸಿ ದೇಹಕೆ ಕಷ್ಟಕೊಟ್ಟರು |
 ದೊರೆಯದಿರ ಪದ ಘೋರತಪ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದರು || ೭೪ ||

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೆಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ |
 ಹರಿಯು ನುಡಿದೀವಚನ ಕೇಳತು |
 ಹರುಷಸುಭುತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿಗೊಂದನರ್ಜುನನು ||
 ಗುರುವೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯ ನಾನೀ |
 ಪರಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳತಿದ್ದೆನು |
 ಹರಿಯೆ ಕೇಳನಿತರಲಿ ನೀನೇ ಸೂಚಿಸಿದಿ ಯೆನಗೆ || ೭೫ ||

ಇರುವುದತಿದುರ್ಲಭ ಪದವಿಯದು |
 ಯಿರವಿದಕೆ ಕೇಳಾದಿಯಂತವು |
 ಅರಿಯದಲೆ ವೇದಗಳು ಕೊಟ್ಟವು ನೇತಿಯುತ್ತರವ ||
 ನರನೆ ನಾ ಪೇಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ |
 ಮರಣಸಮಯದಿ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ದೊರೆವುದವರಿಗೆ ನಾನು ಪೇಳಿದ ಪದವಿ ನಿಜವಾಗಿ || ೭೬ ||

ಹೇಳುವುದನೆಲ್ಲವನು ನೀನು ಕೃ- |
 ಪಾಳು ಹೇಳಿನಗೀಗ ಬೇಗನೆ |
 ಹೇಳಬೇಕದ ನಾನು ತಿಳವಂದದಲಿ ಗೋನಿಂದ ||
 ಕೇಳುತೀವರಿ ಮಾತ ಶ್ರೀಗೋ- |
 ಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ |
 ಕೇಳು ನಾನೇವರಿವೆನದ ಪೇಳುವೆನು ಸುಲಭದಲಿ || ೭೭ ||

ಸಿಟ್ಟ ಮಾಡದಿರನ್ನ ಮೇಲ್ನೀ |
 ಭ್ರಷ್ಟ ಮನ ತಿರುಗುವುದು ಹೊರಗದು |
 ಕಟ್ಟಿಹಾಕೈ ಹೃದಯದೊಳಗವಧಾನರಬ್ಬನಿಲಿ ||

ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ ಮನೋ ಹೃದಿ ನಿರುದ್ಯ ಚ |
 ಮೂರ್ಧ್ವಾರ್ಥಾಯಾತ್ಮನಃ ಸ್ರಾಣಮಾಸ್ಥಿತೋ ಯೋಗಧಾರಣಾಮ್ || ೧೨ ||

ಸುಷ್ಪ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಲ್ಲ ಸರ್ವವು |
 ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿಂದ್ರಿಯದ ಜಾಗಿಲ |
 ನಷ್ಟ ಮುಚ್ಚುತ ಬಂದಿವಾಡಲು ಮನವೆಂಪೊಳಗಿಹುದು || ೭೮ ||

ಕಾಲುಕೈಗಳು ಮುರಿದು ಹೋಗಿರ- |
 ಲೇಳುವುದೆ ತತ್ಪಾಣಿ ಸ್ಥಳದಿಂ |
 ಕಾಲಹರಣವ ಮಾಳ್ವುದಲ್ಲವೆ ಚಲನವೆಂತದಕೆ ||
 ಬೀಳಲಿವರಿ ಚಿತ್ತವೊಂದೆಡೆ |
 ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಾಯಾಮಬಲದಿಂ |
 ತಾಳ ಬೇಕೋಂಕಾರರೂಪವ ಮನದಿ ಕಲಿಸಾರ್ಥ || ೭೯ ||

ಇಂತು ಅ-ಉ-ಮಾಕಾರ ಮೂರಿವು |
 ಸಂತತದೊಳರೆ ಮಾತ್ರೆಯೊಳ ಬರು |
 ವಂತೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕೇಳಾ ಯೋಗಧಾರಣೆಯ :|| ೮೦ ||

ಸಂತಸದಲಾ ಪ್ರಾಣವಾಯುವ- |
 ನಂತರದಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮದಿ ತರುವುದ- |
 ನಂತರದೊಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರಂದ್ರದ ತನಕವೆಡೆಬಿಡದೆ ||

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಪ್ರಾಣವಾಯುವು |
 ಬರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾಶಚರ್ಯಂ- |
 ತರಕೆ ಮುಟ್ಟುವ ವರೆಗೆ ಧಾರಣ ಮಾಡ ಬೇಕದನು ||
 ಧರಿಸುತದ ಮಸ್ತಕದ ಗಗನದಿ |
 ಸ್ಥಿರತೆಯಲಿಯೋಂಕಾರವನನಂ- |
 ತರದಿ ಸಂಪೋಗಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವನು || ೮೧ ||

ಹಿಮಿತೈಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮನ್ಯಾಹರನ್ ಮಾಮನುಷ್ಕರನ್ |
 ಯಃ ಪ್ರಯಾತಿ ತೃಜನ್ ದೇಹಂ ಸ ಯಾತಿ ಪರಮಾಂ ಗತಿಂ || ೧೩ ||

ನರನಿ ಕೇಳೋಂಕಾರರೂಪ- ।
 ಸ್ವರಣ ಮನದೊಳಗೆಳಿದ ಕೂಡಲೆ ।
 ಬರುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಾಣದವನಾನವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
 ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದರೂಪವು ।
 ಮರೆವುದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೋ- ।
 ಡಿರುವುದೆಲ್ಲಿದೆಲ್ಲೆ ಯೋಂಕಾರಪ್ರವೇಶ ಕಣಾ ॥ ೨೦ ॥

ಹರಣವಷ್ಟು ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲವು ।
 ಕರಣವಡಗುವುದಿದ್ರಿಯಂಗಳ ।
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಚಿಹ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ತೋರುವುವು ॥ ೨೪ ॥

ಪ್ರಣವೇಕಾಕ್ಷರದ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
 ನೆನಸುತ್ತೇನೀ ಪರಮರೂಪವ ।
 ಕ್ಷೇತಕೇದೇಹತ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬರುವನೆನ್ನೊಳಗೆ ॥
 ಎನಗೆ ನೇರದ ಹೊರತು ಗತಿಯು- ।
 ಗಿನಿತು ತಿಲದಷ್ಟಿಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
 ನಿನಗೆ ಸಂತೋಷ ಬರುವುದೇ ಹೇಳನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೩ ॥

ಮರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಹತ್ತರ ।
 ಭರದೊಳಿಳುವುದೇನು ಶಕ್ಯವೆ ।
 ಮರಳಿ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳನು ನಿಗ್ರಹಿಸ ಪರಿಯೇನು ॥
 ಸ್ವರಣೆಯಾಗುವುದಂತು ಪ್ರಣವದ ।
 ನರನೆ ನಿನಗೀ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
 ಬರುವುದೇ ಹೇಳನಗೆ ಮುಕ್ತಿದ ಬೇಡ ಯೆನ್ನಾಣೆ ॥ ೨೫ ॥

ಮರಣಸಮುದೊಳಂತು ನನ್ನದು ।
 ಸ್ವರಣೆಯಾಗುವುದೆಂತು ನಾಥ್ಯು- ।
 ಬಿರುವುದೆಂಬುದು ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಬಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಗೂಢವನು ನಾ- ।
 ನರುಮವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಕೇಳೈ ।
 ನಿರುತವೆನ್ನ ನನಸ್ಸು ಭಾವದೊಳಾರು ಸೇವಿಸನೊ ॥
 ಮರಣಸಮುದೊಳವನಿಗಾಂ ಕಿಂ- ।
 ಕರನಧೀನನು ಸರ್ವಭೋಪರಿ ।
 ಯಿರುವನೀಪರಿ ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು ॥ ೨೬ ॥

ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ ಯೋ ಮಾಂ ಸ್ಮರತಿ ನಿತ್ಯಶಃ ।

ತಸ್ಯಾಹಂ ಸುಲಭಃ ಪಾರ್ಥ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಸ್ಯ ಯೋಗಿನಃ ॥ ೧೪ ॥

ಮಾಮುಖೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ದುಃಖಾಲಯಮಶಾಶ್ವತಮ್ ।

ನಾಪ್ನುವಂತಿ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಗತಾಃ ॥ ೧೫ ॥

ಇತ್ತು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ।
 ಈತ್ತು ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯ ಸಮೂಲವ ।
 ಸ್ವಸ್ಥತನದಿಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದಲಿಟ್ಟು ನಿತ್ಯಯಲಿ ॥
 ನಿತ್ಯವೇನು ಛೇದನಗಿಪರಿಗಾ- ।
 ಕೃತ್ರಿವಾಸೆಗಳಡಗಿ ಶೋಭುವು ।
 ನೇತ್ರಮೊದಲಾಗುವ ಕೀಂಛಿಯದ ಗತಿಯೇನು ॥ ೨೭ ॥

ಮರಣಸಮುದು ಸೋಪನ ಬರಲಾ ।
 ನಿರುತ ಯೋಗಿ ಸ್ವರಣ ಮಾಡದೆ ।
 ದೊರೆಯಲಾರನೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಜನಯೋಗದಲಿ ॥
 ಅರಿಯದೆನ್ನನು ಹಿಂದೆ ಸಂಕಟ ।
 ಬರಲು ಹರಿಯೇ ಶೋಚೆನೊ ಕರುಣೆಯೆ ।
 ಶರಣ ಹೊಕ್ಕೈನು ನಿನಗೆನುತತೊದಂದರೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೯ ॥

ನಿರುತವೀತರದೆನ್ನೊ ಲೈಕ್ಯದೋ- ।
 ಳಿರುವವರು ಸಂತತ ನಿಬಾಂಶಃ- ।
 ಕರಣದಲಿ ತಲ್ಲೀನರೆನ್ನೊಳಗಾಗಿ ಮದ್ರೂಪ ॥
 ನಿರುತವೆನ್ನನೆ ಸೇವಿಸುತಲಿರು- ।
 ತಿರುವವರು ಕೇಳಂತಕಾಲದಿ ।
 ಸ್ವರಣ ಮಾಡಲು ಬಳಕ ನಾನವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆ ॥ ೨೮ ॥

ಮರೆತವನ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿಯ ನಾ- ।
 ನರಿಘಟೆಗಳೆಯಲಿ ಶೋಗಿ ಶೋವನು ।
 ನಿರುತ ಭಕ್ತಿವಿಭೂಷಿತರು ದುಃಖದಲಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ॥
 ಕರೆಯ ಬೇಕೇನವರು ಯೆನ್ನನು ।
 ನಿರುತ ನಾನವರಲ್ಲಿ ವಾಸವೆ ।
 ನರನೆ ನಾ ಶೋಗಿದಿರೆ ಯೆನ್ನಂತಾ ಬಿರುದೆ ಕೆಡುವುದಲಾ ॥ ೩೦ ॥

ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದ ಸಂಶಯ |
 ನರನೆ ಮಾಡೈ ದೂರವದನೀ |
 ತೆರದ ಶಂಕೆಯು ಸಲ್ಲದೈ ನಿನ್ನಯ ಮನಸ್ಸಿನಲಿ ||
 ಸ್ವರಣ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಣದೊಳವರಿಗೆ |
 ಬರುವೆನಲ್ಲಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಹೊರಲಿ ನಾನೆಂತವರ ಭಕ್ತ್ಯುಪಕಾರಭಾರವನು || ೯೧ ||

ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತುಪಕೃತಿ |
 ಯಿನ್ನು ಮಾಡಿಹರೆನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ |
 ಮುನ್ನನೀ ಋಣಮೋಚನಕೆ ನಾನವರ ಮರಣದಲಿ ||
 ಸಂನತಾಂತಕಿಂಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ- |
 ಸನ್ನ ತೆಯೊಳಾನವರ ಸೇವೆಗೆ |
 ಸಂನಿಹಿತನಾಗಿಹೆನು ನಾನಿಹೆನವರ ಕಿಂಕರನು || ೯೨ ||

ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ |
 ನಿರುತೋಗಿಗೆ ದೇಹತಾಪವು |
 ಬರಗೊಡದೆ ನಾನಾತ್ಮಬೋಧದ ಪಂಜರದೊಳೆಡುವೆ ||
 ಹರುಷ ಸುಮನೋಹರ ಸುಶೀತಲ |
 ವಿರುವ ಯೆನ್ನ ಸ್ತೃತಿಯ ಛಾಯೆಯು |
 ನಿರದೆ ಪಸರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯೆನ್ನಲಿ ಮಾಳ್ವೆ ಸುಸ್ಥಿರವ || ೯೩ ||

ಮರಣಕಾಲದಸಹ್ಯ ಯಾತನೆ |
 ಶರಣಿಗಳಿಗೆ ಕದಾಪ ತಟ್ಟಿದು |
 ಶರಣಿಗಳನೀತೆರದಿ ತರುವೆನು ನಾನು ನನ್ನೊಡನೆ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಮೇಲಿರು- |
 ತಿರುವ ವೇಷ್ಯನ ದೂರ ಮಾಳ್ವನು |
 ಮೆರವ ಮಿಥ್ಯಾಹಂಕೃತಿಯ ಧೂಳಿಯನು ರೂಢಿಸುವೆ ||೯೪||

ನರನೆ ಭಗವತ್ತಾಪ್ತಿವಾಂಛಿಯು |
 ನಿರದೆ ಮದ್ದೂಪವನೆ ಮಾಳ್ವನು |
 ಶರಣಿಗಳು ನಿಜದೇಹದಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಬಿಡುವರಲಾ ||
 ತೊರೆವೆವಾವು ಶರೀರವೆಂಬೀ- |
 ತೆರದ ಭಾವನೆ ಬಾರದವರಲಿ |
 ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ಮದ್ದೂಪರೆ ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ||೯೫||

ತೋರುವುದೆ ಮೇಣಾತ್ಮನಿಹನು ಶ- |
 ರೀರದಲಿ ನಿಜವೆಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ನೀರೊಳರುತಿಹ ಬಿಂಬದಂದದಿ ಮಿಥ್ಯನೆನಿಸುವನು ||

ತೋರದಿಹುದೇ ಬೆಳಕು ಸೋಜ್ಜ್ವಲ |
 ಧಾರುಣಿಯಲದು ಪಸರಿಸಿರುವುದು |
 ಯಾರಿಗರನಿಟ್ಟು ಬೆಳಕು ಹಿಮಕರನಲಿಹುದೆಂದು || ೯೬ ||

ನಿರುತವೀಪರಿ ಬೋಧನೆಯುತ- |
 ರಿರುವರಾರೈ ಯೋಗಯುಕ್ತರು |
 ನಿರುತ ನಾನಿಹೆನವರ ಹತ್ತರ ನಿಜದಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಮರಣ ಬರಲದಂದಲೆನ್ನೊಳು |
 ಬರುವೈ ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿರು |
 ಧರಿಸುತಲಿ ಮದ್ದೂಪವನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಹೊಂದುವರು || ೯೭ ||

ಇರುವುದೀ ನರದೇಹ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕ್ಲೇಶಗಳ ವಸವಿದು |
 ನರನೆ ಕೇಳ ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿತ್ರಯದ ಕುಂಡವಿದು ||
 ಮರಣರೂಪದ ವಾಯುಸನಿಗಿ- |
 ಕ್ಷಿರುವ ಬಲಿಯಿದು ಸರ್ವದುಃಖಾ- |
 ಕರವಲಾ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವೀದೇಹ || ೯೮ ||

ವೃತ್ಯುಭಯವನು ವರ್ಧಿಸುತಲಿ ಕು- |
 ಕೃತ್ಯ ಮಾಡುವ ಬುದ್ಧಿಬೀಜವು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲವೃಣುವ ಶಾಲಿಯಿದು ||
 ಮತ್ತ ಭ್ರಾಂತಿಯ ತೌರುಮನೆಯ್ಯು |
 ಸ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕದ ನಿಲುಮನೆ |
 ಮತ್ತೆ ಪತ್ರಿಪು ಬೆಳವ ಫಲವತ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೀದೇಹ || ೯೯ ||

ನರನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಧಿಯೆಂಬಿರು- |
 ತರದ ಪಕ್ಷಾನ್ನಗಳ ಬಡಿಸಿದ |
 ಸರಸಹರಿವಾಣವೆ ಕಣಾ ಯಮನೆಂಬಿನ ಹುಗ್ಗಿ ||
 ಇರುವುದಾಶಾರಾಜ್ಞಿಯರಮನೆ |
 ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಸಹಾದಿಯು |
 ನರಶರೀರ ಭ್ರಾಂತಿಯಾಗರ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು || ೧೦೦ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ |
 ಪೂರ್ಣ ತುಂಬಿಹುದಿಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮಾನಿಸಿದನೀ ಚೇಳುಗಳು ತುಂಬಿರುವ ಹಗೆಯೆಂದು ||
 ಮಾನಿಸವನಾ ವೇಶ್ಯೆಯಂದದಿ |
 ತಾನೆ ಮೋಹಿಸುತಿರುವ ಬಲಿಯಿದು |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಹುಲಿಯ ಗುಹೆ ವಿಷಯಗಳ ದುರ್ಯಂತ್ರ ||೧೦೧||

ಇರುವುದಿದು ದಾಂನಿಯ ದುಃಸ್ಥಳ- |
 ವಿರುವುದಿದುವೆ ವಿಷೋದಕದ ಬಹು- |
 ವಿರಸವತಕಟುಘಟಕ ಗಂಟಲ ಕೋರಿವ ಕರಪತ್ರ ||
 ಇರುವುದಿದು ನರದೇಹ ಚೋರನ |
 ಪರಿಯಲಾ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟರೆ |
 ಕೊರಳ ಕೊಯ್ವರೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯದು ಲಕ್ಷನಂದದಲಿ || ೧೦೨ ||

ದುರುಳನಿಯುವ ನ್ಯಾಗತವಲಾ |
 ನರನೆ ನಾನಿದನರುಹಚಿಂತೈ |
 ನರಶರೀರವನರ್ಥನಾಗರವಲ್ಲವೇ ನೋಡು ||
 ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವು |
 ಮೆರೆವುದಿದು ವನ ಮೃಗಜಲಾತ್ಮಕ- |
 ವಿರುವುದಿದು ಹೋಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಗಗನಮಂಡಲವು || ೧೦೩ ||

ಕುಷ್ಟರೋಗಗ್ರಸ್ತನರನಿಗೆ |
 ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವಲಾ |
 ದಷ್ಟ ಸರ್ಪದ ಮೈಯ ತೆರದಲಿ ಸುಣ್ಣಗಿರುವುದಲಾ ||
 ಕೆಟ್ಟ ಬೇಡನು ಮಾಳ್ಯ ಗಾಯನ- |
 ದಷ್ಟ ಮಧುರಾಲಾಪ ಶತ್ರುಗ- |
 ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಸುತ್ರಿತಸುಪಕ್ವಾಸ್ಥ ತೆರದಿ ಸೋಗಸು || ೧೦೪ ||

ನರಶರೀರದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- |
 ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗದ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದ ದೇಹವ ಬಯಸುವವರಾರು ||
 ಮರಣಕಾಲದೊಳೆನ್ನ ಭವಿಸುವ |
 ಶರಣಿಗಳಿಗೇದೇಹ ದೊರೆಯದೆ |
 ದೂಲಿಯುವುದು ಮದ್ಯುಸ ನಾಂಶರಣಿಗಳಿಗಾಧಾರ || ೧೦೫ ||

**ಆ ಬ್ರಹ್ಮಭುವನಾಲ್ಲೋಕಾಃ ಪುನರಾವರ್ತಿನೋಽರ್ಜುನ |
 ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ತು ಕೌಂತೇಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೇ || ೧೬ ||**

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮವೊದಲಾ- |
 ಗಿರುವ ಸುರವರರಾದಲೇನೈ |
 ಮರಣಜನ್ಮದ ಚಕ್ರ ತಪ್ಪದು ಹುಟ್ಟಿ ನಾಂವರು ||
 ನರನು ಮಡಿಯಲು ಹೊಟ್ಟಿ ನೋಯಿಸು- |
 ತಿರುವುದೇನಾಮೃತಶರೀರಕ |
 ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ನೀರೋಳಗೆ ಮುಳುಗಿದಲಿ ||೧೦೬||

ಮುನ್ನ ಕೇಳಿರೇಳು ಲೋಕದ |
 ಚನ್ನ ಶಿಖರದೊಳೆನ್ನ ಲೋಕವು |
 ಮುನ್ನ ನೋಡಿದು ಸಪ್ತಚರಂಜಿಗಳ ತೊಡರು || ೧೦೭ ||

ಎನ್ನೊಳ್ಳೈಕೈವ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ |
 ಯಿನ್ನ ಬರುವುದೆ ಜನನಮರಣವು |
 ಛಿನ್ನಪಾಶರು ನೋಡು ನಿರ್ಲಪ್ತರು ಭವಾಂಧಿಯಲಿ ||

ಇರುವುದೈ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯದೂಪದ |
 ಗಿರಿಯು ಶಿಖರವು ಬ್ರಹ್ಮಭುವನವು |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ಯಾಮವೊಂದರಲಿ ||
 ಸುರಪತಿಯ ಸರ್ವಾಯು ತೀರುವು- |
 ದರಲಿ ಕಮಲೋದ್ಭವನ ಲೋಕದ |
 ಮೆರೆವ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಯುದ್ಧರು ನಾಂವ್ವರೀರೇಳು || ೧೦೮ ||

**ಸಹಸ್ರಯುಗಪರ್ಯಂತಮಹರ್ಯದ್ಭ್ರಹ್ಮಣೋ ವಿದುಃ |
 ರಾತ್ರೀಂ ಯುಗಸಹಸ್ರಾಂತಾಂ ತೇಽಹೋರಾತ್ರವಿದೋ ಜನಾಃ || ೧೭ ||**

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಾಲ್ಕಯುಗಗಳು |
 ತಿರಿಗಿ ನಾವಿರ ಬಾರಿ ಬಂದಿರ- |
 ಲಿರುವುದೊಂದೇ ಹಗಲು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ ||
 ಇರುವುದಾಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳು |
 ತಿರಿಗಿ ನಾವಿರ ಬಾರಿ ಬಂದರೆ |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯೊಂದೈ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿಗೆ || ೧೦೯ ||

ಪರಿಯೋಳಿ ದಿನರಾತ್ರಿ ನೋಡುವ |
 ಪರಮವುರುಷರು ಭಾಗ್ಯಂತರು |
 ಮರಣೋನರಲಾ ಚರಂಜೀವಿಗಳು ನೋಡಿಸಲೆ ||
 ಸುರಪತಿಯ ದಶೆ ನೋಡಿದಿಯಲಾ |
 ತಿರುಗುತಿಹರೀರೇಳು ಸುರಪರು |
 ನರನೆ ದಿನವೊಂದರಲಿ ಮಿಕ್ಕಿನ ಸುರರ ಪಾಡೇನು || ೧೧೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರಿ ।
 ಗಿರುವ ಪ್ರಹರಗಳೆಂಬ ನೋಡುವ ।
 ಪರಮವುರುಪರೆ ನೋಡು ದಿನರಾತ್ರಿಯನು ಬಲ್ಲವರು ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಸಚರಾ- ।
 ಚರಕೆ ಸಾವದು ತಪ್ಪಲಾರದು ।
 ಬರಲು ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸಾವನೆ ಗೆದ್ದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥ ೧೧೧ ॥

ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ಯುಕ್ತಯಃ ಸರ್ವಾಃ ಪ್ರಭವತ್ಯಹರಾಗಮೇ ।
 ರಾತ್ರಾಗಮೇ ಪ್ರಲೀಯಂತೇ ತತ್ಪ್ರವಾನ್ಯಕ್ತಸಂಜ್ಞಕೇ ॥ ೧೮ ॥
 ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯಂ ಭೂತ್ವಾಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಲೀಯತೇ ।
 ರಾತ್ರಾಗಮೇಽವಶಃ ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಭವತ್ಯಹರಾಗಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಿ !
 ಒರಲು ದಿವಸೋದಯವು ತೃಪ್ತೇಣ ।
 ಬರುವುದು ನಿರಾಕಾರದಿಂ ಸಾಕಾರದುಕ್ಷತ್ತಿ ॥
 ಅರಿಯೆನಿದರ ಪ್ರಮಾಣಗಣನೆಯ ।
 ಮರಳಿ ತೀರಲು ಪ್ರಹರ ನಾಲ್ಕುವು ।
 ಮರಣವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವಕೆ ದಿವಸದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವದ ।
 ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನಗಾ- ।
 ನರುಹಿದನು ಕಾರಣವು ತಿಳಿಯತೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದರ ॥
 ಇರುವುವೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
 ಪರಮ ದಿನರಾತ್ರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವದ ।
 ಭರಣಲಯವಿದ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೧೧॥

ಮರಳಿ ದಿವಸೋದಯದಿ ವಿಶ್ವವು ।
 ನರನೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮಕೀಪರಿ ।
 ಮರಳಿ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಶರಣ್ಯತುನಿನಾರಂಭದಲಿ ಕೇಳೆ ।
 ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲವಭ್ರಗ- ।
 ಕರದೆ ವುನರಪಿ ಬರುವುವಲ್ಲವೆ ಗ್ರೀಷ್ಮದಂತದಲಿ ॥ ೧೧೨ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ತ್ರಿಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ।
 ಹಿಂದಿಯದು ಬಹು ಮುಖಮೆ ಕೇಳೈ ।
 ಯಿರುವನೀತನು ಸೃಷ್ಟಿಜೀವದ ಮೂಲಭಾಂಡಾರ ॥
 ಆರಿಯಲೀತನು ಜನ್ಮಮರಣದ ।
 ಪರಿಗೆ ಮಾನದ ಕಲಶನಾದನು ।
 ಮೆರೆವುದೀ ಶ್ರೀಲೋಕೈಸೃಷ್ಟಿಪ್ರಸರ ಬ್ರಹ್ಮನದು ॥ ೧೧೩ ॥

ಪರಿಯದಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಸರಸಿಚಾಸನದಿವಸದಾದಿಗೆ ।
 ಬರುವುದೈ ಸಾಕಾರಸಗುಣದ ವಿಶ್ವದುಕ್ಷತ್ತಿ ॥
 ಮರಳಿ ನಾಲ್ಕಾಯುಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
 ತಿಗಿ ಸಾವಿರ ಚಾರಿ ಮುಗಿಯುವ ।
 ಪರಿಗೆ ದಿನವಿದು ರಂಜಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೧೪ ॥

ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿವಸದುದಯವು ।
 ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ರೃಷ್ಟಿಗೆ ।
 ಮರಳಿ ದಿವಸಾಂತದಲಿ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥
 ಮೆರೆದು ತೋರುವ ಭೂತಪಂಚಕ- ।
 ವಿರದೆ ಲಯವಾಗುವುದು ಮೇಣದು ।
 ಸರಸಿಚಾಸನನಾಚ್ಛೆಯಿಂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನಾಗಿ ॥ ೧೧೫ ॥

ಮರಳಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ।
 ಬರುವುದವ್ಯಕ್ತತೆಯು ಸರ್ವಕೆ ।
 ಮೆರೆವುದು ನಿರಾಕಾರ ವಿಶ್ವವು ರಾತ್ರಿಸಮುದಲಿ ॥
 ತಿಗಿ ರಾತ್ರಿಯು ಮುಗಿದು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಬರಲು ದಿವಸೋದಯವನಂತರ ।
 ತಿಗಿ ನೋಡೈ ವ್ಯಕ್ತವಪ್ಪುದು ಸರ್ವ ವಿಶ್ವವಿದು ॥ ೧೧೬ ॥

ಮರವು ಜೀವದಿ ಸಮನಿಸುವುದೈ ।
 ಪರಿಯೋಳಾ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ ।
 ಪರಿಯೋಳಾ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ವ್ಯಷ್ಯಕ ವಸ್ತು ಸಮನಿವುದು ॥
 ನರನೆ ನೋಡಾಕಾರಣದಿಯದ ।
 ಕರವರಲ್ಲವೆ ಸಾಮ್ಯವೆನುತಲಿ ।
 ಯರಿಯತೇನೈ ನಿನಗೆ ವೇಳೆದ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತಾರ ॥ ೧೧೭ ॥

ಪರಸ್ತಸ್ಯಾತ್ಪ್ರ ಭಾವೋಽನ್ಯೋ ವ್ಯಕ್ತೋಽನ್ಯಕ್ತಾತ್ಪನಾತನಃ |
ಯಃ ಸ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ನಶ್ಯತ್ಸು ನ ವಿನಶ್ಯತಿ || ೨೦ ||

ನ್ಯೂನ ಮೇಣಧಿಕವನು ಸಾವ್ಯದಿ |
ಕಾಣೆನದರಿಂ ಭೂತವೆಂಬಭಿ |
ಧಾನ ಸಲ್ಲದು ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಯ್ತು ||
ಈ ನಿಧಾನದಿ ನಾಮರೂಪದ |
ಹಾನಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿನ- |
ಗೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯತೆ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ||೧೨೦||

ನಾಶವಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ |
ನಾಶವಹುದೇ ಜಗದಿ ಜಗತನ |
ನಾಶವಾಗದಲುಳಿವುದಲ್ಲವೆ ಜಗದ ಮೂಲವದು ||
ಆಸಮಯಕವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ |
ಭಾಷೆಯೊಪ್ಪುವುದದಕೆ ನೋಡೈ |
ಯಾಸಗುಣಸಾಕಾರಕಿರುವುದು ಹೆಸರು ವ್ಯಕ್ತವದು ||೧೨೧||

ಒಂದರಿಂದಿನ್ನೊಂದು ಬಂಜೈ |
ಯಂದದಿಂದಿದಕಿಟ್ಟರೈ ಹೆಸ- |
ರೊಂದ ವ್ಯನಹಾರದಲಿ ಪರಿಕಿಸೆ ಮಿಥ್ಯವಿಹುವೆರಡು ||
ಚಂದದಿಂದಾಭರಣ ಕರಗಿಸೆ |
ಮುಂದುಳಿವುದೇ ವಿಧಾನಿಧಾಕೃತಿ |
ಮುಂದೆಯಾಭರಣಗಳ ಮಾಡಲು ಗಟ್ಟಿಯುಳಿಯುವುದೆ ||೧೨೨||

ಚಿನ್ನ ರೂಪಾಂತರವ ತಾಳಲು |
ವರ್ಣ ಸುವರಾಭರಣವೆನತಲಿ |
ಚಿನ್ನದಂದೊಳಿಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತತೆಗಳೆಂಬ ||

ಭಿನ್ನಭಾವಗಳೆರಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಪೂರ್ಣ ತೋರ್ಪುವು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿಯೆ |
ಭಿನ್ನವೀಭಾವಿಗಳು ಪರಿಕಿಸಲೇಕವಾಗಿಹುವು || ೧೨೩ ||

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲದವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲಿದು |
ನಿತ್ಯವಲ್ಲದನಿತ್ಯವಲ್ಲಿದು |
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ದ್ವಂದ್ವಾತೀತವೀತತ್ತ್ವ ||
ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನೋಡಿದರನಾದಿಯು |
ಮತ್ತಿಹುದು ವರಸಿದ ತತ್ತ್ವವು |
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ರಂಜಿವುದು || ೧೨೪ ||

ಹರಿದು ಹೋಗಲು ವಿಶ್ವತನವದು |
ಬರುವುದಿಲ್ಲಾ ಲಯವು ವಿಶ್ವಕೆ |
ಬರೆದ ಶಬ್ದವು ಮಾಸಿಹೋದರೆಯರ್ಥಮಾಸುವುದೆ ||
ತೆರೆಗಳೇಳುತ ನಾಶವಾಗುತ |
ಲಿರುವುವಲ್ಲನೆ ನೀರು ರೂಪಾಂ- |
ತರವ ಹೊಂದುವುದೇನು ಹೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೨೫ ||

ನಾಶವಾದರದೇನು ಭೂತದ |
ರಾಶಿಯಿಲ್ಲವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ |
ನಾಶವಿಲ್ಲೆ ಬ್ರಹ್ಮವನಿನಾಶಿಯು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ||
ನಾಶವಾಗುವ ದೇಹದಲಿ ಯಸಿ- |
ನಾಶಿಯಾಗಿಯೆ ಯಾತ್ಮನಿರುವನು |
ನಾಶವಿಲ್ಲೆ ಚಿನ್ನ ಕಾಭರಣಗಳ ಕರಗಿಸಲು || ೧೨೬ ||

ಅನ್ಯಕ್ತೋಽಕ್ಷರ ಇತ್ಯಕ್ತಸ್ತಮಾಹುಃ ಪರಮಾಂ ಗತಿಮ್ |
ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಭಾನು ಪರಮಂ ಮನು || ೨೧ ||

ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಲಭ್ಯಸ್ತ್ವನನ್ಯಯಾ |
ಯಸ್ಯಾಂತಃಸ್ಥಾನಿ ಭೂತಾನಿ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ || ೨೨ ||

ಕೌತುಕದೊಳವ್ಯಕ್ತವೆಂದರೆ |
ಮಾತಿನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿಸಲಾರರು |
ಯೇತಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಮನಕಾತೀತವಾಗಿಹುದು ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾಕಾರವಾದರು |
ಮಾತು ಹೋಗುವುದೇ ನಿರಾಕೃತಿ |
ಭೂತಳದೊಳಾಕೃತಿಯು ಸತ್ತರು ನಿತ್ಯತೆಯು ಯಿಹುದು || ೧೨೩ ||

ಜಾಣರಿದಕಕ್ಷರವೆನಿವುಭಿ- |
 ಧಾನ ಕೊಟ್ಟಹರಾದ ಕಾರಣ- |
 ನೀನಿಧಾನದೊಳಿಲ್ಲ ಬೋಧವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಪಾರ್ಥ ||
 ಕಾಣರಿದಕಂ ಮಿಗಿಲು ವಿಸ್ತೃತಿ |
 ಜಾಣರಿದನೇ ಪರಮಗತಿಯುಭಿ- |
 ಧಾನದಿಂ ಕರೆಯುವರು ಪಾರ್ಥನೆ ತಿಳಿಯತೇ ನಿನಗೆ ||೧೨೮||

ಇರುವುದಿದು ಸತ್ತತ್ವ ದೇಹದೋ- |
 ಕಿರುವುದೈ ಸರ್ವರಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ |
 ಯಿರುವುದಿದು ನರದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿದಂದದಲಿ ||
 ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಚೋದ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ನಿರುತ ವ್ಯಾಪಾರವು ಶರೀರದೋ- |
 ಕಿರುವುದಾದರು ಚೇಷ್ಟೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ||೧೨೯||

ಮೆರೆವುದಿದು ಪರತತ್ವ ದೇಹದಿ |
 ನಿರುತವಿಹುದು ತಟಿಸ್ಥದಂದದೋ- |
 ಕಿರುಹಲಾರದು ಮಾಡು ಮಾಡದಿರೆಂದು ಚೇಷ್ಟೆಯನು ||
 ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡದೆ |
 ನಿರುತವಿದುದಾಸೀನವಿರುವುದು |
 ಪರಿಯದಾದರು ನಡೆವುವೈ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಸರ್ವ || ೧೩೦ ||

ವಿಷಯರೂಪ ಬಚಾರ ಹೃದಯಚ- |
 ತುಷುಪಧದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತೆರೆಯುತ |
 ಯೆಸಗಿದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸಿಗುವವಲಾ ||
 ವಸುಮತಿಯೋಳೇತೆರದಿ ಬಂದಿಹ |
 ವಿಷಯಸುಖದುಃಖಗಳ ಲಾಭದ |
 ಯೆಸವ ಭಾಗವು ಕೇಳು ಹೃದಯದಿ ಬಾರದಿಹುದೇನು ||೧೩೧||

ಆರಸ ಸುಖದಲಿ ತನ್ನ ರಂಜಿಸು- |
 ತಿರುವ ಪ್ರಾಸಾದದಲಿ ಮಲಗಿರೆ |
 ನರನೆ ನಡೆದಿಹುವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ರಾಜ್ಯದಲಿ ||
 ನಿರುತ ಲಾಭದೊಳಾಶೆ ಧರಿಸುತ |
 ವಿರಚಿಸರು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ |
 ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ನಡೆವುದು ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರ || ೧೩೨ ||

ತಿಳಿಯುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯೊಪರಿ |
 ಕೊಳುವುದೈ ಕೊಡುತಿಹುದು ಮನವದು |
 ಒಳಕ ನಡೆಸುವುವೆಂದ್ರಿಯಂಗಳು ತಮ್ಮತವನ್ನಾಟಿ ||

ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಯವು |
 ಚಲಿಸುವುದು ಸ್ವರಣೆಯನು ಕೊಡುತಿಹು- |
 ದಿಳಿಯೋಳೇಪರಿ ಸರ್ವ ಚೇಷ್ಟೆಯ್ನು ನಡೆಯುತಿರುವುದಲಾ ||೧೩೩||

ಶರಣಿ ಸುಸ್ಥಿರನಾಗಿ ಚಲಿಸದೆ |
 ಕಿರಣದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುತಲಿ |
 ಮೆರೆವ ಭುವನತ್ರಯಗಳನು ಸಂವಾಲಿಸುವನಲ್ಲೈ ||
 ಪರಿಯಲೀ ಪರತತ್ವ ತಾಂ ತ- |
 ತ್ವರವೆನಿಸದಲಿ ಚೇಷ್ಟೆಯೆಲ್ಲವ |
 ನಿರುತ ನಡೆಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಾನಾಗಿ ಮಾಡಿಸದೆ || ೧೩೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಮಲಗಿದ |
 ಪರಿಯಲಿಹುದೈ ಸ್ವಸ್ಥದೇಹದಿ |
 ಕರೆವರಿದನಾ ಕಾರಣದಿ ಕೇಳು ಪುರುಷಹೆಸರನಲಿ ||
 ತರುಣ ವಾಯಾಸತ್ತತಿವ್ರತೆ |
 ಯಿರುವಳೇತನ ಭಾರ್ಯೆಯವಳೊಳು |
 ಪರನು ಧರಿಸಿಹನೇಕವತ್ಸೀವ್ರತವೆನುತ ಪುರುಷ || ೧೩೫ ||

ಹೆಸರು ಶೋಭಿಸುತಿಹುದು ಕೇಳೈ |
 ಯಸಮ ವೇದತ್ರಯದ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
 ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ವ ಗಗನದೊಳಿಲ್ಲ ತುಂಬಿದುದು ||
 ವಸುಮತಿಯೋಳೇ ಯೋಗಿ ಜನಯೈ |
 ಬಸವಳಿದು ತಾವ ಪ್ರಕೃತಿಜೀವಕೆ |
 ಮಿಸುಕಲಾರದ ತತ್ವವೆನುವರು ನೇತಿನೇತೀತಿ || ೧೩೬ ||

ಆರಿಯಲೀ ಪರತತ್ವ ತಾನೇ |
 ಶರಣಿಗಳ ಹುಡುಕಾದಿ ಬರುವುದು |
 ಶರಣಿಯರಿವನನನ್ಯಭಾವವನೇಕನಿಸ್ವನಲಾ ||
 ಶರಣಿ ನಿಜ ವಾಕ್ಯಾಯಮನದಿಂ |
 ಬರುವನೇನಯ ಶರಣವದರಿಂ |
 ಬರುವೆ ನಾನವನಿದ್ದಿದೆಗೆ ಕಾಂತೀಯ ನಿಜವಾಗಿ || ೧೩೭ ||

ಶರಣಿ ಯೆಂದರೆ ಯೇಕನಿಸ್ಥೆಯ |
 ನಿರುತ ಬಿಳಿಯುವ ಕ್ಷೇತ್ರವತ್ತಮ |
 ನರನೆ ಕೇಳು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಭಗವದ್ರೂಪವಿಹುದವಗೆ ||
 ಇರುವನಾಸ್ಥೆಯ ಭಕ್ತರಾಶ್ರಮ- |
 ವಿರುವನವ ವೈರಾಗ್ಯವೈಭವ- |
 ನಿರುವನೈ ನಿಸ್ಪೃಹನು ಸುಖದುಃಖಭೋಗದಾಸ್ಥಾನ || ೧೩೮ ||

ಹರುಷವುಳಕಾಂಕಿತರ ಭೋಜನ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಚಿಂತೆಯ |
ತೊರೆವವರ ತಾಯ್ನನೆಯು ಶರಣ್ಣಿಯು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯು ||
ಇರುವನ್ನೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ |
ಚರಿಸುವವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ |
ಪುರಕೆ ನಡೆಯುವ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಶರಣಿ ಯೆನ್ನವನು ||೧೩೯||

ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಬಿಂಕಿಯಲಿ ಹಾಕಲು |
ಸುಟ್ಟು ಮೇಣದು ಬಿಂಕಿಯಹುದೈ |
ಕಾಷ್ಠ ತನ ಬೇರುಳಿಯುವುದೆ ಬಿಂಕಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯು ||
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿತೆರದಿ ಸಕ್ಕರೆ |
ಯೆಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೇನು ಯತ್ನವ |
ಬಿಟ್ಟು ಸಕ್ಕರೆರೂಪ ಕಬ್ಬಾಗುವುದೆ ಕೌಂತೇಯು || ೧೪೦ ||

ಅರುಹುತಿದನೊಂದೊಂದನಾ ವಿ- |
ಸ್ವರಿಸಲಾರೆನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ |
ಪುರುಷನೀವರಿ ಸೇರಲವ ಮದ್ರೂಪ ಹೊಂದುವನು ||
ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವೀವರಿ |
ಮೆಲೆವ ಜಗ ಪರಮಾತ್ಮನೊರಿಗೆ |
ಬರಲು ಕೇಳದು ಮೋಕ್ಷರೂಪವದಾಗಿಯುಳಿಯುವುದು
|| ೧೪೧ ||

ಸ್ವರಿಶ್ವರ್ತದಿ ಲೋಹ ಚಿನ್ನದ |
ಪರಿಯಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇ- |
ಣಿರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಚಿನ್ನವ ಲೋಹ ಮಾಡುವರೆ ||
ಕರಗಿಸುತ ಬಿಣ್ಣೆಯನು ತುವವ- |
ನಿರದೆ ಮಾಡಿದಿ ಬಳಿಕ ಕಾಸಲು |
ಬರುವುದೇನೈ ಪಾಲ್ಕೊಸರು ಫೃತದಿಂದ ಕೌಂತೇಯು || ೧೪೨ ||

ನೀರು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಯಿರಲು ತೀತಲ |
ಮಾರುತವು ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಲಕೆ |
ನೀರಿನುಷ್ಣತೆಯಾರಿ ತೀತಲವಾಗುವುದು ನೀರು ||
ಸೂರಿಯನು ಮೂಡಿದರೆ ಪೂರ್ವದಿ |
ಧಾರುಣಿಯ ನಿಜಿಡಾಂಧಕಾರವು |
ಸೇರುವುದಲಾ ತರಣಿಕಿರದೊಳ್ಳೆ ಕೃಪನು ಪಾರ್ಥ || ೧೪೩ ||

ಸೇರಲೀಪರಿಯೊಂದು ಬಾರಿಗೆ |
ಬಾರದವನಿಗೆ ಜನ್ಮ ಪುನರಪಿ |
ಚಾರುತರದೀಪರಿಯು ಯೆನ್ನಯ ಧಾಮವಿರುವುದಲಾ ||
ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಗುಹ್ಯವನು ವಿ- |
ಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನಗಾನು ಪೇಳಿದೆ |
ಧೀರ ಕುರುಕುಲತಲಕ ಯೆನ್ನಯ ದಯಿತ ಕೌಂತೇಯು || ೧೪೪ ||

ಯತ್ರ ಕಾಲೇ ತ್ಸನಾವೃತ್ತಿಮಾವೃತ್ತಿಂ ಚೈವ ಯೋಗಿನಃ |

ಪ್ರಯಾತಾ ಯಾಂತಿ ತಂ ಕಾಲಂ ವ ಕ್ಷಾಮಿ ಭರತರ್ಷಭ || ೨೩ ||

ನರನೆ ಕೇರ್ ದೇಹಾವಸಾನವು |
ಬರಲು ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಗುವ- |
ರಿರುವುದೆಂತಾಸ್ಥಾನ ನಿನಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆನು ||
ಇರುವುದೀಪರಿ ಕೆಲರಕಾಲದಿ |
ತೊರೆಯುವರು ನಿಜದೇಹವನ್ನೀ |
ಪುರುಷರಿಗೆ ದೇಹವನು ಧರಿಸುವ ಯೋಗ ಬರುವುದಲಾ
|| ೧೪೫ ||

ಇರುವುದಿಂತೇ ಪರಿಯೆನುತ ನಾ- |
ನರುಹುವೆನು ಸಮಯಾನುಸಾರದಿ |
ಮರಣಕಾಲ ಸಮೀಪ ಬರಲಾ ಪಂಚಭೂತಗಳು ||
ತಿರುಗುವುವು ತಂತನ್ನ ಪರಿಯಲಿ |
ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರೋಪುವು |
ಮರಣಸಮಯ ಸಮೀಪ ಬರಲಾಗುವುದ ನಾ ಪೇಳೈ || ೧೪೬ ||

ಶಾಸ್ತ್ರಸಮತ ಶುದ್ಧಕಾಲದಿ |
ಸತ್ತವರು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆವರು |
ಮತ್ತೆ ಬಾರದು ಜನ್ಮವನರಿಗೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ||
ಸುತ್ತಿ ಬರುತಿಹ ಜನ್ಮಮರಣವು |
ಮತ್ತೆ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವೆಲ್ಲವು |
ಸತ್ಯ ಕಾಲಾಧೀನವಿರುವುದು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೪೭ ||

ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗ್ ಭ್ರಾಂತಿ ಹಿಡಿಯದು |
ಸ್ವರಣಶಕ್ತಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗದು |
ಮರಣ ಬಾರದು ಮನಕೆ ಬ್ಜಾನಸಮೂಹವರಳಕೆ ||
ದೊರಕಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
ವರವರವು ಸ್ಥಿರವಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಪರಿಯೋಳೇ ಸಮುದಾಯ ಬಾಗ್ರತ್ತಿಹುದು ಕೌಂತೇಯು || ೧೪೮ ||

ನರಶರೀರಕೆ ಸಾವನಕ ಕೇ- ।
 ಳಿರುವುದೈ ಯಿಂದ್ರಿಯಸಹಾಯವು ।
 ಮೆರೆವುದೇ ಜಠರಾಗ್ನಿದೀಪ್ತಿಯು ನೋಡು ದೇಹದಲಿ ॥
 ಹೊರಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು ।
 ಬಂದೆ ಹೋಗಲು ಗಾಳಿಮಳೆಯಲಿ ।
 ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತಿಹುದೇನು ॥೧೪೯॥

ಪರಿಯೊಳಾ ದೇಹಾವಸಾನದ ।
 ಬರಲು ಕಾಲ ಸಮೂಪವಾಗಲೆ ।
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಾತದಲಿ ಕಫದ ವಿಕಾರ ಹೆಚ್ಚುವುದು ॥
 ಬರುಬರುತ ಜಠರಾಗ್ನಿ ತೇಜವು ।
 ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಯೊ ।
 ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಕೇಳವನಾನವೆಂದೆ ॥ ೧೫೦ ॥

ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬುದ್ಧಿಯು ।
 ಬಂದೆ ಮಾಡುವುದೇನು ವಚ್ಚಿಯು ।
 ಹೊರತು ಚೇತನೆಯುಳ್ಳವುದೇ ದೇಹದಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥
 ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಠರವಚ್ಚಿಯು ।
 ಬರಲು ಲಯಕಾ ದೇಹವೇತಕೆ ।
 ಕರೆವರಂದ ದೇಹವನುತಲಿ ಮಣ್ಣು ಮುದ್ದೆಯಲಾ ॥ ೧೫೧ ॥

ಕಾಲವೀ ಪರಿ ಬರಲು ಸಾಧಕ ।
 ಗೋಳಿಡುತಲಾಯುಷ್ಯವನು ಕ- ।
 ವ್ಯಾಳಿಯಿಂ ಹರಿಸುವನು ಕತ್ತಲೆ ಕುರುಡನಂದದಲಿ ॥
 ಹೇಳಲೇನದ ಹಿಂದಿನನುಭವ ।
 ತಾಳೆ ನಿಜ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ।
 ಮೇಳ ಸಿಗುವುದು ಹೇಗೆ ದುಸ್ತರ ವೇಳೆಯದು ವಾರ್ಧ ॥ ೧೫೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
 ನರನಿಗಿರುವುದೆ ವೂರ್ವಸ್ಯರಣೆಯು ।
 ಮರೆಯುತಭ್ಯಾಸವನು ದೇಹವ ತೊರೆವ ಸಮಯದಲಿ ॥
 ಬರುವನೆಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ ।
 ಮೆರೆವ ಕಫರಾಶಿಯಲಿಯವನಿಗೆ ।
 ಸ್ಮರಣೆ ಬರುವುದೆ ಹಿಂದುಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಲೇಖಿಯದು ॥ ೧೫೩ ॥

ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಯೋಗಫಲವದು ।
 ಹಿಂದೆಯೇ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವು- ।
 ದಂಧಕಾರದಿ ವಸ್ತು ದೊರಕುವ ಮೊದಲೆ ಬೆಳಕಳೆಯೆ ॥
 ಮುಂದೆ ದೀಪದ ಚಂದವೇನೈ ।
 ಯಂದು ಸಾಕಿದು ವ್ಯರ್ಥವಾತುಗ- ।
 ಳೊಂದ ಪೇಳುವೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಕಾರಣವು ॥ ೧೫೪ ॥

ಅಗ್ನಿ ಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ಉತ್ತರಾಯಣಮ್ ।
 ತತ್ರ ಪ್ರಯಾತಾ ಗಚ್ಛಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೋ ಜನಾಃ ॥ ೨೪ ॥

ನರಶರೀರದ ವೊಳಗೆ ಜಠರದೊ- ।
 ಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಕೈ ।
 ಹೊರಗೆ ಕೇಳೈಯುತ್ತರಾಯಣದಾರು ಮಾಸಗಳು ॥
 ಮೆರೆವ ಸಿತ್ತಪಕ್ಷದ ದಿವಸವೀ- ।
 ಪರಿಯ ರಾತ್ರಿಯು ಸ್ವಲ್ಪದೀಪರಿ ।
 ಬರಲು ಮಂಗಳಯೋಗವೆನಿಪುದು ಸಾಯುವರೆ ನರಗೆ ॥ ೧೫೫ ॥

ಪುರುಷನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮವೆತ್ತನು ।
 ನರಶರೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮವ ।
 ದೊರೆಕಿಸುವನೈ ವೇಳೆಯದು ಶುಭಕಾರಕವು ನೋಡು ॥
 ಇರುವುದೀ ಯೋಗದಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ।
 ಪರಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇ- ।
 ಳಿರುವುದಿದುವೇ ಮೋಕ್ಷನಗರಿಗೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವಲಾ ॥೧೫೬॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಮೊದ- ।
 ಲಿರುವ ಮೆಚ್ಚಿ ಜಠರದಗ್ನಿಯು ।
 ಯೆರಡನೆಯದಗ್ನಿಯ ಸುತೇಜವು ಹಗಲು ಮೂರನೆದು ॥
 ಮೆರೆವ ನಾಲ್ಕನೆ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷವು ।
 ಯಿರುವುದಾಪರಿಯುತ್ತರಾಯಣ- ।
 ದಿರುವ ತಿಂಗಳು ಮಾರ್ಗದೊಳಗಿನ ಕೊನೆಯ ಮೆಚ್ಚಿಹುದು ॥೧೫೭॥

ನಡೆಯುತೀಪರಿ ಹಾದಿ ಸಾಧಕ ।
 ಕಡೆಗೆ ಪಡೆವನು ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿಯು ।
 ಪೊಡನಿಯಿಲ್ಲುತ್ಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾರ್ಗವಿದೆಂದು ಜೇಳುವೆನು ॥
 ನುಡಿವರಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಲ್ಲರು ।
 ಪಡೆವರಿದನಾ ಭಾಗ್ಯವಂತರೆ ।
 ಪೊಡನಿಯಲಿ ಕೇಳರ್ಚಿರಾದಿ ಯೆನುತ್ತ ಹೆಸರಿದಕೆ । ೧೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೆ ದೇಹಾವನಾನಕೆ |
ಯಿರುವುದಾವುದಯೋಗ್ಯಕಾಲವು |
ಹರುಷದಿಂದಾನೊರುವೆ ಕೇಳೆ ನಾವಧಾನದಲಿ ||

ಶರಣಿಜನಸುರಧೀನು ಶ್ರೀಹರಿ- |
ಯಿರುವುದನು ನರಗೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿ |
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದನು || ೧೫೯ ||

ಧೂನೋ ರಾತ್ರಿಸ್ತಥಾ ಕೃಷ್ಣಃ ಷಣ್ಮಾಸಾ ದಕ್ಷಿಣಾಯನಮ್ |

ತತ್ರ ಚಾಂದ್ರಮಸಂ ಜ್ಯೋತಿಯೋರ್ಗೀ ಪ್ರಾಪ್ಯ ನಿವರ್ತತೇ || ೨೫ ||

ನರನೆ ಕೃಷ್ಣವಾತಾದಿ ದೋಷದ |
ಭರದಲಂತೇಕರಣದಲಿ ವಿ- |
ಸ್ವರಿಸುವುದು ಘೋರಾಂಧಕಾರವು ಮರಣಸಮಯದಲಿ ||
ಇರುವುದಿಂದ್ರಿಯಗತಿಯು ಕುಂತಿತ |
ಬರುವುದೈ ಭ್ರಮ ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಮನವದು |
ಮರುಳನಂದದಿ ಚರಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಕಷ್ಟವುದು ಪಾರ್ಥ ||೧೬೦||

ಈಸುವರಿಯಲಿ ಕೈಯೊಳಿದ್ದುದು |
ನಾಶವಾಗುವ ಕಾಲ ಸಮನಿಸು- |
ಲಾಶೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಲಾಭವು ದೊರಕುವುದೆ ಬೇರೆ || ೧೬೩ ||

ನೊಂದುವುದು ಜರರಾಗ್ನಿಯದರಿಂ- |
ದಂಧಕಾರದ ಹೋಗೆಯು ಪಸರಿಸಿ |
ಮುಂದೆ ದೇಹಹೋಕಿರುವ ಬ್ಲಾನವ ಸುಂಗಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ||
ಚಂದ್ರನೆದುರಿಗೆ ನಿಜಿಡ ಪೋಷದ |
ವೃಂದವಾಚ್ಛಾದಿಸಲು ಚಂದ್ರನ |
ಚಂದ ಬೆಳಕದು ಮಸಕ ತಟ್ಟುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||೧೬೧||

ಮರಣಸಮಯದಲೀಪರಿಯು ಬಂ- |
ದಿರುವುದಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು |
ಬರುತ್ತಿಹುದು ಕೇಳೆ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾತ್ರಿ ||
ಮರಳಿ ನೋಡೈ ದಕ್ಷಿಣಾಯನ- |
ವಿರುವ ತಿಂಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು |
ಮರಣವೀಪರಿಯಾಗೆ ಮೋಕ್ಷವದೆಲ್ಲಿ ಸಾಧಕಗೆ || ೧೬೪ ||

ಬಾರದೈ ಸಂವೂರ್ಣಮರಣವು |
ತೋರದೈ ಸಂವೂರ್ಣವೆಚ್ಚರ |
ಧಾರಣಿಯೋಳೀತೆರದ ಬೀವಿತವರ್ಧವರ್ಧಮೃತಿ |
ಹಾರಯಿಸುತ್ತಾಯುಷ್ಯ ಮರಣದ |
ದಾರಿಯನೆ ನೋಡುತ್ತಲಿರುತ್ತಿರ- |
ಲೇರುವುದು ಹೋಗೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿಗಳ ಸುತ್ತಿ
|| ೧೬೨ ||

ಮರಣವೀಪರಿಯಾಗೆ ಯೋಗಿಗೆ |
ಬರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮನ ಲೋಕವು |
ಮರಳಿ ಬರುತಾ ಜನ್ಮಮರಣದಿ ಸಿಲುಕುವನು ಪಾರ್ಥ ||
ನರನೆ ಮರಣಕಂಠೋಗ್ಯವೆಂದಾ- |
ನರುಹಿರುವ ದುಷ್ಟಾಲವಿದುವೇ |
ಮರಣಜನನದ ನಗರಿಗಿದುವೇ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗವಲಾ || ೧೬೫ ||

ಆ ಸಮಯದಲಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾ- |
ಯಾಸದಿಂ ದೊರಕಿಸಿದ ಲಾಭವು |
ನಾಶವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಕಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||

ಇರುವುದೆರಡನೆಯರ್ಕರಾದಿಯು |
ಮೆನೆವುದದು ಬಹುವಸ್ತಿಮಾರ್ಗವು |
ಧರೆಯಲದು ಬಲುಸುಲಭವಿರುವುದು ಮೋಕ್ಷಪರ್ಯಂತ ||
ಸರಳವಿಹುದದು ರಾಜಮಾರ್ಗವು |
ಚರಿಸಲದರಲಿ ಯೋಗಿಗಳು ನಿಜ |
ಬರುವರಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಮಂಟಪಕಾಗಿ ತೀವ್ರದಲಿ || ೧೬೬ ||

ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇತೇ ಜಗತಃ ಶಾಶ್ವತೇ ಮತೇ |

ಏಕಯಾ ಯಾತ್ಯನಾವೃತ್ತಿಮನ್ಯಯಾವರ್ತತೇ ಪುನಃ || ೨೬ ||

ಸರಳವಡ್ಡವೆನುತ್ತ ಮಾರ್ಗಗ- |
 ಳೆರಡಿಯುವು ಜಗದಲಿಯನಾದಿಗ- |
 ಳೆರಡ ನಿನಗಾಂ ವಿಪ್ಲವಿಸಿ ಪೇಳಿದೆನು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಎರಡರಲಿ ನಿನಗಾವುದೈ ಪ್ರಿಯು- |
 ವಿದುವದೆಂಬುದ ನೋಡಿ ನೀನೇ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆತ ನಿನಗಾನರಹಿದೆನು ಮುದದಿ ||೧೬೭||

ನಿತ್ಯವಾವುದನಿತ್ಯವಾವುದು |
 ಸತ್ಯವಾವುದು ಮಿಥ್ಯವಾವುದು |
 ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾವುದು ಹಿತಾಹಿತವೆಂದು ನೀ ನೋಡಿ ||
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಬೇಕೆಂ- |
 ದಿತ್ತೆ ನಿನಗಾನೆರಡು ಚಿತ್ತವ |
 ಸ್ವಪಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ನಿನಗೇನಿರುವುದೈ ಹಿತವು ||೧೬೮||

ನರನೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಹತ್ತರ- |
 ವಿರಲು ನಾವೆಯು ಸೇರದದರಲಿ |
 ಮರುಳರಂದದಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮ್ನಿ ಕೃವರೆ ನರರು ||
 ಧರೆಯೋಳೆರಲಾ ರಾಜಮಾರ್ಗವು |
 ಚರಿವುದೇತಕ್ಕಡ್ಡ ಮಾರ್ಗದಿ |
 ಗರಕವಮೃತವನಾನಿಂಪೆರೆ ಬಿಡುವರೇನಮೃತ || ೧೬೯ ||

ಸರಳಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿದವ ತಾ- |
 ನೆರಡನೆಯ ದುಮಾರ್ಗವನು ಸ್ವೀ- |
 ಕರಿಸುವನೆ ನೀ ಮೊದಲು ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ಪರಿಕಿಸೆಲಾ ||
 ಪರಿಕಿಸುತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲು |
 ಬರುವುದೆಂತವನೆಗೆ ಸಂಕಟ |
 ಮರಣಸಮಯದಿ ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಮಾರ್ಗ ಸಿಗುವುದದು || ೧೭೦ ||

ಮರಣಸಮಯದಿ ಸರಳಮಾರ್ಗವು |
 ದೂರೆಯಲಾರದೆ ಬೋಧುದಾದರೆ |
 ನರನೆ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲವೇ ಯಾಚಿಸ್ತವಭ್ರಾಸ ||
 ತೊರೆಯುತಲಿ ಕೇಳಿರ್ಚಿರಾದಿಯು- |
 ನರಿಯದಲೆ ತಾಂ ಧೂಮ್ರಮಾರ್ಗದಿ |
 ಮರಣ ಬಂದರೆ ಸಿಲುಕುತಿಹನವ ಜನ್ಮಮರಣದಲಿ || ೧೭೧ ||

ಘೋರಸಂಕಟಿಯುಗಳವನು ವಿ- |
 ಸ್ತಾರವೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದೆ |
 ದೂರಮಾಡುವುದೆಂತನಿಷ್ಟವ ನೀನೇ ನೋಡದನು ||
 ದಾರಿಯೊಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ಮೋಕ್ಷಕೆ |
 ದಾರಿಯೆರಡನೆ ಜನ್ಮಮರಣದ |
 ಕೇರಿಯದೇಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುದು ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಲಿ || ೧೭೨ ||

**ನೈತೇ ಸೃತೀ ಸಾರ್ಥ ಜಾನನ್ ಯೋಗೀ ಮುಹೃತಿ ಕಶ್ಚನ |
 ತಸ್ಮಾತ್ಸರ್ವೇಷು ಕಾಲೇಷು ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ಭವಾಜುನ || ೨೭ ||**

ಏನು ಬರುವುದು ಯಾವಕಾಲದೊ- |
 ಳೇನು ನಾಧ್ಯವು ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇ |
 ಯೋಧಾನವನರಿತು ಮಾನವನಂಬುವನು ಬರಿದೆ ||
 ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವೇತಕೆ |
 ಮಾನವಗೆ ಬೇಕೆನುತ ಯೋಚಿಸೆ |
 ಮಾನಸದಿ ಕೇಳೊಂದುಸಾಯುವು ತೋಚುವುದು ಪಾರ್ಥ || ೧೭೩ ||

ಇರಲಿ ಸಾಯಲಿ ದೇವವೆಂಬುದ- |
 ದರ ವಿಚಾರವು ನಮಗೆ ಬೇಡೈ |
 ಯರಿವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪರು ನಾವೆಯಿಹೆವೆಂದು ||
 ಸರುಪವೆಂಬುವ ಭಾವ ಹಗ್ಗದೊ- |
 ಳರವನಕವೇ ಭೀತಿ ಹಗ್ಗದ |
 ಪರಿಯು ತಿಳಿಯಲು ಸರ್ಪವೆಂಬುವ ಭಾವವೆಲ್ಲಿಹುದು ||೧೭೪||

ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೀರಿನಲಿ ಬಹು |
 ಪರಿಯುದಕೆ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲೈ |
 ಯಿರುವುದೇನಾ ನೀರಿಗವುಗಳ ಭ್ರಾಸ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ವ ನೀರವು |
 ನಿರುತವಿರುವುವು ನೀರು ರೂಪೊಂ- |
 ತರವ ಕಾಣದು ಸರ್ಪಕಾಲದಿ ನೀರು ನೀರಿಹುದು || ೧೭೫ ||

ತೆರೆಗಳೆದರೆ ಜನ್ಮ ತಾಳದು |
 ತೆರೆಗಳೆದರೆ ನಾಶವಾಗದು |
 ನಿರುತವಿರುವುದು ನೀರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಪರಿಯುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹದೊ- |
 ಳಿರುತ ಯೋಗಿಗೆ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದ |
 ಪರಿವ್ಯಯವವು ಬರಲು ದೇಹದ ಹೆಸರೆ ಸಾಯುವುದು || ೧೭೬ ||

ಮರಣವೆಂದಾಹಿರುವುದು ।
ಧರಿಯೊಳ್ಳಿವು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ತದ್ವೇಶಕಾಲಾದಿಗಳ ತಾನಾಗಿ ॥
ಮೆರಿಯಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಾ ।
ಪಯಿ ಶೋಧವನೇಕೆ ಮಾಳ್ವುದು ।
ಅರಿಯಲಿ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯೆ ಬೇಡ ॥೧೬೬॥

ಪರಿಯಲಿ ನೀನಾಗೆ ಯೋಗಿಯು ।
ಮರಣ ಬಲಭವಾ ಬೆಡಲಿ ನಿನ್ನ ।
ಗಿರದು ಬಾಧೆಯು ಮಾಸಪಕ್ಷಾಯನವು ಮೊದಲಾದ ॥
ನಿರುತ ನಿಷ್ಠೆ ತಿಬಂಧ ಸತ್ತೆಂ ।
ಬಿರುವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಮರಣವಾಗಲು ಸೇರಬಹುದೈ ಗೆದ್ದು ಮರಣವನು ॥ ೧೬೫ ॥

ಗಡಿಗೆಯೊಳಗಿನ ಗಗನ ಗಡಿಗೆಯು ।
ನೊಡೆದ ಕೂದಲೆ ಶೋಧವೆದ್ದಿಗೈ ।
ಬೆಡದೆಯೊಂದಾಗುವುದು ಘಟಿ ಘಟಿಘಟಿನೆ ಪುಡಿಯಾಗೆ ॥
ಶೋಧವಿಯಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವವು ।
ಗಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಿಗಿತ್ತದು ।
ಗಡಿಗೆಯೊಡೆದರು ನಾಯದದು ಶಾಶ್ವತವು ತೋರುವುದು
॥ ೧೬೭ ॥

ಸೃಷ್ಟಿಯಾರಂಭದಲಿ ಬನ್ನದಿ ।
ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದಿ ।
ಸಪ್ತಪಾಗದು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖದಿಂದ ॥
ಧೃಷ್ಟವಿಹ ಸಂಸಾರಮೋಹದಿ ।
ಕಷ್ಟದಿಂದವ ಮೋಹಮೋಹಗನು ।
ಯಿಷ್ಟಪರಿ ನಿಜಯೋಗಿ ಸಂತತವಿಹನು ಬಾಗರಿತ ॥ ೧೬೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಮೂಡಲು ।
ಒರುವುದೆಲ್ಲೆ ಬೆಳಕು ಮನದಲಿ ।
ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತನಮರಣಾತುಮನೆಯೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥
ಇರುವೆ ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿ ।
ಯರಿತರಿಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
ಒರುವುದೆಲ್ಲೆ ಯೋಗಿಗಾಪರಿ ಮಾರ್ಗಸಂಕಟವು ॥ ೧೬೯ ॥

ಇದ್ದರಿಪರಿ ಯೋಗಿ ನಿಕ್ಕದಿ ।
ಬುದ್ಧನವನಾಗುವನು ಬರುವುದು ।
ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧನದಿಂದ ಫಲ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು ॥
ಎದ್ದು ವಿಷಯಗಳ ಸುಖವನವು ।
ನೊದ್ದು ಬಿಡುವನು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಶುಭ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ನಾಯುಜ್ಞ ಯೊಂದುವನು ॥ ೧೬೮ ॥

ಆದಕಾರಣ ಪಾಂಡುಪುತ್ರನಿ ।
ಯಾದರೀಪರಿ ಯೋಗಿ ನಿನ್ನನು ।
ಬಾಧಿಸದಾ ಮರಣದಲಿ ಕಾಲವು ರಾತ್ರೀಕಾಲೆಂಬ ॥
ಮೊದಿನಿಯಲಿ ತೆರದಿ ಯೋಗವು ।
ನಾದರಿಸಿ ಯುಭ್ಯಾಸ ಮಾಯೈ ।
ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತೊರೆದು ಯೋಗಿಯು ಬೇಗ ನೀನಾಗು ॥೧೭೦॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದ್ರಾದಿದೇವರಿ ।
ಗಿರುವುದೈ ಸ್ವರ್ಗದಿ ಸುಖವದು ।
ನರಿತು ಪಮನವನುತ್ಯ ತ್ಯಜಿಸುವನವನೆ ನಿಜಯೋಗಿ ॥
ಪಯಿದಿಲ್ಲವನಯುತಿದನು ನಿನ್ನ ।
ಗಲವ ಪರಿಯಲಿ ತಿಳಿಯತಲ್ಲವು ।
ನಿರುತ ನೀನೀ ತೆರದೊಳಾಗೈ ಯೋಗಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೬೯ ॥

ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಸ್ಸು ಚೈವ ದಾನೇಷು ಯತ್ಪುಣ್ಯಫಲಂ ಪ್ರದಿಷ್ಯಮ್ ।
ಅತ್ಯೇತಿ ತತ್ಸರ್ವಮಿದಂ ವಿದಿತ್ವಾ ಯೋಗೀ ಪರಂ ಸ್ಥಾನಮುಪೈತಿ ಚಾದ್ಯಮ್ ॥ ೨೮ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇಽಕ್ಷರಬ್ರಹ್ಮಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೮ ॥

ವೇದಗಳ ಪರನವನು ಮಾಡುತ ।
ವೈದಿಕೋತ್ತಮನಾದವೇನದು ।
ನಾಧಿಸುತ ಯಜ್ಞಗಳ ಸುಕೃತವ ಘನಿಸಲೇನವುದು ॥

ನಾದರದಿ ತಪ ದಾನವೆಲ್ಲವು ।
ಮೋದದಿಂ ಮಾಡುತಲಿ ಪುಣ್ಯವು ।
ಚೋದ್ಯ ಮಾಡುತಿಬಲವತ್ತದ ಮಾಡಲೇನವುದು ॥ ೧೭೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಮಾಡಿದ |
 ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವಪುಣ್ಯದ |
 ಭರಿತವಿದ್ದರದೇನು ಪುಣ್ಯದ ಫಲಗಳುಪವನವೆ ||
 ಇರುವುದೇನು ಸಮಾನವದು ನೀ- |
 ನರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ |
 ಕಿರಿದನಿಸಿ ತೋರುವುದು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ || ೧೮೬ ||

ಒದ್ದು ಕಾಲಿಂದಾ ಸುಖವನಾ |
 ಬುದ್ಧಿಯೋಗಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವನು |
 ಶುದ್ಧ ಸೌಖ್ಯವ ಪಡೆವನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಮುದ್ದು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಶುದ್ಧಮನದಲಿ ಶಿಷ್ಯವಾರ್ಧಗೆ |
 ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದನೀತೆರದಿ ರಣರಂಗಭೂಮಿಯಲಿ || ೧೯೦ ||

ಪರಿಯದಾದರು ತುಲನೆ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ಸರ್ವಜಗದೊಳ- |
 ಗಿರುವ ಪುಣ್ಯದ ಮೀರುವಿದ್ದರು ಸಾಲದೈ ಭಾರ ||
 ದೊರಕಲಾರದು ಸುಲಭದಿಂದೀ- |
 ಪರಿಯ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು |
 ನಿರುತ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ವೇದಾಧ್ಯಯನ ತಪ ಯಜ್ಞ || ೧೮೭ ||

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಧರೆಯೊಳಿ ಸಚರಾಚರದಲತಿ- |
 ಪರಮಮಂಗಲಭಾಗ್ಯಕಾರಣನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ||
 ಸರಸಿಜಜಗಿರಿಶಾಧಿಸುರಕರ- |
 ಸರಸಿಜಾಚರತಚರಣಸರಸಿಜ |
 ನಿರುತ ಧ್ಯಾನಿಸ ಯೋಗಿ ಪುರುಷರ ಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವಲಾ || ೧೯೧ ||

ಸುರಪುರದ ಸುಖ ಮಲಿನವಾಗದೆ |
 ನಿರುತವಿರುವುದು ಮುಗಿಯಲೊಲ್ಲದು |
 ಕಿರಿಸಹೋದರನಲ್ಲವೇ ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಸೌಖ್ಯವು |
 ಸುರನ ತೋರ್ಪುದು ಮೇಲೆ ನೋಡಲು |
 ದೊರೆಯಲಾರದು ಮರಣಹೋರತದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೧೮೮ ||

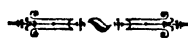
ಇರುವನಾದ್ಯು ಜ್ಞಾನರೂಪನು |
 ಮೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಮೂರ್ತಿಯು |
 ಯಿರುವನಾತನು ಸರ್ವವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯಬೀಜವನದ ||
 ಇರುವನಾತನು ಸರ್ವಜ್ಞಾನದ |
 ಮೆರೆವ ಬೀಜವನಕಲಿಯು ಯಾದವ- |
 ವರತಿರೋಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಿದನಾ ಧನಂಜಯಗೆ || ೧೯೨ ||

ನೂರು ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಿದರು ಕೈ- |
 ಸೇರಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗಸುಖವದು |
 ಚಾರುಯೋಗೀಶ್ವರನು ತನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ಭಾರಿ ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಲು |
 ಭಾರದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸುಖಕದು |
 ಬಾರದೆನುತಲಿ ಜೋಡಿ ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವ ತ್ಯಜಿಸುವನು || ೧೮೯ ||

ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ವಾರ್ಧನಿಂಗೀ- |
 ತೆರದೊಳರುಹಿದನೆಂದು ಸಂಜಯ- |
 ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಾಲನಿಗೆ ಮೋದದಲಿ ||
 ತೆರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತಾ- |
 ನರುಹಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ ಮೇಣಿದ- |
 ನರುಹುವನು ಕನ್ನಡದಿ ಸ್ಮರಿಸುತ ವಿಷ್ಣು ಚರಣವನು || ೧೯೩ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೋಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
 (೮) ವಿಂಟನೆಂದು ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಪುತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೧೯೩.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಪೇಳಿದನು ಶ್ರೀಜ್ಞಾನರಾಜನು ।
 ಹೇಳುವೆನು ನಾನಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲೆ ।
 ಕೇಳಿರೈ ಸಜ್ಜನರು ನಾ ಹೇಳಿದುದ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
 ಕೇಳಿದರೆ ನೀವ್ ನಾವಧಾನ್ಯದೊ- ।
 ಕೊಳಗವ ಮಾಳ್ವುದು ಸುವಾತ್ಮತೆ ।
 ಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಸರ್ವಸುಖದಾಗರವು ಕೈವಶವು ॥ ೧ ॥

ನೋಡಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
 ಮೂಢನಲ್ಲವೆ ನಾನು ನಿಮಗಾ- ।
 ನಾಧ್ಯತನವೇನೆಂತ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ಪೇಳುವುದು ॥
 ಅಡಿದೆನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
 ಪ್ರೌಢತನವಿದು ಸಲ್ಲದೈ ನಿಮ- ।
 ಗಾಡಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಯೆನ್ನಯ ಗೂಢನುಡಿಗಳನು ॥೨॥

ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ ದೊರಕಿದಿರಲಾ ।
 ಸನ್ನತಾತ್ಮರು ನೀವು ಗುಣಸಂ- ।
 ಪನ್ನ ಶ್ರೀಮಂತರು ಯೆನಗೆ ನೀವುಗಳೆ ತೌರುಮನೆ ॥
 ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮಯ ಸತ್ಯಭಾವದೊ- ।
 ಳೆನ್ನದೆಲ್ಲ ಮನೋರಥವು ಮ- ।
 ತ್ತಿನನ್ನ ವಾಂಛಿತವೆಲ್ಲ ಕೈಗೊಡುವುವು ನಲಿನಲಿದು ॥ ೩ ॥

ನಾಧುಸಂತರೆ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ- ।
 ಮೋದದೃಷ್ಟಿತುಪಾರಶ್ಚಿತ್ಯದಿ ।
 ಯಾದುದಯ್ಯು ಪ್ರಸನ್ನತಾಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಲವಲಿಕೆ ॥
 ಮೋದದಿಂದೀ ತಂಪು ಛಾಯೆಯೊ- ।
 ಕೇವಲವ ಸಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದುವೆ ।
 ಹಾದಿ ಸಡ್ಕೈತಂದೆ ದಣೆದಿಸು ನಾನು ನೋಡಿದಿರಾ ॥ ೪ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀವ್ ಪ್ರಭುಗಳಿರುವಿರಿ ।
 ಪರಮಸೌಖ್ಯಾಮೃತದ ಸಾಗರ ।
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮುಳುಮುಳುಗಿ ಸುಖವನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು ॥
 ಬರಿದೆ ನಾನೀಸುಖವನುಣುವರೆ ।
 ತಿರಿಗಿ ಬಹುಘೀತಿಯಲಿ ಕಂಪಿಸೆ ।
 ದೊರೆವುದೆಲ್ಲೋನರಗೆ ಸುಖದಾನ್ಯಾನ ಪಾವರಗೆ ॥ ೫ ॥

ಬಾಲ ತನ್ನಯ ತೊದಲ ನುಡಿಯನು ।
 ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ವಿ- ।
 ಶಾಲತನದಿಂದಾಡಿ ತೊರುವನೇನು ಪಂಡಿತನೊ ॥
 ಕಾಲಿನಿಂ ನಡೆಯುವರೆ ತೀಯದೆ ।
 ಬೀಳುತೇಳುತೆನೋಡಿ ಬರುವನು ।
 ಬಾಲನನು ಮುದ್ದಾಡದಿಹಳೇ ಪ್ರೇಮದಲಿ ತಾಯಿ ॥ ೬ ॥

ಈ ತೆರದಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಲಿ ।
 ಮಾತನಾಡಿದೆ ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನೀವ್ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಾಡಲು ಬೀಕೆನುತ ಮನವೊಲಿದು ದೀನನೊಳು ॥
 ನಾ ತೀಯೆನೋ ನೀವು ಸರ್ವ- ।
 ಬ್ಧಾತ ಸತ್ಪುರುಷರುಗಳೆನುತಲಿ ।
 ಯೇತರವನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮನು ಬೋಧಿಸುವುದೇನು ॥ ೭ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸತ್- ।
 ಪುತ್ರರಿಗೆ ಪಾರವನು ಕಲಿಸರೆ ।
 ಸತ್ತ್ವವಿಯುದೇ ಸೂರ್ಯನಿದಿವಲಿ ಮಿಂಚುಹುಳಗಳಿಗೆ ॥
 ವಾಸ್ತವನಿಕವದ ನೋಡಲಮೃತದ ।
 ಪಾತ್ರವನೆ ಬಟ್ಟಲಲಿ ಸುಖವಲು ।
 ಮತ್ತೆ ಸಕ್ವಾನ್ವವನು ಬೋಧಿಸುವುದೇನು ಸರಿಯುದೆ ॥ ೮ ॥

ಶೀತಕಿರಣಿಗೆ ಜೀವಣಿಕೆಯಿಂ-
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೀಸುವುದು ಗಾಳಿಯು-
 ನೇಶಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನ ಕೈಯಾಭರಣವನು ತೋಡಿಸುವುದು ||
 ಏತಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವರಕ್ಕೆ ಗಾಯನ-
 ವೇಶಕ್ಕೆ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಗಂಧವಿ-
 ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನವು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವು || ೯ ||

ಆಗವಕ್ಕೆ ಗವಸಣಿಗೆ ಹಾಕುವು-
 ಧೇಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಮನವ ರಂಬಿಸಿ-
 ಹೇಗೆ ದೋರಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಶಾಬಾಸಕಿಯ ನಿಮ್ಮ ||
 ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾವಲೋಕನ-
 ವಾಗಿ ಚಲೋಚಲೋ ಯೆಂಬ ನುಡಿಗಳ-
 ಯೋಗವಾಗುವದೆಂತು ಯೆನಗೀ ದೀನ ವಾಸುರಗೆ || ೧೦ ||

ಆರತಿಯ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತೋರಿಸ-
 ಬಾರದೇ ವರುಣನಿಗೆ ಜಲದಿಂ-
 ಚಾರತರದರ್ಪ್ಯವನು ಕೊಡಲೇ ಭಕ್ತಜನರೆಲ್ಲ ||
 ಚಾರಕರುಣಾಬ್ಜಿಗಳಲಾ ನೀ-
 ವೋಸುವೆ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯೆಲೆಯನು-
 ದೂರ ಮಾಪ್ಪನೆ ಹರನು ಬೈಲ್ವನೆ ಹಾಕಲೆಲ್ಲನುತ || ೧೧ ||

ಹರನ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತರು-
 ಪರಮಭಕ್ತಿಲಿ ಹೋಯ್ದ ಮನು ಪ-
 ತ್ತುರವ ನಿರ್ಗುಂಡಿಯದ ಧಿಕ್ಕರವರು ಮಹಾಶುಮರು ||
 ಹರಿದು ತೋಡಿಯಲಿ ಸೇರಿ ಬಾಲಕ-
 ನರಿಯದಲೆ ಪಿತನುಣುವ ಸಮಯದಿ-
 ತುರುಕುವನು ತುತ್ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಾಂವೊಳಗೆ ಮುದದಿ ||೧೨||

ಪರಿಯದಾದರು ತಂದೆ ಕೂಸನು-
 ಪರಮಹರ್ಷದಿ ಮುದ್ದಿಸನು ಧಿ-
 ಕ್ಕರವನ್ನೆ ಬಾಲಶನನುತಲವ ಬೈದು ನೂಕನಲಾ ||
 ಆರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ವರ್ತನ-
 ವಿರಲು ಸಂತ್ಯೆಸುವರು ಶ್ರೋತರು-
 ಪರಿಕಿನಲು ಗುಣವಿದು ಕಣಾ ಸತ್ತೇಮಲಕ್ಷಣವು || ೧೩ ||

ಹಲವು ಪರಿಯಂದೀವರೆಗೆ ನಿ-
 ಮ್ಬಲಘು ಪ್ರೇಮವು ಮೂಡಿಯದೆ ಯಿ-
 ನ್ನಲೆಯಿಸುತ ನಾ ಜಿನ್ನವಿಸಿದನು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ನಿಷ್ಕು ||

ತಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮ ವಕ್ಯತಿಯು ಸೇವೆಯು-
 ಸುಕುಹ ಬೇಕೆನ್ನನು ಕೃಪೆಯೊಳಿ-
 ತಿಳಿಯದಜ್ಞನ ಬಲಭಾಷಿತ ಕ್ಷಮಿಸ ಬೇಕೆನ್ನ || ೧೪ ||

ನಿಳಕರುವು ಬಲೆಯಲಿ ಮೋಗದಿಂ-
 ಮೊಲೆಗೆ ಪ್ರಹೃತಿಯನಿತ್ತರೈಯಾ-
 ಕಳಗೆ ನೋವಿನಿರುವುದೆ ಕೋಪಿಸುತ್ತಿಹುದೆ ಕರುವಿಲದು ||
 ರುಳಿಸುವುದಲಾ ಹಾಲಧಾರೆಯು-
 ಕೊಳುವುದಲ್ಲಾ ನೆಕ್ಕಿ ಸುಖವನು-
 ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಸಾಧುಸಂತರು ತಾಯಿಯಿನ್ನುವೆನು || ೧೫ ||

ಸಿಬ್ಬು ಬಂದರೆ ಪ್ರೇಮವೈ ಮ-
 ತ್ತಿಷ್ಟು ವರ್ಧಿಸುವುದು ಕಣಾ ನಾ-
 ನಿಷ್ಕುಕೆಂತಲೆ ವೇಳೆದೆನು ರೋಷದಲಿ ನಿಮಗೀಗ ||
 ಅಟ್ಟಿಹಾಸದಿ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಾ-
 ದೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚಲು ತೆರೆಸಿದನು ನಾ-
 ನಿಷ್ಕು ದೋಷಾಸ್ಪದನು ನುಡಿದನೆಯೋಗ್ಯ ಮಾತುಗಳ || ೧೬ ||

ಶೀತಕಿರಣನ ಶುಭ್ರ ಭೇಕ-
 ನ್ನೇತರಲಿ ತೋಳಿಯುವುದು ಕಾಣರು-
 ಭೂತಳದಿ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿಯನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವ ||
 ಭೂತಳದಿ ಗಗನಕ್ಕೆ ಗವಸಣಿ-
 ಗೇತರಿಂದಲಿ ಹಾಕುವುದು ನವ-
 ನಿಶ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಮಂಥನವಾರು ಮಾಡುವರು || ೧೭ ||

ನೀರ ಹೇಗೆ ದ್ರವೀಕರಿಸುವುದು-
 ಕಾರಣವ ನಾವ್ ಕಾಣಿವದರ ಪ್ರ-
 ಕಾರ ಕರುಣಾರ್ಪತೆಯಲಿರುವರು ಸಾಧುಸಜ್ಜನರು ||
 ಚಾರು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬುವ-
 ಪಾರ ಶರಧಿಯ ನೋಡಿ ಮನವಿದು-
 ಸೇರಿತೈ ಅಜ್ಞಿಯನು ದಾಟುವ ಬಗೆಯ ಕಾಣದಲೆ || ೧೮ ||

ವೇದತತಿಯಾ ಗೀತೆಯುರ್ಧದ-
 ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿಸಿ-
 ಮೇದಿನಿಯಲೊರಗಿದುದು ಮೌನದ ನಿರ್ದಿಯನು ತಾಳೆ ||
 ಖೇದ ತಾಳಿತು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮ ವಿ-
 ಪಾದದಿಂ ಕುರುಡಾಯ್ತು ಮಹಿಮೆಯು-
 ಗಾಧವೈ ಗೋವಾಲಕೃಷ್ಣನ ವಚನಸರಣಿಯಲಾ || ೧೯ ||

ಏತರವನಾನಿನ್ನು ಭಗವಃ ।
 ಬ್ಲೀತೆಯುರ್ಧವ ಕನ್ನಡಿಪತಿ ।
 ಕ್ಷೇತರವ ನಾನಿನ್ನು ವಿದ್ವಜ್ಞರ ಸಭಿಸೋಗಗೆ ॥
 ಭೀತಿಯುಲ್ಲದೆ ಪೇಶ್ವ ಸಾಹಸಃ ।
 ನೀತರಳ ಮಾಡಿಧನು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆ ।
 ಪಾತುಪಾರದ ಭರಸನದಲಿದ ಕೊಂದೆ ಮನದೊಳಗೆ ॥೨೦ ॥

ಬಾಲ ಉತ್ತಿವೆನ್ನ ದಲೆ ಸಂ ।
 ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಹ ಶ್ರೋತೃಸಜ್ಜನಃ ।
 ರೇಳೆಗೆಯ ಕೋರುವರೆನುತ್ತಲಿ ಧೈರ್ಯವೆನಗಾಯ್ತು ॥
 ಕೀಳುಲೋಹವು ನಿಜವು ಸ್ವರಶದಃ ।
 ಶಾಳಿ ಸ್ವರ್ಕವ ಚನ್ನವಾಗುವಃ ।
 ಲೀಲೆಯೋ ನಿಮ್ಮದು ಕಣಾ ಸಜ್ಜನರು ಸ್ವರಶರಲಾ ॥ ೨೧ ॥

ಅವ್ಯುಕ್ತಂ ನಿಗಿಲಾದ ಬೀವನಃ ।
 ಹಿಮಕರನಿಗಂ ನಿಗಿಲು ಶೀತಲಃ ।
 ಪಮನು ನಿವ್ಯ ಕೃಪಾತುಪಾರದ ವ್ಯಷ್ಟಿ ಕಾಮೇಷ್ಟಿ ॥
 ಸಮನಿಸುವುದೈ ಸಕಲ ಸಿದ್ಧಿಯಃ ।
 ನಿಮಲ ಬೆಳೆಯ ಸುಕಾಲವಪ್ಪುದುಃ ।
 ನಿಮಿಷದಲಿ ಬಾಡುವುದು ಕೃಪೆಯ ತುಪಾರವಿಲ್ಲದಿರೆ ॥೨೨॥

ಎಳೆಮರಿಯು ವಕ್ತ್ರೋತ್ತವೆನ್ನದುಃ ।
 ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲೈ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ನಿಃ ।
 ಮೊಲವು ಜೀಳಲು ವುಷ್ಟಿಯವ್ಪುದು ಹಾರಲೆಕ್ಕಿವುದು ॥
 ತಿಳಿಯಲೆನ್ನಯ ಬಾಲಭಾಷಿತಃ ।
 ಬೆಳಗುವುದು ನೀವ್ ಸಾವಧಾನತೆಃ ।
 ಯುಳಿಸಿದರೆ ಮೇಲರ್ಧಗೌರವವುಷ್ಟಿಯೇರುವುದು ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿದು ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದವೆಂಬುದುಃ ।
 ಹೊರಗೆ ಬರಲದಕರ್ಥಗೌರವಃ ।
 ಸರಣಿ ಬಂದರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸೇವ್ಯದು ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ॥
 ಬರುವುದೈ ಶಬ್ದಗಳೆನ್ನಯಃ ।
 ಸರಮ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಃ ।
 ಬರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತರೂಪವು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥೨೪॥

ಕೇಳುವವರನುಕೂಲವರಲಾಃ ।
 ರೇಳುವವರಾಕಾಶಹೃದಯುದೋಃ ।
 ಭೀಳುವವು ಸುವೀತಿರಮೇಘಂಗಳು ನಿಶೋದದಲಿ ॥
 ಕೇಳುವವರೇ ಬರಲು ಬಹುವ್ರತಿಃ ।
 ಕೂಲಿ ವರಸ ಕುಚೀಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿಃ ।
 ಜೀಳುವುದು ವಕ್ತ್ರೋತ್ತ ಬಾಡಿದ ಹಣ್ಣಿನಂದದಲಿ ॥ ೨೫ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ಕೇಳಂದ್ರಕಾಂತ್ರವುಃ ।
 ಕರಗುವುದು ನಿಜ ಕರಗಿಮವ ಗುಣಃ ।
 ವಿರುವುದೈ ಹಿಮಕರಣಗಲ್ಲದೆ ಕಾಣಿಸನ್ನರಲಿ ॥
 ಪರಿಯಲೀ ವಕ್ತ್ರೋತ್ತವನು ನಿಃ ।
 ಸ್ವರಸಲಿಕೆ ಶ್ರೋತರದಗಳಲ್ಲದೆಃ ।
 ಬರಿದ ವಕ್ತ್ರನ ಮೇಲೆ ಯೇನಿಹುದಿದನು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೬ ॥

ಎನ್ನನೇ ಸವಿಮಾಡಿ ತನ್ನಿರಿಃ ।
 ಯೆನ್ನುಶಲೆ ಪೇಳುವುದೆ ಗೋದಿಯುಃ ।
 ಬನ್ನವಿಸುವನು ಗೊಂದಿಗಳು ಕೌಶಲದಿ ಕುಣಿಸುವರೆ ॥
 ತಿನ್ನವವರೇ ವಿಧವಿಧದ ವಃ ।
 ಕ್ಷಾನ್ಯ ಮಾಳ್ವರು ಸೂತ್ರಧಾರನುಃ ।
 ಶನ್ನ ಕೌಶಲಕಕಾಗಿ ಕುಣಿಸುವನೆಲ್ಲ ಗೊಂಬೆಗಳ ॥ ೨೭ ॥

ಏಶಕೇನಗೀ ಮಾತುಕಥೆಯೆನಃ ।
 ಗೇಶಕಿದು ವುದ್ಯೋಗ ಸಾತ್ವಿಕಃ ।
 ಶೋತೃವೃಂದವು ಕೇಳುವುದೈ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದೆನ್ನ ॥
 ಈತೆರಿದಿ ಬ್ಲಾನೇಶ ನುಡಿಯಲುಃ ।
 ಮಾತ ಪೇಶ್ವನು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯುಃ ।
 ಮಾತು ಸಾರಿದು ಪೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಬೇಗದಲಿ ॥ ೨೮ ॥

ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದುದೆನೆಗೆ ನಿನ್ನಯಃ ।
 ಚಂದವಾಗಿಹ ಕಾವ್ಯಮಯುಸ್ವತಿಃ ।
 ಮುಂದೆ ಪೇಳೈ ಮಾರ್ಥನಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ ತತ್ವಾರ್ಥಃ ॥
 ಎಂದ ಸದ್ಗುರುನಾರ್ಥಸನ್ಮುಖಃ ।
 ದಿಂದ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ತಿವ್ಯನುಃ ।
 ಚಂದದಿಂ ಬ್ಲಾನೋಬರಾಯನು ಪೇಳತೋದಗಿದನು ॥ ೨೯ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ತು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶ್ರವಣ್ಯಾನ್ಯನಸೂಯನೇ ।
 ಜ್ಞಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಂ ಯಜ್ಞಾತ್ವಾ ನೋಹ್ಯೋನೇತುಭಾತ್ ॥ ೧ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಗುಹ್ಯವ- |
 ನರುಹುವೆನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿ- |
 ದಿರುವುದಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ ಗುಹ್ಯತಮವಿಹುದು ||
 ತಿರಿಗಿ ನಾನಿನಗೇಕೆ ಗುಹ್ಯವ- |
 ನೊರೆವೆನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ಮ- |
 ತ್ತಿಯವ ನಿಜಕಾರಣವ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿನಗೆ ನಾನೀಗ || ೩೦ ||

ಅಸ್ಥೆಯಿದರ ಸುಮೂರ್ತಿ ನೀನೈ |
 ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ ಗುಹ್ಯ ಮುರಿಯದೆ |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದೊಳಿದ್ದು ಯೆನ್ನಾಜ್ಞಿಯಲಿ ವರ್ತಿಸುವಿ ||
 ಭಕ್ತರಲಿ ನೀ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನ್ನಯ |
 ಮಿತ್ತ ಮೈದುವನೆಂದು ನಿನ್ನಲಿ |
 ಬಿತ್ತ ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರೇಮ ನಿನಗಾನಾದೆ ಸಾರಥಿಯು || ೩೧ ||

ಧರೆಯಲಿನ್ನೀ ಗುಹ್ಯತಮವನು |
 ಮುರಿದೆನಾದರು ಯೋಚನೆಯ ನಾ- |
 ನರಿಯೆ ತಿಳಿಸದ ಜ್ಞಾನವನು ತಿಳಿಸಿದರು ಸರಿಯಹುದು ||
 ನರನೆ ಯೆನ್ನೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನ್- |
 ಗರುಹ ಬೇಕೆಂದೆನುತ ಮನದಲಿ |
 ಧರಿಸಿಹೆನು ನಿರ್ಧಾರ ನಿನ್ನನು ಸುಕೃತವೇನುಂಟೊ || ೩೨ ||

ಮೊಲೆಯೊಳಿದ್ದರೆ ಹಾಲು ಸವಿಯಾ- |
 ಕಳಿಗೆ ರುಚಿಸುವುದೇನು ಕರುವಿಂ- |
 ಗಿಳಿಸಿ ಪಾನವ ಮಾಡಿಸದೆಯದ ತಾಯಿ ವತ್ಸಕ್ಕೆ ||
 ಇಳಿಯೋಳೀ ತೆರವೆನ್ನ ಜ್ಞಾನವು |
 ತಿಳುವಳಿಕೆಯೊಳನನ್ಯಭಾವದಿ |
 ಮೆಲುತಿಹರೊ ನಾನವಂಗೀವೆನು ನಾಶವಾಗದದು || ೩೩ ||

ಮುಡಿಯೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬೀಜವ- |
 ನೊಡೆದು ಮುಡಿಯನು ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತರೆ |
 ಪಡೆಯಿತೇ ನಾಶವನು ತಿಳಿಯೊ ಜ್ಞಾನವದರಂತೆ ||

**ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ ಪವಿತ್ರಮಿದಮುತ್ತಮಮ್ |
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ್ಯಾವಗಮಂ ಧನ್ಯಾಂ ಸುಸುಖಂ ಕರ್ತವ್ಯಮಯಮ್ || ೨ ||**

ಜ್ಞಾನದೊಳಗುತ್ತಮವು ನೆರೆಸು- |
 ಜ್ಞಾನವುರದಾಚಾರ್ಯಪದವಿಯು |
 ತಾನೆ ಪಡೆದಿಹುದದು ವೆ ಮಂಗಳಧಾಮ ಸುವಿತ್ತ ||

ಕೊಡುವೆ ನಾನೀ ಜ್ಞಾನಬೀಜವ- |
 ನೊಡನೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಿಗೆ ಸುಮನರಿ- |
 ಗೊಡನೆ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡದೆನ್ನಯ ಪರಮಭಕ್ತರಿಗೆ || ೩೪ ||

ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ |
 ಮಾತ ಪೇಳಿದರದವೆ ಗುಹ್ಯವು |
 ನೀ ತಿಳಿಯು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಗೋಷ್ಠದೊಳಿದ್ದ ತೆರನೆಂದು ||
 ಈ ತೆರದ ಭಕ್ತರನು ಲೋಕಗ- |
 ಳೇತ್ರಯದಿ ನಿನ್ನೊರತು ಕಾಣೆನು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀ ಗುಹ್ಯವನು ನಿನಗರ್ಪಿಸುವೆ ನಾನು || ೩೫ ||

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಗುಹ್ಯಜ್ಞಾನವ- |
 ನರುಹಿದೆನು ನಿನಗೆನುತ ಸೋಚೆಗ- |
 ಪರಿಯು ನಿನಗಾಗುವುದು ತಿಳಿದೆನು ನಿನ್ನ ಸಂತಯವ ||
 ಅರುಹುವೆನು ವಿಜ್ಞಾನಸಹಿತಲಿ |
 ಪರಮ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರ ನಿನಗಾ- |
 ನೊರುವೆ ತಿಳಿದಂದದಲಿ ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ಸಟಿಯಲ್ಲ || ೩೬ ||

ಸತ್ಯಸತಿ ನಾಣ್ಯಗಳು ತಾವೊ- |
 ತ್ತಟ್ಟು ಸಂಗತವಾಗೆ ಸಜಿ ಬಿ- |
 ರಿಟ್ಟು ನಾಣ್ಯವ ಸತ್ಯವಾದುದು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಂತೆ ||
 ಕೊಟ್ಟರೈ ಜಲಮಿಶ್ರ ಹಾಲನು |
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಜಲವ ಹಂಸವು |
 ಧಟ್ಟನೆಳೆವುದು ಹಾಲ ತನ್ಮಯ ಚೆಂಚುವಿನ ಒಲದಿ || ೩೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಜ್ಞಾನವ- |
 ನೊರೆವೆ ನಿನಗದು ತಿಳಿಯಲಾಕ್ಷಣ |
 ಮರಣಜನ್ಮದ ಸರಣಿ ಮುಗಿದಾ ಮೋಕ್ಷ ದೊರೆವುದಲಾ ||
 ಅರಿಯಲಾ ಹೊಟ್ಟೆಂದ ಧಾನ್ಯವ- |
 ನುರುತರದಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ವಾಯುವು |
 ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಧಾನ್ಯರಾತಿಯ ಹಾಗೆ ನಾ ಮಾಳ್ವೆ || ೩೮ ||

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಗುಹ್ಯಕೆ |
 ತಾನಿಹುದು ನಿಜಧಾಮ ಧರ್ಮಕೆ |
 ಹಾನಿ ಮಾಳ್ವುದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿಯನು ಪಾರ್ಥ || ೩೯ ||

ಗುರುಮುಖದ ರಜಸ್ವರೂಪು |
 ಹೊರಟೆ ಕೂಡಲೆ ತಿಷ್ಠನಂತಃ |
 ಕರಣದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವು ಸ್ವಯಂಭೂ ||
 ಬರಲು ನೌಖ್ಯದ ಪೆಟ್ಟಿನೇರಲತ |
 ಭರದಿ ದ್ಯುಗ್ಗೋಚರಿಸುವುದು ಗೋ |
 ಚರದ ಮಾತ್ರದಿ ಸುಖದ ಜ್ಞಾನದ ಲಯವನೆನಗುವುದು

|| ೪೦ ||

ಇದರ ನಾನೊಪ್ಪದಲಿರಲು ನಿಜ |
 ಕೃದಯ ಪರಮಾನಂದ ರಂಜಿಸು |
 ತುದಯಿವುದು ಸುಲಭದಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವದು ||
 ಮುದದಿ ಕೈವಲವಾದರದು ಕ್ಷಯ |
 ವಿದಕೆ ಬಾರದು ಕಲ್ಮಷವು ತ |
 ಟ್ಟಿದು ಸದುಪಯೋಗದಲಿ ಕ್ಷೀಣತೆಯಿರುವುದಿ ನಿಜವು

|| ೪೧ ||

ಚತುರ ನೀನರ್ಜುನನು ಕೇಳ |
 ಪ್ರತಿಪುವಸ್ತುವು ಸುಲಭವಿರಲದು |
 ತ್ವಿತಿಯಲಿದು ಸರ್ವತ್ರ ಸಿಗದೇಕೆಸುತ ಕೇಳಿದರೆ ||
 ಮತಿಯುತನೆ ಲೋಭದಲಿ ತಕ್ಕಡಿ |
 ಗತಿಸೋದವು ರೋಕ್ಕ ಕೇಡುತಲಿ |
 ಗತಿಸುವರು ನಾಶದಲಿ ಜಗಿದು ಲೋಭಮಯವಲ್ಲ || ೪೨ ||

ಪಾಶಂಮದೈ ಲೋಭವೆಂಬುದು |
 ದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಜಿಲ್ಲರದರಲಿ |
 ಹೋಸೈ ನಾಲವನು ಕೊಡುವರೆ ತಕ್ಕರಿಗೆ ಜಗದಿ ||
 ನಾಶವಯದೈ ಮೂಲಧನವದು |
 ಲೇಸು ಕಾಂಬರೆ ಬಡ್ಡಿಯೆಂಬುವು |
 ಪಾಶದಲಿ ಜಿಲ್ಲ ಕಳವರು ಕಾಸವೀಸವನು || ೪೩ ||

ಈ ತೆರದಿ ಲೋಭದಲಿ ಮುಳುಗದ |
 ಭೂತಳದ ಮಾನವರಿಗೀಸುಲ |
 ಭಾತಿತೆಯ ನಿಧಿಯೇಕೆ ಕೈವಲವಾಗಿದುದೆನಲು ||
 ಈ ತೆರದ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆಯಲು |
 ನೀತಿಯುಳ್ಳ ನಿಜವ ಪೇಳಿದೆ |
 ಪಾರ್ಥ ನೀನನ್ನಯ ವತನದಲಿ ಭರವಸವೆನಿಲೆ || ೪೪ ||

ಇರುವುದೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವು ಪವಿತ್ರವು |
 ಪರಮ ಸುಖದಾಯಕವು ಮನಕತ |
 ವಿರಸಿಸುವ ರಮಣೀಯ ನಾಧನ ತಿಳಿಯಲತಿಸುಲಭ ||
 ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಾಂತಿಕರಣದಲಿ |
 ಪರಮಧರ್ಮದ ಸುಲಭನಾಧನ |
 ವಯಿಲಾರರು ಭಾಗ್ಯಹೀನರು ಮನುಜಲೇನೆಂದೆ || ೪೫ ||

ಅಶ್ರದ್ಧಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾ ಧರ್ಮಸ್ಯಾಸ್ಯ ಪರಂತಪ |

ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮಾಂ ನಿವರ್ತಂತೇ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರವತ್ಮನಿ || ೩ ||

ಹಾಲಿಹುದು ಸುಪವಿತ್ರ ರುಚಿಕರ |
 ಮೋಲಿರುವ ತ್ವಚೆಯಿಂ ಸೂಪವು |
 ಹೇಳಲೇನದ ಕೈಬಿಸಿ ಬೆಗಳಿಯು ರಕ್ತ ಹೀರುವುದು ||
 ಕೇಳು ಕಷ್ಟಿಯು ಕಮಲಕಂದವು |
 ಮೇಳದಲಿ ವಾಸಿಪವು ಕೆಲೆಯಲಿ |
 ಕೇಳು ಕೆಸರೇ ಕಷ್ಟಿಗಳ ಪಾಲುವೇ ಜಲದಿ || ೪೬ ||

ನಾನಿಹೆನು ಹೃದಯದಲಿ ಸರ್ವರ |
 ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಿಜಮುಖ ಕೇರಣ |
 ಮಾನಿಸರು ನಿಃಸುಖನಿಧಾನವ ಮೂರ್ಖತನದಿಂದ ||
 ನಾನುರಾಗದೊಳಿದನು ಬಿಟ್ಟು ನ |
 ನೀನವೆನಿಸುವ ನಿಷಯಮುಕನು |
 ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಸೇವಿಸಲೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೪೭ ||

ಕಮಲರಸವನು ಸೇವಿಸುವುವೈ |
 ಭ್ರಮರತತಿಗಳು ದ್ರವ್ಯವಂತರು |
 ವಿಮಲದ್ರವ್ಯದ ರಾಶಿಯಲಿ ಕೂಡುತಲೆ ಬೆಂಜಾಗಿ ||
 ಭ್ರಮೆಯುಲುಪವಾಸವನು ತೆಗೆಯುವ |
 ರಮಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನೆ ಭೋಗಿಸಿ |
 ಕುಮತಿಯು ಹತಭಾಗ್ಯರೀವರು ದುಃಖತಾಳುವರು || ೪೮ ||

ಮುಖದೊಳಿಹ ಹೀಯುಷಗ್ರಾಸದ |
 ಸುಖವ ತಿಳಿಯದಲುಗುಳಿ ಮೃಗಜಲ |
 ಸುಖವನೀಯುವುದೆಂತ ಹಿಂಜಾಲಿಸುವ ಪರಿಯಿದಲಾ ||
 ಒಬ್ಬನಿಡ್ಡಿಯು ಸ್ವರಿತ ಕೋರಳೊಳು |
 ಸುಖದಿ ಕಟ್ಟಿರಲದನು ಬಿಸುಟಾ |
 ವಿಕಟ ಕವಡಿಮನಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನೋಡಿದರೆ || ೪೯ ||

ಮನುಜರೀಭವನಾಗರದೋಳಿ-
 ಕ್ಲೆನಿತು ಬಿಡರೈ ತಾವಹಂಕೃತಿ-
 ಯೆನಿತು ಸಾಧ್ಯವು ಯೆನ್ನ ಸೇರರು ಕೇಳಿದಾನ್ವಿತರು ||
 ಜನಮಮರಣದ ತಡಿಗಳಡೆಯಲಿ |
 ಮನುಜರೀ ಭವನಾಗರದೋಳಿ |
 ಮುಣುಗುತೇಳುತ ಬಿಂದು ಬಳಲುವರಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೫೦ ||

ಏತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ನಾನಿಹೆ |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸೂರ್ಯನಂದದೋ-
 ಕೆತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ಸಂಮುಖನಿಹೆನು ಬಗೆಕೆಲ್ಲ ||
 ಇತ್ತ ನೋಡೈ ರವಿಯ ತೆರವುದ-
 ಯಾಸ್ತುಗಳು ನನಗಿಲ್ಲ ನಾ ಸ-
 ವತ್ರ ಸಂತತ ರಾಜಿಸುವೆನೈ ದಿವ್ಯಸೂರ್ಯನಲಾ || ೫೧ ||

ಮಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಜಗದವ್ಯಕ್ತಮೂರ್ತಿನಾ |
 ಮತ್ಪ್ರಾಣಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ನ ಚಾಹಂ ತೇಷ್ವವಸ್ಥಿತಃ || ೪ ||

ತೋರುವೀ ಜಗ ಸ್ತುಣವೆಲ್ಲ ವಿ-
 ಚಾರ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ನಿರ್ಗುಣ-
 ಮೂರುತಿಂ ವಿತ್ತಾರವಾಗೀ ಸ್ತುಣ ಜಗವಾಯ್ತು ||
 ಷ್ವೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ದಧಿಯ ವಿ-
 ಕಾರವಾಗುವುದಂತೆ ವಿಶ್ವವು |
 ತೋರುವುದು ಮಾಯೆಯಲಿ ನಾನೇ ಮೂಲಜೀಜನಲಾ
 || ೫೨ ||

ನೀರ ಮೇಲಣ ನೋರೆಯು ನೀರೇ |
 ತೋರುವುದೆ ಫೇನದಲಿ ನೀರದು |
 ತೋರುವಾಕಾರಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಿ ನಿಜವೆ ಯೆಚ್ಚರದಿ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ತೆರದಿ ಸರ್ವಾ-
 ಕಾರಗಳು ಪುಟ್ಟಿದುವು ಯೆನ್ನಿಂ |
 ತೋರಿದರು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸರ್ವವು ಯಿಲ್ಲ ನಾನಲ್ಲ || ೫೫ ||

ಮರವು ಜೀಜದೊಳೆಹುದು ನೋಡಲಿ-
 ಕಿರುವುದವ್ಯಕ್ತಸ್ವರೂಪದಿ |
 ಒರುವುದೈ ಮರ ಸ್ತುಣರೂಪದಿ ಜೋಡ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಮೆರೆವ ಚಿನ್ನದಿ ಪುಟ್ಟುವುವು ಬಹು-
 ಪರಿಯಲಂಕಾರಗಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮೆರೆವುವೈ ಭಂಗಾರದೊಳೆವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ || ೫೩ ||

ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವಮಹತ್ತ್ವ ನೋಡೀ |
 ಜಡಶರೀರದ ತನಕ ನಾನೇ |
 ಸಡಗರದೋಳುಕಳುವೆನು ಜಗದಧಿಕಾರವೆನಗಿಯದು ||
 ನಡೆಸುವೆನು ಚಾಲಕರ ನಾ ಬೀ-
 ರೊಡೆಯನನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾಣೆನು |
 ನುಡಿದೆನೀಗುಹ್ಯವನು ತಿಳಿಯೋ ನಾನಲಿಪ್ತನಿಹೆ || ೫೬ ||

ಆರಿಯಲೀ ಪರಿ ನಾನು ನಿರ್ಗುಣ-
 ನಿರುವೆನೊರ್ವನೆ ಯೆನ್ನ ಮಾಯೆಯ |
 ಪರಿಯಲೀ ಸ್ತುಣಾತ್ಮವಿಶ್ವವು ಜೀಜ ನಾನಿಹೆನು ||
 ಇರಲು ನಾನವ್ಯಕ್ತರೂಪದೋ-
 ಕೆರದು ಯೆನಗಾಕಾರ ವ್ಯಕ್ತದಿ |
 ಬರಲು ಯೆನಗಾಕಾರ ಬರುವುದು ಜಗವೆ ನಾನಿಹೆನು || ೫೪ ||

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ತತ್ತ್ವವ-
 ನಿಂದದನು ವಿತ್ತಾರ ಮಾಡೆನು |
 ಚಂದದಿಂದ ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾಪಕಪಥಕೆ ತಾರೀಗ ||
 ಇಂದು ನಾ ನಿನಗೀಗ ಪೇಳೆದ |
 ಒಂಧುರದ ಗುಹ್ಯವನು ದೃಷ್ಟಿಗೇ |
 ತಂದು ಯೆನ್ನ ಯುಧಾರ್ಥರೂಪವನರಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ || ೫೭ ||

ನ ಚ ಮತ್ಪ್ರಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗವೈಶ್ವರಮ್ |
 ಭೂತಭೃವ್ ಚ ಭೂತಸ್ಯೋ ಮಮಾತ್ಮಾ ಭೂತಭಾವನಃ || ೫ ||

ಎನ್ನ ಮೂಯಾತೀತ ರೂಪವ |
 ನಿರ್ಣಯಿಸಲೆತ್ತಿಸಲು ಕಲ್ಪನೆ |
 ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುದ್ಯೋಗ ಮಾಡಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ||

ಎನ್ನೊಳೆಹುದೀ ಸರ್ವ ಭೂತಗ-
 ಕೆನ್ನುವುದು ನಿಜವಲ್ಲ ನಾನೇ |
 ಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೆ ಸರ್ವವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿಯೆನು || ೫೮ ||

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ಕಣ್ಣಮೇಲೆ ।
ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ ತಿಮಿರ ಬಂಡರೆ ।
ಮೇಣು ಸಂಕಲ್ಪದದು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಬೆಳಗಿರಲು ॥
ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೀನ ಮನುಚರು ।
ಕಾಣಲಾರರು ಯೆನ್ನ ರೂಪವ ।
ನಾನಖಂಡನನುತ್ತು ತಿಳಿಯರು ಮಾಯೆಯಾಟದಲಿ ॥ ೫೯ ॥

ಉರುವುನೀ ಭೂತಗಳು ದೃಗ್ಗೋಲೆ ।
ಚರಕೆ ಜೀಳುವು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನಗ- ।
ಳರಿಯುಯೆ ನಿಜತತ್ವ ನಾನೇ ವಿಶ್ವವೆಂಬುದನು ॥
ಹರಿಯಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮನದಿಂ ।
ಮಲೆವೆನ್ನಿ ಸರ್ವತ್ರ ನಾನೇ ।
ಯುರಗನೇನೀ ಭಾವವಕಿಯಲು ಮಾಲೆ ತೋರುವುದು ॥ ೬೦ ॥

ಭೂತಭೇದೋದ್ಭವಕೆ ಕಾರಣ ।
ಭೂತಗಳ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ನಿಜ ।
ಮಾತನಾಲಿಸು ಗಡಿಗೆಮಡಿಗಳೇನು ಭೂಮಿಯಲಿ ॥
ಏತಂದಲಿ ಭೇದ ವೃಷ್ಟಿತಿ ।
ಕೂತು ಕುಂಬಾರನು ವಿನೋದದಿ ।
ಕೈತಳದ ಕೌಶಲ್ಯ ತೋರಿಸಿ ಭೇದ ಮಾಡಿಹನು । ೬೧ ॥

ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರಿನಲಿ ಮೇಲೆ ।
ಣಿರುವುದಯ್ಯು ತಲೆಂಗುಣಿಯು ।
ತೆರೆಗಳೆಳ್ಳುವು ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಯುವಿನ ಚ್ರಮಣದಲಿ ॥
ಅರಿವೆಗಳ ಗಟ್ಟಿಗಳು ಹತ್ತಿಯು ।
ಲಿರುವುವೇ ಸೋಡಿಯೊಡೆ ಚಿನ್ನದೊ- ।
ಳಿರುವುನೇನು ವಿಚಿತ್ರವಾಘರಗಳೆ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೨ ॥

ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ।
ಹೇಳಲೇನಾಭರಣ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸೂಲಿಮಾನವಿದಾಯ್ಯು ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿ ನೋಡೆ ಚಿನ್ನವದು ॥
ಕೇಳಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ತಾ- ।
ನೇಳುವುವು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡಲು ।
ಹೇಳು ವಾರ್ಧನಿ ನಿಜದಿ ದ್ವನಿ ಬಿಂಬಗಳು ಬಿಂಬವೆ ॥ ೬೩ ॥

ರೂಪವಿಲ್ಲದ ಯೆನಗೆ ರೂಪಾ- ।
ರೋಪವನು ಮಾಡಿದರೆ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಯಾವರಿಯೊಳಾಗುವೆನು ಸಂಕಲ್ಪದ ಪರಿಯೊಳಾನು ॥

ಲೋಪ ಮಾಡಲು ಕಲ್ಪನೆಯನದ ।
ರೂಪವಿಲ್ಲದ ನಾನು ನಿಜದ ಸ್ವ- ।
ರೂಪ ತೋರಿಸೆ ಶುದ್ಧಮಾಯಾತೀತ ಪ್ರಕೃತಿಯನು ॥ ೬೪ ॥

ಗರಗರನೆ ತಿರುಗುತಲೆ ಮೂರ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ತಲೆಗಾಗ ನೋಡಲು ।
ತಿರುಗುವುವು ಗಿರಿ ದುರ್ಗ ತರುವಾಕಾಶವೆನ್ನವರು ॥
ಪರಿಯಲಾ ಮಾನವರು ತಿಳವರು ।
ಬರಿದೆ ಸಂಕಲ್ಪದ ಪ್ರಭಾವದೊ- ।
ಳರಿವುಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಭೂತಭಾವನೆಯು ॥ ೬೫ ॥

ಬಿಟ್ಟಿರೀ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಾನವ- ।
ರಟ್ಟುವರು ತಬ್ಬಿನ್ನಭಾವನೆ ।
ದೃಷ್ಟಿಸರು ಭೂತಗಳನ್ನೆನ್ನಿ ಕೆನ್ನ ಭೂತದೊಳು ॥
ಕೆಟ್ಟ ಸಂಕಲ್ಪದ ವಿಕಾರವು ।
ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೈ ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ।
ಹುಟ್ಟುವುದು ಸಂಕಲ್ಪವಿಷಮಜ್ವರದ ಬಡಬಡಿಕೆ ॥ ೬೬ ॥

ತರಣಿಕಿರಣದ ಸುಪ್ರಕಾಶದ ।
ಭರದಿ ತೋರ್ಪರು ಮೃಗಜಲವು ಮ- ।
ತ್ತಿರದು ಸತ್ಯತೆಯದಕೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾವವಾಗುವುದು ॥
ಪರಿವೊಳೆನ್ನನು ಕಲ್ಪಿಸುವರೀ ।
ನರರು ಮಾಯಾವೇಷ್ಟಿತರು ನಾ- ।
ನಿರುವೆ ಜಗತಾಧಾರವೆಂಬರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಯೆನ್ನ ॥ ೬೭ ॥

ಮಾನವರು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪದೊ- ।
ಳಾನು ಭೂತಾಧಾರನೆನ್ನುತ ।
ಮಾನವರು ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆ ಜಗವನೆನುತ್ತು ಪೇಳುವರು ॥
ಕಾಣಲೈ ಯೆನ್ನಯ ಸ್ವರೂಪವ- ।
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ನಾನೆ ಭೂತನು ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಿಂ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬಯದೇನು ॥ ೬೮ ॥

ಕೇಳಿದೇನೈತ್ತರ್ಪು ಯೋಗವ ।
ಹೇಳಿದುದ ನೀ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೆ ।
ಕೇಳು ನೀ ಶಂಕೆಯನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಿಹನು ॥
ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲವೆನ್ನಿಗಳು ।
ಮೇಳೆಯಿಸಿ ತಾನಿಹರು ಭೇದವ ।
ತಾಳದಿರು ನಾನುಸುಂದನು ಗುಪ್ತವನು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೬೯ ॥

ಯಥಾಕಾಶಸ್ಥಿತೋ ನಿತ್ಯಂ ವಾಯುಃ ಸರ್ವತ್ರಗೋ ಮಹಾನ್ |
ತಥಾ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಮತ್ಸ್ಥಾನೀತ್ಯುಪಧಾರಯ || ೬ ||

ಗಗನದಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ವಾಯುವು |
ಗಗನವಾಯುಗಳೆರಡಿಹುವಲಾ |
ಗಗನದಿಂ ಭಿನ್ನತ್ವ ಹೊಂದದೆ ವಾಯು ಚಲನದಲಿ ||
ಬಗೆಯಲೀಪರಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ಫಲ |
ವುಗಮಿಸುವುದೈ ಭೂತಜಾತವು |
ವಿಗಡ ಕಲ್ಪನೆ ಲೋಪವಾಗಲು ನಾನೆಯುಕೆಯುವೆನು || ೬೦ ||

ಒರುವೆ ನಿನಗೇ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವು |
ನರನೆ ಕೇಳಿಯನುಭವದ ನಾ |
ಗರದಿ ನೀ ತೆರೆಯಾಗಿ ಸುವ್ಯನೆ ನೋಡು ವಿಶ್ವವನು ||
ಬರುವುದೈ ನಿನ್ನನುಭವಕೆ ಕೇಳೆ |
ಭರಿತ ನೀನಾಗುವಿ ವಿಶ್ವದೊ |
ಳರಿತರಾಯಿತು ನಿನಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ತಿಳಿವುದಲಾ || ೬೧ ||

ಎನ್ನಲಿಹುವೈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಾ |
ವೆನ್ನತಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲು |
ಕಣ ಮುಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದು ||
ಮಣ್ಣಪಾಲಾಗಿರಲು ಕಲ್ಪನೆ |
ಯೆನ್ನನೇ ನೋಡುವರು ವಿಶ್ವದಿ |
ಮನ್ನಿಸೈ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ್ರಿಯದಾಟನಿದು ನೋಡು || ೬೧ ||

ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಯು |
ದೇ ನರನೆ ನೀ ನೋಡು ನಿನಗೇ |
ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯತೆ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ ಸ್ವಸ್ಥಪರಿಯಲ್ಲೆ ||
ನೀನು ಪುನಹಾ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
ಸಾನುರಾಗದಿ ಕಲ್ಪನಾನಿ |
ದ್ರಾನುರೋಧವ ಕೊಡಲು ಭೇದದ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗುವುದು || ೬೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ |
ಬರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪ ಕಾರಣ |
ಕೊರಳ ಹಿಸುಕೆಜ್ಞಾನತಿಯಿರದ ಸಾಯಲಜ್ಞಾನ ||
ಮರಳೆ ಬರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯನಂ |
ತರದಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ಮೂಡಲು |
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಯೆನ್ನನೈ ನೋಕ್ಷರು ಕಣ್ಣ ತೆರೆಯುವರು || ೬೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಸಂಕಲ್ಪನಿದ್ರೆಯ |
ಭರದಿ ಕಳೆಯೈ ಶುದ್ಧಬೋಧದ |
ಸರಣಿ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಪೇಳೈ ಗುಹ್ಯವನು ||
ಧರೆಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ |
ಬರವು ಮೂರಿವನವೆಗಳು ಕೇ |
ಳರಿಯಲಾ ಮಾಯಾಪ್ರಭಾವಜಪಂತ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೬೫ ||

ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕಾಂತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಯಾಂತಿ ಮಾಮಿಕಾಮ್ |

ಕಲ್ಪಕ್ಷಯೇ ಪುನಸ್ತಾನಿ ಕಲ್ಪಾದೌ ವಿಸೃಜಾಮ್ಯಹಮ್ || ೭ ||

ಹೆಸರಿಹುದು ಮಾಯೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂ |
ದುಸುರಿದೆನು ನಾ ಹಿಂದೆ ದ್ವಿವಿಧದೊ |
ಳಸೆವುದೆಂದೆನು ಪಾರ್ಥ ನೀನದ ಮರೆತಿಯಾ ನೋಡು ||
ವಸುಧೆಯಲ್ಲೆಂಬು ಪ್ರಕಾರದೊ |
ಳಸೆವುದೈ ಮೊದಲನೆಯ ಭೇದವು |
ದುಸುರಿದೆನು ಮತ್ತೊಂದು ಭೇದವ ಬೇವರೂಪದಲಾ || ೭೬ ||

ಪುನಹ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದ ವೇಳುನೆ |
ನನಿತು ಭೂತತ್ರಾನುಮೆಲ್ಲವು |
ಕೊನೆಗೆ ಲಯವಡುತಿರುವುದೆನ್ನ ವ್ಯಕ್ತರೂಪದಲಿ || ೭೭ ||

ಗುಣಗಳನು ಪ್ರಕೃತಿವ್ಯರೂಪವು |
ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಹಿಂ |
ದಿನ ಪ್ರಸಂಗದೊಳದರ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವುದೈ ನಿನಗೆ ||

ಮಳೆಯು ಕಾಲವು ಕಳೆಯಲದರೊಳು |
ಬಿಳಿದ ಹುಲ್ಲದು ಒಣಜನಹಿತಲೆ |
ನೆಲದೊಳಗೆ ಲಯವಾಗುವುದಲಾ ಬರಲು ಗ್ರೀಷ್ಮರ್ತು ||
ಬಿಳಿಯಲೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರದೃತು |
ವಳಿವುದೈ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಿ |
ಜಲದ ತೆರೆಗಳು ಜುದಿ ಲಯವೊಂದುವುವಲಾ ನೋಡೆ || ೭೮ ||

ಬೀಸುತಿಹ ಬಿರುಗಾಳಿ ನೋಡಾಂ | ಭಾಸುರದ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಮುಂದಕೆ |
 ಕಾಶದವಕಾಶದಲಿ ತಾನು ನಿ | ನಾಶವಾಗುವ ತೆರದೊಳಿನ್ನಲಿ |
 ನಾಶ ಹೊಂದುವುದು ನಿರ್ದ್ರಿಯಿಂದಲಿ ಮನುಜನೆಚ್ಚರಿಸೆ || ನಾಶವಪ್ಪದು ಪ್ರಕೃತಿಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ | ೨೯ ||

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾದಿಯಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ |
 ನಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ಪೇಳೆನು |
 ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳೆ ಪಿಶ್ಚದಿತಿಹಾಸ ||

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮವಷ್ಟಭ್ಯ ನಿಸೃಜಾಮಿ ಪುನಃ ಪುನಃ |
ಭೂತಗ್ರಾಮಮಿಮಂ ಕೃತ್ಸ್ಮಮವಶಂ ಪ್ರಕೃತೇರ್ವಶಾತ್ || ೮ ||

ಮರಳಿ ನಾನೆನ್ನೆಯ ಪ್ರಕೃತಿಯನು |
 ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುನು |
 ನರನೆಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಬರುವಂತಾಗುವುದು ನೋಡೆ || ೨೦ ||

ತಂತುಕಾರನ ಕುಶಲತನದಿಂ | ಒಳಲವುವೆ ಕೈಕಾಲ್ನುಳ್ಳವನು |
 ದಂತು ವಸ್ತದ ಚೌಕಗಳಿಗೆಯು - | ತೊಳಲುವನೆ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ |
 ನಂತರೂಪಗಳೆಸಗಿ ಬರುವುವು ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ || ಘಳಿಲನಾಪರಿಯಾಗದೈ ಶ್ರಮ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸುವರೆ || ೨೪ ||
 ನಿಂತು ನಾನಾ ಪಂಚಭೂತದಿ |

ಸಂತನದೊಳಾಕಾರ ಕಟ್ಟಿಸಿ | ಚರಿಸುವರು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತ - |
 ಪಿಂತೆ ನಾನಿದ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಸೃಜಿಸುವೆನು ಮುದದಿ || ೨೧ || ತ್ತರರು ಪ್ರಜೆಗಳು ಕರ್ಮನಿಷ್ಠರು |
 ಭರಣಿಪನಿಗೇನಹುದು ಕಠಿಣವೆ ರಾಜ್ಯದಾದಳೆತಿ ||

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಸಹಜದಿ | ಪರಿಯೊಳಿನ್ನೀ ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಿ |
 ಹಾಲು ಘಟ್ಟಾಗುವುದು ಮೊಸರದೆ | ಚರಿಸುವುದು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲು |
 ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವುದು || ಮರಣಜನನಸಿಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕೃತಿವಶಗಳಲಾ || ೨೫ ||
 ಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಸಂಗದಿಂದಲೆ |

ಯೇಳುವುದು ಜೀಜದಲೆ ವೃಕ್ಷವು | ಚಂದಿರನು ಗಗನದಲಿ ಬರಲಾಂ |
 ಕೇಳು ತದ್ವತು ಯೆನ್ನ ಸಂಗದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ||೨೨|| ನಂದವಷ್ಟುದು ಸಾಗರಕೆ ತ - |
 ಕಾರಣನು ನಾನಹುದು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ | ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಯುಕ್ತಿ ಬರುವನು ಚಂದ್ರನೇನು ಶ್ರಮ ||
 ನಿರರ ವೃಕ್ಷಕೆ ಕಾರಣದ ತೆರ | ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿಣ್ಣಿರಲು ಚಂಬಕ |
 ನೂರ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ ರಾಜನು ಮಾಳನೆನ್ನವರು || ಚಂದದಿಂದಾಕರ್ಮನುವುದೈ |
 ಧಾರುಣಿಪನಾಸ್ಥಳದಿ ಬರುವನೆ | ಬಂದವುದೆ ಶ್ರಮ ಚಂಬಕಕೆ ಲೋಹವನು ಕರ್ಮನು || ೨೬ ||

ಬಾರದವನಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಯೆನಗದು | ನರನೆ ನಾನು ಸ್ವತೇಯ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
 ಭಾರವಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನಿರ್ವಿಸಲು ||೨೩|| ಭರದೊಳಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಲು |

ಮಲಗಿರುವ ನರನಂತು ಸ್ವಪ್ನವಂ | ಬರುವುದಾಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಜನ್ಮ ನೋದಿದಿಯಾ ||
 ನುಳಿದು ಬಾಗ್ಯತಿ ಹೊಂದುವನು ಕೇಳೆ | ಉರುವೆವೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಣಗಳು |
 ಬೆಳೆಯುತುಮದಾ ಪ್ರಕೃತಿಯುದರೋಲ್ ನಾನು ಸ್ವೀಕರಿಸೆ || ಮೇವ ಪ್ರಕೃತಿಯು ವಶದೊಳ್ಳವು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಜೀಜವನು ಜಿತ್ತಲು ಮರವು ಬರುವಂತೆ || ೨೭ ||

ಬಾಲತನ ವಾರ್ಧ್ಯಕ್ಕೆ ಯೌವನ |
 ವೇಳುವುವು ದೇಹದಲಿ ದೇಹದ |
 ಮೇಳವೇ ಕಾರಣವು ಮೇಣಾತ್ಮನಿಗೆ ತಟ್ಟುವವೆ ||
 ಬೀಳಲಾ ನಿರ್ದಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನಗ |
 ಕೇಳುವುವು ಮಾನವಗೆ ಮೇಘಗ |
 ಕೇಳುವುವು ವರ್ಷರ್ತು ಕಾಲದಿ ನೋಡು ಕಾರಣವ || ೮೮ ||

ನೋಡು ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ |
 ರೂಢಿಯಲಿ ಚೋದ್ಯವನು ನೋಡ್ಯೆ |
 ನೋಡು ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸ್ಥೂಲಸೂಕ್ಷ್ಮಕ್ಕೆ ||

ಕಾಡಲಾಗದು ಪ್ರಕೃತಿಯೆನ್ನನು |
 ನೋಡಲೇ ಯುಕ್ತತ್ಪ್ರಸಿತ್ತಿಯು |
 ಕಾಡುವುವು ಮೂರ್ಗುಣಗಳವು ಪ್ರಕೃತಿಯನು ಕೌಂತೇಯ || ೮೯ ||

ನೀರಿನಲಿ ಚಂದಿರ ವಿಕಾಸಿಯು |
 ಸಾರಸದ ಬಳ್ಳಿಯ ಪ್ರಸಾರದಿ |
 ಯಾರು ಗೈಯ್ದುರು ವೃದ್ಧಿ ಚಂದ್ರನ ದೂರವರೆ ಜಗದಿ ||
 ಕಾರಣನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು |
 ದೂರದಿಂದಿದಿ ನೋಡಿ ರಮಿಸುವೆ |
 ಯಾರು ಹೇಳ್ವರು ನಾನು ಕರ್ಮದಿ ಸಿಲುಕಿರುವೆನೆಂದು || ೯೦ ||

ನ ಚ ಮಾಂ ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ನಿಬಂಧಂತಿ ಧನಂಜಯ |

ಉದಾಸೀನವದಾಸೀನವಸಕ್ತಂ ತೇಷು ಕರ್ಮಸು || ೯ ||

ಕಡಲೊಳಗೆ ತೆರೆಯುಕ್ಕಿ ಬರಲದ |
 ತಡಿಸಲಿಕೆ ಕೇಳುವುಗೋಡೆಯು |
 ನಿಡಲು ಬಂಧನವಹುದೆ ಕಡಲಿಗೆ ಗೋಡೆ ಕರುಗುವುದು ||
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ಲಯವನು |
 ಪಡೆವ ಕರ್ಮಗಳೆನ್ನ ಕಟ್ಟಲು |
 ಬಡವವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಬಂಧಿಸಲಾರವಾ ಕರ್ಮ || ೯೧ ||

ಬೀಸುತಿಹ ವಾಯುವಿಗೆ ಹೋಗಯಾ |
 ಯಾಸವಿಲ್ಲದಲಡ್ಡ ಕಟ್ಟಲು |
 ನೇಸರಿಗೆ ತಿಮಿರಾಳೆ ನುಂಗಲು ಬಹುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಏಸುಪರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲದರಿ |
 ಪ್ರಾಸವಹುದೇ ನೆಲಕೆ ಗುಡ್ಡಕೆ |
 ಪ್ರಾಸವಾಪರಿ ಕೊಡವು ಯೆನಗಾ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮಗಳು || ೯೨ ||

ನಾನು ಕಾರಣ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾರ್ಯವು |
 ನಾನುದಾಸೀನತೆಯಲಿರುವೆನು |
 ನಾನು ಮಾಡೆನು ಮಾಡಿಸೆನು ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ||
 ಏನು ಮಾಳ್ವುದು ದೀಪ ಮನೆಯಲಿ |
 ತಾನು ಪೇಳುದೆ ವಿಧಿನಿರ್ವೇಧನ |
 ತಾನು ತಿಳಿಯದು ಯಾರು ಯಾವುದ ಮಾಳ್ವರೆಂಬುದನು || ೯೩ ||

ಮನೆಂಪೋಳಿರುತಿಹ ದೀಪ ಮನುಜರಿ |
 ಗನುಸಮದ ನಾಕ್ಷಿಯನು ಕೊಡುವುದು |
 ಮನುಜರೆಸಗುವ ಕರ್ಮಗಳಿಗದು ಬೇಕು ಬೇಡೆನೆದೆ ||
 ಎನಗಿದೇತರ ಪ್ರಕೃತಿಕರ್ಮದ |
 ಘನತರದ ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯದ |
 ನಿನಗೆ ನಾನೆಂತೆಪ್ಪು ವೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೯೪ ||

ಮಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ ಸೂಯತೇ ಸಚರಾಚರಮ್ |

ಹೇತುನಾನೇನ ಕೌಂತೇಯ ಜಗದ್ವಿಪರಿವರ್ತತೇ || ೧೦ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿನ ನಿಖಲ ಲೋಕದ |
 ಚೇಷ್ಟೆಗಿರುವನು ಸೂರ್ಯ ಕಾರಣ |
 ಸೃಷ್ಟಿಗೀತರ ನಾನೆ ಕಾರಣ ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾನು ||
 ಹುಟ್ಟುವರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾಯೆಯು |
 ತೊಟ್ಟಲಾನು ವಿಚಿತ್ರರೂಪದಿ |
 ಹುಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದೆನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಕರ್ತನೆನ್ನವರು || ೯೫ ||

ನಾನು ನಿಜ ಭೂತಗಳ ಕಾರಣ |
 ನಾನು ಭೂತಗಳಲ್ಲಿರೆನು ತಿಳಿ |
 ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ಜ್ಞಾನದೀಪದಲಿ ||
 ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಾಸಿಪುವು ಯೆನ್ನಲಿ |
 ನಾನು ವಾಸಿಸೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿದ |
 ನೀನು ತಿಳಿಯೈ ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ಗುಹ್ಯತತ್ತ್ವವನು || ೯೬ ||

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ಗುಣ ತತ್ತ್ವವು -
 ನರುಹಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನೀನಿದು |
 ಪರಿಕಿಸಂತಃಕರಣದಲಿ ಭೋಗಿವುದು ನೌಬ್ಬನನು ||
 ಇದುವ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ನೀ -
 ನರಿಯಗೊಡದಲಿ ವಿಷಯ ಭೋಗವು |
 ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀನಿದನು ಭೋಗಿಸು ನ್ವಾನುಭವವನ್ನ || ೯೭ ||

ಬ್ಲಾನವಾಯಿತು ಕೈನಶವು ಮು -
 ತ್ರೇನಿಹುದು ತಿಳಿಯುವೆ ಯೆನುತಲಿ |
 ಮಾನಿಸರು ಪರಮಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಂತ್ರಿಸುತ ಮನದಿ ||
 ವಿನ ಬಲೆಯಲಿ ಶತಿಯು ಜಿಂಬವು |
 ತಾನೆ ಕೈನಶವಾಯಿತೆನುತಲಿ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬಲೆಯುಪ್ಪಳಿಸಿ ಸಿಗುತ್ತಿಹುದೆ ಶತಿಯಿಂಬ || ೯೯ ||

ಮನದೊಳನುಭವದಿಲ್ಲದಿ ನೀ -
 ನನಭವಿಸುವುದು ಕಠಿಣ ತೋರ್ಪುದು |
 ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಮನದಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿದನು ||
 ಮನುಜರರ್ಚನ ತೌಡಿನಲಿ ಕಣ -
 ವನು ಹುಡುಕುವಂದದಲಿ ಯೆನ್ನನು |
 ಕೊನೆಗೆ ಕಾಣರು ಹುಡುಕುತುಕಿ ಮಾರಿಯಲಿ ನಾನಿರೆನು
 || ೯೮ ||

ಹರಿವೃದ್ಧಿ ನೀರೆನುತ ಮೃಗಜಲ |
 ಕಿರಣಯೋಗದಿ ಕಾಣುವುದು ಮು -
 ತ್ತಿಯವುದದಕೇನಿನ್ನ ಜಲದಲಿ ನೆಲವು ಹಸಿಯುಹುದೆ ||
 ನರನೆ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನೋಪರಿ -
 ಯರೆ ನರನು ವಂಚಿಸುವುದೆ |
 ಪರಿಹಿಸಲು ಕಾಲಾನುಗತಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವ ಯೋಚಿಯುವುದು || ೧೦೦ ||

ಅವಜಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾ ಮಾನುಷೀಂ ತನುಮಾಶ್ರಿತಮ್ |

ಪರಂ ಭಾವಮಜಾನಂತೋ ಮಮ ಭೂತಮಹೇಶ್ವರಮ್ || ೧೦೧ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಭವದ ಭೇದಿಯು |
 ತಿರಿತರಿಗಿಯುಂಟುವುದಾದರೆ |
 ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ಯೆಕ್ಕೆ ನಿನಗಿರಲು ||
 ಮರೆಯ ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಾ ಪೇ -
 ಕರುವ ಗುಪ್ತದ ಗುಪ್ತಿಯೆಂದನೀ -
 ನರಿಯೆ ಭವಭಂಜನಲಾ ಮತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಗುರುಮಂತ್ರ || ೧೦೨ ||

ಸ್ಥೂಲಮಾನದೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು |
 ಮೇಲೆ ಮನುಬಾಹ್ಯತಿಯು ತೋರ್ಪುದು |
 ಬೀಳ ಬೇಡೀ ವ್ಯರ್ಥಮಾಯಾಚಾರದಲಿ ನೀನು ||
 ಮೇಲೆ ಮೇಲಂದಾನು ನಿನಗಿದು |
 ಹೇಳುವೆನು ನೀ ಮರೆಯಲಾಗದು |
 ಗೋಳು ತಪ್ಪದು ನಿನಗೆ ನಿಜವಿದು ಮರೆತೋ ತತ್ತ್ವ || ೧೦೩ ||

ಕಣ್ಣಿ ಗರಿಸಿಣಮಂಡಿಗಯ ಒಳು -
 ತೀಕ್ಷ್ಣ ರೋಗವು ಬಂದುದಾದರೆ |
 ಕಣ್ಣಿಗಿಲ್ಲವು ಹಳದಿ ತೋರ್ಪುದು ಹಾಲು ಶತಿಯಿಂಬ ||
 ಒಣ್ಣಿಸಲು ನಿರೋಧ ನಾನಿಡೆ -
 ನೆನ್ನ ನಿರೋಧತೆಯ ನೋಡದೆ |
 ವರ್ಣಪರು ದೋಷಗಳ ತಮ್ಮಯು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಂತೆ ||೧೦೪||

ಕನಸಿನಲಿಯಮೃತವನು ಕುಡಿದರೆ |
 ಮನುಜನಮರತ್ವವನು ಪಡೆವೆನೆ |
 ನೆನಸಿ ಮೃಗಜಲ ಗಂಗೆ ಯೆನುತಲಿ ಕುಡಿದರೇನಮದು ||
 ಮನುಗುವುವು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ನೀ -
 ರಿನಲಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂದು ಹಂಸವು |
 ಮನದಿ ತಿಳಿದಾ ಜಲದಿ ಧುಮುಕಲು ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಲಾ || ೧೦೫ ||

ಜ್ವರವು ಬರಲಾ ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿ |
 ಹರಿದು ಕುಟ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವು |
 ಪರಿಹಿಸಲು ಸನಿಹಾಲು ಕೆಯೆನ್ನುವರು ದೂಷಿತರು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವರು ಯೆನ್ನನು |
 ಕಲೆಯುವರು ಮಾನವನೆನುತ್ತಲಿ |
 ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ನೋಡು ನಾ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪನಲಾ ||೧೦೬||

ಬಾಲಿಗಿಡವನು ಕಲ್ಪತರುಂ -
 ದೋಲಯಿಸಿದರದೇನು ಫಲವೈ |
 ನೀಲಮಣಿಸರವೆಂದು ಹಾವನು ಕೊರಳಲೇರಿಸಲು ||
 ಜ್ವಾಲೆಕಿಡಿ ಮಾಣಿಕ್ಯವೆಂದನು |
 ತೋಲಯಿಸಿದರೆ ತನ್ನ ಪದರಲಿ |
 ಕೀಳುಗಾರೆಯ ರತ್ನವೆಂದೀ ಸೇವಿಸಲು ಮೂಢ || ೧೦೭ ||

ನೋಡಿ ನಿಜಬಿಂಬವನು ನೀರಲಿ |
 ಮಾಡದಲೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರವ- |
 ನೋಡಿ ಸಿಂಹವು ಧುಮುಕಿದರೆ ಬಾವಿಯಲಿ ಸಾವುದಲಾ ||
 ನೋಡಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನು ಹಿಡಿ- |
 ದಾಡುವರೆ ನೀರಿನಲಿ ಯತ್ನಿ ಪ |
 ಮೂಢನಲ್ಲಾ ನೋಡು ಹಿಡಿವರೆ ಯೆನ್ನನೀತೆರದಿ || ೧೦೭ ||

ಕುಡಿದು ಗಂಜಿಯನಮರನಾಗುವ |
 ಜಡಮತಿಯ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳೆ- |
 ನೋಡನೆ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ವರೈಯವಿನಾಶಿ ನಾನಿರಲು ||
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಾ ನಾಶವಾಗುವ |
 ಪೊಡವೆಯನುತಲಿ ನೆನಸುವರು ಮ- |
 ತ್ತೊಡನೆ ಮೋಸವ ಹೊಗದೆ ಬಾಳ್ವಿಹರೇ ಮನುಜರೆಲ್ಲ || ೧೦೮ ||

ಸೇರಬೇಕೆ ಪಡುವಣದ ದಿಶೆ |
 ವಾರಿಧಿಯ ತಟವೆನುತ ಮನದಿ ವಿ- |
 ಚಾರ ಮಾಡುತ ವ್ಯೂರ್ವದಿಶೆಯನು ಕ್ರಮಿಸುವಾನರನು ||
 ಸೇರುವನೆ ತನ್ನಿಚ್ಛಿತವನವ |
 ಧಾರುಣಿಯಲವ ಮೂರ್ಖನೈ ಕೈ- |
 ಸೇರುವುವೆ ಧಾನ್ಯದ ಕಣಂಗಳು ತೊಡ ಕುಟ್ಟಿದರೆ || ೧೦೯ ||

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಹು ವಿ- |
 ಸ್ತಾರವಾಗಿಹುದಿದನು ತಿಳಿಯಲು |
 ಬಾರದೆನ್ನಯ ಮೂಲ ಜ್ಞಾನವು ಗೂಢ ಬಹುನಿಹುದು ||
 ನೀರ ಮೇಲಣ ನೊರೆಯ ಕುಡಿದರೆ |
 ನೀರದಿಕೆ ಶೋಗುವುದೆ ನಿಜ ಬಾ- |
 ಯಾರಿದವರಿಗೆ ನೀರಿನಂದದಿ ತೃಪ್ತ ಕೊಡುತಿಯದೆ || ೧೧೦ ||

ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಮಾಯೆಯಂ ಸಂ- |
 ಸಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ನಾನಿಹೆ |
 ಸೇರುವುವು ಮರಣಾದಿ ಬಾಧೆಗಳೆನ್ನನೆನ್ನುತಲಿ ||
 ಘೋರಮಾಯಾಮೋಹಿತರು ತಾವ್ |
 ಕೋರುವರು ತಮ್ಮಂತೆ ಯೆನ್ನನು |
 ಧೀರವಾರ್ಧನೆ ಕೇಳು ಜಿಯಿಸೀ ಭ್ರಾಂತಿಮೋಹವನು || ೧೧೧ ||

ಎನಗೆ ನಾಮವ ನಾಮರಹಿತಗೆ |
 ಮನುಜರಿಡುವರು ತನುವಿಹೀನಗೆ |
 ತನುವ ಕೊಡುವರು ಕರ್ಮರಹಿತಗೆ ಕರ್ಮವಿಡುವರಲಾ ||

ಎನಗೆ ನಿರುಪಾಧಿಕಗೆ ಮಾಳ್ವರು |
 ವಿನಯದಿಂದುಪಚಾರ ಮೂಢರು |
 ಗುಣವಿಹೀನಗೆ ಸಗುಣನೆನುವರು ಮಾಯೆಯಲಿ ಮುಳುಗಿ || ೧೧೨ ||

ನಾ ನಿರಾಕಾರನು ಸದಾ ನಾ- |
 ನೇನು ಸಾಕೃತಿ ಕೊಡುವರೈ ಪದ- |
 ಹೀನನಿಗೆ ಪದ ಹಸ್ತರಹಿತಗೆ ಹಸ್ತ ಕೊಡುವರಲಾ ||
 ನಾನು ಸಂತತ ಬಾತಿಹೀನನು |
 ಮಾನವರು ಜಾತಿಯನು ಕಲ್ಪಿಸಿ |
 ಸ್ಥಾನಹೀನಗೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವರು ಯೆನ್ನನರಿಯದಲೆ || ೧೧೩ ||

ಕರ್ಣಹೀನಗೆ ಕರ್ಣ ಕೊಡುವರು |
 ವರ್ಣಹೀನಗೆ ವರ್ಣ ಕೊಡುವರು |
 ಕಣ್ಣಯಿಲ್ಲದ ನನಗೆ ಕಣ್ಣನು ಕಲ್ಪಿಸುವರಕಟ ||
 ಬಣ್ಣಿಸುವರೈ ಗೋತ್ರಹೀನನಿ- |
 ಗಿನ್ನು ಗೋತ್ರವನಜ್ಞಮನುಜರು |
 ಬಣ್ಣಿಸುವರಕ್ರಿಯಗೆ ಸಕ್ರಿಯನೆನುತ ಮೇಣೇನು || ೧೧೪ ||

ವ್ಯಕ್ತಹೀನಗೆ ವ್ಯಕ್ತನೆನುವರು |
 ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಗೆ ತೃಪ್ತನೆನುವರು |
 ವಸ್ತ್ರವಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಕೊಡುವರು ವಸ್ತ್ರವನ್ನೆನಗೆ ||
 ಇತ್ತು ಭೂಷಣವೆನಗೆ ವಿವಿಧ ವಿ- |
 ಚಿತ್ರತೆಯ ಮಾಡುವರು ಯೆನ್ನಯ |
 ಗೊತ್ತು ತಿಳಿಯರು ಭೂಷಣಾತೀತನು ಕಣಾ ನಾನು || ೧೧೫ ||

ಜಗವ ಸೃಚಿಸುವ ಮೂರ್ತಿ ನಾನಿಹೆ |
 ಜಗದೊಳಿನ್ನನು ಸೃಚಿಸುವರು ಕೇಳ್ |
 ಜಗದಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವರು ಮೇಣೆ ನಾನಿರೆ ಸ್ವಯಂಭೂ ||
 ಮಗುಳೆ ನಾನಿಹೆ ಸಿದ್ಧರೂಪನು |
 ಬಗೆವರೈ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ |
 ಸುಗಮನಾಗಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ || ೧೧೬ ||

ಎನಗಿದಾವಾಹನ ವಿಸರ್ಜನ |
 ಮನದಿ ನೆನಸುತ ರೂಪರಹಿತಗೆ |
 ನೆನಸುವರು ತಾರುಣ್ಯ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ||
 ತಿರುವವನು ನಾನಲ್ಲ ಯೆನಗ- |
 ಪುಣೆಯ ಮಾಳ್ವರು ಪಾಡ್ಯವೇಯವ- |
 ನೆನಗೆ ಧೈರ್ಯವೆನುತ್ತ ಕರೆವರು ನಾನೆ ಯದ್ವೈತ || ೧೧೭ ||

ನಾನು ಕರ್ಮಾತೀತ ಕರ್ಮವು |
 ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ |
 ನಾನು ನಿತ್ಯವು ಯೆನ್ನ ನಾವನು ನೆನಸಿ ದುಃಖಿಸರು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕುಲಗೋತ್ರವರ್ಣನು |
 ಹೀನ ನಾನಿರೆ ಯೆನಗಿಲ್ಲವು |
 ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರೆ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಕೇಳೆಂದ || ೧೧೨ ||

ವಾಸಿಸುವೆ ಸಮನೆಲ್ಲರಲಿ ನಾ |
 ದ್ವೇಷ್ಯನೆನಗಿಲ್ಲ ಮಿತ್ತರು |
 ಕ್ಲೇಷ್ಯ ಜನರುಗಳೆಲ್ಲೆನೆಗೆ ನೋಡಿಬಿಡಿಯೊ ಕೌಂತೇಯು ||
 ಈಸು ತಿಳಿಯದೆ ತೋರಕೆಲ್ಲವು |
 ದ್ವೇಷ್ಯ ಮಿತ್ತನೆನುತ್ತು ಗ್ರಹಿಸುತ |
 ಕ್ಲೇಶನೌಷ್ಠಿದನೆಂದು ತಿಳಿವರು ಸರ್ವಸಮನೆನ್ನ || ೧೧೩ ||

ನಾ ನಿಬಾಸಂದದಲಿ ಮಗ್ನನು |
 ನಾನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾವೆನು |
 ಮಾನವರು ಕಲ್ಪಿಸುವರೆ ಸುಖ ದುಃಖಿ ನಾನೆಂದು ||
 ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆನ್ನನು |
 ಮಾನವರು ಸ್ಥಳಕಾಲದೇತದಿ |
 ಮಾನವರು ತಿಳಿಯದೆ ಯೆನಗಾರೋಪಿಸಿಡುವರಲಾ || ೧೧೪ ||

ನಾನು ಸಕಲಚರಾಚರಾತ್ಮಕ |
 ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸೆನೊಬ್ಬನಲಿ ನಿಜ |
 ರಾನಿ ಮಾವೆನು ಶತ್ರುಮಿತ್ತರು ಸಮರು ನೋವೆನೆಗೆ ||
 ಮಾನವರ ಕ್ಷುದ್ರಸ್ವಭಾವವು |
 ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನೊಳಿದುವರು |
 ಜ್ಞಾನವೀಸರಿ ಮೂಢಮತಿಯರು ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು || ೧೧೫ ||

ಮೂರುತಿನ್ಮಾಸನೆಯ ಮಾವೆನು |
 ಗಾರತಿಯು ತೋರಿವರು ನಾನಾ |
 ಮೂರುತಿಯ ನಿಜವೆಂದು ಪೂಜಿಸಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಮೂರುತಿಯು ತಾನು ಭಿನ್ನವಾಗಲು |
 ದೂರವದನು ಬನಾಡಿ ಬಿಡುವರು |
 ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ದೇವತನವೆಂದಾಗ ಮನ್ನಿಸರು || ೧೧೬ ||

ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರು ಯೆನಗೀ |
 ಜ್ಞಾತಳದಿ ನರರೂಪನೆನುತಲಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯೆಂದಲಿ ಮಾನವರು ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ||
 ಈ ತೆರದಿ ಮಾನವರ ಜ್ಞಾನವೆ |
 ಕೊತು ಹಾಡಿಯುಲಡ್ಡೆ ಬರುವುದು |
 ಧೂತಲೆನ್ನನು ಸಡೆಯರೆ ಸುಜ್ಞಾನವರ್ಜಿತರು || ೧೧೭ ||

ಮೋಘಾರಾ ಮೋಘಕರ್ಮಣೋ ಮೋಘಜ್ಞಾನಾ ವಿಚೇತಸಃ |
 ರಾಕ್ಷಸೀಮಾಸುರೀಂ ಚೈವ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಮೋಹಿನೀಂ ಶ್ರೀತಾಃ || ೧೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದ ಜ್ಞಾನವು |
 ನರನ ಜನ್ಯನಿರರ್ಥಕವು ರಸಿ |
 ಕಿರಣದೊಳಗಿನ ಮೃಗಜಲವು ಸುಂದರವು ದೂರದಲಿ ||
 ಬರಲು ಹತ್ತರ ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಕೃಪ್ತಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಬರಿಸಕಾಲದ ಹೊರತು ಮೇಘಗತೆಂದೆನಿಸು ಫಲ || ೧೧೮ ||

ಸೇರು ಬೆಳೆದರದೇನು ಪೊಕ್ಕಲಿ |
 ಬಾರದಲ್ಲಾ ಫಲವು ಸೇರಿಗೆ |
 ಯಾರಿಗೇನುಸುಖೋಗವಾಡಿನ ಕೊರಳ ಮೊತಿಯಿಂದ ||
 ಬರುಗದ ಮರಕಾದ ಫಲದಲಿ |
 ಯಾರಿಗೇನುಸುಖೋಗ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಾರು ಕೊಡುವರು ಕೊಳ್ಳುವರು ಫಲ ಬೂರುಗದ ಮರದ || ೧೧೯ ||

ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಯಿ ರಾವುತರು ನಿಜ |
 ಕಣ್ಣಿಗೆನೆ ಸುಂದರರು ಮಾಯಿಗು |
 ಕೆನ್ನ ವಿರಚಿಸುವಾರ್ಥರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲೇನು ||
 ಚೆನ್ನದಾಗಿವೆ ಮೋಡತೆಯಲಿ |
 ಕಣ್ಣು ಮುಂದಾ ನಗರ ತೋರಲು |
 ಯೆನ್ನದಾಸರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಠಲ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿಬಿಡಿಯಾ || ೧೨೦ ||

ಮೂಢನೀಸರಿ ಶ್ವಾಹಕಲಿಯಲು |
 ಕೋಡಗವು ಕಿತ್ತಿರುವ ತೆಂಗಾಯ |
 ರೂಢಿಯಲಿ ಫಲವೇನು ತೆಂಗಿ ಮೂಢ ಕೋಡಗಕೆ ||
 ಕೂಡಿದರೆ ಮೌಕ್ತಿಕವು ಕುರುವಿಗೆ |
 ಮಾದುವುದು ತಾನೇನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮೂಢನೀಸರಿ ಯೆನ್ನನಿಯದೆ ಕಡುವನೈ ನಿಜದಿ || ೧೨೧ ||

ಮೂಢ ಪಠಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬಹು |
 ಕೇಡ ತಾರವೆ ಮೇಣು ಹುಡುಗಿಗೆ |
 ಕೇಡ ತರುವುದು ಶಸ್ತ್ರಕೃತವಾದರದಂತೆ ||
 ರೂಢಿಯಲಿ ಮಡಿಯಾಚರಿಸದಿಹ |
 ಮೂಢನಿಗೆ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಸು- |
 ಗಾಢ ಬೀಜಾಕ್ಷರಸಹಿತ ಮಾಡಿದರೆ ತದ್ವಸ್ತು || ೧೮೮ ||

ಚಿತ್ತವೇ ಸ್ವಾಧೀನವಿರದಿರೆ |
 ವ್ಯರ್ಥವವರಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವು |
 ವ್ಯರ್ಥವವರಾಚರಣೆ ಪಾರ್ಥನ ನೋಡು ನೀನಿದನು ||
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಬುದ್ಧಿಯು ತಪೋಗುಣ |
 ಮತ್ತೆಳ್ಳೆ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಗ್ರಾಸಿಸಿ |
 ತುತ್ತ ಕೊಳ್ಳ ನಿಶಾಚರಿಯು ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನ ನುಂಗುವಳು || ೧೮೯ ||

ಕೇಳು ಪಾಂಡವ ಯೂ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- |
 ಬಾಲದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ಸಂತತ |
 ತಾಳುವರು ಚಿಂತೆಯನು ತಾಮಸವೃತ್ತಿ ನುಂಗುವುದು |
 ಕೇಳು ರಾಕ್ಷಸಿ ಪ್ರಕೃತಿಯಿದು ನಿಜ |
 ಲಾಲಿಯೆಂಬಾಶೆಯಲಿ ಹಿಂಸಾ- |
 ನಾಲಿಗೆಯನೊಸುತ ತಿನುವಳತೃಪ್ತಿಮಾಂಸವನು || ೧೯೦ ||

ಮರೆಯುವವನರ್ಥಗಳು ಕಿವಿಗಳು |
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಾ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಿವಿ |
 ವರೆಗೆ ಪಸರಿಸಿ ತುಟಿಗಳನು ಚಪ್ಪರಿಸುತಿಹಳೇಕೆ ||

ಇರುವುವೈ ಬಹುಘೋರ ಗಿರಿ ಗ- |
 ಹ್ವರ ಪ್ರಮಾದಸ್ವರೂಪವದರಲಿ |
 ನರರು ಸಿಲುಕುವರೇನ ಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನವರ್ಬಿತರು || ೧೯೧ ||

ದ್ವೇಷರೂಪದ ಕ್ರೂರದಾಡೆಗ- |
 ಳೇಸು ತೀಕ್ಷ್ಣವೊ ಅವುಗಳಿಂದಲಿ |
 ನಾಶಿಸುವುದೈ ಜ್ಞಾನವದ ಕರಕರನೆ ತಿನ್ನುವುದು ||
 ಅಸುರೀ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗಕೆ ವಿ- |
 ಶೇಷವಾಗಿದು ಮಾಯೆ ರಂಜಿಸಿ |
 ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಕುಂಭದಂದದಗ್ನಿಯುಪಿವರಗೆ || ೧೯೨ ||

ಯಾರು ಸಿಲುಕುವವಳ ಬಾಲಿಯಲಿ |
 ಕ್ರೂರ ತಾಮಸ ರಾಕ್ಷಸಿಯು ಖರ- |
 ಘೋರದಾಡೆಯೊಳವರು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಮಡುನಿನಲಿ ಮುಳುಗಿ ||
 ಸೇರುವರು ಯಮನೂರನಮಲ ವಿ- |
 ಚಾರರೂಪದ ಕೈಗೆ ಸೇರರು |
 ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೂಢರೀಜನ ಪೋಪಲೆಲ್ಲೆನುತ || ೧೯೩ ||

ಸಾಕಸಂಗತ ಕಥನ ಮೂಢರ- |
 ನೇಕೆ ವಚನಕೆ ಗುರಿಯು ಮಾಡುವು- |
 ದಾಕೃತಿಯೊಳಾಗುವುದು ಶ್ರಮವೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬರಿದೆ ||
 ಸಾಕು ಸಾಕೀಕಥನವೆನ್ನತ |
 ನಾಕದರಸನ ಸುತನು ಪೇಳಲು |
 ಶೋಕಹಾರಕ ಸಾಧುಕಥನವ ಹರಿಯು ತೊದಗಿದನು || ೧೯೪ ||

ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂ ಪಾರ್ಥ ದೈವೀಂ ಪ್ರಕೃತಿಮಾಶ್ರಿತಾಃ |
 ಭಜಂತ್ಯನನ್ಯಮನಸೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ಭೂತಾದಿಮವ್ಯಯಮ್ || ೧೯೫ ||

ಸಾಧುಗಳ ನಿರ್ಮಲತೆಯದಲಿ |
 ಪೋದದಿಂ ಸಂತತದಿ ವಾಸಿವೆ- |
 ನಾದರದಿ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಆದರಿಂ ವೈರಾಗ್ಯ ನಿರ್ಮಲ |
 ಸಾಧುಗಳ ದಾಸತ್ವದಿಂದಲಿ |
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸೇವಿಸುವುದೈ ಪೂರ್ವಸುಕೃತದಲಿ || ೧೯೫ ||

ಸಾಧುಗಳ ಪರಮಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ |
 ಮೋದವನು ನಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆ- |
 ನಾದರದಿ ರಾಜ್ಯವನು ಮಾಳ್ವುದು ಧರ್ಮವವರಲ್ಲಿ ||

ಆದರಿಪರೈ ಸದ್ವಿಚಾರವ |
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಬ್ಲಾನಗಂಗೆಯು- |
 ನಾದರದಿ ಸೇವಿಸುತ ಶುದ್ಧೀಕರಣವೆಸಗುವರು || ೧೯೬ ||

ತೃಪ್ತರಪ್ಪರು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ- |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದಲೆಯವರ ದೇಹದಿ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ಸುನವಪಲ್ಲವ ಶಾಂತಿತರುವಿಗೆ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿದುವೊ ಚೂಂಗೆಗಳು ಧೃತಿ- |
 ಗಾಯ್ತು ಮಂಟಪಸ್ತಂಭವೆಂಬಂತಿಹರು ಸಾಧುಗಳು || ೧೯೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾನಂದಶರಧಿಯೊ-
 ಕರಿಸಿ ತುಳುಕುವ ತೆರದಿ ತುಂಬಿಸಿ |
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಿಹ ಕುಂಭಗಳೊ ತೋರಿಸರು ಸಾಧುಗಳು ||
 ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯ ಬೀಡು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಹಿಂತಿರುಗಂದು ಶಾಂ ಧಿ |
 ಕೈಸುತಿಕ ಪ್ರಾಣಾಧಿಕಾರದಿ ಯುಕ್ತರೀ ಜನರು || ೧೩೮ ||
 ನೀತಿಯೆಂಬುವುದಿವರ ಲೀಲೆಯು |
 ಮಾತು ಶಾಂತಿಯು ದೇವಭೂಷಣ |
 ಜೀತುದೀ ಸಾಧುಗಳ ಚಿತ್ತದ ಗವಸಣಿಗೆ ಜಗದಿ ||

ಭೀತಳದೊಳು ತೋರ್ಪ ಭೂತ- |
 ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆನ್ನುತ |
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು ಭಾಗ್ಯವಂತರಲಾ || ೧೩೯ ||
 ಈ ತೆರದ ಸಾಧುಗಳು ಸಾತ್ವಿಕ- |
 ಪ್ರೀತಿವಾತ್ರರು ಭಜಿಸಲೆನ್ನನು |
 ದ್ವೈತಭಾವದ ಗಂಧವಾದರು ಶಬ್ದಲಾರದಲಾ ||
 ಭೂತಳದೊಳವರೆನ್ನರೂಪರು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಭಜಿಸಲೆನ್ನನು |
 ಭೂತಳದೊಳೇನೇವೆ ನಿರುಪಮ ವೇಲ್ವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ೧೪೦ ||

ಸತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ಮಾಂ ಯತಂತಶ್ಚ ದೃಢವ್ರತಾಃ |
 ನನುಸ್ಯಂತಶ್ಚ ಮಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತ್ಯಾ ಉಪಾಸತೇ || ೧೪ ||

ಪರಿಯು ಭಜನದಿ ನಾಮಕೀರ್ತನ |
 ಭರದಿ ಹಾಡುತ ಕುಣಿಯುತಲಿ ತ- |
 ಸ್ಮಿರವನ್ನೆ ಮರೆಯುವರು ಕುಣಿವರು ಪ್ರೇಮವೂರದಲಿ ||
 ಪರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಪಾಪವು |
 ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ನಾಮಕೀರ್ತನು |
 ನರನೆ ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯವೆನ್ನೋರಿಸನೆಯು ಪರಿಯು || ೧೪೧ ||
 ಯಮದಮಗಳತಿ ಬೆಂದು ಒಳಲದು- |
 ನಮನು ತೀರ್ಥಗಳನೆ ಯೆವ್ವಿಸಿ |
 ಯಮಪುರಕೆ ಕೇಳಿಟ್ಟಿದರು ಯಮನೂರೆ ಹಾಕಾಯ್ತು ||
 ಯಮವು ವೇಳವುದು ನಿಯಮಿಸುವುದೇ- |
 ನಮನು ನೈಕಿಯುತು ದಮವು ವೇಳವುದು |
 ದಮಿಸುವುದು ಯಾರನ್ನ ಕೇಳಿ ಮರ್ತ್ಯತೋಷದಲಿ || ೧೪೨ ||
 ಬಿಷ್ಪಕೆ ಬೇಕೆಂತ ಹುಡುಕಲು |
 ದೋಷಗಳು ನಿರ್ನಾಮವೈ ನಿ- |
 ದೋಷವೇನಿಜಗವಾಯ್ತು ಗೋಳಾಡಿದುವು ತೀರ್ಥಗಳು ||
 ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಫಲನ- |
 ತ್ರಾಸವೇ ಯೆಮಗಿಲ್ಲವದರಿಂ |
 ಲೇನಹುದೆ ಯೆಮ್ಮಿಂದ ಯೆಮ್ಮಯ ಜನ್ಮವ್ಯರ್ಥವಲಾ || ೧೪೩ ||
 ನಾಮಘೋಷದಲೆನ್ನ ಜಗಕೆ ವಿ- |
 ರಾಮವಾಯಿತು ಪಾಪಗಣ ನಿ- |
 ರ್ಣವವಾಯಿತು ಜಗವು ಪರವಾನಂದವಯವಾಯ್ತು ||

ಭೂಮಿಪತಳದಲಿ ಯೋಗಸಾಧನ- |
 ದಾಮಹತ್ತ್ವವು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು |
 ನಾಮಮಾತ್ರದಿ ಜಗದಿ ಬ್ಲಾನೋದಯವು ಬೆಳಗಿತದು || ೧೪೪ ||
 ಸೂರಿಯನ ಬೆಳೆಲ್ಲದಲಿ ಯೋ- |
 ಧಾರಣೆಗೆ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಬ್ಲಾನದ |
 ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತಗಳು ತಬ್ಬುವುವೆ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಯಾರು ಸೇವಿಸರವ್ಯತಪಾನವ |
 ಧಾರಣೆಯೊಳದ ಹೋರತು ಜೀವಾ- |
 ಧಾರವೆನ್ನಯ ನಾಮ ಸಂಜೀವನದ ಮಾತ್ರೆಯಲಾ || ೧೪೫ ||
 ಭೇದವಿಲ್ಲ ರಾಜರಂಕಮಿ- |
 ಭೇದವನ್ನೊರನುವರು ಜಗದಲಿ |
 ಭೇದ ನೋಡರು ಬಾಲ ತರುಣನು ವೈದ್ಯನೆಂಬುದನು ||
 ಮೇದಿನಿಯುಲೀತರದಿ ಭಜನದಿ |
 ಸಾಧುಗಳು ಸ್ತ್ರಾನಂದನುಸುವನು |
 ಮೋದದಿಂದಲಿಯುಣಿಸಿ ಜಗವನು ಧನ್ಯ ಮಾಡುವರು || ೧೪೬ ||
 ಯಾರು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಒರುವರು |
 ಕಾರಣವೆಯುಕಿದಿಲ್ಲನೀಜಗ |
 ಚಾರು ವೈಕುಂಠವನು ಮಾಡುವರೀಮಯಾತುಮರು ||
 ಬೇರೆ ಸಾಧನವೇಕೆ ಜಸತಪ |
 ಚಾರು ನಾಮಸುಘೋಷದಿಂದಲಿ |
 ಬೇರು ಹರಿವುದು ಪಾಪವ್ಯಕ್ತವು ಬಾದಿಯೋಣಗುವುದು || ೧೪೭ ||

ಸೂರಿಯನ ತೆರವಿಹರು ನಿರ್ಮಲ |
 ಧಾರಣಿಯಲಿ ಸಾಧುವೈಂದವು |
 ತೋರುವುದು ಮೇಣೋಂದು ಕೋರತೆಯು ಸೂರ್ಯನಲಿ ನೋಡೆ
 ಸೂರಿಯನಿಗುದಯಾಸ್ತಮಿಸುವುವು |
 ತೋರದಿದು ಭಕ್ತರ ಸುತೇಜದಿ |
 ಬಾರನುಪಮೆಗೆ ಚಂದ್ರ ವೃದ್ಧಿಕ್ಷಯಗಳೆಹುವವಗೆ || ೧೪೮ ||

ಉರುವೋ ಸಾಧುಗಳು ಮೇಘದ- |
 ಸರಿಯಲೆಂದುಪಮೆಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ |
 ಒಂದೆ ನಿಘ್ನಲವಹುದು ಮೇಘವು ಸುದರಳಿಯುವುದು ||
 ಸರಿಯು ಕೇಳಂತಲ್ಲ ಸಾಧುವು |
 ಭರಿತನಿಹಸೈ ಸರ್ವಕಾಲದಿ |
 ಮೆರೆವನೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂತತ ಕೊಟ್ಟರಳಿಯನಲಾ | ೧೪೯ ||

ಹಾರಲಿಕೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದಿದ |
 ಧೀರಮೃಗರಾಜನ ತೆರದಲೀ |
 ಚಾರುಸಾಧುಗಳೆಹರು ಜಗದಲಿ ಭಜನಮಾತ್ರದಲಿ ||
 ಬಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ನಾಮೋ- |
 ಜ್ಞಾರ ಸುಮ್ಮನೆ ಜನ್ಮಗಳ ನೂ- |
 ರಾರು ಪಡೆಯಲು ಬೇಕು ಸುಕೃತವ ಮಾಡ ಬೇಕೆಲ್ಲಿ || ೧೫೦ ||

ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರದ ಸುಕೃತದ |
 ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ನಾಮಜವವದಿ |
 ಮರ್ಮಸುತಲೆ ಸಿಗುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಚಿನ್ನಯಾತ್ಮಕಸೆನ್ನದೀಪರಿ |
 ಧರ್ಮ ಸುಖದಾಯಕವು ನಾಮವು |
 ಧರ್ಮವತದಿಂ ಕುಣಿಯುವುದು ಸಾಧುಗಳ ಸಂಮುಖದಿ
 || ೧೫೧ ||

ಊರೆನು ನಾ ವೈಕುಂಠಲೋಕದೊ- |
 ಕಿರೆನು ರವಿಮಂಡಲದಿ ಕೇಳೈ |
 ಸರನೆ ನಾ ಯೋಗಿಗಳ ಹೃತ್ಯಮಲದಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ||
 ಪರಿಕಿಸುತ ನೀನೆನ್ನ ಹುಡುಕುತ |
 ಬರಲು ನಾನೀ ನಾಮಘೋಷದ |
 ಪರಮಮಂಗಳಧಾಮನಲಿ ನಿಂತೆನು ಸಂತತದಿ || ೧೫೨ ||

ದೇಶಕಾಲಾತೀತವದೈ |
 ಘೋಷಿಸೆಹರು ಮನ್ನಾಮಾತ್ರವ |
 ತೋಷವನು ಪಡೆಯುವರು ಯೆನ್ನಯ ನಾಮಭಜನದಲಿ ||

ಬೇಸರಲ್ಲದೆ ಕೃಷ್ಣ ವಿಟ್ಟಲ |
 ಶೇಷಶಯಿ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಲ- |
 ತ್ವೀಶ ಯೋವಿಧವಾಗಿ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವರು || ೧೫೩ ||

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಬೋಧವ- |
 ನರಿತುಕೊಳಲಿತ್ತಿಪರು ವಾದದಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಕೇರ್ತಿಪರೆನ್ನಗುಣಗಣವ ||
 ಧರೆಯಲೀತೆರದಿದು ಭಕ್ತರು |
 ತಿರುಗುವರು ಮಲ್ಲಿನಮಾನಸ- |
 ರಿಯುಯೆಯೆನ್ನಪ್ರಕಾರವ ಶ್ರೇಷ್ಠರವರಿಹರು || ೧೫೪ ||

ಕೆಲರು ಪಂಚಪ್ರಾಣಮನಗಳ |
 ಗೆಲುತ್ತ ಜಯಪತ್ತವನೆ ಕೊಳುವರು |
 ಕೆಲರು ಕೇಳಪ್ರಾಣ ಯೋಗಂಗಳನು ಸಾಧಿಸರು ||
 ಕೆಲರು ಯಮನಿಯಮಗಳ ಗೋಡಿಯ |
 ನಿಳಸುತೋಗತಾ ಮೂಲಬಂಧದ |
 ತಳಹದಿಯ ಹಾಕುವರು ವಬ್ರಾಸನದ ಕೌಂತೀಯ || ೧೫೫ ||

ಚಾರು ಪ್ರಾಣಾಯತಿಶತ್ಕಿಗಳ- |
 ಳೇರಿಸುತಲಾ ಕುಂಡಲಿನಿಯು |
 ಮೋರೆಯನು ಮೇಲಕೈ ತಿರುಗಿಸುತದರ ಬ್ರೋಹ್ಮತಿಯಲಿ ||
 ಚಾರು ಪ್ರಾಣವ ಮನವ ಕೈವಶ |
 ಸೇರಿಸುತ ಚಂದ್ರಾವೃತದ ಹದಿ |
 ಮೂರು ಮೂರೊಂದನೆಯ ಕಲೆಕೊತ್ತಳವ ಸಾಧಿಸರು || ೧೫೬ ||

ನರನೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಾಕ್ಷಣ |
 ತರುವುದು ಪರಾಕ್ರಮದಿ ತನ್ನಯ |
 ಭರದಿ ಷಡ್ವೈರಿಗಳ ಕಾಮಾದಿಗಳ ಸೆರೆಪಿಡಿದು ||
 ತರುತಲವರನು ಕೃಪನುದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಸೆರೆಪಿಡಿದು ಬಂಧನದಲಿಡುವರು |
 ಮರಳಿ ಧಾರಣದೊಪಸ್ವಾರು ಸಾಗಿ ಹೋಗುವರು || ೧೫೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪಂಚಭೂತದ |
 ಮೆರೆಸುತ್ತೈಕೈವ ಮುಂದೆ ಮುದದಲಿ |
 ಹರಣ ಮಾಡುದು ನೋಡು ಸಂಕಲ್ಪದ ಮಹಾಬಲವ ||
 ಅರಿಯಲೀ ಚತುರಂಗಬಲ ನಿ- |
 ಪ್ರರಿಪೆ ನಾ ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು |
 ಮರಳಿ ನೋಡಲಹಂಕೈತಿಯು ಸಂಕಲ್ಪರಾಜನದು || ೧೫೮ ||

ಅರೆ ಜಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು |
ಭರದಿ ಹೊಡೆಯಿರಿ ಭೇರಿ ಯೆಂಬರು |
ಮರಿಸುವರು ಧ್ಯಾನದ ಪತಾಕೆಯ ವಿಜಯದೀಪಿಕೆಯ ||
ಮೆರೆವುದೈ ತನ್ಮಯದ ಬೆಳಗುವ |
ಸರಸವೇಕಚ್ಚ ತ್ತ ಕೂಡಲೆ |
ಮೆರೆವುದೈ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳು ಸವಾಧಿರೂಪದಲಿ || ೧೮೪ ||

ಸ್ವಾನುಭವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವು |
ತಾನೆ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಭಾವದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ||
ನಾನು ನಿನಗೀತರದಿ ಪೇಳೆದ |
ಸ್ವಾನುಭವಭಜನವಿದು ಕಠಿಣವು |
ನಾನು ಪೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಸುಲಭೋಪಾಯವೆರಡನೆಯ || ೧೮೫ ||

ಅರಿವೆಯಲಿ ತಾಂ ತಂತುವೇಕವು |
ಭರಿತವೋತಪ್ರೋತವಿರುವುದು |
ಪರಿಯೋಳಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ಹರಿಮಯವೆಂದು ಭಾವಿಸರು ||
ಬರಮದೇವರ ಓಡಿದು ತ್ಯೂಜಿ- |
ವರ ತನಕವಿರುವೆಲ್ಲ ಜಗಿಯಿ |
ಹರಿಭರಿತವಿರುವೆಂದುಭಕ್ತರಿಗರವು ಬರುವುದಲಾ || ೧೮೬ ||

ಮೇಲು ಕೀಳೆಂಬುದನು ನೋಡರು |
ತಾಳಲಾಕರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ |
ಪಾಲಿಸುವರೇಕತೆಯ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳಲಿ ||
ಕಾಲಿಗರಗುವರೇಕಭಾವದಿ |
ಮೇಲೆಮೇಲೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ |
ತಾಳೆಹುದು ಜಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನಮಿಸಬೆಲ್ಲರನು || ೧೮೭ ||

ತಾನು ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ಭಾವನೆ |
ಮಾನಿಸದೆ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಯು |
ಮೇಣಿಹನೆ ಸತ್ತಾತ್ರನೆಂಬ ವಿಚಾರ ತಾರದಲೆ ||
ನಾನೆ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಸ- |
ವಾನನೆನುತಲಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪಕೆ |
ಸಾನುರಾಗದಿ ವಂದಿಸುವರೈ ಮಧ್ವ ಜನಸರು || ೧೮೮ ||

ನೀರು ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗೆ ಹರಿವುದು |
ಧಾರಣಿಯಲಿದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
ತೋರುತ್ತದು ಕೇಳಾಪರಿಯಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಭಕ್ತರದು ||

ಯಾರು ದೃಷ್ಟಧರ್ಮದೊಳಗೆ ಬರಲು ಮಿ |
ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ನಮಿವುದೊಂದೇ |
ಕಾರಿಯದ ಹೊರತವರು ತಿಳಿಯರು ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯವನು || ೧೮೯ ||

ಫಲಭರಿತ ಬೋಗಿಗಳು ಬಗ್ಗಿಯೆ |
ನೆಲಕೆ ನಮಿಸುವ ತೆರದಿ ನಮ್ಮತೆ |
ಯಲಿ ವಿಕಾರನಿಹೋನೋ ಸಜ್ಜನರು ವಂದಿಸರು ||
ತೋಲಗುವರು ಗರ್ವವನು ಸಂತತ |
ಬೆಳಗುವರು ನಮ್ಮತೆಯ ಸಂಪ- |
ತ್ತಿಲಿ ಮಹಾತುಮರವರು ಯೆನ್ನಯ ಭಜನತತ್ತ್ವರರು || ೧೯೦ ||

ನರನೆ ಜಯಜಯಮುತ್ತಂದಿಲೆ |
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವ |
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾರ್ಗರು ಭೇದವರಿಯದಲೆ ||
ಪರಿಯೋಳಿ ನಮ್ಮತೆಯ ರೂಪದಿ |
ಧರಿಸರೈ ಮಾನಾಸಮಾನವ |
ಹರಿಯ ಭಜನವಿ ಹರಿವರೂಪರು ಬೆಳಗುವರು ತಿಳಿಯೆ || ೧೯೧ ||

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದನು ಮ- |
ಚ್ಚ ರಣಭಕ್ತಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಪವ- |
ನರುಹುವೆನು ಮೇಣಿಲೆಗ ಬ್ಬಾನೋಪಾಸಕರ ತಿಳಿಯೆ ||
ಮರೆತಿಯನಾ ನಾ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ |
ಪರಿಯುಭಕ್ತರ ಬ್ಬಾನಯುಜ್ಜಿದಿ |
ನಿರುತವೆನ್ನನು ಭಜಿಸಿ ಶರಣಾಗತರ ಮಾನವರ || ೧೯೨ ||

ಹರಿಯು ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥನು |
ಮರಳಿಯುತ್ತಲೆವಿತ್ತ ನಗುತಲಿ |
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ತತ್ತ್ವಬೋಧವಿದು ||
ಇರುವುದಿದು ಕರ್ಣಾಮೃತವು ನಾ- |
ನರಿಯೆ ತೃಪ್ತಿಯು ಸಾಕೆನುತ ನಾ- |
ನರುಪತೆಂತಿ ಯಾತನವ ನಾ ಬೇಡವೆಂತೆನಲಿ || ೧೯೩ ||

ಕೇಳುತೀ ನುಡಿಗಳನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ |
ಲೋಲನತಿಪಂತೋಷದಿಂದಲಿ |
ತೇಲುತಿರ್ದನು ನರನ ಕೌತೂಹಲವ ನೋಡುತಲೆ ||
ಪೇಳಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ಕೌತುಕ- |
ದೇಳೆಗೆಯು ಬಹುಸ್ತುತ್ಯವಿದಿ ನಾ ಪೇಳೆ ಕೇಳುವುದು || ೧೯೪ ||

ಸಮರಭೂಮಿಪ್ರಸಂಗ ದಾರುಣ |
 ಸಮಯ ನೋಡಿದು ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರ |
 ಕಮಮ ಯೋಗ್ಯವೆಯಲ್ಲವಾದರು ಪೇಷೈನಾ ದ್ರುತದಿ |
 ಅಮರರಾಜನ ಕುವರನೆಂದನು |
 ಹಿಮಕರನ ಕಿರಣವನು ಭೋಗಿವ |
 ಸುಮನಸರು ಶೋರರೆ ಚಕೋರದ ಹೋರತು ಜಗದೊಳಗೆ
 || ೧೭೦ ||

ಧಾರುಣಿಗ ಶೈಶ್ಯವನು ಕೊಡುತಿಹ |
 ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಶೀತಕಿರಣ ಚ |
 ಕೋರವೇಕವೆ ನೇನಿಸದು ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧಾರಸವ ||
 ಮಾರಪಿತ ತ್ವತ್ಕಂಠಿಧಾನದಿ |
 ಸೇರಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ಜಗದು |
 ದ್ಧಾರ ಮಾಳ್ವದು ನಿನ್ನ ಕರುಣೋದಧಿಯ ವಾಕ್ಸುಧೆಯು
 || ೧೭೧ ||
 ಹರಿಯೆ ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲ ನೀರನು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಸುರಿಸುವುವು ನೋಡಲು |
 ಯರುವುದೆಪ್ಪಾಮಾನದಲಿ ಚಾತಕದ ನೀರಡಿಕೆ ||

ಬರುವುದೆನ್ನೀಶರದ ಸ್ಥಿತಿ ಯೆನ |
 ಗಿರುವ ಅಲಸೆಯದರ ಮಾನದಿ |
 ಒರುವುದೀ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ತ್ವದ್ವಾಕ್ಸುಧೆಯುಶಾನಂದ || ೧೭೨ ||
 ಬಾಯಿಯನು ಮುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ ತಾಂ |
 ತೋಯ ಬೀಕಾದರೆಯು ನದಿಗೆನೆ |
 ಗೇಯುಚರಿತನೆ ಹೋಗ ಬೇಕದರಂತೆ ಯೆನ್ನಾಶಿ ||
 ತೋಯಬಾಕ್ಷನೆ ನೀನೆ ಸಲಿಸು |
 ಹೇ ಯಶೋಧಾನಂದನನೆ ನೀ |
 ಕಾಯ ಬೇಕೆನಗಿತ್ತು ಬೋಧಾಮೃತದ ಪಾನವನು || ೧೭೩ ||
 ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯು |
 ತ್ವದವನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನು |
 ನರನೆ ನಿನ್ನದು ಕಾಂಕ್ಷಮಯಸ್ತುತಿ ಸಾಕು ಸಾರ್ಕಿಣ ||
 ಪರಮಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ನಿನ |
 ಗರುಹುವೆನು ನೀ ಸಾವಧಾನದೋ |
 ಕರುಷಿದುದ ಕೇಳುವುದು ನಿನಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೇಳುವನು || ೧೭೪ ||

**ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞೇನ ಚಾಪ್ಯನೈ ಯಜಂತೋ ಮಾಮುಪಾಸತೇ |
 ಏಕಶ್ವೇನ ಪೃಥಕ್ಶ್ವೇನ ಬಹುಧಾ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ || ೧೫ ||**

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞದ |
 ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನಾದಿಮಾಯೆಯು |
 ಮರೆವ ಯೂಪವು ಭೂತಗಳ ಕೇಳ್ ಯಜ್ಞಮಂಟಪವು ||
 ಇರುವುದೈ ಪಶು ದ್ವೈತಭೇದವು |
 ಪರಮಯಜ್ಞದ ಪರಿಕರವ ನಾ |
 ನರುಹುವೆನು ಶಬ್ದಾದಿಗಳು ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಗಳಧವಾ
 ||೧೭೫||
 ಪೃಥವು ಕೇಳಜ್ಞಾನ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕ್ರತುಪಿಗೀ ಮನಬುದ್ಧಿಕುಂದಗೆ |
 ಕತುಲವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನವೈ ದೀಪ್ತಾಗ್ನಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ತ್ವಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರ |
 ಸತತನಮತೆಯೆ ನೇದಿಕೆ ಪೃಥಾ |
 ಸುತನೆ ಕೇಳೈವೀಕಬುದ್ಧಿಯು ಕುಶಲತೆಯೆ ಮಂತ್ರ ||೧೭೬||
 ನರನೆ ವಿದ್ಯಾಗೌರವವೆ ಸ್ತುತು |
 ಮರೆವ ಶಾಂತಿಯೆ ಸ್ತುವವು ಬೇವನೆ |
 ಮರೆವನೈ ಯಜಮಾನ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಯಜ್ಞವಿದು ||

ಅರಿಯೊ ಬ್ರಹ್ಮಾನುಭವ ಪಾತ್ರವು |
 ವರ ವಿಚಾರದ ಮಂತ್ರ ಜ್ಞಾನದ |
 ಮರೆವುದೈ ಕೇಳಗ್ನಿಹೋತ್ರದ ಕರ್ಮ ನಿಶ್ಚಲವು || ೧೭೭ ||
 ಬೀವನೀಶ್ವರನಿವರ ಭೇದದ |
 ಭಾವನೆಯಾಹುತಿಯು ರೂಪದೋ |
 ಕೇವಸಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಮಿಪುಜನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಈ ವಿಧದ ಯಜ್ಞವನು ಸಾಧಿನೆ |
 ಸಾವುದೈಯಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞದ |
 ಭಾವಕ್ರಿಯೆಗಳು ಲಯವ ಹೋದುವವಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯೆ || ೧೭೮ ||
 ತೀರಿಸುವನವಭೃತದ ಸ್ತಾನವ |
 ಚಾರು ಬೀವನು ಯಜ್ಞಕರ್ತನು |
 ಶೋರದವನಿಗೆ ಭೇದ ಶಂಕೇಂದ್ರಿಯನಿಷಯಗಳಲಿ ||
 ಶೋರವುದನಂತರಕೆ ವಿಶ್ವವು |
 ಬೀರೆಬೀರಲ್ಲವನಿಗೋಂದೇ |
 ಸೇರುವುದು ತಾತಾತ್ಮ್ಯಬುದ್ಧಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ತನಿಗೆ || ೧೭೯ ||

ನರನು ಮುಗಿದ ಸೇಳೆಯಲಿ ತಾ- |
ನುರುತರದ ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ನೋಡಿದ |
ಪರಮ ಸೇನಾಸೃಷ್ಟಿ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ||
ತಿರಿಗಿ ಬಾಗ್ಯತಿ ಬರಲು ಹಿಂದಿನ |
ತೆರನನೆಲ್ಲವ ಸ್ವಸ್ಥರೂಪವ |
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿವ ತೆರವಿದಲಾ || ೧೮೦ ||

ನಾನು ನೀನೆಂಬೆರಡು ಭಾವಗ- |
ಕೂನವಾಗುವುವವನ ನಂತರ | |
ಕಾಣುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಿಡಿದು ಕೃಪ್ತಂತ ||
ನಾನು ಪರಮಾತುಮನು ತುಂಬಿಹೆ |
ಬ್ಲಾನವೀಪರಿಯಾಗಿ ಮನದಲಿ |
ಲೀನತನದಿಂದೆನ್ನ ಭವಿಸನು ಬ್ಲಾನಯುಜ್ಞದಲಿ || ೧೮೧ ||

ಭೇದ ತೋರಿದರವಯವಗಳಲಿ |
ಭೇದವಿಮುದೇ ದೇಹದಲಿ ನಿಜ |
ಭೇದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದರಮದೇ ಭೇದ ಬ್ಲಾನದಲಿ ||
ಆದಿವಿರಹಿತ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು |
ಭೇದ ಕೋಪುಡು ನಾಮರೂಪದಿ |
ಭೇದವೆಲ್ಲವಿಂದು ಯೆನ್ನಲನಾಮರೂಪನಲಿ || ೧೮೨ ||

ಸಣ್ಣದೊಡ್ಡವು ಟೀಂಗೆಗಳು ಬಹು |
ಕಣ್ಣೆಗೆಸೆವುವು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು |
ಭಿನ್ನವಿಮುದೇ ಮರವಮೋದೇಯದರ ಶಾಖೆಗಳು ||
ವರ್ಣಿಸಲು ಕಿರಣಗಳನೆಲ್ಲವ |
ಭಿನ್ನವಿಮುದೇ ತರಣಿಯಿಂದಲಿ |
ಭಿನ್ನಭೂತಂಗಳಲಭಿನ್ನನು ನಾನೆ ರಂಬಿಸುವೆ || ೧೮೩ ||

ಕಾಣರವರೇ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ |
ಬ್ಲಾನಯುಜ್ಞದಿ ಭೇದವೆನ್ನವು |
ಪ್ರಾಣಿಭೂತಗಳನ್ನು ಕಾಣರು ಯೆನ್ನ ಯೋರತಾಗಿ ||
ನಾನಿರುವೆ ಸರ್ವತ್ರ ಯೆನ್ನವಿ- |
ಹೀನವೀಜಗವಿಲ್ಲವೆಂಬುವ |
ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ ಯೆನ್ನ ಭವಿಸರು ಬ್ಲಾನಯುಜ್ಞಗಳು || ೧೮೪ ||

ನೀರ ಮೇಲಣ ಗುಳ್ಳೆಯದು ಬಹು |
ದೂರ ಹತ್ತರ ಹೋದವೆಯು ಕೇಳ |
ನೀರು ಸುತ್ತಲು ನೀರ ಬಿಡುವುದೆ ಗುಳ್ಳೆ ಪರಿಕಿಸಲು ||

ನೀರಲದು ಲಯ ನೀರಿನಲ್ಲೆಯೆ |
ಬಾರದದಕೆ ವಿನಾಶ ನೀರನು |
ನೀರುವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೀರುವರೆನ್ನ ನೀ ತೆರದಿ || ೧೮೫ ||

ಗಾಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಬಹು |
ಧೂಳ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಡುವುದೆ ಮ- |
ತ್ತೇಳುವುದು ಗಗನದಲಿ ವೃಷ್ಟಿಯ ಗುಣವ ಬಿಡುತಿಯದೆ ||
ಗಾಳಿ ಮುಗಿಯಲು ಸರ್ವ ಧೂಳದು |
ಬೀಳುವುದು ವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಿರಿಗಿಯೆ |
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನಲೇ ಪರಿ ವಿಶ್ವನಾಟಕವು || ೧೮೬ ||

ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೆಯು |
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ಥಾನಗಳಲಿಯು |
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಭಾವನೆಯುಲ್ಲ ಭವಿಸಿದರು ||
ಎನ್ನ ಯೋರತೇ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲೆ |
ಯೆನ್ನ ನೀರುವುದೆಲ್ಲ ಭಜನವು |
ಮನ್ನಿಸುವರೇ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ಬ್ಲಾನಯುಜ್ಞಗಳು || ೧೮೭ ||

ಎನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಮೂನದಲ್ಲೆಯೆ |
ಮನ್ನಿಸುವರೇ ಬೋಧತಕ್ತಿಯು |
ಅನ್ನು ನಾನೇ ಜಗದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ವಾಸಿಸುವೆನೆನುತ ||
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಯೆ- |
ನ್ನೆನ್ನ ಭವಿಸುತ ಲೌಕಿಕದಿ ಮಗು- |
ಳಿನ್ನ ಸರ್ವ ಲಗತ್ತು ನಾನೀಯೆನುತ ಮನ್ನಿಸರು || ೧೮೮ ||

ತರಣಿಂಬವು ಸಂಮುಖದೊಳಿವ |
ಪರಿಯುಳ್ಳಿಂ ನೋಡಿದರೆ ಯಾ |
ಪರಿಯುಳ್ಳೆ ನಾನೀನು ವಿಶ್ವಕೆ ಸಂಮುಖದಿ ನರನೆ ||
ಇರುವುದಾಕಾಶವು ವಾಯುವು |
ಯೋರಗೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು |
ಪರಿಯೊಳಾನೀವೆ ಸರ್ವ ವಿಶ್ವದಿ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯು || ೧೮೯ ||

ನಾನೀನು ವಿಶ್ವದಲಿ ನೆರೆ ಸಂ- |
ಪೂರ್ಣವದರೋಶ ಭಾವವೆನ್ನೆಯ |
ಬ್ಲಾನಿಗಳು ಮಾನಿಸುವರೇ ಜಗದ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ||
ಬ್ಲಾನವೀಪರಿಯಾಗೆಯವರೇ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಭಜನವನು ಮೂಡದೆ |
ಧ್ಯಾನವೂಪಕರೇನ್ನ ನೀ ನೀರುವರು ಮತಿಯುತರು || ೧೯೦ ||

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ವಿಶ್ವವಿಶತನು |
 ಜ್ಞೋಷಿಯಲಿ ಯಾರಿಹರು ಯೆನ್ನನಿ |
 ಹೀನಲ್ಯೆ ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ವೋಪಾಸನೆಯು ಯೆನ್ನೆ ||
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರುವುದು ಮು |
 ತ್ರೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಪಾನಿಯಪ್ಪುದುಪಾಸನೆಯು ಕೇಳೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಲಿ ||೧೯೧||

ಜ್ಞಾನಯುಜ್ಜರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆ |
 ಜ್ಞೋಷಿಯಲಿ ಕೇಳೆನ್ನ ಸೇವರು |
 ಜ್ಞಾನಹೀನರು ಸೇರರೆನ್ನನು ಮೂಢತನದಿಂದ ||
 ನಾನು ಭಕ್ತಾಧೀನನಾಗಿತೆ |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮದ್ದ ಜನದಿಂದಲಿ |
 ಮಾನಿಪರು ವಿಧವಿಧದ ಮಾರ್ಗದಲೆನ್ನೆ ನೋವನನೆ || ೧೯೨ ||

**ಅಹಂ ಕ್ರತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ ಸ್ವಧಾಹಮಹಮೌಷಧಮ್ |
 ನಾಂತೋಽಹಮಹನೋನಾಜ್ಯಮಹಮಗ್ನಿ ರಹಂ ಹುತಮ್ || ೧೬ ||**

ಜ್ಞಾನರವಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ |
 ನಾನೆ ಕೇಳೆ ಮೂಲವೇದವು |
 ತಾನೆ ವಿಧಿಸಯುಕ್ತಕ್ರತು ನಾ ಯಜ್ಞ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನಾನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧಾಸ್ವರೂಪನು |
 ಐನೆ ಸ್ವಾಹಾರೂಪನಾಗಿತೆ |
 ನಾನೆ ಸಕಲೌಷಧ ವನಸ್ಸತಿ ಸಮಿಧೆ ನಾನಿಹೆನು || ೧೯೩ ||

ನಾನೆ ಘೃತ ನಾ ಮಂತ್ರ ಬುಷ್ಟಿಜ |
 ನಾನೆ ಬುಷ್ಟಿಗ್ನುತದ ವಸ್ತುವು |
 ನಾನಿಹೆನು ನೋಡಾಜ್ಯ ಹವಿ ನಾ ಯಜ್ಞಸಾಮಗ್ರಿ ||
 ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ನಾನೆ ವೈಶ್ವಾನರನಿಗಾಹುತಿ |
 ನಾನು ವಿಶ್ವದ ಹವ್ಯಕವ್ಯದ ಮೂಲಬೀಜನಿಹೆ || ೧೯೪ ||

**ಪಿತಾಹಮಸ್ಯ ಜಗತೋ ಮಾತಾ ಧಾತಾ ಪಿತಾನುಹಃ |
 ನೇದ್ಯಂ ಸವಿತ್ರನೋಂಕಾರ ಬುಕ್ಸಾನುಯಜುರೇವ ಚ || ೧೭ ||**

ನರನೆ ಕೇಳಪ್ಪಾಂಗ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮತ್ಸಂಗದಿಂದಲಿ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜಗವೆಲ್ಲವನು ಪ್ರಸವಿಪುದು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಇರುವೆನದರಿಂ ಜಗಕೆ ಏತ ತಾ-
 ಯಿರುವೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಗೆ |
 ಮರೆವೆನ್ನೆ ನಾನರ್ಧನಾನಿರ್ತೇಶ್ವರನ ತೆರದಿ || ೧೯೫ ||

ಮೋದದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲಕೆ |
 ಹಾದಿಯೊಂದೇ ನಾನು ನನ್ನಲಿ |
 ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡುವುವು ಮಾರ್ಗಗಳು ಕೌಂತೇಯ || ೧೯೬ ||

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಾ ಸ್ಥಿತಿ |
 ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾತ್ವಿಕ ಮೂರ್ತಿಯಾಯ್ತೆ ಯೆನ್ನೊರತು ಜಗದಿ ||
 ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪದೊ-
 ಳೆಷ್ಟತತ್ತ್ವವು ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರು |
 ಕಟ್ಟಳೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ನೋಡೆ ಪಾರ್ಥ ಹುಟ್ಟುವುದು
 || ೧೯೭ ||
 ವೇದಗಳು ತಾವೇಕಮತದಲಿ |
 ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ವೇದ್ಯವನುತಿರು-
 ವಾದಿತತ್ತ್ವವು ನಾನೆ ಜ್ಞಾನದ ಜ್ಞೇಯ ನಾನಿಹೆನು ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಿ ನಾ-
 ನಿರುವೆ ಜಗಕೆ ಪಿತಾಮಹನಲಾ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಮತಭೇದದೈಕ್ಯವ ಪಡೆದಿಹಸ್ಥಾನ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ತಮ್ಮಯು |
 ಮರೆವೆ ಬಿಟ್ಟರವನ್ನ ಪಡೆಯುವ |
 ಪರಮ ಕೌವನ ಸ್ಥಾನ ನಾನೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೧೯೮ ||
 ಹಾದಿತಪ್ಪಿದ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ |
 ಹಾದಿ ಕಾಂಬುದು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮೋದದಿಂದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಬೀಜದ ನಾಲ್ಕು ಮೊಳಕೆಗಳು ||
 ವೇದಗಳು ವೃಷ್ಟಿದುವು ಜಗದಲಿ |
 ಯಾದಿಯಿರುವೋಂಕಾರರೂಪನು |
 ಮೇದಿನಿಯಲವತರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ || ೧೯೯ ||

ಮೂರು ವೇದಕೆ ಕ್ರಮದಿ ಯುಗಮಾ |
ಕಾರದಿಂ ಸಂಭವವು ಮೇಣೀ |
ಮೂರುವರ್ಣಗಳೊಂದೆಂಜೊಂಕೃತಿಯಾಗುವುಪು ಕೊಡಿ ||

ಮೂರುವೇದಕು ಮೂರುಸ್ವರಕಾ- |
ಧಾರಮೂರ್ತಿಯು ನಾನು ಯೆನ್ನಿಂ |
ತೋರುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಸರ್ವಕೆ ಬೀಜ ನಾನಿಹೆನು || ೨೦೧ ||

**ಗತಿಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ ನಿವಾಸಶೃರಣಂ ಸುಹೃತ್ |
ಪ್ರಭವಃ ಪ್ರಲಯಃ ಸ್ಥಾನಂ ನಿಧಾನಂ ಬೀಜಮವ್ಯಯಮ್ || ೧೮ ||**

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಕಲ ಸಚರಾ |
ಚರ ಜಗತ್ತಿದು ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗರು |
ತಿರುವುದಾ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಸದಾ ನಾನಾಶ್ರಯನಾಸ ||
ನಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಬೀಜಿಸುವ ಗುಣ |
ನಿರುತ ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರಸವಗುಣ ನಾ- |
ನಿರುತ ತ್ರಿಗುಣದಿ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆನ್ನಿಂದ ಸರ್ವಗುಣ || ೨೦೧ ||

ಈತೆರದಿ ನಾ ನಾಮರೂಪಾ- |
ತೀತನಾಗಿಯು ನಾಮರೂಪದಿ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ವಾಸಿಪನಲಾ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು || ೨೦೧ ||

ನಾನಿಹೆನು ಪತಿ ವಿಶ್ವಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ |
ನಾನೆ ತ್ರೈಬೋಕ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯು |
ನಾನು ನೋಡಾಕಾಶಕ್ರಿಯೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಯನು ||
ನಾನೆ ಪವನಗೆ ಗತಿಯು ಕೊಟ್ಟಿಹೆ |
ನಾನೆ ಜ್ವಲನಗೆ ಬ್ಬಾಳೆ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ |
ನಾನೆ ಮೇಘಕೆ ವೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ ಸನ್ನದೀಕೃತ್ಯು || ೨೦೨ ||

ತೆರೆಗಳೇಳ್ವುಪ್ಪ ನೀರಿನಲಿ ಮ- |
ತ್ತಿರುವುದೈ ತೆರೆಗಳಲಿ ಗುಣ- |
ಸುರಿಯಲೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ನಾನಿಹೆನನ್ನಲೀಶ್ವ ||
ನರನೆ ಕೇಳಲಿ ತೆರೆದೊಳನೆಯ |
ಸರಮ ಬಗಕಾಶ್ರಯನು ನಾನೇ |
ಯರಿಯು ಬೀಜದಿ ಬಾಣತನದಿಂ ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯು || ೨೦೨ ||

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಮೇರೆ ತನ್ನದ |
ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಕವ ಬಡವೈ |
ಧರಣಿ ಧರಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಭಾರವನಾಚ್ಚಿಯೆಂದೆನ್ನ ||
ಪರಮ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ನಾ ಹೇ- |
ಳಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಘೋಷಿಪ್ಪು ದಿನ- |
ವೇನು ಜಗದಲಿ ಸಂತರಿಸನ್ನಾಚ್ಚಿಯೆಂದೆನ್ನ || ೨೦೩ ||

ಶರಣಿರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಬರುವೆನ- |
ಗಿರುವುದೆಲ್ಲವೆ ಬೀರೆಯವರಿಗ |
ಮೆಲೆಯುಬೀ ಬಿರುದೆಂದು ನೀ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬುವುದು ||
ಧರೆಯಲೆನ್ನ ನನ್ನಭಾವದಿ |
ಶರಣ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬನ್ನಮರಣದ |
ಶರಣಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರಗಾಣಿಸಿ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನೀವೆ || ೨೦೩ ||

ಪ್ರಾಣಿಯೆನ್ನೆ ಜಗಕೆ ಚಾಲಕ |
ನಾನಿಹೆನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಚಾಲಕ |
ನಾನು ಕೊಡಲಾಚ್ಚಿಯನು ಕಾಲನು ಗ್ರಾಸಿಸನು ಜನರ ||
ನಾನು ಹೇಗೆಯ ತೆರದಿ ತಿರಿದಿಂ |
ಮಾನಿಸುತಲೆನ್ನಾಚ್ಚಿಯಲಿ ಜಗ- |
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ನಡೆವುದೈ ಯೆನ್ನಾಚ್ಚಿಯೇ ಮೂಲ || ೨೦೪ ||

ಬೀರೆಬೀರಿಪ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ |
ಬೀರೆಬೀರಿಪ ಪ್ರಾಣಿರೂಪದಿ |
ನೀರಿ ಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ನಾ ಸ್ಥಿತಿಮಂತನಾಗಿದುವೆ ||
ವಾನಿನಿಧಿಯಲಿ ಬಾಸಿಕೆಯಲಿ |
ಸೂರಿಯನ ಸ್ವತಿಬಿಂಬ ತೋರ್ಪುದು |
ಸೇರಧವನಿಗೆ ಹೇಟ್ಟು ಕುಂದೀ ಜಗದೊಳು ತೆರದಿ || ೨೦೪ ||

ನಾಧನಾಗಿಹೆ ಜಗಕೆ ಸರ್ವಕೆ |
ಪಾರ್ಥ ನಾನು ಸಮರ್ಥ ಜಗದಲಿ |
ಭೂತಕದಿ ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಗಗನದೊಲು ||

ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ಕೇಳೆಣು- |
ಲೇಣುಕೃಣಕಾಪ್ಪ ದಲಿ ವಾಸಿಪ- |
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭೇದ ತಾಗನು ಸರ್ವವಿಶ್ವದಲಿ ||
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಬೀಜನ |
ನಾನಿರುವೆನುತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಲಿಯು |
ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕಾರ್ಯ ನಾನಿಹೆನು || ೨೦೫ ||

ಮರವು ಬರುವುದು ಬೀಜದಿಂದಲೆ |
 ಮರಳಿ ಮರದಲಿ ಬೀಜ ಬರುವುದು |
 ಪರಿಯಲೀ ಜಗವೆಲ್ಲವೆನ್ನಲಿ ನಾನು ಜಗದಲ್ಲಿ ||
 ಮೆರೆವ ನಿರ್ಗುಣ ವಾಸನಾತ್ಮಕ- |
 ವಿರುವ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಬೀಜವು |
 ಯಿರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪವದು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಲಯವಹುದು || ೨೧೦ ||

ಬೇರೆ ಬೇರಾರೂಪಭೇದವು |
 ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರವರ್ಣವು |
 ಬೇರೆ ಬೇರಾಕಾರ ನಾಮದ ಭೇದಗಳು ತಿಳಿಯೆ ||

ಸೇರುವುವು ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಸಿಧಾ- |
 ಕಾರಹೀನತೆಯಾಗಲೀಜಗ |
 ತೋರವೈ ವಿಧವಿಧದ ಭೇದಗಳೆನ್ನಲೀ ಜಗಕೆ || ೨೧೧ ||

ತಿರಿಗಿ ಜಗ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ |
 ತರದ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಧರಿಸುತ |
 ಮೆರೆವುದೆನ್ನಲಿ ನೋಡು ನೋಡಾ ವಾಸನಾಶಕ್ತಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ |
 ಪರಮ ಸಾರವ ತಿಳಿದು ನೋಡೈ |
 ಪರಮಗುಹ್ಯವೆಂದೆಂದು ಪೇಳುವು ನಿನಗೆ ತಿಳವಂತೆ || ೨೧೨ ||

ತಪಾನ್ಯಹನುಹಂ ವರ್ಷಂ ನಿಗೃಹ್ಣಾಮ್ಯುತ್ಪನ್ನಜಾಮಿ ಜ |
 ಅನ್ಯುತಂ ಚೈವ ವೃತ್ಯಶ್ಚ ಸದಸಚ್ಚಾಹನುರ್ಜುನ || ೧೯ ||

ನೇಸರಿನ ರೂಪದಲಿ ಜಗವನು |
 ಶೋಷಿಸುವೆ ಮೇಣ್ ವರ್ಷವೆನ್ನೆ |
 ವಾಸವನ ರೂಪದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯನೀವೆ ಜಗಕೆಲ್ಲ ||
 ನಾತಿಸುವೆ ನಾ ಕಾಷ್ಠಗಳನು ಹು- |
 ತಾಶನನ ರೂಪದಲಿ ಕಾಷ್ಠಯು |
 ತಾಶನನೆ ತಾನಾಗಿ ರಂಜಿವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೨೧೩ ||

ಕೊಲ್ಲುವರು ಕೊಲ್ಲಿಸಿಕೊಳುವರವ- |
 ರೆಲ್ಲರನ್ನೆ ಸ್ವರೂಪರವರು |
 ಮುಲ್ಲನೆನ್ನನೆ ಸೇರುವರು ಸಾಯುವರು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಬಲ್ಲದನೆ ಸ್ಥಿತಿಮತ್ತುಸೃಷ್ಟಿಯು |
 ದೆಲ್ಲವೈ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವು |
 ಕೊಳ್ಳಲಾಗದು ಶಂಕೆಯನು ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು || ೨೧೪ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ |
 ನಾನೆ ಸದಸದ್ರೂಪ ವಿಶ್ವವು |
 ನಾನೆ ನಿಜಸಹಿ ಭಾವವೆರಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡು ||
 ನಾನಿರದ ಕೇಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ |
 ಸ್ಥಾನವಾವುದು ಹೇಳು ಮೂಢರು |
 ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಿಳಿಯರು ಸದಾ ಮಾಯಾಭವೇಷ್ಟಿತರು || ೨೧೫ ||

ಬತ್ತಿದುವು ತೆರೆ ನೀರ ಕಾಣದೆ |
 ಬತ್ತಿರೂಪದ ರಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತೋರುವುದೆ ರೂಪತೆಯದರ ತೆರನಾಗಿ ||

ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಸಮುದ್ರಶೆಯಲಿ |
 ವ್ಯಾಪ್ತನಾಗಿರೆ ನಾನು ಯೆನ್ನನು |
 ಗೋತ್ತ ಹಿಡಿಯರು ಚೋದ್ಯವಿದನೇಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ || ೨೧೬ ||

ಹೊರಗೊಳಗೆ ವಿಶ್ವವಿದು ನನ್ನಿಂ |
 ಭರಿತವಿದೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪನು |
 ಮರೆತಲೆನ್ನನು ಕರ್ಮಪಶದಲಿ ಚೋದ್ಯವಿದ ನೋಡು ||
 ನರನು ವಿಧಿವಶದಿಂದಲಮೃತದ |
 ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಲ್ತಾರಿ ಜೀಳಲು |
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವ ಯುತ್ನಮಾನ್ವರಭಾಗ್ಯರೇನೆಂಬೆ || ೨೧೭ ||

ಕುರುಡ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತ ಹಸಿವೆಯ |
 ಭರಕೆ ಗ್ರಾಸವನೊಂದ ಬಯಸಲು |
 ತಿರಿಗಿ ಕಾಲಿನ ಬುಡಕೆ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ||
 ಕುರುಡತನದಬ್ಬಾ ನದಿಂ ಧಿ- |
 ಕೈರಿಪ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನ ತೆರದಲೀ |
 ಪರಿಯ ನೆರಳುವ ಮಾನವರ ನಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೨೧೮ ||

ಬ್ಲಾನವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು |
 ಹೀನದಶೆಯಿಂ ನರರು ನೆರಳುವ- |
 ರೇನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳಪ್ರಯೋಜಕವು ||
 ಏನು ಫಲ ಗರುಡಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯದಿ |
 ಹೀನದೃಷ್ಟಿಯ ದುರ್ವಿಕಾರಕೆ |
 ಜ್ಞಾನವೀ ಪರಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಹುದು || ೨೧೯ ||

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾ ವಾಂ ಸೋಮಪಾಃ ಪೂತಪಾಪಾ ಯಜ್ಞೇಷ್ಟ್ಯಾ ರಿಷ್ಠ್ಯಾ ಸ್ವರ್ಗತಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥಯಂತೇ |
ತೇ ಪುಣ್ಯವಾಸಾದ್ಯ ಸುರೇಂದ್ರಲೋಕಮನ್ಮಂತಿ ದಿವ್ಯಾನಿವಿ ದೇವಭೋಗಾನ್ || ೨೦ ||

ನರನೇ ಕೇಳೈ ವಿಹಿತಧರ್ಮಾ - |
ಚರಣವನು ತಾವ್ಯಾಡಿ ನಿಜದಲಿ |
ಮೆರೆವೆ ವಿಧಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಯೋರಿಗಲ್ಲಾಗುವರು ತಾಪ್ತ ||
ವಿರಚಿಸಲು ಯಜ್ಞವನವರು ಕೇಳ್ |
ಮೆರೆವ ಮೂರುತಿಯಾಗಿ ವೇದಗ |
ಳಿರದೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ನಿಲುವುಪ್ಪ ಫಲಸುತ ನಿಜದಿ || ೨೦ ||

ನರರ ಯಾತನೆಯನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ |
ಪರಮಸುಖಿಯೆದು ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬರು |
ದುರುಗತಾತ್ಮರು ನೋಡದೆನ್ನಯ ಧಾಮರೂಪಗಳ ||
ಅರೆ ನಿತಾನಂದ ರೂಪಪ್ಪ |
ಪರಮಸುಖವಾಪ್ತಾಪ್ತ ಕಿಲ್ವಿಷ - |
ನಿರಹಿತಪವಿಂಧಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಪುಮೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ತುಣ್ಣ || ೨೦ ||

ಮೂರು ವೇದಗಳೇ ತೆರಬು ನಾ - |
ಕಾರಮೂರುತಿಯಾಗಿ ಬರುವುಪ್ಪ |
ಭಾರತಶತದೂಗುವುಪ್ಪ ಬಾಷಾಸನುತ ಸಂತಸದಿ ||
ತಾರು ಕರ್ಮದ ಗುಣದಿ ತರ್ತರು |
ತೋರುವರು ಯಜ್ಞ ಸ್ವರೂಪರು |
ಧೀರರವರಾ ಪುಣ್ಯದಿಂದಲಿ ಪಾಪ ಘಟಿಸುವರು || ೨೧ ||

ನರಕಸ್ವರ್ಗಗಳೆಂಬ ಹಾಟಗ |
ಳೆಡು ತದುಗರ ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲು |
ದೊಲಿಪ್ಪವ್ವ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಸ್ವರ್ಗವು ಪಾವದಲಿ ನರಕ ||
ಬರುವರೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡೈ |
ನರನ ಶುದ್ಧಸುಪುಣ್ಯಮುಖಮರು |
ಮರೆತರೆನ್ನನು ಸುಖವ ಕಾಂಬರಿ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಬೀರಿ || ೨೧ ||

ಕೇಳು ನರನೇ ಪುಣ್ಯದಿಂ ದುಃ - |
ತಾಳಿಯನು ಸಂಗ್ರಹಿಪ ತೆರವನು |
ಉಳಿ ವೇದಪ್ರೋಕ್ತ ನಿಧಿಯನು ತಿಳಿದು ವೇದವನು ||
ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿ ಸು - |
ರಾಲಯವ ಪಡೆಯುವರನಂತರ |
ಘೋಷಿಡುವರೆ ಯೆನ್ನ ಮರೆತೇ ಕಷ್ಟಸುಖವರು || ೨೨ ||

ಯೆನ್ನ ಸ್ವಾಂತಸ್ವರೂಪನುರತಿಪ |
ಯೆನ್ನ ಮರೆಯುವ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು |
ಪುಣ್ಯವೆಂದರ ಕಲೆಯ ನಾಲಗೆ ಬೀಳದೇ ಕಡಿದು ||
ಯೆನ್ನ ನಾಲಗೆ ದೀಕ್ಷಿತರ ಪು - |
ಯೆನ್ನ ವೇಳುವ ಯಜ್ಞದಿಂದಲಿ |
ನನ್ನತಾತ್ಮರು ಸ್ವರ್ಗ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮವತರು || ೨೨ ||

ಸುರತರುಚ್ಛಾ ಯೆಯಲಿ ಕುಳಿತಾ |
ಕುರುಡರಂದಿ ಬಿಕ್ಕೆಯೋಳಿಗೆ |
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕೆಯು ಬೀದುವವರಂತೆ ||
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಶತಯಜ್ಞ ಮಾಡತ |
ಮರೆಯುತ್ತೆನ್ನನು ಸ್ವರ್ಗ ಅಭಿಸಲು |
ದುರಿತವಲ್ಲವ ಪುಣ್ಯವೆಂದಿನೆ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವದು || ೨೩ ||

ನಾನು ಕೈವಶನಾಗದಿರುತಿಪ |
ತೀನಕರ್ಮವ ಪುಣ್ಯವೆನುತಲಿ |
ಮಾನಿಸತ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡೆವರು ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತರು ||
ಅನೆಯೈರಾವತಪ್ಪ ಮರಣು - |
ತೀನತೆಯ ಸಿಂಹಾ ನವುಪ್ಪ ಪುರ - |
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಮರರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯದು || ೨೩ ||

ಎನ್ನ ಮರೆತೇ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು |
ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವೆಯಲ್ಲ ಗುಣಸಂ - |
ಪನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಿಗಳೆದನು ಧಿಕ್ಕಾಯವರು ನಿಜವಾಗಿ ||
ಮನ್ನಿಸುವರೇ ಜನ್ಮಮರಣದ |
ದುರ್ನಡತೆಯಾಗರವೆಂಬರು |
ಮನ್ನಿಸುವರಿದು ಪುಣ್ಯವೆನುತಬ್ರಾಹ್ಮಿಗಳು ತಿಳಿಯೆ || ೨೪ ||

ಇರುವರೆಲ್ಲೆಯೆ ಸಿದ್ಧಿಧಾಸಿಯ - |
ರಿರುವರೆಲ್ಲೆಯೆ ಯಮ್ಪ್ರತಶರಧಿಗ - |
ಳಿರುವರೆಲ್ಲೆಯೆ ಭೋಗಿಸಲು ಬಹು ಕಾಮಭೇನುಗಳು ||
ಸುರತರುಗಳೆದ್ದಾನು ತ್ರೀದಾ |
ಪರಮನಿವೃತ್ತಿಸ್ವಾನವಲ್ಲೆಯೆ |
ಮರೆವುದೈ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಾಲ್ಪದೆಯದಾರಿಯಲಿ || ೨೪ ||

ಮಾಡುವರು ಗಂಧರರು ಗಾಯನ |
 ಗಾಢದಿಂ ಸಂತಸದಲ್ಲೆ ಕುಣಿ |
 ದಾಡುವರು ನೃತ್ಯದಲಿ ಯುವರ್ ಶಿರಂಭೆ ಮೊದಲಾಗಿ ||
 ಓಡುತ್ತಿವೆ ಸೇವಕನು ಮದನನು |
 ನೋಡು ಚಂದ್ರಮನುಡುಗುವನು ಕನ |
 ಪೋಡಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಹನ್ನೆ ವಾಯು ಸಂತತದಿ ||೨೩೦||

ಸುರಸುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು ವೈದಿಕ- |
 ನಿರುಪನೈ ವಿಧಿಯುಕ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ- |
 ಸುರಗಣಗಳು ಸಹಸ್ರ ಸ್ತುತಿಪಾಠಕರು ಪರಿಕಿಸಲು ||

ಅರವರಧಿಕಾರಿಗಳ ಪರಿಯಲಿ |
 ಚರಿವರಲ್ಲಿಯೆ ಲೋಕಪಾಲರು |
 ಮೆರೆವುದುಚ್ಚಿತ್ತವ ತುರಂಗಮಮಾಡುತಿಹ ಗೋಬೆ || ೨೩೧ ||

ಯಜ್ಞಗಳ ಲಂಪಟರು ಯಜ್ಞದಿ |
 ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಯ ಗೈಯಲು |
 ಮುನ್ನ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರ ಭೋಗಗಳನ್ನು ಭೋಗಿಸಿರು ||
 ಪುಣ್ಯಮಾನದಿ ಭೋಗಿಸಿಹುದಿದು |
 ಪುಣ್ಯ ತೀರಲು ಭೋಗತೀರವು- |
 ರೆನ್ನೋ ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ವಾರ್ಧ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೨೩೨ ||

**ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ವಿಶಾಲಂ ಕ್ಷೀಣೇ ಪುಣ್ಯೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಂ ವಿರಂತಿ |
 ಏವಂ ತ್ರಯೋಧರ್ಮಮನುಪ್ರಪನ್ನಾ ಗತಾಗತಂ ಕಾನುಕಾನಾ ಲಭಂತೇ || ೨೧ ||**

ತೀರತೀ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವವು |
 ಹಾರುವರು ದೇವೇಂದ್ರಪದದಿಂ |
 ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಬೇಗದಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವನು ||
 ವಾರನಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ ವಿತ್ತವ |
 ಸೇರೆ ದೈನ್ಯವ ವಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ |
 ದ್ವಾರದಲಿ ಸಹ ನಿಲಲು ಬಿಡಕಾ ಬಳಿಕ ವಾರಸ್ತ್ರೀ || ೨೩೩ ||

ಕನಸಿನಲಿ ಗೋಚರಕೆ ಬಂದಿಹ |
 ಧನವು ನಿಧಿನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ತನ್ನದ |
 ಯೆನುತ ನಂಟಲು ಸಿಗುವುದೇನಿದು ಕನಸು ತೀರಲೈ ||
 ಕ್ಷಣಿಕೋಪರಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವದು |
 ನನಸ ಬಾರದು ನಿಜವೆನುತ ನಿಜ- |
 ತನವು ತೋರದು ದೀಕ್ಷಿತರ ಯಾಜ್ಞಕರ ನೈಭವಕೆ || ೨೩೪ ||

ಈ ತೆರದಲೀ ಯಜ್ಞಕರ್ತರ |
 ಭೂತಳದೊಳೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ತಿಳಿಯೈ |
 ಪಾತವಷ್ಟು ಸ್ವರ್ಗದಿಂ ತೀರಲೈ ಪುಣ್ಯವದು ||
 ಘಾತಕಿಗಳೇನವರು ಯೆನ್ನಯ |
 ಪ್ರೀತಿಸವನು ಮರೆತು ಸ್ವರ್ಗದ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ಪುಣ್ಯತೀರಲು ಬರುವರೈ ಕೆಳಗೆ || ೨೩೫ ||

ವೇದದಲಿ ಹೇಳಿದರ್ ಕರ್ಮದ |
 ಹಾದಿಯೊಪರಿ ಕ್ಷುದ್ರಕೂಲದವು |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳೆನ್ನ ನೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ವೇದವೇನಿಯದು ||
 ಆದರಿಂದೆರದನೆಯದೆನ್ನಯ |
 ಹಾದಿ ಹಿಡಿದರೆ ನೆರಳು ನಿಜವೆಂ- |
 ದಾದರಿಪ ಪರಿಯುಕ್ತಿ ಬಿಟ್ಟಾ ತೊಡ ಕೊಂಡಂತೆ || ೨೩೬ ||

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ತಾವ್ |
 ಮೂತ್ರಮಲಗೃಹದೊಳಗೆ ಗರ್ಭದಿ |
 ಯಾತನೆಯ ಸಹಿಸುತಲಿ ನವಮಾಸಗಳ ಪರ್ಯಂತ ||
 ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸುವರು ನಾಯುವ- |
 ರೀತೆರದಿ ಪಡೆಯುವರು ಯಾರಾ- |
 ಯಾತಗಳ ಕೇಳುವರ್ ದೀಕ್ಷಿತಯಾಜ್ಞಕರು ಜಗದಿ ||೨೩೭||

ನರನಿ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ವಚನವ |
 ಮರೆಯ ಬೇಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳೆ |
 ಧರೆಯೊಳೆನ್ನನು ಹೊರತು ನಂಬದಿರನ್ನಮಾರ್ಗವನು ||
 ಚರಿಸಿದರು ವೇದೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ- |
 ನರಿಯಲಾ ನೀ ವ್ಯರ್ಥವೆನುತಲಿ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳೈ ನಾನಿಹೆನೊರ್ವ ಶಾಶ್ವತನು || ೨೩೮ ||

**ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ವಾಂ ಯೇ ಜನಾಃ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |
 ತೇಷಾಂ ನಿತ್ಯಾಭಿಯುಕ್ತಾನಾಂ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಂ ವಹಾಮ್ಯಹಮ್ || ೨೨ ||**

ನರನೆ ಕೇಶೈ ಗರ್ಭಪಿಂಡ- |
 ಕ್ಕಿರುವುದೇನುದ್ಯೋಗ ತಾಯಿಯೆ |
 ಭರದೋಳದ ಪೋಷಿಸುವಳೈಯದರಂತೆ ಜಗದೋಳಗೆ ||
 ಮರೆಯದೆನ್ನ ನನಸ್ಯ ಭಾವದಿ |
 ನಿರುತ ಸೇವಿಸ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾ- |
 ನಿರುವೆ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟದಾಯಕ ಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯಲಾ || ೨೩೯ ||

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ತಿಳಿಯರು |
 ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಸೇವಿಸು- |
 ರೆನ್ನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಪೂಜಿಸಲಾರರೀಜಗದಿ ||
 ಎನ್ನ ಹೊರತಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖ ಬೀ- |
 ಡೆನ್ನವರು ಭಜಿಸುವರು ಯೆನ್ನನು- |
 ನಸ್ಯಭಾವದಿ ಸೇವಿಸುವರನು ಸೇವಿಸುವೆ ನಾನು || ೨೪೦ ||

ಎರಡನೆಯ ಭಾವವನರಿಂದಲೆ |
 ಯಿರುವೆನ್ನೆಯ ಭಜನಮಾತ್ರದಿ |
 ಭರದಲವರನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ||
 ಪರಮ ಭಕ್ತರು ಯೆನ್ನವರು ನೀ- |
 ನರಿಯಲಾ ನಾನವರ ಚಿಂತಿತ |
 ನಿರುತ ಕೊಡುವೆನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಮನದಭೀಷ್ಟವನು
 || ೨೪೧ ||

ಯೇಽಸ್ಯ ನ್ಯದೇವತಾಭಕ್ತಾ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನಿಷ್ಠತಾಃ |
 ತೇಽಪಿ ನಾನೇವ ಕಾಂತೇಯ ಯಜಂತ್ಯನಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ || ೨೩ ||

ಇರುವುದೆರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರವು |
 ಮರೆತು ಯೆನ್ನಯ ವ್ಯಾಸಕತ್ವವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸುವರು ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ತರಣಿವಾಸವನೋವುಪಾವಕ- |
 ರಿರುವಳೈ ಹಲವರಿಗೆ ದೇವತೆ- |
 ಯಿರು ಕಣಾ ತತ್ಪೂಜೆ ಬರುವುದು ಯೆನಗೆ ನೋಡಿದರೆ
 || ೨೪೨ ||
 ನಾನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ ನಿಜವಿದು |
 ಬ್ಬಾಸವವರಿಂಗಿಲ್ಲ ಕಾರಣ |
 ಹನಿಯಿವುದು ಭಜನವನರದು ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಯದು ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ |
 ವಾನವರ ತಿಳಿಗೋಡಿತನವನು |
 ಧ್ಯಾನವೂರ್ವಕ ನೋಡು ಮೂಢರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಿರಹಿತರ ||೨೪೩||

ಮರಿಯು ಗೂಡಿನಲಿರಲು ರೆಕ್ಕೆಯು |
 ಬರುವನಕ ತಾಯ್ ಹಕ್ಕಿ ತಾನ- |
 ಕ್ಕರದಿ ಪೋಷಿಸ ತೆರದಿ ಭಕ್ತರ ಪೋಷಿಸುವೆ ನಾನು ||
 ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಕ್ಷುಕ್ತಿಪಾನೆಯ |
 ಭರದಿ ತಾಯ್ನನ್ನ ಭಕ್ತನ ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲ್ಲವ ನೋಳ್ಳ ಕೆರದಲಿ ಭಕ್ತರನು ಕಾಯ್ತೆ || ೨೪೨ ||

ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಂದಲಿ |
 ಭಾರವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಬಿಡುವರೊ |
 ಧಾರಣಿಯಲಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾನಿಚ್ಛೆ ತವನೀವೆ ||
 ತೋರಿದರೆ ನಾಯುಜ್ಞದಿಕ್ಕೆಯು |
 ಪೂರಯಿಸುವೆನು ಕೌತುಕದೋಳದಿ |
 ಚಾರುಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮ ಕೊಡುವೆನು ಸೇವೆ ಇಚ್ಛೆಸಲು || ೨೪೩ ||

ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂದವರ ಮಾನಸ |
 ದೇಳಿಗೆಯ ನಾ ಪೂರಯಿಸಿ ಸಂ- |
 ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನಿತ್ತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಭಕ್ತರಲಿ ||
 ಹೇಳಲೇನರ ಸರ್ವ ಭಾರವು |
 ಬೀಳುವುದು ಮೈ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನಯ |
 ತಾಳುವೆನು ನಾನವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳೆಲ್ಲ || ೨೪೪ ||

ಮರಕಿಯವು ಬಹು ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳು |
 ಒರುವುದೋದೇ ಬೀಜದಿಂದಲಿ |
 ಯಿರರೆ ನೀಲರಿಯುವುದು ಬುಡಕೋ ಟೊಂಗೆಯೆಲೆಗಳೆಗೋ ||
 ನರನಿಗಿಹುವು ದಶೋದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು |
 ಬರುವುದವನೋಬ್ಬಿಗೆ ನೋಡಲು ತತ್ತ್ವಪೂರ್ವಕದಿ || ೨೪೫ ||

ಅಡಿಗೆಯುತ್ತಮ ಮಾಡಿ ಕಿವಿಯೊಳ- |
 ಗಿಡುವರೇ ಮಾನವರು ಯೂಗಳ |
 ಕೊಡುವರೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಮೂಸಲಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ||
 ಅಡಿಗೆಯನು ಸೇವಿವುದು ಜಾಯಿಯೆ |
 ಸಡಗರದ ಪರಿಮಳವ ಮೂಗಿಗೆ |
 ಕೊಡಲು ಬೇಕೈ ತತ್ತ್ವನಿದನಿರನುತುಕೋ ಪಾರ್ಥ || ೨೪೬ ||

ಎನ ತಿಳಿಯದೆ ಭಜನ ಮಾಡಲು |
ಯೆನ್ನ ಸೇರದು ನೋಡು ವ್ಯರ್ಥವ |
ದನ್ನ ತಲಿ ನೀ ತಿಳಿಯೊ ಯೆನ್ನಯ ಭಾವನೆಯೆ ಬೇಕು ||

ಎನ್ನ ಸೇರುವ ಸೇವೆ ಗುಣವಂ- |
ಪನ್ನವಿರ ಬೇಕದಕೆ ಜ್ಞಾನವು |
ಕಣ್ಣುಗಳು ಜ್ಞಾನದಲಿ ಸರ್ವವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಹುದು || ೨೪೪ ||

ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯ ಜ್ಞಾನಾಂ ಭೋಕ್ತಾ ಚ ಪ್ರಭುರೇವ ಚ |
ನ ತು ಮಾನುಭಿಜಾನಂತಿ ತತ್ತ್ವೇನಾತಶ್ಚಾನಂತಿ ತೇ || ೨೪ ||

ನಾನಿಹೆನು ಯಜ್ಞೋಪಚಾರದ |
ಮಾನನಿಯನು ಜಗದಿ ಭೋಕ್ತನು |
ನಾನಿಹೆನು ಕೇಳ ಸರ್ವಯಜ್ಞದ ಮೂಲಬೀಜನಲಾ ||
ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯರು ತಿಳಿಯದೆನ್ನನು |
ಹೀನ ದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಪರು |
ಹಾನಿಯನು ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ತರುವರು ಕರ್ಮಧರ್ಮದಲಿ ||೨೪೦||

ಸುರನದಿಯ ಜಲವನ್ನು ಜಗದಲಿ |
ಸುರನದಿಗೆ ಕೊಡುತೆಹರು ಮನುಜರು |
ಸುರರ ಪಿತೃಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದಲಿ ಭೇದವೇನಿಹುದು ||

ನರನೆ ನೋಡಿಲ ತೆರದಿ ಕೊಡುತೆಹ- |
ರಿಯಲಾ ನಾನಿತ್ತುದನೆ ಮೇ- |
ಣಿರುವೆನ್ನೆ ಬಹು ಭೇದ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ || ೨೪೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- |
ನರುಹಿದನು ನಿನಗೀಗ ಕಾರಣ |
ನರರು ಕೇಳಲ ತೆರದಿ ಬರುವರು ಸೇರುವರೆ ಯೆನ್ನ ||
ಪರಿಪರಿಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಂದದಿ |
ಬರುವುದೈ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯವರಿಗೆ |
ಬರುವರೈ ಮನೆಯಿಚ್ಛೆ ತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿ || ೨೪೨ ||

ಯಾಂತಿ ದೇವವ್ರತಾ ದೇವಾನ್ ಪಿತೃನ್ ಯಾಂತಿ ಪಿತೃವ್ರತಾಃ |
ಭೂತಾನಿ ಯಾಂತಿ ಭೂತೇಜ್ಯಾ ಯಾಂತಿ ಮದ್ಯಾಜಿನೋಽಪಿ ಮಾಮ್ || ೨೪ ||

ನಿತ್ಯ ವಾಕ್ತನುಮನಗಳಿಂದಲಿ |
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ದೇವತೆಯ ಭಜನವ |
ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಜನರು ಯಾವಜ್ಞಿವ ದೃಢವಾಗಿ ||
ಸತ್ತನಂತರ ನೋಡು ತತ್ತ- |
ದ್ಭಕ್ತಿಮಾನದ ತೆರದೊಳ್ಳೆ ಕೃಪು |
ಬತ್ತಿನುತ ತಿಳಿ ಪಡೆವರೈ ಸಾಯುಜ್ಯವದರೊಳಗೆ || ೨೪೩ ||

ಪಿತರನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಪರು |
ಮೃತಿಯನಂತರ ಪಿತೃಸ್ವರೂಪರು |
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಜನಿಸುವರು ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ತದ ತೆರದಿ ||
ಮತಿಯು ಭೂತಪಿಶಾಚರಲ್ಲಿಯೆ |
ಗತಿಸಿ ಭಜಿಸಲು ಕ್ಷುದ್ರದೈವತ- |
ತತಿಯನವರದ ಸೇವರಲ್ಲವೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕೆ || ೨೪೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಲ ಕರ್ಮವಶದಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯನು ಸೇವರು |
ಪರಿಹಿಸಲು ಸ್ವಾರ್ಥತದ ಫಲದಿಂ ಜನ್ಮ ಸಿಗುವುದಲಾ ||

ನಿರುತವೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಲಿ |
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುತ |
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಧ್ಯಾನವರ್ಣನವಾರು ಮಾಡುವರೊ || ೨೪೫ ||

ನಾನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆನುತಲಿ |
ಮಾನಿಸುತ ಸರ್ವಾಂಗದಿಂದಲಿ |
ಧ್ಯಾನಿಸುವರೆನ್ನೆನ್ನೆ ವಂದಿಪರೆನ್ನೆನೇ ಜಗದಿ ||
ದಾನಧರ್ಮಾದಿಗಳ ಕರ್ಮವ- |
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದಿಸೆಯಿಂ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಡುತ್ತ ಯೆನುಕರ್ಮಣೆಯ ಮಾಡುವರು || ೨೪೬ ||

ಎನ್ನ ರೂಪಜ್ಞಾನ ನಿಜದಲಿ |
ಮುನ್ನ ಸಿಗ ಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯೋ- |
ಳೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವರು ಶುದ್ಧಭಾವದಲಿ ||
ಎನ್ನ ಯೋಗದಿ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸಂ- |
ಪನ್ನರಿಹರೈ ತೃಪ್ತಚಿತ್ತರು |
ಯೆನ್ನ ದಿಸೆಯಿಂ ಸ್ವಾಯುವನ್ನರ್ಪಿಸಿದರೆನಗಾ || ೨೪೭ ||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೋಂದೆ ಪರತರ ।
 ವಸ್ತು ನಾನೇ ಯೆನುತ ಮನದಾ ।
 ಸತ್ತಿಯನು ಧರಿಸಿಹರು ತುಟ್ಟಿ ಪರಸ್ತು ವಸ್ತುವನು ॥
 ಕೀರ್ತಿಯನು ಬೆಳೆಸುವೆವು ಯನ್ನಯ ।
 ಚಿತ್ತದಲ್ಲೇ ದರ್ಪ ತಾಳರು ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯೆ ಹಿಡಿದು ಜಗದಿ ಸಕಾಮರೆನಿಸುವರು ॥೨೫೮॥

ಎನ್ನ ಪ್ರೇಮವೆ ಪ್ರೇಮವವರಿಗೆ ।
 ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ನರನು ಕಾಣರು ।
 ಯೆನ್ನಲೇ ಮರುಳಾಗಿ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ತೋರಿಯುವರು ॥
 ಎನ್ನ ಬ್ಲಾನವ ಕೊಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗ ।
 ಳನ್ನೆ ಕಲಿವರು ಯೆನ್ನ ಬ್ಲಾನವದ ।
 ಮನ್ನಣೆಯ ಗುರುಮಂತ್ರ ಕಲಿವರು ತ್ಯಜಿಪರನೈವನು ॥೨೫೯॥

ಮರಣವಾಗುವ ಮೊದಲೆ ಬೇವಿತ ।
 ನಿರುವ ಸಮಯದೊಳೆನ್ನ ರೂಪವ ।
 ಧರಿಸಿಹರು ಸಾಯಿತ್ಯ ಮತ್ತವರೆಲ್ಲಿ ಶೋಗುವರು ॥
 ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಪರೆಲ್ಲರು ।
 ಭರದೊಳೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಪ್ಪರು ।
 ವಿರಚಿಸುವರರ್ಪಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲದರೆನಗೆ ಸೇವೆಯಲಿ ॥ ೨೬೦ ॥

ಯಾರೆನಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮವನೆಯರ್ಪಿಸಿ ।
 ಭೂರಿಭಕ್ತಿಯ ಭರದಿ ಮೆರೆವರೊ ।
 ಧೀರತನದಿಂ ಭಕ್ತರವರೆನ್ನೆ ಸೇರವರು ॥
 ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
 ಬಾರದೈ ಬಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಧಾರಣೆಯಲೇ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗರುಹಿದೆನು ನಾನೀಗ ॥ ೨೬೧ ॥

ಎನ್ನ ತಿಳಿದೆನು ಜ್ಞಾನವಾಂತ್ರಿನು ।
 ತೆನ್ನವವನೇ ಮೂಢನೆಂಬೆನು ।
 ಧನ್ಯ ತಾನೆಂಬುವವನೆ ಹತಭಾಗ್ಯನೆನ ಬೇಕು ॥
 ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದೆ ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದೆ ।
 ಮುನ್ನ ತವ ಸಾಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ ।
 ನೆನ್ನವವ ದಾಂಭರನು ಸೇರನು ಯೆನ್ನ ನಾ ನರನು ! ೨೬೨ ॥

ಮುಕ್ತನಾಗಿಹೆನೆಂದು ಬಹು ದುಃ ।
 ಶೋಕಿಯನು ಹೇಳುವನು ನಿಜದಲಿ ।
 ಮುಕ್ತನಲ್ಲ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ ॥

ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ ಬ್ಲಾನದರ್ಪದಿ ।
 ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದು ಮುಕ್ತಿಯೆನ್ನನು ಸೇರರಾಜನರು ॥ ೨೬೩ ॥

ವೇದಕಿಂ ವಿಗಲಾದ ಬ್ಲಾನವ ।
 ಭೋಧಿಸುವದನು ಕಾಣೆನದೆವಿ ವಿ ।
 ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ನೇತಿಯೆಂದುತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟಿತಲಾ ॥
 ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಸಹಸ್ರಮುಖ ತಾ- ।
 ನಾದನೈ ಮೈಕೆಳಗೆ ಹಾಸಿಗೆ- ।
 ಯಾದರೈ ನಿರ್ವಿಣ್ಣುಮತಿ ಸನಕಾದಿ ಮುನಿವರರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಹರನ ಸಮತೂಕದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ।
 ಳಿರುವಾರೀ ಜಗದೊಕಾಹರ ।
 ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದಿ ಪಾಡೋದಕದ ಗಂಗೆಯನು ॥
 ಸಿರಿಯ ತೂಕದ ದಾಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- ।
 ತರುಣಿ ಸಂಸನ್ನತೆಯ ರಾಣಿಯು ।
 ಮೆರೆವಕಾರಿಗೆ ಹೋಗಲೆಂತೀದೀವದೇವನನು ॥ ೨೬೫ ॥

ಮೆರೆವುದಮರಾವತಿಯು ನೋಡಲು ।
 ಹರಿಯ ದಾಸಿಯರಿರುವ ಗುಡಿಸಲು ।
 ಸುರಸತಿಯು ಗೊಂಬೆಯು ಕಣಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಟಾಕ್ಷದಲಿ ॥
 ಮರಿಯಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸಕೋಪದಿ ।
 ಸುರಸತಿಯು ಪಾಕಾಗಿ ಶೋಪನು ।
 ಸುರಪನಮರಾವತಿಯು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು ॥ ೨೬೬ ॥

ದೃಷ್ಟಿಪಾತವು ನೀಳೆ ಗಿಡದಲಿ ।
 ಹುಟ್ಟುವುದು ಸುರತರು ವಿಚಿತ್ರಕ- ।
 ನಿಷ್ಠ ದಾಸಿಯ ಮಹಿಮೆ ಕೇಳೆಯಾ ಸರಾಪ್ತರನ ॥
 ಪಟ್ಟರಾಣಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವಳ ಪ್ರ- ।
 ತಿಷ್ಠೆ ನಾನೇನಿಂತ ಹೋಗಲಿ ।
 ಸುಟ್ಟು ತಾನಭಿಮಾನವನು ಕಾಲ್ಪಿತ್ಯತಿಹವಳು ॥ ೨೬೭ ॥

ಶ್ರೇಷ್ಠತನವನು ಒದಿಗೆ ಸಾರಿಸಿ ।
 ಬಟ್ಟು ಗರ್ವವ ನಮ್ರಭಾವವ ।
 ತೊಟ್ಟು ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಸುಲಭವಾಗುವುದು ॥
 ದೃಷ್ಟಿಗೊಡುವರು ಚಂದ್ರರೈ ಮು- ।
 ದಪ್ಪು ಖಡ್ಗೋತಗಲು ಹೋಳವುಪು ।
 ಶ್ರೇಷ್ಠಪಿತೃಯು ಯಜ್ಞವರಾಪ್ತರ ವಸ್ತುನಿವ ಮಹಿಮೆ ! ೨೬೮ ॥

ಹರನ ತಪಸಿನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದು |
 ಸಿರಿಯ ಸಿರಿವಂತಿಕೆಯು ಸೋತುದು |
 ಧರೆಯೊಳೇನೀ ಮಶಕವಾಮರರವರೇ ಜೋಡಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ಯೆನ್ನನು |
 ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಲಭಿಸರೆಂಬುವು- |
 ರರೆ ಜ್ಞಾನದ ಗರ್ವದಿಂದಲಿ ನಾನು ಸಿಗಲಾರೆ || ೨೬೯ ||

ತೊಲೆಯ ಬೀಕಭಿಮಾನ ದೇಹದಿ |
 ಸಿರಿಯ ಮದವನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ರತೆ |
 ಧರಿಸುತೆನ್ನನು ಭಜಿಸಿ ಬೇಕೈ ವಿನಯಯುತರಾಗಿ ||
 ನರನೆ ಸೇವಿಸಲೆನ್ನ ನೀಪರಿ |
 ಒರುವರೆನ್ನಯ ಮನಕೆ ಭಕ್ತರು |
 ಮೆರೆಸುವನು ನಾನವರ ಭಕ್ತಾದೀನನೈ ನಾನು || ೨೭೦ ||

**ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಂ ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಯಚ್ಛತಿ |
 ತದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯಪಹೃತಮಶ್ವಾಮಿ ಪ್ರಯತಾತ್ಮನಃ || ೨೬ ||**

ದೃಢತರದ ನಿಶೀಮಭಾವದೊ- |
 ಳೊಡನೆ ಯಾವುದೆ ಹಣ್ಣನೊಂದನು |
 ಕೊಡಲು ಬೇಕೆನುತೆನಗೆ ಕೈಸರಿಸಿದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ||
 ಸಡಗರದಿ ನಾನದನು ಕೈಯಿಂ |
 ಹಿಡಿದಿಳಿದು ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕುವೆ |
 ಗಡವಿಡಿಯು ಕೇಳಷ್ಟು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮರುಳಯೆನು ||೨೭೦||

ಎನಗೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಮಿನುಗುತಿದೆ ವೈಕುಂಠದಿಂ ಮಿಗಿ- |
 ಲೆನಿಸಿ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸುವುದು ಮೂಲ್ಯದಲಿ ||
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಪಾಲಕಡಲಿನ |
 ಘನತರದ ಶಯ್ಯೆಗಳ ಕೊಟ್ಟರೆ |
 ಮನದಣಿವ ದಾನಗಳ ಮಾಡಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು || ೨೭೫ ||

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲೆನಗೆ ಪುಷ್ಪವು- |
 ನಿತ್ತರದ ನಾ ಮೂಸಿ ನೋಡದೆ |
 ಸತ್ವರದೊಳದ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕುವೆನಕ್ಕರದಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಎತ್ತಣದ ಹೂವೇನು ಸಿಗದಿರೆ |
 ಪತ್ರದಿಂದಲೆ ತೃಪ್ತಿಯುಳ್ಳದು |
 ಮತ್ತೆ ನೋಡೆನು ಯಾವುದಾಗಲಿ ಹಸಿದೊ ವೋಗಿದುದೊ
 || ೨೭೨ ||

ತರಣಿಯಿಂದದ ದೀಪಮಾಲೆಯು |
 ವಿರಚಿಸಿದ ಪರಿಯಹುದು ಕೇಳೆ ಕೇ- |
 ಶರಮಲಯುಜಾಗುಗಿರಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಫಲನಿಯುದು ||
 ಗರುಡನಂದದ ವಾಹನಗಳ |
 ಸುರತರೂದ್ಯಾನಗಳನರ್ಪಿಸಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸುರಧೇನು ದಾನವ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಯಹುದು || ೨೭೬ ||

ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರೆನಗದು |
 ತೃಪ್ತಿಯಹುದೈ ಯೆನಗೆ ಪತ್ರದಿ |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬಿನಮೃತಸಮಾನ ಸವಿಯುದು ||
 ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷುಧಿತನು ಹಸಿವೆಯಿಂ ಬಳ- |
 ಲುತ್ತ ತೊಳವನಿಗೂಟ ಸಿಗಲಾ- |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸೆನದನು || ೨೭೩ ||

ನೀರ ಹನಿಯಿಂದೆನಗೆ ಸಂತಸ |
 ಮೇರುಸಮವಾಗಿಹುದು ಸವಿಯಲಿ |
 ತ್ರೀರಕೃತವಾದಮೃತ ಪಕ್ವಾನ್ನಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಯುದು ||
 ಧೀರ ಪಾರ್ಥನೆ ನೀನು ನಿಜ ಕ- |
 ಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ಸುಧಾಮನ |
 ಕೋರವಾದವಲಕ್ಕಿ ತರಲದ ತಿಂಬೆ ನಾನೆಂತು || ೨೭೭ ||

ಎಲೆಯು ಸಿಗದಿರೆ ಗಡದಭಾವದಿ |
 ಜಲವು ಸಿಗಲದ ಕೊಟ್ಟರೆನಗದು- |
 ನೊಲಿದು ಸೇವಿಸೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿತ್ತರಾಯಿತದು ||
 ಜಲವು ಸಿಗುವುದು ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ |
 ಸುಲಭದಲಿ ಸಾಯಾಸವಿಲ್ಲದ- |
 ಲಿಳೆಯೊಳದನರ್ಪಿಸಿದರಾಯಿತು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೨೭೪ ||

ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯು |
 ಮನದೊಳಣಿಸೆನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನು |
 ಮನಕೆ ತೃಪ್ತಿಯ ಕೊಡುವುದದು ಪಕ್ವಾನ್ನ ತುಚ್ಛವಲಾ ||
 ಎನಗೆ ಭಜಿಸುವ ಸಾಧನವು ಫಲ |
 ಮಿನುಗುತಿದ ಜಲ ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪವು |
 ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯವಹುದೊಂದೆ ಭಾವವು ಸಾಧನವದಲ್ಲ || ೨೭೮ ||

ನರನೆ ನಿನಗಿದ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳಿದೆ |
ಮರೆಯ ಬೀಡಿದ ಮುಂದೆ ಬುದ್ಧಿಯ |
ಪ್ವರಿತದಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿನ ಮಾಡೈ ಯನ್ನ ಮರೆಯದಲೆ ||

ನಿರುತ ಭಕ್ತಿ ಪುರಃಸರದೊಳನ |
ಗಿರದೆ ಘೋರಿಸು ಸೇವಿಸೈ ನಾ- |
ನಿರವೆ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ || ೨೭೯ ||

ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ವಾಸಿ ಯಜ್ಜುಹೋಷಿ ದದಾಸಿ ಯತ್ |
ಯತ್ತಪಸ್ಯಸಿ ಕೌಂತೇಯ ತತ್ಕುರುಷ್ವ ಮದರ್ಪಣಮ್ || ೨೮ ||

ಯಾವ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮಾಡುವಿ |
ಯಾವ ಭೋಗವ ಭೋಗಿಸುವಿ ನೀ |
ಫಾವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುವಿಯೊ ವಿಧವಿಧದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಯಾವ ದಾನವ ಮಾಳ್ವಿ ಪಾತ್ರಗೆ |
ಸೇವಕಗೆ ಬೀವನವ ಕೊಡುವಿಯೊ |
ಯಾವ ತಪ ಮೊದಲಾದ ಸಾಧನ ಮಾಳ್ವಿ ಲೋಕದಲಿ ||೨೮೦||

ತಾನು ಮಾಡಿಹೆನೆಂದು ತೊರೆದಭಿ |
ಮಾನವನು ತತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡುವುದು |
ಧ್ಯಾನಮನದಲಿ ಕರ್ಮದರೊರೆ ಬಾರದೈ ನರನೆ ||
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮದ |
ನೀನೆನಗೆ ಮಾಳ್ವುದು ಸಮರ್ಪಣೆ |
ಮಾನಿಸೀ ತತ್ತ್ವವನು ಲೌಕಿಕಕಾರ್ಯಕರ್ಮದಲಿ || ೨೮೦ ||

ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ ಮೋಕ್ಷೈಸೇ ಕರ್ಮಬಂಧನೈಃ |
ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗೇಗಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ವಿಮುಕ್ತೋ ಮಾಮುಪೈಷ್ಯಸಿ || ೨೮ ||

ಒಲೆಯ ಬೆಂಕಿಯೊಳಿಟ್ಟ ಬೀಜವು |
ನೆಲದೊಳಗೆ ಬತ್ತಿದರೆ ಬೆಳೆಯದು |
ಮೋಕೆ ಬಾರದು ಮರವು ಬರುವುದೆ ನರನೆ ಹೇಳಲನಗೆ ||
ಉಳಿಯೊಳಿಲ್ಲ ಶುಭಾಶುಭಕ್ಕಿಯೆ |
ಗಗಳನು ಯೆನಗರ್ಹಸಲು ಮಂದಿನ |
ಫಲವು ಬಾರದು ಜನನಮರಣದ ಯೋಚನೆಂಬೆ ಬೀಜ ||೨೮೧||

ಕರ್ಮವೆನಗರ್ಹಣೆಯ ಮಾಡಲು |
ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಿತು ಜನ್ಮ ತಪ್ಪಲು |
ಕರ್ಮಫಲ ಸುಖದುಃಖ ತಪ್ಪಿತು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೨೮೧ ||
ವೇಳೆಗಳೆಯದೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ |
ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ |
ನೀಳು ಶೀಘ್ರದಿ ಸಾಧಿಸೈ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗವೆಂದ ||

ಕರ್ಮವುಳಿದರೆ ಫಲದ ದೆಸೆಯಿಂ |
ಜನ್ಮವೆತ್ತಲು ಬೇಕು ಫಲವದು |
ಜನ್ಮದಲಿ ಸುಖದುಃಖರೂಪದಿ ಜಾಧಿಸುತ್ತಿಹುದು ||

ಬೀಜದೀ ಜೀವದ ಬಂಧಮೋಚನವಹುದು ಯೆನ್ನಲ್ಲ || ೨೮೧ ||
ಫಲದೀ ಸುಖದುಃಖಜಲಧಿಲ |
ತಾಳದಾಯಾಸವನು ಜಗದಲಿ |
ಕೇಳು ದೀಪದ ಬಂಧಮೋಚನವಹುದು ಯೆನ್ನಲ್ಲ || ೨೮೧ ||

ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ನ ಮೇ ದ್ವೇಷೋಽಸ್ಮಿ ನ ಪ್ರಿಯಃ |
ಯೇ ಭಜಂತಿ ತು ನಾಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಯಿ ತೇ ತೇಷು ಚಾತ್ಮಹಮ್ || ೨೯ ||

ನಾನು ನೀನವನೆಂಬ ಭಾವದಿ |
ಹೀನನಾಗಿಹೆ ದ್ವೇಷ ಮತ್ತರ |
ನಾನರಿಯೆ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಮನಾಗಿರುವೆನೆಲ್ಲರಲಿ ||
ಹಾನಿ ಮಾಡುತಹಂಕೃತಿಯ ಮನೆ |
ಜ್ಞಾನವೂರ್ವಕ ಭಜಿಸಲೆನ್ನನು |
ಜ್ಞೋತಿಯಲಿ ಸೇವಿಸುವರೆನ್ನನೆ ತನುಮನೋಧನದಿ ||೨೮೨||

ಬೀರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ನಡೆದರು |
ತೋರದವರಲಿ ಬೀರೆತನವು ತ |
ಊರ ಬೀರಾಗಿರಲು ಮನವೆನ್ನಸ್ವರೂಪವಲಾ ||
ಭಾರಿ ಪ್ರೇಮದೊಳಾನು ವಾಸಿಸೆ |
ಚಾರುತರ ಮಧುಕ್ತಹೃದಯದಿ |
ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲ ತೋರುವರೆನ್ನಲಾ ಜನರು || ೨೮೨ ||

ಭೂವಿಕರ ವಿಸ್ತಾರ ವೆಟಿತರು |
 ತೋರುವುದು ಕಿರಿದಾದ ಬೀಜದಿ |
 ತೋರುವುದು ಮರದಲ್ಲಿ ಬೀಜವು ಯೆನ್ನದೀ ಪರಿಯು ||
 ಬೀರೆತನ ತೋರುವುದು ಹೆಸರಲಿ |
 ಬೀರೆತನವಿಲ್ಲೊಳಗೆ ನೋಡಲು |
 ತೋರುವೆನು ನಾನಲ್ಲಿ ತೋರುವುದೆನ್ನಲೀ ಜಗವು || ೨೮೭ ||

ಅನ್ಯರಿಂ ಕಡ ತಂದು ಧರಿಸಿದ |
 ಚಿನ್ನದಾಭರಣಗಳು ವ್ಯರ್ಥವು |
 ಮನ್ನಿಸುವರೇ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪರುದಾಸವ್ಯಕ್ತಿಯನು ||

ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗದಲಿ |
 ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂತತ |
 ವೆನ್ನ ರೂಪದೊಳ್ಳೆಕ್ಕ ಹೊಂದುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೨೮೮ ||

ಪರಿಮಳವ ಕಡೆದೊಯ್ಯೆ ಗಾಳಿಯು |
 ಮರದ ಹೊಂಗೆಗೆ ಹೂವು ತೂಗುತ್ತ- |
 ಲಿರುವುದೈ ನಿರ್ವಾಸಮಪ್ಪುದು ಬಾಡಿ ಬೀಜವನಕ ||
 ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಭಕ್ತವೃಂದವು |
 ತೋರೆದು ತನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮಭಾವವ |
 ಭರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಳ್ವುದು ವಿಗತಕಲ್ಪವವು || ೨೮೯ ||

ಅಪಿ ಚೇತ್ಸುದುರಾಚಾರೋ ಭಜತೇ ನಾಮನ ನೈಭಾಕ್ |
 ಸಾಧುರೇವ ಸ ಮಂತವ್ಯಃ ಸಮ್ಯಗ್ವ್ಯವಸಿತೋ ಹಿ ಸಃ || ೩೦ ||

ನರನ ಪ್ರೇಮದಲೆನ್ನ ಸೇವಿಸಿ |
 ನಿರುತ ಭಜಿಸುತ್ತ ಜನ್ಮಮರಣಚಿ- |
 ಕುರವ ನರನಾವಾತ ಗೆದ್ದೊ ಯಾವನವನಿರಲಿ ||
 ಧರಣಿಯೊಳಗಾ ನರನು ಪಾನಾ- |
 ಚರಣಿಯಾದರು ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯ |
 ಸೆರಗೆ ಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ವಪಾಪವು ಬೂದಿಯಾಗುವುದು || ೨೯೦ ||

ಈ ತೆರದಲಾ ಪೂರ್ವವಯಸಿನ |
 ಪಾತಕಂಗಳ ರಾಶಿ ಕಡೆಗಿನ |
 ಪೂತಕರ್ಮಾಚರಣಭಕ್ತಿಯು ಸುಡದೆ ಬಿಡುತಿಯದೆ ||
 ಪಾತಕರಪಾಪಸ್ವರೂಪನು |
 ಸೋತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವೆಂಬುವು |
 ತೀರ್ಥದಲಿ ಸುಸ್ನಾತನಾಗುತ ಶರಣ ಹೋಗಲೆನ್ನ || ೨೯೩ ||

ಮರಣಕಾಲದ ಬುದ್ಧಿ ದೃಢತರ |
 ಬರುವುದೈ ಮುಂದಿನ ಜನಮಕರು |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಮೃತಿಯಂತಿಕದ ಕಾಲದಲಿ ||
 ಶರಣಿಜನರೊಳಗುತ್ತಮನು ಯೆಂ- |
 ದರಿತುಕೋ ನೀನವನ ನಿಜವಿದು |
 ಹರಣವಪ್ಪುದು ಪೂರ್ವವಯಸಿನ ಪಾಪವೃಂದವದು || ೨೯೧ ||

ಕುಲ ಪವಿತ್ರವದಾಯ್ತು ನಿರ್ಮಲ |
 ಘಳಿಸುವನಲಾ ನಿಜ ಕುಲೀನತೆ |
 ತಿಳಿಯೆ ನಾರ್ಥಕವಾಯ್ತು ಜಿನ್ನವು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆನ್ನ ||
 ತಿಳಿವನವ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ |
 ಘಳಿಸುವನು ತಪಃಚರಣಫಲ |
 ಬಳಿಕ ಕೇಳಪ್ಪಾಂಗಂಯೋಗವು ಬರುವುದವನಿಗೆ || ೨೯೪ ||

ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕಲು |
 ಮರಣ ಬಂತೆಂಬರು ಸುಗಾಧದಿ |
 ಮರಳಿ ಮೇಲಕೆ ಬಂದು ದಂಡೆಗೆ ಹತ್ತಿದರೆ ಕಡೆಗೆ ||
 ಮರಣ ಬಂತೆಂದುವರೇ ಯುವ |
 ತಿರಿಗೆ ಬದುಕಿನೆಂದು ಪೇಳ್ವರು |
 ಪುರಣವದು ನಿಜವಲ್ಲ ಬದುಕಿದುದಿದುವೆ ನಿಜ ಮಾತು || ೨೯೨ ||

ಮನದ ಬುದ್ಧಿಯ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ |
 ಘನಶರದ ದೃಢಭಕ್ತಿಭಾವದ |
 ನುಣುಪು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸುತೆನೆಗೆ ಕೊದಲದನು ||
 ಹನನವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವು |
 ಯೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೆ |
 ಯೆನಗೆ ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸುವ ನರ ಪಡೆವನೈ ಸೋಕ್ಷ || ೨೯೫ ||

ಷ್ಠಿಪ್ರಃ ಭವತಿ ಧರ್ಮಾತ್ಪಾ ಶಶ್ಚಚ್ಚಾಂತಿಂ ನಿಗಚ್ಛತಿ |
 ಕಾಂತೇಯ ಪ್ರತಿಜಾನೀಹಿ ನ ನೋ ಭಕ್ತಃ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ || ೩೧ ||

ಬರುವುದೆಂದನೆ ಗತಿಯು ಮರಣೋ |
 ತ್ತರವೆನುತ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿನಗಿರೆ |
 ತೋಯಿ ಬೀಕಾ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನು ಧನಂಜಯನೆ ||
 ಅರೆಯುವೈತದ ಬಾನಿಯಲಿ ಬಿ- |
 ದ್ವಿರುವನಿಗೆ ಸಾವಹುದೆ ನೋಡಲು |
 ಶರಣಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಸ್ಪರು ಭಜನಮಾತ್ರದಲಿ || ೨೯೬ ||

ದಿನಸನುಗಯಿಪ ತನಕ ಕತ್ತಲೆ- |
 ಯೆನುವರೀ ಲೋಕದಲಿ ಕತ್ತಲೆ |
 ದಿನಸನುಭಮುಖ ಮಿನುಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆಯೆ ಕರಗುವುದು ||
 ಅನಿತು ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯು |
 ದಿನಸನುದಯಿಸದಿರಲು ಪಾಸಗ- |
 ಳನುತ ಷಿ ಕಾಂತೀಯ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯು
 || ೨೯೭ ||

ಶರಣಿಗಳು ನಿಜ ಚಿತ್ತವೆನ್ನಯ |
 ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ಯೋಗ ಮಾಡಲು |
 ಭರದೊಳಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೊಳಗೈಕೈವನು ಹೊಂದುವರು ||
 ತ್ವರೆಯಲಪ್ಪರು ಮತ್ತಸ್ವರೂಪರು |
 ಶರಣಿಜನರಿಂ ಭಿನ್ನನಿಲ್ಲಾಂ |
 ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ನೋಡು ವೈಷ್ಣವರಿಯರು ಪಾವನರು
 || ೨೯೮ ||

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಮ- |
 ತ್ತೊಂದು ದೀಪವ ಹೆಚ್ಚಲೆರದವು |
 ಇಂದದಿಂದೀಕಸ್ವರೂಪಗಳೆಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ಹಿಂದಿನೆರಡನೆ ದೀಪವಾವುದು |
 ಬಂದವುದೆ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕೇಳದ- |
 ರಂದದಲಿ ಮದ್ರೂಪರಸ್ಪರನನ್ಯಭಾಗ್ಯನರು || ೨೯೯ ||

ಇಂತಿರುವ ಶರಣಿಗಳಿಗನ್ನಯ |
 ಕಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಕಾಂತಿ ಯೆನ್ನಯ |
 ಕಾಂತಿಯೇ ನಿಜ ಶಾಂತಿ ಯೆನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯು ||
 ಎಂತು ವರ್ಣಿಸಲವರು ನೆರೆ ಬೀ- |
 ವಂತರಸ್ಪರು ಯೆನ್ನ ಬೀವದಿ |
 ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಕ ಕೇಳು ನಾನೀ ತೆರದಿ ಪೇಳಿದುದು ||೩೦೦||

ಮೇಲೆಮೇಲೆಂದೆಷ್ಟು ನಿನಗಾಂ |
 ಪೇಳಲೈ ಕಾಂತೀಯ ತಿರಿತಿರಿ |
 ಗಾಲಿಸೈ ನನಗೊಟ್ಟು ತತ್ತ್ವವ ಮರೆಯಿ ಬಾರದದ ||

ತಾಳ ಬೀಕೈ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಬೀಳ ಬಾರದು ಮಲೆವೈ ಯುದರಲಿ |
 ಕೇಳು ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವರು || ೩೦೧ ||

ಬೀಡವೆನಗೆ ಕುಲೀನ ಅನ್ನವು |
 ಬೀಡ ವರ್ಣೋಚ್ಚ ತ್ವವೆನಗದು |
 ಬೀಡವೆನಗಾ ಶಾಸ್ತ್ರನಾರದ ವಿಪುಲ ಕಾಂಡಿಸೈ ||
 ಬೀಡ ರೂಪದ ಬೀಡ ಮಯಿಸಿ |
 ವ್ರೌಡತೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸುಗಾಢತೆ |
 ಬೀಡವೆನಗದು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಲ್ಲವಿವ್ರ ವೃರ್ಧ || ೩೦೨ ||

ತೆನೆಗಳೇನುಸಂಜೋಗಿ ಧಾನ್ಯದ |
 ಕಣಗಳೆಲ್ಲದೆ ವೃರ್ಧವಲ್ಲೆ |
 ಜನರ ವಾಸಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲದ ನಗರ ಸುಂದರವೆ ||
 ಲೋಗಿರುವ ಕಾನಾರ ವೃರ್ಧವು |
 ವನದಿ ದುಃಖಿಯು ಗಂಟು ದುಃಖಿಗಿ |
 ಗುಣವ ಕೊಡುವುದೆ ಮರಕೆ ಬಂದಿರಲೇನು ಯೂ ಬರದ ||೩೦೩||

ಮೆಯುತಿವ ಸಕಲಾಮಯವಗಳು |
 ಬರುವುವೆನೆ ಸಂಜೋಗಕಂಠದಿ |
 ತೊರೆಯಲಂಕವ ಜೀವನಂಗೆ ಶವನವೆನ್ನವರು ||
 ಪರಿಯೊಳಾ ಕುಲಬಾತಿಗೌರವ |
 ಮಲವ ವೈಭವ ಶಾಸ್ತ್ರಕುಶಲತೆ |
 ಬರಿದ ಶವಮಾಗಿರುವುವೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಿಲ್ಲದೊಡೆ || ೩೦೪ ||

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ಲೋಕ |
 ಸತ್ತ ಪರಿಯುಳ್ಳ ನರೋತ್ತಮ |
 ಪೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪಾಪಾಣವಿಲ್ಲವೆ ಸುತ್ತನುತ್ಪಿನಲಿ ||
 ಲತ್ತಲೇನದ ದಟ್ಟ ಛಾಯೆಯು |
 ಕತ್ತಲಿಸುವುತ್ತು ಮುಕ್ತನೊನೆಗಳು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಜ್ಜನರು ತೈವಿವರು ಹಿವರೆ ದಗಳನು || ೩೦೫ ||

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ನರರ ವುಣ್ಣದ |
 ಮೊತ್ತಗಳು ಸಂವೈವಿವುಪ್ಪವೆ |
 ವೃರ್ಧವಲ್ಲವೆ ಜಿನ್ನವವರದು ನರಶಶುಗಳನರು ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬೇರೆಗೆ ಫಲಗಳ |
 ಮೊತ್ತವಾದರದೇನು ವಾಯನ- |
 ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಬೀರೆ ಫಲನಿಯದೆ || ೩೦೬ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಪದ್ರಸದ ಪಾಕವ |
 ಭರನೆ ಬಡಿಸುತ ತಂದು ಹಾದಿಯು |
 ಲಿರಿಸಿದರೆ ನಾಯ್ಕಳಿಗೆ ಯಾತನವಲ್ಲದೇನಿಹುದು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಸಂಸೃತಿ |
 ಶರಧಿಯಲಿ ಸುಕೃತವನು ಮಾಡದೆ |
 ತೊರೆದರಾ ದೃಢಭಕ್ತಿ ಜನ್ಮವು ದುಃಖದಾಗರವು || ೩೦೭ ||

ಬೇಡ ಸತ್ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವು |
 ಬೇಡ ಜಾತಿಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠತನವದು |
 ಕಾಡುಸತುಚಂಡಾಲಜನ್ಮದಿ ಬಂದರೇನಹುದು ||
 ರೂಢಿಯಲಿ ಬೇಕೊಂದು ಭಕ್ತಿಯು |
 ನೋಡು ಹಿಡಿಯಲು ಮೊಸಳೆಯಾನೆಯ |
 ಮಾಡಿತನ್ನಯ ಭಕ್ತಿ ಯಾನೆಯು ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸಿತು || ೩೦೮ ||

ವಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಸಾತ್ರಿತ್ಯ ಯೇಽಪಿ ಸ್ಯುಃ ಪಾಪಯೋನಯಃ |
 ಸ್ತ್ರಿಯೋ ನೈಶ್ಯಾಸ್ತಥಾ ಶೂದ್ರಾಸ್ತೇಽಪಿ ಯಾಂತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ || ೩೨ ||

ನರನೆ ಜಾತಿವಿವೇಚರಾಗಲಿ |
 ಬರಲಿಯಧಮಾಧಮದಿ ಜನ್ಮದಿ |
 ದುರಿತರಾಶಿಯೊಳರಲಿ ಮೂರ್ಖರು ಕಲ್ಲುಗಳೆಯರಲಿ ||
 ಶರಣಿಗಳು ಮಮ ಚೇರಣದಲಿ ದೃಢ |
 ತರಣಿ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವವೊಂದಿರ |
 ಲರರೆ ಮತ್ತಿಯರಹರು ಸೇರುವರೆನ್ನನೇ ಯವರು || ೩೦೯ ||

ದೈತ್ಯರಾದರು ಸುರರಿಗೌನ್ಯವ |
 ನುತ್ಸುಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ತಂ |
 ದಿತ್ತರೈ ಕಂಬದಲಿ ನರಹರಿಯಾಗಿ ಬಂದೆನಲಾ ||
 ದೈತ್ಯನಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದನೆನ್ನಯ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೋಸುಗ ಬಹಳ ಸಂಕಟ |
 ಯೊತ್ತನಲ್ಲಾ ಹಾರಿ ಬಂದೆನು ಭಕ್ತಿಗಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ || ೩೧೩ ||

ಸ್ವರಿಸುವರು ನಾಲಿಗೆಯೊಳೆನ್ನನೆ |
 ನಿರುತ ನೋಡುವರೆನ್ನ ರೂಪವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಕಲ್ಪವೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ತೋರುವುದು ||
 ಪರವಿಷಯದಲ್ಲೆನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯು |
 ಹೊರತು ಹೋಗದು ಶ್ರವಣ ಮೇಣಾ |
 ಶರಣಿ ಪುರುಷರಿಗನ್ನ ಸೇವೆಯೆ ಸತತ ಭೂಷಣವು ||೩೧೦||

ಚಿತ್ರತರವದು ದೈತ್ಯಜನಸತಿ |
 ಪುತ್ರಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಚರಿತ್ರವು |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಷ್ಟುದು ಸಿದ್ಧಿಯವನ ಚರಿತ್ರಪರನದಲಿ ||
 ಧೈತ್ಯಕುಲದಲಿ ಜನಿಸಿದೊಡನೆಯು |
 ಭಕ್ತನವ ದೇವೇಂದ್ರನಿಂ ಮಿಗಿ |
 ಲುತ್ಸುಮೋತ್ತಮ ಭಕ್ತಿ ಕಾರಣ ಜಾತಿಯೇನಿಹುದು || ೩೧೪ ||

ಚ್ಛಾನಂಷಯವು ನಾನು ನನ್ನಂ |
 ಹೀನ ಚ್ಛಾನವದಲ್ಲವೆಂಬರು |
 ನಾನು ದೊರೆತರೆ ಜೀವಿಪರು ನನ್ನೊರತು ಮಡಿಯುವರು ||
 ನಾನೆ ಸರ್ವಾಧಾರನೆನುತಲಿ |
 ಮಾನ್ವಿಸುತ ಸರ್ವಸ್ವವೆನ್ನಲಿ |
 ದೀನತನದಿಂದರ್ಪಿಸುವರೆ ಸರ್ವಭಾವದಲಿ || ೩೧೧ ||

ಅರಸನಕ್ಷರಮುದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟರೆ |
 ಬರುವುದೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಚಿನ್ನದ |
 ಪರಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಕಲ ವಸ್ತುವ ಜೋಡಿಸುವುದದುವೆ ||
 ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಕಾರ್ತ |
 ಸ್ವರಕೆ ರಜತಕೆ ಬಹುದೆ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯುಧಿಕಾರವನು ಕೊಡುತಿಯುದು || ೩೧೫ ||

ಜನಿಸಲವರೀ ಪಾಪರಾಶಿಯು |
 ಜನುಮದಲಿ ಮೇಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯದೆ |
 ಮಿನುಗಲವರಾ ಮೂಢತನದಲಿ ಮೂರ್ಖರಾಗಿರಲಿ ||
 ಎನಗೆ ಸರಿಯಹರವರು ತೂಕದೊ |
 ಕೆಣಿಸದಿರು ಕಡಿಮೆಗಳು ಯೆನ್ನನ |
 ಕೆನುತ ಭಕ್ತಿಯ ನೋಡು ಯೆನ್ನಯ ಗುಣ ಧ್ವ ತತ್ತವಿದು ||೩೧೨||

ಮರೆತು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಯೆನ್ನಲಿ |
 ನಿರುತ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವನರ್ಪಿಸೆ |
 ಬರುವುದಾಧ್ಯತೆ ಮೇಣು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯು ಯೆನ್ನಿಂದ ||
 ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಜಾತಿಯು |
 ನರಿಯೆನ್ನೆ ಕುಲಜಾತಿ ವ್ಯರ್ಥವು |
 ಉಲೆವುದೊಂದೇ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯತಮವೆನೆಗೆ ವಿಶ್ವದಲಿ || ೩೧೬ ||

ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಚಂದದಿಂ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕ್ಷಿ |
 ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನು ನೋಡೆ ಚಾತಿಯ ಕುಲಸನೇಶಿಸೆನಲಾ ||
 ಒಂದು ಸೇರುವರೆನ್ನ ಸರ್ವರು |
 ಹಿಂದೆ ಬೇಕಾದ್ದಿರಲಿ ಬಾತಿ ಪು- |
 ರಂದರಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ತತ್ತವ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು || ೩೧೩ ||

ಮಳೆಯ ಜಲವೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಯುಲು |
 ಹಲವರದ ನೀರ್ಹಳ್ಳವೆನುವರು |
 ಜಲವು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಸೇರಲು ಗಂಗೆಯೆನಿಸುವುದು ||
 ತಿಳಿಯೆ ಚಂದನ ಖದಿರ ಭೇದವು |
 ಹೊಳವ ಬೆಂಕಿಯ ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು |
 ಜ್ವಲನದೊಳಗಾ ಸರ್ವಭೇದವು ಹಾರಿಹೋಗುವುದು
 || ೩೧೪ ||

ಎನ್ನ ಸೇರುವ ತನಕ ಮಾನುಷ- |
 ವರ್ಣಭೇದವು ವೈಶ್ಯಶೂದ್ರನು |
 ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಸ್ವಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಪುತ್ರಹೋನು ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ||
 ಎನ್ನ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಪಾರ್ಥನೇ |
 ಭಿನ್ನತೆಯು ನಾಶವುದು ಕ್ಷೇದಲಿ |
 ಭಿನ್ನಭಾವವ ಕಳೆವುದಲ್ಲಾ ಲವಣ ನೀರೊಳಗೆ || ೩೧೫ ||

ಹರಿದು ಕದಲಿಗೆ ಸೇರುವನಕವೆ |
 ಯೊರವು ನದಿ ನದವೆಂದು ಕಲೆವರು |
 ಹರಿದು ಕಡಲನು ಸೇರಲಿಲ್ಲವು ಕಡಲೆನಿಸುತೆಹುದು ||
 ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವನಕವೆ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಬಹು ಭೇದಭಾವವು |
 ಬರುವುದೊಂದೇ ಭಾವನೆನ್ನನು ಸೇರಿದಾಕ್ಷಣದಿ || ೩೧೬ ||

ಹೊಡೆದು ಬಿಡುವೆನೆನುತ್ತು ಕಟ್ಟಣ- |
 ವೊಡನೆ ಸ್ವರಶವ ಬಡಿಯಲಾಕ್ಷಣ |
 ಬಿಡುವುದೈ ಲೋಹತು ತಾನೇ ಸ್ವರ್ಣವಾಗುವುದು ||
 ಒಡನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ಮನವನು |
 ಬಿಡಲು ಯೆನ್ನಂತಾಗುವನು ನಿಜ |
 ಫೇಡಿಯಲಿ ಕಾರಣವದಾಗಲಿ ಯಾವುದೇನಿದಕೆ || ೩೧೭ ||

ನಂದಗೋಕುಲವಾಸಿ ಗೋಪಿಯಾ- |
 ರಂದು ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯೊಂದರೆ |
 ಒಂದು ಯೆನ್ನನು ಸೇರ್ದರೆ ಮದ್ದುಸೂದರಲಲಾ ||
 ಬಂಧುರದ ವೈರದಲಿ ಜೈರ್ಮನು |
 ಒಂದನೆನ್ನಯ ಕಡೆಗೆ ತಾಂ ಭಯ- |
 ದಿಂದ ಕಂಸನು ಸೇರ್ದನೆನ್ನನು ಭಿನ್ನಕಾರಣದಿ || ೩೧೮ ||

ಯಾದವರು ಪಾಂಡವನೆ ಬಾಂಧವ- |
 ರಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ವಸುಧೇ- |
 ವಾದಿಗಳು ಮಮತೆಯಲಿ ನಾಯುಜ್ಯವನು ಸಡೆದರಲಾ ||
 ಆದನೈ ವಶ ನಾರದಪು- |
 ಹ್ಲಾದಶುಕಧ್ವನಮುಖ್ಯರಿಗೆ ನಾ- |
 ನಾದೆ ವಶ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗಾಂ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ೩೧೯ ||

ನರನೆ ಗೋಪಿಗಳವರು ಕಾಮಾ- |
 ತುರತೆಯಿಂ ಭಯದಿಂದ ಕಂಸನು |
 ದುರುಳ ಶಿಶುಪಾಲಾದಿಗಳು ಶತ್ರುತ್ವದಿಂದೆನ್ನ ||
 ದೊರಕಿಸಿದವೈ ಮೋಕ್ಷಪದವನು |
 ಪರಿಪರಿಯು ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಮೆರೆವ ಭಕ್ತಿ ದ್ವೇಷ ಕಾಮಾತುರತೆ ವೈರಾಗ್ಯ || ೩೨೦ ||

ಕೊರತೆಯಿರದೈ ವರ್ಣದಲಿ ಹಲ- |
 ಸಿರುವುವೈ ಮಾರ್ಗಗಳು ಜನ್ಮದ |
 ಪರಿಯು ಚಿಂತೆಯೆ ಬೇಡ ಯೆನ್ನನು ಸೇರುವರೆ ನೋಡು ||
 ಎರಡರೊಳಗೊಂದಿರಲಿ ಯೆನ್ನೊಳೆ |
 ಬರಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ವೈರವಧವಾ |
 ಯೆರಡು ಹಾದಿಗಳನ್ನನೇ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ || ೩೨೧ ||

ಇರಲಿ ಕಾರಣ ಯಾವುದಾದರು |
 ಬರಲು ಯೆನೆಗೆನೆ ಶರಣ ನಾನಾ |
 ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೊಳು ಪಡೆವವೈ ನಾಯುಜ್ಯವನು ಪಾರ್ಥ ||
 ಶರಣ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ವೈಶ್ಯರು |
 ತರುಣಿಯರು ಮೇಣ್ ಶೂದ್ರರಾಗಲಿ |
 ಬರುತಲೆನ್ನೊಳಗೈಕ್ಯ ಪಡೆವರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲಿ || ೩೨೨ ||

ಕಿಂ ಪುನರ್ಬ್ರಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾ ಭಕ್ತಾ ರಾಜರ್ಷಯಸ್ಥಥಾ |
 ಅನಿತ್ಯಮಸುಖಂ ಲೋಕಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಭಜಸ್ವ ಮಾಮ್ || ೩೩ ||

ನರನೆ ವಿಪ್ರರು ಮಾನವರ ಕುಲ |
 ಕಿರುವೈ ಸುಚಿತ್ತಚಾಮರ |
 ವರರೆ ಸುರಲೋಕಾಗ್ರಹಾರರು ಮಂತ್ರಗೇಹಗಳು ||
 ಧರಣಿತಳಕಿವರಮರರಿರುವರು |
 ಶರುವೈ ತೀರ್ಥಗಳಿಗುದಯವ |
 ಮರೆವರಿವೈ ಮೂರ್ತಿಧಾರಿ ಶರೋತ್ತವತಾರಗಳು || ೩೨೭ ||

ವಾಸಗೈಯ್ದರು ಸತತ ಯಜ್ಞದಿ |
 ವಾಸವಿಯೆ ವೇದಂಗಳಿಗೆ ನಿ |
 ದೋಷ ದೃಢತರ ಕವಚಗಳೆ ಸರಿ ವೇದರಕ್ಷಕರು ||
 ಲೇಸು ಮಂಗಲ ವರ್ಧಿಸುವರೆ |
 ಭಾಸುರದ ನಿಜ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹು |
 ತಾಶನಿಂಗಾಯುಷ್ಯ ಕೊಡುವರು ಹಾಡಿ ಹರಸುತಲಿ || ೩೨೮ ||

ಶರಧಿ ತನ್ನಯ ಜಲದೊಳಾತ್ರಯ |
 ನಿರುತ ಕೊಟ್ಟಿಹುದಗ್ಗಿ ಗಾ ಭೂ- |
 ಸುರರ ವಚನದಲಿವರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನು ನಾ |
 ಶ್ವರಿತದಲಿ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಕೌಸ್ತುಭ- |
 ವರಮಣಿಯು ಹಾರವನು ಬದಿಗಿಟ್ಟನು ಸಸಂಭ್ರಮದಿ

|| ೩೨೯ ||

ಚರಣರಣವನು ವಕ್ಷದಲಿ ಸ್ವೀ- |
 ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದೀ ಪರಿಯ ತ- |
 ತ್ವರತೆಯಾಂತಾಂ ಚರಣವನು ಧರಿಸಿದನು ವಕ್ಷದಲಿ ||
 ಇರುವುದೀ ವಕ್ಷದಲಿ ಮುದ್ರೆಯು |
 ಧರಿಸಿದನು ನಾನಿದ ನಿರಂತರ |
 ಪರಮಭಾಗ್ಯವಿದೆಂದು ನಂಬುವೆ ನಿಜದಿ ಕಾಂತೀಯ || ೩೩೦ ||

ಭೂಸುರರ ಕೋಪವದು ಕಾಲನ |
 ವಾಸ ರುದ್ರಾಗ್ನಿಯನು ಶೋಲ್ಪುದು |
 ದಾಸಿಯಾಗುವರಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳವರ ಕರುಣದಲಿ ||
 ಈಸು ಪರಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿಹ |
 ಭೂಸುರರು ಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಲಿ- |
 ಕೇಸು ಪರಿಯಲಿ ವೇಳಲೆನ್ನನು ಸೇವರ್ಥಿಯವರು || ೩೩೧ ||

ಚಂದನದ ಸಂಗದಲಿ ಬೀವಿಗೆ |
 ಬಂದವುದು ಯೋಗ್ಯತೆಯು ದೇವರ |
 ಕಂಧರಡಿ ಮಸ್ತಕದೊಳೇವ್ವದು ಸಂಗಮಹಿಮೆಯಲಿ ||

ಚಂದನವೆ ದೇವರಿಗಮಾನ್ಯನಿ |
 ದೆಂದು ವೇಳುವರಾರು ವೇಳದೆ |
 ಕುಂದನಿತ್ತರೆ ನಿಜವಿದೆನ್ನತ ನಂಬುವವರಾರು || ೩೩೨ ||

ಹರನು ಸೇವಿಸಿ ವಿಷವನಂತರ |
 ಧರಿಸಿದನು ಮಸ್ತಕದೊಳರೇಚಂ- |
 ದಿರನನ್ನೆ ತದ್ಭಾಹಪರಿಪಾರಾರ್ಥ ನೋಡಿದರೆ ||
 ನಿರುತ ದಾಹವ ಪರಿಹರಿಸುತಹ |
 ಸರುವ ಚಂದ್ರನಿಗಿಂತ ಶಾಂತಿಯ |
 ನಿರುತ ಕೊಡುತಹ ಪರಿಮಳದ ಚಂದನವ ತ್ಯಜಿಸುವನೆ || ೩೩೩ ||

ಊರೊಳಗೆ ಹರಿಯುತಹ ನೀರದು |
 ಸೇರಲಾ ಗಂಗಾನದಿಯನದು |
 ಸೇರುವುದಲಾ ಗಂಗೆ ಶರಧಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯುಹುದೆ ||
 ಧಾರಣೆಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಗತಿಯಾ- |
 ಧಾರಣಾಗಿಯೆನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ಯಾರವರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ರಕ್ಷಿಸರು || ೩೩೪ ||

ನಾನು ಸರ್ವರಿಗಿಹೆನು ಮುಕ್ತಿ- |
 ಸ್ಥಾನ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಜೀವವು |
 ನೀನು ನಂದೀ ತತ್ತ್ವ ವೇಳದೆ ನಿನಗೆ ಮೋದದಲಿ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶತರಂಧ್ರನಿರುತಹ |
 ದ್ರೋಣಿಯಲಿ ಕೂತೀರಲು ಮುಳುಗದೆ |
 ತಾನು ಶರಧಿಯ ದಾಟುವೆನು ಯೆಂದಾರು ಹೇಳುವರು || ೩೩೫ ||

ಸುರಿಯುತಿರಲಾ ಶಸ್ತ್ರಮಳಿಯದು |
 ಶರಗಳೆನ್ನನು ಕಾಡಲಾರವು |
 ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಭರವಸವ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾರಿಹರು ||
 ಬರಲು ದೇಹಕೆ ರುಜಿಯು ದೋಷವ |
 ಹರಿವ ದಿವ್ಯಾಷಧವನಂಗೀ- |
 ಕರಿಸದಿಹನಾರಿಹನು ಮರುಳನ ಹೊರತು ಜಗದೊಳಗೆ || ೩೩೬ ||

ಬೀಳುತಿರಲಾ ಕಲ್ಲು ಮೈಯಲಿ |
 ಧಾಲಿನಂ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡದ |
 ಖೂಳನಿರುವನೆ ಜಗದಿ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಜ್ವಾಲೆ ನಾಲೆಸೆ ಪನರಿಸಲು ತ- |
 ಜ್ವಾಲೆಯುಂ ತಾನೋಡಿ ಹೋಗದೆ |
 ತಿಳುವನೆ ಮರಣವನು ತಜ್ಞಸ್ಥಲಿಯಲಿ ಕಾಂತೀಯ || ೩೩೭ ||

ಪರಿವರಿಯ ದುಃಖಂಗಳೆಲೆ ಬೆಂ- |
 ದುವುದಲ್ಲನೆ ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸುವೆ |
 ಬರಲು ಜನ್ಮಕೆ ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸಿದ ನರರು ಕರ್ಮದಲಿ ||
 ಮರೆಯುತ್ತೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡದೆ |
 ಪರಿಹರಿಸುವರೆ ದುಃಖಶರಣಿಯ |
 ನರರು ಯೇತಕೆ ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡದಿರುತ್ತಿಹರು

|| ೩೩೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಯೆನ್ನ ಭಜನದ |
 ಹೊರತು ನರರಿಂಗಿಹುದೆ ಸಾಧನ- |
 ವರಧನೆಯ ಸಾಧನವು ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೀಲಿ ಗುರುಕೀಲಿ ||
 ಭರವಸವು ಮೇಣಿಹುದೆ ಯೆನ್ನನು |
 ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾರೂಪವಯಂಗಳು |
 ನಿರುತ ಸುಖವನು ಕೊಡುವವೇ ಹೇಳೆನಗೆ ನೀನೀಗ

|| ೩೩೯ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖಸಾಧನಂಗಳು |
 ಒಂದೆ ದೇಹದ ಸೌಖ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯ |
 ಮರಣವತವಾಗಿಹುದು ದೇಹವು ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸದಲಿ ||
 ಆರರೆ ಕೇಳೇ ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸದ |
 ಹಿಂದು ಮಾನವರೂಪಸಂತೆಯು |
 ಮರಣರೂಪದ ಮಾನ ಸುಖದುಃಖಾದಿ ಪಸ್ತುಗಳು || ೩೪೦ ||

ನರನೆ ಸಂತೆಯು ಮೆರೆವೆದಿದರಲಿ |
 ಪರಮಸುಖಸಾಧನವ ಕೊಡುವರೆ |
 ಯಿರುವುದೇ ಸಾಧನವು ಸಂತೆಯು ದುಃಖರೂಪವಲಾ ||
 ಆರರೆ ಬಿಂಕಿಯು ಹಾವಿ ತಡನಂ- |
 ತರಕುಳಿವ ಬೂದಿಯನೆಯೂದಲು |
 ಬರುವುದೇ ದೀಪಕಕ್ಕೆ ಬೋತಿಯು ವ್ಯರ್ಥವೀಯತ್ನ || ೩೪೧ ||

ವಿಷದ ಗಂಧೆಯ ಹಿಡಿದು ಹಿಂಡುತ |
 ರಸವನಮೃತವಿದೆನ್ನತಲಿ ಪ್ರಾ- |
 ತಿನಲು ಕೇಳಮರತ್ತ ಸಿಗುವುದೆ ಯಿಚ್ಛೆ ನಿಷ್ಪಲವು ||
 ವಿಷಯಸುಖವದು ದುಃಖಕಾರಕ |
 ವಸುಮತಿಯೊಳಿದ ತಿಳಿಯರಜ್ಜರು |
 ವಿಷಯಸುಖವೇನೆಯು ಮಾಡದೆ ಬಿಡರು ಮೂರ್ಖರಲಾ

|| ೩೪೨ ||

ತನ್ನ ಕಾಲಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಲು |
 ತನ್ನ ತಲೆಯನು ಕೆಡಿದು ಕೆಟ್ಟವು |
 ಸುಚ್ಛದೈ ಕೇಳೆ ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸಿದ ನರರು ಪಂಡಿತರು ||

ಪೂರ್ಣಸುಖಸಾಧನವದುವುದು |
 ಯೆನ್ನವೀನುಡಿ ವಿವಿಧ ಕೇಳಲು |
 ಮಾನ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಸುಖಕಲ್ಪನೆಯ ಬಾರದಲಾ || ೩೪೩ ||

ಊರಿವ ಕೆಂದದ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇ- |
 ಲಿರಲು ಶಾಂತಿಯು ನಿನ್ನೆ ನೀಳುದು |
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಮೃತ್ಯುತೋರಿಸದ ಚಂದ್ರ ಕ್ಷಯವೋಗಿ ||
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು |
 ಮರಳಿಯವ್ಯಾಚಲಕೆ ಪ್ರೇರಿಸುವ |
 ಬಿರುದನೇ ಮಾಡಿಹನು ದುಃಖವದಿಹುದು ಸುಖರೂಪಿ || ೩೪೪ ||

ಬರಲು ಕಲ್ಯಾಣಾಂಕುರವು ಬಹು |
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಕೇಡಾಗುವುದು ಮ- |
 ತ್ವಿರದೆ ಜಿನ್ನೆ ಬಿಟ್ಟವುದು ಮೃತ್ಯುವು ಗರ್ಭವನು ಬಿಡದು ||
 ಆರರೆ ಚಿಂತಿತವಸ್ತುವನು ಯಮು- |
 ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಳವ ಮೂಡುವ- |
 ನರಿವರಾರಿವನೆಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಿಯವನು ಯನುತ ಪರ್ಧ || ೩೪೫ ||

ಹಾದಿಯನು ಹುಡುಕಿದರು ಪರಿಪರಿ |
 ಶೋಧ ಮಾಡಿದರೇನು ಫಲವು |
 ಹಾದಿ ಕಾಣರು ಮರಳಿ ತೋರಿಸದ ಸತ್ತವರು ಬಹು ||
 ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಪಯು ಸತ್ತಿಹು- |
 ರಾದ ಜನರ ಪುರಾಣಚರಿತ- |
 ಕಾದಿತತ್ತವನೇನು ನಿಯರು ಮೂಢವಾಸನರು || ೩೪೬ ||

ಇರದು ಶಾಶ್ವತ ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸುವೆ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- |
 ಗುರವನುತ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸ ತೋದಗಿದರೆ ಘೋಷಿಯ ||
 ಸರಸಿಬಾಸನನವನ ಸೃಷ್ಟಿಯು |
 ವರಿಗಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದ- |
 ರರೆ ಯೊ ನಕ್ಷರತೆಯನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೀರದಲಾ || ೩೪೭ ||

ಮುಕ್ತಂ ತೋರಿಸದ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೋಡೆ ನಿ- |
 ಚಿತ್ರ ತೋರ್ಪುದು ಮಾನವರು ಬಹು |
 ಸ್ವಪ್ನಚಿತ್ರದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ ಸುಖದೊಳಿರುತ್ತಿಹರು ||
 ವಿತ್ತಕವನಿಯು ವೆಚ್ಚಮಾಡದೆ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯವ ಮುಕ್ತಿಯನು ಬಿಡುವರು |
 ವಿತ್ತರಾಶಿಯ ನಾಶ ಮಾರ್ಗರು ದುಃಖದಾಗರದಿ || ೩೪೮ ||

ವಿಷಯಸುಖಲೋಲುಪನ ಸುಖಿಯೆಂ-
 ದುಸುರುವರು ಧನಲೋಭಿಯನು ತಾ-
 ವುಸುರುವರು ಸುಜ್ಞಾನಿಯೆಂದಾ ಜ್ಞಾನವರ್ಷಿತರು ||
 ಹಸುಳೆ ವರ್ಧಿಸೆ ಕೌತುಕದಿ ಸಂ-
 ತಸದಿ ಜನ್ಮೋತ್ಸವನ ಮಾವ್ವರು |
 ಹಸುಳೆಯಾಯುವ ತೀರುವುದನರಿಯರು ದಿವಾಂಧರಲಾ
 || ೩೪೯ ||

ಮರಣ ಬಳಿಯಲಿ ಬರಲು ಬಹುಪರಿ |
 ಜರಿಯು ಗ್ರಾಸಿಸೆ ದೇಹವನು ಮ-
 ತ್ತಿರದು ಬುದ್ಧಿಯು ಶಕ್ತಿ ವಾದ್ಧಕ್ಕಳುದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಹಿರಿಯರೆಂದಿ ಮುದುಕರನು ಕಾ-
 ಲೈರಗಿ ಸಂವಾನಿಸುವರೀ ಪರಿ |
 ಮರೆತದ್ದೆ ನಿಜತತ್ವವ್ವ ಫೋಣಾಯುಷ್ಯವರೆಂದು || ೩೫೦ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಮೃತ್ಯುವದು ಜಿ-
 ನ್ನಟ್ಟುವುದು ಯೆಂದರಿಯದಲಿ ತ-
 ಮ್ನಿಷ್ಟಮಿತ್ತರ ಕೂಡಿ ಪರಮಾನಂದ ತೋರ್ಪರಲಾ ||
 ಹುಟ್ಟುದಿವಸಕೆ ವರ್ಷವರ್ಷ-
 ಕ್ಕಿಷ್ಟಮಿತ್ತರ ಕೂಡಿ ಸಂತಸ |
 ಪಟ್ಟು ಗುಡಿಶೋಕರಣವನೇರಿನಿ ಮಾವ್ವರುತ್ಸವನ || ೩೫೧ ||

ಅರಿಯರವರೀ ನರರು ದಿನದಿನ |
 ಮರಣಮಂದಿರಕಾಗಿ ನಡೆವರು |
 ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರವಾಯುವು ತ್ವೀಣವಾಗುವುದು |
 ಮರಣವೆಂಬುವ ಶಬ್ದ ದುಃಸಹ |
 ಮರಣ ಬರಲಿಕ್ಕೋಣ ಮಾವ್ವರು |
 ಮರೆವರೈ ದಿನದಿನಕೆ ತಮ್ಮಾಯುಷ್ಯತೀಣತೆಯ || ೩೫೨ ||
 ಸರ್ಪವದನದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತಳಮಳ-
 ಸಿರ್ಪ ಕಪ್ಪೆಯು ಮುಂದೆ ಹಾಯುತ-
 ಲಿರ್ಪ ನೋಣಗಳ ನುಂಗಲೆತ್ತಿ ಪುದೇನಿದಚ್ಚರಿಯು ||
 ದರ್ಪದಿಂದೀ ಪ್ರಾಣಿಯೇತಕೆ |
 ತಪ್ಪದಲೆ ಸುಖಕಾಗಿ ತಪ್ಪರ-
 ರಿಪ್ಪರೀ ಪರಿ ಮರೆವರೈ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮುಖ ಹಿಡಿದು || ೩೫೩ ||

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಗತಿಯು ಬಹಳ ವಿ-
 ಚಿತ್ರವೀಪರಿ ನೀನು ಜನಿಸಿದಿ |
 ಪಾರ್ಥನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮವಶದಲಿ ಕರ್ಮಭೂಮಿಯಲಿ ||
 ಚಿತ್ರವಿಸು ನಾನೊಂದ ಪೇಳುವೆ |
 ಚಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡೀ ಲೋಕಪಾತವ |
 ಭಕ್ತಿಯನು ನೀ ಮಾಡೆ ಸೇರುವಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ || ೩೫೪ ||

ಮನ್ನನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಯಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕರು |
 ಮಾನೇವೈಷ್ಯಸಿ ಯುಕ್ತೈವಮಾತ್ಮಾನಂ ಮತ್ಪರಾಯಣಃ || ೩೪ ||

ಇತಿ ತ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ರಾಜವಿದ್ಯಾರಾಜಗುಹ್ಯಯೋಗೋ ನಾಮ ನವನೋಧ್ಯಾಯಃ || ೯ ||

ನಿನ್ನ ಮನವೆನ್ನ ಲ್ಲಿರಿಸುತಲಿ |
 ಯೆನ್ನ ಭಜನವ ಮಾಡು ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಜಗದೊಳಿಸುತಲಿ ವಂದಿಸೈ ಯೆನ್ನ ||
 ನಿನ್ನ ಮನ ಸಂಕಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಸನ್ನತಾತ್ಮನೆ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಡುತಲಿ |
 ಯೆನ್ನ ನೇ ಭಜಿಸಿದರೆ ನೀನಾಗಿರವಿ ಮದ್ಯಾಜಿ || ೩೫೫ ||

ಎನ್ನದೀ ಬಹುಗುಹ್ಯಯೋಗವಿ-
 ದನ್ನ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೆ |
 ಮುನ್ನ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವಿ ತತ್ತ್ವವಿಡೆ ನೋಡು ||

ಎನ್ನಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿನ |
 ಚನ್ನಗಿಹ ಗುಹ್ಯವನು ಪೇಳಿದೆ |
 ನಿನ್ನ ನೀನದ ಜಪಿಸಿ ನೌಖ್ಯದಿ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವುದು || ೩೫೬ ||
 ಎಂದು ತನ್ನಯ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನಿ-
 ಗೊಂದೆ ಭಾವದಿ ಬೋಧಿಸಿದನೈ |
 ನಂದತನಯ ಮುಕುಂದ ಭಕ್ತಾನಂದ ಗೋವಿಂದ ||
 ಚಂದದಿಂದಿ ಕೇಳ್ದು ಸಂಜಯ-
 ನೆಂದನಾಕ್ಷಣ ಹರ್ಷವುಳಕಿತ-
 ನಂದು ತಾನಾಗಿರಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನನು ನೋಡಿದನು || ೩೫೭ ||

ನೋಡಿ ನಿಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಪೇಳ್ವನು |
 ರೂಢಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ್ನಯ |
 ಮೂಢತನದಿಂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು ತತ್ತ್ವ ತೀಯದಲೆ ||
 ಮೂಢನಾಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರ್ಥನಿ |
 ಗಾಡಿರುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಮೂಡಲಿಲ್ಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೆಂದನು ಸಗುತ ಸಂಜಿಯನು || ೩೫೮ ||

ನೀರು ಪ್ರಳಯೋವಾದಿ ಹರಿವುದು |
 ಪೂರ ಬಂದಿರೆ ಬಹಳವದರಲಿ |
 ಸೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೋಣ ಕುಳಿತಂತಾಯ್ತು ಚೋದ್ಯನಿರು ||
 ಧಾರಣೆಯೊಳು ವಿವೇಕಚ್ಛಾನದ |
 ಸಾರವನು ತ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ವನು |
 ತೋರಲಾರದು ಕುರುಡನಿಗೆ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಮನದಿ ||೩೫೯||

ಹರುಷನಿರ್ಭೃತನಾಗಿ ಸಂಜಯ |
 ನರುಹಿದನು ತಲೆದೂಗುತಾಕ್ಷಣ |
 ಸುಖಿಯಿತ್ತೆ ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯು ಪ್ರಳಯದೋಪಾದಿ ||
 ಅರರೆ ತದ್ವೇಷಯಲಿಯಂಜುತ |
 ಮರುಳೋವನು ಬಿಟ್ಟನೂರನು |
 ಪರಿಯೋಳಾಂತ್ರಿದನಿ ನೋಡೀ ಭೂಪ ಹತಭಾಗಿ ||೩೬೦||

ದೊರೆಯು ಯೆನಗುಪ್ಪನ್ನ ಕೊಟ್ಟವ |
 ನರುಹಲಾಗದು ದೂಷಣವನಿವ |
 ಗರುಹಿದರೆ ಪಾತಕವು ಬರುವುದು ಸುಮ್ಮನಿರ ಬೇಕು ||
 ಅಲಿತನೀತನ ಮೂಢತನವನು |
 ಪರಿಹಿಸಲು ನಾ ಮಾತನಾಡದೆ |
 ಹರಿಯು ಚರಣವ ನೆನಿದು ಚೋದ್ಯದಿ ಸಂತಸದೊಳಿರುವೆ || ೩೬೧ ||

ವರಮನಿ ತ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು |
 ಧರಣಿಪತಿಗಾನಿದನು ಪೇಳಲು |
 ಕರುಣಿಸಿದನೈ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ಭಾಗ್ಯವೆನ್ನದಿದು ||
 ಅರುಹುತೀಪರಿ ತನ್ನ ಮನದಲಿ |
 ಪರಮ ಸಂತಸದಿಂದ ಸಂಜಯ |
 ನಿರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆಂಬ ಭಾವಗಳುದಿಸಿದುವು ಮನದಿ ||೩೬೨||

ಹರಿಯು ಸಂವಾದದಲಿ ಚಿತ್ತವು |
 ಸ್ಥಿರತೆ ಹೊಂದಲು ವಾಣಿ ಕುಂಠಿಸಿ |
 ಭರದೊಳಾಂತ್ರಿ ಹರ್ಷವುಳಕವು ನಖಿಲಾಗ್ರದಲಿ ||
 ಅರಿದರೆದ ಲೋಕನಿರ ನೀರನು |
 ಸುರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರದಿ |
 ಬರಲು ಪ್ರೇಮದ ತೆರೆಯು ದೇಹವು ಕಂಪಮಯವಾಯ್ತು ||೩೬೩||

ದೋಮರಂಧ್ರದೊಳೆಲ್ಲ ಬಿವರಣಿ |
 ರಾಮವಾಗಿಹ ಮುತ್ತಿನಂದದೋ- |
 ಳಾಹಾರಸುಖದಿಂದ ಮತನು ದೇಹಭಾನವನು ||
 ಆ ಮಹಾಮುನಿ ವ್ಯಾಸನರುಹಿದ |
 ರಾಮವಾಗಿಹ ಕರ್ಮ ಮರೆತನು |
 ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೇಳದ್ದು ತವು ಬಹು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾನಂದ || ೩೬೪ ||

ಮಯೆಯಲೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಮ- |
 ತ್ತೀರದೆ ತ್ರೀಹರಿಯುಸುರುತಿಹ ಬಹು |
 ಪರಿಯು ಶಬ್ದಗಳೇಕವಾಗುತ ಬಂದುವೈ ಕಿವಿಗೆ ||
 ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ನೆನಿದು ತನ್ನಯ |
 ಪರಮ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದನು |
 ತಿರಿಗಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಪೇಳ್ವನು ಸಾವಧಾನತೆಯ || ೩೬೫ ||

ಒರಸುತಲಿ ನಿಜನಯನವಾರಿಯು |
 ನೋರಸುತಲಿ ಬಿವರನ್ನ ದೇಹದಿ |
 ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆಂದನು ಮುದದಿ ಸಂಜಯನು ||
 ಹರಿಯು ಗೀತಾರೋಜಿವತ್ತಮು |
 ನಿರಲು ಸಂಜಯವ್ಯದಯುಕ್ತೇತ್ರದಿ |
 ಬರುವುದೆರಡನೆ ಯುಧಿಕ ದಿಳಿಯು ಪ್ರಸೇಯು ಫಲವಹುಡು || ೩೬೬ ||

ನೀವು ಶ್ರೋತರೆ ಯೆನಗೆ ಕಿಂಚಿತು |
 ಸಾವಧಾನತೆ ಯಿತ್ತರೀಕ್ಷಣ |
 ನೀವು ಪರಮಾನಂದರಾಯಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡುಸಿರಿ ||
 ತೋರ್ವನೈ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಜನು |
 ಗೋವರ್ಧಕ ಕುಲವೃತ್ತಿ ಸಿಷ್ಟವು |
 ಶ್ರೀನಿಭೂತಿಯು ಸಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮುದದಿ || ೩೬೭ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಬ್ರಾಹ್ಮಣನೀತ್ಯರಿಯುಲ್ಲೆ

(೯) ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಪುತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೩೬೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೦ ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ದಯು. |
 ನರಿಶ ಪರಿಯಲಿ ಪೊಟ್ಟಿ ಚೆರನನು |
 ಗುರುವು ವಿದ್ಯಾಕಮಲಗಳನರಳಿಸುವ ತರಣಿಯಲಾ ||
 ಗುರು ಪರಾಪರಮತಿಯ ವಾಗೀ. |
 ಶ್ವರಿಯು ಸರಸಾರ್ಥಪ್ರಮೇಯದ |
 ತರುಣಿಯೊಳು ರಂಜಿಸಿ ವಿಲಾಸವ ಮಾಡ್ವ ರಮಣನಲಾ || ೧ ||

ಗುರುವು ಸಂಸಾರಾಂಧಕಾರವ |
 ಕರಗಿಸುವನೈ ಬ್ಲಾನಕಿರಣದಿ |
 ತರಣಿಯಲ್ಲವೆ ಸಂಹರಿವನಬ್ಲಾನತಿಯಿರವನು ||
 ಗುರು ತುರಿಯುಸ್ತಿತಿಯೊಳಗೆ ನೀ. |
 ನಿರುತ ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಪರಿಪರಿ |
 ಸರಸ ಲೀಲೆಯು ತೋರಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾನ್ವಿಯಲಾ || ೨ ||

ಗುರು ಜಗತ್ಪಾಲಕನಲಾ ಶ್ರೀ. |
 ಗುರುವೆ ಮಂಗಲಮುಣಿವಿಧಾನನೆ |
 ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನವನದಿ ಚಂದನದಂತೆ ಶ್ರೀಷ್ಠನಲಾ ||
 ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯಲಿಂಗನು |
 ಶರಣಿಚಿತ್ತಚೇಕೋರಚಂದ್ರಮು. |
 ಸರಸ ನೀ ರಂಜಿಸುತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂದರಾಜ್ಯದಲಿ || ೩ ||

ಗುರುವೆ ನೀ ಶ್ರುತಿಸಾರಸಾಗರ |
 ಗುರುವೆ ಮನ್ಮಥಮದವಿನಾಶಕ |
 ಗುರುವೆ ಸಜ್ಜನಭಜನಭಾಜನ ನೆಯಿವೆ ತವ ಚರಣ ||
 ಗುರುವೆ ಭವಗಜಕುಂಭಭಂಜನ |
 ಗುರುವೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದಗಳೇಕನೋಲಿದಿರಲು || ೪ ||

ಗುರುಕೃಪಾಭಸಮುಪ್ತಭಾವದಿ |
 ತರಳನಟ್ಟನು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ಪರಮ ಗುಹ್ಯಂಗಳನು ತಿಳಿವನು ಬರುವುದೈ ಬ್ಲಾನ ||
 ಗುರುಸಿನಂತಿಕರಣಪೂರ್ವಕ. |
 ಸರಸವಚನಾಭಯದ ಲಾಭವು |
 ದೋರೆತಲೇನದ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದದಲಿ || ೫ ||

ಧರೆಯೊಳಿಹ ನವರಸಗಳಿಲ್ಲವು |
 ಮೆಲೆವೈ ನವಬಂದದಂದದಿ |
 ಬರುವುವಾ ನವಬಂದರಸಗಳು ಕರತಲಾಮಲಕ ||
 ಗುರುವೆ ತವ ಸುಷ್ಣೇಷವಾಗೀ. |
 ಶ್ವರಿಯು ಮೂಕನನೊಲಿದು ವರಿಸಲು |
 ಗುರುಬ್ರಹ್ಮಹಸ್ವತಿಗಿಂತ ಕಾವ್ಯದಿ ಚೆತುರತನವಧಿಕ || ೬ ||

ಗುರುವೆ ಸಾಕಂತಿರಲಿ ವಿಸ್ತರ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು |
 ದೋರೆಯಲಥವಾ ಮೃತ್ಕದಿ ತವ ಹಸ್ತಕಮಲಗಳು ||
 ವರದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ಹರಸಲು |
 ನರನಿವನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನೆ |
 ಮೆಲೆವನ್ನೆ ನರರೂಪದಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಜಗದಿ || ೭ ||

ಧರೆಯೊಳೀ ಗುರುಕೃಪೆಯು ಮಹಿಮೆಯ |
 ಪರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದೋರುವುದು |
 ಧರೆಯಲಿದಿ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬಹುದೆ ||
 ತರಣಿಯುಂಗೆ ಸ್ವಚ್ಛ ತೋಳಿಯುತ |
 ನಿರುಮಲವ ಮಾಡುವುದು ಶಕ್ಯವೆ |
 ಸುರತರುವು ಪುಷ್ಪಗಳ ಕೊಡಲೆಂದಾಶೆ ಹಿಡಿಯುವರೆ || ೮ ||

ನಿರುತ್ತಿರುವುದು ಪುಷ್ಪಭರಿತವು |
 ಸುರತರುವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲು |
 ಧರೆಯಲಾ ಪಾಲ್ಗಡಲಿಗೌತನೋವನ ಮೂಡುತ್ತುದು ||
 ನಿರಡನೆಯ ಪರಿಮಳವನಾ ಕ. |
 ಪೂರಕೆ ಕೊಡುವುದು ಯೋಗ್ಯನೇನೈ |
 ಯಿರಡನೆಯ ಲೀಪವನು ತಂದನಕೇರಿನುಪ್ಪದಿಂತೆ || ೯ ||

ಎಂತು ಕೊಳ್ಳುವುದವ್ಯುತನಾರವ- |
 ನೆಂತು ಮಂಟಪ ಗಗನಕೇರಿನ- |
 ಲೆಂತು ತಿಳಿವುದು ಗುರುಮುಖಿಯೆಂದು ಸಾಧನವಿದೇನು ||
 ಇಂತು ನಾನನಮರ್ಥನೆನುತಲೆ |
 ಸಂತಸದಲಾ ಗುರುತರಣದಲಿ |
 ನಿಂತು ಮೌನದಿ ತಲೆಯು ಬಗ್ಗಿಸಿದನು ಕಣಾ ನಿಜದಿ || ೧೦ ||

ಅರಿಯದೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿಮದದಲಿ |
 ಗುರುಮುಖವೆ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ ಯ- |
 ತ್ರಿರಲು ಮುತ್ತಿಂಗಳ್ಳುಕದ ಪುಟವಿಡುವ ಪರಿಯುಚ್ಚೈ ||
 ಮೆಲೆವ ಚಿನ್ನಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದಲೆ |
 ವರಕನೇರಿಸಿದಂತೆಯಾಗುತ್ತು- |
 ದರೆಲೆ ಗುರುಪನು ಯೋಗಕಲೆತ್ತಿಸೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಗೆಯದೆ || ೧೧ ||

ಗುರುತರಣದಲಿ ಮಷ್ಟಕವ ತಾ- |
 ನಿರಿಸಿ ಲೀನತೆ ವಿನಯ ತೋರಿಸು- |
 ತಿರುವುದೇ ಯುಷ್ಣೈಪ್ಪ ಪರಿಯಾಸ್ತುತಿಯು ಗುರುವಿನದು ||
 ಮರಕೆ ಚ್ಚಾನೋಶನು ನಿವೃತ್ತಿಂ- |
 ಗರುಹಿದನು ಗುರುವರ್ಯ ನಿನ್ನಯ |
 ಕರುಣದಿಂದಾಗಿಯೆನು ಪಾವನ ಧನ್ಯನೀ ಜಗದಿ || ೧೨ ||

ನರಪರಿಯಿರೇ ತೆರದೊಳಾಡುವ |
 ಸರಸನವಾದಪ್ರಯಾಗವು |
 ಮೆಲೆವೆ ನಾನೀ ಸಂಗಮದ ವಟವೃಕ್ಷವೆಂಬಂತೆ ||
 ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯೆನ್ನಲಿ |
 ತಿರುಗಿಸದೆ ನೀನಿರುವಿಯೆಂತೈ |
 ಹರನೊಡನೆ ಹಾಲನ್ನ ಹಿಂದಕೆ ಬೀಡಲುಪಮನ್ಯು || ೧೩ ||

ಹರನು ನಾಗರವೆಂಬ ಬಟ್ಟಲ |
 ವಿರಚಿಸುತಲದರೊಳಗೆ ತ್ವೀರವ- |
 ನಿರಿಸಿದನು ನಿಜ ಭಕ್ತಗೋಸುಗ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ||

ತರಳನಾಧ್ಯವ ಬಯಸೆ ಸ್ಥಿರವದ |
 ವರುಷದಿಂ ಸಪ್ತರ್ಷಿಮಧ್ಯದೊ- |
 ಳಿರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬಯಕೆಯನು ಪೂರೆಯಿಸಿದನು ನೂದದಿ || ೧೪ ||

ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗರ |
 ಮೆಲೆಯುತಿವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗಾಶ್ರಯ- |
 ವಿರುವುದೈಯಧ್ಯಾತ್ಮವ್ಯಾರೂಪ ಗೀತೆಯಿದು ||
 ಪರಿಯೆ ಪೇಳಿದನಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ಮೆಲೆವ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೆನುತಲಿ |
 ಕರೆವರಿದನೀ ಜಗದಿ ಪೇದಾಂತಕ್ಕೆ ಬೀಜವಿದು || ೧೫ ||

ಮೂಲವಿದು ಸಂಸ್ಕೃತದೊಳಿರುವುದು |
 ಹೇಳಿದನು ಚ್ಚಾನೋಶ ಪ್ರಾಕೃತ- |
 ಬಾಲಭಾವವೆಂದನು ಪೋದದೊಳೋಳಿರೂಪದಲಿ ||
 ಹೇಳಲೀನದ ಗುರುಪ್ರವಾದದ |
 ಲೀಲೆಯಿಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥಮುಖಿಯು |
 ಹೇಳಲಾರನು ಸದ್ಗುರುಪ್ರೇರಣೆಯು ಫಲವಿದಲಾ || ೧೬ ||

ಕನ್ನಡದೊಳಿದರರ್ಥವನು ನಾ |
 ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ಭಾಷಿಸಿಯು ವೃತ್ತದೊ- |
 ಳೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮನು ಪ್ರೇರಿಸಿದ ತೆರದಿ ||
 ಬನ್ನ ವಿಸುವನು ಸುಚ್ಚಿರಿಗೆ ನಾ- |
 ನೆನ್ನ ಗುಣದೋಷಗಳ ನೋಡಲೆ |
 ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತೀರಣೆಯೆನುತ || ೧೭ ||

ತೆರಿಸುತಿರೆ ಭಾಷಣವನು ನಾ- |
 ನರಿಯೆ ಫಲವೆಂಬಕ್ಷರಂಗಳ |
 ಗುರುವೆ ಯೆನ್ನಯ ವಾಕ್ಯಲತೆಯೇ ಕಲ್ಪಲತೆಯಾಯ್ತು ||
 ಇರುವುದದರಲಿ ಫಲವೀಕಾರವು |
 ಮೆಲೆವುಷೈ ಸುವಿವೇಕವರ್ಣಗೆ |
 ಇರುವುದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಪರಮಾತುಮನ ನಂದನವು || ೧೮ ||

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯ ಗತಿಯು ವರ್ಣನೆ- |
 ಯನ್ನ ಮೂಡಲು ನರಶರೀರದ |
 ಮುನ್ನ ಹೋಗದು ಕುಂತಿತವಲಾ ಮುಂದರಿಸದಿಯದು ||
 ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ನಾಂಪ್ರತದೊಳಾಗಲು |
 ಭನ್ನತನವನು ಮೆಲೆವ ನಾಕ್ಷಾ- |
 ತ್ವೆನ್ನ ಮನವಾಗಿಯದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಭಾಂದಾರ || ೧೯ ||

ಇರುವುದೀ ಗೀತಾರ್ಥ ಹಾಲಿನ |
 ಶರಧಿಯದರಲಿ ಮನಕೆ ಜಲಮಂ- |
 ದಿರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿವೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಗುರುರಾಯ ||
 ಪರಿಯೊಳಿಗುರುವರನ ಕರುಣೆಯು |
 ನರಿಯಲಾರೆನಗಾಧವಿರುವುದು |
 ಗುರುವಿನಂದದವಾರ ಬಲದಿಂದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೨೦ ||

ಅರಿಯದೀವರಿ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು |
 ನರುಹಲೆತ್ತಿವೆ ದಿಟ್ಟಿತನದಿಂ |
 ಗುರುವರನ ನೀ ಕ್ಷಮಿಸು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯ ಶಿಷ್ಯನಲಿ ||
 ಪರಿಯದಾದರು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯುಂ |
 ದರುಹಿದನು ಕನ್ನಡದಿ ಗೀತೆಯು |
 ನರರೆ ಗೀತೆಯು ಹಾಡುವಂತೀಕಾವ್ಯವಾಯಿತಲಾ || ೨೧ ||

ಗುರುಹಿರಿಯರೊಳು ಬಂಧುಬಳಗದೊ- |
 ಳರಿಯಲೀ ಕಾಳಗವ್ವ ಸಲ್ಲದು |
 ನರನಿಗಾಯ್ತು ವಿಪಾದವೀಪರಿ ಮೊದಲಿನಧ್ಯಾಯ ||
 ಎರಡನೆಯದಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ- |
 ಯರುಹಿದನು ಯೋಗಗಳನಿರಡನು |
 ನರಗೆ ಮುದದಿಂ ಚ್ಚಾನಯೋಗವ ಕರ್ಮಯೋಗವನು || ೨೨ ||

ಮೂರನೆಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- |
 ಸ್ತಾರಿಸಿದನೈ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ಮಾರಮೋ ನಾಲ್ಕನೆಯಲರುಹಿದನಯ್ಯ ಚ್ಚಾನವನು ||
 ವಾರಿಚಾಕ್ಷನು ಯೋಗತತ್ತ್ವಮಿ |
 ಚಾರವನು ಪಂಚಮದಿ ಪೇಳಿದ- |
 ನಾರನೆಯಲಾ ಯೋಗದಿಂ ಜೀವೈಕೈ ಪೇಳಿದನು || ೨೩ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಪ್ಪಾಂಗಯೋಗವ |
 ಮರಳಿ ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟರಿಗೆ ಬರು- |
 ತಿರುವ ಫಲಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಪ್ತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಂತು ||
 ಆರುಹಿದನು ಸಪ್ತಮದಿ ಕೃಷ್ಣನು |
 ಮೆರೆವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜನ್ಯಮರಣದ |
 ಪರಿಯ ಭಜಕಚತುಷ್ಟಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು || ೨೪ ||

ಅಷ್ಟಮಾಧ್ಯಾಯದಿ ಮುರಾರಿಯು |
 ಸ್ವಷ್ಟ ಮಾಡಿದನೇಳು ಪ್ರಶ್ನೆಯು |
 ನಷ್ಟವಾಗಲು ದೇಹ ಮುಂದಿನ ಗತಿಯು ಪೇಳಿದನು ||

ಇಷ್ಟು ವೇದದ ಸಾರವೆಲ್ಲವು |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಾರತದೊಳಗಿರುವುದೈ |
 ಯುಷ್ಟ ಭಾರತಸಾರವಿದು ಗೀತೆಂ ೨೪ ತುಂಬಿದುದು || ೨೫ ||

ಇಂತಿರುವ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವ |
 ಕಂತುಹಿತ ನವಮದಲಿ ತಂದನ- |
 ನಂತಮಹಿಮನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ಚಿತ್ರಲೀಲನಲಾ ||
 ಕುಂತಿತನಯಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯ್ತು- |
 ನೆಂತು ನಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿವುದು |
 ಕುಂತಿತನಯನ ಕೌಶಲವು ಕೇಳೆಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ || ೨೬ ||

ಬರುವುದೊಂದೇ ರಸದಿ ಗುಡಕ- |
 ಕ್ಷರೆಯು ರುಚಿಯೊಂದಿರುವುದೇ ನೋ- |
 ಳರಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ತತ್ತ್ವಭಿನ್ನತೆ ಭಿನ್ನವಧ್ಯಾಯ ||
 ಮೆರೆವವೈ ಬ್ರಹ್ಮೈಕೈದಿಂ ಕೆಲ- |
 ವಿರುವವೈ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೇಳಿ- |
 ತ್ತಿರುವವನೈವ ಕೇವಲಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಮ || ೨೭ ||

ಇರುವೈವೀಪರಿ ಗೀತೆಯಲಿ ಪರಿ- |
 ಪರಿಯಲಧ್ಯಾಯಗಳು ನಿಜವಿದು |
 ಭರಿತನಿಹುದೀ ಮಹಿಮೆ ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಧರೆಯೊಳಿದ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ |
 ಪರಿಯದಾದರು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ |
 ಗುರುವೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಭಾವದಲಿ || ೨೮ ||

ಋಷಿಗಳೊಳು ತಾನೊರ್ವ ಶಾಟಿಗೆ |
 ಬಿನಜಮಿತ್ತನ ತೇಜವಿತ್ತನು |
 ಋಷಿಯು ಮತ್ತೊರ್ವನು ಕಣಾ ಪ್ರತಿಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದನು ||
 ಋಷಿಯು ಮೂರನೆಯಾತನೊಂದೇ |
 ಯುಸುರನಲಿ ನಾಗರವ ಕುಡಿದನು |
 ವಸುಧೆಯಲಿ ಯಾರರಿವರೇ ಗುರುವರರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ || ೨೯ ||

ಶ್ರೇಷ್ಠನೋರ್ವನು ಕಡಲ ಮೇಲೆಯೆ |
 ಕಟ್ಟಿದನು ಸೇತುವನು ಕಲ್ಲಿಂ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠನೆರಡನೆಯವನು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಗಾಧವಲಾ ||
 ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಸೂರ್ಯದಿಂಬವ |
 ದೃಷ್ಟಿಸುತ ಫಲವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ |
 ಯಿಟ್ಟು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದನು ತಿಂಬಿನೆನುತಾಗೆ || ೩೦ ||

ನಾನು ಮೂಕನು ಬಾಯಿ ಬಾರದು |
ನೀನು ಕೃಪೆಯನು ಮಾಡುತ್ತೆನ್ನಯ |
ವಾಣಿಯಿಂದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವಗವ್ಯ ನುಡಿಸಿದಿಯೆ ||
ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಗುರುಮುಖ |
ಮಾನುಗುಣವನ್ನ ಪಮೆಯಿಲ್ಲೆ |
ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ರಾಮರಾವಣಯುದ್ಧ ಕೇನುಪಮೆ | ೩೧ ||

ಇರದು ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳುಪಮೆಯು |
ಹಳಿಯ ನವಮಾಧ್ಯಾಯಗೀತೆಗೆ |
ಹರಿಯ ನವಮಾಧ್ಯಾಯ ಗೀತೆಯೆ ಜೋಡಿ ಜಗದೊಳಗೆ ||
ಸರಿಯೊ ಸಲ್ಲದೊ ಮಾತಿದೆಂಬುದು |
ನರಿವರಬೀ ಗುಪ್ಯಗೀತೆಯು |
ನರಿವರವರೇ ಯೆನ್ನ ಮಾತಿನ ಸರಸತೆಯು ಜಗದಿ || ೩೨ ||

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ ಯಥಾಮತಿಯಲೊಂ |
ಒತ್ತು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆ |
ಮತ್ತೆ ನಾನಾರಂಭಿಸುವೆನಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತನೆಯು ||
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳುವೆದೊಲ್ಲರ |
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ನಾನುತ್ರಾರ್ಥವ |
ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು || ೩೩ ||

ಹತ್ತನೆಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಹರಿ |
ವಿಸ್ತರಿಸನುತ್ರಮೆ ವಿಭೂತಿಯು |
ಮತ್ತೆ ಗೌಣವಿಭೂತಿಯನು ರಸಭರಿತವಾಣಿಯಲಿ ||
ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾನು ಕನ್ನಡ |
ವೃತ್ತಭಾಮಿನಿಪಟ್ಟದಿಯೊಳಿದು |
ಏತ್ತು ಚಿತ್ತವ ಕೇಳುವೆದೊಲ್ಲರ ಭಕ್ತಿಪರರಾಗಿ || ೩೪ ||

ದೇಶಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವು ನಿಜ |
ವಾ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಜೋಡಿಯೈ ಪರ |
ದೇಶಿಯೆಂದೆನ ಬೀಡಿಯೈ ಸೌಂದರ್ಯರಸದೊಳಗೆ |
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಶಾಂತರಸದಲಿ |
ಲೇಸಿನಿಂ ಶೃಂಗಾರರಸವನು |
ಮೂಸಲಾರರು ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದರೆ ಶಾಂತಿಯನು
|| ೩೫ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ |

ಯತ್ತೇಽಹಂ ಶ್ರೀಯಮಾಣಾಯ ವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ || ೧ ||

ಧರೆಯೋಕೇಕನ್ನಡದ ಪಟ್ಟದಿ |
ಯಿರುವುದೈ ಸಾಹಿತ್ಯಭೂಷಣ |
ವಿರಸವಾಗುವುದೆಂತು ಭಾಮಿನಿಪದಗತಿಯು ಜಗದಿ ||
ಧರೆಯೋಕಾ ಗಿವಾರಣ ಗ್ರಂಥಮ |
ನಿರದೆ ಮೊದಲೋದುತ್ತ ತದನಂ |
ತರದಿ ಕನ್ನಡ ಓಕೆಯೋದಲು ಭಾವವರಿಯುವರು || ೩೬ ||

ಓದಲೀಪರಿಯುಭಯಕೃತಿಗಳ |
ನಾದರದಿ ನಾ ಕೇಳೆನವರಿಗೆ |
ಬೋಧವನ್ನುದೆ ಯಾವುದಿರುವುದು ಮೂಲಕೃತಿಯೆಂದು ||
ಮೇದಿನಿಯುಲಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುದರ |
ಕಾದರಾಕೆಯೆ ಭೂಷಣಂಗಳ |
ನೈದೆ ಶೋಭಿಪಕಾ ತೆರದಿ ಕೇಳ ದೇಶಭಾಷೆಯಿದು | ೩೭ ||

ಈ ತೆರದ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದರೆ |
ಭೂತಳದಿ ಸೌಂದರ್ಯ ತಿಳಿಯುವ |
ಮಾತು ಸುಲಭವೆ ಯಾರು ಶೋಭಿಪರಾರನೆನ್ನುವುದು ||
ಗೀತೆಯರ್ಥವ ವಿಶದ ಪಡಿಸುವ |
ಮಾತು ಸಂಸ್ಕೃತ ದೇಶ್ಯವರದಿವು |
ಯಾತರಂದದಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ ಚೋಕ್ಯ ಕೇಳುವುದು || ೩೮ ||

ತೋರಿಸಲು ಭಾವಾರ್ಥಗಳನಾ |
ಧಾರಕಾರಸ ಜೋಡಿ ಬೇಕೈ |
ನೀರಸವು ಭಾವಾರ್ಥವಾಗಲು ಯಾರು ಜಯಿಸುವರು ||
ಚಾರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಳಗಿಹ |
ತೋರಿ ಬಹು ಸೌಂದರ್ಯಯೌವನ |
ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ಮಾಡಿದರು ಗೀತಾರ್ಥ ಸಂಸ್ಕೃತದಿ || ೩೯ ||

ಹರಿಯು ಸಕಲಚರಾಚರದ ಗುರು |
ಶರಣಿಚಿತ್ತಾನಂದಕಾರಣ |
ಧರೆಯೋಕಾ ಯಾದವಕುಲೈಶ್ವರನೆಂದನೀತೆರದಿ ||
ನರನೆ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದೊ |
ಳರುವಿಯಿಲ್ಲೈ ಶ್ರವಣಿಸಿದ್ಧನು |
ತಿಗಿ ಗೀತೆಯು ಪೇಳೆನ್ನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರಪೈರಿ || ೪೦ ||

ನರನೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ಯೋಂಬು |
 ತ್ತರ ತನಕ ತತ್ಪ್ರಾಧಿಕಾರಿಯು |
 ನರುಹಿದನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನು ||
 ಪರಿಕಿಸುವ ದೆಸೆಯಿಂದಲದ ನಾ |
 ಪರಕಿಸಿದೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಿದ್ಯೆ |
 ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮನದ ನಿರ್ಧಾರವನು ದೃಢತೆಯನು ||೪೧||

ಒಹಕೆಹುದೊ ಚೆಲೊದಿಹುದೊ ನೋವರೆ |
 ಮಡಿಕೆಯಲಿ ತುವ ನೀರನೆರೆಯುತ |
 ಮಡಿಕೆಯನು ಪರಿಕಿಸುತನಂತರ ನೀರ ತುಂಬುವರು ||
 ಒಡನೆ ನಿನ್ನನು ಪರಿಕಿಸಿದೆನ್ನೆ |
 ಯೆಡೆ ಬಿಡದೆ ಗೀತಾರ್ಥಪಲ್ಲವ |
 ಕುಡಿದಿಯೊಡಲೊಳಗಡಗಿಹುಡು ಬಹು ದೃಢವು ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ
 || ೪೨ ||

ಸೇವಕನು ಬಂದರೆ ನವೀನನು |
 ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸಲಿಕ್ಕೋಸುಗ |
 ಸೇವಕನ ಡಾದಿಯಲಿ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಬಿಡುವರಲಾ ||
 ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಾತನೆಲ್ಲವ |
 ನಾವೊಡೆಯನಿಂಗರ್ಹಿಸಲು ಬಹು |
 ನಾವಧಾನದೊಳವನ ಭಾಂಡಾರದಲಿ ನೇಮಿಪರು || ೪೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ನಿನ್ನನು |
 ಪರಿಕಿಸಿದೆ ತವ ಲಕ್ಷ್ಯವೆಲ್ಲಿದೆ |
 ಚರಲು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ನಿನ್ನಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಭಾಂಡಾರ ||
 ಭರದಿ ನಿನಗರ್ಹಿಸುವೆನೆಲ್ಲವ |
 ಕರಡೊಳಿಡುವೆನು ಕಿಲಿಯೆಲ್ಲವ |
 ನರನೆ ನಿರಾಗೋಡೆಯ ಕೈವಶವಾಯ್ತು ಭಾಂಡಾರ || ೪೪ ||

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನೋಡುತತ್ಪ್ರಾಧಿಕಾರ |
 ದರದಲೀ ಭಾಷಣವ ಮೂಡಿದ |
 ನರರೆ ಪರ್ವತ ನೋಡಿ ಮೇಘದ ಪಂಕ್ತಿಯುಬ್ಬಿತಲಾ ||
 ಹರಿಂಹು ತ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಕರ್ಮಯುದಧಿಯು ತಿರಿಗಿಯೊರೆದನು |
 ನರನೆ ನಿನಗನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದುದು || ೪೫ ||

ವತುಷ್ಪವರ್ಷಕೆ ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ |
 ಬರಲು ಬೆಳೆಯಧಿಕಾಧಿಕವು ಮೇ |
 ಣೆರುಪುದೇನೆ ದುಃಖ ಸಂಗದಲಿಹುದು ಸಂಶೋಷ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಚಿನ್ನಕೆ |
 ತಿರಿತರಿಗಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪುಟವಿ |
 ಬೈರೆ ಕಣಾ ಪರಿತುಡ್ಧತೆಯಲಾ ಚಿನ್ನಸೇರುವುದು || ೪೬ ||

ಪಾರ್ಥ ನಿನಗುಪಕಾರ ಮಾಡದೆ |
 ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ |
 ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದೈ ತುನೋರಥವೆನಗೆಯದರಿಂದ ||
 ವ್ಯರ್ಥ ಬಾಲಕನಿಟ್ಟೆ ಸದೆ ತಾಯ್ |
 ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಚಿನ್ನಭೂಷಣ |
 ವೆತ್ತಿಡುವೆನ್ನೆ ಸುಖವು ಬಾಲಗೋ ತಾಯಿಗೋ ಹೇಳು || ೪೭ ||

ನರನೆ ಸುಖಸಂತೋಷ ನಿನಗಾ |
 ದರೆ ಕಣಾ ಯೆನಗದುವೆ ಹಿತವೈ |
 ಹರುಷಸುಖ ನಿನಗಾದರದು ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ಯೆನಗಿಹುದು ||
 ಬರಿದೆ ಯೆನ್ನ ಪಚಾರ ಮಾತೆನು |
 ತರಿಯ ಬೇಡೈ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ |
 ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬಹುವಿಯುದು || ೪೮ ||

ಅದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಂ |
 ವಾದ ಮಾಳ್ವರೆ ಮನವು ಕುಣಿವುದು |
 ಹೇ ಧನಂಜಯ ತೃಪ್ತಿಯಾಗದು ಹೇಳಲೇನದನು ||
 ಅದ ಕಾರಣ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕೇಳ |
 ವಾದದಿಚ್ಛೆಯು ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿದೆ |
 ನಾದರದಿ ಕೇಳಿನ್ನ ಮಾತನು ಲಕ್ಷ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ || ೪೯ ||

ನರನೆ ಮಾರ್ಹಿಕರೊಳು ಶಿರೋಮಣಿ |
 ಲೋರವೆ ನಾ ನಿನಗೊಂದು ವಾಕ್ಯವು |
 ನಿರುವುದತ್ಯುಕ್ತವು ಯೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ||
 ಬರಿದೆ ವಾಕ್ಯವದಲ್ಲ ಮೇಣ |
 ಕ್ಷರಗಣಾಕೃತಿಯಾಗಿ ನಾಹ್ನಾದ |
 ವರ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ ಬಂದುದಿಳಿಗಿಡು || ೫೦ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ತಾ |
 ನಿರದೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿಹು |
 ದರೆ ನಿನಗೇನೆಂತ ಪೇಳಲಿ ಗುಹ್ಯತಮತತ್ತ್ವ ||
 ಅರೆ ನೀನೆನ್ನನು ಯಥಾರ್ಥದಿ |
 ಯರಿಯಲಾರದೆ ಮಾತನಾಡುವಿ |
 ನರನೆ ನಾ ಸರಸಲ್ಲ ನಾನೇ ವಿಶ್ವವಾಗಿಯೆನು || ೫೧ ||

ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ ಶ್ರುಭವಂ ನ ಮಹರ್ಷಯಃ |
ಅಹನಾದಿರ್ಹಿದೇವಾನಾಂ ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ಸರ್ವಶಃ || ೨ ||

ಅರಿಯದಿನ್ನಯ ರೂಪಮಂ ಸ್ವೀ- |
ಕರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೂಕತೆ |
ಬರುವುದೇ ಯೆನ್ನೆಡೆಗೆ ಗತಿಯಾಪವನಮನಗಳೆಗೆ ||
ಶರಣಿಶಶಿಗಳು ರಾತ್ರಿಯಾಗದೆ |
ಮರೆವ ಯೆನ್ನಯ ಶೇಷದೆದುರಿಲಿ |
ಕಿರಣಸಹಿತಲಿ ಲುಪ್ತರಾದರು ಹೇಳಲೇನದನು || ೫೨ ||

ನರನೆ ಸರ್ವಮಹರ್ಷದೇವತೆ |
ಯರಿಗೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿಂ- |
ಗಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಾನೆ ಮೂಲನು ಪರಿಯದಾಗಿರಲು ||
ಅರಿಯದಿನ್ನನು ಚಟಪಟಿಸುವರು |
ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂ ಕೆಳಗಿಳಿದ ನದಿ |
ತಿರಿಗಿ ಶಿಖರವನೇರಿ ಶಿಖರಬ್ಜಾನ ಪಡೆಯುವುದೆ || ೫೩ ||

ಅರಿವುದೇನೈ ತಾಯಿಯವಯವ |
ತರುಣಿಯುದರದೊಳಿರುವ ಗರ್ಭವು |
ಪರಿಯಲೆನ್ನೊಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ಲಿ ಸುರವರರು ಮೊದಲಾಗಿ ||
ಅರಿವರೆಂತೈ ಯೆನ್ನ ರೂಪವ |
ಶರಧಿಯಂತವ ಮೊನು ಬಲ್ಲದೆ |
ಪರಿಯಲಾ ಮತಕಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವೆ ಗಗನ ವಾಚುವುದು || ೫೪ ||

ಮರವು ಬೆಳೆಯತಲಿರಲು ತುದಿಯದು |
ಬರುವುದೇನೈ ಬೇರಿನೆಡೆಗಾ |
ತೆರದೊಳೆನ್ನನು ನೋಡಲಾರರು ಮೂಲಭೂತನನು ||
ಮರದ ತಿರುಳದು ಮರದ ಸುತ್ತಲು |
ತಿರಗಣಾ ಸಾಗರವ ನುಂಗಲು |
ಬರುವುಪೇ ಪರಿಮಾಣನಿಲಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ತುಂಬುವರೆ || ೫೫ ||

ನಾನು ಯಾರಿಹೆನ್ನೆನ್ನ ದಿಹುದು ಪ್ರ- |
ಮಾಣವಾವುದು ಬಂದೆನೆಲ್ಲಿಂ |
ನಾನು ಯಾರವನೀ ವಿಚಾರಂಗಳನು ಮಾಡುತಲಿ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯುಗಂಯುಗದಲಾ ಶತ- |
ವಾನ ಕೋಟಿಗಳಾದವೈ ಯನು- |
ಮಾನ ಬಾರಹು ಮತಿಯೆ ಕುಂತಿವಾಯ್ತು ಚಿಂತನದಿ || ೫೬ ||

ಪರಿಯಲೀ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ |
ನರಿಯಲಾರರು ಸುರರು ಋಷಿವರ- |
ರಿರುವರೆನ್ನೊಳು ಕಾಣರೆನ್ನನು ಮೂಢರಿ ಜಗದಿ ||
ತೊರೆವರಾರು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವ |
ಭರದಲಿಂಧ್ರಿಯನಿಕರ ಜಯಿಸುತ |
ಪುರುಷರೈ ಮುಟ್ಟುವರು ದೇಹಾತೀತ ಸದ್ಗತಿಯ || ೫೭ ||

ಯೋ ಮಾಮು ಜಮನಾದಿಂ ಚ ವೇತ್ತಿ ಲೋಕಮಹೇಶ್ವರಮ್ |
ಅಸಮ್ನೂಢಃ ಸ ಮತ್ಕೇಷು ಸರ್ವಶಾಪೈಃ ಪ್ರಮುಚ್ಯತೇ || ೩ ||

ನರನ ಮನದ ಸ್ಥಿತಿಯದಾಗಲು |
ಮರೆವ ನ್ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಬಿಳಿತನ |
ಭರದೊಳವನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ನಾನು ತೋರುವೆನು ||
ಬರುವುದೆನ್ನ ತ್ವತ್ತಿವಿರಹಿತ |
ಪರಮ ಸುಂದರರೂಪವೆದುರಿಂ- |
ಗರಿವನೆನ್ನ ನನಾದಿ ಲೋಕದಿ ತ್ರೇಷ್ಠ ನಾನೆನುತ || ೫೮ ||

ಸ್ವರಿಪಮಣಿಯೋಲ್ ಕಲ್ಪಗಣಿಯೊಳ- |
ಗಿರುವನೈ ರಸಗಳಲಿಯುಮೈತದ |
ಪರಿಯಲವನಾ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಾ ಸಾರ್ಥ || ೫೯ ||

ಧರೆಯೊಳರುತಿವ ಪುರುಷರಲಿ ನಾ- |
ನಿರುವೆ ನೋಡೈಯಂಶರೂಪದಿ |
ಯರಿವನಾರೀ ಪರಿಶೋಷಿಸ್ತನು ನಿಪ್ಪರಿಸೆವನ ||

ಪೊಡೆಯೊಳಗೀ ಯೋಗ್ಯವುರುಷನು |
ನಡೆವ ನುಡಿಯುವ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ |
ಜಡಶರೀರಾವಯವವೆಲ್ಲವು ಸೌಖ್ಯದಂಕುರವು ||
ಪೊಡೆಯಿಲ್ಲತನ ನರತ್ವವು |
ನುಡಿಗೆ ಲೌಕಿಕಕಾಗಿಮಾತ್ರವು |
ಜಡಶರೀರನೆ ವಾರ್ಧ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ನಾನವನ || ೬೦ ||

ನರನೆ ಕರ್ಪರದೊಳಗೆ ವಜ್ರವು |
 ದೂರಕಿದರೆ ಮತ್ತೇನು ನೀರಲಿ |
 ಕರಗುವುದೆ ಕರ್ಪರದ ತೆರದಲಿ ವಜ್ರ ನೀರಹುಲೆ ||
 ಧರೆಯೊಳನ್ನರ ತೆರದೋಳಿ ನರ |
 ಚರಿಸುತಿರ್ಪರು ಮಾಯೆ ಬಾಧಿಸು |
 ದಿರುವುದೈ ಮೇಣಿವನ ಹತ್ತರ ಸುಳಿಯಲಾರದಲಾ || ೬೧ ||

ಅರಿವನಾರೀ ಜಗದೊಳನ್ನನು |
 ಹರಿವನ್ನೆ ಸಂಕಲ್ಪವೆಲ್ಲಮ- |
 ನರಿವುದೆನ್ನನು ಹೇಗೆ ಯೆಂಬೀ ಶಂಕೆ ನಿನಗಿರಲು ||
 ಇರುವೆ ನಾನಂತೀ ಜಗತ್ತಿಲಿ |
 ಮೆರೆವುದಾವೆ ವಿಕಾರವೆನ್ನಲಿ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ || ೬೨ ||

ಹತ್ತರದಿ ತಾಂ ಹೋದಿನಾದರೆ |
 ಮೃತ್ಯುವಿನ ತುತ್ತಾಗಿ ಬೀಳಿಸೆ |
 ಸುತ್ತ ಪಾಪದ ಮೊತ್ತ ಹತ್ತರ ಸುತ್ತಲಾರದಲಾ ||
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಗಂಧಧ್ರುವದಲಿ |
 ಹತ್ತಿ ಸುಡುತೆರೆ ಬಿಂಕಿ ದ್ರುಮವನು |
 ಸ್ವಪ್ನಚಿತ್ತದಿ ಸರ್ಪ ತ್ಯಜಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ದ್ರುಮವ || ೬೩ ||

ಪರಿಪರಿಯು ಬೀವಂಗಳಲಿ ನಾ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಮಾನದೋ- |
 ಳಿರುವೆನ್ನೆ ಕೌಂತೀಯು ಹಬ್ಬಿಹೆನೆಲ್ಲ ಮೂಜಗದಿ ||
 ಅರಿವನಾರೀ ತೆರದೊಳನ್ನನು |
 ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ- |
 ಬುರುತರದ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು ನರನೆ ಮೇಣವನು || ೬೪ ||

ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನನಮಸಮೋಹಃ ಕ್ಷಮಾ ಸತ್ಯಂ ದಮಶ್ಚಮಃ |
 ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಭವೋ ಭಾವೋ ಭಯಂ ಚಾಭಯಮೇವ ಚ || ೪ ||

ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಸ್ತಪೋ ದಾನಂ ಯಶೋಽಯಶಃ |
 ಭವಂತಿ ಭಾವಾ ಭೂತಾನಾಂ ಮತ್ತ ಏವ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾಃ || ೫ ||

ನರನೆ ಸರ್ವವಿಕಾರತತಿಯೋಳಿ- |
 ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಯೆರಡನೆಯು ನಿಶಿಸಿಮ ಜ್ಞಾನವು ಸಹನಶೀಲತೆಯು ||
 ಇರುವುವಾಪರಿ ದುಃಖಸುಖಗಳು |
 ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಸತ್ಯಕ್ಷಮೆಗಳು |
 ನರನೆ ನಿಜಿಲೇಂದ್ರಿಯಮನೋನಿಗ್ರಹವಸಂವೋಹ || ೬೫ ||

ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆಲವರಲಿ ಯೆನ್ನ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠಜ್ಞಾನವು ಕೆಲವರಲ್ಲದು |
 ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಸೃಷ್ಟಿನಿಯಮವಿದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೬೬ ||

ಮರಣಜನ್ಮಾದಿಗಳು ಲೋಕದೋ- |
 ಳಿರುವುವೆನ್ನಲಿ ಭಾವರೂಪನು |
 ನರನೆ ನಾ ಪರಮಾತುಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಕೌಂತೀಯು ||
 ನರನೆ ನಿರ್ಭಯ ಭೀತಿ ಸಮತೆಯು |
 ಹರುಷ ದಾನವು ತಪವಹಂಸೆಯು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಾಣುವ ಯಶೋಽಪಯುಶಂಗಳೆಲ್ಲವಿವು ||೬೭||

ಕತ್ತಲೆಯು ರವಿಯುಷ್ಣನಾಗಲು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಪುದಲ್ಲವೆ |
 ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕಾ ಸೂರ್ಯಾನುದಯಿಸೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ||
 ಕತ್ತಲೆಯು ಮೇಣ್ ಬೆಳಕಿನ ಸಮು- |
 ತ್ವತ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ |
 ವಿಸ್ತರಿಪುವೀ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆನ್ನಿಂದ || ೬೮ ||

ಹುಟ್ಟಿಹುವು ಭೂತಂಗಳಲಿ ಕೇಳ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯು ಭೂತಗ- |
 ಳಿಷ್ಟಿಹುವು ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರಸಂತತಿಯು ||

ಜ್ಞಾನ ಮೇಣಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು |
 ತಾನು ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮಫಲದಂ- |
 ತೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೋಲ್ ಜನಿಪುವು ವಿಕಾರಗಳು ||
 ಕಾಣುವೀ ಬೇವಿಗಳು ಸರ್ವವು |
 ಪೂರ್ಣವೆನ್ನಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ನಿ- |
 ನ್ನಾಣೆ ನಿಜವಿದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ಯೊನ್ನೊಳೀಯಿಹುದು || ೬೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ- |
 ರಿಸುವೆಷ್ಟೋ ಜಗದಿ ಪೇಳುವೆ |
 ಮರಳಯವರಾಜಿಯಲಿ ಜಗವಿದು ನಡೆವ ಪರಿಯೆಂತು ||

ಆರುಮನೆನು ಕೌಂತೇಯ ನಿನಗಾ- |
 ನಿರುವುವೈ ಹನ್ನೊಂದು ಭಾವನ- |
 ಆರುಮನೆನು ನಾನವುಗಳನು ಕೇಳೆ ವಾಂಡುನಂದನನೆ || ೨೦ ||

ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ ಚತ್ವಾರೋ ಮನವಸ್ತಥಾ |
 ಮದ್ಭಾವಾ ಮಾನಸಾ ಜಾತಾ ಯೇಷಾಂ ಲೋಕ ಇಮಾಃ ಪ್ರಜಾಃ || ೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸರ್ವಗುಣದಿಂ |
 ಭರಿತರಾಗಿಹರೇಳು ಋಷಿಗಳು |
 ಮೆರೆವರೈ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೃಷ್ಣಸಮುಖ್ಯರವರುಗಳು ||
 ಇರುವರಾಪರಿ ಜಗದಿ ಮನುಗಳು |
 ಮೆರೆವರೈ ಹದಿನಾಲ್ಕವರೋಳು |
 ಮೆರೆವರೈ ಸ್ವಾಯಂಬುಸಾದಿಗಳಲ್ಲವೇ ನಾಲ್ಕು || ೨೧ ||

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜೀವ ಮೊದಲಂ |
 ಕುರುವು ಪುಟ್ಟುವುದದಕೆ ತದನಂ |
 ತರದಿ ಮರನಾಗುವುದು ಬುಡ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು ||
 ಬರುವುವೈ ಕವಲುಗಳು ಬುಡದಲಿ |
 ಬರುವುವೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗೆ |
 ಆರುವುದೀಪರಿ ವೈಕವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ || ೨೧ ||

ಹುಟ್ಟಿಸುವರೀ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ |
 ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೀ ಭಾವಗಳ ನಾ- |
 ನಿಷ್ಟು ಮಾನಸವತ್ತರಾದರು ನೋಡು ಹನ್ನೊಂದು ||
 ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿಶ್ವದಿ |
 ಹುಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ ಮೂರು ಲೋಕಗ- |
 ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯವ ವಾದದದಿದ್ದುವು ಪಂಚಭೂತಗಳು || ೨೨ ||

ಹುಟ್ಟಿದುದು ಮನ ಮೊದಲಿಗದರಿಂ- |
 ಹುಟ್ಟಿದರು ಹನ್ನೊಂದು ಮಾನಸ |
 ಜ್ಯೋತ್ಸ ಸುತರವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರಷ್ಟಪಾಲಕರು ||
 ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೀ ಯುಷ್ಣಪಾಲರು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗಿಹ ನಿಖಲ ಲೋಕವ |
 ಹುಟ್ಟಿದುವು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರಾಣಿ ಲೋಕದಲಿ || ೨೨ ||

ಏಳು ಋಷಿಗಳು ಮನುಚತುಷ್ಟಯ |
 ಮೂಲವೀ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೋಡೈ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರವರಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರನು ||
 ಮೇಲೆ ಕೇಳಾ ದಿಶೆಗಳೊಡೆಯರ |
 ಮೇಳವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರವರೇ |
 ಮೂಲಕಾರಣರಾದರೈ ಕೇಳೆಂತು ದಿಶೆಗಳಲಿ || ೨೩ ||

ಬರುವುವೈ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಯೇ- |
 ಇರದೆ ನವಪಲ್ಲವವು ಕೋಮಲ |
 ಬರುವುವಪರಲಿ ಹೂವುಹಣ್ಣುಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಸಾರ್ಥನೆ |
 ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಜೀವದಿಂದಲೆ |
 ಪರಿಯಲೀ ನಾನೊರ್ವನಿದ್ದೆನು ಲೋಕಗಳ ಜೀವ || ೨೩ ||

ಅರಸರೈ ಹನ್ನೊಂದು ಕೇಳೇ |
 ಪರಿಯಲಾದರು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ |
 ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ತೋರ್ಪುದು ಪ್ರಜೆಗಳಂದದಲಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವವಿಸ್ತರ- |
 ವರಿಯಲಾ ಯೆನ್ನಿಂದಲಾಯಿತು |
 ನರನೆ ನಿನಗದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೀತಿಯಲಿ || ೨೪ ||

ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ |
 ನಿರುತವೀ ವಿಸ್ತಾರವೆನ್ನಿಂದಾಯ್ತು ವಿಶ್ವವಿದು ||
 ಇರುವುದಾರಿಗೆ ತ್ರದೈಯೆನ್ನಲಿ |
 ಯರಿವರವರೇ ಗುಹ್ಯವೆನ್ನಯ |
 ಬರುವುದೇ ಮೂಢರಿಗೆ ಯೆನ್ನೀಜ್ಞಾನ ಕೌಂತೇಯ || ೨೪ ||

ಏಕಾಂ ವಿಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ ಮಮ ಯೋ ವೇತ್ತಿ ತತ್ತ್ವತಃ |
 ಸೋಽವಿಕಂಪೇನ ಯೋಗೇನ ಯುಜ್ಯತೇ ನಾತ್ರ ಸಂಶಯಃ || ೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಪ್ಪತ್ತು ಭಾವದಿ |
 ಮರಳಿ ಯೇಕಾದಶ ವಿಭೂತಿಯಿ |
 ನಿರದೆ ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು ||
 ಅರಿಯಲಿ ಪರಿ ವಿಧಿಯ ಹಿಡಿದಾ- |
 ಯಿರಿವೆಗಳ ಪರ್ಯಂತವೆನ್ನಯ |
 ಹೊರತು ಮಾತೇನಿಹುದು ನಾ ತುಂಬಿಹೆನು ವಿಶ್ವದಲಿ ||೨೯||

ಅರಿವನಾರೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನನು |
 ನಿರುತವಿಹ ಸತ್ಯವ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿಯನಲಿ ವಾಸಿವುದು ಜ್ಞಾನ ||
 ಅರಿಯನಾತನು ಹೇಚ್ಚುಕುಂದನು |
 ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದಭಾವವು |
 ಬರುವುದೇ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಭೇದವವನಿಗೆ || ೨೦ ||

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯವುಗಳು |
 ಮರಳಿ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಿಂ ತುಂ- |
 ಬಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದೆಲ್ಲ ವೊಂದೇ ತಿಳವರಾರಿದನು ||

ಧರೆಯೊಳವರೆ ಯುಧಾರ್ಥವಾಗಿಯೆ |
 ಪರಿಯ ಧೀವಾಕ್ಯಾಯುದಿದಲಿ |
 ಧರಿಸುವರು ಮದ್ದೂಪವನು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ||೨೯||

ಧರೆಯೊಳಾತ ಕೃತಾರ್ಥನೆಂದರಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳಿದ್ದೈತದ್ವೈಯಿ- |
 ನಿರದೆ ಭಜಿಪರೊ ನಾನವರ ವಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವೆನು ||
 ಇರುವನವನದ್ವೈತ ಭಕ್ತನು |
 ದೊರೆಯುವೆನು ನಾನವಗೆ ಸುಲಭದಿ |
 ಬರುವುದಿಲ್ಲೆ ವಿಷ್ಣುವಾಶನಿಗೆನ್ನ ಹಾದಿಯಲಿ || ೨೦ ||

ಮರಣವೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ |
 ಶರಣಿಗವಗುತ್ತಮವು ಕೇಳಾ- |
 ನೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೆ ಹಿಂದೆ ಸಪ್ತಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಿನಗೆ ||
 ಇರುವುದೆಂತದ್ವೈತಶಕ್ತಿಯು |
 ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ |
 ವರ ಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಯವೂರ್ವಕದಿ || ೨೩ ||

**ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವೋ ಮತ್ತಃ ಸರ್ವಂ ಪ್ರವರ್ತತೇ |
 ಇತಿ ಮತ್ತಾ ಭಜಂತೇ ನಾಂ ಬುಧಾ ಭಾವನಮಸ್ತಿತಾಃ || ೮ ||**

ಹುಟ್ಟಿರುವುದೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಿಂ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಾನೇ |
 ಕೊಟ್ಟು ಮನವ ವಿಚಾರಮಾಡೈ ಹೇಳೈ ದೃವ್ಯಾಂತ ||
 ಹುಟ್ಟುವುವು ನೀರಿನಲಿ ತೆರಿಗಳು |
 ಹುಟ್ಟಲವಕಾಶ್ರಯವು ನೀರೇ |
 ಯಿಷ್ಟಜೀವನವವಕೆ ನೀರಿನ ಹೊರತು ಬೇರಿಯದೆ || ೨೪ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ತೆರಿಗಳೆ- |
 ಗೆಲ್ಲ ನೀರೇ ಗೋಚರಿವುದೈ |
 ಯೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಿ ತುಂಬಿರುವೆನೀ ತೆರದಿ ನಾ ವಾರ್ಥ ||
 ಅಲ್ಲವೇನೈ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ- |
 ನಿಲ್ಲವೈ ಜಗವನ್ನ ಹೊರತೆನು |
 ತೆಲ್ಲರನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತಿಹರೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ || ೨೫ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಗಾಳಿ ಗಗನದೊ- |
 ಳಿರುತ ಗಗನಾಕಾರದಿಂ ಸಂ- |
 ಚರಿಸುತಿಹುದೈ ಗಗನದಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಾಂತೇಯ ||
 ಪರಿಯದೈ ಮದ ಒಕರೆಲ್ಲರು |
 ಧರಿಸಲಾರರು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯು |
 ನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಿ ನಾನು ಪರಿಪರಿ ದೇಶಕಾಲದಲಿ || ೨೬ ||

ಅರಿಯುತ್ತೇನ್ನೀ ತೆರದ ರೂಪವ |
 ನಿರುತವನ್ನನು ಭಜಿಪರಾರಿ- |
 ತೆರದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು ರಂಜಿಪರು ಸುಖದಿಂದ ||
 ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲವು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂ- |
 ದಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮೇ- |
 ಶ್ವರನನುತ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಯೋಗವಿದು || ೨೭ ||

**ಮಂಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತಪ್ರಾಣಾ ಬೋಧಯಂತಃ ಪರಸ್ಪರಮ್ |
 ಕಥಯಂತಶ್ಚ ನಾಂ ನಿತ್ಯಂ ತುಷ್ಯಂತಿ ಚ ರಮಂತಿ ಚ || ೯ ||**

ಚಿತ್ತದಿಂ ಮದ್ರೂಪರಾದರು ।
 ಸ್ತುತ್ಯಬೇವಿಗಳೆನ್ನ ಯೋಗದಿ ।
 ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿದರೇನು ಗೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದಲಿ ॥
 ಮತ್ತೆ ಬೋಧದ ಬಲದಿ ಕೌತುಕ- ।
 ಹತ್ತಿ ಸಂವಾದದ ಸುಖದಿ ಪುರು- ।
 ಷೋತ್ತಮನ ನೆನೆನೆನಿದು ಕುಣಿವರು ನಿತ್ಯಹರ್ಷಿತರು ॥೮೮॥

ಇಷ್ಟು ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರೆ ಪರಸ್ಪರ ।
 ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಬುವ ವಸ್ತು ಬ್ಲಾನವೆ ।
 ಯೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿವರ ಪರಮಾನಂದನಿರ್ಭರವ ॥
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ರಂಜಿಪ ಕೆರೆಗಳೆರೆ- ।
 ದೊಟ್ಟು ಕೂಡಲು ಮಳೆಯ ಸಮಯದಿ ।
 ಹುಟ್ಟುವುವು ಸುಂದರತರಂಗಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೮೯ ॥

ಆರಿಯಲಿ ಪರಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ।
 ಮೆರೆವರು ಪರಸ್ಪರರ ಯೋಗದಿ ।
 ಹೊರಬಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದತೆರೆಗಳು ತುಂಬಿತುಳುವುವು ॥
 ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧವು ।
 ಸರಸಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಬೋಧಕೆ ।
 ಸರಸ ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದವಾಗುವುದು ॥ ೯೦ ॥

ತರಣಿಯಾರತಿ ತರಣಿಗೆನೆ ನೆವ- ।
 ಗಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲೆ ಧನಂಜಯ ।
 ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರಮ ಚಂದ್ರಮನ ತಾಂಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ॥
 ಎರಡು ನದಿ ಸಮವೇಗದಿಂದಲಿ ।
 ಹರಿದು ಸಂಗವು ಹೊಂದಿ ಮುಂದಕೆ ।
 ಹರಿಸ ಪುಯಂತಿವರ ಯೋಗ ಪರಸ್ಪರವು ನೋಡೈ ॥೯೧॥

ಪರಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯಸಂಗಮ ।
 ಮೆರೆವುದೈ ಯದರಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ।
 ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ತೇಲುವುವು ಕಡಿಗಳ ತೆರದಿಂದ ॥

ಶರಣಿಗಳು ಸಂವಾದರೂಪದ ।
 ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳಗಿನ ।
 ದೊರೆಗಳಾಗುವರೇನ ಹೇಳುವುದವರ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ॥ ೯೨ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
 ಭರದೊಳವರು ಶರೀರದಿಂದಲಿ ।
 ಹೊರಗೆ ಬರುವರು ದೊರೆತೆ ನಾನೆನುತತಿಹರುಷದಿಂದ ॥
 ಮೆರೆಸುವರು ಬಹುಪರಿಯ ಗರ್ಜನೆ ।
 ಪರಿಯನಿದ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ।
 ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೇಗವನಾರು ಬಣ್ಣಿಪರು ॥ ೯೩ ॥

ಗುರುವು ತಿಷ್ಠನಿಗಂತರಂಗದೊ- ।
 ಳೊರೆವ ಗುತ್ಯಾದ ಮಂತ್ರವೇಕಾ- ।
 ಕ್ಷೆಯನವರೊಡರುವರು ಕೇಳೈ ಮೇಘನಾದದಲಿ ॥
 ಭರದೊಳಿವರೀ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
 ಪರಿಯ ಕೇಳಲು ಮೂರುತೋಕೆಗ- ।
 ಕರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕಿವುದರಾಗುವ ಹೊತ್ತು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೯೪ ॥

ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಕಲಿಕೆಗ- ।
 ಳರಳಿದರೆ ಕಮಲಸ್ಥವಾಗಿಹ ।
 ಪರಿಮಳವ ಬಚ್ಚಿಡಲು ಶಕ್ಯವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರೈ ।
 ನರಪದೇವಕ ಭೇದವಿಲ್ಲದ ।
 ಪರಿಯೊಳನ್ನಯ ಭಕ್ತರೈ ಸ್ವಾನಂದಸಂಯುತರು ॥ ೯೫ ॥

ಎನ್ನ ಗುಣಗಣ ಹಾಡಿ ಹರಸುತ- ।
 ಲೆನ್ನಲೇ ತನ್ನೀನರಹರೈ ।
 ಭಿನ್ನಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಮೆರೆವರು ದೇಹಭಾನವನು ॥
 ಮುನ್ನವೀಪರಿಯಾಗ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಭಿನ್ನ ಮಾಳ್ವರು ಜೀವದೇಹವ ।
 ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾತ್ಮಚ್ಛಾನಮಗ್ನರು ಹಗಲಿರುಳ ಮರೆತು ॥ ೯೬ ॥

ತೇಷಾಂ ಸತತಯುಕ್ತಾನಾಂ ಭಜತಾಂ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕಮ್ ।

ದದಾಮಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಗಂ ತಂ ಯೇನ ಮಾಮುಪಯಾಂತಿ ತೇ ॥ ೧೦ ॥

ಹರುಷದಿಂದಾನೇನ ಕೊಡುವುದು ।
 ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದ ಭಕ್ತರಿ- ।
 ಗರಿಯುತಾ ಪದ್ಮಾನ ತಂಗಳವಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥

ಭರದೊಳೆನ್ನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರುವರೆ ।
 ಹೊರಬಿ ಮಾರ್ಗವು ಸರಳವನರಿಗೆ ।
 ನರನೆ ತೋರುವುದದ್ಧಹಾದಿಯೆ ಸ್ವರ್ಗೋಪಗ್ರಹಗಳು ॥ ೯೭ ॥

ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೆ |
 ಭರದಿ ಸೇವಿಸರೆಂದು ಮನದಲಿ |
 ಹರುಷದಿಂದವರಿಗೆ ಪರಗಳ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಚ್ಛಿಸಲು ||
 ದೊರಕಿಹುದು ತದ್ಧಾನಸಿದ್ಧಿಯು |
 ನರನೆ ಮೊದಲೇಯವರಿಗದರಿಂ- |
 ದಿರುವುದೇನವರಿಗೆ ಕೊಡಲಿನ್ನೊದನೆ ಸಾಧನವು || ೯೮ ||

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮಸುಖನಂ- |
 ವನ್ನಶೆಯು ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕೈ |
 ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರೊಳೆತ್ತಲಾರನು ಕಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯನು ||
 ಎನ್ನದಿದು ಕರ್ತವ್ಯವಿರುವುದು |
 ಚಿಣ್ಣನಾಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೂ- |
 ಸನ್ನ ಸಂದರ್ಶಿಸರೆ ತಾಯೋಡುವಳು ಹಿಂದಾಗಿ || ೯೯ ||

ಬಾಲ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳನಾ |
 ಲೀಲೆಯಿಂ ತಾಯ್ ಪೂರೆಯಿಸುವಳು |
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನವೀನ ವಸ್ತುವ ಮಾಡಿಡುವಳೆಲ್ಲ ||
 ಅಲಿಸೈ ಕಾಂಶೇಯ ಯೊ ಪರಿ |
 ಲೀಲೆಯಿಂದಾ ಭಕ್ತಜನರನು |
 ವಾಲಿಸಲು ಬೇಕೈಯುವಾನನೆ ಬೇಡಿದಂದದಲಿ || ೧೦೦ ||

ಪರಿವರಿಯ ಪೂಜೋಪಚಾರವ |
 ಶರಣಿವ್ಯಂದವು ಬೇಡಲವುಗಳ |
 ಹರುಷದಿಂ ಪೂರೆಯಿಸ ಬೇಕೈ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||

ಬರುವುದದರಿಂ ಭಕ್ತಿಪೋಷಣ |
 ಬರುವುದೈ ತದ್ಭಕ್ತಿಯನಗನೆ |
 ನರನೆ ವರ್ಧಿಸ ಬೇಕು ಪರಿವರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ || ೧೦೧ ||

ನರನೆ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮವೆನ್ನಲಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ನಾನವರ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಹರುಷದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು ಮೆಚ್ಚುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ||
 ವಿರಳಲೈ ಲೋಕದಲಿ ಯೋದೇ |
 ಪರಿಯು ಭಾವದಲಿನ್ನ ಭಜಿಸರು |
 ಮೆರೆವರಾರಿ ತೆರದಲವರಿಗೆ ನಾನೆ ದಾಸನಲಾ || ೧೦೨ ||

ಬಂದೆ ಬಾಹ್ಯಾತ್ಮಾರದಿಂದಲೆ |
 ಶರಣಿಜನರುಗಳೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು |
 ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಗಳೆಂಬ ಗೊಂಬೆಗಳ ||
 ಸಿರಿಸಹಿತ ನಾನೆನ್ನ ದೇಹವ- |
 ನಿರದೆ ಶೇಷನಿರ್ಗುಣಿಸಿಹೆನ್ನೆ |
 ಯಿರುವುದೊಂದಿ ಜಗದೊಳೆಕ್ಕುಕ್ಕುಷ್ಣ ನೌಖ್ಯವಿದು || ೧೦೩ ||

ಪರಮ ಸುಖವು ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖವೈ |
 ದೂರಿಯಲಾರದು ಸರ್ವರಿಗದು |
 ನರನೆ ಕಾಯಿಟ್ಟಿಹೆನು ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗದನು ||
 ನರನೆ ಪ್ರೇಮದ ಭಕ್ತರನು ಹ- |
 ತ್ತರದೊಳಿರಿಸುವೆನೆಂಬ ಮಾತಿದು |
 ಹೊರಗೆ ಹೇಳಲಯೋಗ್ಯವನುಭವದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು || ೧೦೪ ||

ತೇಷಾನ್ಮೇವಾನುಕಂಪಾರ್ಥಮಹಮಜ್ಞಾನಜಂತಮಃ |
 ನಾಶಯಾಮ್ಯಾತ್ಮಭಾವಸ್ತೋ ಜ್ಞಾನದೀಪೇನ ಭಾಸ್ವತಾ || ೧೦ ||

ಆತುಮನು ನಾನಿರುವೆನೆನ್ನೆಯ |
 ಪ್ರೀತಿವೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯೇ ನಿಜ |
 ಭೂತಳದಿ ಬದುಕುವರೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನೆನಸುತಲಿ ||
 ಮಾತನಾಡಿಸದನ್ಯವಸ್ತುವ- |
 ನೀತೆರದೊಳೆನ್ನ ನೈ ಭಜಿಸರು |
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೇತೆರದ ಭಕ್ತರು ಪ್ರೇಮಭಾಜನರು || ೧೦೫ ||

ಇರುವರೇ ಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗ- |
 ಳಿರುವರನರಿತುದ್ಧನಿರ್ವಲ |
 ಕರದಿ ಕರ್ಪರದೀವಟೆಗೆಯನು ಕೊಂಡು ಮೋದದಲಿ ||

ನರನೆ ನಾನೆ ಮಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತ |
 ತಿರುಗುವೆನು ಕೇಳವರಿಗೋಸುಗ |
 ಶರಣಿಜನರನು ಕಂಡರವರನು ಸೇವಿಸೆನು ನಾನು || ೧೦೬ ||

ನರನೆ ಯಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವ |
 ಹರಿಸಿ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯನು ಸಂ- |
 ಹರಿಸುತಿವ ಸುಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯನ ಬಿಚಿಗಿಹೆನು ನಾನು ||
 ಶರಣಿಕಲ್ಪುಷ್ಪಹರಣ ಭಕ್ತರ |
 ಸುರತರುವು ಸಿರಿಯರಸಕ್ಕುಷ್ಣನು |
 ನರನೊಡನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದನು || ೧೦೭ ||

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ಪಾರ್ಥನಾಕ್ಷಣ |
 ನುಡಿದನ್ನೆ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ |
 ಚಡಚನಾಭನೆ ಕೇಳು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಲಾ ||
 ಒಡೆಯ ನೀ ಸಂಸಾರರೂಪದ |
 ಕೆಡಕು ಕಸ ರೂಪಾದಿಸುತಲೆನ್ನನು |
 ಬಿಡಿಸಿದಿಯಲಾ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂ ನಿಜದಿ || ೧೦೮ ||

ಎನ್ನ ಜನ್ಮವ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ನಾ- |
 ನೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದೀಗೆ ನೋಡಿದೆ- |
 ನೆನ್ನ ಜೀವಿತವೆನ್ನ ಕೈವಶವಾಯಿತಂದಿನಲಿ ||

ಸನ್ನ ಶಾಶ್ವತೆ ಪರಮವಿಭುವೇ |
 ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಂ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ |
 ಧನ್ಯನಾದೆನು ಹರಿಯೆ ನಾರ್ಥಕವಾಯಿತಾಯುಷ್ಯ || ೧೦೯ ||

ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಮೂಡಿತು |
 ನಿನ್ನ ಗೀತಾವಾಕ್ಯಸೂರ್ಯನು |
 ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿದನೆನ್ನ ಕೇಳಜ್ಞಾನತೆವಿರವನು ||
 ನಿನ್ನ ದಯೆಯಿಂ ಹರಿಯೆ ಕೇಳೈ |
 ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವು |
 ಕಣ್ಣಿನೆದುರಿಲಿ ಕುಣಿಯುತಿದಿ ನಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ || ೧೧೦ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ ಪವಿತ್ರಂ ಪರಮಂ ಭವಾನಾ |
 ಪುರುಷಂ ಶಾಶ್ವತಂ ದಿವ್ಯಮಾದಿದೇವಮಜಂ ವಿಭುವಾ || ೧೧ ||

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ |
 ಯಿರುವೆ ನೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವಕೇ |
 ಯಿರುವಿಯಿಚ್ಛೆ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ||
 ಹರಹರವಿರಿಂಚಿಗಳೆನಿಪ ಮೂ- |
 ವರಿಗೆ ನೀನಾಧಾರಭೂತನು |
 ಪುರುಷಸ್ವಪ್ನೈದನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವ ನೀನಿರುವೆ || ೧೧೧ ||

ಇರುವೆ ಮಾಯಾತೀತವೆಂಬುನು |
 ಪರಮ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ನೀನೇ |
 ಬರುವುವೆಚ್ಛೆ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಧರ್ಮಗಳು ||

ಇರುವೆ ನೋಡಲನಾದಿಸಿದ್ಧನು |
 ಪರಮ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತಿಳಿಯಿತು |
 ನಿರುತ ನೀನು ತ್ರಿಕಾಲಕಾಲಕನಲ್ಲವೇ ನೋಡು || ೧೧೨ ||

ದೇವರಿಗೆ ನೀ ದೇವ ಜಗದಲಿ |
 ಬೀವಕಲೆಗಧಿದೈವತವಲಾ |
 ಭಾವಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯನಿರುವೆ ನೀ ಹರಿಯೆ ||
 ಕಾವದೇವನು ಭಾವನೀನನು |
 ಭೂವಲಯದಲಿ ಚಿತ್ರಚರಿತನು |
 ಗೋಪಕರಕುಲಜಾತ ನೀನೇ ಸಕಲ ವಿಶ್ವಾತ್ಮೆ || ೧೧೩ ||

ಅಹುಸ್ತ್ವಾವ್ಯಪಯಃ ಸರ್ವೇ ದೇವರ್ಷಿರ್ನಾರದಸ್ತಥಾ |
 ಅಸಿತೋ ದೇವಲೋ ವ್ಯಾಸಃ ಸ್ವಯಂ ಚೈವ ಬ್ರವೀಷಿ ಮೇ || ೧೩ ||

ಹರಿಯೆ ನಾನೆರಡನೆಯ ತೆರದಲಿ |
 ದೊರಕಿಸಿದನನುಭವವ ನಿನ್ನಯ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಋಷಿವರರು ವಿಸ್ತರಿಸಿಹರು ತ್ವದ್ರೂಪ ||
 ಅರಿತೆನಿಂದಿನ ದಿವಸವನೇ |
 ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವುದು ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದೊಳಾಯ್ತು ಲಾಭನಿದು || ೧೧೪ ||

ನಾರದನು ಸುರಮುನಿ ಜಗತ್ಸಂ- |
 ಚಾರಕರ ಬರುತೆಮ್ಮ ಮನೆಯಲಿ |
 ಚಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿದನೆ ಹಾಡುತ್ತಿಹನು ವಿಳೆಯಲಿ ||
 ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದೊಳರ್ಥವು |
 ಚಾರು ಗಾಯನಸುಖವನುಂಜೆನು |
 ನೀರಜಾಕ್ಷನೆ ಬಂದುದನುಭವವಂದಿಗದು ತಿಳಿಯೆ || ೧೧೫ ||

ಹುಟ್ಟುಕುರುದರೆ ವೂರ್ಣತುಂಜಿವ |
 ಪಟ್ಟಣದೊಳಾ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸಿ |
 ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾ ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದ ಬೆಳಕೆ ನೋಡುವರೆ ||
 ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹೂಬಿಸಿಲು ಮೈಯನು |
 ತುಷ್ಟಿಯಹುದೈ ಮನದೊಳವರೆಗೆ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸೂರ್ಯನ ದಿವ್ಯತೇಜವನಿವರವರೇನು || ೧೧೬ ||

ಸುರಮುನಿಪನಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಹಾಡುತ್ತಲಿದ್ದನು |
 ಹರಿಯೆ ನಾನದ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲೆ ವಿಷಯಮಹಿಮೆಯನು ||
 ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ರಾಗರಾಗಿಣಿ |
 ಸರಸತೆಯು ಮೇಣ್ ತಾನಮಧುರತೆ |
 ಬರುವವಲ್ಲದೆ ಮನದಿ ಬಾರದು ವಿಷಯದರ್ಥವದು
 || ೧೧೭ ||

ಹರಿಯೆ ದೇವಲನಸಿತನೀಪರಿ |
 ಮೆರೆವ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ |
 ನಿರದೆ ಮಾಳ್ವದ ಕೇಳಿಹೆನು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ ತಿಳಿಯದಲೆ ||

ಅರಿಯದಾದೆನು ವಿಷಯವಿಷದಿಂ |
 ಭರದೊಳೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಿತು |
 ವಿರಸಕಟು ಜೀವಕೃಲಾ ಪರಮಾರ್ಥಪೀಯೂಷ || ೧೧೮ ||

ಇರುವುದಾದರು ಕಟುವಿಷಯತತಿ |
 ಯಿರುವುದದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಸವಿಯೇ |
 ಯೆರಡನೆಯಲೀತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಮುನಿರಾಯ ||
 ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದೆಮ್ಮ ನಿನ್ನಯಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಣವನವ ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿದನಲಾ ಬಾರದಾಯಿತು ಮನದಿ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥ || ೧೧೯ ||

ಹರಿಯೆ ಕತ್ತಲೆರಾತ್ರಿಯಲಿ ದೊರ |
 ಕಿರುವ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬಿಸಾಡತ |
 ಮರಳಿ ಹಗಲಲಿ ದುಃಖ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತಲಾ ||
 ಅರುಹದಿ ಮುನಿವಚನವೆಲ್ಲವು |
 ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ರತ್ನಖನಿಯೈ |
 ಯರಿತೆ ನಿನ್ನ ಪದೇಶಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣದಿಂದಿಗ || ೧೨೦ ||

**ಸರ್ವಮೇತದ್ವತಂ ಮುನೈ ಯನ್ಮಾಂ ವದಸಿ ಕೇಶವ |
 ನ ಹಿ ತೇ ಭಗವನ್ಸ್ವಕ್ತಿಂ ವಿದುದೇವಾ ನ ದಾನವಾಃ || ೧೪ ||**

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಾಕ್ಯಕಿರಣದಿ |
 ಹರಿಯಿತೆನ್ನ ಜ್ಞಾನತಿಮಿರವು |
 ಭರದಿ ಹಬ್ಬಿದುದೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ ಜ್ಞಾನರವಿತೇಜ ||
 ಅರಿತೆನಿಂದಾ ಮುನಿಗಳಾಡಿದ |
 ಸರಸ ಶಬ್ದಗಳೆಲ್ಲ ಸಾರ್ಥಕ |
 ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ಬೀಜವೆಂದೇ ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ | ೧೨೧ ||

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾ ಬೀಜವೆನ್ನಯ |
 ವಿರಸಹೃದಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಕೇಳ |
 ಬರಿದೆ ಪಿತ್ತಿದರೀವರೆಗೆ ಬಹುಸ್ವರ್ಥವಾಯಿತಲಾ ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾತುಷಾರದಿ |
 ಸರಸವಾವಾದಸ್ವರೂಪದ |
 ಬರುವುದಾಯಿತು ಫಲವು ಹಣ್ಣಾಯ್ತಂದು ವನಮಾಲಿ
 || ೧೨೨ ||

ಹರಿಯೆ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಜನ್ಮಾಂ |
 ತರದಿ ಮಾಡಿದ ವುಣ್ಯವಶದಲಿ |
 ದೊರಕಿದಿಯಿಲಾ ಯೆನ್ನ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಮೂಡಿದುದು ||

ಅರಿಯಲಿಂದಿಗೆ ವುಣ್ಯಕರ್ಮಗ |
 ಳರದೆ ಬುಣದಿಂ ಮುಕ್ತವಾದುವು |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಗುಣಗಣಂಗಳನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೧೨೩ ||

ಹಿರಿಯರಾದರು ಪರಿಪರಿಯಲಾ |
 ನಿರುತ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯ ಮಾಡಿದ |
 ರರರೆ ನಾನೀವರೆಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟೆನ್ನೆ ಕೆಟ್ಟೆ |
 ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಬೀಳಿ ನಯನದಿ |
 ದೊರೆಯುವುದಲಾ ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯು |
 ಗುರುಕೃಪೆಯ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು ನಿಷ್ಫಲವು ತಿಳಿಯೆ || ೧೨೪ ||

ದೈವಬಲವನುಕೂಲವಾಗಲು |
 ಸರ್ವಯತ್ನವು ಸಫಲವವುದು |
 ದೈವಹೀನನ ಯತ್ನ ನೋಡಲರಣ್ಯರೋದನವು ||
 ಆ ವಸಂತನ ಹೊರತು ಫಲಗಳ |
 ಭಾವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಲೆನ್ನೆ |
 ಭೂವಲಯದಲಿ ದೈವ ಬೇಕನುಕೂಲ ಸಾಧನಕೆ || ೧೨೫ ||

ನರನು ವಿಷಮಜ್ಜರದಿ ಪೀಡಿತ |
 ನಿರಲು ಜ್ವರದವಸಾನವಾಗದೆ |
 ಬರುವುದೇನೆ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ನರನಿಗಾರೋಗ್ಯವನು ತಾರದೆ |
 ಬರಿದೆ ವೈದ್ಯನ ಸ್ತುತಿಯು ಯೋಗ್ಯವೆ |
 ಚರಿಸಿದರೆ ಚೈತನ್ಯ ಪ್ರಾಣೋದ್ರಿಯಗಳೆಂ ಫಲವು || ೧೨೬ ||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳ ತಾ- |
 ನೋದಿ ಪಠಿಸಲದೇನು ಫಲ ಯೋ- |
 ಗಾದಿಗಳ ಸಾಧನದಿ ಬರುವುದೆ ಫಲವು ಜಗದೊಳಗೆ ||

ಆದರಾ ಸದ್ಗುರುವಿನೊಲುಮೆಯು |
 ಮೇದಿನಿಯಲಾಗುವುದು ಸಿದ್ಧಿಯು |
 ಆ ಧನಂಜಯ ಗುರುಕೃಪಾಮೃತದಿಂದ ಕುಣಿದನಲಾ || ೧೨೭ ||

ನರನು ನಗುತೀತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಗಳರ್ಥವ |
 ನರಿತೆನಿಂಧಿಗೆ ಬಂದುದನುಭವ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದದಲಿ ||
 ಇರುವಿ ನೀನೇ ಮುಕ್ತಿದಾತನು |
 ಸುವರರು ದಾನವರು ತಿಳಿಯರು |
 ದೊರಕಿತ್ತೆಯಾ ಜ್ಞಾನನಿಂಧಿಗೆ ನಿನ್ನ ನಿಜರೂಪ || ೧೨೮ ||

ಅರಿಯದಲೆ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ತಾ- |
 ನರಿತೆನೆಂಬುವ ಹೆಮ್ಮೆ ಸಲ್ಲದು |
 ನರಗೆ ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾನದನುಭವ ದೊರವುದತಿಕಠಿಣ ||

ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ ವೇತ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ |
 ಭೂತಭಾವನ ಭೂತೇಶ ದೇವದೇವ ಜಗತ್ಪತೇ || ೧೨೯ ||

ಅರಿವರಾಣಕಾಶವಿಸ್ತರ |
 ವರಿಯರೈಯಾಕಾಶ ಹೊರತದ |
 ಧರೆಯ ಭಾರವ ಧರೆಯೆ ತಿಳವುದು ತಿಳಿಯರನ್ನರದ || ೧೩೦ ||

ಹರಿಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆ ನಿನ್ನಯ |
 ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಗೊತ್ತೆ ಹಿಡಿಯುವ |
 ರಿರುವಾರೋ ಜಗದಿ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ನೋಡಿದರೆ ||
 ಅರಿತೆವೆಂದೀ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು |
 ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಗಳು ಪೇಳುವು |
 ಪರಿಯನರಿಯುವು ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯಗಾಧಶಕ್ತಿಯನು || ೧೩೧ ||

ಯಾರು ಮನದೊಡನೋಡುವರು ಮ- |
 ತ್ತಾರು ಮಾರುತನನ್ನು ಹಿಡಿದರು |
 ಯಾರು ಕೈಯಿಂದೀಸುವರು ಮಾಯಾಸಮುದ್ರವನು ||
 ಯಾರು ನಿನ್ನನು ಪೂರ್ಣವರಿವರು |
 ಯಾರಿಗಿಹುದು ಸಮಸ್ತಜ್ಞಾನವು |
 ಧಾರಣೆಯಲೀ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ನೀನೆ ತಿಳಿಯಲಾ || ೧೩೨ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವು |
 ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಾನು ನಿನ್ನಯ |
 ಪರಿಯನೆನಗೊಂದೊಮ್ಮೆ ಹೇಳೆ ಯಾದವೇಶ್ವರನೆ || ೧೩೩ ||

ಹರಿಯೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ |
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಸಾರಮದಗಜ- |
 ಕಿರುವಿಯೈ ಪಂಚಾನನನು ದೇವರಿಗೆ ದೇವನಲಾ ||
 ಪರಕಿಸಲು ನಿನ್ನಯ ಮಹತ್ತ್ವವ- |
 ನಿರಲು ಯೋಗ್ಯನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತರ |
 ಧರಿಸುತೀಪರಿ ಸಂಶಯವ ನಾ ನಿನ್ನ ಬೇಡದೊಡೆ || ೧೩೪ ||

ಇರುವಾರೋ ಶಕ್ತರೆನ್ನಯ |
 ಹರಿಸುವರೆ ಸಂಸಾರವಾಶವ |
 ಶರಧಿನದಿಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕಲು ಚಾತಕಂಗೇನು ||
 ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮೇಘವು |
 ಸುರಿದರೊಂದೇ ಪರಿಯೊಳವನಿಗೆ |
 ದೊರಕುವುದು ನೀರಲ್ಲವೇ ಬಿರೇನು ಸಾಧನವು || ೧೩೫ ||

ಅರಿಯಲಾರರು ನಿನ್ನ ರೂಪವ |
 ನರವು ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಜಗದಲಿ |
 ಯರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳಿ ಯನ್ನರಿಗರವು ಮಾಡುವುದು |

ಗುರುಗಳತುವರು ಹಲರು ಜಗದಲಿ |
 ಗುರುವು ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆವಗೀ |
 ಪರಿಯಿ ಗುರುವನ್ನೈರನು ಕಾಣಿಸು ಹುಡುಕಿ ಮೂಜಗದಿ ||

ಕರುಣೆಯಂಬುಧಿ ಪ್ರೇಮದವನಿಯೆ |
 ಯುರುಹು ನಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವ |
 ಸರಿವ ಪರಿಯಲ್ಲೆನಗೆ ವರಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯೆ || ೧೩೫ ||

**ನ ಕ್ತು ಮುರ್ಹ ಸ್ಯ ಶೇಷೇಣ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮ ವಿಭೂತಯಃ |
 ಯಾಭಿರ್ವಿಭೂತಿಭಿರ್ಲೋಕಾನಿಮಾಂಸ್ತ್ವಂ ನ್ಯಾಪ್ಯ ತಿಷ್ಠಸಿ || ೧೩೬ ||**

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಯೊಳೆನಗರುಹು ನೀ |
 ನ್ನಿರುವ ವ್ಯಾಪಕಶಕ್ತಿಯೇಷವ |
 ಧರೆಯೊಳೆನಗೆಲ್ಲವನು ತೋರಿನು ತ್ವದ್ವಿಭೂತಿಗಳ ||

ಅರಿವೆನಿರುವುವನಂತ ನಿನ್ನಯ |
 ವರವಿಭೂತಿಗಳೆನುತಲದರೂಳು |
 ಭರದೊಳೆನಗರುಹಿಗ ಮುಖ್ಯವದಾವುದೆಂಬುದನು || ೧೩೬ ||

**ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾನುಹಂ ಯೋಗಿಂಸ್ತ್ವಾಂ ಸದಾ ಪರಿಚಿಂತಯನ್ |
 ಕೇಷುಕೇಷು ಚ ಭಾವೇಷು ಚಿಂತ್ಯೋಽಸಿ ಭಗವನ್ಮಯಾ || ೧೩೭ ||**

ಅರಿವುದೆಂತೆನ್ನಿನಾಪರಿ |
 ಯಿರುಹ ಬೇಕೈ ದೇವದೇವನೆ |
 ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ಚಿಂತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ಪೇಳೆನಗೆ ||
 ಭರಿತ ನೀನೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆಂ |
 ದರುಹಿದರೆ ನಾ ತಿಳಿಯಲಾರೆನು |
 ಕರುಣದಿಂದ ವಿಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನಗೀಗ || ೧೩೭ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗ |
 ಳಿರುವುವೆಲ್ಲೆಯೆನುತ ಪೇಟ್ಟರೆ |
 ಹರಿವುವೆನ್ನೆಯ ಸಂತಯಂಗಳು ಚಿಂತಿಸುವೆನದನೆ ||
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಸುಲಭದಲಿ ನಿನ್ನನು |
 ದೂರಕಿಸುವ ಸಾಧನವ ಹೇಳೈ |
 ಕರುಣದಿಂದದ ಹೇಳು ಸ್ವಪ್ನೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೧೩೭ ||

**ವಿಸ್ತರೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ ವಿಭೂತಿಂ ಚ ಜನಾರ್ದನ |
 ಭೂಯಃ ಕಥಯ ತ್ವಪ್ತರ್ಹಿ ಶೃಣ್ವತೋ ನಾಸ್ತಿ ಮೇಽಮೃತಮ್ || ೧೩೮ ||**

ಭೂತನಾಥನೆ ನಾನು ಕೇಳುವಿ |
 ಭೂತಿಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳೈ |
 ಯಾಶೆರದಿ ಮಗುಳೇನ ಹೇಳುವುದೆನುತ ಕೇಳಿದರೆ ||
 ಏತಕೀಪರಿ ಬೇಡ ಸಂತಯ |
 ಭೂತಳದಿ ಯಮೃತವು ದೊರಕಿದರೆ |
 ಮಾತು ಬರುವುದೆ ಸಾಕೆನುತ ಕುಡಿಯಲಿಕೆ ಹಾಕಿದರೆ || ೧೩೮ ||

ಕರದರೇನದನಮೃತವೆನುತಲಿ |
 ದೊರೆವುದೇನಮರತ್ವ ಶಾಶ್ವತ |
 ಧರೆಯೊಳಾರಿದ ಬಿಡುವೆನ್ನೆ ಸಾಕೆನುತ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ ||
 ಪರಿಯಿದೇನೈ ಕ್ಷುಧ್ರವಮೃತವು |
 ಹರಿಯೆ ಪರಮಾಮೃತವು ಕೇಳೇ |
 ನರುಮವೀ ತತ್ಪ್ರಾರ್ಥಕಾರವು ಬಿಡುವರಾರಿದನು || ೧೩೮ ||

ಇರುವುದೇನೈಯಮೃತ ವಿಷನೋ |
 ದರನಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು |
 ಮರಣಭಯದಿಂ ಕುಡಿದರೇನಾಮೃತವರ ಗತಿ ನೋಡೆ ||
 ಬರಿದೆ ಕಮಲಾಸನನ ದಿನವೋಂ |
 ದರಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕುದ್ರವೇವರು |
 ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ರಸವು ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲಿ ನೋಡಿದರೆ || ೧೩೯ ||

ಮಂದರಾಚಲವೆತ್ತದಲೆಯಾ |
 ಸಿಂಧುಮಥನವ ಮಾಡದಲೆ ತ |
 ನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಸಿಗುವುದೀ ಸುಧೆ ಯಾದಿವಿರಹಿತವು ||
 ಗಂಧರಸರುಚಿಹೀನವೆಹುದಿದು |
 ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳೆಲ್ಲ ಪರಮಾ |
 ನಂದಸುಖಮಯ ಶುದ್ಧನಿರ್ಮಲ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು || ೧೩೯ ||

ಧ್ಯಾನ ಮೂಡಲು ಸರ್ವಜನರಿಗೆ ।
 ಧೀನವಿಹುದಿದು ಸ್ಮರಣಮಾತ್ರದಿ ।
 ಹಾನಿಮಾಳ್ವುದು ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಬಾಲವನು ॥
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಸಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ವಾ- ।
 ಧೀನ ಬರುವುದು ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ।
 ಹಾನಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಜನ್ಮಾದಿತಾಪಗಳು ॥ ೧೪೩ ॥

ಪರಮಸುಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಷ್ಟುದು ।
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ವರ್ಧಿಸುವುದಾ ಸುಖ ।
 ಬಂದಿ ಸೇವನ ಮಾಡಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ದೊರೆಯುವುದು ॥
 ಇರುವುದೀ ಪರಿ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವದ ।
 ಪರಮ ಪೀಯೂಷವದು ಸೋಡಲು ।
 ಭರದೊಳನಗಿಕ್ಕುತ್ತಲಿರಲು ಸಾಕೆಂಬೆನೇ ನಾನು ॥ ೧೪೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮವೇ ಸುಧೆ ।
 ತಿರಿಗಿ ತವ ಸಹವಾಸವಾಯಿತು ।
 ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದಸುಖವನು ಸುಬ್ರಹ್ಮನಿರುನಿವರಾ ॥
 ಲರಿಯೆ ನಾನುಸಮೆಯನು ಕೊಡುವರೆ ।
 ಹರುಷಸಾಗರವುಕ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ।
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನೀಸುಖವ ಬಯಸಿದರೆ ಯಿಷ್ಟಲಿರಿಯೆ ॥ ೧೪೫ ॥

ಮರಳಿ ನೀನು ವಿಭೂತಿರೋಗವ- ।
 ನರುಹಿದರೆ ಪುನರುಕ್ತಿಯಾದರು ।
 ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಯೆನಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ॥

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ ದಿವ್ಯಾ ಹ್ಯಾತ್ಮವಿಭೂತಯಃ ।
 ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತಃ ಕುರುಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಸ್ತ್ಯಂತೋ ವಿಸ್ತರಸ್ಯ ಮೇ ॥ ೧೯ ॥

ಇರುವೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಿತನು ತಾನೀ- ।
 ತೆರದಿ ಭಾವನೆ ಮರೆತು ಕೃಷ್ಣನು ।
 ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳಿಂದನಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದಲಿ ॥
 ನರನೆ ಕೇಳಿನ್ನ ಪ್ಪ ನೀನೀ- ।
 ತೆರದಿ ತೋರಿಸಿ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
 ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನ ಹೇಳುವೆನೆಲ್ಲ ವಿಸ್ತರದಿ ॥ ೧೫೦ ॥

ನರನಿಗಪ್ಪನೆನಿಸ್ತ ಶಬ್ದದಿ ।
 ಕರೆದರೇನಕ್ಕರಿಯು ಜಗದಲಿ ।
 ಹರಿಯು ಲೀಲೆಯನಾಡಲಿಲ್ಲವೆ ನಂದಸುತನೆನುತ ॥

ತರಣಿಕಿರಣಕೆ ಬರುವುದೇನಾ- ।
 ಪರಿಯು ದೋಷವು ಹರಿಯೆ ನೋಡೈ ।
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದಿನದಿನದಿ ಬಂದರು ಹರ್ಷಕಾರಕವು ॥ ೧೫೧ ॥

ಇರುವುದೇ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯು ಬಿಂಕಿಗೆ ।
 ನಿರುತ ಲೋಕತ್ರಯದಿ ಹರಿಯುವ ।
 ಸುತರಂಗೀಣಿಯನ್ನ ತಂಗಳವೆಂದು ಕರೆಯುವರೆ ॥
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಮುಖದಿ ಹೊರಡುವ ।
 ಸರಸ ಗೀತಿಯು ಕೇಳಿ ಮನದೊಳ- ।
 ಗುರಿತೆ ನಾಡಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದುದು ಮೂರ್ತಿರೂಪದಲಿ ॥ ೧೫೨ ॥

ಧರೆಯೊಳತಿರುರ್ಲಭದ ಚಂದನ- ।
 ಮರಕೆ ಹೂಗಳು ಬಂದುವೋ ಯೋ- ।
 ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಕೇಳುತ್ತಲೆ ॥
 ನರನ ವಚನವ ಕೇಳುತ್ತೀಪರಿ ।
 ಹರುಷನಿರ್ಭ್ರಾತನಾದನೈ ಹರಿ ।
 ಮರಳಿ ತಲೆಮೈಯಿಲ್ಲ ತೂಗುತಲೆಂದನಸುರಾರಿ ॥ ೧೫೩ ॥

ನರನು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
 ಸುಲಿದನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆದುರಿಲಿ ।
 ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು ಭಕ್ತವತ್ಸಲಗೆ ॥
 ಮರಳಿ ಪ್ರೇಮದ ವೇಗ ಬಂತ್ಯೆ ।
 ಹರಿಯುದನ್ನಾ ವರಿಸುತಾರ್ಥವೇ ।
 ನರಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವನಿತ್ತನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥ ೧೫೪ ॥

ಅರಿಯುತ್ತಿದನಕ್ಕರಿಯು ಜ್ಞಾನೇ- ।
 ಶ್ರರನು ಮಗುಳೆಂತೆಂದನಾಗಲೆ ।
 ಪರಮ ಪ್ರೇಮಾನಂದಿಯು ಮಾತಿಯು ಭಕ್ತವತ್ಸಲನ ॥ ೧೫೫ ॥

ಮರಳಿ ನಗುತೆಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ।
 ನರನೇ ಭಗಿನೀಧವನೆ ಯೆನ್ನೆಯು ।
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಗಳು ಕೇಳಿಮವು ತಿಳಿಯುವರೆ ॥
 ಇರುವುದಾದರು ಯೆನ್ನದೀಪರಿ ।
 ಯಿರಿಯಲಾರೆನು ಸರ್ವವನು ನಾ- ।
 ನರಿಯುವರೆ ಗಣನೆಯನು ಮಾಧುರೀ ತಸ್ಯರಾರಿಹರು ॥ ೧೫೬ ॥

ನರನೆ ನಾನಿಹೆನಂತು ಯೆನ್ನಯ |
 ಪಯಿವಾವುದು ನನ್ನ ನಾನೇ |
 ಯರಿಯಲಾರೆನು ಗುಹ್ಯ ತತ್ತ್ವವ ನಿನ್ನಗೆ ಪೇಳುವೆನು ||
 ಪರಿಯದಾದರು ನೋಡು ನಾನಾ |
 ಪರಿಯ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ವಿ- |
 ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೌಂತೇಯ || ೧೫೩ ||
 ತಿಳಿಯಲು ವಿಭೂತಿಗಳನೀಪರಿ |
 ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವು ರೂಪವೆನ್ನದು |
 ಕೇಳಲು ಕೈಯಲಿ ಬೀಜ ಮರ ಬಂಕಲ್ಲ ಕೈವಶವು ||

ಹೊಲವು ಕೈವಶವಾದರೆಲ್ಲವು |
 ಬೆಳೆಯು ಕೈವಶವಲ್ಲವೇನೀ |
 ತಿಳಿಯೆ ಮುಖ್ಯವಿಭೂತಿಗಳ ನೀ ವಿಶ್ವ ತಿಳಿಯಿಯಲಾ || ೧೫೪ ||
 ನರ ಧನುರ್ಧರ ವೀರ ಕೇಳೈ |
 ಯಿರುವುದೇನೈಯಂತವೆನಗೀ |
 ಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ||
 ಮೆರೆವನಂತಾಕಾಶವಾದರು |
 ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾನದನು ಯೆನ್ನೊಳ- |
 ಗರಿಯಲಾ ತೋರುವುದು ಸರ್ವವಿದೆನ್ನ ವಿಸ್ತಾರ || ೧೫೫ ||

ಅಹವಾತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ ಸರ್ವಭೂತಾಶಯಸ್ಥಿತಃ |
 ಅಹವಾದಿಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚ ಭೂತಾನಾಮಂತ ಏವ ಚ || ೨೦ ||

ನರನೆ ಕುಟಲಾಲಕನೆ ಹರನಿಗೆ |
 ಸರಿಯಿರುವ ಬಿಲುಗಾರ ವೀರನೆ |
 ಯಿರುವೆನಾತ್ಮನ ರೂಪದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಜೀವರಲಿ ||
 ಇರುವೆನಂತಾಕರಣದೊಳಿಗಾ- |
 ನಿರುವೆನಾಚ್ಛಾದನವು ಹೊರಗಲಿ |
 ಯಿರುವೆ ನಾನಾರಂಭಮಧ್ಯಾಂತದಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ || ೧೫೬ ||
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸ- |
 ವತ್ರ ಮೇಘಕೆ ಗಗನವಿರುವುದು |
 ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವವಲ್ಲವೇ ಮೇಘಗಳು ಗಗನದಲಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಕೇಳಾಕಾಶ ಸ್ಥಿತಿಯು- |
 ತ್ವತ್ತಿಲಯಗಳೆಲ್ಲವಿರುವುದು |
 ಪಾರ್ಥ ನಾನಾತೆರದೊಳಿರುವೆನು ಪ್ರಾಣಿವಾತ್ರದಲಿ || ೧೫೭ ||

ಆರಿವರೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗದ |
 ಭರದಲೆನ್ನ ವ್ಯಾಪಕತೆಯು- |
 ನ್ನರಿವೆನ್ನೀ ತೆರದನಂತತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯ ||
 ನರನೆ ಯಂತಾಕರಣವೂರ್ವಕ- |
 ವಿರಿಸಿಯನುಸಂಧಾನ ನಾ ಹಿ- |
 ದರುಹಿರುವ ವಿಷಯದಲಿ ಮುಂದಕೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ || ೧೫೮ ||
 ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ- |
 ಚಂದದಿಂದುಸುರುವೆನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮುಂದೆ ನೀನದ ಕೇಳು ಬಹಳ ವಿಚಾರವೂರ್ವಕದಿ ||
 ಎಂದು ಪೇಳುತ ವಾಸುದೇವ ಮು- |
 ಕುಂದ ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಕ |
 ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ತನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೋಗವನು || ೧೫೯ ||

ಆದಿತ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣು ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ರವಿರಂ ಶುಮಾನ್ |
 ಮರೀಚಿರ್ಮರುತಾಮಸ್ಮಿ ನಕ್ಷತ್ರಾಣಾಮಹಂ ಶಶೀ || ೨೧ ||

ಹರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ |
 ಗರುಹಿ ಮುಂದಿಂತೆಂದನೆಂದರೆ |
 ಯಿರುವೆ ನಾನಾದಿತ್ಯದ್ವಾದಶರೋಳಗೆ ವಿಷ್ಣುವಲಾ ||

ಇರುವೆ ಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳೈ |
 ತರಣಿ ನಾನು ಸಹಸ್ರಕಿರಣನು |
 ಮರುತರೋಳಗೆ ಮರೀಚಿ ತಾರಾಗಣದಿ ಚಂದ್ರಮನು || ೧೬೦ ||

ನೇದಾನಾಂ ಸಾಮನೇದೋಽಸ್ಮಿ ದೇವಾನಾಮಸ್ಮಿ ವಾಸವಃ |
 ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಮನಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ಭೂತಾನಾಮಸ್ಮಿ ಚೇತನಾ || ೨೨ ||

ವೇದಗಳಲಾಂ ನಾಮವೇದವು |
 ಸಾ ದಿವ್ಯಾಕಸರೋಳಗೆ ವಾಸವ |
 ಮೇದಿನಿಯಲಂದ್ರಿಯದಿ ನಾ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಮನವು |

ಹೇ ಧನಂಜಯ ಸಾವಧಾನದೋ |
 ಕಾದರಿಸು ನಾ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗದೋ |
 ಕಾದಿಚೇತನ ಯಿಹನು ಮೇಣಾ ಬೇವಕಳ ನಾನು || ೧೭೧ ||

ರುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ತಿ ನಿಶ್ಚೇಶೋ ಯಕ್ಷರಕ್ಷಸಾಮ್ |
 ವಸೂನಾಂ ಪಾವಕಶ್ಚಾಸ್ತಿ ನೇರುಶ್ರಿಖರಿಣಾಮಹಮ್ || ೨೩ ||

ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ರುದ್ರರೋ- |
 ಳಿರುವೆ ಮದನಾಂತಕನು ಶಂಕರ- |
 ನಿರುವೆ ಯಕ್ಷರೋಕಾಂ ಧನೇಶ ಕುಬೇರ ಶಿವಸಖನು ||

ಇರುವೆ ಪಾವಕ ವಸುಗಳೊಳು ನಾ- |
 ನಿರುವೆ ಮೇದಿನಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ |
 ಗರಿಗಳೊಳು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯ ಮೇರುವೇ ನಿಜದಿ || ೧೭೨ ||

ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ವಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಪಾರ್ಥ ಭೃಹಸ್ಪತಿಮ್ |
 ಸೇನಾನೀನಾಮಹಂ ಸ್ಯಂದಃ ಸರಸಾಮಸ್ತಿ ಸಾಗರಃ || ೨೫ ||

ಮಹರ್ಷೀಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ ಗಿರಾಮಸ್ತ್ರೇಕಮಕ್ಷರಮ್ |
 ಯಜ್ಞಾನಾಂ ಜಪಯಜ್ಞೋಽಸ್ತಿ ಸ್ಥಾವರಾಣಾಂ ಹಿಮಾಲಯಃ || ೨೬ ||

ವರಪುರೋಹಿತವಚಿವರೋಳು ನಾ- |
 ನಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಗುರು ಭೃಹಸ್ಪತಿ- |
 ಯಿರುವೆನದರಿಂದಾನು ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯ ಮೂಲನಲಾ ||
 ಹರನ ನೀರ್ಯೋಧವನು ವೈಶ್ವ- |
 ನರನ ಸಂಗದಿ ಕೃತ್ರಿಕೆಗಳಲಿ |
 ಭರದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪುಣ್ಯಖನು ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳೊಳು ||೧೭೩||

ನರನೆ ಯಜ್ಞಗಳಲಿ ಕೇಳೈ |
 ಯಿರುವೆ ನಾ ಜಸುಯಲ್ಲ ಸಂತತ |
 ಮೆರೆವ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದಿಂದೋಂಕಾರಮಯವಾದ || ೧೭೪ ||

ಕೇರಸರೋವರಪಂಕ್ತಿಯೊಳು ನಾ- |
 ನಿರುವೆ ಸಾಗರ ಮುನಿವರರೋಕಾ |
 ನಿರುವೆ ಭೃಗು ವೋಂಕಾರವಕ್ಷರಪಂಕ್ತಿಯೊಳಗಾನು ||

ಪರಮ ಶ್ರೇಷ್ಠವು ನಾಮಜಿವವದು |
 ನಿರುತಖಿಯದು ಪವಿತ್ರ ವೇದದೋ- |
 ಳಿರುವುದಿದಕಾ ಹೆಸರು ಕೇಕ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವುದು ||
 ನರನೆ ಧರ್ಮಧರ್ಮವೆಂಬುವು- |
 ದೆರದನದು ಪಾವನವ ಮೂಳ್ಳುದು |
 ಬರುವುದೇ ಬಾಧಕತೆ ನ್ನಾನಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ || ೧೭೫ ||

ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಮತ್ತಾ- |
 ನರನಿಗಂದನು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುವೆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಕ ಹಿಮಾಲ ಸ್ಥಾವರಂಗಳಲಿ ||

ಅಶ್ವತ್ಥಸ್ತವ್ಯಕ್ಷಾಣಾಂ ದೇವರ್ಷೀಣಾಂ ಚ ನಾರದಃ |
 ಗಂಧರ್ವಾಣಾಂ ಚಿತ್ರರಥಸ್ವಿದ್ಧಾನಾಂ ಕಹಿಲೋ ಮುನಿಃ || ೨೭ ||

ಉಚ್ಚೇಶ್ರವಸನುಶ್ಚಾನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಮೃತೋದ್ಭವಮ್ |
 ಐರಾವತಂ ಗಜೇಂದ್ರಾಣಾಂ ನರಾಣಾಂ ಚ ನರಾಧಿಪಮ್ || ೨೮ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳ್ದರಿಬಾತವು |
 ಸುರತರುವು ಚಂದನವು ಮೊದಲಾ- |
 ಗಿರುವ ವೃಕ್ಷಗಳೆಹುವು ಪರಿಪರಿಗುಣದಿ ಶೋಭಿಪುವು ||೧೬೬||

ಇರುವೆ ನಾನಪ್ಪಕ್ಕ ಕೇಳೇ	ತುರಗಗಳಲುಚ್ಚೇತ್ರವವು ನಾ-
ಪರಿಪರಿಯ ವೃಕ್ಷಗಳ ವೃಂದದೊ-	ನಿರುವೆನೈರಾವತವು ಕುಂಜರ-
ಳಿರುವೆ ನಾರದ ನಾನು ದೇವರ್ಷಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ	ವರಗಳಲಿ ಜಲನಿಧಿಜ ಪಾವನ ಸಿತ ಚತುರ್ದಶನ
ನರನೆ ಗಂಧರ್ವರಲಿ ನಾನಾ-	ಧರೆಯೊಳಿರುವ ಸಮಸ್ತಜನರೊಳ-
ಗಿರುವೆ ಕೇಳಾ ಚಿತ್ರಧನ್ಯ	ಗಿರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನೃಪರಲಿ
ಯಿರುವೆ ಕಪಿಲಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಸಿದ್ಧಸಂಘದಲಿ ೧೬೭	ಧರಿಸುತವರಾಜ್ಞಿಯನು ತಿರದಲಿ ನರರು ವರ್ತಪರು ೧೬೮

ಆಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ ಛೇನೂನಾಮಸ್ತಿ ಕಾಮಧುಕ್ |
 ಪ್ರಜನಶ್ಚಾಸ್ತಿ ಕಂದರ್ಪಃ ಸರ್ಪಾಣಾಮಸ್ತಿ ವಾಸುಕಿಃ || ೨೮ ||

ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ತಿ ನಾಗಾನಾಂ ವರುಣೋ ಯಾದಸಾಮಹಮ್ |
 ಸಿತ್ಯಾಣಾಮರ್ಯವಾ ಚಾಸ್ತಿ ಯಮುಃ ಸಂಯಮತಾಮಹಮ್ || ೨೯ ||

ನೂರು ಯಜ್ಞಗಳನು ಪೂರ್ಣದಿ	ಇರುವೆ ಜಲದೇವತೆಯರಲಿ ನಾ
ತೀರಿಸುತ ಸುರಪತಿಯು ಗದ್ದುಗೆ-	ವರುಣ ಪಶ್ಚಿಮದಿಶೆಯ ಪಾಲಕ-
ಯೇರಿ ಧರಿಸುವ ವಜ್ರ ನಾನಿಹೆನಾಯುಧಗಳಲಿ	ನಿರುವೆ ನಾನರ್ಯಮನು ಪಿತೃಗಣದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ೧೭೦
ಧಾರುಣಿಯೊಳೇ ಗೋವ್ರಜದಿ ನಾ	
ಭೂರಿಕಾಮದ ಕಾಮಧೇನುವು	ನರನೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಶುಭಾಶುಭ-
ಭಾರಿಸುಂದರ ಮದನ ನಾನಿಹೆ ಪ್ರಜನವೃಂದದಲಿ ೧೭೧	ನಿರುವ ಸರ್ಪವನವರ ಕರ್ಮವ
	ಒರೆದವರ ಮಾನಸದ ಶೋಧನ ಸಂತತದಿ ಕೊಂದು
ಸರನೆ ಕುಲದಲಿ ಸರ್ಪಗಳ ನಾ-	ಭರದಿ ಕರ್ಮಫಲಾನುಸಾರದೊ-
ನಿರುವೆ ನಾಯಕ ವಾಸುಕಿಯು ನಿಜ-	ಳರದೆ ಭೋಗವ ಕೊಡುವ ನಿಯಮನ-
ನಿರುವೆ ನಾಗಗಳೊಳಗೆ ನಾಯಕ ಶೇಷ ನಾನೆ ಕಣಾ	ಕರರೊಳಗೆ ಯಮರಾಜನಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯಲಾ ೧೭೨

ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಚಾಸ್ತಿ ದೈತ್ಯಾನಾಂ ಕಾಲಃ ಕಲಯತಾಮಹಮ್ |
 ಮೃಗಾಣಾಂ ಚ ಮೃಗೇಂದ್ರೋಽಹಂ ವೈನತೇಯಶ್ಚ ಪಕ್ಷಿಣಾಮ್ || ೩೦ ||

ದೈತ್ಯರಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾನಿಹೆ	ಮೃತ್ಯುಕಾರಕ ಕಾಲ ನಾನಿಹೆ
ದೈತ್ಯಗುಣಕಪವಾದೋತನು	ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಹ ಮೃಗಕುಲದಿ ನಾ
ಛತ್ರರೊಳು ತಾನಾದನೈ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನೈ ಯೆನ್ನ	ಪಾರ್ಥ ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ಗರುಡನಲಾ ೧೭೩

ಪವನಃ ಪವತಾಮಸ್ತಿ ರಾಮಶ್ಚಸ್ತ್ರಭೃತಾಮಹಮ್ |
 ಯುಷಾಣಾಂ ಮಕರಶ್ಚಾಸ್ತಿ ಸ್ರೋತಸಾಮಸ್ತಿ ಜಾಹ್ನವೀ || ೩೧ ||

ಅರರೆ ಭರದಲಿ ಧರೆಯ ಸುತ್ತಲು |
ಮೆಲೆಯುತಿಹ ಸಪ್ತಾಂಬುಧಿಗಳ |
ತಿರುಗಿ ಬರುತಿಹ ವೇಗಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ವಾಯುವಿತಿ ||
ನರನೆ ನಾನೇ ರಾಮ ಶಸ್ತ್ರವ |
ಧರಿಸಿದವರೊಳು ತ್ರೇತೆಯೊಳಗಾ- |
ವರರಘೂತ್ತಮ ಮಾಡಿರುವ ನಾಹಸವು ಶ್ರುತವೆಷ್ಟೆ ||೧೨೩||

ಹಿಂದೆ ತ್ರೇತಾಯುಗದಿ ಧರ್ಮಕೆ |
ಬಂದು ಸಂಕಟ ಬೀಳೆ ಧರ್ಮದ |
ಚಂದದಿಂದೆತ್ತಿದನು ಪಕ್ಷವನಾ ರಘೂತ್ತಮನು ||
ಮುಂದೆ ನಿಜರೂಪದ ಧನುಷ್ಯನು- |
ನಂದದಲಿ ಧರಿಸುತಲಿ ವಿಜಯಾ- |
ನಂದ ಸಿರಿಗೆರಡನೆಯ ದಾರಿಯು ತೋರಿಸದೆ ತಾನು ||೧೨೪||

ಚಂದದಿಂ ವರಿಸಿದನು ನಾನೇ- |
ನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲವನ ಲೀಲೆಯು |
ಮುಂದೆ ನೋಡು ಸುನೇಲವರ್ಪತಲಿಖರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ನಿಂದು ಲಂಕಾರ್ಥಿಶೃಗವ ದಶ- |
ಕಂಧರಾಳೆಯ ಕಡಿದು ಭೂತದ |
ವೃಂದಕಾಹುತಿ ಕೊಟ್ಟನೈ ಏಗತಕ್ಕೆಯಾ ರಾಮ ||೧೨೫||

ಹರಿಸಿ ರಕ್ಕಸರನ್ನ ದಿವಿಚರ |
ಸೆರೆಯು ಬಿಡಿಸಿದನಾ ಕೃಪಾನಿಧಿ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೈ ಧರ್ಮರಾಜ್ಯವನು ||
ತರಣಿಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- |
ತರಣಿಯಿಂದೆನಿಸಿದನು ಸೀತಾ- |
ವರನು ರಘುಕುಲತಿಲಕ ಶಸ್ತ್ರವ ಧರಿಸರಲಿ ತೂರ || ೧೨೬ ||

ಇರುವೆ ನಾನಾ ರಾಮಚಂದ್ರನು |
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮಕರವಿತಿ ಜಲ- |
ಚರಗಳಲಿ ಭಾಗೀರಥಿಯು ನಾ ನದಿಗಳೊಳು ಪಾರ್ಥ ||
ತರುತಲಾ ಗಂಗೆಯ ಭಗೀರಥ |
ಸರನು ತಾಪನ ಜಯ್ಯ ನುಂಗುತ |
ಮರಳಿ ಚಂಪೆಯೊಳೆಳಿಸಿ ನಿಟ್ಟಿನು ಹಾವಿ ಮೇಣಾಯ್ತು ||೧೨೭||

ಇರುವೆ ನಾ ನದಿಗಳಲಿ ಬಾಹ್ಯವಿ |
ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸರಿ ವಿಭೂತಿಯು |
ಮೆರೆಸಿ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡ್ಬುದು ಶಕ್ಯವೇ ನೋಡು ||
ಸುಸರಿ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ ವಿ- |
ಪ್ರಸಿ ವಿಶ್ವದೊಳಿರುವ ಸರ್ಪವ- |
ನರನು ಹತ್ತಿದರೇನು ಸಾಲ್ವವೆ ವರ್ಪನಾಸಿರವು || ೧೨೮ ||

ಸರ್ಗಾಣಾಮಾದಿರಂತಶ್ಚ ಮಧ್ಯಂ ಚೈವಾಹಮರ್ಜುನ |
ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾ ವಿದ್ಯಾನಾಂ ವಾದಃ ಪ್ರವದತಾನುಹಮ್ || ೩೨ ||

ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ ದ್ವಂದ್ವಃ ಸಾಮಾಸಿಕಸ್ಯ ಚ |
ಅಹನೇನಾಕ್ಷಯಃ ಕಾರೋ ಧಾತಾಹಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಃ || ೩೩ ||

ಉಡುಗಣವ ಕೈವಶವ ಮಾವೃತ |
ಜಡಿದು ಗಗನವ ಗಂಟಕಟ್ಟಲು |
ಹಿಡಿಯೊಳುಡುಗಣ ಕೂಡುವುದು ನಾವಸದ ಕಾರ್ಯವಿದು ||
ಪೊಡವಿಯಾ ಪರಮಾಣು ಕಾಣಲು |
ಹಿಡಿಯಲಾ ಕಂಕುಳಲಿ ಭೂಮಿಯು |
ನೋಡನೆ ಯಾರಿಗೆ ನಾಧ್ಯವಿಮದೀ ಕಾರ್ಯ ಲೋಕದಲಿ
|| ೧೨೯ ||
ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸರಿಯಲೀ ವಿ- |
ಪ್ರವವನೆನ್ನಯ ತಿಳಿವುದಾದರೆ |
ಯರಿಯು ಬೇಕೆನ್ನ ನು ಕಣಾ ಸಂದೇಹವೇನಿದಿಕೆ ||

ಮರದ ಹೂಹಣ್ಣುಗಳ ಮೇಣಾ |
ತೆರದಿ ಟೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಿತಲಿ |
ಕರದಿ ಹಿಡಿದರೆ ಮರವ ಕಿತ್ತಲು ಬೇಕು ಬುಡಸಹಿತ || ೧೩೦ ||
ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ- |
ಪನ್ನತೆಯು ನೀನರಿವುದಾದರೆ |
ಯೆನ್ನ ನಿರ್ದೋಷವಸ್ವರೂಪವ ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ||
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ವಿಭೂತಿಗಳ ನಾ |
ವರ್ಣಿಸಲು ದುಃಸಾಧ್ಯವೈ ಸಂ- |
ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ || ೧೩೧ ||

ಹೇ ಧನಂಜಯ ನಾನು ಸೃಷ್ಟಿಂ |
 ಗಾದಿಮಧ್ಯಾಂತವು ಕಣಾ ನೀ- |
 ನಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ವಸ್ತದಿ ತಂತು ನಾನಿಹೆನು ||
 ಬೋಧವೀಪರಿಯಾಗಿ ಮನದಲಿ |
 ಭೇದವೇನಿಹುದದರನಂತರ |
 ಮೋದದಿಂದಾನಿಹೆನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ತಿಳಿಯೆ || ೧೮೨ ||

ಆರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪವ- |
 ನಿರುವುದೇನು ವಿಭೂತಿಯೋಗದಿ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ನಿನಗಿಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿಯಲಿದನೆಲ್ಲ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಾನಾದಕಾರಣ |
 ಪರಿಯೆ ಕೇಳುನಗೊಟ್ಟು ಕಾರ್ಥನಿ |
 ಯಿರುವೆ ನಾನಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ಸರ್ವವಿದ್ಯೆಯಲಿ || ೧೮೩ ||

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೈ ಬಲ ಶ್ರವಣತರ್ಕಕೆ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾ ತರ್ಕಭರದಲಿ ಭಾಷಣದ ಸವಿಯು ||
 ನಿರುತ ವರ್ಧವುದೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಸರಸತೆಯ ಸಂವಾದವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವೆನೀ ಸಂವಾದ ನಾನೇ ಮಾತು ಬಲ್ಲರಲಿ || ೧೮೪ ||

ಇರುವೆನಕ್ಷರಗಳಲಕಾರವು |
 ಮೆರೆವ ವ್ಯಾಕರಣದ ಸಮಾಸದೊ- |
 ಳಿರುವೆ ದ್ವಂದ್ವಸಮಾಸ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ನರನೆ ಮತಕವ ಹಿಡಿದು ಬ್ರಹ್ಮನು |
 ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ಗ್ರಾಹಿಸುತ್ತಿಹ |
 ವರಮಹಾಕಾಲನು ಕಣಾ ನಾನಿರುವೆ ಕೌಂತೇಯ || ೧೮೫ ||

ಮೇರುಮಂದಿರಸಹಿತ ಪೃಥಿಯು |
 ಸಾರವಿಲ್ಲದ ವುಡಿಯು ಮಾಳ್ವನು |
 ತೋರಗೊಡನೈ ವಾರಿಮಯಜಗ ಕೂಡ ಪ್ರಳಯದಲಿ ||
 ಹಾರಿ ನುಂಗುವ ಪ್ರಳಯತೇಜವ |
 ವಾರುತನ ತಾಂ ತಿಂದು ತೇಗುವ |
 ಭಾರಿಗಗನವನುದರದಲ್ಲೊಸುವ ಮಹಾಕಾಲ || ೧೮೬ ||

ಇರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯ ಕಾಲನು |
 ನರನೆ ನೀನೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ- |
 ಸರಿಯೊ ತಿಳಿಯತೆ ನಿನಗೆ ಬೇಗದಿ ಹೇಳು ನೀನೆನಗೆ ||
 ಮರಳಿ ನಗುತೀಂದೆ ಪಾರ್ಥನಿ- |
 ಗಿರುವೆ ವಿಶ್ವೋತ್ತತ್ತಿಕಾರಕ- |
 ಸರಿಯಲಾ ನೀನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲ ಹೇಳಿದನು || ೧೮೭ ||

ಮೃತ್ಯುಸ್ವರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಮುದ್ಭವಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯತಾವಾ |

ಕೀರ್ತಿಃ ಶ್ರೀವಾರ್ಹ ನಾರೀಣಾಂ ಸ್ಮೃತಿನೋಧಾ ಭೃತಿಃ ಕ್ಷಮಾ || ೩೪ ||

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೀವನ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಕೆ ಧಾರಕನು ನಾ |
 ನಪ್ಪ ಮಾಡುವ ಸರ್ವ ಸಂಹಾರಕನು ಮೃತ್ಯುವಿಹೆ ||
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹೆನು ವಿಭೂತಿಯೋಗನು |
 ಕೊಟ್ಟು ಮನವಿದ ಕೇಳು ಸುಲ್ಲಣ |
 ತುಷ್ಟಮಾನಸನಾಗಿ ಪೇಳೈನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಿದನು | ೧೮೮ ||

ಕೌತುಕದೊಳಾನೇಳು ನಾರಿವಿ- |
 ಭೂತಿಗಳ ವಿಪ್ಲವನೀಗಲೆ |
 ಕೀರ್ತಿ ನಿತ್ಯನೀನವೆನ್ನೆಯ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ಈ ತೆರದೊಕೌಡಾರ್ಯ ಸಂಪ- |
 ನ್ಯೂರ್ತಿ ನಾನೇ ನೋಡು ನೋಡಾ |
 ನೀತಿ ಸಿಂಹಾಸನಕೆ ಶೋಭೆಯನಿತ್ತು ಪಾಲಿಸುವ || ೧೮೯ ||

ಭೂತಳದಿ ಸುವಿಚಾರ ಮಾರ್ಗದ |
 ರೀತಿಹಚ್ಚುವ ವಾಣಿ ನಾನೇ |
 ಯೊ ತೆರದೊಳಾ ಸ್ವರಣಶಕ್ತಿಯೆ ನಾನಿರುವೆ ಪಾರ್ಥ ||
 ಆತ್ರಿಶುದ್ಧಿಯು ಮಾಡಿ ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಪಾತವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯು |
 ಮಾತ ಕೊಡುವೀ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯು ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ || ೧೯೦ ||

ಧರೆಯೊಳಹಲೋಕದಲಿ ಸ್ವಹಿತವ- |
 ನಿರದೆ ಸಾಧಿಸಿ ಮುಂದೆ ಪರದಲಿ |
 ಪರಮಪದವನು ಸಾಧಿಸುವ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ನಾನೆಯಲಾ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಾಪರಿಯೊಳಾನಿಹೆ |
 ಮೆರೆವ ದೃತಿ ಕ್ಷಮೆ ಸದ್ಗುಣಗಳ |
 ಸರಣಿಗಾಧಾರಂಗಳಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೧೯೧ ||

ಹರಿಯು ಕೇಳಿ ಸಂಸಾರಮದಗಣಾ |
ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
ನರನಿಗೀಪರಿ ವೇಳದನು ಸಂತೋಷಯುತನಾಗಿ ||

ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಕೇಳೇ |
ತೆರದ ನಾರಿಯರಿಹರು ಯೆನ್ನಯ |
ವರವಿಧೂತಿಗಳಹರು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ || ೧೯೨ ||

**ಬೃಹತ್ಸಾವು ತಥಾ ಸಾಮ್ನಾಂ ಗಾಯತ್ರೀ ಭಂದಸಾಮಹಮ್ |
ಮಾಸಾನಾಂ ಮಾರ್ಗಶೀಷೋಽಹಮೃತೂನಾಂ ಕುಸುಮಾಕರಃ || ೩೫ ||**

ಹರಿ ರಮಾಪತಿ ಪೇಷ್ಠನಾಕ್ಷಣ |
ಪರಮಮಿತ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದದೋ |
ಳಿರುವೆ ಸಾಮವು ಮೇಣ್ ಬೃಹತ್ಸಾವು ಕಣಾ ನಾನು ||
ಇರುವೆ ನಾ ಗಾಯತ್ರಿ ಭಂದವು |
ನರಸ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಧರಿಸದಿರು ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ಕುಂತಿಯಾತ್ಮಜನೆ || ೧೯೩ ||

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ |
ಪರಮ ಮಾಸಂಗಳ ಸಮೂಹದೋ |
ಳಿರುವೆ ನಾನಾ ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಇರುವೆ ನಾನಾಂಬುತುಸಮೂಹದಿ |
ಮೆರೆವ ಕುಸುಮಾಕರ ವಸಂತವು |
ಹರುಷವರ್ಧನವಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ || ೧೯೪ ||

**ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯತಾಮುಸ್ಮಿ ತೇಜಸ್ತೇಜಸ್ವಿನಾಮುಹಮ್ |
ಜಯೋಽಸ್ಮಿ ವ್ಯವಸಾಯೋಽಸ್ಮಿ ಸತ್ತ್ವಂ ಸತ್ತ್ವಮುತಾಮುಹಮ್ || ೩೬ ||**

**ವೃಷ್ಟೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋಽಸ್ಮಿ ಪಾಂಡವಾನಾಂ ಧನಂಜಯಃ |
ಮುನೀನಾಪ್ಯಹಂ ವ್ಯಾಸಃ ಕವೀನಾಮುಶನಾ ಕವಿಃ || ೩೭ ||**

ಚಾತುರಿಯಾತುಮನೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಭೂತಳದಿ ವಂಚಿಸುವ ಸಾಧನ |
ವ್ರಾತದಲಿ ನಾ ದ್ಯೂತವಾಗಿಹೆ ನೋಡು ಪರಿಕಿಸೆಲಾ ||
ಈ ತೆರದ ಬಹಿರಂಗ ತಸ್ಕರ |
ನೀತಿಮಂತರು ತಪ್ಪಿಸುವೆನೇ |
ವಾರ್ಧ ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೯೫ ||

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ದೇವಕಿಯು ಜರರದೋ |
ಳೆತ್ತಿ ಜನ್ಮವ ನಾ ಯತೋದನಿ |
ಮಿತ್ತ ಹೋದನು ಗೋಕುಲಕೆ ಲೀಲೆಯಲಿ ಯೇ ಪಾರ್ಥ || ೧೯೬ ||

ಝಗಝಗಿವ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ನಾ |
ಮುಗುಧತೇಜೋರೂಪನಾಗಿಹೆ |
ಮಿಗಿಲಿನಿವ ಜಯ ನಾನು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರ್ಯದಲಿ ||
ಜಗದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೆಂದನು |
ಜಗದಿ ನೀತಿಯು ಬಡದೆ ಮಾಡುವ |
ಸಗುಣ ನಾನಿಹೆ ಕೇಳು ಯೆನ್ನ ದೋಷಗರೂಪವದು || ೧೯೬ ||

ನರನೆ ಸ್ತನಪಾನವನು ಮಾಡುವ |
ಭರದಿ ಪೂತನೆ ರಾಕ್ಷಸಿಯ ನಾ |
ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣವ ಹಿಂದಿದನು ಮೇಣ್ ಲೀಲೆಯಾಡಿದನು ||
ತರಳತನದಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಸಂ |
ಹರಿಸಿ ಧ್ವಜಶೀಯ ಭಾರವೆಳಿಸಿದಿ |
ಧರಿಸಿ ಗೋವರ್ಧನವನಿದ್ರನ ಗರ್ವ ಹರಿಸಿದನು || ೧೯೭ ||

ಸತ್ತ್ವಧೀರರ ಸತ್ತ್ವ ನಾನಿಹೆ |
ಪಾರ್ಥ ನಾನೇ ಯಾದವರೊಳ |
ಶ್ಕುತ್ಸವನು ಕೇಳಿ ವಾಸುದೇವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||

ಸುಳಿಯಲಾ ಯಮುನೆಯಲಿ ಕಾಲಿಯು |
ತಲೆಯು ಮೇಲೆಲರಿದನು ತಾಂಡವ |
ನಲವಿನಿಂದಾಡಿದನು ಮರ್ದಿಸಿ ದುಃಖ ಹರಿಸಿದನು ||
ಜಲಜಸಂಭವ ಗೋಕುಲದ ಈ |
ಕಳವ ಕಡ್ಡಿಯಿರಲು ಮತ್ತಾ |
ಜಲಜಸಂಭವನಿಂ ಹಿಡಿಸಿದಿ ಹುಚ್ಚತನವನಲಾ || ೧೯೮ ||

ಬಾಲದೇವತಾಭವತಿ ನಾ |
 ಋಷಿ ಕಂಠಾಪಿಗಳ ಕೊಂಡನು |
 ಹೇಳಲೇನಾ ಕಂಠಾಣೂರಸ್ಥಾನವನು ||
 ಲೀಲೆಗಳನ್ನೇ ತೆರೆದಿ ಮೆರೆಸಿದ |
 ಹೇಳಲಿಂತೀ ಪಂಚನಿಲ್ಲವ |
 ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆಯೊ ನೀನು ಹಲವನು ನೋಡಿರುನಿಬಲ್ಲೆ || ೨೦೦ ||
 ಇರುವೆ ನಾ ಯಾದವೆಶೋಮಣಿ |
 ನರನೆ ನಾನೆ ವಿಭೂತಿಯೆನ್ನದು |
 ಯಿರುವಿ ನೀನಾ ತೆರೆದಿ ಪಾಂಡವರೊಳು ಧನಂಜಯನು ||

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿ ನಿನ್ನಲಿ |
 ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನೊಳು |
 ಪರಮಸ್ನೇಹವು ಭೇದವರಿಯೆನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ನಾನು || ೨೦೧ ||
 ನರನೆ ನೀ ಸಂನ್ಯಾಸಿವೇಷದಿ |
 ಹರಿಸಿದೆಯಲಾ ಭಗಿನಿಯೆನ್ನಯ |
 ಸುರಪನಾತ್ಮಜ ಶಂಕೆ ನಿನ್ನಲಿ ಬಂತೆ ಹೇಳನಗೆ ||
 ಇರುವುದೇ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಭೇದವು |
 ಯಿರುವೆ ನಾ ಮುನಿಗಳಲಿ ವ್ಯಾಪನು |
 ಯಿರುವೆ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ ನಾನಾ ಕವಿಸಮೂಹದಲಿ || ೨೦೨ ||

ದಂಡೋ ದಮಯಂತಾಮಸ್ತಿ ನೀತಿರಸ್ತಿ ಜಿಗೀಷತಾಮಾ |
 ಮಾನಃ ಚೈವಾಸ್ತಿ ಗುಹ್ಯಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞಾನವತಾಮಹಮಾ || ೩೮ ||

ಇರುವೆ ನಾನಾದಂಡ ದಂಡವ |
 ಧರಿಸುವವರೊಳು ಮಶಕ ಓಡಿದಾ |
 ಬರಮದೇವರ ವರೆಗೆ ಸರ್ವರ ದಂಡಿಸುವೆ ನಾನು ||
 ನರನೆ ಸಾಂಸಾರ ನೋಡುವ |
 ಸರಸ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ನಾನಾ |
 ಗಿರುವೆ ನೀತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗುಹ್ಯದಿ ಗುಹ್ಯ ನಾ ಮಾನ || ೨೦೩ ||

ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ಕೂಡ ಮಾನವ |
 ಧರಿಸುವವರಲಿ ಮುಗ್ಧನಲ್ಲೆ |
 ಯಿರುವೆ ನಾನಾ ಜ್ಞಾನವೇ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ವೃಂದದಲಿ ||
 ನರನೆ ಸಾಕು ವಿಭೂತಿವಿಸ್ತರ |
 ವರಿಯಲಾರೆನು ಶುನಿಯನದಕಾಂ |
 ಸರಸಿಜಾನನಕಲ್ಪ ಸಾಲದು ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕದ || ೨೦೪ ||

ಯಂಚ್ಛಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಬೀಜಂ ತದಹಮರ್ಚನ |
 ನ ತದಸ್ತಿ ವಿನಾ ಯತ್ಸ್ಯಾನ್ಮಯಾ ಭೂತಂ ಚರಾಚರಮಾ || ೩೯ ||

ನಾಂತೋಽಸ್ಮಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ವಿಭೂತಿನಾಂ ಪರಂತಪ |
 ಏಷ ತೋದ್ದೇಶತಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ವಿಭೂತೇರ್ವಿಶ್ವರೋ ಮಯಾ || ೪೦ ||

ಮಳೆಯು ಧಾರೆಯನೆಣಿಸಬುದೇ |
 ಯಿಳೆಯು ತಳದಲಿ ಬಿಳವ ಹುಲ್ಲಿನ |
 ತಿಳಿಯು ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನದ ತಿಳಿಯುವುದಶಕ್ಯ ||
 ಜಲಧಿಯಲಿ ಬರುತಿರುವ ತೆರೆಗಳ |
 ತಿಳಿಯು ಬಹುದೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಪಾರ್ಥನ |
 ಸುಲಭವಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಯೆಣಿಸುವೆ || ೨೦೫ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೊಳಾದುದು |
 ವರವಿಭೂತಿಯು ಕೇಳುವಿಚ್ಛೆಯು |
 ಮರೆವುವೈ ಸಾಮಾನ್ಯವೀಪರಿಯೆಂದು ಪೇಳಿದನು || ೨೦೬ ||
 ಪರಿಕಿಸಲು ಯೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗೆ |
 ಳುವುವೈಯುಗಣಿತವು ನಿನಗಾ |
 ನರುಪುವುದೆ ದುಃಸಾಧ್ಯ ನೀನಿದ ಕೇಳಬ್ಬದೇ ಕಠಿಣ ||
 ನರನೆ ನಿನಗಾ ಕಾರಣದೊಳಾ |
 ನರುಪುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ |
 ಯುರಿತರೀ ಮರ್ಮವನು ನಿನಗಾಗುವುದು ಬೋಧಪದು || ೨೦೭ ||

ಪರಿಯಿದಾದರು ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ |
 ಸ್ವರಿಸಿದನು ನೋಡು ಪ್ರಮುಖವಿರುತಿಹ |
 ವರವಿಭೂತಿಗಳೊಳಗಿನೆಪ್ಪತ್ತೈದು ಮೂಲಗಳ ||

ಫರೆಯೊಳಗೆ ಭೂತಾಂಕುರಂಗಳು |
 ಕೊರಡುವುದ ನೀ ನೋಳ್ವೆಯಲ್ಲವೆ |
 ಮಿರುವೆನಿದಕಾಂ ಬೀಜವೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ಮನದೊಳಗೆ ||

ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ |
 ಭರಿತ ನಾನಿಹೆ ಸರ್ವವಿಶ್ವದಿ |
 ಯರಿಯ ಬೀಜೈ ಯುಕ್ತೈ ನೀತವನಿಹೆನು ಸರ್ವರಲಿ || ೨೦೮ ||

ಯದ್ಯದ್ವಿಭೂತಿಸುತ್ಸತ್ತ್ವಂ ತ್ರೀನುದೂರ್ಜಿತನೇನ ವಾ |
 ತತ್ರದೇನಾವಗಚ್ಛತ್ಸಂ ಮಮ ತೇಜೋಽಂಶಂಭವಮ್ || ೪೧ ||

ಸರನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ನಿನಗಾ |
 ಸೀರೆವೆ ಸಾಧಾರಣ ನಿಯಮವನು |
 ಗುರುತ ಹಿಡಿಯಲು ಬಹುದು ಯೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಲಕ್ಷಣದ ||

ನರನೆ ದಯೆ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆರಡಿವು |
 ನಿರುತ ವಾಸಿವುಪೆಲ್ಲಿ ಯುಲಿಯು |
 ಮಿರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯೆಂದರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿಜವಾಗಿ || ೨೦೯ ||

ಅಥವಾ ಬಹುನ್ನೈತೇನ ಕಿಂ ಜ್ಞಾತೇನ ತನಾರ್ಜುನ |
 ವಿಷ್ಣುಭ್ಯಾಹಮಿದಂ ಕೃತ್ಸ್ಮನೇಕಾಂಶೇನ ಸ್ಥಿತೋ ಜಗತ್ || ೪೨ ||

ಇತಿ ತ್ರೀನುದ್ಭಗವದ್ವೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
 ತ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ವಿಭೂತಿಸ್ತಾರಯೋಗೋ ನಾಮ ದಶಮೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ೧೦ ||

ತರಣಿಬಿಂಬವದೊಂದೆ ಗಗನದೊ |
 ?ರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೂಜಗ |
 ಕಿರದೆ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಭೆಯನಿದ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಸಲೆಯೊಳೊರ್ವ ನೃಪಾಲನಾಚ್ಛಿಯ |
 ಸರರು ಸರ್ವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ |
 ಕಲೆಯ ಬೀಜಾ ನೃಪತಿಯೊರ್ವನೆನುತ್ತಲೇ ಜಗದಿ ||೨೧೦||

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ವತಾರವೆಂದೀ |
 ತೆರದ ಸರ್ವವಿಭೂತಿ ಮನಿಸು |
 ಬರಿದೆ ದೋಷವನೆಣಿಸದಿರು ಭೇದವನು ನೋಡದಿರು ||
 ನರನೆ ಸಾವಾನ್ಯವ ವಿಶೇಷವ |
 ಸರಿಯು ಬಾರದು ಭೇದವೆನ್ನಲಿ |
 ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವದಿ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ || ೨೧೧ ||

ಇರುವನಾತ ಮಹಾನುಭಾವನು |
 ಕರೆಯಬೇಡಾತನನು ನಿರ್ಧರ |
 ನೆರದನೆಮುರಿಚ್ಛೆಯನು ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಸುರರ ಧೇನುಸಿಗೇನು ಹತ್ತರ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕೇ |
 ಶರಣಿಗಳ ಸ್ಪೃಹೆ ಪೂರ್ಣಗೃಹ್ಯದ ಬೀಜಿದಾಕ್ಷಣದಿ || ೨೧೧ ||

ಬರಿದೆ ಕೇಳೇ ಭೇದ ಕಲ್ಪಿಸಿ |
 ತರಲು ಬೀಕೆ ಕಳಂಕ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
 ಬರಿದೆ ಪೃಥ ತೋಳಿಯುಸರೆ ಯಮೃತವನಟ್ಟಿಸುವರೇನು ||
 ಇರುವುದೇನೆಡಬಲವು ಗಾಂಗೆ |
 ತರಣಿಬಿಂಬ ಹಿಂದೆಮುಂದೆಕೆ |
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕುಕ್ಕಿ ಹೋಗುವುದು || ೨೧೨ ||

ಇರುವುದೆನ್ನ ವಿಭೂತಿಯುಂಗದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಐಶ್ವರ್ಯ ಸರ್ವವು |
 ನರನೆ ನಿನಗದನರಿವ ಸಾಧನ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದು ||
 ಧರಿಸಿ ತಿರದೊಳಗಾಚ್ಛಿ ಸರ್ವರು |
 ಮರೆಸುವರು ನೀ ನೋಡಲೀತೆರ |
 ವರಿಯು ಬೀಕು ವಿಭೂತಿಯುತರಾಚ್ಛಿಯನು ಕೊಡುವವರು ||೨೧೨||

ಎನ್ನ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ಪೊಂದೇ |
 ಯೆನ್ನ ಭೇದವನೆಣಿಸದಿರು ಸಂ |
 ಪೂರ್ಣನಾನಿಹೆ ಸರ್ವಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ||
 ಎನ್ನ ಸರ್ವವಿಭೂತಿಗಳ ಸಂ |
 ಪೂರ್ಣವೆಣಿಸುವುದೆಂತು ಹೇಳೈ |
 ಭನ್ನ ಭನ್ನವನಂತರೂಪಗಾಗಿಹೆನು ನಿಜದಿ || ೨೧೩ ||

ನರನೆ ಸಾಕೆನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಗೆ |
 ಳಿವ ಮನದೀಕ್ಷೆಯರು ತೀರದು |
 ಭರಿತನಾನೊಂದಂತದಲಿ ತುಂಬಿಹೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ಆರಿಯುತೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭವಿಷ್ಯೆ |
 ಯಿರುವೆ ಜ್ಞಾನವನಕ್ಕೆ ಕುಸುಮಾ- |
 ಕರನಲಾ ಆನಂದದಾಯಕನಿಹೆನು ಜಗಕಾನು || ೨೧೬ ||

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ |
 ಯರುಹಿದನು ಸೈರಾಗ್ಯಲೀಲಿ- |
 ಗುರುತರದಲೀಕಾಂತಸುಖವನು ಕೊಡುವ ದೇವನಲಾ ||
 ನರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ |
 ಹರಿಯೆ ನೀನೆನಗರುಹಿದಿಯಲಾ |
 ಧರಿಸ ಬಾರದು ಭೇದವನು ನಿನ್ನಯ ವಿಭೂತಿಯಲಿ ||೨೧೭||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮುಪಿಗಿದು ಬಹು |
 ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯವೆಯಾಯ್ತು ನೋಡಲು |
 ಪರಿಯನರಿಯನು ನಿನ್ನ ತರ್ಕವಗಮ್ಯವೆನಗಿಹುದು ||
 ತೊರೆಯ ಬೇಕೈ ಭೇದವೆನ್ನಲು |
 ತೊರೆವವರು ಮೋಣ್ ತ್ಯಾಗವೀಪರಿ |
 ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳುಳಿಯೆ ಭೇದವು ನಾವ ಪರಿಯೆಂತು
 || ೨೧೮ ||

ತರಣಿಯುಷಯದ ಹಿಂದೆ ಕತ್ತಲೆ- |
 ಗಿರದೆ ಸಾಲೆ ಬದಿಗನುತ ಪೇ- |
 ಳ್ವರೆ ಕಣಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದಿ ಕತ್ತಲೆಯು ||
 ಹರಿದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಪೋವುದು |
 ಭರಿತನೀಶ್ವರ ಜಗದೊಳೆಂಬೀ |
 ಪರಿಯು ಜ್ಞಾನವು ಬರಲು ತದ್ರೂಪತೆಯೆ ಬರುವುದಲಾ
 || ೨೧೯ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತರ್ಕ ತಿಳಿಯದು |
 ಕಲೆಯಲೆಂತದ ಬೇರೆ ಹೆಸರಲಿ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಮಾತ್ರವ ಸ್ಮರಿಸಿದಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ಬರಲು ಶ್ರವಣದಿ ನಿನ್ನ ನಾಮವು |
 ಹರಿಯುವುದು ಮನದಿಂದ ಭೇದವು |
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಕೇವಲ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಲಾ || ೨೨೦ ||

ಇರುವುದೆನ್ನ ಸುದೈವವೀಪರಿ |
 ಹರಿಯೆ ಕೈವಶನಾದಿ ಯೆನ್ನಯ |
 ಬರುವುದೆಂತೀ ಭೇದವೆವೊಳು ತಿಳಿಯಲಸದಳವು ||

ನರನು ಚಂದ್ರನ ಗರ್ಭ ಸೇರಲು |
 ಒರುವುದೆಂತು ಶಕೆಯು ದೇಹಕ್ಕೆ |
 ಮರಳಿ ಶಕೆಯೆಂದಾತನೊದರಲು ಮರುಳನೆನ್ನುವರು || ೨೨೧ ||

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ |
 ಯಿರುವಿ ನೀನು ಮಹಾತ್ಮ ಜಗದೊಳ- |
 ಗಿರುವುದಧಿಕಾರವು ನಿನಗೆ ಮಾತಾಯವರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ||
 ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ |
 ಹರಿಗೆ ಬಂತಶತಿಯದಿ ಸಂತನ |
 ನರನ ಜಿಗಿಯುಪ್ಪಿದನು ಹರಿಯಂತೆಕರಣದಿಂದ || ೨೨೨ ||

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ನರನೆ ಸಿಟ್ಟಾಗಿದಿರು ಯೆನ್ನೊಳು |
 ಭರದಿ ನಿನಗಾನರುಹಿ ನೋಡಿದೆ ತಿಳಿಯತೇ ವಿಷಯ ||
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯೋಗಮ- |
 ನರುಹಿದನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದ- |
 ಲರಿಯತೇ ನಿನಗೆಂದು ಕೇಳಿದನು ಭಾಷಣದ ಭರದಿ || ೨೨೩ ||

ಆರಿಯ ಬೇಡಿದನೆಂದು ನಿನಗೀ- |
 ಪರಿಯು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ- |
 ನರಿತೆ ನಿನಗಾಯ್ದೊ ವಿಭೂತಿಬ್ರಹ್ಮಾನ ಪರಿವೂರ್ಣ |
 ನರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೈ |
 ಭರಿತ ನೀನಾಗಿರುವಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆನು || ೨೨೪ ||

ನರನಿಗಾಯ್ದೊ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಯರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ- |
 ಗರುಹಿಹುದು ಕೇಳುತ್ತ ಕೂತನು ಸ್ವಬ್ಧ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
 ಅರಿತನೀ ಸಂಗತಿಯ ಸಂಜಯ |
 ಭರದಿ ಖೇದವನಾಂತು ನುಡಿದನು |
 ದೊರಕುತಿಹ ಲಾಭವನು ಕಾಲೆಂದೊಡ್ಡು ಬಿಡುವನಲಾ || ೨೨೫ ||

ಕುರುಡನೀ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕಣಿಂ- |
 ದಿರಲು ಮೇಣಾ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಕುರುಡಿರದು ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದನು ಮಿಥ್ಯವಾಯಿತಿದು ||
 ಎರಡು ತೆರದಲಿ ಕುರುಡನೀತನು |
 ಬರಿದೆ ಕೋಣನ ಮುಂದೆ ವೀಣೆಯು |
 ನರನು ತನ್ನಯ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲೀರಿದನು ಹರಿಯೆದುರು || ೨೨೬ ||

ಎರಡನೆಯ ಸಂಗತಿಯು ಧ್ಯಾನವೆಂದಿ |
 ಬರಲು ನರನಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣನಿ- |
 ಗಿರುವುದೀಶ್ವರಮಯವು ಜಿಗವಿದು ತಿಳಿಯತೆಂದೆನಗೆ ||
 ಬರಲು ಬೇಕೇ ವಿಶ್ವವೆನ್ನೆಯ |
 ಚರಮ ಚಕ್ಷುವಿನೆದುರಿಗನುತೀ |
 ಪರಿಯ ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆಯಾದುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಹರಿಯೆ
 || ೨೨೨ ||

ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬಯಕೆ ಬಿಳಿಯಿತು |
 ತ್ವರಿತದಿಂದೇ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ |
 ಭರದೊಳಾ ನಿಜ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕಾಣ ಬೇಕೆನುತ ||
 ನರನು ಕೇಳಾಮಾನ್ಯ ಪುರುಷನೆ |
 ಸುರತರುವಿನುಪಶಾಖೆಯಲ್ಲವೆ |
 ಬರಡು ಹೂಗಳು ಬರುವುನಂತೀ ಕಲ್ಪತರುವಿನಲಿ || ೨೨೨ ||

ನರನು ನುಡಿದುದನೆಲ್ಲ ಮಾವ್ವರೆ |
 ಹರಿಯು ತತ್ಪರನಿರುವನಲ್ಲವೆ |
 ಹರಿಯು ಪವಮಾತುಮನ ಲೀಲೆಯನೆಂತು ಪರ್ಣಿಸಲಿ ||
 ಶರಣಿಸ್ಪ್ರಹ್ಲಾದನನು ಕಾಯ್ವರೆ |
 ಗರಳ ಸಹ ತಾನಾಗಿ ಕೂತನು |
 ಶರಣಿ ಕಲ್ಪದ್ರುವನು ಸಧ್ಗುರು ಕೃಷ್ಣನಿಂದಿನಲಿ || ೨೨೨ ||

ನರನ ಕೈಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಹನಲಾ |
 ನರನು ನೋಡಾವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನಿರಕಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ವರ್ಣಿಸೆನೀಗ ಸರಸದಲಿ ||
 ಅರುಹಿದನು ಭಾಷಿಸೆನೀಪರಿ |
 ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ನಾನದ- |
 ನರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಸದ್ಗುರುವಿಷ್ಣು ಪೇಕ್ಷಂತೆ || ೨೩೦ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮಾದಕಟ್ಟಿಪ್ಪು ರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಬಾಷ್ಪನೀಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
 (೧೦) ಹತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಪ್ಪಿತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೪೨, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೨೩೦

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೧ ಹ ನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಇಂದು ಬರುವಧ್ಯಾಯವದು ಹ |
 ನ್ನೊಂದನೆಯದದ ಕೇಳಿರೆಲ್ಲರು |
 ಚಂದವಿಹುದೈ ಕಥೆಯು ಶಾಂತಾಧ್ವತರಸ್ವಾತವು ||
 ಕಂದೆರೆದು ನೋಡುತಲೆ ಪಾರ್ಥಗ |
 ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ತನ್ನಯ |
 ವಂದನೋಚಿತಗುಹ್ಯರೂಪವ ತೋರ್ದನೈ ಮುದದಿ || ೧ ||

ಶಾಂತರಸದರಮನೆಗೆಯತಿಥಿಯು |
 ಕಾಂತವದ್ಭುತರವವು ಬಂತಾ- |
 ಗಂತುಕರು ಬೇರಿಹರು ರಸಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಕೂಡುವುದು ||
 ಪಂಕ್ತಿಲಾಭವು ದೊರೆವುದವರಿಂ- |
 ಗಂತೆನಲು ನೋಡಿರಿ ನಿಮಗೆ ದ್ಯು- |
 ಪ್ಪಾಂತವನು ಕೊಡುತಿಯೆನು ಕೇಳಿರಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಪೂರ್ವಕದಿ ||೨||

ಮೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಪಾಲಕಿಯನೇ- |
 ವರ್ತು ವಧೂವರಿಬ್ಬ ರಾದರು |
 ನೆರೆದ ನೆಂಟರಿಗೂಟವುದುಗುರೆ ತಿನಿಸಿನಾನಂದ ||
 ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಲಗ್ನ ಮುಂಟಪ- |
 ಕರದೆ ಬಂದಿಹ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರು |
 ಪರಮಸಂತನ ತಾಕಲಾರಲೆ ಲಗ್ನ ಮುತ್ತವದಿ || ೩ ||

ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯನಿದರಲಿ |
 ಮೆವೆವುನೈ ಸುಶ್ರೇಷ್ಠ ರಸಗಳು |
 ಕೆವೆವನುಗಳ ಬುಧರು ಶಾಂತಾಧ್ವತವೆನುತ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಮೆವೆವುನೆಂತೆನೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಾ- |
 ನೊರುವನುಪಮೆಯನೊಂದೆ ಕೇಳಿರಿ |
 ಹರಿಹರರ ಸಂಗಮದ ಸಮಯದೊಳವರುಗಳ ತೆರದಿ || ೪ ||

ತರಣಿತತಿಬಿಂಬಗಳ ಯುಗಳವು |
 ಮೆವೆವದಲ್ಲೆ ಯೊಂದೆ ಠಾವಿಲಿ |
 ಬರಲಮಾವಾಸ್ಯಾಹವಾಯ್ಹಿಪರಿಯ ರಸಯುತಿಯು ||

ಎರಡು ನದಿಗಳು ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯು |
 ಹರಿದು ಬಂದು ಪ್ರಯಾಗಕ್ಷೇತ್ರದಿ |
 ಭರದಿ ಸಂಗತವಹುವು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹ ವೊಂದಹುದು || ೫ ||

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ |
 ಬರುತ ಸಂಗತವಿಲ್ಲಿಯಾದುವು |
 ಮೆವೆವದೈ ಹನ್ನೊಂದನಧ್ಯಾಯವು ಪ್ರಯಾಗವಲಾ ||
 ಭರದೊಳೆಯಧ್ಯಾಯ ಕೇಳಲು |
 ಬರುವುದದರಿಂ ಪುಣ್ಯ ಬಹುಪರಿ |
 ಯಿರುವರದರಿಂ ಶ್ರವಣತತ್ಪರೈ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು || ೬ ||

ಎರಡು ರಸಗಳ ಸಂಗಮದಿ ಮ- |
 ತ್ತಿರುವುದೈ ಗುಪ್ತವದು ಮೂರನೆ |
 ಪರಮ ಗೀತಾಭಿಧರಸ್ವತಿಯುತಿಪವಿತ್ರನದಿ ||
 ಇರುವುದಿಯಧ್ಯಾಯವದರಿಂ |
 ವರತ್ತಿವೇಣೀಸಂಗಮವಲಾ |
 ಆರಿಯಿರೈ ನೀನಿದುವೆ ಪಾವನಪುಣ್ಯಕಾರಕವು || ೭ ||

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರಸಂಗಮ- |
 ವಿರುವುದೇನವಗಾಹನೆಯ ಭಯ- |
 ವಿರುವುದಿದಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಕರ್ಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಲಿ ||
 ಗುರುವಿನೈತ್ತಿಯನುಗ್ರಹದಲೀ- |
 ತೆರದ ಸುಲಭೋಪಾಯ ಜಗದಲಿ |
 ಕರತಲಾಮಲಕಪ್ರಕಾರದಿ ಹಸ್ತಗತವಿಹುದು || ೮ ||

ಇರುವುದೈ ಗೀತಾನದಿಗೆ ದೃಢ- |
 ತರದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆ ದಂಡೆಯು |
 ಹರಿಯುತಲ್ಲೆ ಮರಾಠಿಭಾಷೆಯು ಘಟ್ಟವನೆ ಕಟ್ಟಿ ||
 ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು ಸುಲಭವಿಂ ಬಹು |
 ತೆರದ ಪಾವಟೆಗಳನಿರಿಸಿದ |
 ಬರುವುದದರಿಂ ಸುಲಭದಿ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವದು || ೯ ||

ಧರೆಯೋಳೇ ತೀರ್ಥದಲಿ ಭಕ್ತಿಗೊ-
ಳರದೆ ಸಂತತ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ |
ದೊರಕಿಸಿರಿ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ನಿೀವು ಸಂತಸದಿ ||
ಇರುವನಾ ಮಾಧವ ಪ್ರಯಾಗದಿ |
ದರುಶನವ ಕೊಳ್ಳದಲೆ ಪುಣ್ಯವು |
ಬರುವುದಿಲ್ಲೆ ನೋಡಲೀ ಸಂಗಮದಿ ಮಾಧವನು || ೧೦ ||

ಇರುವನೈ ಹರಿ ವಿಶ್ವರೂಪನು |
ಭರದಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳ್ಳಿರೀತನ |
ಮರಣಜನನದ ಭವಕೆ ಕೊಡಿರಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನಿಲ್ಲಿ ||
ಅರುಹಲೆಂತೀ ವಿಸ್ತರವ ನಾ- |
ನಿರುವುವೀಯುಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬಹು |
ಪರಿಯಲಾ ನವರಸಗಳೆಲ್ಲವು ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ || ೧೧ ||

ಎರಡು ರಸಗಳು ಶಾಂತವದ್ಭುತ |
ಬರುವುವೈ ಗೋಚರಕೆ ಬಹುಪರಿ |
ಯಿರುವುವನ್ಯರಸಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭೃತ್ಯರಂದದಲಿ ||
ಇರುವುದೀ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಗೌಣವು |
ಪರಿಕಿಸಿದರಧ್ಯಾಯವಿದರೊಳು |
ದೊರಕುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೋಕ್ಷದ ಸುಖವು ನೋಡಿದಿರಿ || ೧೨ ||

ಇರುವುದೀಯುಧ್ಯಾಯ ಸಾಕ್ಷಾ- |
ದ್ಧರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತ್ಯಾಯುವಲಾ |
ನರನು ಭಕ್ತತೀರೋಮಣಿಯಲಾ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ::
ಅರಿಯಲೀ ಸ್ಥಾನದಲಿಯಾದರು |
ನರನು ಕೃಷ್ಣನ ಬಿಟ್ಟನೇನೈ |
ಹರಿಯೊಡನೆ ಹಂಬಾಲಿಸಿದನೈ ನೆರಳಿನಂದದಲಿ || ೧೩ ||

ನರನು ಬಂದಿಹನೋರ್ವನೆಂದೀ- |
ಪರಿಯು ಭಾಷಣವೇಕೆ ಗೀತಿಯು |
ಸರಸಕನ್ನಡದಲಿ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ಮಾಡಿರಲು ||
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಾಭವೀಪರಿ |
ಪರಮಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲರಿ- |
ಗಿರುವುದೈ ಬಹುಸುಲಭ ಸುಖದ ಸುಕಾಲವಾಯಿತಲಾ || ೧೪ ||

ಪರಿಯಲೀ ನಾ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನು |
ಪರಮಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ಯೆನ್ನಯು |
ಸರಸವಚನವ ಮಾನ್ಯಮಾಡಿರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ||

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಸಲಿಗೆಮಾತನು |
ಭರದಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗಾಪುವೆ ನಾ- |
ನಿರೆನು ಯೋಗ್ಯನು ಪರಿಯಾದರು ಸಲಿಗೆಮಾಡಿದನು || ೧೫ ||

ಪರಮ ಪ್ರೇಮದೊಳೆನ್ನದೀ ತೆರ- |
ವಿರುವುದೈ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಬಾಲನು |
ಭರದಿ ಮಮತೆಯೆನ್ನನೆತ್ತಿರಿ ತಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ||
ಇರುವೆ ನಾನಾಗಿಯೆ ಮರಿಯೈ |
ಸರಸವಾಕ್ಯವ ನಿೀವೆ ಕಲಿಸಿರಿ |
ಮರಳೆ ನಿೀವೆ ಕಲಿಸಿದುದು ನುಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಕೌತುಕವು || ೧೬ ||

ಕಲಿಸಿರುವ ನುಡಿಗಳನು ನುಡಿದರು |
ತಲೆಯ ತೂಗುವರಲ್ಲವೇ ನಿೀವೆ |
ಗೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನು ಮರೆಸುವುದೇನು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ||
ಎಳೆಮಗುವು ಮಾತಾದುವುದ ತಾ- |
ನೊಲಿದು ತಾಯಿಯು ಕೇಳುತಿರಳೇ |
ಯೆಳೆಮಗುವು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತೋರ್ಪುದೆ ತೊದಲುನುಡಿಯ ವಿನಾ || ೧೭ ||

ನುಡಿಗಳನು ನಿೀವೆ ಕಲಿಸಿದಿರಿ ನಾ |
ನುಡಿಸೆ ನಿಮ್ಮಯ ನುಡಿಗಳೆನ್ನೇ |
ಯಡಿಗರಗಿ ನಾ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ ವಿನಯಸರನಾಗಿ ||
ನುಡಿಗಳೆಂದರೆ ನಿೀವೆ ಹಚ್ಚಿದ |
ಗಿಡವಲಾ ಸುಜ್ಞಾನರೂಪದ |
ಕೊಡಿರಿ ನಿಮ್ಮೇಕಾಗ್ರದಂತೆಕರಣಸೇಚನವ || ೧೮ ||

ಬೆಳೆಯಲೀಪರಿ ಗಿಡವು ಮೇಣದ- |
ಕೀಯುವುವು ನವರಸದ ಹೂಗಳು |
ತೀಯಲರ್ಥದ ಸರಸಫಲಗಳು ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು ||
ಇಳೆಯೋಳೇ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವದಿ |
ಘಳಿಸುವರು ಪುಣ್ಯವನು ಸಕಲರು |
ಘಳಿಸುವರು ಸುಖಶಾಂತಿಯನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಲೋಕದಲಿ || ೧೯ ||

ಅರುಹಿದೀ ಬ್ಲಾನೇಶವಚನವ- |
ನಿರದೆ ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃಜನರೇ |
ಮರಳೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತರು ಹರ್ಷವುಳಕಿತರು ||
ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ಸಾಕೀ |
ಪರಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದು |
ಹರಿಯು ಗೀತಾವಚನದರ್ಥವ ಹೇಳು ಹೇಳೆಮಗೆ || ೨೦ ||

ಆರುಹಿದೀ ನುಡಿಕೇಳೆ ಜ್ಞಾನೇ |
 ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವನೀಡಿದು |
 ನರುಹಲೆಂತೀ ಪಾಮರನು ಕೃಪ್ಣಾಜ್ಞನರ ಗೀತೆ ||
 ಪರಿಯುದಾದರು ನೀವು ಶಕ್ತಿಯು |
 ಕರುಣಿಸಿದಿಗೈ ಯೆನಗೆ ನಿಮ್ಮಯು |
 ವರಪ್ರನಾದದಿ ನಾಹವನಿದ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಪೆನು || ೨೧ ||

ಆಡವಿಯಲಿ ಮರಮರವ ಹಾರುತ |
 ಗಡದ ತೊಪ್ಪಲ ತಿಂಬ ವಾನರ |
 ಗಡಣದಿಂ ಲಂಕಾಧಿರಾಜನ ಹೊಡೆಸಲಿಲ್ಲೇನೈ ||
 ಜಡಜನಾಭನು ಪಾರ್ಥನಿಂದಾ |
 ಕಡುಭಯಂಕರ ಕುರುಪತಿಯು ದಳ |
 ಕಡಲನೇಕಾದಶಗಳಕ್ಷೌಹಿಣಿಗಳೋಣಗಿಸಿದ || ೨೨ ||

ಮನಕೆ ಬರಲೀಪರಿ ಸಮರ್ಥರು |
 ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯದಿ ಸಿದ್ಧಿ ತರುತಿಹ |
 ರೆನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮರ್ಥರಾಶೀರ್ವಾದ ದೊರೆದಿಹುದು ||
 ಎನಗೆ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳಿಂ |
 ದೆಸಲು ನಿಮ್ಮಯ ವರಪ್ರನಾದದಿ |
 ಮನಕೆ ಒಂದುದ ನುಡಿವರದು ಗೀತಾರ್ಥವಾಗುವುದು || ೨೩ ||

ಹರಿಯು ಶ್ರೀವೈಕುಂಠನಾಯಕ |
 ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯರ್ಥವ |
 ನಿರದೆ ನಾ ನಿಮಗೊರವೆ ಕೇಳುದು ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯವೂರ್ವಕದಿ ||
 ಒಂದೆ ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಬಾಯಲಿ |
 ಹರಿಯು ಗೀತೆಯು ಧನ್ಯ ಜಗದೊಳ |
 ಗಿರುವೆ ನಾನತಿಧನ್ಯ ಬಾಯಂದುಚ್ಚರಿಸಲಿದನು || ೨೪ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದ ವರ್ಣಪ |
 ಹರಿಯೆ ಪರಮಾತುಮನೆ ವಕ್ರನು |
 ಹರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕಲಾರದು ಮುಹಿಮೆ ಗೀತೆಯದು ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಧನ್ಯ ಕೃತಿಯು |
 ನರಿವುದಂತೀ ತತ್ತ್ವನಾಗರ |
 ತಿರಿಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ || ೨೫ ||

ಅರಿತೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಸಕಲರಿಗೆ ವಂದ್ಯವೈ |
 ಭರದಿ ಧೀರಾ ಕ್ಯಾಂವಿದಂದಲ ವಂದಿಸುವುದುಃಷಿಠ ||

ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ದರುಶನವನಿಚ್ಛಿಸುತ ಮನದೊಳ |
 ಗಿರುವ ಬಯಕೆಯು ತೀರಿನಲು ಹರಿಯೊಡನೆ ನುಡಿವನಲಾ || ೨೬ ||

ಚತುರನಲ್ಲವೆ ದಿವಿಜಪತಿಮತ |
 ನತಿಕುಶಲದಿಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳನು |
 ಪ್ರತಿಯು ವಿಶ್ವವಿದ್ವಿವಿಶ್ವರಮಯವೆನುತ ಮನದಿ ||
 ಮತಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ನಿಜವಿದು |
 ಮತಿಯು ತೆರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ |
 ಪ್ರತಿಮೆ ನೋಡಲು ಶಕ್ಯವೇ ತನಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ || ೨೭ ||

ನರನಿಗೀಪರಿಯುಚಿ ಯಾದರು |
 ಹರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಡಲಾರನು |
 ಭರದೊಳೀಪ್ರಶ್ನೆಯನು ಕೇಳುದೆ ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವು ||
 ಪರಿಶಿಸಿದರೀ ರೂಪ ಗುಹ್ಯವು |
 ಹರಿಯು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ನೋಡಲಿ |
 ಕಿರುವುದೇ ಮಾನವಗೆ ನಾಧ್ಯವು ಚರ್ಪಚಕ್ಷುಷಿಗೆ || ೨೮ ||

ನರನು ಮನದಲಿ ಚಿಂತಿಸಿದನೈ |
 ಹರಿಯು ಹಿಂದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ಶರಣರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೋ ಪೋಷಿಲ್ಲವೋ ತಿಕೆಯೆ ||
 ಶರಣರಿಂಗೀವರೆಗೆ ತೋರಿಸ |
 ದಿರುವ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವೆನಗೆನೆ |
 ಕರುಣಿಸೈ ಯೆಂಬುವ ವಿನಂತಿಯ ಮಾಡಲಾನೆಂತು || ೨೯ ||

ಶರಣರಲಿ ನಾ ಸಲಿಗೆಯವ ನಿಜ |
 ವಿರುವನೇ ನಾ ತಾಯಿಗಿಂ ಮಿಗಿ |
 ಲಿರುವುದೇ ಹರಿಯಂತರಂಗವು ತಿಕೆಯಲೆನ್ನೊಡನೆ ||
 ಭರದಿ ತಾಯಿಯೆ ಕೇಳಲಂಜಿದ |
 ಪರಿಯು ರೂಪವ ತೋರಿಸನುತಲಿ |
 ಹಗೆ ಬೆನ್ನೈವುವುದು ಯಂತೀ ಪರಿಯನರಿಂನಲಾ || ೩೦ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಹರಿಯು ಸೇವೆಯು |
 ನಿರದೆ ಮಾಡಿದನಹುದು ನಿಜ ನಿಜ |
 ಗರುಡನಿಂ ಮಿಗಿಲಿಹುದೆ ಯೆನ್ನಯ ಸೇವೆ ಹರಿಯೊಡನೆ ||
 ಗರುಡನಾದರು ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನರಿಯು ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛಿ ಮಾಡಲೆ |
 ಸರಿಯೆ ಯನಗೀ ಮಾತ ತೆಗೆವುದು ಕೃಷ್ಣನೊಡನಿಂದು || ೩೧ ||

ಹರಿಯು ಹೃದಯವೆ ನಿಜವಿದು ।
 ಇರುವೆನೇ ಸನಕಾದಿಗಿಂತಲು ।
 ಹಿರಿಯನೇ ನಾನೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೆ ಸಮೀಪದಲಿ ॥
 ಅರಿಯಲಿ ರೂಪವನು ಕೇಳಾ ।
 ಶರಣಿಸನಕಾದಿಗಳು ಬಯಸದೆ ।
 ಸರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ಮಾತ ತೆಗೆವುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ ॥೩೨॥

ನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಗೋ- ।
 ನಿಂದ ಲೀಲೆಯನಾಡಿ ಗೋಪರ ।
 ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಸಂದಣಿಸಿದ ಮುಕುಂದನಿವ ॥
 ನಂದಗೋಕುಲದೊಳಗೆ ಗೋಪೀ- ।
 ವೃಂದಕೀ ರೂಪವನು ತೋರ್ಪನೆ ।
 ಕಂದನಂದೇ ವಂಚಿಸಿದನೈ ನಂದಗೋಕುಲದಿ ॥ ೩೩ ॥

ಶರಣವತ್ತಲನೆಂಬ ಬಿರುದನು ।
 ಘರಿಸಿ ಭಕ್ತನನಂಬರೀಪನ ।
 ಪ್ರೀತಿಯ ಸೆವದಿಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಗರ್ಭವಾಸವನು ॥
 ಸರಿಯಾದಾರು ವಿಶ್ವರೂಪನ ।
 ಸರಿಯು ಕರುಣಿಸಲಿಲ್ಲವಿಂದಿನ ।
 ಸಲಗೆ ಗುಹ್ಯದಗುಹ್ಯ ಮಾಡಿಹನಿದನು ನಿಜ ನೋಡೆ ॥೩೪॥

ಇರುವುದೀವರಿ ಗುಹ್ಯವದರಿಂ ।
 ಭರದಿ ಕೇಳುವುದೆಂತು ಕೃಷ್ಣನ ।
 ತಿರಿಗಿ ಕೇಳದೆ ಪ್ರೋದನಾದರೆ ಬಯಕೆ ತೀರುವುದೆ ॥
 ಸರಿಯು ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪನವ ।
 ಕರುಣಿಸದೆ ಬಯಕೆಯನು ಮುಂದರೆ ।
 ಮರಣವೇ ಲೀನಮದು ಬೀವಿಸಲಾರೆನರೆಫಲಿಗೆ ॥ ೩೫ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಮದನು ಗೃಹಾಯ ಪರಮಂ ಗುಹ್ಯಮಧ್ಯಾತ್ಮಸಂಜ್ಞಿತಮ್ ।
 ಯತ್ಪ್ರಯೋಕ್ತಂ ವಚಸ್ತೇನ ನೋಹೋಽಯಂ ವಿಗತೋ ಮಮ ॥ ೧ ॥

ಹರಿಗೆ ನರನಿಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ ।
 ಕರುಣೆಯುದಧಿಯು ನೀನು ಯೆನಗೋ- ।
 ಸ್ವರಸೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಗುಹ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳೆ ॥
 ಮೆರೆವ ಭೂತಗಳೈದು ಹೇ ಹರಿ ।
 ತೊರೆದು ಮಾಯಾಪ್ರಾಣಿಗಳನಂ- ।
 ತರದಿ ಪರಮಾತುಮನ ರೂಪದೊಳ್ಕೃಷ್ಣ ಹೊಂದುವುವೆ ॥೪೦॥

ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಿಗ ಹರಿಯೊಳು ।
 ಮಾತ ತೆಗೆಯುವ ಮೇಲೆ ಕಂಠ- ।
 ರಾತಿ ಮಾಡಲಿ ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆಂದು ನರ ನುಡಿದ ॥
 ವಾರ್ಧನತೀಹಾತುರ್ಯದಿಂದಲಿ ।
 ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಹೇಳಲೇನದ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಹರಿಯು ತೋರ್ಪನು ವಿಶ್ವರೂಪನು ॥ ೩೬ ॥

ಇರುವುದೇನಿದರೊಳಗೆ ಚೋದ್ಯವು ।
 ಕರುವ ನೋಡಿದಿ ಕ್ಷಣದಿ ತಾಯಾ- ।
 ತುರುವು ಗಡಬಡಿಸುತ್ತ ಪ್ರೇಮದೊಳೇಳುತಿರುವುದಲಾ ॥
 ಕರುವನಂತರ ಕೆತ್ತಲಿಗೆ ತಾಂ ।
 ಭರದಿ ಶಿರದಿಂ ರುಟಕೆಯುತ್ತರೆ ।
 ತುರುವು ವಾಲನು ಬಚ್ಚಿದುವುದೇ ಕರುವನುಣಿಸದಲೆ ॥ ೩೭ ॥

ಹರಿಯು ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಪಾಂದವ- ।
 ರಿರುವರೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಕಾಯ್ವರೆ ।
 ಹರಿಯು ವನಮಧ್ಯದಲಿ ತಾನೋದಾಡಲಿಲ್ಲೇನು ॥
 ನರನಿಗೀತೆರಿದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು ।
 ಹರಿಸಲಾರನೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಯಕೆಯು ।
 ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಪ್ರೇಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹನು ॥ ೩೮ ॥

ನರನು ಹರಿಯೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣೋದಿಹ- ।
 ನೆರದು ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ತೋರ್ಪವು ।
 ಸರಿತಿನಲು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರು ಕೇಳೇಕರೂಪರಲಾ ॥
 ಧರೆಯೋಳೀನಂಬಂಧವಿರಲಾ ।
 ನರನು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
 ಮುರಹರನು ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪನ ತೋರ್ಪದಚ್ಚರಿಯೆ ॥ ೩೯ ॥

ಇರುವುದಿದು ಬಹು ಗುಹ್ಯರೂಪವು ।
 ಧರಿಸಿದುವು ವೇದಗಳು ಮೌನವ ।
 ಹರಿಯೆ ನೀನಿದನೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳೆಟ್ಟಿ ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
 ದೊರೆಯಿತಂದಿನ ದಿವಸ ನಿಧಿಯದು ।
 ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯಪಟಲವ ।
 ಕರುಣದಿಂದನಗಿತ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವಿದೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೪೧ ॥

ದೊರೆಯದೀಯು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿ |
 ತೊರೆಯುತಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯ-ಕಂಕರ |
 ತಿರುಗುತ್ತಿಹನು ಶ್ಲೋಕಾನದಲ್ಲಿ ವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ||
 ಹಯೋ ನೀನೀ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯನು |
 ಕರುಣದಿಂದನಗಿತ್ತಿ ಸುಲಭದಿ |
 ಯರೆಘಳಿಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ವ್ಯರ್ಥವಿದೆಂದು ತೋರುವುದು

|| ೪೨ ||

ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿ ಕೃಪೆ ಬಂದನಂತರ |
 ಭಿನ್ನಭಾವವಿದಂತುಳಿವುದೈ |
 ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆಯೆ ಕೊಡುವುದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾರು ||
 ಎನ್ನ ಮೋಹದ ಪೂರದಲಿ ಸಂ |
 ಪೂರ್ಣ ಮುಳುಗಿದ ದೀನನೆನ್ನ ಸು |
 ಕೃಷ್ಣ ಪೂರದಿ ಧುಮುಕಿ ಮೂಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಂದಿಯಲಾ

|| ೪೩ ||

ಹಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ವಿಶ್ವದೊ- |
 ಳರದಲಾ ಬೇರೊಂದು ವಸ್ತುವು |
 ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತತ್ಪ್ರವೀಪರಿ ಮನದಿ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ||
 ಮರೆತು ನಿಜತತ್ವವನು ಸಾಯುವ |
 ನರಶರೀರಗಳಾವೆನುತ ಬಹು- |
 ಭರವಸವನಾಸಾಂತು ನಿನ್ನಿಂ ಭಿನ್ನರಾವೆನುತ || ೪೪ ||

ಸರಿಪರಿಯತೊದರುವೆವು ತೋಕದಿ |
 ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ನಾವು ಯೆನಗೀ- |
 ದುರಭಿಮಾನವಿದಿತ್ತು ನಾನರ್ಜನನು ಬಹುಶೂರ ||
 ಕುರುಕುತೋದ್ದವರಾಪ್ತರೆನ್ನಯ |
 ಧುರದಿ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂತು ಪಾಪವು |
 ಬರುವುದೆಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು ಮನದೊಳಗೆ || ೪೫ ||

ಸರಿಪರಿಯೋಳಿ ತೆರವಿಚಾರವು |
 ಹಯೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ |
 ವರಸಸಾದದಿ ಭಿನ್ನವಾಯ್ತಿದು ಕನಸಿನಂದದಲಿ ||
 ಸಿರಿಯರಸ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನಗರವ |
 ತೊರೆದು ನೀರಡಿಕೆಯಲಿ ಮುಂದಕೆ |
 ತೆರಳಿದನಲಾ ಮೃಗಜಲವ ಕುಡಿಯುವ ದುರಾಶೆಯಲಿ

|| ೪೬ ||

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿರುವ ಹಾವಿನ- |
 ದಿರುವುದೇನೈ ಭೀತಿ ನಿಜದಲಿ |
 ಪರಿಯನಿದನದಿಯದಲೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಳಿದಿರಲು ||

ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ತಾ- |
 ನಿರದೆ ಸರ್ವವು ಕಣ್ಣಿತ್ತೆಂದೇ |
 ಭರದಿ ಮೈ ಮರೆಯುವುದು ಕೃಪಾಲುಗಳು ನೆಪಿಯುವುವು || ೪೭ ||

ಸರಿಯೊಳಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯದಾಯಿತು |
 ಮರಣಭಯದಿಂ ದುಃಖಶರಧಿಯೊ- |
 ಳರಲು ನೀನೆನ್ನನು ಕಣಾ ಮೇಲಿತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ||
 ಅರಿಯದಲೆ ಪ್ರತಿಜಿಂಬವೆನುತಲಿ |
 ಭರದಿ ಬಾವಿಯ ಧುಮುಕುತಿಹ ಕೇ- |
 ಸರಿಯ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಂತೆ ಮೇಣಾಯ್ತು || ೪೮ ||

ತಿಳಿಯದಾನಜ್ಞಾನನಾಗರ- |
 ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗುವುದಿತ್ತು ನನ್ನನು |
 ಕಳಕಳಿಯೊಳೆತ್ತುತಲಿ ನೀನುಳಿಸಿದಿ ಜನಾರ್ಜನನೆ ||
 ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನ ಮಾನಸ- |
 ದೊಳಗೆ ಕುದಿಯುವ ದುರಭಿಮಾನದಿ |
 ನಳನನಾಭನೆ ಬೆಂದು ಬಳಲಿದೆನೀವರೆಗೆಯ್ಲಿ || ೪೯ ||

ಏಳು ಕಡಲುಗುಕ್ಕು ಬಂದರು |
 ಮೇಲಿರುವ ಬಾನೊಡೆದು ಬಿದ್ದರು |
 ಹಾಳು ಬಿದ್ದರು ಜಗವು ಪ್ರಳಯಾಧೀನವಾದೊಡೆಯು ||
 ಕಾಳಗವ ಗೋತ್ರಜರೊಡನೆ ನಾ |
 ಮೇಳವಿಸೆನೆಂದೀ ದುರಾಗ್ರಹ |
 ತಾಳೆದನು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಸಿದಿ ತತ್ಪ್ರವೀಪನೆಗೆ || ೫೦ ||

ನಾನಹಂಕಾರವನು ತಾಳುತ |
 ಮಾನಸಿಕದಾಗ್ರಹದ ಜಲದಲಿ |
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಧುಮುಕಿದನಲಾ ಹಯೆ ತಿಳಿಯದಲೆ ||
 ನೀನು ಹತ್ತರವಿದ್ದು ದಯೆಯಿಂ |
 ದೀನನೆನ್ನನು ಯೆತ್ತಿ ಹಿಡಿದೈ |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಾರು ಬಿಡಿಸುವುದಿತ್ತು ನಿನ್ನೊರತು || ೫೧ ||

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವ ಸುಳ್ಳದು |
 ಕಾಣುವವರೊ ಗೋತ್ರಜರು ಯೆಂ- |
 ಡಾನು ಕರೆಯತು ಮರುಳನಾದೆನು ತತ್ಪ್ರವೀಪ ತಿಳಿಯದಲೆ ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು |
 ನೀನು ಕಾಯ್ದೆಯೊ ಯೆನ್ನನದರಿಂ |
 ದೀನವತ್ಸಲ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕ ನೀನಹುಡು ಹಯೆ || ೫೨ ||

ಹಿಂದೆ ಅಶ್ವಾಗೃಹದೊಳಿಮ್ಮನು ।
ಬಿಂದು ಸುಡುತೀ ಕಾಯಿಯಿಲ್ಲನೇ ।
ಯಂದು ನಮಗೆ ಶರೀರಭೀತಿಯೆ ಯಿತ್ತು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥
ಇಂದು ಅಶ್ವಾಗೃಹವೆ ಬೀರಿದು ।
ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿದಿ ನಂದನಂದನ ।
ಬಿಂದು ಹೋಗುವುದಿತ್ತು ನಾನಾತುಮನ ಸಹ ಹರಿಯೆ

॥ ೫೩ ॥

ಎನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೆನಿಪ್ಪ ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ತನ್ನ ಕಂಕುಳದೊಳಗೆ ಹಾಕುತ ।
ಮುನ್ನ ಹೆದನು ದುರಾಗ್ರಹಾಪ್ತಿಯನೈ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ॥
ಚೆನ್ನ ಮೋಹವೆನಿಪ್ಪ ಕಡಲಲಿ ।
ಘಣ್ಣಗದ ಬೀಚ್ಚೆಡಲು ಕೇಳೈ ।
ನಿನ್ನ ಬೋಧದ ಬದಲಿ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯ್ತು ಬುದ್ಧಿಗಲಾ ॥೫೪॥

ಪರಿಯ ನೋಡಲು ನೀ ವರಾಹನು ।
ತರುತಲೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿವೃಷ್ಟಿಯು ।
ನೆರಡನೆಯ ಲೀಲೆಯನು ತೋರಿದಿ ಬುದ್ಧಿ ರಕ್ಷಣೆಯು ॥
ಧರೆಯೊಳದ ಸರ್ವವನು ವರ್ಣಿಸು-
ಲಿರಡು ಶಕ್ತಿಯು ದೀನನರನಿಗೆ ।
ಹರಿಯೆ ಪಂಚಮ್ರಾಣಗಳ ನೀನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ ॥ ೫೫ ॥

ಭವಾಪ್ಯಯೋ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ ಶ್ರುತೌ ವಿಶ್ವರಶೋ ಮಯಾ ।
ತ್ವತ್ತಃ ಕಮಲಪ್ರತ್ಯಾಕ್ಷ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಹಿ ಚಾವ್ಯಯಮಾ ॥ ೨ ॥

ಸರಸಿಬಾಹನೇ ಕೋಟಿಭಾಸ್ಕರ ।
ಕಿರಣತೋಷೋಧರ ಮಹೇಶನೇ ।
ಯರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯಿಯಿಂದೀ ತತ್ತ್ವವಿಸ್ತರವ ॥
ಹರಿಯೆ ನೀ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದಿ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾಯಾಪ್ರಪಂಚವ ।
ವರಣಜನನದ ಚಕ್ರನೇಮಿತ್ರವವ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫೬ ॥

ಬತ್ತಲೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಯೆಯು ।
ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ ।
ಚಿತ್ತವಿಸಿದೈ ಮೂಲಜೀವನನಗೆ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥
ಸ್ಪೃಹದಿಂದೀ ಮೂಲಜೀವದ ।
ಕೀರ್ತಿಯೆಂಬುವ ಹೊದಿಕೆ ಮೈಯಲಿ ।
ಯಿತ್ತಿದರೆ ನೇದಗಳೆಗಾಂಶು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವು ॥ ೬೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರಮವಿಡೆಲ್ಲವು ।
ಬಂದೆ ನಿಷ್ಕಲವಾಗಲಿಲ್ಲೈ ।
ದೊರಕಿತ್ತೈ ಯಶ ನಿನಗೆ ಹೇಳುವೆನೆಂತು ನಾನದನು ॥
ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ನವೃತ್ತವು ।
ಮುರಿದು ಬಿತ್ತು ಸಮೂಲ ಭೂಮಿಗೆ ।
ಕರುಣಿ ಮಾಧವ ನಿನ್ನ ಬೋಧಾಭಿಧಕುರಾರದಲಿ ॥ ೫೭ ॥

ಹರಿಯೆ ಪರಮಾನಂದಕೇಶಿಯೊಳ-
ಗಿರುವ ಕಮಲವೆ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರವು ।
ಬರಲು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ಮಾನವಗೆ ಜಗದಿ ॥
ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹವೆಂದರೆ ।
ಮರುಳನೆನುತಲಿ ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ।
ಇರಿವನೇ ವಡವಾನಳನು ಮೃಗಜಲದ ವೃಷ್ಟಿಯಲಿ ॥ ೫೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಭವನದೊಳ-
ಗಿರುವೆ ನಾನಾಗಭಗೃಹದಲಿ ।
ಬರುವುದನಗೆ ಭಿಷವವು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮನಿದೈಯಲಿ ॥
ಹರಣವಾಯ್ತೈ ಮೋಹವೆನ್ನೆದು ।
ಬರಬೆ ನಾನಾದನು ಮುಖಸ್ತುತಿ-
ಯೊರವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಪಾತ್ನಿಕವಾಯಿತುದ್ಧಾರ ॥ ೫೯ ॥

ವೇದಗಳಿಗುತ್ತತ್ತಿ ನೀನೇ ।
ಬೋಧ ಧರ್ಮಾದ್ಯುಲಲ ಶವಸ್ತದ ।
ಚೋದ್ಯ ರತ್ನದ ಟಾನಿ ನೀನೇ ನಿಜದ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ವೇದಗಳು ಯಶ ಹೊಂದಿದುವು ತವ ।
ಪಾದದಾಶ್ರಯ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದೇ ।
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನ ಮುಖಿಯುಗಾಧಕುರುಸುದಲಾ ॥ ೬೧ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣದಲಿ ।
ಬರುವರೊಂದೇ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆಲ್ಲರು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನಾಜ್ಞೇಯತತ್ತ್ವವಗಮ್ಯ ಪರತತ್ತ್ವ ॥
ಇರುವಿ ನೀನಾತ್ಮಾನುಭವನಿಧಿ ।
ಕರುಣದಿಂದದನನನಗೆ ತೋರಿಸಿ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಕೃತಾರ್ಥ ಮಾಡಿದಿ ಹೇ ದಯಾನಿಧಿಯೆ ॥ ೬೨ ॥

ಹರಿಯಲಾ ಹೋಡಗಳು ಗಗನದಿ |
 ತರಣಿಜಿಂಬವು ಗೋಚರಿಸುವುದು |
 ಸರಿಸೆ ಕೈಯಿಂ ಶೈವಲವ ತೋರುವುದು ಶುದ್ಧಜಲ ||
 ಧರಿಯೋಳಾ ಚಂದನತರನು ಸು- |
 ತ್ತಿರುವ ಸರ್ವವು ಹೋಗದಲೆ ಯಾ- |
 ತರುವನಾಲಿಂಗಿಸುವರಾರ್ಯ ಮರುಕರ್ಯ ತಿಳಿಯೆ || ೬೩ ||

ವಿತ್ತಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪವಿದ್ದರೆ |
 ಹತ್ತಿಲಿಹುದು ವಿಶಾಚವದನೇ |
 ಕಿತ್ತಿ ಕೆಗೆಯದೆ ವಿತ್ತ ಕೈಸೇರುವುದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||
 ಇತ್ತು ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು |
 ಕಿತ್ತಿ ನೀನಾಮಾಯೆಯನು ಯೆನ- |
 ಗಿತ್ತಿ ಬ್ಲಾಸವ ಬುದ್ಧಿಯಾಯ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು || ೬೪ ||

ಅರಿತೆ ನಿನ್ನೀ ಪರಿಯಗಾಧದ |
 ಪರಮ ಶಕ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಲಿ |
 ಭರವಸವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಬರುವುದೆನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಯಕೆಯು |
 ಹರಿಯೆ ನಿನಗಾಂ ಕೇಳಿ ಬಿಡುವನು |
 ಧರಿಯೊಳನೃತ ಕಾಣೆನಿದ ಪೂರೆಯಿಸುತಿತ ಭಟರ || ೬೫ ||

**ಏನಮೇತದ್ಯಥಾತ್ಮ ತ್ವಮಾತ್ಮಾನಂ ಪರಮೇಶ್ವರ |
 ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತೇ ರೂಪಮೈಶ್ವರಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮ || ೩ ||**

ಸರನು ಮಗುಕಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ಹರಿಯೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ನೀನೆನ- |
 ಗರುಹಿದಿಯಲಾ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನು ಶಾಂತಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ||
 ಹರಿಯೆ ಯಿಚ್ಛಾ ಮಾಡಿದಿಂದಲೆ |
 ವಿರಚಿಸುವೆ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ತಾ- |
 ನಿರುವ ವಿಶ್ವವನ್ನೆಲ್ಲವೆಂತೀ ಪರಿಯ ಪೇಳ್ವಿಯಲಾ || ೬೬ ||

ಇರುವುದದುವೇ ಮೂಲರೂಪವು |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ಹೊರಡುತ್ತಲಿಂ |
 ಬರುವೆ ನೀ ಜಗದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರ ಕಾವ ನೆವದಿಂದ ||
 ಧರಿಸಿ ಸಗುಣಾಕಾರ ದ್ವಿಭುಜದಿ |
 ಬರುವಿಯುಧವಾ ನೀ ಚತುರ್ಭುಜ |
 ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯರ ಸಂಹರಣಕಾಗೀ ಜಗತ್ರಯದಿ || ೬೭ ||

ಬಂದೆ ಲಜ್ಜಾವೌನ ತಾಳುತ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕೇಳದಿದ್ದರೆ |
 ಬರುವುದೇ ಕೈಗೂಡಿ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ಕೃಷ್ಣ ||
 ಶರಧಿಯೊಳಗಿಹ ಜಲಚರಂಗಳು |
 ಬಂದೆ ಶರಧಿಗೆ ತ್ವಾಸವೇಶಕೆ |
 ಹೋಗೆ ಹೋಗುವೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದರೆ || ೬೮ ||

ಇರುವುದೇನವುಗಳಿಗೆ ಬದುಕುವ |
 ಯೆರಡನೆಯ ಸಾಧನವು ನೋಡಾ |
 ಶರಧಿಗೆನೆ ತಾವ್ ಶರಣಾರ್ಥಿಗ ಬೇಕಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ||
 ಅರಿಯಲಾ ಪರಿ ಬಾಲ ಮೌನವ |
 ಧರಿಸಿ ತಾಯೊಳು ಬೇಡದಿದ್ದರೆ |
 ಯಿರುವುದೇ ಗತಿ ಬೇರೆ ಸ್ವನಪಾನಕ್ಕೆ ಬಾಲಕಗೆ || ೬೯ ||

ಕೇಳಿ ಬೇಕೀ ಬಯಕೆ ಯೆನ್ನಯ |
 ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದೊಳು |
 ಹೇಳುವೆನತರೋಳದನು ಶ್ರೀಹರಿ ಬಹುಕುತೂಹಲದಿ ||
 ವೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಹೇಳು ಹೇಳೈ ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯ |
 ತಾಳದಿರು ಸಂಕೋಚ ನಿನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಯೇನಿಹುದು || ೭೦ ||

ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯೊಳಗೆ ಶೇಷ:- |
 ಹಾರಿ ನೀ ಮತ್ಸ್ಯಾದಿರೂಪ್ಯವ- |
 ತಾರ ತಾಳುತ ದೈತ್ಯರನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮೆರೆಯತಲೆ ||
 ತೀರಲಾ ಅವತಾರಕರ್ಮವು |
 ನೀ ರಮಾವರಸ್ಥಿ ಶೋಗುನಿ |
 ಗಾರುಡಿಯನಾಟವನು ನೀನೀತೆರದಿ ತೋರಿಸುನಿ || ೭೧ ||

ಪರಿಪರಿಯಲುಪನಿಷದಗಳು ನಿ- |
 ಸ್ತರಿಪ ಗುಣಗಣನಿಧಿಯಲಾ ನೀ- |
 ನಿರುನಿ ನಿಜೋಗಿಗಳ ಮಾನಸಹಂಸ ಮಾರಮಣ ||
 ನಿರುತ ಸನಕಾದಿಗಳು ಯಾವನಿ- |
 ಗಿರದೆ ಪ್ರೇಮದೊಳುಪ್ಪಿಕೊಳುವರು |
 ಹರಿಯೆ ಕೇಳೀ ವಿಶ್ವರೂಪವಗಮ್ಯವಿಹುದೆಂದು || ೭೨ ||

ಕೇಳಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ಲಾಕಿ ಕವನದಿ |
 ಹೇಳಲೆನದ ನೋಡುವರೆ ಬಹು |
 ತಾಳೆಹೆನು ಕೌತೂಹಲವ ತೋರಿಸಲು ನೀ ಚತುರ ||

ತಾಳದಲೆ ಸಂಕೋಚ ಮನದಲಿ |
 ಕೇಳಲಿಕೆ ನಾನಿರುವೆನಾತುರ |
 ಪಾಲಿಸೆನ್ನ ಧರಣಿಯ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು || ೨೩ ||

ಮನ್ಯನೇ ಯದಿ ತಚ್ಚಕ್ರಂ ಮಯಾ ದ್ರಷ್ಟುಮಿತಿ ಪ್ರಭೋ |
 ಯೋಗೇಶ್ವರ ತತೋ ಮೇ ತ್ವಂ ದರ್ಶಯಾತ್ಮಾನಮನ್ಯಯಮ್ || ೪ ||

ಆದೊಡೆಲೆ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಮನದೊಳ- |
 ಗಾದವುದು ಮತ್ತೊಂದು ಶಂಕೆಯು |
 ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ಹೇಳು ನನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ||
 ಸಾದರದಿ ನೋಡಲ್ಪೆ ಶಕ್ತಿಯು |
 ಮೊದಿನಿಯೊಳಹುದೇನು ಹೇಳೈ |
 ನೀ ದಯಾನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನೆನ್ನೊಳು ಕೇಳೈನೀತೆರದಿ || ೨೪ ||

ಸರಸಶಂಕಮಸ್ವರದ ಗಾನದಿ |
 ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬಧಿರಗೆ |
 ಬರುವುದೇ ಸುಖವವಗೆ ಶ್ರಮವೇ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು || ೨೪ ||

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನೆಯ ಪರಿಯು ನನಗರ- |
 ವಿರುವುದಿಲ್ಲೆ ನೋಡಿ ಪರಿಶಿವೆ |
 ಬರುವುದೇನೈ ರೋಗಯುತಗಾ ರೋಗವಿಭ್ರಾಣ ||
 ಭರದೊಳಿಚ್ಛಾಸ್ತು ಬಲವ- |
 ತ್ತರದಿ ಮನದಲಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ |
 ಮಹವಸ್ತೆ ನಿಜಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸರ ನೋಡಿವಿಯೊ ಹರಿಯೆ || ೨೫ ||

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಮೇಳು- |
 ವ್ರಾತ ಸುವಿದಲೆ ಮಳೆಯನಿಲ್ಲವ |
 ಭೂತಕರೋಗಾಗುವುದು ಲಾಭವು ಸರ್ವರಿಗೆ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಈತೆರದ ಮಳೆ ಬಂಡೆಕಲ್ಲಲಿ |
 ಯಾತರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು |
 ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲ್ಪಣುವುದೇ ನೀರ || ೨೫ ||

ನೀರಡಿಸಿ ಬಾಯಾರಿ ಬಂದರೆ |
 ವಾರಿಧಿಯನೇ ಕುಡಿಸೆನೆಯೆನು |
 ಶ್ರೀರಮಾನರ ಒಯಕೆ ಯೆನ್ನೆದು ಭಾರಿಯಾಗಿಹುದು ||
 ತೋರದಾಕಾರಣದೊಳೆನ್ನೆಯು |
 ಪಾರುಯೋಗ್ಯತೆ ಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
 ನೀರಬಾಹ್ನನೇ ಯೆನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನೀನೆ ತಿಳಿಯಲಾ || ೨೬ ||

ತಂದಿರನ ಬೆಳಕನು ತೆಕೋರವು |
 ತಂದಡಿಂ ಸೇರಿವುದು ನೋಡಲು |
 ಬಂದುವೇನೈ ಸಿಕ್ಕುವೆನ್ನರಿಗದನು ಸೇವಿಸರೆ ||
 ತಂದಿರಕಾಪ್ತಾ ರನದ ಯುಕ್ತಿಯು |
 ತಂದವಸ್ತು ತೆಕೋರ ಬಲ್ಲುದು |
 ಯೆಂದರನ್ನರು ಸೇವಿಸಲ್ಪುಸಮರ್ಥರೇ ನೋಡು || ೨೬ ||

ಆಳುವ ಕೂಸಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾಯ್ |
 ತಿಳಿದು ಪೂರಯಿಸುವಳು ಬಯಕೆಯು |
 ನಳನನಾಭನೆ ಮೊದಲು ನೋಡಿ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ||
 ತಿಳಿದು ನನ್ನಧಿಕಾರ ಹರಿಯೇ |
 ಕಳಕಳಯೊಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ತಿಳವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸೈ ನೀನನಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೨೭ ||

ಕುರುದನಿಂಗುಳಯುಕ್ತವೇನಾ |
 ತರಣಿ ಕೊಡುತವ ದಿವ್ಯ ಬೆಳಕರು |
 ಭರವಸವ ತ್ಯಾಯನು ನನಾ ರೂಪ ತೋರಿಸುವಿ ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನಗದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿಯು |
 ಯಿರುವುದೆಂದೀ ತಿಳಿದಿಹನು ನಾ |
 ಸರಸ ವಿರಸ ಕರೋರ ಸುಂದರ ರೂಪ ನಿನ್ನಾಟ || ೨೭ ||

ಹರಿಯೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿದ್ದಲೆನಗದು |
 ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರದೆನುತ ನೀ ತಿಳಿದರದ ಹೇಳನಗೆ ವಂಚಿಸದೆ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಿವಾರ್ಯ ನಿರವಮ |
 ಬರಲು ನಿನ್ನೆಯ ಮನದೊಳಿಚ್ಛಾ- |
 ಸರಣಿ ನಿನಗೇನಡಕುತಿಯು ಕೊಡುವರೆ ಸಮರ್ಥನಲಾ ||
 ಭರದಿ ಪಾತ್ರನಪಾತ್ರನೆಂದೀ- |
 ಹರಕುಮುರುಕು ವಿತಾರ ಮಾಡದೆ |
 ನಿರುತ ಕೊಡುತವ ದಾನರೂರನು ನೀ ವಿಚಿತ್ರಕೃತಿ || ೨೮ ||

ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪವಿತ್ರರಾವನು |
 ಶತ್ರುನಿಂಗರ್ದಿಸುವಿ ನಿನ್ನ ವಿ |
 ಚಿತ್ರಲೀಲೆಯನರಿವರಾರ್ಥಿ ಮೂರುತೋಕದಲಿ ||
 ಮುಕ್ತಿಯದು ದುಪ್ರಾಪ್ಯವಾದರು |
 ಭೃತ್ಯಗಳಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪಾದದೂ- |
 ಕೆತ್ತ ಹೇಳಿದೊಡತ್ತ ಪೋವುದು ದಾಸಿಯಂದದಲಿ || ೮೩ ||

ಪೊಲೆಯೊಳಗೆ ವಿಷವಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು |
 ಕೊಲಲೆಳಿಸಿದಾ ಪೂತನೆಗೆ ನಿ- |
 ಮ್ನಲ ವಿಮುಕ್ತಿಯನ್ನಿತ್ತೆ ಸನಕಾದಿಗಳ ಸರಿಯೆನಿಸಿ ||
 ಖಳನು ದುರ್ವಾಕ್ಯದಲಿ ನಿನ್ನನು |
 ಭಳಿಸಿದನಲಾ ರಾಜಸೂಯದಿ |
 ಕೊಲುತಲಾ ಶಿಶುವಾಲನನು ಸಾರೂಪ್ಯವನ್ನಿತ್ತಿ || ೮೪ ||

ತರಳ ಧ್ಯವನುಶ್ಚಾನಪಾದಜ- |
 ನಿರುವನೇ ಸ್ಥಿರಪದಕೆ ಯೋಗ್ಯನು |
 ಬಂದೆ ತಂದೆಯು ತೊಡೆಯನೆರಿಸನೆಂದು ಬೇಸರದಿ ||
 ಬರಲು ವನದೊಳಗಜ್ಜ ಬಾಲನು |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದಿ |
 ದೊರೆಯುಶ್ಚ ಸ್ಥಿರಪದವು ಶತಿಸೂರ್ಯರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ || ೮೫ ||

ಹರಿಯೆ ತ್ರಾತನು ದುಃಖಿತರ ನೀ |
 ಮರಣಸಮಯಕಬಾಹುಕನು ತಾಂ |
 ಕಲೆಯೆ ಪುತ್ರನ ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿಲಿ ಮುಕ್ತಿಯವಗಿತ್ತಿ ||
 ಪರಮ ಋಷಿಭೃಗು ನಿನ್ನ ವಕ್ಷದಿ |
 ಭರದಿ ಪದತಾಡನವ ಮಾಡಲು |
 ಧರಿಸಿದಿಯಲಾ ಪಾದಲಾಂಛನವನ್ನೆ ಭೂಷಣವ || ೮೬ ||

ವೈರಿ ಶಂಖಾಸುರನ ಸತ್ತ ಶ- |
 ರೀರವನ್ನೇ ನಿರುತ ಕೈಯಲಿ |
 ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ್ತ ನೀನುಧ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ||
 ಯಾರು ನಿನಗಪಕಾರ ಮಾಡ್ವರೂ |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳವರಿಗೆ ನೀನುಪ- |
 ಕಾರ ಮಾಡತು ಜಿರುದ ಮೆರೆಸುವಿ ಮೂರುತೋಕದಲಿ || ೮೭ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ತ್ರೀತಿಯಾಗಲು |
 ಭರದಿ ನೀನೌದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ |
 ಕರೆದು ಸಂವಾನಿಸುವಿ ತದ್ರೋಗ್ಯತೆಯ ನೋಡದತಿ ||

ಬರುತ ಬಲಿಯೊಳು ಬೇಡಿ ಭೂಮಿಯ |
 ನಿರುತವನಲಿ ದ್ವಾರಪಾಲಕ |
 ಭರದೊಳಾದಿಯೊ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನಾರು ವರ್ಣಿಸರು || ೮೮ ||

ನಿನ್ನನಾರಾಧಿಸದೆ ಮನೆಯಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಗುಣಕೃತಿ ವರ್ಣಿಸದಲಾ |
 ನಿನ್ನ ಹೆಸರಿನ ಗಿಳಿಯ ಕರೆದಾ ಗಣಿಕೆಗಿತ್ತೆಯಲಾ ||
 ಸಂನಿಹಿತ ವೈಕುಂಠವಾಸವ |
 ಮಣ್ಣು ಬೇಡಲು ಹೊನ್ನ ಕೊಡುತಿಹ |
 ನಿನ್ನ ಬೇಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಕೊಡದಿರುವಿ ಯೇನು || ೮೯ ||

ಪರರ ದೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ |
 ಹರಿಸುವುದು ಸುರಧೇನು ತನ್ನಯ |
 ಕರುವೆ ನೀರಡಿಸಿದರೆ ಕೊಡದೇ ತನ್ನ ಮೊಲೆಹಾಲ ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನೊಳು ದಾನ ಬೇಡಿದೆ |
 ಶರಣನಂತೇಕರಣ ಮುರಿಯುವ |
 ಜಿರುದು ನಿನ್ನದ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೆನಗಿಗ || ೯೦ ||

ಹರಿಯೆ ನೀ ಮೊದಲಿನಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಕರುಣಿಸೈ ತದನಂತರದಲಾ |
 ಮೆರೆವ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸೈ ಯೆನಗೆ ||
 ಉರುವುದಾದರೆ ಶಕ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಭರದಿ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನವ ಪರಿಯಲಿ ತೋರಿಸನ್ನಯ ಬಯಕೆ ಪೂರೆಯಿಸು || ೯೧ ||

ನರನ ವಿಜ್ಞಾನನೆಯ ಕೇಲ್ವನಿ- |
 ತಲಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ನರನ ವಿನಯಕೆ ಮುಚ್ಚಲಾರದ ಪೇಲ್ವನೀ ಮಾತ ||
 ನರನೆ ನೀನೇಕೀಪರಿಯು ಬಹು |
 ವಿರಸವಚನವನಾಡಿ ಬಾಯಿಗೆ |
 ಜಿರುದ ತ್ರಮವನು ಕೊಡುವಿ ನಿನಗಿದು ಸಲ್ಲದೆನ್ನಾಣೆ || ೯೨ ||

ಆರೆ ಪಾರ್ಥನು ವರ್ಷಖುತುನೈ |
 ಹರಿಯು ಕೇಳಾ ಋತುನಿನಲಿ ಹು- |
 ಟ್ಟಿರುವ ಕರುಣಾಮೃತವ ಸುರಿವ ನನೀನ ಮೇಘವಲಾ ||
 ನರನು ಕೇಳಾ ಋತುವಸಂತವು |
 ಹರಿಯು ಮಂಜುಳವಿರುವ ಪಂಚಮ |
 ಸ್ವರದಿ ಪಾಡುವ ಕೋಗಿಲೆಯಲಾ ಹೇಳಲೇನಿದನು || ೯೩ ||

ಚಾರುತರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನು |
 ಶೋಕಿ ಗಗನದಿ ಹರ್ಷಭರದಲಿ |
 ಷೀರನಿರಧಿಯುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು ಚೋದ್ಯವೇನಿಹುದು ||
 ಮಾರಮಣ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಚಾರು ಹರ್ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದಲಿ |
 ಬಾರೊ ಬಾರಂದಸ್ವಿಕೊಂಡನು ಪಾರ್ಥನನು ಮುದದಿ
 || ೯೪ ||

ಹರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದಲಾ ಹರಿ |
 ಪರಮಕರುಣಿಯು ಪಾರ್ಥಗಂದನು |
 ನರನಿ ನೋಡೈ ಯೆನ್ನ ಗಣನಾತಿತರೂಪಗಳೆ ||
 ನರನಿಗೊಂದೇ ವಿಶ್ವರೂಪನ- |
 ನಿರದೆ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಬಯಕೆಯು |
 ಹರಿಯು ನರನಿಗೆ ಶೋಕಿಸಿದ ತನ್ನೆಲ್ಲ ರೂಪಗಳೆ || ೯೫ ||

ಧನ್ಯನುಮುಚ್ಚಾರಾರ್ಯ ಪ್ರಭುವಿನ |
 ದನ್ಯನಿಹನೈ ಭಕ್ತ ಪಾರ್ಥನು |
 ಮನ್ನಿಸುವನು ಸುಪ್ರಗುಣದಲಿ ನರನ ಬಯಕೆಯನು ||
 ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೇಳೆರಡು ನಾವಿರ- |
 ವೆನ್ನುತಿಹ ಶೇಷನಿಗೆ ದೊರೆಯದ |
 ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಗೋಚರವಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ || ೯೬ ||

ವೇದಗಳ ವಂಚಿಸಿಹ ರೂಪನಿ |
 ದಾಡಿಮಾಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಡರು |
 ವೇದ್ಯವಾಗದನಂತರೂಪವು ಪಾಂಡುತನುನಿಗೆ ||
 ವೇದ್ಯವಾಯಿತು ನರನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಾರಿಹನು ಬೀಗಡಿಯು |
 ಸಾಧ್ಯವೇನೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ಯನಿಗೆ || ೯೭ ||

ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನೆ ನರನಿಗೆ |
 ಬರುಬರುತ ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡು- |
 ತ್ತಿರುನ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ತಾನಾಗುವನು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಪರಿಯೋಕ್ಷಿಪ್ರಾಪ್ತಾಂಡವೆಲ್ಲವು |
 ಹರಿಯು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆಂಬಾದನು |
 ಹರಿದು ನಿಟ್ಟು ನರಶರೀರನ ವಿಶ್ವ ತಾನಾದ || ೯೮ ||

ಹರಿಯತವನವಾ ಸದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಹರಿದು ಹೋಲುತ್ತಾ ಮಾಲೆ ಪದವೆಯು |
 ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ಶೋಕಿಸಿದನೈ ಯೋಗನಾಮುಷ್ಯ ||
 ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸುನವವ್ತು ||
 ವರಭಯಂಕರರೂಪವೆಂದೇ |
 ಸುಯು ತಿರುವದೆ ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಭರದಿ || ೯೯ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ ಶತಶೋಕ ಸಹಸ್ರಶಃ |
 ನಾನಾವಿಧಾನಿ ದಿವ್ಯಾನಿ ನಾನಾವರ್ಣಾಕೃತೀನಿ ಚ || ೫ ||

ನರನಿ ನೀನೊಂದು ರೂಪವೆ |
 ಕರುಣಿಸೆಂದರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಲು |
 ಯುವುವೇನು ನವತ್ತವೊಂದೇ ರೂಪದಲಿ ನೋಡು ||
 ಪರಿಪಯಿ ರೂಪಗಳೆನಿಲ್ಲವೆ |
 ಹರುಷದಿಂ ವಿಪ್ರರಿಸಿ ಶೋಕಿವೆ- |
 ನಿರುವುದೀ ಜಗಜ್ಜೀವಿಸ್ವಯ ರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೧೦೦ ||

ಕೆಲವು ವಿಗತೋತ್ಸಾಹ ತೋರ್ಪವು |
 ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯವಗಾಧ ಲಾಂಕವು |
 ಕೆಲವು ಸ್ವಭವ ಕೆಲವು ನಿರ್ಮದ ಕೆಲವು ವದಭರಿತ ||
 ಕೆಲವು ಕೈವಲ್ಯ ಶಬ್ದಪೀನವು |
 ಕೆಲವು ಬಹ್ಯಾಶ್ರಯ ಪಿರಕ್ರಮ |
 ಕೆಲವು ಜಾಗೃತ ಕೆಲವು ಸ್ವಪ್ನಗೆ ಕೆಲವು ನಿದ್ರಾ || ೧೦೧ ||

ನರನಿ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳರುತಿಹ |
 ಪರಿಪಯಿ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲವು |
 ನಿರುವುವೈ ಕೃತ ಸ್ಥೂಲ ಹೃದ್ವ ಸುದೀರ್ಘ ಪೃಥು ಸರಳ ||
 ಇರುವುವೈ ನಿಶೀಮ ಪವಿತ್ರ |
 ಸರಸ ನೀರಸ ನಿಶ್ಚಲಾತ್ಮಕ- |
 ವಿರುವುವವ್ಯಾಪಾರ ಸವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ನೇಹಾತ್ಮಕ || ೧೦೨ ||

ಕೆಲವು ಪರಿಶುಷ್ಕ ಸರ್ಜನ |
 ಕೆಲವು ನಿಶ್ಚಸ್ತ ಸಶಸ್ತವು |
 ಕೆಲವು ರೌದ್ರ ಭಯಾನಕವು ಕೆಲ ಸದಯ ಕೆಲ ಮಿತ್ರ ||
 ಕೆಲವು ನಾನಾಜನಪಿತಾಸವು |
 ಕೆಲವು ಯೋಗಸಮಾಧಿನಿಷ್ಠವು |
 ಕೆಲವು ಪಾಲನರೀಲ ಕೆಲವು ವಿನಾಶಕೃತಿಸರವು || ೧೦೩ ||

ನರನೆ ಪರಿಪೂರಿಸವೆಲ್ಲವೆ |
 ಪುಪುಯ ವರ್ಣಗಳ ಜಾತಿಯು |
 ನಯುಲಚ್ಚರಿಯಾಗುವುದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ನರನೆ ನೀ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು |
 ದೊರೆಯತೀ ಪರಿ ರೂಪ ನೋಳ್ವರೆ |
 ಪರಮಯೋಗಿಗಳವನು ಕಾಣರಲಭ್ಯವನ್ಯರಿಗೆ || ೧೧೪ ||

ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ ಕೃತ್ಸ್ನಂ ಪಶ್ಯಾದ್ಯ ಸಚರಾಚರಮ್ |
 ಮನು ದೇಹೇ ಗುಡಾಕೇಶ ಯಚ್ಚಾನ್ಯದ್ಧ್ರಷ್ಟ್ಯಮಿಚ್ಛಸಿ || ೧೧೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ರೋಮಮೂಲದೊ |
 ಳಿರುವುದೈ ಪರಿಪುಯ ಸೃಷ್ಟಿಯು |
 ಸುರಮಹೀರುಹತಳದಿ ರಂಜಿಪ ಹುಲ್ಲಿನಂದದಲಿ ||
 ಪರಿಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- |
 ಳಿರುವುದೈ ಕೇಳಿ ರೋಮಕೂಪದಿ |
 ಪರಮರೋಗುಗಳಾದುವಂದದಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ || ೧೧೫ ||

ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಂತ್ಯುಪ್ತಿ ಪಡೆಯಲಿ |
 ನಿನ್ನ ಬಯಕೆಯು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡೈ |
 ಯನ್ಯರಿಂಗಿದು ಸಾಧ್ಯವೆಲ್ಲೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೧೧೪ ||

ಮೆರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಗ- |
 ಳಿರದು ಗಣನೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಸಕಲ ಭಾಗದಲಿ ||
 ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ಹೊರತು ನೋಡಲು |
 ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ನಿನಗದು |
 ದೊರಕುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ನಿನಗದು ಕಠಿಣ ಬೇರಿಲ್ಲ || ೧೧೬ ||
 ನಿನ್ನ ದೇಹದೊಳಿರುವ ಗುಣಸಂ- |
 ಪನ್ನ ತೆಯು ರೂಪಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಪೂರ್ಣ ನೋಡೆ ಬೆದರದಿರು ಲಬ್ಧಿಸದಿರೈ ಪಾರ್ಥ ||

ಕೃಷ್ಣ ನೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ |
 ಬಣ್ಣಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನೊ ಯಿಲ್ಲವೋ ಯೆನುತ ||
 ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದನಾ- |
 ಚಿನ್ನಯಾತ್ಮಕನರ್ಜನನ ಮುಖ |
 ಮುನ್ನ ಪಾರ್ಥನು ಸ್ತಬ್ಧ ಕೂತಿದ್ದನು ಮಹಾಶೆಯಲಿ || ೧೧೫ ||
 ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ಪಾರ್ಥಮುಖವನು |
 ಪರಿಶಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ |
 ನರನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತನೇತಕೆ ತಿಳಿಯಲಾರದಲಾ ||
 ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನರಿಯದಲೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಳ್ವನು |
 ಹರಿಯು ತೋರಿಸೆಂದು ಚಿಂತಾತುರನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೧೬ ||

ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯನೇ ದ್ರಷ್ಟುಮನೇನೈವ ಸ್ವ ಚಕ್ಷುಷಾ |
 ದಿವ್ಯಂ ದದಾಮಿ ತೇ ಚಕ್ಷುಃ ಪಶ್ಯ ಮೇ ಯೋಗನೈಶ್ಚರಮ್ || ೧೧೭ ||

ಹರಿಯು ಮನದೊಳಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ |
 ನರನ ಮನದಿಚ್ಛೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾ |
 ಗಿರದು ಮೇಣ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೋಡಿ ಬರುತಿರುವ ||
 ಹರುಷವಾದರು ಬಾರದಿವನಲಿ |
 ಬಂದೆ ನಾನಿವನಿಗೆ ತೋರಿಸೆ |
 ಬರುವುದೆಂತಿವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ || ೧೧೭ ||
 ಕುರುಡನಂದದಿ ಪಾರ್ಥ ಮಾಡುವ |
 ಪುಯನಾ ಹರಿ ನೋಡುತ್ತಾಕ್ಷಣ |
 ಕರಗಿ ಮನದಲಿ ನಸುನಗುತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಪೇಳಿದನು ||

ಆರೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರದೆ ಪ್ರೇಮದಿ ತೋರಿಸಿದನೈ |
 ಬರುವುದಿಲ್ಲೈ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾಳ್ವದೇನೀಗ || ೧೧೬ ||
 ನರನು ಚಿತ್ತರನು ಪೇಳುವುತ್ತರ |
 ಹರಿಯೆ ದೋಷವಿದಾರದೈ ನೀ |
 ಬಂದೆ ಯಿತ್ಯವ ಮಾಡಲೇನಾ ಒಕವು ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ||
 ಹರುಷದಿಂ ತಿನ್ನುವುದೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ |
 ಯಿರುವುದದ ತಿನಿಸೈ ಚಿಕ್ಕೋರಕೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಬಕಕುಪಯೋಗವೇನೈ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಭರದಿ || ೧೧೭ ||

ಹರಿಯೆ ದರ್ಪಣ ಸ್ವಚ್ಛ ತಿಕ್ಕುತ |
 ಕುರುಡನೆದುರಿಗೆ ತೋರ್ಪರೇನದ |
 ಪರಿಕಿಮವನೇ ನೋಳ್ವನೇ ನಿಜರೂಪ ದರ್ಪಣದಿ ||
 ಬಂದೆ ಒಧಿರನ ಮುಂದೆ ತಾನಾ- |
 ಸರಸಗಾಯನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ |
 ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬಧಿರನು ಕೇಳ್ವನೇನದನು ||೧೨೩||

ಅರಿತರಿತು ಕುಸುಮದ ಪರಾಗವ- |
 ನಿರದೆ ಭ್ರಮರಕೆ ಕೊಡದೆ ನೀನದ- |
 ನಿರಿಸಿದರೆ ಮಂದೂಕದದುರಿಲಿ ತಿನ್ನುವುದೇನದದ ||
 ಬಂದೆ ಕುಸುಮಪರಾಗ ಹೋಲುತ್ತಿ |
 ಪರಿಯು ದುಡಿವವ ಮಾಳ್ವುದುಚಿತವೆ |
 ಕೊರತೆ ಯಾರದು ಬಂದಿ ಕೋಟಿಸಲೇಕೆ ದದೂರಕೆ
 || ೧೨೪ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಗಲ್ಲ ಗೋಚರ- |
 ವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊದರಿ ಪೇಳ್ವುವು |
 ಮುಂದೆ ಬಾಳನಿಯು ಬಾಳನದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೋಚರವು ||
 ಇಂದು ನೀನದನರಿತು ತ್ರೀಗೋಲ- |
 ವಿಂದ ನೀನಾವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ತಂದು ಮುಂದಿಡೆ ಚರ್ಮಚಕ್ಷುಗಳೆತು ನೋಡುವುವು
 || ೧೨೫ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ತಪ್ಪ ನಾನು- |
 ಳ್ವರಿಸ ಬಾರದು ಬಾಲಿಯುಂದಲೆ |
 ಧರಿಸಿ ಮಾನವ ಕೊಡುವುದೆ ತೋರುವುದು ಬಾಣತನ ||
 ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳುತೀಪರಿ |
 ಹರಿಯು ತಲೆದೂಗಿದನು ಮೆಟ್ಟುತ |
 ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ವಚನ ಮಾನ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದನು ||೧೨೬||

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಏವಮುಕ್ತಾಸ್ತ ತತೋ ರಾಜಸ್ಮಹಾಯೋಗೇಶ್ವರೋ ಹರಿಃ |
 ದರ್ಶಯತಾಮಾಸ ಪಾರ್ಥಾಯ ಪರಮಂ ರೂಪವೈಶ್ವರಮ್ || ೯ ||

ಮರಳೆ ಸಂಜಯನೆಂದನರನಗೆ |
 ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿ ಕೇಳು ಪೇಳ್ವನು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಚೋರವ್ಯವಿದೊಂದು ತೋರುವುದು ||
 ಸಿರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿರುವ ಭಾಗ್ಯದ |
 ವರಮಪಾತುಮಂರಾರು ತ್ರಿಜಗದೊ- |
 ಳಿರುವರಾರೈ ಚಿತ್ತರಾ ಶ್ರುತಿಹೊರತು ವರ್ಣಪತಿ ||೧೨೭||

ನರನೆ ನಿನ್ನಗೇ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರದೆ ತೋರಿಸ ಮೊದಲೆ ನಿನ್ನಗದ- |
 ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು ತನ್ನಾಯ್ತು ||
 ಮರೆತೆನಿದನಾಪ್ರೇಮಭರದಲಿ |
 ಸ್ಮರಣೆ ಬಂತೆನ್ನಗೀಗ ನೀ ಪೇ- |
 ಳಿರುವ ಕಾರಣ ಪಾರ್ಥ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪಿದನು || ೨೨೭ ||

ಹೊಲ ಹಸನ ಮಾಡದಲೆ ಬಿತ್ತಲು |
 ಬಿಳಿಯು ಬಾರದು ಕಾಲಪ್ಪಯಪೇ |
 ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾಯ್ತು ಯೆನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ||
 ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ದಿವ್ಯವೃಷ್ಟಿಯ- |
 ನೊಲಿದು ನಿನ್ನಗಾನೀವನೀಕ್ಷಣ |
 ತಿಳಿಯ ಬರುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವಿದೆನ್ನದೀ ಕ್ಷಣದಿ || ೧೨೮ ||

ನರನೆ ನೀನೀದೃಷ್ಟಿಯಿಂದೀ- |
 ಶ್ವರನ ಯೋಗವ ನೋಡು ನೀನಿದ |
 ಪರಿಕಿಸುತಲನುಭವವ ಕೊಳ್ಳಿ ಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ||
 ಇರುವುದಘಟಿತಘಟನಯೋಗವು |
 ನರನೆ ನೋಡಿದನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಹರಿಯು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಪಾರ್ಥನಿಗೊಂದನಾಕ್ಷಣದಿ || ೧೨೯ ||

ಹರಿಯು ನಿಗಮಜ್ಞೇಯಮೂರುತಿ |
 ಹರಿಯು ಸಕಲಜಗಕ್ಕೆ ಬೀಜನು |
 ಹರಿಯು ನೋಡಲು ಸರ್ವಜಗದಲಿ ಪರಮಪೂಜ್ಯನಲಾ ||
 ನರನಿಗೀಪರಿ ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ |
 ಪರಮವುರುಷೋತ್ತಮನು ಪೇಳ್ವನು |
 ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ವರ್ಣವುಬೀಗ ಬಾಯಿಂದ || ೧೩೦ ||

ಶೇಷನೀವನೇ ತಿಳವಸ್ತುನೆ |
 ದಾಸಭಾವವ ಮೂರುಜಗದಲಿ |
 ಶ್ರೀಶನನು ದೊರಕಿಸಲು ಯತ್ನಿಸ ಯೋಗಿಪುರುಷನೊಲು ||
 ಅಸುಪರ್ಣನು ಚಿತ್ತರವಿಂಶತಿ |
 ಶಾಸು ಫಗಲಿರುಳ್ಳಿ ಸೇನೆಯು |
 ಲೀನಿನಿಂ ಮಾಡುವನು ಗರುಡನಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾರು || ೧೩೧ ||

ಧರಣೀಕಾ ಪಾಂಡವರು ಬಗ್ಗಕೆ |
ಬರಲು ಕೇಳಾ ತೆರದ ಭಕ್ತರ |
ಮರವು ಬಿಟ್ಟು ಶೇಷಶಾರಿಯೆಗೆ ಚೋದ್ಯವೇನೆಂಬೆ ||
ಧರಣೀಕಾ ದಿನ ಓಡಿದು ಕೃಷ್ಣನ |
ಸರನುಸುಖವನುಭವಿಸ ಭಕ್ತರು |
ಶರಣಾ ಪಾಂಡವರು ಕೇಳಾದರು ಕಣಾ ಜಗದಿ ||೧೩೩||

ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದ ಕೇಂದ್ರವೆಂದರೆ |
ಧರಣೀಕಾ ಪಾಂಡವರೆ ಯವರೊಳು |
ನರನಲಾ ಕೃಷ್ಣನನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ||
ತರುಣಿ ಕಾಮುಕತರುಣಪುರುಷನ |
ಭರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾಧೀನ ಮಾಡುವ |
ತೆರದಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ನರನು ಓಡಿದಿಹನು || ೧೩೪ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ |
ಧೀನನಾಗಿಹನೆಂತು ಹೇಳಲಿ |
ತಾನು ಕಲಿಸಿದ ಗಿಳಿಯು ನುಡಿಯದು ಕೃಷ್ಣನಂದದಲಿ ||
ಬಾಣತನದಿಂದಾಟಕಾಗಿಂನು |
ಧೀನಮಾಡಿದ ಸತುವು ತಾಂ ಯಜ |
ಮಾನನಾಷ್ಟಿಯನಾಲಿಸದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂದದಲಿ || ೧೩೫ ||

ನರನಿಂತೀ ದೈವವೊಲಿದುದು |
ಹರಿಯನುರಿಯೆನು ಭೂಸ ಕೇಳೆ |
ಹರಿಯು ಪೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮ ಸರಮಾತುಮನು ನಿಜನಿಜವು ||
ಹರಿಯು ಕೇಳೆಶ್ಚರ್ಯ ಭೋಗಿಸ |
ನರನಲಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯವಂತನ |
ನರನ ನೇತ್ರಗಳಹುವು ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ಹರಿ ನುಡಿದ || ೧೩೬ ||

ನರನ ಭಾಗ್ಯವನೆಂತು ಶೋಕಲಿ |
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲನ |
ನೆರಡುಕೈಯಿಂ ಓಡಿದು ಚೋಲಿಸುತಿರುವನೆ ನಿಜದಿ ||
ನರನ ಸಿಟ್ಟನು ಸಹನ ಮಾನ್ಯನು |
ಮರಳಿ ಮಾತಾಡನು ಕಣಾ ಹರಿ |
ನರನು ಮನಗುಂದಿರಲು ಸಂತ್ಪಸುವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ||೧೩೭||

ಉರುವುದೇನಿದು ಚೋದ್ಯವಲ್ಲವೆ |
ನರನ ಹುಚ್ಚದು ಓಡಿಲಿಂತ್ಯೆ ಶ್ರೀ |
ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ವಿಷಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ಯೋನ ವರ್ಣಿಸಲಿ ||

ಹರಿಯು ಯೋಗ್ಯತೆಗೆನು ಸುಂಪ್ಪಿ |
ನರನ ಬಲೆಯೊಳಗೆಂತು ಸಿಲುಕಿದ |
ಹರಹರಾ ಪರಮಾತುಮನು ನಿಜಭಕ್ತರಿಗಧೀನ || ೧೩೮ ||

ಧರಣೀಕೆಗೆ ಶುಕನಿಹ ಮುನೀಶ್ವರ |
ಕರೆವರವನ ಸಮರ್ಥನೆನ್ನತ |
ತೊರೆದು ವಿಷಯವ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನು ಜಗ್ಗವಾರ್ಧ್ಯ |
ಉರುವನವ ಕೇಳೆ ನಿರ್ಬತೇಂದ್ರಿಯ |
ಹರಿಯು ರಾಸಕ್ರೀಡೆ ವರ್ಣಿಸಿ |
ಮರುಕನಂದದಿ ಹಾಡಿದನಲಾ ಹರಿಯು ಲೀಲೆಯನು || ೧೩೯ ||

ಕುರುಕುಲಾಗ್ರಣಿಪಾರ್ಥನಾಂಧಿ- |
ಯಿರುವನೆ ಸರಮಾತುಮನು ನಿಜ |
ಸರಮುಪೋಗಿಗಳೆಗೆ ತಪದಧಿವ್ಯವತವು ತಿಳಿಯೆ ||
ಉರುವನವ ಪಾರ್ಥನಿಗಧೀನನೆ |
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಯೆನಗಿದುವೆ ಚೋದ್ಯವು |
ಸರಿಕಿಸಲು ನಿಜತತ್ತ್ವ ಚೋದ್ಯವೆಂತ ನಾ ತಿಳಿಯೆ || ೧೪೦ ||

ಯಾರನೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂಗೀ |
ಕಾರ ಮಾಳ್ವನೊ ಭಾಗ್ಯವನನಿಗೆ |
ಬಾರದಿರುವುದೆ ಹೇಳು ಹೇಳಿಸಿಗೀಗೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
ಕಾರಣದೊಳಾ ದೇವರೇವನು |
ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ನರನಿಗೊಂದನು |
ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ದೃಷ್ಟಿ ನಿಜಗಿತ್ತೆ || ೧೪೧ ||

ಕೊಟ್ಟಿ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು |
ದೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪನು |
ಭೀಷ್ಮಕಾರ್ಯವು ಸಾಧಿಸಿತು ನಿನಗೊಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ||
ಉಪ್ಪು ಹರಿ ನುಡಿವಪ್ಪುರೊಳಗನೆ |
ನಷ್ಟವಾಯ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮನ ಪಾರ್ಥನ |
ಗಿಷ್ಟ ಹೇಳುತ ನುಡಿದನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮನೇಶನೊಲಿನಲಿ || ೧೪೨ ||

ಕೊಟ್ಟಿ ನಿನಗೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು |
ವೊಟ್ಟಿ ಹತ್ತಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲ |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಹ್ಮೈಶ್ವರ್ಯ ತೋರಿಸ ಬ್ರಾಹ್ಮನದೀವನೆಗೆ ||
ತಿಷ್ಠಪಾರ್ಥನೋದನಾಗುವೆ ಹರಿ |
ಕೊಟ್ಟನದಕಾ ದಿವ್ಯ ದೋಷಿಯು |
ದೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ಒಂದನುದಯಾಚಲಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮನರಿ || ೧೪೩ ||

ಇರುವುನಿಲುವತಾರತೆರಿಗಳು |
 ಬರುವುವುಗಳು ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಶರಭಿಯೊಳಗಿನ ಶೆರಿಗಳಲ್ಲವೆ ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜದಿ ||
 ಇರುವುದಧವಾ ಜಗವಿದ್ಭವು |
 ಹರಿಯೆನಿಸುತುತ ಸೂರ್ಯನಿಂದಲೆ |
 ಹೊರಡುತುತ ಕಿರಣಗಳ ದಿಸೆಯಿಂದಾದ ಮೃಗಜಲವು
 || ೧೪೪ ||

ಇರುವುದಧವಾ ಹರಿಯು ಭೂಮಿಕೆ |
 ಪರಮಶುದ್ಧವನಾದಿಸಿದ್ಧವು |
 ಮೆವೆವುದದಲಲಿ ಜಂಗಮವಾಪರದ ಚಿತ್ರಗಳು ||
 ಹರಿಯು ಮೂಲಸ್ವರೂಪವೆಂದೆ |
 ಸ್ವರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದನು ಕಿರೀಟಿಗೆ |
 ಹಲಯ ಲೀಲೆಗಳೆಲ್ಲವನು ವಿಪ್ರರಿಪ ಬಗೆ ಹೇಗೆ || ೧೪೫ ||

ಹರಿಯು ಜಾಲ್ಯದೊಳೊಂದು ಸಮಯದಿ |
 ತುರುಕಿದನು ಬಾಯೊಳಗೆ ಮಣ್ಣು - |
 ಸ್ಥರಿತಿದನು ಕೃಷ್ಣನನು ತೋಡೆಯುಳ್ಳೀರಿಸುತ ತಾಯಿ ||
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಮಣ್ಣುನ್ನು ತಿಂದುವೆ |
 ಯರುಹಲಿದನು ಯತೋದ ಕೋಪದಿ |
 ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನಾಗ ಕದುಭೀತಿಯಲಿಯುತ್ತರವ
 || ೧೪೬ ||

ನಾನು ಮಣ್ಣುನು ತಿಂದೆನೇನಿದ |
 ನೀನೆ ನೋಡೊ ವೆನುತ ಬಾಯನು |
 ತಾನೆ ತೆರೆದನು ತೋರಿಸಿದನು ಯತೋದಿಗೊ ಬಾಯಿ ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಯೋಳುಕೆಗೆ |
 ತಾನೆ ಭುವನಚತುರ್ದಶಂಗಳ |
 ಪೂರ್ಣ ತೋರಿಸಿ ಹರಿಯು ತಾಯಿಯು ಬಿರಗಮಾಡಿದನು
 || ೧೪೭ ||

ತರಳಧ್ರುವನಾ ಮಧುವನದಿ ಒಹು |
 ಪರಿಯು ತಪವಾಚೆವೆ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಬರುತ ಮೆಚ್ಚಿದನವನ ತಪಕೇನಂಬೆ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಹರಿಯು ತುತಿಸುವುದೆಂತೆನುತ ತಾ - |
 ನರಿಯದಲೆ ಸಂಸ್ಥಭೂನಾದನು |
 ಹರಿಯು ಶಂಖದಿ ಮುಟ್ಟುಲಾ ತುಟ್ಟಿ ಭಾಷೆ ಮೂಡಿದುದು
 || ೧೪೮ ||

ತರಳನಾಕ್ಷಣ ಪರಿಪರಿಯು ತುತಿ |
 ಸರಸಿಬಾಕ್ಷಂಗೆರ್ಪಿಸಿದನೈ |
 ತರಳನಾ ನೇದಂಗಳನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ತುತಿಸಿದನು ||

ಪರಿಯಲೀ ಪರಿಯಾದಿದಾಕ್ಷಣ
 ಹರಿದು ಹೋಯ್ದುದು ಮಾಯೆ ಬಿಟ್ಟುನಿ |
 ನರಿಯೆ ಮೋಡದು ಯೆತ್ತ ಹೋಯ್ತೋ ವಾರ್ತೆ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ||೧೪೯||

ಕ್ಷಣದೊಳಾ ಐಶ್ವರ್ಯತೇಜದಿ |
 ಮನದೊಳಾಯ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ವಿಚಿತ್ರವು |
 ಮುಣುಗಿದಾತನ ಚಿತ್ತವಾಕ್ಯಾರ್ಥಂಬುಧಿಯಲಾಗ ||
 ಮುನಿಪಮಾರ್ಕಂಜೋಯನೊಂದಿನ |
 ವಿನುತಚರಿತನು ನದಿಯು ತೀರದೋ - |
 ಕನುಚರಿಸುತಿರ್ದನು ಕಣಾ ಸಂಧ್ಯಾವಿಧಿಯು ತಿಳಿಯೆ || ೧೫೦ ||

ಹರಿಯು ಮುನಿಗಾತ್ಮರ್ಥ ತೋರಿಸ |
 ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ನೀರನೆರಿಸೆ |
 ಬರುಬರುತ ಗಗನನನೆ ಮುಟ್ಟುತು ಪೂರವೇನೇಂಬೆ ||
 ಪರಮನೀಶ್ವರನರಿಯದಲೆ ತಾಂ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುದರೋಳಗೆ ಮುಳುಗಿದ |
 ನರನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮುಳುಗಿದ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ || ೧೫೧ ||

ನರನು ಮಗುಕೆಂತೆಂದನಾಕ್ಷಣ |
 ಮೆಲೆಯುತಿರ್ದಾಕಾರವೆಷ್ಟೆಗೆ |
 ಹರಿದು ಹೋಯ್ತೈ ವಾರ್ತೆಯುಲ್ಲದೆ ಯೆಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದದು ||
 ತಿರಿಗಿ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಾತ್ಮಕೆ |
 ಪರಮ ಭೂತಗಳೆತ್ತ ಪೋಡುವೊ |
 ಅರಿಯೆ ನಾ ದಶಶತಗಳನು ಪಾತಾಳಗಗನಗಳ || ೧೫೨ ||

ಕನಸಿನಲಿ ನೋಡಿದೊ ಸೃಷ್ಟಿಯು |
 ಕನಸು ತೀರಲು ಲೋಪವಹುದೈ |
 ಮನುಗುತುತ ಜಗವೆಲ್ಲ ಪೋರೆಯುತು ಬದಲಿಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವ ||
 ಮನುಗುತುತ ಶತೀತಾರ್ಥದೋಗ - |
 ಕನನುದಯದಲಿ ಲೋಪವಪ್ಪುವು |
 ಕ್ಷಣದೊಳಾ ತೆರನಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಬಿಕ್ಕಕಿನಲಿ || ೧೫೩ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಸ್ಥಿತಿಯನು |
 ಭಾನಪಿಲ್ಲೆ ಮನಕೆ ನೋಡಲು |
 ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾ ಬುಧಿವೇಗವು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ||
 ಏನ ಪೇಳುವುದಿದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಆ ನರನ ಹೃದಯದಲಿ ಒಂದುವು |
 ಮಾನ್ಯವಾಯುತು ಪ್ರಭುತೆಯು ಕೇಳೊ ಸ್ತಬ್ಧತೆಯ ನೆವದಿ ||೧೫೪||

ನರನಿಗೀಕ್ರಾಂತಿಯು ಬಂತೈ |
 ಪುಪುನೋದ್ಯೋಗಿ ನೋಡುತಿದ್ದನು |
 ಹರಿದು ಒಪ್ಪಿಬಂತೆ ಬಾಸಕೆ ಮೋಹನಾತ್ಮನದ ||
 ಹರಿ ಚತುರ್ಭುಜಮೂರ್ತಿ ಪಸರಿಸಿ |
 ಹೃದಯೋಗಲ ದೃಶಿಸಿಯಲಿ |
 ತೆರದಿ ವಿಸ್ತಾರಿಸಿತೊ ಯೆಂಬಂತಾದುದಾಶನಿಗೆ || ೧೫೫ ||

ಮಳೆಯ ಕಾಲದ ಮೇಘವೋ ಮೇಣ್ |
 ಕ್ರಮಕಾಲದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣವೋ |
 ಘಟಕೆಯೊಳು ವಿಸ್ತಾರವಾಯ್ತು ತೆರದಿ ರೂಪವಿದು ||

ನಳಿನೂಭನು ವಿಸ್ತಾರನು |
 ವ್ಯಯವಾದಾಯಿತು ಬೀಳಿ ವಸ್ತುವು |
 ಘಟಕೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಸಂತೋಷ || ೧೫೬ ||

ತೆರದು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ |
 ಪೆರದುದೆದುರಿಲಿ ವಿಸ್ತರೂಪವು |
 ನರನಿಗಾಯ್ತಾನಂದ ರೂಪದ ದಿವ್ಯರಶನದಿ ||
 ಎರದುಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಲೀ ತರ |
 ವಿರುವ ರೂಪವ ನೋಡ ಬೀಕೆಂ |
 ದಿರುವ ನರನಿಲ್ಲೆಯನು ಪೂರೆಯಿಸಿದನು ಶ್ರೀಹರಿಯು || ೧೫೭ ||

ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಮನೇಕಾದ್ಭುತದರ್ಶನಮ್ |
 ಅನೇಕದಿವ್ಯಾಭರಣಂ ದಿವ್ಯಾನೇಕೋದ್ಯತಾಯುಧಮ್ || ೧೦ ||

ನರನು ಕಣ್ಣೆಂ ನೋಡಿದನಲಾ |
 ಪರಿಪರಿಯು ವದನಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸಿ |
 ನರನುನಿಗಳೆಂಬಂತೆ ಶೋಭಿಸುತಿರುವ ಪಂಕ್ತಿಯನು ||
 ಮೆರೆದುಪ್ಪೆ ಲಾವಣ್ಯಸಿಲಿಯನಿ |
 ತೆರದ ಭಾಂದಾರಗಳ ತೆರದಳೊ |
 ನರನಪರಮಾನಂದ ವನಗಳ ಬಿಳಿಸಿತೋ ತಿಳಿಯೆ || ೧೫೮ ||

ಅರಲಿ ನೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊರಕಿದು |
 ದರಸುತನವೆಂಬಂತೆ ತೋರಿತು |
 ನರನು ನೋಡಿದನೀತೆರದ ವದನಗಳ ರೂಪದಲಿ ||
 ಅರಲಿ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಭೀ |
 ಕರವಲಾ ವದನಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯು |
 ಮೆರೆದುಪ್ಪೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕಡಲಂತೆ ವದನದಲಿ || ೧೫೯ ||

ಮತ್ಸ್ಯನಿಗೀ ಪರಿಯು ವಕ್ರೋ |
 ತ್ವತ್ತಿಯಾಯಿತೊ ಭಯವೆ ಕೋಟಿಯು |
 ಮೊತ್ತವೇ ತಾನೆತ್ತಿ ಬಂದುಮೊ ಯೆಂಬ ಪದಿಯಾಯ್ತು ||
 ಮತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ವದನದಿ |
 ಬತ್ತರದ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಕುಂಡದ |
 ಮೊತ್ತವೇ ಕಂಗಳಿಸುತಿದ್ದುದು ವಕ್ತ್ರಪಂಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೬೦ ||

ನರಗೆ ಕೇಳದ್ಭುತಭಯಂಕರ |
 ವಿರುವನೀಪರಿ ವದನಗಳು ಗೋ |
 ಚರಿಸಿದುವು ಮೇಣಿದ್ಭುತವೆಲ್ಲೆಯ ನೌಮ್ಯವದನಗಳು ||

ಪರಿಪರಿಯು ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಹಾ |
 ಕಿರುವ ಸುಂದರಕಂಠಪಂಕ್ತಿಯು |
 ನಿರದೆ ನೋಡಿದನೂಗ ಪಾರ್ಥನು ಚೋದ್ಯವಾಯ್ತವಗೆ || ೧೬೧ ||

ಬಾಸದ್ಯುಷ್ಟಿಯೊಳವನು ನೋಡಿದ |
 ಮೇನು ವಕ್ತ್ರಗಳಂತೆ ತಾಗದು |
 ತಾನು ಕೌತುಕದಿಂದ ನೋಡಿದ ನೇತ್ರವೆತ್ತಮದು ||
 ಕಾಣ ಒಂದುದು ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಯೋನ ಹೇಳಲಿ ನೇತ್ರಬಹುಕತೆ |
 ಭಾನುನಿ ನೇತ್ರದಲಿ ಹೊಳೆದುಪ್ಪ ನೇತ್ರವಂತ್ರಿಗಳು || ೧೬೨ ||

ಪರಿಪರಿಯು ರಂಗತ ಕಸುಲಗಳೆ |
 ಯಾರಕಿ ವನವಂದಂತೆ ತೋರೂಪವು |
 ಹರಹರಾ ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂತೀ ಮುಷು ಶ್ರೀಹರಿಯು ||
 ಮೆರೆದುದಾ ಭದ್ರಲತೆಯು ಕೆಳಗನಿ |
 ಯುರಿವ ದಿಂಕಿಯು ತೆರದಿ ತೋವು |
 ಮೆರೆದುಪ್ಪೆ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘದ ಮಿಂಚಿನಂದದಲಿ || ೧೬೩ ||

ಒಂದರಿಂದೊಂದಧಿಕ ರೂಪಂ |
 ಒಂದೊಂದಭಯಂಕರವಲಾ |
 ಬಂದುದಚ್ಚರಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೇನ ಹೇಳುವನು ||
 ಉದುನೋಡಲಿಕೊಂದೆ ರೂಪದಿ |
 ಬಂದಿಹುವು ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪಂ |
 ಳೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗಾಯ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಮನದೊಳಗೆ || ೧೬೪ ||

ಮಗಳ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪ |
 ಸೈರುವುದೆಲ್ಲಿ ವದಾಂಬುಜದ್ವಯ |
 ಿರದ ಮುಕುಟವದೆಲ್ಲಿ ಬಾಹುಗಳೆಲ್ಲಿ ತೋರುವುವು ||
 ಪುಯನಿದನೆಲ್ಲವನು ನೋಡಲು |
 ನರನ ಮನದೊಳಗಾಯ್ತು ಕೌತುಕ |
 ಭರದೊಳಾಯಿತು ಭಕ್ತರಾಜನಿಗಿಚ್ಛೆ ಯೊ ತೆರದಿ || ೧೬೫ ||

ಪಾರ್ಥನಿರುವನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು |
 ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಮನೋರಥ |
 ಕೃಪಿಸಾಸನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಾಲಿ ವ್ಯರ್ಥ ಶರವಿಹುದೆ ||
 ವ್ಯರ್ಥ ಒರುವವೆ ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮನ |
 ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಹುಸಿಯುಕ್ತರಂಗಳು |
 ಯೆತ್ತಣಿಂ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು || ೧೬೬ ||

ಉರುವುದಾದರವಾರ ರೂಪವು |
 ನರನು ನೋಡಿದನಾದಿಯಂತವ |
 ನಯುಲಾರವೊ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇ ಸ್ವರೂಪವನು ||
 ನರನು ನೋಡಿದನೊಂದೆ ನಿರ್ಮನದಿ |
 ಹರಿಯ ಸಂವೋರ್ಣಸ್ವರೂಪನ |
 ನೆಂದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಯವಂಗಳನು || ೧೬೭ ||

ಪರಿಪೂರ್ಣ ರತ್ನಾಭರಣದಿಂ |
 ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ದಿವ್ಯತೇಜದಿ |
 ಚರಣ ಓಡಿದಾ ಶಿರದ ವರೆಗೀ ಮುಹಿಮೆ ನೋಡಿದನು ||
 ಹರಿಯು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು |
 ಧರಿಸುತ್ತೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪನ |
 ನಿರಿಸಿದನು ದೇಹದಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣಗಳನು || ೧೬೮ ||

ಒರುನೆನಿಂತೀರಾಭರಣಗಳು |
 ಮೆರೆವುವೀ ದೇಹದಲಿ ಯೆಂದರೆ |
 ಬರುವುದೇ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಶಬ್ದವು ವಿಶ್ವರಸಲಾರೆ ||
 ತರಣಿಶತಿಗಳ ಮಂಡಲಗಳೇ |
 ಹರಿಯು ಕಿರಣದಿ ತೇಜ ಪಡೆವುವು |
 ಹರಿಯ ಸುಮಾರತೇಜದಿಂದಲಿ ವಿಶ್ವ ಜಿಳಗುವುದು || ೧೬೯ ||

ಉರುವುದೀ ಪಶ್ಚಕ್ಕೆ ಬೀವನ |
 ಮೆರೆವ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನ |
 ಧರಿಸಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಾಭರಣ ದೇಹದಲಿ ||

ಧರೆಯೊಳೆದ ವರ್ಣಿಸುವರಾಸೈ |
 ನರನಿಗೀ ಪರಿ ಕಂಡು ಒಂದುದು |
 ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಾಭರಣ ತೋಟ್ಟು || ೧೭೦ ||

ನರನು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದ್ವಯ |
 ಭರದಿ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಕರಗಳನ್ನುರೆ ನೋಡತೆತ್ತಿಸಿದನು ಕುತೂಹಲದಿ ||
 ಸರಳವಿದ್ದುವು ಕರಗಳವುಗಳು |
 ಧರಿಸಿ ಕಲ್ಪಾಂತಾಗ್ನಿಶಿಖೆಗಳ |
 ನುರಿಯುತ್ತಿರುವಂಥವುಗಳನು ನಾಚಿಸುವ ಶಸ್ತ್ರಗಳ || ೧೭೧ ||

ತಾನೆಯವೆಯವ ತಾನೆ ಕರಗಳು |
 ತಾನೆ ಧರಿಸಿದ ವಿವಿಧವಾಯುದು |
 ತಾನೆ ಬೀವಶರೀರ ತಾನೇ ಯುಡಿಗೆತೋಡಿಗೆಗಳು ||
 ಏನು ಕಾರಣವೇಕೆ ವಿಸ್ತರ |
 ತಾನೆ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದು |
 ತಾನೆ ಹರಿ ಪ್ರಾಪಿಸಿದನೈ ನಿಜವಿಶ್ವವಲ್ಲವನು || ೧೭೨ ||

ನರನು ನೋಡಿದನೀಶರದ ಒಹು |
 ಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ದೃಶ್ಯದೊ |
 ಳುವ ಕಿರಣಪ್ರಖರತೆಯಲಾ ಮಿಶ್ರತಾರೆಗಳು ||
 ಹುರಿಗಡಲೆಯುಂದದಲಿ ಹಾರುತ |
 ಶರಧಿಯಲಿ ಧುಮ್ನುಕ್ತಿದುವು ಕೇ |
 ಕರೆ ಯಾತೇಜದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನಿ ಬೆಂದನಲಾ || ೧೭೩ ||

ಅದಗಿ ವೈಶ್ವಾನರನು ತಾವದಿ |
 ಕಡಲೊಳಗೆ ತಾಂ ಏಗಡ ಕೂಡಿದ |
 ನೊಡೆದುವಾಕ್ತಣ ಕಾಲಕೂಟದ ತೆರೆಗಳದಿಂದ ||
 ಜಡಿದು ಗಗನವ ಮುಟ್ಟುವಂಪದಿ |
 ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು ಕಡಲತೆರಿಗೆಳು |
 ಜಡಿದ ಪ್ರಳಯದ ಮಿಂಚುಗಡಗಳ ವನವಿದೆಂಬಂತೆ || ೧೭೪ ||

ವಿಶ್ವ ಕೈಯಿಂದಾಯುಧಂಗಳ |
 ಶತ್ರುವನು ಸಡಗರದಿ ಕೊಲಲು |
 ದ್ಯುಕ್ತನಾದಂತಪರಿಮಿತಕರದರ್ಶನವಾಯ್ತು ||
 ಚಿತ್ರತರಪಾಗಿರುವ ನೋಟವ |
 ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಯೆತ್ತಣಿಂದುತ್ತಿಯಾದುವು ಕರಗಳರಿಯನಲಾ || ೧೭೫ ||

ದಿವ್ಯವಾಲಾಂಬರಧರಂ ದಿವ್ಯಗಂಧಾನುಲೇಪನಮ್ |

ಸರ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮಯಂ ದೇವಮನಂತಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖಮ್ || ೧೧ ||

ನರನು ಕೇಳಾ ರೂಪದಲ್ಲಿಯು |
ಕರತತೋಳಿಹ ಶಸ್ತ್ರಗಳಿಗುರು- |
ತರದಿ ಬಿಡರುತ ದೃಷ್ಟಿಯನು ತಿರುಗಿಸಿದನಲ್ಲಂದ ||
ಕೊರಳ ಮುಕುಟದ ಕವೆಗೆ ಮೋದದಿ |
ತಿರುಗಿಸಿದನಾ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು |
ಮರಳಿ ಕಂಡನದೇನನೆಂಬೆನು ಪಾರ್ಥವಾಕ್ಯಕದಿ || ೧೧೬ ||

ನರನಿಗಾಗಲೆ ಬಂತು ಮನದಲಿ |
ಸುರತರುಗಳೇ ರೂಪದಿಂದಲಿ |
ಹೊರಗೆ ಬಂದುವೊ ಯೇನೊ ತಿಳಿಯದೆ ನರನು ಬೆರಗಾದ ||
ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಿಗಳೊಡತಿಯಾ |
ಸಿರಿಯು ವಿಹೃತಿನ್ನಾಸವೆಂಬೀ- |
ತೆರದ ದಿವ್ಯಸುಪ್ತುಷ್ಪಗಳು ರಂಬಿಸಿದುವೇನೆಂಬೆ || ೧೧೭ ||

ಉರುವವಾ ರೂಪದಲಿಯುಗಳೇತ |
ನರಸಿಚಾದಿಕ ಕುಸುಮವವುಗಳ |
ಪರಿಮಳವನಾನಾನ್ವಾದಿಸುತಲಿದ್ದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ ||
ತಿರದ ಮುಕುಟದ ಮೇಲೆ ಸರಿಪರಿ |
ಮೆರೆದುಮೈ ಗುಟ್ಟುಗಳು ಸುಂದರ |
ಕೊರಳನ್ನಿ ಬೋಲಾಡುತಿದ್ದುವು ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳು || ೧೧೮ ||

ಪರಿಯನಿವ ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂತೈ |
ತರಣಿತೇಜದಿ ಸ್ವರ್ಗ ತುಂಬಿತೊ |
ವರಮಹಾಪೇರುವು ಸುರ್ವಣದ ಕವಚ ತೊಟ್ಟುಹುದೊ ||
ಹರಿಯು ತಾನುಟ್ಟಿರುವ ಪೀಠಾಂ- |
ಬರವು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಬೆಳಗಿತು |
ಮೆರೆದುದಾ ಚಂದನದ ಲೇಪವು ಹರಿಯು ಮೈಮೇಲೆ
|| ೧೧೯ ||

ಹರಗೆ ಕರ್ಪುರಲೇಪವಿಟ್ಟರೊ |
ಹರನ ಗಿರಿಕೈಲಾಸವದನಾಂ- |
ವರಿಸಿದರೊ ಪಾರದದ ಲೇಪದೊಳೆಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು ||
ಮೆರೆವ ಚಾಂದ್ರಿಯ ಘಡಿಯು ಬಿಡಿಸುತ- |
ಲಿರಿಸಿದರೊ ಹೊದಿಕೆಯನು ಗಗನಕೆ |
ತಿರಿಗಿ ದುಗ್ಧಸಮುದ್ರಕಿಟ್ಟರೊ ಶುಭ್ರ ಹೊದಿಕೆಯನು || ೧೨೦ ||

ಮೆರೆದುದೀ ಚಂದನದ ಲೇಪವು |
ಹರಿಯು ತೇಜವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸೆ |
ಬರುವುದದರಿ ಸ್ವಪ್ನಕಾಶಕೆ ತೇಜವೇನೆಂಬೆ ||
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಶೀತಲ |
ವಿರುವುದಾದರು ಲಿಪ್ತ ಚಂದನ |
ಹರಿಸುವುದು ದಾಹಕತೆಯದರಲಿ ಕಂಡು ಬಂದುಶನು || ೧೨೧ ||

ಉರುವುದೈ ವಾಸಿತವು ಪೃಥ್ವಿಯು |
ಪರಿಮಳವಾದರು ಹರಿಯು ಗಂಧದ |
ಪರಿಮಳವು ಮಿಗಿಲಿಯುದು ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಕೊಡುವುದದು ವಾಸ ||
ಉರುವನೈ ನಿರ್ಲೇಪನಾದರು |
ಧರಿಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ |
ಪರಿಮಳದ ಗಂಧಾನುಲೇಪನವೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೨೨ ||

ಉರುವನಾದರು ಮದನಸುಂದರ |
ಧರಿಸುವನು ಚಂದನದ ಲೇಪವ- |
ನರುಹಲೆಂತೀ ಚಂದನದ ಮುಖಮೆಯನು ಬಾಯಿಂದ ||
ನರನು ಕೇಳೇ ತೆರದ ಶೋಭಿಯು |
ನಿರದೆಂದೊಂದೊಂದನ್ನೆ ನೋಡುತ |
ಭರದೊಳೆತ್ತರಿಶರಧಿಯಲ ತೇಲಿದನು ತಿಳಿಯದೆಲೆ || ೧೨೩ ||

ಹರಿಯು ಮಾಡುವನೇನು ಶಂಖ್ಯೆಯೊ- |
ಳಿರುವನೋ ನಿಂತಹನೊ ಕೂತನೊ |
ಯಿರುವನೇಶ್ವರಿ ತೆರದಿ ತನಗರವಾಗಬೇಕೆಂದು ||
ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದನು ತಿಳಿಯದು |
ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಳ ನೋಡಲೆಲ್ಲವು |
ಹರಿಮಯವೆ ಜಗಿಸುವೆನುತ್ತಲಿ ಗೋಚರಿಸಿತವೆಗೆ || ೧೨೪ ||

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ ಸ್ವಪ್ನ ಕೂತರೆ |
ಮುನ್ನ ಭಗವದ್ರೂಪವಡಗುವು- |
ದೆನ್ನತಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಚ್ಚಲು ರೂಪವಡಗದಲಾ ||
ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಭಯಂಕರಾನನ- |
ವನ್ನೆ ನೋಡಿವನವನು ಭಯದಲಿ |
ಬೆನ್ನೆ ತಿರುಗಿಸಲಲ್ಲಿ ತೋರ್ಪುದು ವಿಶ್ವರೂಪವದೆ || ೧೨೫ ||

ಗೃಷ್ಟಿ ತೆರೆಯಲು ವಿಸ್ತರಿಸುವ |
 ಗೃಷ್ಟಿಸುವುದದು ಚೋದ್ಯವಳ್ಳಿ |
 ದೃಷ್ಟಿ ಮುಳ್ಳೆಲು ತೋರುವುದು ಮೇಣದುನೆ ಚೋದ್ಯವಾಲಾ ||
 ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಹರಿಯ ಕೃತಿಯದ |
 ದೃಷ್ಟಿ ಮುಳ್ಳೆಲು ತೆರೆಯಲೇನದು |
 ಸ್ವೇಷ್ಟ ಮೂರುತಿ ಕೃಷ್ಣನಿರುವನು ಪ್ಯಾಪ್ತ ಮೇಣಲ್ಲಿ
 || ೧೮೧ ||

ನರನು ಕೇಳಾಶ್ಚರ್ಯ ಶರಧಿಯು |
 ಲರದೆ ಬಿದ್ದನು ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ |
 ಮರಳಿ ದಂಡೆಗೆ ಬರುವನಿತರಲಿ ಚೋದ್ಯವೆರಡನೆಯ ||
 ಒರುತ ಪುನರಪಿ ಸೆಳೆದು ವೋಯ್ದು |
 ಪರಿಯೊಳೇ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತೋರ್ಪನು |
 ಹರಿಯು ತನ್ನಯನಂತರೂಪದಲೀನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೮೨ ||

ನರನು ಮರುಕಾಟದಲಿ ಯಿರಿಯದೆ |
 ಹರಿಯು ಜಿನ್ನೈಸಿದನು ನಿಜವಿದು |
 ಹರಿಯು ಮಾಯಾನಟನತತರನು ನಟಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ ||

ಹರಿಯು ಸಹಜಿತಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು |
 ಯಿರುವುದೇನವನಿಗತಕ್ಕವು |
 ನರನ ಬಯಕೆಯು ತಿರಿಸಿದನಾ ಶರಣವೆನ್ನಲನು || ೧೮೩ ||

ಹರಿಯು ಕೊಟ್ಟುದಿದಿನ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯನರಿವರಾಜೈ |
 ತೆರೆಯಲದ ತೋರುವುದು ಮುಳ್ಳೆಲು ತೋರದಿರದೆಂಬ ||
 ಪರಿಯದಲ್ಲೆ ಸರ್ವಕಾಲದೋ |
 ಕೆರುವುದೈ ಗೋಚರವು ನಿಜ ಹಗ |
 ಲರುಳು ಭೇದವಿದಿಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಬೆಳಕು ಮೇಣಲ್ಲಿ || ೧೮೪ ||

ನರನಿಗೀಪರಿ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು |
 ದೂರೆಯಿತ್ತಲ್ಲವೆ ಲಾಭವನುಪಮ |
 ಹರುಷದಿಂದೀತೆರದಿ ಸಂಜಯನಾಡಿದನು ನೃಪಗೆ ||
 ಕುರುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ನಾನಾ- |
 ಪರಿಯು ಮುಖನೇತ್ರಗಳ ರಂಜಿಸು |
 ತಿರುವ ಸುಂದರ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನರನು ನೋಡಿದನು || ೧೯೦ ||

ದಿವಿ ಸೂರ್ಯ ಸಹಸ್ರಸ್ಯ ಭವೇದ್ಯುಗಪದುತ್ಥಿತಾ |
 ಯದಿ ಭಾಃ ಸದೃಶೀ ಸಾ ಸ್ಯಾದ್ಭಾಸಸ್ತಸ್ಯ ಮಹಾತ್ಮನಃ || ೧೨ ||

ಅರಸ ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಮರೆವ ತೇಜವಪಾರ ಪ್ರಳಯದಿ |
 ಒರುವರಲ್ಲವೆ ಕೂಡಿ ದ್ವಾದಶರವಿಗಳೊಂದಾಗಿ ||
 ತೆರದೊಳೇ ನಾವಿರ ತರಣಿಗಳು |
 ಮೆರೆಯಲೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ತತ್ಪಭೆ |
 ಸರಿಯುಹುದು ಕೇಳುತ್ತರೂಪದ ಪ್ರಭೆಯೆ ಹಿರಿದಿಹುಡು
 || ೧೯೧ ||

ತಂದು ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳಲ್ಲವ |
 ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ |
 ಸಂದಣಿಸಿದಾಬ್ಜಾತಿಮೆಲ್ಲವನೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಲು ||

ಮುಂದೆ ದಶಸಂಖ್ಯಾನಲಂಗಳೆ- |
 ನೊಂದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಕೂಡಿಸಲು ಸರಿ |
 ಒಂದವುದು ಕೇಳುತ್ತರೂಪದ ತೇಜಕ್ಕೆ ಭೂಪ || ೧೯೨ ||
 ಹರಿಯ ಕೇಳೇತೆರದ ಮಹಿಮೆಯು |
 ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಪೂರ್ಣವಿ- |
 ದರಿವುದಂತೈ ವಿಶ್ವರೂಪದ ತೇಜವಗಣಿತವು ||
 ಇರುವುದೀಪರಿಯಾದರೆನ್ನಯ |
 ಪರಮಭಾಗ್ಯೋತ್ಕರ್ಷದಿಂದಲೆ |
 ಬರುವುದಾಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಗನ್ನಯ ವ್ಯಾಸಕ್ಕಪೆಯೆಂದ || ೧೯೩ ||

ತತ್ರೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ ಕೃತ್ವಂ ಪ್ರನಿಭಕ್ತಮನೇಕಥಾ |
 ಅಪಶ್ಯದ್ವೇವದೇವಸ್ಯ ಶರೀರೇ ಸಾಂಡವಸ್ತದಾ || ೧೩ ||

ಶರಧಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗ- |
 ಕಲುವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪದೋ- |
 ಕರುವುನೈ ಬದಿಗೊಂದು ಜಗಗಳು ಹೇಳಲೆಂತಿದನು ||

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಹ ಕಣಗಳಂದದಿ |
 ಧರಣಿಯಲ್ಲಿರುವಿರುವೆಯೆಂದದಿ |
 ಮೆರೆವ ಸ್ಥಾನದಿ ಮೋಡಗಳ ಗಿರಿಪುಟಗಳಂದದಿ || ೧೯೪ ||

ನರನು ಕೇಳಾ ವಿಸ್ವರೂಪದಿ ।
ಹರಿಯು ದೇವರ ದೇವನಂಗದಿ ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಸ್ತಾರ ಜಗಗಳ ಕಂಡನೇನೆಂಬಿ ॥

ನರನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಚಾರದೇನಿದು ।
ಪರಿಯಿಸುತ ವಿಸ್ವಯುತ ಶಾಲ್ಯನು ।
ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಂದು ಸಂಜಯ ನುಡಿಸನಾನ್ಯನಿಗೆ ॥ ೧೯೫ ॥

ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟೋ ಹೃಷ್ಟರೋಮಾ ಧನಂಜಯಃ ।
ಪ್ರಣವ್ಯ ಶಿರಸಾ ದೇವಂ ಕೃತಾಂಜಲಿರಭಾಷತ ॥ ೧೯೬ ॥

ಹರಿಯು ಬೇರೀ ವಿಶ್ವ ಬೇರೀ ।
ಪರಿಯು ಭಾವನೆ ದ್ವೈತರೂಪವು ।
ನರನ ಮನದೊಳಗಿತ್ತು ನಾವ್ಯವಿದಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ ॥
ನರನಿಗಂತಹ ಕರಣ ಪೋದದಿ ।
ಭರಿತವಾಯಿತು ಕಾರಣದೊಳಾ ।
ಹೊರಗಿನಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಂಬುದು ಶಿಥಿಲವಾಯಿತಲಾ

॥ ೧೯೬ ॥

ಮಳೆಯು ಸ್ವಾರಂಭಿಸಲು ಬಿಟ್ಟದ ।
ತಳದ ಮಲನದು ಹರಿದು ಹೋಗಲು ।
ಬಿಳಿಯುವುದು ಹಸಿ ಹುಲ್ಲು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
ತತ್ತ ಹಿಡಿದು ಕಾಲಡಿಯು ವರೆಗಾ- ।
ಪುಳಕವೆದ್ದುದು ಹರ್ಷಭರದಲಿ ।
ಹೊಳೆವ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ತಾಗಿದ ಚಂದ್ರಕಾಂತದೊಲು

॥ ೧೯೭ ॥

ನರನ ದೇಹದಿ ಘರ್ಮವೆಂದುವು ।
ಬರುವುದಾಯಿತು ಕಮಲಕಳೆಯಲಿ ।
ಸರೆ ಹಿಡಿದಿ ಭೃಂಗದ ಪರಿಯಲಾ ಕಂಪವಾಯಿತಲಾ ॥
ಹರುಷಸುಖಲಹರಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನು ।
ಮೆರೆದನೈ ಗಾಂಭೀರ್ಯನಾಗರ ।
ಹರಿಯುತಿಡುವು ನೇತ್ರದಿಂದಾ ಪ್ರೇಮಬಾಷ್ಪಗಳು ॥೧೯೮॥

ಸುಲಿಯಲಾ ಕರ್ಪೂರಕದಳಯು- ।
ನೊಳಗಿರುವ ಗರ್ಭವನು ಹಿಂಡಲು ।
ಹೊಳೆವ ಕರ್ಪೂರಕಣವು ಹೊರಬೀಜಂತೆ ಬಾಷ್ಪಗಳು ॥
ಕಳಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುರಿಯುತಿಡುವು ।
ಜಲಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ತುಳುಕುವಂದದಿ ಸುಖದ ಲಹರಿಗಳೇಳುತಿರ್ದುವಲಾ ॥ ೧೯೯ ॥

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವವವುಗಳು ।
ಹುಟ್ಟಿ ನರನಲಿ ಮೆರೆಯುತಿಡುವು ।
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಬಡೆದಾಟಿ ಮಾಡಿದುವು ॥
ಇಷ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಿಗಲಾ ।
ಜಿಟ್ಟು ಬಡೆದಾ ದ್ವೈತಭಾವವ ।
ದೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯು ದೇವನನು ಬಿಟ್ಟು ॥ ೨೦೦ ॥

ಹರಿಯು ನೀ ನರ ನಾನು ಯೇನೀ ।
ಪರಿಯು ಭಾವದ ದ್ವೈತ ವುಳಿಯಿತು ।
ನರನು ಶ್ವಾಸೋತ್ಸಾಹನು ಜಿಟ್ಟು ಹರಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ॥
ಹರಿಯು ನಿಂತಹ ಬಿಡಿಗೆ ಸರಿಯುತ ।
ಶಿರವ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಸಿನಯಪೂರ್ವಕ ।
ಕರಗಳನು ಬೋಡಿಸುತ ಜಿಟ್ಟಿಸಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೦೧ ॥

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಶಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ ದೇಹೇ ಸರ್ವಾಂಸ್ತಥಾ ಭೂತವಿಶೇಷಸಂಘಾನ್ ।
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಮಿಾಶಂ ಕಮಲಾಸನಸ್ಥವ್ಯಷೀಂಶ್ಚ ಸರ್ವಾನುರಗಾಂಶ್ಚ ದಿವ್ಯಾನ್ ॥ ೧೫ ॥

ಹರಿ ನಮೋನನು ಭಕ್ತವಶ್ಚಲ ।
ಕರುಣೆಯಾಯಿತು ನಿನ್ನದಿಂದೀ ।
ತೆರದಿ ನೋಡಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪವನಂದು ಕಣ್ಣಿಂದ ॥

ದೊರೆಯಲದು ನಾಮಾನ್ಯವೇನೈ ।
ಹರಿಯೇ ನೀನುಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿ ।
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಕೇಳು ನೀಜ ಕಲ್ಯಾಣವೀ ನರಗೆ ॥ ೨೦೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀರ್ವ ವಿಸ್ವೆ |
 ಕೈಸುವಿ ಮೂಲಾಧಾರನಂಬುದು |
 ಸರಿವ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ತೋರಿಸಿದಿ ಯಿನೆಗೆ ||
 ಗಿರಿಯು ಮೇಲ್ ಗಹ್ವರದಿ ದರಿಯೊಳು |
 ಗಿರುವುಷ್ಟೆ ಶ್ವಾಪದಸಮೂಹವು |
 ಪರಿಯೊಳೇ ರೂಪದಲಿ ನೋಡಿದೆಂದ್ರಚಂದ್ರರನು || ೨೦೩ ||

ಮೆಲೆವ ತಾರಾವ್ಯಂದ ಗಗನದೊ- |
 ಕಿರುವ ಪರಿಯಲಿ ಪಕ್ಷಿವ್ಯಂದವು |
 ಮರದೊಳಿರುವಂದದಲಿ ರೂಪದಿ ಕಂಡೆ ಸುರವ್ಯಂದ ||
 ಉರುತರಮಹಾಭೂತಪಂಚಕ |
 ತಿರಿಗಿಯದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಒಹು |
 ಪರಿಯ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಲಿ || ೨೦೪ ||

ಸತ್ಯಲೋಕವ ಕಂಡೆನಿದರಲಿ |
 ಸತ್ಯಲೋಕದ ಬ್ರಹ್ಮನಿವನೈ |
 ಕೃತ್ತಿವಾಸನ ಪಾಸ ಗಿರಿಕೈಲಾಸ ಕಂಡೆನಲಾ ||

ಮತ್ತೆ ಪಾರ್ವತಿಯುತನ ತಿವನ ನು
 ಮಸ್ತ ಭೂತಗಣಂಗಳನು ನಾ |
 ವಿತ್ತರದಿ ನೋಡಿದೆನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ || ೨೦೫ ||

ಹರಿಯೆ ತವ ಕೈಕುಂವ ನೋಡಿದೆ |
 ಮರಳ ಕಂಡೆನು ಕಕ್ಕಪಾದಿಕ |
 ಪರಮಮುನಿಗಳ ಸರ್ವಗಳ ಪಾತಾಳ ಮೊದಲಾಗಿ ||
 ಇರುವುಷ್ಟೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು ನಿನ್ನಯ |
 ಮೆಲೆವ ದೇಹದ ಗೋಡೆಯಲಿ ರಂಜಿಪುವು ಯೇನೆಂಬೆ || ೨೦೬ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಲೋಕಂಗಳಲ್ಲಿಯು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಾದಿವರ್ಗವು |
 ಮೆಲೆವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ರೂಪದಿ ಚಿತ್ರತರದಿಂದ ||
 ಹರಿಯೆ ನಾ ವಿತ್ತಾರವೆಲ್ಲವು |
 ಸರಿಯೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತರೂಪದ |
 ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನುದ್ಧರಿಸ ಬೇಕೆನ್ನ || ೨೦೭ ||

ಅನೀಕಬಾಹೂದರವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ಸರ್ವತೋಽನಂತರೂಪಮ್ |
 ನಾಂತಂ ನ ಮಾಧ್ಯಂ ನ ಪುನಸ್ತನಾದಿಂ ಪಶ್ಯಾಮಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ವಿಶ್ವರೂಪಮ್ ||೧೬||

ನೀನು ಕೊಟ್ಟಹ ದಿಗ್ಗೃಹ್ಯೆಪ್ಪಿಯು |
 ಲೀನ ಹೇಳಲಿ ಕಂಡೆ ದಿಶದಿಶೆ |
 ಬಾನುವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಮವೊ ದಂಡಗಳೆಂಬತೆರನಾಗಿ ||
 ಕಾಣುವುವು ತವ ಬಾಹುವಗಣಿತ |
 ನೀನು ಕೈವ್ಯಾಪಾರಸರ್ವವ |
 ಪೂರ್ಣವೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ ಮಾಡುವ ತೆರದಿರಂಬಿಸುವಿ ||೨೦೮||

ಅರಿಯೆ ಭೂಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗವು |
 ಸರಿಯೆ ದಶದಿಶೆಗಗನಮಂಡಳು |
 ವರಿಯೆ ಭೇದವನಿಲ್ಲಿಂಪಾಪರು ಸರ್ವವಿಮದಿಲ್ಲಿ || ೨೧೦ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- |
 ಕಿರುವ ಹೊಟ್ಟಿಗಳೆಷ್ಟನೊಸಲಿ |
 ಮೆಲೆವುವಿವು ಗಗನದಿ ಜಗದ್ಧಾಂಡಾರ ಮುಟ್ಟಿದುವೊ ||
 ತಿರಗಣಿಹುವು ಸಹಸ್ರಸಂಖ್ಯೋ- |
 ಕಿರುವುಷ್ಟೆ ವದನಂಗಳಗಣಿತ |
 ಮೆಲೆವುಷ್ಟೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೃಕ್ಷವ ಫಲಗಳೆಂಬಂತೆ || ೨೦೯ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಹೊರಗೆ ನಾನಣುರೇಣು ಕಾಣೆನು |
 ಭರದಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ನೀ ನಿನೊತ್ತರತು ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ಪರಿಪರಿಯೊಳಾ ಭೂತನಿಕರಗು |
 ಕಿರುವುದನು ನಾ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನಲಿ |
 ಯಿರುವುದಗಣಿತ ನಿರುಪಮತೆಯಲಿ ಭೂತಸಂತತಿಯು || ೨೧೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ- |
 ಕಿರುವುಷ್ಟೆ ಬಾಯ್ತುಳು ಸಹಸ್ರವು |
 ಮೆಲೆವುಷ್ಟೆ ನೇತ್ರಗಳ ಪಂಕ್ತಿ ಸಹಸ್ರಮಾನದಲಿ ||

ಹರಿಯನಂತನೆ ಬಂದಿ ಯೆಲ್ಲಿಂ |
 ಹರಿಯೆ ಕೂತಿಯೊ ನಿಂತಿರುವಿಯೋ |
 ಧರೆಯೊಳೆಂತೀ ತಾಯಿಯುದರದಿ ಬಂದಿ ಹೇ ದೇವ ||
 ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಾಕೃತಿಯು ರೂಪವು |
 ಸರಿಯೆ ನಿನ್ನವಯವವ ನಿನ್ನಿಂ |
 ಹೊರಗೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಸರ್ವವೆಗವ್ಯವೀ ನರಗೆ || ೨೧೨ ||

ಹರಿಯೆ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ನೋಡಿದೆ |
ನಿರದಧಿವಾಂವನು ನಿನಗೆ ನೀ- |
ನಿರುವಿ ವಿಶ್ವದಿ ನಿನ್ನಧಿವಾಂವನು ಕಣಾ ನೀನೆ ||
ಇರದು ನಿನಗುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಭುವೇ |
ಯಿರವು ನಿನಗಾ ಜನ್ಮಮರಣಗ- |
ಳಿರುವಿ ನೀ ಸ್ವಯಮೇವ ನೀ ನಿಂತಿಲ್ಲ ಕೂತಿಲ್ಲ || ೨೧೩ ||

ನೀನು ಬೆನ್ನನು ಬಗ್ಗಿಸಿಟ್ಟೆ |
ನೀನು ಕುಂಟನೆ ದೇವದೇವನೆ |
ನೀನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಕಳೆ? ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಯಲಾ ||
ನಿನ್ನು ನಿನ್ನ ಸಮಾನನೆಂದೇ |
ನಾನು ನಿನಗುಸಮಾನನು ಕೊಡುವೆನು |
ಪುಣಃ ನಿನ್ನ ವಯವನು ನಿನ್ನ ಸಮಾನವೇ ಯಿಹುದು
|| ೨೧೪ ||

ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ |
ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿದು ನಿನ್ನ ತೆರದಲಿ |
ಒಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನನು ಬಾಯಿಯಿಂದೆನ್ನ ||
ಎನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನೆಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ |
ನಿನ್ನ ಹೊರತನ್ಯವನು ಕಾಣೆನು |
ನಿನ್ನ ರೂಪವು ನಿನ್ನ ಸರಿಸಮವಾಗಿಯೇ ಯಿಹುದು
|| ೨೧೫ ||

ಕೊರತೆಯೊಂದನು ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ- |
ಲ್ಲಿರವದಕೆ ನಡುಕಬಿಡುಡಗಳೇ- |
ತೆರದ ಭೇದವು ನೋಡಲಕ್ಕಿರಿಯಿಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ||
ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಶೋಧಿಸಿ |
ಪರಿಪರಿಯುಲೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಿನ್ನನು |
ಹರಿಯೆ ಯೆನಗಾ ಪರಿಯು ತೋರದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು
|| ೨೧೬ ||

ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ಯೆಂದೇ |
ಭೇದವನು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಲಿ |
ನಾದರದಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿಶ್ಚಯದಿಂದಲೀ ಮತವ ||
ಆದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳು ತೋರದ |
ತೋರದ್ಯವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ರೂಪವು |
ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿಜದ ನೀ ಜಗದೀಶನಪರಿಮಿತ || ೨೧೭ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪದಲಿ ಬಹು |
ಪರಿಯು ಮೂರ್ತಿಗಳೆದ್ದು ಬಂದಿವೆ |
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಪರಿಯು ರಂಗಿತವಂಗಿ ತೊಟ್ಟಂತೆ ||

ಹರಿಯೆ ಸರ್ವತಶುಲ್ಕರೂಪನೂ |
ಳಿರುವುನೈ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತರುಲತೆ |
ಮರೆವಲಂಕಾರಗಳು ಹೂಹಣ್ಣಾಗಿ ರಂಜಿವುತ್ತು || ೨೧೮ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನು ಮಹಾಸಮುದ್ರವು |
ತೆರೆಗಳೇ ಮೂರ್ತಿಗಳು ತೋರ್ಪವು |
ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ವ್ಯಕ್ತವಿದರಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಫಲಗಳಲಾ ||
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪ- |
ಸ್ಥಿರೆಯೊಳಗೆ ಮೂರ್ತಿಗಳೆ ಭೂತಗ- |
ಳರದೆ ಗಗನದಿ ತಾರೆಗಳ ತೆರನಾಗಿ ರಂಜಿವುತ್ತು || ೨೧೯ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೋಮಕೂಪದೊ |
ಳಿರುವುನೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಗಳು ನಾ- |
ನರಿಯೆ ಗಣನೆಯ ಕಂಡೆ ಲೋಕಸಮಾನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ||
ಮರಳೆ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೊಂದೊ- |
ದರಲಿ ಮೂರ್ತಿಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಯುವು |
ಹರಿಯೆ ನೀನೀತೆರದಿ ವಿಶ್ವರಿಸಿದೆಯೊ ವಿಶ್ವವನು || ೨೨೦ ||

ನೀನು ಯಾರೀ ಜಗದಿ ಯಾರವ |
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಳಿಯದೆನಗದು |
ನಾನಂತೆ ನೀನಿರುವಿ ಸಾರಥಿ ಯೆನಗೆ ಸಂಗರದಿ ||
ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕಾತ್ಮಕ |
ನೀನು ಭಕ್ತರ ಕಾಯತೋರಸುಗ |
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಗುಣರೂಪದಿ ಬಂದಿ ಜಗದೊಳಗೆ || ೨೨೧ ||

ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಚಾಮಮೂರ್ತಿಯ |
ನಿನ್ನ ಸುಚಿತ್ರಭೂಜದ ಮೂರ್ತಿಯ |
ಕಣ್ಣಿನಿ ನೋಡಿದರೆ ಮನ ಸಂತ್ಯಸ್ತವಾಗುವುದು ||
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿ ರಮ್ಯ- |
ದನ್ನು ಕೈಯಿಂದಟ್ಟ ಕೊಳುವೆನು |
ನಿನ್ನದೀಪರಿ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲೇ ರೂಪ ಮೇಣ್ಣಿ || ೨೨೨ ||

ಅರಿತೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ದೇವನೆ |
ಹರಿಯೆ ನೀ ಸುಂದರಶರೀರವ |
ಧರಿಸಿ ನೀ ಧರ್ಮಿಗಳದು ಬರುವಿಯೊ ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆ ||
ಶರಣರನು ಕಾಯುವ ನಿಮಿತ್ತದಿ |
ಬರುವಿ ನೀನೀತೆರದೊಳನುತಲಿ |
ಬರುವುದೆನಗನುಮಾನ ಸಚಿಯೋ ದಿಟವೊ ನಿರೀಕ್ಷೆ

ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷಿತವೆಂದು ನಿನ್ನಿಗಿ-
 ರ್ಲೇಷ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯರಿಯದು |
 ಕೊಟ್ಟ ನೀನೀ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯನೆಂದು ಗುಣವಾಯ್ತು ||
 ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ನಾರಥಿ |
 ಯಷ್ಟು ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪ ಧರಿಸಿದಿ |
 ದೃಷ್ಟಿಗೈದುರಿಲಿ ರಥದ ಮೇಲಿನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು ||೨೫೪||

ಸಾರಥಿಯು ಯೆನಗಾಗಿ ಹರಿ ನೀ- |
 ನೀ ರಥದ ಮಕರದಲಿ ದಂಡೆಯು- |
 ನೆಲೆ ಚಿವ್ವುಟಕುಯಲಿ ಕುದುರೆಯು ಹೊಡೆವ ಮೂರ್ತಿಯಿದೆ ||
 ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ಯೆನ್ನ ನಾರಥಿ |
 ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನೆನುತ್ತಲಿ ಯಾರು ನಂಬುವರು || ೨೫೫ ||

ಕಿರೀಟನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಿಣಂ ಚ ತೇಜೋರಾಶಿಂ ಸರ್ವತೋದೀಪ್ತಿಮಂತಮ್ |
 ಸಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದುರ್ನಿರೀಕ್ಷ್ಯಂ ಸಮಂತಾದ್ವೀಪ್ತಾನಲಾರ್ಕದ್ಯುತಿಮಪ್ರಮೇಯಮ್ || ೧೭ ||

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಾರಥ್ಯ ಮಾಡು- |
 ತ್ತಿರುಹ ಸಮಯದಿ ನೀ ನಿರಂತರ |
 ಧರಿಸಿರುವ ಮುಕುಟವೆ ಕಣಾ ತೋರುವುದು ರೂಪದಲಿ ||
 ಮೆರೆವುದೆಂತೀ ದಿವ್ಯತೇಜವು |
 ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡಿ ಮನದೊಳ- |
 ಗಿರುವುದೇನಾ ಚಕ್ರ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ || ೨೫೬ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಮೆರೆವ ತೇಜವಲೌಕಿಕವಲಾ |
 ತರಣಿ ಯದರೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪನು ಮಿಂಚುಹುಕದಂತೆ ||
 ತೆರೆಯಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ಕೈಶ್ವಾ- |
 ನರನು ನೋಡಲು ಕಣ್ಣ ಕುಕ್ಕುವ- |
 ನಿರುವುದೀವರಿ ಧಳಧಳವೆ ಸುಜ್ವಾಲೆರೂಪದಲಿ || ೨೫೭ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನಾವರಿಸಿ ತಿರುಗಿಸು- |
 ತಿರುವ ಚಿಹ್ನವು ನಿಜವು ತೋರುವು- |
 ದಿರುವುದೇನೀ ಗಡೆಯು ಗುರುತನು ತಿಳಿದೆನಿಂದಿನಲಿ ||
 ಎರಡು ಕೆಳಗಿನ ಕರಗಣಂ ರಥ- |
 ತುರಗ ಭ್ರಮರಿಸುವ ತಯಾರಿಯು |
 ಪರಿಯ ಕಂಡೆನು ಕರಗಣವು ನಿಶಸ್ತ್ರವಿರುತಿಹುವು || ೨೫೮ ||

ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಸಮಸ್ತ ತೇಜದ |
 ಶರಥಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದುದೊ ಪ್ರಳಯದಿ |
 ಮೆರೆವ ವಿದ್ಯುರ್ಗಗನಮಂಡಲವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿತೊ ||
 ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಜ್ವಾಲೆಯನು ಸಂ- |
 ಹರಿಸಿ ಹಾರವ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನೀ |
 ಕೋರತೊಳಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೋ ಯೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿವುದು || ೨೫೯ ||

ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆ ನೀನಾ- |
 ದರದಿ ಜಿನ್ನಣೆ ಯೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸಿ |
 ಫುಸಿದೆಯಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ||
 ಅರಿತೆಹೆನು ನಾನಿದನು ನಿಜದಲಿ |
 ಬರುವುದೆಂತೀ ನರಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀರೂಪ ನೋಡಲು ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯುವುದು
 || ೨೬೦ ||

ಕೊಟ್ಟ ನೀನೀ ದಿವ್ಯಚಿಹ್ನವ |
 ದೃಷ್ಟಿಸೆನು ನಾನಿದರಿನಾದರು |
 ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಲೋ ತೇಜ ನೋಡಿದರೆ ||
 ದೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಲಿದನೆನಗೆ ಬಹು ಸಂ- |
 ಕಷ್ಟದಾಹವದಾಯ್ತು ದೇಹದೋ- |
 ಳೆಷ್ಟು ವರ್ಣಿಸಲಿದರ ಪ್ರಖರತೆ ಮತಿಯೆ ಕುಂಠಿಸಿತು || ೨೬೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೆಯ ರೂಪ ನೋಡುತ |
 ಒರುವುದಚ್ಚರಿ ಮನದಿ ಕೇಳೈ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವಿದರಲಿ ನೋಡಿ ದಣೆದಿನಲಾ ||
 ಯಿರುವುದೋ ಮೇಣಿಲ್ಲವೋ ಯೋ- |
 ಪರಿಯ ಭಾವವು ಮನದೊಳಾಗದು |
 ಒಳಗೊಳಗಿರುವ ಮನಕೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವರೆ || ೨೬೨ ||

ಹರಿಯೆ ಪ್ರಳಯದ ವಿಶ್ವವನೆ ಸಂ- |
 ಹರಿಸ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯು ಕಣಾ ಶ್ರೀ- |
 ಹರನೊಡನೆ ಗುಪ್ತದಲಿ ವಾಸಿವುದೆಂದು ಹೇಳುವರು ||
 ಹರನ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆ ಕಣಾ ಯಿಂ- |
 ದರಳದುದೊ ಯೆಂಬಂತೆ ನಿನ್ನೆಯ |
 ಸರಮ ತೇಜವು ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಯೆನಗೆ ದೇವೇಶ || ೨೬೩ ||

ವಂದೋಕ್ತದವಾಪ್ತ ಕೇಳೆ ಪ್ರ- |
ಹ್ಯಾಂಡವೆಲ್ಲವು ಸುಟ್ಟು ಬಹುವರಿ |
ಕಂಡದಂಕೋಡುವುದು ದಿಡಿದಿಗಳೆಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ||

ಕಂಡುದಿನ್ನೀ ವರೆಗೆ ನಿನ್ನೆ - |
ಚಂಡ ತೆರದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
ಮಂಡೆ ಬಗ್ಗಿಸನಂತನಿಟ್ಟು ರೂಪತೀಜಕ್ಕೆ | ೨೫೪ ||

ತ್ವಮುತ್ಪರಂ ಪರಮಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ |
ತ್ವಮನ್ಯಯಃ ಶಾಶ್ವತಧರ್ಮಗೋಪ್ತಾ ಸನಾತನಸ್ತ್ವಂ ಪುರುಷೋ ಮತೋ ನೇ || ೧೮ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನಕ್ಷರನು ನಿಜವಿದು |
ಪರನು ನೀ ಮೂರುವರೆ ಮಾತ್ರಾ- |
ಕ್ಷರದಪೋಕಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಿಗಾಧಾರನವ್ಯಯನು ||
ಇರುವಿ ನೀನಾಕಾರಮೂಲನು |
ವರನಿಧಾನನು ವಿಶ್ವಕೈಲಕೆ |
ವರವಾಪ್ತುತಿತತಿಯು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದಲಾ ||೨೫೫||

ಹರಿಯೆ ನೀನತಿಗಹನತತ್ತ್ವವು |
ಹರಿಯೆ ನಾಶವಿಹೀನಧರ್ಮದ |
ಝವಿಯು ನೀ ನೀನಿರುವಿ ನಿತ್ಯವನಾದಿ-ದಾತ್ಮ ||
ಹರಿಯೆ ಜಗದೀಶ್ವರನೆ ನೀ ನೋಡ್ |
ಪರನು ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಕೆ |
ಪುರುಷ ಮೂವತ್ತೇಳನೆಯನೀನಿರುವಿ ಕೊನೆಯವನೆ || ೨೫೬ ||

ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತವೀರ್ಯಮನಂತಬಾಹುಂ ಶಶಿಸೂರ್ಯನೇತ್ರಮ್ |
ಪಶ್ಯಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದೀಪ್ತಹುತಾಶವಕ್ತ್ರಂ ಸ್ವತೇಜಸಾ ವಿಶ್ವವಿದಂ ತಪಂತಮ್ || ೧೯ ||

ಆರಿಯೆ ಬುಡನಡುಕಡೆಯ ನಿನ್ನಯ |
ಪರಿಯನರಿಯಲನಂತವೀರ್ಯನು |
ಹರಿಯೆ ನೀನೈ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು ವಿಶ್ವಚರಣನಲಾ ||
ಶರಣಿಶತಿಗಳು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- |
ಳರಿಯಲವರ ಪ್ರಸಾದಕೋಪದಿ |
ಮೆರೆಸುವರು ಲೀಲೆಯನು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ||೨೫೭||

ಆಡವಿಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಜೀಳಲು |
ಸುಡುವುದೈ ಪರ್ವತವನೆಲ್ಲವ |
ಬೊಡವಿಯೊಳಗಿನ ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನವ ಚುಂಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ ||
ಜಡಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ |
ಹಿಡಿದು ಸರ್ವವ ನುಗುವುದಲಾ |
ಗಡಬಡಿಪುದೆಡೆಬಿಡದೆ ದಾಡೆಯೊಳಾದುವುದು ಖಡಿದು || ೨೫೮ ||

ನೀನು ತಾಮಸನೇತ್ರ ತೆರೆದರೆ |
ಹಾನಿರೂಪದಿ ಮಾಳ್ವಿ ಶಾಸನ- |
ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಪಾಲಿಸುವಿಯೈ ಸದುಮದ್ಯಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ನಾನು ನಿನ್ನನು ಪರಿಪರಿಯಲೀ |
ಮಾನದಿಂದಲಿ ನೋಡುತೆನೆನ್ನೆ |
ನೀನು ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಯು ಪ್ರಕಾರದಿ ಪ್ರಖರನಾಗಿರುವಿ ||೨೫೯||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಬಾಯಿಯಿಂ ಹೊರ |
ಬರುವ ಬಿಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಲಿ |
ಮರಳೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಪ್ರಖರತೇಜದಲಿ ||
ಪರಿಪರಿಯು ಭೂತಗಳು ಲೋಕಗ- |
ಳುರಿದು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವು- |
ವರೆ ನೋಡುವರಾರು ಸಹಿಸುವರಾರು ವೇಗವನು || ೨೬೦ ||

ದ್ಯಾನಾಪ್ಯುಥಿವ್ಯೋರಿದಮಂತರಂ ಹಿ ನ್ಯಾಪ್ತಂ ತ್ವಯೈಕೇನ ದಿಶಶ್ಚ ಸರ್ವಾಃ |
ದ್ಯಷ್ಟ್ವಾನ್ಮದ್ಭುತಂ ರೂಪಮುಗ್ರಂ ತನೇದಂ ಲೋಕತ್ರಯಂ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಂ ಮಹಾತ್ಮನ್ || ೨೦ ||

ಭೂತಳದಿ ಪಾತಾಳಸ್ವರ್ಗಗ- |
ಕಾತಳದಿ ದಶದಿಶೆಗಳಂತರ- |
ದಾತಳದಿ ಸರ್ವತ್ರ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ತುಂಬಿಪುದು ||

ಕೌತುಕದಿ ನಾ ನೋಳ್ಳೆನಿದನ್ನೆ |
ಮಾತನಾಡುವುದೇನಿದುದ್ದುತ |
ಭೂತತತಿಗಳು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿಪುವು || ೨೬೧ ||

ಶ್ರೀನಿಧಿ ಮಹಾದ್ಭುತರಸದ ಹರಿ |
 ವಾಣದಲ್ಲೀರೇಳು ಲೋಕಗ |
 ಳೇನಹೇಳಲಿ ಸಿಲುಕಿಹುವು ಕೇಳಿತ್ತರೂಪದಲಿ ||
 ಜೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಚೋದ್ಯವಿಹುದೈ |
 ಕಾಣುವುದು ನಾನೊಬ್ಬನೆಂತಿದ |
 ನಾನು ಮಾಡುವುದಂತು ನಿನ್ನಯ ರೂಪಕಲ್ಪನೆಯ ||೨೪೨||

ನಿನ್ನ ಸಹಿಸೆನು ರೂಪದೌಗ್ರವ |
 ನಿನ್ನ ರೂಪದ ದರ್ಶನವು ಜಗ |
 ವನ್ನ ಸುವಿಸದೆ ದುಃಖತಾಪವ ಕೊಡುವುದೈ ಹರಿಯೆ ||
 ನಿನ್ನ ದೀಯದ್ಭುತದ ರೂಪದ |
 ಮುನ್ನ ಬರುವುದು ಭೀತಿಯಿದನಾ |
 ನಿನ್ನ ಸಹಿಸುವುದಂತು ತಿಳಿಯದು ಗೂಢವಿದು ಹರಿಯೆ
 || ೨೪೩ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ದಿವ್ಯರೂಪದಿ |
 ಬರುವುದೈಯತಿಭೀತಿಯುದರಿಂ |
 ದಿರದೆ ದುಃಖತರಂಗಗಳು ಕೇಳನದೊಳೇಳುವುವು ||
 ಶರಧಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಜಗವು |
 ಭರದಿ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನಾ |
 ನರಿಯೆ ಭಯದುಃಖಗಳು ಬರುವುವು ಯೆಂತು ನಿನ್ನಿಂದ
 || ೨೪೪ ||

ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ |
 ದಿಂದ ಸುಖವುತ್ಪನ್ನವಾಗದು |
 ಬಂದುದೀವರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಯಿಂದಿನಲಿ ||
 ಇಂದಿರೇಶನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವು |
 ಬಂದು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ವಿಷಯತತಿಯಾ |
 ನಂದವನು ನರೆ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಮುಂದೆ ಗತಿಯೇನು ||೨೪೫||

ಬಂದುದೀವರಿ ತ್ರಾಸ ರೂಪದ |
 ನಂದದಿಂದಷ್ಟು ವರೆ ಶಕ್ತರೆ |
 ನೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ರೂಪದ ಘೋರತಾಪವಿದು ||
 ಮುಂದೆಮಗೆ ಸಹಿಸುವರೆ ಶಕ್ತವೆ |
 ನೊಂದವಕಟಾ ದಾರಿಯರಿಯೆವು |
 ನಂದಕಂದ ಮುಕುಂದ ಪರಮಾನಂದಭರಸಿಂಧು || ೨೪೬ ||

ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರವಚರೂಪವು |
 ಹಿಂದಿಹುದು ಸಂಸಾರಸಾಗರ |
 ಕೊಂದು ಬಿಡುವುವು ಜನನಮರಣಗಳೆಂಬ ಮೊಸಳೆಗಳು ||
 ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ |
 ಲೆಂದು ಸರವುದು ಶಕ್ತವಲ್ಲ |
 ನೊಂದುವೈ ಕತ್ತರಿಯಲೀವರಿ ಮೂರುಲೋಕಗಳು || ೨೪೭ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನರಿಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಯಿತು |
 ಮರುಳುತನವಾಯ್ತನಗೆ ಕಟುಫಲದನುಭವವೆ ಬಂತು ||
 ಹರಿಯೆ ಬಿಂಕಿಯೊಳುರಿದು ತಾಪದಿ |
 ಶರಧಿಶೀರಕೆ ಹೋಗಲಲ್ಲಿಯ |
 ತೆರೆಗಳಂಚೆಕೆ ಹಾಕಿದಂತಾಯ್ತುಲ್ಲವೇ ದೇವ || ೨೪೮ ||

ಮೂರುಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಾ |
 ಕಾರನೋಡುತ ಭೀತಿಯೆಂಬುವ |
 ಪಾರನಾಗರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿ ಹುವೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ತಾರಕನು ನೀನೆಂದು ನಂಬಿದೆ |
 ಮಾರಕನ ತೆರನಾಗಿ ತೋರವಿ |
 ದಾರಿಯರಿಯೆನು ಮುಂದೆ ದೇವಾ ಕಾಯೊ ನೀ ತಂದೆ || ೨೪೯ ||

ಅನಿರೋ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಾ ವಿಶಂತಿ ಕೇಚಿದ್ಧೀತಾಃ ಪ್ರಾಂಜಲಯೋ ಗೃಣಂತಿ |
 ಸ್ತಸ್ತೀತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಮಹರ್ಷಿ ಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ ಸ್ತುವಂತಿ ತ್ವಾಂ ಸ್ತುತಿಭಿಃ ಪುಷ್ಕಲಾಭಿಃ || ೨೧ ||

ಮುಂದೆ ನಿಂತಿಹ ಸುರರ ಪುಷ್ಕಲ |
 ವೃಂದಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಯವರಿಗೆ |
 ಬಂದ ದುಃಸ್ವೀತಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನೋಡು ಗೋವಿಂದ ||
 ಬಿಂದು ನಿನ್ನಯ ರೂಪತೋಜದಿ |
 ಸಂದ ಕರ್ಮದ ಜೀಜವೆಲ್ಲವ |
 ಹಂದದಿಂದ ಸುಟ್ಟೀಗ ನಿನ್ನಲಿ ಲೀನರಾಗಿಹರು || ೨೫೦ ||

ಕೆಲರು ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ಕಾಣತ |
 ನೆಲೆಯು ಕಾಣದೆ ಭೀತಿಯಿಂದಂ |
 ಜಲಿಗಳನು ಜೋಡಿಸತ ನಿಂತಿಹರೇಕಭಾವದಲಿ ||
 ತಿಳಿಯದನ್ನವ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೆ |
 ಘಳಲನಿಟ್ಟಿಹರನರು ಶ್ರದ್ಧೆಯ |
 ನೋಲಿಯ ಬೇಕೆಂದಾಶೆಯಿಂದಲಿ ನಿನ್ನ ಬೊಗಳುವರು || ೨೫೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಾವೆಷ್ಟಾ ನವೆಂಬುವ |
 ಶರಣಿಯಲಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಂಕೊಳ- |
 ಗಿರದೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವುಬಿಬಿ ಬಿಡಿಸುವರಾರು ನಿನ್ನೊಡರು ||
 ಧೂರೆಯೆ ಹಾ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗ- |
 ಳೆರಡರಲಿ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ಬಹುದು- |
 ಸ್ವರವಾ ಕತ್ತರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಹೆವು ನಿಜವಾಗಿ || ೨೫೨ ||

ಒಡೆಯನೇ ನಿನ್ನೊಡರು ನಮ್ಮನು |
 ಬಿಡಿಸುವವರನು ಕಾಣವಕಟಾ |
 ಆಡಿಯ ಹೊಕ್ಕೆವು ಕಾಯೊ ಯೆನುವರು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||
 ನಡುಗಿ ವಿಧ್ಯಾಧರರು ಸಿದ್ಧರು |
 ಬಿಡದೆ ಯುಸಿಗಂಧರ್ವಯುಕ್ತರು |
 ಖಡಖಡಿಯೆ ಹಾಡುವರು ಹರಸುವರಲ್ಲವೇ ನಿನ್ನ || ೨೫೩ ||

ರುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ ಸಾಧ್ಯಾಃ ವಿಶ್ವೇಶ್ವಿನೌ ಮರುತಶ್ಚೋಷ್ಮಪಾಶ್ಚ |
 ಗಂಧರ್ವಯುಕ್ತಾ ಸುರಸಿದ್ಧಸಂಘಾ ವಿಕ್ಷಂತೇ ತ್ಸಾನಿ ವಿಸ್ಮಿತಾಶ್ಚೈವ ಸರ್ವೇ || ೨೨ ||

ಹರಿಯೆ ರುದ್ರಾದಿತ್ಯವನುಗಳು |
 ಮೆವೆ ವಿಶ್ವೇಂದೇವನಾಧ್ಯಯ |
 ಮರಳಿ ನೋಡು ಮರುದ್ಧಣವು ಸಿದ್ಧಾಶ್ವಿನೀನುತರು ||
 ಮರಳಿ ಪಿತೃಗಳಣಯುಕ್ತರಕ್ಷರು |
 ಸುರವತಿಯು ಗಂಧರ್ವ ಪೂರ್ವರು |
 ಹರಿಯೆ ತಮ್ಮಯ ಲೋಕದಿಂ ರೂಪವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸರು || ೨೫೪ ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡುತ |
 ಪರಮ ಚೋದ್ಯವ ತಾಳಿ ತಮ್ಮಯ |
 ತಿರಗಳನು ಒಗ್ಗಿಸರು ನಿನ್ನಯ ಮುಂದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||

ಹರುಷದಿಂ ಮಂಗಳನುಶಬ್ದದಿ |
 ಹರಸುವರು ಹಾಡುವರು ನಿನ್ನನು |
 ತಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಕರಗಳನು ಮಾವುರು ನಮಸ್ಕಾರ || ೨೫೫ ||
 ಸುರರ ನಮ್ರತೆಯನುಯವೇಂದಿ- |
 ತರುಗಳಿಹ ವನವಷ್ಟು ಸಾತ್ವಿಕ |
 ಪರಿಯ ಭಾವಗಳೇ ವಸಂತನು ರಂಜಿಸುವನಲ್ಲಿ ||
 ಕರಿಯುಗಳ ಸಂಪುಟವೆ ಪಲ್ಲವ |
 ಹರಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಫಲವು ರಂಜಿಸು- |
 ತಿರುವುದೈ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೨೫೬ ||

ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ರನೇತ್ರಂ ಮಹಾಬಾಹೋ ಬಹುಬಾಹೂರುಸಾದಮ್ |
 ಬಹೂದರಂ ಬಹುದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಲೋಕಾಃ ಪ್ರವ್ಯಥಿತಾಸ್ತಥಾಹಮ್ || ೨೩ ||

ನೋಡುತಿಯೇ ದೇವವೃಂದಕೆ |
 ಮೂಡಿದುದಲಾ ಭಾಗ್ಯ ನಿನ್ನಯ |
 ಗೂಢಿಯರತಿಹ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಗೋಚರಿಸಿತಲ್ಲೆ ||
 ಮೂಡಿದುದು ಸುಖಸುದಿನವವರಿಗೆ |
 ನೋಡಿ ತ್ರಿಜಗದ್ವ್ಯಾಪ್ತರೂಪವ- |
 ನಾಡಲೇನದ ಚೋದ್ಯ ಪಟ್ಟರು ವರಸುರಾದಿಗಳು || ೨೫೭ ||

ಉತ್ತಮಸುಖಯುಗಳು ಬಹುಗಳು |
 ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳಪರಿಮಿತ ಬಹು- |
 ಚಿತ್ತರದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳನಂತವು ತೋರ್ಪವೇನೆಂಬಿ ||
 ವಕ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತಿನಲು- |
 ದ್ಯುಕ್ತವೇಂದಿ ತೆರದಿ ಭೀಷಣ |
 ವ್ಯಕ್ತವಿಯೇ ತೆರದಿ ನಾ ಚಿತ್ತರನಲಾಲೆನಲಾ || ೨೫೮ ||

ಎತ್ತಣಿಂ ನೋಡಿದರು ರೂಪ ಸ- |
 ಮಸ್ತರಿಗೆ ನಂಮುಖದಿ ತೋರ್ಪುದು |
 ಚಿತ್ರವಿರುವುದು ರೂಪವೊಂದಾದರು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ||
 ನೇತ್ರಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯವಿರುವುವು |
 ವಕ್ತ್ರಗಳು ವಿಕರಾಳ ಭೀಕರ |
 ತಪ್ಪ ಧರಿಸಿದಸಂಖ್ಯ ಹಪ್ಪಗಳಿರುವುವೈ ನಿನಗೆ || ೨೫೯ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಂತದ ಪ್ರಳಯಕಾಲದ |
 ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಾ ಯಮನು ಹೋಳಿಗ- |
 ಳೆಟ್ಟನೋ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯೆಂದೀತೆರದಿ ತೋರುವುದು ||
 ಸೃಷ್ಟಿಯನೆ ಸಂಹಾರ ಮಾವುರೆ |
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೋ ಯುಕ್ತಗಳ ಹರ |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಪ್ರಳಯಭೈರವರಿಟ್ಟ ಬಿಂಕಿಗಳೊ || ೨೬೦ ||

ಹರಿಸುವರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪ್ರಳಯದಿ ।
ಧರಿಸಿ ಭೀಷಣ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಹರು ।
ನರಸಿ ಜಗದಂಬಿಯು ಕಣಾ ಬಂದಳೊ ಸರೋಷದಲಿ ॥
ಪರಿಯೊಳೇ ಸಾವಿರದ ಮಾನದಿ ।
ಮೆರೆವುಪ್ಪೆ ವಕ್ರಗಳ ನನ್ನವು ।
ಮೆರೆವುಪ್ಪೆ ವಕ್ರಗಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಚಂಡತರವಾಗಿ ॥ ೨೬೧ ॥

ಹರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸಿಂಹ ಬಾಯನು ।
ತೆರೆದು ಭೀಕರನಾಗಿ ತೋರ್ಪನು ।
ಪರಿಯೊಳೇ ಬಾಯ್ಗಳಲಿ ಭೀಕರವಿಹುವು ದಾಡಿಗಳು ॥
ಸುರಿವ ರಕ್ತದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬಹು- ।
ಪರಿಯ ದಾಡಿಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ।
ಮೆರೆವುನಿವು ದಾರುಣ ಸಿಂಹಾಚರ ತೆರೆದಿ ಪ್ರಳಯದಲಿ ॥೨೬೨॥

ಧುರಕೆ ಕಾಲನು ಕರೆದನೋ ಸಂ- ।
ಹರಿಸುವರೆ ಜೀವಿಗಳನ್ನಿಲ್ಲವ ।
ಹರನು ಹರಣೋದ್ಯುಕ್ತನಾದನೊ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಬಾಯ್ಗಳು ಭಯಂಕರ ।
ಮೆರೆವುನಿವು ಏಸುರನಲಾನೆಂತು ಶಬ್ದದಲಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಕಾಣುತ್ತಿರುವುಪ್ಪು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ।
ದೀನದುರ್ಬಲವಾಗಿ ನೋಡ್ ಯಮು- ।
ನಾನದಿಯುತೀರದಲಿ ನಿಂತಿಹ ಗಿಡಗಳಂದದಲಿ ॥
ನೀನು ಮೃತ್ಯುಸ್ವರೂಪತರಧಿ ಮ- ।
ಪಾನಿಲವು ಶೋಕಸ್ವರೂಪವು ।
ಕಾಣುವುದು ಜಗದಾಯು ನೌಕೆಯು ಕುಣಿವುದಿದರಲ್ಲಿ ॥೨೬೪॥

ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದೀಪ್ರಮನೇಕವರ್ಣಂ ವ್ಯಾತ್ರಾನನಂ ದೀಪ್ರವಿಕಾಲನೇತ್ರಮ್ ।
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಪ್ರವೃಥಿತಾಂತರಾತ್ಮಾ ಧೃತಿಂ ನ ವಿಂದಾಮಿ ಶಮಂ ಚ ವಿಷ್ಣೋ ॥ ೨೪ ॥

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಯಮನ ಸೋಲಿಪ ।
ಹಲವು ಮುಖಗಳು ಕ್ರೋಧಪೂರಿತ- ।
ಗಳು ಮುರಾರಿಯೆ ತೆರೆಯಲಿವು ಗಗನವನೆ ತುಂಬುವು ॥
ತಿಳಿಯಲಿವಕೀ ಗಗನ ಸಾಲದು ।
ಸುಖಭವಲ್ಲೆ ವಾಯುವೇಷ್ಯನ ।
ಜ್ವಲನಕಾದರು ತಾಪಿಸುವನೀ ಮುಖದ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ॥೨೬೫॥

ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಯುನ್ಯತೋಕರ ।
ಹಾನಿವೃದ್ಧಿಯ ಯೋಚಿಸದಲೇ ।
ನಾನು ತೋರಿದ ವಿಶ್ವರೂಪವೆ ನೋಡಿ ಸುಖಿಸೆಂದು ॥
ನೀನು ಹೇಳುವ ಲಕ್ಷಣವು ಮುಂ- ।
ಗಾಣುವುದು ಸರಿ ಹೇ ಮಹಾಪ್ರಭು
ಧ್ಯಾನವೀಪರಿ ಮಾಡೆನುತ ನೀ ಹೇಳುವುದನರಿತೆ ॥ ೨೬೫ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿಜ ನಿನಗೊರೆವುದಾದರೆ ।
ಬಂದೆ ಲೋಕರ ಶೋಕವೀಪರಿ ।
ಹೊರಗೆ ನಿನಗಾಂ ತೋರಿಸಿದನು ನಿವಿತ್ತಮಾತ್ರದಲಿ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ ।
ಬರುವುದೆನ್ನಲಿ ಭೀತಿಯುತಿತಯು- ।
ವರುಹಲಿದ ನಾನೆಂತು ಪಂಚವ್ರಾಣ ಹಾರುತಿವೆ ॥ ೨೬೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡಿ ಪ್ರಳಯದ ।
ಹರನು ಹೆದರುತಲೋಡಿ ಪೋಪನು ।
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಯ ಭಯದಿ ಯಮ ನಡುಗುವನು ಗುಪ್ತದಲಿ ॥
ಪರಿಯದಾದರು ಯೆನ್ನ ಶೌರ್ಯದ ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ।
ಬರುವುದಂಬಿಕೆಯನೆಗೆ ತ್ರಿಜಗತ್ಪ್ರಾಣಿವೀರನಿಗೆ ॥ ೨೬೭ ॥

ವಾರಿಬಾಕ್ಷನೆ ಭಯದಿ ನಡುಗುವೆ ।
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ಪರಿಯನೆನ್ನಯ ।
ತೋರುವುದು ಭೀಕರವು ನಿನ್ನೀ ರೂಪವೇನೆಂಬೆ ॥
ಕ್ರೂರಭಯವನೆ ಗೆಲುವ ಭೋರಾ- ।
ಕಾರವಿದುವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
ತೋರುವುದು ನೋಡಲು ಮಹಾಮಾರೀಪ್ರಕಾರಿಯಿದು ॥ ೨೬೮॥

ಒಂದರಂದದೊಳೊಂದುವಿಲ್ಲೆ ।
ಮುಂದೆ ತೋರ್ಪುವು ವರ್ಣಬಹುಪರಿ ।
ಬಂದುದೋ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಲೋಕದೊಳೆಂದು ತೋರುವುದು ॥
ಮುಂದೆ ರುದ್ರನು ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ।
ವೃಂದದಿಂ ಸಂಹಾರ ಮಾಡ್ವೆನೊ ।
ಯಿಂದಿಗೆನ್ನಯ ಮತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಯ್ತು ಪೇಳುವರೆ ॥ ೨೬೯॥

ಮೆವೆವುದೈ ತೇಜವು ಭಯಂಕರ |
ಹುರಿಗಡಲೆಯಾಗುವುದು ಮೂಜಗ |
ವಿರುವುದಿದರಲಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಲಿ ದಾಡಿ ರಂಜಿವುವು ||
ಬರೆ ಮಹಾವೂರವು ಸಮುದ್ರದಿ |
ತೊರೆದು ಮೇರೆಯನುಕ್ಕಿ ಬರುವುದೊ |
ಸರಿಯಿದಾಯಿತು ಬಂದುದೋ ಗಾಳಿಗೆ ಧನುರ್ವಾತ ||೨೫೧||

ಶರಧಿ ವಡವಾನಲನ ಕೈಯಿಂ |
ದಿರದೆ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವರೂಪದೊ |
ಳಿರುವ ಬಿಂಕಿಯು ನೊಂದಿವುದೊ ಧುರದೊಳಗೆ ಸೋಲಿವುದೊ
ಮರೆವ ಬಿಂಕಿಯು ಬ್ಬಾಳಿಗಳು ತಾ | ||
ವಿರದೆ ಕುಡಿದುವೊ ಕಾಳಕೂಟವ |
ಮರಣವೇ ಸಂಹಾರಮಾಡಲಿಕೆದ್ದು ಬಂದಿಹುದೊ ||೨೫೨||

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ |
ಹರಿಯೆ ತೇಜ ಭಯಂಕರವು ಮೇ |
ಣಿರುವುವೈ ಬಾಂಗಳು ಭಯಾನಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
ಇರುವು ಸಂತೀ ಬಾಯ್ಗಳೆಂದರೆ |
ಕೊರೆಯಲಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಗವಿಯನು |
ಪರಿಮಿತಿಯನಾ ಕಾಣೆ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ||೨೫೩||

ಧಾತ್ರಿಯನು ಕದ್ದೊಯ್ಯೆ ಒಗಲೊಳ |
ಗೆತ್ತುತ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನಸುರನು |
ಸುತ್ತಿರಲು ಪಾತಾಳದಲ್ಲಿಯು ಹಾಟಕೇಶ್ವರನು ||
ಕಿತ್ತಿ ಕೊರೆದನು ಗವಿಯನಾಕ್ಷಣ |
ಸಪ್ತಪಾತಾಳಗಳನದು ಒಹು |
ವಿಸ್ತರಿಸಿತಾಪರಿಯಲೀ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವಲಾ || ೨೫೪ ||

ಜಡಜನಾಭನೆ ತ್ವನ್ನೂಬಿಗಳಲಿ |
ಲಡುಡಿಮಪ್ಪುವು ನಾಲಿಗೆಗಳಾ |
ಜಡಿದು ಮುಖದೊಳು ತುರುಕಿದರೆ ಕೇಳಿತ್ತವೆಲ್ಲವಿದು ||
ಹಿಡಿಯೆ ತುತ್ತಿಗೆ ಸಾಲದೈ ನೀ |
ಜಡುವಿಯುದರಿಂ ಸಾಲದನುತಲಿ |
ನುಡಿವುದೇನದ ನಿನ್ನ ಮುಖಗಳ ವಿಗಡ ವಿಸ್ತಾರ || ೨೫೫ ||

ಹರಿಯೆ ಪಾತಾಳದಲಿ ನಾಗರ |
ಮರೆವ ವಿಷಭೂತ್ಯಾರತಿಬಿಗಳು |
ಹರಿದು ರಾಜಿವ್ಯವೆಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶರ್ವರ್ಷ ||

ಪರಿಯೋಳೇ ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನ ಬಾಯ್ಗಳ |
ದರಿಗಳಲಿ ಪಾವಕಶಿಖೋಪಮು |
ತರಳಗಳು ಘೋರಗಳು ನಾಲಿಗೆಗಳು ವಿರಾಜಿವುವು || ೨೫೬ ||

ಪ್ರಳಯದಲಿ ರಂಜಿಸುವ ಪರಿಪರಿ |
ಹೊಳೆವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಗಳನು ತಾ |
ವಳವಡಿಸಿ ಸಿಂಗರಿಸಿದರೊ ಆಕಾಶಕೋಟಿಯನು ||
ಹೊಳೆವುವೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗ |
ಳೊಳಗೆ ದೇವನೆ ದಾಡಿಸಾಲ್ಗಲು |
ತಳದಿ ಹಣೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಭೀಕರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೋಡೈ || ೨೫೭ ||

ನೋಡಲೇ ಕಣ್ಣುಗಳನು ಭೀತಿಯೆ |
ವೋಡಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ತಾ |
ನಾಡಲೇನ ಸುಭೀತಿಯುತ್ಪಾದಕಗಳಾಗಿಹುವು ||
ರೂಢಿಯೊಳಗೋಡಾಡುತಲಿ ಬಹು |
ಕಾಡುತೀತ ಮೃತ್ಯುಪ್ರವಾಹವೆ |
ವೋಡಿ ಬಂದೀ ಕಣ್ಣುಗಳಲಡಗಿಹುದು ಯೆಂಬಂತೆ || ೨೫೮ ||

ಭೀತಿಯನೆ ತಾನುಂಟು ಮಾಡುತ |
ಲೀ ತೆರದಿ ಬೆದರಿಸುತ ನೀ ಪುರು |
ಪಾರ್ಥವೇನನು ದೂರಿಕಿಸುವೆ ಶೇಷನೆಗೆ ಶ್ರೀವಿಷು ||
ಭೂತಳದಿ ನಾ ಸಾಯ್ವೆನೆಂಬೀ |
ಭೀತಿಯೆನಗುತ್ಪನ್ನವಾಯ್ವೈ |
ನಾ ತಿಳಿಯೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಹೇಳನೆಗೆ ಶ್ರೀತಿಯಲಿ || ೨೫೯ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡೆಯನೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
ದೃಷ್ಟಿಸುವೆ ನಾನನುತ ಬಯಕೆಯು |
ಪುಟ್ಟಿದುದು ಮನದೊಳಗೆ ಜಿನ್ನವಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ||
ಪುಷ್ಟಬಯಕೆಯು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
ತುಷ್ಟಶಾಂತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿತೀ ಪರಿ |
ಯುಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನಯ ರೂಪಮಹಿಮೆಯನು || ೨೬೦ ||

ಮಣ್ಣಿನಿಂ ಪುಟ್ಟಿದ ದೇಹವು |
ಮಣ್ಣುಪಾಲಾಗುವುದು ನಿಜವಿದು |
ವೆನ್ನ ಮನದೊಳಗಿಲ್ಲ ಖೇದವು ದೇಹನಾಶದಲಿ ||
ಮುನ್ನ ಸಂಶಯ ಬರುವುದೈ ಚೈ |
ತನ್ಯವಾದರು ಸಾಯುದುಳವುದೆ |
ಯೆನ್ನ ಭರವಸವಿಲ್ಲವೆನಗೇ ಪರಿಯೊಳಾಗಿಹುದು || ೨೬೧ ||

ಹರಿಯೆ ಮನದಲಿ ತಾವವಾದುದು |
 ಬರುವುದೈ ಭಯವೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
 ಮರೆತೆನೆಳಿಮೊನವನು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಮನ ಬಿಟ್ಟೆ ||
 ಹರಿಯೆ ಯುದ್ಧಿಯಗಳ ಹೋರಗೆ ತಾ- |
 ನೆರುತ ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತೆತ |
 ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತುಮನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಹುದೈ ಮಹಾಕಂಪ || ೨೨೦ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಪರಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು |
 ಹರಿದು ದರ್ಶನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಯ್ತು ||
 ಇರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಶಿಷ್ಯ ನೀ ಗುರು- |
 ವಿರುನಿಯೆಂಬಿ ಭಾವ ಮುಂದಕೆ |
 ಸ್ಥಿರವಿಹುದೊ ತೇಲಾಡಿ ಹೋಹುದೊ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ
 || ೨೨೩ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಪರಮ ದರ್ಶನದಿಂದ ವ್ಯಾಕುಲ- |
 ವಿರುವುದೈ ಮನವದನು ನಾನಾವರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ||
 ಭರದಿ ಭೈರವ ಕೊಟ್ಟು ನಾನಾ |
 ಪರಿಯ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದೆ |
 ಹರಿಯಲಾಗದು ಬಗೆಯು ಹೇಳುವುದೆಂತು ಹೇ ದೇವ
 || ೨೨೪ ||

ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಚ ತೇ ಮುಖಾನಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾನ ಕಾಲಾನಿಲಸಂನಿಭಾನಿ |
 ದಿಶೋ ನ ಜಾನೇ ನ ಲಭೇ ಚ ಶರ್ಮ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ || ೨೫ ||

ಭೀತಿಯೆಂಬವ ದೊಡ್ಡ ಹಂಚೆಯು |
 ಭೂತಳದಿ ಚೂರಾಗಿ ರಂಜಿಸು- |
 ವಾತೆರದಿ ಬಾಯಿಗಳು ನಿನ್ನವು ತೋರ್ಪುವೇನೆಂಬಿ ||
 ಈ ತೆರದಿ ಬಾಯ್ತುಳಲ ಗೊಂದಲ- |
 ಮಾತ ಕೇಳುವುದೇಕೆ ನೋಡೈ |
 ಯಾತುಕೊಂಡಿವೆ ದಾಡಿ ತುಟೆಗಳು ರಭಸವೇನೆಂಬಿ || ೨೨೮ ||

ವಕ್ರಗಳನಿವು ತುಂಬಿ ನಾಲ್ಕೆಸೆ |
 ವಿಪ್ಲವಿಸಿ ಕೊಂಡಿಹುವು ನೋಡೈ |
 ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಬೇಲಿಯನು ಪ್ರಳಯಾಂತಕನು ಹಜ್ಜಿದನೊ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತಕ್ಷಕನ ಬಾಂಜೊಳ- |
 ಗಿತ್ತರೋ ವಿಷದಾಡಿಗಳನೊ- |
 ತತ್ಪು ನೋಡಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ ವಕ್ರಪಂಕ್ತಿಯಿದು || ೨೨೯ ||

ಮೊಟ್ಟೆಗೊದಲಿ ಹೆಸರ ಕೇಳುತ |
 ಬಟ್ಟೆಗೆಟ್ಟುದು ಭೈರವೆನ್ನದು |
 ಯಿಷ್ಟರಲಿ ಯೆನಗಾಯ್ತು ದರ್ಶನ ವಿಶ್ವರೂಪದಿದು ||
 ಕೊಟ್ಟು ನೀನುಪದೇಶವೀಪರಿ |
 ಬಟ್ಟೆಗೆಡಿಸಿದಿ ಯೆನ್ನ ಮನವನು |
 ಶಿಷ್ಯಪಾಲಕ ಬಿದ್ದೆ ನಾ ಗೊಂದಲದಿ ತಿಳಿಯದಲಾ || ೨೨೫ ||

ದೊರೆಯ ಬೇಕೇ ಮನಕೆ ಶಾಂತಿಯು |
 ಹರಿಯು ಬೇಕೇ ಭೀತಿಯೊಬವು |
 ಧರಿಸುತೇ ಚಿಂತೆಯನು ಧಡ್ಡಡಿಸುವನು ಬೇಸಾತ್ಮ ||
 ದೊರೆಯುದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿಸುಖವದು |
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ |
 ಬರುವುದೀ ಯೋಚನೆ ಮಹಾವಾರಿಯೆ ಕಣಾ ಬಂತೊ || ೨೨೬ ||

ನೋಡುತೀ ವಿಕರಾಕರೂಪವ |
 ರೂಢಿಯಲಿ ಸ್ಥಾವರವು ಜಂಗಮ |
 ಕೂಡಿ ಸತ್ತಿಹುವೆಲ್ಲನೇ ಚೀವಿತ್ತ ಹಾಕಾಯ್ತು ||
 ಓಡಿ ನಿನಗಾಂ ಶರಣ ಹೊಕ್ಕನು |
 ಆದಲೀಪರಿ ಶಕ್ತಿಯುಳಿಯಿತು |
 ಕೂಡಲಿಲ್ಲಾ ಮೃತಿಯು ಪಂಥಕೆ ನಿನ್ನ ದಯದಿಂದ || ೨೨೭ ||

ರಾತ್ರಿ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಸಮಯದಿ |
 ಭೂತಸಂಚಾರದ ಪರಿಯಲಿದು |
 ಮಾತ ಹೇಳುವುದೇನು ಬಿಂಕಿಯ ಜ್ಞಾಲೆ ಯೇಳುವುದು ||
 ಭೂತಳದಿ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿಜ್ವಾಲಾ- |
 ವ್ರಾತಕಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರ ಕೂಡಿದೆ |
 ಯಾ ತೆರದೊಳದ್ದು ತನಿಶಾಲವು ಬಾಯಿ ತೆರೆದಿಹುದು || ೨೯೦ ||

ಹರಿಯೆ ಕೇಳಾಯೋಗದಿಂದಲೆ |
 ಮರಣರೂಪಪ್ರವಾಹವೆಮ್ಮೊಳು |
 ಹರಿದು ಬರುವುದೊ ಯೆಂಬ ತೆರವಾಗಿಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಧರೆಯೊಳೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನು ಸಂ- |
 ಹರಿಸುತಹ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು |
 ಬರಲದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಗಾಳಿ ವೇಗದಲಿ || ೨೯೧ ||

ಸುಡದಿರುವುದೇ ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲವು ।
 ಚಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ ।
 ಸಡಗರವನೇನೆಂಬೆ ಪ್ರಳಯವು ಬಂತೊ ಹತ್ತರಕೆ ॥
 ಕೆಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತೆನ್ನ ಧೈರ್ಯವು ।
 ಓಡಿಯಿಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಟವೆನ್ನನು ।
 ನುಡಿಯಲೆನಗರವಿಲ್ಲ ಮೈಯಲಿ ಮರೆತೆ ನಾ ನಿನ್ನ ॥ ೨೯೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
 ನರೆಗಗೆಗೆ ನಾ ನೋಲ್ವನಿತರಲಿ ।
 ಹರಣವಾಯ್ತೆ ಸೌಖ್ಯ ಸಾಕೈ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥
 ಪರಿಯೋಳೇ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನನು ।
 ಬಂದಿ ಯಂಜಿಕೆ ಪುಟ್ಟಿಸುವಿ ಯುದು ।
 ರರವಿರಲು ನಾ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಭಳಸದಿರಿನಿತ್ತು ॥ ೨೯೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದ ವೈಶ್ವಾನ್ರ ।
 ನರನ ಬಾಯಿಂದನ್ನ ಬಿಡಿಸೈ ।
 ಶರಣ ನಿನ್ನಯ ನಿಜವಿದಾದರೆ ಕಾಯೊ ನೀನೆನ್ನ ॥
 ಮರಣದಡ್ಡಕೆ ಹಾಯ್ತು ನೀನಾ- ।
 ವರಿಸು ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
 ಚರಣಕೆರಗುವೆ ಭಕ್ತವೆತ್ತಲ ಕಾವ್ರದೈ ಯೆನ್ನ ॥ ೨೯೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ।
 ಹರಿಯೆ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ನೀನಿದ ।
 ಮರೆತು ಸಂಹಾರವನೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೆಯಲಾ ॥
 ಹರಿಯೆ ಬೇಗ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗತು ।
 ಶರಣನೆನ್ನನು ರಕ್ಷಿಸುವುದೈ ।
 ಭರದೊಳಾವರಿಸೇ ಸ್ವರೂಪವ ಕಾಯೊ ಭಯದಿಂದ ॥ ೨೯೫ ॥

ಅರಿಯಲೀವರೆಗಾನು ನಿನ್ನನು ।
 ಪರಿಪಯಿಯುರೆ ನಿನ್ನ ವಿಸಿದನು ।
 ಒರುವುದೈ ಕಾಕುಲತೆ ಮನದಲಿ ತಿಳಿಯದೇ ನಿನಗೆ ॥
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
 ನಿರದೆ ನೋಡುತ ಹೇಡಿಯಾದೆನು ।
 ಕರುಣದಾಗರ ಹೇತುವರಿಯೆನು ಹೇಳಲೆನಿದನು ॥ ೨೯೬ ॥

ಸುರನಗರಿಯಲಿ ತದ್ವಿಸ್ತರು ಪರಿ- ।
 ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ತ್ರಾಸಿಸಲು ನಾ- ।
 ನಿರದೆ ಸಂಹರಿಸಿದನು ಸರ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ನಾನು ॥
 ಇರದು ಭಯವೈ ಯಮನ ದಾಡಿಯು ।
 ಮುರಿವ ಸಾಹಸ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತೈ ।
 ಯರಿಯಲೀಪರಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವಿದು ॥ ೨೯೭ ॥

ಮೃತ್ಯುವನು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ ನೀನು ಸು- ।
 ಮಸ್ತ ವಿಶ್ವವ ನುಂಗಿ ತೇಗುವು ।
 ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲವವನಾರಭಿಸಿದೆಯೊ ಹೇಳು ಹೇಳೆನೆಗೆ ॥
 ಮೃತ್ಯುವನು ತುತ್ತಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುವು ।
 ವಿಶ್ವತವಲಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ।
 ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚಿದೆ ನಿನ್ನ ಹೇತುವ ಪೂತನಾಹರಣ ॥ ೨೯೮ ॥

ಹರಿಯೆ ಜಗ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮೂರ್ತಿಯು ।
 ಪುರೆಯೈ ಕಲ್ಪಾಂತಕನ ಪರಿ ।
 ಬಂದಿ ಬಂತೋ ವ್ಯಳಯುವೀತೆರನಾಗಿ ತೋರುವುದು ॥
 ಅರಿಯಲೀ ತ್ರಿಭುವನಕೆ ಸರ್ವಕೆ ।
 ಭರಿತವಾಯ್ತಾಯ್ತುಮ್ಯನೇಂಜಿನು ।
 ಪರಿಯನಿದ ವಿಪರೀತ ಕಂಡೆನು ಭಾಗ್ಯವಶದಿಂದ ॥ ೨೯೯ ॥

ಶಾಂತಿಯನು ಕೊಡುತಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯು- ।
 ದಂತ ಒಯಿಸಿದೆ ವಿಶ್ವರೂಪನು- ।
 ಸಂತಿಯನು ಮಾಡಿದನು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
 ಸಂತವನು ಸುಖವನ್ನ ಕೊಡದಲಿ ।
 ಯಿಂತು ತಾಪನ ಕೊಟ್ಟೆನೆನಗಿದು ।
 ಬಂತು ವಿಶ್ವಕೃತವನುತಲಿ ನಾನು ನಂಬಿಹೆನು ॥ ೩೦೦ ॥

ಅಂತಕನ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಲಿ ।
 ಚಿಂತೆಯನು ಪಸರಿಸಿದಿಯಲ್ಲವು ।
 ಸಂತಪದಿ ನೀ ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಲಾ ॥
 ಇಂತು ರಣರಂಗದಲಿ ಕೂಡಿದ- ।
 ನಂತಸ್ತೆನ್ನವನೊಂದೆ ತುತ್ತಲಿ ।
 ಚಿಂತೆಯಲ್ಲದೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವುದ ಕಂಡೆನಿಂದಿನಲಿ ॥ ೩೦೧ ॥

ಅಮಿ ಚ ತ್ವಾಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ ಪುತ್ರಾಃ ಸರ್ವೇ ಸಹೈವಾವನಿಪಾಲಸಂಘೈಃ ।
 ಭೀಷ್ಮೋ ದ್ರೋಣಃ ಸೂತಪುತ್ರಸ್ತು ಥಾಸೌ ಸಹಾಸ್ವದೀಯ್ವಿರಬಿ ಯೋಧಮುಖ್ಯೈಃ ॥ ೨೬ ॥

ಆರರೆ ಕೌರವಕುಲದ ವೀರರು |
 ಕುರುಕಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕುಮಾರರು |
 ಮರಣಪಟ್ಟರು ಸವರಿವಾರರು ನಿನ್ನ ಮುಖದೊಳಗೆ ||
 ಮರಳಿ ದೇಶೋದೇಶದಧಿಪರು |
 ಕುರುಪತಿಯು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೈ |
 ಯಾರರೆ ದೇಶಕೆ ಕೊಡುವರಾರೈ ಯುದ್ಧಸಂದೇಶ || ೩೦೨ ||

ಹಯಮಿ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಸರ್ವರ |
 ಭರದಿ ಬಾಯಲಿ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯೊ |
 ಮರಳಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಹ ಗಜಕುಲಂಗಳನು ||
 ಕರಕರನೆ ನೀನರದು ಬಿಟ್ಟೆಯೊ |
 ಪರಿಯೊಳೀ ಕೋನಿಯು ಫಿರಂಗಿಯು |
 ಪರಪರಿಯು ಕಾಲಾಳುಗಳ ನೀ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವಿಯಿಲಾ
 || ೩೦೩ ||

ಮೆರೆವ ಪ್ರಳಯಾಂತಕಸಮಾನಗ- |
 ಳಿರುವುವೈ ಮುಖಗಳು ಸಹಸ್ರವೈ |
 ಒಂದೆ ನೀನೊಂದರಲಿ ನುಂಗುವಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನು ||
 ಪರಿಪರಿಯು ಬಹುಕೋಟಿಸಂಖ್ಯೆಯು- |
 ಲಿರುವ ವಿಶ್ವಂಗಳನು ನುಂಗುವಿ |
 ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವಗಳೆಲ್ಲವಹುವೈ ನಿನಗೆ ತುತ್ತುಗಳು || ೩೦೪ ||

ಇರುವುದೀ ಚತುರಂಗಸೇನೆಯು |
 ಯಿರುವುವೀ ರಥಸಹಿತಕದುರೇಗ- |
 ಳರದೆ ಯೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೈ ಹಲ್ಲ ತಾಗಿರದೆ ||
 ಹರುಷವಂತಾಗುವುದು ನಿನಗೀ |
 ಪರಿಯು ಸಂಹಾರದಲಿ ದೇವನೆ |
 ಯಿರಿಯಿಲಾರೆನು ನಿನ್ನ ದೀ ವಿಪರೀತಲೀಲೆಯನು || ೩೦೫ ||

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನೀತನು |
 ಧರೆಯೊಳೀತನು ಸತ್ಯವಾದಿಯು |
 ಸರಿಯವರ ನಾ ಕಾಣನೀತಗೆ ಶೌರ್ಯದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಗುರುವಲಾ ಮೇಣೀತ ಭೂಸುರ |
 ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ನೋಡೀ- |
 ತೆರದ ವ್ಯೂಹ್ಯರ ಗ್ರಾಸಿಸಿದೆಯಾ ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ || ೩೦೬ ||

ತರಣಿತನಯನು ದೊಡ್ಡವೀರನು |
 ಘರದಿ ಸಿಲುಕಿದನರರೆ ಬಾಯೊಳ- |
 ಗರಿಯುಲೇನಿದ ಸರ್ವವೀರರ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಿಲಾ ||

ಆರರೆ ನಮ್ಮಯು ಸೈನ್ಯದೊಳಗಿನ |
 ಪರಮ ಪಟುಭಟರೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ |
 ಮೆರೆವ ದಾಡಿಗಳೈದಿ ಚೋರಾಗುವರು ನಿಜನಿಜವು || ೩೦೭ ||

ಹರಹರಾ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೃಷ್ಣನ |
 ದೊರಕಿಸಿದನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ಪರಿಯಿದಾಯಿತೆ ಬಂತೆ ಸಂಕಟವಿಶ್ವಕಿದಕೆಲ್ಲ ||
 ಬಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ಪಾರ್ಥನು |
 ಮರಣ ತಂದಂತಾಯ್ತು ವಿಶ್ವಕೆ |
 ಧರೆಯೊಳಾನು ನಿಮಿತ್ತನಾದನೆ ಸರ್ವಸಂಕಟಕೆ || ೩೦೮ ||

ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯೊಳಿನಗೆ ಪೇಕ್ಷನು |
 ಪರಿಸು ವಿಭೂತಿಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ದೊರೆಯದಲಿ ಸಂಕೃಪ್ತಿ ಬಂತತ್ಯಾಶೆ ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಹರಿಯೆ ಯೆನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರದೆ ತೋರಿಸೆನುತ್ತ ಹರವನು |
 ಮೆರೆಸಿದನು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಕೇಳೈ ಮರುಳನಂದಲಿ || ೩೦೯ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೋಕ್ತವ್ಯ ತಪ್ಪಿಸ- |
 ಲರಿಯರೈ ಮಾನವರು ನಿಜನಿದು |
 ಬರುವುದಾ ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ||
 ನರನೆ ವಿಶ್ವಕೆ ಮರಣ ತಂದನು |
 ಪರಿಯಲೆನ್ನನು ಲೋಕ ಭೈವುದು |
 ಹರಿಯೆ ನಾನಿದ ತಪ್ಪಿಸುವ ಪರಿಯೇನು ಹೇಳಿನಗೆ || ೩೧೦ ||

ಹಿಂದೆ ವಾರಿಧಿಮಂಥನವ ಸುರ- |
 ಪ್ಯಂದ ಮಾಡಲು ದೊರಕಿತಮ್ಮತವೈ |
 ಮುಂದೆ ಬಯಕೆಯು ತೀರದಲಿ ಮಂಥನವ ಮಾಡಿದರು ||
 ಬಂದುದಂತದಿ ಕಾಲಕೂಟವು |
 ಯಂದು ಪರಿಕಿಸಲದುವೆ ಕಿರಿದೈ |
 ಯಂದುಶೇಖರನಿದ್ದನಲ್ಲವೆ ತಿಂದು ತೇಗುವರೆ || ೩೧೧ ||

ಸುಡುತ ಬರಲದು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ |
 ಮೃಡನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನು ಹರ್ಷದಿ |
 ಶೋಡನಿಯಲ್ಲೇ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಪರಿಯು ಬೇರಿಕುದು ||
 ಒಡೆದು ಸರ್ವಾಕಾಶದಲ್ಲೀ |
 ಬಡದೆ ವಿಷವಿದು ಭರದಿ ತುಂಬಿತು |
 ಶೋಡನಿಯಲ್ಲಿದಕೇನುಪಾಯವೈ ಯಾರು ನುಂಗುವರು || ೩೧೨ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪವು |
ಧರೆಯೊಳಗ್ಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡು |
ತ್ತಿರುವ ಮಾರುತನಲ್ಲ ಸುಡುತಹ ಮಾರುತನೆ ನೋಡು ||
ಇರುವರಾರು ಸಮರ್ಥರಿದನಾ |
ವರಿಸುವರೆ ಮೂಱಗದಿ ಹರಿಯೇ |
ಸರಿಯೆ ಪ್ರಳಯಾಂತಕನೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವುದು ತಿಳಿಯೆ
|| ೩೧೩ ||

ನರನು ಕೇಳೇತೆರದ ಶೋಕವ |
ಭರದಿ ಮಾಡುತ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನು |
ನರಗೆ ಬಾರದು ಹರಿಯ ಮನದಿಂಗಿತವು ಮನದೊಳಗೆ ||
ಹರಿಯು ಯಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪವು- |
ನಿರದೆ ನರನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನೀ- |
ಪರಮು ಗುಹ್ಯವನರಿಯದಾದನು ಪಾರ್ಥನೇನೆಂಬೆ || ೩೧೪ ||

ಕೊಲುವವನು ನಾನಿಹೆನು ಪಾರ್ಥನು |
ಕೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಕುರುಕುಲಜರೀ |
ಕೊಳಕು ಮೋಹ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತೈ ನರನ ಮನದೊಳಗೆ ||
ಅಳಿಯ ಬೀಕೀ ಮೋಹವೆನುತಲಿ |
ನಳಿನನಾಭನು ಮನದಿ ತಂದನು |
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವರೆ ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ ರೂಪ ತೋರಿಸಿದ || ೩೧೫ ||

ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲುವನೆಂಬೆ |
ತಾರವನು ತೋರಿದನು ಪಾರ್ಥಗೆ |
ಯಾರು ಯಾರನು ಕೊಲದೆ ಕೊಲುವವ ನಾನೆ ಸರ್ವರನು ||
ಮಾರಮಣನೀ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವು |
ವೀರಪಾರ್ಥಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು |
ಬಾರದೀಪರಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಭೀತಿ ವ್ಯರ್ಥವದು || ೩೧೬ ||

ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ತೇ ತ್ವರವಾಣಾ ವಿಶಂತಿ ದಂಷ್ಟ್ರಾಕರಾಲಾನಿ ಭಯಾನಕಾನಿ |
ಕೇಚಿದ್ವಿಲಗ್ನಾ ದಶನಾಂತರೇಷು ಸಂದ್ಯತ್ಯಂತೇ ಚೂರ್ಣತ್ಯೈರುತ್ತಮಾಂಗೈಃ || ೨೭ ||

ನರನು ಪೊಟ್ಟನು ತಿಂಗಿ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
ಹರಿಯೆ ನೋಡಿ ಚಿತ್ರವೊಂದನು |
ಪರಿಕಿಸಲು ಗಗನದಲಿ ಮೋಡಗಳಡಗುವದದಲಿ ||
ತಿರಕಿರೀಟವು ಕವಚಸಹಿತಲಿ |
ಯೆರಡು ದಳದಿಂ ಬರುವ ವೀರರು |
ಆರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲಿ ಲಯವ ಹೊಂದಿದರು
|| ೩೧೭ ||

ಪರಿಕಿಸಲು ಕೇಳೊಂಟಿ ಬಾಯಲಿ |
ಭರದಲನುಗೆಯ ದೇಂಟು ತಿನ್ನುವುದು |
ಪರಿಯಲೀ ವೀರರನು ನಿನ್ನಯ ಬಾಯು ನುಂಗುವುದು ||
ತಿರವು ಮುಕುಟವು ದಾಡಿಯೆಂಬುವು |
ಹರತವಿತ ಕತ್ತರಿಯ ಮಧ್ಯದಿ |
ಬರುತ ಚೂರಾಗುವುದು ಮೇಣ್ ಹಿಟ್ಟಾಗಿ ಬೀಳುವುದು || ೩೧೮ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಯಮು- |
ನುರುತರದಿ ಕೋಪಿಸುತ ಕೋಪದ |
ಭರದೊಳಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಸ್ವರ್ಗಂಗಳನು ನುಂಗುವನು ||
ಬರಲು ದೈವಿಕಕೋಪ ಸಂಗ್ರಹ- |
ವಿರುವ ಮಹದೈತ್ಯರ್ಯ ನಿಮಿಷದೊ- |
ಳರಿಯದಲಿ ಲಯವಾಗುವುದು ತಾನಿದ್ದರಾವಿನಲಿ || ೩೧೯ ||

ಮರೆವ ಮುಕುಟದ ರತ್ನವೆಲ್ಲವು |
ಬರುತ ದಂಕಾಂತರದಿ ವುಡಿವುಡಿ |
ಯಿರದೆ ಬಿಡ್ಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ತಳದಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಹುದು ||
ಇರುವುದೈ ದಾಡಿಗಳ ತುದಿಯಲಿ |
ನುರಿವ ರಕ್ತದ ಸಂಗಳಂದದಿ |
ಬರುವುದೈ ಮನದೊಳಗೆ ಭೀತಿಯು ನೋಡುತೀ ಪರಿಯು || ೩೨೦ ||

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಗತಿ ಬಹು- |
ಪರಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ |
ಧುರಕೆ ಬಂದಿಹ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು ನಿನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ||
ಹರದು ಬೀಳುತ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಿ |
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಕಾಣೆನು |
ಹೋಗರೆ ಬಾರದೆ ಲಯವನ್ನೆದುವುದೆಲ್ಲಿ ಹೇಳೆನಗೆ || ೩೨೧ ||

ಯಾರಿರುವರೋ ವೀರರವರ ಶ- |
ರೀರಪಂಜರಗಳನು ಪ್ರಾಣವ |
ಹಾರಿಸುತ ಸಂಚಯಿಸಿ ಬೀರಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತಿದೆ ||
ಚಾರು ಭಾಗವು ಮಸ್ತಕವು ತಾ- |
ನಾರಿಸುತ ದಾಡಿಯಲಿ ಕರಕರ |
ಚೂರು ಮಾಡುತ ಬೀರಿರುವ ಭಾಗವನು ಬಿಟ್ಟೆಯಲಾ || ೩೨೨ ||

ಏನ ಹೇಳುವುದಿಂ ಚಮಪ್ಪತಿ |
 ಜ್ಞೋತಿಯಲಿ ವೃಷ್ಟಿದ್ಧ ಮಾನವ |
 ತಾನೆ ಬಾಹೊಳು ಬಂದು ಮರಣವ ಸ್ವೀಕರಿಸನಲ್ಲೆ |
 ಕಾಣದಲಿ ಯವನಸ್ಯ ಮಾರ್ಗವ |
 ತಾನೆ ವದನದ ಮಡುವಿನಲಿ ಬಿ |
 ದ್ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಮುಳುಗುತೀಳುತ ಕಷ್ಟಪಡುವನಲಾ ||೨೨೩||

ಸರಸಜಾನನಮುಖ್ಯಸುರವರ |
 ರಿರದೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ವರಿವ ಬಹು ನಿನ್ನರಡ ಬಾಹೊಳು ಬಂದು ಬೀಳುವರು ||
 ಇರುವರನ್ನರು ಕಿರಿಯವರು ಕೇಳ |
 ಬರುತಲೀತಿಯ ಮುಖದೊಳಡಗುವ |
 ರರೆರೆ ಬೀರಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಂತಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುವು || ೨೨೩ ||

ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜಗನ್ನೆಲ್ಲೆ ತ |
 ನನ್ನೆನ್ನೆನೆ ಹಿಡಿದಿಹುದು ವದನದ |
 ನನ್ನ ಕಾರಕ ಹಾದಿಯನು ಪರಮಾತ್ಮ ನೀನಾಗಿ ||
 ಕನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಸ್ಥನಿಂತಿದ |
 ಘಟ್ಟಿಯಿಂದರೆ ತಿಂದು ಬಿಡುವಿಯೊ |
 ದುಷ್ಟಶಿಷ್ಟವಿಶಿಷ್ಟಭಾವವು ನನ್ನ ಪಟ್ಟದಲಾ || ೨೨೪ ||

ಆರಿತೆನೊಂದಿ ತತ್ತ್ವ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ವರಭಯಂಕರ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಯು |
 ಭರವ ತಪ್ಪಿಸಲಾಗಿಗಾದು ಚಿತ್ರವೇನೆಂಬೆ ||
 ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವ |
 ತರಿದು ಬಿಡುವಿಯೊ ಬಾಹೊಳೆಲ್ಲವ |
 ತುರುಕಿಸುವಿಯೊ ಘೋರರಕ್ತಸಂತೆ ತೋರುವಿಯೊ || ೨೨೪ ||

ಯಥಾ ನದೀನಾಽ ಬಹವ್ಯೋಂಬುನೇಗಾಃ ಸಮುದ್ರಮೇನಾಭಿಮುಖಾ ಪ್ರವಂತಿ |
 ತಥಾ ತನಾಸಿಂ ನರಲೋಕವೀರಾ ವಿಶಂತಿ ವಕ್ತ್ರಾಣ್ಯಭಿವಿಜ್ಜಲಂತಿ || ೨೮ ||

ಧರೆಯೊಳು ಮಹಾನದಿಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಹರಿದು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಿ |
 ಭರದಿ ಬಂದಾ ಕಡಲ ಸೇರುವುವಲ್ಲವೇ ನಿಜದಿ ||
 ಪರಿಯೊಳೇ ಜಗನ್ನೆಲ್ಲ ವೋಡುತ |
 ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವವು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬರುತಲಿ ಸೇರ್ವದೈಯದನೆ ||೨೨೫||

ಇರುವುದಚ್ಚರಿ ನೋಡು ಜಗದೊಳ |
 ಗಿರುವ ಪ್ರಾಣಿವ್ರಾತವೆಲ್ಲವು |
 ಬರುವುವಾಯುಮಾರ್ಗದಲಿ ದಿನರಜನಿಯೇನಿಸದಲಿ ||
 ನಿರುತವೀಪರಿ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಿಸುತ |
 ಬರುತ ನಿನ್ನಯ ಬಾಯ ಸೇರ್ವವು |
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಪರ್ವಣಿಯ ಸಾಧಿಸ ಭರದೊಳಿರುವುವು || ೨೨೫ ||

ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ ಪತಂಗಾ ವಿಶಂತಿ ನಾಶಾಯ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ |
 ತಥೈವ ನಾಶಾಯ ವಿಶಂತಿ ಲೋಕಾಸ್ತನಾಪಿ ವಕ್ತ್ರಾಣಿ ಸಮೃದ್ಧವೇಗಾಃ || ೨೯ ||

ಉರಿಯಲಾ ದಾವಾಗ್ನಿ ಪರ್ವತ |
 ದರಿಯೊಳಿರುವ ಪತಂಗವೆಲ್ಲವು |
 ಬರುತ ತುತ್ತಾಗುವುವು ಸ್ವಾಹಾಕಾರವಗ್ನಿಯಲಿ ||
 ಪರಿಯೊಳೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚೆಯುಗಳು |
 ಬರುಬರುತ ವಿಕರಾಕಮುಖದಲಿ |
 ಮರಣ ಪಡೆವುವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುವು ||೨೨೬||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ |
 ಒರುತ ಬಾಯನು ಸೇರಿದವರೆ |
 ಯರಿಯಲಿಂತು ವಿನಾಶವನು ಪಡೆದಲ್ಲಿ ಪೋಗುವರೊ ||
 ಅರಿಯಲಾರೆನು ನಾಮರೂಪವ |
 ನರಿಯಲಾರೆನು ಗಣನಸಂಖ್ಯೆಯ |
 ನರಿವೆನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನೀನೆ ಕೃತಾಂತನಾಗಿರುವಿ || ೨೨೬ ||

ಲೇಲಿಹ್ಯಸೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ ಸಮಂತಾಲ್ಲೋಕಾನ್ ಸಮಗ್ರಾನ್ ವದನ್ಯೆರ್ಜ್ಜಲದ್ವಿಃ |
 ತೇಜೋಭಿರಾಪೂರ್ಯ ಜಗತ್ಸನುಗ್ರಂ ಭಾಸಸ್ತವೋಗ್ರಾಃ ಪ್ರತಪಂತಿ ವಿಷ್ಣೋಃ || ೩೦ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೆ
ಹರಿದು ತಿಂದರು ಹಸಿವೆ ತೀರದ |
ಪರಿಯ ತವ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಯೆಷ್ಟು ಪ್ರದೀಪ್ತವಿಹುದರಿಯೆ ||
ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತನಾದ ರೋಗಿಯು |
ಜ್ವರವು ಪರಿಹರಿಸಿರಲು ತದನಂ -
ತರಕೆ ತಾರ್ತಾರೆಂದು ಸರ್ವವ ನುಂಗುವಂದದಲಿ || ೩೩೧ ||

ಹರಿಯೆ ದುಷ್ಕಾಲದ ಭಿಕಾರಿಯ |
ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ ತಿಂದರು |
ಹರಿಯದಂತೀ ಹಸಿವೆ ನಿನ್ನದು ಹೇಳು ಯೆನಗಿದನು ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾರ್ತಾರೆನುತಲಾ |
ಭರದಿ ನಾಲಿಗೆ ನೆಕ್ಕಿ ಕುಣಿಸುವಿ |
ಯಕುವುದೇನೈ ಮುಂದೆ ಜಗವಿದು ನಾಶವಾಯಿತಲಾ ||೩೩೨||

ನಿನ್ನ ಜಠರಾಗ್ನಿಯು ಪ್ರದೀಪ್ತತೆ |
ಯನ್ನ ನೋಡೆತ್ತರಿಯು ಪುಟ್ಟಿತು |
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಹಸಿವೆಮಹಿಮೆಯನು ||
ವಿಷ್ಣು ಕಡಲನು ಗುಡುಕವೊಂದರ -
ಲಿನ್ನ ಕುಡಿವುದತಕ್ಕವೇನೈ |
ಪೂರ್ಣವಿಂಧ್ಯಾಚಲವನೊಂದೇ ತುತ್ತ ಮಾಡುವಿಯೊ ||೩೩೩||

ತೋರುವೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವ |
ಜೊರ ಗೈವಿಯೊ ದಾಡಿಮಧ್ಯದಿ |
ಕಾರದಶದಿಶೆಗಳನು ನುಂಗುವ ಪರಿಯುತೋರುವುದು ||
ಯಾರಿಗುಸುರಲಿ ನೀನು ಸರ್ವಪ್ರ -
ಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ನೆಕ್ಕುವ |
ಮೋರೆಯಿದು ತೋರುವುದು ಘೋರವು ಕ್ರೂರ ವಿಕರಾಳ || ೩೩೪ ||

ಬೆಳೆವನ್ನೆ ಭೋಗದಲಿ ಕಾಮನು |
ಜ್ವಲನವಾಪರಿಯಂಧನದಲಾ |
ತಿಳಿಯಲಿ ಪರಿ ತಿಂದುತಿಂದೀ ಹಸಿವೆಯೇರಿಹುದು ||
ಇಳಿ ಸಮೂಲ ಸಮಸ್ತ ನಿನ್ನಯ |
ಹೊಳೆವ ಬಾಯೊಳು ಸಿಲುಕಿ ಗಂಟಲ |
ದೂಳಿಗೆ ನೀ ತುರುಕಿಸುವಿ ತೃಪ್ತಿಯು ಬಾರದೈ ನಿನಗೆ || ೩೩೫ ||

ಉರಿವ ದಾವಾನಲನ ಬ್ಯಾಲಿಗೆ |
ಬರುವುದೇ ಸರಿಜೋಡಿ ಕವಡಿಯು |
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯಿಯೊಂದೇ ಬಹುಭಯಂಕರವು ||

ಇರುವುದಾ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲಿ |
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುನವೆಲ್ಲ ನಿಂತಿಹು -
ದರರೆ ಮಿಕ್ಕಿಹ ಬಾಯಿಗಳು ರಂಜಿವುವಸಂಖ್ಯಾಕ || ೩೩೬ ||

ಹರಿಯು ತ್ವದ್ವದನಗಳೆಲ್ಲಕೆ |
ತರುವುದೆಲ್ಲಂ ತ್ರಿಭುವನಗಳ |
ತಿರಿಗಿ ನೀನಿವುಗಳಿಗೆ ಹೊಸಲೋಕಗಳ ನಿರ್ವಿಸೆಲಾ ||
ಗಿರಿಗೆ ದಾವಾನಲನು ಹತ್ತಲು |
ಹರಣಗಳು ದರಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವ |
ಪರಿಯದಾಯಿತು ಜಗಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿಲುಕಿ ನಿನ್ನೊಳಗೆ || ೩೩೭ ||

ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಜಗಕೆ ಪಾಲಕ -
ನಿರಸಿಯೆಂದೇ ಮಾತು ತಪ್ಪಿತು |
ಮೆರೆವುದೀ ತವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಜಗಕೆ ಸಂಹರ್ಷ ||
ಇರುವುದಧವಾ ಜಗಗಳೆ ಜಲ -
ಚರಗಳು ಕಣಾ ಹಿಡಿಯುವರೆ ನೀ -
ನಿರದೆ ವದನದ ಕಾಲಪಾತವ ಪಸರಿಸಿರುವಿಯಲಾ || ೩೩೮ ||

ನಿನ್ನದೀ ಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪನಿ -
ದನ್ನ ದಲಿ ಬ್ಯಾಲಿಯ ಬಲಿಯಿಡೆಂ -
ದಿನ್ನವೆನು ಸಕರಾಚರ ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಹೋಗುವುದು ||
ನಿನ್ನಯೊ ವದನಗಳ ವದನಗ -
ಳೆನ್ನವರು ಯಾರಿಹರು ಜಗದಲಿ |
ನಿನ್ನವೀ ವದನಗಳು ಲಾಕ್ಷಾಗ್ಯಹುಗಳಿರುವುವು || ೩೩೯ ||

ಬ್ಯಾನವಿರುವುದೆ ಪ್ರಖರದಹನಕೆ |
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ತಾಂ ಸುಡುವೆನೆಂಬುದು |
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ವರ್ಗಿಸಲು ಪ್ರಾಣವೆ ನಾಶವಾಗುವುದು ||
ಬ್ಯಾನವಿರುವುದೆ ಶ್ವಪಿಡುಗುಕೆ |
ತೀಕ್ಷ್ಣಧಾರೆಯು ಸರ್ವಬೇವಕೆ |
ಹಾನಿ ತರುವೆನೆನುತ್ತ ನೋಡೈ ದೇವ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೩೪೦ ||

ನೇವಿಸಲು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದು |
ಸಾವೆನುತ ವಿಷಕರವಿರುವುದೇ |
ದೇವದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಖರತೆ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೆ ||
ದೇವ ನಿನ್ನೀಚೆಯ ಮುಖದಲೇ |
ಸಾವ ಕಾಂಬುದು ಜಗವೆಲ್ಲವು |
ಭಾವಿಸಲು ನೀ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಲ್ಲವೇ ಜಗದಿ || ೩೪೧ ||

ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲವೆ |
 ಒಂದೆ ನೀ ಸಂಹಾರಮಾಡುವೆ |
 ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಗೂಢವೆಹುದೈ ನಿನ್ನ ದೀಕ್ಷಿತಿಯು ||
 ತೋರಿದೆನೆನ್ನೆಯ ಪ್ರಾಣದಾಶೆಯು |
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಮುಚ್ಚಿಡದಲೆಲ್ಲವೆ |
 ನರುಹ ಬೇಕೈ ಯೆನಗೆ ಭಯಸಂಕೋಚಗಳ ವಡದೆ ||೩೪೨||

ಎಷ್ಟು ನೀನೀ ಘೋರರೂಪವೆ |
 ಸಿಟ್ಟಿನಿಂ ವರ್ಧಿಸುವೆ ತಿಳಿಯದು |
 ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕನೆಂಬ ಬಿರುದನು ಬಿಟ್ಟು ನೀನಿಂದು ||
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಲೆ ನಿನ್ನ ಬಿರುದನು |
 ಧಟ್ಟನಿದನಾರಂಸು ಏಕ ಕಂ- |
 ಗೆಟ್ಟು ಬೇಡುವೆನೆನ್ನನಾದರು ಕಾಯೊ ನೀ ಪ್ರಭುವೆ || ೩೪೩ ||

**ಅಖ್ಯಾಹಿ ವೇ ಕೋ ಭವಾನುಗ್ರರೂಪೋ ನಮೋಽಸ್ತು ತೇ ದೇವವರ ಪ್ರಸೀದ |
 ನಿಜ್ಞಾತುಮಿಚ್ಛಾಮಿ ಭವಂತಮಾದ್ಯಂ ನ ಹಿ ಪ್ರಜಾನಾಮಿ ತವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮ್ || ೩೦ ||**

ವೇದವೇದ್ಯನೆ ತ್ರಿಭುವನ್ನೈಕನೆ |
 ಯಾದಿಮೂರುತಿ ವಿಶ್ವವಂದ್ಯನೆ |
 ಸಾದರದಿ ನಾ ಮಾಳ್ವೆ ನಿನಗೆ ವಿನಂತಿಯೊಂದೀಗೆ ||
 ಆದರದೋಳಿ ತೆರದಿ ಹೇಳುತ |
 ವಾದಕೆರಗಿದನಾ ಧನಂಜಯ |
 ಮೋದದಿಂದೀ ಪರಿಯ ವಚನವನಾಡಿದನು ಮುಂದೆ ||೩೪೪||

ಯಾರು ನೀನೈ ಯೇತಕೀಪರಿ |
 ಘೋರಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಕಾರ ಮೋಹಿಗ- |
 ಕಾರಭಟದಿಂ ಭಾರಧೈರ್ಯದಿ ಧಾರಣವೆ ಮಾಳ್ವೆ ||
 ಕ್ರೂರನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಸ್ತದಿ |
 ಧಾರಣವನೇತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿ |
 ಯಾರಿಗೈ ಕಣ್ಣಳ ವರಾಸಿ ಭೀತಿ ತೋರಿಸುವಿ || ೩೪೫ ||

ಈ ವಿನಂತಿಯ ಕೇಳು ಶ್ರೀಹರಿ |
 ದೇವರಿಂಗದಿದೇವ ನೀನೇ |
 ಸಾವಧಾನದಿ ವೇಳ್ವುದುತ್ತರ ಮೋದದಿಂದೆನಗೆ ||
 ದೇವ ನಿನಗಾರಾಧಿಸಿದೆನ್ನೆ |
 ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಯಾವಿಭೂತಿಯನೆಲ್ಲ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ || ೩೪೬ ||

ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಕೋಪದಲಿ ಕಂಡೆ |
 ಪರಿಯ ನೀನೇತಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವಿ |
 ಮೆಲೆವ ಗಗನಕೆ ಮಹನಿಸಿ ಬಾಯ್ಯಾಕೆ ಪಸರಿಸುವಿ ||
 ಸರಿಯೆ ನೀ ದಾರುಣಕೃತಾಂತನ |
 ಪರಿಯಲೀ ಜಗ ನಾಶಮಾಳ್ವುದು |
 ಧರಿಸಿದೆಯೊ ನೀನುಗ್ರರೂಪವೆ ಹೇತುವೇನಿಹುದು || ೩೪೭ ||

ಹರುಷಶಾಂತಿಯು ಮನದೊಳಾಗುವ |
 ಪರಿಯನುತಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿದೆ |
 ಹರಿಯೆ ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವನುತ್ತ ಹಲ ಹಿಡಿದೆ ||
 ಅರಿಯಲೀ ಪರಿಯಾಯ್ತು ನೀನೀ |
 ತೆರದ ಮೂರ್ಛೋಕಗಳ ಬಿಡರವ |
 ವರಭಯಂಕರರೂಪವನು ಧರಿಸಿದೆಯೊ ಹೇ ನ್ವಾಮಿ ||೩೪೮||

ಅರುಹ ಬೇಕೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಗು |
 ತ್ವರವ ಪ್ರೇಮದಿ ದೇವ ನಿನ್ನಯ |
 ಶರಣೆಯಲ್ಲವೆ ಹರಣವನು ನೀ ಮಾಳ್ವುದೇನುಚಿತ ||
 ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತ್ತರ |
 ವಿರುವುದೇನಿವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿನ- |
 ಗರುಹುವೆನು ನಾನಾರು ಧರಿಸಿದೆನೇತಕೀ ರೂಪ || ೩೪೯ ||

**ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—
 ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್ಸವ್ಯದ್ಭೋ ಲೋಕಾನ್ ಸಮಾಹರ್ತುಮಿಹ ಪ್ರವೃತ್ತಃ |
 ಯತೇಽಪಿ ತ್ವಾಂ ನ ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ಸರ್ವೇ ಯೇಽವಸ್ಥಿತಾಃ ಪ್ರತ್ಯನೀಕೇಷು ಯೋಧಾಃ || ೩೨ ||**

ನರನೆ ನಾ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾಲನೆ |
 ಯಿರುವುದೆನ್ನಿ ಚೆಯು ಕಣಾ ಸಂ- |
 ಹರಸ ಬೇಕೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವನೊಂದೆ ನಿಮಿಷದಲಿ ||

ಧರಿಸಿದನು ನಾನಾದಕಾರಣ |
 ವರಭಯಂಕರ ವಿಶ್ವರೂಪವೆ |
 ನರೆಘಳಿಗೆಯಲಿ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವೆನಲಾ || ೩೫೦ ||

ಬೆರಗಿದನು ನರ ಕೇಳತಾ ನುಡಿ |
ಯಿರರೆ ಘಾತವಿದಾಯ್ತು ಲೋಕಕೆ |
ಬಂದಿ ನಾನೀ ಸಂಕಟವನೇತಕ್ಕೆ ಕರೆದನಲಾ ||
ಅರಿಯಲಾರೆನು ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯು |
ಬಂದಿ ಹರಿಯನು ಹರಸಿ ಹಾಡಿದೆ |
ಹರಹರಾ ಸಂಕಟವಿದಿನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಮರುಗಿದನು

|| ೩೫೧ ||

ನರನು ಹರಿಯ ಕಠೋರಭಾಷಣಾ |
ಕಿರದೆ ಬೆದರುವನೆಂದು ತ್ರೀಹರಿ |
ಮರಳಿ ತಾನಾಶ್ವಾಸನವನ್ನಿತ್ತನು ಧನಂಜಯಗೆ ||
ನಿರುತವಚನವೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ |
ಹರಣವಿಹುದೇ ಪಾಂಡುಸುತರಿಗೆ |
ಧರೆಯೊಳವರನು ಸುಡದು ಅರ್ಜುನಾಹರ ರೂಪವಿದು

|| ೩೫೨ ||

ಹೇಳಿದಾವಚನವನು ಪಾರ್ಥನು |
ಕೇಳಿ ನಿಜಮನದೊಳಗೆ ಸಂತಪ |
ತಾಳಿದ ಮಹಾಮಾರಿ ಕೈಯಿಂ ತಪ್ಪಿದೆವು ಯೆನುತ ||
ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಭಗವಂತನಾಹರಿ |
ಹೇಳುತಿಹ ವಚನಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ |
ನಾಲಿಸಲಿಕಾರಂಭಿಸಿದನೈ ಸಾವಧಾನದಲಿ || ೩೫೩ ||

ಹರಿಯು ಪುನರಪಿ ನುಡಿದನೀಪರಿ |
ನರನೆ ಕೇಳಿ ಪಾಂಡುನಂದನ |
ರಿರುವರೆನ್ನವರೆಂದು ನಂಬಲು ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ||
ಹೊರತು ಪಾಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲರ |
ನರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ನುಂಗುವರೆ ತ |
ಪ್ಪರನು ನಾನಾಗಹೆನು ಬೆದರುವುದೇಕೆ ಕೌಂತೇಯು || ೩೫೪ ||

ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಘೋರಬಿಂಕಿಯೊ |
ಳಳಿಸಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಸುಡದಲೆ |
ವ್ಯಕ್ತವುದೇನೈ ಸೈನ್ಯವೀನು ನಾಶವಾಗುವುದು ||
ತಿಳಿಯು ನೀನೀ ಗುಹ್ಯತತ್ವವ |
ಪ್ರಳಯವಿಹುದೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲಕೆ |
ಗೆಳೆಯರೈ ಪಾಂಡವರು ಕಾಯುವಿನವರ ಸಂತತದಿ || ೩೫೫ ||

ವ್ಯರ್ಥ ಮೆರೆವುದು ಸೈನ್ಯಸಾಗರ |
ವ್ಯರ್ಥವೇ ಚತುರಂಗ ಬಲವ ಸು |
ಮಸ್ತರಥಿಯತಿರಥಮಹಾರಥರನ್ನು ನುಂಗುವೆನು ||

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಚತುರಂಗಬಲಸಂ |
ಸತ್ತಿಮದದತಿ ಕಾಲನನು ಕೊಂ |
ಕುತ್ತ ತಮ್ಮ ವಿನಾಶ ತಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು || ೩೫೬ ||

ಅರುಹಲೆಂತೀ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು |
ಬಂದಿ ಗರ್ವವ ಕೊಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು |
ತಿರದಿ ಹೊಡೆವೆವು ಯಮನನೆಂಬರು ಶೌರ್ಯಮದಯುತರು ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಸೈನ್ಯ ತಮ್ಮೊಳು |
ಭರದಿ ಮಾತಾಡುವುದ ಕೇಳೈ |
ವಿರಚಿವೆವು ಪೃತ್ವಿಸೃಷ್ಟಿ ಮುರಿವೆವು ದಾಡಿಗಳ ಯವನ || ೩೫೭ ||

ಧರೆಯನ್ನೆಲ್ಲವ ನುಂಗುವೆವು ಸಂ |
ಹರಿಸುವೆವು ಭುವನಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ |
ನುರುಪಿ ಬಿಡುವೆವು ಗಗನ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಿಯು ||
ಶರಗಳಿಂದಲೆ ವಾಯುವನ್ನಾ |
ವರಿಸಿ ಹಿಡುವೆವು ಶಸ್ತ್ರಕಿಂ ಮಿಗಿ |
ಲಿರುವ ವಚನಗಳಲಿ ನುಡಿಯುವರವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೩೫೮ ||

ಇರುವುನೀವಚನಗಳು ವೈಶ್ಯಾ |
ನರನ ಹಿಂಮೆಟ್ಟುವೆವು ದಾಹದೊ |
ಳಿರುವುಪ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕಿಂತ ಕಟುತೆಯೊಳು ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ವೀರಸೈನ್ಯದ |
ಹರುಷಮದಸಂಯುತದ ವಚನಗ |
ಳಿರುವುವಿವು ಬಡಬಡಗಳಲ್ಲದೆ ಬೀರೆಯೇನಿಲ್ಲ || ೩೫೯ ||

ತೋರುವುವು ಗಂಧರ್ವನಗರದ |
ಚಾರುತೆರೆಗಳ ತೆಂದೊಳಧವಾ |
ತೋರುವುವು ಬಾಂದುಗಳ ಮಳಲಿನ ಶೋಭೆ ವಚನವಿವು ||
ವೀರರಿವರೀ ಗೋಡೆಮೇಲಿನ |
ಚಾರು ರಂಗಿತ ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ |
ಯೂರುಗಳ ಮುಳುಗಿಸುವುದೇ ಮೃಗಜಲದ ಪೂರವಿದು || ೩೬೦ ||

ಅರಿವೆಯಿಂ ಮಾಡಿದ್ವ ಸರ್ಪದ |
ಗರಳಭಯವೇನುಂಟು ಬಹುಸಂ |
ಗರಿಸಿ ಗೊಂಬೆಯನ್ನಿಟ್ಟರೆನೈ ಫಲವು ಬರುತಿಹುದು ||
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು |
ಮರಣಮುಖವನು ಹೊಕ್ಕಿಹರಲೈ |
ಯರಿಯರಿವರೀವರಿಯು ದುರ್ಮದದಿಂದ ತುಳುಕುವರು || ೩೬೧ ||

ತಸ್ಮಾತ್ತ್ವನುತ್ಪಿಷ್ಠ ಯಶೋ ಲಭಸ್ವ ಜಿತ್ವಾ ಶತ್ರುನ್ ಭುಂಕ್ಷ್ವ ರಾಜ್ಯಂ ಸನ್ಮದ್ಭವನ್ |
ನುಯ್ಯನ್ವತೇ ನಿಹತಾಃ ಪೂರ್ವಮೇವ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರಂ ಭವ ಸನ್ಯಸಾಚಿನ್ || ೩೩ ||

ಯಾವ ಬಲದಲಿ ಷೇಹಚ್ಛೇಷ್ಠಿಯ |
ಭೂವಲಯದಲ್ಲಾಡುವರೊ ತ |
ಜ್ಞೇವಜೈತ್ಯಕ್ಯಬಲ ಮೊದಲಲಿ ಗ್ರಾಸಿಸಿಹೆ ನಾನು ||
ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಸೈ - |
ನ್ಯಾವಳಿಯು ಹುಲುಗೊಂಬೆಗಳು ನಿ - |
ಜೀವಗಳು ಸೂತ್ರದಲಿ ನಾನಾಡಿರುವ ಪರಿ ನೋಡು
|| ೩೩೨ ||

ನರನೆ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರವೆಲ್ಲವು |
ಹುಯೆ ನೆಲದಲಿ ಜೀವಿಸುವೆಲ್ಲವೆ |
ಯಿರುವುದೇನೈ ಗೊಂಬೆಯಲಿ ಚೈತ್ಯ ಕೌಂತೇಯ ||
ಮುಂದು ಹಾಕಲು ವೇಳೆ ಹಿಡಿದುವೆ |
ಯಿರೆಗಳೆಗಿಯಲಿ ಸೈನ್ಯವನು ಕ - |
ತ್ತರಿಸ ಬಹುದೈ ಕಠಿಣವೇನಿದು ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ||೩೩೩||

ತ್ವರಿತದಲಿ ನೀನೇಳು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ |
ಮಲಿತಿಯಾ ಗೋಗ್ರಹಣಸಂಗತಿ |
ಕುರುಪತಿಯು ಸೈನ್ಯದಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವನು ||
ಕಿರಿನಿರಾಟನ ಕುವರನುತ್ತರ - |
ನಿರುವನೈ ರಣಹೇಡಿರುವನಿಂ |
ಹರಿಸಿದಿಯಲಾ ಶತ್ರುಗಳ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನು || ೩೩೪ ||

ಕುರುಪತಿಯು ಕೇಳಾದಿನದ ದಳ |
ಪರಿಕಿಸಿದರುಪ್ಪಷ್ಟವಿತ್ತೈ |
ಯಿರುವುದಾ ದಳವಿಂದಿನಲಿ ಹತವೀರ್ಯವೆನ್ನಿಂದ ||
ಧುರದೋಳೇ ಹೇಣಗಳ ಪ್ರವಾಹವು |
ಬರುತ ನಿಂತಿದೆ ವ್ಯರ್ಥವೆಲ್ಲವು |
ನರನೆ ನೀನೇಳೇಗ ಕದನಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣನು || ೩೩೫ ||

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಪಾರ್ಥನಿಂತೀ - |
ಕುರುಪತಿಯು ಸೇನೆಯನು ಗೆಲಿದನು |
ಮರೆಯಲೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಭಗದಿ ನಿನ್ನದೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಬಂದೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಮಾತಿದಲ್ಲೈ |
ಧರೆಯು ಸುಖಸಾವ್ಯಾಜ್ಯ ಕೈವಶ |
ಬರುವುಪಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸಂಶಯ ಹರಿದು ನೀನೇಳು || ೩೩೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವು |
ಮರಣಮುಖವಾಗಿಹುದು ಮೊದಲೇ |
ಯಿರುವಿ ನೀನು ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು ಬೇಡ ಸಂದೇಹ ||
ಭರದಿ ನೀನೇರುತ್ತ ರಥದಲಿ |
ಧರಿಸಿ ಗಾಂಡೀವವನು ಕೈಯಲಿ |
ಕುರುಕುಲಾಂತಕನಾಗು ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೆರಿಸಲಾ || ೩೩೭ ||

ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ ಜಯದ್ರಥಂ ಚ ಕರ್ಣಂ ತಥಾನ್ಯಾನಪಿ ಯೋಧನೀರಾನ್ |
ನುಯಾ ದತಾಂಸ್ತ್ವಂ ಜಹಿ ನಾ ವ್ಯಥಿಸ್ವಾ ಯುದ್ಧಸ್ಯ ಜೇತಾಸಿ ರಣೇ ಸಪತ್ನಾನ್ || ೩೪ ||

ಸುರನದೀಸುತ ಭೀಷ್ಮನಿಕ್ಷಾ - |
ಮರಣಿ ನಾಯುವನೆಂತು ರಣದಲಿ |
ಒಂದೆ ನೀನೀ ಚಿಂತೆ ಮಾಡದಿರೈ ಧನಂಜಯನೆ ||
ಗರುಡಿಯಾಚಾರಿಯನು ದ್ರೋಣನು |
ಗುರುವು ಮೋಲಿಪುದೆಂತು ನೀನೀ |
ಪರಿಯು ಸಂಶಯ ತಾಳದಿರು ಕೌಂತೇಯ ನಿಜವಾಗಿ ||೩೩೮||

ವೀರನಿಹನು ಜಯದ್ರಥನು ಸಂ - |
ಪಾರ ಮಾಡುವುದೆಂತು ಯೆಂಬ ವಿ - |
ಪಾರ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ನಿನಗಿದ ಸುಲಭ ಮಾಡಿಹೆನು ||

ಬೀರೆ ನಾಮಾಂಕಿತರಿರುವ ದಳ - |
ವೀರರನು ಮನ್ನಿಸದಲೇಳೈ |
ಧಾರುಣಿಯೊಳಿವರಂಜಿಯು ನಿನಗೇಕೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೩೩೯ ||

ರೂಢಿಪತಿಕೌರವನು ಸೈನ್ಯವು |
ಗೋಡೆಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರದೋಲಿಹು - |
ದಾಡಲೇನದನರಿವೆತುಂಡಿಲಿ ಮಾಸ ಬಹುದಲ್ಲೈ ||
ಕಾಡುವರೆ ರಣರಂಗದಲಿಯೋ - |
ಡಾಡುವುದು ನಿಜ ಭಾಸವಲ್ಲವೆ |
ನೋಡು ನಾನಿದನೆಲ್ಲ ಮೊದಲೇ ನುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಹೆನು || ೩೪೦ ||

ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೆನ್ನ ಬಾಯಲಿ |
ನೀನೆ ನೋಡಿದಿ ಯೆಂತ ಪೇಳ್ದು |
ಹಾನಿಯಾಯ್ತಾಯುಷ್ಯವಾಗಲೆ ಸೇನೆಗಿದಕೆಲ್ಲ ||
ಏನ ನೋಡುವಿ ರಣದಿ ಕೂಡಿತ |
ಸೇನೆಯೆಲ್ಲವು ತೊಗಟೆಯಲ್ಲವೆ |
ಹೀನಚೈತನ್ಯರು ಕಣಾ ನಿನಗೇನ ಮಾಡುವರು || ೩೨೧ ||

ನರನೆ ಬೀಗದೊಳೆಳು ಯುದ್ಧಕೆ |
ಮರಣಮುಖದಲಿ ಮೊದಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ- |
ದರ್ಶಿಸಮೂಹವ ನೀನು ಸಂಹರಿಸೈ ಧನಂಜಯನೆ ||
ಬರಿದೆ ಶೋಕವ ಮಾಡದಿರು ನೀ- |
ನಿರುವಿ ಮತ್ಸ್ಯೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನು |
ಧಾರವ ಗೆಬ್ಬ ದಿಗಂತಕೀರ್ತಿಯ ಘಳಿಸು ಕೌಂತೇಯ || ೩೨೨ ||

ಎತ್ತಿ ಕಡ್ಡಿಯನೊಂದೆ ಹೃದದಿ |
ಯೊತ್ತಿ ಮುರಿಯುವ ತೆರದಲೀ ಪ್ರ- |
ತ್ಯರ್ಥಗಳ ಮೊತ್ತವನು ನೀ ಕತ್ತರಿಸು ತಥ್ಯವಿದು ||

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ--

ಏತಚ್ಚೈಶ್ಚಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ ಕೃತಾಂಜಲಿರ್ನೇಪಮಾನಃ ಕಿರೀಟೀ |
ನಮಸ್ಯತ್ಸಾ ಭೂಯ ಏನಾಹ ಕೃಷ್ಣಂ ಸಗದ್ಗದಂ ಭೀತಭೀತಃ ಪ್ರಣಮ್ಯ || ೩೨೩ ||

ಧರಣಿಸತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗೀಪರಿ |
ಯುರುಹಿದನು ಸಂಜಯನು ಮೋದದಿ |
ಯಿರುವನಲ್ಲೆ ಕುರುಡ ವೂರ್ಣಮನೋರಥೇತರನು ||
ಮರಳ ಕುರುಭೂಪಾಲಗಂದನು |
ಧರಣಿಸತಿ ಕೇಳುತ್ತಲೋಕದಿ |
ಹೋರಲು ಗಂಗಾನದಿಯು ಖಳಖಳನಾದ ವಾಗ್ವಂತೆ || ೩೨೪ ||

ಹರಿಯು ಬಹುಗಂಭೀರನಾದದಿ |
ನರನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಿದನಲಾ |
ಶರಧಿಮಥನದಿ ಮಂದರಾಚಲ ಗರ್ಜಿಸುವ ತೆರದಿ ||
ಸುರಿಯುತಿರೆ ಮಳೆ ಗಗನದಿಂ ಭೋ- |
ರ್ಗರೆವ ಮೇಘನಿನಾದವೋ ಯೋ- |
ಪರಿಯಲಾ ಹರಿ ನುಡಿದನೈ ವಿಶ್ವಾತ್ಮ ಮೂಲಾತ್ಮ || ೩೨೫ ||

ನರನದನು ಕೇಳಿದನು ಕಿಂಚಿ- |
ದ್ಧುರಷವಾಯಿತೊ ದುಃಖ ಬೆಳೆದುಡೊ |
ಆರಿಯಲಾರೆ ಶರೀರವೆಲ್ಲವು ನಡುಗ ಹತ್ತಿದುದು ||

ಸತ್ತಿಹುದು ಪತ್ಯಾದಿಸೈಸ್ಯನಿ- |
ಮಿತ್ತಮಾತ್ರವೆ ನೀನು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಬಿತ್ತರಿಸಲಾನೆಂತು ವಿಸ್ತೃತವಹುದು ತ್ವತ್ಕೀರ್ತಿ || ೩೨೬ ||

ವೈರವನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಮಾಡುವ |
ನೀರರನು ನಾ ಹಿಡಿದಿಹೆನು ಸಂ- |
ಹಾರವನು ಮಾಡಿಹೆನು ನಿನಗಂಜಿಕೆಯೆ ಬೀಡೀಗ ||
ಧಾರಣೆಯ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯನುಖವನು |
ಸೇರಿಯುಪಭೋಗವನು ಮಾಳ್ಕುದು |
ಭೂರಿ ಭಾಗ್ಯವು ನಿನ್ನದಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೩೨೭ ||

ನಿರುತವ್ವನ್ನತ್ತರು ಜಗದೊಳತಿ- |
ದುರುಳರೈ ಬಲಸಂಯುತರು ನಿಮ- |
ಗಿರದೆ ನಿಪ ಹಾಕಿರುವ ಬಾಂಧವರನ್ನು ನಾ ಮೊದಲೆ ||
ಆರೆಗಳೆಯಲಿ ಕೊಂದಿಹೆನು ನಿನ- |
ಗಿರುವುದೇ ಸಂಶಯವು ಯದರಲಿ |
ಧರೆಯೋಳೇ ವಿಜಯವನೆ ದೊರಕಿಸಿ ವಿಜಯ ನೀನಾಗು || ೩೨೮ ||

ಕರಗಳನು ಬೋಡಿಸುತ್ತ ತ್ರೀಶನ |
ಚರಣಕೆರಗುತ ಭಕ್ತವಿನಯದಿ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಿರ ಹರಿಯ ಚರಣದಲಿರಿಸಿದನು ಬಡದೆ || ೩೨೯ ||

ಆಡುವುದಕವನಾಗ ಯತ್ನಿಸೆ |
ಮೂಡಿದುದು ಗದ್ದದಿತಭಾವವು |
ಮಾಡಲಾರೆನು ತರ್ಕವೆಂತೀ ಪರಿಯು ಹುಟ್ಟಿದುದು ||
ಕಾಡುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಶೋಕವು |
ಮೂಡಿದುದೊ ಹರ್ಷಾಂಕುರವು ನಿಜ |
ಮಾಡಿದೈ ತರ್ಕವನು ನೀವೇ ಬಾಣರೀ ಜಗದಿ || ೩೩೦ ||

ವಾರ್ಥನಾಡಿದ ನುಡಿಗಳೆಂದಲೆ |
ಯೊತೆರದ ತರ್ಕವನು ಮಾಡಿದೆ |
ಭೂತಳದೊಳಾರಿಹರು ಹರಿಯಿಂಗಿತವ ತಿಳಿದವರು ||
ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಾಗ ಹರಿಗಾ- |
ವಾರ್ಥ ನುಡಿದನು ಚರಣಕೆರಗುತ |
ಮಾತನಾಡಿದಿಯಿಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ಯೊತೆರದಿ || ೩೩೧ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸ್ಥಾನೇ ಹ್ಯುಷೀಕೇಶ ತವ ಪ್ರಕೀರ್ತ್ಯಾ ಜಗತ್ಪ್ರಹ್ಯಸ್ಯತ್ಯನುರಜ್ಯತೇ ಚ |

ರಂಕ್ಷಾಂಸಿ ಭೀತಾನಿ ದಿಶೋ ದ್ರವಂತಿ ಸರ್ವೇ ನಮಸ್ಯಂತಿ ಚ ಸಿದ್ಧಸಂಘಾಃ || ೩೬ ||

ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ಕಾಲರೂಪನು |
ಅರಿಯಲೀ ವಿಶ್ವವನು ಗ್ರಾಸಿಸಿ |
ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡುವೆ ನಾನೆ ಜಗದೊಳಗೆ ||
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪರಿಯಲೆನ್ನಲಿ |
ಯರುಹಿದಂತಿದೆ ನೆನಪು ಬರುತಿದೆ |
ಖರೆಯೆನುತಲಿದ ಮನ್ನಿಸುವರೆನಗಿಲ್ಲವವಕಾಶ || ೩೬ ||

ಸ್ಥಿತಿಯವನೈಯ ಭೋಗಿಸುವುದೀ- |
ಕ್ಷಿತಿಯು ಮೃತಿಯನು ಪಡೆವುದೆಂತೆ |
ಮತಿಗೆ ಬಾರದು ನೀನು ಕ್ಷಿತಿಯನು ಗ್ರಾಸಿಸುವದೆಂತು ||
ರತಿಪತಿಯು ಪಿತನೆಂದನಾಕ್ಷಣ |
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಕುರುಷೈವ್ಯ ಗ್ರಾಸಿಸಿ |
ಮೃತಿಯು ತರುವೆನು ತೀರಿತಿದಕಾಯುಷ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||೩೬||

ಕಾಲರೂಪದೊಳೇಶ್ವರನು ಜಗ |
ಹಾಳ ಮಾಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲಿದು |
ಕೇಳು ನೀನಿದನಾರಭಿಸಿದಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿಯ ಕಾಲದಲೆ ||
ಕಾಲವೇಳೆಯನರಿಯದಲೆ ವಿಳ- |
ರಾಳರೂಪದಿ ನಾಶ ಮಾಡಲು |
ಮೇಳ ಬಾರದು ಮನದಿ ನಿಜವೆಂತೆಂದು ನಂಬುವುದು
|| ೩೭ ||

ಇಷ್ಟು ಪರಿಯನು ತೋರಿಸಿದನೀ- |
ನೆಷ್ಟು ತರ್ಕವ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ |
ಕಷ್ಟ ಪಡುವಿಯಿದೇಕೆ ವಿಶ್ವವು ಸರ್ವ ಸಾಯದಲಾ ||
ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವಿದಿಷ್ಟು ಕಾಲಕೆ |
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೇ ಸಂ- |
ಕಷ್ಟ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ತೀದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು || ೩೭ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಾವನದ ಭರದೊಳ- |
ಗಿರುವ ತರುಣನು ಮನದಿ ತಂದರೆ |
ತೊರೆದು ಯಾವನ ಮುದುಕನಾಗಲು ಶಕ್ತನಹನೇನು ||
ಇರುವುವೈ ಪ್ರಹರಗಳು ನಾಶೈ |
ನಿರುತ ಹಗಲಿಗೆ ಹಗಲಿನಲಿ ಶ್ರೀ |
ತರಣೆ ನಡುಗಗನದಲಿ ಬಂದಾಕ್ಷಣದಿ ಮುಳುಗುವನೆ
|| ೩೮ ||

ಹರಿಯು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥಗೀ ಪರಿ |
ಯರೆ ಚೋದ್ಯವಿದಾಯ್ತು ನೋಡಲು |
ಹರಿಯು ನುಗುತಲಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ಸಷ್ಟವಾಯ್ತಾಗ ||
ಎರಡುದಳಗಳು ಬಂದು ಸಂಗರ- |
ಕುರವಣಿಸಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ನಿಂ- |
ತಿರುವಪರಿಯನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನೇನ ಹೇಳುವನು || ೩೮ ||

ಕಾಲನೆಯೇ ಮಾತ ಹೇಳಿದಿ |
ಕಾಲನಿರುವಿ ಯುಖಂಡಿತನು ನಿಜ |
ಕಾಲಗಾದರು ಮೂರುಸ್ಥಿತಿಗಳು ಕಾರಾ ಬರುವುವಲಾ ||
ಹೇಳಲೇನದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೇ ಪರಿ |
ವೇಳೆಮಾನದ ವಶದಿ ಬರುವುವು |
ವೇಳೆಸೃಷ್ಟಿಯ ಬರಲು ಸ್ಥಿತಿಯವಡೆಗೆ ಪೋಗುವುವು
|| ೩೯ ||

ಮರಳ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೆನಿತ್ತನು |
ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹ ವಿಶ್ವಚಾಲಕ |
ಮರೆವುವೈ ಕೈಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರಗಳು ||
ಆರೆಗಳೆಗಯಲಿ ಪೂರ್ವದ ಸ್ಥಿತಿ |
ತಿರಿಗಿ ಬಂತೈ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯ |
ಬರುವದನ್ನಯ ಮನದಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ || ೩೯ ||

ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯುಗಳ |
ಸ್ಥಿತಿಗಳಡಗುವುವಲ್ಲವೈ ನಿಜ |
ಮೃತಿಯು ಸಮಯದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಲಯವನೈದುವುವು ||
ಕ್ಷಿತಲಿ ನಿಜವಿದನಾದಿ ತತ್ತ್ವವು |
ಮೃತಿಯುನರಿಯದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
ಮುತಿಯು ಕುಂತಿವಾಯ್ತು ನಿನ್ನೊ ವಚನ ಕೇಳುತಲೆ||೪೦||

ಹರಿಯೆ ನೀನಿಹ ದುಃಖಜಲಧಿಯು |
ತರಣಿಯೆಂಬೀ ಜಿರುದ ಜಗದಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯಲಾಂ ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನು ಸತ್ಯವಿದು ಮಾತು ||
ಅರಿವೆನಿಂದೀಯನುಭವವನಾಂ |
ಹರುಷವಿದು ಗಗನವನೆ ತುಂಬಿತು |
ಪರಮಸುಖದಾನಂದಲಹರಿಗಳೇಳ್ಳುವೀ ಮನದಿ || ೪೦ ||

ಹಂಪಿ ನಿನ್ನೀ ಜಗಗಳ್ಳವು |
ಯಿರುವವೇನೈ ನಿನಗೆ ಭಾರವು |
ಕರಣವಾದುದು ನಿನ್ನದೆನುತಲಿ ತುತಿಪರೈ ಭರದಿ ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದುಪ್ಪರನು ನೀ ಸಂ- |
ಹರಿಸುತಿದುವಿಯಿಗಾಧಮುಹುನು |
ದುರುಳರಕ್ಕುಸರೈಲ್ಲರೋಡುವರಂಜಿ ನಿನ್ನಿಂದ || ೩೯೧ ||

ಸುರರು ಯುಕ್ತರು ಸಿದ್ಧಗಂಧ |
ವರ್ತು ಕಣಾ ಮಾನವರು ಸಚರಣ |
ಚರಣಗತ್ತಿನ ಬೀವರಭವಂದಿವರು ತವ ಚರಣ ||
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀಪರಿಯ ಮುಹುಮಿಯು |
ಹಿರಿದನುತ ನಾ ತಿಳಿದೆಂದಿಲಿ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಚರಣದೊಳಿರಗುವೆನು ಮುದದಿ || ೩೯೨ ||

ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೋರನ್ನಹಾತ್ಮನ್ ಗರೀಯಗೇ ಬ್ರಹ್ಮಣೋಽಪ್ಯಾದಿಕರ್ತ್ರೇ |
ಅನಂತ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ ತ್ವಮಕ್ಷರಂ ಸದಸತ್ತತ್ಪರಂ ಯತ್ || ೩೭ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ- |
ಕರರೆ ರಾಕ್ಷಸರೈಲ್ಲರೋಡುತ- |
ಲಿರುವರೈ ಕಾರಣವ ತಿಳಿಯೆನು ಯೇತಕೋಡುವರು ||
ಪರಿಕಿಸಲು ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ |
ಬರುವುದಲ್ಲೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ |
ಶರಣಿಯುದುಯದೊಳಂಧಕಾರವು ವೋಡುತಿರುವುದಲಾ || ೩೯೩ ||
ಮತ್ತರಾಕ್ಷಸರೈಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ |
ಹತ್ತರದಲಿರಲೆನು ಶಕ್ತರೆ |
ಕತ್ತಲೆಯು ನಿಂತಿರುವುದೇನಾದಿತ್ಯನೆದುನಲಿ ||
ಸೃ ಕಾಶಾಕರನು ನೀನಿಹಿ |
ರಾತ್ರಿಚರತಮಮೊತ್ತವೀವರಿ |
ಕಿತ್ತಿಯೋಡುವುದೇನಿದುಚ್ಚರಿಯಿಲ್ಲ ಜಗದೀಶ || ೩೯೪ ||
ಸಿರಿಯರಸ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ನಿ- |
ನ್ನರಿಯಲಾಯ್ತಂದಿನ ತನಕ ಗೋ- |
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯು ದಿನದಿನದೊಳೆನಗೆ ||

ಇರುವುದೈ ನಿನ್ನಯ ಸುಮೂರ್ತಿಯು |
ಪರಿಪರಿಯ ಜಗತುಗಳೆಗಾದಿಯು |
ಹರಿವೋ ಜಗತುಗಳೆ ಬೃಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂದ || ೩೯೫ ||
ಮಾಧವನೆ ಘನಮುಹುಮ ನಿನಿಹಿ |
ಯಾದಿಮಾಯೆಗೆಯಾದಿಜೀಜನು |
ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣಪರಮಾವಧಿಯೆ ನೋಡೆ ||
ಆ ದಿವಾಕಸರೀಶ್ವರರು ನಿನ- |
ಗಾದರದಿ ವಂದಿಪರು ಸರ್ವರು |
ಶ್ರೀಧರನೆ ದೇವಾಧಿದೇವನೆ ನಿನಗೆ ವಂದಿಪೆನು || ೩೯೬ ||
ನಿರುತಮಂಗಳರೂಪದೇವನೆ |
ಯಿರುವೆ ನೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಾಶ್ರಯ- |
ನಿರುವೆ ನೀನನಿವಾತಿ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತ ನೀನಿರುವೆ ||
ಇರುವೆ ವ್ಯಕ್ತಾತೀತ ಮೂರುತಿ- |
ಯಿರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ |
ಬಂದೆ ಬಿದರುತಲೋಡುವರು ರಕ್ಕಪರು ಮರುಳರಲಾ || ೩೯೭ ||

ತ್ವಮಾದಿದೇವಃ ಪುರುಷಃ ಪುರಾಣಸ್ತ್ವಮಸ್ಯ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪರಂ ನಿಧಾನಮ್ |
ನೇತ್ತ್ವಾಸಿ ನೇದ್ಯಂ ಚ ಪರಂ ಚ ಧಾನು ತ್ವಯಾ ತತಂ ವಿಶ್ವಮನಂತರೂಪ || ೩೮ ||

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಂಗಾದಿಮೂರುತಿ |
ಪರಮಮಾಯೆಯು ಸೀಮೆ ನೀನೇ |
ಯಿರುವೆ ನೀನು ಪುರಾಣಪುರುಷನು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿಲ್ಲ ||
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಶ್ವಗಳ ಚಾಲಕ- |
ನಿರುವೆ ನೀನು ನಿಧಾನ ಬೇವಕೆ |
ಹರಿಯೆ ತ್ವದಧೀನವದು ಭೂತಭವಿಷ್ಣುನಿಜ್ಞಾನ || ೩೯೮ ||

ವೇದನೇತ್ರ ಸುಖಸ್ವರೂಪನು |
ಭೇದರಹಿತಪರಾತ್ಪರನು ನೀ- |
ನಾದಿಮಾಯೆಯು ಸರ್ವಜಗವನು ವ್ಯಾಪಿಸಿಯದು ನಿಜ ||
ಆದಿಮಾಯೆಗೆ ನಿನ್ನ ದಾತ್ರಯ- |
ವಾದಕಾರಣ ಸೃಷ್ಟಿಗೋಡೆಯನು |
ಅದ್ಯ ಪರಮಶ್ರೇಷ್ಠ ತತ್ತ್ವವು ನೀನೇ ವಿಶ್ವೇಶ || ೩೯೯ ||

ಪ್ರಳಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಲ್ಲವು | ತಿಳಿಯಿ ವಿಶ್ವವು ನಿನ್ನ ದಾಟವು |
 ಅಳಿದು ಮಾಯಾಸಹಿತ ನಿನ್ನೊಳು | ನೆಲೆಯ ಕಾಣದನಂತರೂವನೆ |
 ಮುಳುಗಿ ಲಯವಾಗುವುದು ಹೇಳುವೆನೆತು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ || ಯಿಳಿಯೊಳಾರನು ಕಾಣೆ ನಿನ್ನನು ತುತಿಸುವರೆ ಪಟುವು || ೪೦೦ ||

ನಾಯುರ್ಯಮೋಽಗ್ನಿವರ್ತುಣಃ ಶಶಾಂಕಃ ಪ್ರಜಾಪತಿಶ್ಚಂ ಪ್ರಹಿತಾಮದಶ್ಚ |
 ನನೋ ನಮಸ್ತೇನಸ್ತು ಸಹಸ್ರಕೃತ್ವಃ ಪುನಶ್ಚ ಭೂಯೋಽಪಿ ನನೋ ನಮಸ್ತೇ || ೩೯ ||

ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಠತಸ್ತೇ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ ಸರ್ವತ ಏವ ಸರ್ವ |
 ಅನಂತವೀರ್ಯಾಮಿತವಿಕ್ರಮಶ್ಚಂ ಸರ್ವಂ ಸಮಾಪ್ನೋಽಪಿ ತತೋಽಪಿ ಸರ್ವಃ || ೪೦ ||

ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುವಿಶ್ಲೈ |
 ನೀನು ಯಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಾನವಿಶ್ಲೈ |
 ನಾನು ವಂದಿವೆ ನಿನಗೆ ನೀನಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ||
 ನೀನನಂತಸ್ವರೂಪನಲ್ಲವೆ |
 ನೀನು ವಾಯುವು ಜಗಕೆ ದಂಡಪ್ರ- |
 ಮಾಣನಾಗಿಹ ಯಮನು ನೀನೇ ವರುಣ ನೀನೆಯಲಾ
 || ೪೦೧ ||

ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲದ್ದು ತಪ್ಪಕಾರದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ಕಾಣತ |
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದು ||
 ಆರಿಯಲಾರನು ತುತಿಯನತಿಸಿ- |
 ಸ್ತರಿಪುದೆಂತೆಂಬುದನು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಯರನು ನರ ತನ್ನಿತ್ಯುತಿಯ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ || ೪೦೫ ||

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರರ ಏಕದಲಿ ವೈ- |
 ಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ವಾಸಿವ |
 ನೀನೆ ಚಂದ್ರನು ನೀನು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕರ್ತ ಬ್ರಹ್ಮನಲಾ ||
 ನೀನೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗಪ್ಪ ನಿಜನಿದು |
 ನೀನು ಕೇಳೈ ವಿಶ್ವನಾಥನು |
 ನೀನು ಸರ್ವಾಕಾರ ವಿಗತಾಕಾರ ಶರಣೆನುವೆ || ೪೦೨ ||

ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ನರನ ನೀರನ |
 ಹರಿಯು ನೋಡುತ ಪ್ರೇಮಭಾವದ |
 ಭರದಿ ನರನು ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತೆಡೆಬಿಡದೆ ನುಡಿದ ||
 ನರನು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಯೆಮ್ಮೋ- |
 ಸರತಿ ನಮನವ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು |
 ಮರಕೆ ಕೇಳಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ ನೆನಸಿ ಪೇಳಿದನು || ೪೦೬ ||

ನರನು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಹರಿಯನು |
 ಪರಮಪ್ರೇಮದಿ ವಂದಿಸಿದನೈ |
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ಪ್ರಭುಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ ||
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಹರಮೂರ್ತಿ ನೋಡುತ |
 ಹರಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೋ- |
 ಪರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಬಾಯಂದುಚ್ಚರಿಸಿದನಲಾ || ೪೦೩ ||

ಮುಂದೆ ತೋರುವಿ ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋ- |
 ವಿಂದ ನಿನಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ನಿನ- |
 ಗಿಂದಿರುವುದೇ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿನ್ನೆಂದೇಕೆ ಚರ್ಚಿಸಲಿ ||
 ಹಿಂದೆ ನೀನಿಹಿ ಯೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ |
 ವಂದಿಸುವೆ ನಾ ಹಿಂದೆ ಯೆನ್ನಯ |
 ಹಿಂದೆ ನೀನಿರೆ ನಿಜದೊಳದು ನಾರ್ಥಕವೆ ಪೋಣಾಯ್ತು || ೪೦೭ ||

ಹರಿಯು ಪರಿಪರಿಯವಯವಂಗಳ- |
 ನಿರದೆ ನರನೀಕ್ಷಿಸುತ ಮನದಲಿ |
 ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ತಿರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆಂದ ||
 ಮೆರೆವ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತನು |
 ಹರಿಯು ರೂಪದ ಕಂಡು ವುನರವಿ |
 ಯುರುಹಿದನು ನರ ತಿರಿಗೆ ಹರಿಗೆ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ || ೪೦೪ ||

ವಂದ್ಯವಂದ್ಯ ಮುಕುಂದ ಹರಿ ಗೋ- |
 ವಿಂದ ನಿನಗೆಲ್ಲದ ಬಂದುದು |
 ಹಿಂದೆಮುಂದಿದು ನೀನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವಿ ||
 ಎಂದಿಗಾದರು ಶಕ್ಯವೇ ನಿ- |
 ನ್ನಂದಚಂದಗಳಂಗಳ ಪರಿ- |
 ಯಿಂದ ವರ್ಣಿಪುದೆನೆಗೆ ನರಮಶಕನಿಗೆ ಯತಿತಾಂಗೆ || ೪೦೮ ||

ವರಿಸುವೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯಂಗಳಿಂ ನಾ- |
ನಿಂದು ನಿನಗಮಿತಾಂಗನಿಗೆ ನಿ- |
ಸ್ಸಂದ ಒಣ್ಣಿ ಪುದೆಂತು ನಿನ್ನ ಹುದವರಿಸಿತಬಲವು ||
ಎಂದಿಗೂ ನೀನಮಿತುಕ್ರಮು- |
ಸಿಂಧು ನಾನಿಹೆ ಬಂದು ಕರುಣಾ- |
ಸಿಂಧು ನಿನ್ನಗಾಂ ವಂದಿಸೆನು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತನಿಗೆ || ೪೦೯ ||

ಮೆರೆವ ಗಗನವು ಗಗನಮಯವಾ- |
ಗಿರುತ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲ್ಲವೆ |
ಯಿರುವೆ ನೀನಾಪರಿಯಶ್ಚೆ ಸರ್ವಸ್ಥ ಸರ್ವಮಯ ||

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣಶ್ಚಿದಿ |
ಭರಿತನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುವೆನು |
ತೆರೆಗಳಾದರು ತ್ವೀರಸಿಂಧುವಿನಲ್ಲಿ ತ್ವೀರವಲಾ || ೪೧೦ ||
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗವಿದು- |
ವಿರುವುದೇನಣಾರೇಣುಭರಿತನು |
ಯಿರುವಿಯಲ್ಲವೆ ಬಂದುದನುಭವ ಮನದೊಳಂದಿನಲಿ ||
ಅರಿಯೆ ನಾ ಪ್ರತಿತಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವ- |
ನುರಗರಾಜನ ಬಿಹೈವಾನಿರು- |
ವಿರಲು ಸಾಲವು ಚರಣದಲಿ ಮಸ್ತಕವನವಿಸುವೆ || ೪೧೧ ||

ಸಖೇತಿ ಮತ್ವಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ ಹೇ ಕೃಷ್ಣ ಹೇ ಯಾದವ ಹೇ ಸಖೇತಿ |
ಅಜಾನತಾ ಮಹಿಮಾನಂ ತನೇದಂ ಮಯಾ ಪ್ರಮಾದಾತ್ಪ್ರಣಯೇನ ವಾಪಿ || ೪೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವೀಪರಿ |
ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯದಲಿ ಯೋ- |
ವರೆಗೆ ನೆಂಬಿಸೆನುತ್ವ ವರ್ತನವಾಯ್ತು ನಿನ್ನೊಡನೆ ||
ಇರಲಿ ಸಾಕಿದು ನೆಂಬಿತನನ್ನೆ |
ಹರಿಯೆ ನಾರಥಿಯಾಗಿ ಯೆನ್ನಯ |
ಮೆರೆಸುವಿಯಲಾ ಬಂಜಿತನವನು ಶುರತನವಾಯ್ತು || ೪೧೨ ||

ಆರೆ ಯದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ತಿಳಿಯದೆ |
ದೊರಕಿರಲು ಪೀಯೂಷ ಕೈಯಲಿ |
ಮರುಳನಂದದೊಳದನು ಸ್ಥಳಸಂಮಾರ್ಜನಕ್ಕಿಚ್ಛೆ ||
ದೊರಕಿರಲು ಸುರಧೇನು ತಿಳಿಯದೆ |
ಕುರಿಯ ಮರಿಯನುತಿದ್ದೆ ನಲ್ಲವೆ |
ಸ್ವರಶರ್ವತವೊಡೆದು ಪುಡಿಬಿಂ ತಳಹದಿರುನಿಟ್ಟೆ || ೪೧೩ ||

ನುರತರುವ ನಾ ಕಡಿದು ಬೇಲಿಗೆ |
ಮರುಳನಂದದಿ ಹಚ್ಚಿದಿನಲಾ |
ದೊರಕಿರಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಗಣಿಯೊಡೆದು ಕಲೆಂದು ||
ದುರುಳಪಶುಗಳನೊಡಿಸಿದೆನ್ನೆ |
ಪರಿಚೆಯದ ಲಾಭವನು ಘಟಿಸದೆ |
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನನು ದೂರಮಾಡಿದೆ ಭಾಗ್ಯಹರಿಯಿತಲಾ || ೪೧೪ ||

ಹರಿಯೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನಿಂದಿನ |
ಧುರಭಯಂಕರವಿಹುದು ಮೆರೆದುದು |
ಯಿರುವೆ ನೀ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪು ಪರಮಾತುಮನು ನೋಡಿದರೆ ||
ಅರಿಯದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿನ್ನಯ |
ಧರೆಯೋಳಿ ಮಾನವರು ನೋಡುವ |
ಪರಿಯಲೀ ಸಾರಥ್ಯವನು ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿಸುವೆ || ೪೧೫ ||

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಯೆ ನಿನ್ನ ನರಿಯದೆ |
ದುರುಳದುರೋಧನನ ಕಡೆಗಾ- |
ವಿದೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೀಶನೆ ದೂತನಂದದರಿ ||
ಇರುವೆ ನೀ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಿಜ |
ಪರಿಯನರಿಯದೆ ನಿನ್ನ ನಾನಾ- |
ಪರಿಯಲಿಮ್ಹಯ ಬಂಜಿನಂದದಿ ತುಟಿ ಸಿದವಲ್ಲ || ೪೧೬ ||

ಹರಿಯೆ ಯೋಗದಮಾಧಿಯು ನೀ- |
ನಿರುತ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲಿ ನಾ |
ನರನು ಪಾಮರ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಮಾಡಿದನು ||
ಕರೆದೆ ನಿನ್ನನು ತುಚ್ಛಭಾವದೋ- |
ಳರೆ ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣ ಗವಳಿಗ |
ಮರಳ ಬಿಟ್ಟೆಯು ಕೋರ ಪ್ರೀತಿಸಂಪರ್ತನೇ ಯೆನುತ || ೪೧೭ ||

ಯ ಚ್ಚಾವಹಾಸಾರ್ಥಮಸತ್ಪ್ರತೋಽಸಿ ನಿಹಾರಶಯ್ಯಾಸನಭೋಜನೇಷು |
ಏಕೋಽಥವಾಪ್ಯಚ್ಯುತ ತಕ್ಷಮಕ್ಷಂ ತತ್ ಕ್ಷಾಮಯೇ ತ್ವಾಮಹಮ್ರಮೇಯಮ್ || ೪೨ ||

ಆದಿವುರುಷನು ವಿಷ್ಣುಕೈ ನೀನು ।
 ನಾಂದಿವಿಷ್ಣು ನಿನ್ನ ಹಿಂದಕೆ ।
 ನೀ ದಯಾನಿಧಿ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಕೂತರಲು ಮುಡದಿ ॥
 ನೋಡದಿಂದಲಿ ಭಾವನೆನುತ ವಿನಿ ।
 ನೋಡವಚನವನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು ।
 ಆಪಾದಿವಿಷ್ಣು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನಲಿ ನೀನು ಯಾರೆಂದು ॥ ೪೧೮ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಬರೆ ।
 ಭರದಿ ನಿನ್ನ ಸಮಾನಸ್ವರೂಪನು ।
 ತೆರದಿ ಮಾನವ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಕೊಡದಿರಲು ॥
 ತಿರಿಗಿ ಗರ್ವದ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ನಾನು ।
 ನಿರದೆ ಹಿಂದಿರಗಿದೆನು ನೀನಾ ।
 ಪರಿಯು ನೋಡುತ ಕಾಲಗೈರಗದೆಯಲ್ಲವೇ ಹರಿಯೆ ॥ ೪೧೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯು ।
 ಹರಿಯೆ ನಾನುಸಮರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ ।
 ಒಂದೆ ಗರ್ವದಿ ನಿನ್ನ ಹಿಂಧಾಕುಕ್ತ ನಾ ಮುಂದೆ ॥
 ಅರಮನೆಯಲಾ ಸಭೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ।
 ಹಿರಿತನವ ನಾ ಕೊಳುತ ನಿನ್ನನು ।
 ಒಂದೆ ತುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಯೆನ್ನಯ ಪಂಚ ಮೆರೆಸಿದೆನು ॥ ೪೨೦ ॥

ಅರಿಯಲಾರದೆ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
 ಬಂದೆ ನಿನಗುಸಹಾನ ಮಾಡಿದೆ- ।
 ನಿರುವುದೇನೈ ಯೆನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ॥
 ಅರಿತೆನಿಂದಿಗೆ ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪನು ।
 ಸ್ವರಣಪಥದಲಿ ಬಂದುದೆನ್ನಯು ।
 ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ತನವು ಯೆನ್ನನು ಛೇ ಯೆನುವುದಲ್ಲೆ ॥ ೪೨೧ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನೊಳು ದಂಡುಪಟ್ಟವು- ।
 ನಿರದೆ ನಾನಾಡಿದೆನು ಸ್ವರೂಪದಿ ।
 ಗರುಡಿಯಲಿ ನಾ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವೆ ನಿನೊಳಿಡಿದೆನು ॥
 ಹರಿಯೆ ನಾನಾ ಲೆತ್ತಪಗಡಿಯು ।
 ಭರದಿ ನಿನ್ನನು ಬೈದುಹಿಲ್ಲವೆ ।
 ದೊರಕಿರದೆ ಸುಂದರಸುವಸ್ತುವ ಬೇಡಿದೆನು ಹರದಿ ॥ ೪೨೨ ॥

ಹರಿಯೆ ನೀ ಸರ್ವವು ನಿರುತ್ತಿ ।
 ಬಂದೆ ನಿನಗುಪದೇಶಮುಂದಿನಿ ।
 ನರನು ನಿನಗೇನಾಗ ಬೇಕೆಂದೆನುಕೆ ಜಬರಿಸಿದೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ತಪ್ಪುಗ- ।
 ಕೆರದೆ ಯೆನ್ನಿಂದಾದುವೈ ವಿನಿ ।
 ಸ್ವರಿಸಲಾರೆನು ಮೂರುಲೋಕವು ಸಾಲಗೈಯವಕೆ ॥ ೪೨೩ ॥

ಮುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನಯ ಚರಣ ವೇಳುವೆ ।
 ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನೆ ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ।
 ಚೇಷ್ಟೆನಕಲಿಗಕೂಡುವೈ ಯಾತೆರದೊಳುಪವರ್ಧ ॥
 ಸಿಟ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಪ್ರೇಮವ- ।
 ನಿಟ್ಟು ಭೋಜನಕಾಗಿ ಕರೆಯಲು ।
 ಕೆಟ್ಟ ಮೋಲೆಯು ಮಾಡಿ ಸಿಟ್ಟಲಿ ಕುಳಿತೆನ್ನೆ ಹೊರಗೆ ॥ ೪೨೪ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತೇವುರದಲಾಂ ।
 ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಬದಿಗೆ ಮಲಗಿದೆ- ।
 ನಿರದಲಾ ಸಂಶಯವು ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಹೇ ದೇವ ॥
 ಅರಿತೆ ನೀ ಯಾದವನೆನುತಲೆ ।
 ಕರೆದೆ ಗವಳಗ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನುತಲಿ ।
 ಒಂದೆ ನಾ ನಿನಗಾಣಿಕಪಥವ ಹಾಕುತಿದ್ದೆನಲಾ ॥ ೪೨೫ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ನಿನೊಡನೆ ನಾ ।
 ಸಲಿಗೆಯಿಂದಾಸನದೊಳೊಂದೇ ।
 ಕುಳಿತಹೆನು ಮುಂದಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಮಾತ ಕೇಳದಲೆ ॥
 ಗಳಗೆಗಳಿಗೆಯೊಳಾಯಲಾ ವು- ।
 ಪ್ಪಳವವಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೆನು ।
 ತಿಳಿಯದತಿಪರಿಯದು ಹುಟ್ಟಿತವಟ್ಟಿಯೊತೆರದಿ ॥ ೪೨೬ ॥

ಹರಿಯೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯಲಾಂ ವಿನಿ ।
 ಸ್ವರಿಸಿ ಹೇಳುವುದೆಂತು ಯೆನ್ನಿನ- ।
 ದಿರದೆ ತಪ್ಪು ಸಹಸ್ರವಾಗಿವೆ ತಿಳಿಯತೆನಗಿಂದು ॥
 ಅರಿಯಲಾನಪರಾಧರಾಶಿಯೆ- ।
 ಯಿರುವೆ ನಾನು ಸಮಕ್ಷವಾಗಲಿ ।
 ಯಿರಿಯದೆ ಪರೋಕ್ಷದಲಿ ಮಾಡಿದ ದೋಷಪಳನೆಲ್ಲ ॥ ೪೨೭ ॥

ಜಲಜನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ತಾಯಿಯು ।
 ಯೆಳೆಮಗುವಿನಪರಾಧವೇಶಿಕೆ ।
 ತಿಳಿಯೆ ನೀ ತಾಯೆನಗೆ ಜಲಕನಜ್ಞ ನಾ ನಿನ್ನ ॥
 ಮಲಿನರಾಡಿಯು ಕೆಸರೆನುತ ನದಿ- ।
 ಗಳನು ತೊರೆವೆನೆ ನಾಗರನು ಕೇ- ।
 ಕಳೆಯೊಳೆಲ್ಲದ ನದಿಗಳನು ಸ್ವೀಕರಿಸನ್ನೆ ಭರದಿ ॥ ೪೨೮ ॥

ತಿಳಿಯದಾಗಲಿ ತಿಳಿದೆಯಾಗಲಿ |
 ಗೆಳೆಯನೆಂಬುವ ಭಾವವನೆ ನಾ |
 ಕೊಳುತ ಮನದಲಿ ತಪ್ಪುಗಳ ಮಾಡಿದನಸಂಖ್ಯಾಕ ||
 ಮುಳಿಸಿನಿಂದ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದೆ |
 ತಿಳಿಯತೆನ್ನರಪರಾಧವಿಂದಿಗೆ |
 ನಳಿನನಾಭನೆ ಕ್ಷಮಿಸು ಸೆರಗೊಡ್ಡುವೆನು ವಿನಯದಲಿ || ೪೨೯ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನದು ಸಹನಶೀಲನೆ |
 ಯಿರುವುದೀ ಪೃಥ್ವಿಯಲೆನುತಲೆದು |
 ಧರಿಸಿಹುದು ಸುಕರಾಚರದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ತಿಳಿದಿಹೆನು ||
 ಅರಿತಿಹೆನು ನಿನ್ನನು ವಿನಂತಿಯ |
 ಹರಿಯೆ ಮಾಡ್ಡರದೆಷ್ಟೊ ಕಡಿಮೆಯು |
 ಪರಿಯನರಿಯೆನತಕ್ಕರ್ಥ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ || ೪೩೦ ||

ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ ತ್ವಮಸ್ಯ ಪೂಜ್ಯಶ್ಚ ಗುರುರ್ಗರ್ವಿಯಾನ್ |

ನ ತ್ವತ್ಪವೋಽಸ್ಯ ಭೃಥಿಕಃ ಕುತೋಽನ್ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯೇಽಸ್ಯ ಪ್ರತಿಮಪ್ರಭಾವಃ || ೪೩ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆ ಯೊದಿಸ |
 ವರಿತೆ ನಾನು ಯುಧಾರ್ಥ ಸಚರಾ- |
 ಚರದ ನೀನುಕ್ತತಿಬೀಜವು ತಿಳಿಯತಿದಿನಲಿ ||
 ಸುರವರಾದಿಗಳಿಗೆ ನೀನಾ- |
 ಗಿರುವಿಯುಧಿದೈವತವು ವೇದಗ- |
 ಕರಿಯುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಚೋರಭ್ಯವೇನೆಂಬೆ
 || ೪೩೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಾ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಪರಿ- |
 ಯರಿಯೆನ್ನೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದಿ ಗಗನವ |
 ಒರುವುದು ಸಮಾವೇಶವೆಲ್ಲವು ಗಗನಮಂಡಲದಿ ||
 ಸರಿಯುಹನು ನಿನಗಾರು ಜಗದಲಿ |
 ಮರಳಿ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕನಿಶ್ಚೈ |
 ಯರಿಯಲಿದನಾಡುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ವದವ ತಿಳಿದಿಹೆನು || ೪೩೨ ||

ಸರಸಿಬಾಸನನಿಗೆ ವೇದಗ- |
 ಕವ ಪರಿಯಲಿ ಕಲಿಸಿದಾತನು |
 ಪರಮಗುರು ನೀನಲ್ಲವೇ ವಂಚಿಸಿದ ವೇಳೆನಗೆ ||
 ಸರಿಯರನ ಗಂಭೀರ ಮೂರುತಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೈ |
 ನಿರುಪಮನು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಗುಣಗಣಂಗಳಲಿ || ೪೩೨ ||

ಹರಿಯೆ ವಿಪ್ಲವ ಸಾಕು ನಿನಗಾ- |
 ನೋಲೆವೆ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿಯನುಭವ- |
 ಯಿರುವೆ ನೀನೋರ್ವನೆ ಕಣಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಸರಿಯು ಮಿಗಿಲಾರಿಲ್ಲ ನಿನಗೈ |
 ಯಿರದು ಪಾರವು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಗೆ |
 ಯರಿಯೆನಿದ ವರ್ತಿಸಲು ಶಕ್ತರ ಮೂರುಲೋಕದಲಿ || ೪೩೪ ||

ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಣವ್ಯ ಪ್ರಣಿಧಾಯ ಕಾಯಂ ಪ್ರಸಾದಯೇ ತ್ಸಾಮಹವಿೂಶವಿದ್ಯಮ್ |

ಪಿತೇವ ಪುತ್ರಸ್ಯ ಸಖೇವ ಸಖ್ಯಃ ಪ್ರಿಯಃ ಪ್ರಿಯಾಯಾರ್ಹಸಿ ದೇವ ಸೋಛಾಮ್ || ೪೪ ||

ಅರುಹುತೀಪರಿ ನರನು ದೇವನ |
 ಚರಣದಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರೆಗಿದ- |
 ನರರೆ ನಾತ್ಪ್ರೀತವೆಂಬುಭಾವಗಳುದಯಿಸಿದುವವಗೆ ||
 ಕೊರಳಸಿರ ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದುವಾತಗೆ |
 ಮರಳಿ ನುಡಿದನು ದೇವಗೀಪರಿಗೆ |
 ಹರಿಯೆ ನೀನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗೈ ಯೆನ್ನ ಮೇಲೀಗ || ೪೩೫ ||
 ಹರಿಯೆ ನಾನಪರಾಧಶರಧಿಯೊ |
 ಕರದೆ ಮುಳುಗುತ ತೇಲುತ್ತಿರುವೆನು |
 ಕರವ ಪಸರಿಸುತೆನ್ನ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ ತಾರಿಸೆಲಾ ||

ಇರುವಿಯಾಪ್ತನೆನುತ್ತು ನಿನ್ನ- |
 ನ್ನರಿಯದಾದೆನು ವಿಶ್ವವಾಲಕ |
 ಬಂದೆ ನಿನಗುಪಮಾರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ ಕೊಡದೆ ಮಾನವನು || ೪೩೬ ||
 ನೀನು ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನೆನುತಲಭಿ- |
 ಮಾನದಲಿ ತುತಿಮುತಿರೆ ನಿನ್ನ- |
 ನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ಯವರ ನಿಂದಿಸಿ ಬೈಯುತ್ತಿದ್ದೆನಲಾ ||
 ನೀನು ತುತಿಭಾಷನನು ನಿಜವಿದು |
 ನಾನು ತಿಳಿಯದೆ ನನ್ನ ತುತಿಮುತಿ- |
 ಮಾನವೂರ್ವಕ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು ನೀನು ಮಾಡುವುದ || ೪೩೭ ||

ಲೇಸದೇವನೆ ಯೆನ್ನ ಕೈಯಿಂ |
 ಸಾರಿಪರಾಧಗಳು ಘಟಿಸಿದು |
 ವೀವಿನರ ಮಾದುವರೆ ಶಕ್ಯವೆ ಸೀವೆಯಿಲ್ಲವಲಾ ||
 ಕಾಪದೇವನು ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪನು |
 ಾವ ಪರಿಯಲಿ ಕ್ಷಮೆಯು ಬೇಡುವೆ |
 ಭಾವಭಕ್ತಿಯಲಿರಗುವೆನು ತವ ಪಾದದಲಿ ದೇವ || ೪೩೮ ||

ಪ್ರಾಣಸಖನಿಂ ಬಿಡನಗೆ ಸಂ |
 ಮಾನವೆಂಜೀ ಯಾಶೆಯಿಲ್ಲದೆ |
 ನೀನು ಬಳಸಿದಿ ಯೆಂಜಲಿಗಳ ರಾಜಸೂಯವಲಿ ||
 ಪ್ರಾಣಸಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ ತೊರೆದಿಧಿ |
 ಮಾನವರು ಸರ್ವಾಪರಾಧವ |
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಹೇಳುವರೆ ಸಂಕೋಚವೇನಿಹುದು || ೪೪೦ ||

ಕಂದ ಮಾಡಿದ ದೋಷವೃಂದವ |
 ತಂದ ಮರದೊಳಗಿಡುವನೇ ನೀ |
 ನಿಂದು ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನ ಪರಾಧಕೋಟಿಗಳ ||
 ಕುಂದನೊಡನೆ ಮಿಶ್ರತೆಯು ಸಂ |
 ಒಂಧವನು ನೀ ಮರೆತು ಯೆನ್ನ ಸು |
 ಕಂದನಂದದಿ ಕಾಯೊ ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ಸಿರಿಯೊಡೆಯ || ೪೩೯ ||

ತನುಮನೋಧನಗಳನು ಪತಿಗ |
 ಪಣವ ಮಾಡಿದ ಸತಿಯು ಪತಿಡ |
 ಶನವದಾಗಲು ಬಚ್ಚಿಡುವಳೇ ಮನದ ಗುಹ್ಯವನು ||
 ಲನಿತು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳ ನೀ |
 ನೆನಗೆ ಕ್ಷಮಿಸುವುದೆನುತ ನಾನತಿ |
 ವಿನಯದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನೊಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ || ೪೪೧ ||

**ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿಕೋಽಸ್ಮಿ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಭಯೇನ ಚ ಪ್ರವೃಥಿತಂ ಮನೋ ಮೇ |
 ತದೇವ ಮೇ ದರ್ಶಯ ದೇವ ರೂಪಂ ಪ್ರಸೀದ ದೇವೇಶ ಜಗನ್ನಿವಾಸ || ೪೫ ||**

ಇಂದು ತೋರಿಸು ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನೆಂದು ನಾ ಹರ ಹಿಡಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು |
 ಕಂದನಂದದಿ ಭಂದವನು ನೀ ಸಂದಣಿಸಿದೆಯಲಾ ||
 ಮುಂದೆ ರಾಜಾಂಗಣದಿ ಸುರತರು |
 ತಂದು ಹಳ್ಳೆನಲಾಕ್ಷಣದಿ ನೀ |
 ತಂದು ಹಚ್ಚಿದಿ ಕಾಮಧೇನುವ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ
 || ೪೪೨ ||

ಧನ್ಯನಾದೆನು ನಾನು ಜಗದಲಿ |
 ಯವ್ಯರಿಗೆ ಯತಿದುರ್ಲಭವ ಸಂ |
 ಪನ್ನರೂಪವ ನೋಡಿ ನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಲಾ ||
 ನಿನ್ನದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನಿನ್ನ ಶಂಕರಬ್ರಹ್ಮಮುಖ್ಯರು |
 ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡಿಲ್ಲ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲವಲಾ || ೪೪೫ ||

ಪಾಶ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆನಗಾ- |
 ಕಾಶದೊಳಗಿನ ತಾರೆ ಬೇಕೆಂ |
 ದಾಶೆ ಹಿಡಿದರೆ ನೀನು ಕೇಳಾ ತಾರೆ ಕೊಟ್ಟಿಯಲಾ ||
 ಆ ಶತಿಯು ಬೇಕೆನಗೆ ಚಂದುಸಿ- |
 ನಾಶೆ ಬೇರಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಲು |
 ತೋಷದಿಂದಾ ಚಂದ್ರಮನ ನಿನ್ನಿತ್ತಿಯಾದಲಿಕೆ || ೪೪೩ ||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರವುರಾಣಕಾದರು |
 ಬೋಧವಾಗದ ತನ್ನರೂಪವ |
 ಸಾದರದಿ ನೀನೆನಗೆ ತೋರಿಸಿದೆಯೊ ಮುರಾಂತಕನೆ ||
 ಮಾಧವನೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಿಂದೆನು |
 ಗಾದುವೈ ಜನ್ಮಂಗಳಗಣಿತ- |
 ವೀದಿವಸ ನೋಡಿದೆನು ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವರೂಪವನು || ೪೪೬ ||

ದೊರಕಿಸಲು ಸೀಯೂಷ ಬಹುಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಶ್ರಮವೆಂದು ಮಳೆಯಿಂ |
 ಸುರಿಸಿದೆಯಲಾ ಸುಧೆಯ ನಾಲಕುಮಾಸ ಪರ್ಯಂತ ||
 ಧರಿಯನುತಮಹಸನ ಮಾಡತ |
 ಸ್ವರಿತವನೆ ಸಾಲಾಗಿ ಬಿತ್ತಿದಿ |
 ಹರಿಯೆ ನೀನೇ ಪರಿಯಲೆನ್ನ ಬಯಕೆ ತೋರಿಸಿದಿ || ೪೪೪ ||

ಹಿಂದೆ ನಾನಿದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲೆ |
 ಯಿಂದು ನಾನದ ನೋಡಿ ಬಿಚ್ಚಿನು |
 ಯೆಂದಿಗಾದರು ಬಾರದೀಪರಿ ರೂಪ ಗೋಚರಕೆ ||
 ಮಂದವಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ಮೇಣದು |
 ಬಂದವುಡ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪನೆ |
 ಯಿಂದಲಾದರು ನೆನೆಯಲಾರದ ವಿಶ್ವರೂಪವನು || ೪೪೭ ||

ಕಣ್ಣಿನಿಂದೀ ರೂಪ ನೋವ್ವರೆ |
ಧ್ಯಾನವಲ್ಲವೆ ನಾನು ನೀನು ಪ್ರ- |
ಸನ್ನನಾದಿಯೆನುತ್ತು ಬಾಯಿತ್ತಿ ಲಾಭವನುಸಮವು ||
ಅನ್ಯದ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳರು |
ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲಿ ನೋವ್ವರೇನಿದ |
ಚಿಕ್ಕಯಾತ್ಮಕ ನೋಡಿ ರೂಪವ ಚಕಿತನಾದೆನಲಾ || ೪೪೮ ||

ತೀರಿತೀಗಲೆಯಾಶೆ ವಿಶ್ವಾ- |
ಕಾರ ನೋಡಿದೆ ಬೆದರಿ ಪೋದಿನು |
ಬೀರೆಯಾಗಿಕೊಡೊಂದು ಬಯಕೆಯು ಹೇಳಲೇ ನಿನಗೆ ||
ಹೇ ರಮಾವತಿ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಜಾ- |
ಯಾರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಶ- |
ರೀಕಕಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ || ೪೪೯ ||

ಜಡಜನಾಭನೆ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
ಸಡಗರವ ನಾನೆಂತು ಮಾಡಲಿ |
ಹಿಡಿಯಲೆಂತೀ ನಿನ್ನ ದೇಹವನೆನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ||
ನುಡಿವುದಾದರೆ ಯಾವ ಮುಖದಲಿ |
ಹಿಡಿದುದಾದರೆ ಯಾವ ಕೈಯೆ- |
ನ್ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀಜಗದೊಡೆಯ ದೇವನೆ ತಿಳಿಯಲಾರೆನಲಾ
|| ೪೫೦ ||

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುವುದು ಅಥವಾ |
ಮೇಲೆ ಗಗನವನಷ್ಟು ಹಿಡಿದುದು |
ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ನಾಗರದಲಿ ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು ||
ಖೂಳತನವೈ ತಿಳಿವುದೆನಗದು |
ಲೀಲೆ ನಾಕೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
ತಾಳು ನಿನ್ನಯ ಹಿಂದಿನಾಕಾರವನು ನೋಡದಲಿ || ೪೫೧ ||

ಇಷ್ಟು ಬಯಕೆಯು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆ |
ನಿಷ್ಪವನು ನೀ ತೀರಿಸೈ ಸಂ- |
ಕಷ್ಟವನು ಪರಿಹರಿಸು ತಾರಕ ನೀನು ಜಗಕ್ಕೆ ||
ಸೃಷ್ಟಿ ಸಚರಾಚರವ ನೋಡುತ |
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತದ ತನ್ನ ನಿಲಯ- |
ಕೃಷ್ಣ ಬಂದೇ ಮಲಗಲಿಟ್ಟಿ ಸ ಮಾನವನ ತೆರದಿ || ೪೫೨ ||

ಹಯೆ ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಸಂ- |
ದರಸ್ವರೂಪವೆ ಯೆನ್ನ ಸಮನೋ- |
ಹರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿವ್ಯಕ್ತವಲಾ ತೋರಿಸದ ನೀನು ||
ಇರುವುದದು ಯೋಗಕೆ ವಿರಾಮವು |
ಇರುವುದದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ದ್ಯೋಯವು |
ಯಿರುವುದದು ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದ ಫಲವು ವಾಂಛಿತವು || ೪೫೩ ||

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಘಟವ ವಿ- |
ಚಿತ್ರರೂಪವದಲ್ಲನೇ ಕೇಳೆ |
ಮತ್ತೆ ದಾನಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಪುಣ್ಯ ಘಟಿಸಿದರು ||
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಾ ಚತುರ್ಭುಜ |
ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದೆನಿನ್ನಿಗಿ |
ಚಿತ್ರದಲಿಯುತ್ಕಂಠೆಯಾಗಿದೆ ನೋಡಲಾತೆರನ || ೪೫೪ ||

ದೂರವಾಡೀಯಂತರಯುವ |
ತೋರಿಸು ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯು |
ಬೀರೆಯವರಿಂಗಿತವನರಿವೆ ಪಂಡಿತನು ನೀನು ||
ಸಾರಬಲಧರ ಕೃಷೆಯ ಪಾರಾ- |
ಸಾರ ವಿಶ್ವಾಧಾರ ಪೂಜ್ಯಾ- |
ಕಾರ ಗುಣಗಂಭೀರ ಮಾಪ್ಯ ವಿಷ್ಣುವಿದ ದೂರ || ೪೫೫ ||

ಕಿರೀಟಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತಮಿಚ್ಛಾಮಿ ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಹಂ ತಥೈವ |

ತೇನೈವ ರೂಪೇಣ ಚತುರ್ಭುಜೇನ ಸಹಸ್ರಬಾಹೋ ಭವ ವಿಶ್ವಮೂರ್ತೇ || ೪೫೬ ||

ಎಂತು ವರ್ಣವೆ ನಿನ್ನರೂಪದ |
ಕಾಂತಿಯನು ನೀಲೋತ್ಪಲಕೆ ಬಹು |
ಚಿಂತೆ ಬಂತ್ಯೆ ನಿನ್ನ ರೂಪವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ||
ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಗಗನಕಿರವತಿ |
ಸಂತಸವು ಬಾಯಾರಿ ಹೋಯಿತು |
ಕಂತುತ ನಿನ್ನಂಕಾಂತಿಯು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ || ೪೫೭ ||

ಎಂದ್ರನೀಲವಸಾನತೇಜವು |
ಬಂದುವೋ ಮರಕತಕೆ ಕೈಗಳು |
ಬಂದುದೋ ಅನಂದಕೀ ಕೈಯೆಂದು ತೆರನಾಗಿ ||
ಸುಂದರದ ಸುಮನೋಹರದ ನಿ- |
ನ್ನಂದವನು ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸೆ |
ಕಂದರುಸನಂದಲಿ ಚಾನೂತ್ತರಶರೀರವದು || ೪೫೮ ||

ಶರದಿ ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮುಕುಟಕೆ |
 ಬರುವುದೈ ಬಹುಶೇಷ ನಿನ್ನಯ |
 ಮೆರೆವ ಮಸ್ತಕದಿಂದ ತೋರ್ವುದು ಚಂದ ಗೋವಿಂದ ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಂಗದ ಸುತೇಜದಿ |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಶೋಭೆ ಕೇಳೈ |
 ಸರಸಭೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಮತ್ತಿತರಗಳ ಪಾಡೇನು || ೪೫೮ ||

ಕೊರಳಮಾಲೆಯು ವೈಜಯಂತಿಯು |
 ಮೆರೆವುದಿಂದ್ರಾಯುಧದ ಮಧ್ಯವೊ |
 ಕರದೊಳಿಹ ಗದೆಯೆಂತು ವರ್ಣಪೆನದು ಮಹೋದಾರ ||
 ದುರುಕರಕ್ಕವರಿಗೆ ಭರದಿಂ |
 ಕರೆದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡುವುದು |
 ಕರದಿ ಮೆರೆವಿ ಚಕ್ರವೆಂತ್ಯೆ ಸಾವ್ಯ ಕಾಣುವುದು ||೪೫೯||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀತೆರದ ಸುಂದರ |
 ವಿರುವ ದಿವ್ಯಚತುರ್ಭುಜದಲೇ |
 ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಾಣಲಿಚ್ಛಿಪೆ ತೋರಿಸದ ನೀನು ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಪರಿಯು ನೋಡತ ಕಣ್ಣುಗಳು ಬಹು |
 ಪರಿಯಲಂಜಿಸುವೇನ ಹೇಳಲಿ ತೋರಿಸಾರೂಪ || ೪೬೦ ||

ಕುಸುಮತರಪಿತ ನೋಡಲದನೇ |
 ಹಸಿದುವೆನ್ನಯ ದಣಿದ ಕಣ್ಣುಗ- |
 ಕುಸುರಲೇನದ ನಿನ್ನ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯದು ||
 ನುಸುಳುತಿಹುದೈ ದೃಷ್ಟಿಗದೆ ಸಂ- |
 ತಸವ ಕೊಡುವುದು ವಿಶ್ವರೂಪವು |
 ವಿಷಮ ತೋರ್ವುದು ಬೇಡವೆನೆಗಿದು ಘೋರತರರೂಪ || ೪೬೧ ||

ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ನಿನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯೆ |
 ಭುಕ್ತಿಮುತ್ತಿಗೆಳೆರಡ ಕೊಡುವುದು |
 ಭಕ್ತೆ ನಿನ್ನಾಂ ತೋರಿಸೆನಗಾ ಮೂರ್ತಿ ಸುಂದರವ ||
 ಶಕ್ತಿ ಹೋಯಿತು ದೃಷ್ಟಿಕ್ಕಗಿತು |
 ವ್ಯರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ಶ್ರಮವ ಕೊಟ್ಟೆನು |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿದೀ ವಿಶ್ವರೂಪವನಾವರಿಸೊ ನಿನ್ನ || ೪೬೨ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ ರೂಪಂ ಪರಂ ದರ್ಶಿತಮಾತ್ಮಯೋಗಾತ್ |
 ತೇಜೋಮಯಂ ವಿಶ್ವನಾನಂತಮಾದ್ಯಂ ಯನ್ನೇ ತ್ವದನೈನ ನ ದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಮ್ || ೪೭ ||

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನ ನುಡಿಯು ಕೇಳುತ |
 ಪರಮು ಚೋದ್ಯದಿ ಶೇಷನಾತಗೆ |
 ಧರೆಯೊಳಸ್ತರ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಂತಿರುವ ಮರುಳರನು ||
 ಅರಿಯದವಿಚಾರದಲಿ ನೀನೀ |
 ಪರಿಯನಾಡುವಿ ಅಭವೇನಿದು |
 ಯಿರುವುದೇ ಸಾವಾನ್ಯ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ನಿನಗಾಯ್ತು ||೪೬೩||

ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾದರೆ |
 ಯಿರುವುದೈ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವು |
 ಬರುವುದಾರಿಗೆ ಹೇಳು ನಿನ್ನಂತ್ರೇ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ ||
 ಅರಿಯಲಂತೇಕರಣಪೂರ್ವಕ |
 ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪವ ತಯಾರಿಸಿ |
 ಪರಮಭಗವದ್ಭಕ್ತ ನೀನೇದಾನು ತೋರಿಸಿದೆ || ೪೬೪ ||

ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರೇಮಭಕ್ತಿಗೆ |
 ಮರುಳನಾದೆನಲಾ ಧನುಜಯು |
 ಧರೆಯೊಳದ ತೋರವ ನಿಮಿತ್ತದಿ ಗುತ್ಯಕಮನಿರುವ ||

ಪರಮು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವನೆ ನಾ- |
 ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿ ದೃಢವನೇರಿಸಿ |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯು ಕಲಶವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆನು ನಿನ್ನ || ೪೬೫ ||

ಇದುಮಖಂಡವನಾದಿರೂಪವು |
 ಯಿದರಿನಾದುವು ಸಗುಣರೂಪಗ- |
 ಇದರಿನಾದುವು ಮತ್ಸ್ಯಕೂರ್ಮಾದಿಗಳು ಜಗದೊಳಗೆ ||
 ಇದುವೆ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನರೂಪವು |
 ಯಿದುವನಂತವು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ- |
 ವಿದುವೆ ದೃಢವಾಗಿದ್ದು ಸರ್ವಾರಂಭಕಾರಣವು || ೪೬೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ರೂಪವನು ನಿ- |
 ನೊರತು ಕೇಳದವಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳ- |
 ಗಿರದು ಶಕ್ಯವು ಸಾಧನದಲದ ಲಭಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ||
 ಧರೆಯೊಳಸ್ತರು ಕಂದುದಿಲ್ಲೇ- |
 ಪರಿಯು ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೀ- |
 ವರಿಗೆ ನಾನದ ತೋರಿಸಿದೆನ್ನಿ ನಿನಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ || ೪೬೭ ||

ನ ವೇದಯಂಜ್ಞಾಧ್ಯಯನ್ಯೈರ್ನ ದಾನ್ಯೈರ್ನ ಚ ತ್ರಿಯಾಭಿರ್ನ ತಪೋಭಿರುಗೈಃ |
 ಏವುರೂಪಃ ಶಕ್ಯ ಅಹಂ ನ್ಯಲೋಕೇ ದ್ರಷ್ಟುಂ ತ್ವದನ್ಯೇನ ಕುರುಪ್ರವೀರ || ೪೮ ||

ಬರುತಲೇ ವಿಶ್ವಸ್ತಗೂಪದ |
 ವರೆಗೆ ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ಮೌನವ |
 ಧರಿಸಿದರು ಯಾಜ್ಞಿಕರು ಸ್ವರ್ಗದ ತನಕ ಬಂದವರು ||
 ಮರಳಿದರು ಸಾಧಕರು ಯೋಗದೊ |
 ಇರುವುದೈಯಾಯಾಸವೆನುತಲಿ |
 ತೊರೆದನ್ನೆ ಬೇಗದಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸವೆಲ್ಲವನು || ೪೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿತ್ತರ್ಯರೂಪವ |
 ನಿರದೆ ನೋಡುತಲುತ್ತ ತಪವಾ |
 ಚಿರಸುವರು ನಿಂತೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟರು ತಪದ ಸಾಧನವ ||
 ಮರಳಿ ತಪವಾಚಿರಿಂ |
 ಗಿರದು ಲಭ್ಯವೆಂದು ದೂರದೊ |
 ಇರುವೆನ್ನೆ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವನು || ೪೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿರಿ |
 ಗಿರದು ಸುಲಭವು ವಿಶ್ವರೂಪವು |
 ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಸಕ್ತ ಜನರಿಗೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಬರುವೆನ್ನೆ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಕರ್ಮದ |
 ಗರುವದಿಂದಾಸಕ್ತಲೋಕದ |
 ವರೆಗೆ ಬಂದರು ಲಭ್ಯವೇ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪವಿದು || ೪೯ ||

ಸರಸಿಜಾಸನ ನೋಡಲಿಲ್ಲೇ |
 ಸರಿಯ ಕೇಳೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ |
 ನಿರುವುದೇನನ್ನರಿಗೆ ಲಭ್ಯವು ರೂಪವೀದ್ಯತವು ||
 ಧರೆಯೋಳೇ ರೂಪಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನು |
 ಸರನು ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಕಣಾ ನಿನ |
 ಗಿರದೆ ತೋರಿಸಿದನು ಧನಂಜಯು ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವಿದು || ೫೦ ||

ಮಾ ತೇ ನ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ ನಿಮೂಢಭಾವೋ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ರೂಪಂ ಘೋರಮೊದ್ಯಜ್ಞಮೇದಮ್ |
 ವ್ಯಪೇತಭೀಃ ಪ್ರೀತಮನಾಃ ಪುನಸ್ತ್ವಂ ತದೇವ ಮೇ ರೂಪಮಿದಂ ಪ್ರಪಶ್ಯ || ೫೧ ||

ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಪರಮದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನು |
 ಬರಿದೆಯುಂಜುವುದೇಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಬಿಡು ಬಿಡೀ ಭಯವ ||
 ಇರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಮಿಗಿಲಾ |
 ಗಿರುವ ಸುಖಸಾಧನವು ನೋಡೈ |
 ದೊರಕಿದರೆ ಪೀಯೂಷನಾಗರ ನಿನಗಕನ್ನಾತು || ೫೧ ||

ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರೆ ಕಾಮಧೇಯವು |
 ತಿನಿಸ ಹಾಕಲು ಕಷ್ಟವನುತಲಿ |
 ಮುನಿಸಿನಿಂದನೋಡಿಸುವುದಿದು ಬಾಣತನವೇನೈ || ೫೨ ||
 ಶೀತಕಿರಣನು ಮನೆಗೆ ಬಂದತಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲಾ |
 ಶ್ರೆತ್ಯದುಪಚಾರವನು ಮಾಡಿದರುಷ್ಟ ಕಾಲದಲಿ ||
 ಭೂತಳದೊಳೇ ಪರಿಯು ಸೇವೆಯು |
 ಶೀತವಲ್ಲಾ ದಾಹಿಯೆನುತಲಿ |
 ಭೀತಿಯಿಂಮಾ ಶೀತಕಿರಣನ ಬೈದ ಪುಯಾಯ್ತು || ೫೩ ||

ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವೆನೆಂಮು ಭಯದಲಿ |
 ತೊಲಗಿದಂತಾಯ್ತುಲ್ಲವೇ ನೀ |
 ತಿಳುಗೆಡುಕನಂದದಲಿ ವರ್ತಿಸಿದೆಯೊ ಧನಂಜಯನಿ ||
 ಒಲಿದು ನಿನಗೀಶ್ವರನು ಚಿನ್ನದ |
 ಹೊಳವ ಗುಡ್ಡವನೊಂದ ಕೊಟ್ಟಿರೆ |
 ಕೊಳಲು ಭಾರವೆಂದು ನೀನದ ತ್ಯಜಿಸಿದಂತಾಯ್ತು || ೫೩ ||

ನರನೇ ಮೂಡುವಿ ಹೋಗು ದೂರಕೆ |
 ತರಣಿಗೀಪರಿ ನುಡಿದ ತೆರದಲಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಒರಲು ಕೈಯೊಳೆ ? ||
 ಅರಿಯದಿದರ ಮಹತ್ತ್ವವೆಂದ ನೀ |
 ತೊರೆಯು ಒಪುದೇ ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಯರಿಯೆನೆಂತೀ ತೂರವಾರ್ಥನು ಹೇಡಿಯಾದವಲಾ || ೫೪ ||

ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯೋದಯದಿ ಚಿಂತಾ |
 ಮಾಣಿಯು ದೊರಕಲು ಧರಿಸದಲಿ ನೀ |
 ನೆಲೆಸಿ ಭಾರವೆಂದು ತ್ಯಜಿವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ನರನೇ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಒರಲು ಕೈಯೊಳೆ ? ||
 ಅರಿಯದಿದರ ಮಹತ್ತ್ವವೆಂದ ನೀ |
 ತೊರೆಯು ಒಪುದೇ ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಯರಿಯೆನೆಂತೀ ತೂರವಾರ್ಥನು ಹೇಡಿಯಾದವಲಾ || ೫೪ ||

ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಕುರುಒಸಂದದೊಂ ।
 ಳ್ಲ ವರ್ತನವಾಯ್ತು ನಿನ್ನದು ।
 ಬಲ್ಲವನಲಾ ನೀನು ನಿನಗೇನೀಗ ಹೇಳುವುದು ॥
 ಸುಳ್ಳುಭಾಯೆಯನಪ್ಪಿ ಸತ್ಯತೆ ।
 ಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಿಯೊ ।
 ಸೊಲ್ಲ ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ಕೇಳಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವುದು ॥೪೭೭॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮೂರ್ತಿ ಸಾಕೃತಿ ।
 ಧರಿಸಿ ಶಂಖಗದಾದಿಗಳ ಗೋಲೆ ।
 ಚರಕೆ ಬರುತಿಹ ರೂಪ ಸತ್ಯವದಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ॥
 ಬಂದೆ ನೀನು ಚತುರ್ಭುಜದಿ ಮೆರೆ- ।
 ದಿರುವ ರೂಪಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದಿಯಿಲ್ಲಾ ।
 ಆರಿಯಿತ್ತೇ ನಿನಗಾಸ್ವರೂಪವು ಮಿಥ್ಯವಿಹುದೆಂದು ॥ ೪೭೮ ॥

ಬಿಡು ಬಿಡೈ ನೀನಾಶೆ ಮಾಡದೆ ।
 ಷಡಶರೀರಚತುರ್ಭುಜದ ನೀ ।
 ಸಡಗರದಿ ಸೇವಿವುದು ಶಾಶ್ವತ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ॥
 ಪಡೆವಿಯಾದರು ಭೀತಿ ಮನದಲಿ ।
 ಯಿಡು ಧನಂಜಯ ಭಕ್ತಿಯಿದರಲಿ ।
 ನುಡುವೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಲೇ ಕಲ್ಯಾಣ ನಿನಗಿಹುದು ॥ ೪೭೯ ॥

ಧಾರಣೆಯಿಲ್ಲಾ ಲೋಭಿ ಹೊರ ವ್ಯಾ- ।
 ಪಾರ ಮಾಳ್ವನು ನಿಜವು ತನ್ನ ಶ- ।
 ರೀರ ಹೊರಗಾಡಿಸುವ ಮನ ಧನರಾಶಿಯಿಲ್ಲಿದುವ ॥

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತುಭೋಕ್ತಾಸ್ವಕಂ ರೂಪಂ ದರ್ಶಯಾಮಾಸ ಭೂಯಃ ।
 ಆಶ್ವಾಸಯಾಮಾಸ ಚ ಭೀತಮೇನಂ ಭೂತ್ವಾ ಪುನಃ ಸೌಮ್ಯವಪುರ್ನುಹಾಹಾತ್ಮಾ ॥ ೫೦ ॥

ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ನುಡಿದನರಸಗೆ ।
 ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ ।
 ಧರಿಸಿದನು ನರರೂಪವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
 ಆರರೆ ಚೋದ್ಯವಿಡೀನು ನೋಡಲು ।
 ಯಿರುವುದಿದು ದೇವಾಧಿದೇವನ ।
 ನಿರುತ ಭಕ್ತರೋಕಾಡುತಿರುವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೆ ನಿಜವು
 ॥ ೪೮೪ ॥
 ಇರುವನೈ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
 ವರಪರಬ್ರಹ್ಮನು ಕಣಾ ತಾ- ।
 ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟನು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಭಕ್ತಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥

ಹಾರುವುದು ನಿಜ ಪಕ್ಷಿ ಗಗನದಿ ।
 ಚಾರುಪ್ರೀತಿಯು ಗೊಡಿನಲ್ಲಿಯಿ ।
 ಹಾರಲಾರದ ಮರೆಯ ಮರೆವುದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದಡೆಯು ॥೪೮೦॥

ತುರುವು ಮೇಯಲು ಹೋದರಡವಿಗೆ ।
 ಕರುವ ಮರೆವುದೆ ತಿರಿತರಿಗಿಯದು ।
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕರುವಿರುವ ಹಟ್ಟಿಯಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ॥
 ನರನೆ ಕೇಳಲಿ ಪರಿಯಲಿನ್ನೀ ।
 ತೆರದ ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ನೀ- ।
 ನಿರಸು ಪ್ರೇಮವ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತವು ॥ ೪೮೧ ॥

ಹೊರಗಿನುಪಚಾರಕ್ಕೆ ನೀನದ ।
 ಕರಚತುಷ್ಪದ ಮೂರ್ತಿಯನು ಸ್ವೀ- ।
 ಕರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳಾಗುವುದೈ ಸಮಾಧಾನ ॥
 ಮರೆಯ ಬೇಡಲಿ ವಾಕ್ಯವೆನ್ನಯ ।
 ತಿರಿತರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಹಿತವನು ।
 ಯೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ಯಿರಿಸ ಬೇಡೈ ನಿನ್ನ ಭಾವವನು ॥ ೪೮೨ ॥

ಹಿಂದೆ ನೀನಿದ ನೋಡಿದಿತ್ತೈ ।
 ಯೆಂದು ಮನದಲಿ ಭೀತಿಯಾಯಿತು ।
 ಕುಂದ ವಾಡದೆ ಪ್ರೇಮವಿರಿಸೈ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ॥
 ಇಂದು ನಿನಗಾನಂದದಿಂದಲಿ ।
 ಸುಂದರಸುಮೂರ್ತಿಯನು ತೋರಿಸೆ- ।
 ನೆಂದು ಶ್ರೀಗೋವಿಂದ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ॥ ೪೮೩ ॥

ಹರಿಯು ಸರ್ವಸ್ವವನು ಕೊಟ್ಟರು ।
 ಹರುಷ ಬಾರದು ನರನ ಮನದಲಿ ।
 ನರನು ಬೇಡಿದ ವಸ್ತು ಕೊಡಲವಗಪ್ರಿಯವದಾಯ್ತು ॥ ೪೮೫ ॥
 ಪರಿಪರಿಯಿಲ್ಲಾ ವಧುವನೀಕ್ಷಿಸಿ ।
 ವರನು ತ್ಯಜಿಸುವ ಪರಿಯಿದಾಯಿತು ।
 ಹಿರಿದು ರತ್ನಕೆ ಬಂದೆ ದೂಷಣ ಕೊಡುವ ಪರಿಯಾಯ್ತು ॥
 ಹರಿಯು ತನ್ನತ್ಯುಷ್ಣರೂಪವೆ ।
 ನರಗೆ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ ।
 ಯಿರುವುದೇನಾಪ್ರೇಮಭರಕನ್ನತ್ತ ಜಗದಿ ಸರಿ ॥ ೪೮೬ ॥

ಕರಗಿಸುತ್ತಲಾ ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾಭರಣ ಮಾಡುತ್ತ |
 ಬಂದಿ ನೋಡಾಭರಣ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಸುತ ||
 ಅರಸಿಕನು ಕೈಬಿಸಿದರೆ ಚಿನ್ನಾ- |
 ಭರಣವನು ಕರಗಿಸುತ್ತಲೆರಡನೆ |
 ಸರತಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಮಾಳ್ ಪರಿಯಾಯ್ತುಲ್ಲಿದು ನೋಡು
 || ೪೮೭ ||

ಚಾರು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ |
 ಮೂರುತಿಯು ಪಾರ್ಥನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ |
 ಬಾರದೆಯೆನುತಲಿ ತೋರಿಸಿದನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವನು ||
 ಘೋರವಿದು ವಿಕರಾಳ ಬಹುಗಂ- |
 ಭೀರವೆನುತಾ ಪಾರ್ಥ ಬೆದರಲು |
 ತೋರಿಸಿದನಾ ಹಿಂದಿನ ಚತುರ್ಭುಜದ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ||
 | ೪೮೮ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ತೆರದಿ ಶಿಷ್ಯನು |
 ಗುರುವಿಗರುಹಲು ಶಿಷ್ಯ ವೇಳದ |
 ತೆರದಿ ಕಣಿಯುವ ಗುರುವ ನೋಡಿದಿಯೆ ಚಗತ್ತಿನಲಿ ||
 ಹರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯು ಪಾತ್ರನಾಗಿಹ |
 ನರನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಧನ್ಯನಲ್ಲವೆ |
 ಧರೆಯೊಳಿದು ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ ಯೆಂದ ಸಂಜಯನು
 || ೪೮೯ ||

ಹರಿಯು ಭುವನಗಳನು ವ್ಯಾಪಿಸು- |
 ತಿರುವ ತೇಜವ ವಿಶ್ವರೂಪದೋ- |
 ಳಿರುವುದನು ಕೇಳಡಗಿಸಿದನೈ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯಲಿ ||
 ಮರವೆದ್ದಿಲ್ಲವು ಬೀಜದಲಿ ಮೇ- |
 ಣಿರದೆ ಪರಮಾತ್ಮದಲಿ ಬೀಜವು |
 ಯಿರದೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಯದರಲಿ ತೇಜ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು
 || ೪೯೦ ||

ನಿಡ್ಡಿಯಿಂದೆಚ್ಚತ್ತ ಕೂಡಲೆ |
 ಬದ್ಧ ಸ್ವಪ್ನದ ಲೀಲೆಯೆಲ್ಲವ- |
 ಬದ್ಧವಾಗಿಯೆ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲವೆ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಲಾ ||
 ಶುದ್ಧ ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ತೋರಲು |
 ಬಿದ್ದು ಹೋಯ್ತಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು |
 ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಸ್ವರೂಪ ಬಂತ್ಯೆ ಪಾರ್ಥನೆದುರಿನಲಿ || ೪೯೧ ||

ಸೂರಿಯನ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲೆಯೆ |
 ಸೇರಿ ಲಯವಾಗುದು ನಿಜವಿದು |
 ವಾರಿಧಿಯಲಿ ಭರತಿಯವಾಗುವುದು ವಾರಿಧಿಂಶು ||

ಚಾರು ಮೇಘಶ್ರೇಣಿಗಳು ನಿಜ |
 ಹಾರಿ ಲಯವಾಗುವುವು ಗಗನದಿ |
 ತೋರಿತೀಪರಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ ಲಯವು ಕೃಷ್ಣನಲಿ || ೪೯೨ ||

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ವರೂಪದಿ |
 ಮೆರೆದುಡೈ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪದ |
 ಪರಿಪರಿಯು ನಿರಿಗಳದು ವಿತತಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ||
 ನರನಿಗದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತೋರ್ದನು |
 ಪರಿಕಿಸಿದನೈ ಬಣ್ಣವಳತಿಯು |
 ನರಿವೆ ಬಾರಡು ನರನ ಮನಕೆಂದಾಗ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು || ೪೯೩ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ ವ್ಯಾಪಿಸಿದಾರ್ಥ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೂಪವು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ಸಂ- |
 ಪುಷ್ಪವಾಯಿತು ದೇವ ತಾಳ್ದನು ನರಶರೀರವನು ||
 ಶಿಷ್ಯಪಾರ್ಥನು ಬೆದರಿ ಪ್ರೋಗಿಹ- |
 ನೆನ್ನೆನುತ ಕರಣದಲಿಯುಭಯವ- |
 ಕೊಟ್ಟನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು ಕಲಿಧನಂಜಯುಗೆ || ೪೯೪ ||

ನರನಿಗೇಕಾಯೇಕಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ |
 ಸುರನಗರ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು |
 ಬರಲು ಮೇಣಿಚ್ಚರಿಕೆ ಚೋದ್ಯವ ಪಡೆವ ತೆರನಂತೆ ||
 ನರನಿಗೀಪರಿ ಚೋದ್ಯವಾಯಿತು |
 ಗುರುಕೃಪಾಂಜನ ಡೋಲೆಯೆ ಶಿಷ್ಯನಿ- |
 ಗಿರದೆ ನಾಕ್ಷಾತ್ರಾರವಾಗುವ ತೆರದಲಾಯಿತಲಾ || ೪೯೫ ||

ಹರಿಯು ಮೂರ್ತಿ ಚತುರ್ಭುಜವು ಗೋ- |
 ಚರಿಸಿತ್ತೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥಗದರಿಂ |
 ಹರುಷವಾಯಿತು ಹೇಳಲೇನದ ತಬ್ಬದಿಂದಾನು ||
 ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಪರಿ ಭಯಂಕರವಡಗಿತೆಂದಾ |
 ನರನ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರವುಕ್ಕಿ ಬಂದುದಲಾ || ೪೯೬ ||

ಕಾಲನನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಪ್ರಳಂಭದ |
 ಗಾಳಿಯಂ ಬಿಡುಗಡೆಯನಾಂತೆ |
 ಯೇಳು ಜಲನಿಧಿಗಳನು ಕೈಯಿಂದೀಸಿ ಹೋಗಿರಲು ||
 ಮೇಳವಿಷ್ಟದಾನಂದವಾಪರಿ |
 ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಪಾರ್ಥನು |
 ಹೇಳಲೇನಾ ರೂಪದಿಂ ನರಗಾಯ್ತು ಸಂತಸವು || ೪೯೭ ||

ತರಣಿಸುಸ್ತಾಪಲಕೆ ನವೆಯಲು |
 ಬರುವನಾಕಾಶದಲಿ ಚಂದ್ರನು |
 ಮೆರೆವನಾ ಶಾರಿಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿ ಗಗನದಲಿ ||
 ಹರಿಯ ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪ ಲಯವಾ- |
 ಗಿರಲು ಮೇಘಶ್ಯಾಮಕೃಷ್ಣನು |
 ಮೆರೆದನೈ ಜಿಷ್ಣುವಿನ ರಥದಲಿ ರುಚಿರತರಮೂರ್ತಿ || ೪೯೮ ||

ಗೋತ್ರಜರು ಕೌರವರು ಕೇಳ ಕುರು |
 ಜ್ಞೇತ್ರದಲಿ ಬಂದಿಹರು ಸರ್ವರು |
 ಶತ್ರುಗಳ ರೂಪದಲಿ ನಿಂತಿಹರವರ ನೋಡಿದನು ||
 ಅಸ್ತಶತ್ರುಗಳಿಂದಲೇ ಸ- |
 ವ್ರತತತಮಂಟಪದ ಮಧ್ಯದಿ |
 ವಾರ್ಧ ನೋಡಿದನೈ ಸ್ವರಥದಲಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯನು || ೪೯೯ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ನಾನುಷಂ ರೂಪಂ ತವ ಸೌಮ್ಯಂ ಜನಾರ್ದನ |
 ಇದಾನೀನುಸ್ಮಿ ಸಂವೃತ್ತಃ ಸಚೇತಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಗತಃ || ೫೦ ||

ನರನು ಬೀಡಿದ- ರೂಪವನೆ ಶ್ರೀ- |
 ಹರಿಯು ಕರುಣದಿ ತೋರಿಸಿದನೈ |
 ಹರುಷದಿಂದಾ ವಾರ್ಧ ನುಡಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನೊಳು ||
 ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ರೂಪ ನೋಡುತ |
 ತಿರಿಗಿ ಜೀವಕೆ ಜೀವ ಬಂತ್ಯೆ |
 ಯರೆರೆ ನಿನ್ನಾ ವಿಶ್ವರೂಪವು ಬಹುಭಯಂಕರವು || ೫೦೦ ||

ನರನು ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ಶರಣಿಯಲಿ ಕೈಯಿಂದಲೀಸುತ- |
 ಲಿರಲು ನಿನ್ನ ಚತುರ್ಭುಜದ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಲಾ ||
 ಹರಿಯೆ ದ್ವಾರಕೆಯೊಡೆಯ ವೀರರ |
 ವರಮುಕುಟಮಣಿ ನೀನು ದರ್ಶನ |
 ಭರದಿ ಕೊಡುತೆನ್ನನು ಕಣಾ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ ಗೋವಿಂದ || ೫೦೪ ||

ಜಡಜನಾಭನೆ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಯ- |
 ನೋಡೆದು ಭೀತಿಯ ತಾಳಿ ಸಹಮನ- |
 ವದವಿ ಸೇರ್ದು ನೋಡಲಾಪರಿ ಹೋಯ್ತುಹಂಕಾರ ||
 ಜಡತೆ ಬಂತ್ಯೆ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ಗಡಣಕೇನೆಂಬಿನು ಚಮತ್ಕೃತಿ |
 ನುಡಿಯು ಜಿಟ್ಟಿದು ಜಿಹ್ವೆ ಕಿವಿಗಳು ಶ್ರವಣ ಜಿಟ್ಟುವಲಾ
 || ೫೦೧ ||

ನರನು ನಾನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ವ್ರಿವ ಬೆಂಕಿಯಲೋಣಗಿ ಹೋಗಿಹ |
 ಮರವಲಾ ನೀನಮೃತಮೇಘವು ಶ್ಯಾಮವರ್ಣವಲಾ ||
 ಸುರಿಸಿ ಕರುಣಾಮೃತದ ವೃಷ್ಟಿಯು |
 ತಿರಿಗಿ ನೀನೀ ಮರವ ಚಿಗಿಸಿದಿ |
 ಹರಿಯತೆನ್ನೆಯ ಮನದ ಸಂಶಯವಿಂದು ಬದುಕಿದೆನು || ೫೦೫ ||

ನರನ ಕೇಳ ತದ್ವೇದನಗರದೋ- |
 ಕರಸನ್ನಿಲ್ಲದರಾಜಕತೆಯೇ |
 ಮೆರೆದುದೈ ಶ್ರೀವಿಶ್ವರೂಪದ ದರ್ಶನದ ಭರದಿ ||
 ಹರಿಯ ಮೇಘಶ್ಯಾಮಮೂರ್ತಿಯು- |
 ನಿರದೆ ರಥದಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ |
 ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಂದದಿ ಶುದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದುವು || ೫೦೨ ||

ನರನು ಪ್ರಕೃತಕೆ ನೀರಡಿಸಿ ಬಹು- |
 ತರದಿ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾಗಲು |
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಒಯ್ಯೂಷಸಾಗರ ಗಂಟು ಜಿದ್ದಿಯಲಾ ||
 ಇರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ |
 ಮರಕೆ ನವಸಲ್ಲವವು ಚಿಗಿಯಿತು |
 ಹರಿಯೆ ನಾನದ ವಿಸ್ತರಿಸಲಸಮರ್ಥನೀ ಜಗದಿ || ೫೦೬ ||

ಮರಳಿಯಂತೆಕರಣಸುಖದಿಂ- |
 ದರುಹಿದನು ಕಲಿವಾರ್ಧ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ಧರಿಸಿದೀ ನರದೇಹ ಕಂಡೆನು ನಾನು ಕಣ್ತುಂಬ ||
 ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ರೂಪದರ್ಶನ |
 ಘರದಿ ಕೊಡುತಲಿ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿದ |
 ಕರುನಿಗಾಕಳು ಕರೆದು ಮೊಲಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯಾಗುತಲಾ || ೫೦೩ ||

ಹರಿಯೆ ಹೃದಯಾಂಗಣದೊಳಾನೀ- |
 ಹರುಷವಲ್ಲಿಯ ಹಚ್ಚಿರುವೆನೈ |
 ಸುರಸಫಲ ಬರುವುದು ಕಣಾ ಪರಮಾತ್ಮದರ್ಶನವು ||
 ಧರೆಯೊಳದ ಸೇವಿಸರು ಧನ್ಯರು |
 ದೊರೆಯುತಿದಿಗೆ ಭಾಗ್ಯವೀ ಪರಿ |
 ಕರುಣಿಸಿದಿ ನೀನೆಂದು ನುಡಿದನು ಹರಿಗೆ ಫಲ್ಲಣನು || ೫೦೭ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಸುದುರ್ದರ್ಶಮಿದಂ ರೂಪಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾನನಸಿ ಯನ್ಮಮ |

ದೇವಾ ಅಸ್ಯಸ್ಯ ರೂಪಸ್ಯ ನಿತ್ಯಂ ದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ || ೫೨ ||

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ- |
 ತ್ವರವನ್ನಿತ್ತನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು |
 ನರನೆ ನೀನೀ ವಿಶ್ವರೂಪದಿ ಪ್ರೇಮವಿಡ ಬೀಳ್ಕೆ ||
 ಬರಲು ಬೇಕಾ ರೂಪಕೆನೆ ನೀ- |
 ಹೊರಗಿನುವಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೆ |
 ಕರಚತುಷ್ಟಯ ಮೂರ್ತಿ ನನ್ನಪಯೋಗಕಾಗುವುದು || ೫೧೨ ||
 ಮರೆಯಬೇಡಿ ಪೇಟ್ಟ ತತ್ತ್ವವೆ |
 ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೀ ಧನಂಜಯ |
 ಕುರುಡನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೇನೈ ಚಿನ್ನಗುಡ್ಡವದು ||
 ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುವನು |
 ಪರಿಯದಾಯಿತು ನನ್ನ ತಪ್ಪಿದು |
 ಯೆನು ತಪ್ಪು ಮನಸಿನ ಭಾವದಂದದಲಿ || ೫೧೯ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀ ವಿಶ್ವರೂಪವೆ |
 ನಿರದೆ ತೋರಿಸಿದನು ಸುಲಭದಲಿ |
 ಹರನು ಕಂಡಿಲ್ಲಿದನು ಬಹುವರಿ ತಪವ ಮಾಡಿದರು ||
 ಪರಿಪಯಲಪ್ಪಾಂಗಯೋಗದ |
 ಪರಮಸಾಧನಕೆಹುದಸಾಧ್ಯವು |
 ಸುರವರರಿಗಾಯುಷ್ಯ ಸಾಲದು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಿದನು || ೫೧೦ ||
 ಸುರವರರು ಮುನಿವರರು ಬಲುತ್ತ- |
 ತ್ವರರಿಹರು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ದರುತನವು ಬೇಕೆಂದು ಚಾತಕರಂತೆ ಕಾಯುವರು ||
 ನರನೆ ನೀ ಸುಲಭದಲಿ ನೋಡಿದ |
 ಮರೆವೆ ವಿಸ್ತೃತ ವಿಶ್ವರೂಪವೆ |
 ಸುರವರರು ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಂಡುದಿಲ್ಲವಲಾ || ೫೧೧ ||

ನಾಹಂ ವೇದೈರ್ನ ತಪಸಾ ನ ದಾನೇನ ನ ಚೇಚ್ಛಯಾ |

ಶಕ್ಯ ಏವಂವಿಧೋ ದ್ರಷ್ಟುಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾನನಸಿ ಮಾಂ ಯಥಾ || ೫೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ದರುತನಕೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ಸಾಧನ- |
 ವರಿಯುತ್ತಿದ ಹಿಂತಿರುಗಿರುವು ವೇದಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ||
 ಪರಿಪಯ ಸಾಯಾಸತಪಗಳು |
 ಧರೆಯೋಳಿ ರೂಪವನು ಕಾಣವು |
 ಮರುಳೆ ಯಜ್ಞಕೆ ದಾನಧರ್ಮಕೆ ಲಭ್ಯವಿದುವಲ್ಲ || ೫೧೨ ||

ಯೆನುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವೇಪರಿ |
 ಯೆನುವ ರೂಪವ ಕಾಣಬಹುದೈ |
 ಪರಮಶುದ್ಧಾಂತಕರಣದಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ||
 ದೂರಕುವುದು ಕೇಳಿ ವಿಶ್ವರೂಪದ |
 ದರುತನವು ತದ್ಭಕ್ತರೇಷ್ಯನಿ- |
 ಗರಿಯಲೈ ನಿಜತತ್ತ್ವವಿದನಾಂ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದನು || ೫೧೩ ||

ಭಕ್ತ್ಯಾ ತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯ ಅಹಮೇವಂವಿಧೋಽರ್ಜುನ |

ಜ್ಞಾತುಂ ದ್ರಷ್ಟುಂ ಚ ತತ್ತ್ವೇನ ಪ್ರವೇಷ್ಯಂ ಚ ಪರಂತಪ || ೫೪ ||

ವಾರಿದಾವಳಿಯಿಂದ ಹೊರಟೆವ |
 ನೀರಧಾರೆಗಳಿಗೆ ಧರೆಯಾ- |
 ಧಾರವಲ್ಲದ ನೋಡು ಬೇರಾಧಾರವೇನಿಹುದು ||
 ಮಾರಹರಣಟಿಯಿಂದಲಾ ಭಾ- |
 ಗೀರಧಿಯು ಹೊರವಟ್ಟು ಬರುತಲೆ |
 ವಾರಿಧಿಯು ಸೇರುವುದಲೈ ಬೇರುಂಟಿ ಗತಿಯದಕೆ || ೫೧೪ ||

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವಯುತನಿಹ |
 ಅಷ್ಟನೇನೈನು ಭಜಿಸೆ ಭಾವದಿ |
 ಮುಟ್ಟುವನು ಕೇಳಿನ್ನ ರೂಪದಿ ಭೇದವೇಂದಕೆ ||
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕ್ರೀರಾಜಿ ನೋಡಿದ- |
 ರಿಷ್ಟ ಸವಿಯಹುದೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ |
 ಕೆಟ್ಟ ಕಹಿರವನುವೇಳಿ ಯದನೇಷ್ಟ ನೋಡಿದರು || ೫೧೫ ||

ಇರಿವೆ ಹಿಡಿದಾ ಹರನ ಪರ್ಯಂ- |
 ತರವು ಸಚರಾಚರಣಗತ್ತಿನೊ- |
 ಕಿರುವೆ ಭೇದವಿಡಿಲ್ಲ ಭಜನವ ಮಾಡುತಿರಲೆನ್ನೆ ||
 ಬರುವುದೋ ಯೊ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು |
 ಬರುವುದಾಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾನವವನಿಗೆ |
 ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದರ್ಶನವ ನಾನೀವೆನವಗಾಗ || ೫೧೬ ||

ಕಟ್ಟಿಗಯಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿಂಕಿಯು |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕಟ್ಟಿಗಯನದ |
 ಕಟ್ಟಿಗಯೆ ತಾಂ ಬಿಂಕಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಧ ||

ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು |
 ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಯಲು ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿಯು |
 ತಟ್ಟುವುದು ಗಗನದಲಿ ಕೇಳೆ ಯಂಧಕಾರವಲಾ || ೫೧೭ ||

ಬರಲು ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು |
 ಬರುವುದೆಂತ್ರೆಯಂಧಕಾರವು |
 ಮೆರೆವುದೈ ಸರ್ವತ್ರ ಬಿಳಕೈ ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ ||
 ಅರಿಯಲೆನ್ನೆಯ ನಿಶ್ಚರೂಪದ |
 ದರುಶನದಿ ಸುಜ್ಞಾನವಾಗಲು |
 ಮುರಿದಹಂಕೃತಿ ಪಡೆವನ್ನೆ ಮದ್ರೂಪವನೆ ವಾರ್ಧ || ೫೧೮ ||

ಮತ್ಸರ್ಮಕೃತ್ಯನೃಪರನೋ ಮದ್ಭಕ್ತಃ ಸಂಗವರ್ಜಿತಃ |
 ನಿರ್ವೇರಃ ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯಃ ಸ ಮಾನೇತಿ ಪಾಂಡವ || ೫೫ ||

ಇತಿ ತ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ನಿಶ್ಚರೂಪದರ್ಶನಯೋಗೋ ನಾಮೈಕಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ || ೧೧ ||

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ನರನು ತನ್ನಯ |
 ಕಣ್ಣಿನಿಂ ನೋಡದಲೆ ಪ್ರೇಮವ- |
 ನೆನ್ನೆ ಲಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮವ್ಯವನರ್ಪಿಸುವನೆನಗೆ ||
 ಎನ್ನ ನೇ ಯಿಹಪರದ ಫಲವೆಂ- |
 ಡೆನ್ನೆ ವನು ಜೀವನದ ಫಲವದು |
 ಮನ್ನಿಸುವನ್ನೆ ನಾನೆನುತ ಕೇಳೆ ಧನಂಜಯನೆ || ೫೧೯ ||

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ನಾಮರೂಪವ |
 ಮಾನಿಸದೆ ಸರ್ವತ್ರ ಜಗದಲಿ |
 ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವೆಂದು ನಂಬುತ ವೈರ ತೊರೆಯುವನು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುವು |
 ಕಾಣಲದರಲಿ ಯೆನ್ನ ನೋಳ್ವನು |
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಭಜಿಸುವನು ಮೇಣೆನ್ನನೀ ತೆರದಿ || ೫೨೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ದೇಹದೊ- |
 ಕರಲು ಛಿತ್ತಿಯ ವೃತ್ತಿಯವನಿಗೆ |
 ಮರಣವಾಗುವುದೈ ಶರೀರಕೆ ಪಿತ್ತಕಫಯುತಕೆ ||

ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪವಾತನಿ |
 ಗಿರುವುದೇನ್ನೆ ಶಂಕೆಯಿದರಲಿ |
 ನಿರುತ ದಿಟವಿದು ಮಾತು ಯೆಂದನು ನಗುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ || ೫೨೧ ||

ಆರಸ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ನುಡಿದನು |
 ಕರುಣದುದಧಿಯು ಜಗದುದರ ಶ್ರೀ- |
 ಹರಿಯು ನೋಡಾ ಭಾಷಣದ ಸರಸತೆಯು ಗಹನವಲಾ ||
 ಹರುಷನಿರ್ಭೃತ ಹರಿಯ ಮೂರುತಿ |
 ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಚಿತುರನು |
 ನರನಲಾ ನೋಡಿದನನಂತನ ವುಭಯರೂಪಗಳ || ೫೨೨ ||

ಕರಚತುಷ್ಟಯಶ್ಯಾಮಮೂರುತಿ |
 ಸರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಹಿರಿದೆನಿಸಿತ್ತೆ |
 ಕಿರಿದೆನುತ ನರ ತ್ಯಜಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನು ನಿಶ್ಚರೂಪವನು ||
 ನರನ ಕಲ್ಪನೆ ನಿಜವೆನುತ ಶ್ರೀ- |
 ಹರಿಯು ಮನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವುದೇ ವ್ಯಾಸಕೆ ಸ್ವರೂಪವು ಕಿರಿದು ಜಗದೊಳಗೆ || ೫೨೩ ||

ಇರುವುದಿದು ಕೇಳ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
 ಅರಿವ ತೆರದಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ವರೆ |
 ಹರಿಯು ಕೇಳೊಂದೆರದು ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳ ವೇಳಿದನು ||
 ನರನು ಕೇಳುತ ಹರಿಯ ವಚನವ |
 ಮರಳಿ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ |
 ನೆರೆಡು ರೂಪಂಗಳಲಿ ಚೆಲುವಾವುದು ಕಣಾ ಯಿಹುದು
 || ೫೨೪ ||
 ನರನು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯು |
 ನಿರದೆ ಮಾಳ್ವನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನಿ |
 ಗೊರೆವೆ ನಾನಿದ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ತಿಳಿವಂತೆ ||

ಅರುಹುವೆನು ನಾನದನು ಕನ್ನಡ |
 ಸರಸಭಾಮಿನಿವಟ್ಟಿದಿಯಲೀ |
 ತೆರದ ಕೃಷ್ಣನ ಪಚನಗಳ ಕೇಳುವುದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೫೨೫ ||
 ಮೆರೆವ ಸದ್ಭಾವಾಂಜಲಿಯಲೀ |
 ಸರಸಭಾಮಿನಿವಪದಸುಮನಗಳ |
 ಚರಣಯುಗಳದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನಾ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ||
 ಗುರುವಿರುವನೈ ವಿಷ್ಣುರೂಪನು |
 ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಲೀ ಸುಮನಗಳ |
 ಗುರುವು ಸ್ವರಾಕೆಯನಿತ್ತು ಮುಗಿಸುವನೀ ಕವಿಶ್ವವನು || ೫೨೬ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಚ್ಚಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
 (೧) ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೫೫, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟಡಿಗಳು ೫೨೬

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೨ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ಗುರುವು ಶುದ್ಧವೈವಮೂರುತಿ |
 ಕರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ತಾಯಿ ಯೆನುತಲಿ |
 ನಿರುತ ಪರಮಾನಂದವ್ಯಷ್ಟಿಯ ಸುರಿವ ಮೇಘವಲಾ ||
 ಗುರುಚರಿತ್ರವುದಾರವಿಹುದೈ |
 ನಿರುತ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರನಲ್ಲವೆ |
 ಕರುಣೆಯನು ನೀ ಬೀರು ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನಗೆನುವೆ || ೧ ||

ವಿಷಯವೆಂಬುವ ಕೃಷ್ಣಸರ್ಪದ |
 ವಿಷವು ತಲೆಗೀರುತಲಿ ಮೂರ್ಛಿಸು |
 ಲನಮು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ವಿಷವನಿಳಿಸುವುದು ||
 ನುಸುಳಿ ಭವಸಾಗರದಿ ತ್ರಾಸದಿ |
 ಬನವಳಿವ ಮಾನವಗೆ ನಿನ್ನಯ |
 ರಸಭರಿತ ಕರುಣಾರ್ದ್ರದೃಷ್ಟಿಯು ತಾರಿಸುತ್ತಿಹುದು || ೨ ||

ಗುರು ಕೃಪಾಘನಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನಯ |
 ಚರಣಸೇವಕನಿಗೆ ಯೋಗದ |
 ಸರಸಸುಖವನ್ನಿತ್ತು ತೋರ್ಪಿ ಚಮತ್ಕಾರಿಯ ಜಗಕೆ ||
 ಮೆರೆವ ಸೋಹಂಸಿದ್ಧಿಯಂತ್ರವು |
 ದೊರೆಯ ಬೀಕೆಂದಾತೆ ಪುಟ್ಟಲು |
 ನಿರುತ ನೀ ದಾಸೋಹಮೆಂಬುವ ಮಂತ್ರ ಕೊಡುತಿರುವಿ

|| ೩ ||

ಗುರುವೆ ಮೂಲಾಧಾರಚಕ್ರವೆ |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ತೊಡೆಯು ಬಾಲನು |
 ನಿರುತದರಲಿ ಕೌಶುಕದಿ ಮುದ್ದಿಸುವಿ ತಿಷ್ಠನನು ||
 ನಿರುತ ಹೃದಯಾಕಾಶ ತೊಟ್ಟಲೊ |
 ಳಿಸುತುಸದೋಮೃತದ ಘನು |
 ತರದ ಬೋಧಗುಳ ಪದದಿ ತೂಗುತ ಮಲಗಿಸುವಿಯವನು || ೪ ||

ಬಿನ್ನತೋರಿಸಿ ವಿಷಯಸೌಖ್ಯಕೆ |
 ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಯೋತಿ ಹಚ್ಚುತ |
 ಚಿಣ್ಣಿ ಕೋಲಾಟವನು ಮಾಡುವಿ ಪವನಮನಗಳನು ||
 ಇನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಸ್ವಾತ್ಮಸುಖತತಿ |
 ಯನ್ನು ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಮಾಡುತ |
 ಮನ್ನಿಸುವಿ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ ಭಕ್ತರಭಿಮಾನಿ || ೫ ||

ನಿರುತವೀತನು ಬೇವನಾಮೃತ |
 ಸರಸ ಪಾನವ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕುವ |
 ಮೆರೆವ ಸೋಹಂಸದದ ಗಾಯನವನ್ನೆ ಮಾಡುವನು ||
 ಭರದಿ ನೀನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು |
 ಕರುಣಿಸಿದಿ ಬೋಧಾಮೃತದಿ ತವ |
 ಕರಣಿಯದ್ಭುತ ದೇವ ದೇವರ ದೇವ ಗುರುರಾಯ || ೬ ||

ನೀನು ಸಾಧಕರಿಗೆ ತಾಯಿಯು |
 ನಾನು ನಿನ್ನಯ ಕಾಲ ಹಿಡಿಸೆನು |
 ಜ್ಞಾನವಾಗುವುದೆನೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ||
 ನಾನು ನಿನ್ನಾಶ್ರಯವ ಬಿಡೆನ್ನೆ |
 ದೀನವತ್ತಲ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿರು |
 ಲಾನರನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವನಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಿಡೈಗಳ || ೭ ||

ಮಾತೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ |
 ದಾತೆ ಸಕಲಾರ್ಥಗಳ ಕೊಡುತಿದ |
 ಭೂತಳದ ನಿಜಕಲ್ಪಲತಿಕೆಯೆ ಪಿಡಿದೆ ತವ ಚರಣ ||
 ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ |
 ಛೇತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುವಂದದಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನಗೀಯೊ ನೀನಾಚ್ಛೆಯನು ಗುರುರಾಯ || ೮ ||

ಬರಲಿ ಗ್ರಂಥದಲೆನ್ನ ನವರಸ- |
ಶರಧಿ ಭಾವಾರ್ಥಗಳ ಪರ್ವತ |
ಬರಲಿ ಖಾನಿಯು ಬಹುವಿಧಾಲಂಕಾರಮಯವಾಗಿ ||
ಮೆರೆಯಲಿ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯು |
ಸರಸಚಿನ್ನಾಭರಣಖಾನಿಯು |
ತೆರೆಸಿ ಬೆಳೆಸು ವಿಚಾರರೂಪದ ದಿವ್ಯವಲ್ಲಿಗಳ || ೯ ||

ಮೆರೆಯಲೈ ಸಂವಾದರಸಫಲ |
ಬರಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಮಾರ್ಗಕಾರ್ಥದ |
ಸರಸವನ ವೃಪವನಗಳೇ ಕರ್ಣಾಟಭೂಮಿಯಲಿ ||
ಹರಿಸು ಪಾಖಂಡಸ್ವರೂಪದ |
ಗುರುತವನು ವಾಗ್ವಾದವೆಂಬುವ |
ಮುರುಕು ಹಾದಿಯು ತೆಗೆಸು ಹಿಂಸಕತರ್ಕವ್ಯುಗಳನು
|| ೧೦ ||

ಹರಿಯು ಗುಣಗಣಗಳನು ವರ್ಣಿಪ |
ಪರಿಯಲೆನಗೆ ಸದಾ ಮತಿಯು ಕೊಡು |
ಕರುಣಿಸೆನಗಾ ಶ್ರೋತೃವೃಂದದ ರಾಜ್ಯಪದವೆನಗೆ ||

ಮೆರೆವ ಕನ್ನಡವಾಚ್ಛಿಗರದಲಿ |
ಬರಲಿ ಸುಲಭದಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೆಯು |
ಬರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸಂತತ ನಾಗುಕರಿಗೆ || ೧೧ ||
ಗುರು ಕೃಪಾಘನತಾಯಿ ನೀನೀ |
ತೆರದಿ ಕರುಣವ ತೋರಿ ಸಂತತ |
ಶೋಭೆವುದಾದರೆ ಕರುಣೆ ಸೆರಗನು ತೊಟ್ಟು ಬಾಲಕನ ||
ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದಕಾರಕ |
ಸರಸಗ್ರಂಥವ ಬರೆದು ತೋರಿವೆ |
ಗುರುಕೃಪಾದ್ಯುಪ್ಪಿಯಲಿ ಸಾಧ್ಯವು ಸರ್ವಸಾಹಸವು || ೧೨ ||

ಬ್ಲಾನರಾಜನು ವಾತನಾಡಿದ |
ನೀನುಡಿಯು ಕೇಳ್ದನು ನಿವೃತ್ತಿಯು |
ಕಾಣೆ ಕಾರಣ ತುತಿಯು ನಾಕೈ ಪೇಳು ಗೀತೆಯನು ||
ಈ ನಿದೇಶವ ಕೇಳ್ದು ಹರ್ಷದಿ |
ಬ್ಲಾನರಾಜನು ಪೇಳ ತೊಡಗಿದ |
ನೀನಿದೇಶವೆ ಗುರುಪ್ರಸಾದವೆನುತ್ತ ಭಾವಿಸುತ || ೧೩ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ:-

ಏವಂ ಸತತಯುಕ್ತಾಯೇ ಭಕ್ತಾಸ್ತ್ವಾಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |

ಯೇ ಚಾಪ್ಯಕ್ಷರಮುನ್ಯಕ್ತಂ ತೇಷಾಂ ಕೇ ಯೋಗವಿತ್ತಮಾಃ || ೧೪ ||

ನರನು ನೀರರಿರೋಮಣಿಯು ಪಿಮ- |
ಕಿರಣಕುಲವಿಜಯದ್ವಜನು ಮೇ |
ಣರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಗೆ ಶಕ್ರನಂದನನು ||
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ವಿಶ್ವರೂಪವೆ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನೋಡುತಲೆ ಬೆಂದಿದೆ |
ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹುಚಿತ್ರವಾಯ್ದು ಭೀತಿದಾಯಕವು || ೧೪ ||

ಬೀರೆಬೀರಿವು ರೂಪವೆರಡಾ |
ಕಾರಿ ಶೂನ್ಯಾಕಾರವೆನ್ನೆ |
ಕಾರದಲಿ ನೀನೊರ್ವ ನಿನ್ನಗೆರಡಿಯವು ರೂಪಗಳು ||
ಸೇರುವರು ಸಗುಣದಲಿ ಸಗುಣರು |
ಸೇರುವರು ನಿರ್ಗುಣದುಪಾಸನೆ |
ಯಾರು ಮಾಡುವರವರು ನಿರ್ಗುಣರೂಪವನೆ ನಿಜದಿ || ೧೫ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯೆ |
ಪರಮಪ್ರಿಯಕರವಿತ್ತು ನಾನಿದ- |
ನರಿತು ಪೇಳ್ದನು ಬೇಡವೆನಗಿದು ವಿಶ್ವರೂಪ ಹರಿ ||
ಪರಿಯ ನೀನದ ಕೇಳದಲೆ ಧಿ- |
ಕ್ರಿಸುತೆನ್ನೆ ನಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಿ |
ಬರುವುದೈ ಬಹುಭೀತಿ ನೋಡಲು ವಿಶ್ವರೂಪವನು || ೧೬ ||

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಪೈಕುಂಠನಾಯಕ |
ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ |
ಯರಿತೆನ್ನೆ ಹಾದಿಗಳನೆರಡನು ನಿನ್ನ ಸೇರುವರೆ ||
ಇರುವುನೀಹಾದಿಗಳೆರಡು ನಿಜ |
ಯಿರುವುವಿದಕಾದ್ವಾರವಟ್ಟೆಗ- |
ಳೆರಡು ಸಾಕಾರವು ನಿರಾಕಾರವು ಕರ್ಣಾ ತಿಳಿದೆ || ೧೭ ||

ನೂರುಸೇವನ ಘಟ್ಟಿಯಹ ಭಂ- |
 ಗಾರ ವೋರೆಗಟ್ಟಿನವೊರೆಯೆ ಮೇಣ್ |
 ಚೂರನದರಿಂ ತೆಗೆಯುತೊರೆಯಲು ಭೇದ ತೋರುವುದೆ ||
 ಬೀರೆಬೀರಿಹುವೆರಡು ಹಾದಿಗ- |
 ಕಾರು ಪೇಳ್ವರು ನಿನ್ನ ನು ಬೀರೆಯೆ |
 ದಾರಿಯೆರಡರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಕೈವಲ್ಯ || ೧೮ ||

ಶರಧಿಯದು ಪೀಯೂಷಮಯವಿರೆ |
 ತೆರೆಗಳನು ನುಂಗಿದರು ಶಕ್ತಿಯು |
 ಹಿಂರಹುದೆ ಗುಟುಕಿನಲಿ ಬಾರದೆ ಶಕ್ತಿಯದರಂತೆ ||
 ಪರಿಯಲೆನಗೆ ವಿಚಾರ ಬರುತಿದೆ |
 ಹವಿಯೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯೆ |
 ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳುವೆನು ತಿಳಿಸುವುದೆನಗೆ ಗುಹ್ಯವನು || ೧೯ ||

ತೋರಿಸಿದೆಯೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಾರುಭಟವನು ಸಹಿಸುವವರೇ |
 ಧಾರಣಿಯೊಳಾರಿಹರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ರೂಪವದು ||
 ಮಾರಪಿತ ಯೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳೆ |
 ತೋರಿದುದು ತವ ಲೀಲೆಯೋ ನಿಜ |
 ಕಾರಣಿಕೆ ಶಾಶ್ವತದ ರೂಪವೊ ಹರಿಸು ಸುತಯವ || ೨೦ ||

ಹರಿಯೆ ಭಕ್ತರು ಹೊರತು ನಿನ್ನ- |
 ನೈರಿಯರನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಸ್ತುವ- |
 ನರಿವರೊಂದೇ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನವರು ||
 ಧರಣಿಯಲಿ ಸರ್ವಸ್ವಕರ್ಮವ |
 ನಿರುತ ನಿನಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುತ |
 ಹರಿಯೆ ತನುಧನಮನದಿ ನಿನ್ನನೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹರು || ೨೧ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇ ಮಾಂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಾ ಉಪಾಸತೇ |
 ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯೋಪೇತಾಸ್ತೇ ಮೇ ಯುಕ್ತತಮಾ ಮತಾಃ || ೨ ||

ತರಣಿಯಸ್ತಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು |
 ಕಿರಣಗಳು ತಾವಾಗಿ ಪೋವುವು |
 ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಯ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯು ಯಾರಿಗಿರುತಿಹುದೊ ||
 ನಿರುತ ಯಾರೆನ್ನಯ ಭಜನದಲಿ |
 ಭರದಿ ನವನವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮಾರ್ಪರೊ |
 ನರರು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ತುಂಬುವ ನದಿಗಳಂದದಲಿ || ೨೨ ||

ನಿರುತ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದರ್ |
 ಧರಿಸುತಲಿ ನಿಜಹೃದಯಕಮಲದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮಾರ್ಪರು ನಿನ್ನ ಪಾಸನೆಯ ||
 ಎರಡನೆಯ ಪರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ |
 ಯರುಹುವೆನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೇಳೆ |
 ಹರಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವರ್ಣನಾತೀತ || ೨೩ ||

ಇರುವಿ ನೀನೋಕಾರರೂಪನು |
 ಪರಕೆ ಪರತರ ವಚಕೆ ನಿಲುಕದ |
 ಪರಮಮೂರುತಿಮತುಲತತ್ತ್ವ ವಿಘಾಶವಿರಹಿತನು ||
 ಇರದು ನಿನಗೈ ನಾಮರೂಪವು |
 ಯಿರದು ನಿನಗಾಕಾರ ಜ್ಞಾನಿಗ- |
 ಕರಿತು ಸೋಹಂಭಾವದಿಂದಲಿ ನಿನ್ನನರ್ಚಪರು || ೨೪ ||

ಜ್ಞಾನಿಯೊಪರಿ ನಿನ್ನ ಭಜಿಪನು |
 ಮೇಣು ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊ |
 ಕೇನ ಹೇಳೆ ನಿನ್ನ ಸೇರುವನಾರು ತ್ರಿಪ್ರದಲಿ ||
 ಜ್ಞಾನ ಹಿಂದಿಹುದೇನು ಭಕ್ತಿಗೆ |
 ಕಾಣೆ ನಾನಿದರೊಳಗೆ ಘನತರ |
 ವೇನು ನೀನೆನಗರುಹು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನಾ ವಾರ್ಧ || ೨೫ ||

ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ವಾರ್ಧನಾಡಿದ |
 ಕಡಲಶಯನನು ಜಗದ ಭಾಂಧವ- |
 ನೊಡನೆ ವಾರ್ಧನಿಗೆಂದನೈ ಹರ್ಷದಲಿ ಮೈಮರೆತು ||
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ನಿನ್ನಂತೆ ಪ್ರಶ್ನದಿ |
 ಕಡುಗಲಿಗಳನ್ನರನು ಕಾಣೆನು |
 ಹಿಡಿದು ತತ್ತ್ವವ ನಿನ್ನನು ಕೇಳಿದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯುತ್ತಮವ || ೨೬ ||

ಸೇರಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮೇಣ್ ಭಾ- |
 ಗೀರಧಿಯು ನಲಿದಾಡುವಂದದಿ |
 ಯಾರು ಕೇಳಿ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರೊ ||
 ಯಾರು ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಬಡದೆ ತ- |
 ರೀರವಾಚೆ ನದಿದಂ ಬುದ್ಧಿಯು |
 ನೇರಿಸುವರೋ ಯೆನ್ನ ಭಜನದಿ ಯುಕ್ತತಮರವರು || ೨೭ ||

ಯೇ ತ್ವಕ್ಷರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಮುತ್ಯಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |

ಸರ್ವತ್ರಗಮಚಿಂತ್ಯಂ ಚ ಕೂಟಿಸ್ಥಮುಚಲಂ ಧ್ರುವಮ್ || ೩ ||

ಎರಡನೆಯ ಮಧ್ವಕ್ಷರಮುಚಲಂ |
ಧರಿಸಿ ಸೋಪಾನಭಾವವ್ಯಕ್ತಿಯು |
ನಿರಮಾನನಾಗಿರುವ ಯೆನ್ನ ನು ದೂರಕಿಸುವ ಭರದಿ ||
ಅರಿಯಲಾರದು ನಾನಿರುವೆನು |
ಕ್ಷರನನುವ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗರ್ವದಿ |
ಪರಿಕರಲು ನಾನಿರುವೆನುತ್ಯಕ್ತನು ಮನೋಪತೇಶ || ೨೮ ||

ಅರಿಯಲಾರದು ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂ-
ದರಿವರೆಂತ್ರಿಂದ ಬಲದಿಂ-
ದರಿವರೆಂತ್ರಿನ್ನ ಗೂಢಧ್ಯಾನಬಲದಿಂದ ||
ದೋರೆಯಲಾರನು ರಾವ್ರದಾರಿತಿ |
ಯರಿವರೆಂತಾಕಾರ ಸರ್ವವ |
ಪರಿಯು ಹೊನ್ನದ್ಯ ನಾನು ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಪಾಸಿಸಿಹೆ || ೨೯ ||

ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲುಪಾಯನಿಲ್ಲೆ |
ಪ್ರಾಪ್ತನಾದಾಕ್ಷಣಿಕೆ ಚಿಂತನ |
ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ತಾನಾಗಿ ಬರುವುದು ಚೋದ್ಯವೇನೆಂದೆ ||
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿವನಿಲ್ಲವೆಂದಿವು |
ಸತ್ತು ಶೋಷವು ಭಾವಗಳು ಮ- |
ತ್ಪ್ರಾಪ್ತಗೋಪುಗ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಾಣಿಗಳು ಯತ್ನವನು || ೩೦ ||

ನಡೆಯಲಾರದು ನುಡಿಯಲಾರದು |
ಬುಡವು ತೋರದು ಕಡೆಯು ತೋರದು |
ಕೂಡದು ಕೊಳ್ಳದು ದುರಿತ ತಪ್ಪದು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವೆಂದೆ ||
ಹಿಡಿದು ತಮ್ಮಯು ಸುಪ್ರಭಾವದಿ |
ಪಡೆವರೆನ್ನಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವ |
ನುಡಿವುದೆಂದೆ ಚಾಣಿಗಳ ಮಾತಾತ್ಮ್ಯ ಗುಣಗಣನು || ೩೧ ||

ವಿಷಯಸಂತತಿಯೆಂಬ ಸೈನ್ಯವ |
ವಿಷಮವೈರಾಗ್ಯಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ |
ಕುಶಲತೆಯಲೇ ಕೊಂದು ಸಕಲೋದ್ರಿಯಗಳನು ಧರಿಸಿ ||
ಮಿಸುವ ಸಂಯಮವೆಂಬ ಪಾಶದಿ |
ಬಸವಳದು ವಿಪರೀತ ಹಾಕುತ |
ಕುಶಲತೆಯಲಾ ವ್ಯವಯಗುಣೆಯಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವರು ||೩೨||

ಆಸನದ ಬಲವತ್ಪಮುದ್ರಿಯ |
ಕಾಸಿಸುತಲಿಯವಾನದ್ವಾಪಕೆ |
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಮೂಲಬಂಧದ ಬುರುಡ ಕಟ್ಟಿವರು ||
ಅಸೆಯನು ನಿರ್ಮೂಲ ಕಿತ್ತಿ |
ನಾಶಮಾಳ್ವರು ತಿರುವನ್ನಿದಿಯ |
ಘಾಸಿ ಮಾಡುತ ಧೈರ್ಯಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೀಳುವರು || ೩೩ ||

ಮೂಲಬಂಧಾಸನದ ಬಾಳಿಯು- |
ಶೋಷಿಸುವರು ಶೋರದ್ದಿಯು |
ಹೋಳಿವಾಳ್ವರು ಸಸ್ತಧಾತುಗಳನ್ನು ಹೋದದಲಿ ||
ಕೀಳು ವ್ಯಾಧಿಯು ಶಿರವ ಭೇದಿಸಿ |
ಮೂಳದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಕೃಕರ್ಷಿಸಿ |
ತಾಳುವರು ಸ್ವಾನಂದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನು ಬಾಳಿಸಿಗಳು || ೩೪ ||

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕುಂದಲಿನಿಯನು |
ನಿಲ್ಲಿಸುತಲಾಧಾರಚಕ್ರದಿ |
ಸಂಲಲಿತ ಬಿಳಿಕಿನಲಿ ಸ್ವಾನಂದವನು ಭುಂಜಿಸರು ||
ಮುಲ್ಲ ನವದ್ವಾರಗಳ ಚಾಕಿಯು |
ಅನ್ಯ ಯಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಾತ್ಮಕ |
ಕಲ್ಲನೇರಿಸಿ ಹಾಯಿ ಮಾರ್ಗರು ನಾಡಿ ಸುಸುಮೂರ್ತೆಗೆ || ೩೫ ||

ಉರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪಮೋಷವು |
ಮನವ ಮನನೇ ಮನುಷ್ಯಮುತ್ಯಕೆ |
ಭರದೊಳವನ್ನಿಲ್ಲವನು ಕೊಯ್ಯುತ ಒಲಿಯು ಹಾಕುವರು ||
ಸರನೆ ನೋಡೈ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯು |
ಮನವಕ್ಕೆ ಆಹಮುಂಡಿದೇಶಿಯು |
ಯಿರುವುದೀವು ಒಲಿವಿಧಾನವು ಬೇಡದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೩೬ ||

ನೋಡಲಿಡೆ ವಿಂಗಳಗಳೆಂಬುವ |
ನಾಡಿಗಳು ಯಿರಡಿಮುಪು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಕೂಡಿಸುತಲೈ ಕೃದಲನಾಹತಧ್ವನಿಯು ಘೋಷದಲಿ ||
ಹಿಡಿಸುವರಾ ಬೇವನಕಲಾ- |
ಗಾಡಕೆರೆತನಕೊಂದೆಸವನೇ |
ನಾಡಿಸುಷುಮುನೆ ಮಧ್ಯದಿಂದೇರುವುದು ಮುಕ್ತದಿ || ೩೭ ||

ಸೇರುವರು ತಾವ್ ಬ್ರಹ್ಮರಂಭಕ್ಕೆ |
 ಯೇರುವರು ನಿಶ್ರೇಣಿ ಕಠಿಣವೆ |
 ನೇರಿಸುತ ಕಂಕುಳಲಿ ಮಾಯೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಸೇರುವರು ||
 ತೋರಿಸುತ ಸಮಬುದ್ಧಿ ಸರ್ವದಿ |
 ಸೇರಬೇಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದಕೆ ವಿ |
 ಚಾರದಿಂದೀ ಯೋಗವಾರ್ಗವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರಲಾ || ೩೮ ||

ನಿರವಯವ ಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸಿ- |
 ದರು ಕಣಾ ಕಡೆಗವರು ನನ್ನಲಿ |
 ಬರುತಲೈಕ್ಕವ ಹೊಂದುವರು ನಿನ್ನಾಣೆ ಸಬಯ್ಯ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೇಳಧಿಕ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ದೊರೆಯದವರಿಗೆ ಯೋಗಬಲದಿಂ- |
 ದಿರುವುದೈ ಬಹುಯಾತನೆಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯೊಪಧದಿ || ೩೯ ||

ಸಂನಿಯನ್ಮೋಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಮಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮಬುದ್ಧಯಃ |

ತೇ ಪ್ರಾಪ್ನುಂತಿ ಮಾನೋವ ಸರ್ವಭೂತಹಿತೇರತಾಃ || ೪ ||

ವ್ಯಕ್ತವಲ್ಲದ ಭೂತಸಂಪ್ರಿಯ |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲನಾಶ್ರಿತವು ಕೇ- |
 ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನಾರು ಬಯಸುವರೊ ||
 ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಯತ್ನಮಾಡಲು |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಬಯಕೆಯವರದು |
 ಮುತ್ತುವರು ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಲಿವರು ತುಡುಗರೈ ಸದೆದು || ೪೦ ||

ಪತಿಯು ಬಿಟ್ಟನುದಿನದಿ ಸತಿಯಾ- |
 ಚಿತೆಯನೇರುವ ಪರಿಯಲಾ ಸಂ- |
 ತತವು ಬಡೆದಾಟವು ಕಣಾ ಯಮನೊಡನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಪತಿಯೊಡನೆ ಸಹಗಮನ ಮಾಡ್ಪುದು |
 ಸತಿಗೆ ಧರ್ಮವು ಹವ್ಯಕವ್ಯದ |
 ಕೃತಿಗೆ ಬಡೆದಾಡಿದರೆ ಶೋಭಿಯು ಮೃತ್ಯು ದೇವನಲಿ || ೪೪ ||

ಬುದ್ಧಿಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಬಹಳ ಪ್ರ- |
 ಸಿದ್ಧಿಚೋರರು ಹಾದಿಗಟ್ಟುತ |
 ಮುದ್ದಿಗೈವರು ಮುಂದೆನಡೆಯಲು ವಿಘ್ನ ಮಾಡುವರು ||
 ಕದ್ದು ಮೇಣಿಂಪ್ರಾದಿಪದಗಳು |
 ಸದ್ಧ ಮಾಡದೆ ಗಂಟುಜೀಳುವು- |
 ವೆದ್ದು ಬರುವುವು ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿಗಳು ವೈರಿಗಳು || ೪೧ ||

ಬಂದೆ ಬಡೆದಾಟವನು ಮಾಳ್ವರೆ |
 ಮರುಳರಲ್ಲವೆ ಮಾನವರು ನಿಜ |
 ಮರಣಕಿಮ್ಮಡಿಯಾದ ವಿಷವನು ಪ್ರಾತಿಸುವರಾರು ||
 ಗಿರಿಯ ನುಂಗಲು ಯತ್ನ ಮಾಡಲು |
 ಹರಿಯಲಾರದೆ ಬಾಯಿ ಮರುಳಗೆ |
 ಪರಿಯೊಳಿ ಸಾಧನವ ಮಾಡಲು ದುಃಖ ಬಹುವಿಹುದು || ೪೫ ||

ವಸುಮತಿಯೊಳು ನಿರಾಕೃತಿಯ ಪ್ರಾ- |
 ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದ |
 ಕಸರತನೆ ಮಾಡುವು ಶೂನ್ಯದ ಕೂಡೆ ಹೇಗುವರು ||
 ತೃಷೆಯು ತೃಷೆಯನೆ ಕುಡಿಯ ಬಹುದೇ |
 ಹಸಿವೆ ಹಸಿವೆಯು ತಿಂದು ತೇಗಿದ |
 ಹೊಸ ಪರಿಯಲಾ ನಾಯುನಿಗೆ ಮೊಳಹಾಕಿದಂತೆಯಲಾ || ೪೨ ||

ಭರದಿ ಕಬ್ಬಿಣಕಡಲೆ ನುಂಗಲು |
 ಮರಣವೋ ಮೇಣಾದರಭರಣವೊ |
 ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು ||
 ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವರೆ ಕೈಯಿಂ |
 ಚರಣದಿಂ ಗಗನದಲಿ ನಡೆವರೆ |
 ದೊರೆಯುವುದೆ ಸುರಲೋಕ ರಣದಲಿ ಘಾಯ ಪಡೆಯದಲೆ || ೪೬ ||

ಶೀತವುಡುವುದು ವೃಷ್ಣ ತೊಡುವುದು |
 ಕೂಶು ಮಳೆಯಲಿ ತೋಷ ಪಡೆವುದು |
 ಮೈತ್ಸ್ಯಭಾವವ ಮಾಡ್ಪುದೈ ಕೇಳೆ ವೃಕ್ಷಗಳ ಕೂಡ ||
 ಆತಪದಿ ಮಲಗುವುದು ಹಗಲಲಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿ ನಿರೋಧವೆಂಬುವ |
 ನೀತಿಯಲ್ಲದೆ ಭೋಗಮಾಳ್ಳುದು ಪರಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೩ ||

ಗಾಳಿಯೊಡನೋಡುತ್ತ ಹೇವನು |
 ತಾಳುವನೆ ವಿಜಯವನು ತದ್ಧ- |
 ತ್ತಾಳಲಾರನು ದೇಹಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವವ್ಯಕ್ತ ||
 ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ತೆರದ ಯತ್ನದಿ |
 ಬೀಳುವರು ಸಂಕಷ್ಟಮಡುವಲಿ |
 ತಾಳಲಾರರು ಕಷ್ಟ ಭಕ್ತಿಯ ಸುಭವಾರ್ಗದಲಿ || ೪೭ ||

ಕ್ಷೇತೋಽಧಿಕತರಸ್ತೇಷಾಮವ್ಯಕ್ತಾಸಕ್ತಚೇತಸಾಮ್ |

ಅವ್ಯಕ್ತಾ ಹಿ ಗತಿರ್ಮುಖಮಿದೇಹವನ್ನಿರವಾಸ್ಯತೇ || ೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ |
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಜಧರ್ಮಕರ್ಮವ |
ನಿರುತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುವೈ ಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರ ಸುಖದಿ ||
ವಿರಚಿವುದು ವಿಧಿವೂರ್ವಕವ ಪರಿ |
ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಧರ್ಮವ |
ತೊರೆವುದಾ ಪರಿ ನೋಡು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮವನು || ೪೨ ||

ಯಾರು ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮವ |
ನಾರಭಿಸುವರೊ ಯೆನ್ನ ಹೊರತಾ |
ಧಾರವಿಲ್ಲವರಿಗೆ ಸೇವಿಸುತೆನ್ನ ನೀ ತೆರದಿ ||
ಸೇರುವರು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನ್ನನು |
ಚಾರುವಾಸಸ್ಥಾನವೆನ್ನಯ |
ತೊರಿಸುವರೈ ಧ್ಯಾನಮೂಲಕ ಮತ್ತೆಗತಿಯವರು || ೫೦ ||

ಕರ್ಮದಿಂದುತ್ಪನ್ನವಾಗುವ |
ಧರ್ಮಫಲಗಳನೆನ್ನೊಳರ್ಪಿಸಿ |
ಕರ್ಮವನ್ನೇ ನಾತಿಸುವರೈ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರು ||
ಕರ್ಮವನ್ನೇ ತೆರದೊಳರ್ಪಿಸೆ |
ಕರ್ಮಮೂಲವೆ ನಾಶವಪ್ಪುದು |
ಮರ್ಮವಿದನಾಂ ವೇದ್ಧಿ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೪೯ ||

ಭಕ್ತರೆನ್ನೀ ಪರಿಯೆನ್ನಲಿ |
ಸಕ್ತಿಯಿಂಥಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು |
ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಗಳಾದುವೈ ಕುಲಗೇಡಿ ಯೊಡಗದಿ ||
ಪಾರ್ಥ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮದಿ |
ಭಕ್ತರೆನ್ನನು ಭಜಿಸೆ ನಾ ಸ |
ವ್ಯಕ್ತವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವೆನವರ ಬಯಕೆಗಳ || ೫೧ ||

ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂನ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ತರಾಃ |

ಅನನ್ಯೇನ್ನೈವ ಯೋಗೇನ ಮಾಂ ಧ್ಯಾಯಂತ ಉಪಾಸತೇ || ೬ ||

ವರ್ಣಧರ್ಮಪ್ರಕಾರವಾಗಿಯೆ |
ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಕರ್ಮಗ |
ಳನ್ನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು ಸುಖದಿ ಮಾಡುವುವು ||
ಭಿನ್ನ ಭಾವವ ತೊರೆದು ಕರ್ಮಗ |
ಳನ್ನು ಯೆನಗರ್ಪಿಸಿ ನಿಷಿದ್ಧಗ |
ಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯ ನಾಶ ಮಾಡುವುದು || ೫೨ ||

ನಿರತರೆನ್ನಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೆ |
ಮರೆವರೈ ನಿಜದೇಹಭಾನವ |
ಪರತೆಯಿಂದೆನ್ನಯ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗುವರು ||
ಇರುವುದವರ ಪ್ರಪಂಚವೆನ್ನಲಿ |
ಮರೆವರೈ ನಿಜ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿಯ |
ತೊರೆವರೈ ನಿಜ ಕುಲವನೆನಗೋಸುಗವೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೫೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯೊಳೆಲ್ಲವ |
ಶರಣನೆನಗರ್ಪಿಸುತ ಕರ್ಮದ |
ಹರಣ ಮಾಡುವರು ಕರ್ಮನಾಶದ ಮೂಲತತ್ವವಿಹು ||
ಭರದಿ ವಾಕ್ತನುಮನದ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣಕಿದುವೇ ರಾಜವಾರ್ಗವು |
ಅರಿಯರನ್ನೋಪಾಯವನು ಮಧ್ವಕ್ತರೇ ಜಗದಿ || ೫೩ ||

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ನನಸ್ಯಭಾವದಿ |
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ವಾಕ್ಯಾಯಮನವ |
ನ್ನಿರದೆ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವ ಮತ್ತೆರಭಕ್ತತತಿಗಾನು ||
ಬರಿದೆಯೊಂದೆರಡರಲಿಯಲ್ಲದೆ |
ನಿರುತ ಸರ್ವಸ್ವದಲಿ ಭಕ್ತರಿ |
ಗಿರುವ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳ ಪೂರ್ಣದಿ ಪೂರೆಯಿಸುವೆನಾ || ೫೫ ||

ತೇಷಾಮಹಂ ಸಪ್ತುಧ್ವರ್ತಾ ಮೃತ್ಯುಸಂಸಾರಸಾಗರಾತ್ |

ಭವಾಮಿ ನ ಚಿರಾತ್ಪಾರ್ಥ ಮಯ್ಯಾನೇಶಿತಚೇತಸಾಮ್ || ೭ ||

ಮಾತೆಯುದರದಿ ಒಂದ ಕೂಸಿಗೆ |
 ಪ್ರೀತಿ ಮಾಡಳಿ ತಾಯಿ ಬಹುಕರಿ |
 ಮಾತನಾದುವುದೆಂತು ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾನ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೆ ||
 ಈ ತೆರದೊಳಾಂ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸರ್- |
 ಪ್ರೀತಿವಾಕ್ರನು ಭಕ್ತರೆನ್ನೆ |
 ಘಾತನನು ನಾ ಮಾಳ್ ಭಕ್ತರಿಗಿರುವ ವೈರಿಗಳ || ೨೬ ||

ಧರಿಸಿಹೆನು ನಾ ಬಿರುದ ಜಗದಲಿ |
 ಶೋರವೆ ವಿಪ್ಪರ ದುಪ್ಪರನು ಸಂ- |
 ಹರಿಸಿ ಜಗವನು ಪಾಲಿಸುವೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೇನರವು ||
 ಬಂದಿ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ ಮಗ್ಗ- |
 ಕ್ತರಿಗೆ ಭವತಾರಕನು ನಾನೇ |
 ದೋವುದೊನ್ನೆ ಶ್ರೀಮತಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದಕೆ ಶುಷ್ಕಾಕ್ಷ || ೨೭ ||

ನಾನು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬಕನಲಾ |
 ಹೀನದಶೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬಂದರೆ |
 ಮಾನವೆವೆಗಧಿಮಾನವಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರಕ್ಷಕೆಗೆ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಸಾರರಥಲಿ |
 ದೀನಭಕ್ತರು ತೇಲಿ ಮುಳುಗಲು |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಮನಸಿನ ದುಃಖತಾಪವನು || ೨೮ ||

ಯಾರಿಗಾಗದು ಭೀತಿ ಯೊ ಸಂ- |
 ನಾರಶರಧಿಯ ತೆರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ |
 ರಾರು ನಿಭಯಿಂಹರು ತಾರಣ ಬೇಡವಾರಿಂಗೆ ||
 ಸೇರಲೇವರಿ ಭೀತಿಯುದರ ನಿ- |
 ವಾರಣೆಯ ನಾ ಮಾಳ್ ಭಕ್ತರ |
 ತಾರಿಸುವ ಸದೇಶುವೆಂದಲೆ ಬಂದನೇ ಜಗದಿ || ೨೯ ||

ವರಿವರಿಯ ರೂಪಗಳ ಧರಿಸುತ |
 ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿದನು ಭ- |
 ಕ್ತರನು ಕಾಯ್ತನು ಬಂದ ಭಕ್ತರ ನಾಡಿಗಾಂ ಭರದಿ ||
 ನರನೆ ನನ್ನ ಸಹಸ್ರನಾಮದ |
 ವರಮ ನೌಕೆ ತಯಾರಿಸಿಟ್ಟಿಹೆ |
 ಧರೆಯೊಳಾನಿವೆ ತಾರಕನು ಸಂಸಾರಶರಧಿಯಲಿ || ೩೦ ||

ಯಾರಿಗಿಲ್ಲ ವೃಪಾಧಿಯವರಿಗೆ |
 ತೋರಿಸಿದೆನ್ನೆ ಧ್ಯಾನವೆಂಬುವ |
 ತಾರಣವ ವರಿವಾರಸಹಿತಲೆ ಬಂದವರಿಗಾನು ||
 ತೋರಿಸಿದೆ ನಾ ನಾಮವೆಂಬುವ |
 ಚಾರು ನಾಮಯನದನು ಸೇವಿಸೆ |
 ತೋರಿಸುವೆ ನಾ ವಾರವನು ಸಂಸಾರನಾಗರದಿ || ೩೧ ||

ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನಾ ಹಲವು ಭಕ್ತರ |
 ಕಟ್ಟಿದನು ಸತ್ಯೇಮಪಟ್ಟಿಗೆ |
 ಧ್ವಂಸವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿಹೊಟ್ಟೆನು ಪಾರಗಾಣಿಸಿದೆ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠರನ್ನಯ ಭಕ್ತರಾರಿಹ- |
 ರಟ್ಟಹಾಸದೊಳವರ ನಾ ತಂ- |
 ದಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿದ ಮುಕ್ತಿರಾಜ್ಯದಲಿ || ೩೨ ||

ಭಕ್ತಿವಧವನು ಹಿಡಿದವರು ಸನ್- |
 ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆಯುವರು ಸತ್ಯವು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಮತ್ತವರು ನರವ್ಯಗಪತ್ತಿಯಾಗರಲಿ ||
 ಸತ್ತೆಯನು ದೈಕುಂಠರಾಜ್ಯದೊ- |
 ಕೆತ್ತು ಸಲಹುವೆನೆಲ್ಲರನು ನಾ |
 ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿರೆ ನಾಕು ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನಾ ನೋಡೆ || ೩೩ ||

ಬಾರದೈ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯು |
 ತಾರಕನು ನಾನಿಹೆನು ಭಕ್ತರ |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನಿಹೆನು ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಭಕ್ತರಲಿ ||
 ಚಾರು ಭಕ್ತರು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ |
 ಸೇರಿಸುತಲೆನ್ನಲಿ ನಿರಂತರ |
 ಭೂರಿಕುಶಲತೆಯಿಂದಲೆನ್ನನು ಮರುಳ ಮಾಡುವರು || ೩೪ ||

ಭಕ್ತರಾಜಧನಂಜಯನೆ ಯೆನ- |
 ಗಿತ್ತು ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ |
 ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದೊಳೆನ್ನ ನೊಲಿಸ್ಸು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವಿದು ||
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ನೀ ಸ- |
 ವ್ರತವೆನಗರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ |
 ನಿತ್ಯನಿಶ್ಚಲಸದವ ಪಡೆಯುವಿ ಯೆನ್ನ ಹತ್ತಿರದಿ || ೩೫ ||

ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಭಕ್ಷ್ಯ ಮಯಿ ಬುದ್ಧಿಂ ನಿವೇಶಯ |
 ನಿವಸಿಷ್ಯಸಿ ಮಯ್ಯೇವ ಅಶ ಊರ್ಧ್ವಂ ನ ಸಂಕಯಃ || ೪ ||

ಮನವ ಬುದ್ಧಿಯನೆರಡ ವಾರ್ಧನೆ |
 ನನಗೆ ಪ್ರೇಮದೊಳರ್ಪಿಸುತ ನೀ |
 ವಿನಯದಿಂದಿವುಗಳನು ಸಂಸ್ಥಿತ ಮಾಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ ||
 ಮನವು ಬುದ್ಧಿಯನೆರಡು ನನ್ನಲ್ಲಿ |
 ಸನುಮತದಿ ವಾಸಿಸೆ ನಿರಂತರ |
 ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾಯ್ತು ನಿನಗೇನೆಂದು ಮರ್ಥಿಸಲಿ

|| ೧೬ ||

ಮನೆಯೆ ನನ್ನೊಳಗಾದನಂತರ |
 ನಿನಗೆ ಯೋನುಳಿದಿಹುದೆ ಭೇದವು |
 ನನಗೆ ನಿನಗೆಂಬಿರುವ ಭಾವವೆ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ||
 ಮಿನುಗುತಿಕತ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶವು |
 ಕ್ಷಣದಿ ಪೋವುದು ಬಿಂಬ ಪೋಗಲು |
 ಮನೆಯು ದೀಪವು ನೊಂದಿದಾಕ್ಷಣ ತೇಜಿ ವುಳಿಯುವುದೆ || ೧೭ ||

ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾಣವಾಕ್ಷಣ |
 ಚರಿಸುತಿಕುವೇ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಯೆರಡು ಮನಬುದ್ಧಿಗಳು ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲಿ ತಾನಲ್ಲಿ ||
 ಬರುವುದಲ್ಲಿಯಹಂತೆಯೇ ಮೇ |
 ಣೆರದದಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೇಳೆ |
 ಕಿರಣವಿಹುದೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ತರಣಿಯ ಕೂಡೆ ಪೋವುದಲಾ || ೧೮ ||

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪಕರ್ಪಿಸು |
 ಯೆರಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಮನವ ಸಂತತ |
 ಒರುವುದೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ನಿನಗೆ ವಿಶೇಷವೇನಿಹುದು ||
 ಅರುಹಿದನು ನಿನಗಾನು ಗುಹ್ಯವು |
 ಸರಿಕೋ ದಿಟದಿಟವೆನುತ್ತಲಿ |
 ಯರಿಯು ಬಾರದು ಮಿಥ್ಯವೆನುತಲಿ ಸತ್ಯ ನಿನ್ನಾಣೆ || ೧೯ ||

ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ ನ ಶಕ್ನೋಷಿ ಮಯಿ ಸ್ಥಿರಮ್ |
 ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗೇನ ತತೋ ವಾಮಿಚ್ಛಾಪ್ತುಂ ಧನಂಜಯ || ೯ ||

ಎರಡು ಧೀಮನಸುಗಳನರ್ಪಿಸು |
 ವರೆ ನಿನಗೆ ದುಃಸಾಧ್ಯವಾದರೆ |
 ನರನೆ ನಿನಗೆಭ್ಯಾಸವೆಂಬುವ ಯುಕ್ತಿಯನು ಪೇಳೆ ||
 ಬರುವುದೈಯುಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ |
 ಪರಮಯೋಗ್ಯತೆ ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ |
 ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗವ ಮಾಳ್ತುದೆಂತೆನುತ || ೨೦ ||

ಚಿತ್ತವೀಪರಿ ಗಣೆಗಳೆಗೆನೆ |
 ಬಿತ್ತೆನಲು ನೋಡೆನ್ನೊಳೆಪರಿ |
 ವಿಸ್ತರಿತುದಂತದಲಿ ಯೆನ್ನ ಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು ||
 ವಿಸ್ತರಿಸಿಯುಭ್ಯಾಸಯೋಗದ |
 ತತ್ತ್ವ ನಿನಗಾನರುಹಿದನು ಕೇಳ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಮನಸಿನಭೀಷ್ಯವೆನ್ನಿಂದ || ೨೧ ||

ಉರುವುಪೆಂಬು ಪ್ರಹರ ದಿವಸದ |
 ಲರೆಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನದೊಳನಿಗವ |
 ನೆರಡನರ್ಪಿಸು ಬುದ್ಧಿಮನವನ್ನೇಕಭಾವದಲಿ ||
 ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸಮಾಗಮದ ಸುಖ |
 ವರೆಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆಯು ಅಷ್ಟೇ |
 ಬರುವುದೈ ನಿನಗರುಚಿ ವಿಷಯದ ಸುಖದಿ ನಿಜವಾಗಿ || ೨೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗದಿ |
 ನರನು ಸಂಕರಿಸಂತರಾಳದಿ |
 ಸರುಪ ವ್ಯಾಪ್ತಾದಿಗಳ ಕೈವಶ ಮಾಳ್ವರೆಗಳನು ||
 ಶರಧಿಯಲಿ ಕಾಲಿನಲಿ ನಡೆವರು |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷ ನುಂಗಿ ತೇಗುವು |
 ರರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಸರ್ವವಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಧರಣಿಯಲಿ || ೨೩ ||

ಬರಲು ಶರದ್ಯುತು ವದುನೆ ನದಿಗಳ |
 ಹರಿವ ನೀರದು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವ |
 ಪರಿಯುಳ್ಳೆ ಸಂಸಾರಸುಖ ತ್ರೀಣಿಸುವುದೈ ಕ್ರಮದಿ ||
 ನರನೆ ಚಂದ್ರಮ ಪೂರ್ಣಮೆಯನಂ |
 ತರಕೆ ತ್ರೀಣತೆ ಹೊಂದೆ ಕೊನೆಗದ |
 ಬರುವುದೆಲ್ಲವೆ ಲೋಪವದರಂತಾಗುವುದು ನಿನಗೆ || ೨೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಭ್ಯಾಸಯೋಗಕೆ |
 ಉರುವುದೇನೈ ಕರಣ ಜಗದಲಿ |
 ನರನೆ ನಿನಗದು ಸಾಧ್ಯವಷ್ಟುದು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ||
 ಬರುಬರುತ ನೀನೆನ್ನ ಸೇರಿಸಿ |
 ಭರದಿ ಸುಖನಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹೊಂದುವಿ |
 ಯುವುದಿದು ಸುಖಕರವು ಹಾಸಿಯು ಯೆನ್ನ ಸೇರುವರೆ || ೨೫ ||

ಅಭ್ಯಾಸೇತದ್ವೈತಮರ್ಥೋಕ್ತಸಿ ಮತ್ಯುರ್ಮಪರಮೋ ಭವ |

ಮದರ್ಥಮಪಿ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕುರ್ಮನ್ ಸಿದ್ಧಿಮನಾಪ್ಸ್ಯಸಿ || ೧೦ ||

ನರನೆ ನಿನಗಭ್ಯಾಸಂಪೋಗಾ- |
ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವದಲ್ಲವಾದರೆ |
ಚರಿಸು ನಿನ್ನಯ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನೇಕಭಾವದಲಿ ||
ಮರುಗಿಸಲು ಬೇಡಿದ್ರಿಯಂಗಳ |
ಕರಗಿಸಲು ಬೇಡಕಟ ಭೋಗವ- |
ನುರುಕರದ ಜಾತಿಯುಭಿಮಾನವ ಜಿಟ್ಟು ಜಿಡ ಬೇಡ || ೧೦ ||

ನಿರುತ ಕುಲಧರ್ಮಾಚರಣತ- |
ತ್ವರತೆಯನು ಧರಿಸುತ್ತ ಸುಖದಿಂ- |
ದಿದು ಯಥಾಸ್ಥಿತ ಮಾಡ ಬೇಡ ನಿಷಿದ್ಧಕರ್ಮಗಳ ||
ನರನೆ ತನುವಾಚ್ಛಿನನೇಂದ್ರಿಯ |
ವಿರಚಿಸುವ ಕರ್ಮಗಳ ತಾನೇ |
ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂಬೀ ಯಹಂಕೃತಿ ಜಿಟ್ಟು ಜಿಡ ಬೇಕು || ೧೧ ||

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದ |
ಮೆರೆವ ಪಾಲಕ ಚಾಲಕನು ತಾ- |
ನರಿವನಾರೀ ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ವನು ಮಾಡದಿಹನೆಂದು ||
ಕೊರತಿಕುಂದುಗಳೆಣಿಸದಿರು ನಿನ- |
ಗಿರುವ ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮಗಳನಾ- |
ಚರಿಸು ಮನದಲಿ ಬೇದಗೊಳ್ಳದೆ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದಿಗೆ || ೧೨ ||

ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರಪ್ರಕಾರದಿ |
ಸೇವಿಸುವುದೀ ಕರ್ಮಗಳ ನೀ- |
ನಾವ ತೆರದಲಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕರ್ಮವಾತೆರದಿ ||

ಭಾವವೆರಡನೆ ಧರಿಸದಲಿ ನೀ |
ಜೀವದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಮಾಡೈ |
ಯಾವುದೇ ಕರ್ತೃತ್ವದಲಿಯುಭಿಮಾನ ಧರಿಸದಿರು || ೧೧ ||

ಮಾಲಿ ತೋಟದಿ ನೀರ ತಿದ್ದುತ್ತ |
ಕಾಲಿವೆಗಳಲಿ ಜಿಟ್ಟು ಪರಿಯಲಿ |
ಮೇಳದಲಿ ಹರಿಯುವುದು ನೀರು ನಿವಾತದಲಿ ತಿಳಿಯೆ ||
ಕೇಳು ವಾರ್ಧನೆ ನೀರಿನಂದದಿ |
ತಾಳು ನಿರಹಂಕೃತತೆ ಬುದ್ಧಿಯು |
ತಾಳಲಾರದು ತಾಂ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿಗಳ ಭಾರ || ೧೨ ||

ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನೆನ್ನೊಳಿರಿಸಾ- |
ಸಕ್ತಿಯನು ನೀ ಜಿಡುವುದುಚಿತ್ತವು |
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಲದನು ಸರ್ವವನರ್ಪಿಸೈ ಯೆನಗೆ ||
ರಥೈ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ರಥವದು |
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಲಿವುದೆ ಜೋಲುತಿಹುದೈ |
ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಜಿಟ್ಟು ಕೃಪ್ಲಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆಲ್ಲ || ೧೩ ||

ನರನೆ ನೀನಾಚರಿಕ ಕರ್ಮವ |
ನಿರುತವೆನಗರ್ಪಿಸುತ್ತ ಪೋಗೈ |
ಧರಿಸಬೇಡೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ ||
ಧರಿಸಬೇಕೈ ಯೇಕನಿಷ್ಟೆಯ |
ಚರಿಸಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ |
ಬರುವಿ ಮತ್ತದಕಾಗಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಮೃತಿಯನಂತರಕ್ಕೆ || ೧೪ ||

ಅಥೈತದ್ವೈತಮರ್ಥೋಕ್ತಸಿ ಕರ್ತುಂ ಮದೋಗಮಾಶ್ರಿತಃ |

ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ತತಃ ಕುರು ಯತಾತ್ಮವಾನ್ || ೧೧ ||

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ದುಷ್ಕರ |
ವಿರಲು ಕರ್ಮಾರಂಭದಂತದಿ |
ಬರದಿರಲು ಭಾವನೆಯು ಕೃಪ್ಲಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವರೆ ||
ಇರದಿರಲು ಸ್ವಾಧೀನಬುದ್ಧಿಯು |
ಬರಲು ಪರಿಪರಿ ವಿಷ್ಣು ಮಾರ್ಗದಿ |
ಯೇರೆವೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ಯುಕ್ತಿಯ ಸುಲಭಸಾಧನವ || ೧೫ ||

ಮಾಡು ಕೈವಶ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುವ |
ಕಾಡುಕುಂದರಿಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ |
ಮಾಡು ತದನಂತರದಲಿಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹಾಭ್ಯಾಸ ||
ರೂಢಿಯಲಿ ನೀ ಸರ್ವಕಾಲದಿ |
ಮಾಡುತಿಹ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿದ- |
ಜಿಡವಲದಾಶೆಯನು ಕೆಡಿಸುವುದೆಲ್ಲ ಫಲದಾಶೆ || ೧೬ ||

ಮರವು ಬಳ್ಳಿಯು ಫಲಭರಿತವಾ- |
 ದರು ಕಣಾ ತಾವ್ ಫಲವ ತಿನ್ನುವವೆ |
 ತೊರೆದು ಬಿಡುವುವು ನೋಡು ನೀನೀ ಗುಣವ ಕೊಳ್ಳುವುದು ||
 ಧರಸದಲಿ ಮಾನಸದಲಿನ್ನನು |
 ಚರಸದಲಿ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ನೀ |
 ಬಂದೆ ನಿಷ್ಕಲವಹುದು ಕರ್ಮಾಚರಣನೀ ತೆರದ || ೨೫ ||

ಮಳೆಯು ಭೋಕಲ್ಲಿನಲಿ ಸುರಿಯಲು |
 ಕೊಳುವುದೇನದ ಮಳೆಯನೊಳಗದು |
 ಬೆಳೆಯುವುದೆ ಗಿಡ ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ||
 ಇಳೆಯೊಳಗೆ ನೀ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ಮಂ- |
 ಗಳು ಸದಾ ನಿಷ್ಕಲತೆ ಹೊಂದಲು |
 ತಿಳಿಯು ನೀನಾಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಲಿ || ೨೬ ||

ತಂದೆ ನಿಜ ಬಾಲೆಯನು ಬಹಳಾ- |
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸುವ |
 ಮುದೆ ಯವಳುಪಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯ ಧರಿಸುವನೆ ಮನದಿ ||
 ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯೊಳ್ಳೆ ಫಲ- |
 ಕಂದು ನೀನಿಚ್ಛೆ ಸದೆ ವರ್ತಿಸು |
 ಮುದೆ ನಿನಗದರಿಂದ ಬರುವುದು ಸಕಲಸಿದ್ಧಿಯಲಾ || ೨೭ ||

ನರನೆ ಬೆಂಕಿಯು ಜ್ವಾಲೆ ಗಗನದಿ |
 ಒಂದೆ ನಿಷ್ಕಲವಾಗಿ ಶೋಗುವ |
 ತೆರದಿ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವು ಫಲಿಸ ಬಾರದಲಾ ||

ಅರಿಯಲೀ ವರ್ಗವು ಧನಂಜಯ |
 ಪರಮಸುಲಭವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ |
 ನರನೆ ತಿಳಿಯಲು ಯೋಗವಿಸು ಸಾವಾನ್ಯವೇನಿಹುಮ || ೨೮ ||

ಬಿದುರು ವೋದೇ ಸಾರಿ ಫಲಿಸುವು- |
 ದದು ಕಣಾ ನಿನಗದರಿರುವುದೈ |
 ಯದರ ಪರಿಯಲಿ ಜನ್ಮವಿಹುದೀ ನರಗೆ ಭೂಮಿಯಲಿ ||
 ಸದೆ ಬಡಿದು ಕರ್ಮೇಚ್ಛೆ ಕರ್ಮವ- |
 ನೋದಗಿ ಮಾಡಲು ಜನ್ಮಮರಣದ |
 ಕದಡುಬಲೆಯಿಂ ಮೋಕ್ಷಪಡೆಯುವಿ ಶಾಸ್ತ್ರಸಿದ್ಧವಿದು || ೨೯ ||

ನರನೆ ಕೆಳಭ್ರಾಸರೋಗದಿ |
 ಬರುವುದೈ ಸುಬ್ಲಾನದುದಯವು |
 ಬರಲು ಬ್ಲಾನೋದಯವು ಕೈವಶವಿರುವುದೈ ಧ್ಯಾನ ||
 ಬರಲು ಧ್ಯಾನವು ಸರ್ವಭಾವಗ- |
 ಕರದೆ ಧ್ಯಾನವನಪ್ಪಿ ಕೊಳುವುವು |
 ಮರಣ ಹೊಂದುವುಪ್ಪಿ ಕರ್ಮಗರ್ವಾಗ ನೋಡಿಡಿಯಾ || ೩೦ ||

ಮರಣ ಬರಲಾ ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ |
 ಮರಣ ಹೊಂದುವುದೈ ಫಲೇಚ್ಛೆಯು |
 ಬರುವುದಾಗಲಿ ಶಾಂತಿ ಕೈವಶ ದಾಸಿಯಂದದಲಿ ||
 ನರನೆ ಕೆಳದರಿಂದ ಶಾಂತಿಯು |
 ದೊರಕಿಸುವ ಬಹುಸುಲಭಯುಕ್ತಿಯ- |
 ನರುಹಿದನು ಕಲಿವಾರ್ಧ ನೀನಭ್ಯಾಸ ಮಾಡೆಂದು || ೩೧ ||

ಶ್ರೀಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮುಖ್ಯಾಸಾಜ್ಞಾನಾದ್ಧ್ಯಾನಂ ವಿಶಿಷ್ಟತೇ |
 ಧ್ಯಾನಾತ್ಕರ್ಮಫಲಶ್ಯಾಗಸ್ತ್ಯಾಗಾಚ್ಛಾಂತಿರನಂತರಮ್ || ೧೨ ||

ನರನೆ ಕೆಳಭ್ರಾಸಕಿಂತಲು |
 ಯಿರುವುದೈ ಬಹು ಲೇಸು ಜ್ಞಾನವು |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಧ್ಯಾನ ಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತ ಲೇಸಾಗಿ ||
 ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ |
 ತೊರೆವುದೈ ಫಲದಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮದಿ |
 ಬರುವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಸುಖವು ನಿರುಪಮವು || ೩೨ ||

ಉಂತು ನಿನಗಾಂ ಪಾರ್ಥ ಪೇಕ್ಷಮು |
 ಸಂತಸದಿ ಮಾರ್ಗಗಳನೆಲ್ಲಮ- |
 ನೆಂತು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದು ನೇಮದಿಂದೆನುತ ||
 ಉಂತು ನೀನಾಚರಿಸೆ ಬಹುದೈ |
 ಶಾಂತಿನಗರದ ಕಾಂತಿ ಕೇಲ್ಯೆ |
 ಕುಂತಿಪುತ್ರನವನದಿ ಗಂಟಿಕ್ಕಿದನು ವೇಳೆದುಡು || ೩೩ ||

ಅದ್ವೇಷ್ಯಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ನೈತ್ತಃ ಕರುಣ ಏವ ಚ |
 ನಿರ್ಮನೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಕ್ಷಮೀ || ೧೩ ||

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ದ್ವೇಶ ಮಾಡದೆ |
 ಭೂತಳದಿ ಸಮದೃಷ್ಟಿ ಭೂತ- |
 ಪ್ರಾತದಲಿ ಮೇಣ್ ಸ್ವೀಯ ಪರ ಭೇದವನು ತಾಳದಲೆ ||
 ಮೈತ್ರೈವೀಪರಿ ಪೈರವೆಂಬುವ |
 ಮಾತು ಸ್ವದು ಭೂವಿ ಸುಜನ- |
 ಪ್ರಾತವನು ಧರಿಸುತಲಿ ಕುಜನ ಕೃಚಿಪುದೇ ವಾರ್ಧ || ೯೪ ||

ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯಲಿ ವಾಸಿಸುವೆ ನಾ |
 ದೀನರಲಿ ವಾಸಿಸೆನು ಯೆನುತಲಿ |
 ಪ್ರಾಣವೆನುವದೆ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸವೆಲ್ಲರಲಿ ||
 ಧೇನುವಿಲಿ ಹುಲಿಯುಲಿ ಸಲಿಲ ಸ- |
 ವಾಸತನವನು ತೋರದಿಹುದೇ |
 ಹಾನಿ ಮಾಡುವೆ ಹುಲಿಯು ಸಾಕುವುದೇನು ಧೇನುವನು || ೯೫ ||

ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸ- |
 ಮಾನಮೈತ್ರಿಯು ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದೆ |
 ಕಾಣುವುದು ಹೃದಯದಲಿ ಕರುಣಾರ್ಥತೆಯ ಗಣಿ ನಿಶ್ಯ ||
 ನಾನುನನ್ನ ದುಭಾವದಿಂದ ವಿ- |
 ಹೀನವಂತಃಕರಣವಾಗಲು |
 ಹಾನಿಯವುದು ದುಃಖಸುಖಗಳ ಭಾವವವನಲ್ಲಿ || ೯೬ ||

ಶೋಡವಿಯಂದದಿ ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂರ್ತಿಯು |
 ತೋಡೆಯು ಮೇಲಾದುವುದು ಸಂತತ |
 ಕೊಡಲಿ ನಾನೇನುಸಮೆಯನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಲಿವಾರ್ಧ ||
 ಹಿಡಿದು ಕೈಯಲಿ ಕೊಡಲಿ ಮರವನು |
 ಕಡಿಯಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮನುಜಗೆ |
 ಕೊಡದೆ ನೆರಳನು ಗಿಡವು ಧರಪುದೆ ದ್ವೇಷಭಾವವನು || ೯೭ ||

ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ ಯತಾತ್ಮಾ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ |

ವಾಯುರ್ಪಿತವುನೋಬುದ್ಧಿಯೋರ್ವೇ ಮೇ ಭಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ || ೧೪ ||

ಮಳೆಯು ಬೀಳದೆ ಸರ್ವಕಾಲದಿ |
 ಶುಳುಕುತಿದೆ ಜಲದಿಂದ ಸಾಗರ |
 ತಳವನೀಪರಿ ಸಂತವನುಸಹಾರವಿಲ್ಲದಲೆ ||
 ತಳವನ್ನೆ ನಿಜ ಚಿತ್ತದಲಿ ನಿ- |
 ಶ್ವಲತೆಯನು ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ |
 ಬಲವು ಬರುವುದು ನಿಶ್ಚಯಕೆ ಮೇಣಿವರ ಬಲದಿಂದ || ೯೮ ||

ಜೀವಪರಮಾತ್ಮರುಗಳೆಬ್ಬರು |
 ಹೇವವಿಲ್ಲದೆಯೊಂದೆ ಹೃದಯದಿ |
 ಭಾವವೊಂದನೆ ಹಿಡಿದು ವಾಸಿಸರೇನು ಚಿತ್ತವಿದು ||
 ಯಾವನೀಪರಿ ಯೋಗ ಸಾಧಿಸ- |
 ನಾವನ್ನೆ ನಿಜಮನವ ಬುದ್ಧಿಯು |
 ನಾವೆಂಗೆ ನನಗರ್ಪಿಸುವವನಿಹನು ಪ್ರಿಯತಮನು || ೯೯ ||

ಧ್ಯಾನಯೋಗದಿ ಸಿದ್ಧನೋಗಿಂ |
 ಮೇಣು ಕೇಳವ್ಯಾಂಗಯೋಗದಿ |
 ಮಾನ್ಯಸಿದ್ಧನು ಸರ್ವಭೂತಗ್ರಾಮಕಾದರೆಯು ||
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಧ್ಯಾನಿಸುವನಾಂಹನೊ ಭಕ್ತನು |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಮುಕ್ತನವನೇ ಯೋಗಿ ಪ್ರಿಯತಮನು || ೧೦೦ ||

ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಯೋಪರಿ |
 ಯೆನ್ನ ಪ್ರೇಮದ ಪರಮಭಕ್ತನ- |
 ನೆನ್ನೆ ವಲ್ಲಭಿಯವನು ಕಾಂತನು ನಾನು ಮೇಣವೆಗೆ ||
 ಬಣ್ಣಿಸಲು ನಾನೆಂತು ನನ್ನಯು |
 ಪ್ರಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರೇಮನವನಿಹ |
 ವರ್ಣನೆಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲ ವ್ಯಸಮಾತೀತವಿದುವಿಹುದು || ೧೦೧ ||

ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರನ ಪ್ರೇಮಕಥನವು |
 ರೋಮವ್ಯಳಕವ ಮಾಳ್ವ ಹುಚ್ಚದು |
 ನಾಮರೂಪದಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಕಸದಳವು ಪ್ರೇಮವದು ||
 ರಾಮಣೀಯಕದಶಿಯೊಳೆನ್ನನು |
 ಕ್ಷೇಮದಿಂ ಮಾತಾಡಿಸುವುದು |
 ಪ್ರೇಮವನು ವರ್ಣಿಸುವರಾಶಿ ಮೂರುಜಗದೊಳಗೆ || ೧೦೨ ||

ಮರುಳನಂದದಿ ಮೇಲೆಯುಸವಾ- |
 ಸರಣಿಯನು ಕೊಟ್ಟೆನು ಪ್ರೇಮಕೆ |
 ಸರಿಯು ತೋರದು ನೋಡಲುಸಮೆಯು ಪ್ರೇಮ ನಿರುಸಮವು ||
 ನರನೆ ಕೇಳಿ ಮಾತನೆಲ್ಲವ |
 ಮರೆತು ಬಿಡು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಸಾರಿಸು |
 ಭರತಿ ಬರುವುದು ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಕಥನದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ || ೧೦೩ ||

ಹೇಳುವವನಿಂ ಮಿಗಿಲು ಪ್ರೇಮವು ।
 ಕೇಳುವವನಿಗೆ ಪುಟ್ಟುವುದಲಾ ।
 ಹೇಳಲೇನದಕ್ಕಿನ್ನು ವ್ಯವಯು ನೋಡು ಕಲಿಸಾರ್ಥ ॥
 ಕೇಳು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತ ನೀನೇ ।
 ಪೇಳುತೀ ನಾ ಭಕ್ತವೃಂದದ ।
 ಲೇಲಿಯನು ನಿನ್ನೆ ಳಗೆ ಪ್ರೇಮವು ದ್ವಿಗುಣವಾಯಿತಲಾ ॥೧೦೪॥

ಬಂದುದಲ್ಲವು ಬರಲಿ ನಿನಗಾ- ।
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ದೆನಿಗಲೆ ।
 ಬಂದೊದಗಿತಿರುವ ದಿವ್ಯನಂದರ್ಭವು ಕಣಾ ಸುಕೃತ ॥
 ಮುಂದೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ದೆವರಮಾ- ।
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದ ।
 ಮಂದಿರದಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥ ೧೦೫ ॥

ಯಸ್ಮಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ ಲೋಕಾನ್ನೋದ್ವಿಜತೇ ಚ ಯಃ ।
 ಹರ್ಷಾಮರ್ಷಭಯೋದ್ವೇಗೈರ್ಮುಕ್ತೋ ಯಃ ಸ ಚ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಕಲ್ಲೊಲವಾದರೆ ।
 ಬರುವುದೇನೈ ಭೀತಿಯಾಜಲ ।
 ಚರತತಿಗೆ ನಿರ್ಭಯದಲೋಡಾಡುವುದು ಜಲದೊಳಗೆ ॥
 ಮರಳ ಜಲಚರವೃಂದ ಬಿಳಿದರೆ ।
 ಒರುವುದೇನೈ ತಾಪ ಶರಧಿಗೆ ।
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತತ್ತ್ವ ಮರೆಯದೆ ನೋಡು ನೀನಿದನು ॥೧೦೬॥

ಪ್ರೀತಿದ್ವೇಷಗಳೆಲ್ಲ ನಾಯಲು ।
 ದ್ವೈತಭಾವವು ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ।
 ಯಾತಕಿರುವುವು ದುಃಖಹರ್ಷಮರ್ಷಭಾವಗಳು ॥
 ಭೂತಳದಿ ಸುಖದುಃಖಬಾಧಾ- ।
 ತೀತ ನಿರ್ಭಯ ಕ್ಷೋಭಿಸರಹಿತ- ।
 ನೀತೆರದ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೦೭ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಬೇದ ಜಗದಿಂ ।
 ಬಾರದವನಿಂ ಬೇದ ಜಗತಿ ಕ- ।
 ರೀರಕಿರುವುದೆ ಸ್ವಾನಯನದಿಂ ತಾಪ ನೋಡಿದರೆ ॥
 ಬಾರದಾಪರಿ ತಾಪ ಸರ್ವಾ- ।
 ಧಾರ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಬೀವಕೆ ।
 ತೋರುವೀ ಜಗವಾಗೆ ದೇಹವು ದ್ವೈತವೆಲ್ಲಿಯದು ॥೧೦೭॥

ಈ ತೆರದ ಮಮ ಭಕ್ತನಿಹ ಮತ್- ।
 ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ।
 ಸೋತು ಹೋಗುವೆ ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಬಾಯಿಂದ ॥
 ಆತನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭ- ।
 ನಾತಪೂರ್ಣಾನಂದವೂರಿತ- ।
 ನಾತನೆತ್ತಿದ ಜನ್ಮವೇ ರೂಪಾಂತರವು ಯೆನ್ನ ॥ ೧೦೮ ॥

ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿರ್ಭಕ್ತ ಉದಾಸೀನೋ ಗತವ್ಯಥಃ ।
 ಸರ್ವಾರಂಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಯೋ ಮಧ್ಯಕ್ಷಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ ॥ ೧೬ ॥

ಆತನಲಿ ಸತ್ತಿಹುದು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು ।
 ಆತನಲಿ ವರ್ಧವುದು ಸೌಖ್ಯ- ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾತನೆ ಪುಣ್ಯಪಾವನನಿಹನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
 ಕ್ಷೇತ್ರರಾಜವು ಕಾಶಿ ಮೋಕ್ಷ- ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಯೆಂಬರು ।
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಹುದೇ ಮೋಕ್ಷ ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡದತಿ ॥೧೧೦॥

ದುರಿತನಾಶಕ ಗಂಗೆ ಬೀವರ ।
 ಹರಿಸುವುದು ತಾಪವ ಶುಚಿತ್ವದಿ ।
 ಯುವುವುದದರಲಿ ಭೀತಿ ಮುಳುಗಲು ಬೀಕ- ಗಂಗೆಯಲಿ ॥೧೧೧॥
 ಭಕ್ತಿರೂಪದ ನದಿಯು ಕಂತೆ- ।
 ಸತ್ತ ಪೇಳ್ದರು ನೆಲೆಯು ಹತ್ತದು ।
 ಹತ್ತಿದರೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಸಾಕೈ ಯುದ್ಧರಿಸುವುದಲಾ ॥
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯವ್ಯುದು ಬಹುಸುಲಭದಲಿ ।
 ಮುಕ್ತಿ ಬೀವರ ಕರಗಿಸದಲೇ ।
 ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ನೀಳದಲಿ ದರ್ಶನದಿ ಮುಕ್ತಿಯದು ॥ ೧೧೨ ॥

ದುರಿತನಾಶಕನೈ ಹಿಮಾಚಲ ।
 ಕರಗ ಬೀಳ್ಕೈ ಬೀವವಲ್ಲಿಯೆ ।
 ಮರಣವಿಲ್ಲದೆ ಶುಚಿತನವನೀಯುವರು ಸಜ್ಜನರು ।

ಕಾಶಿಭಾಗೀರಥಿಯು ಲೋಕದ |
 ನಾಶಿವುದು ಪಾಪಗಳ ರಾಶಿಯ |
 ಕಾಶಿ ಹೊತ್ತಿಹ ಪಾಪಗಳ ನಾಶಿಸರು ಯಾರಿಹರು ||
 ದೋಷರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲವನು ನಿ-
 ದೋಷ ಮಾಳ್ವರು ಸಂತಸಂಗಮ |
 ಲೀಲವಿಹುದೇ ಕಿಂತು ಸಜ್ಜನರಿಹರು ಪಾವನರು || ೧೧೩ ||

ಧಾರಣೆಯಲೀ ತೀರ್ಥರಾಜರು-
 ನಾರು ಪಾವನ ಮಾಳ್ವೆಗೆ ಸಂ-
 ಹಾರ ಮಾಳ್ವರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ||
 ಭೂರಿಸ್ವಸ್ತ ಮನೋವಿಕಾರವ |
 ದೂರ ಮಾಳ್ವರು ಹತ್ತುದಿಶೆಯಲಿ |
 ಸೇರುವರು ಮತ್ಪದವನವರಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವೆನು || ೧೧೪ ||

ತರಣಿಯಂತರ್ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುಕಿ-
 ಯಿರುವರೀಪರಿ ಸಾಧುಸಜ್ಜನ-
 ರಿರುವುದೈ ಪಾಪಾಳುವಿಗೆ ನಿಜ ದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯದು ||
 ಇರುವುದೈ ಸಜ್ಜನರಿಗೀಪರಿ |
 ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವನು ನೋಡುವ |
 ವರಸುದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧವಿದು || ೧೧೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ-
 ವಿರುವುದಾಕಾಶವು ಕಣಾ ಮೇ-
 ಣಿರುವುದೆದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತವೀಪರಿ ನೋಡು ಸಜ್ಜನರು ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಮನ-
 ವಿರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಮೇಣದು-
 ವಿರದು ಕೇಳಾಸಕ್ತಿಯೆಲ್ಲೆಯು ತತ್ಪ್ರವಿದ ನೋಡು || ೧೧೬ ||

ಬೇಡನನು ತಪ್ಪಿಸುತ ಗಗನದೊ-
 ಳಾಡುತಿಹ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮನದಲಿ |
 ಮೂಡುತಿಹುದೇ ಭೀತಿಯಾಪರಿ ಮುಕ್ತಗಾಸಕ್ತಿ ||

ಮೂಡುವುದೆ ನಾಚಿಕೆಯು ಶವದಲಿ |
 ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದು ನನ್ನೆ |
 ಕಾಡಲಾರದು ದುಃಖಯಾತನೆ ಮುಕ್ತನನು ಪಾರ್ಥ || ೧೧೭ ||

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾರಂಭದೇಸಿಯು |
 ಧರಿಸನ್ನೆ ಯುಭೂತನವಾತನು |
 ವುರುವಲುವು ಸಿಗದಿವಲು ಬಿಂಕಿಯು ಸುಡುವ ಪರಿ ಯೆಂತು ||
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮೋಕ್ಷದ |
 ಪರಮ ಸುಲಭದ ಹಾದಿಯಂ- || ೧೧೮ ||
 ಕರಿಸಲದನವನಾಗುವನು ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೧೯ ||

ಈ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನಿನ-
 ಗೀತ ತುಂಜಿಹನಾತ್ಮರೂಪದಿ |
 ದ್ವೈತನಾಗರ ದಾಟಿ ಪಾರವ ಕಂಡನ್ನೆ ಜಗದಿ ||
 ಭೂತಳದಿ ಕೇಳ ಭಕ್ತಿಸೌಖ್ಯದ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ ನೆವದಿ ಸಂತತ-
 ವಾತನಾಗುತ ದೂತ ದೇವಪ್ರೀತನಾಗುವನು || ೧೧೯ ||

ಸೇವ್ಯಸೇವಕ ಭಾವದಿಂದವ-
 ನಾವಗಂ ಸೇವಿಸನು ನನ್ನನೆ |
 ಭಾವವೊಂದಿಹುದವೆಗೆ ತನ್ನೋಪಾಸನೆಯ ನೆವದಿ ||
 ಭಾವಭಕ್ತಿಸುಖನರಿಗೆ ತಾ-
 ನಾವಗಂ ಕೈದೀಪ ತೋರಿಸ-
 ನೈವಿಕಾರಿಸೆ ಯೆನಗೆ ಪ್ರಿಯತಮನೀಪರಿಯು ಭಕ್ತ || ೧೨೦ ||

ಕೂತೀತೆರಭಕ್ತನಲಿ ಸಂ-
 ಪ್ರೀತಿಯವನನು ನಾನು ಧ್ಯಾನಿಸೆ-
 ನೀತನಿತ್ತರೆ ದರ್ಶನವನೆನಗಾಗುವುದು ಶಾಂತಿ ||
 ಈತಗೋಸುಗ ನಾನು ಬರುವೆನು |
 ಭೂತಳದಿ ವಿಧವಿಧದ ರೂಪದೊ-
 ಳೀತ ಪಂಚಪ್ರಾಣವೆನ್ನೆವು ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯು || ೧೨೧ ||

ಯೋ ನ ಹ್ಯಷ್ಠತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಟಿ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ |
 ಶುಭಾಶುಭಪರಿತ್ಯಾಗೀ ಭಕ್ತಮಾನ್ ಯಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯಃ || ೧೨ ||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮಸುಖವದು |
 ಭೂತಳದೊಳೇನಿಹುದು ಯೆರಡನೆ |
 ಪ್ರೀತಿಕಾರಕ ವಸ್ತು ಪರಮಾನಂದ ಕೊಡುತಿರುವ ||

ಈ ತೆರದ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ವೇತ್ತನಿಗೆ ಬೇರಿಹುದು ಸೌಖ್ಯವು |
 ದ್ವೈತ ಕಳೆಯಲು ದ್ವೇಷ ತನ್ನೆಂ ತಾನೆ ಶೋಗುವುದು || ೧೨೨ ||

ತಃ ಸ ವಿಶ್ವವ್ಯರೂಪವಾಗಲು |
ಯಾನಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ದ್ವೇಷ್ಯವು |
ವಾನದಂಭಾದಿಗಳು ತಾವೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವು ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ನಿಶ್ಚ ಶಾಶ್ವತ |
ಹಾನಿಯೆಲ್ಲೆಂ ಬಹುದು ಯೆಂಬಭಿ- |
ಮಾನವಾಗಲು ಮನದಿ ಶೋಕದ ಕಾರಣವದೇನು || ೧೨೩ ||

ನಿರುತ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ವಸ್ತುವು |
ದೊರಕಿಹುದು ತನಗೀಗ ಮುಂದಿ- |
ನ್ನೆರಡನೆಯ ಪರತತ್ತ್ವವಿಲ್ಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿಕೆ ||
ಪರಿಯೋಳಿ ಭಾವನೆಯು ಮನದಲಿ |
ಒರಲು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯು ನಾಶವವುದು |
ಸರನೆ ಕೇಳೆ ಭಕ್ತನೆನ್ನೆಯ ಸಂಗರಹಿತನಲಾ || ೧೨೪ ||

ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ರಾತ್ರಿ ದಿವಸವು |
ಮೆರೆವುದೊಂದೇ ಸತ್ಯಕಾಶವು |
ತೆರದೋಳಿ ಮಧ್ಯಕ್ಷನಿಗೆ ಕೇಳ ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವುದು ||
ಮೆರೆವನವನ್ನೆ ಜ್ಞಾನರೂಪನು |
ಮೆರೆವನ್ನೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮಭಕ್ತನು |
ನಿರುತ ಮಧ್ಯಜನದಲಿ ತತ್ಪರನಾಗಿ ಜೀವಿಪನು || ೧೨೫ ||

ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೇ ತೆರದ ಭಕ್ತನು |
ಪ್ರಾಣಕಿಂತಲು ಪ್ರಿಯನಿಹನು ನೀ- |
ನ್ನಾಣೆ ಸತ್ಯವ ವೇಳುವೆನು ಕೇಳ ಸತ್ಯವಿದು ಸತ್ಯ ||
ಮಾನ್ಯನೆನಗವ ಮೂರುಲೋಕದಿ |
ವೂರ್ಣಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾತನು |
ಯೇನ ಬಣ್ಣವೆನವನ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯ ನಾನು || ೧೨೬ ||

ಸಮಃ ತತ್ರ ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ |
ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖೇಷು ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಚಿತಃ || ೧೨೭ ||

ಮನದಿ ವಕ್ರತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು |
ಯೆಣಿಸುವನು ತಾನೇಕಭಾವವ |
ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು ಕಣಾ ತೋರಿಸನು ವೈರವನು ||
ಮನೆಯ ಮಂಡಳಿಗಳಿಗೆ ಬಿಳಕದು |
ಮನುಗಿ ಬಳಕನ್ನರಿಗೆ ಕತ್ತಲಿ- |
ಯುಣಿಸುವುದೆ ಕೇಳಿಪವೊಂದೇಸನನೆ ಬಿಳಗುವುದು
|| ೧೨೭ ||

ಮರವು ಹೆಚ್ಚಿದ ದೊರೆಗೆ ಕಡಿಯಲು |
ಬರುವ ದುಷ್ಕೃತ್ಯನಿಗೆಯೊಂದೇ |
ತೆರದ ಕೊಡುವುದು ನೆರಳ ಪಂಕ್ತಿ ನಿಭೇದ ಮಾಡುವುದೆ ||
ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಕಟ್ಟು ತಾಂ ಸಾ- |
ಕಿರುವನಿಗೆ ಸಂಯಾಗಿ ಮತ್ತಾ- |
ಚರಕದಲಿ ಹಿಂಡುವನಿಗುಡೇ ಕಹಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
|| ೧೨೮ ||

ತತ್ಪುಮಿತ್ರರು ಸರ್ವಜನರೇ |
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನರವನಿಗೆ |
ಗೊತ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲವಗೆ ದ್ವೈತವು ಮಾನವಪಮಾನ ||
ಶೈತ್ಯದೌಷ್ಣ್ಯದ ಭಾವವೆರಡವ- |
ಗೆತ್ತಣದು ತದ್ಭಾವಿಯರಿಯನು |
ಭಕ್ತನೀಪರಿಯರಲು ನನಗವ ಪ್ರೇಯಸಿನಿವನನು || ೧೨೯ ||

ಕಾಲಬಂತು ಮಾನಗಳು ಮೋಡಗ- |
ಳೇಳಲೇನವು ಗಗನವನು ತಾವ |
ಹಾಳ ಮಾಳ್ವವೆ ಗಗನವದು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನೋಡಿದರೆ ||
ಗಾಳಿ ತೆಂಕಲ ಬಡಗಿನೆನತಲಿ |
ತಾಳದ್ದೆ ಭೇದವನು ಮೇರುವು |
ಕೇಳು ನೀ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನನ್ನಯ ಭಕ್ತನೀತೆರನು || ೧೩೦ ||

ಮನದ ಸಮತೂಕವನು ತೊರೆಯದ- |
ಲನುಭವಿಸುವನು ದುಃಖಸುಖವನು |
ಮನೆಯಿಲನು ಭಕ್ತನೆನ್ನೆಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಮನುಗುತಿರುವುದು ಚಂದ್ರಬಿಳಕದು |
ಮನುಜರಲಿ ಭೇದವನು ತೋರಿಸ- |
ದನವರತ ಸುಖಕಾರಕವು ರಾಜನಿಗು ರಂಕನಿಗು || ೧೩೧ ||

ಲರುವನೀಪರಿ ಭಕ್ತನೆನ್ನೆಯ |
ಮೆರೆವನವ ತಾನೇಕಭಾವದಿ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಿಹುದು ಸೇವ್ಯವು ಸರ್ವಮಾನ್ಯವದು ||
ತೊರೆದು ಸಂಗವ ಸರ್ವಬಗೆಯಲಿ |
ಯಿರುವನವನೇಕಾಂತದಲ್ಲಿಯೆ |
ಸ್ಥಿರವ ಮಾಳ್ವನು ಮನವನೆನ್ನಲಿ ಸುಖವದೇ ಯೆನುತ || ೧೩೨ ||

ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿಮರ್ಯಾದೀ ಸಂತುಷ್ಟೋ ಯೇನ ಕೇನಚಿತ್ |

ಅನಿಕೇತಃ ಸ್ಥಿರಮತಿರ್ಭಕ್ತಿಸಾನ್ವೀ ಪ್ರಿಯೋಃ ನರಃ || ೧೯ ||

ನಿಂದೆಯನು ಮಾಡಿದರೆ ಕುಗ್ಗದೆ |
ಮಂದಿ ಸ್ತುತಿಸಲು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗದೆ |
ಯೊಂದೆ ತೆರನಾಕಾತದಂದದಿ ಭಾವಿಸುತ್ತಿಹನು ||
ನಿಂದೆಸ್ತುತಿಯು ಸಮಾನ ಮಾಡಿಸಿ |
ಕುಂದುಹೆಚ್ಚನು ತಿಳಿಯದಲೆ ತಾಂ |
ಮಂದಿರದಿ ವನದೊಳಗೆ ಭೇದವ ಕಾಣನೈ ನಿಜದಿ || ೧೯೩ ||

ಏನು ಭಾಷಣ ಮಾಡಲೆನದು |
ಮೌನವದು ಸಂಕಲ್ಪ ವ್ಯತಿಪ್ರಿ |
ಹೀನನಾದುದರಿಂದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳ್ಳು ||
ತಾನರಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬ್ರಹ್ಮ- |
ಜ್ಞಾನವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ಭಾವವಿ- |
ಹೀನನೆನ್ನೆಯ ಭಕ್ತನವ ಪ್ರಿಯತಮನು ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೧೯೪ ||

ಬರಲು ಬಲು ಬರಗಾಲ ಬಿರುಮಳೆ |
ಸುರಿಯದಿರೆ ಕಡಲೊಣಗಿ ಶೋವುದೆ |
ಸುರಿಯಲತಿಮಳೆ ನಾಗರವು ತಾನುಕ್ಕಿ ಬರುತಿಹುದೆ ||
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೆಯ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯತಮು |
ನರಿಯನೈ ಸಂತೋಷದುಃಖವ- |
ನಿರುವನೊಂದೇ ಭಾವದಲಿ ಸುಖದುಃಖವೆರಡರಲಿ || ೧೯೫ ||

ತಿರುಗುವುದು ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯುವು |
ಪರಿಯೊಳೆನ್ನೆಯ ಭಕ್ತ ಜಗದಲಿ |
ತಿರುಗುವನು ವಾಸವನು ಮಾಡನು ಪೊಂದೆಸ್ಥಾನದಲಿ ||
ಇರುವುದೈ ತದ್ವಾಯು ವ್ಯಾಪಕ |
ಶರಣಿಯೆನ್ನೆಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕ- |
ನರಿವನವನೀ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು ತನ್ನದೇ ಯೆನುತ || ೧೯೬ ||

ಮನೆಯೆ ತನ್ನದು ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ |
ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡುತ |
ಮನಸಿನಲಿ ತಾಂ ವಿಶ್ವವೆಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ||
ವಿನಯಪರನೀ ಭಕ್ತನೆನ್ನೆಯ |
ಮನದಿ ಪೂರ್ಣಾವಸ್ಥೆ ತಾಲ್ಲರು |
ಅನವತಕ_ ಮಧು ಜನತಪ್ತರ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೧೯೭ ||

ಹೇಳಲೆನದನಿಂಥ ಭಕ್ತರ |
ತಾಳುವೆನು ನಾ ತಿರದಿ ಮಕುಟದ |
ವೋಲು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ನಾನೇನು ನೆನಸಿದಿಯಾ ||
ಕಾಲ ತೀರ್ಥವು ನನ್ನ ಗಂಗೆಯು |
ತಾಳುವರು ಧನ್ಯತೆಯ ಸೇವಿಸಿ |
ಕೇಳು ನಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಮಸ್ತಕದಿ ಧರಿಸುವೆನು || ೧೯೮ ||

ಎಂತು ತ್ರದೈಯಿನೆನ್ನ ಪೂಜಿಪು- |
ದಂತ ತಿಳಿಯಲು ಮನಸಿರಲು ಶ್ರೀ |
ಕಂತುಹರ ಗುರುವಾಗಲವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ತಿಳಿಯುವುದು ||
ಇಂತು ಶಂಕರನನ್ನು ತೋರಿಸೆ |
ಬಂತು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯು ದುರಿತವು |
ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲೆ ಸಾಕು ಶಂಕರ ಹೆಸರ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು || ೧೯೯ ||

ನಾಲುಕನೆ ಪುರುಪಾರ್ಥ ಸಿದಿಯು |
ಲೋಲಲೋಚನೆ ಮುಕ್ತಿಯೈ ಹಿಂ- |
ಬಾಲಿಸುವಳೆ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ ಕರದಿ ಕರ ಪಿಡಿದು ||
ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿಯ ಹಾಕಿ ಶರಣಿಯು |
ಮೇಲಕೆಳೆವನು ಲೋಕವೆಲ್ಲವ |
ಮೇಲಿರುವುದಧಿಕಾರವನನಿಗೆ ಲೋಕರಕ್ಷಣಕೆ || ೨೦೦ ||

ಶರಣಿಯೆನ್ನೆಯ ಮೋಕ್ಷಬಾಂದನು |
ಹರಿವನೈ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರಹಾರದೊ- |
ಳಿರುವನೈ ಯವ ನಮ್ರ ನೋಡಾ ನೀರಿನಂದದಲಿ ||
ಕರಗಳೆರಡನು ಜೋಡಿಸುವೆ ನಾ |
ಶರಣಿಯನು ತಿರದೊಳಗೆ ಧರಿಸುವೆ |
ಧರಿಸಿಹೆನು ಶ್ರೀನತ್ಯಲಾಂಭನನ್ನ ಹೃದಯದಲಿ || ೨೦೧ ||

ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ಗುಣಗಣಂಗಳ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ಬಾಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯ |
ಕರ್ಣದಿಂ ಕೇಳುತ್ತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವೆನು ||
ಎನ್ನ ಭಕ್ತರ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು |
ಕಣ್ಣಿ ಗಾಳಲು ದೇಹ ಧರಿಸುತ |
ಕಣ್ಣಿನಿಚ್ಛೆಯು ಪೂರೆಯಿಸುವೆನು ನಾನನೇತ್ರನಲಾ || ೨೦೨ ||

ಎನ್ನ ತೀಲಾಕಮುದಿಂದಲಿ |
ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹೆ |
ನೆನ್ನ ಭಕ್ತರನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಲವೆರಡು ಕರ ||
ಎನ್ನತೀ ಬೇರೆರಡು ಕರಗಳ |
ಸನ್ನತಾನ್ಯನೆ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿಹೆ |
ಮನ್ನಿಪ್ಪೆ ನೀ ಪಾರ್ಥ ಯೆನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವೆಂದು ||೧೪೩||

ಭಕ್ತಸಂಗವು ಸೌಖ್ಯದಾಯಕ- |
ವಿಸ್ತರಿಸೆ ನಾ ಬಹಳ ತೆರದಲಿ |
ಕೃಪಿಯಲಿ ಸಾಕಾರನಾದೆ ನಿರಾಕೃತಿಯು ನಾನು ||
ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದೇನು ಪುನರಪಿ |
ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣಬೀಜವೆ- |
ನುತ್ತ ನಂಬಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ನಟಿಯ ಪೂತಲ್ಲ || ೧೪೪ ||

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಪರಮಸುತ್ತರೇ |
ನುತ್ತ ಪೇಟ್ಟದು ಚೋದ್ಯವೇನದು |
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಭಕ್ತಚರಿತವನಾರು ಕೇಳುವರೊ ||
ವಿಸ್ತರಿಸುವರು ಯಾರು ಭಕ್ತರ |
ಕೀರ್ತಿಯನು ಮತ್ತವರು ನನಗೆ ಸು |
ವಿಸ್ತರಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ಪ್ರೇಮಸರಣಿಯದು || ೧೪೫ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೂರ್ಣರೀತಿಯೊ- |
ಳರುಹಿದನು ಕೇಳೆ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ |
ಧರೆಯೊಳೆಹುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಸಾಧನದ ಯುಕ್ತಿ ||
ಅರಿಯಲಾ ಭಕ್ತಪ್ರಶಂಸೆಯು |
ಧರಿಸುವೆನು ಮನ್ನಕದೊಳವನನು |
ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಮನದಿ ವಾಸಿಪನಾಮಹಾತುಮನು || ೧೪೬ ||

ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾವ್ಯತನಿದಂ ಯಥೋಕ್ತಂ ಪರ್ಯುಪಾಸತೇ |
ಶ್ರದ್ಧಧಾನಾ ಮತ್ಪರಮಾ ಭಕ್ತಾಸ್ತೇಽತೀವ ಮೇ ಪ್ರಿಯಾಃ || ೨೦ ||

ಇತಿ ತ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ತೀರ್ಥಷ್ಣಾ ಋಗನಸಂವಾದೇ ಭಕ್ತಿಯೋಗೋ ನಾಮ ದ್ವಾದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ೧೨ ||

ನರನೆ ನಾ ನಿನಗರುಹಿದನು ಬಹು- |
ಸರಸದವ್ಯತದ ವ್ಯಪ್ತಿಯಂದದ |
ಪರಮಧರ್ಮರಹಸ್ಯತತ್ತ್ವವ ಪ್ರೇಮದಿಂದೀಗ ||
ಪರಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿದನು ಕೇಳಾ- |
ಚರಿಸೋ ತರನಂತೆ ಸಂತತ |
ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನ ವಚನವನಾರು ನಂಬುವರೊ ||೧೪೭||

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ |
ತತ್ತ್ವಸಾರವ ಗ್ರಹಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳು |
ಚಿತ್ತವಿಟ್ಟರೆ ಯೆನ್ನ ವಚನಾಮೃತವ ಸೇವಿಸಲು ||
ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬೀಜವನು ಶುಭಫಲ- |
ವತ್ತಿರುವ ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬಿಳಿಯದು |
ಕಿತ್ತಿ ಬರುವಂದದಲಿ ಬರುವುದು ಫಲವು ಪಾವನವು ||೧೪೮||

ನಾನಿರುವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು |
ನಾನೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ಮ- |
ತ್ತೇನಿಹುದು ಯೆನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲೇ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ||

ಮಾನಿಸುತ್ತಲೇ ತೆರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ |
ಧ್ಯಾನವನು ತನುಧನಮನಗಳ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಯೆನಗರ್ಪಿಸುವರೇ ಪ್ರೇಯರೆನಿಸುವರು || ೧೪೯ ||

ಆವರು ಯೆನ್ನೆ ಪೂರ್ಣಭಕ್ತರೆ |
ಯವರೆ ಯೋಗಿಗಳೆಹರು ನಿಜದಲಿ |
ಯವರ ಮೇಲಿಹುದೆನಗೆ ಪ್ರೇಮವು ಬಹಳ ಪರಿಯಾಗಿ ||
ಆವರಿಗೆನ್ನಯ ಭಕ್ತಿಕಥನವು |
ಸವಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಬಹಳವದರಿಂ- |
ದವರೆ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಪುಣ್ಯಸೂತ್ರ ಪುರಷರಲಾ || ೧೫೦ ||

ಧ್ಯಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ಮನದಲಿ |
ಮಾನಿಸುವೆ ನಾನಿವರ ದೈವತ- |
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮವಿವರಲಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಾಣೆ ||
ಕಾಣೆ ನಾ ವಿಶ್ವದಲಿ ಯೆರಡನೆ |
ಗ್ಧಾನ ಪ್ರಿಯತಮವಿಲ್ಲದೆನಗದು |
ಮಾನಸದಿ ಹುಚ್ಚೊಂದು ಹಿಡಿದಿದೆ ಭಕ್ತರೆನ್ನವರ || ೧೫೧ ||

ಭಕ್ತರೆಂಬುವೆ ಪ್ಪಂನವೆನಗದು ।
ಹತ್ತಿಹುದು ದಿನರಾತ್ರಿ ಸಂತತ ।
ಭಕ್ತರೆನ್ನೆ ನಿಧಾನವವರಿಂ ಮನ ಸಮಾಧಾನ ॥
ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನದನು ನನ್ನಯ ।
ಭಕ್ತಮಂಡಳಿಯವರ ಪ್ರೇಮಚ ।
ರಿತ್ರವನು ವಿಸ್ತರಿಸುವವರೇ ನನ್ನ ದೈವತವು ॥ ೧೫೨ ॥

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ।
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳಿ ಸಂಜಯು ।
ನರುಹಿದನು ಸಂತೋಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ॥
ಅರಸ ಕೇಳೈ ನಂದಕಂದನು ।
ಹರುಷಪ್ರೇಮಾನಂದಕಂದನು ।
ಶರಣಕಲ್ಪಷಹರಣನೀಪರಿ ಪೇಳ್ವನಾ ನರಗೆ ॥ ೧೫೩ ॥

ಹರಿಯು ನಿರ್ಮಲ ನಿಷ್ಕಳಂಕನು ।
ಪರಮಕರುಣಿಯು ಶರಣರಕ್ಷಕ ।
ಶರಣ ಹೋಗಲಿಕೆ ಯೋಗ್ಯಪರಮಾತುಮನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥

ಹರಿಯು ತಾನಿಹ ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಯ ।
ಪರಮಧನಳಚ್ಚವಿಯ ಮೂರ್ತಿಯು ।
ನಿರುಪಮಬಲಾಡ್ಯನು ಕಣಾ ಬಹುಜಾನತೂರನಲಾ ॥ ೧೫೪ ॥

ದಾನದಲಿ ಬಹುತೂರನಿದ್ದರು ।
ದಾನಿ ಬಲಿಯಲಿ ಪ್ರೇಮಬದ್ಧನು ।
ದೀನಜನರುದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಪ್ರೇಮಪರವಶನು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸತ್ಪಕ್ಷತಾರಕ ।
ತಾನು ವಿದ್ಯಾಕಲೆಗೆ ಬೀಜನು ।
ಮಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪುಣ್ಯಪ್ರತಾಪಿಗಿದ ಪೇಳ್ವ ॥ ೧೫೫ ॥

ಅರುಹುವೆನು ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಳ್ವ ಗೀತಾ ।
ಪರಮಪೀಯೂಷವನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕುಡಿಸುವೆನು ॥
ಗುರುವೆನಗೆ ಹೇಳಿಹನು ವಿಷ್ಣುವು ।
ಶರಣ ಹೋಗು ಹರಿಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೇಣ್ ।
ಬರುವುದೈ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸದ್ಗುರುವರಪ್ರಸಾದದಲಿ ॥ ೧೫೬ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಯಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕ ತವಾದ ಕನ್ನಡಚಿತ್ರನೇತ್ರರಿಯಲ್ಲಿ
(೧೨) ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ಸ್ವಪದಿಗಳು ೧೫೬

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೩ ಹ ದಿ ಮೂ ರ ನೆ ಯ ಅ ಧ್ಯಾ ಯಂ.

ಸ್ಥರಿಸುತಾತ್ಮಾಭಿನ್ನಗಣಪತಿ-
ಚರಣಕಮಲವ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ-
ಶರಧಿಗಾತ್ರಯವಾದ ಶ್ರೀಗುರುಚರಣಕೆರಗುವೆನು ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಲೆಯೊಡ್ಡುತ ನಮು-
ಸ್ಥರಿಸುವೆನು ಶ್ರೀಗುರುಚರಣದಲಿ |
ಸ್ಥರಿಸಲೇಚರಣಗಳ ಮಹಿಮೆಯನೇನ ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೧ ||

ಆರುಪಲೇನಾವಾಕ್ಯಸರಣಿಯ |
ಒರುವ ಪ್ರತಿಂಜೊಂದಕ್ಷರದಲೀ-
ಶೆರದಲಿಹುದ್ದೆ ಸರಸತೆಯದನುಕೂಲತೆಯು ತಿಳಿಯಿ ||
ಬರುವುದಾಸರಿ ಗರ್ಭತಾರ್ಥವು |
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಸರಣಿಯನು ವಿ-
ಸ್ಥರಿಸಲಾರೆನು ಹರಿವುದ್ದೆ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹದೊಲು || ೨ ||

ದೊರೆವುದಲ್ಲವೆ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯು |
ಬರುತ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ವಿದ್ಯೆಗ-
ಳಿರದೆ ಕುಣಿವುವು ಭಾಷಣದಿ ಮಾಧುರ್ಯವೇರುವುದು ||
ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ಬಾಯಿಂ-
ಧೋರಗೆ ಬಂದಿಹ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಗೆ |
ಒರುವುದ್ದೆ ಸರಸತೆಯು ಮಧುರತೆಯಮೃತಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ||೨||

ಲರಿವರಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮರ್ಮವ |
ನಿರುತವೀಪರಿ ಮನದಿ ಶ್ರೀಗುರು-
ಚರಣ ಸ್ಥರಿಸಲು ಜ್ಞಾನಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಒರುವುದಲಾ ||
ಗುರುಚರಣ ಸಂಸ್ಥರಿಸಿ ಜ್ಞಾನೇ-
ಶ್ವರನು ವೇಲ್ಲನು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ |
ಗುರುವು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥ ಗೀತೆಯನರುಹ ತೋಡಗಿದನು || ೪ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕೌಂತೇಯ ಜ್ಞೇತ್ರಮಿತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ |
ಏತದ್ಯೋ ನೇತ್ತಿ ತಂ ಪ್ರಾಯಃ ಜ್ಞೇತ್ರಜ್ಞ ಇತಿ ತದ್ವಿದಃ || ೧ ||

ಜ್ಞೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚಾಪಿ ನಾಂ ವಿದ್ಧಿ ಸರ್ವಜ್ಞೇತ್ರೇಷು ಭಾರತ |
ಜ್ಞೇತ್ರಜ್ಞೇತ್ರಜ್ಞಯೋರ್ಜ್ಞಾನಂ ಯತ್ತಜ್ಞಾನಂ ಮತಂ ಮಮ || ೨ ||

ನರಸೆ ಕೇಳೆ ನರಶರೀರವ |
ಕರೆವದ್ದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಾಭಿಧಾನದಿ |
ಯರಿವನಾರೀಕ್ಷೇತ್ರವವ ಜ್ಞೇತ್ರಜ್ಞನೆನಿಸುವನು ||

ಆರಿಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ನಾನೇ |
ನಿರುತ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಪೋಷಿಸುವೆನೈ |
ಯರವಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಕ್ಷೇತ್ರಗಣಿಸುದ್ದೆ ಜ್ಞಾನ || ೫ ||

ತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಜ್ಞ ಯಾದ್ಯುಕ್ತ ಯದ್ವಿಕಾರಿ ಯತಶ್ಚ ಯತ್ |
ಸ ಚ ಯೋ ಯಶ್ಚಾಭಾನಶ್ಚ ತತ್ಸಮಾಸೇನ ಮೇ ಶೃಣು || ೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ನರಶರೀರವ |
 ಕರೆವರೇಕೈ ಕ್ಷೇತ್ರವನುತಲಿ |
 ಯರುವುದೇನೈ ಕಾರಣವು ಯೂ ಹೆನರು ಬೀಳಲಿಕೆ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೆನ್ನ ಮತನ- |
 ನ್ನಿರುವುದೆಂತುಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲೆಂ- |
 ದಿರುವುದೆಂತು ವಿಕಾರದಿಂ ವಿಸ್ತಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ || ೬ ||

ಮೂರುವರೆ ವೊಳವುದ್ದವಿರುವ ೨- |
 ರೀರವಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಧ ಯದು ಎ- |
 ಸ್ತಾರವೆಂತಾಗಿಹುದು ಭಾರವಿಡೆಂತು ತಾಳಿಹುದು ||
 ಯಾರು ದೊರೆ ಯೂ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಜ |
 ಬಾರದಿಹುದೇ ಬರುವುದೇ ಬೆಳೆ |
 ಧಾರಣೆಯಲೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗುಣಗಳನೆಲ್ಲವರುಹುವೆನು || ೭ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಎ- |
 ಸ್ತರದಿ ಕೇಳೈ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟಿದ |
 ನುರುತರದಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದು ವಾರ್ಧನೆ ವೇಳಿಹುದನೆಲ್ಲ ||
 ಆಯ ಬೇಕೇ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಶ್ರುತಿನಿಕರ ವೊದರತ |
 ಲಿರುವುದಲ್ಲೆ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಠಲವೆಲ್ಲೆ ನೋಡಿದರು || ೮ ||

ಅರಿಯಲೆನುತೀ ಕ್ಷೇತ್ರತತ್ತ್ವವ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಯತ್ನವನು ತರ್ಕವ್ವ |
 ನಿರುತ ಮಾಡುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಠಲವ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೀತತ್ತ್ವವನು ನಿ- |
 ಧರಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಬೇಕೆನುತ ಪರಿ- |
 ಪರಿಯು ಪಟಾಸ್ತ್ರಗಳು ಟೋಕವ ಕಟ್ಟೆ ನಿಂತಿಹುವು || ೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೀಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು |
 ಮರುಳರಾದರು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ |
 ತಿಂತಿಗಿ ದೆಸೆಗಾಣದಲೆ ಬಳಲಿದರು ಬೆಂಡಾಗಿ ||
 ಇರುವುದೆಂಕೈ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ |
 ನಿರುತ ಜಗದೊಳಗೇಕವಾಕ್ಯತೆ |
 ದೊರೆಯಲೀ ತತ್ತ್ವದಲಿ ಯೆನುತಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡುವರು
 || ೧೦ ||

ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೀಕಮತವನು |
 ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯ |
 ವಾದವನು ಮಾಡುವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ||

ಭೇದ ಮುರಿಯದು ಶಾಸ್ತ್ರನಿಕರಕೆ |
 ಹಾದಿಯೇ ಕಾಣದಲೆ ಕಾಡಿನ- |
 ಹಾದಿಯಲಿ ಕತ್ತಲೆಯುಬಡ್ಡಾಡುವರು ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೧೧ ||

ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಎ- |
 ಚಾರ ಮನದಲಿ ಬಾರದಾರಿಗು |
 ಯೇರಿಹುದಹಂಕಾರ ಪಿತ್ತವು ಮಸ್ತಕಕೆ ನೋಡೆ ||
 ಧಾರಣೆಯೊಳಿ ದುಷ್ಯ ರೋಗವು |
 ಸೇರಿಹುದು ಮನೆಮನೆಯಲೆಂತನೆ |
 ಬೇರೆಯಾವುದು ಗೋಚರವದೈ ಹೆಮ್ಮೆ ಹೊರತಾಗಿ || ೧೨ ||

ನರನೆ ನಾಸ್ತಿಕಜನರು ಚಾಯನು |
 ತೆರೆಯ ಬಾರದೆನುತ್ನ ವೇದಗ- |
 ಳುರುತರದಿ ಮಾಡುವರು ಯತ್ನವ ಹೇಳಲೇನಿದನು ||
 ಅರಿಯುತಿದ ವಾಖಂಡಿಗಳು ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲಾವೇದಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ಬಂದಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಬಡಬಡಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದ || ೧೩ ||

ಅರುಹುವರು ವಾಖಂಡವೀರರು |
 ಮರಳಿ ವೇದಕೆ ಮೂಲವಿಲ್ಲೆ |
 ಬಂದಿ ನಿಷ್ಠಲ ವಾದ ಮಾಡುವರವರು ನಾಸ್ತಿಕರು ||
 ಧರೆಯಲೀಪರಿ ವೇದವೆನುತಲಿ |
 ಯಲೆಗಳೆಗಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ವೆವು |
 ಕರದಿ ವೀಳೆಯು ಕೊಳ್ಳಿರೈ ವಾದವನು ಮಾಡುವರು || ೧೪ ||

ನರನೆ ವಾಖಂಡಿಗಳು ಧರೆಯಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ವೇಷಗಳ ಧರಪರು |
 ತಿರದ ಕೂದಲ ಕಿತ್ತುವರು ತಿರುಗುವರು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ||
 ಧರೆಯಲನ್ಯ ದಿಗಂಬರರು ಬಹು- |
 ಪರಿಯು ವೇಷದಿ ಪರ್ಯಟಿಸುವರು |
 ಬಂದಿ ನಿಷ್ಠಲವೆನಿವುದವರ ವಿತಂಡವಾದವರು || ೧೫ ||

ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲಿ ಹಾಳು ದೀಳ್ವುದು |
 ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು ನೋಡಲಿಕೆ ಭರದಲಿ |
 ಸಾರ್ಥಕವ ಮಾಡುವರೆ ಯೋಗಿಗಳೈದೆ ಯಿತ್ತಿಪರ ||
 ಮತ್ತೆ ಕೇಳೀಯಾತ್ಮನನ್ನಾ- |
 ಸತ್ಯಲೋಕಕೊಡಿಯು ಯತ್ನವ |
 ಸ್ವಾರ್ಥತನದಿಂ ಯೋಗಬಲದಲಿ ಮಾಳ್ವರೈ ಕೆಲರು || ೧೬ ||

ಮರಣಕಂಜುವರಂಜುಬುರುಕರು ।
 ಧರಪದ್ಮೆ ಯೇಕಾಂತವಾಸವ ।
 ಮರಳಿ ಯಮುನಿಯಮಾಡಿಸಾಧನಗಳನು ಗ್ರಹಿಸುವರು ॥
 ಅರಿಯಲಿಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಚಾರವ ।
 ತೋರೆದನೈ ರಾಜ್ಯವನು ತಂಕರ ।
 ತಿರುಗುತಿಹನು ಶ್ವಶಾನದಲ್ಲಿಯೆ ತೋರೆದುಪಾಧಿಗಳ ॥ ೧೭ ॥
 ಹರನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಬ್ಲಾನವ ।
 ದೊರಕಿಸುವೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಾಳನು ।
 ವರಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನವ ದಿಗಂಬರನಾದನೇನೆಂಬೆ ॥

ಸ್ವರನು ಯೋಗಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತು ।
 ಲಿರುವನೆನುತಾತನನು ಸುಟ್ಟನು ।
 ಹರನು ಕ್ಷೇತ್ರ ತೆರದಿ ತವ ಮಾಡಿದರು ಸಾಧಿಸದು ॥ ೧೮ ॥
 ಸರಸಿಬಾಸನನಿಗೆ ಕೇಳಿಲೆ ।
 ಸರಮು ಕ್ಷೇತ್ರಬ್ಲಾನವತ್ತತ್ವನು ।
 ಸರಿಯು ಬೀಕೆಂತಲೆ ಕಣಾ ನಾಶ್ಯೋಗಗಣಾದವಲಾ ॥
 ಅರುಹಲಂತೀಪರಿಯುಬ್ರಹ್ಮನಿ ।
 ಗಿರದು ನೋಡಿಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಬ್ಲಾನವು ।
 ಧರೆಯುಲಸ್ವರಿಯೇನು ಸಾಧ್ಯವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥

**ಮುಷಿಭಿರ್ಬಹುಧಾ ಗೀತಂ ಛಂದೋಭಿರ್ವಿವಿಧೈಃ ಸ್ಯುಃಕೃತ್ ॥
 ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಪದ್ಯಶ್ಲೋಕೈವ ಹೇತುಮದ್ಭಿರ್ವಿವಿಧೈಃ ॥ ೪ ॥**

ನರನಿ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮವಾದಿಗ ।
 ಕರುಪುತಿಹ ತತ್ವವನು ಪೇಳಿದನು ।
 ಮರೆವ ಕ್ಷೇತ್ರವಿಧಿಬ್ಲ ಬೇವನ ವಶತೆಯಲ್ಲಿಹುದು ॥
 ಧರೆಯೋಕಿದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಲ್ಲವು- ।
 ನಿರದೆ ಪ್ರಾಣನಿಗರ್ಪಿಸಹವೈ ।
 ಯಿರುವರೀ ಮಂದಿರದಿ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಸೋದರರು ನಾಲ್ಕು ॥೨೦॥
 ನರನಿ ಮೊದಲನೆಯವನಪಾನನು ।
 ಯೆರಡನೆಯನಾ ವ್ಯಾಸನೈ ಸೋಲೆ- ।
 ದರನು ಮೂರನೆಯವ ಸವಾನನುದಾನ ನಾಲುಕನೆ ॥
 ಇರುವರೀಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಸೋದರ- ।
 ರುರುತರದೊಳೆಡೆಡೆ ತಾವು ಮೈ- ।
 ಮುರುದು ಕೆಲಸವ ಮೂಳ್ಳರನುದಿನವೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥೨೧॥
 ಆಳುಗಿಲಸವ ಮೂಳ್ಳರೀಪರಿ ।
 ಮಾಳುಪಯೊ ಅಲಸ್ಯಾ ವೆಂಬುದು ।
 ಲೀಲೆಯಿಂ ನೋಡುವರೆ ಮನವೆ ಕೃಷೀವಲನೆ ತಿಳಿಯೆ ॥
 ಮೇಳವಿಹುದೈ ಹತ್ತು ಯೆತ್ತುಗ- ।
 ಕೂಳಿಗವ ಮೂಳ್ಳವು ನಿಂತರ ।
 ಹೇಳಲೇನದ ಹತ್ತು ಯಂದ್ರಿಯವೆತ್ತುಗಳು ನೋಡೆ ॥ ೨೨ ॥
 ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆಲೆ ಬೇವನು ।
 ಯೆತ್ತುಗಳೆಗಾಕೆಲಸ ಕೊಡುವನು ।
 ಕಿತ್ತು ಕನಕಡಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರವ ಹಸನ ಮಾಡುವನು ॥

ಮತ್ತಿ ಸುಖರದ ಗೊಬ್ಬರವ ತಾ- ।
 ಸಿತ್ತು ಕಾರ್ಯದ ವ್ಯಗಯ ಬಿಡುತಲಿ ।
 ಬಿತ್ತುವನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ನೋಡನಾಾಯು ಬೀಜವನು ॥ ೨೩ ॥
 ಮರಳಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಗೊಬ್ಬರ- ।
 ವಿವಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಾಗ ಮಾಡಲು ।
 ಬರುವುದೈ ಬೀಜಾನುಸಾರದಿ ಪಾಪ ಫಲರಾರಿ ॥
 ಒರುವುದೈ ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಸಂಖಿಯು ।
 ವರೆಗೆ ಫಲವುಣ್ಣುವರೆ ಬೀವನೆ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಬೆಳೆಗಳನು ವರ್ಣಿಸಲೆಂತು ಕೌಂತೀಯು ॥ ೨೪ ॥
 ಪುರಷನಧವಾ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- ।
 ಚರಣವುಗೆಯನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಲಿ ।
 ಭರದಿ ಸತ್ತಿಯೆ ಬೀಜ ಬಿಟ್ಟಲು ಸುಖದ ಬೆಲೆ ಬಹುದು ॥
 ನರನಿ ಕೇಳೈ ಸಾಂಖ್ಯವೇತ್ತರು ।
 ಭರವಸವನಿಡಲಾರರಿರದ- ।
 ಲ್ಲರಮುವರು ಸ್ವಾಧೀನವಿಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇವನಿಗೆ ॥ ೨೫ ॥
 ಯಾರದಿಹುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರನೆಂದು ಸಿ- ।
 ತಾರಿಸಿದರಾವ ಪೇಳುವೆನುಸರು ।
 ವಾರಿ ನಡೆಯುವ ಬೇವನಭ್ಯಾಗತನು ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥
 ತಾರು ವುಂಬಳಿಗಾರ ಪ್ರಾಣನು- ।
 ವಾರತನದಲಿ ಮೂಳ್ಳನೈ ಸು- ।
 ತ್ಯಾರವನು ಹಗಲಿರುವ ಬಾಗ್ರತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ॥ ೨೬ ॥

ಲಗುಹುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞರೀಪರಿ |
 ನರನೆ ಪ್ರಕೃತಿಯನಾದಿಸಿದ್ಧವು |
 ಯಿರುವುದೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯು ಸಾಂಗ್ರಿ ಮನೆಯಲೆ |
 ಯಿರುವ ಕಾರಣವೆಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರದ |
 ನಿರುತ ವ್ಯವಸಾಯವನು ಮನೆಯಲಿ ಮಾಳ್ವಳೀಪ್ರಕೃತಿ
 || ೨೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಪರಿ |
 ಪರಿಯು ಬೆಳೆಯನು ಮಾಡಲೀಕೆಗೆ |
 ಯಿರುವುದೆ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಔರಸವೃತ್ತರುತ್ತಮರು ||
 ನರನೆ ಗುಣರಜ ಬಿತ್ತುತಿರುವು |
 ಮರಳಿ ಸತ್ತ್ವನು ಕಾಯುತಿರುವನು |
 ಬರಲು ಬೆಳೆ ತಮನೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತುತ ರಾಶಿ ಮಾಡುವನು || ೨೮ ||

ಮಾಡುತ ಮಹತ್ತ್ವತ್ವೈಖವನನು |
 ಹೂಡಿ ಕಾಲಾತ್ಮಕದ ಹೋರೆಯು |
 ಮಾಡುತೀರಿ ಮಳಣೆಯನು ಬಹುದವ್ಯಕ್ತರಾಶಿಯದು ||
 ಅಡಲೀಪರಿ ಸಾಂಖ್ಯವೇತ್ತರು |
 ರೂಢಿಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ |
 ಕಾಡುವರು ಸಾಂಖ್ಯಜ್ಞ ಮೂಢರು ತಿಳಿಯದೆ ತತ್ತ್ವ || ೨೯ ||

ಅರರೆ ಸಾಂಖ್ಯರ ಕಲ್ಪನೆಗಳೆ |
 ಯಿರುವುವರ್ವಾಚೀನವೆಲ್ಲವು |
 ಯಿರುವುದೇನಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವದ ಮುಂದೆ ಯೊ ಪ್ರಕೃತಿ ||
 ನಿರುತವೆಂತೀಕ್ಷೇತ್ರವಿರುವುದು |
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ನಿಮಗೆ ನಾವ್ ||
 ಸ್ವರಿಸಿ ವೇಳುವೆವೆಂದು ಸಾಂಕಲ್ಪಿಕರು ವೇಳುವರು || ೩೦ ||

ಕೇಳಿದೈ ಲಯುರೂಪಮಂತ್ರದಿ |
 ಅಲೆಯೆಂದವ್ಯಕ್ತಹಾಸಿಗೆ |
 ಮೇಲೆ ನಿರ್ದಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದನು ಗಾಢಸಂಕಲ್ಪ ||
 ತಾಳಿದನು ಚಾಗ್ರತಿಯು ಭಕ್ತನೇ |
 ಅಲೆಯೆಂದಿಚ್ಛಾನುರೂಪದ |
 ಮೇಳವಿಸಿತೈ ನಿಧಿಯು ನಿಜವ್ಯಾಪಾರತತ್ಪರಗೆ || ೩೧ ||

ಇತ್ತಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ನಿರ್ಗುಣ |
 ಹುತ್ತೆ ಖಟಪಟೆ ಮಾಡಿದಾಕ್ಷಣ |
 ವಾಕ್ರಿಯವನವಿಶಾಲ ನೋಡುದ್ಯಾನ ದೊರಕಿತಲಾ ||

ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈ ಪಂಚಭೂತನು |
 ಮತ್ತವನ್ನೇಕತ್ರ ಮಾಡುತ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ನಾಲ್ಕು ಭೇದದ ಪ್ರಾಣಿನಿಚಯಗಳ || ೩೨ ||

ವರಜರಾಯುಜಸ್ವೇದಜಾಂಡಜ |
 ಮರಳಿ ಯುದ್ಧದವೆಂಬ ನಾಲ್ಕೀ |
 ಪರಿಯು ಭೇದಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು ಸುಗಾಢದಲಿ ||
 ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಪಂಚಭೂತದ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಬಂಧನವ ಮಾಡುತ |
 ವಿರಚಿಸಿದನುಪಭೇದಗಳನಾ ಮೂಲಭೇದದಲಿ || ೩೩ ||

ಚಾರುಪ್ರತ್ಯುಪಭೇದದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಮೇರೆ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮವೆಂಬುದ |
 ನೇರಿಸಿದನೈ ಕಲ್ಲಿನಿಂದಲಿ ಯುಭಯಾಪಾರ್ತ್ವದಲಿ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ |
 ಚಾರುಪಶುಪಕ್ಷಾನ್ವದಿನಗಳ |
 ನಾರಭಿಸಿದನು ಸೃಷ್ಟಿಮುಂದರವಾಗಿ ರಂಜಿಸಿತು || ೩೪ ||

ಮರಳಿ ಸಂಕಲ್ಪನು ಪ್ರಭಾವದಿ |
 ನಿರುತ ನಡೆಯುವ ಬಂದಿಯಿಲ್ಲದ |
 ಮರಣಜನ್ಮಗಳೆಂಬ ದಾರಿಗಳೆರಡ ಮಾಡಿದನು ||
 ಭರದಲೀಪರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿರಚಿಸಿ |
 ಬರುತಿಹಂಕಾರದಲಿ ಯೈಕ್ಯವ |
 ಧರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಧ್ಯಾರದಂದಾಡಿಸಿದನಾಟವನು || ೩೫ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ |
 ಚರವ ತಾನಾಡಿಸುತ ಮೆರೆದನು |
 ಬರುತ ಸಂಕಲ್ಪನು ಚಿದಾಕಾಶದಲಿ ಬೆಳೆದನಲಾ ||
 ಇರುವುದೈ ಸಂಕಲ್ಪವದರಿಂ |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರಕಾರಣ |
 ವರುಹುವರು ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗಳೇತೆರದಿ ಜಗದಿ || ೩೬ ||

ಕೇಳುತೀಮುಕ್ತಾಪಲಂಗಳ |
 ಖೂಳರೇ ಸಂಕಲ್ಪವಾದಿಗ |
 ಕಾಲಿಸಿರಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವೆಂದು ಸ್ವಭಾವವಾದಿಗಳು ||
 ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ನಿಜ |
 ಶೀಲವಂಥದಿ ತಮ್ಮ ತತ್ತ್ವವ |
 ಹೇಳುವೆನು ಕಾಂಕ್ಷೆಯ ನಿನಗೀಜನರ ಮಾತುಗಳ || ೩೭ ||

ಇರುವಿರೈ ವಿದ್ವನ್ನಣಿಗಳೇ ।
ಯಿರಲಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮತವು ನಿಮ್ಮೊಳು ।
ಹರಿಯ ಬಾರದು ನಿಮ್ಮ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಗಂಭಿರಿ ॥
ನಿರುತವೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮದೂರಲಿ ।
ಮೆರೆಯುಲಿನಂಕಲ್ಪವಸ್ತುವು ।
ಅರಿಯ ಬಾರದೆ ಸಾಂಖ್ಯನಿಷ್ಠವ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಜವೆಂದು ॥೩೮॥

ಇರಲಿ ಸಾಕು ವಿತಂಡವಾದವು ।
ಒಂದೆ ನಿಮಗೀಶ್ರಮವಿದೇಶ ।
ಕ್ಯೆರುವುದೆಂತಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕರಣ ಪೇಳ್ವೆವಾವ್ವಿಮಗೆ ॥
ಮೆರೆವ ತಾರಾಗಣಕೆ ಗಗನದೊ-
ಳಿರುವುದೇನಾಧಾರ ಮೇಘದಿ ।
ಭರಣ ಮಾಡಿಹರಾರು ನೀರನು ಹೇಳಿರೈ ನಮಗೆ ॥ ೩೯ ॥

ಮೇಲುಗಟ್ಟಿನ ತೆರದಿ ಗಗನವು ।
ಜೋಲು ಜೀಳದ ತೆರದಲೆಳೆದರು ।
ಹೇಳಿರೈ ಯಾರಂತ ಹಾಕಿದರಾರು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟೆ ॥
ಗಾಳಿ ಸಂತತ ಜೀಸುತಿಹುದೈ ।
ಹೇಳಿದರು ಯಾರಿದಕೆ ಜೀಸಲು ।
ಹೇಳಿರಾರೀಲೋಮಜೀಜವ ಏತ್ತಿದರು ನಿಜದಿ ॥ ೪೦ ॥

ಒತ್ತುವುದೆ ನಾಗರವು ನೀರೇ-
ಯುತ್ತ ತುಂಬುವರಾರು ನಾಗರ ।
ಮತ್ತೆ ಮಳೆಧಾರೆಯನು ಹುಟ್ಟಿ ಪರಾರು ಜಗದೊಳಗೆ ॥
ಕ್ಷೇತ್ರವೀಪರಿ ಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವವು ।
ವೃತ್ತಿಯುಂಟಳಿ ಯಿಲ್ಲವಾರಿಗು ।
ಏತ್ತಿದಂದದಿ ಬೆಳೆಯು ಬಹುದು ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಿದು ॥ ೪೧ ॥

ಕೇಳುತೀಪರಿ ಮಾತ ಸಿಟ್ಟಿಲಿ ।
ಕಾಲವಾದಿಗಳೆದ್ದರಾಕ್ಷಣ ।
ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೈ ತಮ್ಮಯ ವಿಚಾರಗಳ ॥
ಕೇಳದೆವು ನಿಮ್ಮಯ ಕೌತರ್ಕವ-
ನಾಲಿಸಿದರದು ಸತ್ಯ ತೋರದು ।
ಕಾಲನಿಗೆ ನ್ಯಾಧೀನವಲ್ಲವೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೪೨ ॥

ತೆಳೆತೆಳೆದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಕಾಲನ ।
ತಳೆದು ಗರ್ವವ ಮನದೊಳಾತನ ।
ಹಳೆದು ಬೈವರು ಕಾಲನೊಳು ಬಡಿದಾಡಲೆತ್ತಿ ಪರು ॥

ಐಳೆಯೊಳೆದು ಸಿಂಹನ ಗುಹೆಯ ಪರಿ ।
ತೆಳೆಯಲಿಹುದು ಭಯಂಕರವಲಾ ।
ಭಳವ ಮಾಡುವಿರೇಕೆ ನೀವಬ್ಬಾನಪೀಡಿತರು ॥ ೪೩ ॥

ತಿಂದು ತೇಗುವನಿವನು ಕಲ್ಪವ ।
ಮುಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕವ ।
ತಿಂದು ಸ್ವರ್ಗಾರಣ್ಯ ಸೇರುತ ಲೋಕವಾಲರನು ॥
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ದಿನದಿನದೊಳವ ।
ಮುಂದೆ ಯೆಂಬನು ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ ।
ಕೊಂದು ಬಿಡುವನು ಕಾಲನನು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರಿಹರು ॥ ೪೪ ॥

ಕಾಲನಂಗದ ಗಾಳಿ ಜೀಸಲು ।
ಧೂಳಿಯಂದದಿ ಜೀವಮೃಗಗಳು ।
ಜೀಳುವುವು ಕೇಳೆ ಜನ್ಮಮರಣಗಳೆಂಬ ಕಂದಕದಿ ॥
ಮೇಲೆ ಭ್ರಮಣವ ಮಾಳ್ಪುವಲ್ಲವು ।
ತಾಳುವುವು ನಿಜೀವನಿ ತಿಯನು ।
ಕಾಲಹಸ್ತಪ್ರತಲವತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿಹುದಲ್ಲೈ ॥ ೪೫ ॥

ಹಿಡಿದು ಜಗದಾಕಾರ ಹಸ್ತಿಯು-
ನೊಡನೆ ಕಾಲ ಸ್ವಹಸ್ತಪ್ರತಲದ-
ಲಡಗಿಸಿಹನ್ನೆ ಕಾಲಹಸ್ತದ ನೋಡು ವಿತ್ತಾರ ॥
ನುಡಿವರಾಕಾರಣದಿ ಕಾಲನು ।
ಪೊಡನಿಯಲಿ ನ್ಯಾತಂತ್ಯಸತ್ತೆಯ ।
ನಡೆಸುವನು ಕಾಲನೆ ವಿೂರುವರಾರು ಮೂರ್ಜಗದಿ ॥ ೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಕ್ಷೇತ್ರದ ।
ಪರಿಯನರಿಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತರು ।
ಮೆಲೆವುಣ್ಣೆ ಪರಿಪರಿಯ ಭನ್ನಮತಂಗಳೇ ಜಗದಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯು ಭವತಿನಭವತಿಗಳು ।
ಮೆಲೆಸಿದರು ನೈವಿಷವನದಿ ಋಷಿ-
ವರರು ಯೆನುತಲಿ ಘೋಷಿಸುವರು ಸೌರಾಣಸಂತತಿಯು ॥ ೪೭ ॥

ವೇದಗಳು ಪರಿಪರಿಯ ಛಂದದಿ ।
ವಾದ ಮಾಡತಲಿಹುವು ತತ್ತ್ವವು ।
ಮೇದಿನಿಯುಲಿವರೆಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನ್ಯಾಯ ತೀರದಲಾ ॥
ವೇದನಂಗತಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗೆ ।
ಕಾದರಕೆ ಸತ್ಯಾತ್ರ ಪಾವನ-
ವಾದರೇನೈ ಕ್ಷೇತ್ರನ್ಯಾಯವು ತೆಳೆಯ ಬಾರದಲಾ ॥ ೪೮ ॥

ದೂರದರ್ಶಿಗಳಾದ ಸುಕವಿಗ್ಗ |
 ಕಾರಭಿಸಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರನಿರ್ಣಯ |
 ಬಾರದಾಯಿತು ಸಿದ್ಧಿ ವಾದದಿ ದಣಿದುಕೂತರಲಾ ||

ಯಾರದಿಹುದೀಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದ |
 ಸಾರತತ್ತ್ವದ ನೆಲೆಯನರಿಯರು |
 ಯಾರಿಗಾದರು ಬಾರದೈ ಸ್ವಾಧೀನವೀಕ್ಷೇತ್ರ || ೪೪ ||

ಪರಿಯದಾದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು |
 ಯೆರುವುದೇನೆಂಬುದನು ನಾ ವಿ |
 ಸ್ವರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನೆನ್ನ ಸುವಿಚಾರಗಳ ಕೇಳುವುದು ||

ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ ಬುದ್ಧಿರವ್ಯಕ್ತನೇವ ಚ |
 ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶೈಕಂ ಚ ಪಂಚ ಚೇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ || ೫ ||

ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ ಸಂಘಾತಶ್ಚೇತನಾ ಧೃತಿಃ |
 ಏತತ್ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಸಮಾಸೇನ ಸವಿಕಾರಮುದಾಹ್ಯತಮ್ || ೬ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದನು ವಿ |
 ಸ್ವರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವದ |
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಪಂಚಭೂತವಹಂಕೃತಿಯು ಬುದ್ಧಿ || ೫೦ ||

ಬ್ಲಾನಕಮೇಂದ್ರಿಯದತಕವೈ |
 ಮಾನಸವ ಯಂದ್ರಿಯದತಕದ ನಿ |
 ಧಾನ ವಿಷಯದ ದಶಕ ಮೇಣವ್ಯಕ್ತ ಸುಖದುಃಖ |
 ಮೇಣು ಕಾಮನೆ ದ್ವೇಷವಾಪರಿ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಸಂಘಾತ ಚೇತನೆ |
 ಮೇಣು ಧೃತಿ ಯೊತೆರದ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗಳು || ೪೧ ||

ನರನೆ ಕಾಷ್ಠದೊಳಗ್ಗಿ ಗುಪ್ತದೊ- |
 ಕಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡಲೀಪರಿ |
 ಯಿರುವನೈ ಹಂಕಾರ ಮಾಯೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಗುಪ್ತ ||
 ನರಗೆ ಬೇರ್ಗಜ್ಜರ ಕುಪಧ್ಯದಿ |
 ಹೊರಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬಿಡುವ ಪರಿಯಲಿ |
 ಬರಲು ದೇಹಾಕಾರ ಭೂತಂಗಳ ನಿಕರ್ಷಣದಿ || ೪೪ ||

ಇರುವುದೀಪರಿ ಮೇಳ ಕ್ಷೇತ್ರದಿ |
 ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವಿಪ್ವರಿಸಿ ನಾ- |
 ನರುಹುವೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಬೇರಾಗಿ ||
 [ಮಹಾಭೂತಾನಿ] ನರನೆ ನೆಲ ಜಲ ತೇಜ ವಾಯುವು |
 ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಂಬೀ- |
 ಪರಿಯೊಳಹುವೈ ಪಂಚಭೂತಗಳೆನಿಪ ತತ್ತ್ವಗಳು || ೫೨ ||

೦ಳಗೆ ಮಾಯೆಯೊಳಿದ್ದ ತತ್ತ್ವವು |
 ತುಳುಕಿ ದೇಹವನೆಲ್ಲ ದಿಶೆಯು |
 ಲ್ಲಿಳಿಯೊಳಗೆ ಕುಣಿಸುವುದಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ ||
 ಇಳಿಯೊಳಿದು ಬಹು ಚಿತ್ರವಿಹುದೈ |
 ತಿಳಿಯದಜ್ಜರ ಗೊಡವೆ ಸೇರದು |
 ತಿಳಿಯೆ ಸುಬ್ಬಾನಿಗಳ ಕೊರಳನೆ ಹಿಮುಕಿ ತ್ರಾಸಿವುದು || ೫೫ ||

[ಅಹಂಕಾರಃ] ನರನೆ ಜಾಗ್ರದವಸ್ಥೆಯಲ್ಲದ- |
 ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನೋಡಲು |
 ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರ ಗುಪ್ತನವಾವಸೀದಿವನ ||
 ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಲಕನೋಣ- |
 ತರುಣಭಾವವು ಗುಪ್ತನದಲಿ |
 ಪುಮುಳವು ಹೂಮೊಗ್ಗೆಯಲ್ಲದಗಿಹುದು ಗುಪ್ತರಲಿ || ೫೩ ||

[ಬುದ್ಧಿಃ] ಆರುಹಿದನು ಯದುರಾಜಕೃಷ್ಣನು |
 ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
 ಗುರುತ ಹಿಡಿಯುವ ಚಿತ್ತ ಗಳ ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ ||
 ಸ್ಥರನ ದರ್ಶನು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು |
 ಮೆರೆವ ನಿಬಿಲೀಂದ್ರಿಯಸಹಾಯದಿ |
 ತರುವುದೈ ವಿಸಯಗಳ ನಿಕರವ ನೋಲಿಸುತ ಭರದಿ || ೫೬ ||

ನರಗೆ ಸುಖದುಃಖಾನುಭವವದು ।
 ದೋರೈವದಾದರೆ ಭೋಗಮಾರ್ಗದಿ ।
 ಯೆರಡರಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಹಿರಿದಿಹುದಾಗಿಂಬುದನು ॥
 ಅರವು ಕೊಡುವುದು ಬುದ್ಧಿ ಸಂತತ ।
 ವಿರುವುದೀಪರಿ ದುಃಖವಿದು ಸುಖ ।
 ದುರಿತವಿದು ಮೇಣ್ ಪುಣ್ಯವಿದುವೆನುತರವು ಕೊಡುವುದಲಾ
 ॥ ೫೭ ॥

ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು ।
 ಭ್ರಷ್ಟವಾವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೇನು ಕ- ।
 ನಿಷ್ಠವಾವುದು ವುಚ್ಛವಾವುದು ತಿಳಿಸುವುದು ನಿಜದಿ ॥
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಬುದ್ಧಿಯೋಗದಿ ।
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ವಿಷಯ ಬರುವುದು ।
 ಯಷ್ಟಹೇಳಲಿ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವದ ಮೂಲವಿದು ಬೇರು ॥ ೫೮ ॥

ಸತ್ತ್ವಗುಣದಧಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರಣ- ।
 ವಾತ್ಸರ್ಜೀವರ ಯೋಗದರ್ಶನ ।
 ಪೃಥ್ವಿಯುಲ್ಲಿತೆರದ ಲಕ್ಷಣ ಬುದ್ಧಿ ಗಿರುವುದಲಾ ॥
 [ಅನ್ಯಕ್ತಮೇವ ಚ] ಪಾರ್ಥನಿನಗನ್ಯಕ್ತ ವೇಳುವೆ ।
 ಚಿತ್ತವಿಸು ಜಗದೊಳಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯೆ ।
 ನುತ್ಸನಾಂಖ್ಯು ಕರೆವ ತತ್ತ್ವವೆ ಯಿರುವುದನ್ಯಕ್ತ ॥ ೫೯ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆದೆ ಪೂರ್ವದೊ- ।
 ಕೆರಡುಪರಿಯನು ನಾಂಖ್ಯಯೋಗಗ- ।
 ಕಿರುವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಲಿ ಸ್ವಮಾಧ್ಯಾಯ ॥
 ಎರಡನೆಯದದು ಬೇವದಶೆಯೆಂ- ।
 ದೊರೆವೆನಿದನೇ ವೀರಶ್ರೇಷ್ಠನೆ ।
 ಕರೆವರೈ ಪರ್ಯಾಯದಿಂದನ್ಯಕ್ತನಾಮದಲಿ ॥ ೬೦ ॥

ಬರಲು ರವಿಯುದಯಾಚಲಕನಂ- ।
 ತರದಿ ತಾರಾಗಣಗಳಿರುವುವೆ ।
 ತರಣೆ ಯುನ್ಮಾಚಲಕೆ ಪೋಗಲು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳು ॥
 ಭರದಿ ನಿಜವ್ಯವಹಾರಗಳ ಸಂ- ।
 ಹರಿಪುವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದೇಹಕೆ ।
 ಮರಣ ಬರಲಾ ದೇಹ ಹಿಡಿದಾವಾಸನೆಯ ವರೆಗೆ ॥ ೬೧ ॥

ಇರುವ ಸರ್ವವಿಕಾರಸಂತತಿ- ।
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯಡಗಿ ಕರ್ಮದಿ ।
 ಮರವೈ ಬೀಜದೊಳಡಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಂಚಭೂತಗ- ।
 ಕರದೆ ಸ್ಥೂಲಾಕಾರ ತೊರಿಯುತ ।
 ಧರಿಸಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ವರೂಪವಂತರ್ಧಾನ ತಾಳುವುವೊ ॥ ೬೨ ॥

ಇರುವುದದುವನ್ಯಕ್ತರೂಪವು ।
 ನರನೆ ನಿನಗೀಗಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ ವಿಪ್ಲವಿಸುವೆನು ಕೇಳುವುದು ॥
 [ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ದಶ] ನರನೆ ಕಿವಿಕಣ್ಣುಗಳು ಚರ್ಮವು ।
 ಮರಳಿ ನಾಸಿಕೆ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂಬೀ- ।
 ಪರಿಯ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೩ ॥

ಬರಲು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದೊಳ್ಳೆ ಕೃವು ।
 ನಿರುಶನಿವುಗಳ ದ್ವಾರದಿಂದಲೆ ।
 ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು ದುಃಖ ಸುಖವೆಂಬ ॥
 ಕರೆಯುಗಳ ಪದಯುಗಳ ವಾಚೆಯು ।
 ಮರಳಿ ಗುದಶಿಕ್ತೆಗಳು ಯೆಂಬೀ- ।
 ಪರಿಯ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿರುವುವು ಪಂಚಸಂಖ್ಯಾಕ ॥ ೬೪ ॥

ನರಶರೀರದಿ ಕರ್ಮಶಕ್ತಿಯು ।
 ಮೆರೆವಳೆಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣರಮಣಿಯು ।
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಚರಿಸುವಳು ॥
 ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ನಿನಗಾ- ।
 ನೊರೆದೆನೈ ಪರಿಪರಿಯ ಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
 ಕರಣಿಗಳ ನಿನಗಾಂತ್ರಿ ಯಿಂದ್ರಿಯವ್ಯಂದದ ಜ್ಞಾನ ॥ ೬೫ ॥

[ಏಕಂ ಚ] ಮನವಿದೇನಿಹುದೆಂದು ವಾಸವ- ।
 ತನಯ ನಿನಗಾನೊರೆವೇನೀಕ್ಷಣ ।
 ಮನುಗುತಿಹುದು ರಜೋಗುಣಸ್ವಂಧದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಮನುಗುತಿಹುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ್ರಿಯ- ।
 ಗಣವು ಕೂಡಿದುದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯು ।
 ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಪ್ಲವಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಾಂಕವೂರ್ವಕದಿ ॥ ೬೬ ॥

ನೀಲವಿಹುದುಕಾಶವದರಲಿ ।
 ಹೇಳು ನಿಜವೇನಿಹುದು ವರ್ಣವು ।
 ಯೇಳುವುವು ಮೃಗಜಲದಿ ತೆರೆಗಳ ಮೇಲೆ ತೆರೆಯಲ್ಲೈ ॥
 ಗಾಳಿ ಬಿಳಿಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಪರಿ ।
 ಕೇಳು ಮನದ ಸ್ವರೂಪವೀಪರಿ ।
 ಮೇಳವಿಸಿದರೆ ಶುಕ್ರಶೋಣಿತ ನರಶರೀರದಲಿ ॥ ೬೭ ॥

ಒದುತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಯಾಕೃತಿ |
ಯೈದೆ ಬರುವುದು ವಾಯುತತ್ತ್ವದ |
ಭೇದದಿಂದಲೆ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರವಾಗುವುವು ||
ಹೇ ಧನಂಜಯ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗ- |
ಳಾದವುವು ವುಸಪ್ರಾಣಪಂಚಕ- |
ವಾದುದೀವರಿ ಹತ್ತುಪ್ರಾಣಪ್ರಕಾರ ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೬೫ ||

ಹುತ್ತುಭಾಗಗಳೆದೆ ಯೋಸರಿ |
ಸತ್ಯ ನಿಜಧರ್ಮಪ್ರಕಾರದಿ |
ವಸ್ತುಮಾಡುವುನೀಶರೀರದ ಭಾಗಭಾಗದಲಿ ||
ಹತ್ತಿರುವುದೈ ಚಂಚಲತ್ವವೆ- |
ನುತ್ತು ವರ್ಧಕವಾರಜೋಗುಣ |
ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೊರಗಹಂಕಾರದ ಯೆಡೆಯ ಮೇಲೆ || ೬೬ ||

ಉತ್ತು ಮೆರವು ಸು ಮಧ್ಯಭಾಗದಿ |
ಯೆತ್ತು ಹೆಸರಿದು ಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದ- |
ನಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಮನವೆಂಬ ಹೆಸರಿದು ವ್ಯರ್ಥ ಭ್ರಮಮೂಲ ||
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕಲ್ಪನಾಮಯ |
ಸಂತತದೊಳೆಹುದದರೆಯೋಗದಿ |
ಬಂತು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಜೀವದಶೆಯದು ನೋಡು ಕಾಂತೀಯ || ೬೭ ||

ಸರುವಗೋಷ್ಟಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ- |
ವಿರುವುದೈ ವಾಸನೆಯೆ ಬೀಜವು |
ನಿರುತವಿದಹಂಕಾರನೋಡನಾಡುವುದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನು ||
ಭರದೊಳೆಜ್ಜೆಯ ವರ್ಧಿಸುವುದಿದು |
ನರನೆ ಕೇಳಾಶೆಯನು ಪ್ರಬಲಿಸಿ |
ಕೇರಿಸುವುದೈ ವಿವಿಧಭಯಗಳ ನೋಡು ಕಾಂತೀಯ || ೬೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದ್ವೈತವಿದರಲಿ |
ಭರದೊಳೆದ್ವೈತವಿದು ಸಂತತ |
ಮರಳೆ ಕೇಳೆಜ್ಜಾನಯೋಗದಿ ಬೆಳೆವುದಿದು ವಾರ್ಧ ||
ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಕದಂಬವ- |
ನಿರಿಸುವುದು ವಿಷಯಂಗಳಲಿ ಕೇಳೆ |
ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಿ ಕಾಂತೀಯ || ೬೯ ||

ಮರಳೆ ಕೇಳು ವಿಕಲ್ಪದಿಂದೀ- |
ಪರಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯನರಗಳೆಗೆಯಲಿ |
ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದು ಕೇಳೈನೋರಭರಾಜ್ಯನಡಗುವುದು ||

ಇರುವುದಿದು ಭ್ರಮಕಾಗರವಲಾ |
ಮರಳೆ ವಾಯುವಿನರ್ಕಜಲದಲಿ |
ಸೆರೆ ಹಿಡಿದು ಬುದ್ಧಿಯನು ಬಹುನಿಜೀವ ಮಾಡುವುದು || ೭೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಮಾನಸ- |
ಕಿರುವುವೈ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವು |
ಕರೆವರೀಲಕ್ಷಣದ ತತ್ತ್ವವ ಮನವೆನುತ ಬುಧರು ||
ಮರಳೆ ವಿಷಯಪ್ರಸರಗಳ ನಾ- |
ನೋರೆವೆನ್ನೆ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೆನು- |
ತರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ನೀರವಿಜಯನಿಗೆ || ೭೧ ||

[ಪಂಚ ಚ] ನರನೆ ಚಾಣೋಕ್ಷಿಯನಿಕರಕ್ಕೆ- |
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡೈ |
ಮೆರೆವುವೈ ರಸಗಂಧಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪಗಳು ||
ಹೊರಗೆ ಚಾಣೋಕ್ಷಿಯದ ದ್ವಾರದಿ |
ಬರುವುದೈ ತುಳುಕುತ್ತ ಜ್ಞಾನವು |
ಧರೆಯೊಳಾಕಳು ಹುಲ್ಲುಬಣಬೆಯ ನೋಡಿ ಬರುವಂತೆ || ೭೨ ||

ನರನೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯನಿಕರಕ್ಕೆ- |
ದಿರುವುವೈ ವಿಷಯಗಳು ನೋಡ- |
ಕ್ಷರದ ಸ್ವರದುಚ್ಚಾರ ವಸ್ತುಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾಸ ||
ಚರಣ ಮಲಮೂತ್ರದ ವಿಸರ್ಜನ- |
ವಿರುವುವಿವು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
ಮೆರೆವ ವಿಷಯಗಳೆವು ಕಣಾ ಹೊರಡುವುವು ಯಂದ್ರಿಯದಿ || ೭೩ ||

[ಇಂದ್ರಿಯಗೋಚರಾಃ] ಚಾಣಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ದಶಕದ |
ಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದ ದಶಕ ದೇಹದೊ- |
ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೆರೆವುದೆಲ್ಲವೆ ವಾರ್ಧ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ನಾನು ನಿನಗೇನಿಜ್ಜೆಯೆಂಬುದ |
ಸಾನರಾಗದಿ ಪೇಳೈ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ |
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳನ್ನೀವರಿ ಭಕ್ತವಾರ್ಧನಿಗೆ || ೭೪ ||

[ಇಚ್ಛಾ] ಹಿಂದಕುಪಭೋಗಿಸಿದ ವಸ್ತುವು |
ಚಂದದಿಂದ ನೆನಪಾಗಲದು ಬೇ- |
ಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬರು ವಿಬುಧರೀ ಚಗದಿ ||
ಬಂದು ಕಿವಿಯಲಿ ತಬ್ಬ ಬೀಳಲು |
ತಂದು ಕೊಡುವುದೊ ಯಾವ ವೃತ್ತಿಯ |
ಮುಂದೆ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯದ ರೋಗವು ಬರಲು ಕಾಂತೀಯ || ೭೫ ||

ಧರಿಸಿ ಕಾಶಾಧಾರವಿಚ್ಛೆಯು ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೇ ।
ಪ್ರಿಯದಾಗಲು ಹಿಂದೆಮುಂದೋಡುವುದು ಮಾನಸವು ॥
ಧರೆಯೋಳಿಮನ ಹೋಗಲಾರದ ।
ವರನಿಸಿದಸ್ಥಳಕೆ ಬೋಧುದು ।
ಶೋರೆಯ ಬೇಕಾಗಿರುವ ವಿಷಯದಿ ಬಾಯಿ ಹಾಕುವುದು

ನರನೇ ಕೇಳಿವೃತ್ತಿಯೋಗದಿ ।
ಮರುಳುತನ ಬರುತಿಹುದು ಬದ್ಧಿಗೆ ।
ಬರಲು ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಬಯಕೆಯು ಯುಜ್ಜೆಯನಿಸುವುದು ॥
[ದ್ವೇಷಃ] ಬರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ತದನಂ ।
ತರದೊಳಂದ್ರಿಯನಿಗರಕಿಚ್ಛಿತು ।
ಪರಿಯಲುಪಭೋಗಿಸಲು ವಿಷಯವು ದೋರೆಯದಿರೆ ಪಾರ್ಥ ॥೨೦॥

॥ ೨೯ ॥

ಬರುವುದೇನಾವೃತ್ತಿಯದನೇ ।
ಕರೆವರಲ್ಲವೆ ದ್ವೇಷವನುತಲಿ ।
[ಸುಖಂ] ನರನೇ ನಿನಗಾನರುಮುವೆನು ಸುಖಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ನರಗೆ ಜಗದ ಸು ।
ಮಸ್ತು ಭವ್ಯ ಸುವಸ್ತುಸಂಚಯು ।
ವಸ್ತವಹುದೈ ಬೇವನಿಂಗಾ ಮೈಮರೆತು ಬಿಡುವು ॥
ಚಿತ್ರವಾಕ್ಯಾಯದಲಿ ಯದನೇ ।
ಸ್ವಸ್ಥತೆಯಲುಪಭೋಗಿಸುತಲಿ ಏ ।
ಚಿತ್ರತನದಿಂ ದೇಹದರಿವನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದು ॥ ೨೧ ॥

ಕರೆವರಿದ ಚೇತನೆಯನುತಲಿ ।
ಭರಿತವಿಹುದೈ ನಖಶಿಖಾಂತದಿ ।
ಯಿರುವುದೋಂದೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೇ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ ॥
ಓರಲಿ ಸ್ವಸ್ಥ ಸುಷುಪ್ತಿ ಬಾಗ್ಯತಿ ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಸಂತತ ।
ಧರಿಸಲಾರದು ಭೇದವೆಂದಿಗು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿಡಿಯಾ ॥ ೨೨ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ವಸ್ತು ಪ್ರಾಣನು ।
ನಿತ್ಯ ಕಾಲ್ಪುರಿದಂತೆ ಬೀಳ್ವನು ।
ವೃತ್ತಿ ನಾತ್ವಿಕವೇರುವುದು ದ್ವಿಗುಣದಲಿ ಜೋರಿಸಲಿ ॥
ಚಿತ್ರವಿದು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
ವೃತ್ತಿಯನು ಹೃದಯದಲಿ ಥಪ್ಪಡಿ ।
ಸತ್ತ ಮಲಗಿವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯು ॥೨೨॥

ಏದರ ಯೋಗದಿ ಬುದ್ಧಿ ಮನಗಳೆ- ।
ಗುರುಭವಿಸಿತ್ಯೈ ವಲವಿಕೆಯದು ।
ವಿದಿತಮಾಯಾವನಕೆ ನಿತ್ಯ ವಸಂತಬಿಡುತುಸಾಗಿ ॥
ಒದಿತವಹುದು ಪ್ರಭುಶ್ಚತೆಯಲಾ ।
ಯಿದು ಸಮಸ್ತಚರಾಚರಾಂತದಿ ।
ಯಿದಕೆ ಯಿರುವುದು ಹೆಸರು ಚೇತನೇ ನಿರ್ವಿವಾದವಿದು ॥ ೨೩ ॥

ನರನೇ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
ಯಿರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
ಒರುವುದೈಯೊ ಬೇವಕಾತ್ಮನ ಲಾಭವದುವೆ ಸುಖ ॥
[ದುಃಖಂ] ನರನೇಕೇಳಿತೆರದ ಲಾಭವು ।
ದೋರೆಯದಿರೆ ಜೀವಿವುದು ದುಃಖವು ।
ಬರಲು ಕಲ್ಪನೇ ಯಿರದಲಾ ಸುಖವಲ್ಲಿ ಕೌಂಶೇಯು ॥ ೨೪ ॥

ನರನೇ ಕೇಳೈ ಯರಸನಾಜಿಯ ।
ಧರಿಸಿ ತಿರದಲಿ ಸ್ವಸ್ಥವೆಲ್ಲವು ।
ಭರದಿ ಕಟು ಪರಚಕ್ರವನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ನೋಡಿಡಿಯಾ ॥
ಅರಸನರಿವನೇ ಸರ್ವವೃತ್ತಿಯು ।
ತರಧಿ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ತಾಳ್ವುದು ।
ಹರುಷ ದಿನಕರ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾಲನನು ನಜೆಸವನು ॥ ೨೫ ॥

ಹರಿದು ಕಲ್ಪನೇ ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣ ।
ಒರುವುದಲ್ಲೆಯೆ ಸುಖವು ಸಹಜದಿ ।
ನರನೇ ಸುಖದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪನಾಹರಣ ॥
[ಚೇತನಾ] ಇರುವುದಾದರನಂ ಪಾರ್ಥನೇ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಕೆ ನಾಶಿಭೂತವು ।
ನರಶರೀರದೊಳಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮದ ಸತ್ತಿಯೇನೆಂಬಿ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೇ ನೋಡೈ ಲೋಪಹುಂಬಕ ।
ಒರಲು ಸಂನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಪಕೆ ।
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಚೇತಲಕ್ಷವು ನೋಡು ಕೌಂಶೇಯು ॥
ಓರಿಸಿ ದ್ಯುಷ್ಟಿಯನಾಮೆ ತನ್ನಯು ।
ಮರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವನವಾನ ಕೊಡದಲಿ ।
ಭರದಿ ಚಳಿಸುವುದಲ್ಲನೇ ನಿನಗರಿವಿಹುದು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಾನುಭವದಿಂ |
ನಿರುತವೀದೇಹದಲಿ ಜಡವಾ- |
ಗಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗೀವುದು ಸದೇಹತೆಯ ಕೌಂತೇಯ ||
ಇರುವುದಿದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಚೇತನ- |
ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಧೈರ್ಯದ |
ಪರಿಯು ಕೇಳೈ ಭೇದಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ || ೮೯ ||

[ಧೃತಿ] ಧಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲೇತತ್ತ್ವಪಂಚಕ- |
ತತ್ತ್ವತನದಿಂ ವರ್ತಿವುದಲಾ |
ನಿತ್ಯ ಜಾತಿಸ್ವಭಾವಕನುಗುಣವಾಗಿ ಶತ್ರುತನ ||
ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನಾಶಿವುದು ಜಲವೈ |
ಮತ್ತೆ ಜಲಶೋಷಣವ ಮಾಳ್ವುದು |
ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು ಗಾಳಿ ತೇಜವನೋಡಿಸುವುದಲ್ಲೆ || ೯೦ ||

ಗಾಳಿಯನು ನುಂಗುವುದು ಗಗನವು |
ಮೇಳವಾಗದೆ ಗಗನತತ್ತ್ವವು |
ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲವೋತಲೋತ ತುಂದಿಹುದು ||
ಹೇಳಲೇನನು ವೈರವಿದ್ದುದು |
ಮೇಳದಿಂದಿವು ನರಶರೀರದಿ |
ಲೀಲೆಯಿಂದೇಕತ್ರ ವಾಸಿವುಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೯೧ ||

ದ್ವೈತತನದ ವಿವಾದತರ್ಕದ |
ಮಾತನಿರಿಸುತಲೊಂದುಕಡೆಯಲಿ |
ಭೂತಳದಿ ದೇಹದಲಿ ವಾಸಿವುವು ಸುಮೈತ್ರಿಯಲಿ ||
ಈತೆರದ ನಿಜಗುಣದ ಯೋಗದೊ- |
ಳಾತುಮನ ಮಂದಿರವ ಪೋಷಿವು- |
ವೇತರಂದಲಿ ಯೆನುತ ವೇದ್ವೆ ದೈತಿಯೆ ಕಾರಣವು || ೯೨ ||

[ಸಂಘಾತ] ನರನೆ ಬೇವಸಮೇತತತ್ತ್ವಗ- |
ಳರದೆ ದೇಹದೊಳ್ಳೆಕ್ಕ ತಾಳಲು |
ಕರೆವರದ ಸಂಘಾತವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ||
ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲೀಪರಿ |
ಯಿರುವ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವವ- |
ನರಿಯಲಿವುಗಳು ಮೇಳವಾಗಲು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು || ೯೩ ||

ಪರಿಪರಿಯು ರಥಭಾಗ ಕೂಡಲು |
ಜರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಹೆಸರು ರಥವೈ |
ಚರಣ ಹಿಡಿದಾತಲೆಯ ವರೆಗಿಹ ಸರ್ವಭಾಗಗಳ ||

ಬರಲು ಮೇಳವು ದೇಹವೆನುವರು |
ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪಥಕಳನವೀ- |
ಪರಿಯು ನಾಲ್ಕುಗಳೂ ಕೂಡಲು ಸೇನೆಯಾಗುವುದು || ೯೪ ||

ಕೂಡಲಕ್ಷರಗಳದು ಪದವೈ |
ಕೂಡಿ ಪದಗಳು ವಾಕ್ಯವಹುದೈ |
ಮೋಡಗಳ ಸಮುದಾಯವೆಲ್ಲವನಭ್ರವೆನ್ನವರು ||
ಕೂಡಿ ಸಚರಾಚರಜಗತ್ತುಗ- |
ಳಾಡುತಿಹರದ ವಿಶ್ವವೆನುತಲಿ |
ಕೂಡಲೆಣ್ಣೆಯು ಬತ್ತಿ ತೇಜವು ದೀಪವೆನಿಸುವುದು || ೯೫ ||

ನರನೆ ಮೂವತ್ತಾರುತತ್ತ್ವಗ- |
ಳರದೆ ಬರಲೇಕತ್ರವದಕೆನಿ |
ಕರೆವರೈ ಕೋವಿದರು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ ||
ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಜಗದಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯು ಕರ್ಮಾನುಸಾರದಿ |
ದುರಿತವುಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಳಿಸುವುವೀಶರೀರದಲಿ || ೯೬ ||

ಅರಿಯುತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ |
ಕರೆದೆನಿದನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವೆನುತಲಿ |
ಯಿರುವುದೆನ್ನೆಯು ಮಾತು ಕೌತುಕಪರವು ಕೌಂತೇಯ ||
ಕರೆವರನ್ನರು ದೇಹವೆನುತಲಿ |
ಯಿರಲಿ ಸಾಕೇವಾದಪ್ರಶ್ನೆಯು |
ಪರಿಪರಿಯು ಹೆಸರಿಹುದು ಕೇಳೇಕ್ಷೇತ್ರಕೇನೆಂಬೆ || ೯೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಒಹ್ನದೀಚೆಗೆ |
ಸರಸಿಜಜನರು ಹಿಡಿದು ಸಚರಾ- |
ಚರವು ಹುಟ್ಟುತ ನಾವುದೆಲ್ಲವು ಕ್ಷೇತ್ರವೆನಿಸುವುದು ||
ಸುರರು ಮನುಜರು ಸರ್ವವಿದರವೆ |
ಪರಿಪರಿಯು ಯೋನಿಗಳು ಜನ್ಮಕೆ |
ಬರುವುದೆಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವಕೆ ರಜಕೆ ತಮಕೆ ಸರಿ || ೯೮ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀಗುಣವಿಚಾರವ- |
ನರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೈ |
ಭರದಿ ನಿನಗಾಂ ಜ್ಞಾನರೂಪವನೀಗ ವೇಳುವೆನು ||
ಅರುಹಿದನು ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸವಿಸ್ತರ- |
ಪರಿಯು ಧಾನು ವಿಕಾರಸಹಿತಲೆ |
ಬರುವುದೆಂತಾನೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದಿ ವಿಸ್ತರಿಸೀಗ || ೯೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ |
 ಪರಮಯೋಗಾಭ್ಯಾಸತತ್ಪರ |
 ರಿರದೆ ಸ್ವರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು ಗಗನವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುವರಲಾ ||
 ಧರಿಸದಲೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಗೊಡವೆಯನು |
 ಭರದಿ ಯದ್ಧಿಯ ಕಾಲಲೊಡ್ಡುತ |
 ಮರಳಿ ಧಿಕ್ಕೊಸುವರು ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಸಾಧನವ || ೧೦೦ ||

ಸೂರೆ ಮಾಡುತ ತಪದ ಕೋಟಿಯ |
 ಭಾರಿಯುಚ್ಚಾಂಗಕ ನಿವಾಳಿಸಿ |
 ಬೀರುಸಹಿತಾ ಕರ್ಮವಲ್ಲಿಯ ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕುವರು ||
 ಯಾರು ಕೆಲಬರು ಭಜನವಾರ್ಗವ |
 ನಾರಭಿಸಿ ಬತ್ತಲೆಗಳಿರುವರು |
 ಯಾರು ಕೆಲರು ಸುಷುಪ್ತಿಯನು ಸೇರುವರು ಗುಪ್ತದಲಿ

|| ೧೦೧ ||

ದೂರೆಯ ಬೀಕಿ ಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ |
 ಪರಮಯುಷಿಗಳು ತಾಪಸರುಗಳು |
 ಚರಿಸುವರು ವೇದಸ್ವರೂಪದ ಮರದೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ||
 ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನವು |
 ದೂರೆಯುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ |
 ಗುರುಚರಣದಿ ನಿವಾಳಿಸುವದೈ ಬರುವ ಜನ್ಮಗಳ || ೧೦೨ ||

ಬರಲು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ಹರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಿಯಿರುವು |
 ಬರುವುದೈ ಬೇವಾತ್ಮರೈಕೈವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಬರಲು ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ತೊರೆವುದಿದ್ರಿಯ ವಿಷಯದಿಚ್ಛೆಯ |
 ಮುರಿದು ಬಿಡುವುದು ಕರ್ಮ ಹಾವಳಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ

|| ೧೦೩ ||

ದೂರವಹುದೈ ಮನದ ದೈನ್ಯವು |
 ಹಾರುವುದಲಾ ದೈತಭಾವವು |
 ಧಾರಣೆಯೊಳದೈತ ಬೆಳೆಯ ಸುಕಾಲವಾಗುವುದು ||
 ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮದ |
 ಯಾರು ಕೇಳರು ಪಗಾಯೆಯಾಟವ |
 ಬಾರದಲ್ಲಾ ನಾನುನೀನೆಂಬಿಯಾಹಂಕಾರ || ೧೦೪ ||

ಬೀರುಸಹಿತಲೆ ಕಿತ್ತಿ ತಾಂ ಸಂ |
 ಸಾರವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಳುವುದು |
 ತೋರಿಸುವೆನುಕಲ್ಪಕೆಸರನು ಸ್ವಚ್ಛ ತೋಯುವುದು ||

ಚಾರುಸರ್ವವ್ಯಾಮಯಾಗಿತ |
 ತೋರಿವುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ |
 ಸೇರಲೀಪರಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಣನು ಹೆಳವನಾಗುವನು || ೧೦೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಜ್ಞಾನಸತ್ತೆಯು |
 ಭರದಿ ಕೃತಿಯಲಿ ಜಗವು ನಡೆವುದು |
 ಬರುವುದಿದರ ಪ್ರಭಾವವಿಂ ಬುದಿಯಲಿ ಶಕ್ತಿಯದು ||
 ಮೆರೆವ ಪರಮಾನಂದಸಾಗರ |
 ನಿರದೆ ಬೇವಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ |
 ನಿರುತವದರಲಿ ಮಗ್ನನಾಗುವನೇನ ಹೇಳುವನು || ೧೦೬ ||

ಇರುವುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನ ಕೇಳೈ |
 ಯಿರುವುದಿದು ವಾಸಿಶ್ಯದಾಗರ |
 ದೂರೆಯೆ ಹರಿವುದು ವಿಷಯವು ಮನದಿಂದ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಇರುವೆ ನಾನೇ ಬೇವನೆಂಬಿ |
 ಪರಿಯು ಕ್ಷಯರೋಗವನು ತಾಂ ಸಂ |
 ಹರಿಸಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ನಿಜವರೋಗತೆಯು || ೧೦೭ ||

ಆರುಹಲಿಜ್ಞಾನವನು ಸುಕಠಿಣ |
 ವರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಸೇಲ್ವಿ ನಿನಗಿದ |
 ನರಿಯಬೀಕೈ ಸಾಧನಾದಿ ನಿನು ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ನರನೆ ಕೇಳಿಜ್ಞಾನ ದೃಗ್ಗೋ |
 ಚರಕೆ ಬಾರದ ತತ್ತ್ವವಲ್ಲವೆ |
 ಬರಲು ಜ್ಞಾನವು ದೇಹದೊಳಗಿನ ಕುರುಹ ವೇಳುವೆನು || ೧೦೮ ||

ಂದ್ರಿಯಂಗಳ ವರ್ತನದ ಮೇ |
 ಲಿಂದ ತಿಳಿವುದು ಜ್ಞಾನ ದೇಹದಿ |
 ಬಂದಿಹುದೊ ಬಂದಿಲ್ಲವೋ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಕೆಂದೆಳು ಮರಕೇರೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಬಂದನಲ್ಲವೆ ಯತುವೆಸಂಕನು |
 ಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವರೇನು ಸಂತಯುವೆನು ಜಗದೊಳಗೆ || ೧೦೯ ||

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರನೆಲೆಯಲು |
 ಬರುವುದೈ ಲವಲವಿಕೆಯೆಲೆಯಲಿ |
 ಬರುವ ಮೊಳಕೆಯ ಮೇಲೆ ನೆಲವನು ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ||
 ವುರುಷನಿಹನೊ ಕುಲೀನನೆಂಬುದು |
 ಹೋರಗಿನಾಚಾರ ಸ್ವಭಾವದಿ |
 ಬರುವುದೈ ಯನುಭವವು ಪ್ರಕೃತದಲಿ ಮಾನವಗೆ || ೧೧೦ ||

ಆದರಾತಿಥ್ಯವನು ನೋಡಲು |
 ಬೋಧವಹುದೈ ಸ್ನೇಹಭಾವವು |
 ಸಾಧುಸತ್ಪುರುಷರನು ದರ್ಶನದಿಂದಲರಿವುದಲಾ ||
 ಕಾದು ದೀಪವ ಕಾಬಿನೊಳಗಿಡೆ |
 ಮೇದನಿಯಲಿ ಪ್ರಕಾಶ ಸುತ್ತಲು |
 ಸಾದರದಲೀಯುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
 || ೧೧೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿತೆರದಿ ಹೃದಯದೊ- |
 ಳಿರುವ ಜ್ಞಾನದ ಲಕ್ಷಣಗಳು |
 ಹೊರಗೆ ದೇಹದಿ ಸೂಸುತಿಹುವೈ ವೃಷ್ಟತನದಿಂದ ||
 ಒರೆವೆನೀಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ |
 ನರನೆ ನಿನಗುತ್ತಮತರದಲಿ- |
 ದರುಹಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ಭರದಲರ್ಜುನಗೆ || ೧೧೨ ||

ಅಮಾನಿತ್ವಮದಂಭಿತ್ವಮಹಿಂಸಾ ಜ್ಞಾಂತಿರಾರ್ಜವಮ್ |
 ಅಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ ಶಾಚಂ ಸ್ವೈಯಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ || ೨ ||

[ಅಮಾನಿತ್ವಂ] ಯಾವುದೇ ವಿಷಯದಲಿ ಸಾಮ್ಯದ |
 ಭಾವವನು ಸ್ವೀಕರಿಸನ್ನೆ ಸಂ- |
 ಭಾವನೆಯ ಮಾಡಿದರೆ ಯಾಗುವುದವನಿಗತಿ ಭಾರ ||
 ಯಾವುದೇ ಗುಣದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು |
 ಭೂವಲಯದಲಿ ಮಾನ ಮಾಡಲು |
 ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳವನ ಯೋಗ್ಯತೆ ವರ್ಣಿಸಲುಪಾರ್ಥ ||೧೧೩||

ಪುರುಷರನ್ನರು ಪ್ರೇಮದಿ ನಮ- |
 ಸ್ಕರಿಸಲಾತನನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಮರಣ ಬಂದಂತಾಗಿ ಮನದಲಿ ತ್ರಾಸವಾಗುವುದು ||
 ಸುರಗುರುಬೃಹದ್ವತಿಗೆ ಸರಿಯಾ- |
 ಗಿರುವ ಸರ್ವಜ್ಞತೆಯ ಯಿದ್ದರು |
 ಮರುಳನಂದದಿ ವರ್ತಿಸುವನ್ನೆ ಯನ್ಯರೆಯರಲಾ || ೧೧೩ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗಣಬವಿಸುವನು |
 ಮಾನ ಕೊಡಲವಮಾನವಣಿವನು |
 ತಾನು ತನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಳರೆ ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚುವನು ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ವ್ಯಾಧಿಗೆ ಸ್ವಾ- |
 ಧೀನವಾಗಿಹ ಹರಣದಂದದಿ |
 ಕ್ಷೀಣಧೈರ್ಯನು ಕಾತರಿಸುವನು ಸ್ತುತಿಯ ಕೇಳಿದರೆ ||೧೧೪||

ಆಡಗಿಸುವನ್ನೆ ತನ್ನ ಚತುರತೆ |
 ಬಿಡುವನ್ನೆ ನಿಜಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವ |
 ಸಡಗರದಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನಲಾ ಖೂಳತನ ಪಾರ್ಥ ||
 ಬಿಡುವನಾತನು ಕೀರ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯ |
 ಹೊಡೆದು ಹೊರಗಟ್ಟುವನು ಲೌಕಿಕ |
 ಬಿಡುವನ್ನೆ ಬಯಕೆಯನು ವಾದವಿವಾದತರ್ಕದಲಿ || ೧೧೪ ||

ನರನು ನದಿ ಯೊಸಾಡಿ ದಾಟಿತು |
 ಲಿರಲು ನದಿಮಧ್ಯದಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತಿರುಗಣಿಯ ಸೆಳವಿನಲಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಣಬವಿಪ ತೆರದಿ ||
 ಪರರು ತನ್ನನು ಸ್ತುತಿಪ ತೊಡಗಲು |
 ಕರಗುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಧೈರ್ಯವು |
 ತೊರೆವನ್ನೆ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯ ಮನದಿಚ್ಛೆಯನು ಪಾರ್ಥ ||೧೧೫||

ಸ್ವಸ್ತನದಲಿ ಕೂತು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಚಿತ್ತಶಾಂತಿಯ ಭೋಗಿಸುವನ್ನೆ |
 ಪೃಥ್ವಿಯಲಿಯುಪಮಾನ ಮಂದಿಯೊಳಾಗ ಬೇಕೆನುತ ||
 ಆಪ್ತವರ್ಗವು ತನ್ನ ಸಂಗತಿ |
 ವೃಥಾ ಹಿಡಿಯಲು ಬಾರದೆನುವನು |
 ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿಹವನು ದೇಹದಿ ನಮ್ಮತನ ಪಾರ್ಥ || ೧೧೫ ||

ಅನ್ಯರೀಚಗದೊಳಗೆ ತನ್ನಯ |
 ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವುದು ಸೇರದು |
 ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ತನ್ನ ಕಿವಿಯಂ ಕೇಳಲಂಜುವನು ||
 ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿ- |
 ಕನ್ನರಿಗೆ ಸಂಧಿಯನೆ ಕೊಡನ್ನೆ |
 ಯನ್ಯರಿಂ ಸತ್ತಾರ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತು ಬೇರೇಕೆ || ೧೧೬ ||

ದೋಷವೆನಿಸದೆ ಹೀನತನವೇ |
 ಭೂಷಣವು ತಾನೆಂದು ಮೆರೆವನು |
 ಯೊಸುಪರಿಯಲಿ ತಾನು ವರ್ತಿಸುತಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಏನು ವರ್ಣಿಸಲವನ ವರ್ತನ |
 ಭಾಸಿಸುವನ್ನೆ ಮೃತನೊ ಜೀವಿಯೊ |
 ತ್ರಾಸ ಕೊಡನ್ನೆ ಒಗಕೆ ಯೆಳವ್ವಾದರುನು ಪಾರ್ಥ || ೧೧೬ ||

ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ ನಡೆವನೋ ಮೇಲ್ |
 ಗಾಳಿಯಾತನ ದೂಡುತಿಹುದೋ |
 ಲೀಲೆಯೇನಿರುವೆಂದು ಮಂದಿಗೆ ಚೋದ್ಯವಿರುವುದಲಾ ||
 ತಾಳ ಬಾರದು ಜನರು ಭೀತಿಯು |
 ಹಾಳು ಜೀಳಲಿ ತನ್ನ ಬೇವೆವೆ |
 ಹೇಳುತ್ತೀಪರಿ ತೋರಿಯುವನಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯನು || ೧೨೧ ||

ಇರುಳುಹಗಲಿ ತೆವದಿ ದೇವರೋ |
 ಕಿರುವುಯ್ಯೆ ಹರಕೆಗಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ನಿರುತ್ತ ವ್ಯಸಂಧೋಗಿಸುವನ್ನೆ ಯೇಕಾಂತವಾಸವನು ||
 ಮರಳಿ ನಿರ್ಜನವಾದ ಸ್ಥಳ ತೋಂ |
 ದಿರುವುದೆನುತಲಿ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣೆ |
 ಹರುಷವನಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದಲ್ಲಿ ಯೋಡುವನು || ೧೨೨ ||

ಗಾಳಿಯನುರೋಧದಲಿ ನಡೆವನು |
 ಮೇಲೆ ಗಗನದೊಳಾದತಿರುವನು |
 ಹೇಳಲೇನನು ಮಿತ್ತರಾತಗೆ ಕಾಡಮರಗಿಡವು ||
 ಹೇಳಿದೀಪರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
 ತಾಳುವರು ಯಾರಿಶರೀರದಿ |
 ಹೇಳಲೇನದನವನೆ ಜ್ಞಾನವ ಸಡೆದಿಹನು ಪಾರ್ಥ || ೧೨೩ ||

ನರನೆ ನಿನ್ನೇತೆರದವಾನಿತಿ |
 ಯಿರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕೇಳಿದದಾಂಭಿಕತ್ವವನು ||
 [ಅದಂಭಿತ್ವಂ] ಮರಣ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ ಬಚ್ಚಿ- |
 ಟ್ವಿರುವ ನಿಧಿಯನು ಹೇಳಲಾರನು |
 ಪರರಿಗೀತೆರನಿಹನು ಕೃಪಣನು ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ || ೧೨೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮರಣ ಬಂದರು ಬರಲಿ ಸುಕೃತವ |
 ನರುಹಿ ಪರರಿಗೆ ತೋರಿಸನಲಾ ಕೃಪಣನಂದದಲಿ ||
 ಕರುವಿಗೋಸುಗ ಕಪಟಿಯಾಕಳು |
 ಯಿರುಸುವುದು ಕೆಚ್ಚಲಲಿ ಹಾಲನು |
 ಪುರುಸರಿಗೀಯದಲಿ ಬಚ್ಚಿಡುವಂತೆ ಕಾಂತೇಯ || ೧೨೫ ||

ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಯವ |
 ತೋರಿಸುವಳೇ ಯನ್ನರಿಂಗಾ |
 ಚೋರರಡವಿಯು ಮಧ್ಯದಲಿ ಸಧನನನು ಹಿಡಿದಿರಲು ||

ತೋರಿಸುವನೇ ಧನವನ್ನಿಲ್ಲವ |
 ಚಾರುಕುಲವಧು ತನ್ನ ವಯುವವ |
 ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ಸರಗಿನಲಿ ಮುಚ್ಚುವಳು || ೧೨೬ ||

ಹೊಲದಿ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುತಲಿ ಯೋ |
 ಕೃಲಿಗನದ ತಾಂ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಡುವನು |
 ತಿಳಿಯ ಬಾರದೆನುತ್ತ ಜಗದಲಿ ನೋಡಲೀತೆರದಿ ||
 ಇಳಿಯೊಳಗೆ ದಾನಾದಿಪುಣ್ಯವ |
 ತಿಳಿಸಲಾಗದು ಬಾಯ ಮಾತಲಿ |
 ಕೊಳನಲಾ ದೇಹದಲಿ ಮಾನದ ವೃದ್ಧಿಗೇತೊಡಿಗೆಗಳ || ೧೨೭ ||

ಮಂದಿಯಾರ್ಜವ ಮಾಡಲಾರನು |
 ಯಂದು ಮಾಡಿದಿ ಪುಣ್ಯವದನಿದ |
 ನೆಂದು ಜಗದಲಿ ಡಂಗುರವ ತಾಂ ಭಾರಿ ಹೊಡೆಯನಲಾ ||
 ಮಂದಿಗೆಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದಿ |
 ನೆಂದು ಬಾಯಿಂದಾಡಿ ತೋರಿಸ |
 ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಧಿ ಮೆರೆಸನು ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ || ೧೨೮ ||

ಕೀರ್ತಿಗೋಸುಗ ತನ್ನ ವಿದ್ಯಾ |
 ಪ್ರಾತವನು ವಿಕ್ರಯಿಸಲಾರನು |
 ಭೂತಳದಿ ನಿಜಮುಖನಿಮಿತ್ತದಿ ಧನವ ವರ್ಜಿಸನು ||
 ಆತನಿಹನತಿಕ್ಯತನು ದೇಹದಿ |
 ಯಾತನಿಹ ಮನೆಯಲಿ ದರಿದ್ರತೆ |
 ಮಾತ ತೆಗೆದರೆ ದಾನ ಮಾಳ್ವನು ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ || ೧೨೯ ||

ನರನೆಯತಿವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕೈ |
 ಯಿರುವನ್ನೆ ಗಂಭೀರ ಧರ್ಮಾ- |
 ತರಣದಲ್ಲಿ ಯುದಾರನಿಹನು ಪ್ರಸಂಗವಶದಿಂದ ||
 ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷಯವು |
 ಯಿರುವನ್ನೆ ಬಹುಚತುರನಾಳನು |
 ಭರದಿ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಳ್ವನು ಸುರಗುರುವಿನಂತೆ || ೧೩೦ ||

ಹೇಳಲೇನನು ಬೇರೆ ವಿಷಯದಿ |
 ಖೂಳನೆಂದನಿಸುವನು ಜಗದಲಿ |
 ಬಾಳಿಗಿಡ ಕೃತಲಘುವಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳು ಸಮಿಯಲ್ಲೆ ||
 ತೇಲುತ್ತಿರುವಾ ಮೋಡವೆಲ್ಲವು |
 ಗಾಳಿಯಲಿ ಲಘುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ವುದು |
 ಬೀಳಲಾಪರ್ಜನ್ಯ ಷಗಕಾಹ್ಲಾದವಾಗುವುದು || ೧೩೧ ||

ನೋಡಿದರೆ ವರ್ಣತೆಯನವನಲಿ |
 ಕೂಡುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸುಶಾಂತತೆ |
 ಧಾರಾಡೆ ವೇದನೆಯನು ಸುಸ್ಥಾನವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ||
 ನೋಡಲಿವರಿ ಚಿಹ್ನವೆಲ್ಲವ |
 ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಜ್ಞಾನನಿಧಿಯೆಂ- |
 ದಾಡೆ ಬೀಳೆ ಬೀರೆ ತಿಳಿಯದು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಯೇನು ||೧೩೩||

ಇರುವುದಿದುವೆ ಯದಾಂಭಿಕತ್ವವು |
 ಪರಿಪರಿಯು ಚಿಹ್ನಗಳ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ವರಿಸಿ ಪೇಳದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳೆನುಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು ||
 [ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ನೋಡಲಹಿಂಸೆಯನು ಪರಿ- |
 ಪರಿಯು ಮತವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಯು |
 ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸಿಹರು ತತ್ವವು || ೧೩೩ ||

ಉರುವುದೆಂತು ವಿಚಿತ್ರವೀಪರಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆ ನೀ |
 ಮರದ ಚಿಹ್ನೆಯು ಕಡಿಮೆ ಮರಕೆನೆ ಬೀಲಿ ಮಾಳ್ವರಲಾ ||
 ಹರಿದು ತನ್ನಯ ಕೆರವೆ ಬಿಂಕಿಯು |
 ಉರದೆ ಬೀಳಿಸಿ ಹಸವೆಗೋಸುಗೆ |
 ಭರದಿ ತಿನ್ನುವರು ನೋಡಲಿದು ಬಹುಚಿತ್ರತರವಲ್ಲೆ ||೧೩೪||

ಮುಂದಿ ದೇವಸ್ಥಾನವದರೊಳ- |
 ಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದಲಿ ಗೋಡೆಯು |
 ವಿರಚಿಸಿದರೇನಾಯ್ತು ಪುರುಮಾರ್ಥವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯು ಯಜ್ಞಾದಿಕರ್ಮದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಪಶುಹಿಂಸೆ ಮಾಡತುತ |
 ದೊರಕಿಸುವರೇನವರ ಹಿಂಸೆಯು ಪರಿಯು ಚೋದ್ಯವಲಾ || ೧೩೫ ||

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ- |
 ಳರಿತವರು ಪೇಳೆರ್ಡೆ ನೀರ್ಣಯು |
 ಧರ್ಮವರ್ಷಣತಾಪವಾಗಲು ವೃಷ್ಟಿ ಬೀಕೆನುತ ||
 ಪರಿಪರಿಯು ಪರ್ಜನೆಯಾಗವ |
 ವಿರಚಿಸಲು ಬೀಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗ- |
 ಳರುಹುವರು ಪಶುಹಿಂಸೆಯೇ ಯುದಕಿಹುದು ಮೂಲವಲಾ || ೧೩೬ ||

ವರವಹಿಂಸಾತತ್ವವು ಸರಿ ಯುದ- |
 ಕೆರಡನೆಯ ದಂಡೆಯನೆ ಕಾಣರು |
 ನರನೆ ಹಿಂಸೆಯು ಬೀಜದಿಂದಲಹಿಂಸೆ ಬಿಳಿಯುವುದೆ ||

ಪರಿಯದಾದರು ನೋಡು ಯಾಚ್ಛಿಕ |
 ರಿರದೆ ಕೌತುಕದಿಂದ ಹಿಂಸೆಯು |
 ಪರಿಯು ಮಾಳ್ವರು ಚಿತ್ರತರದತ್ತೇಕೆಯಾಯಿತಲಾ || ೧೩೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು |
 ನರಿತವರು ಪೇಳೆ ಪ್ರಕಾರವು |
 ಯಿರುವುದೈ ವರಚೋದ್ಯ ಬೀವಿಯನೊಂದ ಬದುಕಿಸಲು ||
 ಎರಡನೆಯ ಬೀವಿಗಳನುರೆ ಸಂ- |
 ಹರಿಪಲ್ಲವೆ ಘಾತ ಮಾಡುವು |
 ರಿಯಿಯಾರರು ಹಿಂಸೆಯಿಂದೊಷಧವೆ ಮಾಳ್ವರಲಾ || ೧೩೮ ||

ಪರಿಪರಿಯು ವ್ಯಾಧಿಗಳ ತಾಪದಿ |
 ನೆರಳುತಿಹ ಬೀವಿಗಳ ಹಿಂಸೆಯು |
 ಪರಿಪರಿಪರಿಯನು ನಾಡಿಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡತಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲೊಷಧನಿಧಾನವು- |
 ನರುಹುವರು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ |
 ಹರಿವರೊಷಧಕಾಗಿ ಬೀರ್ಗಗಳನೊಂದುಮರದಿಂದ || ೧೩೯ ||

ಕಿತ್ತಿ ತರುತಿಹರೆರಡನೆಯ ಗಿಡ |
 ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯದಿ ಕಡಿವರನ್ನವು |
 ವಿಸ್ತರದ ಮರದಿಂದ ತ್ವಕ್ಮನು ಸುಲಿದು ತರುವರಲಾ ||
 ಮತ್ತೆ ಬೀವಿಯನೊಂದ ಹಿಡಿಯುತ |
 ಯುಕ್ತಗರ್ಭವ ತೂಗಹಾಕುತ |
 ಸುತ್ತಲಾಚ್ಛಾದನವನೀಡುತ ಬೀವಿಯನುಮರಲ್ಲೆ || ೧೪೦ ||

ಶತ್ರುಭಾವವಿಹೀನತರುವಿಲಿ |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕಡಿಮೆ ಗಾಯದಿ |
 ಬತ್ತುವಂದದಿ ರಸವ ಹೀರುವರೊಷಧಕ್ಕಾಗಿ ||
 ವಾರ್ಧ ಕೇಳಿತೆರದಿ ಜಗದಿ ಸು- |
 ಮಸ್ತ ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ಸುಲಿಯುತ |
 ಸತ್ತೊಹರಣವ ಮಾಡಿ ಕೊಲುವರು ಬಳ್ಳಿಮರಗಳನು || ೧೪೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ಸಬೀವಜಂತುವು |
 ನಿರದೆ ಕಡಿವರದಲಿ ಕೈಯಲಿ |
 ಹರಿದು ತರುವರು ಪಿತ್ತಕೋಶವ ಮುದ್ದಿಗೋಸುಗನೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ತೆರದಿ ಹಿಂಸೆಯು- |
 ನಿರದೆ ಮಾಡತು ಬೀವರಕ್ಷಣ- |
 ಪರರು ನಾನಿಂತನುತ ವೈದ್ಯರು ಘೋಷಿಸುವರಲ್ಲೆ || ೧೪೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ವಸತಿಗೃಹಗಳ |
ಮುರಿದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿದ |
ಪರಿಯಲಾ ಶ್ರೀಮಂತನನು ಸುಲಿದನ್ನ ಸ್ತವನು ||
ಹರುಷದಿಂ ಕಟ್ಟಿ ಸುವರೇಣೈ |
ಪುರುಷನುಟ್ಟಹ ಧೋತ್ರ ಬಿಟ್ಟುತ |
ಶಿರಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೆರನಿದಾಯಿತು ನೀರಕಾಂತೇಯ || ೧೪೩ ||

ಮುಂದಿನಂಗಳ ರಿಕ್ತವಿರುವುದು |
ಯೆಂದು ಮನೆಯನು ಮುರಿದು ಹಂದರ |
ಚಂದದಿಂದೀರನುವರೇನಾ ಅಂಗಳದಿ ಪಾರ್ಥ ||
ನೊಂದು ಚಳಿಯಿಂ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ |
ಜಂದವಿಹ ಕಂಬಳಿಯು ಸುಟ್ಟದ- |
ರಿಂದಲಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯು ಮಾಡುವರೇನು ಜಗದೊಳಗೆ || ೧೪೪ ||

ಆನೆಂಗಳವ ತೊಳೆದು ನದಿಯಲಿ |
ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿದರೇನು ಬಲ್ಲದೆ |
ಸ್ನಾನವಾದಾಕ್ಷಣದಿ ಕೆಸರನು ಮೈಯೊಳೆರವುದು ||
ವಾನವನು ತನ್ನತ್ತ ಮಾರುತ- |
ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಂದ ಹಣದಲಿ |
ತಾನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲನದು ಪಾರ್ಥಕನೆ ಪಾರ್ಥ || ೧೪೫ ||

ಗಿಳಿಯನೋಡಿಸಿ ಕೈಯೊಳಿರುತಿತ |
ಗಿಳಿಯ ಪಂಚರ ಮಾಡ ತೊಡಗಲು |
ಯಿಳೆಯೊಳೆನಿದು ಚೇಷ್ಟೆಯೋ ವ್ಯವಹಾರವೆನ್ನವರೊ ||
ಕೆಲಸೋಪರಿ ನೋಡಿ ನಗುವುದೊ |
ಅಳುವುದೋ ಮಾಡುವುದು ಯೇನಿದು |
ತಿಳಿಯಲಾರನು ಪಾರ್ಥ ಹಿಂಸಾಹಿಂಸೆಗಳ ನಿಜದಿ || ೧೪೬ ||

ಕೆಲರು ಧರ್ಮೋಕ್ತಿಪ್ರಕಾರದಿ |
ಜಲವ ಸೋಸುತ ಕುಡಿವರಲ್ಲವೆ |
ತಿಳಿಯರಲ್ಲಾ ವಸ್ತದಲಿ ಜಲ ಸೋಸುತಿರುವಾಗ ||
ಹಲವು ಕೈಯಿ ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯ- |
ಲಳಿದು ಹೋಗುವವಲ್ಲವೇ ಯೆದು |
ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ಕಷ್ಟ ಪಡುವರಹಿಂಸೆತತ್ತ್ವದಲಿ || ೧೪೭ ||

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಿಂಸೆಯಾಗುವು- |
ದೆನ್ನುತಲಿ ಭೀತಿಯಲಿ ಸಂತತ |
ಧಾನ್ಯವನು ತಿನ್ನದಲಿ ಕೇಳುವವನು ಮಾಡುವರು ||

ಆನ್ನವನು ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಣ- |
ಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಪುದೆಂತು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಯೆನ್ನ ಮತದಲಿ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲವೆ ಶ್ರಾವಣೀವರಿಯ || ೧೪೮ ||

ನಂನೆ ಕೇಳಿ ಕರ್ಮಕಾಂಡದಿ |
ಕರೆವರಿದನೆಯಹಿಂಸೆಯೆನುತಲಿ |
ಯರಿಯಲಿದರ ನಿಜತ್ವವಿದುವೇ ಹಿಂಸೆ ಯೆನಿಸುವುದು ||
ಆರಿವು ನಿನಗಿರ ಬೇಕೆನುತಲೀ- |
ಪರಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ವಿ- |
ಸ್ತರಿಸಿದನು ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಿದನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ || ೧೪೯ ||

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಯಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು |
ಯಿರುವುದೆಂತಿಲಕ್ಷಣಂಗಳ- |
ನರುಹ ಬೇಕೆಂತಾಯ್ತು ಮನದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವು ತಿಳಿಯೆ ||
ಅರುಹ ಬೇಕೈ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಲಿ |
ಖರೆಯಹಿಂಸೆಯು ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ |
ಭರದೊಳಾಯಿತು ಮನದೊಳೆಚ್ಚೆಯು ಮರಳಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ || ೧೫೦ ||

ಒರೆಯಹಿಂಸೆಯು ಹೇಳಿ ಹೋದರೆ |
ನರನೆ ನಿನಗೀನಾಮಧಾರಕ- |
ವಿರುವಹಿಂಸೆಯು ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ತಿಳಿವೆ ಪರಿಯೆಂತು ||
ಒರುವುದಾಯ್ತು ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ |
ತಿರುಗಿತದರಿಂದಿಷ್ಟೆ ಮನದಲಿ |
ಧರಿಸುತೀಹೇತುವನು ಮನದಲಿ ಪೇಳ್ವ ನಿನಗಿದನು || ೧೫೧ ||

ಆರಿಯಲಿದು ಕೇಳಡ್ಡಹಾದಿಯು |
ಬರಿದೆ ಹೋಗುವರಾರು ಶ್ರಮದಲಿ |
ಯಿರುವುದಿದಕಿನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಪೇಳ್ವ ನಿನಗೀಗ ||
ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಿಜಮತವ ಸ್ಥಾಪಿಸು- |
ತಿರುವವರು ಕೇಳನ್ನಮತಗಳ- |
ನರಿತು ನಿಜಮತಗಳನು ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಪೇಳುವುದು || ೧೫೨ ||

ಆನ್ನಮತದ ವಿಚಾರವನು ನಾ- |
ನಿನ್ನು ವಿತ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳ್ವನು |
ಮುನ್ನ ನಿನಗಾನರುಹುವನು ಕೇಳನ್ನ ಮತಗಳನು ||
ನನ್ನ ಮತವನು ಸ್ವಷ್ಟತನದಿಂ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗೀಗ ಪಾರ್ಥನೆ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಿನಗಿನ್ನ ಹಿಂಸೆಯು ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು || ೧೫೩ ||

ನರನೆ ಕೇಸಂತಿಕರಣದಲಿ |
 ಬರಲಹಿಂಸೆಯ ತತ್ತ್ವದುದಯವು |
 ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಚ್ಚಾವು ಸ್ವಷ್ಟತನದಿಂದ ||
 ಬರಲು ತತ್ತೋದಯವು ಪೂರ್ಣದಿ |
 ನಿರುತವನಾಚರಣದಲಿ ಗೋ-
 ಚರವುದೈ ನಿಜ ನೋಡಹಿಂಸೆಯು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೧೫೪ ||

ಚಿನ್ನವನ್ನೊರೆಗಲ್ಲ ಹಚ್ಚಲು |
 ಬಣ್ಣಬಿಲಗಗಳನರಿಯು ಬಹುದೈ |
 ಚನ್ನಗೀಪರಿ ಚ್ಚಾನವಾಗಲಹಿಂಸೆ ತಿಳಿಯುವುದು ||
 ಇನ್ನು ನಿನಗಾಂ ಚ್ಚಾನಲಕ್ಷಣ-
 ವನ್ನು ವಿಸ್ತರದಿಂದ ಪೇಳೈನು |
 ಪೂರ್ಣಬಿಂಬವದೆಂತು ಹೊರಡುವುದೆಂತ ತಿಳಿಸುವೆನು
 || ೧೫೫ ||

ತೆಗೆಗಳನು ಮುರಿಯದಲೆ ನೀರಿನ |
 ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಭಂಗಿಸದೆ ತನ್ನಯ |
 ಚರಣವನು ಬಕ ಜಲದಲಿಡುವುದು ವಿನೂ ಹಿಡಿಯಲೆಕೆ ||
 ಸರಸಿಜಕೆ ನೋವಾಗದಲೆ ನಿಜ-
 ಚರಣಗಳ ಕೇಸರದೊಳಿಡತಲಿ |
 ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವುದೈ ಭ್ರಮಲವಾತೆರದಿ || ೧೫೬ ||

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಪರಮಾಣುಗಳ ಸು-
 ಶ್ರೋಣಿಯಲಿ ತುಂಬಿಹುವು ಬೀವಿಗ-
 ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ನಡೆವುದೆಂತೋ ಭೀತಿಭೀತಿಯಲಿ ||
 ಚ್ಚಾನಿಪುರಷನು ತನ್ನ ಕಾಲನು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟು ನಡೆವನು |
 ತಾನು ನೋಡುವನೆಲ್ಲಿ ಬೀರುವನೆಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನು || ೧೫೭ ||

ತಾನು ಹೋಗುವ ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸಂ-
 ಪೂರ್ಣವಿಡುವನು ಸ್ನೇಹಪೂವವ |
 ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬೀವಕ್ಕೆ ತ್ರಾವು ಬಾರದಂದದಲಿ ||
 ತಾನು ಬಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆವನು |
 ಯೇನಹೇಳಲಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪ್ರ-
 ಮಾಣವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶಬ್ದದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ || ೧೫೮ ||

ಚಿಕ್ಕು ತನ್ನಯ ಮರಿಯ ಬಾಂಕೊಳ-
 ಗಕ್ಕರದಿ ಹಿಡಿದೋಡುವಾಗಲೆ |
 ದುಕ್ಕವಾಗುವುದೇನು ಮರಿಗಾಹಲ್ಲಿನಿಂ ಪಾರ್ಥ ||

ಮಕ್ಕಳನು ನಿಜತಾಯಿ ಪ್ರೇಮಕ- |
 ಟಾಕ್ಷದಿಂ ನೋಡಿದರೆ ತ್ರಾವು |
 ಮಕ್ಕಳಿಂಗಾಗುವುದೆ ತಾಯಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಮೃತವಲಾ || ೧೫೯ ||

ಅಳಿಯಬಾರದು ಬೀವಬಾತಿಯು |
 ಬಳಲಿಸಲು ಸರಿಯಲ್ಲವೆನತಲಿ |
 ತಿಳಿದು ಹೆಚ್ಚಿಯನಿಡುವನೈ ಭೂಮಿಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಇಳಿಯೊಳೇಪರಿ ಚ್ಚಾನಿ ಹೆಚ್ಚಿಯು |
 ಹಳುಹಳೂ ತಾನಿಡುವ ಕಾರಣ |
 ಬಳಲಿಕೆಯು ಬಾರದಲೆ ಬೀವಿಗೆ ಸುಖವೆ ಬರುತಿಹುದು || ೧೬೦ ||

ಇರಿವೆ ಮೊದಲಾಗಿರುವು ಪ್ರಾಣಿಗ-
 ಕೆರದೆ ದೈಗೋಚರಕೆ ಬಂದರೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವನು ಕಾಲಿಂ ತುಳಿಯನವುಗಳನು ||
 ಧರೆಯ ಮೇಲಪ್ಪಳಿಸೆ ಕಾಲ್ಗಳ |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಭಂಗಿ ನಿದ್ರೆಗೆ |
 ಮುರಿಯ ಬಾರದು ಸ್ವಸ್ಥತೆಯನನುರಲಿ ತಾನೆಂದು || ೧೬೧ ||

ಹುಟ್ಟಿ ಮನದಲಿ ದಯೆಯು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕಷ್ಟವನು ಕೊಡನನ್ನಬೀವಿಗೆ |
 ಸಷ್ಟವಾಗದ ತೆರದಿ ಬೀವವು ತೃಣವ ತುಳಿಯುವನು ||
 ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬೀವಿ ಬರಲದ |
 ಮೆಟ್ಟಿ ಕಾಲಲಿ ಕೊಲುವೆನೆಂಬುವ |
 ಗೋಷ್ಟಿ ಸಂಭವಿಸುವುದೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೬೨ ||

ಇರಿವೆ ದಾಟುವುದೇನು ಮೇರುವ |
 ಶರಧಿಯನು ಲಂಘಿಸುವುದೆ ಮತಕವು |
 ಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳನುಲ್ಲಂಘಿಸನು ಚ್ಚಾನಿ ಕಣಾ ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಚ್ಚಾನಿವರ್ತನ |
 ಕರುಣೆಫಲಗಳ ಹಿಡಿದ ಬಳ್ಳಿಯೊ |
 ಕರುಣೆಯೊಡ ಮೂಡಿಹುದು ವಾಣಿಯೆಲೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೬೩ ||

ಚ್ಚಾನಿ ಶ್ವಾನೋಚ್ಚಾಸ್ತನ ಮೂಡಲು |
 ಹಾನಿ ತರನನುರಿಗೆ ಹತ್ತರ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿತೆರದಿ ಘಾತವನರಿಯನವ ಮನದಿ ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಮುಖವ ನೋಡಲು |
 ಸಾನುರಾಗದ ತೌರುಮನೆಯೋ |
 ಕಾಣುವುದು ಮುಖವನದೀಪರಿ ಚ್ಚಾನಲಕ್ಷಣವು || ೧೬೪ ||

ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ ನೋಡಲಾತನು ।
 ದಾಂತುದೋ ಮಾಧುರ್ಯವಂಕುರು ।
 ವೆಂತ ಶೋರ್ವುಡು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುವಾಗೆ ॥
 ಬಂತೆನುತ ತಿಳಿ ಸ್ತೋತ್ರಭಾವವು ।
 ಅಂತರದಿ ದಯೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ತದು ।
 ನಂತರದಿ ಶಬ್ದಗಳೆ ಹೊರ ಬೀಳುವುವು ದಯೆಯಿಂದ ॥೧೬೫॥

ಮಾತಿನಲಿ ಸುಜ್ಞಾನಿ ತೋರಿಸು ।
 ನಾತುರತೆಯನು ಶಕ್ಯಮುಟ್ಟಿಗೆ ।
 ಮಾತ ನುಡಿವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದರೆ ಮಾಡಿ ಸುವಿಚಾರ ॥
 ಮಾತನಾಡಲು ತಾನು ಯಿತರರ ।
 ಘಾತವಾಗುವುದೇನೊ ಯೆಂಬೀ-
 ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾತ ನುಡಿವನು ಪರರ ನೋಯಿಸದೆ

॥ ೧೬೬ ॥

ಕುಂದುಕೊರತೆಯ ಮಾತುಗಳು ಬಾ-
 ಯಿಂದ ಹೊರಬರೆ ಬೀಳಿಯವರಿಗೆ ।
 ಬಂದು ಮರ್ಮದಿ ಬೀಳಲಾಗದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸನು ॥
 ಮುಂದೆ ತಾನಾಡಿರುವ ಶಬ್ದಗ-
 ಳೆಂದಲನ್ಯರ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು ।
 ಬಂದು ತ್ರಾಸವ ಕೊಡದ ತೆರದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವನು

॥ ೧೬೭ ॥

ಮಾತ ಕೇಳುತ ಭಾವ ಸ್ವಮನೋ-
 ಭೂತ ಮುರಿಯದ ತೆರದಲಾಡುವ ।
 ಭೀತಿಕಂಪಗಳಾಗದಂದದಿ ಮಾತನಾಡುವನು ॥
 ಮಾತನಾರು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು ।
 ಘಾತವಾತವು ಬಾರದನ್ಯರಿ-
 ಗೀತೆರದಿ ತಾಂ ರಕ್ಷಿಸುವು ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯು ॥ ೧೬೮ ॥

ಭೂತಳದೊಳನ್ಯರಿಗೆ ತನ್ನಯು ।
 ಮಾತಿನಿಂದಲಿ ಪೀಡೆ ಬಾರದ ।
 ರೀತಿಯಲಿ ಮಾತಾಡುತಿರುವನು ಬ್ಲಾನಿ ಸಂತತದಿ ॥
 ಮಾತ ಕೇಳುತ ಹುಬ್ಬನೆರಿಸಿ ।
 ಪ್ರೀತಿ ಬಿಸುಡುತ ನೋವುರೇನುತಲಿ ।
 ಭೀತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಸ್ವಸ್ಥ ಕೊಡುವನು ॥ ೧೬೯ ॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ಯನ್ಯರವನನು ।
 ಪ್ರಾರ್ಥನಲು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಬಯಕೆಯು ।
 ವ್ಯಾರ್ಥವಾಗುವ ತಾಯಿತಂದೆಯೊ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನು ॥

ಈತೆರದಲಾನಂದ ಬೀರುವ ।
 ಭೂತಳದಿ ಶೋತರಿಗೆ ಪರಮ- ।
 ಪ್ರೀತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥೧೭೦॥

ಮೇದಿನಿಯಲಾನಾದಬ್ರಹ್ಮವು ।
 ವೇದವೆನುತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಹುದದದು- ।
 ವೀಧರೆಯ ಮೇಲ್ ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತೋ ಮೂರ್ತಿಯುತವಾಗಿ ॥
 ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಪವಿತ್ರವಿಹ ಗಂ- ।
 ಗೋವಕವು ಹರಿವುದೊ ಪ್ರವಾಹದಿ ।
 ಸಾಧುಶೀಲಪತಿವ್ರತೆಗೆ ವಾರ್ಧಕ್ಯ ಬಂದಿಹುದೊ ॥ ೧೭೧ ॥

ಪರಿಯೋಳಿ ಮೃದುಸತ್ಯವಾಗಿಹ ।
 ಪರಿಮಿತದ ಪ್ರೇಮಾರ್ಥವಿರುತಿಹ ।
 ಸರಸಶಬ್ದಶ್ರೇಣಿ ಬಾಯಿಂ ಹೊರಗೆ ಬರುತಿರಲು ॥
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಯೊಳಮೃತದ ।
 ತೆರೆಗಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಯರದಲಾ ವ್ಯಾಜಸ್ತುತಿಯ ಭಾಷಣವು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೭೨ ॥

ಇರದು ಸಾದೋತ್ತಮತೆ ಕಾರಣ- ।
 ವಿರದು ಪರರಿಗೆ ತ್ರಾಸಕಾರಣ- ।
 ವಿರದು ಕೇಳನ್ಯರಿಗೆ ನಿಂದಾಳಲದ ಶೋಷಣವು ॥
 ಇರದು ಪರರಿಗೆ ಮರ್ಮಭೇದನ- ।
 ವಿರದಲಾ ಹರದುಃಖವೇಗವು ।
 ಯಿರದು ವಂಚನೆ ಕಪಟ ಶಂಕೆಯು ಶುಷ್ಕಲಾಘವವು ॥೧೭೩॥

ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ದೃಷ್ಟಿಯಾತಗೆ ।
 ಸರಳವಿಹುದೈ ಭ್ರಮೆಯವನಿಗೆ ।
 ನೆರಿಗೆಗಳು ಗೋಚರಿಸಲಾರವು ಹಣೆಯ ಮೇಲವಗೆ ॥
 ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಕಮಲದೊ- ।
 ಳಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ವೋರ್ಣವು ।
 ಅರಿಯುತೀಲಕ ಕಣ್ಣಿ ತೆರೆಯನು ತ್ರಾಸಭಯದಿಂದ ॥ ೧೭೪ ॥

ಕರಣದಿಂದದ ನೇತ್ರಯುಗವವ ।
 ತೆರೆಯಲಾದ್ಯಷ್ಟಿಯು ಪ್ರವಾಹದಿ ।
 ಹರಿವುದಮೃತದ ಧಾರೆ ಸಂತತ ಕೊಡುತಲಾನಂದ ॥
 ಸರರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಚಂದ್ರನಿಂದಲಿ ।
 ಹೊರಡುವಮೃತದ ಧಾರೆಗಳು ಗೋ- ।
 ಚರಕೆ ಬಾರದೊಡೇನು ಸಂತ್ಯವುವು ಚಕೋರಗಳೆ ॥ ೧೭೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಿಯು |
ತೆರೆಯಲಮೃತದ ದೃಷ್ಟಿಯುದರಿಂ |
ಬರುವುದಾನಂದವು ಸಮಾಧಾನವು ಕೇಣಾ ಜಗದಿ ||
ಇರುವುದಂತಾ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯು |
ಅರಿವರಾರು ಪ್ರಮಾಣ ಪೂರ್ವಕ- |
ವರಿವುದೋಂದೇ ಯಾಮೆ ಪ್ರೇಮಕಟಾಕ್ಷಮಹಿಮೆಯನು

|| ೧೭೬ ||

ಭೂತಮಾತ್ರದ ಮೇಲೆ ಯೋಚ- |
ಪ್ರೋತ ಪ್ರೇಮದಿ ತುಂಬಲಾ ನರ |
ಭೂತಕದೋಳಕನಧಿಕನಸ್ತುತಿ ಯೆಂತು ನೋಡಿದರು ||
ಆತನಿಂಗಾ ದೃಷ್ಟಿಯಂದದಿ |
ಪೂತಹೃದಯವು ನೋಡೈ |
ಪೂರ್ತವಾಗುವವಲ್ಲ ಸುಮನೋರಥಗಳಾತನವು || ೧೭೭ ||

ಕರಗಳನು ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ತೋರಿದಿಹುವು ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ |
ಕಾರುಡ ನೋಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯು ಬಿಟ್ಟಂದದಲಿಕೌಂತೇಯ ||
ಉರುವಲನು ಕಾಣದಲೆ ವೈಶ್ವಾ- |
ನರನು ಪುರಿಯನು ಬಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ |
ನರಗೆ ಮೂಕತೆ ಬರಲು ವಾಚಿಯು ನಿಟ್ಟ ತೆರನಂತೆ || ೧೭೮ ||

ಕರಗಳೆರಡೊಡದೇನು ಕರದಿಂ- |
ದಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಮಾಡುವ |
ಕರಣೆ ಯಿಲ್ಲೆ ಜ್ಞಾನಿನಿಜ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿಹನು ||
ನರನೆ ಕೇಳಾಘಾತ ಗಾಳಿಗೆ |
ಬರುವುದೋ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಯ |
ಕರದ ನಖದಿಂ ಘಾತವಾಗುವುದೆಂತ ಭೂತಿಯಲಿ || ೧೭೯ ||

ತನ್ನ ಕರಗಳ ಚಲಿಸಲಾರನು |
ತನ್ನ ಮೈಯಲಿ ಕೂತ ಸೋಲೈಗ- |
ಳನ್ನು ಹೊಡೆಯನು ಕಣ್ಣ ಸೇರುವ ನೋವನಲಗಿಸನು ||
ಮುನ್ನ ಪಶುಪತ್ತಿಗಳ ಬಡಿಯುತ- |
ಲಿನ್ನವಕೆ ಬೆದರಿಕೆಯು ತೋರ್ವುದ- |
ರೆನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿ ಕೇಳು ಸಂಭವವೆಂತು ಜಗದೊಳಗೆ || ೧೮೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದಂಡಕೋಲನು |
ಧರಿಸಲಂಜುವ ತನ್ನ ಕೈಯಲಿ |
ಧರಿಸುವನು ಮೇಣೆಂತು ಶಸ್ತ್ರವನವನು ಕೈಯೊಳಗೆ |

ಕರದಿ ಕಮಲವ ಹಿಡಿದು ತಿರುಗಿಸು |
ತಿರಲು ಹೂವಿನ ಸರವ ತೂಗಿಸು |
ತಿರಲು ತತ್ಸರ್ಮದಲಿ ಜೀವಿಗೆ ಹಾನಿಬಹುದೆಂದು || ೧೮೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿತೆರದಿ ಯೋಚಿಸಿ |
ತೋರೆವನೀ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ |
ಕರವನಗಲಾಡಿಸನು ಮೈಯಲಿ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ||
ಹರಣವಹುದಾರೋಮತತಿಗಿಂ |
ದುರುತರದಿ ಭೂತಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಕರದ ನಖಗಳ ಬೆಳೆಯತಹನ್ನೆ ಹಿಂಸೆ ಬಹುದೆಂದು || ೧೮೨ ||

ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುವ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣ ಮಾತ್ರವೆ ವಿಧಿತ್ಯವಿಹುದೈ |
ಯರಿಯನೆರಡನೆ ಕರ್ಮದಭ್ಯಾಸವನು ಕೌಂತೇಯ ||
ಕರದಿ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ವದಿದ್ದರೆ |
ಕರವನೆತ್ತುತಲಭಯು ಕೊಡುವನು |
ಪುರುಷರನ್ನರು ಜೀಳುತಿದ್ದರೆ ತಡೆದವರ ಹಿಡವ || ೧೮೩ ||

ನರನು ಪೀಡಿತನಿರಲು ಮೈಯೊಳ- |
ಗಿರದೆ ಕರದಿಂ ನೇವರಿಸುವನು |
ಪರಿಯಲೀಕರ್ಮಗಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಾಡುವನು ||
ಪರಜನರ ಪೀಡೆಯನು ನೋಡಲು |
ಕರಗುತಿಹುದಂತಾಕರಣವೈ |
ಕರದ ಸ್ವರ್ತದಿ ದೂರ ಮಾಳ್ವನು ಪರರ ಪೀಡೆಯನು || ೧೮೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿಪುರುಷನ |
ಕರುಣೆಯು ಸೋಸದರೆ ಜಗದಲಿ |
ಯಿರುವುದು ಕೇಳ ಚಂದ್ರಕಿರಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲ್ಲಾಗಿ ||
ಹೋರಡಲಾ ಮಲಯಾಚಲಾನಿಲ |
ತರುವುದೈ ಪೀಡಿತಗೆ ಶಾಂತಿಯು |
ಬರುವುದಾಪರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಶುಗಳಿಗಿವನ ಕೈಯಿಂದ || ೧೮೫ ||

ನಿರುತ ಕೈಗಳು ರಿಕ್ತವಿರುವವು |
ಬರುವುದೇನೈ ಚಂದನಕೆ ಫಲ |
ಪರಿಯದಾದರು ಚಂದನವು ನಿಷ್ಫಲವೆ ಕೌಂತೇಯ ||
ನಿರುತ ಶೀತಲ ಚಂದನವಲಾ |
ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಗದಲಿ ಭೇದವೆ |
ನಿರುತ ಚಂದನದಂತೆ ಶೀತಲ ಸಫಲನೈ ಜ್ಞಾನಿ || ೧೮೬ ||

ಬಂದೆ ವಾಕ್ಯಾಂಡಿತ್ಯ ಸಾಕಿದು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮನವದು |
 ಮೆರೆವ ಮನದ ಸ್ವಭಾವವಾಸರಿ ಕರಗಣಾಚರಣ ||
 ಇರುವುವೆಂತಿವು ಯೆಂಪು ಕೇಳಿದು |
 ರರುಕಲೆಂತಾವರ್ಣನೆಯ ನಾ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿವುಗಳುಮಹಿಮೆ ||೧೮೨||

ಮರದ ಬೊಂಗೆಗಳೆಲ್ಲ ಮರವೈ |
 ಯಿರುವುದೇ ಸಾಗರವು ನೀರಿಂ- |
 ಧೂರತು ತೇಜವ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಿಹನೇನು ಭಾಸ್ವರನು ||
 ಇರುವುದೇನವಯವು ದೇಹದ್ದು |
 ಹೊರತು ನೀರನು ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನ |
 ಸರಸತಿಯು ಮೇಣಿಹುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೮೩ ||

ನರನೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ಬಾಹ್ಯಾ- |
 ಒರಣವೆಲ್ಲವು ನರನ ಮನಸಿನ |
 ಹೊರತೆಹುದೆ ಯಂದ್ರಿಯಗಳೊಳವು ಮನದನುತ ತಿಳಿಯೈ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿರೆ |
 ಹೊರಗೆ ಮರದಾಕಾರದಲಿ ಗೋರ |
 ಚಿರಪುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರ ||೧೮೪||

ಹೊರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಮನವು ಪ್ರೇರಿಸು |
 ತಿರುವ ತೆರದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರದಹಿಂಸೆಯು ಮನದಿ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯದಿ ಮೂಡುವುದೆ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ವೃತ್ತಿ ಸರ್ವವು |
 ಬರುವುದೈ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಲಿ |
 ಬರುವುದದನಂತರದಿ ವಾಗ್ವೈಷ್ಣಿಯಲಿ ಹಸ್ತದಲಿ || ೧೮೫ ||

ನರನೆ ಸಂಗತಿ ಮನದಿ ಬಾರದೆ |
 ಬರುವುದೊಕ್ಕೆ ನಾಲಿಗೆಯೊಳದು |
 ಧರೆಯೊಳಂಕುರ ಹೊರಡುತಿದುದೇ ಬೀಜ ಬಿತ್ತದಲಿ ||
 ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಸೂತ್ರಧಾರಕ- |
 ನಿರದೆ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದೆ |
 ತೊರೆಯಲಾ ಮನವೆಲ್ಲವ್ಯಾಪಾರವನು ಕೌಂತೇಯ ||೧೮೬||

ನರನೆ ನಿಜ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಧರಿಸುವವು ನಿರ್ಬಲತೆ ನೀರಿನ |
 ಝರಿಯೆ ಬತ್ತಿದರೆಂತು ಹರಿವುದು ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ನೀರು ||

ಮರಣವಾಗಲು ದೇಹದೊಳಗಿನ |
 ಪರಿಪರಿಯು ವ್ಯಾಪಾರ ಮುರಿವುದು |
 ಯಿರುವುದಿದ್ರಿಯದಾಟಕೆಲ್ಲಕು ಮನವೆ ಕಾರಣವು || ೧೮೭ ||

ನರನೆ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲಿ |
 ಧರೆಯೊಳಕ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವ |
 ವಿರಚಿಸುವುದೈ ಮನವು ಕೇಳೊಳವಾನನೆಯ ತೆರದಿ ||
 ಮರದಿ ಫಲ ಹಣ್ಣಾಗೆ ಯದರಿಂ |
 ಪರಿಮಳವು ಹಬ್ಬುವುದು ಸುತ್ತಲು |
 ಸ್ಥಿರವಹಿಂಸೆಯು ಮನದೊಳಾಗಲು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||೧೮೮||

ಹೊರಗಹಿಂಸೆಯು ಬರುವುದಲ್ಲವೆ |
 ನರನ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯದ ಕರ್ಮದಿ |
 ನಿರುತ ದ್ಯುಗೋಚರಕಹಿಂಸೆಯು ತೋರು ಬರುವುದಬಾ ||
 ಇರುವುದೈ ಸಂಪತ್ತಹಿಂಸೆಯು |
 ಅರಿಯುತ್ತಿ ತತ್ತ್ವವನಹಿಂಸೆಯು |
 ನಿರುತವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರವದನೇ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು || ೧೮೯ ||

ಭರತಿಯೇರಲು ನೀರು ಶರಧಿಯೊ |
 ಕೆರೆದೆ ಪಸರಿಸಿ ನದಿಯು ಪಾತ್ರದಿ |
 ಬರುವುದಾಪರಿ ನೋಡುಹಿಂಸೆಯು ಭರತಿ ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಬರಲು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಲಿ ಗೋರ |
 ಚಿರಕೆ ಬರುವುದಹಿಂಸೆ ಮೇಣಾ- |
 ಚಿರಣದಲಿ ಸರ್ವತ್ರದಲಿ ಬಂದದುವೆ ತುಳುಕುವುದು || ೧೯೦ ||

ನರನೆ ವಿಸ್ತರವೇಕೆ ನಾಕೈ |
 ಗುರುವು ತಿಷ್ಠನ ಕೈಯು ಹಿಡಿಯುತ |
 ಬೆರಳಿನಂ ತಾನಕ್ಷರಂಗಳ ತಿರ್ದಿಕ್ಕೊಳುವನಬಾ ||
 ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಬಂ- |
 ದಿರುವ ದಯೆಯಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ |
 ಹೊರಡಿಸುವುದೈ ಕೇಳಹಿಂಸಾತತ್ತ್ವವನೆ ಪಾರ್ಥ || ೧೯೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾರಣದಲಾ |
 ನರನ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯನಿಕರದಿಂ |
 ಹೊರಗೆ ಬಂದರಹಿಂಸೆಯದು ಮನದಿಂದ ಹೊರಡುವುದು ||
 ಪುರುಷನೀಶರಿ ಹಿಂಸೆಯೆಲ್ಲವ |
 ತೊರೆದಿಹನು ವಾಕ್ಯಾಯಮನದ |
 ಲ್ಲರಿಯಲಾತನಹಿಂಸೆಯನು ತಿಳಿದವನೆ ಬಾಣನಲಾ || ೧೯೨ ||

ಅರುಹುವೆನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ |
 ಉರುವನಾತನು ಜ್ಞಾನವನತಿಯು |
 ಮೆರೆವನಾತನು ಮೂರ್ತಿಮತ್ತೇ ಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿರುವ ಪರಿ |
 ಪರಿಯುಹಿಂಸೆಯ ವರ್ಣನೆಯ ನೀ |
 ನಿರದೆ ಕಿಂಪಿಯಂ ಕೇಲ್ವಿಯಿಲ್ಲೆ ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸಲು ||೧೯೮||

ಮರಳಿ-ಗ್ರಂಥಾಧಾರದಿಂದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯಿಹಿಂಸೆಯನು ನಾ |
 ನರಿಪತೆರದಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವರೆ |
 ಬರಲು ಒಂಕೆಯು ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ದರುಶನವ ಕೋಳುವನ ನೀ ತ |
 ದ್ವರುಶನದ ಮಾತ್ರದಲಿಹಿಂಸೆಯ ಮೂರ್ತಿ ತೋರುವುದು
 || ೧೯೯ ||

ಆರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರೂಪನು |
 ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಪೇಳ್ವನು |
 ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ಯೂ ಯುಹಿಂಸಾತತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆಗೆ ||
 ಅರುಹ ಬೇಕಿತ್ತೊಂದುಶಬ್ದದಿ |
 ಮರೆತು ನಾ ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಿದೆ |
 ಕರುಣದಿಂದಲಿ ತಪ್ಪ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ ಶ್ರೋತೃಜನರುಗಳೆ ||೨೦೦||

ಹಸರುಹುಪ್ಪನು ಮೇದು ಹೋಗುವ |
 ಪಶುವು ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮವ ಬಿಡುವುದು |
 ನುಸುಳಲಾಕಾಶದಲಿ ಪಕ್ಷಿಯು ವಾಯುವಶದಿಂದ ||
 ಮಿಸುವವೇಗದಿ ಮುಂದೆಮುಂದಾ |
 ಗಸದಿ ಹಾರಾಟವನೆ ಮಾಡುವುದು |
 ರಸಭರಿತ ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಾ ಮೈಮರೆತೆ ಕಥನದಲಿ || ೨೦೧ ||

ಉಂಶು ಮೈಮರೆಯುವರೆ ಕಾರಣ |
 ವೆಂತೆನುತಲಿನ್ನನು ವಿಚಾರಿಸೆ |
 ಸಂತಸದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವ ||
 ಸಂತಸಜ್ಞನರೆನ್ನ ಕ್ಷಮಿಸಿರಿ |
 ನಿಂತು ನಿಮಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಜಿನ್ನಹ |
 ಸಂತಲೆಂದರೆ ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಸಿ || ೨೦೨ ||

ಆರುವುದೈ ಮೂರಕ್ಷರಂಗಳ |
 ಕಿರಿದು ಶಬ್ದವಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು |
 ಅರುಹುವುದು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಿದ ಶಕ್ಯ ಮೇಲೆಹುದು ||

ಪರಿಯಿದಾದರು ಲೋಕಮತವೇ |
 ನಿರುವುದೆನುತಲಿ ನೋವ್ವ ಕಾರಣ |
 ನಿರುವುದದರಿಂ ಪೇಳ್ವೆನಿದ ವಿಸ್ತಾರವೂರ್ವಕದಿ || ೨೦೩ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಂಸೆಯನುಹಿಂಸೆಯ |
 ನರಿವರೈ ಬಹುಮತಪ್ರಮಾಣದಿ |
 ಭರದೊಳಿದ ಖಂಡಿಸುವ ಕಾರಣ ಬಿತ್ತೆನುತ ತಿಳಿದು ||
 ಅರುಹಬೇಕಾಯ್ತೆನಗೆ ವಿಸ್ತರ |
 ನಿರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಹಾದಿಯು |
 ಅರುಹಲೇಪರಿ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತಹಿಂಸೆ ಯೇನೆಂದು || ೨೦೪ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಗಿ ಕ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಮತಗಳನು ಖಂಡಿಸ |
 ದಿರದೆ ಮುಂದೆ ಯುಹಿಂಸೆತತ್ವವ ನಾನು ವರ್ಣಿಸಲು ||
 ಒಂದೆ ತಪ್ಪುಗಳೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ |
 ಪರಿಯಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿಜ |
 ಸರಸ ತೋರುವುದೇನು ನಿಮಗೀ ತತ್ತ್ವನಿರ್ಣಯವು || ೨೦೫ ||

ನರನೆ ರತ್ನಪರಿಕ್ಷೆಕೋಶ್ರಮ |
 ಪುರುಷರುನಾ ನಗರದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಮೆರೆವ ಗಂಡಕಿಶಿಯು ವ್ಯಾಪಾರವನು ನಡೆಸಿದರೆ ||
 ಒಂದೆ ಯುದರಲ್ಲವೆಗೆ ಯಶವಿರ |
 ದಿರಲು ಗುಂಡುಗಳಾರು ಬಿಟ್ಟುವ |
 ರರೆ ಕೊರಳಲಿ ಮರುಳುತನವವಗಧಿಕ ಬರುತಿಹುದು || ೨೦೬ ||

ಸರಸತಿಯು ಮುಂದಾರು ಮೂರ್ತಿರು |
 ಮೆರೆಸುವರು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂತರೆ |
 ನರನು ಒಯಿಸುವನೇನು ಕರ್ಪುರ ಹಿಟ್ಟು ಬಯಸದಲೆ ||
 ಮೆರೆವ ನಿನ್ನೊ ಸಭೆಯೊಳಗೆ ನಾ |
 ನಿರುವೆ ಘನಪಂಡಿತನೆನುತಲೀ |
 ಪರಿ ದುರಭಿಮಾನವನು ಧರಿಸಲು ಮರುಳುತನವಲ್ಲೆ || ೨೦೭ ||

ಉರುವುದೇನು ವಿಶೇಷವಧವಾ |
 ಯಿರುವುದೇನು ಸಾಮಾನ್ಯವೆಂಬೀ |
 ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಒಂದೆ ಒರಳದರೇನು ಭೂಷಣವೆ ||
 ಭರದೊಳಿದ ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ತಾರದೆ |
 ಮರುಳ ನಾನೆಂದರಿತು ನೀವು ಧಿ |
 ಕೃಪಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವಿರೇನೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಹೆನು || ೨೦೮ ||

ವಸ್ತುಗಳ ನಿಜರೂಪವನು ನಾ |
 ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಶಂಕೆಯು |
 ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚದೆ ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ವರ್ಣನದಿ ||
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಹ |
 ಶ್ರುತೃವ್ಯುಷದ ಚಿತ್ತಸೂರಿಯು |
 ನಸ್ತನಾ ಏವನಲ್ಲವೇ ಶಂಕೆಸಂಜೆಯಲಿ || ೨೦೯ ||

ಕೆಲೆಯೊಳಗೆ ಶೇವಾಳ ವಸರಿಸೆ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಹಂಸವಲ್ಲಿಗೆ |
 ಮೆರೆಯಲಿ ಭೃಗು ಹಿಂದೆ ಸುಂದರ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಬರುವುದೇನುಸಂಪೂರ್ಣವಾನುಂ |
 ದರವಿರುವ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಚಿತ್ತೋರನಿ |
 ಗಿರುವುದೇನೈ ಭಕ್ಷಣಕೆ ತಾಂ ಯೋಗ್ಯ ನೋಡಿದರೆ ||೨೧೦||

ದೋಷವಿರಲು ನಿರೂಪಣದಿ ಸಂ |
 ತೋಷದಿಂ ಗ್ರಂಥಾವಲೋಕನ |
 ಸೂಸುತಿಹುದೇ ಮನದಿ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಗೆ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ||
 ಈಸುಪರಿ ಮತ್ತೆಕೆ ಯೆನ್ನನು |
 ರೋಷದಿಂದಲಿ ಬೈರಲ್ಲದ |
 ಯೊಸು ಪರಿಯಲಹಿಸೆಯನು ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸದಿರಲು ||೨೧೧||

ಮರಳಿ ಯಾಕ್ಷೇಸಗಳ ನಾ ನೆರೆ |
 ನಿರಸನವ ಮಾಡದಿರೆ ನಿಷ್ಕಮ |
 ದರುಶನದ ದೂರಕುವುದೆ ಲಾಭವು ಭಾಷಣದೊಳೆನ್ನ ||
 ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಾದ ನಿಷ್ಕಮ |
 ಪರಮಮನವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ |
 ಹರಸ ಬೇಕನಗೆಂತ ತ್ವರನಿಹನು ಭಾಷಣದಿ || ೨೧೨ ||

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ |
 ಭೋಕ್ತರಾಗಿಹ ಸಜ್ಜನರು ನೀವ್ |
 ಶ್ರುತೃವ್ಯುಷರು ಶೋಷವು ಧರುತಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತಲೆ ||
 ಭೂತಳದಿ ನಾ ಗೀತೆಯರ್ಥಕೆ |
 ಸೋಶು ಕೈಹಾಕಿದನು ನೋಡಿರಿ |
 ವ್ಯಾರ್ಥದಿಂದಲಿ ತೆರದಿ ಕೊಂಡನು ಕೈಯೊಳಗೆ ಗೀತೆ ||೨೧೩||

ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಗೀತೆಯರ್ಥವ |
 ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಬೇವಿತ್ತ ಶುಚಿಸಿ |
 ಘಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲವೇ ಗೀತಾರ್ಥಲಾಭವನು ||

ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯಗ್ರಂಥವೆ |
 ತಿಳಿಯಲಿದು ಸಜ್ಜನರ ಕೃಪೆಯನು |
 ಘಳಿಸಲುತ್ತುಮ ಯೋಗ್ಯವಿಹುದೈ ವೊತ್ತೆ ವಸ್ತುವಲಾ || ೨೧೪ ||

ಮರಳಿ ನೀವ್ ಸರ್ವಸ್ವಲೋಭವ |
 ಧರಿಸಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ತೊರೆದರೆ |
 ಬರುವುದೆನಗೂ ಲೋಕ ಗೀತೆಗೆ ಬರುವುದೇ ಗತಿಯು ||
 ಅರುಹುವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ |
 ಧರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ |
 ಪರದೊಳಾಶೆಯು ಗೀತೆಯನ್ನೆ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದನು || ೨೧೫ ||

ಸರಸವಾಗಲು ಬೇಕು ನಿಮ್ಮಂ |
 ತಿರುವ ರಸಿಕರ ಮನದಿ ಗೀತೆಯು |
 ಧರಿಸುತ್ತೀ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ವಾಖ್ಯಾನವನು ನಡೆಸಿ ತಿನು ||
 ಅರುಹ ಬೇಕಾಯ್ತಾದಕಾರಣ |
 ಸರಿಸಿಯುಲಿಯುಹಿಸೆತ್ತವ್ವಂ |
 ಸರಿತನಾಕಾರಣದಿ ವಿಷಯಾಂತರವು ಬಹುಸಾಯ್ತು || ೨೧೬ ||

ಮೂಲಗೀತಾರ್ಥೋಕ್ತದರ್ಥವ |
 ಮೂಲೆಗೊಗೆದಂತಾಯ್ಕ ನಿಜವಿದು |
 ಲೀಲೆಯಿಂದಲಿ ತಪ್ಪನೆನ್ನಲು ಕ್ಷಮಿಸಿನ್ನೆ ಬುಧರೆ ||
 ಸೇಳೆಯಿದು ನಿವೃತ್ತವೆನುತ್ತಲಿ |
 ತಾಳದಿರೆ ಶಂಕೆಯನು ಮನದಲಿ |
 ಕೂಳನುಗುತೀರಿ ತುತ್ತಿನಲಿ ಸೇರಿರಲು ದರಳುಗಳು || ೨೧೭ ||

ಹರಳು ಹೊರತೆಗೆಯದಿ ಮತ್ತಾ |
 ಪರಿಯಲಾ ರುಗುತಿಹರು ಭೋಷನ |
 ಹರಳನಾರಿಸಿ ತೆಗೆವ ವೇಳೆಯು ವ್ಯಾರ್ಥ ನಿಷ್ಕಮವೆ ||
 ತರಳ ತನ್ನಯ ಬರತ ಹಾದಿಯೇ |
 ಕಿರುವ ಚೋರರು ತಪ್ಪಲೋಸು |
 ಚರಿಸಿ ಮಾರ್ಗಾಂತರದಿ ಬರಲು ಸೇಳೆಂಬವಾಗಿರಲು || ೨೧೮ ||

ಮರುಳನೆನ್ನೆ ತಾಯಿ ಬೈನಳೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಸುಖದಲಿ ಮನೆಗೆ ತಾಂ ಬಂ |
 ದಿರುವನೆನುತ ನಿವಾಳಿಸುವಳೆ ಸಂತಸದೊಳವನ ||
 ಅರಿಯೆ ನಾ ಕಾರಣವ ನಿಜವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಕೊಡುವರೆ |
 ರೋರಕಿಹುದು ಕ್ಷಮೆಯನುತ ಮನಕಾರ್ಪ್ಪಿ ನಮಾಧಾನ ||೨೧೯||

ಆರುಹುತೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಯನು ।
 ಮರಳಿ ಬಿನ್ನೈದುದನು ಸಂತರಿ ।
 ಯರುಹುವೆನು ನಾನೀಗ ಶ್ರೀಪರಿ ಯೇನ ಹೇಳಿದನೊ ॥
 ನರನೆ ಜ್ಞಾನೋತ್ತಮನಿಲೋಕನ ।
 ಭರದಿ ಜಾಗೃತನಾಗು ನಿನಗಾಂ ।
 ಗುರುತ ಹೆಣ್ಣುವೆ ಜ್ಞಾನವೆಂ ಹುದೆಂದು ವೇಳುವೆನು ॥೨೨೦॥

[ಕ್ಷಾಂತ್ಯ] ನರನೆ ಕೇಳಿ ಕ್ಷಮೆಯು ಬೇರದದ ।
 ಹೊರತು ವಾಸಿಪುದೆಲ್ಲಿ ಯಿಲ್ಲಿಯೆ ।
 ನಿರುತ ಜ್ಞಾನದ ವಾಸವಿರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನಿರೇಷ್ಟುವಿದ್ದರು ।
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಮಲ ಮೇಲು ।
 ಕೃರಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸಿವಳು ಸದ್ಭಾಗ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ॥ ೨೨೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಕ್ಷಮೆಯು ವರ್ಧಿಸು ।
 ತಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳಿಸು ।
 ಬರುವುದಾಗಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ಬಿಂಬವದು ॥
 ತರಳನಂಗದ ಮೇಲೆ ತಾಯು ।
 ಕೃರದಿ ಚಿನ್ನಭರಣವೇನಿವೆ ।
 ಧರಿಸುವನು ಬಾಲಕನುದಾಸೀನತೆಯಲವುಗಳನು ॥ ೨೨೨ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಸರ್ವಭೋಗನಿ ।
 ಕರವನನುಭವಿಸುವನು ಕೇಳಿ ।
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯವಗುದಾಸೀನತೆಯು ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಬರಲು ದುಃಖಪ್ರಸಂಗ ನರನಿಂ ।
 ಗುರುವೈ ಪರಿ ಮೂರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಯಿರಿಯಲಾಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವು ಭೌತಿಕವಾಧ್ಯವಿಕವೂ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬಂದರೀ ದುಃಖದ ಪ್ರಸಂಗಗ ।
 ಓಂದೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೂಡಿ ಸರ್ವಪು ।
 ಕಾಂದಲಾರನು ಮನದಿ ಧರಿಸನುದಾಸವೃತ್ತಿಯನು ॥
 ಮುಂದಬೇಕ್ಷಿತ ವಸ್ತು ಕೈಯಲಿ ।
 ಬಂದರೆಪಾಪನಂದ ಕುಂತೀ ।
 ನಂದನನೆ ಕೇಳಾಪ್ರವಾಣಾದಿ ತಪ್ಪಿದೊಡವೆಯಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ದೊರೆಯದರೆ ದುಃಖದಲಿ ಕುಗ್ಗನು ।
 ದೊರೆಯಲಾನಂದದಲಿ ಹಿಗ್ಗನು ।
 ಯೆರಡರಲ್ಲಿ ವನಶನವೃತ್ತಿಯ ಧಾರಣವೆ ಕ್ಷಮೆಯು ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಮಾನಾಪಮಾನವ ।
 ಧರಿಸನೊಂದೇತೆರದಿ ಮನದಲಿ ।
 ಪರಿಯಲಾ ಸುಖ ದುಃಖ ನಿಂದಾ ಸ್ತುತಿ ಸಮಾನವಿವೆ ॥ ೨೨೫ ॥

ಬಾರದವನಿಗೆ ಮೋದ ತುತಿಯಲಿ ।
 ಬಾರದ್ದೆ ನಿಂದೆಯಲಿ ಬೇರದವು ।
 ಬಾರದ್ದೆ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ತಾಪವು ಕಂಪ ಶೀತದಲಿ ॥
 ಬಾರದವನಿಗೆ ಭೀತಿ ವಿಕಟಪ್ರ ।
 ಕಾರ ಬಂದರೆ ತಲಿಯನೊಡ್ಡುವ ।
 ಮೇರುಸರ್ವತ ಶಿಖರಭಾರವ ತಾಳುವಂದದಲಿ ॥ ೨೨೬ ॥

ಹರಿ ವರಾಹದ ರೂಪದಿಂದಾ ।
 ಧರೆಯ ಭಾರವ ತಾಳುವಲ್ಲವೆ ।
 ಯರುಹುವನೆ ಧರೆ ಭಾರವಾಯ್ತೆಂದುಸುರ ಕಟ್ಟುವನೆ ॥
 ಧರೆಯು ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಂಗಳ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಭೂತಂಗಳೆಲ್ಲವ ।
 ಧರಿಸುತಿಹುದೈ ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂರ್ತಿಯ ರೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೨೭ ॥

ಕ್ಷಾಂತಿಯುತ ಪುರುಷನಿಗೆ ದುಃಖದ ।
 ಸಂತತಿಯು ನಾನಾಪ್ರಕಾರದೊ ।
 ಳತು ಸುಖದಾಗರವು ಬಂದರು ಭೇದಕಾಣನಲಾ ॥
 ಕುಂತಿತನಯನೆ ನದಿನದಂಗಳ ।
 ಬಂತು ಪೂರವನುತ ಶುಧಿಯು ।
 ಚಿಂತಿಪುದೆ ಸರ್ವವನು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳೆಟ್ಟು ಸಲಹುವನು ॥ ೨೨೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ಕ್ಷಮೆ ।
 ಗಿರುವುದೈ ಬಹು ಸಹನಶೀಲತೆ ।
 ಯಿರಿಯಲಾರದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಭಿಮಾನಶೀತನನು ॥
 ಬರುವ ಸಕಲಾವಸ್ಥೆ ದೇಹಕೆ ।
 ನಿರುತ ತಾನೇ ಸುಖವೆನೆಂಬೀ ।
 ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತಾಳದು ಕ್ಷಮೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಬೇರದಕುತಕ್ಷಮೆಗೆ ಮಂದಿರ ।
 ನಾದ ಪುರುಷನೊಳೆಹುದು ಜ್ಞಾನವು ।
 ಸಾದರತೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಕ್ಷಮೆಯು ಮೂಲಕದಿ ॥
 ಮೇದಿನಿಯಲೀತೆರದ ಪೂರುಷ ।
 ನಾದಪನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮದ ।
 ಸೋದರನು ಕೇಳವನು ಮಹಿಮೆಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ ೨೩೦ ॥

[ಆರ್ಜವಂ] ನರನಿ ನಿನ್ಗಾರ್ಜವದ ಲಕ್ಷಣಂ |
 ವರುಷುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ |
 ಯರುವುದರಡನೆ ಹೆಸರು ಸರಳತೆ ಯೆನುತಲಿ ಗುಣಕೆ ||
 ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಭೇದಬುದ್ಧಿಯು |
 ವುರುಷ ದುಷ್ಠನು ಶಿಷ್ಯನಂಬೇ |
 ಪರಿಯನಿಯದೆ ಬಳಕ ಕೊಡುವನು ಸಕಲೋಕಕ್ಕೆ
 || ೨೩೧ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೌಜಿಸ್ತಂದಿಂತಲಿ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾ ಜೀವವು ಮೆರೆವುದು |
 ಮಾನಿಸುವುದಾಕಾಶ ಜಗಕವಕಾಶ ಸರ್ವತ್ರ ||
 ಪ್ರಾಣಿಯಿಲ್ಲವು ಶೋಕದೊಳಗೆ ಸು |
 ಮಾನವೆಂದೇ ಭವಿಸುವನೈ |
 ಕಾಣುವುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ನೆಂಬಿರದೆಂಬ ಭಾವದಲಿ || ೨೩೨ ||

ನಾನು ನೀನೆಂಬಿರಡು ಭಾವದಿ |
 ಹೀನನವ್ಯ ಜಗದಿ ಮೈತ್ರಿಯೈ |
 ಕಾಣುವುದು ಮೇಣಂ ಜಗದಿ ನವ್ರತೆಯವನ ನಿರನೇಲು ||
 ಕಾಣವಾತಗೆ ಭೇದಭಾವವು |
 ಮಾನಸದಿ ವಕ್ರತ್ವದಿಶ್ಚೈ |
 ಮಾನಿಸನು ಶಂಕೆಯನು ನೋಡು ಕೆನಸಿನಲಿ ಮನಸಿನಲಿ
 || ೨೩೩ ||

ಹುಡುಗನೇರತ ಕೊಡು ತಾಯಿಯು |
 ತೋಯಲಾಡಲು ಶಂಕೆ ಬರುವುದೆ |
 ಯೆಡೆಬಿಡದಲರಡನೆಯು ಭಾವವೆ ಮನದಿ ತೋರದಲಾ ||
 ಬಡಬವರಕಲು ವಾಸ ಬರುವುದು |
 ಅಡಗಿಸಲು ತಾಂ ಬಲ್ಲದೇನದ |
 ಶೋಕನಿಯಲಿ ಹೊರಗೊಂದು ವೋಳಗೊಂದೆಂಬ ಪರಿಯಿಲ್ಲ
 || ೨೩೪ ||

ನರನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳ್ವ ಮೊದಲೇ |
 ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ರತ್ನ ತೇಜವು |
 ಧರಿಯೋಳೆಪರಿ ಮನದ ಸರಳತೆ ಮೆರೆವುದವನಲ್ಲಿ ||
 ಬರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ತದನಂ |
 ತರದಿ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ಯವನಿಗೆ |
 ಯರದಲಾ ಚಿಂತನದ ಭಾವವು ವಾರ್ಧ ವನದೊಳಗೆ
 || ೨೩೫ ||

ನಿರುತವಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿ ಮನದಲಿ |
 ಮೆರೆವುದಿಳಿಯನುಭವ ನಿರಂತರ |
 ನಿರದಲಾ ಪುಪರಿಯು ಭೇದದ ಭಾವ ಮನದೊಳಗೆ ||

ತೋಯಬೇಕೇ ಸಂಗತಿಯ ಮು |
 ತ್ತೆರಡನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯದ ತಾಂ ಸ್ವೀ |
 ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದೇತೆದ ಭಾವನೆಯ ಮಂಗಳ || ೨೩೬ ||

ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕಾವಲ್ಯ ತೋರದು |
 ಹುಟ್ಟದೈ ಸಂಬಿಗ್ಗಶಬ್ದವು |
 ದುಷ್ಠತನ ಬೇರಿಲ್ಲ ವರ್ತನದಲ್ಲಿ ಯನ್ಯರಲಿ ||
 ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಮುಟ್ಟಲಾರವು ಶಾಶ್ವತವಯವ |
 ತೋಟ್ಟಿ ವೆಂದೇ ಮುಕ್ತಿಯ ವಂಕಪ್ರಾಣವೆಂದೆಂತೆ || ೨೩೭ ||

ಸರಳವಮೃತದ ಧಾರೆಯಂದದಿ |
 ಯಿರುವುದಾತನ ಮನ ಧನಂಜಯ |
 ಯಿರುವನೈ ಸದ್ಗುಣಕೆ ಮೂಲಾಧಾರನಾತ ಕಣಾ ||
 ವರುಷನಾರೀಪರಿಯಾಚಾರ್ಜವು |
 ದಿರುವನೈ ಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನು |
 ಧರಿಯೊಳಾತನ ಬ್ಜಾನನಧಿಯಾಗಿಕನು ಕೌಂತೇಯ || ೨೩೮ ||

[ಆಚಾರ್ಯೋಪಾಸನಂ] ನರನಿ ಸುಭಜಿತೀಪೋಮಣಿಯಿ
 ಗುರುಡುವನು ನಾನಿಗ ಪ್ರೇಮದಿ | ನಿನ್- |
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪರಿಯನು ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯೆಂಬುದು |
 ನರನ ಭಾಗ್ಯೋದಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ |
 ಮೆರೆವುದೈ ನಿಜ ಬನ್ನ ಭೂನಿಯು ಮೂರುತೋಕದಲಿ || ೨೩೯ ||

ಧರಿಯೊಳಗೆ ಸಂವರತೋಕದಿ |
 ನರಲುತಿಹ ಬೀವನನು ನೋಡೈ |
 ತರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸರಮಾನಂದಮಂದಿರಕೆ ||
 ಗುರುಚರಣಸೇವಾಪ್ರಕಾರವು |
 ನರುಷುವೆನು ವಿಷ್ಣುರದಿ ನಿನ್ಗಾ- |
 ನಿರಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಯ ಭಾವಣದಿ ವಾರ್ಧ || ೨೪೦ ||

ಬಲವನ್ನಿವ ತನ್ನೊಳಿರುತಿತು |
 ಅಧಿಗರ್ವಣ ವಾಡಿ ಗಂಗೆಯು |
 ಜಲಧಿಯಲಿ ತಾನೈಕ್ಕು ಹೊಂದುವ ತೆರದಿ ಕಲಿವಾರ್ಧ ||
 ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೆಲ್ಲವು |
 ಮುಳಗುವುದು ತಾಂ ಬ್ರಹ್ಮವದದ |
 ಲೋಯೊಳೆಲ್ಲವು ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಬೇಕು ತದ್ವತ್ತು || ೨೪೧ ||

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ತನ್ನ ಗುಣಬೀರಿ-
 ವಿಶವನರ್ಪಿಸುತಿಹಳು ತನ್ನಯ |
 ಪತಿಗೆ ಧರಿಸುತನೈಭಾವವ ಪತಿಯು ಸೇನೆಯಲಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳಗೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಸಂ-
 ತತದಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ವಳು |
 ಮತಿಯುತನು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಗುರುಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು
 || ೨೪೨ ||

ಧರೆಯೊಳಾವನ ಬಾಷ್ಪದೇಹವು |
 ಗುರುಚರಣದ್ವಕ್ತಿಯಾಗರ-
 ವಿರುವುದಾತನ ಮಹಿಮೆಯನು ಛಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿನಿ-
 ಸ್ವರದಿ ಭಕ್ತಿಯ ಪರಿಯನೈಲ್ಲವ-
 ನಿರುವುದದು ನವಶಿಫವು ಕೋವಿದರರಿವರವನೈಲ್ಲ || ೨೪೩ ||

[ನನವಿಧಾ ಭಕ್ತಿ- ಸ್ಮರಣಂ]
 ವಿರಹಿ ಸುಸತಿವ್ರತಿಯು ನಿಜಪತಿ-
 ಚರಣವನೆ ಪುನದಲಿ ನಿರಂತರ |
 ಸ್ವಾಮಿಪಳಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಾತೆರದಿ ಮಾನವಗೆ ||
 ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದೇಶವು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮನದೊಳಗೆ ಒರವುದು |
 ಸ್ಮರಣಪಥದಿಂದದ್ದವಾಗದು ಪಾರ್ಥ ದೇಶವದು || ೨೪೪ ||

ಗುರುವು ವಾಸಿಸುತಿರುವ ದಿಶೆಯಿಂ-
 ಬರುವ ಗಾಳಿಯನೆದುರುಗಾಣಿಸಿ |
 ಪರಿಪಯಿಲುಬದಿಸಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವನು ಮಾಡುವನು ||
 ಗುರು ನಿರಂತರ ತನ್ನ ಮನೆಯಲಿ |
 ಒರಲು ಬೇಕೆಂದಾಶೆ ಹಿಡಿವನು |
 ಮರುಳನಾಗುವನೇನು ಹೇಳಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೪೫ ||

ಗುರುವು ವಾಸಿಸಿ ದಿಶೆಯಿದುರೆ ಹೊರ |
 ಬರುವುದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದವು |
 ಸರನು ತೋರ್ಪುದದನೈ ಶಬ್ದವು ವಿರಸವಾಗುವುದು ||
 ಮರಳಿ ನಿಜಬೀವವ ನಿರಂತರ |
 ಗುರುಗೃಹದಿ ತಾನೊತ್ತಿಯಿಡುವನು |
 ಕರುವು ಹೊರಕಟ್ಟಿದರೆ ಹಗ್ಗದಿ ಹೊಲವೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥ
 || ೨೪೬ ||

ಕರುವು ತಾಯಿಯು ಹಂಬಲಿಸುತಲಿ |
 ಯುವುದಲ್ಲವೆ ದೇಹವಾತ್ರದಿ |
 ಹೊರಗೆ ಮನಸಾಕಳನ ಮೇಲಿಹುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯು ಧರಿಸಿ ಶಿರದ |
 ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ದೇಹವಾರ-
 ಲ್ಲಿರುವುದಾತನ ಮನವು ಗುರುಚರಣದಲಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೪೭ ||

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯು ಕೊರಡ ಕೊರಳಿಂ-
 ಹೊರಗೆ ಜಾಕುವುದೆಂತು ನಿಜಗುರು-
 ಚರಣವಿರಪದಿ ಕ್ಷಣವೆ ಯುಗಸಮವಾಗಿ ತೋರುವುದು ||
 ಗುರುನಿವಾಸದ ಗ್ರಾಮದಿಲಿ |
 ಪುರುಷನವನಲಿ ಬಂದರಥವಾ |
 ಗುರುವು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲು ತನ್ನೊದಿಗೆ ಬರಲವಗೆ || ೨೪೮ ||

ಹರುಷವಾಗುವುದೇನು ಹೇಳಲಿ |
 ನರಗೆ ಮರಣೋನ್ಮುಲಗೆ ಬೇಗದಿ |
 ಭರದಿ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯ ದೊರಕಿದ ತೆರದೊಳಾಗುವುದು ||
 ಸೊರಗಿ ಬಾಡಿದ ಮೊಳಕೆಗೆಮೃತವ |
 ಸುರಿಸಿದರೆ ಲವಲಕಿ ಯೇರುವ |
 ತೆರದಿ ಬಾವಿಯು ವಿೂನಿಗೀಸಲು ಕಡಲು ಸಿಕ್ಕಂತೆ || ೨೪೯ ||

ಹುಟ್ಟು ನಿರ್ಧನನಿಗೆ ಚಿನ್ನದ |
 ಬಿಟ್ಟು ಕೈವಶವಾದ ಪರಿಯಲಿ |
 ಹುಟ್ಟುಕುರುಡಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕಾಯೀಕಿ ಬಂದಂತೆ ||
 ಹುಟ್ಟುತಿರುಕನಿಗೊಂದೆ ನಿರಿಸದಿ |
 ಶ್ರೀಷ್ಠ ಸುರಪನ ಪದವಿ ದೊರಕಲು |
 ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಹರ್ಷವಾಗುವು ತೆರದೊಳಾತನಿಗೆ || ೨೫೦ ||

ಗುರುಕುಲದ ವಾರ್ತೆಯನು ಕೇಳುತ |
 ಹರುಷವತಿತಯವಾಗುವುದಲಾ |
 ಭರದೊಳಾಕಾಶಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುವನೆಂದು ಯೋಚಿಸನು ||
 ಗುರುಕುಲದ ಸೇವೆಯಲಿ ಯಾರೋ-
 ತೆರದಿ ತಪ್ಪರನಿಹನೊ ಕೇಳು-
 ನರನ ಮನೆಯಲಿ ಜ್ಞಾನ ಕಿಂಕರವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದು || ೨೫೧ ||

[ಅರ್ಚನಂ] ನರನು ಸ್ವಾಂತಕರಣಪ್ರೇಮದ |
 ಭರದಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದೊ-
 ಳರಿಸಿ ಧ್ಯಾನೋಪಾಸನೆಯು ಮಾಡುವುದು ಸಂತತದಿ ||
 ನರನ ಏವನಶುದ್ಧಹೃದಯವ |
 ಮೆರೆವುದೈ ದೇವಾಲಯದ ಪರಿ |
 ಯಿರಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿಯೆಂಬಾರಾಧ್ಯದೇವತೆಯು || ೨೫೨ ||

ಮರಳ ನಿಜಭಾವನೆಯೊಳತನೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗುತ್ತ |
 ನಿರಚಿಸುವನೈ ವ್ಯಾಜಿಯನು ತದ್ಭದ್ರದಯಮಂದಿರದಿ ||
 ನರನು ಕಿಂವಾ ಜ್ಞಾನರೂಪದ |
 ಸರಳ ತಳಹದಿಯುಪರಿ ಪರಮಾ- |
 ದರದಿ ಪರಮಾನಂದದೇವಾಲಯವ ಕಟ್ಟುವನು || ೨೫೩ ||

ಚರದಲಾ ದೇವಾಲಯದ ವೋಳ- |
 ಗಿರಿಸುವನು ಸದ್ಗುರುಸ್ವರೂಪದ |
 ಹರನ ಲಿಂಗವ ಸುರಿಸುವನು ಧ್ಯಾನಾವೃತ್ತದ ಧಾರೆ ||
 ಮರಳ ಬೋಧದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ |
 ಬರಲು ಬುದ್ಧಿಸರೋವರದಲಾ |
 ಆರುಳುವನು ಕೇಳೆಂಟು ನಾತ್ಮಿಕಭಾವಕಮಲಗಳು || ೨೫೪ ||

ಹರಿಯುತೀಕಮಲಂಗಳನು ಶಂ- |
 ಕರಸ್ವರೂಪದ ಗುರುವಿಗರ್ಪಿಸಿ |
 ಭರದಲುತ್ತಮವೇಳೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಹರಗೆಸುತ್ತ ||
 ಉರಿಸುತಿಹನಭಿಮಾನಧೂಪವ |
 ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುರೂಪಶಂಕರ- |
 ಗಿರವೆ ಜ್ಞಾನಾರತಿಯು ಬಿಳಗುವನೇಕಭಾವದಲಿ || ೨೫೫ ||

ಗುರುಚರಣದೊಳಗೆ ಕೈ ಪಡೆವುದು |
 ಗುರುವಿಗಿದು ನೈವೇದ್ಯವೆಂದಾ- |
 ದರದಿ ವ್ಯಾಜಾವಿಧಿಯನೀಶರದಿಂದ ಮಾಡುವನು ||
 ಗುರುವೆ ಶಂಕರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾತನನೆ ತುತಿಸನು |
 ಮೆರೆವುದೀವರಿಯುರ್ವನೆಯು ಲಕ್ಷಣವು ತಿಳಿಯುವುದು || ೨೫೬ ||

[ಸಖ್ಯಂ] ಗುರುವು ನಿಜವತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ |
 ನಿರಚಿಸುತ್ತ ಬೀವವನೆ ಶಯ್ಯೆಯು |
 ಗುರುವಿನುಪಭೋಗವನು ಕೊಳುವನು ಸತಿಯು ತೆರದಿದು ||
 ಧರೆಯೊಳೇಪರಿ ಪ್ರೇಮಯೋಗದಿ |
 ಧರಿಸುವನು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ಕೌತುಕ |
 ಗುರುಚರಣಪದ್ಧತಿ ಪಾಲ್ಗಡಲೆಂತ ಮನ್ನಿಸನು || ೨೫೭ ||

ಗುರುಚರಣಭಜನದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ |
 ಹರುಷಸುಖವೇ ಶೀಷಶಯ್ಯೆಯು |
 ಗುರುವೆ ಭಗವಾನ್ ವಿಷು ಮಲಗಿಹನೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತ ||

ಮರಳ ಗುರುವಿನ ಚರಣವೊತ್ತುತ |
 ಸಿರಿಯು ತಾನಾಗುವನು ತಾನೇ |
 ಗುರುಡನಾಗುತ್ತ ಕರಗಳನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ ನಿಲ್ಲುವನು || ೨೫೮ ||

ಮರಳ ತಾನಾಗುವನು ನಾಭಿಯು |
 ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತ ಸರಸಿಜಾಸನ |
 ತಿತಿತಿಗಿ ಗುರುವಿಷ್ಟು ಪ್ರೇಮದ ಸುಖವ ಭೋಗಿಸನು ||
 ಗುರುವು ತಾಯಿಹನೆಂದು ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಶರಣಿ ಮನದೊಳು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಲಾ |
 ಸುರನುಸುಖಸ್ತನಪಾನದಿಂದರೆ ಹರ್ಷ ತಾಳುವನು || ೨೫೯ ||

ಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಛಾಯಾ- |
 ಸ್ಥಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿರುವ ಗುರು |
 ಧೇನು ವೆನುತಲ ತಾನು ಕರುಣಾಗುವನು ಹಿಂಬದಿಗೆ ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಕರುಣಿಯಂ- |
 ಭೋಗನಿಧಿಯು ವೋಳಗಾಡುತಿರುತಿಹ |
 ವಿನು ತಾನಾಗುತ್ತ ವಿಹವಿಸವನು ಪ್ರೇಮದಲಿ || ೨೬೦ ||

ಗುರುಕೃಪಾವೃತ್ತವೃಷ್ಟಿ ಸುರಿವುದು |
 ಯಿರುವೆ ತಾನಂಕುರವು ಯೆಂದೀ- |
 ಪರಿಪರಿಯು ಸಂಕಲ್ಪತೆರೆಗಳು ಬರುವುವವನೊಳಗೆ ||
 ಗುರುವುಡೆಂತಾ ಪ್ರೇಮನಿರುವವ- |
 ವರುಹತಿನಗದದಳವು ಮೆರೆವನು |
 ಮರಿಯು ರೂಪದಿ ಪಕ್ಷಚಕ್ಷುಗಳೆಲ್ಲದಲಿ ನೋಡೆ || ೨೬೧ ||

ಗುರುವು ಪತ್ತಿಯೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ |
 ಯಿರುವುದೇನಾ ಚಂಚುನಿಲದ |
 ಹರುಷದಿ ಗುರುಮುಖದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು ||
 ಗುರುವೆ ತಾರಕನೆಂದು ಮನದೊಳ- |
 ಗರಿತು ಹಿಂದಿನ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡುವನು |
 ಗುರುಚರಣಧ್ಯಾನದಲಿ ಹರ್ಷದ ತೆರೆಗಳೆಳುವನು || ೨೬೨ ||

ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ಕೆಡಲಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ತರಂಗವೇಳುವು |
 ಭರತಿಯಲಿ ನಾಗರವು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿ ಬರುತಿಹುದು ||
 ಧರಿಯಲಾಪರಿ ಹರ್ಷ ತೆರೆಗಳು |
 ಬರುತ ದೇಹದಿ ಹರ್ಷವೇಳುವು- |
 ದರುಹತೆಂತೀವಿಸ್ತರವ ನಾ ಶಬ್ದಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ || ೨೬೩ ||

ಧರಿಸಿ ಸದ್ಗುರುಮೂರ್ತಿ ಹೃದಯದಿ |
 ಪುಪುರಿಯು ಧ್ಯಾನದಲಿ ಸದ್ಗುರು- |
 ಚರಣಸುಖದನುಭವವ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿರುವನೆಡೆಬಿಡದೆ ||
 ಮರಳಿ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯಿ |
 ಹೊರಗಿನಿಂದವನಂತು ಮಾಳ್ವನು |
 ಪರಿಯು ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ಕೇಳುವುದು ಸಜ್ಜನರು ತಿಳಿಯೆ ||೨೬೪||

[ದಾಸ್ಯಂ] ಬರುವುದೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ |
 ಗುರುವಿನುತ್ತಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ |
 ದೊರಕಿಸುವೆ ನಾ ಗುರುವನಾದವ ಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ||
 ಗುರುವು ಹರ್ಷದ ಭರದೊಳೆನ್ನನು |
 ಹರಸಿ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ತಿಳಿಸೆ |
 ವರವ ಬೇಡೈ ನಿನಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆನು || ೨೬೫ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಶುದ್ಧಸೇವೆಯಿ |
 ಭರದಿ ನಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನೀಪರಿ |
 ಗುರುವೆ ನಾನಾಗುವೆನು ನಿನ್ನಯ ಸಕಲವರಿವಾರ ||
 ಇರುವುದೇನೈ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ |
 ನಿರುತ ನಿನ್ನುಪಯೋಗಕಾಂ ಪರಿ- |
 ಪರಿಯು ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನೆರೆ ಯಾಗುವೆನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ||೨೬೬||

ವರವನೀಪರಿ ಬೇಡಿದಾಕ್ಷಣ |
 ಗುರುವನಗೆ ಸಂಮತಿಯು ಕೊಡುವನು |
 ಹರುಷದಿಂ ನಾ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳಾಗಿ ಸೇವಿಸೆನು ||
 ಧರೆಯೊಳೇನೀನಿಹುದೊ ಸದ್ಗುರು- |
 ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಥನ |
 ಧರಿಸಿ ನಾನಾಪೂಜ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ||೨೬೭||

ಗುರುವು ವುಷ್ಕಳ ಭಕ್ತನೈಂದ- |
 ಕೈರುವನಲ್ಲವೆ ತಾಯಿಯಾದರು |
 ಗುರುಕೃಪೆಗೆ ನಾನಾಣೆ ಹಾಕುತಲೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನು ||
 ಗುರುವು ನನಗೊಬ್ಬಗೆನೆ ತಾಯಿಯು |
 ಯಿರುವನೆನುತಲಿ ಯೆನಿಸಿ ಕೊಳುವೆನು |
 ಗುರುವಿನೆನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಹಚ್ಚುತ ಮಾಡ್ಲೆ ಮರುಳನನು ||೨೬೮||

ಗುರುವೆ ನನ್ನ ನೆ ಮನುಕೆರಡನೆ- |
 ತರಣಗಳ ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡ್ಲೆನು |
 ಧರೆಯೊಳೇತೆರಡೀಕವತ್ತೀವ್ರತವ ಹಚ್ಚುವೆನು ||

ಗುರುವು ನನ್ನಲಿ ಲೋಭ ಮಾಡುತ |
 ನಿರುತವೆನ್ನ ಪ್ರೇಮವಾರದೊ- |
 ಕಿರುವ ತೆರದಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಂನ್ಯಾಸವನು ಹಚ್ಚುವೆನು || ೨೬೯ ||

ಬೀಸಲೇನೈ ಗಾಳಿ ಸುತ್ತಲು |
 ಸೂಸುತಿಹುದಾಕಾಶದಲ್ಲೆಯಿ |
 ಲೀಸಿನಿಂದಾತೆರದಿ ಗುರುಕೃಪೆಗಾನೆ ಸುತ್ತುವೆನು ||
 ತೋಷದಿಂ ನಾ ವೇಳ್ವೆನೆನ್ನ ವಿ- |
 ಶೇಷ ಗುರುಸೇವಾತ್ಯುಪೊಡೆತಿಗೆ |
 ಭೂಷಣವ ತೊಡಿಸುವೆನು ಸದುಣದಿಂದ ಭೋಣಿಸುತ || ೨೭೦ ||

ಎನ್ನ ಹೊರತನ್ನೊಗೆ ಸದ್ಗುರು- |
 ರನ್ನಲಾಭವು ದೂರೆಯಲಾಗದು |
 ಯೆನ್ನು ತೀಪರಿ ಯುಕ್ತ ಮಾಡುವೆ ಸಂತತದೊಳಾನು ||
 ಮುನ್ನ ಸದ್ಗುರುಸ್ನೇಹವೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಯೆನ್ನ ದೇಹದ ಪೃಥ್ವಿ ಮಾಡುವೆ- |
 ನೆನ್ನತವ ಪರಿವರಿಯು ಕಲ್ಪನೆಗಳಲಿ ತೇಲುವನು || ೨೭೧ ||

ಗುರುವಿಗಾಲಯವಾಗಿ ನಾನಾ- |
 ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಬಹುತತ- |
 ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸುವ ದಾಸನಸುತ್ತ ಮೆರೆಯುವೆನು ||
 ಗುರುವು ನಿತ್ಯದಿ ದಾಳುತಿಹ ಮನೆ- |
 ಗಿರುವೆ ನಾ ಯೊಪ್ಪಲದ ರೂಪದಿ |
 ನಿರುತ ಸದ್ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ಭಾಗ್ಯ ಭೋಗಿಸೆನು || ೨೭೨ ||

ಗುರುಗೃಹದಿ ನಾ ದ್ವಾರಪಾಲಕ- |
 ನಿರುವನಥವಾ ದ್ವಾರವಾಗುವೆ |
 ಗುರುಚರಣದಲಿ ನಾನು ಪಾಪಕೆಯಾಗಿ ಮೆರೆಯುವೆನು ||
 ಗುರುಚರಣದಾಭರಣ ನಾನಾ- |
 ಗಿರುವೆ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ |
 ನಿರುತವಾಘಾತಿಯಲಿ ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾಗುವೆನು || ೨೭೩ ||

ಭತ್ತವಾಪರವಾಗಿ ಗುರುವಿಗೆ |
 ನಿತ್ಯದಲಿ ನಾನವುಗಳನು ಬೀ- |
 ಸುತ್ತಿರುವೆ ನಡೆಯಲಿಕೆ ಗುರುವಿಗೆ ಹಾದಿಯಾಗುವೆನು ||
 ಭೃತ್ಯನಾಗುವೆ ನಾನು ಗುರುವಿನ |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ದೇಹ ರಕ್ಷಿವೆ |
 ಹಸ್ತಗಳನೀಯುತ್ತ ಗುರುವಿನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು || ೨೭೪ ||

ಗುರುವರನ ಸಂಮುಖದೊಳೋಡುವ |
ಪರಮಭೃತ್ಯನು ನಾನೆನಿಸುವೆನು |
ಗುರುವಿನದುರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ತೀರ್ಥದ ಗಿಂಡಿ ಕೂಡುವೆನು ||
ಗುರುವರಗೆ ಬಾಯ್ಕುಕ್ಕಳಿಸುವರೆ |
ಬರುವ ನೀರಾಗುವೆನು ನಾನೇ |
ಮರಳ ನೀರುಗುಳುವರೆ ನಾನೇ ಪಾತ್ರವಾಗುವೆನು || ೨೧೨ ||

ಗುರುವರನ ಹಸಿಬಿಯನು ಹೆಗಲೊಳು |
ಗಿರಿಸಿ ತಿರುಗುವೆ ಗುರುಸವಿವದಿ |
ಮರಳ ತೈಲಾಭ್ಯಂಗ ನಾನಾಗುವೆನು ಗುರುವಿಂಗೆ ||
ಗುರುವಿನಾಸನವಡಿಗೇತೊಡಿಗೆಗೆ |
ಳಿವೆಹೆಡೆಡೆಡೆಂದನಾದಿಗ |
ಳಿರದೆ ನಾನು ಮಹೋಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲವಾಗುವೆನು || ೨೧೩ ||

ಆಡಿಗೆಯನು ನಾ ಮಾಡಿ ಗುರುವಿಗೆ |
ಒಡಿಸುವೆನು ಪಕ್ಕಾನ್ನಗಳ ನಾ |
ನೊಡನೆ ನೀವಾಳಿಸುವೆನಾತ್ಮದಲಿ ಗುರುವರನ ||
ಒಡಿಸಲಿಲೆಯಲಿ ಭೋಜನವ ನಾ |
ಸಡಗರದಿ ಪಂಕ್ತಿಯಲಿಯುಣುವೆನು |
ಕೊಡುವೆ ಭೋಜನವಾದನಂತರ ವೀಳ್ಯವನು ನಾನೆ || ೨೧೪ ||

[ಪಾದಸೇವನಂ] ಗುರುವಿನೆಂಜಲ ನಾನೆ ಒಳಿಸುವೆ |
ಗುರುವರನ ಶಂಖಿಯನು ಹಾಕುವೆ |
ಗುರುವರನ ಪಾದಗಳನೊತ್ತತ ಸೇವೆ ಮಾಡುವೆನು ||
ಮರಳ ಸಿಂಹಾಸನವು ನಾನಾ |
ಗುರುವಿಗಾಗುವೆನನ್ನ ಮೇಲಿಯೆ |
ಗುರುವಿಗಾರೋಹಣವು ದೊರೆಯಲಿ ಯೆನ್ನ ರೂಪದಲಿ || ೨೧೫ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಸದ್ಗುರು |
ವರನ ಸೇವಾಶಾಭ ಸಂತತ |
ದೊರೆಯಲೆನುತಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನೈ ಭಕ್ತ ಸಂತತದಿ ||
[ಶ್ರವಣಂ] ಧರೆಯೊಳಾವ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ಕಡೆ |
ಗಿರುವುದೈ ಗುರುವರನ ಲಕ್ಷ್ಯವು |
ಬರಲಿಂನಗಾರೂಪ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು || ೨೧೬ ||

ಗುರುವರನ ಕರ್ಣಾಂಗಣದಿ ಒರು |
ಒರುವ ಶಬ್ದದ ವೃಂದವಗಣಿತ |
ಧರೆಯೊಳಾಣಾಗುವೆನು ಗುರುವರ್ಷಿಸಿದ ಫಳ ನಾನು ||

ಗುರುವರನ ನೇತ್ರದ ಕಟಾಕ್ಷವು |
ತಿರುಗುತಿಹುದೋ ಯಾವ ರೂಪದಿ |
ಧರೆಯೊಳಾಣಾಗುವೆನು ತ್ರಿಜಗದ ರೂಪವೆಲ್ಲವದು || ೨೧೭ ||

ಗುರುವರನ ನಾಲಿಗೆಗೆ ರುಚಿಕರ |
ವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ನಾನಾ |
ನಿಧುವೆ ಪರಿಮಳರೂಪದಲಿ ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರುವೆನು ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಬಾಹ್ಯದ |
ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡತ |
ನಿರುತ ನಾನಾವಸ್ತುರೂಪದಿ ಗುರುವ ವ್ಯಾಪಿಸುವೆ || ೨೧೮ ||

ಬೀವ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕ ಗುರು |
ಸೇವೆ ದೊರೆಯಲಿ ನಿರುತವಂದೀ |
ಭಾವನೆಯು ಯೋಚಿಸನು ಮನದಲಿ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತ ||
ಈಸುಧದಿ ಬ್ಯಾನೇಶನಿಂದನು |
ಭಾಸಿಕರಿಗಾಶ್ರೇಷ್ಠಜನರಿಗೆ |
ಭೂವಲಯದಲಿ ಮೋಕ್ಷನಾಧನವಿಹುದು ಗುರುಭಕ್ತಿ || ೨೧೯ ||

[ಅತ್ಮನಿವೇದನಂ] ಮರಣ ದೇಹಕೆ ಬರಲು ತದನಂ |
ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಸೇವೆಯಾಸ್ಥೆಯ |
ಧರಿಸುವುದಲಾ ಚಿತ್ರವಿಹುದೀಪರಿ ಜಗತ್ತಯದಿ ||
ಗುರುಚರಣಸದ್ಯಕ್ಷನೀಪರಿ |
ಯರುಹುವೆನು ಮನದೊಳಗೆ ಕೇಳಿರಿ |
ಗುರುಚರಣ ತಗಲುವ ನೆಲದಲೀ ಬೀಳಲೀದೇಹ || ೨೨೦ ||

ಸುಟ್ಟು ದೇಹವು ಬೂದಿಯಾಗಲು |
ಛೇದನಾದೇಹದ ವಿಭೂತಿಯು |
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣವೆಲ್ಲವುದಲ್ಲಿ ಜೀಳುವುದು ||
ನಷ್ಟವಾದ ಶರೀರದೊಳಗವ |
ಶಿಷ್ಯ ನೀರಿನ ಭಾಗ ನೀರಿಗೆ |
ಮುಟ್ಟುವುದು ಗುರುಚರಣ ಸ್ವರ್ಕವನ್ನೆಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದೋ || ೨೨೧ ||

ಮರಳ ದೇಹದ ತತ್ತ್ವ ತೇಜವು |
ಒರುತ ತೇಜದಿ ಸೇವ್ಯದಿಂಕೆನೆ |
ಗುರುವರನಿಗಾರತಿಯು ಬಿಳಗುವ ತೇಜದಲಿ ನೋಡೆ ||
ತಿರಿಗಿ ಯಥವಾ ಗುರುವರನ ಮಂ |
ದಿರದಿ ಬಿಳಗುವ ದೀಪದೊಳಗದು |
ಬರುತ ಸೇವ್ಯದು ಚೋದ್ಯವಿದನೇನೆಂತ ಬಣ್ಣಿಸಲಿ || ೨೨೨ ||

ನರತರೀರದ ಪ್ರಾಣವಾಯುಗೆ |
 ಕಿರದೆ ಲುರುಹೊಂದುವುವ ಶ್ರೀಗುರು |
 ವರನ ಮೈಯಲಿ ಜೀಸುತಿರುತಿತ ವಾಯುನಿಲಿ ನೋಡೆ ||
 ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾಕಾಶಭಾಗವು |
 ಗುರುವರನು ಪರಿವಾರಸಹಿತಲಿ |
 ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಯೊ ಸೇವ್ವದಲ್ಲಿಯೆ ಗಗನತತ್ತ್ವದಲಿ || ೨೮೫ ||

ಜೀವ ದೇಹದೊಳಲಿ ಯಥವಾ |
 ಜೀವ ದೇಹವ ಜಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ |
 ಯಾವಗೆಂ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನೆ ಮಾಡುವುದು ||
 ಭಾವಿಸುತಲೀ ತೆರದೊಳನ್ಯರ |
 ಸೇವೆಯಿಂ ಗುರುವರನ ತಪ್ಪಿಸಿ |
 ಭವಲಯದಲಿ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವನು
 || ೨೮೬ ||

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ನಾ ತ |
 ತ್ವರನಿರುವೆನ್ನೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದಿ |
 ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವನು ||
 ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದಲಿ ಸಂತತ |
 ಕೊರತೆಕುಂದುಗಳನ್ನ ಮನದಲಿ |
 ತರದೆ ಯೊಂದೇಸವನೆ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡುವನು
 || ೨೮೭ ||

ಗುರುವು ಮೇಣಾಚ್ಚಿಯನು ಕೊಟ್ಟರೆ |
 ಸ್ಫುರಣವೇರುವುದವಗೆ ಮನದ |
 ಳ್ಲಿರುವುದೊಂದೇ ಬಿರಳು ನೋಡಾಕಾಶ ಮುಟ್ಟುವರೆ ||
 ಆರೆನಿಮಿಷದರ್ಶೋರ್ವನೇ ಗುರು |
 ವರನು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವನು |
 ಭರಲಿ ಮನ ತಿಂದಿಕ್ಕಿ ಮುಂದೋಡುವುದು ದೇಹವದು
 || ೨೮೮ ||

ಮರಳಿ ಗುರುಸೇವೆಗೆ ಮನದೊಡ |
 ನಿರದೆ ಸ್ವರ್ಧೆಯ ಮಾಡುವುದು ತಿಂ |
 ದಿರಿಸಿ ಮುಂದೆಕೊಡುವುದು ವರ್ಣಿಸುವುದೆಂದಿದನು ||
 ಶರಣೆ ತನ್ನಯ ಜೀವವ ಶ್ರೀ |
 ಗುರುವರನ ಲೀಲಾಚಮತ್ಕೃತಿ |
 ಗಿರದೆ ನೀವಾಳಿಸುತ ಪರಮಾನಂದ ತಾಳುವನು || ೨೮೯ ||

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೃತನಾ |
 ಗುರುತ ಪ್ರೇಮದಿ ಪುಷ್ಪನಾಗುವ |
 ಗುರುವಿನಾಚ್ಚಾಸ್ಥಾನ ತಾನಾಗುವನು ನೋಡಿದಿಯಾ ||

ಗುರುಕುಲದ ಯೋಗದಲಿ ನಿಜಕುಲು |
 ಕಿರುವುದೈ ಭೂಷಣವನುತಲೀ |
 ಪರಿಯು ಭಾವದಿ ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುವನನು ಸಂತಸದಿ || ೨೯೦ ||

ಇರುವುದೈ ಗುರುಬಂಧುಗಳು ಬಯ |
 ಪರಿಯುಲಾತಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯರಂದೇ |
 ಯಿರಿತು ಸೌಜನ್ಯದಲಿ ವರ್ತಿಪನವರೊಡನೆ ನಿರುತ ||
 ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಸಂತತ |
 ವಿರುವುದಾತಗೆ ವ್ಯಸನ ನೋಡಲು |
 ಗುರುಪರಂಪರೆ ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮವೆ ಶಾಸ್ತ್ರವಾರ್ಗವದು || ೨೯೧ ||

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಿ |
 ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಗುರುವೆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಗುರುವೆ ದೈವತವು ||
 ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯು ಗುರುವೆ ಮತ್ತಾ |
 ಹೆತ್ತತಂದೆಯು ಗುರುವೆ ಗುರುವಿನ |
 ಹೋರ್ತು ಜಗದೊಳಗನ್ಯ ತತ್ತ್ವವನರಿಯಲಾರನಲಾ || ೨೯೨ ||

ಧರೆಯಲಿ ಗುರುದ್ವಾರವೊಂದೇ |
 ಯಿರುವುದವನಿಗೆ ಸಕಲಸಾರವು |
 ಗುರುಚರಣಸೇವಕರು ಬಂಧುಗಳೆಂತ ಭಾವಿಸನು ||
 [ಕೀರ್ತನಂ] ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದವದಿ ಶ್ರೀಗುರು |
 ವರನ ನಾಪೋತ್ತಾರ ಮಾಡುವನು |
 ಗುರುವಚನ ಯೊರತನ್ಯ ವಿಷಯವ ಮುಟ್ಟಲಾರನಲಾ || ೨೯೩ ||

[ವಂದನಂ] ಧರಿಯೊಳಗೆ ಗುರುವರನ ಪದಮು |
 ಟ್ಟಿರುವ ನೀರದು ಯಾವುದಾಗಲಿ |
 ಪರಮಪಾವನತೀರ್ಥ ರಾಶಿ ಯಿಸುತ್ತ ನಂಬುವನು ||
 ಪರಮಪಾವನ ಮೂರುಬಗದೊಳ |
 ಗುರುವ ತೀರ್ಥವನ್ನೆಲ್ಲವದರಲಿ |
 ತರುವನ್ನೆ ಯಾತ್ರಾಭಿಲಾಷದೊಳೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೨೯೪ ||

ಗುರುವರನ ಬಾಂಜಿಲವನಿಗೆ |
 ದೊರೆಯೆ ಸಹಜದಿ ಯಿದನೆ ತಿಳವನು |
 ಗುರುವುಸಾದವನುತ್ತ ಕುಣಿವನು ನೌಚ್ಚಿಭರದಿಂದ ||
 ಇರುವುದದುವೆ ಸಮಾಧಿಸುಖದಿಂ |
 ಹಿರಿದು ಕೇಳಾತನಿಗೆ ನೋಡೈ |
 ಗುರುವು ಹಾದಿಯ ನಡೆಯಲೇಳುವ ಪದರಜೀಕಣವ || ೨೯೫ ||

ಧರಿಸುವನು ಮಸ್ತಕದೊಳಾತನು |
 ದೊರೆಯಲದು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ |
 ಗಿರುವೆನುತಲಿ ಮೋಕ್ಷಸುಖವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನಲಾ ||
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಮುಹುರೆಯು |
 ನರುಹಲಾನಿಷ್ಕಷ್ಟ ಪರಿಯಲಿ |
 ಹೊರಗೆ ಸೂನಲ ಭಕ್ತಿಝರಿ ಯಾಕಾಶ್ಯವದಿಯಾಯ್ತು || ೨೯೭ ||

ಇರಲು ಸದ್ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಚ್ಛೆಯು |
 ಬರಲು ಗುರುಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೌತುಕ |
 ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವ ವಿಷಯದಲಿ ||
 ಬರುವುದಂತಭಿರುಚಿಯು ಕೇಳೇ |
 ಪರಿಯು ಗುರುಭಕ್ತನು ನಿಶೇಷದೊ |
 ಕಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಃಗರ ಬಾಹನಕಾಫರಣ || ೨೯೮ ||

ಗುರುಚರಣಸೇವಕನೆ ದೇವನು |
 ಯರುವುದಾತನ ಭಕ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮನವು |
 ಯರುವುದಲ್ಲೇ ಭಕ್ತಿ ಗುರುಲಿ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ||
 ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಬಾಹನರಾತಿಯು |
 ಹರಿದು ಮೂಲಗ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ |
 ಪರಿಯಲಾತನೊಳಿರುವುದೈ ನೋಡಲಿಕೆ ಬಾಹನವದು || ೨೯೯ ||

ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯಲಿ ಕೇಳೇ |
 ತೆರದಲುತ್ತರಾತಿರೇಕವು |
 ಮೆಲೆವುದಂದೀತೆರದಿ ನಿರುಪಮವರ್ಣನೆಯು ಕೊಟ್ಟಿ ||
 ಒಲಿತನದಿ ನಾನೆನ್ನ ದೋಷವ |
 ನರುಹಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವೆ |
 ನಿರಾವೆ ನಾನಂತೆನುತ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಲಿ ಬೇಳುವೆನು || ೩೦೦ ||

ಕಲಗದ್ದರು ಸೇವೆಗವು ಸೊ |
 ಟ್ಪಿರುವುದೈ ನಿಜ ಸೇತ್ರವಿದ್ದರು |
 ಕುರುಡ ನಾನಾಗಿರುವೆ ಪ್ರೀತಿಯವರನ ಭಜನೆಯಲಿ ||
 ಚರಣವಿದ್ದರದೇನು ಪ್ರೀತಿಯು |
 ವರನ ಸೇವೆಗೆ ಹೇಳವನಿ ನಾ |
 ಹಿರಹೇವನೈ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೇಲೆದ್ದಲೀನು ಭಲ || ೩೦೧ ||

ಗುರುವರನ ಗುಣವರ್ಣನೆಗೆ ನಾ |
 ನಿರುವೆ ಮೂಕನಭಾಗ್ಯವೆನ್ನೆದು |
 ಬರುತ ನಾನಾಲಸ್ಯವಂಕದಿ ಸಿಲುಕಿ ಬಿದ್ದಿವೆನು ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀದೋಷರಾತಿಗ |
 ಕರುಪುಪಾದರು ಯೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು |
 ಬಂದೆ ಯುದರಂಭರಿಯನನ್ನನು ಪೋಷಿಸುವನಲ್ಲೆ || ೩೦೨ ||

ಧರೆಯಲೀವರಿ ಭಕ್ತಿಯೆನ್ನಲಿ |
 ಬರಲು ಬೇಕೆಂದಿಷ್ಟೆ ಯಿರುವುದು |
 ಯಿರುವುದದು ಕಾರಣವು ದೇಹದ ಪೋಷಣಕೆ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಗುರುವೆ ನಾನೀಪರಿಯು ವಿಷಯಾಂ |
 ತರವ ಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಭರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕ್ಷಮಿಸೈ ಮೂಢಭಾಷಣವ || ೩೦೩ ||

ಗುರುವೆ ತವ ಪದಸೇವೆಯಂಗೀ |
 ಕರಿಸುವೆನು ನನಗಭಯ ಕರುಣಿವು |
 ದರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ಕನ್ನಡದಿ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಧರಿಸಿದಾತನು ಭೂಶಿಖಾರವ |
 ನರನ ಸೇವದಿ ಬಂದಿರುವತೋಷ್ಣ ಪ್ರಭವಿಷ್ಟು || ೩೦೪ ||

ಒರುಹುತಿರುವನು ಭಕ್ತನಾರ್ಥಗೆ |
 ನರನು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕೇಳುವ |
 ನರುಹುವೆನು ನಾ ನಿಮಗೆ ಯೆನ್ನಯು ಗುರುವಿನಾಚ್ಛೆಯಲಿ ||
 ಹರುಷದಿಂದೀಕೃಷ್ಣ ಮುಖದಿ |
 ಸುರಿವ ಗೀತಾಮೃತವ ಶ್ರವಣದೊ |
 ಕರಿಸಿ ನೀವು ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗಿರಿ ಯೆಂದ ಬಾಹನೇಶ || ೩೦೫ ||

[ಶೌಚಂ] ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೈ ಕೆ |
 ಪುರವು ತೋರ್ಪುದು ಕಣ್ಣಿಗಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಶೌಚ ಸ್ವಚ್ಛವು ಹೊರಗೊಳಗೆ ನೋಡೆ ||
 ಇರುವುದಾಪರಿ ರತ್ನಲೇಖವು |
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ರುಗುರುಗಿಸುತಿಹುದೈ |
 ತರಣಿಯಾಪರಿ ತೇಜ ಹೊರಗೊಳಗೊಂದೆ ಪರಿಮಿಷ್ಟು || ೩೦೬ ||

ಹೊರಗೆ ಕರ್ಮದ ಯೋಗದಿಂ ಬಂ |
 ಬರುವುದೆಲ್ಲವು ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧಿಯು |
 ತಿರಿಗಿ ಬಾಹ್ಯನದ ಯೋಗದಿಂದೊಳಕುಟ್ಟಿ ಬಂದಿಹುದು ||
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ಕೇಳಲೆರದಿ ಬಂ |
 ದಿರುವುದಾಗಿ ಶುದ್ಧಿಯವನೇ |
 ಯಿರುವ ಶೌಚಕ್ಕೀ ಜಗದೊಳಾಧಾರಸ್ತಂಭನಲಾ || ೩೦೭ ||

ನರನೆ ವೇದವೃರಾಣಮಂತೋಃ |
 ಚ್ಚರಣದಿಂ ಮೇರ್ಣ ಮೃತ್ತಿಕಾಜಲ |
 ವಿರಿಸೆ ಬಾಹ್ಯಶರೀರದಲಿ ಹೊರಗಾಗುವುದು ಶುದ್ಧಿ ||
 ಹೊರಗೆ ಕನ್ನಡಿಯುಪು ಸಂಚಿತ |
 ವಿರುವ ಧೂಳಿಯ ತೊಳೆಯುವಂದದಿ |
 ಯರಿವಿಯುಖಲವ ಮಲವನಗನನು ತೊಳೆಯುವಂದದಲಿ
 || ೩೦೮ ||

ಧರೆಯಲೀವರಿ ಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ |
 ಬರಲು ಮೇಲಂತರದಿ ಜ್ಞಾನದಿ |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ನೋಡು ಒಕಿರಂತರದಿ ಶುದ್ಧತೆಯು ||
 ನರನೆ ಯಂತರ ಶುದ್ಧಿಯಲ್ಲದೆ |
 ಬಂದೆ ಬಾಹ್ಯದಿ ಮಾತ್ರ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣ ಮಾಡಲು ಬರುವುದು ವಿಡಂಬನವು ನಿಜವಾಗಿ ||೩೦೯||

ಪ್ರೇತಕಾಫರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ |
 ಭೂತಳದಿ ಶೃಂಗಾರವೇನದು |
 ತೀರ್ಥದಿಂ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವುದೇಕೆ ಗರ್ಭ ಭಗೆ ||
 ಏತಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಪಾಕವು |
 ಭೂತಳದಿ ಕಹಿಕುಂಬುಕೆ ಮೇಲ- |
 ಕೋತಕ್ಕೆ ತೋರಣವು ನಿರ್ಜನ ಹಾಳು ಮನೆಯೊಳಗೆ ||೩೧೦||

ನರನೆ ಕೇಳುವವಾನದಿಂದಲಿ |
 ನರಲುತಿರೆ ಹೊರಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲಾ- |
 ನರಗೆ ಭೋಜನದನ್ನ ಕಟ್ಟಲು ಹಸಿವೆ ತೀರುವುದೆ ||
 ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವಿಧವಾ- |
 ತರುಣಿಗಾಕುಂಕುಮದ ಲೀಪದಿ |
 ಯಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಗಿಲಿಟಿನ ಕಲಶದಿಂ ಪಾರ್ಥ ||೩೧೧||

ಚಿತ್ರದೊಳಗಿನ ಫಲವು ಕೇಳ- |
 ತ್ನುತ್ನಮವು ತೋರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ |
 ಕಿತ್ತಿ ನೋಡಲು ತುಂಬಿದುದು ಗೋಮಯವು ಸೃಷ್ಟಿಕೆಯೋ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮಾ- |
 ಸಕ್ರಿಯಲಿ ತೋರುವುದು ಪರಿಯದು |
 ವ್ಯರ್ಥವಿಹುದಾಕರ್ಮ ಬೃಷ್ಣನ ಪವಿತ್ರವೆಲ್ಲದಿರೆ || ೩೧೨ ||

ಕೇಳು ಚಿನ್ನದ ವಸ್ತು ಮಾಡಲು |
 ಮೌಲ್ಯ ಒರುವುದೆ ಭಾರಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕೇಳು ಮದ್ದದಿ ತುಂಬಿರುವ ಕೊಡ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿದಲು ||

ತಾಳದು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕೇಳು ನೀನಾಪರಿಯಲೊಳಗಿನ |
 ಕೇಳುತನ ಹೋಗದಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಚರಣ ವ್ಯರ್ಥವಲಾ || ೩೧೩ ||

ಒಳಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು |
 ಬೆಳಗುವುದು ಬಾಹ್ಯದಲಿ ಶುದ್ಧಿಯು |
 ಬೆಳೆಯ ಬೇಕಾತೆರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಹೊರಗಿಂದ ||
 ಇಳೆಯೋಳೀವರಿ ಯೆರಡುಕಡೆಯಿಂ |
 ಬೆಳಗಲಂತರಬಾಹ್ಯಶುದ್ಧತೆ |
 ನಿಲುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಶುದ್ಧಪಾವನಶೌಚ ಸಹಜದಲಿ || ೩೧೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಂತರದೊಳಾ ಪರಿ |
 ಬರಲು ಪಾವನವಾದ ವಾಸನೆ |
 ಹೊರಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಲ್ಲವೆ ತತ್ಕ್ಷಣದಿ ನೋಡೆ ||
 ನರನೆ ದೀಪವ ಕಾಚಗೃಹದೊಳ- |
 ಗಿರಿಸಲದರ ಪ್ರಕಾಶ ವೊಳಗೆನೆ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಹೊರಗೆ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬಾರದಿಹುದೇನೈ || ೩೧೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸಂತಯಗಳೇಳಲು |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಕಾರವೇರಲು |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಕುಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯೇಳೆರಲು ||
 ಪರಿಣಮಿಸದದು ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ಮೇಘದೋ- |
 ಳೆರಲು ಕೇಳೈ ಗಗನದಲಿ ಪರಿಣಾಮವಾಗುವುದೆ || ೩೧೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದೊಳಾತನ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ವಿಷಯಗಳು ತ್ರಾಸಿಸು- |
 ತಿರುವುವಾದರು ವಿಷಯಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕಲಾರನಲಾ ||
 ಬರುವುದೈ ಕಿಂಪೋಳಗೆ ಶಬ್ದವು |
 ಬರುವುದೈ ನೇತ್ರದಲಿ ರೂಪವು |
 ಪರಿಯದಾದರು ಮನದೊಳೇಳವು ವಿಷಯಪರಿಣಾಮ || ೩೧೭ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ವಿಷಯಭೋಗವ |
 ಚಂದದಿಂ ಕೊಳುತಿರುವುವಾದರು |
 ಛಂದ ಹತ್ತುವುದೇನು ತತ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಂಗಳದಲಿ ||
 ಮಂದಗಜಗಾಮಿನಿಯು ಹಾದಿಯು- |
 ಲಂದದಿಂ ನಡೆವಾಗಲಾಕೆಯು |
 ಮಿಂದು ಮಡಿಂಚಾಗಿಹಳೊ ಮೈಲಿಗೆಯಿಹಳೊ ತೋಚುವುದೆ||೩೧೮||

ಧರೆಯಲ್ಲೇ ಪಾವನಾತ್ಮಕಂ -
ನಿರುವ ಪುರುಷನು ಗೋಚರದಿ ತಾಂ |
ನಿರುವನ್ನೆ ಸಂಸಾರದಲಿ ನೋಡಸ್ಯರದುವಂತೆ ||
ಪರಿಯಿದಾದರು ವಿಷಯವಾಶದೊಂ -
ಳರನು ಮನವನ್ನೊತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವಂ -
ನಯಂಬಾ ವಿಷಯದ ನಿಕಾರವು ಬಾರದವನೊಳಗೆ ||೩೧೯||

ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿವ್ರತರಿಬ್ಬರಿ -
ಗಿರದೆ ತಾನಪ್ಪುವಳು ಪ್ರೇಮದಿ |
ಬರುವುದೇನೆ ಕಾಮವಾಸನೆ ಮಗನನಪ್ಪಿದರೆ ||
ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮಾನಸಂ -
ವಿರುವುದೈ ನಿರ್ಮಲವು ಕೇಳಾಂ -
ನರನಿಗಿರಿಹುದೆಲ್ಲ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಜಗದಿ || ೩೨೦ ||

ದುಷ್ಟವಾವುದು ಶಿಷ್ಟವಾವುದು |
ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು ಮನದಿ ಬಾಸನವು |
ತಟ್ಟಲಾರದು ಮನವನದರ ನಿಕಾರಪರಿಣಾಮ ||
ಇಟ್ಟು ನೀರಿಲಿ ರತ್ನವನ್ನದ |
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಕರಗುವುದೆ ನೀರಲಿ |
ಘಟ್ಟಿಕಲ್ಲನು ಬೇಯಿಸಿದರದು ಬೇಯುವುದೆ ವಾರ್ಧ ||೩೨೧||

ವೃತ್ತಿಯೊಸರಿ ಮನದೊಳಾಗಲು |
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶುಚಿತ್ವವೆನುವರು |
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬರಲು ಬಾಣನೋದಯವು ಬಹುದಲ್ಲ ||
[ಸ್ವೈರ್ಯಂ] ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಸ್ವೈರ್ಯವೆಲ್ಲಿಯು |
ದತ್ತೆ ಬರುವುದು ಬಾಣನದಯವು |
ಚಿತ್ತಸ್ವೈರ್ಯವು ಬಾಣನಕಿಹುದೈ ಬೇವನವು ವಾರ್ಧ ||೩೨೨||

ಊರಗೆ ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು |
ತಿರುಗುತಿಹನ್ನೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೈ ಮನದ ವಸತಿವಾಸವೊಂದೆಡೆಗೆ ||
ತುರುವು ಮೇಯಲಿಕಡಂ ಸೇರಿದಂ |
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕರುವಿನಂ -
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂತತ ಧನದಿ ಕೃಪಣನಿಗೆ || ೩೨೩ ||

ತರುಣಸತಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಬಹು |
ಹರುಷದಿಂ ಚಿತ್ತಿಯೇರ್ವಳಲ್ಲವೆ |
ಹರುಷದಾಯಕವೆನು ನೋಡೆ ಪ್ರಸಂಗ ಕಳಿಗವಲಾ ||

ಪರಿಯಿದಾದರು ಸತಿಯ ಮಾನಸಂ |
ಸ್ಥಿರತೆ ನಿರುಪಮವಲ್ಲವೇನಾಂ -
ಪರಿಯಲಿರ ಬೇಕೈ ಮನದ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಸಂಕತದಿ || ೩೨೪ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು |
ನಿರುತ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ದೇಹದಿ |
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಹುದೈ ಮನದಿ ಕೇಳೆ ಚಾಂಚಲ್ಯವಂತಿಲ್ಲ ||
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದಾಕಾಶಮಂಡಲ |
ತೆರಿಸುತಿಹ ಮೇಘಂಗಳೊಡನದು |
ತೆರಿಸುತಿಹುದೇ ಮೇಘಸಂಚಯವೋಡಲೆನದಕೆ || ೩೨೫ ||

ತಾಲೆಗಳು ಸಂಚರಿಸಿದರೆ ಸಂ -
ಚಾರವಾಳುದೆ ಧುವವು ನೋಡೈ |
ದಾರಿ ನಡೆಯುವುದೇನು ಪಥಕನ ಕೂಡೆ ಕೌಂಶೇಯ ||
ಧಾರಣಿಯೊಳಿಹ ಗಿಡಮರವು ಸಂ -
ಚಾರ ಮಾಳುವೆ ಪಥಕನೊಡನೆ ಶ -
ರೀರ ಚಲಿಸಿದಲೇನು ಮನ ನಿತ್ಯಲವಲಾ ವಾರ್ಧ || ೩೨೬ ||

ಬರಲು ರುಂಚ್ಯವಾತ ನೋಡರು |
ಧರೆಯನಗಲಾಡಿಸುವುದೇನೈ |
ಪರಿಪರಿಯಲಿ ನಿಕಾರವೇಳಲು ಮನವ ಮುಟ್ಟದಲಾ ||
ಪರಿಪರಿಯ ದಾರಿದ್ರ್ಯದುಃಖವು |
ಬರಲು ಮನವನು ಸೀಡಿಸದಲಾ |
ಬರುವುದೇನೈ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಾ ಭೀತಿಯೊಕದಲಿ || ೩೨೭ ||

ಮರಣವೇ ಬರಲೀಶರೀರಕೆ |
ಭರದಿ ಭೀತಿಯು ತಟ್ಟಲಾರದು |
ಬರಲು ವಾರ್ಧಕೃತ್ಯ ಶರೀರದಿ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದಿರಲಾ ||
ಮರಳಿ ವಸ್ತುವಿನಾಶೆ ಬಲವಂ -
ತ್ತರದಿ ಸೀಡಿಸುತೀರ್ವದಾದರು |
ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಒಡಿದುಹುದು ಮನವಾತೆರದಿ ಕೌಂಶೇಯ || ೩೨೮ ||

ನಿಂದಿಯೆಸಮಾನವದು ದಂಡವು |
ಮುಂದೆ ಕಾಮು ಕ್ರೋಧ ಲೋಭವು |
ಒಂದು ಬಹುಸೀಡೆಯನು ಮಾಡಿದರಾಡಲೆನದನು ||
ಒಂದೆ ಕೂಡಲಿನಷ್ಟು ಸೀಡೆಯು |
ಒಂದು ತಟ್ಟಿದು ಮನಕೆ ಕುಂತೀ |
ನಂದನನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಮನವಕ್ಕು ಸುಸ್ಥಿರವು || ೩೨೯ ||

ತಲೆಯ ಮೇಲಾಕಾಶ ಜೀಳಲು |
 ನೆಲವೆ ಪದತಳದಿಂದ ಕರಗಲು |
 ಚಲಿಸಲಾರದು ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು ಹಿಂದೆ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನಳನದಳದಿಂ ಹೊಡೆಯಲಾನೆಯು |
 ನಿಳೆಯೊಳೇನದು ಮುನ್ನಿಸುವುದೇ |
 ಖಳರ ದುಃಖಬ್ಧಪ್ರಚಾರದಿ ಮನವು ಚಲಿಸದಲಾ || ೩೩೦ ||

ಕ್ಷೀರತರಧಿಯಲಿರುವ ತೆಲೆಯ ಪ್ರ- |
 ಹಾರದಿಂ ಚಲಿಸುವುದೆ ಮಂದರ |
 ಭಾರಿ ಬೇಗೆಯ ಜ್ವಾಲಿಯಿಂದಾಕಾಶ ಸುದುತಿಹುದೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದೊಳಿಂದಿಯು |
 ವೇರಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಸೋಕಲು |
 ಬಾರಲಾರದು ಮಾನಸದಿ ಪರಿಣಾಮ ತಿಲದಷ್ಟು || ೩೩೧ ||

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂಶದಲಿ ಯಾದರು |
 ತೊರೆಯನ್ನೆ ಧೈರ್ಯವನು ಕೇಳೇ |
 ತೆರದಲಿಹುದು ಸ್ಥೈರ್ಯಲಕ್ಷಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಇರುವುದೀಯವಿನಾತಿ ಸ್ಥೈರ್ಯವು |
 ಧರೆಯೊಳಾವನ ಕೂಡೆ ಯಾತನೆ |
 ಇರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನಾಕ್ಷಾತ್ಮ ಕೌಂತೇಯ || ೩೩೨ ||

ನರನೆ ಯಂತಿಕರಣನಿಗ್ರಹ- |
 ಕಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳಿಸು |
 ಪರಿಪಯಿ ವೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ವಿವರಿಸಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಪರಿಯು ಕೇಳೇತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ |
 ಗರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರವೂರ್ವಕ |
 ಪರಿವ ತೆರದಲಿ ನೋಡಿರಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯು || ೩೩೩ ||

[ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹ] ಉದಗ ಭೂತ ಪಿಶಾಚ ಮೇಣಾ- |
 ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ- |
 ನರುಹಲೆನ್ನೆ ತೊರೆಯಲಾರರು ತನ್ನ ಮನೆಗಳನು ||
 ಮರಿವನೇ ಶಸ್ತ್ರಗಳ ಯೋಧನು |
 ಮರೆಯಲಾರನು ಕೃಪಣ ನಿಧಿಯು |
 ನಿರುವುದೆಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ತಾಯಿಗೆ ಕುವರನೇವನಿರೆ || ೩೩೪ ||

ನರನೆ ಮಧುಕರ ಮಧುವಿನಲಿ ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಸ- |
 ತೆರದಿ ಸ್ವಾಂತಿಕರಣವನು ಸಂಕ್ಷಿಸುವನಶ್ಲೈ ||

ಮರಳಿ ಯುದ್ರಿಯದ್ವಾರದಲಿ ಮನ- |
 ವಿರಸನ್ನೆ ದೂರಕ್ಕೆ ದೂಡುವ- |
 ನರರೆ ಕೇಳೆ ಹೇಳುವುದೆಂತಾ ಬಾಗ್ರತೆಯ ಪಾರ್ಥ || ೩೩೫ ||

ನರನು ಸ್ವಾಂತಿಕರಣನಿಗ್ರಹ- |
 ವಿರಿಸಿದನು ತಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯು- |
 ನರಿಯಲಾಗದು ಕಾಮಖಳಗೋಸಾರಿಯ ತ್ರಾಸಿವನು ||
 ಮರಳಿ ಯಾಶಾಡಾಕಿನಿಗೆ ಯೋ- |
 ಪರಿಯು ಸ್ಥಿತಿಯನು ತಿಳಿಸಲಾಗದು |
 ಆರಿವು ಬಂದರೆ ಕೋರಳ ಹಿಸುಕುವಳೆಂದು ಬಿದರುವನು || ೩೩೬ ||

ತರುಣಿಯನು ವ್ಯಭಿಚಾರತಳ- |
 ನ್ನರಿವ ಗಂಡ ಒಲಿಷ್ಟ ತನ್ನ- |
 ತರುಣಿಯನು ಕಟ್ಟಿದುವನೊಳಗೆಂಬಿ ಬಿದನು ತಿರುಗಲಿಕೆ ||
 ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನರನು ಸ್ವಾಂತಿಕ- |
 ಕರಣವನು ಕಟ್ಟಿದುವನಲ್ಲವೆ |
 ತಿರುಗಲಿಂದ್ರಿಯದೊಡನೆ ಬಿದನಾಧಾರ್ತ ಪತಿಯಂತೆ || ೩೩೭ ||

ಪುರುಷ ಬೀಜಿನಿರಲು ದೇಹದ |
 ಪರಿವೆ ಮಾಡದೆ ದುಃಖಜಿಂತೆಗೆ |
 ನಿರುತ ದೇಹವ ದಂಡಿಸುವನ್ನೆ ಸ್ವಾತ್ಮನಿಗ್ರಹದಿ ||
 ಇರುವುದೀಮನದಾಲಯಕೆ ಪರಿ- |
 ಪರಿಮಹಾದ್ವಾರಗಳು ನೋಡಿದ- |
 ರಿರುವನ್ನೆ ಕೇಳಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರಸ್ವಾನಗಳು || ೩೩೮ ||

ಇರುಳು ಹಗಲಿನ್ನದಲಿ ಸಂತತ |
 ವಿರಿಸಿಹನು ಯಮದಮವನಿಲ್ಲಿಂ |
 ಯೆರಡುಮಂದಿಗಳಿರುವರಲ್ಲಿಯು ದ್ವಾರಪಾಲಕರು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಮೂಲಬಂಧನ- |
 ನಿರದೆ ಯುಡ್ಧೀಮಾನಬಂಧನ |
 ಮರಳಿ ಬಾಲಂಧರವ ಬಂಧನ ಸ್ಥಿರವಿಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥ || ೩೩೯ ||

ನರನೆ ಯಿಡವಿಂಗಳೆಗಳೆಂದೇ- |
 ಯೆರಡರೊಳಗಿಹು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಯು |
 ಮೆರೆಯುತಿರುವ ಸುಷುಮ್ನೆಯಲಿ ಚಿತ್ತವನು ಲಯವಾಡಿ ||
 ಭರದಿ ಧ್ಯಾನವ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರಿಸುತಿಹನು ಸಮಾಧಿತಯ್ಯೆಯೋ- |
 ಕರದೆ ಕೈಕಾಲ್ಪಟ್ಟ ಯಂತಿಕರಣವಿರಿಸುವನು || ೩೪೦ ||

ಚಿತ್ತವನು ಚೈತನ್ಯದೊಳಗತಿ |
 ಸತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕಟ್ಟಡುವನೈ |
 ವಾರ್ಧ ಕೇಳಂತಕರಣನಿಗ್ರಹದ ಪರಿಯದುವೆ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದ ನಿಗ್ರಹ |
 ವಿಸ್ತರಿಪ್ಪದಾರಲಿ ಯಾತನೆ |
 ಯುತ್ತಮೋತ್ತಮಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾಡಿಹನು ||೩೪೧||

ಧರೆಯೊಳೇಪರಿ ಯಿರುವ ನಾಥಕ- |
 ನಿರದೆ ಕೊಡಲಾಜ್ಞೆಯನು ಚಿತ್ತವು |
 ಶಿರದೊಳದ ಧರಿಸುತ್ತ ವಂದ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಲು ||
 ಇರುವನಾತನೆ ಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು |
 ನರಶರೀರವಿದಾದರೇನೈ |
 ಯರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರರೂಪದಲಿ ಚೆಲಿಸುವುದು || ೩೪೨ ||

ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯಮನಹೃಕಾರ ಏವ ಚ |
 ಜನ್ಮಮತ್ತು ಜರಾವ್ಯಾಧಿದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಮ್ || ೮ ||

[ವೈರಾಗ್ಯಂ] ವಿಷಯದುಃಖೋಗವನು ಕೊಳುವರೆ |
 ವಿಷದ ಪರಿ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುತ |
 ಲಸಮ ತೆರದ ವಿರಕ್ತಿ ಜಾಗೃತವಿರುವುದೈ ಮನದಿ ||
 ಉಸುರುಗಟ್ಟಿಹ ಪ್ರೇತವನು ಸಂ- |
 ತಸದೊಳಾರಾಲಿಂಗಿಸುವರೈ |
 ವಸುಮತಿಯೊಳಾರಹರು ಪ್ರೇತವನಪ್ಪಿ ಕೊಳುವವರು ||೩೪೩||

ಪುರುಷನಾತ ತಪೋವ್ರತದಿ ತ- |
 ತ್ವರನಲಾ ಮಾನವರ ತ್ಯಜಿಸನು |
 ನರರ ರಾವಿಗೆ ಬರುವುದಾದರೆ ದುಃಖವತಿಶಯವು ||
 ನಿರುತ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಚ್ಛೆಯು |
 ಬರುವುದಾತನ ಮನದಿ ವಾರ್ಧನೆ |
 ಯಿರುವುದಾತಗೆ ಪ್ರೀತಿ ನಿಜಿದಾರಣ್ಯವಾಸದಲಿ || ೩೪೩ ||

ಓಕರಿಸಿದನ್ಯವರು ತಿನುವರೆ |
 ವ್ಯಾಕುಲಿಸುವುದು ಬಿಹೈಯಲ್ಲವೆ |
 ಬೇಕೆನುತ ನಾಲಿಗೆಯು ವಮನವ ಬಯಸುತಿಹುದೇನೈ ||
 ಬೇಕೆನುತ ವಿಷ ತಿನುವರಾರೈ |
 ಯಾಕಿರುವರೈ ಸುಡುವ ಮನೆಯಲಿ |
 ಸಾಕೆನುತ ಬಿಟ್ಟೋಡುವರಲಾ ವ್ಯಾಘ್ರಗವ್ವರವ || ೩೪೪ ||

ಮಂದಿಯಲಿ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುವು- |
 ದೆಂದರವನಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಮೈಯಲಿ |
 ಬಂದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ನಿರ್ಜನವನವ ಸೇರುವನು ||
 ಬಂದು ಬಾಣದ ಶಂಕೆಯಲಿ ಸುಖ- |
 ದಿಂದ ಶಯನವ ಮಾಡ್ವರೇನೈ |
 ಮುಂದೆ ಕೆಸರೊಳಗಾಡುವಂದಿ ವಿಷಯಸುಖ ತೊರೆವ ||೩೪೪||

ಊರಿವ ಯೋಹದ ರಸದಿ ಧುಮುಕುವ- |
 ರಿರುವರೇ ಮೂಜಗದಿ ನೋಡಲು |
 ಧರೆಯೊಳಜಗರವನ್ನು ತಲೆಗಿಂಬಾರು ಮಾಡುವರು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೀತೆರದಿ ಬಾಯಿಂ- |
 ದರುಹನಲ್ಲಾ ವಿಷಯನಾಮವ |
 ಮರಳಿ ವಿಷಪೋಂದ್ರಿಯದ ಸಂಯೋಗವನು ಮಾಡನಲಾ
 || ೩೪೫ ||

ನರನೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂಬೀ- |
 ತೆರದ ವಾತನೆ ತೆಗೆದ ಕೂಡಲೆ |
 ಬರುವುದೈ ಯೋಕರಿಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಆರಿವನಾ ಸುಖಭೋಗವೆಂಬುದು |
 ಕುರಸಕೊಳೆಯುವ ನಾಯಿಮಾಂಸದ |
 ಪರಿ ಯೆನುತ ಮನ್ನಿಸುತ ಹೀಯಾಳವನು ಸ್ವರ್ಗವನು || ೩೪೬ ||

ವಿಷಯಸೇವನೇಷಯದಲ್ಲಾ- |
 ಲಸಿಯು ತುಂಬಿಹುದೆಲ್ಲ ದೇಹದಿ |
 ವಿಷಯಸೇವನಮಾಳ್ವರವನಿಂಗಿಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ||
 ಉಸುರೆಗೆಡಿಸುತ ಶಮದಮಗಣ- |
 ವಿಷಯವಾಸನೆಯೆಟ್ಟೆ ಬಿಡುವುವು |
 ವಸುಮತಿಯೊಳವಗಿಹುದು ಪ್ರೇಮವು ಶಮದಮಗಣ್ಣಿ ||೩೪೭||

ಇರುವುದಿದು ವಿಷಯದ ವಿರಕ್ತಿಯು |
 ಯಿರುವುದಾತ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಭಾಗ್ಯವು |
 ದೋರೆವುದಿದರಿಂ ನರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನ್ನದಂದುಪಭೋಗ ||
 ಎರಡುತೋಳಕದೊಳಿರುವ ಸುಖಗಳ |
 ತೋರೆವನಾಲೊ ವಿರಕ್ತಿಭಾವದಿ |
 ಯಿರುವನವನೇ ನೋಡು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಾನ ಸಂವೋರ್ಣ || ೩೪೮ ||

[ಅನಹಂಕಾರಃ] ನಿರಭಿಮಾನದ ವರ್ಣನೆಯ ನಂ. |
 ನರುಮನೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ |
 ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸಾಪಧಾನದೊಳೆಂದನುರೂರಿ ||
 ಕೆರೆಯ ಬಾವಿಯ ಧರ್ಮಶಾಲೆಯು |
 ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತಿಹನು ಯಜ್ಞವ |
 ಭರದಿ ಮಾಳ್ವನು ಕರ್ಮದಲ್ಲಾ ಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುತ || ೩೫೧ ||

ಪರಿಯದಾದರು ಕರ್ತ ತಾನೆಂ |
 ದಿರದಲೂ ಅಭಿಮಾನವಾತನೆ |
 ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವನವನು ಕೇಳಿಭವಾನ ಮನದಿಂದ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಂಗಳೆ |
 ಗಿರುವ ಪೋಷಕ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ |
 ನಿರುತವಾಚರಿಪನು ಯಥಾವಿಧಿ ಯೆಡೆಬೆಡದೆ ಪಾರ್ಥ || ೩೫೨ ||

ಮಾಡಿದನು ಕರ್ಮಗಳನದರಿಂ |
 ಕೂಡಿದುದು ಕರ್ಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯು |
 ಮೂಡದೀಪರಿ ಭಾವ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||
 ರೂಢಿಯಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ವಾಯು ಸು |
 ಗಾಢದಿಂದೋಡುವ ತೆರದಲೇ |
 ಮೂಡುತಿಹನಾ ಸೂರ್ಯ ದಿನದಿನ ನಿರಭಿಮಾನದಲಿ
 || ೩೫೩ ||

ಶ್ರುತಿನಿಕರವು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲಿ |
 ಹಿತವಿರುವ ಸಂಗತಿಯು ಪೇಳ್ವುದು |
 ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲಾ ಗಂಗಾಪ್ರವಾಹವು ಮನದೊಳೆಣಿಸದಲಿ ||
 ಸತತವೇಂವೇತೆರದಿ ಹರಿವುದು |
 ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲೀಪರಿ ನಿರಭಿಮಾನದ |
 ಗತಿಯಿರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಸಹಜದಲಿ
 || ೩೫೪ ||

ತರುಗಳಿಗೆ ಕಾಲೋಚಿತದ ಫಲ |
 ಬರುವುದೈ ಯರಿವಿಹುದೆ ಮರಕಾ- |
 ತೆರದಿ ಕರ್ಮದ ಫಲದಲಿರುವುದಾದಾಸತನವನೆಗೆ ||
 ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಹಗ್ಗ ಹಾರಲಿ |
 ನಿರುವುದೇನೈ ಹಿಂದೆ ಮುಂದ- |
 ಕೈರುವುದೇನೈ ಯೈಕೈವಾಪ್ತವ್ಯಂಗಳಲಿ ತಿಳಿಯೆ || ೩೫೫ ||

ಮನದೊಳಾಚರಣದೊಳು ವಾಣಿಯೆ- |
 ಳುವವಂಕೃತಿಸೂತ್ರ ಹರಿಯಲು |
 ಯಿರುವುದೇನಾವರ್ತನದಲಿಭವಾನ ಶೂನ್ಯನಲಾ ||

ಇರುವುದೇನೈ ಮೋಡ ಗಗನದಿ |
 ಬರುವುದಾಸಂಬಂಧ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಪರಿಯಲಾತನು ಕರ್ಮದಿಂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾಗಿಹನು || ೩೫೬ ||

ನರಗೆ ಮದ್ಯೋಗ್ಯಾದವಾಗಲು |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭಾನ ದೇಹದ |
 ಲರಿವಿ ಮೈಮೇಲಿಹುದೊ ಒತ್ತಲೆ ಯಿಹೆನೊ ತಿಳಿಯನಲಾ ||
 ಕರದಿ ಕೊಟ್ಟುಹ ಶಸ್ತ್ರದಂದವ- |
 ನರಿವನೇನೈ ಚಿತ್ರವೀರನು |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರವ ಹೊತ್ತ ಕೋರಣಿಗೆ || ೩೫೭ ||

ನರನೆ ನಿರಹಂಕೃತಿತೆಯಿಂದಿವ |
 ಕರೆವೈ ಕೋವಿದರು ಜಗದ- |
 ಳ್ಲಿರುವುದಿದು ನಿರಹಂಕೃತಿಯು ವರ್ತನವ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಇರುವುದೀವರ್ತನವು ಯಾರೊಳು |
 ದೊರೆವುದವನಿಗೆ ಬಾಹುಸನ್ನಿಧಿಯೈ |
 ಯಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದನೇನಂತ ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೩೫೮ ||

ಮರಣ ಜನ್ಮ ವ್ಯಾಧಿ ದುಃಖವು |
 ಜರೆಯು ವಾರ್ಧ್ಯಾಕ್ಯವು ಕಣಾ ಮೇರ್ಣ |
 ದುರಿತ ದೂರದೊಳಿರಲು ಬಂದುವು ಹತ್ತರಕ್ಕನುತ ||
 ಅರಿತು ಮನದಲಿ ಸಾಪಧಾನದೊ- |
 ಳಿರುವನೈ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತೋರಿಯಲುಪನರ್ಗವನು ಯೋಗಿಯು ಯತ್ನ ಮಾಡ್ವಂತೆ || ೩೫೯ ||

ತಟ್ಟ ಬಾರದು ಬಾಧೆಯನುತಲಿ |
 ಶಿಷ್ಯಮಾಂತ್ರಿಕ ವೇದಲಿ ತನ್ನಲಿ |
 ಕಟ್ಟಿಕೊಳುವನು ಮಂತ್ರತಂತ್ರವನಾಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಕಟ್ಟುತಿರಲುಪ್ಪಾರ ಗೋಡೆಯು- |
 ನಿಟ್ಟು ಲಂಬವ ನೋಟ್ಟ ಸರಗತೆ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯುಲ್ಲೀತೆರದಿ ನೋಳ್ವನು ವರ್ತನವ ತಾನು || ೩೬೦ ||

[ಜನ್ಮ] ಧಾರಣಿಯೊಳಾಸರ್ಪ ಗಿರುತಿಹ |
 ವೈರ ಜನ್ಮಾಂತರದೊಳಾದರು |
 ಹಾರಿಹೋಗದು ಮನದೊಳಾಪರಿ ಪೂರ್ವಸಂಸ್ಕಾರ ||
 ಸೇರಿ ಮನದಲಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ |
 ಘೋರದುಃಖದ ರಾಶಿ ಮುಂದಕೆ |
 ಬಾರಲಾಗದೆನುತ್ತ ದುಃಖವು ಸತತ ಯುಕ್ತಿಸನು || ೩೬೧ ||

ಹರಳು ಲೋಚನದೊಳಗೆ ಸೇರಲು ।
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೆನ್ನೆ ನಾಶ ಶಲ್ಯಕೆ ಘಾಯದೊಳಗಿರಲು ॥
ಆರಿವು ಬಲಾತನಿಗೆ ಮನದಲಿ ।
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಳ್ವನು ವಿಚಾರವ ।
ನರಕೆ ಮೃತ್ಯುದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ಲೇಶದಲಿ ಜನಿಸಿ ॥ ೩೨೭ ॥

ಆರಕೆ ತಾಯಿಯು ಗರ್ಭದಲಿ ತಾ- ।
ನಿರುತ ದುರ್ಗಂಧದಲಿ ನೆರಳಿದೆ ।
ಮರಳಿ ತಾಯಿಯು ಮೊಲೆಯು ಹಾಲನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ॥
ಆರಕೆ ಮೊಲೆಯುಪ್ಪದ ಬಿವರನು ।
ಭರದಿ ಕುಡಿದನು ಮರುಳನಲ್ಲನೆ ।
ಧರೆಯಲೀವರಿ ಒಂದುದೈ ಯೋಕರಿಕೆ ಜನ್ಮದಲಿ ॥ ೩೨೮ ॥

ಮರಳಿ ಕೇಳಿಕೆರೆದಿ ದುಃಖಗ- ।
ಳಿರುವ ಜನ್ಮವು ಸಾಕುಸಾಕೈ ।
ನಿರುತ ನಾನಾಚರಿವೆ ಕರ್ಮವ ಜನ್ಮ ಹರಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜೂಜನಲಿ ಸೋತವ- ।
ನಿರುವನಲ್ಲನೆ ಸಾವಧಾನದಿ ।
ತರಳ ತನ್ನಯ ಓತನ ಪೈರವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರದಿ ॥ ೩೨೯ ॥

ಕೊಂದು ಬಿಡಲೊಪ್ಪನನು ಒಪುಮುನಿ- ।
ಸಂದು ಬಿಂಬಲಕಿರುವ ಮನುಜನು ।
ಬಂದು ತನ್ನಯ ಸೇಡ ತೀರಿಸುವಂತೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮುಂದೆ ಜನ್ಮವು ಬಾರಲಾಗದು ।
ಯೆಂದು ಸಂತತ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ವನು ।
ಬಂದು ಹಾದಿಯು ನೆನೆದು ಲಜ್ಜಿಯಲಿಹನು ಸಂತತದಿ ॥೩೩೦॥

[ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ-] ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿಯಾದರು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಯೆ ಒರುವುದೆನುತಲಿ ।
ನಿತ್ಯನೀಗಲೆ ಸಾವಧಾನದೊಳಿಹನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಬರುವದಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ।
ಪಥ್ಯಪಾನೀಯಾಷ್ಠಧಂಗಳ ।
ನಿತ್ಯ ಸೇವನವತ್ತಮವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೩೧ ॥

ಇರುವುದೈ ಹೇರಾಳ ನೀಲಿಂ- ।
ದರಿವು ಮೊದಲಿರಲೇನು ಹೋಗುವು ।
ನರನು ಬಾಗ್ಯತನಿರುವನ್ನೆ ಬೀಳುವರೆ ನದಿಯೊಳಗೆ ॥

ಧುರವ ಸೇರುವ ಮೊದಲೆ ಯೋಧನು ।
ಮರಣ ಸಂನಾಹವನು ಮಾಳ್ವನು ।
ಕರದ ಧಾಲವ ಮುಂದೆ ಮಾಳ್ವನು ಘಾಯಂಕಿಂ ಮುಂತೆ ॥೩೩೨॥

ನಾಳೆಗಳೆಳುವ ಮೋದದಲಿ ಸಂ- ।
ಪಾಲಿಸುವ ಮಯತ್ನವನೆ ಯುಂದಿಗೆ ।
ಮೇಳಿಸುವನು ಸಾವಧಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುತಿಹ ।
ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾಸಿಯನು ತೋಡಲು ।
ಖೂಳನಲ್ಲನೆ ಒರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಯತ್ನದಲಿ ॥ ೩೩೩ ॥

ಜಲದ ವಡುವಲಿ ಕಲ್ಲ ರಾಶಿಯು ।
ಮುಳುಗಿ ಹೋಗದೆ ತೇಲುತ್ತಿದೇ ।
ಯಿಳೆಯೋಳಾವರಿ ಮುಳುಗುವನು ಸಂಸಾರಸಾಗರದಿ ॥
ಆಳಿದು ಹೋಗುವನಲ್ಲವೆನುತಲಿ ।
ತಿಳಿವರಾರೀಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕಲಹ ನೋಡು ಸಮರ್ಥರೊಳು ಬಂದೊಡಗಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ॥೩೩೪॥

ನಿರುತ ರಾತ್ರಿಂದಿವದಿ ಬಾಗ್ಯುತ- ।
ನಿರಲು ಬೇಕು ಸತಸ್ತನಾಗುತ ।
ಮರಣವನೆ ಒಯಸುವನು ತಾಂ ತುರ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ಥಿತನು ॥
ಇರಲು ಮನೆಲೊಳು ಕುಪರಿಯುವವರ- ।
ಳರಿವನಾಕೆಯು ತಂದೆ ಮನದಲಿ ।
ಭರದಿ ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಪೋಷಕು ತೊರುವನೆಯಿಂದ ॥ ೩೩೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಲೇವಂತನಾತನು ।
ಯಿರುವನಾದರು ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
ಒರುವುದಾತನ ಮನದಿ ಮೃತ್ಯು ಸಮೋಪವಿಹನೆಂದು ॥
ಬರುವುದವಗೆ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲೀಜನ್ಮದಲಿ ತಾನಿರಲು- ।
ತಿರಲು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮವನು ಪರಿಹರಿವುದುತ್ಸಮವು ॥ ೩೩೬ ॥

ವ್ಯುತ್ಪನ್ನ ಬರಲೇನರಶರೀರಕೆ ।
ವ್ಯುತ್ಪನ್ನನೆ ಸಂಹಾರಮಾಳ್ವನು ।
ಮತ್ತೆ ತಾನಾಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊಳೆಕ್ಕ ತಾಳುವನು ॥
ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದೀಪರಿಯು ಜನ್ಮದ ।
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಯು ಜಗದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮನವು ಬಾರದಾತನಿಗೆಲ್ಲ ಹೋಗುವುದು ॥ ೩೩೭ ॥

[ಜರಾ-] ಜರೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ |
ತರುಣ ತಾನಿರುವಾಗ ಜರೆಯಲಿ |
ಬರುತ್ತಿರುವ ಸುವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು ಬರುವವೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಇರುವುದೀ ಯೌವನ ಶರೀರದಿ |
ಯಿರುವುದೆನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಿಗೆ |
ಜರೆಯು ಬಂದಾಕ್ಷಣದೊಳೊಣಗುವುದೆಲ್ಲವೀಡೇಹ ||೩೨೩||

ಆರಸನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನನಿರದಿರೆ |
ಬರುವುದೆಂತಾಸಿತ್ತಿಯು ತದ್ವತ್ನು |
ಬರುವುದೈ ನಿರ್ಫಲತೆ ಜರೆ ಬಂದಿರಲು ದೇಹದಲಿ ||
ಬರಲು ದುದ್ಯೌವಪ್ರಹಾರವು |
ಬಂದೆ ನಿಷ್ಠಲವೆಲ್ಲ ಯತ್ನವು |
ಬರುವುದಾಸಿತ್ತಿ ಮುರಿಯೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಜರೆಯಿಂದ ||೩೨೪||

ಪರಿಮಳವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಿಹ |
ನರನ ನಾಸಿಕೆಂಟಿಂಟಿಕಾಲಿನ |
ತೆರದಿ ಡೊಂಕಾಗುವುದು ಜರೆ ಬಂದಿರೆ ಶರೀರದಲಿ ||
ಬರಲು ನೋಡಾಪಾಠಮಾಸವು |
ಸುರಿವೈರುಡಿಮಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ- |
ಲಿರುವ ಕೆಸರಲಿ ಸಿಲುಕುವಾಕಳನಂತೆ ತಾನಾಗಿ || ೩೨೫ ||

ಕೆಸರಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದರ್ ಕಾಲಿಗೆ |
ವಿಷದ ಮಣ್ಣಿನ ಸ್ಪರ್ಶವಾಗಲು |
ವೊಸರಿ ಕಾಲದು ಕೊಳತು ಹೋಗುವ ಪರಿಯಲಿನ್ನಂಗ ||
ಕುಸುರಿ ಕೆಸರಾಗುವುದು ದೇಹವು |
ಕುಸುಮದಂದದಿ ಮೆರೆವ ನೇತ್ರವು |
ವಿಷಮಜರೆ ಬಂದಿರಲು ಹೇಳುವುದೇನು ದುಃಖಿತ್ತಿಯು || ೩೨೬ ||

ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳೊಲು ಬಿಳುಗುತ- |
ಲಿರುವ ಕಣ್ಣು ಕೊಳಿತಪಡುವಲ- |
ತೆರದಿ ನಿಷ್ಪ್ರೇಜದಲಿ ಹೊಂಡಗಳಂತೆ ರಾಜಿಪ್ಪವು ||
ಮೆರೆವ ಹುಬ್ಬುಗಳೆರಡು ವೋಣಗಿದ |
ಮರದ ತ್ವಕ್ಕುಗಳಂತೆ ಜೋಲುತ- |
ಲಿರುವುವೈ ಕಣ್ಣೆಂದ ಸೂಸುವ ನೀರಿನಿಂದಿಯು || ೩೨೭ ||

ಕೊಳತು ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಕೆಳಗೆ ಮೇಲಕು ವೋಗಿತಿ ಬಾಲಿಯು |
ಸುಲಿದ ಮರದಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಸಂಚಾರ ವೋದದಲಿ ||

ಬುಳುಬುಳಿತವಾಗುವುದು ಸರ್ವವು |
ಯಿಳೆಂಟೊಳಿತೆರನಾಗಿ ಕಳವೆಂ- |
ಜಲಿನಲಾಮುಖವಾಗುವುದು ಬುಳುಬುಳಿತವೇನೆಂದಿ || ೩೨೮ ||

ಒಲೆಯ ಮುಂದಕೆ ಹೊಂಡ ತೆಗೆದರೆ |
ತೊಳೆದ ನೀರದು ಕೂಡೆ ಗುಳ್ಳೆಯು |
ಜಲದೊಳೇಳುವ ತೆರದಿ ಸಿಂಟಿವೇಳುವುದು ಪಾರ್ಥ ||
ಬಿಳುಗುತಿಹುದೀ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯು |
ಬಿಳುಗುತಿಹುದಾರತ್ತ ತುಟಿ ತಂ- |
ಬುಲದಿ ನಾನಾತೆರದಿ ಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಡುವನು || ೩೨೯ ||

ಪರಿಯದೇ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ |
ಜರೆಯು ಬಂದಿರಲೇನು ಹೇಳಲಿ |
ಬರುವುವೈ ಬಾಲಿಯಿಂದ ಕಳುದಿಂಜಲಿನ ವೂರಗಳು ||
ಹರಣ ಬರುವುದು ದಂತಪಂಕ್ತಿಗೆ |
ಒರಲು ಸಾಲದ ಭಾರ ತಲೆಯಲಿ |
ಧರೆಯೊಳೊಕ್ಕುಲತನವು ಮುಳುಗುವ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯು ||೩೩೦||

ಸುದಿವ ಮಳೆಯಲಿ ಪಂಕದಲಿ ದನ |
ಕರವು ಸಿಲುಕಲು ಕಾಲ ಮುರಿಯುತ |
ಒರುವುವೆನ್ನೆ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವವೆಲ್ಲ ನಿಕ್ಷಲದಿ ||
ಪರಿಯೊಳೇ ನಾಲಿಗೆಯು ಮಾತನು |
ತೆರೆಯಲಾರದು ಬೀಳುವುದಲ್ಲವೆ |
ಯರುವಲೇನಾದರೆಯು ನೋಡಲು ಗಡ್ಡವೊಸೆಗಳ || ೩೩೧ ||

ಕರಡ ವಿಸಿಲಿನಲೋಗಿ ಬೀಸು- |
ತ್ತಿರಲು ಗಾಳಿ ತದಗ್ರವೆಲ್ಲವು |
ಭರದಿ ಹಾರುವುವುಲ್ಲವೇ ದಿಸದೆನೆಗೆ ನೋಡಿರಿಯಾ ||
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ದೇಹದಿ |
ತರಳರಾ ಬಿಳಿಕೂದಲೆಲ್ಲವ |
ಹರಿದು ಚೋಷ್ಯೆಯು ಮಾಕ್ಕರಲ್ಲವೆ ನೋಡಲತಿತಕೀಣ || ೩೩೨ ||

ಬರಲು ನೋಡಾಪಾಠಮಾಸವು |
ಸುರಿವುದೊಂದೇಸವನೆ ಮಳೆಯದು |
ಗಿರಿಶಿಖರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಝರಿಗಳು ಹರಿವುದೈ ನೀರು ||
ಜರೆಯು ಬರಲಾತೆರದಿ ಮುಖದಿಂ |
ಹರಿವುವೆಲ್ಲವೆ ಜೋಲ್ಲಧಾರೆಗೆ- |
ಳರುಹಲೇನಾಸಿತ್ತಿಯು ದುಃಸಹವಿಹುದಲಾ ಪಾರ್ಥ || ೩೩೩ ||

ಬಾರದೈ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದೋಂ |
 ಜ್ಞಾರ ಕಿವಿಯಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದವು |
 ಬಾರದೈ ಕೇಳಲಿಕೆ ವೃದ್ಧ ಕೋಶವನವನು ||
 ಮಾರುತನು ಜೀವಲೈ ಹೊಲದೊಳು |
 ಗೇರಿಸಿದ ಕೃಣಗೊಂಬಿಯಂದಿ |
 ಧಾರಣೆಯುಲಾತೆರದಿ ದೇಹವು ಕಂಪಿಸುವುದಲ್ಲೆ || ೩೨೪ ||

ಕಾಲು ಕಾಲಿಂಗಡ ಬರುವುದು |
 ಯೋಳುವುದು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕಂಪವು |
 ಹೇಳಲೇನದ ಜರೆಯ ಚೇಷ್ಟೆಯ ವೇಷವಾಗುವುದು ||
 ಮೇಲೆ ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಷಢಗಳು |
 ಹಾಳುಗಡಿಗೆಗಳಂತೆ ಮೆರೆವುವು |
 ಹೇಳೆ ಕೇಳವು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮದ ಮೇಲೆ ಮುರಿಯುವುವು || ೩೨೫ ||

ಒರಲಿ ನಾಣೀತನಿಗೆ ಬೇಗದಿ |
 ಧರೆಯುಲೀತನು ಬಾಲ್ಯವೇತಕೆ |
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಲನ್ನುತ ಹರಕೆ ಮಾಡುವರು ||
 ಧರೆಯೋಳೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ |
 ನರರು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ಹಾಹಾ |
 ಮರಣಬಾರದು ಭಾರವಾಗಿಹೆನಾಪ್ತರಿಂಗಾನು || ೩೨೬ ||

ಕರೆವರೆನ್ನ ಪಿಶಾಚಿನಿಸುತಲಿ |
 ಮರುಳನೆಂದೇ ಹೇಣ್ಣುಮುಕ್ಕಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಯನು ಪರಿಹಾಸವನು ಮಾಡುವರು ||
 ಧರಿಸುವರು ಭೀತಿಯನು ಬಾಲಕ- |
 ರರುಹಲತೀಸ್ತಾರ ಸಾಕಿದು |
 ನರಶರೀರವು ಹೊಲಸು ವೋಕರಿಕೆಯನು ಮಾಡುವುದು || ೩೨೭ ||

ಒರಲು ಕೆಂಪಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಂಪಿನ |
 ಸರಣಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳು ನೆರೆಮನೆ |
 ಯಿರುವ ಮಂದಿಗೆ ತ್ರಾಸವಗಣಿತವಾಗುವುದು ತಿಳಿಯೆ ||
 ನೆರೆಮನೆಯ ಮಂಡಳಿಗಳೆಲ್ಲರು |
 ಪರಿಪರಿಯಲೆನ್ನ ನೈ ಬೈವರು |
 ಮರಣವೆಂದಾಗುವುದು ಯೆನುತಲಿ ಹಾದಿ ನೋಡುವರು || ೩೨೮ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರ ವಿಚಾರದ |
 ಸರಣಿ ಬರುವುದು ಮನದಿ ಕೇಳಾ- |
 ಜರೆಯು ಒರಲೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸುತ ||

ನರನು ಕೇಳುತ್ತಾರಣ್ಯ ಭರದ |
 ಲ್ಲಿರುತಲಿದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವು |
 ಜರೆಯು ಬಂದರೆ ನಿಷಯಭೋಗವು ನಿಷದ ಪರಿಯಲ್ಲೆ || ೩೨೯ ||

ಬಂದು ಮನದಿ ವಿಚಾರನೀವರಿ |
 ಮುಂದೆ ಸ್ವಹಿತವ ಸಾಧಿಸುವ ತೆರ |
 ದಿಂದ ಮಾಳ್ವನು ವೂರ್ವದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಯಾಸ್ಥೆಯಲಿ ||
 [ವ್ಯಾಧಿ-] ಮುಂದೆ ಕಿವಿಗಳು ಒಧಿರವಾಗುವು |
 ವೆಂದು ವೊದಲೀ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ |
 ನಂದದಿಂ ಕೇಳುವನು ಒಧಿರತೆ ಬರುವ ವೊದಲಾಗಿ || ೩೩೦ ||

ನರಶರೀರದಿ ಶಕ್ತಿಯಂದ್ರಿಯ- |
 ಕಿರುವನಕ ಯಾತ್ರಿಗಳ ತೀರಿಸಿ |
 ದೊರಕಿಸುವನೈ ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ ||
 ಮರಳಿ ದೃಷ್ಟಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದ್ಧಾ-
 ಗಿರುವುದೆಲ್ಲವ ನೋಡಿ ಕೊಳುವನು |
 ಪರಮನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವ ನೋಡಿ ಗ್ರಹಿಸುವನು || ೩೩೧ ||

ಶಕ್ತಿ ನಾಲಿಗೆಯೊಳಗಿರುವ ತನ- |
 ಕುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಹರಿಯು ಭಜನಾ- |
 ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರುವನು ಹರಿಗುಣಗಣವ ವರ್ಣಿಸನು ||
 ಹಸ್ತಗಳು ನಿರೋಧವನಿರುವಾ- |
 ಗೆತ್ತಿ ದಾನವ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವನು |
 ವೃತ್ತ್ಯು ಬಂದರೆ ಬೋಧ ತಪ್ಪಿ ಯನರ್ಥವಾಗುವುದು || ೩೩೨ ||

ಬರುತಲೀತೆರದೆಲ್ಲ ಯೋಚನೆ- |
 ಯರಿತು ಕೊಳುವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ |
 ಪರಿಯನಿಲ್ಲವ ಮೊದಲೆ ಮಾಳ್ವನು ಧರ್ಮಸಂಗ್ರಹವ ||
 ಮರುದಿವಸ ಸುಲಿಯುವರು ತಪ್ಪರ- |
 ರಿಯುತೀಪರಿ ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ |
 ನರನು ವೂರ್ವತಯಾರಿಯಿಂದಲೆ ವಿತ್ತ ಬಚ್ಚಿದುವ || ೩೩೩ ||

ಹಸ್ತದೊಳಗಿನ ದೀಪ ನೊಂದಿಸೆ |
 ಕತ್ತಲೆಯು ಮುಂದಾಗಿ ಬರುವುದೆ |
 ನುತ್ತ ಮನೆಯೊಳಗಿರುವ ವಸ್ತುವನಿಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿದುವ ||
 ಮತ್ತೆ ಬರೆ ವಾರ್ಧಕೈ ತರುಣಾ- |
 ವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೆಯ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ |
 ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿದರೆ || ೩೩೪ ||

ಮರಣಜನನಗಳುಂಟೆತ್ತವು |
ತಿರುಗುತಿರುವುದು ಜಗದಿ ಬೇವನು |
ತಿರುಗುವನು ನೆರೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೇಳೇಪರಿಯ ಚಕ್ರದಲಿ ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ |
ಬರುವ ದುಃಖಪ್ರಸರಕೆಲ್ಲಕೆ |
ಭರದಿ ಪೂರ್ವತಯಾರಿ ಮಾಳ್ವನು ಚತುರತನದಿಂದ || ೩೯೫ ||

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ಮುಂದ |
ಕೂರ ಕಾಣದೆ ಗುಡ್ಡದಡವಿಯು |
ದಾರಿ ಮೈಗಪತ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮಯ ಗುಹೆಯ ಗೂಡುಗಳ ||
ಸೇರುವುವು ಯೆಂಬೀತೆರದಲಿ ವಿ- |
ಚಾರ ವೇಳೆಯು ಸಂಜಿಯಾಗಲು |
ಚಾರವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟೊಬ್ಬಂಟಿಗನು ಚರಿಸೆ || ೩೯೬ ||

ಚೋರರವನಿಂಗೇನ ಮಾಳ್ವರು |
ಸೇರುವುದು ವಾರ್ಧಕೈವೆಂಬ ವಿ- |
ಚಾರದಿಂ ತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿಡೈಯನು ||
ಯಾರು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವನೊ ಯೋ- |
ಧಾರಣೆಯೊಳವ ವೃದ್ಧನನಿಸನು |
ತೋರುವನು ನಿಜವಾಗಿ ವೃದ್ಧರಿಗವನೆ ವೃದ್ಧನಲಾ || ೩೯೭ ||

ಎಳ್ಳುಗಿಡಗಳ ಬಡಿಯಿ ನೆಲದ |
ಲೆಳ್ಳುಗಾಯಿಗಳುದುರಿ ಹೋಗಲು |
ಯೆಳ್ಳುಗಿಡಗಳೆಲೆನಿಹುದು ತೂರಿದರಿ ಗಿಡಗಳನು ||
ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಯು ಹಚ್ಚಿದರೆ ಮೇ- |
ಣಲ್ಲಿರುವ ಕಾಷ್ಠವನು ಬಿಂಕಿಯು |
ಮೆಲ್ಲನಾದರು ಸುಟ್ಟು ಬ್ಬಾಲಿಯು ಶ್ರಾಸ ಕೊಡದಿಹುದೆ || ೩೯೮ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದೊ- |
ಳರುಹುವೆನು ಬ್ಬಾನಿಯು ಸುಲಕ್ಷಣ- |
ವಿರುವುದೊಂದು ನೋಡಲಾಕಿಕ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಅಸಕ್ತರನಭಿಷ್ಠಂಗಳಿ ಪುತ್ತದಾರಗೃಹಾದಿಷು |
ನಿತ್ಯಂ ಚ ತನುಚಿತ್ತತ್ವಮಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟೋಪಪತ್ತಿಷು || ೯ ||

[ಅಸಕ್ತಿಃ] ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿಜಶರೀರದೊ- |
ಳರುವುದವನಿಗುದಾಸವೃತ್ತಿಯು |
ಧರೆಯಲೀರ್ವನು ಪಥಿಕನಿರಡನೆಯವನ ಕೈಯೊಳಗೆ ||

ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುವ ಮೊದಲೆ ಮುನ್ನದು |
ಮುನ್ನವೇ ಮಾಡಲು ತಯಾರಿಯು |
ಬನ್ನ ಒಡುವನೆ ಯವನು ಮುನ್ನಿನ ಬಾಧೆಯಿಂ ಪಾರ್ಥ ||
ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಮುಖದಿಂ |
ಪೂರ್ವಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯವನೇ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನೀಗ ರೋಗಗಳ ಪ್ರಕಾರವನು || ೩೯೯ ||

ಪರಿಪರಿಯ ರೋಗಗಳು ದೇಹದಿ |
ಬರುವ ಮೊದಲೆ ಯರೋಗತಿಯು ತಾ- |
ನಿರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೋಸುಗ ಭೋಗಿಸನು ಪಾರ್ಥ ||
ಉಲಗಮುಖದಿಂ ಹೊರಗೆ ಬಿಡುಹ |
ಸುರಸಸಕ್ತರೆಯುಂಡೆಯಾದರು |
ತೊರೆವನಲ್ಲವೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಂತನು ಹಿತವ ಬಯಸುವನು || ೪೦೦ ||

[ದುಃಖದೋಷಾನುದರ್ಶನಂ] ಯಾವ ಸುಖದ ವಿವೋಗ
ಭೂವಲಯದಲಿ ದುಃಖದೋಕವು | ದಿಂದಲಿ |
ದಾವಳಿಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹುದು ವಿಪತ್ತಿಸಂತತಿಯು ||
ಆ ವಿಷಯಸುಖವೆಲ್ಲರಲ್ಲೆಯೆ |
ಭಾವಬರುತಿಹುದಾದರವನಿಂ- |
ಗಾವಿಭೂತಿಯು ದೋಷಕಾರಕಕರ್ಮ ತೊರಿಯುವನು || ೪೦೧ ||

ಒಳಗೆ ಕರ್ಮಂತ್ರಿಯರು ದ್ವಾರದಿ |
ತಿಳಿತೆಳದ ದೋಷಗಳು ಸೇರ್ಪವು |
ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ನಿಯಮಕಲ್ಲಿಂದಡ ಕಟ್ಟುವನು ||
ಎಳೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಯೋಪರಿ |
ಯಿಳೆಯೋಕೆರೆ ವರ್ತನವು ಕೇಳವ |
ತಿಳಿಯಲಾ ಸುಬ್ಬಾನಮೂರುತಿ ಪುರುಷನೀತನಲಾ || ೪೦೨ ||

ಇರಿಸಿರುವ ವಾಯಿದೆಯ ಗಂಟನು |
ಮರಳಿ ಪಥಿಕನಿಗುಕ್ತಕಾಲದಿ |
ತಿರಿಗಿ ಕೊಡುವಂತೀಶರೀರವ ಜತನ ಮಾಡುವನು || ೪೦೩ ||

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಕನೋವನು ।
 ಭಾರಿ ಬಿಸಿಲನು ತಾಳಲಾರದೆ ।
 ಸೇರುವನು ಗಿಡನೆಳಲನಾಪರಿ ದೇಹವಾಸವಿದು ॥
 ಯಾರಿಗಿಹುದೀದೇಹ ಶಾಶ್ವತ ।
 ಧಾರುಣಿಯುಲೀತೆರಿವಿಚಾರದಿ ।
 ಒಂದುಶರದಲುಡಾಸವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲಿಹನು ದೇಹದಲಿ ॥ ೪೦೪ ॥

[ಅಸಭಿಷ್ಠ್ಯಂಕಂ] ನರನು ಹೋಗುವನೆಲ್ಲಿ ಯಾತನು ।
 ನೆರಳು ಹತ್ತರವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ।
 ಯಿರುವುದೇನೈ ನೆರಳ ವಿಷಯದ ಯೋಚನೆಯು ಮನದಿ ॥
 ನಿರುತವಾಪರಿ ತನ್ನ ಹತ್ತರ ।
 ವಿರುವ ನಿಜಸತಿವಿಷಯಪ್ರೇಮವು ।
 ಬರುವುದೇ ಮಾನಸದಿ ನೋಡು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ
 ॥ ೪೦೫ ॥

ಸಂತತಿಯು ವಿಷಯದಲಿ ಮನದಲಿ ।
 ಖಂತಿಯೇನೆಂದೆನುತ ಕೇಳು ॥
 ಸಂತೆಗೋಸುಗ ಬಂದ ಪಥಕರೆನುತ ನಂಬುವನು ॥

[ಸಮಚಿತ್ತತ್ವಂ] ಶರಧಿ ಗ್ರೀಷ್ಮದೋಳಿತವರಿಯದು ।
 ಭರತಿಯುರಿಯದು ವರ್ಷವುತುವಿನೆ ।
 ಲರದಲಾಪರಿ ಬಾಧೆಯವನಿಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯಲಿ ॥

ತರಣಿಗಾ ಗಗನದಿ ತ್ರಿಕಾಲರೂಪ ।
 ಳಿರುವುದೇನು ತ್ರಿರೂಪ ನೋಡಲು ।
 ಯಿರದು ಭೇದ ಕದಾಪಿ ಸುಖದುಃಖದಲಿ ಕೌಂತೇಯು ॥

ಎಂತು ಸುಖಸಂಪತ್ತುಗಳ ಶ್ರೀ ।
 ಮಂತಿಯನು ಭೋಗಿಸುವನೆಂದರೆ ।
 ಪಾಂಥನೋವನು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನೆನುತ ತಿಳಿಯುವನು ॥ ೪೦೬ ॥

ಗಿಳಿಯ ಮರಿಯನು ಸಾಕಿ ಪಂಚರ ।
 ದೊಳಗೆ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮಾತ ಕಲಿಸಲು ।
 ಕಲಿಸಿದುದನೇ ನುಡಿವುದಲ್ಲವೆ ಬೇರೆ ನುಡಿಯುವುದೆ ॥
 ಇಳಿಯಲೋದೇ ವೇದದಾಜ್ಞಿಯ ।
 ತಿಳಿವನಲ್ಲವೆ ಯಜ್ಞವಾರ್ಗವ ।
 ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ವೇದವಾರ್ಗವ ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸ ॥ ೪೦೭ ॥

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳು ವಿತ್ತಸಂಪ ।
 ತೊಡವೆವಸ್ತುಗಳೆನ್ನದಿನುತಲಿ ।
 ಕಡುಮಮತೆಯನು ಮಾಡದಾತನು ಪಥಕನೆಂದದಲಿ ॥
 ಫೊಡವಿಯಲಿ ಕಾಲಕ್ರಮವ ತಾ ।
 ನೋಡನೆ ಮಾಡುವನಾತ ಜ್ಞಾನದ ।
 ಗುಡಿಯ ಕಲತವೆನುತ ನಂಬಲೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪೦೮ ॥

ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ ಭಕ್ತಿರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ।
 ವಿವಿಕ್ತದೇಶಸೇವಿತ್ವನುರತಿರ್ಜನಸಂಸದಿ ॥ ೧೦ ॥

[ಮಯಿಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ] ಧರಣೀಳಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
 ಹೋರತು ಕಾಣೆನು ಚಸ್ತುವಸ್ತವೆ । ನೋವನ ।
 ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರವನು ವಾಕ್ಯನುಮನದಿ ಪಾರ್ಥ ॥
 ಹರಿಯು ಹೋರತೀರ್ಣಗದೋಳನ್ನರ ।
 ನರಿಯದಾತನ ಮನಸು ಬಾಯು ।
 ಚ್ಚರಿಸದನ್ಯರ ಮಾತ ದೇಹವು ನೋಡದನ್ಯರನು ॥ ೪೧೦ ॥

[ಅವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀಭಕ್ತಿಃ] ಇರಿಸುತೆನ್ನೆಯ ರೂಪದಲಿ
 ಧರಿಸಿಹನು ಕೇಳೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕವೆ । ಮನ ।
 ನಿರುತನೆನ್ನೆಯ ರೂಪನನ್ನೇ ಹಾಸಿಗಿಯು ಮಾಡಿ ॥

ತರುಣಿ ನಿಜಪತಿಯೊಳು ಸಮಾಗಮು ।
 ಪರತೆಯಲಿ ನಿಜರಂಕೆ ತಾಳುತ ।
 ಧರಿಸುವಳು ನಿಜಪತಿಯೊಳ್ಳೆಕ್ಕವನಾತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೧೧ ॥

ಸುರನದೀಭಾಗೀರಥಿಯು ನಾ- ।
 ಗರದ ಸಂಗಮವಾದನೆಂತರೆ- ।
 ವಿರುವಳಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ರೂಪದಲಿ ನಾಗರದಿ ॥
 ಧರಿಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕವೆ ।
 ಧರಿಸಿ ಯೆನ್ನೊಳ್ಳು ನಿರುತ ವಾಸಿಸ- ।
 ನಿರುವನೆನ್ನೆಯ ಭಜನಪೂಜನದಲ್ಲಿ ಸಂತತದಿ ॥ ೪೧೨ ॥

ತರಣಿಯೊಡನಾ ತರಣಿಸುತ್ತಿಹಿ |
 ಗಿರುವುದುಯಾಸ್ತವು ಕಣಾ ಯೋ |
 ತೆರದಿ ಮೆರೆವುದು ಪಾರತಂತ್ರ್ಯವು ಪ್ರಭೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಶರಧಿಯುಪ್ಪರ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು |
 ತೆರೆಗಳೆಳ್ಳುವು ಮೇಲೆ ಮೇಲಾ |
 ತೆರೆಯು ನೀರಿನ ರೂಪವಲ್ಲವೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ || ೪೧೩ ||

ಗಿರಿಯುಕಂದರಗಳೆಲಿ ಮೇಣಾ |
 ಕೆರೆಯು ಮೆರೆಯುವ ತೀರದಲ್ಲೆಯೆ |
 ನಿರುತ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸನು ||
 ಪುರದಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಮೇಣಾ |
 ತೆರದಿ ಪುಷ್ಪಗಳನರರ ಠಾವನು |
 ತೋರೆವನೈ ವಾಸಿಸಲು ಮನ ಬಾರದು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೧೩ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕುವ |
 ಧರಿಸುತೆನ್ನೆ ಭಜಿಸುತೆಹನೋ |
 ಯಿರುವನಾತನೆ ಮೂರ್ತರೂಪ ಜ್ಞಾನ ಕಾಂತೇಯ ||
 [ವಿವಿಕ್ತದೇಶನೇವಿತ್ಯಂ] ಧರೆಯಲೀಪುರುಷನಿಗೆ ಪಾವನ |
 ವಿರುವ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರವುತ್ರಮು |
 ವಿರುವ ತಾಪಸವನವು ಗುಹೆಗಳು ಯೋಗ್ಯವಸತಿಗಳು || ೪೧೪ ||

[ಜನಸಂಸದಿ ಅರತಿಃ] ಧಾರುಣಿಯಲೇಕಾಂತವಾಸವು |
 ಸೇರುವುದು ಮನದಲ್ಲೆ ಯಾರಿಗೆ |
 ಯಾರಿಗಿಹುದೈ ವೈರ ಮನುಜರ ರಾವಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ |
 ಮೂರುತಿಯು ನಿಜ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
 ತೋರಿಸುವೆ ನಾನನ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣವ || ೪೧೪ ||

**ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಮ್ |
 ಏತಜ್ಞಾನಾನಮಿತಿ ಪ್ರೋಕ್ತಮಜ್ಞಾನಂ ಯದತೋಽನ್ಯಥಾ || ೧೧ ||**

[ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ] ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮ
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ವಸ್ತುವು | ನಂದೇ |
 ಯಿರುವುದನ್ಯವು ಮಿಥ್ಯವೆಲ್ಲವಿದೆಯ ಕಾಂತೇಯ ||
 ಆರಿವನೀಪರಿ ಕೊಡುವುದಾವುದೋ |
 ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನ ಲೋಕದೋ |
 ಳಿರುವುದಿ ಹೊರತೆಲ್ಲ ಕೇಳಜ್ಞಾನ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೪೧೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳತೆರದಿ ಜ್ಞಾನದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಪಂಥಗಳ ಪರಿಸಿ |
 ಯಿರುವುದುತ್ತಮ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ಯಾವುದದ ತೀದು ||
 ದೊರೆಕಿಸುವುದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ |
 ನಿರುತವಾವುದೆನುತ್ತ ಹುಡುಕುತ- |
 ಲಿರಿಸುವನು ಕೇಳುದ್ಧಿಮನಗಳನಲ್ಲಿ ಸಂಶದಿ || ೪೧೫ ||

ಬರುವುವೈ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗವು |
 ನಿರುತವಾವುದರಿಂದ ಜಗದಲ |
 ಕರೆವರದನಜ್ಞಾನವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ ||
 ಇರುವುದದುಪಜ್ಞಾನದಾಗ- |
 ವರಿಯುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮನದಲಿ |
 ತೋರೆವನೈ ಸ್ವರ್ಗೇಚ್ಛೆ ಮನದಿಂ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೪೧೬ ||

ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವನ್ಯಮಾರ್ಗವಿ- |
 ದಂತ ತಿಳಿದೀಬುದ್ಧಿ ತನ್ನಯ |
 ಕಿಂತು ಹರಿದಾ ಮೇರುಸರ್ಪತದಂತೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿ ||
 ಸಂಶಸದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಷಯದಿ |
 ಸಂತತದಿ ಮನವಿಟ್ಟು ಮೇಣದ |
 ಚಿಂತಿಸುವನೈ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೆನ್ನದಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮನು || ೪೧೬ ||

ಕೇಳನೈ ಸಂಸಾರವಾರ್ತೆಯು |
 ವ್ಯಾಳವೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು |
 ಬೀಳುವನು ತಾನಾಗಿ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮನಾಗರದಿ |
 ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಹಾದಿ ಬಹಳವಿ- |
 ಶಾಲತನದಿಂ ಪರಿಸಿರಲದ |
 ಮೇಲೆ ಸುನಿಚಾರದಲಿ ಹಾದಿಯು ಹುಡುಕಿ ಪಡಿಯುವನು || ೪೧೭ ||

ತಾಲೆಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ಯಾಧ್ವನು- |
 ತಾಲೆ ನಿಕ್ಷಲ ಚಲಿಸಲಾರದು |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾತೆರದಿ ನಿಕ್ಷಲನವನು ಯತ್ನದಲಿ ||
 ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ನಿ- |
 ಧಾರವ್ಯೂರ್ವಕ ದೊರೆಯು ಬೇಕೆಂ- |
 ದಾರುಭಟದಲಿ ಯತ್ನ ಮಾರ್ಗನು ಸಂತತದಿ ಪಾರ್ಥ || ೪೧೭ ||

ಇರುವುದವನೊಳು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಯ |
 ವಿರುವುದೇನಿದಕಿನ್ನ ಸಂಶಯ |
 ಬರುತಲೇಪರಿ ಜ್ಞಾನ ಮನದಲಿ ವಾಸಿನಲು ಪಾರ್ಥ ||
 ಪುರುಷನಾತನು ಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ |
 ಭರಿತನಿಹ ಸಂಪೂರ್ಣನೆನುತಲಿ |
 ಒರುವುದವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ಮದ್ರೂಪವು ಧನಂಜಯನಿ ||೪೨೩||

ಎಲೆಯ ಮೇಲೂಟವನು ಒಡಿಸಿದ |
 ರೆಲೆ ಧನಂಜಯ ವೂಟ ತೀರಿತೆ |
 ತಿಳಿಯಲದ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಯೊಳಗಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲೆ ||
 ಇಳಿಯೊಳಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು |
 ಘಳಿಗ್ಘಳಿಗಿಗೆ ಯಾದಕೂಡಲೆ |
 ತಿಳಿದ ಯೇನೈ ಜ್ಞಾನಮನದಲಿ ಜ್ಞಾನ ಜಿಂಬಿಸದೆ || ೪೨೪ ||

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮದರ್ಶನ |
 ದೂರೆಯದಿರಲದು ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ |
 ಧರೆಯಲಾಜ್ಞಾನವಪ್ರಕಾಶದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||

ದೋರೆಯದಿರೆ ಪರಮಾತ್ಮಲಾಭವು |
 ಕುರುಡನಂದದಿ ಬುದ್ಧಿಯರುಪ್ಪದು |
 ತೆರೆಯ ಬೇಕಾಬುದ್ಧಿಕ್ಕಣ್ಣನು ಸ್ವಚ್ಛದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ಧರೆಯಲೀಪರಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿಯೆ |
 ದೋರೆಯ ಬೇಕೈ ಪರಮತತ್ತ್ವವು |
 ಬರಲು ಕೇಳತೆರದಿ ಲಾಭವು ಜ್ಞಾನ ನಿಶ್ಚಿತವು || ೪೨೫ ||

ಜ್ಞಾನದಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿ ವಿಸ್ತೃತ |
 ಜ್ಞಾನಿಗಿರುವುದು ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ |
 ಜ್ಞಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣಭರಿತನು ಹೇಳಲೇನದನು ||
 ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲಿ |
 ವಾನವನ ಸದ್ಬುದ್ಧಿ ತ್ರಿಪ್ರದಿ |
 ತಾನೆ ಪರತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಲು ಯೋಗ್ಯವಪ್ಪುದಲಾ ||೪೨೬||

ಯರುವನಾತ ಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ |
 ಯುವುದೇನದರೋಳಗೆ ಚೋದ್ಯವು |
 ತರಣಿಗೀಜಗದೊಳಗೆ ತರಣಿ ಯೆನುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ||
 ಪರಿಪಯಲೀ ಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವವ |
 ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನೇ |
 ಶ್ವರನು ಕೇಳುತ ಶ್ರೋತೃವ್ಯಂದವು ಪೇಳತೀತೆರದಿ || ೪೨೭ ||

ಪರಿಯದಾದರು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವುವನ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ |
 ನರನೆ ಜ್ಞಾನದ ಮೇಣು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸರಿ ಸಮಾನಗಳು ||
 [ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಂ] ನರನೆ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ |
 ದೂರಕುವುದು ಕೇಳಾವುದೊಂದದು |
 ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆಂದೀಹೆಸರಿನಿಂ ಜಗದಿ || ೪೨೮ ||

ಇರುವುದವನಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಸರಳವು |
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಾಭವು |
 ದೂರಕಿದರು ತಜ್ಜಿಣ್ಣು ದೋರೆಯದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವುದು ||
 ಕುರುಡನಿಗೆ ಕೈಯೊಳಗೆ ದೀಪವು |
 ದೂರಕಲೇನುಪಯೋಗವಿರುವುದೆ |
 ಒದೆ ಜ್ಞಾನದ ಮನದ ನಿಶ್ಚಯವಾದರೇನಹುದು || ೪೨೯ ||

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇಶ ನೀನೀ |
 ಜ್ಞಾನದತಿತಯ ವಿಸ್ತರದಲಿ ನಿ |
 ಧಾನ ಮಾಡುವುದೇನು ಕಾರಣ ತಿಳಿಯಲಾರೆವಲಾ ||
 ತ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆಯಾರ್ಥಕೆ |
 ನೀನು ವಿಷಯಾಂತರವ ಮಾಡಿದಿ |
 ಮಾನಸದೊಳಾಗುವುದು ಗೀತಾರ್ಥತ್ರವಣದಿಚ್ಛೆ ||೪೩೦ ||

ತಂದದಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು |
 ಬಂದುದೈ ಯಾತಿಘ್ಯರೂಪದಿ |
 ಸಂದುದೈ ವಕ್ತೃತ್ವದನುಭವವೆನುಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ||
 ಬಂದಿಹುದು ಯೆನುಗನ್ನ ಕಂಗಳೆ |
 ತಂದವಿಹ ವರ್ಣನೆಯದನುಭವ |
 ಒಂದ ವಿಷಯವ ಜಿಟ್ಟು ಹಿಡಿವರಪಾಂಗವರ್ಣನೆಯ || ೪೩೧ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವ |
 ಸರಿಸಿ ಒದಿಗೆ ಯುಪಾಂಗವರ್ಣನೆ |
 ಸರಸತನದಿಂ ಮಾಳ್ ಮಂತ್ರವ ಕಲಿತಿರುವಿಯಲ್ಲೆ ||
 ತಿರಿಗಿ ನೀನದ ಮುಖ್ಯವಿಷಯದೇ |
 ಕರಿಸುವಿಯಲಾ ಕೌಶುಕದೊಳಗು |
 ವಿರುವುದೇನೈ ಯೋಗ್ಯವೀಪರಿ ವಂಚನೆಯ ಹಾದಿ || ೪೩೨ ||

ಕರೆಯುತತಿಥಿಯುನೂಟಕೆನುತಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುತ |
 ತರುಣಿ ಮನ್ಯೆಯಲಿ ಮುಗಿಯು ಪಾಕುತ ಪ್ರೇಮವೂರ್ವಕದಿ ||
 ಬರುತಲತಿಥಿಯು ಮುಗಿಯು ಮೇಲ್ಮೂರ್ವ |
 ತಿರಲು ಭೋಜನ ಬಡಿಸಬೆಲೆಯಲಿ |
 ಸುರಸದಡಿಗಿಯು ದೂರಕೋಡಿಪಲೇನ ಹೇಳುವುದು ||೪೩೩||

ಮನೆಗೆ ಭೋಜನಕೆನುತಲಾಮಂ |
 ತ್ರಣವ ಪಡೆದಿರುವತಿಥಿಪುರವನಿ |
 ಗಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ತರುಣಿಯು ಬೇರೆತರದಿಂದ ||
 ಗುಣವಿಭೂಷಿತವಿದ್ದು ಸುಂದರ |
 ದನವು ನೋಡಲು ಚಂದವಾಯಿತು |
 ಸ್ವನಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದರೆ ಕಾಲಿಂದೊದ್ದರೇನು ಫಲ || ೪೩೪ ||

ಬುದಿ ಕೇಳಾದನವ ಪೋಷಿಸು |
 ತಿರುವರೇ ಜಗದೊಳಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಯಿರುವದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆರಡನೆ ಕವಿಗಳೇನೆಂಬೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯುಲನ್ಯಪ್ರಕಾರವ |
 ಬರಿದೆ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುವ |
 ರಿರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಸೇರದು ಯೆಮ್ಮ ಮನದೊಳಗೆ
 || ೪೩೫ ||

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಜ್ಞಾನೇತ ನೀನಾ |
 ಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರವನು ಮಾಡುತ |
 ಪೂರ್ಣವೀಪರಿ ಜ್ಞಾನದನುಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆಯಲಾ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಜ್ಞಾನಾಂಶಕಾದರು |
 ಜ್ಞಾನಕಾಮಿಗಳವರು ಯೋಗ |
 ಧ್ಯಾನ ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಸಾಧನ ಮಾಪ್ಪರೈ ನೋಡೆ ||೪೩೬||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಿರುವ ಜ್ಞಾನವ |
 ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
 ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆಯೊ ಪೂರ್ಣಕೃಪ್ತಿಯು ನೀನು ಜ್ಞಾನೇತ ||
 ಪರಿಯೋಳೆ ಪೇಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯು |
 ಸುರಿಯಲೀಜಗದೊಳಗೆ ಯಾರಿಗು |
 ಬರುವುದೇನೈ ಮಾನಸದೊಳೋಕರಿಕೆ ನೋಡಿದರೆ ||೪೩೭||

ನರೆಗೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಪ್ರಮಾಣದಿ |
 ಬರಲು ಸುಖದುಪಭೋಗದಿನಗಳು |
 ಬರಿದೆ ಗಣನೆಯು ಮಾಡಿ ಯೋಕರಿಸುವನೆ ನೋಡವನು ||

ನಿರುತ ಯುಗಪರ್ಯಂತ ವೋದೇ |
 ತೆರದಿ ರಾಕೆಯ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ದರೆ |
 ಬರಿದೆ ನೋಡದೆ ಯಿರುವುದೇನು ಚೋರವದನೆಲ್ಲ || ೪೩೮ ||

ನಿನ್ನ ತೆರದ ಸುರಸಿಕವಕ್ತನು |
 ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿರೆ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ |
 ನಿನ್ನು ಸಾಕೆಂದೆನ್ನುವನು ಯಾರಿಹನು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಸನ್ನುತಾತ್ಮಕಳು ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪ |
 ಕ್ಷಾನ್ತಗಳ ಬಡಿಸಲಿಕೆ ತತ್ತರ |
 ಳೆನ್ನ ಬಹುದೇ ಸಾಕೆನುತ ಭೋಜನದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೪೩೯ ||

ಇರುವುದಿದುವಿಂದಿನ ಪ್ರಸಂಗವು |
 ಯಿರುವುದೆಮಗೀಶ್ವರವಾದಿಚ್ಚೆಯು |
 ಯಿರುವುದಾವರಿ ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಕಥನದಿಚ್ಚೆಯಲಾ ||
 ಬರುವುದಾಕಾರಣದಿ ನಿನ್ನಯ |
 ಸುರಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯು |
 ಯಿರುವುದಿದು ನಾಲ್ಕುಣದಿ ಬಲವತ್ತರವು ನೋಡಿದರೆ || ೪೪೦ ||

ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ನಿನಗಿಹುದು ಪರಿ |
 ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವೆನುತ್ತಲೆಮ್ಮಯ |
 ವಾಣಿಯುದುಜ್ಞಾರ ಮಾಡದೆ ಬಗೆಯೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ಮಾನಿಸಿಮ್ಮ ವಿನಂತಿಯೊಂದನು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹದಿನೆಂಬುಸದ್ಗುಣ |
 ಹೀನವಿರುವಜ್ಞಾನವನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದು || ೪೪೧ ||

ಕೇಳುತಾ ಸಂತರ ವಿನಂತಿಯು |
 ಹೇಳಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶನಾರ್ಕಣ |
 ಲೀಲೆಯಿಂದಜ್ಞಾನವನು ಹೇಳುವರೆ ಮಾನದಿಚ್ಚೆ ||
 ಏಳುತಿತ್ತಾ ಮೇಲೆ ಗುರುವಿದ |
 ಹೇಳಿದನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು |
 ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ನೀವಾ ಹೇಳಿದುದ ಮಾಡುವನು || ೪೪೨ ||

ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಪರಿ |
 ಪರಿಯಲೀ ಹದಿನೆಂಬುಲಕ್ಷಣ |
 ವಿರುವುವೆಲ್ಲೆ ಯೆಲ್ಲೆ ಜ್ಞಾನವು ವಾಸಿಸುವುದೆಲ್ಲೆ ||
 ಇರುವುದೆಲ್ಲವೆ ಯೆನ್ನ ಮತವೀ |
 ಪರಿಯುಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನಿವ್ಯಂದ |
 ಕೈರುವುದೀ ಮತವೊನು ಸೇರ್ದನು ಕೃಷ್ಣನನುನಗುತ || ೪೪೩ ||

ಕರತಲದ ಮೇಲಾವಲಕ ಗದ .
 ಗರನೆ ತಿರುಗುವ ಪರಿಯಲದ ನಾ- |
 ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಜ್ಞಾನವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯೆ |
 ಪರಿಪುಯಲಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- |
 ವರುಪುವನು ನಿನಗಾನು ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು ||೪೪೪||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ |
 ದರಿವು ಬಂದರೆ ನಿನಗೆ ತದನಂ- |
 ತದಿ ಕೇಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ ಸಹಜ ತಿಳಿಯುವುದು ||
 ಇರುವುದಾವದೋ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲದು- |
 ವಿರುವುದದುವಜ್ಞಾನ ಶೋಕದ- |
 ಅರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಬಾರದೆ ಬರುವುದೇನಿನ್ನೆ
 || ೪೪೫ ||

ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬ ಪ್ರಕಾರಗ- |
 ಕೆರಡು ಶೋಕದೊಳಿರುವುವಲ್ಲವೆ |
 ಯರುಳು ಮುಗಿಯಲು ಹಗಲು ಹಗಲಳಿಯಳೈ ಮೋಶಿರುಳು ||
 ಇರುವುದೇನೈ ಬೇರೆ ಮೂರನೆ |
 ಪರಿಯು ಬಿಗದಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಆಗದಿ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನಗಳ ದ್ವಂದ್ವ || ೪೪೬ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾದರೇನದ- |
 ನರುಹುವನು ವಿಸ್ತರದಲದ ನಾ |
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ತತ್ತ್ವವದ ನೀ ಲಕ್ಷವೂರ್ವಕದಿ ||
 [ವಾನಿತ್ಯಂ] ಬರಲು ಬೇಕು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಬಿಗದಲಿ |
 ದೊರೆಯ ಬೇಕೈ ತನಗೆ ಮಾನವು |
 ನಿರುತನೀಪರಿ ಧರಿಸುತುಲಿಪಾಪವನು ಕೌಂತೇಯ || ೪೪೭ ||

ನರರು ಸತ್ಯಾರವನು ಮಾಡಲು |
 ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಕೇಳಾ- |
 ತೆರದಿ ಮಾನವು ದೊರೆಯಲುಬ್ಬು ವನವನು ಗರ್ವದಲಿ ||
 ಗಿರಿಯ ಶಿಖರವನೇರಿ ಕೂಡಲು |
 ನಿರುತನಾಪರಿ ಗರ್ವ ಮಾಡುವ- |
 ನಿರುವನಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನ ನರನವನು || ೪೪೮ ||

[ದಂಭಿತ್ಯಂ] ನರನೆ ಕೇಳುತ್ತ ತರುನಿಗೆ |
 ವಿರಚಿಸುತಲುಪನುನಕರ್ಮವ- |
 ನಿರುವನನು ಬಂಧನವ ದೋರನವದರ ಸುತ್ತಿನಲಿ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಂಗಾತ ಮಾರ್ಜನಿ- |
 ಯಿರಿಸಿ ಗುಡಿಯಲಿ ಖ್ಯಾತಿ ಬಯಸುವ- |
 ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯ ಧಾಂಭಿಕವರ್ತನವ ವಾರ್ಧ || ೪೪೯ ||

ತಾನು ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮವನ್ನ ಛಿ- |
 ಮಾನದಿಂದಲಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಾಳ್ವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ತಾನು ಕಲಿತಹ ವಿಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲವ |
 ಮಾನಕೋರಸುಗ ಕೀರ್ತಿಗೋರಸುಗ |
 ತಾನು ಆಗದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ವನು ಧಾಂಭಿಕನು ನೋಡೈ ||೪೫೦||

ತಾನು ಮಾಡುವ ಸತ್ಕೃತಿಯ ಪರಿ |
 ತಾನು ಡಂಗುರ ಹೋಡಿಸಿ ಪರಸಿಪ- |
 ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಕೀರ್ತಿ ದೊರೆಯಲು ಕೃತಿಗಳನು ಮಾಳ್ವ ||
 ತಾನು ದಿನದಿನ ಮೂರು ಬಾರಿಗೆ |
 ಸ್ನಾನವನು ಮಾಡುತ್ತ ಬಹುವಿಧ- |
 ಮಾನ್ಯ ಸನ್ನಿಹರಾದಿಯಂ ದೇಹವನು ಶೋಭಿಸನು || ೪೫೧ ||

ತನ್ನ ದೇಹಾರಾಧನೆಯು ತಾಂ |
 ಮಾನ್ಯತನದಿಂ ಮಾಡುತಿರುವನು |
 ಮಾನ್ಯತೆಯನನ್ಯರಿಗೆ ಕೊಡನೈ ಮಾನ್ಯ ತಾನೆನುವ ||
 ಪರ್ವಿಸಲಿ ನಾನಂತು ಯುವನೇ |
 ಪೂರ್ಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಖಾನಿಯು |
 ಮುನ್ನ ನಾ ವೇಳುವೆನು ಧಾಂಭಿಕನಿವನೆ ನೋಡಿದಲಿ || ೪೫೨ ||

[ಹಂಸಾ] ಆಡನೆಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ನೀಳಲು |
 ಸುಡುವುದಲ್ಲವೆ ಸಕಲವಸ್ತುವ- |
 ನೆನಿಡದಲಾ ಳಂಗೆಮಸ್ಥಾ ವರಗಳಿಲ್ಲವನು ||
 ಕ್ಷೂಡನಿಯಲ್ಲಿನರನ ಸಹಜದ |
 ಸಹತೆಯಿಂ ಜಿಗಿಕ್ಕೈ ಬಾಧೆಯು |
 ಒಡದೆ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದು ದುಃಖವು ಬಹುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ||೪೫೩||

ನುಡಿವನೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ |
 ಒಡಿಯುವುದು ವಾಗ್ವಾಣ ಹೃದಯಕೆ |
 ಸುಡುವುದಗ್ನಿಯ ಕೆಂಡದಂದಿ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶಬ್ದವದು ||
 ಸಹತೆ ಯೊತನದೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಕ್ಷೂಡನಿಯಲಿ ವಿಷವಾಗಿ ಸುಡುವುದು |
 ನುಡಿವುದೇನಾಪರಿಯನತಿವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿನಿತು || ೪೫೪ ||

ವುರುವನವಜ್ಞಾನಸಾಗರ .
ನಿರುವನಜ್ಞಾನದ ನಿಧಾನವು .
ಮೆರೆವುದೀತನ ಬೇವನವು ನಿಜ ಹಿಂಸೆಗರಮನೆಯು ||

[ಅತ್ಯಂತಃ] ನರನೆ ಕೇಳಿ ತಿರಿಯನೂಡುತ .
ಲಿರಲು ಗಾಳಿಯುಲಿ ಹೋಗುವೆ .
ಪರಿಯ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಗಾಳಿಯು ಹೋದನಂತರದಿ ||೪೫೫||

ತಿರಿಗಿ ಕೇಳದು ಕುಂದಿ ಹೋಗುತ .
ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಲೊಪರಿ .
ದೊರಕಿದರೆ ಧನಸೌಖ್ಯಲಾಭವು ಪರಿಯನೇನೆಂಬಿ ||

ಹರುಷಭರದಿಂದುಬ್ಬಿ ಹೋಗುವ .
ನರೆಗಳೆಗಿಯಲಿ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ .
ಮರಳಿ ಹಾನಿಯು ಬರಲು ದುಃಖದಿ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವನು ||
ಧರಣಿಯಲಿ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬೀಸುತ |
ಬರಲು ಧೂಳಿಯು ಗಗನಪರ್ಯಂತ .
ತರದೊಳೆಳುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡಿದರೆ ಕೌಂತೇಯ || ೪೫೬ ||

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದಿ ಹೊಳೆವ ಫಲಗಳು .
ಬೆಳೆಯುವುವು ಬೇವಿನಲಿ ತಿಂದರೆ .
ಯೊಳಗೆ ವಿಷದಂದದಲಿ ಕಹಿಯುಹುವಲ್ಲವೇ ನೋಡು || ೪೬೦ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಲು .
ಹರುಷದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗರ್ವದಿ .
ಪರರು ನಂದಿಯ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ ಕುಗ್ಗುವನು ನಿಜದಿ ||
ಬಂದಿ ನೀರಿನ ಹನಿಗೆ ಮಣ್ಣಲಿ .
ಬರುವುದೈ ಕೆಸರಿನ ವಿಕಾರವು .
ಮರಳಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿದರೆ ಮೇಣೋಣಿ ಹೋಗುವುದು || ೪೫೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರಿದಿ ಹೋರಗೊಳ .
ಗಿರಲು ನಿಜವೃತ್ತಾಸವಲ್ಲಿಯೆ .
ಯಿರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕೇಳಬಿಜ್ಞಾನವಾಸವದು ||
[ಅಚಾರ್ಯೋಪಾಸನರಾಹಿತ್ಯಂ] ಗುರುಕುಲದ ನಾಮೋಚ್ಚ
ಲ್ಲಿರುವುದಾರಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ಜಗದಲಿ . ರಣಿಯ .
ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯನು ಮಾಪ್ಪರೆ ಯಾರು ತುಚ್ಛ ಪರೊ || ೪೬೧ ||

ಮಾನ ಬಂದರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೇಣಪ .
ಮಾನ ಬಂದರೆ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವ .
ಮಾನವನು ನೋಡಿದರೆ ಕೇಳಬಿಜ್ಞಾನಶಾನಿಯಲಾ ||
[ಅನಾರ್ಜವಂ] ಮಾನಸದಿ ಯೋಚಿಸುವುದೊಂದಭ .
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಕುದೆಂದನೆ .
ಯೊ ನಿಧಾನದಿ ಕೃತಿಮತಿಗೆ ಮೇಳವನು ಹಾಕರಲಾ ||೪೫೮||

ನರಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನವಾರಿಂ .
ದೊರಕಿಹುದೊ ತದ್ಗುರುವ ಮನ್ನಿಸು .
ದಿರುವ ವುರಪಾಧಮನ ಹೆಸರನು ಬಾಯುಲಿಚ್ಛರಿಸೆ ||
ಧರಣಿಯೊಳಗಂತ್ಯಜನ ಮನೆಯಲಿ .
ತಿರುಕನಂದದಿ ಕೊಳನುಂಬುವ .
ಪರಿಯದಲ್ಲವೆ ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ || ೪೬೨ ||

ಮಾರಕನು ಮೃಗಗಳಿಗೆ ತಾನಾ .
ಹಾರವನು ಕೊಡುತಿಹನು ದುಷ್ಟನಿ .
ಚಾರದಿಂದಲಿ ಪ್ರೇಮವೆಳೆನಿತಿಲ್ಲ ಹೃದಯದಲಿ ||
ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರಿದಿ ಮನದನಿ .
ಕಾರಗಳ ತಾಂ ಹೋರಗೆ ಜನರಿಗೆ .
ತೋರಿಸದೆ ಪರರೊಡನೆ ವೈರವ ನಾಧಿಪನು ನಿಜದಿ ||೪೫೯||

ಬಂದಿ ನಾನಾಹೆಸರನೀಗಲಿ .
ಯರಿತರಿತು ವುಚ್ಚಾರವಾಡಿದಿ .
ಹರಿದು ಬೀಳುವುದಲ್ಲವೇನೀ ದುಷ್ಟನಾಲಿಗಿಯು ||
ದುರಿತವಿದ ಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ .
ಗುರುಚರಣದ್ವಕ್ತಾರೋರಿ .
ಧರೆಯೊಳಿರುವರೂ ಆವರ ನಾಮೋಚ್ಚರಣ ಮಾಡುವೆನು ||೪೬೩||

ಶಿರಿಯ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಶೇವಲ .
ಬೆಳೆಯಲದು ಹನುರಾಗಿ ರುಳರುಳ .
ಹೊಳೆಯುವುದು ಕೆಳಗದರ ಶಿಲೆಕಲ್ಲುಳವುದಿಲ್ಲೇನೈ ||

ಧರೆಯಲೀ ಗುರುಚರಣಭಕ್ತರು .
ಮೆರೆವರಬಿಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರಕೆ |
ತರಣಿಯಂದದೊಳವರ ನಾಮಸ್ತುರಣೆ ಮಾಡುತಲಿ ||
ದುರಿತಗಳ ಪರಿಹರಿಸೆನೈನೈಯ .
ದುರಿತ ನಿರಸನವಾಯ್ತು ನಿಶ್ಚಯ .
ನಿರುವುದೀಪರಿ ಶಕ್ತಿ ಗುರುಭಕ್ತರ ಭಜನದೊಳಗೆ || ೪೬೪ ||

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾಸಾಮ ತೆಗೆಯೆನು |
ಅರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಾನಾ |
ಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಜ್ಞಾನಪರವಾದ ||
[ಅಶೌಚಂ] ನರನು ಸ್ವಶಹವೆ ಕರ್ಮಗಳನಾ-
ಚರಿಸದಲೆ ಸಂಶಯವ ಧರಿಸುವ |
ನಿರುವನ್ನೆ ನಿಜ ವನದೊಳಿರುತಹ ಹಾಳು ಬಾವಿಯಲಾ ||೪೬೫||

ಇರುವೆಂತೆನೆ ಹಾಳು ಬಾವಿಯು |
ಯಿರುವುದೈ ಮುಳುಗಿ ಬಾಯಲಿ |
ಪರಿಪರಿಯು ಜಂತುಗಳು ಕೊಳತಿಹುವೊಳಗೆ ನೀರೊಳಗೆ ||
ಇರುವುದೈ ಯೆಲುದಾತಿ ಕೊಳತಿಹು |
ದಿರುವನಾಪರಿ ಹೋರಗೊಳಗೆ ತುಂ- |
ಬಿರುವುದೈ ನರದೇಹವಲ್ಲಿಯಶೌಚವೇನೆಂಬಿ || ೪೬೬ ||

ಶ್ವಾನವನ್ನವ ತಿನುವ ಸಮಯದಿ |
ಮಾನಿಪುದೆ ಮಡಿವೃತ್ತಿಗಳೆಗಳ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿತ್ತೆರದಿ ಪರವಿಶ್ವವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ||
ಶ್ವಾನಕೆ ಸ್ತ್ರೀಸಂಗ ಮಾಪ್ಪರೆ |
ಸಃ ಸವಲ್ಲ ಸಮಾನವಾಪರಿ |
ಮಾನಿಸನು ಲಜ್ಜೆಯನು ಸ್ತ್ರೀಸಂಗದಲಿ ಯೆಂದೆಂದು ||೪೬೭||

ನಿಕ್ಕನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ |
ವ್ಯತ್ಯಯವು ಬಂದಿರಲು ಧರ್ಮಪ್ರ- |
ವೃತ್ತಿಗಡಚೆಗೆ ಬಂದರವನಿಗೆ ಖೇದ ಬಾರದಲಾ ||
ಮತ್ತೆ ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡಲು |
ನಿಕ್ಕವಾಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿಸಿ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸನ್ನೆ ಪುಣ್ಯಾಚರಣಮಾರ್ಗ || ೪೬೮ ||

ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿಪರಿ ವಿಕಲ್ಪಗ- |
ಳೊತ್ತಿ ಬರುವುವು ಪಾಪಪುಣ್ಯವ |
ಕಿತ್ತಿ ಧನಸಂಪಾದನೆಯಲಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸನು ||
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿತ್ತೆರದಿ ಮಾನವ |
ಸಕ್ಕವಜ್ಞಾನದ ಸುಮೂರುತಿ |
ವಾರ್ಧ ಕೇಳಿ ವಿಸ್ತರಿಸೆನ್ನೆ ಲಕ್ಷಣವ || ೪೬೯ ||

[ಅಸ್ಥೈರ್ಯಂ] ಕಾಸಿನಾದರು ಲಾಭ ದೊರಕುವು- |
ದಾತಿ ಹುಟ್ಟಲು ಮನದೊಳೀಪರಿ |
ಬಾಸೆಗಳನ ಪರಿಯ ಮಾಡುವನಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಧ ||

ಈಸುಸೂಕ್ಷ್ಮವು ಯಿರಿವೆಯಾದರು |
ತೋಷದಿಂ ತೃಣಕಡ್ಡಿ ಯೀರಲು |
ಬಾಸಿಗದ ತೆರನಾಗಿ ಬೊಗ್ಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೆಲದಿ || ೪೭೦ ||

ನೀರಿನಲಿ ಹೊಂಡಲಿ ಕಾಲ್ಪಳು |
ನೀರಿದಾಕ್ಷಣ ರಾಡಿ ನೀರದ- |
ವೇರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕಸರಾಗುವುದು ನೀರಲ್ಲ ||
ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ಭೀತಿ ಪ್ರ- |
ಕಾರ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲವನಿಗೆ |
ಭಾರಿ ಬೆದರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ || ೪೭೧ ||

ಹಾಲಗುಂಬಳವೇಣಿಗಿದರೆ ಮಳೆ- |
ಗಾಲದಲಿ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಲು |
ತೇಲಿಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಲಿ ||
ಗಾಳಿ ಸುಳಿವಿಲಿ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯು |
ಧೂಳಿ ಸಿಲುಕಲು ಗಗನದನಕವ- |
ದೇಳುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಥಿರವೆಲ್ಲಿಯದು ಕೌಂತೇಯ || ೪೭೨ ||

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಿ |
ಪರಮಪಾವನನಗರದಲಿ ಮನ- |
ವಿರದು ಸ್ಥಿರವಡ್ಡಾಡುತಿಹುದೈ ನಾಯಿಯುಂದದಲಿ ||
ಬರಿದ ಸರಟಕೆ ಮದವು ಬಂದಿರೆ |
ಮರದೊಳೊಡ್ಡಾಡುವುದು ನೋಡೈ |
ಯಿರುವುದೇನಾಲಾಭ ಕೆಳಗಿಂ ಮೇಲಕೋಡಿದರೆ || ೪೭೩ ||

ನೀರರಂಜಣಿಗೆಯು ಹುಗಿಯದಲೆ |
ಧಾರುಣಿಯೊಳೊಂದೆಡೆಯಲಿರದೈ |
ನೀರಲಾರನು ಸ್ಥೈರ್ಯ ನಿರ್ರಿಯ ಹೊರತು ದಿನದಿನದಿ ||
ಧಾರುಣಿಯೊಳಡ್ಡಾಡುತಿರುವನು |
ಪ್ರಾತರಶೀಲವನು ನೋಡಲು |
ತೋರುವನು ವಾನರನ ಸೋದರನೆಂದು ಖರೆಯಾಗಿ || ೪೭೪ ||

ಪುರುಷನಸ್ಥಿರನಿದೋ ಡೀಪರಿ |
ಯಿರುವನವನಜ್ಞಾನವಾರಿಧಿ |
ಮರಳಿ ಯಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವವನು ಪೇಳುವೆನು ||

[ಆತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಾಭಾವಃ] ನರನ ಕೇಳಿ ಪುರುಷನಂತಃ- |
ಕರಣದಲಿ ಸಂಯಮನವೆಳ್ಳ- |
ಪ್ಪಿರದು ಶ್ವಾಪ್ತನಿಷ್ಠಕರ್ಮದ ಬೆದರಿಕೆಯೆ ಯಿಲ್ಲೆ || ೪೭೫ ||

ಮಳೆಯ ವೂರದಿ ಹಳ್ಳ ಹರಿಯಲು |
 ನಿಲುವದೇನು ಪ್ರವಾಹ ಹರಳಿನ- |
 ಲೆಳೆಯೊಳಾಪರಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯುಲ್ಲಂಘಿಸನು ನಿಜದಿ ||
 ಕೊಳನು ವ್ರತನಿಯಮಗಳ ಮನದಲಿ |
 ತುಳದು ಬಿಡುವನು ಧರ್ಮವಿಧಿಗಳ |
 ಮುಳಿಸಿನಿಂ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿರೋಧಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾಡುವನು
 || ೪೨೬ ||

ಹೇಸನ್ನೆ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ |
 ಲೇಶವಾದರು ಪುಣ್ಯದಭಿರುಚಿ |
 ವಾಸವಾಗದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ಲಜ್ಜೆ ತೋರಿದಿಹನು ||
 ಘಾಸಿಸನು ಕುಲಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ದೂಷಿಸನು ಶ್ರುತಿಯಾಚ್ಛೆಯೆಲ್ಲವ |
 ನಾಶಿಸುವನೈ ಸತ್ಯನೀತಿಯ ಧರ್ಮವಾರ್ಗವನು || ೪೨೭ ||

ಹೋರಿ ತಿರುದುಂಬುವ ತೆರದಲಿ ತ- |
 ಯಾರಿ ಮಾಳ್ವನು ಮುರಿದು ವಿಧಿಯನು |
 ವಾರುತನು ಬೀಸಿದರೆ ಯುಂಟೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ||
 ನೀರ ಪಾಟವ್ವ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪಲು |
 ಔರಿ ಹಾಯ್ದುದು ಕಂಡಕಡೆಯಲಿ |
 ಬೀರಿದರೆ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸುಡುವುದು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ || ೪೨೮ ||

ಕುರುಡಿರುವ ಗಜಕೇರಿದರೆ ಮದ |
 ಯರುಡಗೆಡಿಪುದು ಕಂಡಕಡೆಯು |
 ಳ್ಲಿರುವುದಾಪರಿ ವಿಷಯವಾಸನೆಯೆಂಬ ಮದಗಜವ್ವ ||
 ನರನೆ ಯೊಲನಲ್ಲವನು ತಾವಾ ತಂ- |
 ದಿರಿಸುವರಲಾ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಾ- |
 ಪರಿಯಲಾಹೋರಿನುನು ಸಾಕುವರಾರು ಪ್ರೇಮದಲಿ
 || ೪೨೯ ||

ವೇರಿಮೇಲಿನ ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಪ್ರ- |
 ವೇಶ ಮಾಳ್ವರು ಸರ್ವರೂರೊಳು |
 ಕ್ಲೇಶ ಕೊಡುವನು ನೀತನಿಂಗಧಿಕಾರ ದೊರೆತಿರಲು ||
 ಲೇಸಿನಿಂ ವಾಣಿಯನು ಸುಲಿವೆರೆ |
 ಲೇಶವಾದರು ಭೀತಿಯಿರುವುದ |
 ಯೊಸುಪರಿ ಕಂಡಲತಿಯುಚ್ಚಾಸಕ್ತೆ ನೀಜವಲಾ || ೪೩೦ ||

[ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ಅನ್ಯರಾಗ್ಯಂ] ನರನು ಸಾಯುವ
 ತರದಿ ವಿಷಯದೊಳಾಶೆ ಬಿಡದಲೆ | ಮೊದಲು ತದನಂ- |
 ನಿರುತ ತಾಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಲಿಕ್ಕೆ ತೋರಿಸನು ||

ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸ್ವರ್ಗದಿ |
 ದೊರೆಯ ಬೇಕಾಪಿಷಯಸುಖಗಳು |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಕರ್ಮಾಚರಣವಾಪರಿಯ || ೪೩೧ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ್ವ |
 ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
 ನಿರುತ ಮಾಳ್ವನು ತಾನು ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗ ಹಗಲಿರುಳು ||
 ನಿರುತ ಮಾಳ್ವನು ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- |
 ನೆರಡನೆಯ ಪರಿ ಕನಸಿನಲಿ ಯಾ- |
 ದರು ಕಣಾ ತಾನರಿಯದಿರುವನಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವನು || ೪೩೨ ||

ದೃಷ್ಟಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತರ |
 ಭ್ರಷ್ಟರನುತಲಿ ಸ್ಥಾನ ಮಾಳ್ವನು |
 ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ಮುಟ್ಟಿದರು ತಾಂ ದೋಷವೆನ್ನವನು ||
 ಕುಷ್ಠರೋಗಿಯು ತನ್ನ ಕೊಳೆತವ |
 ಭ್ರಷ್ಟಕೈಯಿಂದನ್ನ ತಿರುವುದ- |
 ನಿಷ್ಪಸನುವನೆ ಹರ್ಷದಿಂದದರಿಂದ ತಿರುವನಲಾ || ೪೩೩ ||

ಹೋಸಿಕೆಯು ವಿಷಯೋಪಭೋಗದಿ |
 ವಾಸಿಸುವುದೆಂದರವ್ವ ಒಂದರು |
 ಹೇಸದಲೆ ತದ್ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಮಾದುವರು ||
 ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮದಿಚ್ಛೆಯು |
 ನಾಶ ಮಾಡರು ಕರ್ಮಫಲವ- |
 ಸ್ಥೇನುಪರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ವರ್ಣಿಸಲಿದನು ಕೌಂತ್ಯೇಯ || ೪೩೪ ||

ಕತ್ತಿಹೊತ್ತಿನ ಬಿನ್ನ ಮೇಲಕೆ |
 ಕತ್ತೆಗಂದೇರಿದರೆ ಕಾಲಿಂ |
 ಲತ್ತಿ ತಿಂದರು ಮೂಗಿನಿಂದಾ ರಕ್ತ ಸೋರಿದರು ||
 ಕತ್ತೆಗಂದದು ಬಿನ್ನ ಬಿಡುವುದ |
 ಮತ್ತೆ ಹಿಂಜಾಲಿಸುವುದಲ್ಲನೇ |
 ಲತ್ತೆ ಪೆಟ್ಟಿದು ಮತ್ತೆಗಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೪೩೫ ||

ವಿಷಯದುಪಭೋಗವನು ಬಯಸುತ |
 ವಿಷದ ಪರಿಣಾಮವನು ತಿಳಿಯದೆ |
 ವಿಷಯಲಂಪಟತನದಿ ಬಿಂಕಿಗೆ ಹಾರಿಬೀಳುವರು ||
 ವಸುಮತಿಯಲಾಮ್ಯಗಜಲವ ತಾಂ |
 ಕೃಷಿತಮ್ಮಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತೆ ಶೋಷುದು |
 ವಿಷನುತನವನು ನೋಡದಲೆ ಬಿಂಜಾಗಿ ಬಳಲುವುದು || ೪೩೬ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಹಿಡಿದು ಮರಣವು |
ಮುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯುವ ತನಕ ವಿಷಯದ |
ದುಷ್ಪವಾಸನೆಗಳಲಿ ಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗಿದರು ||

ಕೃಷ್ಣಕಡೆಗದು ಸಿಗದೆ ಮನದಲಿ |
ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು ಮುರಿವುದಾಯಿ |
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ನಷ್ಟವಹುದೈ ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮ || ೪೨೭ ||

ನಾಶವಾಗದಲಾಶೆಯದು ವಧಿ- |
ಲಾಷ ಹೆಚ್ಚುತ ಪೋಷುದಲ್ಲವೆ |
ಸಾಸನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನು ನಾನೆಂತ ಬಲ್ಲೆನಲಿ ||

ಭಾಷೆ ಸಾಲದು ಬಾಲತನದಭಿ- |
ಲಾಷ ತಾಯ್ತಂದೆಯರ ಪ್ರೇಮವು |
ಯೋಸಿತೆಯರ ಕಟಾಕ್ಷಪಾಶವು ಯಾವನದಿ ವಾರ್ಧ ||
ಹೇಸಿಕೆಯು ಸ್ತ್ರೀಯಾದಿ ಬರುತೆರಿ |
ಯಾಶೆಯೇವುದು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿದೆಯೆ |
ಯಾಶೆ ಸಾಯುವುದೆ ಯಾಶೆಯಜರಾವರವಲಾ ವಾರ್ಧ || ೪೨೮ ||

ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞನೆನುತಲಿ |
ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವ |
ನರನೆ ನೋಡೈ ಗರ್ವವೆಂಬುದು ವ್ಯಾಧಿರೂಪವಲಾ || ೪೨೯ ||

ಕುರುಡತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ- |
ನಿರದೆ ಲಾಲನ ಮಾಡು ತೆರದಲಿ |
ನರನು ತನ್ನಯ ಪುತ್ರವೌತ್ತರ ಮಾಡು ಮುದಿತನದಿ ||
ಇರುವನಾರೀಪರಿಯು ವಿಸೆಯಾ- |
ತುರನು ಕೇಳಿಬಾಸನಾಗರ |
ನರನೆ ನಾ ನಿನಗನ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆನು || ೪೨೯ ||

ನರನು ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ ತಾಂ ಧಿ- |
ಕೃರಿಸುವನಲಾ ಭೋಗಗಳನಾ- |
ಪರಿಯಲಾತನು ಸಹನಮಾಡನು ಪರಜನೋತ್ಕರ್ಷ ||
ಇರುವುದಾತನೊಳಲಿ ವಿದ್ಯೆಯು |
ದುರಿತರಾಶಿಯೆ ತುಂಬಿಹುದಲಾ |
ಪರಿಯ ನೋಡಲು ದೀಪದಂತಿಹವನನು ಪೋಷದಲಿ || ೪೩೦ ||

[ಅಹಂಕಾರಃ] ತಿಳಿದು ದೇಹವನಾತ್ಮನೆನುತಲಿ |
ತಿಳಿಗಡುಕ ಕರ್ಮವನು ಮಾಡುವನು |
ಗಳಿಗೆಯಲಿ ಕರ್ಮಾಚರಣದಿಂದಿಬ್ಬಿ ಹೋಗುವನು ||
ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಾದವಿಡುತಲೆ |
ಫಲನದರ ಪ್ರತಾಪದಿಂದಲೆ |
ಮೊಳಗುವನು ತದ್ಭಕ್ತನಾಪರಿ ಯುಬ್ಬುವನು ಮನದಿ || ೪೩೦ ||

ಆರುಹುವೆನು ನಾ ದೀಪಗುಣಗಳ- |
ನುರಿದು ಗುಣವನು ತಿಂದು ಬಿಡುವುದು |
ಹರಿಸುವುದು ಸ್ವೇಹವನು ಸುತ್ತಲು ಮನಿಯ ವಸಲಿವುದು ||
ಮರೆತು ನೀರಿನ ಹನಿಯು ಬೀಳಲು |
ಮರಳಿ ಛಡಧರಿಸುವುದು ಸಿಟ್ಟಿನ- |
ಲಿರಿನಲದ ಚಪ್ಪರದಿ ಮನೆಯನೆ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದಲಾ || ೪೩೧ ||

ನಾನು ವಿದ್ಯಾಶೀಲನೆಂಬಿ- |
ಮಾನ ವಯದಲಿ ತರುಣನೆಂಬಿ- |
ಮಾನ ಕುಲಸಂಪನ್ನನೆಂಬಿಭವಾನ ಮೆರೆಯುವುದು ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದೆಯುಬ್ಬರಿಸಿ ಮದ- |
ದಾನೆಯಿಂದದಿ ನಡೆವನಲ್ಲವೆ |
ಮಾಸುವನೈ ನನಗೆ ಯಾರು ಸಮಾನರಿಲ್ಲನುತ || ೪೩೧ ||

ನೊಂದಿ ಪೋಷುದೆ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲು |
ಬಿಂದುವಾದರು ಸುಡಲು ಹತ್ತಲು |
ಬಿಂದು ಮನೆಗಳ ಸಾಲನಾಲನು ಸುಟ್ಟುಬಿಡುವುದಲಾ ||
ಬಿಂದುವಾತ್ರ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವುದು |
ಮಂದರಾಚಲದಂತೆ ದೋಷವು |
ಬಂದು ಹತ್ತರ ಕೂಡಲುಷ್ಣವೆ ಕೊಡುವುದವರಿನುತ || ೪೩೨ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯಾರಿಹರು ವಿದ್ಯಾ- |
ವರರು ಗುಣಸಂಪನ್ನರೆನ್ನನು |
ಹೊರತು ನಾನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಲ್ಲರಿಗನುತ ಮನ್ನಿಸನು ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಕೆರದಿ ದೀಪದ |
ತೆರದೊಳಿರುವನು ಗರ್ವವೂರಿತ- |
ನರನು ಗುಣದೋಷಗಳ ನಾ ವಿತ್ತರಿಸಿದನು ನಿನಗೆ ||
ಸುರಸವೆನುತಲಿ ಹಾಲನಿತ್ತರೆ |
ಮರಳಿ ವಿಷಪರಿಣಾಮವಲ್ಲವೆ |
ನರಗೆ ವಿಷಮಾಹ್ನರದಿ ಪೀಡಿತನಾದವಗೆ ವಾರ್ಧ || ೪೩೩ ||

ಹಾಲನೆರೆದರೆ ಹಾವಿಗದರಿಂ- ।
 ದೇಳುವುದು ವಿವಮಾತ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಕಾಳಕೂಟದ ತೆರದಿ ವಿವವನೆ ವೋಕರಿಸುವದಲಾ ॥
 ತಾಳುವನು ಮುಕ್ತರವನನ್ನಗು- ।
 ಕಾಳಗಳ ನಿಂದಿಪನು ಬಹು ಹೀ- ।
 ಯಾಳಿಸುವನನ್ನರನು ತವದಿಂ ಗರ್ವಭರಿಯುಹನು ॥ ೪೯೭ ॥

ಅಂತ್ಯಜನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಪದ ।
 ಬಂತನುತ ಮರ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ ।
 ಸಂತಸದೊಳಿಗರನು ಖಂಬವ ನುಂಗಿದಂದದಲಿ ॥
 ಎಂತು ಲಟ್ಟಣಿ ಬಗ್ಗುವುದು ಆದ- ।
 ರಂತೆ ತಲೆಯನು ಬಾಗಿವನಲಾ ।
 ಯೆಂತು ದಯೆಯಿಂ ಬೆವರು ಬರುವುದು ಘಟ್ಟ ಕಲ್ಲವನು ॥ ೪೯೮ ॥

ಸರುಪ ಕಚ್ಚಲು ಗಾರುಡಿಗನದ- ।
 ಕಿರದೆ ಮಂತ್ರವ ಹಾಕಲಾವಿಸ ।
 ಹರಿಯಲಾರದು ತ್ರನುವೆ ವ್ಯರ್ಥವ ನೋಡಲಾಬರಿಯು ॥
 ಇರುವುದಾಪರಿ ನೋಡಹಂಕೃತಿ ।
 ಮೆರೆವುದೈ ಯೆದೆ ಯುಬ್ಬರಿಸುತಲೆ ।
 ಹಿರಿಯನೊವನೆ ತಾನು ಕಿರಿದೀ ನಿಜಲ ಜಗವನುತ ॥ ೪೯೯ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿಯು ಯಾರೊಳು ।
 ಯಿರುವನಾತನೆ ಜಗದಿ ನೋಡಲು ।
 ಮೆರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೇ ಯವನು ॥
 [ಜನ್ಮಾದರ್ಶನಂ] ನರನು ಯಿಂದಿನ ನರಜನುಮದಲಿ ।
 ದೊರಕಿರುವ ಬುನೆ ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ।
 ಪರಿವರಿಯು ಸಂಪತ್ತಿ ಸುಖವಿವಿಗಳನೆ ನೆನೆವನಲಾ ॥ ೫೦೦ ॥

ಚೋರನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಕೆನುತ ವಿ- ।
 ಚಾರವಿಲ್ಲದೆ ಗಂಟೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ।
 ಚೋರನಾವ್ಯಾಪಾರ ಮೊಳ್ಳನೆ ಗಂಟೆ ತಿರುವನಲಾ ॥
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಕೃತಘ್ನನಿಂಗುಪ- ।
 ಕಾರ ಮಾಡಲು ಲಾಭ ಬರುವುದೆ ।
 ಯಾರಭಿಸಿದರೆ ತುತಿಯು ನಿರ್ಲಜ್ಜನಿಗೆ ಫಲವೇನು ॥ ೫೦೧ ॥

ಕೆಟ್ಟ ನಾಯಿಯಿದೆಂದು ಕಿವಿಗಳ ।
 ಸುಟ್ಟು ಬಾಲವ ಕಡಿದು ಹೋರಗದ- ।
 ನಟ್ಟಿದರು ನೋವಿಂದ ಬರುವುದು ತಿತಿರಿಗಿ ಮನೆಗೆ ॥

ಘಟ್ಟಕಪ್ಪೆಯು ಸರ್ಪ ಬಾಯೊಳ- ।
 ಗಿಟ್ಟು ನುಂಗುವ ವೇಳೆಯಲಿ ತದ- ।
 ಭ್ರಷ್ಟಕಪ್ಪೆಯು ನೋಡವ ನುಂಗುವ ಯತ್ನ ಮಾಳ್ವದಲಾ ॥ ೫೦೨ ॥

ತನ್ನ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯೋನು ಯೆಂಬುವು- ।
 ದನ್ನ ಕಪ್ಪೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡದು ।
 ತನ್ನ ನವದ್ವಾರಗಳು ಸಂತತ ಸೂಸುತಿರುವವಲಾ ॥
 ಎನ್ನುತ್ತೀಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನರಿಯದೆ ।
 ಬಿನ್ನತನ ಮನದಿಂದಲಟ್ಟುತ ।
 ವರ್ಣಸುಖಸಂತೋಷದಿಂ ಗುರುಕಿಡುತ ಮಲಗಿಹನು ॥ ೫೦೩ ॥

ಮಾತೆಯುದರದ ಕುಹಕದಲಿ ತಾಂ ।
 ಭೀತಿಯಿಂದೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ।
 ಮೂತ್ರವಿಷ್ಣಾದ್ಯಾರದಲಿ ಒಳಲಿರುವ ತಾಪಗಳ ॥
 ಭೂತಳದಿ ಜನಿಸಿದರೆ ಮರೆಯುವ- ।
 ನಾತ ತದನಂತರದಿ ತನ್ನಯ ।
 ಮೂತ್ರಮಲದಲಿ ತೋಲುತ್ತಿದ್ದರು ಹೋಲಸನರಿಯನಲಾ ॥ ೫೦೪ ॥

ಹೇಗೆ ಹಿಂದೆನು ನರಜನುಮದಲಿ ।
 ಹೇಗೆ ಬೇವನಕ್ರಮವ ಮಾಳ್ವನು ।
 ಹೇಗೆ ಬರುವುದು ಜನ್ಮ ಮುಂದೆಕೆ ತಾಪವೇನಿಹುದು ॥
 ಈಗಲದರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ ಸ- ।
 ರಾಗದಿಂದೀತಾಪ ತವ್ವವ ।
 ಲೋಗವಾವುದು ಮನದಿ ಬಾರದು ಕೇಳಿಚಾರವಿದು ॥ ೫೦೫ ॥

[ಮೃತ್ಯೋರದರ್ಶನಂ] ಮೃತ್ಯು ತನ್ನಯ ಹಿಂದೆ ಬಿನ್ನನು ।
 ಹತ್ತಿರುವುದೆನುತವಗೆ ಯೋಚನೆ ।
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಬರಲಾರದಲ್ಲಾ ಯಾವನದಿ ನೋಡೆ ॥
 ನಿತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ತನುಮೆನುತ ಸ- ।
 ಬುತ್ತ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲೆ ।
 ಮೃತ್ಯುವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವರ್ತನ ಮಾಳ್ವನೈ ಯವನು ॥ ೫೦೬ ॥

ಒತ್ತಿ ಹೋಗದು ನೀರ ಹೋಡವೆ- ।
 ನುತ್ತುಲದರೊಳಗಿರುವ ವಿದನು ಸ- ।
 ಮತ್ತವದರೊಳಗಿರುವವೈ ಸಂತಸದಿ ಹೋಡದಲಿ ॥
 ಚಿತ್ತವೋಹಕವಾದ ಗಾಯನ ।
 ದತ್ತ ಲಕ್ಷವನಿತ್ತು ಬೇಡನು ।
 ಯೆತ್ತ ಹಾದುವನತ್ತ ಮೃಗಗಳು ಉಭವಾಗುವವು ॥ ೫೦೭ ॥

ವಿೂನು ಗಾಳದ ಮಾಂಸಖಂಡವ |
ತಾನು ಲೋಭದಿ ನುಂಗಿಯದರಿ |
ಹಾನಿಗಾಮಂತ್ರಣವ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದಿ ||
ಏನಹೇಳಲಿ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯು |
ತಾನು ನುಂಗಲು ಮರಣ ಬರುವುದು |
ಯೋನಿಧಾನವನರಿಯದಲಿ ಹಾವ್ಯದು ಪತಂಗವಲಾ ||೫೦೮||

ಹಿಡಿದು ಬಿಂಕಿಯು ಮನೆಯ ಸುಡುವುದು |
ಜಡಭರತಗದು ತಿಳಿಯದಲಸತಿ |
ಹಿಡಿದ ಹೋರಗೋಡದವ ಮನೆಯಲಿ ಸುಟ್ಟುಹೋದಂತೆ ||
ಒಡಿಸಿದನ್ನ ದಿ ವಿಷವ ಕಲಿಸಿದ- |
ರೋಡನೆ ತಿಳಿಯದೆ ತಿಂಬ ತೆರದಲಿ |
ಜಡಮತಿಯು ಶಾಂತಿಳಿಯಲಾರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಾಗಿ ||೫೦೯||

ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಜೀವರೂಪದಿ |
ಮೃತ್ಯು ತಾನಡಗಿರುವನೆಂಬುದು |
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯನು ವಿಷಯಸುಖದುಪಭೋಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ನಿಕ್ಕ ದೇಹದ ವೃಷ್ಟಿಯನು ದಿನ |
ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಬಿಳಿಸುತಿರುವನು |
ನಿಕ್ಕ ಶಾಶ್ವತ ವಿಷಯನೌಖ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿ ಪನು || ೫೧೦ ||

ಆರಿಯನಾತನು ಕುಲಕಳಂಕನು |
ಹರುಷದಲಿ ವೇಶ್ಯಾತರುಣಿ ನಿಜ |
ಮನೆವ ತನು ಮನೆ ಧನವನರ್ಪಿಸುತಿರುವ ಕಾರಣವ ||
ಪರವುರುಷನನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯೋ- |
ಳರಿಸಿ ಸುಖದಿಂ ಸುಲಿಯ ಬೀಕಿಲ- |
ತೆರದ ದುರ್ವಾಸನೆಯಲ್ಲವೆ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವೆ || ೫೧೧ ||

ದಾರಿ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಗತಿಪಟು |
ಚೋರ ಸಂಗತಿಸಿದರೆ ಪ್ರೇಮವ |
ತೋರಿವನಲಾ ಮಿತ್ರನೋಲಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ||
ದಾರಿಯಲಿ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಿ |
ಹಾರಿ ಮೈಯಲಿ ಕೊರಳ ಹಿಸುಕುವ |
ಚೋರನಲ್ಲವೆ ವಿಷಯಸಂಗತಿ ಯೂಪರಿಯಿ ಪಾರ್ಥ ||೫೧೨||

ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಗೆ ಸ್ನಾನ ಹಾಕಿ ಪ್ರ- |
ಸನ್ನತೆಯ ಪೂಜಿಯನು ಮಾಳ್ವುದು |
ಮಾನ್ಯವೇನೈ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುವೆಲ್ಲ ಗೊಂಬೆಗಳೆ ||

ಪೂರ್ಣಬರಲು ಜಲೋದರವು ಕೇಳೆ |
ಕಣಿಗವ ತೋರ್ಪನು ಸುಪ್ತಷ್ಟನು |
ಮುನ್ನ ನೋಡಲು ಮೃತ್ಯುವವಗೆ ಸಮೀಪ ಬಂದಿಹುದ ||೫೧೩||

ಧರೆಯೊಳಾಹಾರದಿ ವಿಹಾರದೋ- |
ಳಿರುವನಾವನು ತತ್ತರನು ನರ- |
ನರಿಯನಾತನು ಮೃತ್ಯು ಬಿನ್ನಿನೋಳಹನೆನುತ ಮನದಿ ||
ನರನ ಶೂಲದ ಕಡೆಗೆ ವೋಯ್ದುತ- |
ಲಿರಲು ತಾನೇ ವೋಡಿ ಹೋದರೆ |
ಬರುವನದರಿಂ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಮೃತ್ಯು ಹತ್ತರಕೆ || ೫೧೪ ||

ವೃಷ್ಟಿಯನು ವರ್ಧಿಸಿ ಶರೀರದಿ |
ಭೃಷ್ಟವಿಷಯಾತುರತೆಯೇರಲು |
ಛಿನ್ನವನನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇರತ್ತ ಬರುಬರುತ ||
ಮೆಟ್ಟುಮೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮನೆ |
ಮುಟ್ಟುತಿಹನು ಸಮೀಪಕಾಗಿಂಬಿ |
ಯಿಷ್ಟ ತತ್ತ್ವವನರಿಯದಾತನು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವನು || ೫೧೫ ||

ಕಾಲನಾಪರಿ ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಗೆ |
ಬೀಳುವನು ಹತ್ತರಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಲೀಲೆಯಿಂದವ ಕೈಯ ಹಿಡಿದರೆ ಘಾತವಾಗುವುದು ||
ಹೇಳಲೇನದನುಷ್ಟ ನಿರಲಿ |
ಬೀಳಲಾಕ್ಷಣ ಕರಗಿಪೋವುದು |
ಕಾಲನಾತರ ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ದೇಹ ಕರಗುವುದು || ೫೧೬ ||

ಆರಿಯನಲ್ಲ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- |
ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
ಪುರುಷ ವಯದಲ್ಲೇರುವಂದದಿ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಮರಣಗೃಹಕೆ ಸಮೀಪ ಬರುವನು |
ಯಿರುವನೈ ವಿಷಯಾಂಧನಾತನು |
ಕುರುಡನಂದದಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಮರಣ ಕಾಣನಲಾ ||೫೧೭||

ನರನೆ ಕೇಳಿತೆರದ ಪುರುಷನು |
ಮೆಲೆವನೈ ಯಜ್ಞಾನರಾಜ್ಯದೋ- |
ಳರಸನಂದದಿ ನೋಡು ನಿಶಿಸಂತಯದ ವಾಕ್ಯವಿದು ||
[ಜರಾಯಾ ಅದರ್ಶನಂ] ನರನೆ ಕೇಳಿ ವಯೋಭರದಲಾ- |
ಮರಣದ ವಿಚಾರವನು ಮಾಡದೆ |
ಪುರುಷನೆಂತಹನೆಂದು ಪೇಳಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ನಿನಗೆ || ೫೧೮ ||

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
 ಜರೆಯು ಬರುವುದೆನುತ್ತ ಮನದ- ।
 ಲ್ಲರಿಂನಲ್ಲಾ ನೋಡು ತಾರುಣ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯು ॥
 ಗಿರಿಪ್ರಾತದ ಶಿಖರದಿಂದಲಿ ।
 ಯುರುಳೆ ಗಾಡಿಯು ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದರೆ ।
 ಯಿರುವುದೇನವಕರವು ಗತಿ ಮುಂದೇನು ಬಹುದೆಂದು ॥೨೧೯॥

ತರುಣನಾಪರಿ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ।
 ವಿರಸಾರ್ಥಕೃದಲಿ ತನ್ನಯ ।
 ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಬರುವುದೆಂಬುದನರಿಯಲಾರನಲಾ ॥
 ನೆರೆಯು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಹಳ್ಳಕೆ ।
 ಬರಲು ದಾಟಲು ಬಿಡುವುದೇನನು ।
 ಭರದ ವೇಗದಿ ಹರಿವುದದರ ಪ್ರವಾಹವಾತೆರದಿ ॥ ೨೨೦ ॥

ಕೋಣಗಳ ಜೂಜಾಟವೇರಲು ।
 ಮಾನವರ ಹತ್ತರಕೆ ಬಿಡುವುವೆ ।
 ಜೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ತರುಣನ ಮದ ವಿರಾಜಿವುದು ॥
 ತ್ರೀಣವಹುದು ಶರೀರಶಕ್ತಿಯು ।
 ಹಾನಿ ಬಹುದೈ ದೇಹಕಾಂತಿಗೆ ।
 ಗೋಣು ಬಹುಕಂಪಾಯನಾನಕೆ ತಾಳುದೈ ನಿಜದಿ ॥೨೨೧॥

ಬೆಳ್ಳಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಗಡ್ಡವು ।
 ಯಿಲ್ಲವಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಹೇಳುವು- ।
 ದಲ್ಲವೇ ಮುಖ ಕಂಪಿಸುವುದೀತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನೋಡಲೀಸ್ಥಿತಿ ।
 ಯೆಲ್ಲ ಬಂದರು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
 ಯಿಲ್ಲಗಳೆವನು ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ದುಃಖದನುಭವವ ॥೨೨೨॥

ಕುರುಡನಿಗೆ ಮುಂದಿರುವ ಖಂಒವು ।
 ತಿರದಲವ್ಯಳಿಸುವ ವರೆಗೆ ಬಹು- ।
 ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ನಡೆವನಲ್ಲವೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಲೆ ॥
 ಮರದ ಮೇಲಿಂ ಬಿದ್ದ ನೀರಲ- ।
 ನೆರಡನೆಯ ನರ ತನ್ನ ಬಾಯೊಳ- ।
 ಗಿರಿಸಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವುದು ॥ ೨೨೩ ॥

ತಾನು ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ಬಾಯೊಳು ।
 ಸಾಸುರಾಗದಿ ಹಾಕಲಾರನು ।
 ಜೋಣಿಯಲ್ಲೀತೆರದಲಿಹುದಾಲಸ್ಯಲಕ್ಷಣವು ॥

ಈ ನಿಧಾನದ ಮಾನವನು ತನ್ನ ।
 ಗೇನು ಬೇಕೆಂಬುದನು ತಿಳಿಯದೆ ।
 ಹಾನಿಮಾಳ್ವನು ತನ್ನ ವರತಾರುಣ್ಯಕಾಲವನು ॥ ೨೨೪ ॥

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಜ್ಞನು ।
 ಯಿರುವನಜ್ಞಾ ನ್ವರೂಪನು ।
 ನರನೆ ನಿನಗಿದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
 [ವ್ಯಾಧ್ಯದರ್ಶನಂ] ತರುಣ ನಿಜತಾರುಣ್ಯಭರದಲಿ ।
 ಕುರುಡಕುಂಟರ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
 ಭರದಿ ಹೀಯಾಳಿಸುವನಾಕೊರತೆಗಳನನುಕರಿಸಿ ॥ ೨೨೫ ॥

ಮುಂದೆ ತನ್ನಗೀಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ ।
 ಮಂದಿ ತನ್ನಗಾಪರಿಯು ಮಾಡುವ- ।
 ರೆಂದು ಬಾರದು ಮನದಿ ಗರ್ವದೊಳುಜ್ಜಿ ಹೋಗುವನು ॥
 ಮುಂದೆ ಮೃತ್ಯುವು ಬಿನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ।
 ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದರ ಚಿಹ್ನವು ।
 ಬಂದಿರುವ ವಾರ್ಧಕ್ಯವೆನುತ್ತಲಿ ತಿಳಿಯುವೈ ಮೂರ್ಖ ॥ ೨೨೬ ॥

ಬಿಡನಲಾ ತಾರುಣ್ಯಚೇಷ್ಟೆಯು ।
 ಪೊಡವಿಯುಲ್ಲಜ್ಞಾನದಾಗರ ।
 ಜಡಭರತನವನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ನಾ ನಿನಗೆ ॥
 ಸಡಗರದೊಳಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- ।
 ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳೈ ।
 ಕೆಡುವನವ ತಾರುಣ್ಯವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯು ॥ ೨೨೭ ॥

ಆಡವಿಯಲ್ಲೆತ್ತೊಂದು ಮೇಯುತ ।
 ಸಡಗರದೊಳಿರಲದನು ಹುಲಿ ಬಂ- ।
 ದೊಡನೆ ಹಿಡಿದರೆ ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿಂ ತಪ್ಪಿಸುವ ಭರದಿ ॥
 ಒಡನೆ ಯೆತ್ತೊಡಿದಿರು ಮರುದಿನ- ।
 ವೆಡೆಬಿಡದೆ ಮೇಣಾಳ್ವೆ ಬರುವುದು ।
 ಕೆಡುವುದೊಂದಿನವಾತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೌಂತೇಯು ॥ ೨೨೮ ॥

ವಿತ್ತರಾತಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಗನ ।
 ವಸ್ತ್ರಿಯಿರುವುದೆನುತ್ತ ಮಾತಿದು ।
 ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಮಾನಿಸದಲದನು ॥
 ಎತ್ತಿ ವಿತ್ತದ ನೊತ್ತ ತಂದರ- ।
 ಸತ್ಯವೀಮಾತೆಂದು ಪೇಳ್ವನು ।
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀತೆರದಿ ವಿಶ್ವಾಸದಲಿ ಕೆಡುವನಲಾ ॥ ೨೨೯ ॥

ಬಾರದರೆ ಕೆಲದಿವಸ ರೋಗವು |
 ಬಾರದೆಂದಿಗು ರೋಗವೆಂದು ಮಿ |
 ಚಾರದಿಂದಲಿ ಹಾಳು ಬಾಯಿಯಲಿರದೆ ಬೀಳುವನು ||
 ವೈರಿ ಮುಗಿಹನೆಂದು ತೋರಲು |
 ವೈರವಳಿದುದು ಯೆನುತ ತಾನು ಮಿ |
 ಚಾರ ಮೂಳ್ದುದು ಸಹಜವೇ ಕೇಳಾತ್ಮಭಾತಕವು || ೫೩೦ ||

ವೈರಿ ಬಾಗ್ಯತನಾದರವ ಪರಿ |
 ವಾರಸಹಿತಲೆ ಮೇಲೆ ಬರೆ ಸಂ |
 ಹಾರಮಾಡದೆ ನಿಲುವನೇನೈ ವೈರ ನಾಧಿಸನೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಾತೆರದಿ ತನಗೆ ಮಿ |
 ಹಾರವಾಹಾರಾದಿ ಸರ್ವವು |
 ಸೇರಿಹುವು ವಾರ್ಧ್ಯಕ್ಕುದಲಿ ಮೇಲೇನು ಭರವಸವು || ೫೩೧ ||

[ದುಃಖಾಡರ್ಶನಂ] ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ಧನ ಕನಕಬಹು |
 ವೊಡವೆ ವಸ್ತು ಸಮಸ್ತ ಸೌಖ್ಯವು |
 ಯೆಡೆಬಿಡದಲಡಿಗಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತ ಬರಲು ಕೌಂಶೇಯ ||
 ವೊಡವಿಯುಲಿ ಮದವೇರಿ ಕಣ್ಣುಗ |
 ಕೊಡೆದು ಹೋಗಿಹ ಪರಿಯಲಾತನು |
 ಗಡಬಡಿಸುವನು ಮೂತನಾಡಲು ಹೆಮ್ಮೆ ಒರುವುದಲಾ || ೫೩೨ ||

ತರುಣಿವೃತ್ತಾದಿಗಳ ಲೋಕದೊ |
 ಕಲೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಲು |
 ಬರುವುದಗಣಿತ ದುಃಖವೆಂಬುದನರಿಯಲಾರನಲಾ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಿಂದ್ರಿಯಕೆ ಸರ್ವಕೆ |
 ನಿರುತ ಸ್ವೈರಾಚರಣ ಕೊಡುವನು |
 ಯಿರುವನಾತನು ವಸುಮತಿಯೊಳಬ್ಬಾನರೂಪನಲಾ || ೫೩೩ ||

ನರನು ಕೇಳುತ್ತಾರ್ಯುಭರದಲಿ |
 ಸಿರಿಯ ಮದದುವೈನಲಿ ನೋಡೈ |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ನೇನಾಸ್ತನೇನೈ ನೋಡದಲಿ ||
 ಭರದೊಳುಪಭೋಗಿಪನಲಾ ಕಂ |
 ದೇಯನಲಾ ದುಷ್ಟಶಿಷ್ಟವ |
 ಸರಿಯನಲಾ ಫಲವನಿಷ್ಟಾನಿಷ್ಟವಾಗುವುದು || ೫೩೪ ||

ಮಾಡಲಾರದ ಸಂಗತಿಯು ತಾಂ |
 ಮಾಡಿ ಬಿಡುತಿಹನಾಡಲಾಗದ |
 ಗೂ ಧತತ್ತ್ವವನಾಡಿಬಿಡುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ||

ನೋಡಲಾಗದ ವಸ್ತುಗಳನವ |
 ನೋಡಿ ಬಿಡುವನು ವಿಸ್ತರವ ನಾ |
 ನಾಡಲಾರೆನು ವಿಧಿನಿರ್ವೇಧವ ನೋಡಲಾರನಲಾ || ೫೩೫ ||

ಹೋಗಲಾರದ ಸ್ಥಳಕೆ ಹೋಗುತ |
 ಸಾಗಲಾರದ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿ ಸಿ |
 ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ ವಿಷಯ ಗ್ರಹಿಸುವನೇನಹೇಳುವೆನು ||
 ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ಸಂಗ ಮಾಳ್ವನು |
 ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಹಾದಿ ಹಿಡಿವನು |
 ಯೋಗ್ಯವಾವುದಯೋಗ್ಯವಾವುದ ನೆನಸನ್ನೆ ಮನದಿ || ೫೩೬ ||

ನರನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ಮಾಳ್ವನು |
 ದುರಿತ ಒರುವುದೊ ಸುಕೃತ ಬರುವುದೊ |
 ಅರಿಯಲಾರನು ಕ್ಷಣಿಕಸುಖವನು ಬಯಸುತಿರುವನಲಾ ||
 ನರಕಯಾಗತನೆ ಬರುವುದೆಂದೀ |
 ಪರಿಯ ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದು |
 ತಿರುಗಲಾರದು ಮನದಿ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಫಲವಾಕ || ೫೩೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಧರ್ಮಭ್ರಷ್ಟನು |
 ದುರಿತಕಾರಕಸಂಗದಿಂದಲೆ |
 ಬರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನವಿಸ್ತಾರವು ಕಣಾ ಜಗದಿ ||
 ಬರುವುದುತ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದಲೆ |
 ಸೆರಗ ಹಿಡಿದಾ ಜ್ಞಾನಿವುರುಪರ |
 ನಿರದೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನವಂಕದಿ ದೂಡಿ ಬಿಡುವುದಲಾ || ೫೩೮ ||

ಮರಳಿ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭಾವದ |
 ಲರುಹುವೆನು ಅಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ |
 ವಿರುವುದೈ ಬಹುಪರಿಯಲಿದು ಜಗದೊಳಗೆ ವಿಸ್ತೃತದಿ ||
 [ಅಸಕ್ತಿ] ಅರಳಿರಲು ಹೊಸದಾಗಿ ತಾವರೆ |
 ಯಿರುವದದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಭೃಂಗ |
 ಕೈರುವುದಾಪರಿ ಪ್ರೀತಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ಮೂಢನಿಗೆ || ೫೩೯ ||

ಠವಿಮತ್ತಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ |
 ದೂರಕಿರಲು ದೂರಕ್ಕೆ ಪೋವುವೆ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲೆಯೆ ಸಕ್ಕರೆಯನುಪಭೋಗಿಸುವ ಭರದಿ ||
 ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಮೂಢ ತನ್ನಯು |
 ತರುಣಿಯಲಾ ಸಕ್ಕರನಿರುವನು |
 ಹೊರಗೆಬರುವುದೆ ಕಪ್ಪೆ ನೀರಲಿ ಸುಖದೊಳಿರುವುದಲಾ || ೫೪೦ ||

ನೋವು ಸಿಂಹಳದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ .
 ಲೋಗಿ ಹೋದರು ಬಿಡುವುದೇನದ .
 ಮನವು ಕೇಳಾತೆರದಿ ಮನೆಮಾರಿನಲಿ ತಂದಿಡಲು ||
 ಕ್ಷಣವದಾದರು ಬಿಡದೆ ಯದರಲಿ |
 ಮನವನಿಡುವವನಚ್ಚ ನಲ್ಲವೆ |
 ಕೊನೆಗೆ ಸತ್ತರದೇನ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲಿ ವಾರ್ಧ ||೫೪೧||

ಬರುವನೈ ಹಾವಾಗಿ ತನ್ನಯ |
 ಪರಮಪ್ರೇಮದ ಮನೆಯೊಳಿರುವನು |
 ತರುಣಿ ತನ್ನಯ ಪ್ರೇಮವಾತ್ರನನವ್ವುವಂದದಲಿ ||
 ಅರಮನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗುಡಿಸಲ .
 ನರಿತು ಪ್ರೇಮವ ಮಾಧ್ವನೈ ಮಧು .
 ಕರಗಕಾಮಧುರಾಂತಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವತೆರದಿ || ೫೪೨ ||

ಒರಲು ಕೇಳಾರ್ಥಕ್ಕನವರೊಳು |
 ತರಕನೋವನೆ ಪ್ರೇಮವಾತ್ರನು |
 ಯಿರಲು ನೋಡಾಮಗನ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಸ್ತೀತಿಸರು ||
 ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಪ್ರೇಮ ಮನೆಮೇ .
 ಲರುವುದದನಾನಂತು ಹೇಳಲಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳಾತನು ಕಣಾ ಅಚ್ಚರ ತಿರೋಮಣಿಯು ||೫೪೩||

[ಪುತ್ತಾದಿಷು ಅಭಿಷ್ಯಂಗಃ] ತರುಣಿಯಲಿ ಒಲು ಪ್ರೇಮ
 ನಿರಸನೈ ಯನ್ನತ್ತ ಜಗದೊಳ- ವಿರಿಸುವ- |
 ಗಿರುವುದೊಂದೇ ಸ್ತೀಯನುತ ತಮಮನವನರ್ಪಿಸುವ ||
 ಬರುವ ಕಾರಣವೇನು ಜಗದ- |
 ಭಿರುವುದೇನು ಪುರುಪಾರ್ಥ ಬೇವದಿ |
 ತರುಣಿಲಂಪಿನನಿರಿಯನಲ್ಲಾ ಮೂಢನಚ್ಚಾನಿ ನಿಜ || ೫೪೪ ||

ಸಿದ್ಧಸತ್ತರೂಪನೆಗೆ ಚಿತ್ತವು |
 ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನವಾಗಲು |
 ಒದ್ದನಾಗನು ಸರ್ವವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಜಗದೊಳವ ||
 ಬದ್ಧಚಿತ್ತನು ಸ್ತೀಯೋಳಾಗಲು |
 ಶುದ್ಧನಿರ್ವಿಚ್ಛಿತ್ಯನಾತಗೆ |
 ಸದ್ಗುಣೋಡವೆಂದು ಯಿರದು ಲಾಭಾದಿಕವ್ಯ ಮೊದಲಿರದು
 || ೫೪೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳಗ್ಗಾರಿಯ ಕೈಯೊಳ- |
 ಗಿರುವ ಹಗ್ಗವು ಕುಣಿಸಿದೊಳ ವಾ- |
 ನರವು ಕುಣಿವುದು ಪಟ್ಟ ಭಯದಿಂದಲಿ ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ||

ತರುಣಿಯಾಮು ಕುಣಿಸಿದಂದದಿ |
 ಭರದಿ ಕುಣಿವನು ಪ್ರಿಯನಲ್ಲವೆ |
 ತರುಣಿ ಮೂಗಿಗೆ ದೋರವನು ಹಾಕಿಹಳು ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೫೪೬ ||

ದುಷ್ಟಕೃಪನು ತನ್ನ ದೇಹಕೆ |
 ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳ ಕೊಡುತಲಿ |
 ಯಷ್ಟವಿತ್ತರ ಗೋಣ ಮುರಿಯುತ ದ್ರವ್ಯಸಂಯವ ||
 ಕಷ್ಟದಿಂ ಮಾಡುವನು ತಾಂ ರವೆ- |
 ಯಷ್ಟ ದಾನವ ಮಾಡನೈ ಮೇಣ |
 ಕಷ್ಟವನ್ನ ತಿಶಯದಿ ಕೊಡುತಿದನಾಪ್ತನೆಂಬರಿಗೆ || ೫೪೭ ||

ಪರಿಯಾದಾದರು ತರುಣಿ ಹೇಳಿದ |
 ತೆರದಿ ಕುಣಿವನು ವಿಷಯದಿಕ್ಕಿಯು |
 ನರಿಗೆಗೆಯಾದರು ಕಣಾ ಒಂಧಿಸನು ಸ್ತೀಯೋಡನೆ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಾದ್ರವ್ಯಸಂಚಯ |
 ಪರಿಯು ಪೇಳಿಸು ಹೀಗೆ ವೆಂಚಿಸು- |
 ತಿರುವನೆನುತಲಿ ನಿನಗೆ ಕೇಳೆ ಲಕ್ಷವೂರ್ವ ಕದಿ || ೫೪೮ ||

ಮಲೆವನೈ ಯಾರಾಧ್ಯರೈವತ |
 ಗುರುವ ಸನಿಮಾತಿನಲಿ ವಂಚಿಸಿ |
 ಹಿರಿಯ ತಾಂತ್ರುಂದೆಗಳ ಪೇಳಿಸು ಹಣವೆ ಯಲ್ಲಿಸುತ ||
 ತರುಣಿ ಮಾತ್ರವೆ ಹೇಳಿದಂದದಿ |
 ತರುವನೈ ಭೋಗಾರ್ಥ ವಸ್ತುವ- |
 ನರಿಗೆಗೆಯಾದರು ವಿಲಂಬವ ಮಾಡ ಶರವಲಾ || ೫೪೯ ||

ಭಕ್ತನೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಭವಿಸನು |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನ್ನಾರಾಧ್ಯರೈವತ |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಸ್ತೀಯನಾತೆರದಲ್ಲಿ ಭವಿಸನಲಾ ||
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೌಲ್ಯವಿರತಿಕ- |
 ವಸ್ತುಗಳ ಸ್ತೀಗಾಗಿ ತರುವನು |
 ಮತ್ತಿತರರಿಗೇನ ಕೊಡುವನು ಹೊಟ್ಟಿಗೋಸುಗನೆ || ೫೫೦ ||

ತರುಣಿಯಲಿ ಪರ ಸಹಜ ರೌಪಿಯು |
 ನಿರಸಲವನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುವುದು |
 ತರುಣಿಯಾಚ್ಚಿಯ ಬೀರೆ ವರ್ತನ ಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ||
 ಮರುಗುವನು ಕಲ್ಪಾಂತ ಒಂದಿಹ |
 ತೆರದಿ ನೋಡಾನಾಗತವಭವ |
 ನರರು ಮುರಿಯರು ನಾಗವಿಜ್ಜಿಯ ಭೀತಿಯಲಿ ವಾರ್ಧ ||೫೫೧||

ಧರೆಯಲಾಸರಿ ಸ್ತ್ರೀಯ ಭೀತಿಯು |
 ಲರದಿ ಸ್ತ್ರೀಮುಖಶಬ್ದ ರ್ಪಾಲಿಸು |
 ನರರೆ ಮೂಢಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೆ ದೈವತ ಲೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ತರುಣಿ ಪ್ರೇಮದ ಪಾತ್ರಕಾಗಲು |
 ತರುಣಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು |
 ಯರುವರತಿತಯ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು ನೋಡು ಕೌಂಟೇಯ || ೫೫೨ ||

ತರುಣಿಗಿರುತಿಹ ನೆಂಟರಪ್ಪರು |
 ಯರುವರವನಿಗೆ ಪ್ರೇಮಪಾತ್ರರು |
 ಮೆರೆವನ್ನೆ ಸ್ತ್ರೀಲಂಪಟನೆ ಯಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು ||
 [ಅಸಮಚಿತ್ತತ್ವಂ] ಶರಧಿಯುತ್ಕೃಷ್ಟೇಕ ಧರಿಸಲು |
 ತೆರೆಗಳೆಳ್ಳುವು ಗಿರಿಗಳಂದದಿ |
 ಶರಧಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧಿರ್ಧ ನೌಕೆಯು ಕುಣಿವುದಾತೆರದಿ ||೫೫೩||

ಉಷ್ಣವಸ್ತುವು ದೋರಕಿರಲು ಸಂ |
 ತುಷ್ಟಿಯೊಂ ಸುಖಶಿಖರಕೇವನು |
 ನಿಷ್ಪವಸ್ತುವು ಸಿಗಲು ದುಃಖದೋಷಪ್ಪಳಿಸುವನಲಾ ||
 ಶಿಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ |
 ಗೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಕೇಳು ಲೋಪರಿ |
 ಯುಷ್ಣಲಾಭಾಲಾಭಹಿಂತೆಗೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ || ೫೫೪ ||

[ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣೀ ಭಕ್ತಿಶಿ] ನರನು ಮಾಡುತಲೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ
 ಧರಿಸುವನು ಫಲದಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ | ಯು |
 ಹೊರಗೆ ಒಹಳ ವಿರಕ್ತಿ ತೋರಿಪನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಧರಿಸುವನು ಮನದೊಳಗೆ ಓತ್ತದ |
 ಪರಮವಾಣಾವಾಶಪೆತ್ತವ |
 ತರುಣಿ ತಾಂ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರೇಮವನು || ೫೫೫ ||

ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸುತೋಳಗಿನಿಂದಲಿ |
 ಪರರ ಮೇಲೆಯೆ ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವು |
 ನಿರಸುವಳು ಹಗಲಿರುಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಗುಟ್ಟು ನೋಡಿದಲಿ ||
 ಹೊರಗೆ ಪ್ರೇಮವನೆನ್ನ ಮೇಲವು |
 ನಿರಸುತೋಳಗೀ ವಿಷಯಸುಖವು |
 ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಪ್ರೇಮವನು ಹೊರಗೊಳಗೊಂದು ಪರಿಯುಳ್ಳಿ ||
 || ೫೫೬ ||

ವಿಷಯಸುಖಕೋರಿಸುವೆ ಯಿನ್ನ - |
 ಲ್ಲೆಸಗುವನು ಭಕ್ತಿಯನು ಕೇಳೇ - |
 ವಿಷಯಸುಖ ಕೈ ಬಿಡಲು ಭಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನಲಾ ||

ಉಸುರುವನಲಾ ವ್ಯರ್ಥನೀಶ್ವರ |
 ಒಸವಳೆದು ಬೈಯುವನು ಯೆನ್ನನು |
 ವಸುಮತಿಯುಲೀಪರಿಯ ಭಕ್ತನನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೫೫೭ ||

ಹಲವು ಹೊಲಗಳ ಮಾಳ್ವನೆ ಯೊ - |
 ಕೈಲಿಗನಾಪರಿ ದೇವದೇವೀ - |
 ಕುಲವನವ ವೂಜಿಸನು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ದೇವದೇವತಿ - |
 ಗಳನು ಓಡಿವನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು |
 ಫಲವ ಕೊಡದಿಹ ದೇವರನು ಬೈಯುವನು ಸಚಿಯೆನುತ ||೫೫೮||

ಹೊರಗೆ ಒಹುಪರಿ ಧಾಟಿಮಾಟಿದೋ - |
 ಳಿರುವನಾರೊಂದೆನುತ ನೋಡುತ |
 ಗುರುವನಾತನು ಓಡಿದು ಗುರುವಂತ್ರವನು ಕೊಳ್ಳುವನು ||
 ಉರುವುದವಗನ್ಯರಲಿ ಸಿಟ್ಟೇ |
 ಯಿರುವವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ |
 ವಿರಸಬಹುಲತಿರಸ್ವತಿಯು ಬಹುಕರಿನಶಬ್ದಗಳೊ || ೫೫೯ ||

ಕಲ್ಪನಾಪಾಣದಲಿ ಮೂರ್ತಿಯು |
 ನೆಲ್ಲಮಾಡುತ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ - |
 ವಿಲ್ಲದಲಿ ವೂಜಿಯನು ಮಾಳ್ವನು ಫಲದೊಳಾರೆಯಲಿ ||
 ಮುಲ್ಲನೆನ್ನೆಯ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡುತ |
 ನಿಲ್ಲಿಸುವನ್ನೆ ಕೋಣೆಮೂಲೆಗೆ |
 ಮುಲ್ಲನವನಾಬಳಿಕ ತಿರುಗುವ ಪರರ ಜಾತ್ರೆಯಲಿ || ೫೬೦ ||

ಉರುಳು ಹಗಲೆನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸ |
 ಮರಳ ಕುಲದೇವತೆಯು ಪೂಜಿಸಿ |
 ದೊರೆಯುವರೆ ಸಂಪತ್ತು ನಿತದಿ ಹರಕೆಗಳ ಮಾಳ್ವ ||
 ಬರಲು ಪರ್ವಣಿ ಬೀರೆ ದೇವರ |
 ಭರದಿ ಪೂಜಿಯು ಮಾಳ್ವನಾತನು |
 ಯಿರುವೆನಾದರು ಮನೆಯೊಳಗನ್ನರ ಹರಸಿ ಹಾಡುವನು || ೫೬೧ ||

ಓತರರನು ಪೂಜಿಸನು ಶ್ರಾದ್ಧದ |
 ತಿಥಿಯು ದಿನವೇಕಾದತಿಯು ದಿನ |
 ವ್ರತವ ಕೈಕೊಂಡಿಹನು ಭಕ್ತಿಯಲೆನ್ನ ಭಜಿಸುವನು ||
 ತಿಥಿಯು ಪಂಚಮಿ ಬರಲು ನಾಗನಿ - |
 ಗತಿಭಕುತಿಯಲಿ ಪೂಜಿಸನು ಗಣ - |
 ಪತಿಯು ಪೂಜಿಸನಾತೆರದಿ ಗಣಪನ ಚತುರ್ಥಿಯಲಿ || ೫೬೨ ||

ಮರಳಿ ಬರಲು ಚತುರ್ದಶಿಯ ದಿನ |
 ನಿರದೆ ದೇನಿಯ ವ್ಯಾಜಿ ಮಾಡುತ |
 ಲಿರುವೆ ನಿಷ್ಕಯ ದಾಸ ಪೊರೆ ಜಗದಂಬ ಯೆನ್ನವನು ||
 ತೋರಿದು ದಿನದಾಹ್ನಿ ಕವನೆಲ್ಲವ |
 ನಿರುತವೊಂದೇ ಸ್ಥಳದಿ ಹರದಲಿ |
 ನಿರಚಿಸುವ ನವಚಿಂಡಿಮಾಲವನಾಸ್ತಿನದಿ ಪಾರ್ಥ || ೫೧೩ ||

ಬಂದರಾರವಿವಾರವೈ ಬಹು |
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ಭೈರವಗೆ ನಲ |
 ವಿಂದ ಬಿಜ್ಜಡಿ ತಂದು ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡುವನು ||
 ಇಂದುವಾರದಿ ಬಿಲ್ವದಳಗಳ |
 ನಿಂದುಶೇಖರಗರ್ಹಿಸುವನೈ |
 ಮುಂದೆ ಕೇಳತೆರದಿ ಪರಿಪರಿದೇವತೆಯ ಭಜಿಸಿ || ೫೧೪ ||

ಊರೊಳಹ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆಯು ನಿಜ |
 ಮೋರೆ ಸುಂದರವೆಲ್ಲಜನರಿಗೆ |
 ತೋರಿಸುತ ಮಾಳ್ವಳು ಕಣಾ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ರಂಜನವ ||
 ಧಾರಣಿಯಲಾತೆರದಿ ರಂಜನ |
 ಕಾರಿಯಿಹ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ |
 ಭೂರಿವಿಧದೈವತಗಳನ್ನಾ ಗಾಗ ವ್ಯಾಜಿಪನು || ೫೧೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ದೈವತಗಳನ್ನೀ |
 ತೆರದಿ ವ್ಯಾಜಿಸಿ ತಿರುಗುವಾತನು |
 ಧರೆಯೊಳಜ್ಞಾನಾಪಾರವನುತ ನೀ ನಂಬು ||
 [ಅವಿವಿಕ್ರದೇಶನೇವಿತ್ಯಂ] ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಕಾಂತತಳ
 ವರತಪೋವನತೀರ್ಥತಟಗಳ | ಗಳ |
 ನಿರದೆ ನೋಡುತ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವ ಮಲಿನಮಾಡುವನು ||೫೧೬||

[ಜನನಂಸದಿ ರತಿ] ಇರುವನವನಜ್ಞಾನಮೂರ್ತಿಯು |
 ಪರಮವುರಪಟ್ಟಿದೊಳಿರುವುದು |
 ನರರ ಪುಷ್ಕಳವಸ್ತ್ರಿಯಿರುವಾಸ್ಥಳದಿ ವಾಸಿವುದು ||
 ಮರಳಿ ಜನನಮುದಾಯದಲ್ಲೆಯ |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ವೇಳೆವು- |
 ದಿರುವುದಾರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವನಜ್ಞಾನಮೂರುತಿಯು || ೫೧೭ ||

[ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಾಭಾವ] ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮ
 ಭದದಿ ಕಿವಿಯಲಿ ಬಂದು ಬೀಳಲು | ವಿದ್ಯೆಯು |
 ಬಂದಿ ಕೇಳವ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ಮಾಳ್ವನುಪಹಾಸ ||

ತೋರುವನುಪನಿವದಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ನರಿಯಲಾರನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವ |
 ತಿರುಗಿಸನು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮತತ್ತ್ವದಲಿ || ೫೧೮ ||

ಬುದ್ಧಿಯಾತ್ಮಾನಾತ್ಮತತ್ತ್ವದ |
 ಶುದ್ಧಗುಣ್ಯವ ತಿಳಿಯಲೆತ್ತಿಸೆ |
 ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೆ ರಡನೆಯ ವಿಷಯದಿ ಒಲದ ತಿಳಿಯುವನು ||
 ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಕರ್ಮಕಾಂಡದೊ- |
 ಳದ್ಧ ಸರ್ವವನರಿವನಾತನು |
 ಯುದ್ಧ ನಿಖಿಲವುರಾಣಗಳನರಿತಹನು ಸಂಪೂರ್ಣ || ೫೧೯ ||

ಇರುವನೈ ದೈವಜ್ಞ ಜೋಯಿಸ |
 ನರಿವನೈ ಭೂತವ ಭವಿಷ್ಯವ |
 ಬರುವುದೈ ವಾಕ್ಸಿದ್ಧಿ ಪ್ರತ್ಯೋತ್ತರದಿ ನಿಪುಣನಲಾ ||
 ಇರುವನೈ ಕಲಿಗಳಲಿ ಸುಕುಶಲ |
 ನರಿವನಲ್ಲೆ ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರವ |
 ಕರತಲಾಮಲಕಗಳು ಬಾರಣಮಾರಣಾದಿಗಳು || ೫೨೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರದೊ- |
 ಳಿರುವನೈ ಮರ್ಮಜ್ಞನಾತನು |
 ಸರಸಕಥೆಯನು ಭಾರತದ ಪರಿ ವಿಪ್ರರಿಸುವನವ ||
 ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಶಾಸ್ತ್ರಗ- |
 ಳಿರುವನೈ ಕಿಂಕರರ ಪರಿಯು- |
 ಳ್ಲರಿವನಾತನು ನೀತಿವೈದ್ಯನುಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳ || ೫೨೧ ||

ನೋಡಿದರೆ ನಾಟಕದಿ ಕಾವ್ಯದಿ |
 ಜೋಡಿಯನು ನಾ ಕಾಣೆನಾತಗೆ |
 ಮಾಡುವನು ಸ್ಮೃತಿಚರ್ಚೆ ಗಾರುಡಿಮಂತ್ರವಿದ್ಯೆ ಸವ ||
 ಮಾಡುವನು ಕೋಶವನು ವೇದದ |
 ಗೂಢತಜ್ಞಾಪ್ತಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟದಿ- |
 ನಾಡಲೀನದ ವ್ಯಾಕರಣವದು ಕಾಲನೀತ್ಯುವುದು || ೫೨೨ ||

ಇರುವನತಿನಿಪ್ಪಾತ ತರ್ಕದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲವ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣನು |
 ಕುರುಡನೊಂದೇವಿಷಯದಲ್ಲ ಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಿ ||
 ಇರುವುದೇನುಪಯೋಗವಾತನ |
 ನರನೆ ಸುಡು ಸುಡು ಕುಶಲತೆಯನೀ- |
 ಪರಿಯು ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾನನೇನನು ವ್ಯರ್ಥ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೫೨೩ ||

ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ |
ಬಾಲನತಿಸುಂದರನು ನೋಡಲು |
ದಾಳಮಾಳ್ಳುದು ಕುಲವನ್ನಿಲ್ಲವ ಸುಡುಸುಡಾ ಮಗುವ ||
ಏಳುವುವು ಸುಲಿಂಗಿ ಮೈಗೆ ವಿ |
ಶಾಲ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಗರಿಗಳು |
ಹೇಳು ಹೇಳಿಸಗವುಗಳೆಂ ನೋಡೋಣವಾದೀತೆ ||೫೭೪ ||

ಸತ್ತ ಮನುಜಿಗೆ ಬೀವದಾನವು |
ನಿತ್ತು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುವ ಪಟು |
ವಸ್ತು ಪರಮಾಣುವಿನ ಮಾನದಲಿದ್ದರೇನಾಯ್ತು ||
ಮತ್ತಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳು ಸರ್ವವು |
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶಕಟಭಾರವು |
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳುತ್ತೆದಲಿಹುದಾಕುಲತೆಯು ಪಾರ್ಥ ||೫೭೫||

ನರನು ಕೇಳುತ್ತಮಸುಲಕ್ಷಣ- |
ನಿರಲು ಫಲವೇನಾಯುಸ್ಸಿದೆ |
ಶಿರವೆ ಯಿರದಿರೆ ಮಕುಟವೆಲ್ಲೇನುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ||
ವರವಧುಗಳಿಲ್ಲದಿರೆ ಮತ್ತಾ- |
ಮೆರೆವಣಿಗೆಯಲಿ ಶೋಭೆ ತೋರ್ಪುದೆ |
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ವ್ಯರ್ಥ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವೆಂದಿರೆ || ೫೭೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು |
ಯೋರಶು ನರ ಶತಮೂರ್ತಿಸ್ಥಳ |
ಯಿರುವುದಾತನ ದೇಹವಬ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಜವದು ||
ಮೆರೆವುದೈ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೆಲ್ಲೆಯು |
ಯಿರುವುದಾತನ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಾ- |
ತರಣವಬ್ಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿಹ ಫಲವು ನೋಡಿದಿಯಾ ||೫೭೭||

[ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಾರ್ಥದರ್ಶನಾಭಾವಃ]
ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯೋ- |
ಳಿರದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರದೋ- |
ಳಿರಲು ಸಕ್ಷಲವವನಿಗುಂಟೇ ಹೇಳ ಬೇಕಿಲ್ಲ ||
ಬರುತ ನದಿ ದಾಟದಲಿ ಯೋಚೆಯೊ |
ಳಿರುವ ತೀರವ ನೋಡಿ ಓಂದಕೆ |
ತಿರುಗಲಾತನಿಗಿರದನೆಯು ನದಿತೀರ ದೊರೆಯುವುದೆ ||೫೭೮||

ಪಾರ್ಥ ಮನೆಯಲಿ ನುಗ್ಗಲಿಕ್ಕಿಪ |
ಧೂರ್ತ ಚೋರನ ಓಡಿದು ಮನೆಯಾ- |
ಯೊಸ್ತಲದಿ ಮಾಡಲು ಶಿರಶ್ಚೇದವನು ಒಡ್ಡದಲಿ ||

ಆರ್ಥವೇಳಗಿಹುದೇನೆನುತ್ತಲಿ |
ಗೂತ್ತ ಹಚ್ಚುವ ಪರಿಯದೆತ್ತೆ |
ಗೂತ್ತಿರದಲಧಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುವುದೆ || ೫೭೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಮಾನವು |
ರೆದಲಾ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಬೋಧವು |
ಅರುಹಬೇಕೇ ನಿನಗೆ ಕವಡಿಗಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷದಲಿ ||
ಗರುಭವತಿಗೀಡಿದೊಡೆ ಭೋಜನ |
ಬರುವುದೈ ಸಂಕೃಷ್ಟಿ ಗರ್ಭಕೆ |
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಗರ್ಭವತಿಯಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯಲಾ || ೫೮೦ ||

ನರನೆ ಓಂದಕೆ ಬ್ಲಾನಲಕ್ಷಣ |
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ನಿನಗೆ ಒಪುವಿ- |
ಸ್ತದದಿ ಪೆಲ್ಲೆನು ತದ್ವಿರುದ್ಧದ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲ ||
ಇರುವುದೈ ಯಬ್ಲಾನವೆಂಬುದು |
ಕುರುಡನಿಗೆ ಭೋಜನಕೆ ಕರೆಯಲು |
ಕರೆಯ ಬೇಕೈ ಕುರುಡನಿಗಿಹ ಹಸ್ತಕನ ಕೂಡ || ೫೮೧ ||

ಬ್ಲಾನಲಕ್ಷಣಗಳನು ಹೇಳಲು |
ಓನತರವಬ್ಲಾನಲಕ್ಷಣ |
ಮಾನಸದಿ ಒರುತಿಹುವು ನೋಡಾಗಂತುಕರ ತೆರದಿ ||
ನಾನು ಕೇಳೆ ಹದಿನೆಂಟಲಕ್ಷಣ |
ನಾನುರಾಗದಿ ಪೆಲ್ಲೆನಿಲ್ಲನ- |
ಮಾನಿತಿಯು ಓಡಿದೆಲ್ಲ ನೆನಪಿಹುದಲ್ಲನೇ ನಿನಗೆ || ೫೮೨ ||

ಇರುವುದೇನು ವಿರುದ್ಧವವಕಾ- |
ಪರಿಯಲಿಹುವುಬ್ಲಾನಲಕ್ಷಣ- |
ವಿರುವುದದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವಿದ್ಯುಕದಿಂದ ಪೇಳಿದನು ||
ಹರಿಯು ಹನ್ನೊಂದನೆಯು ಶ್ಲೋಕದ- |
ಲರುಹಿದನು ತಾನುಶ್ಚರಾರ್ಥದಿ |
ಯಿರುವುದೈ ಯಬ್ಲಾನ ಬ್ಲಾನವಿರುದ್ಧಲಕ್ಷಣದಿ || ೫೮೩ ||

ಹರಿಯು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳಿದ- |
ನುವ ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರದಲಾ- |
ನರುಹಿದನು ನಿವಾಗದನು ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲಿ ನಾನು ||
ಒಂದಿ ತ್ರೀರದಿ ನೀರನೆರೆದರೆ |
ಸುರಸವಹುದೇ ಜಿಹ್ವೆಗಾನೀ- |
ರೆರೆದ ತ್ರೀರವ ಮೆಚ್ಚುವರೆ ಪಂಡಿತರು ಹಂಸಗಳೆ || ೫೮೪ ||

ಅರಿಯುತ್ತೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವ |
 ಹರಿಯ ವಚನಾಮೃತಕೆ ಯೆನ್ನಯ |
 ನಿರಸತಬ್ಧವ ಕೂಡಿಸದೆ ಪೇಳಿದೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ||
 ಹರಿಯ ಬಾಯಿಯ ಬಂದ ಶಬ್ದಾ- |
 ಕ್ಷರವನೊಂದನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದೆ |
 ಯರುಹಿದನು ಪಂಡಿತರು ಮೆಚ್ಚುವ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ || ೫೨೫ ||

ಜ್ಞಾನರಾಜನ ನುಡಿಯನೀಪರಿ |
 ನಾನುರಾಗದಿ ಶ್ರೋತೃವೃಂದವು |
 ಮಾನಿಸುತ ತಲೆದೂಗಿ ಪೇಳಿತು ಹರ್ಷನಿರ್ಭರದಿ ||
 ಜ್ಞಾನರಾಜನೆ ಯಾತಕೀಪರಿ |
 ದೀನವಾಣಿಯ ಪೇಳಿ ಯೆಮ್ಮ- |
 ಲ್ಲೀನು ನಿನ್ನ ಪರಾಧ ನಿನಗೀಶಂಕೆ ಯೇಕಿಸ್ತೆ || ೫೨೬ ||

ಜ್ಞಾನವಿಹುದೈ ಕಾಸ್ಯಪೋಷಕ |
 ಜ್ಞಾನರಾಜನು ನೀನು ಕವಿಗಳೋ- |
 ಾನೆ ಕವಿಕುಲತೀಲಕ ನಿನಗಿದು ಸರಿಯೆ ಪರಿಹಾರ ||
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಗುಪ್ತವಿಟ್ಟಿಹ |
 ಸಾನುರಾಗದ ವಾಕ್ಯಂಶ್ಲವ |
 ನೀನು ಸ್ವಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಲಿ ಪೇಳೆಂದಾಚ್ಛೆಯಿತ್ತನಲಾ || ೫೨೭ ||

ಆರುಹಿದಿ ಯಲಾ ಹರಿಮನೋಗತ- |
 ನಿರದೆ ಸ್ವಷ್ಟೋಕರಿಸಿ ಯೆಂದೀ- |
 ತರದಿ ನಾವರುಹಿದರೆ ನಿನಗದು ಯೋಗ್ಯವೆನಿಸದಲಾ ||

ತೊರೆದು ನಾವಾವಿಷಯನೆಲ್ಲವ |
 ಮರಳಿ ಬಿನ್ನವಿಸುವೆವು ಸಾಕದು |
 ದೊರಕಿತೆಮಗೀ ಜ್ಞಾನನೋಕೆಯು ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪ || ೫೨೪ ||

ಹರುಷವಾಯ್ತೆ ಮನದೊಳೆಮ್ಮಯ |
 ಮರಳಿ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ನರನಿಗರುಹಿದ ಗೀತೆಯಾರ್ಥವ ಪೇಳು ಪೇಳೆನುತ ||
 ಹರುಷನಿರ್ಭರದಿಂದ ಸಂತರು |
 ಮರಳಿ ಜ್ಞಾನೇಶನಿಗೆ ಪೇಳ್ದರು |
 ಹರುಷದಿಂದ ಜ್ಞಾನೇಶನೀಪರಿ ಪೇಳ ತೊಡಗಿದನು || ೫೨೯ ||

ನರನೆ ನಾನಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ- |
 ವರುಹಿದನು ನಿನಗೀಗ ನೀನದ- |
 ಕಿರದೆ ದೌರ್ಲಕ್ಷ್ಯವನು ಮಾಡುತ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಲಾ ||
 ದೊರೆಯ ಬೇಕಾ ಜ್ಞಾನವೆಂದೇ |
 ಧರಿಸು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮನದಲಿ |
 ಬರಲು ನೋಡಾಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು || ೫೯೦ ||

ನರನು ಕೇಳಿದ ಹರಿಯ ವಚನವ |
 ಧರಿಸಿದನು ನಿರ್ಧಾರ ಮನದ- |
 ಳ್ಲವತನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಾರ್ಧನ ಮನದ ಒಯಕೆಯನು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ಭಾವವ- |
 ಸರಿತೆ ನಿನಗಾ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ- |
 ವರುಹುವೆನು ನಾನೆಂದು ಪೇಳೆನು ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞ || ೫೯೧ ||

ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಯಜ್ಞಾತ್ಯಾತ್ಯಾವೃತಮಶ್ನುತೇ |

ಅನಾದಿಮತ್ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ನ ಸತ್ತನ್ನಾ ಸದುಚ್ಯತೇ || ೧೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬುವು- |
 ದಿರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವು |
 ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಜ್ಞೇಯವೆನುತ್ತ ಬೋಕದಲಿ ||
 ಆರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಜ್ಞಾನದ |
 ದೊರತು ಕೇಳನ್ನಪ್ರಕಾರದಿ |
 ದೊರೆಯದೀ ಪರಮಾತ್ಮವಸ್ತುವು ಬೇರೆಸಾಧನದಿ || ೫೯೨ ||

ಅರಿಯಲೀಪರತತ್ತ್ವ ತದನಂ |
 ತರ ಮುಮುಕ್ಷುಗೆ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲವು |
 ಯರಿದಲಾ ನೋಲಿನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ತತ್ತ್ವವೆ ಶ್ಲದಲಿ ||

ದೊರೆಯಲೀಪರಿತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಧನೆ |
 ಒರುವುದೈ ತದ್ರೂಪವನನಂ- |
 ಗಿರುವುದೆನ್ನೆ ಭೇದ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತ್ಯಜ್ಞಾನದೊಳು || ೫೯೩ ||

ಅರಿಯಲಿದನು ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗವು |
 ತೊರೆದು ಸಂಸಾರವನು ಷಾತವ |
 ಹರಿದು ನಿತ್ಯಾನಂದನಾಗರದಲ್ಲ ತೇಲುವುದು ||
 ಂರದು ಜ್ಞೇಯಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವದಿ |
 ಕರೆವರಿದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆನುತ್ತಲಿ |
 ಯರಿದನುತ ಪೇಳಿದರು ತೋರ್ವುದು ನಿಶ್ಚರೂಪವದು || ೫೯೪ ||

ಇರುವುದರವೇ ವಿಶ್ವರೂಪವು |
 ಧರೆಯುಲೀಪರಿ ಮಾತನಾಡಲು |
 ಯಿರುವುದೆಲ್ಲವು ವಿಶ್ವರೂಪವು ಮಾಯೆಯಾತ್ಮಕಿಯು ||
 ಇರುವ ರೂಪವ್ಯಕ್ತಿವರ್ಣವು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದು |
 ಮರಳೆ ಜಗದಲಿ ನೋಡದದ್ದರ ತಾನು ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||೫೯೫||

ಇರುವುದದು ಹೇಗೆನುತ ವೋಡು- |
 ವಿರುವುದಾಲೆನುತರುಹಲಹುದೇ |
 ಯಿರದನುತಲರುಹಿದರೆ ಕೇಳೆಹದಾದಿತ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ||

ಸ್ವರಣವೆಂದಾಯ್ತು ನೋಡದ |
 ಹೋಲತು ಜಗದೊಳಗಿರುವುದೇನದು |
 ಬರುವುದೆಂತ್ಯೆ ತರ್ಕವುಂಟೆನುತಲರುಹುವರೆ || ೫೯೬ ||
 ಅರಿಯಲಾರದೆ ವೇದತತಿಗಳು |
 ಧರಿಸಿದುವು ಮೌನವನು ವಾರ್ಧನೆ |
 ಹರಿದು ಹೋಯ್ತು ವಿಚಾರವೆಂಬುನ ಹಾದಿಯಡನಿಯಲಿ ||
 ಧರೆ ಘಟಾಕೃತಿ ಘಟದಲಿರುವಂ |
 ತಿರುವುದೈ ಯಾತತ್ವ ಜಗದ- |
 ಲ್ಲಿರುವುದಾಪರತತ್ವ ಜಗದಾಕೃತಿ ಜಗದ್ಭರಿತ || ೫೯೭ ||

ಸರ್ವತಃಸಾಣಿಸಾದಂ ತತ್ ಸರ್ವತೋಽಕ್ಷಿತಿರೋಮುಖಮ್ |
 ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿಮಲ್ಲೋಕೇ ಸರ್ವಮಾವೃತ್ಯ ತಿಷ್ಠತಿ || ೧೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಲದಲಿ ದೇಶದಿ |
 ಹಿರಿಕಿರಿದುವಸ್ತುಗಳ ಬಾಲದಿ |
 ಹೋರದುತಿಕ ಪ್ರಿಯೆಯೆಲ್ಲವದರಿಂ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುದಲಾ ||
 ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಸತ್ತೆಯಿಂದಲಿ |
 ಯಿರುವುದದು ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪಕ |
 ಕರೆವರದನಾಕಾರಣದಿ ಕೇಳೆ ವಿಶ್ವಕರವೆಂದು || ೫೯೮ ||

ಇರುವುದರವೇ ವಿಶ್ವಬಾಹುವು |
 ನಿರುತವದು ಸರ್ವತ್ರ ತನ್ನಯ |
 ಕರಗಳಂ ಪ್ರಿಯೆಗಳನು ಮಾಡಿಸುತಿಹುದು ಕೌಂತೀಯ ||
 ಸರನೆ ಕೇಳದುವೋಂದಕಾಲಕೆ |
 ಸರುವ ದೇಶದೊಳಿರುವಕಾರಣ |
 ಕರೆವರದ ವಿಶ್ವಾಂಭಯನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ||೫೯೯||

ತರಣಿಗಂವು ಮೇಣು ನೇತ್ರಗ- |
 ಇರುವುದೇನೈ ಬೇರೇಬೀರಾ |
 ಗಿರುವನಲ್ಲವ ಸರ್ವರೂಪದಿ ಸರ್ವ ನೋಡುವವ ||
 ಇರದೆ ನೇತ್ರಗಳೇಸುತತ್ವಕ್ಕೆ |
 ಸರಸತಿಯಲಾವೇದನಿಕರವು |
 ಕರೆವುದದನೇ ವಿಶ್ವತಕ್ಷುಸೆನುತ ನೋಡದಲಿ || ೬೦೦ ||

ಇರುವುದದು ಪರತತ್ವ ನಿತ್ಯದಿ |
 ಯಿರುವುದೆಲ್ಲರಿಗುದ್ದವದರಿಂ |
 ಕರೆವರದನೇ ವಿಶ್ವಮೂರ್ಧವೆನುತ ಬೋಕದಲಿ ||

ಉಂವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಯೆಂಬುದೆ |
 ಸರನೆ ಕೇಳುರುಮುಖವಿರುವುದೈ |
 ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವತನದಿಂ ಸರ್ವಭಕ್ಷಿವುದು || ೬೦೧ ||
 ಸರನೆ ಯದರಿಂ ವಿಶ್ವತೋಮುಖ- |
 ವಿರುವುದೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬನ್ಯಕೆ |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲನೆ ಸರ್ವತತನಾಕಾಶ ತತ್ವವಿದು ||
 ಇರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೀಪರಿ |
 ಭರಿತವೇ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶ್ವದ- |
 ಲಿರುವುದದಕಾ ಶಬ್ದಮಾತ್ರದಿ ತ್ರನಣ ಸರ್ವತ್ರ || ೬೦೨ ||
 ಇರುವುದದರಿಂ ಸರ್ವತಃಶ್ರುತಿ |
 ಮೆರೆವ ಹೆಸರಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ವ- |
 ಕ್ಷಿರುವುದದು ಪರತತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವು ನೋಡು ||
 ಸರನೆ ನಿನಗೀತೆರದೋನಾ ವಿ- |
 ದ್ವರಿಸಿದವಯವವೆಲ್ಲಾಪರಿ |
 ಯಿರುವುವಾಪರತತ್ವಕ್ಕೆಂಬುದು ಶ್ರುತಿಗೆ ಸಮುತವು || ೬೦೩ ||
 ಬರಿದೆ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ನಾ ವಿ- |
 ದ್ವರಿಸಿದನಲಾ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ |
 ಪರಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೋಕ್ಷರೆ ವಾರ್ಧ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಇರುವುದೈ ಯದು ಸರಿಯು ತೂನೈಕೆ |
 ಬರುವುವೆಂತ್ಯೆ ಹಸ್ತನಾದಗ- |
 ಳುರುತರದ ಪರತತ್ವನದಕವಯನಗಳೇ ಯಿಲ್ಲ || ೬೦೪ ||

ತಿರುಗಿಸಲು ಕಡಲೊಳಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಕಿರಿದು ತೆರೆಯನು ಹಿರಿದುತೆರೆ ನುಂ- |
 ಗಿರುವುದೆಂಬುದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗುವುದು ವಾರ್ಧ |
 ತೆರೆತೆರೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದೇನಂ- |
 ತರವು ಕಡಲದು ಜಿಟ್ಟಿರುವುವೇ |
 ಶರಧಿರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ತೆರೆಯೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ || ೬೦೫ ||

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಜಗದಲಿ |
 ಭರಿತವಾದರೆ ವ್ಯಾಪ್ಯವ್ಯಾಪಕ- |
 ವಿರುವ ಭಾವವಿದಂತು ಬರುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪತ್ತವು ||
 ಪರಿಯದಾದರು ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವು |
 ಅರುಹುತಿಹುದೇಕೆಂತ ಕೇಳಲು |
 ಅರಿಯಬೇಕು ಯಥಾರ್ಥ ಬೋಧವ ವಿದ್ಯಾಪದವದು
 . ೬೦೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ತೆರದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಟ್ಟವು |
 ಬರಲು ಜಾಕಿಯು ಶೂನ್ಯವನು ತೋರಿಸುವ ಪರಿಯೆಂತು ||

ಬರುವುದೇ ವರ್ತಲವ ಶೂನ್ಯವ- |
 ನರಿವ ಪರಿಯುಪಯೋಗವೇನೈ |
 ನರನೆ ಕೇಳಿದ್ದೈತ ಸ್ವಪ್ನೀಕರಣಮಾಡುವರೆ || ೬೦೭ ||

ಧರಿಸಿ ದೈತ್ಯತವ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುವು- |
 ದಿರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀ ಪರಿ |
 ತೋರಿಯಲಿದ ಗುರುಶಿಷ್ಯದೈತಾಚಾರ ಮುಳುಗುವುದು ||
 ಹರಣವಾಗಲು ತಿಷ್ಯಗುರುಗಳು |
 ಹರಣವಹುದೈ ತತ್ತ್ವಬೋಧವು |
 ಅರಿಯಲಾ ಅದೈತವಿಷಯದ ಭಾವೆ ಮುಗಿಯುವುದು || ೬೦೮ ||

ಧರೆಯಲಾಶ್ರುತಿನಿಕರವೇ ಸ್ವೀ- |
 ಕರಿಸಿ ದೈತ್ಯತವನದರ ಮುಖದಿಂ- |
 ದುರತರದಲದೈತತತ್ತ್ವವ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವುದು ||
 ಇರುವುದಿದುಜೇ ರಾಜಮಾರ್ಗವು |
 ನರನೆ ಗೋಚರವೆನಿವ ವಿಶ್ವದೋ- |
 ಕರುವುದೆಂತಾಬ್ರಹ್ಮ ವ್ಯಾಪಕವೆಂಬುದನ್ನೊಳುವೆ || ೬೦೯ ||

**ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಗಂ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯವಿವರ್ಜಿತಮ್ |
 ಅಸತ್ತಂ ಸರ್ವಭೃಚ್ಚೈವ ನಿರ್ಗುಣಂ ಗುಣಭೋಕ್ತೃ ಚ || ೧೪ ||**

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶವೆಲ್ಲವು |
 ಭರಿತವಿಹುದವಕಾಶದಲ್ಲೇ- |
 ತೆರದ ಬ್ರಹ್ಮವು ತುಂಬಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ||
 ಅರಿಯಲಿ ತಂತುಗಳು ಪೂರ್ಣದ- |
 ಲಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಯರಿನಿರೂಪದಿ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ || ೬೧೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳುದಕದಲಿ ರಸ ಗೋ- |
 ಚರಿವುದೈ ಯುದಕಸ್ವರೂಪದ- |
 ಲಿರುವುದಾಪರಿ ತೇಜ ದೀಪದಿ ದೀಪರೂಪದಲಿ ||
 ಇರುವುದೈ ಕರ್ಪುರದಿ ಗಂಧವು |
 ನರನೆ ಕೇಳು ಕರ್ಪುರದ ರೂಪದ- |
 ಲಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆ ದೇಹದಲಿ ಕೇಳು ದೇಹರೂಪದಲಿ
 || ೬೧೧ ||

ನರನೆ ಚಿನ್ನವು ಚಿನ್ನರೂಪದೋ- |
 ಕಿರುವುದೈ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ನಿಜವಿದು- |
 ವಿರುವುದಾಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ ವಿಶ್ವರೂಪದಲಿ ||

ಹರಕನಲಿ ಚಿನ್ನವನು ನೋಡಲು |
 ಹರಕನಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲವೆ |
 ಹರಕುಚಿನ್ನದಿ ಭೇದವೇನೈ ಯೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವಲಾ || ೬೧೨ ||

ಹರಿಯುತಿಹ ಕಾಲಿಯು ರೂಪದೋ- |
 ಕಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀರು ನೀರಿಂ- |
 ಗಿರುವುದೇಣಾಕಾರ ನೀರಿಗೆ ಬೇರೆ ತೆರವಾಗಿ ||
 ಉರಿವ ಬಿಂಕಿಯಲಿಟ್ಟು ಲೋಹವ |
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಕೆಂಡದಂತಿರ- |
 ಲಿರುವುದೇನದು ಬಿಂಕಿ ಲೋಹವು ಲೋಹವೇ ಪಾರ್ಥ || ೬೧೩ ||

ನರನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ವರ್ತುಲು |
 ವಿರುವುದೈ ಘಟದಾಕ್ಯತಿಯಲೇ |
 ಮರಳಿ ಮನೆಕೋಣೆಯಲಿ ಯದು ತೋರ್ಪುದು ಚತುರ್ವಿಧೋಣಿ ||
 ಹರಿದು ಹೋಗಲು ಘಟಪುಷ್ಪಂಗಳು |
 ಬರುವುದೇನಾಕಾಶನಾಶವು |
 ನಿರುತ ಮಾಯಾಧಾರದಿಂ ತೋರುವುದು ವಿಶ್ವವಿದು || ೬೧೪ ||

ಇರುವುದೀವರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು |
ಯಿರದಲಾ ಮಾಯೆಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು |
ಧರಿಸುತಿಹುದೀತತ್ತ್ವವಾಕೃತಿಯಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರದಿ ||
ಮರಳ ತ್ರಿಗುಣದ ಯೋಗದಿಂದಲಿ |
ಪರಿಸರಿಯ ಮನದಿಂದ್ರಿಯದ ತೆರ |
ಧರಿಸುವುದಲಾ ರೂಪ ತೋರ್ಪುದು ದೃಷ್ಟಿಗೀತೆರದಿ ||೬೧೫||

ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದರೆ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ |
ಬ್ರಹ್ಮಕವಕೂ ಯೋಗವೆಲ್ಲ |
ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ತೋರುವುದು ನೋಡಾಭಾಸವಾಕ್ರಮತಃ ||
ಮರ್ಮವನು ತಿಳಿಯದಲಿ ವಾರ್ಧನೆ |
ಸುಮ್ಮನೆ ಭ್ರಮ ಮಾಡಿಕೊಳುವುದು |
ಬ್ರಹ್ಮವೇ ಗುಣವೆಂದು ತೋರ್ಪುದು ಮೂಢಜನರಿಗೆ || ೬೧೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬಿಲ್ಲನಕ್ಕರೆ |
ಗಿರುವ ಸವಿರುತಿ ಮುದ್ದೆಯೊಳಗೇ |
ನಿರುವುದೇನಾತೆರದೊಳರದಾಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳಲಿ ||
ಇರುವುದೈ ತ್ವೀರದಲಿ ಫೃತ ಕೇಳೆ |
ನರನೆ ತ್ವೀರಾಕಾರದಲ್ಲಿಯೆ |
ಯಿರುವುದೇನದು ತತ್ತ್ವವೊಂದೇ ಫೃತದಲಿ ತ್ವೀರ ||೬೧೬||

ಒರಲು ಮೇಘಸಮೂಹ ಗಗನದಿ |
ಧರಿಸುವುದೆ ಮೇಘಗಳ ಗಗನವು |
ಮೆಲೆವುದೈ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ||
ಇರುವುದೇನೈ ಕನ್ನಡಿಯೊಳದು |
ಧರೆಯಲಾತೆರದಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮದೊ |
ಳೆರದು ಗುಣಸಂಚಯವು ವಿಘ್ನಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು || ೬೨೦ ||

ಭರಿತವಿದ್ದರು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿತ್ತದ |
ಲಿರುವುದೇನೈ ವಿತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವು |
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಚಿನ್ನ ನೋಡಾಭರಣದಲಿ ವಾರ್ಧ ||
ಪರಿಸರಿಯ ಹೆಸರಿನಲಿ ಚಿನ್ನ - |
ಭರಣ ರಂಜಿಪುವಲ್ಲನೇನೈ |
ಕಲೆವರಲ್ಲವೆ ವಂಕಿ ಹೂ ವೊದಲಾದ ನಾಮದಲಿ ||೬೧೭||

ನೀರಿನಲಿ ರಂಜಿಂಬ ತೋರಲು |
ಧಾರಣವ ಮಾಡುವುದೆ ನೀರದ |
ಸೂರಿಯನ ರಶ್ಮಿಯಲಿ ವೃಗಜಲವೇಳುತಿಹುದೆಲ್ಲ ||
ಧಾರಣೆಯೊಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಗುಣಗಳ |
ಬಾರದಲಿ ಸಂಬಂಧವೀವರಿ |
ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸ ಕೇಳೆ ಭ್ರಾಂತಿಮೂಲಕವು || ೬೨೧ ||

ಧರೆಯಲೀವರಿ ಸ್ವಪ್ನಕನ್ನಡ |
ನರಸತಬ್ಬದಲಾನು ಪೇಳುವೆ - |
ನಿರುವುದೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮವಿಂದ್ರಿಯಗುಣದ ಯೊರತಾಗಿ ||
ಪರಿಸರಿಯ ನಾಮ ರೂಪವು |
ನರನೆ ಮೇಣ್ ಸಂಬಂಧ ಬಾತಿಯು - |
ದಿರುವನಾಕಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೃಪ ಭೇದವಿವು || ೬೧೮ ||

ತಿರುಕನೋರ್ವನು ಸ್ವಪ್ನಭರದ |
ಲ್ಲರಸತನದುಸಭೋಗ ಕೊಂಡರೆ |
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವವಿಘ್ನಾಭಾಸಮಾತ್ರವದು ||
ಯಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮವು ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕ |
ನಿರುತ ಗುಣದುಸಭೋಗ ಕೊಳುವುದು |
ಯಿರುವುದೀವರಿ ಭ್ರಮವು ವಿಘ್ನಾಭಾಸಕಾರಣವು || ೬೨೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಗುಣಗಳ |
ನಿರುತ ಸಂಗವ ಯೊಂದ್ಬುದಧವಾ |
ನಿರುತ ಗುಣದುಸಭೋಗ ಮಾಳ್ವದು ವಿಘ್ನವಿದು ಮಾತು ||

**ಬಹಿರಂತತ್ತ್ವ ಭೂತಾನಾಮಚರಂ ಚರಮೇವ ಚ |
ಸೂಕ್ಷ್ಮತ್ವಾತ್ತ್ವದನಿಜ್ಞೇಯಂ ದೂರಸ್ಥಂ ಚಾಂತಿಕೇ ಚ ತತ್ || ೧೫ ||**

ನರನೆ ಬಿಂಕಿಯು ಕೆಂಡಗಳೆ ಪರಿ |
ಪರಿಯಲಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ಪರು |
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವನ್ನತೆಂಪು ನೋಡಿಸಿಯಾ ||

ಯಿರುವುದಾವರಿ ಸರ್ವಸಚರಾ |
ಚರದ ಭೂತಗಳಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವು |
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನೋಡು || ೬೨೩ ||

ಇರುವುದೈ ಯವಿಸಾತಿ ತತ್ತ್ವವು |
 ಭರಿತವಿಹುದೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿ |
 ಕರೆವರದನೇ ಜ್ಞೇಯವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ||
 ಇರುವುದದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದೊ |
 ಳಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಹತ್ತರ |
 ವಿರುವುದದು ನೋಡೇಕರೂಪವು ರೂಪವೆರಡಿಲ್ಲ || ೬೦೪ ||

ವರಣರಾಯುಜಸ್ಯೇದಾಂಡಣ |
 ಮರೆವಪಾಪರು ಯುದ್ಧಿದಗಗಳೇ |
 ಪರಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಾತಿ ನಾಲ್ಕಿವು ಶೋಕದಲಿ ಸಾರ್ಥ ||
 ಇರುವುದೀ ನಾಲ್ಕರಲಿ ಯೋದೇ |
 ತೆರದಿ ನೋಡಲು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು |
 ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ವೇಳುವೆನು || ೬೦೬ ||

ಕ್ಷೀರನಾಗರದ್ಧ್ವಜುಚಿಯು ಪ್ರ |
 ಕಾರವೊಂದಿಹುದಲ್ಲವೇನೈ |
 ತೀರದಲಿ ರುಚಿ ಕಡಿಮೆ ಮಧ್ಯದಿ ರುಚಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಹುದೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಾ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮವು |
 ಸೇರಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ |
 ತೋರಲಾರದು ಭೇದ ಬೇರಾಕಾರವರ್ಣದಲಿ || ೬೦೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸಾರ್ವರಾ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಫಲಗಳೊಳು ನೀರ |
 ಲಿರುವುವೈ ಸಾರ್ವರದ ಮಾನದಿ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳು ||
 ಇರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಚಂದ್ರಗೆ |
 ಧೇಯುಲೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವ |
 ಕೈರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಪರಿಪರಿಯಾಕೃತಿಯೊಳಿರಲು || ೬೦೭ ||

ಇರಲು ಲವಣದ ರಾಶಿ ಪರಿಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ರುಚಿಯ |
 ಸ್ವಿರುವುದಾಪರಿ ಸೆಯು ಕಬ್ಬುಗಳ್ಳಿ ಕೌಂಶೇಯ ||

ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು ವಿಭಕ್ತಮಿವ ಚ ಸ್ಥಿತಮ್ |
 ಭೂತಭರ್ತೃ ಚ ತಜ್ಞೇಯಂ ಗ್ರಹಿಸ್ವ ಪ್ರಭವಿಸ್ವ ಚ || ೬೬ ||

ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರಾಣಿಗಳಲರದು |
 ಮೆರೆವುದೇಕತ್ವದಲಿ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು |
 ನರನೆ ವಿಶ್ವದ ರಚನೆಗದುವೇ ಯಾದಿಕಾರಣವು ||
 ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ |
 ಬರುವುವಾರರು ಸರ್ವತೆರಿಗೆ |
 ಗಿರುವುದಾಧಾರವು ಕಣಾ ಸಾಗರವೆ ನೋಡಿದರೆ || ೬೦೮ ||

ಹುಟ್ಟಿದರು ಸಂಧ್ಯಾದಿಕಾಲದ |
 ಕಟ್ಟುಗಳೊಳಿರದಿ ಮೂರವು |
 ಹುಟ್ಟಲಾರದು ಭೇದವಾಕಾಶದಲವುಗಳಿಂದ || ೬೧೦ ||

ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ತಕ್ತಿಕಾರಣ |
 ತಾನೆ ನೋಡಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು |
 ಕಾಣುವುದಲಾ ಸರ್ವಕಾಧಾರವು ಕಣಾ ಬ್ರಹ್ಮ ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಬಾಲ್ಯ ಯೌವನ |
 ಮೇಣು ವಾದ್ಯಕ್ಕವು ಶರೀರದಿ |
 ಕಾಣುವುವು ಸ್ಥಿತಿ ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಶರೀರವೆನುಹೊಂದೆ || ೬೦೯ ||

ನರನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾಲದೊ |
 ಳಿರುವುದದಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನೂಪಾವು |
 ಯಿರುವುದದಕೆನೆ ವಿಷ್ಣುವೆಂದೀಹೆಸರು ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ||
 ಹರಣನಾಗುವ ಕಾಲದಲಿ ಮೇ |
 ಣಿರುವುದೈ ಹರನೆಂಬ ಹೆಸರದು |
 ಒರಲು ಕೇಳಿಸ್ಥಿತಿಯು ಶೋಕವು ಶೂನ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯದು || ೬೧೧ ||

ಸೃಷ್ಟಿ ಮೇಣ್ ಸ್ಥಿತಿಯುಗಳೆಂಬೀ |
 ಕಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಮೂಲಕಾರಣ |
 ನೆಟ್ಟನೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಬ್ರಹ್ಮವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶಶೂನ್ಯತೆ |
 ಹರಿದು ತ್ರಿಗುಣವ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತಿಹ |
 ಯಿರುವುದದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿ ಶೂನ್ಯವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಮರಳಿ ನೋಡಾ ಪ್ರಕೃತಿಶೂನ್ಯತೆ |
 ಹರಿದು ತಿಂಬುವ ಹಿರಿದು ಶೂನ್ಯವು |
 ಯಿರುವುದೆನ್ನುದು ಜ್ಞೇಯು ಶ್ರುತಿಸಂನುತವು ಕೌಂಶೇಯ || ೬೧೨ ||

ಜ್ಯೋತಿಷಾನುಸಿ ತಜ್ಞೋತಿತ್ತಮುಸಃ ಪರಮುಚ್ಯತೇ |

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಜ್ಞಾನಗನ್ಯಂ ಹೃದಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ಧಿಷ್ಠಿತಮ್ || ೧೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವೈಶ್ವಾನರ |
ನರಗೆ ದೀಪನಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು |
ಸುರಿಸುವುದು ಚಂದ್ರಮನ ಕೈಯಿಂದಮೃತವನು ಜಗದಿ ||
ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜವನಿರಿಸಿ ತ- |
ತ್ತರಣಿಯುಂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡವುದು |
ಬರುವುದದರಿಂ ಜಗಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿತವು

|| ೬೩೩ ||

ತಾಲೆಗಳೆಗದು ತೇಜ ಕೊಡುವುದು |
ತೋರುವುದು ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು |
ಕಾರಣಕೆ ಕಾರಣವು ಮೂಲಕೆ ಮೂಲವೀತತ್ವ ||
ಕಾರುಬುದ್ಧಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವೃದ್ಧಿಗೆ |
ಕಾರುವೃದ್ಧಿಯು ಮನಕೆ ಮನವದು |
ತೋರುವುದು ಬೀಜಕ್ಕೆ ಬೀಜವು ಕಣ್ಣೆಗದು ಕಣ್ಣು ||೬೩೪||

ನರನೆ ಕಿಂಗೆದು ಕಿಂಯು ವಾಚೆಗೆ |
ಯರುವುದದು ಕೇಳವಾಚೆ ಪ್ರಾಣ- |
ಕ್ವಿರುವುದದು ಬೀಜವವು ಗತಿಗದು ಚರಣವಾಗಿಹುದು ||
ಇರುವುದದು ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಗೆ ಕರ್ತವು |
ನರನೆ ವಿದ್ವಾತಿಸಂಪೃತಿಗಣ- |
ಪರಿಯಲಾಕೃತಿಯಿವಕು ಆದರಿಂ ರೂಪ ನೋಡಿದರೆ ||೬೩೫||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪರೋ- |
ಳಿರುವುದೇನೈ ದ್ವೈತಭಾವವು |
ಛರಿತಂಪುನಾಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು ಪಾರ್ಥ ಸರ್ವತ್ರ ||

ಇತಿ ಜ್ಞೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಚೋಕ್ತಂ ಸಮಾಸತಃ |
ಮದ್ಭಕ್ತ ಏತದ್ವಿಜ್ಞಾನಯ ಮದ್ಭಾವಾಯೋಪಸದ್ಯತೇ || ೧೮ ||

ನರನೆ ಪ್ರಿಯಸನ್ನಿತ್ತಮರ್ಯಸಿ |
ಯಿರುವುದೆನು ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ಥಿತಿ- |
ಯಿರಿವತೆರದಲಿ ಕವಡಿಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಗುಣಿಪಂತೆ ||
ನರನೆ ತದನಂತರದಿ ದ್ಯುಗೋ- |
ತರಕೆ ಬರುವಂದದಲಿ ಜ್ಞಾನದ |
ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿದ್ವರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮವೂರ್ವಕದಿ || ೬೩೬ ||

ಛಲೆಗೆ ಧಾರಣಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವುದು |
ದೂರಿಯುವುದು ಬೀಜವನು ನೀರಿಗೆ |
ಭರದಿ ಬ್ಯೋತಿಗೆ ತೇಜ ಕೊಡುವುದು ಮೂಲ ಜ್ಯೋತಿಯಿದು ||
ನರನೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಜ ಹಚ್ಚುತ್ತ |
ಮರೆವ ಗಗನಕೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಕೊಡುವುದು |
ಮೆರೆಸುವುದು ನಿಜವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವ ತನ್ನ ಯೋಗದಲಿ || ೬೩೭ ||

ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವವಸ್ತು- |
ಗಿರುವುದೈ ಸರ್ವಸ್ವರೂಪವು |
ಬರುವುದೆಂತೋ ದ್ವೈತಭಾವವು ಲೇಶವಾದರುನು ||
ದೋರಿಯಲಾದರ್ಶನವು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಹರಿದು ದೃಶ್ಯದ್ರವ್ಯದರ್ಶನ- |
ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವು ಬರುವುದೈಕವು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದಲಿ || ೬೩೮ ||

ಬಾ ನವಾತ್ಮಚ್ಛೇಯಸಿತಿಗಳು |
ಪಾನಿಯೊಂದೇಕ್ಷಣದಿ ಪಡೆವವು |
ಮಾನ್ಯವೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವು ಪೂರ್ಣ ಬಿಂಬವುದು ||
ಪೂರ್ಣವಾಗಲು ಲೆಕ್ಕವಂಕಗ |
ಳೇನು ಬೀಜೀರಿಯನೆ ನಾಧನ |
ಮೇಣು ನಾಧಕನಾಧ್ಯವೋರಹುವು ಬ್ರಹ್ಮದರ್ಶನದಿ || ೬೩೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾತೆರದಿ ನಾಕೆಂ- |
ದೂರೆವವೆಗಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ |
ಪರಿಪರಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂ ಕೌತುಕದಿ ಪೇಳಿದನು ||
ಆರುತಿದನು ಮರಳೆಗೆ ನಿನಗಾಂ |
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ- |
ವರಿತುಕೋ ನೀನಿದನು ಸರ್ವವ ಲಕ್ಷ್ಯವೂರ್ವಕದಿ || ೬೪೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳಲ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವು .
 ನಂತು ನನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಷ್ಟೆಯು .
 ಧರಿಸಿ ಭಜಿಸಿದರೆನ್ನ ಮದ್ರೂಪವನೆ ತಾಳುವರು ||
 ಶೂರರು ದೇಹಾದಿಗಳ ಸೌಖ್ಯವು .
 ನಿರಿಸುವರು ನಿಜಚಿತ್ತವೆನ್ನಲಿ .
 ದೊರಕಿಸುವರೆನ್ನಯ ಸುಭಕ್ತರು ಶ್ರೇಷ್ಠವುಂಬಳಿಯು
 || ೬೪೧ ||

ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ಹೇಳಲೇನದ .
 ಚಿತ್ತವನ್ನೆ ನಗರ್ವಿಸುವರೈ .
 ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಯೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ||
 ಚಿತ್ತತರದಿಂದೀಸು ಪರಿಯಲಿ .
 ಭಕ್ತರೆನ್ನಯ ರೂಪ ತಾಳುವರು .
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಸುಲಭಮಾರ್ಗವ ನ್ನಾಪಿಸಿಹೆ ನಾನು || ೬೪೨ ||

ಜಗುಲಿಯೇರಲು ಮೆಟ್ಟು ಬೀಳ್ಕೈ .
 ಗಗನವೇರಲು ನಿಕ್ಷೇಪಕೆಯೈ .
 ಜಗದಿ ನದಿದಾಟುವೆ ನಾವೆಯು ಬೀಕು ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಸುಗಮವಾಗುವತೆರದಿ ನಿನಗೀ .
 ಬಗೆಗಳನು ಯೋಚಿಸಿದೆ ನಾಲ್ಕನು .
 ಸುಗಮವಾಯಿತೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವದು || ೬೪೩ ||

ಕೂಸನುಣಿಸುವ ತಾಯಿಯೊಂದೇ .
 ಗ್ರಾಸವನು ಹಲವಾಗಿ ಮಾಳ್ವಳು .
 ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ ಹಿಡಿದತೆರದಲ್ಲುಣಿಸುವಂದದಲಿ ||
 ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ .
 ತ್ರಾಸವಾಗದ ತೆರದಿ ನಿನಗೆ ವಿ .
 ಕೇಷವೇಪರಿ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಾಸ ವಿಭಾಗಮಾಡಿದನು || ೬೪೪ ||

ನರನೆ ನಿನಗೇತೆರದಿ ಸ್ವಪ್ನೀ .
 ಕರಿಸಿದುದು ಮೇಣ್ ತಿಳಿಯದಿರಲದ .
 ನೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದುಮಾರ್ಗ ಸ್ವಷ್ಟ ತಿಳಿವಂತೆ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗವು .
 ವಿರಜಿಸಿದಲಿನ್ನೊಂದುಪರಿಯು .
 ಳ್ಲರುಹುವೆನು ನಾನೆರಡು ಭಾಗಗಳನು ಮಾಡುವೆನು || ೬೪೫ ||

ವುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂದು ತತ್ತ್ವಗು .
 ಳೆರಡಿಯವೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ವಾರ್ಧನು .
 ವುರುಷನಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿ ನೋಡಲನಾತ್ಮವೆನ್ನವರು ||
 ನರನೆ ನಾ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲವು .
 ನಿರದೆ ಯೆಗರ್ವಿಸಲು ಬೀಳ್ಕೈ .
 ಯರಿವಪರಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು || ೬೪೬ ||

ಮೃಡನ ಸುರಜೋಡಿಯು ಸುನೀಲನು .
 ಕೂಡು ಯೆನಗೆ ಕಿವಿಗಳನು ನಿನ್ನಯ .
 ಮೋಡನೆ ನಾ ಪೇಳುವ ವಚನದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಡಬೇಕು ||
 ಜಡಜನಾಭನ ಪ್ರೇಮವೂರ್ವಕ .
 ನುಡಿಗಳನು ಕೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನು .
 ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗುತಲಿ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಗಳ ಸುರಿಸಿದನು || ೬೪೭ ||

ನರನ ರೋಮಾಂಚವನು ನೋಡುತ .
 ಹರುಷವಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಗೆ .
 ನರನಿಗರವಾಗಿಹುದೆನುತ್ತಲಿ ಹರಿಗೆ ತಿಳಿವಾಯ್ತು ||
 ಹರುಷದಲಿ ರೋಮಾಂಚವಾಪರಿ .
 ಹರಿಗೆ ಬಂದರು ಜಿಗಿಹಿಡಿಯುತದ .
 ನರನೋಡನೆ ಭಾಷಣವ ಶ್ರೀಹರಿ ಮಾಡತೋಡಗಿದನು || ೬೪೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿವುರುಷಗು .
 ಳೆರಡು ಕೂಡಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು .
 ವಿರಚಿಸುವರು ವಿವೇಚನವನಿದ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ||
 ಕರೆವರಿದನೇ ಸಾಂಖ್ಯವೆನುತಲಿ .
 ಯರುಹಲಿದಿ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ .
 ಧರಿಸಿದನು ಕುಸಲಾಂತಾರವ ನಾನೆ ಕೌಂತೇಯ || ೬೪೯ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರಕೃತಿವುರುಷಗು .
 ಳುರುತರವಿಚಾರವನು ಪೇಳುವೆ .
 ನಿರುವುದಿದು ನಿರೋಷವೆಂದನು ಹರಿಯು ನಸುನಗುತ ||

ಪ್ರಕೃತಿಂ ಪುರುಷಂ ಚೈವ ವಿದ್ಯನಾದೀ ಉಭಾವಪಿ .
 ವಿಕಾರಾಂಶ್ಚ ಗುಣಾಂಶ್ಚೈವ ವಿದ್ಧಿ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾನ್ || ೧೯ ||

ನರನಿ ಪುರುಷನಾದಿಯಾಗಿಯೆ |
ಯಿರುವನೈ ತಾನು ಪ್ರಕೃತಿಯಾದರು |
ಯಿರುವದವನಿಂ ಕೂಡಿ ಯದು ಸಹ ನೋಡಿಹುದನಾದಿ ||೬೫೦||

ಯರುಳು ಹಗಲೀದ್ದಂದ್ಯವಾಪರಿ |
ಯಿರುವವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
ನಿರಳು ರೂಪವದಲ್ಲ ರೂಪದ ಕೂಡಿಯಿರುವುದಲಾ ||
ನರನಿ ಬೀಜವ ಹೊಲದಿ ಬಿತ್ತಿರೆ |
ಬರುವುದೈ ಕಣದೊಡನೆ ತುಷವೈ |
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆರಡರಿದು ಬೋಡಿ

|| ೬೫೧ ||

ನರನಿ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರು |
ಹಿರುವ ತತ್ತ್ವವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯುಹುದೈ |
ಪುರುಷನೆಂದರೆ ನೋಡು ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನು ಧನಂಜಯನೆ ||
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಹೆಸರು ಬದಬದ |
ಲಿರದಲಾ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಭೇದವು |
ಅರಿಯು ಬೀಜೀಕೇಪರಿಯು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ||೬೫೨||

ನರನಿ ಕೇಳವಿನಾಶಿ ತತ್ತ್ವವು |
ಯಿರುವುದಾವುದೊ ಪುರುಷನಿನಿಪುದು |
ಮರಳಕೇಳಾತತ್ತ್ವಯೋಗದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳುತ್ತತಿ ||
ಬರಲು ನೋಡದು ಪ್ರಕೃತಿಯನಿಸುವು |
ದಿರುವುದೀಪರಿ ಭೇದ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಬರುವುದಿದರಿಂ ಜನ್ಮ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪಾರ್ಥ || ೬೫೩ ||

ಪರಿಪರಿಯು ದೇಹದ ವಿಕಾರಗ- |
ಳಿರದೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ವರೋಗುಣ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜನ್ಮವನು ತಾಳುವು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಪಾರ್ಥ ||
ಮರಳಿ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿವು |
ಬರುವುದೀಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ ಜನ್ಮಕೆ |
ನರನಿ ಕೇಳೀಪರಿಯು ಬ್ರಹ್ಮದ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯು || ೬೫೪ ||

**ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುಃ ಪ್ರಕೃತಿರುಚ್ಯತೇ |
ಪುರುಷಃ ಸುಖದುಃಖಾನಾಂ ಭೋಕ್ತೃತ್ವೇ ಹೇತುರುಚ್ಯತೇ || ೨೦ ||**

ನರನಿ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೆಯೆ |
ಯಿರುವುದೀಕ್ಲಾ ಬುದ್ಧ್ಯವುಪ್ರಕೃತಿ |
ಮರಳಿ ಯಿಜ್ಞಾ ಬುದ್ಧಿ ಗಾಢಲ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವರೆ ||
ಪರಿಪರಿಯಲಿಂವ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು |
ಪರತಿಯನು ತೋರಿವುವು ಕಾರ್ಯದಿ |
ದೊರೆಯು ಬೀಕಾಪಲನನುತ ಮಾಡುವುವುಪಾರ್ಯಗಳ ||೬೫೫||

ಕರೆವರಿದನೀ ಕಾರ್ಯವೆನುತಲಿ |
ಒರುವುದೀಪರಿ ಮನದಿ ಜಾಗೃತಿ |
ಪರಿಪರಿಯನಾರವೆಲ್ಲವು ಮಾಪ್ಪದಿ ಮನವು ||
ಧರೆಯಲಿವು ಕರ್ತೃತ್ವಕಾರಣ |
ಮರಳಿ ಕಾರ್ಯವಿದೆಂಬ ತ್ರಿಪುಟಿಗೆ |
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು || ೬೫೬ ||

ಆರುಹಿದನು ಹರಿ ಸಿದ್ಧರಾಜನು |
ಪರಿಯಲೀ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ತದನಂ- |
ತರದಿ ಪೇಕ್ಷನು ತ್ರಿಪುಟೆ ಕೂಡಲು ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗುವುವು ||

ನರನಿ ಗುಣವುಧಿಯು ಪ್ರಮಾಣದಿ |
ಬರುವುದಾಗುಣ ಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನೀ- |
ನರಿಯಲಾ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಕಣಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳೆವು || ೬೫೭ ||

ಸತ್ತ್ವಗುಣವ್ಯಧಿಯಲಿ ಕ್ರಿಯೆಯು- |
ತ್ವತ್ತಿಯಾಗಲು ಸಕ್ತಿಯೆಯು ಕೇಳೆ |
ಮತ್ತೆ ಗುಣರಜದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯುಧವಿನೆ ಮಧ್ಯಮವು ||
ಮತ್ತೆ ಗುಣತಮದಿಂದ ಕ್ರಿಯೆಯು- |
ತ್ವತ್ತಿಯಾಗಲಶಾಸ್ತ್ರಕರ್ಮವೆ |
ನುತ್ತ ಪೇಕ್ಷರು ಧರ್ಮಕಿಮದು ವಿರುದ್ಧ ಕರ್ಮವದು || ೬೫೮ ||

ನರನಿ ಕೇಳೀ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೆ |
ಯೊಡದುವುವು ಸಕ್ತಿಯೆಯು ದುಷ್ಟಿಯೆ |
ಬರುವುವೈ ಸುಖದುಃಖಪರಿಣಾಮಗಳು ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ||
ನಿರುತ ಸಕ್ತಿಯೆಯಿಂದ ನೌಷ್ಟಿಯು |
ಮರಳಿ ದುಷ್ಟಿಯೆಯಿಂದ ದುಃಖವು |
ಒರುವುವಲ್ಲವೆ ಪುರುಷನಿವುಗಳೆನುಣ್ಣೆ ಬೇಕೈ || ೬೫೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇದುಃಖಸುಖಗಳು | ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳುಚಿತಯೋಗವು |
 ಒರುವುನೈ ವ್ಯವಹಾರದಿಂದಲೆ | ಯಿರುವುದೈ ಒಹುಚಿತ್ರವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಭೋಗ ಪುರುಷನಿಗೆ || ದೊರಕಿಸುವಳೆ ಪ್ರಿಯು ಗಂಡನು ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತುಂಬ || ೬೬೦ ||

ನರನೆ ನಿನಗೆ ಚಮತ್ಕಾರಿಯ ನಾ- |
 ನರುಹುವೆನು ಬಹುಚಿತ್ರವಲ್ಲವೆ |
 ಪುರುಷನಂಗದ ಹೊರತು ಸ್ತ್ರೀಯಲಿ ವಿಶ್ವ ಹುಟ್ಟಿತಲಾ ||

ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತೋ ಹಿ ಭುಂಕ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಜಾನ್ ಗುಣಾನ್ |
 ಕಾರಣಂ ಗುಣಸಂಗೋಽಸ್ಯ ಸದಸದ್ಯೋನಿಜನ್ಮಸು || ೨೧ ||

ಪುರುಷ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರಾಕೃತಿಯಲಾ | ಆನವರತ ಪೃತಿಕ್ಷಣವು ಹೊಸಒಳು |
 ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಧನಸುಧಾನಸು | ಗುಣಒಲದಿ ರೂಪಗಳ ಬಲದಲಿ |
 ಯಿರುವನೋರ್ವನೆ ಜಗದಿ ಬೇರ್ಗನು ವೃದ್ಧತಮನಿಹನು || ವನಿತೆ ಯಿವಳಾಗುವಳು ಜಡಗಳ ಸೇವೆ ಕೊಳ್ಳುವಳು ||
 ಪುರುಷನೆಂಬುದಿದದ್ದ ಹೆಸರದ- | ಮನ ನವುಂಸಕವಿದ್ದರೇನದ |
 ಕಿರುವುದವನಿಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ | ಕುಣಿಸುವಳು ಮೂಜಗದಿ ಭೈಹೈ |
 ಯಿರಿಯಲಾರರು ಸ್ತ್ರೀ ನವುಂಸಕವೇನು ಪರಿಯೆಂದು ||೬೬೧|| ಮಿನುಗುತಿಹುದೀ ಖ್ಯಾತಿ ಯೇನೆಂಬಿನು ಧನಂಜಯನೆ || ೬೬೨||

ಇಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಣ್ಣುಕಿವಿಗಳು | ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಕೃತಿಮೂಲಕ |
 ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ಕಾಲಕೈಗಳು | ಒರುವುನೈ ಹೆಸರುಗಳು ಖ್ಯಾತಿಗೆ |
 ಯಿಲ್ಲವಾತಗೆ ರೂಪ ವರ್ಣವು ಹೆಸರು ಬೇರಿಲ್ಲ || ಬರುವುದವೆಂ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರೇಮದಲೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಇಲ್ಲವಾತನಿಗವಯವಂಗಳು | ಮರಳಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ- |
 ವಲ್ಲಭನಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಗಾತನು | ನಿರಿಸುವಳು ಜಾಗೃತಿಯಲಾಪರಿ |
 ಯೆಲ್ಲ ಸುಖದುಃಖಗಳನವ ಭೋಗಿಸನು ಕಲಿಸಾರ್ಥ ||೬೬೨|| ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪ್ರಕೃತಿಕರಣಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಕಲಿಸಾರ್ಥ || ೬೬೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮ ಮಾಡದೆ | ನರನೆ ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ |
 ಯಿರುವನಾತನುಧಾನನಾದರು | ವಿರಚಿಸತ ನಿರುಸಮವಿಕಾರವ- |
 ಮರಳಿ ಕರ್ಮಚರಣದುಸಭೋಗವನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು || ನಿರದೆ ಜಗದೊಳಗುಂಟುವಾಳ್ಳುಳು ಭ್ರಮದ ದ್ವೀಪವನು ||
 ತರುಣಿಪ್ರಕೃತಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಲಾ | ಮೆರೆವಳವಳೇ ಕಾಮಮಂಟಪ- |
 ಪುರುಷನಿಂಗುಸಭೋಗ ಮಾಡಲು | ವಿರುವಳಲ್ಲವೆ ದೈವಿ ಮಾಯೆಯು |
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಹಚ್ಚುವಳು ಕಾಣನುಪಾಯವಾ ಪುರುಷ ||೬೬೩|| ಮೆರೆವಳೇಕೆಯು ಮೋಹವನಕೆ ವಸಂತರಾಜನಲಾ || ೬೬೪ ||

ತರುಣಿಯೆಂದದಿ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯ | ನರನೆ ಯಿವಳೆಂ ಶಬ್ದಮಯುಸಾ- |
 ಪರಿಪರಿಯು ಗುಣರೂಪಗಳನನು | ಗಿರುವ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ ಬೆಕೆಕೆ ಬಹುದೈ |
 ಸರಿತಿ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರನಾಲಿಕೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಳು || ತರುವಳಾಕಾರವ ನಿರಾಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಪ್ರಕೃತಿ ||
 ಇರುವುದಾಕಾರದಿ ಗುಣಮಯಿ | ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೈಕ್ಷವ |
 ಸರಸಹೆಸರೀಪ್ರಕೃತಿಗಲ್ಲವೆ | ನಿರುತ ಬೆಳಿಸುವ ತೋಟವಿವಳೇ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯು ಮೆರೆವಳೈ ಪ್ರಕೃತಿ ||೬೬೪|| ಧರೆಯೊಳಹ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿಹಳು || ೬೬೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಸರ್ವವಿದ್ಯಾ- |
ಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರದಳಲಾ |
ಮೆರೆವಳೆಚ್ಚಾ ಬ್ಬಾ ನಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯು ||
ಇರುವಳೆ ವ್ಯಾಸನಗಳ ಯಂತ್ರವೆ |
ಯಿರುವಳು ಚಮತ್ಕೃತಿಗೆ ಮಂದಿರ- |
ವಿರುವಳೇಕೆಯು ಸೂತ್ರಧಾರಳು ವಿಶ್ವನಾಟಕಕೆ || ೬೬೯ ||

ಪ್ರಲಯು ನಾಯಂಕಾಲವೀಕೆಗೆ |
ತಿಳಿಯೆ ಪ್ರಾತಿಕಾಲವೆಂದರೆ |
ಯಿಳೆಯು ಸಂಭವವದ್ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೋಹಕಳು ನಿರೂಪಮಳು ||
ಮೆರೆವಳೆದ್ವಯದನ್ಯೂರೂಪವು |
ಯಿರುವಳಾವ್ತಳು ಸಂಗರಹಿತಗೆ |
ಯಿರುವುದೀಕೆಯು ವಸತಿ ಶೂನ್ಯವಿ ಮೆರೆವಳೆವಳಲ್ಲಿ || ೬೭೦ ||

ಇರುವುದೈ ಸೌಭಾಗ್ಯವಗಣಿತ |
ನಿರೂಪಮಳು ತಾನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮ- |
ಕ್ರಿಯುವಳೆ ವಶ ಬ್ರಹ್ಮವಿವಳಲಿ ಮುಗ್ಧವಾಗಿಹುದು ||
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಪಿಕಾರಹೀನವು |
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮದೊಳಗಾ- |
ಪರಿಪರಿವಿಕಾರಗಳು ತಾನಾಗುತ್ತ ರಂಜಿತವು || ೬೭೧ ||

ಇರಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಯಂಭುವೀಕೆಯು |
ತರುವಳೆದಕುತ್ಸಂತಿಯನು ತಾಂ |
ತರುವಳು ನಿರಾಕೃತಿಗೆ ಸಾಕೃತಿಯನು ಕೌಂತೇಯು ||
ಮರಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ತಾನೆ ಸಿತಿಯಾ- |
ಗಿರುತ ಮೆರೆವಳು ಮಾಯೆ ಲೋಕೆಯು |
ತರುವಳೆಚ್ಚೆಯು ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿರೀಚ್ಛದಲಿ ತಿಳಿಯೆ || ೬೭೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪೂರ್ಣತತ್ವಕ್ಕೆ |
ತರುವಳೆ ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾನೇ |
ಮರಳೆ ಕುಲರಹಿತಕ್ಕೆ ತಾನಾಗುವಳು ಕುಲಗೋತ್ರ |
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಣನೀಯವು |
ಪರಿಯಿದಾದರು ಬ್ರಹ್ಮಲಕ್ಷಣ- |
ಪರಿಯು ತಾನಾಗುವಳು ಸರ್ವವು ಹೇಳಲೇನದನು || ೬೭೩ ||

ಪಾರವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು |
ತೋರಿಪಳಲಾ ಅದಕೆ ವಿಹಿತಿಯನು |
ಧಾರಣೆಯೊಳಮನಕ್ಕೆ ತಾಂ ಮನ ಒದ್ಧಿಯಾಗುವಳು ||

ಚಾರುನಿರ್ವಾಣವಾರಕಾವ್ಯಾ- |
ವಾರ ನಿರಹಂಕೃತಿಗೆ ತಾಂ ಹಂ- |
ಕಾರ ಮೇಣ್ ನಿರ್ವಾಮಕೆ ಮಮತೆಯು ತಾನೆಯಾಗುವಳು || ೬೭೪ ||

ತಾನನಾಮಕೆ ನಾಮ ಜನ್ಮವಿ- |
ಹೀನಕೀಕೆಯು ಜನ್ಮವಹಳೆ |
ಮೇಣು ಕರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳಕ್ರಿಯಕಹಳು ತಾಂ ಪ್ರಕೃತಿ ||
ಮೇಣುಚರಣಕೆ ಚರಣ ಶ್ರವಣವಿ- |
ಹೀನಕಾಗುವಳೇಕೆ ಶ್ರವಣವು |
ಮೇಣುನೇತ್ರಕೆ ನೇತ್ರವಾಗುವಳೇಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೬೭೫ ||

ನರನೆ ನಿರ್ಗುಣಕಾಗುವಳು ಗುಣ |
ನಿರವಯವಕವಯವಗಳಹಳೇ- |
ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಸರ್ವಸ್ವವಾ ಪ್ರಕೃತಿ ||
ನರನೆ ಭಾವಾತಿತನಿಗೆ ತಾ- |
ನಿರುವಳೆ ಭಾವಸ್ವರೂಪಳು |
ಆರುಹಲೆಂತಾನಿರ್ವಿಕಾರಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪನಿಗೆ || ೬೭೬ ||

ಕೊಡುತಿರುವಳು ಪಿಕಾರವಲ್ಲವ- |
ಸಡಗುವುದಲಾ ಚಂದ್ರತೇಜವು |
ಪೊಡವಿಯಲಮಾವಾಸ್ವಿಯಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||
ಸಡಗರದಲಾಪ್ರಕೃತಿದತೆಯೆ |
ಯಡಗುವುದಲಾ ಬ್ರಹ್ಮತೇಜವು |
ಕೊಡದೆ ನೈಚ್ಛವನುಚ್ಛೇಮಕೆ ನೀಚಮಿಶ್ರಣವು || ೬೭೭ ||

ನರನು ನೋಡು ಸದಾಚರಣದ- |
ಲ್ಲರುವನಾದರು ಸಂಜಿಹೋತ್ತಿ |
ಬರಲು ನೋಡಪವಿತ್ರನೆಲದಿ ಪರಾಕೆ ತೆಟ್ಟುವುದು ||
ಮರುಳನಾಗುವನಲ್ಲವೇನೈ |
ಬರಲು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಮೋಡವು |
ತರುವುದಲ್ಲವೆ ದುರ್ದಿನತ್ತವ ಜಗದಿ ಸುದಿನಕ್ಕೆ || ೬೭೮ ||

ವೀರ ಕೆಚ್ಚಲಿಯುದು ಪಶುಪಿನ |
ತೋರುವುದಲಾ ಬಿಂಕಿ ಕಾಷ್ಠದಿ |
ಚಾರುರತ್ನದ ತೇಜವರಿವಿಯವೊಳಗೆ ವೇಷ್ಟಿಸಲು ||
ತೋರಲಾರದು ಹೊರಗೆ ಕೇಳೈ |
ಧಾರುಣಿವ ಸೆರೆಯಾಗೆ ನಿಹವು |
ಭಾರಿರೋಗಗ್ರಸ್ತವಾಗಲು ತೇಜವಡಗುವುದು || ೬೭೯ ||

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ವಶದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
 ಪುರುಷನಾಗಲು ತೇಜ ಭೋವುಮು |
 ನರನೆ ನಿನಗಿದ ವರ್ಣಿಸುವೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವೂರ್ವಕದಿ ||
 ನರಗೆ ನಿದ್ರಾ ನಶತಿ ಬರುತರ |
 ಒಂ-ವುಸ್ಯ ಸುಖದುಃಖ ಸ್ವಸ್ಥದೋ |
 ಕೆರಡನಿವನುಪಭೋಗಿಸಲು ನರಘಚ್ಚುವುದು ಸ್ವಸ್ಥ ||೬೨೦||

ಪುರುಷನೀಪರಿ ಪ್ರಕೃತಿವಶ ಬಂ |
 ದಿರಲು ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸು |
 ನಿರುವದಾಪರಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಪುರುಷನಲಿ ||
 ಪುರುಷನಿದರ್ಪದಾಸನಾತನು |
 ತರುಣಿಗತಿವಶನಾಗಿ ನಡೆಯಲು |
 ಮರುಕನಾಗುವನಲ್ಲವೇನವು ಪ್ರೋಣನೆನಿಸುವನು || ೬೨೧ ||

ಇರುವನಜನೈ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಶ್ಚನು |
 ಪರಿಯಿದಾದರು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗದಿ |
 ಬರುವವನಿಗೆ ಜನ್ಮಪೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಬಾಧೆಗಳು ||
 ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಪರಿಯು ಲೋಪದೋ- |
 ಕೆರಿಸಲಾಘಾತಗಳ ಸೋಪ್ಪರಿ |
 ಗಿರಿಯುವರು ಬೆಂಕಿಯನೆನುತ್ತಾ ಭಾಸವಾಗುವುದು || ೬೨೨ ||

ಉಪದ್ರವ್ಯಾನುಮಂತಾ ಚ ಭರ್ತಾ ಭೋಕ್ತಾ ಮಹೇಶ್ವರಃ |
 ಪರಮಾತ್ಮೇತಿ ಚಾಪ್ಯುಕ್ತೋ ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪುರುಷಃ ಪರಃ || ೨೨ ||

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಿಹನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪರಿಯು ನಾನದ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ |
 ನಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಂಭ ಮಲ್ಲಿಗೆಬಳ್ಳಿ ಗಾಧಾರ ||
 ಬರುವುವೇನವು ಖಂಟದಲಿ ಪರಿ |
 ಪರಿ ವಿಕಾರಗಳಾಗೆ ಬಳ್ಳಿಗೆ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಖಂಟನನು ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಬಳ್ಳಿಯಲಿ || ೬೨೩ ||

ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳಿದೆ |
 ನಿರುವುದಿದರಲ್ಲಜಗಜಾಂತರ |
 ಮರಳಿ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ||
 ನರನೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಹಾನದಿಯು ತೆರ- |
 ನಿರುವುದೈ ತೀರದಿ ಮಹಾಗಿರಿ |
 ಪುರುಷನೆಂಬುದು ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ ಕಾಣ ಬಹುದಲ್ಲ || ೬೨೪ ||

ನೀನಲಿ ತೆರೆಗಳಲಿ ಚಂದ್ರನ |
 ತೋರುವುವು ಪ್ರತಿಯಿಂಬಗಳು ಬಹು |
 ಯಾರವನ್ನೊಂದೆನುವ ಚಂದ್ರರನೇಕೆರರುತಿಹರೆ ||
 ಚಾರುಕಾಚದ ಮಣಿಗೆ ಕುಂಕುಮು- |
 ವೋಸಿದರಾರಕ್ತ ತೋರ್ಪುದು |
 ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ಬಳಿ ಮುಖವೆರಡನೆಯದಾಗಿ || ೬೨೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ಯೋಗದಿ |
 ಬರವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು |
 ನಿರುತ ಜನ್ಮವಿಹೀನತತ್ತ್ವವು ಬ್ರಹ್ಮವೈ ಪಾರ್ಥ ||
 ಬರಲು ಯತಿವರನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯ |
 ಭರದಿ ಸ್ವಸ್ಥವು ಸ್ವಸ್ಥದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಬರುವುದವಗಾಭಾಸವಂತ್ಯಜನಾದೆನಿಂದೆನುತ || ೬೨೬ ||

ಪುರುಷನಾಪರಿಯುತ್ತವಾಧಮು |
 ಪರಿಪರಿಯು ಲೋನಿಗಳ ಸೇರುವ- |
 ನಿರದಲಾ ಸುಖದುಃಖವುರುಷಗೆ ಪ್ರಕೃತಿವಿರಹಿತಗೆ ||
 ಮರಣಜನ್ಮವಿಹೀನನಾದರು |
 ಬರುವುವಿವು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಗುಣಗಳೆಂ- |
 ದಿರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಹೇಳು ಪ್ರಕೃತಿಯು ಗುಣಗಳಾಸಂಗ || ೬೨೭ ||

ತೋರಲೀಪರಿ ಬಿಂಬ ನದಿಯಲಿ |
 ಪೂರ ಬಂದರೆ ಗಿರಿಯು ಹರಿವುದೆ |
 ಮೇರುವಿನ ತೆರವಿಹುದಲಾ ತೀರದಲಿ ನಿಶ್ಚಲವು ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಪುರುಷನು |
 ತೋರುವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಯಾದರು |
 ಬಾರದವಗೆ ವಿಕಾರ ಮೇಣು ವಿನಾಶ ಕೌಂತೀಯು || ೬೨೮ ||

ಪುರುಷನಿರುವನು ಬಗೆಕೆ ಶಾಸಕ |
 ತರುವನಾಯುದಾಳಯ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ |
 ಮರಳಿ ಪುರುಷನ ಯೋಗದಿಂದಲೆ ಜಗದ ನಿರ್ಮಾಣ ||
 ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ |
 ಮೆರೆವನ್ನೆ ನಿಜಭರ್ತನಂದದಿ |
 ನರನೆ ನೋಡಲನಂತಕಾಲದ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನಿಜದಿ || ೬೨೯ ||

ಮರಳಿ ಕಲ್ಪಾಂತಗಳು ಬರುತಲೆ | ಇರುವನಾತನು ಸೂತ್ರಧಾರನು |
 ಪುರುಷನಲಿ ಲಯವಾಗಿ ಪೋಗುವು- | ನರನೆ ರಂಗಸ್ಥಳವು ನೋಡಲು |
 ವಿರುವನಾಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವಾಮಿ ಪುರುಷನಾ || ಮೆರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಲೌಕಿಕದ್ಯುಕ್ಯ ನಾಟಕವು || ೬೯೦ ||

ಇರುವುದೈ ಪರಮಾತ್ಮನಾಮದಿ |
 ನರಶರೀರದಿ ತತ್ತ್ವವದು ನೋ- |
 ಡರಿಯಲಾತನೆ ಪುರುಷ ಪ್ರಕೃತಿಗತೀತನಾಗಿರುವ ||

ಯ ಏವಂ ವೇತ್ತಿ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಕೃತಿಂ ಚ ಗುಣೈಃ ಸಹ |
 ಸರ್ವಥಾ ವರ್ತಮಾನೋಽಪಿ ನ ಸ ಭೂಯೋಽಭಿಜಾಯತೇ || ೨೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಪುರುಷನ | ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಬೇವದಿಂದಿರೆ |
 ಮರಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಕರ್ಮಗುಣಗಳ- | ತಾಳಲಾರನು ಮೋಹ ದೇವದಿ |
 ನರಿವನಾರವನೇ ಧನಂಜಯು ಕೋವಿದನು ಜಗದಿ || ಬೀಳಲಾನರದೇವವಗಿಲ್ಲವು ಪುನರ್ಜನ್ಮ || ೬೯೩ ||
 ಉರುವುದದು ನಿಜವಸ್ತು ಮೇಣದು |
 ಮೆರೆವ ಭಾಯಿಯು ಸತ್ಯಜಲವಿದು | ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮೆರೆವದಾತೆಗೆ ಮಿಥ್ಯವಿಹ ಮೃಗಜಲವನುತ ಹೀಗೆ || ೬೯೧ || ಮರಣಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು |
 ದೊರೆಯುವುದು ಕೇಳದುವಲೌಕಿಕಭಾಗ್ಯ ಜಗಕಟ್ಟಿ ||

ಅರಿವೈ ಕೋವಿದನು ತದ್ಗತು | ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವರೂಪವ- |
 ನರಿವ ಕೋವಿದ ಬರುವುದವಗೆ ಯಥಾರ್ಥಜ್ಞಾನವದು || ನರಿತವಗೆ ಕಲ್ಯಾಣವವುದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ದೀಪವು | ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನವಿದ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬಗೆಯು || ೬೯೪ ||
 ವಿರಚಿಸಿದರವು ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯಗ- |
 ಳರಿಯಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಿಹನೈ ಪುರುಷ ಕೋವಿದನು || ೬೯೨ ||

ಗಾಳಿ ಬಲವತ್ತರದಿ ಜೀವಲು | ನರನೆ ಮನದಿ ಯಥಾರ್ಥವೀಪರಿ |
 ಧೂಳಿರಾತಿಯು ಗಗನಕೇಟ್ಟದು | ಪುರುಷನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವರೂಪವ- |
 ಧೂಳಿಯಿಂವಾಗಗನ ಮಲಿನತ್ವವನು ಹೊಂದುವುದೆ || ನರಿವ ಸಾಧನಗಳು ಕಣಾ ವೃಷ್ಟ್ಯಳವಿಮವು ಪಾರ್ಥ ||
 ತರಣಿಯಿಂದದಿ ಸ್ವಚ್ಛೆ ಬಿಳಗುವ |
 ಹಿರಿದುಪಾಯವ ನಾನು ನಿನಗೀ- |
 ಗೋರುವೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೬೯೫ ||

ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಕೇಚಿದಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮನಾ |
 ಅನ್ಯೇ ಸಾಂಖ್ಯೇನ ಯೋಗೇನ ಕರ್ಮಯೋಗೇನ ಚಾಪರೇ || ೨೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಧ್ಯಾತ್ಮಕನಕವ- | ಪರಿಕಿಸುತಲಾಶುದ್ಧತತ್ತ್ವವ |
 ನಿರಿಸುತ ವಿಚಾರಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಯೆ | ಹರುಷದಿಂದಾರಿಸುವರಲ್ಲವೆ |
 ಭರದಲದಕ್ಕೆ ಪುಟವು ಕೊಡುವರು ಶ್ರವಣಮನನದಲಿ || ನರನೆ ನೋಡುವರೈ ಸ್ವರೂಪವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ||
 ಹೊರಗೆ ತೆಗೆವರನಾತ್ಮಧಾತುವ | ಧರೆಯುಲನ್ಯರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ |
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಶುದ್ಧಿಯು | ಬರುವರನ್ಯರು ಕರ್ಮಯೋಗದಿ |
 ಹರಿಸಿ ಮೂವತ್ತಾರುಭೇದವ ಮೂಲತತ್ತ್ವವನು || ೬೯೬ || ಮರಳಿ ಕೆಲರು ವಿಚಾರಯೋಗದಿ ತಿಳಿವರಾತ್ಮನನು || ೬೯೬ ||

ಅನ್ಯೇ ಶ್ವೇವಮುಜಾನಂತಃ ಶ್ರುತ್ವಾನ್ಯೇಭ್ಯ ಉಪಾಸತೇ |
ತೇಸಿ ಚಾತಿತರಂತ್ಯೇನ ಮತ್ಯಂ ಶ್ರುತಿಪರಾಯಣಾಃ || ೨೫ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀವಾರ್ಗಗಳ ಸ್ವೀ-
ಕರಿಸಿ ಭವಸಾಗರವ ದಾಟಿಮ-
ರಿರುವುದೇ ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ||
ತೊರೆದು ಕೆಲರಭಿಮಾನವನು ತಾ-
ವಿರಿಸುವರು ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಮೇಣಾ-
ತೆರದಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಕೊಡುವರಲಾ || ೬೯೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಯವರ ಬಾಯಿಂ-
ಧೋರಗೆ ಬರುತಿಹ ಶಬ್ದ ಪರಣಿಯ |
ಭರದಿ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ನಿಜದೇಹಸೌಖ್ಯವನು ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಪಲದಿಧರ್ಮವ |
ಪರಿಪರಿಯ ಸತ್ಯರ್ಮ ಮಾಡತ |
ದೊರಕಿಸುವರೈ ಸತ್ಪುರುಷರ ವರಪ್ರಸಾದವನು || ೨೦೧ ||

ಇರಿಸುವುದು ಯಾರಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯು-
ನೊರೆವೆ ನಾ ನಿನಗಿದನು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಪುರುಷರಾರೀಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದ ಹಿತವನರಿಯುತಲೆ ||
ಧರೆಯೊಳಹಿತವಿದಾವುದೆಂಬುದ-
ನರಿತು ಜಗದಹಿತವನು ತಾವೇ |
ಹರಿಸುವರು ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸುಖ ಕೊಡುತಿಹರು ನೇಮದಲಿ
|| ೬೯೯ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ |
ಮರಣಸಾಗರ ದಾಟಿ ಶೋಗುವ-
ರಿರುವನೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಸಾಧಿಸ ಹಲವು ಮಾರ್ಗಗಳು ||
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ಸಾಕೈ |
ನರನೆ ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಸಾರವ-
ನರುಮವೆನು ಸಿದ್ಧಾಂತ ತನ್ನ ವನೀತ ನಿನಗೀವೆ || ೨೦೨ ||

ಧರೆಯಲೀತೆರವಿರುವ ಪುರುಷರ-
ನರಿಯುತವರಾಡುವುದ ಕೇಳುತ-
ಲಿರಿಸುವರು ತಪ್ಪುರುಷರಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಧನಂಜಯನಿ ||
ಮರಳಿ ಯವರಾಡಿಹ ಶ್ರುತ-
ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾ-
ದರದಿ ತನುಧೀಧನವನರ್ಪಿಸುವರು ಸರಾಗದಲಿ || ೨೦೦ ||

ನರನೆ ಪರಿಪರಿಮತದ ಖಂಡನ |
ವಿರಚಿಸುತ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವಮ-
ನೊರೆವೆ ನಿನಗಾಂ ಸುಲಭವಾಗಿಹ ರಾಜಮಾರ್ಗವನು ||
ದೊರೆವುದದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಹಜದಿ |
ಸುಲಭದಲಿ ಕೇಳೆ ಧನಂಜಯ |
ಬರಿದಿ ನಿನಗಾಯಾಸವೇತಕೆ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕುವರೆ || ೨೦೩ ||

ಯಾವತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್ ಸತ್ತ್ವಂ ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮಮ್ |
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಸಂಯೋಗಾತ್ಸದ್ವಿದ್ಧಿ ಭರತರ್ಷಭ || ೨೬ ||

ಒರೆದಿ ನಿನಗಾಂ ಕ್ಷೇತ್ರವರ್ಣನೆ |
ಯೊರೆವೆ ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞದರ್ಥದ |
ಪರಿಯನದ ವಿಸ್ತರದಿ ಹೇಳೆ ಬೋಧ ನಿನಗಾಯ್ತಿ ||

ಬರೆ ಪರಸ್ಪರವೈಕ್ಯವೆರಡಕೆ |
ಒರುವುದುಪ್ಪತ್ತಿಯು ಜಗಕ್ಕೆನೆ |
ತೆರೆಗಳೆಳುವತೆರದಿ ಗಾಳಿಯು ನೀನೆ ಸಾಗರದಿ || ೨೦೪ ||

ತರಣಿಕಿರಣವು ನೆಲದಿ ನೀಳಲು |
ಬರುವುದೈ ಮೃಗಜಲವು ಪರಿಪರಿ |
ಸುರಿಯಬಾಮಳಿ ಭರದಿ ನೆಲದಲಿ ಬಿಳಿವುದೈ ಹುಟ್ಟು ||

ನರನೆ ಸಕಲಚರಾಚರದಿ ತುಂ-
ದಿರುವ ಬೀವಂದಿಂಬ ತತ್ತ್ವವು |
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಟ್ಟುಗೂಡಲು ಹುಟ್ಟುವುದು ತಿಳಿಯೆ ||

ಒರಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯು ಲೋಪರಿ |
ಯಿರಡು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನವಲೈ |
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಂದು ಕೂಡಿಯೆ ಮೆರೆವುದೀಶಿಶ್ವೆ || ೨೦೫ ||

ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಿಸ್ತಂತಂ ಪರನೇಶ್ವರಮ್ |
ವಿನಶ್ಯತ್ಸವಿನಶ್ಯಂತಂ ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ಸ ಪಶ್ಯತಿ || ೨೭ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರ್ಜುನ |
ವಸ್ತುತನವದು ತಂತುವಣ್ಣಿ |
ವಸ್ತುತನವದು ತಂತುವಣ್ಣಿ ಯೆಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ||
ಪಿಸ್ತರದಲೀತೆರದಿ ನಿಜ ತ |
ಶ್ವಾರ್ಥವನು ನೋಡಲು ಧನಂಜಯ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರಕೃತಿಪುರುಷರೊಳ್ಳೆಕ್ಕೆ ತೋರುವುದು
|| ೨೦೬ ||

ಒಂದರಿಂದುತ್ತನ್ನವಹುವೆ |
ಸಂದಭೂತಗಳೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ |
ಬಂದಿಹುವು ಪರಿಪರಿಯ ಹೆಸರುಗಳಾತೆರದಿ ನಡತೆ ||
ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚಿ ಹುವಾ ಪರಿಯಶೀ |
ಕಂದೆರೆದು ನೀನೈಕ್ಕ ನೋಡುವೆ |
ಬಂದುದಾತ್ಮಗೆ ಭೇದವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸಲು ಪಾರ್ಥ || ೨೦೭ ||

ಜನುಮಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಮುಂದಕು |
ಕೋನೆಯೆ ಯಿಲ್ಲದ ಭವವರಧಿಯಲಿ |
ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಳುಗಲೇಳುತ ಒಳುಗಿತಿರುವೆ ಕಣಾ ||
ವಿನಯಶೀಲನೆ ತುಂಬಿತಿರುವುದು |
ವೋಗುಗವನಕವೆ ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯ |
ಳನಿತು ವರ್ತಗಳವುದ್ದ ಡೋಕಾದರುನು ತುಂಬಗಳೆ || ೨೦೮ ||

ಮರವು ಡೋಕಾದರುನು ನೋಡೈ |
ಒರುವುಪಲ್ಲವೆ ಬದರಫಲಗಳು |
ಮರವ ಕವೆವರು ಬದರಿತರವೆನುತಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಬೇಸಿಮಾತ್ರವು |
ಕುರುಡ ಕುಂಟವು ಕಿವುಡವಾದರು |
ಯುವನಾತ್ಮನು ಸರಳನೊಳಗೆಲ್ಲರಲಿ ಕೌಂತೇಯ || ೨೦೯ ||

ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ವಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮನಸ್ವಿತವಿಶ್ವರಮ್ |
ನ ಹಿಸತ್ಯಾತ್ಮನಾತ್ಮನಂ ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿಮ್ || ೨೮ ||

ಸರಶೀಲ ಗುಣೇಂದ್ರಿಯದಿ ತುಂ |
ಬರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ |
ಭರಿತವಿಮನಾಪಾತಕಘಟಿತದ ವಿಕಾರಗಳು ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕೆಡಗಳ ತಂಡಗ |
ಳಿರಲು ನೋಡುವು ಶೇಗೆ ಭೇದವೆ |
ಪರಿಪರಿಯ ಬೇಸಿಯಲಿ ತಾಂ ಪರವಾತ್ಮನೊಬ್ಬವಲಾ ||
ಸುರಿವ ಮಳೆಧಾರೆಗಳನೇಕಗ |
ಳಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ನೀರಾ |
ತೆರದಿ ಭೂತಾಕಾರಭೇದದೊಳೊವ ಪರವಾತ್ಮ || ೨೧೦ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಘಟಿಸುವುದೊಳಾತ್ಮೆ |
ಯುವುದೊಳಗಾಕಾಶವೊಂದೇ |
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಿನ್ನವ್ವರೂಪದ ಭೂತನಿಕರದಲಿ ||
ಒರುವನವ ಪರವಾತ್ಮ ಸುರ್ವನೆ |
ಪರಿಪರಿಯ ಎನ್ನಭರಣದ |
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯತತ್ತ್ವ ಸುರ್ವಣ ಕೌಂತೇಯ || ೨೧೧ ||

ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಸರ್ವಭೂತದೊ |
ಳಿರುವನಾತುಮನೊರ್ವ ನಲ್ಲವೆ |
ಮೂಲವಿಲ್ಲವನಿಗೆ ದೇಹಗಳೆಲ್ಲ ನಾಯುವುವು ||
ಒರುವನೀಪರವಾತ್ಮ ಬೇಸಿಯೆ |
ತಿರಿಗಿ ಬೀವಾಭಿನ್ನ ನೆಂಬೇ |
ತೆರದಿ ನೋಡುವನಾವನೋ ನಿಜದೃಷ್ಟಿ ಯೆಹುದವಗೆ || ೨೧೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನ ನಿಜವಾ |
ಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಾದಿರೊಳೊಳಿವರಿ |
ಯುವನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಭವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಒಂದೆ ನಾನಾತನನು ತುತಿಸುವೆ |
ನರನೆ ನೀ ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಯುವೆ |
ಪುರುಷನವನತಿಭಾಗ್ಯವಂತನನುತು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೧೩ ||

ಇರುವುದಿದರಲಿ ಪಂಚಭೂತಗ |
ಳುರುತರದಲವು ರಂಜಿವುವಲಾ |
ಮೆರೆಯುವುವು ನೋಡೈದು ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳಂದದಲಿ || ೨೧೪ ||

ಉರಿವುದೈವಿಧಕಡಿತದಿಂದಿದು ।
 ಮೆರೆವ ಕಂಠೀರವನು ಬೀವನೆ ।
 ದೊರೆಯತೀತಗೆ ದೀಹವೆಂಬುದೆ ಪಂಜರವು ವಾರ್ಧ ॥
 ದೊರೆದ ಪಂಜರನಿದನು ನಿರೀಷದ ।
 ಹಂದು ಹಾಕಲಶಕ್ಯವೇನೈ ।
 ಮೆರೆವಕಂಠೀರವಗೆ ನೋಡು ವಿಚಿತ್ರಸಂಗತಿಯು ॥ ೨೧೫ ॥

ಪರಿಯನಿದನಾಚರಿಸದಲೆ ಕೇ- ।
 ಸಾಯ ರೂಪದ ಬೇವ ಸೌಖ್ಯದೊ- ।
 ಕರುವನಲ್ಲವೆ ಮರೆತನಿತ್ಯತ್ವವನು ಕೌಂತೇಯು ॥
 ಇರಿಯದಿರೆ ನಿತ್ಯತ್ವಶ್ವ- ।
 ಹರಿಯದುದರವು ದೀಹವೆಂಬುದು ।
 ತಿರಿಗಿ ನಾಶವು ಬರುವುದೆಂತೆ ತೋರುವುದನಾಶಿ ॥ ೨೧೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ಲಾ ನಿವೂರಷ- ।
 ನಿರುತಲೀದೇಹದಲಿ ಘಾತವ- ।
 ನಿರಿಯದಲೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯು ಸೇರುವನು ಪಾರ್ಥ ॥
 ಪರಿಪರಿಯು ಯೋಗಿಗಳು ಜನ್ಮಾಂ- ।
 ತರವ ದಾಟುತ ಕೊನೆಗೆ ವೇಳ್ವರು ।
 ತಿರಿಗಿ ಸಾಕೇಜನ್ಮಮರಣದ ಯಾತನೆಗಳೆನುತ ॥ ೨೧೭ ॥

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನವನ ಶುತಿಸುಸೇ- ।
 ನಿರುವನಾಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
 ನಿರುತವಾತನ ನಾಮ್ಯಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಹನು ॥

ಪ್ರಕೃತ್ಯೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ಸರ್ವಶಃ ।
 ಯಃ ಪಶ್ಯತಿ ತಥಾತ್ಮಾನಮಕರ್ತಾರಂ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ॥ ೨೯ ॥

ನರನೆ ಧೀಮನಲದಿಕೇಂದ್ರಿಯು ।
 ಮರಳಿಯದರಿಂದವು ಕೆಲಸಗ- ।
 ಕರುವುನೀವಿಧವಾಟವೆಲ್ಲವು ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವವು ॥
 ಅರಿವನಾರೀ ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವ- ।
 ನಿರುವನವನೇ ಜ್ಞಾನಿವುರುಷನು ।
 ಧರೆಯುಲವನೇ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು
 ॥ ೨೧೮ ॥

ಮನುಜರಿರುವರನೇಕರೊಂದೇ- ।
 ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡ್ವರು ।
 ಮನೆಯು ವ್ಯವಹಾರವನು ಮಾಡುವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ॥

ಹೇಳುತೀ ನಿವಾರಣವಚನವ ।
 ಸಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗುವರು ಯುದರಲಿ ।
 ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿದು ದುರ್ಲಭವು ವಾರ್ಧ ॥
 ಮೇಲೆ ನೋಡಾಕಾರಹೀನವು ।
 ಕೇಳು ನಾಡಾತೀತವಿರುವುದು ।
 ಅಲಿಸೈ ತುರ್ಯಸ್ಥತಿಗೆ ನೋಡಿದುವೆ ಮಂದಿರವು ॥ ೨೧೯ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ನದಿಯೆಲ್ಲ ಕೂಡುವ- ।
 ತೆರದಿ ಗತಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಸಹಿತಲಿ ।
 ಬರುತಲೈಕವು ಹೊಂದುವುವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯಲಿ ॥
 ಮೆರೆವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪ್ಲಳವಿದು ।
 ತೊರೆಯೆ ವೈಷಮ್ಯವನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಚರಣದಡಿಗಿದು ಬರುವುದೈ ಯಾಯಾಸವಿಲ್ಲದಲೆ ॥ ೨೧೯ ॥

ಮೆರೆವವಲ್ಲವೆ ದೀಪ ಪರಿಪರಿ ।
 ಯಿರುವುದವುಗಳೆಂದೆ ತೇಜವು ।
 ಭರಿತನಿಹನಾತಮನನಾದಿಯು ಸರ್ವರೋಗಗೋರ್ವ ॥
 ಅರಿವನಾರೀತತ್ತ್ವ ಸಮತೆಯು ।
 ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣವ ।
 ಪುರುಷನಾತನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಹೇಳಲೇನದನು ॥ ೨೨೦ ॥

ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಿ ಗಗನದಲಿ ಮೋಡವು ।
 ಮಿನುಗುತಿರುವುದು ಭ್ರಮಣ ಮಾಡುವು- ।
 ದಣುಕವಾದರು ಭ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದೆ ಗಗನ ಧಿರವಿಹುದು ॥೨೨೧॥

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಪ್ರಕೃತಿ ತನ್ನಯ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಗುಣಗಳ ಸಹಾಯದಿ ।
 ಭರದಲಾತ್ಮನು ಯೋಗದಿಂದಾಟಗಳ ಮಾಡುವಳು ॥
 ಇರುವನಾತ್ಮನು ಕಂಭದಂದದಿ ।
 ಧಿರನು ನಿಶ್ಚಲ ನಿರ್ವಿಕಾರನು ।
 ಧರೆಯಲೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯರು ಮೂಢಮಾನವರು ॥ ೨೨೨ ॥

ಅರಿವನಾರಾಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವನು ।
ನಿರುವನನೇ ಜ್ಞಾನಿ ಲೋಕದೊ- ।
ಳರಿವನಾತನಕರ್ತನಾತ್ಮನೆನುತ್ತ ನಿಜವಾಗಿ ॥

ಪುರುಷನಾತನೆ ಜ್ಞಾನದೀಪವನು ।
ನುರಿದು ಹೃದಯದೊಳೆಟ್ಟನಲ್ಲವೆ ।
ಯಿರುವನಾತನೆ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ॥ ೨೨೪ ॥

ಯದಾ ಭೂತಪೃಥಗ್ಭಾವನೋಕಸ್ಥಮನುಪತ್ಯತಿ ।
ತತ ಏವ ಚ ನಿಸ್ತಾರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಪದ್ಯತೇ ತದಾ ॥ ೩೦ ॥

ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗ- ।
ಳನ್ನ ಸಮರೂಪದಲಿ ನೋಡೆ ಪ್ರ- ।
ಸನ್ನ ವಾಯುವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವಿದೆಂದು ನೀ ನಂಬು ॥
ಸನ್ನತಾತ್ಮನೆ ಜಲದ ತೆರೆಗಳು ।
ಮುನ್ನ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗ- ।
ಳನ್ನ ಪೃಥ್ವಿಯು ಧೂಲಿಕಣಗಳು ದೇಹದವಯುವೆವು ॥ ೨೨೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾನರಗೆ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಬ್ರಹ್ಮವೆಲ್ಲವು ।
ಯಿರಿಸುವನೊ ಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಮಯವದದು ॥
ಬರುವುದವನಿಗವಾರ ಸೌಖ್ಯವು ।
ವೊರೆವುದೆಂದಿಡ ನಾನು ಶಬ್ದದಿ ।
ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೊರೆದಿರುವ ಲಕ್ಷಣಗಳರವಾಯ್ತು ॥ ೨೨೬ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಮನದ ಭಾವವು ।
ಹೊರಡುತಿಹ ಬೆಂಕಿಯು ಕಿಡಿಗಳೈ ।
ಬರುತ ಹೊರಗವು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ತೋರುವುವು ॥
ಅರಿಯಲಾನಿಜತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ವಸ್ತುವಿ- ।
ಗಿರದಲಾ ತದ್ಭೇದ ಭೇದಾಭಾಸ ರಂಜಿಪುದು ॥ ೨೨೭ ॥

ನರಗೆ ಕೈಯೊಳಗಮೃತ ದೊರೆಯಲು ।
ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಧಿಯು ಸಹಜದಿ ।
ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಲಾಭವನು ನೋಡ್ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
ವರಸುಭದ್ರಾಪತಿಯೆ ನಾ ನಿನ್- ।
ಗೊರೆದ ತತ್ತ್ವಾಧಾರದಿಂದಲೆ ।
ಬಂದೆ ತರ್ಕಿಸ ಬೇಡ ನಿನ್ಗಾನೊರೆವೆ ಬೇರೊಂದ ॥ ೨೨೮ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನಿಂದಲೆ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗುತ್ತತ್ತಿಯಾಯಿತು ।
ಮಾನಸದಲೀತತ್ತ್ವ ಬಲ್ಲವನಿರುವನೈ ಜ್ಞಾನಿ ॥
ಜ್ಞಾನಿಯಾತಗೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ದೊರೆಯಿತೆಂಬ ನಿ- ।
ಧಾನ ಮಾಧುರೆ ಕುಂದ ಬಾರದು ತರ್ಕ ಸರಣಿಯಲಿ ॥ ೨೨೯ ॥

ಒತ್ತೆಯೆನಗದ ನಿನ್ನ ಮಾನಸ- ।
ವಿತ್ತರದ ನಾ ನಿನ್ಗೆ ಪೇಳುವೆ ।
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳುವೆನು ॥
ಪಾರ್ಥನೀಪರಿ ಕೇಳಿ ವಚನವ ।
ಚಿತ್ತದಲ್ಲವಧಾನ ತಂದನು ।
ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಪತಿಯಾದುವುದ ಕೇಳಲಿಕೆ ತೊಡಗಿದನು ॥ ೨೩೦ ॥

ಅನಾದಿತ್ಯಾನ್ನಿ ಗುಣಿತ್ಯಾತ್ವರಮಾತ್ಮಾಯಮವ್ಯಯಃ ।
ಶರೀರಸ್ಥೋಽಪಿ ಕಾಂತೇಯ ನ ಕರೋತಿ ನ ಶಿಶ್ಯತೇ ॥ ೩೧ ॥

ತರಣಿಂಬವು ಜಲದಿ ತೋರುವು- ।
ದಿರುವುದದು ಜಲದಲ್ಲಲಿಪ್ಪವು ।
ಯಿರುವನೀಪರಿ ದೇಹದಲಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ನೀರಿನಿಂ ಹಿಂ- ।
ದಿರುವನಲ್ಲವೆ ಸೂರ್ಯ ಮೇಣ್ ಮುಂ- ।
ದಿರುವನಲ್ಲವೆ ನೀರು ಬತ್ತಿದರರ್ಕ ಬತ್ತುವನೆ ॥ ೨೩೧ ॥

ಮೂಢರಜ್ಜರ ಮತದಿ ಜಲದೊಳು ।
ಮೂಡಿಹುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸೂರ್ಯನ ।
ನೋಡಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮನಿದ್ದರು ದೇಹಕಿಂ ಹಿಂವೆ ॥
ರೂಢಿಯಿಲ್ಲದೇಹ ಮಡಿಯಲು ।
ಗೂಢರೂಪದೊಳಾತ್ಮನಿರುವನು ।
ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾಭಾಸಿಸುವುದೈ ರೂಪ ॥ ೨೩೨ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾತ್ಮನೊಳು ದೇಹದೊ- |
 ಕರುವುದೈ ಸಂಬಂಧವೆಂದರೆ |
 ಬಂದಿ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಲ್ಲದೆ ತತ್ತ್ವ ಬೇರಲ್ಲ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಗಾಳಿಗುಸುಜಿನ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಗಂಟೆ ಹಾಕಲು |
 ಸರಲಮೇಲನವನುಬಿಲಿಲ್ಪೈ ಗಾಳಿಯಗ್ರಾಹ್ಯ || ೨೩೩ ||

ಹತ್ತಿಯಿಂದುರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟೆಲು |
 ಶಕ್ತರಾರೀಜಗದಿ ವಾರ್ಧನೇ |
 ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಾಕಾಶಗಳ ಕೂಡಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ನರನೊರ್ವ ಪತ್ತಿಮೆ |
 ಯತ್ತ ನಡೆದು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು |
 ಮತ್ತೆ ಯೋರ್ವನು ವೂರ್ವದಿಶೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ
 || ೨೩೪ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ನರರವರು ಬರು |
 ವರೆ ಪರಸ್ಪರಸಂಮುಖತ್ವದಿ |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಾತ್ಮಗೂ ದೇಹಕ್ಕು ಸಂಬಂಧ ||
 ಇರುಳು ಹಗಲಾಬಿಳಕು ಕತ್ತಲೆ |
 ಮರಣ ಬೇವನವಿವುಗಳಿಗೆ- |
 ಸ್ವಿರುವುದಂತರವಷ್ಟೆ ನೋಡಾತ್ಮನಿಗು ದೇಹಕ್ಕೂ || ೨೩೫ ||

ಇರುಳುಹಗಲಿಗೆ ಸಾಮ್ಯವಿಹುದೇ- |
 ನರಳೆಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಸಾಮ್ಯವೆ |
 ಯಿರದಲಾ ಕೇಳೆ ಸಾಮ್ಯವಾಪರಿ ದೇಹಕಾತ್ಮನಿಗೂ ||
 ಪರಿಕಿಸಿದರಿದು ದೇಹವೆಂಬುದು |
 ಭರಿತವಿಹುದೈ ಪಂಚತತ್ತ್ವದಿ |
 ತಿರುಗುತಿಹುದೈ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಗಳೆಂಬ ಚಕ್ರದಲಿ || ೨೩೬ ||

ನರನೆ ದೇಹವು ಕರ್ಮಬದ್ಧವು |
 ಮೆರೆವುದೈ ಕಾಲನಿಗೆ ತುತ್ತಿದು |
 ಕರಗುವುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಮುಖದಲಿ ಬಿಣ್ಣೆಯೆಂದದಲಿ ||
 ಅರರೆ ಕಣ್ಣಿವೆ ಮುಚ್ಚಿ ವನಿತಕೆ |
 ಬರುವುದೀದೇಹಕ್ಕೆ ಮರಣವು |
 ವರಿಯು ಸಂಪರ್ಕದಲಿ ದೇಹವು ಒಡದಿಯಾಗುವುದು || ೨೩೭ ||

ಹೊಟ್ಟಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಾಯಿಯು |
 ವಿಷ್ಣೆಯಹುದೀದೇಹವಲ್ಲವೆ |
 ಬಿಟ್ಟರೀಯುಭಯಪ್ರಕಾರವ ದೇಹ ಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ||

ಕೆಟ್ಟು ಕೊಳೆಯುವುದಲ್ಲವೇನೈ |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ಕ್ರಮಿವುಂಜವುಂಜವು |
 ಕೆಟ್ಟರೀದೇಹಕ್ಕೆ ಬರುತಿಹ ಭ್ರಷ್ಟತನ ನೋಡೈ || ೨೩೮ ||

ನರನೆ ದೇಹದ ಪರಿಯಿಲ್ಲವೆ |
 ಮರಳಿ ನೋಡಾತ್ಮನಪ್ರಕಾರವ |
 ನಿರುವನಾತನು ನಿತ್ಯತುಡ್ಧನನಾದಿ ನಿರ್ಗುಣನು ||
 ಇರನವೂರ್ಣನು ವೂರ್ಣನೆಂಬೀ- |
 ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ನಿರುತ ನಿಷ್ಪ್ರಿಯ |
 ತಿರಿಗಿ ನೋಡು ಪ್ರಿಯಾಪರನು ಮೇಣುಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ || ೨೩೯ ||

ಸ್ಥೂಲನಲ್ಲೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮನಲ್ಲೈ | |
 ತಾಳನಾಕಾರವನು ಕಾರಣ |
 ಹೇಳಲೇನದ ದೃಶ್ಯನೆಂತಾಗುವನು ಕೌಂತೇಯ ||
 ತಾಳಲಾರನು ರೂಪವದರಿಂ |
 ಹೇಳಲೇನದನಲ್ಲ ಬಹುವೆಂ- |
 ದಾಲಿಸೈ ನಿಷ್ಪೇಜನಲ್ಲ ಸತೇಜನೂ ಅಲ್ಲ || ೨೪೦ ||

ಇರುವನಾತನು ಶೂನ್ಯನದರಿಂ |
 ಭರಿತನಲ್ಲ ರಿಕಾಮಿಯಲ್ಲೈ |
 ಮರಳಿ ಯಾತನು ರಹಿತನಲ್ಲೈ ಸಹಿತನೂ ಅಲ್ಲೈ ||
 ಇರದು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೌರ್ತ್ಯವಾತನಿ- |
 ಗಿರದು ಸೌಖ್ಯಸೌಖ್ಯಗಳು ಮೇ- |
 ಣಿರವನೇಕತೆಯೇಕತೆಯು ಮೇಣುಕ್ತೆಬಂಧಗಳೂ || ೨೪೧ ||

ಇರುವನಾತನಲಕ್ಷನವನ- |
 ನೈವುದೆಂತವನ ಪ್ರಮಾಣವ |
 ಮರಳಿ ಯಕ್ಕತನೊ ಕೃತನೊ ವಕ್ತನೊ ಮೂಕನೋ ಯೆನುತ ||
 ಬರಲು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಬಾರನಾತನು |
 ಹರಿಯೆ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಹರಿಯನಾತನು |
 ಯಿರುವನಿಲ್ಲೆಂಬೀಸ್ವತಿದ್ವಯಕವನು ಲಯಭೂಮಿ || ೨೪೨ ||

ಇರುವನವ್ಯಯನಾದಕಾರಣ |
 ಬರುವುದಿಂತೈ ವರ್ಣನೆಯ ಪರಿ- |
 ಯಿರನು ಮೇಯನು ಕಡಿಮೆಯಾಗನು ಮೇಣು ಹೆಚ್ಚಾಗ ||
 ಇರದು ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಬಗೆಯವ- |
 ಗಿರವನಾಯವ್ಯಯಗಳವಗೀ- |
 ಪರಿಯು ಲಕ್ಷಣವುಳ್ಳವನು ತಾಸಾತ್ಮನಿಹ ವಾರ್ಧ || ೨೪೩ ||

ಇರುವನಾತ್ಮನು ದೇಹದಲ್ಲೆಂ-
ದೊರುವರೈ ವ್ಯವಹಾರಮಾತ್ರದಿ
ನರನೆ ನೋಡೈ ಘಟಮಠದೊಳಾಕಾಶವಿರುವಂತೆ ||

ಇರುವುದಾತ್ಮಗೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವು |
ಬರುತ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದಾಕೃತಿ |
ಬರಲು ದೇಹವು ದೇಹದಾಕೃತಿಯಾತ್ಮ ಧರಿಸನಲಾ || ೭೪೪ ||

ಮರಣ ಬಂದರೆ ದೇಹಕಲ್ಲವೆ |
ಮರಣವಿಲ್ಲಾತ್ಮನಿಗೆ ನೋಡೈ |
ಯಿರುವನಾತ್ಮನು ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆಂದಿಡ್ಡನಾ ತೆರದಿ ||

ಇರುಳುಹಗಲುಗಳೆರಡು ಗಗನದಿ |
ತರಿತರಿಗಿ ಬರುತಿಹುವು ಶೋವುವು |
ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಗಗನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||

ಬರುವುವಳಿವುವು ದೇಹಗಳು ಪರಿ |
ಪರಿಯಲಾದರು ನೋಡಲಾತುಮು |
ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹಾಕಾರವವಗಿಲ್ಲ || ೭೪೫ ||

ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸೌಕ್ಷ್ಮ್ಯದಾಕಾಶಂ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ |
ಸರ್ವತ್ರಾವಸ್ಥಿತೋ ದೇಹೇ ತಥಾತ್ಮಾ ನೋಪಲಿಪ್ಯತೇ || ೩೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶತತ್ವ ಪ-
ಸರಿಸಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರು |
ಯಿರುವುದೇನೈ ಪೀಡೆಯದಕಾವ್ಯಾಪಕತ್ವದಲಿ ||
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸರ್ವದೇಹದಿ |
ಯಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹದಿ |
ನರನೆ ದೇಹದುವಾಧಿಯೆಲ್ಲವು ತಟ್ಟದಾತನನು || ೭೪೬ ||

ತರಿತರಿಗಿ ನಾ ಶುದ್ಧತತ್ವದ |
ಪರಿಯ ಪೇಳೆನು ಮರೆಯ ಬೇಡೈ |
ಯರಿಯಲಾ ನೀ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದರೆ ದೇಹವೇ ಕ್ಷೇತ್ರ ||
ನರನೆ ವಿರನೆ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದು |
ಮೆರುವುದಿದು ಬೇರೆಂದು ತಿಳಿ ಮೇ- |
ಣರಿಯಲಾ ಬೇರಾತ್ಮನವ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನಿಹನೆಂದು || ೭೪೭ ||

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾಶಯತ್ಯೇಕಃ ಕೃತ್ಸ್ಯಂ ಲೋಕಮಿವಂ ರವಿಃ |
ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಕ್ಷೇತ್ರೀ ತಥಾ ಕೃತ್ಸ್ಯಂ ಪ್ರಕಾಶಯತಿ ಭಾರತ || ೩೩ ||

ನರನೆ ನೀ ನೋಡಾತ್ಮನೋಗದಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ಚೇಷ್ಟೆಗಳು ದೇಹದಿ |
ನಿರುತ ತೋರುವುವಾದರೇನೈ ದೇಹವಾತ್ಮನಲಾ ||
ಬರಲು ಚುಂಬಕ ಹತ್ತರಕೆ ಗೋ- |
ಚರಕೆ ಬರುವುದು ಲೋಹ ಚಲಿಸುವು- |
ದಿರುವುದೇನೈ ಲೋಹ ನೋಡೈ ಲೋಹಚುಂಬಕವು
|| ೭೪೮ ||

ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿರುವುದು ಬಿಂಕಿಯು |
ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲವ್ಯಕ್ತ ರೂಪದಿ |
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕೇಳಗ್ನಿಯಾಗಿಹುದೇನು ಕಾಷ್ಠವದು ||
ಹುಟ್ಟುವುವು ಗಗನದಲಿ ಮೇಳುಗ- |
ಳೆಷ್ಟೆನುತ ನಾ ಪೇಳಲಾರೆನು |
ಮುಟ್ಟುವುವು ಗಗನವನು ರವಿಯನು ಮೃಗಜಲವು ಪಾರ್ಥ
|| ೭೪೯ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ-
ಳಿರುವನೈ ತತ್ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದು |
ರುರಿವದೀಪನಹಾಯದಿಂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ||
ನರನೆ ಚರಿಸುವುದಾದರಾಮನೆ |
ಯಿರುವುದೇನೈ ದೀಪ ಬೇರಾ- |
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದೀಪ ಮನೆಗೇನಿಹುದು ಸಂಬಂಧ || ೭೪೯ ||

ಅರುಹಿದೀದೃಷ್ಟಾಂತವೆಲ್ಲವ- |
ನಿರಿಸಿ ಬದಿಗಿನ್ನೊಂದ ಪೇಳುವೆ |
ತರಣಿಯೊರ್ವನು ಗಗನದಿಂ ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಿಳಗಿಸುವ ||
ಧರೆಯಲಾಪರಿ ಯಾತ್ಮ ದೇಹದೊ- |
ಳಿರುತ ಸರ್ವವ ಬಿಳಗಿಸುವನೈ |
ತರಿತರಿಗಿ ತಾಳದಿರು ಶಂಕೆಯನಾತ್ಮನಾರೆಂದು || ೭೫೦ ||

ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರೇವಮಂತರಂ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಾ |
ಭೂತಪ್ರಕೃತಿನೋಕ್ಷಂ ಚ ಯೇ ವಿದುರ್ಯಾಂತಿ ತೇ ಪರಮ್ || ೩೪ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋಗೋ ನಾಮ ತ್ರಯೋದಶೋಧ್ಯಾಯಃ || ೧೩ ||

ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯಾತ್ಮದೇಹಗ್ |
ಳೆರಡರೊಳಗಿನ ಭೇದತತ್ತ್ವವ್ |
ನಂವುದಾವುದೊ ಅದುವೆ ನೋಡೈ ನಿಜದಿ ಬುದ್ಧಿಯಲಾ ||
ಅರಿಯ ಬೇಕೇ ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ |
ನಿರುತ ಚತುರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು |
ತಿರಿತಿರಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮನೆ ಹಾರೈಸಿ ಸೇರುವರು || ೨೫೨ ||

ನರನೆ ಶಬ್ದಗಳರ್ಥಸಾರವ್ |
ನರಿವುದರಲಿ ವಿಶಾರದನೆ ನೀ- |
ನರಿತೆ ಯಲ್ಲೆ ಯಾತ್ಮ ದೇಹವಿದಲ್ಲವೆಂಬುದನು ||
ಅರಿಯಲೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಸಾರವ್ |
ದೊರಕಿಸುತ ಸಂಪತ್ತ ಶಾಂತಿಯ |
ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹಿಂದುವಾಕ್ಯಗಳನು ಶೋಷಿವರು || ೨೫೩ ||

ಅರಿಯ ಬೇಕೇತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ |
ನಿರುತ ಯೋಗಾಕಾಶವೇರಲು |
ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳ ಮಾಡುವರೆಡೆದಿಡೆ ನೋಡು ||
ನರನೆ ದೇಹಾದಿಗಳು ತ್ಯಜವೆಂ- |
ದರಿತು ಸಂತರ ವಾದುಕೆಗಳನು |
ತಿರದೊಳೇರಿಸಿ ಯವರುಗಳ ಚರಣಗಳ ಸೇವಿವರು || ೨೫೪ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀಸಾಧನವನಾ- |
ಚರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಕಲಿವರು |
ಬರುವುದೈ ತರುವಾಯ ಜ್ಞಾನೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ||
ನರನೆ ದೇಹವಿದಲ್ಲವಾತುಮ- |
ನರಿವರೀತತ್ತ್ವಾರ್ಥಸಾರವ್ |
ಬರುವುದಂತರ ದೃಷ್ಟಿಗೊಂದನು ನಗುತ ನಳಿನಾಕ್ಷ || ೨೫೫ ||

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಯೆನ್ನ ಜ್ಞಾನ ನಿ |
ವಾಳಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲಿಂ- |
ದಾಲಿಸೈ ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಣಿಸುವ ||

ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದೆನಿವ ಮಾಯೆ ವಿ- |
ಶಾಲತನದಿಂ ಪಸರಿಸುವುದು |
ಹೇಳಲೇನದು ಮಿಥ್ಯವಲ್ಲೆ ಬಂದಿ ಯಾಭಾಸ || ೨೫೬ ||

ಹತ್ತಿದಿಲ್ಲೀಮಾಯೆ ಬೆನ್ನನು |
ಹತ್ತಿರುವುದಿದುವೆನುತ ಜೀವನು |
ವ್ಯರ್ಥ ಮನದಲಿ ನೆನಸುವನು ಶುಕನಳಿಕೆನ್ಯಾಯದಲಿ ||
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನು |
ಗೊತ್ತಹಚ್ಚ ದರವರೆ ಜಾಣರು |
ತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವರು ದೇಹಾತ್ಮರ ವಿಭಿನ್ನತೆಯ || ೨೫೭ ||

ಹಾರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಿ- |
ಚಾರ ತಾಳನು ಸರ್ವವೆನುತಲಿ |
ಹಾರಿ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸ ಗೋಚರವಹುದು ನಿಜಹಾರ ||
ತೋರುವುದಲಾ ಸಿಂಹಿ ರಜತಾ- |
ಕಾರದಿಂದಲಿ ತರಣಿಕಿರಣದಿ |
ಹಾರಿಹೋಗಲು ಕಿರಣ ಗೋಚರಿಸುವುದು ನಿಜತತ್ತ್ವ || ೨೫೮ ||

ಹಿಂದು ಕೇಳಾಕಾಶಕಿಂತಲು |
ಮರೆವುದೈ ವ್ಯಾಪಕವು ಬ್ರಹ್ಮವು |
ಯಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಂಡಿಯೆರಡನದು ||
ದೊರೆಯಲೀಪರಿಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು |
ಯಿರಿಸದೈ ತನ್ನಿಂದ ದೂರಕೆ |
ಹರಿದು ಶೋಧುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ ಹುಟ್ಟಿದಾಕಾರ || ೨೫೯ ||

ಕರಗುವುದು ಜೀವತ್ವವೆಲ್ಲವು |
ಹರಿದು ಶೋಧುದು ದೈತ್ಯತಭಾವವು |
ಯಿರುವುದದೈಯಪರಮತತ್ತ್ವವು ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
ವುದುಷನಾ ಪರತತ್ತ್ವನಾಗುತ- |
ಲರಿವನೈ ದೇಹಾತ್ಮತತ್ತ್ವವ್ |
ಪುಕಿಸುವ ತೆರದಂತೆ ನೀರಕ್ಷೀರಗಳ ಹಂಸ || ೨೬೦ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ವಾರ್ಧನಿ ।
 ಗರುಹಿ ಯುತ್ತನು ಕೃಷ್ಣ ದೇವನು ।
 ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ನಿಜಪ್ರಕಾರದ ಸ್ವಾನುಭವಗಳನು ॥
 ಹರಿಯು ತನ್ನಯ ಹೃದಯದಿಂದಾ- ।
 ನರನ ಹೃದಯದಿ ಸುರದನನುಭವ ।
 ಸುರಿವರಲ್ಲನೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಂ ಕೊಡದಿ ಯದರಂತೆ ॥೨೬೧॥

ಧರೆಯೊಳೇನು ವಿಶೇಷವಾಯಿತು ।
 ನರನು ನಾರಾಯಣನ ಭಿನ್ನರೆ ।
 ಧರೆಯೊಳೆತ್ತನು ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ॥
 ಹರಿಯು ಕೈಬಿರಳನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ।
 ನರನೆ ನೀನಿಹೆ ನಾನೆ ಹರಿಯೆಂ- ।
 ದರುಹಿದನು ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲವಾಯ್ತಿದು ಖ್ಯಾತ ಮೂಜಗದಿ
 ॥ ೨೬೨ ॥

ಕೇಳದಲೆ ನಾನೀಸುತತ್ತ್ವವ ।
 ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು ತಪ್ಪವಾದಿದೆ ।
 ಖೂಳತನ ಸಾಕಿನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೇಳುವೆನು ॥
 ಶ್ರೀಲಲಾಮನು ತನ್ನ ಸರ್ವವ ।
 ಭೋಳತನದಿಂ ವಾರ್ಧನಿತ್ತನು ।
 ತಾಳಲಾರದೆ ತೃಪ್ತಿ ವಾರ್ಧನು ಕೇಳದನು ತಿರಿಗಿ ॥ ೨೬೩ ॥

ಸುರಿಯಲೆಣ್ಣೆಯ ದೀಪದಲಿ ಬಹು- ।
 ವರಿವುದಲ್ಲವೆ ಶಾಂತವಹುದೇ ।
 ನರನ ಮನವಾಶೆರದಿ ಕೇಳಿಯು ತೃಪ್ತವಲ್ಲವಲಾ ॥
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಯಾಸರಸಭಾಷಣ ।
 ಹರಿಯು ಪೇಟ್ಟರೆ ಕೇಳೆನೆನುತೀ- ।
 ಪರಿಯಲಾಶೆಯು ಹುಟ್ಟಿ ತಂತಿಕರಣದಲಿ ನರಗೆ ॥ ೨೬೪ ॥

ಭೂರಿಕುಶಲಳು ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರದಿ ।
 ಭಾರಿಪ್ರೇಮದಿ ಬಡಿಸಲಡಿಗೆಯ- ।
 ನಾಂಗಾಗದು ಭೋಜನದ ರುಚಿ ಹಸಿವೆಯೊಂದಿರಲು ॥
 ಶ್ರೀರಮಾವರ ಚತುರವಕ್ತನು ।
 ಚಾರುಶ್ರೋತನು ಶಿಷ್ಯವಾರ್ಧನು ।
 ಯೇಲಿಕ್ಕೆ ಸಂವಾದದಲಿ ಬಹು ಸರಸತೆಯು ನಿಜದಿ ॥೨೬೫॥

ಗಾಳಿಯನುಕೂಲವದು ಬೀಸಲು ।
 ಬೀಳುವುದು ಬೀಕಾದ ವೃಷ್ಟಿಯು ।
 ಹಾಳು ಬೀಳದು ಮೇಘರಾಶಿಯು ಚದುರಿ ದಿಶಿದಿಶಿಗೆ ॥

ಏಳಲಾಪರಿ ಚಂದ್ರನುದಯದೇ- ।
 ಕೇಳುವುದು ಸಾಗರವು ಹರ್ಷದಿ ।
 ಪೇಳುವವರಿಗೆ ಸ್ಫುರಣೆ ಕೇಳುವರಿದ್ದರನುಕೂಲ ॥ ೨೬೬ ॥

ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯನು ಪೇಳನು ।
 ಧರಣಿಪತಿಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೆ ।
 ನರನ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆಯನು ನೋಡುತ ಯಾದವರ ರಾಯ ॥
 ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ತನ್ನಯ ।
 ಸರಸಭಾಷಣದಿಂದ ಮೋಹಿಸು ।
 ಭರದಲೀತ್ರಿಭುವನವ ಕೇಳಾ ಸರಸಭಾಷಣವ ॥ ೨೬೭ ॥

ಮುನಿಪವೇದವ್ಯಾಸ ತನ್ನಯ ।
 ಯೇಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿಬಲದ- ।
 ಲ್ಲಣಿಸಿದನು ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಭಾರತವರಕಥಾಮೃತವ ॥
 ಮಿನುಗುತಿಹುದಾಭಾರತದೋಕಾ- ।
 ವಿಸುತಚರಿತವು ಭೀಷ್ಮಪರ್ವವು ।
 ಮಿನುಗುತಿದೆ ಯದರೊಳಗೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ರತ್ನವಿದು ॥ ೨೬೮ ॥

ನರಹರಿಯ ಸಂವಾದರೂಪದೋ- ।
 ಳಿರುವುದೈ ಯಾರತ್ನ ನಾನದು- ।
 ರರಿವಪರಿಯಲಿ ಕನ್ನಡದಿ ಭಾವಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನು ॥
 ಸರಸಭಾವಿನಿಷ್ಠವಿದಿಯು ಗತಿ ।
 ಸರಸ ತೋರದೆ ರಸಿಕ ಜನರಿಗೆ ।
 ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಲು ಮನೋಹರ ಪಂಚಮಸ್ವರವು ॥೨೬೯ ॥

ಅರುಹುವೆನು ನಾ ಶಾಂತರಸವನು ।
 ತೊರೆವೆ ಬೀರಿಪ್ರಕಾರವೆಲ್ಲವ ।
 ಧರೆಯಲಿದು ಶೃಂಗಾರವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುವುದಲಾ ॥
 ಇರುವುದಿದು ಕನ್ನಡದಿ ಕಾವ್ಯವು ।
 ಮೆರೆವುದಿದು ಸಾಹಿತ್ಯಕನ್ನಡಿ ।
 ಸರಸತೆಯು ನೋಡಿದರೆ ಪೀಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಿಹುದು ॥ ೨೭೦ ॥

ಧರೆಯಲೆನುವರು ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ।
 ಬರಲು ದ್ವಿವಿಧವು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ।
 ಯಿರಲಿ ಹಾಗದು ಸಂದ್ರವಿವೇನಾಚಂದ್ರನನೆ ನಾನು ॥
 ಅರುಹಿದೀನುತ್ಯಾನ್ಯದಮೃತವ ।
 ಕಿರಣದಿಂ ಹೀರುತ್ತ ಚಂದ್ರಮು- ।
 ನುರುತರದಿ ತಾನಮೃತಕಿರಣನೆ ಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೨೭೧ ॥

ಎನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ರಸವ ಕೇಳುತ |
 ಬನ್ನ ಬಡುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು |
 ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸಿ ಯಡಗಿ ಪೋವುದು ಲಜಿಯಲಿ ಬರಿದೆ ||
 ಚೆನ್ನ ಸಾತ್ವಿ ಕಭಾವವದುವು- |
 ತ್ವನ್ನ ವಹುದಜ್ಜ ನಿಗು ಜ್ಞಾನಿಗೆ |
 ಯೆನ್ನ ಕಾವ್ಯದಿ ಬರುವುದೈ ಕ್ಷಣದಲಿ ಸಮಾಧಿಸುಖ
 || ೨೨೨ ||

ಅರುಹುವೆನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ |
 ಸರಸತೆಯ ಕಾವ್ಯದಲಿ ಮೇಣದು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಜಗಕಾನಂದ ಕೊಡುವುದಲಾ ||
 ಹರಿಯಿತ್ತೈ ದೈನ್ಯವು ವಿಚಾರಕೆ |
 ತರುವುದು ಸರ್ಜೀವತ್ವ ಕರ್ಣಕೆ |
 ಬರುವುದೈ ಮಾನಸಕೆ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವಿದರಂದ || ೨೨೩ ||

ಏತಕೇವಿಸ್ತಾರವೀದಿನ |
 ಭೂತಳದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ |
 ಖಾತವೇ ದೊರಕೆಹುದು ಪುಣ್ಯದ ಖಾನಿ ತೆರೆದಿಹುದು ||
 ಔತು ಕೈಜೋಡಿಸಿಯು ಸುಜನ- |
 ವ್ರಾತ ಕಣ್ಣಿಂ ನೋಡಿ ಪರಮಸು- |
 ಖಾತಿಯುವನು ಪೊಡೆಯಲಿ ಪುಣ್ಯದಲಿ ಪಡಲೆನುವೆ
 || ೨೨೪ ||

ಸುರಿದುದಾತ್ಮಚ್ಛಾನವೃಷ್ಟಿಯು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಬಂತ್ಯೆ ಸುಕಾಲವು |
 ದೊರೆಯಿತೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದವಿದು ||
 ಗುರುವಿನಂತಃಕರಣವೂರ್ವಕ- |
 ವರದಹಸ್ತವು ಮಸ್ತಕದೊಳೆರೆ |
 ಯುರುಹಬೇಕೇ ಸರಸಭಾಷಣ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ಮುಂದೆ || ೨೨೫ ||

ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವೆ- |
 ನುತ್ಸರೋತ್ತಮ ಕಾವ್ಯರಸವದ |
 ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾನು ಪೇಳ್ವಕ್ಷರಗಳೆಲ್ಲ ||
 ಮತ್ತೆ ದೃಷ್ಟಾಂತೋಪಮೆಗಳಾ- |
 ಮೊತ್ತ ಸಾಗರವಾಗಿ ಹರಿಯಲಿ |
 ಯುಕ್ತಪದಸರ್ವಸ್ವ ರಸದಿಂ ಸೂಸಬೇಕೆಲ್ಲೆ || ೨೨೬ ||

ತೊರೆಯದಾನೊಂದಕ್ಷರವನಾ- |
 ಪರಿಯಲಾಂ ಬಿಡೆನುಚ್ಚಿತ್ತಬ್ಬವ |
 ಪರಿಯ ಪೇಳುವೆನೆಂತು ಗುರುವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆಯದ ||
 ಅರುಹಿದನು ದರ್ಶೋಕ್ತಿಯಿದನಿದು |
 ಗುರುಚರಣದ ಪ್ರಭಾವವೆನುತಲಿ |
 ಬರುವುದೆಂತೀಪರಿಯ ದರ್ಶವು ಯೆನಗೆ ಪಾಮರಗೆ || ೨೨೭ ||

ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯವೀದಿನ |
 ಗುರುಕೃಪೆಯದಿದು ಲಾಭ ನೋಡಲು |
 ದೊರಕಿದುದು ಸಜ್ಜನರ ಸಂತರ ಚರಣದರ್ಶನವು ||
 ತಿರಿಗಿ ನಿಮ್ಮಯ ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯ |
 ಸರಸತರ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುವ |
 ಪರಿಯ ಭಾಗ್ಯವು ಸಣ್ಣದೇನೈ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ || ೨೨೮ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ತಿಷ್ಯಗಿದರಲಿ |
 ಬರುವುದೇನೈ ವಿಘ್ನ ನೋಡಲು |
 ಸರಸತಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದರ್ ಬಾಲಕ ಮೂಕನಾಗುವನೆ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವರಿಗೆ ಮೂಕತೆ |
 ಹರಿಸುತಿಹವಾ ಸರಸತಿಯಲಾ |
 ಹರಿಸಳೇ ನಿಜಬಾಲನೊಳಗಿಹ ಮೂಕತೆಯ ನಿಜದಿ || ೨೨೯ ||

ಸಿರಿಯ ಕೈ ದೈವಜ್ಞ ಪರಿಕಿಸೆ |
 ದೊರೆಯುವುದೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಲೇಖಿಯು |
 ಧರೆಯೊಳಾನಜ್ಞಾನಿಯದ್ದರು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯೊಳಗೆ |
 ದೊರೆತೆರಲು ನಿಮ್ಮಯ ಪ್ರಸಾದವು |
 ಹರಿದುಹೋಗದೆ ಬಾಡ್ಯವೆನ್ನದು- |
 ವಿದುವುದೇನಚ್ಚರಿಯು ನಿಮ್ಮ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಲಿ || ೨೩೦ ||

ಗುರುವೆ ವಿಷ್ಣುವೆ ಸಂತವೃಂದವೆ |
 ಚರಣಕೆರಗುವೆ ನಿಮಗೆ ಹರ್ಷದಿ |
 ಕರುಣದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನದ ವರವದನು ಕೊಡಿದಿ ||
 ದೊರೆಯಿತೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಚರವದು |
 ಮರಳಿ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವೆನು |
 ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮಸೌಖ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ವರ್ಧಿಸಲಿ || ೨೩೧ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿ ಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಚಾಣನೀಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ
 (೧೩) ಹದಿಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಪುತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೩೪, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೨೪೧

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೪ ಹ ದಿನಾ ಲ್ಕ ನೆಯ ಅ ಧ್ಯಾಯ .

ಗುರುವೆ ನೀನಾಚಾರ್ಯಪದವಿಯು ।
 ಧರಿಸಿ ಮೆರೆಯುವ ಸಗುಣ ಮೂರುತಿ ।
 ಗುರುವೆ ಪರಮಾನಂದಬುದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಕಿರಣಗಳ ॥
 ಮೆರೆಸುತಿಹ ವಾಸರಮಣಿಯಲಾ ।
 ಗುರುವೆ ಸುರವರವಿನತಚರಣನೆ ।
 ಗುರುವೆ ಋಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಗುರುವೆ ವಿಶ್ವಾಶ್ರಯ ಸುಮೂರುತಿ ।
 ಗುರುವೆ ಸೋಹಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬುವ ।
 ಪರಮ ತತ್ತ್ವದ ಬೀಜ ಹೃದಯದಿ ಬಿತ್ತುತಿರುವಿಯಲಾ ॥
 ಗುರುವೆ ನೀನು ಸಮುದ್ರನಲ್ಲವೆ ।
 ತೆರೆಗಳೇ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲವು ।
 ತಿರಿಗಿ ಋಯಜಯಕಾರವೆನುವೆನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಗುರುವೆ ದೀನದಯಾಳು ಮೂರುತಿ ।
 ನಿರುತ ಕರುಣಾಸಾಗರನಲಾ ।
 ಗುರುವೆ ಶುದ್ಧಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾತ್ಮತರುಣಿವಲ್ಲಭನೆ ॥
 ಅರಿಯಲಾರದ ನಿನ್ನ ತತ್ತ್ವವ ।
 ನರರಿಗಿರುವುದು ವಿಶ್ವ ಸತ್ಯವು ।
 ಅರಿತವರಿಗಾಗುವುದು ವಿಶ್ವವು ಮಿಥ್ಯವೇ ಯೆನುತ ॥ ೩ ॥

ಗಾರುಡಿಯು ನೀನೆಂದು ಕರೆವರೆ ।
 ತೋರುವುದು ಕೇಳೊಂದು ಕೊರತೆಯು ।
 ಬೇರೆಯವರನು ವಂಚಿಸುವನೈ ಗಾರುಡಿಯು ತಿಳಿಯೆ ॥
 ಯಾರಿಗಾದರು ಕಾಣಿಸದಲೇ ।
 ತೋರಿಸುವಿ ನಿನ್ನಾಟವೆಲ್ಲವ ।
 ಗಾರುಡಿಯಿಗೆ ತಿಳಿಯನೀಪರಿ ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು ॥ ೪ ॥

ಕೆಲವರಿಗೆ ನೀ ಜ್ಞಾನಬೋಧವ ।
 ತಿಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಹಚ್ಚುವಿ ।
 ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾಯಾಬಲೆಗೆ ನೀನೆತ್ತಿ ಹಾಕುವಿಯೆ ॥
 ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನೀ ಮಾಟದಾಟವ ।
 ನಿಳೆಯೋಳೇಪರಿ ಲೀಲೆ ಮಾಡುವಿ ।
 ತಿಳಿಯದಜ್ಞಾನು ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ ಲೀನನಾಗಿಹೆನು ॥ ೫ ॥

ನೀರಿಗಿತ್ತೈ ಸರಸತೆಯ ನೀ ।
 ಧಾರುಣಿಗೆ ಸಹಸತೆಯ ಕಲಿಸಿದಿ ।
 ಕಾರಣನಲ್ಲ ನೀನು ಶಶಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರಕಾಶಕಲಾ ॥
 ಮೂರುಬೋಕದಿ ತೇಜವದು ವಿ- ।
 ಸ್ತೂರವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ ।
 ಕಾರಣಿಕನಾತೀರ್ವಚನ ಬಲದಿಂದಲೇ ನೋಡು ॥ ೬ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದ ।
 ಹೊರತು ಶಶಿಸೂರಿಯರು ಗಗನದಿ ।
 ಮೆರೆವ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ಚಿಪ್ಪಿನ ತೆರದಿ ಸಿಷ್ಟಭರು ॥
 ಹೊರಗೋಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ತ್ರಿಜಗದಿ ।
 ತಿರುಗುತಿಹ ಮಾರುತನು ನಿನ್ನಯ ।
 ವರಪ್ರಸಾದದ ಬಲದಿ ತಿರುಗುವನಲ್ಲವೇ ಗುರುವೆ ॥ ೭ ॥

ಋರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು ।
 ಯಿರುವುದೀನೈ ನಿನಗೆ ಮಿಗಿಲದು ।
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾಲಿಯೊಂದರಲದು ವಿರಾಚಿವುದು ॥
 ಅರುಹಲೇನದ ನಾನು ನಿನ್ನಯ ।
 ಪರಮ ಮಹಿಮೆಯಗಾಢವಿರುವುದು ।
 ಯಿರುವುದೈ ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ತ್ರಿಭುವನದ ॥ ೮ ॥

ಇರುವುದಾಪರಿ ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳು ।
 ಯಿರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ನಿನ್ನಿಂ ।
 ಪರಮ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದಣಿದವು ನಿನ್ನ ವರ್ಣಿಸಲು ॥
 ಇರುವುದಾ ವೇದದಲಿ ಚತುರತೆ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ವುದು ।
 ದರುಶನವು ದೊರಕಿದರೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಕಮಲಗಳ ॥ ೯ ॥

ಪರಿಯನರಿಯದ ಮೂಕತನ ಸ್ವೀ- ।
 ಕರಿಸ ಭಾಗವು ಬಂದು ತಟ್ಟುವು- ।
 ದರರೆ ನಾವಿಬ್ಬರು ಕಣಾ ವೊಂದಾದೆವೀ ತೆರದಿ ॥
 ಬರುವುದೇ ಬಾಯ್ ವರ್ಣನೆಗೆ ನೀ- ।
 ನಿರುವೀ ಶಬ್ದಾತೀತ ನಿನಗಾ- ।
 ಪರಮ ಶ್ರುತಿಗಳು ವರ್ಣಿಸುವ. ಪರಿಯರಿಯಲಾರವಲಾ ॥೧೦॥

ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಸರ್ವವು ।
 ಅರಿವುದೆಂತೈ ಬಿಂದುವದರಲಿ ।
 ವರಮಹಾನದಿಗಳನು ತಿಳಿಯುವುದೆಂತು ಜಲಮಯದಿ ॥
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರೆ ಹಿಮ- ।
 ಕಿರಣ ಮಿಂಚಿನ ಹುಳವಲಾ ಸರಿ- ।
 ಯಿರುವರೀ ಲೋವರು ಕಣಾ ದಿನಮಣಿಯ ಸಂಮುಖದಿ
 ॥ ೧೧ ॥

ಅದ ಕಾರಣ ಶ್ರುತಿಗಳೆನ್ನೋ- ।
 ಪಾದಿ ಮೂಕತ್ಯವನು ಪಡೆದುವು ।
 ಭೇದ ತೋರಿಸ ದ್ವೈತತೀರಲು ವಾಣಿ ವೈಖರಿಯು ॥
 ಬೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭವಿಹುದೈ ।
 ಹೇ ದಯಾನಿಧಿ ನಿನ್ನಮಹಿಮೆಯ ।
 ಮೇದಿನಿಯಲಾರಿಹರು ವರ್ಣಿಸ ಚತುರತನದವರು ॥ ೧೨ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ತುತಿಯು ಶಬ್ದದಿ ।
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
 ಮಸ್ತಕವ ನಾ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿಡುವೆ ಗುರುರಾಯ ॥
 ಉತ್ತಮವಲಾ ಹಾದಿ ಯೆನಗಿದು ।
 ವ್ಯರ್ಥ ನಿಷ್ಠಲ ಯತ್ನವೇತಕೆ ।
 ಚಿತ್ತವಿಸು ನಾ ನಿನ್ನ ವಂದಿವೆನಿದ್ದ ಪರಿಯಲ್ಲೆ ॥ ೧೩ ॥

ಮಾಡಿಹೆನು ಗೀತಾರ್ಥ ಕಥನವ ।
 ಗಾಢ ವ್ಯಾಪಾರವನು ನೀನೆನ- ।
 ಗೀಡೊ ಅಭವ ಧೃಢಕ ನೀನಾಗೆನಗೆ ಮೋದದಲಿ ॥

ನೀಡು ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಧನದ ಮುಂ- ।
 ದಾಡುತಿಹ ಚಲವನು ಬಿಚ್ಚುತ ।
 ಕೊಡಿಸೆನ್ನೀ ಮತಿಯರೂಪದ ಚೀಲದಲಿ ಧನವ ॥ ೧೪ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ಮಹಾಧನಿಕನೈ ।
 ಯಿರುವುದಂತಃಕರಣವುರುತರ ।
 ಬರುವುದದರಿಂ ಅಭ ವ್ಯಾಪಾರದಲಿ ಜ್ಞಾನವದು ॥
 ಗುರುವೆ ಯೆನಗೀ ಅಭವಾಗಲು ।
 ವಿರಚಿಸುವೆ ಸುವಿಚಾರ ಚಿನ್ಮಾ- ।
 ಭರಣಗಳ ನಾನೀವೆ ಸಂತರ ಕರ್ಣಭೂಷಣವ ॥ ೧೫ ॥

ಗುರುವೆ ಗೀತಾರ್ಥನಿಧಿ ದ್ಯುಗೋ- ।
 ಚರಕೆ ಬರುವುದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
 ಪರಮಸ್ವೀಹಾಂಚನವನಿರಿಸೈ ಯೆನ್ನ ನೇತ್ರದಲಿ ॥
 ಕರುಣೆಯುರೂಪ ಕಿರಣಗಳೆನೊಳ- ।
 ಗಿರಿಸಿ ಶಬ್ದದ ಸೃಷ್ಟಿಯನು ನೀ- ।
 ತರಿಸು ಯೆನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನು ವಸಂತ ಋತುವಾ- ।
 ಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನೀ ಬುದ್ಧಿಲತೆ ಬಹು ।
 ಪರಿಯಲದು ವಿಪ್ಲವಿಸಿಹುದು ಬೆಳೆದಿಹುದು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ॥
 ಸುರಸಕವಿತಾಫಲಗಳದರಲಿ ।
 ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮಾಡು ಭರದ ।
 ಲ್ಲಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯ ಶ್ರೀಗುರುಕರಣೆಗಿದು ನಿಜದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ಕರುಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೆ ।
 ಸುರಿಸು ನೀನಾರ್ಯಾದ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ।
 ಬರಲು ಬೇಕದರಿಂದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ॥
 ಬರಲು ಬೇಕರ್ಥಸ್ವರೂಪದ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವೂರವು ।
 ಸುರಸತಿಯು ಬೀರುತ್ತ ಜಗಕಾಹ್ಲಾದ ಕೊಡುವಂತೆ ॥ ೧೮ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ವಿಶ್ವೈಕಧಾಮನು ।
 ವರಪ್ರಸಾದದ ಚಂದ್ರಮನಲಾ ।
 ಬರುತ ಗಗನದಿ ಶೋಭಿಸೈ ಪೂರ್ಣಮೆಯು ದಿಸದಂತೆ ॥
 ಇರುವುದೆನ್ನೆಲಿ ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ।
 ಬರುವುದದಕುಲ್ಲಾಸಭರತಿಯು ।
 ಪರಿಪರಿಯು ನವನಸಗಳೆಲ್ಲ ತರಂಗವೇಳುವುವು ॥ ೧೯ ॥

ಬ್ಲಾನದೇವನ ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ |
 ಲಾ ನಿವೃತ್ತಿಯು ನುಡಿದನುತ್ತರ |
 ನೀನು ಯಾಕೇತೆರದಿ ತುಡಿಯಲಿ ದ್ವೈತ ವರ್ಧಿಸುವಿ ||
 ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಹೆ |
 ನೀನು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಹೇಳೆ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಗೀತೆ ಕೇಳೆರೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತಿಹೆನು || ೨೦ ||

ವ್ಯರ್ಥ ನಿನ್ನೀ ಸ್ತುತಿಯು ಸಾಕೈ |
 ವಿಸ್ತರಿಸದಲೆ ಯಡ್ಡಕಥೆಯನು |
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಹೇಳು ಗೀತಾರ್ಥವನು ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಶ್ರೋತೃವ್ಯಂದವಿದಾತುರತಿಯಿಂ |
 ಚಿತ್ತದಂತೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿದೆ |
 ವ್ಯರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿಸ ಬೇಡ ನೀನಾತುರತಿಯವರಲ್ಲಿ || ೨೧ ||

ಹರುಷನಿರ್ಭರನಾಗಿ ಬ್ಲಾನೇ |
 ಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಿಹೆ ನೀವರಿಗೆ ||
 ಆರುಹು ಗ್ರಂಥವನೆಂದು ನಿನ್ನಿ- |
 ತ್ವರವು ಬಾಯಿಂ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ |
 ಸ್ಫುರಣೆಯಾಯಿತು ಮನದಿ ಗ್ರಂಥವನಾರಭಿಸೀಗ || ೨೨ ||

ಧರೆಯೊಳವರವು ನೋಡಲೆ ದುರ್ವಾಂ- |
 ಕುರವು ಪೇಣದಕೋಳಗೆಯವ್ಯುತದ |
 ವರನುಧಾರವವ್ಯುಪ್ಪಿಯಾಗಲು ನೋಡತೇನದನು ||
 ದೊರೆಯಲೆನಗೀ ಗುರುಪ್ರಸಾದವು |
 ಹರಿಗದಿತ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂಲದೊ- |
 ಳಿರುವ ಪದವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾನು || ೨೩ ||

ಹರಿಯು ಗೀತಾಮೃತವ ಕುಡಿಯಲು |
 ಹರಿವುದೆಲ್ಲವು ಮನದ ಸಂತಯ |
 ಬರುವುದೆಲ್ಲವು ಶ್ರವಣದಿಚ್ಛೆಯು ದ್ವಿಗುಣಮಾಸದಲಿ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಪರಂ ಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಜ್ಞಾನಾನಾಂ ಜ್ಞಾನಮುತ್ತಮಮ್ |
 ಯಜ್ಞಾತ್ವಾ ಮುನಯಃ ಸರ್ವೇ ಪರಾಂ ಸಿದ್ಧಿಮಿತೋಗತಃ || ೧ ||

ನರನೆ ನಾ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪೇಳುವೆ |
 ಪರವೆನುವ ಬ್ಲಾನದ ಮಹಿಮೆಯನು |
 ಪರವನುತಲೇತಕ್ಕೆ ಕರೆವರು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನನು ||

ಆರಿಕೆಂಪೆನ್ನೊಂದಿಮದು ನಿನ್ನಯ |
 ಚರಣದಲಿ ಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯ |
 ಕರುಣೆಯಿಂ ಬರ ಬೇಕು ಕಾವ್ಯದಿ ಸರಸಮಧುರತೆಯು || ೨೪ ||

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀಗೋ- |
 ವಿಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪೇಟ್ಟನೀಪರಿ |
 ಬಂದೊಡಾತ್ಮನ ಯೋಗ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಬರುವುದೈ ಭವವು ||
 ಮುಂದೆ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ |
 ಬಂದವುದು ಸುಖದುಃಖಭೋಗವು |
 ಕೋದರಾ ಗುಣಸಂಗವನು ಮೋಕ್ಷವನು ಪಡೆಯುವನು || ೨೫ ||

ಇರುವನಾತ್ಮನು ಸಂಗರಹಿತನು |
 ಬರುವುದೆಂತೀ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಗವು |
 ಪರಿಯಿರುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯಾತ್ಮನ ಯೋಗವಾಗುವುದು ||
 ಬರುವುದೆಂತೀ ದುಃಖಸುಖಗಳು |
 ಯಿರುವುದೆಂತೆ ಯೆನಿತು ಗುಣಗಳು |
 ಒರುವುದಾತ್ಮಗೆ ಗುಣದ ಬಾಧೆಯು ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ || ೨೬ ||

ಗುಣರಹಿತಲಕ್ಷಣಗಳಾವುವು |
 ಯಿಂತು ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಕೆ |
 ವಿನುತಚರಿತನು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನು ಪೇಟ್ಟನರ್ಜುನಗೆ ||
 ವಿನಯದಿಂದಾ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲವ |
 ಮನದಿ ಸಂತಪ ಬರುವ ತೆರದಲಿ |
 ಗುಣಗಳಾಗಿಹ ಶ್ರೋತೃಜನರಿಗೆ ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನು || ೨೭ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಾನೊರೆದೆ ನಿನಗೀ- |
 ವರಿಗೆ ಬ್ಲಾನವ ವಿಸ್ತರದಲೇ |
 ಯಿರವು ಬಾರದು ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ||
 ನರನೆ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡು ಶ್ರವಣಕೆ |
 ಹರುಷದಲಿ ನೀ ಸಾವಧಾನದಿ |
 ತಿರಿಗೆ ಕೇಳೆ ಪೇಳಿಸೆಂದನು ದಾಸವಧ್ವಂಸಿ || ೨೮ ||

ಇರುವುದೈ ಸಂಹಾರಸ್ವರ್ಗವು |
 ಪರಮನೋಹರ ತೋರುವುದಲಾ |
 ಕರೆವರಾಕಾರಣದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಪರವೆನುತ || ೨೯ ||

ಇರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದರಿಂ |
 ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮವೆನ್ನ ಮತವಿದು |
 ಮರವುದಿದುವಗ್ನಿಸ್ವರೂಪವು ಬಾಜ್ವಲಿಸುತಿದು ||
 ಇರುವುದಸ್ಯ ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವು |
 ಬಂದೆ ತೃಣದಂದದಲಿ ನೋಡಲು |
 ಸರಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಾವುದ ಕಾಣೆನೀಜಗದಿ || ೩೦ ||

ಯಾವುದೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಸು- |
 ಖಾವಲೋಕನತತ್ಪರವು ಮ- |
 ತ್ವಾವಗಂ ಮುಂದರಿಂದುದೆ ಹಿಂತಿರಿಗಿ ನೋಡುವುದು ||
 ಯಾವುದಾ ಯಜ್ಞಾದಿ ಕರ್ಮವ |
 ಭಾವಿಸುವುದುತ್ತಮವೆನುತ್ತಲಿ |
 ರಾವನೆಯಿದು ದ್ವೈತ ಹೋರತೀ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ||೩೧||

ಜ್ಞಾನವೀತೆರದೆಲ್ಲ ಜಗದಲಿ |
 ಹೀನವಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕೆ |
 ಜ್ಞಾನವಸ್ಯವು ಸ್ವಪ್ನದೋಲ್ ರಂಜಿವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ||
 ಬಾನುವಿನಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರ- |
 ಮಾಣ ವಾಯುವು ಹುಟ್ಟಿದರು ತ |
 ಳ್ಲಿನವಾಗುತ ಯುವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲಿಯೇ ಪಾರ್ಥ || ೩೨ ||

ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾತ್ಮಿತ್ಯ ಮಮ ಸಾಧರ್ಮ್ಯಮಾಗತಾಃ |
 ಸರ್ಗೇಽಪಿ ನೋಪಜಾಯಂತೇ ಪ್ರಲಯೇ ನ ವ್ಯಥಂತಿ ಚ || ೨ ||

ಎನ್ನ ನಿತ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯರು |
 ಯೆನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣರು |
 ಯೆನ್ನ ತೆರದಲನಂತಪರವಾನಂದದೂಪರಲಾ ||
 ಎನ್ನ ತೆರದಲಿ ಸತ್ಯಸಿದ್ಧರು |
 ಭನ್ನಭಾವವೆ ಯುಲ್ಲವೆಮ್ಮೊಳು |
 ಸನ್ನತಾತ್ಮರು ನೋಡಲೀಪರಿ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತರು || ೩೩ ||

ನಾಶವಾಗಲು ಘಟವು ಘಟದಾ- |
 ಕಾಶ ಮೂಲಾಕಾಶದಲ್ಲ ಪ್ರ- |
 ವೇಶವಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು ||
 ಭಾಸಿಸುತ್ತಿಹ ಬತ್ತಿಯೊಂದಿರ- |
 ಲೇನು ಬತ್ತಿಯ ಹಚ್ಚಲೇನವು |
 ಮಾಸಿಯೊಂದಾಗುವುವು ಕೂಡಿಸಲೊಂದೆ ರಾವಿನಲಿ || ೩೪ ||

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ |
 ನರನೆ ಚಂದ್ರಾದ್ಯುಡುಗಣಂಗಳು |
 ವಿರಸ ನಿಶ್ಚೇಜಗಳು ರಂಜಿವುವಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ||
 ಧರೆಯು ಜಲಮಯವಾಗೆ ಪ್ರಳಯದಿ |
 ಯಿರುವುವೇನೈ ನದಿನದಂಗಳು |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಮುಂದಿತರ ಜ್ಞಾನ || ೩೫ ||

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳ- |
 ತ್ವತ್ಪಮವಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
 ಮುಕ್ತಿಯನು ಮಾಳ್ವದು ಸುಲಭದಲಿ ಕರತಲಾಮಲಕೆ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು |
 ಮುಕ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾನುಭವವದು- |
 ವೆತ್ತಲಾಗದು ಮತ್ತಕವ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಂಸಾರ || ೩೬ ||

ವಿಷಯಗಳ ಕವೆಗೋಡುತಿಕ ಮೂ- |
 ನಸವ ಹಿಂದಟ್ಟುವುದು ಮೇಣದ- |
 ಕುಸುರಗಟ್ಟುತ ಕೊಡುವುದೈ ಶಾಶ್ವತದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ||
 ವಸುಮತಿಯುಲೀ ತೆರದ ಪುರುಷರು |
 ವಿಷಮತನವನು ಉಟ್ಟು ಯೆನ್ನಯು |
 ಅಸಮಯೋಗ್ಯತೆ ಅಪ್ರಾಪ್ಯೆ ನರದೇಹ ಧರಿಸಿದರು || ೩೭ ||

ನಾನು ನೀನೆಂದಿರುವ ದ್ವೈತವು |
 ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದ ವ್ಯಕ್ತವು |
 ನಾನು ನೀನೀ ಜಗವಿದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವಾಗುವುದು ||
 ಮಾನವಂಗೀ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಂದರೆ |
 ಕಾಣರವರೀ ಜನ್ಮ ಗರ್ವದಿ |
 ಹಾನಿ ಕೇಳಿತವರಿಗಿರುವುದು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲಿ || ೩೮ ||

ದೊರೆಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನರನಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಮದ್ಯೂಪವವನಿಗೆ |
 ಮರಣಜನ್ಮಾತೀತನಾಗುವನಾತನೈ ಪಾರ್ಥ ||
 ಹರಿಯು ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- |
 ಗರುಹಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೌಧಿಯು |
 ಮೆರೆಸಿದನು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ತರಣಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ || ೩೯ ||

ನರನಿಗೀ ಬಾಹನದಲಿ ಪ್ರೇಮವು |
 ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಕೃಷ್ಣನರುಹಲು |
 ನರನ ದೇಹದಿ ಕಿವಿಗಳೆದ್ದುವು ರೋಮರೋಮದಲಿ ||
 ನರ ಶಿಖಾನಖನಾವಧಾನನು |
 ಹರಿಯು ನೋಡಿದನೀ ತೆರನ ಬಹು- |
 ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದಿನ ಗೀತೆಯನು ನರಗೆ ||೪೦||

ತಾನು ವಿಸ್ತರಿಸಿರುವ ತತ್ತ್ವ- |
 ಬಾಹನವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ನಾಗದು |
 ಒನು ಮೇಣದ ಧಾರಣವ ಮಾಡುವನು ಕಲೆ ಪಾರ್ಥ ||

ಇರುವ ವಿಶ್ವದೊಳೊರ್ವ ನಾನೇ |
 ಯಿರುವನಾ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ಬೇಡನು |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾ ದೇಹವೆಂಬುವ ಒಲೆಯನೊಡ್ಡನನು ||

ಮೆಲೆವ ವಾಗೋಪಾಧಿಯಿಂದಲೆ |
 ಬರುವುಸೈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಜನ್ಮವು |
 ಪರಿಯದನೆಲ್ಲನನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಮಾನಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ಭಕ್ತ- |
 ಪ್ರಾಣಸಖನಾ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳೆನಾನರಗೆ || ೪೧ ||

ನರನೆ ಮಮ ವಕ್ತೃತ್ವಕನ್ಯೆಗೆ |
 ವರನು ಸುಂದರ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಮೆಲೆಯಿತಿವರ ಸ್ವಯಂವರವು ಬಹು ಧಾಟವಾಟದಲಿ ||
 ನರನೆ ನಾ ಪೇಳಿದ್ದುದನು ಕೇಳರೆ |
 ಪರನು ಶ್ರೋತೃಶ್ರೋಮಣಿಯಲಾ |
 ಆಮುಪೆನು ನಾ ವಿಸ್ತರದಲೀ ಬಾಹನಮಹಿಯೆನು || ೪೨ ||

ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ವೃಹ್ಮ ತಸ್ಮಿನ್ ಗರ್ಭಂ ದಧಾಮ್ಯಹಮ್ |
 ಸಂಭವಃ ಸರ್ವಭೂತಾಸಾಂ ತತೋ ಭವತಿ ಭಾರತ || ೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮಾಯೆ ನೋಡಲಿ- |
 ಕಿರುವುದು ಮಹತ್ತ್ವತ್ವ ಮೂಲವು |
 ಯಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಳವು ನಿಜದಿ ||
 ಇರುವುದಿದು ಜಗತಿಂತ ಬಹುಪರಿ |
 ಹಿರಿದಿನಿಸಿ ಭಾಸಿಸುವುದರರಿಂ |
 ಧರೆಯಲಿ ಮಹದ್ವೃಹ್ಮನೆಂದಿ ಕಲೆವರೈ ಪಾರ್ಥ || ೪೪ ||

ಧರೆಯಲೀಕೆಯು ಯೋಗದಿಂದಲೆ |
 ಮೆಲೆವುದೈ ಸುನಿಕಾರಗುಣಗಳು |
 ಯಿರುವುದೀ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ ಮಹತ್ತೆಂಬೀಪದವಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಕರೆವರಿದನವ್ಯಕ್ತವೆನುತಲಿ |
 ಭರದೊಳ್ಳೆ ಯವ್ಯಕ್ತಮತದನ- |
 ರಿರದೆ ಸಾಂಖ್ಯರು ಸೃಷ್ಟಿತಿ ಯೆನುತಲಿ ಕರೆವರೀಕೆಯನು || ೪೫ ||

ನರನೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಿಖಾಮಣಿಯೆ ಕೇಳೆ |
 ಕರೆವರೀಕೆಯ ಮಾಯೆ ಯೆನುತಲಿ |
 ಮೆಲೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳ ಮತವಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು |
 ಪರಿಕಿಸಲಿಕಬಾಹನವೇನೀ |
 ಮೆಲೆವಸೈ ವ್ಯಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನಜ್ಞತನದಿಂದ || ೪೬ ||

ನರನೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ನಾ ವಿ- |
 ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಸ್ವಷ್ಟದಲಿ ನೋಡೈ |
 ಕರದಿ ದೀಪವ ಹಿಡಿದು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನ ಹುಡುಕಿದರೆ ||
 ಬರುವುದೇನದು ಪೃಷ್ಟಿಗೋಚರ |
 ಪರಿಯೊಳಾ ಕೇಳಾತ್ಮರೂಪವು |
 ಬರುವುದೇನದು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ಹುಡುಕಲೀ ತೆರದಿ || ೪೭ ||

ಹಾಲ ಕಡೆಯುತ ಕೂತರದರ- |
 ಳ್ಲೇನುವದೆ ಕೆನೆ ಕಡೆಯದಿರಲಾ |
 ಹಾಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೆನೆಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ||
 ಕೇಳು ಸ್ವಪ್ನಸಮಾಧಿಬಾಗೈತಿ- |
 ತಾಳದಿರೆ ಘನನಿದ್ದಿ ಬರುವುದು |
 ಗಾಳಿ ಯಿಲ್ಲದ ವೇಳೆ ಗಗನವೆ ರಂಜಿಸುತಲಿಯುದು || ೪೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದವಸ್ಥೆಯು ।
ಭರದು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಗಾಢವು ।
ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪವು ವಾರ್ಧ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಮರದ ಬುಡವನು ನೋಡಿ ಖಂಬವೊ ।
ಪುರುಷನೋ ನಿಜ ತಿಳಿಯದಲಿ ಗೋಲೆ ।
ಚಿರಕೆ ಬರುವುದು ವಸ್ತುವೆಂದಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥ ೪೯ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಬೇರೆ ಯೇನದು ।
ತಿಳಿಯೆ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಂತೆ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ॥
ಬಿಳಗಲಾಗದು ಹಗಲು ಮೇಣ್ ಕ- ।
ತ್ರಲೆಯು ರಾಜಿಪುದಲ್ಲಿ ಮೇಣೇಲೆ ।
ಯಿಳೆಯೋಳೇತರ ರಂಜಿಸುವುದಜ್ಞಾನಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ॥ ೫೦ ॥

ತಿಳಿಯದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಮಲ ।
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ ಜಗದದದು ।
ವಿಳಿಯೋಳಿದಕಜ್ಞಾನವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ನರನೆ ॥
ತಿಳಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನ ಸುತ್ತಿಹುತು ।
ಹೊಳವ ಚೈತನ್ಯವನೆ ನಿಜದಲಿ ।
ತಿಳಿಯಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನೆನುತಲಿ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೫೧ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಶುದ್ಧಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ಬೇವಾತ್ಮಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪವಲಾ ॥
ನರನೆ ನೀ ಚೈತನ್ಯಮಾಯೆಯು ।
ಪರಮ ಸಂಯೋಗವನು ಮನದೊಳೆ- ।
ಗರಿಶುಕೊಳ್ಳೈ ಮೂಲಮಾಯೆಯು ನೋಟ ಬಹುಮಾಟೆ ॥ ೫೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಮಾಯೆ ಮಾಟದ ।
ಮರೆತು ಮೂಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಧರಿಸುವುದು ಚೈತನ್ಯ ಬಹುಪರಿ ರೂಪಗಳ ವಾರ್ಧ ॥
ಮರುಳನಾ ಪರದೇಶಿ ಭ್ರಮದಲಿ ।
ತಿರುಗುತಿರೆ ದಾರಿಯಲಿ ಬರುತಿಹು ।
ಪುರುಷನರಸನೆನುತ್ತಲೊದರುವನೆನೇನ ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೫೩ ॥

ನರನು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಳನಂತರ ।
ತಿರಿಗಿ ಶುದ್ಧಿಯ ಪಡೆದ ಕೂಡಲೆ ।
ಬರಳುವನು ತಾಂ ಸ್ವರ್ಗ ನೋಡಿದೆಂದ್ರಪದ ಪಡೆದೆ ॥

ನರನು ಕೇಳೇತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ।
ಮರೆತು ಸುತ್ತಲು ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಕಲು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಗಳ ತೋರ್ಪುವು ಸೃಷ್ಟಿ ಯೆಂಬುದದು ॥ ೫೪ ॥

ಸೃಷ್ಟಿ ಯುದು ಕಾಣುವುದು ಸರ್ವವು ।
ಹುಟ್ಟಿರುವುದೆನ್ನಿಂದ ನೋಡೈ ।
ಭ್ರಷ್ಟಮತಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ನೋಳ್ವನು ಬಹಳರೂಪಗಳ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗರಸ್ವದಲಿ ತಾಂ ।
ದೃಷ್ಟಿಸುವನು ವಿಶೇಷರೂಪವ- ।
ನೆಷ್ಟು ಪರಿಯಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಮಾಯೆಯಾಟವನು ॥ ೫೫ ॥

ಮರೆಯೆ ನರನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವ ।
ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ನಿಜ ಪರಿ- ।
ಪರಿಯ ರೂಪವು ನೋಡು ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
ತಿರಿಗಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ ।
ಬರುವುದೆಂಬ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲವ- ।
ನರುಹುವನು ನಾ ಮುಂದೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೫೬ ॥

ಮೂಲರೂಪದ ಮೇಲೆ ಮಾಯೆಯು ।
ತಾಳುವಳು ಮೇಣೇ ಸ್ವರೂಪವ ।
ಬೀಳಲಾಗದು ಮರೆವು ನಿನಗಾಂ ನಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಕೇಳು ಮಾಯೆಯು ನನ್ನವಳೆ ಗುಣ- ।
ಶೀಲೆ ತರುಣಳು ಮೇಣಲೌಕಿಕೆ ।
ಹೇಳುವೆನು ನಿಜವಾದಿಯಂತವಿಹೀನಳೆವಳಲಾ ॥ ೫೭ ॥

ಪರಿಕಿಸುತ ನೋಡಿದರೆ ರೂಪವ- ।
ನರಿತವರು ಪೇಳುವವು ಮಾಯೆಗೆ ।
ಬರುವುದೆಲ್ಲಿಂ ರೂಪ ರೂಪಾತೀತಕೆವಳೆಂದು ॥
ಇರುವುದಾಕೃತಿ ಬಹಳವ್ಯಾಪಕ- ।
ವಿರುವಳಜ್ಞಾನದ ಸವಿೂಪದೋ- ।
ಳಿಸುವಳು ಜ್ಞಾನಿಗಳ ದೂರದಿ ಲೀಲೆ ಚಿತ್ರವಲಾ ॥ ೫೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಮಾಯೆ ಯೆನ್ನೆಯು ।
ನಿರುತವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಸಂಗದಿ ।
ಧರಿಸುವಳು ಗರ್ಭವನು ಚೋದ್ಯವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡು ॥
ತಿರಿಗಿ ಕೇಳಾ ಮೂಲ ಮಾಯೋಲೆ- ।
ದರದಿ ಪ್ರಾಕೃತವೆಂಬು ರೂಪಗ- ।
ಳರದೆ ತೋರ್ಪುವು ಗರ್ಭವೀಪರಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಿಳಿಯುವುದು ॥ ೫೯ ॥

ಧರೆಯಲಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿಯೋಗದಿ |
 ಧರಿಸುವುದು ಜನ್ಮವನು ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಬರುವುದದರಿಂ ಮನವು ಮನಕಾಗುವುದು ಸ್ತ್ರೀಮನುತೆ ||
 ಬರುವುದಾ ಮನುತೆಯು ಜಠರದಲಿ |
 ಮೆರೆವಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಮು |
 ತ್ವಿರುವುದದರಲಿ ಜನ್ಮ ಕೇಳೈ ಪಂಚಭೂತಗಳ || ೬೦ ||

ವಿಷಯಗಳು ವಿಷಯೋಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ವಸುಮತಿಯೊಳುಕ್ತಶ್ವೇತಂಕರ |
 ವಸುರ ಬೀಶೀ ಪಂಚಭೂತಗಳೊಡನೆ ಬರುವವಲಾ ||
 ವಿಷಯವಿಷಯೋಂದ್ರಿಯದ ಕ್ಷೋಭೆಯು |
 ಬಸುತೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣಗನು ಬರುವವು |
 ಹೆಸರವಕೆ ರಜ ಸ್ವಾ ತಮವೆಂಬುವು ಜಗದೊಳಗೆ || ೬೧ ||

ಗುಣದ ವಾಸನೆ ಹುಟ್ಟಿದುದದಿ |
 ಚನುಮು ತಾಳ್ದುದು ಜೀವಜಿವು |
 ಮನದ ಯೋಚನೆ ನೋಡು ಜೀವನು ಜಲದ ಯೋಗದಲಿ ||
 ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದ ಮರನ ಪುಟ್ಟನು |
 ತನುಕರಣವನು ಮೂರ್ಛಗಲ್ಲನೆ |
 ನೆನೆಯುವೆನ್ನಯು ಸಂಗವೆಂದಲಿ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯದು || ೬೨ ||

ಪರಿಸರಿಯು ಜಗದಂಕುರಂಗಳ |
 ಧರಿಸುವುದು ಬಸ್ತುಗಳ ನೋಡೈ |
 ಧರಿಸುವುದು ಕೋಣೆಂತು ರೂಪಂಗಳನು ನಾ ವೇಡೈ ||
 ಧರಿಸುವುದು ರೂಪವ ಚತುರ್ವಿಧ |
 ನರನೆ ನೀ ಪರಿಸರಿಯ ನೋಡುನಿ |
 ಯುವುವಂವಂವುರ್ದರೋದ್ಭವ ಮೇಣ್ ಜಯಯುವು || ೬೩ ||

ಗುರುವುಧೈ ಯಂದಜವು ಪ್ರಥಮವು |
 ಯರಬಿದಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೈಂದರೊಳು |
 ಮೆರೆಯೆ ವಾಯ್ವಾಕಾಶರದವಾದಿಕ್ಕು ಗರ್ಭದಲಿ ||
 ಇರುವುದೊಂದವಯುವು ಮೇಣದ |
 ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವತಂತ್ರಭಾವವು |
 ಪರಿಸರಿಯಲದ ವಿಪ್ರರಿಸುವೆನು ಗುಣವಿಭಾಗವನು || ೬೪ ||

ಇರಲು ರಜತಮವಧಿಕವದರ |
 ಳ್ಲರಲು ಜಲತೇಜಂಗಳಧಿಕತೆ |
 ಮೆರೆವುವೈ ಸ್ವೇದಜಗಳೇ ಜಗದ್ಬಲಿ ಕೌಂತೀಯು ||

ಇರಲು ಪ್ರಕ್ಷೀಣಜಲವಧಿಕವೀ |
 ತೆರದಿ ಕೇವಲಗುಣತಮೋದಿಸಿತ |
 ವಿರಲು ಧಾತ್ರಿಯುಬುದ್ಧಿಗಳಾಗುವುವು ನೋಡಿದರೆ || ೬೫ ||

ಪಂಚಿಕಮೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾ ಪರಿ |
 ಪಂಚ ಭೂನೋಂದ್ರಿಯ ಸಹಿತಲಾ |
 ಪಂಚಭೂತಾತ್ಮಕ ಜಠಾಯುಜ ಬುದ್ಧಿಮನಯುತವು ||
 ವಚಿಸದೆ ನಾ ನಿನ್ನಗೆ ವೇಡೈ ವಿ |
 ರಿಂಜಿನಿವಿಂಶತ ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲವ |
 ಸಂಚಿತದಿ ನೀನಿನಗೆ ನಿರುಪಮು ಮಿತ್ರ ದೊರಕಿದಿಯೆ || ೬೬ ||

ವೀರಪೂರ್ಣನೆ ಯಂದಬಾದಿಕ |
 ಗಾರುಣಿಯಲಿವು ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳು |
 ತುಕರತಲವೆರಡುಪಾದಗಳೆರಡು ಯೂ ತೆರದಿ ||
 ತೋರುನೆಂಬೀತರದ ಪ್ರಕೃತಿಯು |
 ಯಾರಿಗೀತೆರ ತಿರವಿರುವುದೋ |
 ಯಾರಿಗಸುದು ಪ್ರಕೃತಿ ಜರ ನಿವೃತ್ತಿ ಬಿನ್ನಿ ಹುದೋ || ೬೭ ||

ಯಾರ ನಾಭಿಯು ಮೇಲೆ ಸುರಜನ |
 ವಾರವೆಂಬೆ ವಿರಾಜಿಸುವುನೈ |
 ಯಾರ ತಂತ್ರವು ಸ್ವರ್ಗಮಧ್ಯವು ಪುರ್ಕುತೋಕವಿದು ||
 ಯಾರ ದೇಹನಿಕಂಟು ಭಾಗವು |
 ತೋರುವನಾ ಪಾತಾಳ ತೋಕ ತ |
 ಬೀರೋ ಪರಿ ಯಿರುವೆ ಬಾಲನ ಹದದಕಾ ಮಾಯೆ || ೬೮ ||

ಮೂರುತೋಕದೊಳದುವೆ ಬಹುವಿ |
 ಸ್ವಾರವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ತೋರುನೀ ಪಂಚಭುತುನಾಲುಕುಲಕ್ಷ ಯೋನಿಗಳು ||
 ತೋರುನೀ ಬಾಲಕನ ಬಿರಕೆನ |
 ವೇರಗಳು ಸಂಧಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ |
 ಸೇರುವುವು ನೈದಿಯನು ಬಾಲನೋಗಿಯಾಗುವನು || ೬೯ ||

ಪರಿಸರಿಯು ದೇಹಾವಯವಗಳ |
 ಪರಿಸರಿಯು ನಾಮಗಳನಿಹುತಾ |
 ಭರಣಗಳನೇರಿಸುವಳೈ ತಾಯ್ವಾಯೆ ಬಾಲಕಗೆ ||
 ಮರಳಿ ಮೋಹವಿದೆಂಬ ಸ್ವನದೊಳ |
 ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಸಿ ನಾಕುವ |
 ಕರೆರೆ ಮಾಯಾಲೀಲೆ ವರ್ಣಪರಾರು ತ್ರಿಭುವನದಿ || ೭೦ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಬಾಲಕ- |
 ಗಿರುವ ಬೆರಳುಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಗಳುಂಗುರಗಳು ವಿರಾಜಿವು ||
 ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ಮಾಯೆಗೆ |
 ಮೆರೆವುದದು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪವು |
 ಯಿರುವುದಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಯೆಯದು || ೨೧ ||

ಮೆರೆಸುವಳು ತಾಯ್ಣಾಯೆ ಕೂಸನು |
 ಸರಸ ಪ್ರೇಮದಿ ವರ್ಧಿಸುವಳೆ |
 ಯಿರಿತೆಹಳು ತಾಂ ಧನ್ಯಳೆಂದೇ ಕೂಸು ಹುಟ್ಟೆಹುದು ||
 ಸರಸಿಬಾಸನಜನ್ಮ ಕಾಲವು |
 ಮೆರೆವ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ಕೂಸಿಗೆ |
 ಹರಿಯೆ ಸ್ಥಿತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲವು ಕೂಸಿಗೇನೆಂಬಿ || ೨೨ ||

ಹರನೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಲಯನೀ- |
 ತೆರದಿ ಬಾಲನ ಕಾಲ ಮೂರಿವು |
 ಮೆರೆವುದಾ ಹಾಸಿಗೆಯು ಕೂಸಿಗೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲವದು ||

ಪರಿಪರಿಯಲಾಟಗಳನಾಡುತ |
 ಭರದಿ ನಿರ್ದಿಪನಲ್ಲಿ ಬಾಲನು |
 ಮರಳ ಕಲ್ಪೋದಯದಿ ಬಾಲಕಗಜ್ಜರಾಗುವುದು || ೨೩ ||

ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಜ್ಞಾನವನ್ನನು- |
 ಸರಿಸಿ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಪದಗತಿ- |
 ಯಿರಿಸುವನು ಬಾಲಕನು ಮೇಣಾ ಕಾಲಗತಿಯಿಂದ ||
 ದೋರೆಪನ್ನೆ ಸಂಕಲ್ಪಮಿತ್ತನು |
 ಮೆಲೆವುದೈ ತೋಭೆಯುಲಹಂಕೃತಿ |
 ವ.ರಣ ತಟ್ಟುವುದಿವಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿಷದಿಂದ || ೨೪ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಕಿದು |
 ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ತತ್ತ್ವವೇಳ್ವೆನು |
 ಬಂದೆ ಕಾಲವ್ಯಯದೊಳರ್ಥವ ಕಾಣೆ ಕೌ.ತೇಯು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ಮಾಯೆಯಿಂದೀ- |
 ಪರಿಯ ತೋರುವ ವಿಶ್ವವಲ್ಲವು |
 ಧರಿಸಿಹುದು ಜನ್ಮವನು ಯೆನ್ನ ಧಿಕಾರಯೋಗದಲಿ || ೨೫ ||

ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕೌಂತೇಯ ಮೂರ್ತಯಃ ಸಂಭವಂತಿ ಯಾಃ |
 ತಾಸಾಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಮಹದ್ಯೋನಿರಹಂ ಬೀಜಪ್ರದಃ ಪಿತಾ || ೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಕಾರಣದೋಕಾ- |
 ನಿರುವೆ ತಂದೆಯು ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲ |
 ಕೈರುವಳಾ ತಾಯ್ಣಾಯೆ ವಿಶ್ವವು ಕೂಸಿಹುದು ನಮ್ಮ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ದೇಹಗಳು ದೈಗೋ- |
 ಚರಕೆ ಬಂದರು ಸರ್ವಕಿನ್ನವ- |
 ರಿರುವರರ್ಭಕರೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಬೇಡ ಸಂತಯುವು || ೨೬ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಹ ಭೂತನಿಕರವು |
 ಹಟ್ಟಿದುದಲಾ ಬುದ್ಧಿಮನದಿಂ |
 ಸೃಷ್ಟಿ ಯಿಹುದೈ ನೋಡು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯದ ಮೂಲಕದಿ ||
 ದೃಷ್ಟಿಸಿದರೇ ದೇಹದೋಳಗೆ- |
 ಷ್ಟಷ್ಟ ಭಿನ್ನಾಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲೇ ತೆರದಿ ತೋರ್ಪುವು ಭಿನ್ನದೇಹಗಳು || ೨೭ ||

ತೋರಲೇನವು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನಾ- |
 ಕಾರಗಳು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾ- |
 ಕಾರವೊಂದೇ ದೇಹವಿರುವುದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ||

ಧಾರುಣಿಯಲಿಹ ಮರವನೊಂದು ವಿ- |
 ಚಾರಿಸುತ ನೀ ನೋಡು ಭಿನ್ನಾ- |
 ಕಾರವಿರುವವನೇಕವದರಲಿ ಶಾಖೆಗಳು ತಿಳಿಯೆ || ೨೮ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಮಾನದಲಿ ಯಾಕೃತಿ- |
 ಯಿರುವುದಾದರು ಭೇದವೇನದು |
 ಮರವು ಬಂದಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೋಡೊಂದೆ ಜೀಜದಲಿ ||
 ಪರಿಯಲೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಲು |
 ಯಿರುವುದೆನ್ನೀ ವಿಶ್ವವೆನ್ನಲಿ |
 ಬರುವುದಾಪರಿ ಘಟಿಕೆ ಭಿನ್ನಾಕೃತಿಯು ಮಣ್ಣಿಂದ || ೨೯ ||

ಹತ್ತಿಯಿಂ ನೇಯುತ್ತ ಪರಿಪರಿ- |
 ವಸ್ತುಗಳನು ತಯಾರಿಸುವರೈ |
 ವಸ್ತು ಪರಿಪರಿ ಯಿರಲು ಭೇದವೆ ಸೂತ್ರದಲಿ ನೋಡೈ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲೇ ತೆರದೆ ತೆರೆಯು- |
 ತ್ವತ್ತಿಯಿಹುದುಗಣಿತವು ನೋಡಲು |
 ಪ್ರಥಿಯಿಲ್ಲ ನಮುದ್ರಸಂತತಿ ಯಿರುವುದೇ ಹೇಳು || ೩೦ ||

ಇರುವುದೀವರಿ ಯೆನ್ನ ಸಚರಾ- ।
ಚರದ ಸಂಬಂಧವು ಕಣಾ ನಾ- ।
ನಿರುವನೊಂದೇ ರೂಪವಲ್ಲವೆ ಜಗವು ನಾನಂತು ॥
ಉರಿವ ಬಿಂಕಿಜ್ವಾಲೆ ವೈಶ್ವಾನ- ।
ನರನ ರೂಪಗಳಲ್ಲವೇ ಬೇ- ।
ರಿರುವನೇ ಬಿಂಕಿಯನು ಜಿಟ್ಟು ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಜಗದಿ ॥ ೮೧ ॥

ಹುಟ್ಟಲೀವರಿ ಜಗದಿನ್ನಿಂ- ।
ತಟ್ಟುವುದು ಲಯವೆನಗೆನುತ ನೀ ।
ದುಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳದಿರು ಶಕ್ಯವೆಂತಿಹುದು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜಗವಾರ ತೇಜವ ।
ತೊಟ್ಟು ರಂಜಿಸುತ್ತಿಹುದು ನೋಡಲು ।
ಕೊಟ್ಟನಾದರೆ ತೇಜ ಜಗಕಾಂ ಲಯವ ಹೊಂದುವೆನೆ ॥೮೨॥

ಶೋಡಿಯಲಿ ಮಾಣಿಕದ ತೇಜಬೋ- ।
ಕಡಗುವುದೆ ಮಾಣಿಕವು ಚಿನ್ನದಿ- ।
ನೆಡವೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆ ಮಾಡಲು ಚಿನ್ನವಡಗುವುದೆ ॥
ಒಡನೆ ತಾವರೆಯುರಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
ವೊಪೆವುದೇ ಕಮಲತ್ವವದರಿಂ- ।
ದ ಗಗುವುದೆ ಬೀಜವವು ಕಣಾ ಅವಯವನು ಧರಿಸಿದರೆ ॥೮೩॥

ಧರಿಸಲವಯವಗಳನು ಬೀರ್ವಂ ।
ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ದೇಹವೊಂದೇ ।
ಧರಿಸಿರುವ ರೂಪವು ಕಣಾ ಮೇಳೊಂದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಧರೆಯೋಳಗೆ ಬೋಳವನು ಬಿತ್ತಲು ।
ಒರುವುದರಿಂ ಗಡವು ತೆನೆಗಳು ।
ಮರಣ ಒಂತಾ ಬೀಜವದರೆ ತತ್ತ್ವ ಸು ಯುತುಡೆ ॥೮೪॥

ಪರಿಕಿಸಲು ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
ಮರಣವಲ್ಲಾ ಬೀಜಕದು ಮಿ- ।
ಸ್ವರವಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಮನಗೊಟ್ಟದನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸುಸುತಲಿ ಬದಿಗೊಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವವ ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನೊರ್ವ ನನೆ ನೋಡುವ ।
ಪರಿಯು ಯಾವುದು ಕೇಳಿದರೆ ನಾ ಪೇಟ್ಟೆ ವ್ಯರ್ಥವಂ ॥೮೫॥

ನಾನಿಹೆನು ವಿಶ್ವಸ್ವರೂಪನು ।
ಕಾಣುವುದು ನೀನೆಂತು ಶಕ್ಯವೆ ।
ಪೂರ್ಣವಿದ ನೀ ನಂಬು ಸಿದ್ಧಾಂತವಿದು ನಿಜನಿಜವು ॥
ಕಾಣಲಿ ವುಷ್ಟಕ ಶರೀರವು ।
ನಾನೆ ತುಂಬಿಹೆನೊಂದೆ ಗುಣದಿಂ- ।
ದೀನಿಧಾನವ ತಿಳಿಯಲಾ ಕೌಂತೇಯ ಮನಗೊಟ್ಟೆ ॥ ೮೬ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯೊಳಗಿಹ ।
ನರಗೆ ಸತ್ತಿಹೆನೆಂದು ಕನಸಾ- ।
ಗಿರಲು ನಿಜವೇ ಸತ್ತನವನಾಭಾಸಮಾತ್ರವಲಾ ॥
ಒರಲು ಕಾಮಿಣಿರೋಗ ನರನಿಗೆ ।
ಒರುವುದರಿಸಿಣ ನೇತ್ರದಲಿ ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಒರುತಿಹ ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವು ಹಳದಿ ತೋರುವುದು ॥ ೮೭ ॥

ತರಣಿಯನು ಮೋಡಗಳು ಮುಚ್ಚಲು ।
ತರಣಿಯಾಗುವನಡ್ಡ ನಾದರು ।
ತರಣಿತಿರಣಸಪಾಯುದಿಂದಲೆ ತೋರ್ವುದೀಪರಿಯು ॥
ನರನು ತನ್ನಯ ಛಾಯೆ ನೋಡುತ- ।
ಲಿರದೆ ಬಿಡದಿರಲೇನು ಛಾಯೆಯೆ ।
ಯಿರುವುದೇ ಬೀರಾಗಿ ಛಾಯೆಯಲೇನಿಹುದು ಭ್ರಾಂತಿ ॥ ೮೮ ॥

ಪರಿಸರಿಯು ವುಷ್ಟಕ ಶರೀರದ ।
ಪರಿಯು ಗೋಚರಮೆನಿಪುದಾದರು ।
ಅರಿಯಲಾ ಸರ್ವಲಿ ನಾನಿಹೆ ನಂಬು ನೀನಿದನು ॥
ಅರಿತಿಯೆನು ನಾನೆಲ್ಲರಲಿ ಬಹು- ।
ಪರಿಯಲೇಕತ್ತವನು ಶಾಶ್ವತ- ।
ವಿರುವ ತತ್ತ್ವವದೆಲ್ಲ ನಾನೇ ತಿಳಿವೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೮೯ ॥

ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ಕೇಳೆ- ।
ನ್ನಿಂದಲೇ ತೋರುವುವು ಜಗದಲಿ ।
ಸಂದಣಿಯಿಸಿದ ತಿಳಿಯುವರೆ ಮದ್ರೂಪನಿರಬೇಕು ॥
ಆಂಧನಜ್ಞನು ತಿಳಿಯಲಾರನು ।
ಬಂಧಮೋಕ್ಷಗಳೆರಡು ತನ್ನಲಿ ।
ಯೆಂದು ತಿಳಿವನು ನೋಡು ನಿಜ ತತ್ತ್ವವನೆ ತಿಳಿಯನಲಾ ॥ ೯೦ ॥

ಎಂತು ನನ್ನಲಿ ನಾನು ಬಂಧನ- ।
ವಾಂತು ಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಪೇಟ್ಟೆನು ।
ಕುಂತಿತನಯನೆ ಕೇಳು ನೀನದಕಿಂತ ಮುಂಚಿತದಿ ॥

ಎಂತು ಗುಣಗಳು ಧರ್ಮವಾವುದು ।
ಯೆಂತಿಹುದು ಗುಣಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ।
ಯೆಂತು ಹುಟ್ಟಿದವೇನ ಮಾಳ್ಕುವು ಮರ್ಮವೇನವಕೆ ॥

ಇಂತು ವಿಸ್ತಾರವನು ನಾನತಿ ।
ಸಂತಸದಿ ಪೆಳುವೆನು ಕೇಳೈ ।
ಕುಂತಿತನಯನಿ ಕೊಟ್ಟು ಮನವನು ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೯೧ ॥

ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಮು ಇತಿ ಗುಣಾಃ ಪ್ರಕೃತಿಸಂಭವಾಃ ।
ನಿಬಧ್ನಂತಿ ನುಹಾಬಾಹೋ ದೇಹೇ ದೇಹಿನಮವ್ಯಯಮ್ ॥ ೫ ॥

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮವೆಂಬ ಹೆಸರ ಗು ।
ಣತ್ರಯವದೀ ವಿತ್ಪದಲ್ಲು ।
ತ್ವತ್ತಿಯವಕೀ ಮಾರೆಯೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಸತ್ತ್ವಗುಣವೇ ಯದರೋಗಗೆ ಸ- ।
ವೋತ್ತಮವಲಾ ರಜವು ಪದ್ಯಮ ।
ಮತ್ತೆ ತಮವು ಕನಿಷ್ಠವೆಂದೇ ತೀಯೊ ಕೌಂತೇಯ ॥೯೨॥

ಹತ್ತಿ ಬರಲಜ್ಞಾನವದರಿಂ ।
ವೃತ್ತಿಗಳು ಒದಲಾಯಿಸುವುವೈ ।
ಸತ್ತ್ವ ರಜ ತಮ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವು ವರ್ಧಿಸುವುವೈ ॥
ವೃತ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗಲು ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ವರ್ಧಿಸುವುವೈ ।
ಮತ್ತೆ ಗುಣಗಳು ಯೆಂತು ಬಂಧನವಾಗುವುವು ಪೇವೈ ॥ ೯೫ ॥

ನರನೇ ಕೇಳೀ ಮೂರು ಗುಣಗಳು ।
ಬರುವುವಂತೆಕರಣವೃತ್ತಿಯೊ- ।
ಳೆರದೆ ಯದರಿಂ ತೋರ್ಪುದೈ ಯಾವೃತ್ತಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮ ॥
ಬರುವುವಾವರಿ ದೇಹಕೊಂದೇ ।
ಭರದಿ ಬಾಲ್ಯವು ತರುಣತನವೈ ।
ಮರಳಿ ವಾರ್ಧ್ಯಕೃವು ಕಣಾ ಮೂರಿಹುವವಸ್ಥೆಗಳು ॥ ೯೩ ॥

ಎಂದು ಬೇಸಾತ್ಮನು ಶರೀರದಿ ।
ತಂದು ಧರಿಸನೊ ದುರಭಿವಾನಸ- ।
ನಿಂತೆ ಬೇಸಾತ್ಮನಿಗೆ ಬಂಧೈ ನೋಡು ದುಃಖಕುನ ॥
ಬಂದರೀ ದುಃಖಕುನ ಫಲವೇ- ।
ನೆಂದು ಕೇಳಲು ಭಾವನೆಯು ತಾಂ ।
ಬಂದು ತಟ್ಟುವುಬರೀರವು ತನ್ನದೇ ಯೆಂದು ॥ ೯೬ ॥

ಕೀಳು ಚಿನ್ನದ ವಿಶ್ರಣವು ಬಹು- ।
ಮೇಲು ಚಿನ್ನದೊಳಾಗೆಯುದರಲಿ ।
ಕೀಳು ಮಿಶ್ರಣಮಾನದಲಿ ಕಳೆಗುಂದುವುದು ಚಿನ್ನ ॥
ಆಲಸಿಯು ಬಂದಿರಲು ಜಾಗರ ।
ಹಾಳೆನಿಸಿ ವರ್ಧಿವುದು ನಿದ್ರೆಯು ।
ಶಾಕಲಜ್ಞಾನವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳೇಳುವುವು ಭರದಿ ॥ ೯೪ ॥

ಒರಲು ಕೇಳಭಿವಾನವೀರಲಿ ।
ಮರಣಪರ್ಮಾಂತರವು ಬರೋ- ।
ಪರಿಪರಿಯು ದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸ ಬೇಕು ದೈತವ ॥
ನರನೇ ಗಾಳವ ನುಂಗಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಕೊರಳಿ ತಿಡಿದಾ ಬೆತ್ತನವನ- ।
ಭರದೊಳೆಯೆಯು ಮೊನು ತಪ್ಪಿಸ ಒಂದು ಮರಣವನು ॥ ೯೭ ॥

ತತ್ರ ಸತ್ತ್ವಂ ನಿರ್ಮಲಶ್ಚಾತ್ ಪ್ರಕಾಶಕಮನಾಮಯಮ್ ।
ಸುಖಸಂಗೇನ ಬಧ್ನಾತಿ ಜ್ಞಾನಸಂಗೇನ ಚಾನಘ ॥ ೬ ॥

ಸತ್ತ್ವವೆಂಬುವ ಬೇಡ ಸುಖವಂ- ।
ಪತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳೆಂಬ ಬಲೆಗಳ ।
ಚಿತ್ತವನು ಬೇಸಾತ್ಮನನು ಹಿಡಿದೆಳವನದರಿಂದ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ಮೊನು ಬಲೆಯಲಿ ।
ಚಿತ್ತೆನಲು ಧಡಪಡಿಸುತಿರುವುದು ।
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಧಡಪಡಿಸುವನು ಮಾನವನು ॥ ೯೮ ॥

ನರನು ಸಿಲುಕಲು ಸತ್ತ್ವವಾಶದಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಮದವೈ ।
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನ ಸಮಾನ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲವೆನ್ನವನು ॥
ಹರಿಪರಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನವಲ್ಲನೆ ।
ಹೊರಟು ಬಾಯಿಂದಾತ್ಮಸುಖದಿಂ ।
ಬರುವ ಸುಖವನು ತೊಲಗುವನು ನೋಡಿಸನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ॥೯೯॥

ಈತನಿಹ ವಿದ್ವಾಂಸನೆಂದೀ- |
ವ್ಯಾತ ತೆಗೆದರೆ ಯುಜ್ಜಿ ಹರ್ಷೋ- |
ವೇತನಾಗುವನೆನುವನ್ನೆ ಬಹುಮಾನವಾಯ್ತಿಸುತ ||
ಈತನಿಗೆ ಶುಭ ಲಾಭವಾದರೆ |
ಭೂತಳದೊಳೆನ್ನಂತೆ ಸುಖಿಯಾ- |
ವಾತನಿರುವನೆನುತ್ತ ಹರ್ಷವ ತಾಳುವನು ನಿಜದಿ || ೧೦೦ ||

ಅಷ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿಂ ಗ- |
ವಿಷ್ಣುನಾಗುವನೆನ ಹೇಳಲಿ |
ಯಿಷ್ಟು ಸಾಲದೆ ತಾನೆ ಘನವಿದ್ವಾಂಸನೆನ್ನುವನು ||
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆರದ ವಿದ್ವ- |
ಕ್ಷೇಪ್ತನಾರಿಹನೆಂದು ಹುಡುಕುತ |
ಕಷ್ಟದಾಯಾಸವನು ಮಾವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾನೆನುತ || ೧೦೧ ||

ಜ್ಞಾನರೂಪನು ತಾನಿರುವನೀ- |
ಜ್ಞಾನವಿಶ್ಲೇಷಯವಗೆ ಮೇಣೋ- |
ಜ್ಞಾನಲಯವಾದುದರ ದೆಸೆಯಿಂ ದುಃಖವೇಣಿಸನಲಾ ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಜ್ಞಾನವೆ |
ತಾನರಿವನೆಂದೀತೆರದ ಬಹು- |
ಮಾನದಿಂದುಬ್ಬುವನು ಗಗನವೆ ಸಾಲದುಬ್ಬಿಕೆಗೆ || ೧೦೨ ||

ಅರಸನೊರ್ವನು ಸ್ವಸ್ಥನು ತಾ- |
ನಿರದೆ ತಿರುಕನ ತೆರದಿ ಪುರವಲಿ |
ತಿರಿಗಿ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬೇಡುತಿರೆ ನಿಜಕರ್ಮವತದಿಂದ ||
ಎರಡನೆಯರಿಂದಧಿಕ ರೊಟ್ಟಿಗ- |
ಳೆರಡು ದೊರಕಿದರವಗೆ ನೋಡೈ |
ಹರುಷವನು ತಾಳುವನು ಸುರಪದ ದೊರಕಿದಂದದಲಿ || ೧೦೩ ||

ಪರಿಯಲೀ ಬೇವಾತ್ಮ ತನ್ನಯ |
ದೊರೆತನವ ಮರೆಯುವನು ಸಿಕ್ಕಿದ |
ಯೆರಡು ರೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷವನು ತಾಳುವನು ||
ಅರರೆ ಬಾಹ್ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಬಹು- |
ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ತೋರಿಸೆ |
ಬರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿಡಿಯಾ || ೧೦೪ ||

ನರನೆ ಕುಶಲ ಪ್ರವೃತ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರದಿ |
ಯಿರುವನತಿನಿಪ್ಲಾತ ಯಜ್ಜದಿ |
ಸುರರ ನಗರಿಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನರಿಯುವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ||
ಧರೆಯಲಿನ್ನೀ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಗ- |
ಳಿರುವಲೇ ಬೀರಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ |
ಪರಮಗರ್ವದಲ್ಲು ಮೆರೆವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವನು || ೧೦೫ ||

ಧರೆಯಲೀ ಚಾತುರ್ಯಚಂದ್ರಮ- |
ಗಿರುವುದನಯ ಚಿತ್ತಗಗನವು |
ಮೆರೆವನು ಚಾತುರ್ಯವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಪನು ಮನದಿ ||
ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸತ್ವ ಬೇಡನು |
ಯೆರಡು ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನಸುಖಗಳ |
ಮೆರೆವ ಹಗ್ಗವ ಕಿರಿಗಳಲಿ ಬೇವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ || ೧೦೬ ||

ಕರದೊಳಾ ಹಗ್ಗವ ಓಡಿದು ಬಹು- |
ಪರಿಯಲೀ ಬೇವಾತ್ಮನನು ತಾಂ- |
ತರುವನೈ ಕೈವಶಕೆ ಬೇಡನು ಬಹಳ ನಿಪುಣವಲಾ ||
ನರನೆ ನಾನೀಗೊರೆವೆ ರಜವಾ- |
ಪರಿಯುಗುಣ ಬೇವಾತ್ಮನನು ತಾಂ |
ತರುವುದಿಂತೈ ವಶಕೆ ತನ್ನಯ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೦೭ ||

ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ ತೃಷ್ಣಾಸಂಗಸಮುದ್ಭವಮ್ |
ತನ್ನಿ ಬಧ್ನಾತಿ ಕೌಂತೇಯ ಕರ್ಮಸಂಗೇನ ದೇಹಿನಮ್ || ೭ ||

ಧರೆಯಲೀ ಬೇವಾತುಮನ ಪದಿ- |
ಪರಿಯಲೀ ಗುಣ ರಂಜಿಸುವುದೈ |
ನಿರುತವೆಂದೀ ಖ್ಯಾತಿಯಾಯ್ತು ರಜೋಗುಣಕೆ ಪಾರ್ಥ- |
ನಿರುತ ಜ್ಯಾತಿ ಕಾಮವಾನನೆ |
ಗಿರುವುದೀ ಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ |
ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ರಂಜನವೈ ರಜೋಗುಣದಿ || ೧೦೮ ||

ಈಸು ಬೇವಾತ್ಮನಲಿ ಗುಣಕೆ ಪ್ರ- |
ವೇಶ ಸಿಗಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕಾಮನ |
ವಾಶದಿಂದಾತನನು ಜಿಗಿವನು ಮನಕೆ ಬಂದಂತೆ ||
ಭಾಸುರದ ಮನದಿಚ್ಛೆಗಳು ಹ- |
ವ್ಯಾಸಗಳು ಗಾಳಿಯ ತೆರದಿ ಬಹು- |
ಸೂಸುವುವು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳು ಮನದಲಿ ಹೇಳಲೇನದನು || ೧೦೯ ||

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಕುಂಡದಲಿ ಫೃತ |
 ಸುರಿಸಿದರೆ ವಜ್ರಾಗ್ನಿ ಯೇಳುವ |
 ತೆರದಿ ರಂಜಿಸುವುದು ದುರಾತೆ ರಜೋಗುಣದ ಬಲದಿ ||
 ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೀ ಭಾವ ವೃಳೆಯದೆ |
 ಸರುವವನು ವಿಧ್ವಂಸ ಮಾಡ್ತುದು |
 ನರನಿಗಿಚ್ಛಾ ಪ್ರಬಲವಾಗಲು ಹೇಳಲೇನದನು || ೧೧೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ದುಃಖದಾಯಕ- |
 ವಿರುವ ಸಂಗತಿ ನೌಖ್ಯವೆನುತಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲದನನುಸುಸುವನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ ||
 ಸುರಸ ಲೋಕವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು |
 ಒರುವುದೇನೈ ತೃಪ್ತಿ ಯವನಿಗೆ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ವಿಷಯವಾಸನೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ನಿಜದಿ || ೧೧೧ ||

ಪರಿಯಲೀ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ಯಾಗಲು |
 ದೊರೆಯಲೇನದು ಮೇರುಪಪಪತ |
 ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಮೇಣಧಿಕವನು ಬಯಸುವನು ||
 ದೊರೆತ ಕವಡಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನೈ |
 ದೊರೆತ ತ್ಯಾಜ್ಯೇ ಧನವನುವನೈ |
 ಮರಳಿ ತಾನೇ ಧನ್ಯನೆನುತಲಿ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ದ || ೧೧೨ ||

ತನ್ನ ಹತ್ತರವಿರುವ ಧನ ಸಂ- |
 ಪೂರ್ಣ ನಾಳಿಗೆ ನಾಶವಾಗಲು |
 ಮುನ್ನ ಮಾಡುವುದೇನುತ ಭಯದಿಂದ ದಿನದಿನದಿ ||

ನಿರುತವವ್ಯಾಹತ ಪರಿಶ್ರಮ- |
 ನಿರುತ ಕಾವಿತ ದೊರಕಿಸುವೆನೆಂ- |
 ದರಿತರಿತು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಹಾರಲು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯನಲಾ ||

ಪರಿಯಲೀ ದೇಹದಲಿ ಸಿಲುಕಿದ |
 ಹೊರಗಿರುವ ಬೇವಕ್ಕೆ ತೃಣೈ ಯ |
 ಭರವ್ಯ ದೊರಕಲು ಕೊರಳೊಳಗೆ ಹಿಂದೊರಳು ದೊರಕಿತಲಾ ||

ತೃಣೈಯಿಂದುದ್ಯೋಗರಾಶಿಗ- |
 ಳನ್ನು ಮಾಡುತ ದ್ರವ್ಯ ಘಟನು |
 ಯಜ್ಞ ಸತ್ರಾದಿಗಳ ಮಾಡುತ ಸ್ವರ್ಗ ಬಯಸುವನು || ೧೧೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತಗಳನು ಮಾಡ್ತನು |
 ಕೆರೆಸರೋವರಬಾವಿಗಳ ತಾ- |
 ನಿರದೆ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಮ್ಯವ್ರತಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದ ||
 ಚರಿಸದಿರುವನು ಸಾರ್ಥ ಕೇಳೈ |
 ನಿರುತವೀ ಹವ್ಯಾಸದಲಿ ಹಗ- |
 ಲಿರುಳು ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೧೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಾಧವನಾಸದಿ |
 ಮೆರೆವ ಗ್ರೀಷ್ಮದ ಕಡೆದಿವನಗಳ- |
 ಲಿರದೆ ಯೊಂದೇ ಸವನೆ ಜೀಸುವ ಗಾಳಿಯಂದದಲಿ ||
 ತರುಣಿಯರ ವಿಾನನವು ಚಿಂಚಲ |
 ವಿರುವುದೆನುವರಲಾ ಕಟಾಕ್ಷವು |
 ತಿರಿಗಿ ಮಿದ್ಯುರ್ವೃತ್ತಿ ಚಿಂಚಲವೆನುವರೀ ಜಗದಿ || ೧೧೫ ||

ಪರಿಕಿಸುತ ತುಲನೆಯನು ಮಾಡಲು |
 ಹಿರಿದಿವುದು ಚಿಂಚಲತೆ ಯದಕಿಂ |
 ಸರಿಯ ಕಾಳೆ ರಜೋಗುಣದ ಚಿಂಚಲತೆಗೇನುವೆ ||
 ತ್ವರಿತದಲಿ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ನೌಖ್ಯವು |
 ದೊರೆಯು ಬೇಕು ಪ್ರಸಂಚೆ ಸುಖ ಬಹು- |
 ಪರಿಯು ಸುಖನೌಭಾಗ್ಯ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಹಗಲಿರುಳು || ೧೧೬ ||

ತಮಸ್ತ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ ಮೋಹನಂ ಸರ್ವದೇಹಿನಾಮ್ |
 ಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ರಾಭಿಶ್ಚನ್ನಿ ಬಧ್ನಾತಿ ಭಾರತ || ೮ ||

ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾ ತಮೋಗುಣ- |
 ವಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿಯೊ- |
 ಳಿರುವ ಮೇಘಗಳಂತೆ ಮೋಹಸ್ವರೂಪ ರಾತ್ರಿಯಲಾ ||

ನರನ ವ್ಯವಹಾರಭನದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಮಂದತ್ವ ಕತ್ತಲೆ- |
 ಯಿರುವ ಕಾರಣ ಕಾಣೈ ಮುಂದಿರುವ ಪರಿಣಾಮ || ೧೧೭ ||

ಧರೆಯಲಿ ತಮೋಗುಣಕೆ ನೋಡೈ |
 ಬರುವುದಬಾಹನದಲಿ ಜನ್ಮವು |
 ಭರವಸವನ್ನೊಪ್ಪವನು ಹರಿಸುತ ತಮವು ಕೂಣಿಸುವುದು ||
 ಇರುವುದವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರವು |
 ಇರುವುದಬಾಹನ ಸ್ವರೂಪದ |
 ಮೆರೆವ ಮಧ್ಯವ ಕೂಡುವ ಸಾತ್ಯವು ಗುಣವು ತಮ ನೋಡು || ೧೧೯ ||

ಅರುಹಲೋನಾನಿದರ ಬಹು ವಿ- |
 ಸ್ತರವ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪೋಳೈನು |
 ಮೆರೆವುದೈ ಬೀವಾತ್ಮನಿಂಗಿದು ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವಲಾ ||
 ಇರುವುದೀ ಲಕ್ಷಣ ತಮೋಗುಣ- |
 ಪರಿಯುಲಾರರು ಬೀವದೇಹಗ- |
 ಕೆರಡು ಮೇಗೋಂದನುತ ಯೋಜಿಸರೇ ಮಹಾತುಮರು || ೧೨೦ ||

ಧರೆಯಲಿಗುಣ ಬೆಳೆಯು ಹುಟ್ಟು- |
 ಲರುವುದೇನನ್ನರ ಪ್ರಸೇಶವು |
 ಭರದಿ ನಚರಾಕರ ಬಗತ್ತನು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದಿದುವೆ ||
 ಬರುವುದಿಂಧ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಬಾಧ್ಯವು |
 ತರುವನೈ ಮೂಢತ್ವ ಮನದಲಿ |
 ಭರದಲಲಾಪ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಣಾಮಂತ್ರಣವ ಕೊಡುವ || ೧೨೧ ||

ಇದರ ಯೋಗದಿ ನರನು ಸಂತತ |
 ಮುರಿವನೈ ತನ್ನಂಗೆವೆಲ್ಲವ |
 ಬರುವುದಿಲ್ಲಂ ದುಷ್ಟತೆಯು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ನಿರುತ ||
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬಾಯಾಕೆಕೆಯಲಿ |
 ನಿರುತ ತತ್ವರತೆಯನು ತೋರ್ಪುದು |
 ತೆರದಿರಲು ನೇತ್ರಗಳು ಮುಂದಿಹ ವಸ್ತು ತೋರದಲಾ || ೧೨೨ ||

ಕಲೆವ ಮೊದಲೇ ಓಕೊಡುತ ತಾಂ |
 ಭರದೊಳೇಳುವ ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ |
 ನಿರುತ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಿರುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ||
 ಹಿರಿದು ಜಡಕಲೆಂದು ಬಿದ್ದರೆ |
 ತಿರುಗಲಾರದು ಬದಿಗೆ ಕೇಳಾ- |
 ತೆರದಿ ಮಲಗಲೆಂದೆ ಪಕ್ಕದಲಿಹನು ತಿರುಗದಲೆ || ೧೨೩ ||

ಮೇಲಿನಿಂದಾಕಾಶ ಬೀಳಲಿ |
 ಸೀಳಿಯೋಗಲಿ ಧರೆಯು ಮೇಣ್ ಪಾ- |
 ತಾಳವೇ ಚೂರಾಗಿ ಬೀಳಲಿ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಂದ ||

ನಳಲಾರನು ಹಾಸಿಗೆಯು ಬಿ- |
 ಟ್ವಲಸಿಯು ತುಂಬಿದುದು ಮೈಯಲಿ |
 ಮೇಲಿಮೇಲಾಹ್ಮಿಕ್ವದ ನೆನಸಾದರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ || ೧೨೪ ||

ಹಾಸಿಗೆಯು ಮೇಲಿಂದಲೇಳನು |
 ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ತಿರುತಿರುಗುವನು |
 ಹಾಸಿಗೆಯಲೇ ಯೆದ್ದು ಕೊಡುವ ಪರಿಯು ಪೇಳುವನು ||
 ಲೇನಿನಿಂ ಕೈ ಯೆತ್ತಿ ಕೈಬಿರ- |
 ಕೇಸುಪರಿಯಲಿ ಬಿರಕೊಳೇನಿಸಿ |
 ಯಾಗಲಿರದೊಳೆಟ್ಟು ತಿರವ ಮೋಣಕಾಲೊಳಗೆ ತುರುಕಿ || ೧೨೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾ ನರನು ನಿದ್ರಾ- |
 ಭರದಿ ಮಲಗಲೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ- |
 ಹರುಷನೌತ್ಯವ ತಾಳುವನು ಸ್ವರ್ಗಿಯು ಸುಖ ತುಳ್ಳ ||
 ಒರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಮನದೊಳವೇಗೆ |
 ಬರಲು ಬೇಕಾ ಬ್ರಹ್ಮನಾಯುವು |
 ನಿರುತೋಪರಿ ನೌತ್ಯನಿದ್ರಾ ಬೇಕು ಹಗಲರುಳು || ೧೨೬ ||

ಬೇರೆ ವ್ಯಸನಗಳೆಲ್ಲವನನಿಗೆ |
 ಧಾರಿಯಲಿ ಕಾಲಾರಿ ಬೀಳಲು |
 ಕಾರು ನಿರೈಯು ಸೂಕ್ತನಲ್ಲಿಯೆ ಹರ್ಷವಾಗುವುದು ||
 ಬಾರೂ ಸಿಂಗಾಸಪ್ಯತ ಕುಡಿಸುವೆ |
 ಬಾರೂ ಬಾಂದವನು ಕಲೆಯಲು |
 ನೇರದಪ್ಯತದ ಮುನಿಯುದುಂದಧಿಕ ನಿರೈಯಲಾ || ೧೨೭ ||

ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ತಾನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ |
 ಯಿಷ್ಟ ವ್ಯಾಸಾರವನು ಮಾಡಲು |
 ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಮನದಿಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟನ ತೆರದಿ ಮಾಡುವನು ||
 ಇಷ್ಟವಾವುದನಿಷ್ಟವಾವುದು |
 ಭ್ರಷ್ಟನಾವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾವನು |
 ದುಷ್ಟನಾವನು ಶಿಷ್ಟನಾವನು ತಿಳಿಯಲಾರನಲಾ || ೧೨೮ ||

ಆಡನೆಯಲಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಯೇಳಲು |
 ಸುಡುತಿರುವುದೈ ಬೆಂಕಿ ದಾರುಣ |
 ಬಡಪತಂಗೆವು ತನ್ನ ರಿಕ್ಕೈಗೆಂದ ನೊಂದಿನಲು ||
 ಜಡದಲವ್ಯಾಹತ ಪ್ರಯತ್ನನ- |
 ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಧ್ಯವೆ |
 ಬಡಪತಂಗೆವು ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗುವುದು || ೧೨೯ ||

ವೇದಬಾಹ್ಯವೋ ವೇದಗ್ರಾಹ್ಯವೋ |
 ಬೋಧಿವಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮಮಾಳ್ವನು |
 ಮೇದಿನಿಯಿಲ್ಲತೆರದ ಸಾಹಸದಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದರದು ||
 ವೇದಬಾಹ್ಯವದೆಂದು ಬಿಡದಲಿ |
 ಸಾಧಿಸುವನೈ ಬಿಡದೆ ಯದನು ಪ್ರ- |
 ಮಾದವೀಪರಿಯಾಗಲದರಲಿ ಮಾನ್ಯತನವನಗೆ || ೧೩೦ ||
 ವರಪ್ರಮಾದಾಲಸ್ಯನಿದ್ದೆಗೆ |
 ಕಿರುವೀ ಪಾಶಗಳು ತ್ರಿವಿಧವು |
 ಧರಿಸುವವೆಗಳ ಬಂಧಿವುದು ಬೇವನ ತಮೋಗುಣವು ||

ಇರುವನಾದರುಪಾಧಿರಹಿತನು |
 ಬರುತಲೀ ಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕುವ- |
 ನರರೆ ಕಾಪ್ಯಾಕಾರವಲ್ಲವೆ ಸುಡುವ ಬಿಂಕಿಯದು || ೧೩೧ ||
 ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ |
 ಬರಲು ಘಟದಾಕಾರ ತಾಳ್ವನು |
 ಕೆರೆಸರೋವರಗಳಲಿ ನೋಡರೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವನು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಜೀವಾತ್ಮದೇಹದೋ- |
 ಕಿರುವ ಗುಣಪಾಶದಲಿ ಬದನು |
 ಯಿರುವದೇನಚ್ಛರಿಯು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಿ ರಾಜಿಸಲು || ೧೩೨ ||

ಸತ್ತ್ವಂ ಸುಖೇ ಸಂಜಯತಿ ರಜಃ ಕರ್ಮಣಿ ಭಾರತ |
 ಜ್ಞಾನನಮಾವೃತ್ಯ ತು ತನುಃ ಪ್ರಮಾದೇ ಸಂಜಯತ್ಯತ || ೯ ||

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾಭಿಭೂಯ ಸತ್ತ್ವಂ ಭವತಿ ಭಾರತ |
 ರಜಃ ಸತ್ತ್ವಂ ತಮಶ್ಚೈವ ತನುಃ ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಥಾ || ೧೦ ||

ಪಿತ್ತವೃದ್ಧಿಯದಾಗೆ ದೇಹದಿ |
 ಕಿತ್ತಿ ಕಫವಾತಂಗಳೆರಡನು |
 ತಪ್ತ ಮಾಳ್ವುದು ದೇಹವನು ಕೇಳ್ ಪಿತ್ತ ವರ್ಧಿಸಲು ||
 ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಬಿಸಿಲುಕಾಲಗೆ |
 ಕಪ್ತವಾಗಲು ಶೀತಕಾಲವು |
 ವಿಸ್ತರಿವುದೈ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಶೀತವೇ ಶೀತ || ೧೩೩ ||

ತೋರೆದು ಜಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆರಡನು |
 ಬರಲು ನಿರ್ದ್ರಿಯು ಗಾಢ ನರನಿಗೆ |
 ಬರುವುದೊಂದೇ ತೆರದ ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಶಾಂತಿಯದು ||
 ನರನಿಗೀತೆರ ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಹೇ- |
 ಚ್ಚಿರಲು ರಜತಮವಡಗಿ ಹೋಗುವು- |
 ವಿರುವೆ ನಾ ಸುಖಿಯೆಂದು ಬೀವಾತ್ಮನನು ರಂಜಿವುದು || ೧೩೪ ||

ಸತ್ತ್ವ ರಜ ಗುಣ ಲುಪ್ತವಾಗುತ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಲಾ ತಮದ ರಾಜ್ಯವು |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಪ್ರಮಾದಗಳೆಯುತ್ತನ್ನವಾಗುವುವು ||

ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ ಕಿತ್ತಿ ತೆಗೆಯಲು |
 ಹತ್ತುವುದು ಗುಣ ರಜದ ರಾಜ್ಯವು |
 ಚಿತ್ತದೊಳಗಾಗುವುದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿ ದೃಢವಾಗಿ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಮೂರುಗುಣಗಳ |
 ಬಿತ್ತರಿಸಿದೆನು ಮೂರು ಪದ್ಯದಿ |
 ಬಿತ್ತರಿಸೆ ನಾ ಮೂರುಗುಣಗಳ ಬುದ್ಧಿಲಕ್ಷಣವ || ೧೩೫ ||

ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್ ಪ್ರಕಾಶ ಉಪಜಾಯತೇ |
 ಜ್ಞಾನಂ ಯದಾ ತದಾ ವಿದ್ಯಾದ್ವಿವೃದ್ಧಂ ಸತ್ತ್ವಮಿತ್ಯತ || ೧೧ ||

ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ ಕರ್ಮಣಾಮುತನುಃ ಸ್ಪೃಹಾ |
 ರಜಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿನ್ಯದ್ಧೇ ಭರತರ್ಷಭ || ೧೨ ||

ಅಪ್ರಕಾಶೋಽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ ಪ್ರಮಾದೋ ನೋಹ ಏವ ಚ |
ತನುಸ್ಯೇತಾನಿ ಜಾಯಂತೇ ವಿವೃದ್ಧೇ ಕುರುನಂದನ || ೧೩ ||

ಯದಾ ಸತ್ತ್ವೇ ಫ್ರವೃದ್ಧೇ ತು ಪ್ರಲಯಂ ಯಾತಿ ದೇಹಭೃತ್ |
ತದೋತ್ತಮವಿದಾಽಲ್ಲೋಕಾನಮಲಾನ್ ಪ್ರತಿಪದ್ಯತೇ || ೧೪ ||

ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ ಕರ್ಮಸಂಗಿಷು ಜಾಯತೇ |
ತಥಾ ಪ್ರಲೀನಸ್ತಮಸಿ ಮೂಢಯೋನಿಷು ಜಾಯತೇ || ೧೫ ||

ಸೋಲಿಸುತ ರಜವನ್ಯ ತಮವ- |
ನ್ನೇಳಲಾ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸತ್ತ್ವ- |
ಕ್ಯಾಲಿಷ್ಟ ದೇಹದಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ||
ಹೇಳಲೇನ ವಸಂತ ಋತುವಿನ |
ಕಾಲಬರಲಾ ಕಮಲವಾಸವ- |
ದೇಳುವುದು ವಿಪ್ಲವಿಸುವುದಲಾ ನಾಲ್ಕು ದಿಶೆಗಳಲಿ || ೧೩೬ ||

ನರನೇ ಯಂತರ್ಗತವು ಬ್ಲಾನವು |
ಹೊರಗೆ ತುಳುಕುತ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ |
ಬರುವುದೈ ಸುನಿಚಾರವಿಂದ್ರಿಯನಿಕರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ಕರಚರಣಗಳಿಗೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಬರುವುದೈ ಸುಬ್ಲಾನಲೋಕನ- |
ವರಿವುಷ್ಟೆ ಸತ್ಕರ್ಮದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ಕೈಕಾಲು || ೧೩೭ ||

ಧಾರುಣಿಲೋಕು ವಿಚಾರ ಮಾಕ್ಷ ಜ- |
ರೂರಿಯೇ ಬೇರಿರದು ಪಾರ್ಥನೆ |
ನೀರಮಿಶ್ರಿತ ಕ್ಷೀರಪಿಟ್ಟಕಿ ರಾಜಹಂಸವದು ||
ಚಾರು ಚತುರತಿಯಿಂದಲದನೇ |
ಬೇಲೆಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇನು ವಿ- |
ಚಾರ ಮಾಕ್ಷ ಜರೂರಿಯೇನಿಹುದದಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೧೩೮ ||

ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸರ್ವೈಶ್ಚ- |
ಮ್ನಿಂದ ತಾವೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳುವುವು |
ಚಂದವಾವುದು ನಿಂದ್ಯವಾವುದು ತಿಳಿವುವೀ ತೆರದಿ ||
ಬಂದು ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲ ತಾವೇ |
ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸೇನೆ ಮಾಕ್ಷವು |
ಚಂದವಿದಿ ನಾನೆಂತು ಬಣ್ಣಿವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೧೩೯ ||

ಕೇಳ ಬಾರದ ಶಬ್ದಗಳ ಕಿವಿ |
ಕೇಳಲಾರದು ನೋಡಬಾರದ |
ಹಾಳು ವಸ್ತುವ ನೋಡಲಾರದು ಕಣ್ಣು ನಿಜವಾಗಿ ||
ಹೇಳಬಾರದ ಭಾಷಣವನಾ- |
ನಾಲಿಗೆಯ ಮೇಣೆಂತು ಹೇಳುದು |
ಹೇಳಲೇನ ನಿಸಿದ್ಧವಾದುದು ಮುಂದೆ ಬಾರದಲಾ || ೧೪೦ ||

ಉರಿವ ದೀಪದ ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲೆ |
ಬರುವುದೇನೈ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
ದುರಿತಸಂಸ್ತಿಯು ಬಾರದೀಪರಿ ಸತ್ತ್ವದೊಲಿನಲಿ ||
ಹರಿವ ನದಿ ಪರ್ಜನ್ಯಕಾಲದಿ |
ಸುರಿವ ಮಳೆಯುಂ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ |
ಪರಿಯಲಾತನ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವುದು || ೧೪೧ ||

ಪೂರ್ಣಮುಂದು ದಿವಸದಲಿ ಗಗನದಿ |
ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಪಸರಿಸಿ |
ಪೂರ್ಣಹೃದಯಾನಂದ ಕೊಡುವಂದದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
ಸನ ಹೇಳಲಿ ವೃತ್ತಿ ನಾತ್ವಿಕ- |
ಬ್ಲಾನದಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಸರಿಸಿ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾನಂದ ಪಸರಿಸುತಿರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ || ೧೪೨ ||

ವಾಸನೆಗಳೇಕತ್ರವಾಗುತ |
ವಾಸನೈ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ |
ಹೇಸುವುದು ಮನ ವಿಷಯಗಳನುಪಚೋದಿಸಲು ಪಾರ್ಥ ||
ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣಹ- |
ವ್ಯಾಸವೇರಲು ಮರಣವವನಿಗೆ |
ಗ್ರಾಸಿಸಲು ಕೇಳೇ ಪರಿಷ್ಕಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ || ೧೪೩ ||

ತೀರಲೈ ದುಷ್ಕಾಲದಿನಗಳು |
 ಚಾರು ಸುಖದ ಸುಕಾಲ ಬರಲಾ- |
 ಚಾರು ದಿವಸಂಗಳಲಿ ಬರಲೈ ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿವೆಯು ||
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಸಮಯದಲಿ ಪಿತ್ಯ- |
 ಕಾರಣಿಕ ಮಾನವರು ಬಂದರೆ |
 ಯಾರಿಗಾಗದು ಮನದಿ ಬಹಳಾನಂದವಾ ತೆರದಿ || ೧೪೪ ||

ಮನೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿವುದು ಸಂಪ- |
 ದ್ಯನವು ಪುಷ್ಪಗಳ ದಾನ ಮಾಡರೆ |
 ಮನುಜನಿಂಗಾತೆರದಿ ಮನದೊಳು ದಾನ ಮಾಡುವರೆ ||
 ಮಿನುಗುತಿರಲೊಡಾರ್ಯವದರಿಂ |
 ಗಣನವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿ ಜಗದಲಿ |
 ಮನುಜಗಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿಗದಿಹುದೆ || ೧೪೫ ||

ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಧರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವಿರಲೆನಿಂಚಿ ಜಗದಲಿ |
 ಸರಿಯು ಮೇಣೋನಿಹುದು ತನ್ಯಾನವಗೆ ಸುಖದೊಳಗೆ ||
 ಪುರುಷನಿಂಗೀತೆರದಿ ಸಾತ್ವಿಕ- |
 ತರದ ಗುಣದಭಿವ್ಯದ್ಧಿಯಾಗಲು |
 ಮರಣ ಪಡೆಯಲನಂತರದಲವನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವನು || ೧೪೬ ||

ಉತ್ತಮಾಚರಣವನು ಮಾರ್ಗ ನಿ- |
 ಮಿತ್ತವಿಲ್ಲೆ ದೇಹಭೋಗಗ- |
 ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭೋಗಿಸುತ ದೇಹವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ||
 ಸತ್ತ್ವಗುಣದಭಿವ್ಯದ್ಧಿಯಿಂದಲೆ |
 ಸತ್ತ್ವಗುಣದೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ- |
 ಲೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಿಯರ ಕುಲದಿ || ೧೪೭ ||

ಧರೆಯನಾಳುವ ದೊರೆಯು ಪರ್ಪತ- |
 ಗಿರಿಯು ತಿವರದಿ ಕೂತರೇನೈ |
 ಬರುವುದೇನುಸವಾಸವಾತಗೆ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ||
 ಬರುವುದೇನಂತರವು ದೀಪದೊ- |
 ಳಿರುವ ತೇಜಕ ಮಾಡಲು ಧರ್ಮಾ- |
 ತರವನೊಂದೂರಿಂದ ಬೇರೊಂದೂರಿಂದಿಯ್ದರಲು || ೧೪೮ ||

ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು |
 ವಿಸ್ತರಿಪುದೈ ಬಹಳ ಪರಿಯಲಿ |
 ನಿತ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲಿ ತೇಲಾಡುವುದು ಜಿಡದೆ ||

ಮತ್ತೆ ಸುಮಹತ್ತ್ವತ್ವನೂರ್ವಕ- |
 ತತ್ತ್ವವಸ್ತುವಿಚಾರದಿಂದಲೆ |
 ಸ್ವಾತ್ಮಕರೂಪದಿ ತಾನು ಸಂತತ ಮಗ್ನನಾಗುವನು || ೧೪೯ ||

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ಪೇ- |
 ಳ್ದಂದೆ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ತ್ವಗ- |
 ಳಿಂದ ಮೇಲಿಹ ತತ್ತ್ವ ಮೂವತ್ತೇಳನೇಯದಲಿ ||
 ಮುಂದೆ ಸಾಂಖ್ಯಮತಪ್ರಮಾಣದೊ- |
 ಳೊಂದು ಯಿಷ್ಟತ್ತೈದನೆಯದದು |
 ಚಂದದಿಂ ಪರತತ್ತ್ವವಿಷ್ಟತುನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೇಲೆ || ೧೫೦ ||

ಮೂರುಗುಣಗಳ ಮೇಲಿರುವುದಾ- |
 ಬೇರಿರುವ ಸರ್ವೋತ್ತಮದ ವರ- |
 ಚಾರುಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ಸುವಂಶದಲಿ ಜನ್ಮ ||
 ಧಾರುಣಿಯುಲುತ್ತಮವಿರುವ ಸುಶ- |
 ರೀರವನು ತಾಳುವನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ವೀರಫಲ್ಲಣ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ರಜೋಗುಣವನೀಗ || ೧೫೧ ||

ಹಿಂದಕಟ್ಟಿತ ಸತ್ತ್ವತಮಗಳ |
 ಮುಂದರಿವಲು ರಜೋಗುಣವು ತಾ |
 ನಂದು ಕೇಳು ಶರೀರಪುರದಲಿ ಜೀವ ಬಹುವಿಧದಿ ||
 ಬಂಧುರದ ನಿಜಕೃತಿಗಳನ್ನವ- |
 ನೊಂದಸವನೇ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವ- |
 ನೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ನಾನವನ ಲಕ್ಷಣವ || ೧೫೨ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಜಗದಿ ತು- |
 ಣಾನು ಬಹುಸರಿ ಯೇಕಲದರಲಿ |
 ಹಾನಿಯನು ಮಾಡುವುದು ವೇಗವನಾರು ಸಹಿಸುವಲು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೇ ತೆರ ರಜೋಗುಣ |
 ಮಾನವನ ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ ಪರಿ- |
 ಮಾಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂದಿಯಂಗಳನೆಬ್ಬಿಸುವುದಲ್ಲೈ || ೧೫೩ ||

ಪರವನಿತಿ ಸುಂದರಳು ದ್ಯುಗ್ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ಬರಲಾ ತರುಣಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಳಿಗೆ |
 ಯಿರುವಳೆಂಬುದ ಮರೆತು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಡುವನು ||
 ತೊರೆದು ನಿಯಮನ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗ- |
 ಳರದೆ ಭೋಗವನು ಭೋಗಿಸುವನೈ |
 ಯಿರುವುದೇನಾಡಿಂಗೆ ಮೇಯಲು ವಿಧಿನಿಷೇಧವದು || ೧೫೪ ||

ನರನೈ ಲೋಭವಿಕಾರವೇಳ್ವುದು ।
ಕರಕೆ ಸಿಗದಲೆ ಯುಳಿವುದಾವುದೋ ।
ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲವನಿಚ್ಛಿಸುವನೈ ಲೋಭ ನಿರುಪಮವು ॥
ಪರಿಸರಿಯುಲುದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತ ।
ದೋರಕಿಸುವನೈ ಧನದ ರಾರಿಯು ।
ನಿರದು ಮನದಲಿ ಶಂಕೆಯಂಟೆಕೆ ಸಾಹಸದಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೧೫೫ ॥

ಆರಮನೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಪುದು ರವ್ಯವ ।
ತುರಗಮೇಧವ ಮಾಡ್ವುದನುಪಮು ।
ಛಿರುವುದೀಪರಿ ಸಾಹಸದ ಛಂದಗಳು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಕೆಲೆಸರೋವರಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ।
ಪುರಗಳನು ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸುವುದತಿ ।
ಸರಸತರವನ ವ್ರಪವನಂಗಳ ಮಾಡಿ ನೋಡುವುದು ॥೧೫೬॥

ನರನೇ ಕೇಳಿ ತೆರದ ಸಾಹಸು ।
ವಿರುವ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ತು ।
ತ್ವರನು ನೌಚ್ಯವನಿಚ್ಛಿಸುವನಿಪರಲೆಗಳೆರಡಲಿ ॥
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವನು ವೈಶ್ವಾನು ।
ನರನ ಕವಡಿಯು ತೆರದಿ ತುಚ್ಛಪು ।
ನಿರುವುದೈ ಯುಭಿಶಾಪ ನೋಡು ರಜೋಗುಣದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೧೫೭ ॥

ಮನದ ಗತಿಯಿಂದಧಿಕವೀತನ ।
ಮನದ ಒಯುಕೆಯ ಗತಿಯಿರುವುದೈ ।
ನೆನಪುವನು ಸಂಚರಿಸಲೀಜಿಗಿ ಕಿರಿದನುತ ಮನದಿ ॥
ಗುಣಗಳೇಪರಿ ರಾಜಸವು ತು ।
ದ್ವುಣದ ಭರದಲಿ ಮರಣ ತಾಳಲು ।
ಮನುಜದೇಹದಿ ಜನ್ಮವತ್ತನನೀಗುಣಗಳಿಂದ ॥ ೧೫೮ ॥

ತಿರುಕನೊರ್ವನು ಬಂದು ಭೂಪತಿ ।
ಯರಮನೆಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ತಾಂ ಕೂ ।
ತಿರಲು ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದರು ರಾಜನೆನಿಸುವನೆ ॥
ಅರಸನೊಡನಾದರು ಸದಾ ಸಂ ।
ಚರಿಸುವೆತ್ತಿಗೆ ಕಡ್ಡಿ ಯಲ್ಲದೆ ।
ಬರುವುದೇ ಪಕ್ಕಾನ್ನ ಹೋಳಿಗೆಕಡಬ ತಿನ್ನುವುದಕೆ ॥ ೧೫೯ ॥

ಎಂತು ಹೆಗಲಿರುಳಿಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ।
ಸಂತತಿಯ ನಡೆಸುವನು ಬಾಹನವು ।
ನಂತವಾಗಲು ತಿರಿಗಿ ಸತ್ಯವಾದಲಿ ಹುಟ್ಟುವನು ॥

ಸಂತತ ರಜೋಗುಣದ ಮಡುವಿಲಿ ।
ನಿಂತು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ।
ಬಂತನುತ ತಿಳಿ ಕರ್ಮತತ್ಪರರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವದು ॥ ೧೬೦ ॥

ನಾಶಿಸುತ ಸತ್ತ್ವವನು ರಜವನು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ವರ್ಧಿಸಲು ತಮವದು ।
ಭಾಸಿಸುವುವೈ ಯಾಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಈಸುಪರಿಯಲಿ ತಮವು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
ಭಾಸಿಸುವುದಬ್ಬಾನ ದೇಹದೋ ।
ಳೀಸುಗರಿ ಕತ್ತಲೆಯವೂವಾಸ್ಯೆಯು ತಮಿಸ್ತ್ರೆಯಲಿ ॥ ೧೬೧ ॥

ಪೂರ್ಣವಂತಿಕರಣದಲ್ಲು ।
ಬ್ಬಾನ ತುಂಬಿ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ।
ಹಾನಿಯಾಗದಲುಳಿವುದೇ ಸುವೀಕಾರ ಮೋಕ್ಷಿ ॥
ಕ್ಷೀಣ ಬುದ್ಧಿಯು ಕಠಿಣತನದಲಿ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಲ್ಲಿಂಧಿಕವಿಹು ।
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ವೃತಿಯು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದುರುವುದು ॥ ೧೬೨ ॥

ಹೊರಗೊಳಗೆ ದೇಹದಲಿ ದ್ಯುಗೋ ।
ಚರಕೆ ಬಹುದನೀಕಾರಸಂತತಿ ।
ಮರುಳತನ ತೋರುವುದು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕುರುವೀರ ॥
ಬರುವುದಿದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ।
ಮೆವೆವ ಸುದುರಾಚಾರವಾರವು ।
ಮರಣವಾಗಲು ಬರುವುದು ದುರಾಚಾರ ಸಂಗಾತ ॥ ೧೬೩ ॥

ರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ ಗೂಗಿಗಿಹುದೈ ।
ನೇತ್ರಗಳೆ ಬಹುಸ್ವಚ್ಛವದರೋಪು ।
ವೃತ್ತಿ ತಾಮಸ ವರ್ಧಿಸಲು ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಸತತ ॥
ರಾತ್ರಿದಿನ ತತ್ಪರತೆ ಬರುವುದು ।
ಕೃತ್ರಿಮವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು ।
ಚಿತ್ತವನು ಹಾಕುತ್ತ ಸಂಕಟ ತರುವನೈ ಜಗಕೆ ॥ ೧೬೪ ॥

ವೇದಬಾಹ್ಯ ಕುಕರ್ಮಗಳ ತಾ ।
ನಾದರದಿ ಮಾಡುವನು ಯುದ್ಧಿಯು ।
ವೈದ ತತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವನು ತೋರ್ಪವಲಾ ॥
ಮಾಡಕವ ಸೇವಿಸದೆ ಮಧ್ಯದಿ ।
ಬೋಧ ತಪ್ಪುವುದವಗೆ ನೋಡೈ ।
ಮೇದಿನಿಯಲವ ಬಲಕುವನು ಜ್ವರವಿಲ್ಲದಲೆ ನೋಡೆ ॥ ೧೬೫ ॥

ಮರುಳನಂದದಿ ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದೆ |
 ಬರಿದೆ ಕೂಗಾಡುವನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುದು ಠಾವಿಲಿ ಮನಸು ನೋಡೆ ಸಮಾಧಿ ಯದಕಿಲ್ಲ ||
 ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಹವುರವು |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಶೂನ್ಯತೆ |
 ಧರೆಯುಲೀತರದಲಿ ತಮೋಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೆಹುವು || ೧೬೬ ||

ಉರಿಯುಲಧವಾ ನೋಂದು ಹೋಗಲಿ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲಿಯೊ ದೀಪವಲ್ಲಿಯೆ |
 ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೈಶ್ಣಾನರನ ತೇಜವದು ||
 ಪರಿಯುಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ತಮವಿರೆ |
 ಬರಲು ಮರಣ ತಮೋಗುಣದಲೀ |
 ಬರುವನವನು ತಮೋಗುಣದಲಿರಡನೆಯ ಜನ್ಮದಲಿ || ೧೬೭ ||

ಮರಣ ಬರಲಾ ತೆರದಿ ಮುಂದಕೆ |
 ಬರುವನೈ ತಮದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕೆ |
 ನರನೆ ಕೇಳೀ ತೆರದಿ ಗುಣಲಕ್ಷಣದ ಪರಿಣಾಮ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಾಳು ಸಾಸಿಸೆ |
 ಯಿರುವುದದರಲಿ ಸಾಸಿಯು ಗಿಡ |
 ಬರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆ ಗಿಡದ ಹೊರತೇನು || ೧೬೮ ||

ವಿಸ್ತರವು ಸಾಕಿಂತು ತಮದಲಿ |
 ಮೃತ್ಯು ಬರಲಾತನಿಗೆ ನೋಡೈ |
 ಯೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮವನು ತರುಮೈಗಪತ್ತಿಯೋನಿಯುಲಿ ||
 ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತ್ರಿಗುಣಗಣದ ಸ- |
 ಮಸ್ತಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳಿದೆ |
 ವಿಸ್ತರವೆ ನಾನೀಗ ಲಕ್ಷಣಫಲಗಳೆಲ್ಲವನು || ೧೬೯ ||

ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಮಾರುಃ ಸಾತ್ವಿಕಂ ನಿರ್ಮಲಂ ಫಲಮ್ |
 ರಜಸಸ್ತು ಫಲಂ ದುಃಖಮಜ್ಞಾನಂ ತಮಸಃ ಫಲಮ್ || ೧೭ ||

ಅದ ಕಾರಣದಿಂದ ಸತ್ತ್ವಗು- |
 ಣೋದಯದ ಫಲ ಸುಕೃತವೆಂಬರು |
 ವೇದಸಂಮತವಿಹುದು ವರಸಿದ್ಧಾಂತ ತತ್ತ್ವವಿದು ||
 ಅದ ಕಾರಣ ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಘ- |
 ಠೋದಯವು ಸುಜ್ಞಾನಸೌಖ್ಯವು |
 ಮೇದಿನಿಯಲಿವು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು || ೧೭೦ ||
 ಮಂದಿ ರಾಜಸಗುಣದ ಫಲಗಳು |
 ಯಂದ್ರವಾರುಣಿಯಂತೆ ನೋಡಲು |
 ಸುಂದರವು ಹೊರಗಿಹುವು ತಿನ್ನಲು ಕಹಿಯುಲಾ ಪಾರ್ಥ ||

ಸುಂದರವಲಾ ನಿಂಬ ಫಲ ಹೊರ- |
 ಗಿಂದ ನೋಡಲು ಜಾರೋಕಕ್ಕಲು |
 ಸುಂದರವೆ ವಿಷದಂತೆ ಕಹಿಯಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನಿ || ೧೭೧ ||
 ಒರುವುದೀಪರಿ ದುಃಖವಂತದಿ |
 ಪರಿಣಮಿಸುತಿಹ ಫಲವು ರಾಜಸ- |
 ವಿರುವುದಾದಿಯುಲದನು ನೋಡಲು ಸೌಖ್ಯವೆನಿಸುವುದು ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಜಿತ್ತಲು ವಿಪಾಂಕುರ |
 ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ವಿಷದ ಗಿಡವಾ- |
 ಪರಿಯುಲೀ ತಾಮಸದ ಫಲವಜ್ಞಾನಮಯವಹ-ದು || ೧೭೨ ||

ಸತ್ತ್ವಾತ್ಸಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ ರಜಸೋ ಲೋಭ ಏವ ಚ |
 ಪ್ರವಾದನೋಽಹೌ ತಮಸೋ ಭವತೋಽಜ್ಞಾನಮೇವ ಚ || ೧೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸೂರ್ಯನುದಯಿಸೆ |
 ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳಕು ಹಗಲಾ- |
 ಪರಿಯುಲಾ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ಸುಜ್ಞಾನವುದಯಿವುದು ||
 ಬರುವುದು ರಜೋಗುಣದಿ ಲೋಭವು |
 ಭರದಿ ಕೇಳಿದ್ದೈತ ಬರುವರೆ |
 ಮರೆಯ ಬೇಕೈ ತನ್ನ ತಾನಾ ಪರಿಯುಲಾ ಪಾರ್ಥ || ೧೭೩ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಾಮಸ ಗುಣಂಗಳ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಫಲ ಪೇಳೈನೆಲ್ಲವ- |
 ನಿರುವುವೈ ಯಜ್ಞಾನ ಮೋಹ ಪ್ರವಾದವೀ ಮೂರು ||
 ಕರತಲಾಮಲಕದ ಪರಿಯುಲಾ- |
 ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗಿದ- |
 ನರಿಯ ಬೇಕು ವಿಚಾರತೀಲನು ಲಕ್ಷವೂರ್ವಕದಿ || ೧೭೪ ||

ನರಕಹಾದಿಗಳಾಗಿ ರಂಜಿಸು-
ತಿರುವವೈ ರಜ-ತಮ ಗುಣಂಗಳು |
ದೊರೆಯಲಾರದು ಬಾಣನ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಹೊರತಾಗಿ ||

ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ವಿಕ ಸುವೃತ್ತಿಯ |
ಧರಿಸುವರು ಕೋವಿದರು ಸಂತತ |
ಮಯಲಾ ಬಾಣಿಗಳು ಹಿಡಿದಂದಲಿ ಸನ್ಯಾಸ || ೧೩೫ ||

ಲೂರ್ಭೃಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತಸ್ವಾ ಮುಘೈ ತಿಷ್ಠಂತಿ ರಜಸಾಃ |
ಜಘನ್ಯ ಗುಣವೃತ್ತಿಸ್ಥಾ ಅಭೋ ಗಚ್ಛಂತಿ ತಾನುಸಾಃ || ೧೪ ||

ನರನೆ ಸಾತ್ವಿಕಗುಣವಿಭೂಷಿತ |
ರಿರದೆ ದೇಹವ ತೋರದನಂತರ |
ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದಿ ವಾಸಿಸರಲಾ ಸುಖವ ಪಡೆವರಲಾ ||
ನರರು ರಾಜಸವೃತ್ತಿಯನ್ನಾ- |
ತಿಸಿ ದೇಹತ್ಯಾಗ ವ. ಡಲು |
ಬರುವಯೆ ಮಾನವರ ಜನ್ಮದಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಲಿ || ೧೩೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆಂದಿ ನಾ ವಿ- |
ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಲೈನು ಬಕ್ಸಸತ್ತಿಯ |
ವಾಸೆವ ತ್ರಿಗುಣಂಗಳನು ತ್ರಿಗುಣದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ||
ತೊರೆಯಲಾರದೆ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ |
ಪರಿಸುಯು ಗುಣಲಕ್ಷಣದಲೇ |
ಯರುತ ಜಗದಲಿ ರಂಜಿಸುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು || ೧೩೭ ||

ಮೃತ್ಯುಲೋಕದಿ ಬಂದರವರಿಗೆ |
ಹತ್ತುವುದು ಸುಖವಾಖ್ಯಾರಣಿಯು |
ಮೃತ್ಯುವಶರಾಗುವರು ತಪ್ಪಿಸಲಾರರೂ ಮರಣ ||
ವೃತ್ತಿ ತಾಮಸ ಧರಿಸಲವರಿಗೆ |
ಸತ್ತನಂತರ ನರಕರಾಜ್ಯದ |
ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುದೈ ತಾಪ್ರಾಣಾನ ಪಡೆವರವರಲ್ಲಿ || ೧೩೮ ||

ಅರಸನಾಗಿರಲೇನು ಸ್ವಸ್ಥದಿ |
ತಿಗಿ ಶತ್ರುಗಳೆದ್ದರೇನೈ |
ಮರಳಿ ತನ್ನಲಿ ತಾನೆ ನೋಡುವನೈ ಜಯಾಪಜಯ ||
ಸುರನೋರಗಲೇಕೆ ಮೂರಿವೈ |
ಮೆವುದೀ ಗುಣವೃತ್ತಿಭೇದವು |
ಸುಸಲದ ಬದಿಗಾಗ ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮ ತೋರುವುದು || ೧೩೯ ||

ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ ಯದಾ ದ್ರಷ್ಟಾನುಪಶ್ಯತಿ |
ಗುಣೇಭ್ಯಶ್ಚ ಪರಂ ವೇತ್ತಿ ಸುದ್ಭಾವಂ ಸೋಽಧಿಗಚ್ಯತಿ || ೧೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಮಾತು ಸಾಕಿದು |
ಮರೆಯದಿರು ನೀ ತತ್ತ್ವ ವೋದ- |
ನ್ನಿರುವುದೈ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ||
ಅರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಬಲದಿಂ |
ಬರುವುದೈ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ದೇಹದಿ |
ಯುರಿವ ಕೆಟ್ಟೆಗೆಯಂತೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬರುವುದಾಕೃತಿಯು || ೧೪೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆಂದಿ ತ್ರಿಗುಣ |
ಭರದ ಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕಿ ಬೀಳುಸು- |
ನಿರುವುದಕ್ಕುಂ ಯೋನು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿವಾರ್ಥ ||
ಇರುವುದಾದರು ನಿಕಟ ಬಂಧನ |
ನರಗೆ ಬಾಣನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಧನ |
ದೊರಕಿಸುವ ವ್ಯನಹಾರಕಡ್ಡಿಯು ಬಾರದೈ ಪಾರ್ಥ || ೧೪೧ ||

ನೀರು ಪೃಥ್ವಿಯ ರಸವು ಮರದೊಳ- |
ಗೇರುವುದಲಾ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮೊಸರಾಗುವುದೈ ನೋಡು ||
ಧಾರಣೆಯೊಳಾ ಸಮಿಯು ಕಬ್ಬಾ- |
ಕಾರವನು ತಾಳುವುದು ಧನಂಜಯ |
ಮೂರು ಗುಣಗಳು ಸೇರ್ಪವಾಪರಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹದಲಿ || ೧೪೨ ||

ಮೂರು ಗುಣಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಜವ್ಯವ- |
ಹಾರ ದೇಹದಿ ಮಾಳ್ವುವಾದರು |
ಬಾರದೈ ನ್ಯೂನತೆಯು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ವಸ್ತುನಿಲಿ ||
ವೀರಪಾರ್ಥನೆ ಸಹಜವಿದುವೆ ಪ್ರ- |
ಕಾರವಾಗಿವೆ ಮುಕ್ತಿಯನು ವಿ- |
ಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ಪೇಲೈನಲಿ ನೀ ಬಾಣನಕಮಲದಲಿ || ೧೪೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಚೈತನ್ಯ ತ್ರಿಗುಣದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣದ ಹೊರಗಿಹು- |
 ದರಿಯಲಾ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಿದುವೇ ತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ||
 ಬರಲು ಬ್ಲಾಸನದ ಬೋಧವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಚೇತನ- |
 ವರಿವು ಬರುವುದು ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದಿದ್ದಿರುವ ನರನಂತೆ || ೧೮೪ ||

ಪರಿಯಲೀ ಸುಬ್ಲಾನವವನಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಯ್ತಿ |
 ಮರೆವ ವನಶೋಭೆಗೆ ವಸಂತನು ಕಾರಣನು ಮಾತ್ರ ||
 ಮರಗಳೆಲ್ಲವು ಹಣ್ಣುಹಂಪಲ- |
 ವಿರದೆ ಕೊಡುವುವು ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುವನೇನು ವಸಂತ ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಿಜವಾಗಿ || ೧೮೪ ||

ತೀರದಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಪೂರುಷ |
 ನೀರನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನದೆ |
 ತೋರುವುದು ನದಿಯೊಳಗನಂತರ ತೆರೆಗಳೇಳುತೆರಿ ||
 ತೋರುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಹಳಾ- |
 ಕಾರದಲ್ಲಾ ನೀರನಲ್ಲಿಯೆ |
 ಪೂರುಷನಿಗಾತೆರದಿ ಭಿನ್ನಾಕಾರ ತೋರುವುದೆ || ೧೮೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುತ- |
 ಲಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ನಾನೀ- |
 ಪರಿಯನೋಡು ಧನಂಜಯನೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ಗುಹ್ಯವದು ||
 ತರಣಿಯುದಯಾತಲಕೆ ಬರಲಾ |
 ಕೆರೆಯ ಕಮಲಗಳರಳುವುವು ಮೇಣ್ |
 ಮರಣ ತಿಮಿರಕೆ ಬಕ್ಕು ನಕ್ಷತ್ರಂಗಗಳಡಗುವುವು || ೧೮೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ನಾಟಕದಲಾ |
 ತರುಣಿವೇಷವ ಪುರಷ ತಾಳಲು |
 ಮರೆವನೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ತ್ರೀತಾನೆಂದು ತಿಳಿಯುವನೆ ||
 ನಿರತವೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವ- |
 ನರಿತು ಗುಣಗಳ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯೊರೆವೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪರಿಕಿಸಲು
 || ೧೮೬ ||

ತರಣಿಕಾಂತದ ಮಣಿಯೊಳಗ್ಗಿಯು |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ತರಣಿಕಿರಣರು |
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳು ರವಿಯಿಂದಲಾಗುವುವು ||
 ತರಣಿಯುದನಲ್ಲವನು ನೋಳ್ವನೆ |
 ಪರಿಯಲೆನ್ನಯ ಸತ್ತಿಯಿಂದಲಿ |
 ಬರುವುವೈ ಕರ್ಮಗಳು ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ನಾನಲ್ಲ || ೧೮೬ ||

ಮೂರು ಋತುಗಳು ಗಗನದಲಿ ಬಂ- |
 ದೀರುವುವು ಯೇಗುವುವು ಗಗನ ವಿ- |
 ಕಾರವನು ತಾಳುವುದೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತವೇ ಯಿಹುದು ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತ್ರಿಗುಣಗಳ ವ್ಯವ- |
 ಹಾರ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಯು |
 ಬಾರದಿರುವುದೆ ಮನದಿ ಸ್ವಾತ್ಮಬ್ಲಾಸನತತ್ತ್ವವದು || ೧೮೭ ||

ಮಾನವನ ದೇಹದಲಿ ನಾನನು- |
 ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ವಾಸಿಸುವೆನೆ |
 ಮಾನಿಸೆನ್ನನು ಪಾರ್ಥ ಸತ್ತಾರೂಪಮಾತ್ರನನು ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲ- |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೆನ್ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ- |
 ರಾನು ಕರ್ಮದಿ ಲಿಪ್ತನಲ್ಲೆ ಬದ್ಧ ಬೀರಲ್ಲ || ೧೮೭ ||

ಮೂಲಸ್ವಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ತತ್ತ್ವದ |
 ಮೇಲವಂಕೃತಿ ಹೋಗಿ ಕೊಡಲು |
 ಹೇಳುವನಲಾ ಕರ್ಮ ಕರ್ತನು ತಾನು ಬೇರಲ್ಲ ||
 ತಾಳದಲೆ ಕರ್ತೃತ್ವ ಸುಮ್ಮನೆ |
 ಮೇಲಿರುವೆ ನಾ ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು |
 ಹೇಳಲೇನಾ ತ್ರಿಗುಣದಿಂದಲೆ ಕರ್ಮ ಜನಿಸುವುದು || ೧೮೮ ||

ಹುಟ್ಟಿಸುವೆ ನಾ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ |
 ಹುಟ್ಟಿದುದ ಬಿಳಿಸುವೆನು ನಾನೀ |
 ನಪ್ಪ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಗುಣಗಳು ನಷ್ಟವಾದೊಡೆಯು ||
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ನಾನಿರುವೆನಿದನಾ- |
 ಗುಟ್ಟು ಯಿರುವುದನುಕ್ತ ಹೇಳಿಸು |
 ಹುಟ್ಟಲೀಪರಿ ಬ್ಲಾಸನ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು || ೧೮೮ ||

ಗುಣಾನೇತಾನತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ದೇಹೀ ದೇಹಸಮುದ್ಭವಾನ್ |
 ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾದುಃಖೈರ್ವಿಮುಕ್ತೋಽವೃತಮಶ್ನುತೇ || ೨೦ ||

ನರನಿ ನಿರ್ಗುಣಬ್ರಹ್ಮರೂಪನು |
 ಸುವಿನೂಕ್ಷಣ ತಪ್ಪದಲಿ ಯುವ |
 ನಿರುವದಲ್ಲಮಿ ಸ್ಥಾನವನನಿಗೆ ಬ್ಜಾನನೋಗದರಿ ||
 ಹರಿವ ನದಿಯಂತದಲಿ ಬಂದಾ |
 ಶರಧಿಯಲಿ ತಾನೈಕ್ಯ ಪಡೆಯುವ |
 ತೆರದಲತನು ನನ್ನ ಸತ್ತೆಯಶೈಕ್ಯ ತಾಳವನು || ೧೯೪ ||

ನಳಕೆಯಿಂದಲಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ |
 ಗಳಿಯು ಮರದಲಿ ಕಡಲಾಕ್ರೇಣ |
 ವಳಿದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳಿ ನಳಕೆಬಂಧನವು ||
 ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ತ್ರಿಗುಣವೆಂಬುವ |
 ಬಲೆನೋಳಗೆ ಸಿಲುಕಿಲಯ ತ್ರಿಗುಣಂ |
 ಗಳನು ದಾಟಲು ತತ್ತ್ವೋಪದೇಶಂ ಪೂಡುವುದು ಮನದಿ
 || ೧೯೫ ||

ನರನಿ ಕೇಳಬ್ಜಾನ ಸರೂಪದ |
 ಭರದ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾಗುವ |
 ನರೆಗಳೆಗೆಯಲಿ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದಿ ಬಾಗ್ರತೆಯು ತಾಲ್ವ |
 ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿಹ ಬುದ್ಧಿಭೇದದ |
 ಮೆರೆವ ದರ್ಶನ ಬಿಡ್ವು ಚೋರಾ |
 ಗುರಲು ಕಾಣುವನೇನು ಪ್ರತಿಬಂಧವನು ಮೇಣಲ್ಲಿ || ೧೯೬ ||

ನರನಿ ಕೇಳಿ ಸುಖದುಃಖರೂಪದ |
 ಮೆರೆವ ರೂಪವು ತೋರದವನಿಗೆ |
 ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಪೋಕ್ಷವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿರಿಯಾ ||
 ಮರುಶು ನಿಜ ದೇಹಾಭಿಮಾನವು |
 ತೋರಿಯಲದನೇ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದ |
 ಶರಧಿಯಲಿ ತೆರೆ ಬೇವ ಪರಮಾತ್ಮೀಯು ಲಯವಕ್ಕು || ೧೯೭ ||

ವರುಷ ಋತುನಿನ ಕೊನೆಯಲಿಳುವ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಪೋಷಕಗಳು ಗಗನದಿ |
 ಬರುವುಪಲ್ಲವೆ ಲಯಕೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯದಲಿ ಕೌಂತೀಯು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನು ಬ್ಜಾನವ |
 ದೂರಕಿಸಲು ಮದ್ರೂಪನಾಗುವ |
 ನಿರುವನೈ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ದೇಹವ ಧರಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥ || ೧೯೮ ||

ಬೆಳಕ ಭಂಗದ ಮನೆಯೊಳೆಟ್ಟರೆ |
 ಬೆಳಕನಡ್ಡೆ ಸುವುದೆ ಭಂಗವು |
 ಜಲಧಿಯಲಿ ವಡವಾನಳನು ನೋಂದುವನೇ ನಿರೀಂದ ||

ಮಲಿನವಾಗದು ಬ್ಜಾನ ಶುದ್ಧವು |
 ಆಳಿಯಲಾಗದು ತ್ರಿಗುಣಬಲದಲಿ |
 ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಬೀಳಲು ಶಶಿಗೆ ಒಂಧನವೆ || ೧೯೯ ||

ನರನಿ ಕೇಳಿ ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾಟವನು ಮಾಡಿದ |
 ರರಲಿ ಯಾ ಬೇವಾತ್ಮನಿಗೆ ದೌರ್ಲಕ್ಷವಾ ಕನಿಗೆ ||
 ಇರುವನಂತರ್ಯಾಮಿ ನಿತ್ಯಲ |
 ಸಯುಸೈ ಸ್ಯವಹಾರ ದೇಹದ |
 ಪರಿಯು ಬಿಮತಿರಲಾಗ ಲೋಕಸುತಿವನೆ ಪರಿಯನ್ನು || ೨೦೦ ||

ಇನುನನೀಪರಿ ಬ್ಜಾನಿ ತಪ್ಪಯ |
 ಮೆರೆವ ದೇಹದ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಮಾಡನು |
 ಪರಿಮಳವು ಹೋರತೀಂದು ಬಾರಿಗೆ ನೇರೆ ಗಗನವನು ||
 ಮರಳಿ ಕಮಲದ ಕಳಕೆಗದು ಹಂ |
 ದಿರುಗಿ ಬರುವುದ ಮೇಣಾ ಕಮಲವು |
 ಧರಿಸುವುದೆ ಹೋತೀನಿಯು ಪವಿಮಳದಲ್ಲಿ ಕೌಂತೀಯು | ೨೦೧ ||

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಬ್ಜಾನ ಬೇರಿಗೆ |
 ಬರುವುದೇ ಹೋತೀನಿಯು ದೇಹದ |
 ಮರಳಿ ದೇಹದ ಚೇಷ್ಟೆಯಲಿ ಸ್ಥಿತಿವನಾಗಿರುವ ||
 ಜರೆ ಜನುಮಮರಣಾದಿ ಪಡ್ಗೋ |
 ವಿರುವುಸೈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬ್ಜಾನಿಯು |
 ತೋರೆಪನಿವುಗಳು ಒಂಧಿವವು ಕೇಳತತ್ತ್ವಬ್ಜಾನದಲಿ || ೨೦೨ ||

ಗಡಿಗೆಯೊಪೆಯಲು ಗಡಿಗೆಯೊಳೆಗೆನೆ |
 ಯಡಗಿರುವ ಆಕಾಶ ತತ್ತ್ವವು |
 ಬಡದ ಕೂಡುವುದೈ ಮಹಾಕ ಶದಲಿ ಕೌಂತೀಯು ||
 ಒಡೆಯಲಾ ಪರಿ ದೇಹಬುದ್ಧಿಯು |
 ಪಡೆಯಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ವೀಣಿಯು |
 ಪೋಷೆಯಲಿ ಬೇರಿಹುದೆ ನೋಡಿದರಲ್ಲಿ ನಾನೀನಿಸು || ೨೦೩ ||

ನರನಿ ನೋಡಂತಾಕರಣದಲಿ |
 ಬರಲು ನೋಡಿ ಪರಿಯು ಬ್ಜಾನವು |
 ಧರಿಸಿದರು ದೇಹವನು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಿಸುವನು ||
 ಜರಲು ಕಿವಿಯಲಿ ಮೇಘಗರ್ಜನೆ |
 ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿವುದೆ ಮಯೂರವು |
 ಪರಿಯಲೀ ಹರಿವಚನದಿಂ ನರಗಾಯ್ತು ಹರ್ಷಭರ || ೨೦೪ ||

ಆರ್ಜುನ ಉವಾಚ —

ಕೈರ್ಲಿಂಗೈಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನೇತಾನತೀತೋ ಭವತಿ ಪ್ರಭೋ |
ಕನಾಚಾರಃ ಕಥಂ ಚೈತಾಂಸ್ತ್ರೀನ್ ಗುಣಾನತಿವರ್ತತೇ || ೨೦ ||

ಹರುಷಭರಿತಾಂತಃಕರಣದಿಂ |
ನರನು ಶ್ರೀಹರಿಗೊಂದನಾಕ್ಷಣ |
ಹರಿಯೆ ನೀ ಪೇಟ್ಟಂತೆ ಬೋಧವು ಒರಲು ಮನದೊಳಗೆ ||
ಇರುವನೆಂತಾ ನರನು ಕೇಳವ- |
ಗಿರುವ ಲಕ್ಷಣವಾವುದೆಂಬುದ- |
ನರಿವ ಪರಿಯಲಿ ಹೇಳು ಮೇಲಾಚರಣವೆಂತವನ || ೨೦ ||

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಪದ್ಮನೀ- |
ಭರಿತ ಹರಿ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾನು- |
ತ್ತರವ ಕೊಟ್ಟನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕ ಕೇಳಿ ಮುದದಿ
|| ೨೦ ||

ಹರಿಯೆ ಕರುಣೆಗೆ ತಾರುಮನೆಯಾ- |
ಗಿರುವ ದೇವರ ದೇವ ಹೇಳೈ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ತ್ರಿಗುಣದ ನಿವಾರಣ ಮಾಪ್ಪನೆಂತೆನುತ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯ |
ಬರುವುದಿನಗಚ್ಚರಿಯು ಮನದಲಿ |
ವುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೆಂದುಚ್ಚರಿಸಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ||
ಇರುವನೆಂತವನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು |
ಹೊರಡುವುದೆ ಮನದಲಿ ವಿಚಾರಿಸು |
ವುರುಷ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತ ತ್ರಿಗುಣಾಧೀನನಾಗುವನೆ || ೨೦ ||

ನಿರುತ ತ್ರಿಗುಣದೊಳಾಡುತ್ತಿದ್ದರು |
ಪುರುಷನಾತನು ಸಿಲುಕನದರಲಿ |
ನರನೆ ನಿನಗಾಸೊಂದ ಕೇಳುವೆ ಪೇಳು ಯೆನಗದನು ||

ಇರಲು ಗುಣಸಂಬಂಧವೀಪರಿ |
ಯಿರುವನೋ ತದಧೀನನಿಲ್ಲವೋ |
ಪರಿಯನರಿಯುವುದೆಂತು ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯಿರಲದನು ||

ಆರುಪುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಹರ್ಷದಿ |
ನರನೆ ಕೇಳಾ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
ಧರಿಸದಿರು ಸಂರಯವ ಮನದಲಿ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೨೦ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ —

ಪ್ರಕಾಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ಮೋಹಮೇವ ಚ ಪಾಂಡವ |
ನ ದ್ವೇಷ್ಠಿ ಸುಪ್ರವೃತ್ತಾನಿ ನ ನಿವೃತ್ತಾನಿ ಕಾಂಕ್ಷತಿ || ೨೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ರಜೋಗುಣಂಗಳ |
ಭರವು ಬರಲು ಶರೀರದಲ್ಲ- |
ಕುರವು ಕರ್ಮಕೆ ಪುಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ||
ಇರದಲಾ ಅಭಿಮಾನ ಕರ್ವದಿ |
ನಿರುತ ಮಾಡುವ ಕರ್ತ ತಾನೆಂ- |
ದಿರದು ನೋಡಭಿಮಾನನಾತಾಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದರು || ೨೧ ||

ತಿಳಿಯಲಿನ್ನೇ ತೆರದ ಜ್ಞಾನಿಯು |
ಯಿಳಿಯೊಳಗೆ ನಾ ಕಾಣೆನೆಯೇ |
ತಿಳುವಳಿಕೆಯುಲ್ಲುಪ್ಪ ಹೋಗನು ಹರ್ಷಭರದಿಂದ || ೨೧ ||

ಆಳಿದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಮವೀ ಪರಿ |
ಮಲಿನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿಯವನಿಂ- |
ಗಿಳಿಯೊಳಾ ಗುಣ ಸತ್ತವರ್ಧಿಸಿ ಜ್ಞಾನ ಬರಲವಗೆ ||

ಧರಿಯೊಳವನಿಗೆ ತಮದ ವೃದ್ಧಿಯು |
ಬರಲು ಮೋಹದಿ ಲಿಪ್ತನಾಗನು |
ಧರಿಸನವ ಭೇದವನು ಮೇಣಜ್ಞಾನಮೂಲಕದಿ ||
ಬರಲು ಮೋಹವು ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು |
ಧರಿಸನೈ ವರ್ಧಿಸಲು ಜ್ಞಾನವು |
ಚರಿಸನೈ ಕರ್ಮವನಕರ್ಮದಿ ಖೇದ ತಾಳನಲಾ || ೨೧ ||

ಪುರುಷಗೀ ಗುಣಭೇದ ತಟ್ಟೆದು |
ತರಣಿಗಿರುವುದೆ ಕಾಲಭೇದವು |
ತರಣಿಯಿರುವನೆ ಸಂಜೆಮುಂಜಾನೆಗಳ ನಡುಹಗಲ ||

ಇರುವನಾತನೆ ಬ್ಲಾನಿಯಸ್ಕರಿ- |
ಗಿರುವ ಬ್ಲಾನದಿ ಧನ್ಯನೆನಿಸನೆ |
ಶರಧಿ ಮಳೆನೀರಿನಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ತಾಳುವುದೆ || ೨೧೦ ||

ಪುರುಷನೀವು ಕರ್ಮಗಳನಾ- |
ಚರಿಸುತೀರಿ ಯುಧಿಮಾನ ಬರುವುದೆ |
ಬಂದೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆಂದಿರದು ಅಭಿಮಾನ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಮಗಿರಿಯು ಶೀತವು |
ಬರುವುದೆನುತಲಿ ಬೆದರುತಿಹುದೇ |
ನರನೆ ಕೇಳಿ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಹಿಸಿ ನೋಡು ನಿಜವಾಗಿ ||

ಬರಲು ಮೋಹೋತ್ಪತ್ತಿಯವನಲಿ |
ಮರಣ ಹೊಂದುವು ವೇಸು ಉಪವು |
ಅರಿವುದೇನೈ ಬೆಂಕಿ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪವನು ಪಾರ್ಥ || ೨೧೧ ||

ಉದಾಸೀವದಾಸೀನೋ ಗುಣೈರ್ಯೋ ನ ವಿಚಾಲ್ಯತೇ |
ಗುಣಾ ವರ್ತಂತ ಇತ್ಯೇನ ಯೋಽನತಿಷ್ಠತಿ ನೇಂಕತೇ || ೨೧ ||

ನರನೆ ಗುಣದೇಹಗಳು ತಾನಾ- |
ಗಿರುವಕಾರಣ ದುಃಖಸುಖಗಳ- |
ನರಿಯನಾತನು ಬೇವ ಸಾವಿಂಗಂಜಲಾರನಲಾ ||
ನರನು ಹಾದಿಯು ಚಿಪ ವೇಳ್ಯದಿ |
ಬರಲು ಹಾದಿಯುಲಡಚೇಣಿಯ ತಾ- |
ತ್ಪರತೆ ನಿಲ್ಲತ ಮುಂದರಿಸುವನು ಮಾರ್ಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೧೨ ||

ಮಾರುತನು ವೇಗದಲಿ ಬೀಸಲು |
ಹಾರಿಸುವನೇ ಗಗನಮಂಡಲ |
ಸೂರಿಯನ ನುಂಗುವುದೆ ಕತ್ತಲೆರಾಲಿ ಕೊಡಿದರೆ || ೨೧೩ ||
ನರಗೆ ಬಾಗ್ಯತಿ ಉರಲು ಸ್ವಪ್ನವು |
ಬರುವುದೇ ವಂಚನಲಿಕಾತನ |
ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ತ್ರಿಗುಣವು ಮುಚ್ಚಲಾರದಲಾ ||
ಪುರುಷನಾತನು ತ್ರಿಗುಣದಾಟವ- |
ನಿರದೆ ದೂರದಿ ನೋಡುವಲ್ಲವೆ |
ಬರುವುವೇನಾ ತ್ರಿಗುಣಗಳು ಕೇಳಿ ಬ್ಲಾನಿಸವೆಂದಿಧಿಗೆ || ೨೧೪ ||

ಅರಿಯುತೀವರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವ |
ಪುರುಷ ದೇಹದಿ ವಾಸ ಮಾರ್ಗನು |
ಧುರದಿ ಬರಲು ಜಯಾಪಜಯಗಳನಿವುದೇ ಧ್ವಜವು ||
ಹರುಷಶೋಕಾತೀತ ಧ್ವಜವಾ- |
ಪರಿಯಲೀ ಬೇವಾತ್ಮನಿರುವನು |
ಚರಿಸನ್ನೈ ಕರ್ಮಗಳ ತ್ರಿಗುಣಾರ್ಥಿನ ತಾನಾಗಿ || ೨೧೫ ||

ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿ ತ್ರಿಗುಣವಿರುವವು |
ಮತ್ತೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ಬ್ಲಾನಿಯು |
ಹತ್ತಿರಲುದಾಸೀನವೃತ್ತಿಯು ಧರಿಸಿ ನೋಡುವನು ||
ಸಾತ್ವಿ ಕದ ಸತ್ಕರ್ಮ ಮಾಡಲಿ |
ಮತ್ತೆ ರಾಜಸ ಗುಣದಿ ವಿಷಯಾ- |
ಸಕ್ತಿಯಿರಲಬ್ಲಾನನತಿಮಿರುವು ಒರಲಿ ತಾಮವು || ೨೧೬ ||

ಅನ್ನಗ್ರಹಣವು ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಣೆ |
ಯಿನ್ನು ಮಾಡುವ ಪೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ |
ಮನ್ನಿಸನಲಾ ಅನ್ನವೇನದು ಮಿಷ್ಟವೋ ಕ್ಲಿಷ್ಟ ||
ಅನ್ನ ಹಾಕಲು ರುಚಿಯನರಿಯನು |
ತಿನ್ನುವನು ಹಾಕಿದುದನೆಲ್ಲವ |
ತಣ್ಣಗಿರುವನುದಾನವೃತ್ತಿಲಿ ಸ್ಥಾನುವಂದದಲಿ || ೨೧೭ ||

ಏನು ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನವ |
ಬ್ಲಾನಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಬಂಧನು |
ನೂನ ತಟ್ಟೆದು ಚೇಷ್ಟೆಯೆನುತಲಿ ತತ್ತ್ವತಿಳಿಯುವನು ||
ಬಾನಿನಲಿ ಬೆಳಗುವನು ಸೂರ್ಯನು |
ಕ್ಷೇಣೇಣಿಯಲ್ಲಿಯು ಸಾಕ್ಷಿಭೂತನು |
ತಾನಿಹನು ನಿರ್ಲಪ್ತ ಗಗನದಿ ದೂರ ಬಹುದೂರ || ೨೧೮ ||

ಪೂರ ಬರಲಾ ಮೃಗಜಲದೊಳಗೆ |
ಮೇರುವರ್ವತ ಹರಿದು ಹೋಗದು |
ಧಾರಣೆಯಲೀ ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣವು ತಟ್ಟಲಾರದಲಾ ||

ಶರಧಿ ಹರ್ಷದೊಳುಕ್ಕಿ ಬರುವುದು |
 ಕೆರೆಯ ಕುಮುದಗಳರಳುವುವು ಮು |
 ತ್ರಿರದೆ ಬಿವರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳೆ ಸೋಮಕಾಂಠವದು ||
 ಇರುವುದೀವರಿ ಚಂದ್ರನಾಟವು |
 ಮೆರೆವನ್ನೆ ಚಂದ್ರಮಸಲಿಪ್ಪನು |
 ಧರಿಸುವನೆ ಯವ ವಿಧಿನೀಧವನೀಸು ಕರ್ಮದಲಿ || ೨೨೧ ||

ಗಾಳಿಯಾಕಾಶದಲಿ ಪರಿಸರಿ |
 ಯೇಳುವುದು ಜೀಳುವುದು ನೋಡಲು |
 ಮೂಲಗಗನವು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ತ್ರಿಗುಣಗಣವಿದು |
 ಲೀಲೆಯನು ಮಾಡಿದರು ಬಹುಸರಿ |
 ಜೀಳಲಾರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಪಾಶದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೨೨ ||

ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತಿತ ಚಿಹ್ನವು - |
 ನರುಹಿದನು ನಿನಗಾನು ಮುಂದಿ |
 ನ್ನರುಪುವೆನು ಕೇಳಾಚರಣವನು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||

ಸಮದಾಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ ಸಮಲೋಷ್ಣಶ್ಚಕಾಂಚನಃ |
 ತುಲ್ಯಪ್ರಿಯಾಪ್ರಿಯೋ ಧೀರಸ್ತುಲ್ಯನಿಂದಾತ್ಮಸಂಸ್ತುತಿಃ || ೨೪ ||

ಅರಿವಿಯಲಿ ತಂಪುಗಳ ಹೊರತೇ |
 ನಿರುವುದೈ ಹೊರಗೊಳಗೆ ಯಾಪರಿ |
 ನರನು ಮದ್ರೂಪವನು ತಾಳುತಲೆನ್ನ ನೋಳ್ವನಲಾ ||
 ನರನೆ ಪರಮಾತುಮನು ತನ್ನಯ |
 ಶರಣಿಯಾಗಲಿ ವೈರಿಯಾಗಲಿ |
 ಕರುಣಿಸುವನ್ನೆ ಮೋಕ್ಷವಾಪರಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾದವನು || ೨೨೩ ||

ಮರದ ಪಿಂಜಕೆ ರಾತ್ರಿಹಗಲಿ |
 ಯೆರಡು ಪರಿಯೊ ದಿರುವ ತೆರದಲಿ |
 ಮರೆವ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಸುಖದುಃಖಂಗಳೊಂದಿವುವು || ೨೨೪ ||

ಧರಿಸುವನು ಸಮತೋಲ ಸಂತತ |
 ಬರಲಿ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಸಂತತಿ - |
 ಯಿರುವನೊಂದೇ ತೆರದಲುಭಯಪ್ರಸಂಗದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ದೇಹಜಲದ - |
 ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮನವೆಂಬ ಮೀನಿದು |
 ಪರಿಪಯಿಲಾಡುತ್ತಲಿರೆ ಸುಖದುಃಖ ಬರುತಿವುವು || ೨೨೫ ||

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ |
 ಬರಲು ಮಗ್ಗಲಿಗೊಂದಿ ಸರ್ಪವು |
 ಯೆರಡನೆಯ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ರಂಭಿಯೆ ಬಂದರೇನವನ ||
 ಸರಿಯಲಾ ಯೆರಡವಗೆ ನೋಡಲು |
 ಬರಲು ನ್ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲೀನತೆ - |
 ಯೆರಡು ಸುಖದುಃಖಗಳು ಸರಿಯವಗೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೨೨೬ ||

ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನವನು ದೇಹದಿ |
 ಬರಲು ನ್ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಮನುಜಗೆ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಜಿತ್ತಿರುವ ಜೀಜದಿ ಬರಲು ಧಾನ್ಯವದು ||
 ಇರುವುದೈ ಪರಿವಾಕ ಜೀಜದಿ |
 ಹರಿದು ಗಂಗಾನದಿಯು ವೇಗದಿ |
 ಬರುತ ಶರಧಿಯು ಸೇರೆ ಬಳಕದು ಶಾಂತವಾಗುವುದು || ೨೨೭ ||

ಹೊನ್ನ ಮಗ್ಗುಗಳೊಂದಿ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ರತ್ನ ಕಲ್ಲುಗಳೊಂದಿ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಹುಲಿ ಸುರಪುರದ ಸುಖ ವೊಂದೇ ||
 ಭಿನ್ನವಾಗದು ಬುದ್ಧಿ ಯಾತಗೆ |
 ತನ್ನ ಅತ್ಮಸ್ವರೂಪಜ್ಞಾನದಿ |
 ಮಗ್ಗನಿರುವನು ಭಂಗವಾಗದು ಮನದ ಸಮತೋಲ || ೨೨೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ನ್ನಾತ್ಮರೂಪವು - |
 ನರಿತವನು ತಾನೈಕ್ಯವೆನ್ನೊಳು |
 ಧರಿಸಲಾತಗೆ ಬಾಧೆ ತಟ್ಟಿದು ದುಃಖಸುಖಗಳಲಿ ||

ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಬದುಕುವನರು - ಜ - |
 ಗತ್ತಿನಲ್ಲಾರಿಹರು ಬೆಂಕಿಯು |
 ಹತ್ತಿರುವ ಜೀಜವನು ಜಿತ್ತಲು ಬರುವುದೇ ಮೊಳಕೆ |
 ಪಾರ್ಥ ನ್ನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ಸಮ - |
 ವೃತ್ತಿ ಬಂದರದಕ್ಕೆ ಜಗದಲಿ |
 ಮೃತ್ಯು ಬಾರದು ಭಂಗ ತಟ್ಟಿದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೨೨೯ ||

ಇರುವನಾತನು ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದೀ -
 ಪರಿಯ ತುತಿಯನು ಮಾಡಲದರಲಿ |
 ಹರುಷವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ ನಿಂದೆ ಬೊಡಿದರೆ ||
 ಇರದಲಾ ಮನದಲ್ಲಿ ಭೇದವು |
 ಮೆಚೆವುದನನ ಸಮಷ್ಟನೀನಲಿ |
 ಯುವರು ಹೋಗಲು ಬಿಂಕಿ ಒಡದಿಗೆ ಸುಡುನ ಭಯನಿಯುದೆ

ವಂದಿಸಲು ಚಾನಿಯನು ಪರಮಾ -
 ನಂದವಾಗದು ನೀಚನೆನುತಲಿ |
 ನಿಂದಿಸಲು ಮತ್ತರವು ದೈವವು ಬಾರದಾತನಲಿ ||
 ಚಂದ್ರನೂರ್ಯರ ಮನೆಯುಲೇತ -
 ಕ್ಯಂಧಕಾರವು ಒರುವುದುಯ್ಯಾ |
 ಮುಂದೆ ದೀಪಾರತಿಯ ತೋರ್ಪು ಜರೂರಿ ಯೇನಿಯದು || ೨೩೧ ||

|| ೨೩೦ ||

ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತುಲ್ಯಸ್ತು ಲ್ಯೋವಿತ್ರಾರಿ ಪಕ್ಷಯೋಃ ||
 ಸರ್ವಾ ರಂಭಪತಿತ್ಯಾಗೀಗುಣಾತೀತಃ ಸ ಉಚ್ಯತೇ || ೨೩ ||

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆನುತ ನಂಬುತ |
 ಪರಿಸರಿಯು ವ್ಯಾಪಿಯನು ಮಾಡಲು |
 ಮರಳಿ ಚೋರನೆನುತ್ತು ಹೋಡೆದರು ಒಡಿದರಾತನನು ||
 ಅರಸನಿರುವನೆನುತಲಾತನ |
 ಪರಿಸರಿಯು ಚತುರಂಗ ಸೈನ್ಯದಿ |
 ಮೆರೆಸಿದರು ಪಟ್ಟಣದಿ ಸಮತೋಲನೆಯು ಜಿವಲಾರ | ೨೩೨ ||

ಮೆರೆವನಾ ಸೂರಿಯನು ಗಗನದೊ -
 ನಿರವಸೈ ನಿರ್ತಸ್ತನಾತನು |
 ಧರೆಯುಲೇಪರಿ ಬಾನ್ಧಿಸಿಗ್ಧೈ ಬುಧಿಸಿಷಮತೆಯು ||
 ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಮಾಡುನು |
 ನಿರದು ಕರ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಾತನಿ -
 ಗುರು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಬಾನ್ಧಿಸದಲಿ || ೨೩೪ ||

ಶತ್ರುನಿಶ್ಚಾಪಿಗಳ ಭಾವವು |
 ಹತ್ತಲಾರದು ಮನದೊಳವನಿಂ -
 ಗಾಪ್ತವಿಷ್ಣುರು ಶತ್ರುನಿಶ್ಚಾಗಳೊಂದೆ ಯಾತನಿಗೆ ||
 ರಾತ್ರಿವಸಗಳೆಂಬ ಭೇದವು |
 ಹತ್ತುವುದೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ರವಿ ಸ -
 ವತ್ರ ತನ್ನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು ಭೇದವೇನನಗೆ || ೨೩೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಪರೋಕವಧವಾ |
 ಮೆಯೆಯುತಿತು ಪರಶೋಕವಂಜಲಿ -
 ಯೆರದು ಕಲ್ಪನೆ ಯಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಬಾನ್ಧಿನಿವಾಸನಗೆ ||
 ದೂರತೆಮದು ಸ್ವೇಪಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯು |
 ಮೆರೆವನಾತನರೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ತೋರದು ದೈವತವ ದುರಿಮಿಸುವುದಲಿ ಸಮತೆ ಯಿವನವರಾ || ೨೩೫ ||

ಬಂದರಾ ಸುಖದಿಂದ ಪರಮಾ -
 ನಂದವಾಗದು ದುಃಖ ಬಂದರೆ |
 ಕುಂದನೀಣಿಸನು ಮನದ ಸಮತೋಲನೆಯು ಜಿವಲಾರ ||

ಎಂದ ಮೇಲೀ ಜಗದಿ ನಡೆಯುವ |
 ಸಂದುಳಿದ ವಾಪಾರವಾತನ |
 ಬಂಧಿಸುವುದೇ ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನೀ ತೆರನು ||

ನಂದಕಂದ ಪುರಂದರಾತ್ಮಜ -
 ಗೆಂದನಂದದಿ ಕೇಳುವಾರ್ಥನೆ |
 ಯಂದು ಪೇಳುವನೆಂತು ತ್ರಿಗುಣಾತೀತನಾಗುವನು || ೨೩೬ ||

ಮಾಂ ಚ ಯೋನವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ ಭಕ್ತಿಯೋಗೇನ ಸೇವತೇ |
 ಸ ಗುಣಾನ್ ಸಮತೀತ್ಯೈತಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ || ೨೬ ||

ಧರೆಯಲೆನ್ನ ನಭೇದಬುದ್ಧಿಯೊ -
 ಳುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಜಿಸನೊ |
 ಯಿರುವನಾತನು ಶಕ್ತ ತ್ರಿಗುಣಗಳನು ಕೊಲ್ಲುವನು ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಾನಾರು ಯೆನ್ನೆಯ |
 ಪರಮಭಕ್ತಿಯು ಪರಿಮದಾವುದು |
 ಯಿರುವುದವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂತು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ || ೨೬೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಪರಿಯ ನಾನಿ. |
 ಸ್ತಂಭೆ ನಿನಗೀ ಪ್ರೇಮಭಾವದಿ |
 ಹರುಷದಿಂದೀ ತತ್ತ್ವ ಕೇಳೈ ವಾರ್ಧ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಮೆರೆವ ರತ್ನವ ಬಿಟ್ಟು ತೇಜವು |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಬೇರಬೇರೀ |
 ಪರಿಯಲಾ ನೀರನ್ನು ಬಿಡುವುದೆ ದ್ರಾವಕವು ವಾರ್ಧ ||೨೩೮||

ಇರುವುದೈ ನನಿ ಸಕ್ಕರೆಯಲಾ- |
 ತೆರದಿ ಕೇಳವಕಾಶವಂಬರ |
 ವುರಿವ ಬಿಂಕಿಯು ಬ್ಬಾಲೆಯಿಂ ಬೇರಿಯದೆ ಕಲಿವಾರ್ಧ ||
 ಸರಸಿಜವು ಸರಸಿಜದ ದಳಗಳು |
 ಮರವು ಮರದಾ ಹೂವೆಲೆಗಳೈ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಯೇಂದೆ ತೀತವು ತೀತಹಿಮಗಿರಿಯು ||೨೩೯||

ಹಾಲಿನಲಿ ಹೆಪ್ಪಿಡಲು ಮುಂದಾ- |
 ಹಾಲೆ ರೂಪಾಂತರದಿ ಮೊಸರೈ |
 ಕೇಳು ನೋಡೀ ತೆರದಿ ವಿಶ್ವವಿದಲ್ಲ ಮದ್ರೂಪ ||
 ಹೇಳಲೇನದ ಚಂದ್ರಮನ ಸುನಿ- |
 ಲೋಲ ತೇಜವ ನೋಳ್ಳುದಾದರೆ |
 ಸೀಳ ಬೇಕೇ ಚಂದ್ರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಂದೆಯಲಾ ||೨೪೦||

ಘಟ್ಟಿಯಾಗಲು ಘೃತವು ತೀತದಿ |
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತಿಹುದೇ ಘೃತತ್ವವ- |
 ನಟ್ಟಿಸಲು ಚಿನ್ನವನು ಬಿಡುವುದೆ ಚಿನ್ನತನವನದು ||
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡದಾ ವಸ್ತವನು ತಾಂ |
 ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಾಣುವುದು ತಂತುವೆ |
 ನಷ್ಟ ಮಾಡದೆ ಗಡಿಗೆ ನೋಡಲು ಮೃತ್ತಿಕಾಮಯುವು
 || ೨೪೧ ||

ಬೇರಿಸಿ ವಿಶ್ವವನು ನನ್ನನು |
 ಬೇರೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನೋಡು ಪ್ರ- |
 ಕಾರವಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವೇ ಮದ್ರೂಪವಿರುವುದಲಾ ||
 ಏನಾರು ಕೇಳೇ ಯೈಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿಪ್ರ- |
 ಕಾರದಲಿ ಭಜಿಸುವರೊ ಅನ್ಯಭಿ- |
 ಚಾರಭಕ್ತಿಯುಭೇದಭಕ್ತಿಯು ಯೆಂಬರೀ ಪರಿಯ || ೨೪೨ ||

ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆರದೆ ಬೇರಹೆ- |
 ನೀನಿಧಾನವ ಮಾಡುವಾತನು |
 ಮಾನಿಸುವನೈ ಭೇದವದು ವ್ಯಭಿಚಾರವಾಗುವುದು ||

ಮಾನಿಸದಲೀ ತೆರದ ಭೇದವ |
 ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪಸಹಿತಲಿ |
 ಲೀನನಾಗೆನ್ನೊಳಗೆ ತೊರೆದಾ ದ್ವೈತಭಾವವನು || ೨೪೩ ||

ಭಕ್ತನೆಂಬುವ ಭಾವದಿಂದ ವಿ- |
 ಭಕ್ತತನ ಬೇಡೆನೆಗೆ ವಾರ್ಧನೆ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ನೀನೇಕನಿಷ್ಠತೆಯಿಂದ ಸೇರೆನ್ನ ||
 ವಾರ್ಧಚಿನ್ನದ ಟಿಕ್ಕೆಯನು ಮೇ- |
 ಗತ್ತಿ ಚಿನ್ನದ ಗಟ್ಟಿ ಮೇಲಿತೆ |
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ನೋಡು ಚಿನ್ನದಿ ಭೇದತೋರುವುದೆ || ೨೪೪ ||

ನಾನು ಬೇರಿಹೆ ವಿಶ್ವ ಬೇರಿಹು- |
 ಧೀನಿಧಾನವ ಮಾಡ ಬಾರದು |
 ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿದಿಹ ಕಿರಣ ರವಿಯುಂ ಬೇರಿಹುದೆ ನೋಡು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯು ರಚಿಕ್ಕಣಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯುಂ ಬೇರಿಹುವೆ ನೋಡಲು |
 ಮೇಣು ಹಿಮಕಣ ಹಿಮಗಿರಿಯು ಬಿಟ್ಟಿಹುದೆ ಕೌಂತೇಯು ||೨೪೫||

ಕಿರಿದಿರಲು ಬಹುಪರಿಯು ತೆರೆಗಳು |
 ಶರಧಿಯನು ಬಿಟ್ಟಿಹುವೆ ವಾರ್ಧನೆ |
 ಯಿರುವುದಾರಿಗೆ ಬ್ಬಾನನೀಪರಿ ಭಕ್ತನವನಿಹನು ||
 ಇರುವುದೈ ಸರ್ವತ್ರವೈಕ್ಕನು |
 ಯಿರನು ಯೆನ್ನಯ ಹೋರತು ಯಿಶ್ವರ |
 ಪರಿಯಲೀ ಸುಬ್ಬಾನವಾಗಲು ಭಕ್ತಿಯನಿಸುವುದು || ೨೪೬ ||

ಬ್ಬಾನವಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ |
 ಬ್ಬಾನವಿದುವೇ ಯೋಗಸಾರವು |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ತೋರಿಸುವೆ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯು ಹತ್ತಲು |
 ಬಾನಿನಿಂ ಜಲಧಾರೆಯೊಂದೇ |
 ಮಾನದಲಿ ಶರಧಿಯನು ಮೇಘವ ಕೂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲೆ || ೨೪೭ ||

ನರನೆ ಭಕ್ತನು ಭಜ್ಯ ಭಜನವು |
 ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ |
 ಮೆರೆವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನದರಲಿಬಂಡರೂಪದಲಿ ||
 ಇರುವುದೈ ಯಾಕಾಶ ರೂಪದ |
 ಕೋರಳೊಳಗೆ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ರೂಪಮುಖವಾಕಾಶವೊಂದಾಗಿ || ೨೪೮ ||

ತನ್ನೊಳಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಳಗವ |
ಭಿನ್ನಭಾವವ ತೊರೆದು ವಿಶ್ವದಿ |
ವೂರ್ಣ ಪರಮಾತುಮನಿಹನು ಭಾವಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ||
ಕಣ್ಣಿಗಿದಿರಿಲಿ ಬರುವ ಕಿರಣಗ |
ಕನ್ನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಭಿ |
ಯನ್ನ ಸೂರ್ಯನ ತನಕ ಮಾನಿಸನೊಂದೆನುತ ನಿಜದಿ
|| ೨೪೭ ||

ಬರಲು ಸೋಡಕಂಬ್ರಹ್ಮವೃತ್ತಿಯು |
ಯಿರುವುದೇನಂತರವು ವಿಶ್ವದಿ |
ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ವೊಂದಾಗಿ ||
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು |
ಕರಗಿ ಶರಧಿಯೊಳ್ಳೆಕ್ಕವಾಗಲು |
ಕರಗುತಿರುವಾ ಗುಣವು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು
|| ೨೫೦ ||

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಹುಲ್ಲು ತಾಂತ್ |
ನ್ನಷ್ಟೆ ಬೆಂಕಿಯು ನೊಂದಿ ಪೋವುದು |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನದೊಳ್ಳೆಕ್ಕವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಲಿ ||
ನಷ್ಟವಾಗುವುದಾಗ ಜ್ಞಾನವು |
ಶ್ರೇಷ್ಠನಾನಿಹೆನಿತ್ತ ಭಕ್ತ ಕ |
ನಿಷ್ಠನತ್ತಲೆನುತ್ತು ಭೇದವು ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು || ೨೫೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಭೇದ ನಾಯಲು |
ಯಿರುವುದೇನೆ ಹಿಂದನಂತರ |
ಬರುವುದೈಕ್ಕವು ಭಜ್ಯಭಕ್ತರ ನಡುವೆ ಕೌಂತೀಯು ||

ಇರುವುದೈಕ್ಕವನಾದಿಸಿದ್ಧವು |
ಮೆರೆವುದಿದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಲಾ |
ಅರಿಯುಚೈಕ್ಕವಿದಾಯಿತೆಂಬುವ ಮಾತೆ ಸಲ್ಲದಲಾ || ೨೫೨ ||

ಬರಲು ನೋಡಿ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿತಿವೈ |
ಹರಿಸುವನು ತ್ರಿಗುಣಗಳನೆಂಬುವ |
ಪರಿಯೆ ಹರಿವುದು ಕರೆವರಿದನೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೆಸರಿನಲಿ ||
ಧರೆಯಲವ್ಯಭಿಚಾರ ಭಕ್ತಿಯು |
ಪರಿಯದ್ದಲ್ಲವ ನಿಗ ತಿಳಿಸಿದೆ |
ದೂರವುದೀ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವವು ಸವಜವಾಗಿ || ೨೫೩ ||

ಧರೆಯೋಕಾಗಲು ಭಕ್ತನೀಪರಿ |
ಯಿರುವಳು ಪತಿವ್ರತೆಯು ಬ್ರಹ್ಮತೆ |
ಹರಿವ ಗಂಗಾನದಿಗೆ ಪತಿ ಸಾಗರನಲಾ ನೋಡು ||
ಮೆರೆವ ಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಿ |
ಶರಣಿಗಳು ಸೇವಿಸಲು ಯೆನ್ನ - |
ನ್ನಿರುವರೆನ್ನಯ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವದ ಮುಕುಟಮಣಿಗಳಲಾ || ೨೫೪ ||

ಅರಿಯಲದೆ ನಾಯುಜ್ಯಮುಕ್ತಿಯು |
ಯಿರುವುದಿದು ಪುರವಾರ್ಧ ನಾಲ್ಕನೇ |
ನರನೆ ಯೆನ್ನಾ ರಾಧನೆಯು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೋಪನ ||
ದೊರೆಯುಲಾರಾಧನೆಯು ನನ್ನದು |
ದೊರೆವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ನಿಜನಿದು - |
ವರಿಯು ಬೀಡೈ ಬ್ರಹ್ಮ ಜೀರಿಕುದೆನ್ನ ಹೋರತೆಂದು || ೨೫೫ ||

ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಹನುಮೃತಸ್ಯಾವ್ಯಯಸ್ಯ ಚ |

ಶಾಶ್ವತಸ್ಯ ಚ ಧರ್ಮಸ್ಯ ಸುಖಸ್ಯೈಕಾಂತಿಕಸ್ಯ ಚ || ೨೬ ||

ಇತಿ ತ್ರೀನುದ್ಯಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಗುಣತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಚತುರ್ಥಶೋಧ್ಯಾಯಃ ||

ನರನೆ ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮವಿರುವೆನು |
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯೆನ್ನ ಹೆಸರೈ |
ಯಿರುವುದೇನೆ ಭೇದ ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನಲಿ ||

ಇರುವುದೈ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪವು |
ನಿರುತ ನಿಶ್ಚಲ ಸುಖವನಾವುತ |
ನಿರುಪವುವು ಮೋಕ್ಷದ್ವೀಪಿಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೀಯು || ೨೫೬ ||

ಸರನೆ ಕೇಳಬ್ಬಾನವನು ಸಂ-
ಹರಿಸುತಲಿ ಸುಬ್ಬಾನವಂತದಿ |
ಬರುತ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಇರುವುದದು ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವವೆ |
ಮೆರೆವುದಂತದ ರೂಪವಲ್ಲವೆ |
ಭೂತವಿಹುದದು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣತರವಾಗಿ | ೨೫೭ |

ನರನಿಗೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು-
ನರುಹಿದನು ಪರಮಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು |
ಶರಣರಘಸಂಹರಣ ದೀನರನಾಥ ಶ್ರೀನಾಥ ||
ಹರಿಯು ಗೀತೆಯ ಕಥನ ಸಂಜಯ- |
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪಗೆ |
ಕುರುಡನದ ಮೆಚ್ಚೆದಲೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನರುಹಿದನು || ೨೫೮ ||

ಯಾರು ನಿನಗೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳರು |
ಸೇರದೆನ್ನಯ ಮನದೊಳದು ನಿಸು- |
ಗೇರಿದುದು ಮರುಳಾಟ ಮನದಲಿ ನೋಡು ಸಂಜಯನೆ ||
ಯಾರು ಯುದ್ಧದಿ ಗೆಲುವನೆನ್ನೆ ಕು- |
ಮಾರನಿಗೆ ಜಯಸಿರಿಯು ಕೊನೆಯಲಿ |
ಹಾರವನು ಹಾಕುವಳು ನೀನಾ ಮಾತ ಹೇಳುವುದು || ೨೫೯ ||

ವ್ಯರ್ಥವೆನಗೀ ಮಾತುಗಳು ಪರ- |
ಮಾರ್ಥಬೋಧಿಸ ಸಾಕು ಜಲ್ಲನೆ |
ವಾರ್ಥ ಸೋಲುವ ಪರಿಯು ಹೇಳೆ ಯೆನಗೆ ಸಂಜಯನೆ ||
ಸ್ವಾರ್ಥಪರವೀ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ವಿ- |
ಚಿತ್ರವೆನಿಸಿತು ಸಂಜಯಂಗದು |
ವ್ಯರ್ಥವೀ ಕುರುಡನಿಗೆ ಮನದಿ ವಿರೋಧ ಸೇರಿಹುದು || ೨೬೦ ||

ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಯೋಚಿಸುತಲೀ- |
ತೆರದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತೆಂದನಾಕ್ಷಣ |
ಹರಿಯು ಕರುಣಿಸಲೀತನಿಗೊಷ್ಠಧವೀಕವನು ||
ಹರಿಯಲೀತನ ಮೋಹರೋಗವು |
ಕುರುಡನಿಗಾರೋಗ್ಯ ಬರಲೀ- |
ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಂದು ಕೊಂಡನು ಮನದಿ ಬೇರದಲಿ || ೨೬೧ ||

ಬರಲು ಮನದಲಿ ಸಂಜಯಂಗೀ- |
ತೆರದಿ ರಣರಂಗದಲಿ ಯಾಚಿಗೆ |
ನರಹರಿಯು ಸಂವಾದದಲಿ ಫೋಯ್ದವಗೆ ನಿಜಲಕ್ಷ್ಯ ||
ಹರುಷವೂರಿತನಾಗಿ ಮುಂದೇ- |
ನರುಹುವನು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುವೆನುತಲಿ |
ಮರಳಿ ಸಂಜಯ ಕಿವಿಯನಿತ್ತನು ಭಾಷಣದ ಕಡೆಗೆ || ೨೬೨ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಯಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೪) ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೭, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೨೬೨.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೫ ಹ ದಿ ನೈ ದ ನೆ ಯ ಅ ಧ್ಯಾ ಯ .

ಎನ್ನ ವೃದಯವನೀಗ ನಾ ಸಂ- ।
 ಪೂರ್ಣ ತೋಳಿಯುತ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡಿಯೆ ।
 ಚೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವರನ ವಾದುಕೆಗಳನು ನ್ನಾಪಿಸುವೆ ॥೧॥
 ಸನ್ನೈಕೈಕೈಸುಭಾವದಂಜಲಿ- ।
 ಯನ್ನ ಮಾದುತಲಿಂದ್ರಿಯೌಘದ ।
 ಮುನ್ನ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯುರೂಪದೊಳಫುರ್ವೀಯುವೆನು ॥೧॥

ಗುರುಚರಣದಲ ಭೋಗಗೋಕ್ಷವ- ।
 ನೆರದೊಡವೆಗಳನೊತ್ತಿ ಯಿಡುವೆನು ।
 ಧರಿಯಲೀ ತೆರ ಸೇವೆಯತಿದುರ್ಘಟವಲಾನೋಜಿ ॥
 ದೊರಕುವರೆ ಗುರುಚರಣಸೇವೆಯು ।
 ಪರಮಧನ್ಯತೆ ಬೀಕು ಸಂಚಿತ ।
 ನಿರುತ ಕೊಡುವುದು ನಾಲೃ ಪುರುಪಾರ್ಥಗಳ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೫ ॥

ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ ಶುಭಜಲದಲಿ ।
 ಹಾಕುತಲಿ ನ್ನಾನವನು ಗುರುವಿನ- ।
 ಗೇಕನಿಷ್ಠಾಭಾವವೆಂಬುವ ಗಂಧವನೆ ಹಚ್ಚಿ ॥
 ಬೇಕೆನಿವ ಸುಪ್ರೇಮ ಚೆನ್ನದೊ- ।
 ಳಾಕಲಿಸಿ ನೂಪುರವ ಗುರುಪದ- ।
 ಶ್ರೀಕಮಲದಲ್ಲೇರಿಸುವೆನ್ನೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
 ಗುರುಚರಣಭಜಕರಿಗೆ ತದನಂ- ।
 ತರದಿ ಪರಿಸಕ್ತತೆಯು ತಾಳುದು ಜ್ಞಾನನಾತನಲಿ ॥
 ನರನೆ ಕೇಳಾ ಬ್ರಹ್ಮನಿ ನುಡಿಯುತ- ।
 ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳಮೃತದಿಂ ತುಂ- ।
 ಬಿರುವ ಪನಧಿಗಳಂತೆ ರಂಜಿಪುಷ್ಪೆ ಜಗತ್ರಯದಿ ॥ ೬ ॥

ಗುರುಚರಣದ್ಯಧಭಕ್ತಿಭಾವಗ- ।
 ಳೆರದು ಜೋಡುಂಗುರವ ಗುರುವಿನ ।
 ಬಿರಳಿನಲಿ ನಾನೇರಿಸುವೆನ್ನೆ ಮೋದದಿಂದೀಗ ॥
 ಹರುಷಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾಗಿವ ।
 ಮೆರೆವ ನಾತ್ಮಿಕದಳಗಳೆಂಟಿಹ ।
 ಸರನಿಜವನರಳಿರುವ ಗುರುಚರಣಗಳೆರ್ಪಿಸುವೆ ॥ ೩ ॥

ಆರುಹಲಾರೆನು ಎಸ್ತರದೊಳದ- ।
 ನಿರುವುದಂತೀ ವಾಣಿ ಮಧುರತೆ- ।
 ಯಿರುವುವೆನು ನಿಮಗೊಂದುಹಾಹರಣೆಯನು ನಾರದದಿ ॥
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋಟ್ಯವಧಿಸಂಸ್ಥೆಯು ।
 ತೆರದ ರಾಕಾಚಂದ್ರರುದಯಸಿ ।
 ಸರುವರವರ ನಿವಾಳಿನಲಿ ಬೀಕಿದರ ಮೇಲಿಂದ ॥ ೭ ॥

ಉರಿಸುತಲಹಂಕಾರಧೂಪವ ।
 ನಿರಭಿಮಾನಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವೆ ।
 ನಿರುತ ರಂಜಿಸುವೆನ್ನೆ ಕೈ ಭಾವದಿ ಗುರುವನಪ್ಪುವೆನು ॥
 ಮೆರೆವ ದೇಹಪ್ರಾಣವೆಂಬೀ- ।
 ಯೆರದು ವಾದುಕೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರು- ।
 ವರನ ಚರಣದಲಿಡುತಲಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸುವೆ ॥ ೪ ॥

ತರಣಿ ಪೂರ್ವದೊಳುದಯವಾಗಲು ।
 ಧೂಣಿಯಲಿ ಕೇಳುವೆ ಪ್ರಕಾಶದ ।
 ನೆರೆಯು ಬರುವ ಪ್ರಕಾರದಲಿ ಭಾಷಣವ ಮಾಡಿದರೆ ॥
 ಬರುವದಮೃತಜ್ಞಾನಪೂರವು ।
 ಭರಿತನಿಹುದೈ ಶ್ರೋತೃಹೃದಯವು ।
 ಪರಮಸೌಖ್ಯಾನಂದ ಬರುವುದವರ್ಣನೀಯವಲಾ ॥ ೮ ॥

ಭಾಷಣದ ಮಾಧುರ್ಯ ನೋಡಲು |
 ಕೂಸೆನಿಸುವುದು ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು |
 ಮೋಕ್ಷಸುಖದಿಂ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ರಂಜಿವುದು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಭಾಷಣದ ಶೈಲಿಯನು ನೋಡಲು |
 ಸೂಸುವುದು ಪೀಯೂಷವದರಿಂ- |
 ದೀಸು ಸದ್ಗುರುವಿನಕಟಾಕ್ಷದ ಮಹಿಮೆಯದು ನೋಡೆ ||೯||

ಶ್ರವಣಸುಖರೂಪದ ಸುಮಂಟಪ |
 ಭುವನರಂಜಕ ಯತುವನಂತವು |
 ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ರಂಜಿವುದು ವಾಗ್ವಲ್ಲಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ||
 ಭುವನದೊಳಗೇನಜ್ಜರಿಯು ಕೇಳೆ |
 ವಿವರಿಸುತ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ |
 ಸ್ತವನ ತಿಳಿಯದೆ ವಾಣಿ ಹಿಂತಿರುಗುವುದು ಮನದೊಡನೆ || ೧೦ ||

ಇರುವನೈ ಪರಮಾತ್ಮನೀಪರಿ |
 ಪರಿಯದಾದರು ನೋಡು ಚೋದ್ಯವ |
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತದಾಡಿದ ತೆರದಿ ಕುಣಿಯುವನು ||
 ಇರುವನಾರಪರಮಾತ್ಮ ಜ್ಞಾನದ |
 ಹೊರಗೆ ಧ್ಯಾನಾತೀತನಾದರು |
 ಗುರುವ ಸೇವಿಪ ಭಜಕಳಾಡಿದ ವಚನದೊಳಗಿರುವ ||೧೧||

ಇಷ್ಟು ಮಹದೈಶ್ವರ್ಯ ವಾಣಿಗೆ |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಾರದಯೆಯಿಂ |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸದ್ಗುರುಪಾದಪದ್ಯ ಪರಾಗವಶದಿಂದ ||
 ಇಷ್ಟು ಶ್ರೀಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಶ ನುಡಿದನು |
 ತುಷ್ಟ ಮಾನಸನಾಗಿ ಧರೆಯೊಳ- |
 ಗೆಷ್ಟು ಭಾಗ್ಯವಿದೆನ್ನ ದೆಂದನು ನಗುತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಶ || ೧೨ ||

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಗೆ ನಾನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ- |
 ಶ್ವರನು ಬಾಲಕನೊರ್ಮ ಶಿಷ್ಯನು |
 ಹಂವುದೆಂತಾ ಪ್ರೇಮಭಾಗಿರೀರಥಿಯು ಬಿಟ್ಟನ್ನೆ ||
 ಸುರಿಯುವನು ಪರ್ಜನ್ಯವೃಷ್ಟಿಯು |
 ಹರುಷವನು ಜಾತಕಕೆ ಕೊಡುವರೆ |
 ಧರಗೆ ಪರಮಾನಂದನಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ನೋಡು || ೧೩ ||

ಗುರುವು ತೋರಿದನೆನಗೆ ಕರುಣೆಯು |
 ಬರಿದೆ ಜಾತಿಯಿಂ ಬರುವ ಶಬ್ದದಿ |
 ಸರಸಕಾವ್ಯವಿದಾಯ್ತು ಗೀತಾವ್ಯತವೆ ಹರಿದುದತಾ ||

ಇರುವುದೇನಾಶ್ಚರ್ಯವಿದರ- |
 ಲ್ಲಿರಲು ಪ್ರಾರಬ್ಧಾನುಕೂಲತೆ |
 ಕರದಿ ಹಿಡಿದಿತ ಮಣ್ಣು ಹೊನ್ನಾಗುವುದು ನಿಜವಾಗಿ || ೧೪ ||

ಘಟ್ಟ ಯಾಯುದರ್ಶಯವಿರಲಾ |
 ದುಷ್ಟ ಮಾರಕನವನೆ ತಾರಕ |
 ಘಟ್ಟನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ದೈವಕರಣಿಯಲಾ ||
 ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ತಾನು ಭೋಜನ |
 ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಷಿವುದಿಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು |
 ಕೆಟ್ಟಕಲ್ಲನು ಬೇಯಿಸಲು ಪತ್ವಾನ್ಯವಾಗುವುದು || ೧೫ ||

ಗುರುವು ಸ್ವೀಕಾರವನು ಮಾಡಿದ |
 ಶರಣಗೀ ದುರ್ಬಾರ್ತವದ ಭವ |
 ಮೆಲೆವುದೈ ಸುಖಸಾಗರದ ಪರಿ ಮೋಕ್ಷತೆರೆಯಿಂದ ||
 ಹರಿಯು ಕರುಣದಿ ಪಾಂಡವರ ದು- |
 ಶ್ಚರಿತ ಕಥೆ ಬಹು ನಿದ್ರ್ಯವಾದರು |
 ದೊರಕಿಸಿತಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನದು ಭುವನಪಾವನದ || ೧೬ ||

ಪರಮ ಕರುಣೆಯು ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು |
 ಕರುಣದೃಷ್ಟಿಯೊಳೆನ್ನ ನೋಡಲು |
 ಹರಿಯು ತಬ್ಬಾನಾಂಧಕಾರವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೆಕೆಯಾಯ್ತು ||
 ಪರಿಯು ಸಾಕಿದು ಗುರುಮಹಿಮೆನಿ- |
 ಸ್ತರದಿ ಪ್ರೇಮವು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೋಣಾ ಮಹಿಮೆ ವರ್ಣಿಸಲು || ೧೭ ||

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ನಿಮ್ಮ ಸಂತರ |
 ಚರಣದರ್ಶನವರಪ್ರಭಾವದಿ |
 ಸರಸಭಗವೆದ್ದೀತೆಯುರ್ಥವ ಪೆತ್ತಿ ನಾನೀಗ ||
 ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಪರಮನೋಕ್ಷದ ದಾತ ಹದಿನಾ- |
 ಲ್ಕುರಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ಪೇಳವನು ನೆನಪು ನಮಗಿಹುದೆ || ೧೮ ||

ನೂರು ಯಜ್ಞಗಳನು ಮಾಡಲು |
 ಸೇರುವನು ಸುರಪತಿಯ ಗದ್ದುಗೆ |
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು ನೋಡಲಾ ತೆರದಿ ||
 ಯಾರು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ತಾಪ್ತರೊ |
 ಸೇರುವರು ಮೋಕ್ಷವನು ನಿಜವಲಿ |
 ನೂರು ಜನ್ಮದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮವ ಮಾಡಲವ ಬ್ರಹ್ಮ || ೧೯ ||

ಬ್ಲಾನಿಗೆನೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ।
ಬ್ಲಾನವನು ದೊರಕಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಾರಿಂಗಿಹುದು ನಾ ಪೇಶ್ವನೊವನಿಹ ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಹುಗಿದಿಟ್ಟ ವಿತ್ತ- ।
ಶ್ರೇಣಿ ಪಾದಾಳುನಿಗೆ ಯಂಜನ ।
ಮಾನದಿಂ ನೋಡುವರೆ ಯಧಿಕಾರವು ಕಣಾನಿಜದಿ ॥ ೨೦ ॥

ಬ್ಲಾನದಿಂ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷ ಬರುವುದು ।
ಬ್ಲಾನ ದೊರಕಿದರೇನು ಸ್ಥೈರ್ಯವಿ- ।
ಹೀನನಾದರದೇನು ವ್ಯರ್ಥವಿದಲ್ಲವೇ ನೋಡೈ ॥
ಬ್ಲಾನವದು ವೈರಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ।
ಕಾಣೆನಕಟು ಸ್ಥಿರವಿದೆನ್ನತ ।
ಮಾನವಗೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಬರುವುದು ಯೆಂತು ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೨೧ ॥

ಗೊತ್ತ ಹಿಡಿದಿಹ ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿ- ।
ಗುತ್ತರವ ತಾನಿತ್ತನಾಕ್ಷಣ ।
ನಿಕ್ಕನಿರ್ಮಲ ಹರಿಯು ಕೇಳೆ ಸರ್ವಜ್ಞನಿರೂಪನಲಾ ॥
ಮೃತ್ಯುರೂಪದ ವಿಷವದನ್ನದೊ- ।
ಳಿತ್ತೆನುತ ಗೋತ್ತಾಗೆ ತಾನು ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನವ ಬಡವನು ತೆರದೊಳಾ ನರನು ॥ ೨೨ ॥

ನಿಕ್ಕವೇ ಸಂಸಾರವಿರುವುದು ।
ನಿಕ್ಕವೆಂಬದ ತಿಳಿದು ಕೇಳೈ ।
ಮಿಥ್ಯವದು ನೋಡಿದರೆ ತೋರ್ಪುದು ರಜ್ಜು ಸರ್ಪದೊಲು ॥
ಗೊತ್ತ ಹಚ್ಚಿದರೂಪರಿಯುತಾ ।
ಮರ್ತ್ಯಸಂತಾಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿ- ।
ರಕ್ತಿಯಿರಲೆಗೆಯಲಿ ಸೇರ್ವದು ಬೇಡ ಬೇಡೆನಲು ॥ ೨೩ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೆಂಬುದು ।
ತತ್ತ್ವವಿದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ವಿಸ್ತರಿಸನೈ ವೃಕ್ಷರೂಪಕದಿಂದ ಮುಂದಿನು ॥
ಕಿತ್ತು ಬೀಳಲು ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ।
ಸತ್ತು ಬೀಳುವುದು ಬುಡಸಹಿತಲೇ ।
ತತ್ತ್ವವಿದು ನಿಜವಲ್ಲ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೪ ॥

ಹರಿಯು ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲಿ ।
ಪರಮ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ವೃಕ್ಷದ ।
ಸರಸರೂಪಕದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳುವುದು ॥

ಹರಿ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆ ತಾಂ ವಿ- ।
ಸ್ತರಿಸಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ಪ್ರೇಮದಿ ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜನ್ಮಮರಣದ ಪಾಶವನು ಬಿಡದೆ ॥ ೨೫ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರ ತೋರ್ಪುದು ।
ಸತ್ಯ ಶಾಶ್ವತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾನೆಯಿ- ।
ನುತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ತೋರ್ಪಧ್ಯಾತ್ಮವಿಷಯವಿದು ॥
ವಿಸ್ತರಿಸನಿದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿಯೆ ।
ಯುಕ್ತಮೋಕ್ಷವು ವಿಷಯ ಗೀತಾ- ।
ಶಾಸ್ತ್ರ ಹದಿನೈದನೆಯಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೬ ॥

ಉಂತು ಬಾ ನೇಶ್ವರನು ತಾನು ವಿ- ।
ಸಂಹಿಯನು ಮೂಡಿದನು ಕೂಡಿದ ।
ಸಂತಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಾದರವಿನಯಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಕಂತುಪಿತನಾನಂದವನಧಿಯು ।
ನಂತಸಿದ್ಧರ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಮ- ।
ನಿಂತು ಕಾಂತೀಯನಿಗೆ ಪೇಶ್ವನು ದ್ವಾರಕಾಧೀಶ ॥ ೨೭ ॥

ನರನೇ ಕೇವ್ಯ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪಕೆ ।
ಬರುವ ನೋದಲೇ ಯುಜ್ಜ ಬರುವುದು ।
ಮತೆನ ವಿಶ್ವಾಭಾಸವೆಂಬ ಪ್ರಸಂಕ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ನರನೇ ನೋಡು ಪ್ರಸಂಕವಲ್ಲದು ।
ಮರವಿಮದು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೆ ।
ಮರೆಯುವುದು ಗೋಲಕರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ವಿೂರಿ ಸೊಕ್ಕಿಮದು ॥ ೨೮ ॥

ಬೇರೆ ಸ್ವಪ್ನದ ಸವಿಯಿರಲೈ ।
ತೋರುವುದು ವಿಸ್ತಾರತಲ್ಪಕ್ಷಣ- ।
ಸೇರಲಾರದು ಮಿಲನೆ ಕೆಳಗಿಡಿದುಮವು ಶಾಖೆಗಳು ॥
ಧಾರಣೆಯೊಂದಿ ಪೂರ್ಣನಲು ಕೇ- ।
ಳಾರು ಶಕ್ಯದು ಮುನಿ ಉದರದ- ।
ಪಾರವಿರುವುದು ನೋಡಿದೆಯೊ ಕಾಂತೀಯ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೯ ॥

ಶೋಮಿಯಿಲ್ಲವ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ।
ಬುಡವ ಕೂಡಲಿಯು ಹಿಡಿದು ಕಡಿದದೆ ।
ಮಡಿವುಪಲ್ಲವೆ ಬುಡಸಹಿತ ಪಾಂಡವನೇ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಬುಡಕೆ ಬೆಂಕಿಯನಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟರೆ ।
ಗಿಡವೆ ಮಡಿವುದು ಬೆಳೆಯತಾರದು ।
ಮಡಿಯತಾರದು ವೃಕ್ಷ ವಿಶ್ವಾಭಾಸನೀತರದಿ ॥ ೩೦ ॥

ಬೇರುಗಳ ಕಿತ್ತಿದರೆ ಮರ ವಿ ।
 ಸ್ತಾರವೆಲ್ಲವು ನೆಲಕೆ ಬೀಳುವುದು ।
 ಬೇರುಸಹಿತವ ಕೇಳುವರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮರವಲ್ಲ ॥
 ಯಾರು ಬಣ್ಣಿಪರೀಮರದ ವಿ ।
 ಸ್ತಾರ ಕೌತುಕವೆಲ್ಲವನು ಕೇಳೆ ।
 ಬೇರು ಸಹಿತವು ಬುಡವು ಮೇಲಾ ಟೋಂಗೆಗಳು ಕೆಳಗೆ॥೩೧॥

ಎಷ್ಟು ಯೆತ್ತರ ಸೂರ್ಯನಿರುವನು ।
 ಕಷ್ಟವಲ್ಲೇನಳತಿ ಮಾಳ್ವರೆ ।
 ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಕಿರಣಗಳ ಸಂತತಿ ಕೆಳಗಿಳಿದಿಹುದಲಾ ॥
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ತೆರದಿ ರಂಜಿವು ।
 ದಿಷ್ಟು ಪರಿಯ ಪ್ರಸಂಚವೃಕ್ಷವು ।
 ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಚಿತ್ರತರವೈ ವೃಕ್ಷಲಕ್ಷಣವು ॥ ೩೨ ॥

ಏನಿರುವುದೀ ಜಗದೊಳ್ಳೆಲ್ಲವು ।
 ಕಾಣುವುದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದಿ ।
 ಜ್ಞೇಷಣಿಂಮಿಲ್ಲವ ವ್ಯಾಸಿಸಿಹುದೈ ಪ್ರಳಯಜಲದಂತೆ ॥
 ಬಾನಿನಿಂದಸ್ತಮಿಸೆ ದಿನಮಣಿ ।
 ವರ್ಣ ಗಗನದಲಂಛಕಾರವು ।
 ಶಾನೆ ಹಬ್ಬುವ ತೆರದಲಿದು ಹಬ್ಬಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ॥ ೩೩ ॥

ತಿನ್ಯವರೆ ವೃಕ್ಷದಲಿ ಬೆಳೆಯದು ।
 ಹಣ್ಣು ಮೂಸಲು ಹೂವು ಬೆಳೆಯದು ।
 ಕಣ್ಣೆಮುಂದಿಹುದೆಲ್ಲ ವೃಕ್ಷವೆ ವೃಕ್ಷನೇ ವೃಕ್ಷ ॥
 ಉನ್ನತಿಯ ಮೇಲಿಹುದು ಒಡವದು ।
 ಛಿನ್ನಮೂಲವಿಲ್ಲ ಕಾರಣ ।
 ಕಣ್ಣೆಗದು ರಂಜಿವುದು ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಸಂತತವು ॥ ೩೪ ॥

ಉರುವುದಿದಕಾ ಮೂಲ ಮೇಲಕೆ ।
 ಪರಿಯದಾದರು ನಿಜ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ।
 ಪರಿಕಿಸಲು ಕಾಣುವುದು ಮೂಲವು ಕೆಳಗೆ ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಉರುವುದೈ ವಿಸ್ತಾರ ಸುತ್ತಲು ।
 ಹರಿದಿಹುವು ಏಪ್ಪಲವಟಂಗಳ ।
 ಪರಿಯಲಾ ಬೇರುಗಳವುಗಳಲಿ ಟೋಂಗೆ ತೋರುವುವು

॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
 ನಿರುತ ಕೆಳಗೆನೆ ಟೋಂಗೆಗಳು ವಿ ।
 ಸ್ತಾರವೇಪರಿಯಲ್ಲ ಗೆಚ್ಚಿಗಳಿಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ॥

ಮೆರೆಯುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯತಿವಿ ।
 ಸ್ತರದ ಪರಿಪರಿ ಶಾಖೆಗಳು ಹ- ।
 ಷ್ಪಿರುವುವಿವು ಗಗನದಲಿ ದಿಶಿಶಿಗಳಲಿ ತೋರುವುವು ॥ ೩೬ ॥

ಉರುವುದಿದಕಾಕಾಶದಾಶ್ರಯ ।
 ಮರುತಿನಂದದೊಳಿರುವುದೀ ಮರ- ।
 ವಿರುವುದಿದುವಾಶ್ರಯವು ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳಿಗೆ ॥
 ಉರುವುದಧವಾ ಸ್ವಪ್ನಬಾಗರ- ।
 ವರಸುಸುಪ್ತಿಸ್ಥಿತಿಗಿದಾಶ್ರಯ ।
 ಮೆಲೆವುದಿದು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಾಕಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೩೭ ॥

ಮೇಲೆ ರಂಜಿವುದಿದಕೆ ವೃಕ್ಷಕೆ ।
 ಮೂಲವಾಗಿಹು ಬುಡವು ನೋಡು ವಿ- ।
 ಶಾಲತರದಿಂ ವಿಸ್ತಾರವೃಷ್ಟಿ ಶಾಖೆಗಳು ಕೆಳಗೆ ॥
 ಏಳಿಹುವು ಕೇಳೇತರದಲಿ ವಿ- ।
 ಶಾಲ ಚಿತ್ರ ಸುವೃಕ್ಷವೆದಿಲಾ ।
 ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳೆಲ್ಲವು ॥ ೩೮ ॥

ಕೆಳಗೆ ನೋಡಲು ಬುಡವಿದಾವುದು ।
 ಯೆಳೆಯುವುವು ಶಾಖೆಗಳು ಹೇಗೀ- ।
 ಯೆಳೆಯೊಳಿವಕೇನಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳೆಷ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ॥
 ತಿಳಿಯುತೀಪರಿ ಯೆಲ್ಲ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
 ಜಲಜನಾಧನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ।
 ಯೆಳೆಯೊಳಿಡಕಶ್ಚತಪೆಂಬರು ಯಾತಕೀ ಮರಕೆ ॥ ೩೯ ॥

ಬ್ಧಾನಿಗಳ ಹೃದಯದ ವಿಲಾಸಿಯು ।
 ಪ್ರೀನಿವಾಸನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತಾ- ।
 ಬ್ಧಾನನಿಧಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪೇಳ್ವನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ॥
 ಬಾಣತನದಿಂದಾನು ನಿನ್ನಯ ।
 ಮಾನಸಕೆ ಒರುವಂತೆ ಪೇಳ್ವನು ।
 ನೀನು ಕೇಳೈ ನಾವಧಾನದೊಳಿಂದನಾ ಕೃಷ್ಣ ॥ ೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಧರಣಿಯಲಿ ನೀ- ।
 ನಿರುವಿ ಯೋರ್ವನೆ ಕೇಳೈ ಚಿತ್ರರನು ।
 ಯಿರುವುದೈ ನಿನಗಿದನು ಕೇಳೈಧಿಕಾರ ಕೌಂತೇಯ ॥
 ನರನೆ ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ಕಿಂಗಳ- ।
 ನಿರಿಸಿ ಕೇಳೈ ಸಾಗಲಾರದು ।
 ಯೆರಡು ಕಿಂಗಳತತ್ತ್ವವಿಹುವೈ ಕೇಳೈರಿದನೆಲ್ಲ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ಯಾದವವೀರ ಕೃಷ್ಣನು |
 ನರನಿಗರುಹಿದನತುಲಪ್ರೀಮದಿ |
 ಸರಸವೀ ಭಾಷಣವ ಕೇಳುತ ವಾರ್ಧನತಿಭರದಿ ||
 ಹರಿಯು ವಚನವ ಕೇಳಲತ್ಯಾ- |
 ತುರತೆಯನು ತೋರಿದನು ನೇತ್ರಕೆ |
 ನರನು ತೋರ್ದನು ಮೂರ್ತಿಯುತವವಧಾನವೆಂಬಂತೆ ||೪೨||

ಇರುವುದತಿವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಗಗನವು |
 ಪರಿಯದಾದರು ದಶದಿಶೆಗಳೇ- |
 ತೆರದ ವಿಸ್ತೃತ ಗಗನಮಂಡಲವಷ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಊರ್ಧ್ವಮೂಲಮಧಃಶಾಖಮಶ್ವತ್ಥಂ ಪ್ರಾಹುರವ್ಯಯಮ್ |
 ಭಂದಾಂಸಿ ಯಸ್ಯ ಪರ್ಣಾನಿ ಯಸ್ತಂ ವೇದ ಸ ವೇದವಿತ್ || ೧ ||

ಹರಿಯು ಮಗುಳಂತೆಂದ ವಾರ್ಧಗೆ |
 ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮವು ವೃಕ್ಷರೂಪವು |
 ಯಿರುವುದೂರ್ಧ್ವವು ವಿಸ್ತರಿಸಿದರರ್ಧವನು ವಾರ್ಧ ||
 ಕರೆವರೂರ್ಧ್ವವೆನುತ್ತಲಿದನೇ |
 ಯಿರುವುದುಚ್ಚವು ಶ್ರೇಷ್ಠವನುಕಮ- |
 ವಿರುವುದೀರ್ವದರ್ಧ ಸರ್ಪೋತ್ತಮವಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ || ೪೨ ||

ಮರದ ಮೂಲಕ ಪೂರ್ವ್ವತಿಯ ತಾ- |
 ಳಿರುವುದೈ ನಿಜವಾಗಿಯುಲ್ಲದೆ |
 ಯಿರುವುವೇನೈ ಮೂಲಮಧೋರ್ಧ್ವಗಳ ಭೇದಗಳು ||
 ಭರಿತವಿಹುದೀ ಬ್ರಹ್ಮತತ್ತ್ವವು |
 ನಿರುತ ಶಾಶ್ವತವೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ |
 ಮರೆವುದೊಂಪೇ ರೂಪ ಭೇದವಿದೆಲ್ಲ ನೋಡುವುದು || ೪೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತಂತುವಾದ್ಯದಿ |
 ಹೊರಲಿ ಬರುವುದಕಿಂತ ಹಿಂದೆ |
 ಕೈರುವ ನಾದಬ್ರಹ್ಮ ಮೂಲದಿಲ್ಲನೇ ಹೇಳು ||
 ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದವಾಸವು |
 ಹೊರಡುವುದಕಿಂ ಹಿಂದಿರುವ ಬಹು- |
 ಪರಿಮಳವು ಕೇಳಿ ಧನಂಜಯ ಮೂಲಗಂಧವಲಾ || ೪೪ ||

ವಿಷಯನೇವನಕಿಂತ ಮೊದಲೇ |
 ವಸುಮತಿಯಲಾನಂದನಿರುವುದು |
 ಹೆಸರದಕೆ ನೋಡೈ ಸ್ವರೂಪಾನಂದ ಕೌಂತೇಯ ||

ನರನ ಶ್ರೋತೃತ್ವವು ಕಣಾ ವಿ- |
 ಸ್ತರಿಸಿತ್ಯೆಯಾಕಾಶದಂತೆಯೆ |
 ಹರಿಯು ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬಂತು ವಾರ್ಧನಿಗೆ || ೪೩ ||

ಹರಿಯು ಭಾಷಣವೆಂಬ ಶರಧಿಯು- |
 ನಿರದೆ ಯೊಂದಾಚಮನದಿಂದಲೆ |
 ಯಿದು ಕುಡಿಯುವ ವಾರ್ಧನರಡನೆ ಕುಂಭಸಂಭವನು ||
 ನರನು ಶ್ರವಣಾಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿ |
 ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು |
 ಹರಿಯು ನೀವಾಳಿಸಿದನೈ ವಾರ್ಧಗೆ ಸಮಾಧಾನ || ೪೪ ||

ವಸುಮತಿಯೊಳಿದಕಿಲ್ಲಭೇದವು |
 ವಿಷಮಸಮ ಪರವಪರವೆಂಬುದು |
 ಯೆನೆಯುವುದು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶವಿದು || ೪೪ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೋಟಕನು ತೋರದೆ |
 ಯಿರುವುದಿದು ಶಾಶ್ವತ ನಿರಂತರ |
 ಮರಿಯುವುದು ಸರ್ವತ್ರವಾದರ್ದ್ರಶ್ಯ ಬೀರಿಹುದು ||
 ಒರುತ ಮಾಯೋಪಾಧಿಯೋಗದಿ |
 ಒರುವುದಿದಕ್ಕೆ ಮಾಮರೂಪವು |
 ಮರೆವುದದರಿಂದಲೆ ಪ್ರಸಂಚವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೪೫ ||

ಇರುವುದಿದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬಾಹ್ಯವು |
 ಇರದು ಬಾಹ್ಯತ್ವೋಯುಭೇದವು |
 ಇರುವುದಿದು ನಿರುಪಾಧಿಕವು ಸುಖರೂಪವೈ ವಾರ್ಧ ||
 ಇರದು ಕಾರಣಕಾರ್ಯಭೇದವು |
 ಇರದು ವೊಂದಿರಡೆಂಬ ಭೇದವು |
 ಮರೆವುದೈ ತನ್ನಿಂದ ತಾನು ಪ್ರಕಾಶರೂಪವಿದು || ೪೬ ||

ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ |
 ಮರಕೆ ಮೂಲವು ವಾರ್ಧ ನೋಡೈ |
 ಯಿರಿಯತೇನೈ ನಿನಗಿಯುಂಕುರ ಬರುವ ಪರಿ ಯಿದಕೆ ||
 ಒಂದೆ ಮಾಯಾಸಂಗವೆಂಬೀ- |
 ಪರಿಯು ಖ್ಯಾತಿಯು ತಟ್ಟಿಹುದು ಕೇಳು |
 ಪರಿಕಿಸಲು ವಂಧ್ಯಾತರುಣಿಯಲಿ ಪುತ್ರನಾದಂತೆ || ೪೭ ||

ಧರಣಿಯಲಿ ಸುನಿಚಾರವಾಗಲು |
 ಮರಣವಷ್ಟು ಮಾರಯೆಗದರಿಂ |
 ದರಿಯಲಿದು ಸತ್ತೆಂಬುದೆಂಗೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||
 ತಿರಿಗಿ ಜಗದಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪದಿ |
 ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಯದರಿಂ- |
 ದಿರುವುದೆಂತಿದಸತ್ತೆನುತ ನಂಬುವುದು ಕೌಂತೇಯು || ೫೨ ||

ನರನೆ ಸದಸದ್ಭಾವವೆರಡನು |
 ಹೊರಗಿರಿಸಿ ದ್ವಂದ್ವವನು ವಿೂರಿತ |
 ಯಿರುವುದು ವಿಲಕ್ಷಣವನಾದಿಯು ತತ್ತ್ವವಿದು ನೋಡು ||
 ಇರುವುದಿದು ಭೂತಾದಿ ತತ್ತ್ವಗ- |
 ಕಿರುವ ಸುನೆ ಜಗದಭ್ರಮಿಕೆ ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲಾಧಾರವು ಪ್ರಪಂಚದ ಮರಕೆ ಜೀವವಿದು || ೫೩ ||

ಇರುವುದೈ ಸಂಸಾರಚಿತ್ರವ- |
 ನಿರಸುತಿಹ ಭೂಮಿಕೆಯು ಕೇಳೈ |
 ಭೂತವಿಯೆಂದಿದು ನಿಖಿಲ ಬಾಹ್ಯದ ತೇಜದಿಂ ನಿಜವು ||
 ಪರಿಪರಿಯಲೀತೆರದಿ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ವರಿಸಿರುವ ಜಗದಾದಿಮಾಯೆಯು |
 ಹೊರತು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನಿರುವನು ಯೆಂದು ನೀ ನಂಬು || ೫೪ ||

ತೋರುವೀಜಗ ಬಾಹ್ಯದ ವ್ಯವ- |
 ಹಾರವೆಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸುವಿ- |
 ಚಾರ ಪೇಳುವುದು ಸರ್ವವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ತೇಜ ||
 ಧಾರಣೆಯಲೀ ಪರಿಯ ಬಾಹ್ಯವು |
 ಚಾರದೇಶಕೆನುತುಲಿಸೈ ವಿ- |
 ಚಾರಿಸಲು ನಾ ಪೇಳೈ ರ್ಥುಕ್ಪಾಂತವನು ನಿನಗೊಂದ || ೫೫ ||

ನರನು ನಿಧ್ಯಾಭರದಿ ಮಲಗಲು |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ಬಾಹ್ಯನಶೂನ್ಯತೆ |
 ತರುವುದಲ್ಲೆ ಕಷ್ಟಳಿಯು ದೀಪಕೈ ಮಂದಪ್ಪ ||
 ನರನು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಿರಲು ಕಲ್ಪಿತ- |
 ತರುಣಿ ಬಂದಪ್ಪಳಲಿ ಪುರುಷನೊ- |
 ಕರದೆ ಕಾಮೋದ್ರೇಕ ವಾಕ್ಯಳು ತರುಣಿ ನಿಜವಿಹಳೆ || ೫೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮನೊ- |
 ಕಿರದೆ ಮಾಯಾವೇಶವಾಗಲು |
 ಬರುವುದಾಚ್ಛಾದನವು ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕ್ಕೆ ||

ಅರಿಯದಿಹುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವ |
 ಮರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- |
 ನಿರುವುದಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಮೂಲ || ೫೭ ||

ಬರಲು ಮಾಯಾವರಣ ಬ್ರಹ್ಮದಿ |
 ಬರುವುದೈ ವಿಸ್ಕರಣ ರೂಪಕೆ- |
 ಬರುವುದದರಿಂ ಪ್ರಥಮ ಕಂದ ಸ್ವರೂಪ ಮೂಲಕ್ಕೆ ||
 ಕರೆವರಿದ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ- |
 ಮರದ ಜೀವವೆ ಯೆಂದು ತಜ್ಞರು- |
 ಮರೆಸುವರು ವೇದಾಂತಿಗಳು ಕೇಳೆ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು || ೫೮ ||

ನರನೆ ನೋಡು ಸುಷುಪ್ತಿಭಾವವು |
 ಮೆರೆವ ಘನವಜ್ಞಾನಜೀವಾಂ- |
 ಕುರವೆನುವರೈ ಕೋವಿದರು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯು ||
 ಪರಿಣಾಮಿಸುವವು ಸ್ವಪ್ನಜಾಗರ- |
 ವೆರಡು ಪರಿಗಳವಸ್ಥೆ ಯವನೇ |
 ಕರವರೈ ಫಲವೆನುತ ನಿಗಮಾಗಮಗಳೇ ನಿಜದಿ || ೫೯ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಮಾಯೆಯನು ವಿ- |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುವು ನಿಗಮಾಗಮಗಳು |
 ನರನೆ ತಿಳಿ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ಮೂಲವಜ್ಞಾನ ||
 ನಿರುತ ನಿರ್ವಾಲ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ |
 ಯಿರುವನೈ ನಿಜವಾತ್ಮನವನೊಳು |
 ಬರುತ ಮಾಯೆಯು ಬೇರ ಬಿಡುವಳು ಮೇಲೆಕೆಗಳೆಲ್ಲ || ೬೦ ||

ಹೊರಡಲೀಪರಿ ಬೇರು ಮಾಯಾ- |
 ವರಣದಲಿ ನಿರುಂದು ಬಲವ- |
 ತ್ವರದಿ ಬೆಳವುವನಂತ ದೇಹಗಳಧರ ಭಾಗದಲಿ ||
 ಬರುವುವೈ ಮೊಳಿಕೆಗಳು ನಾಲಕು |
 ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆನಂತರ |
 ಬರುವುದೈ ಬಲಶಕ್ತಿ ಕೇಳಿ ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ || ೬೧ ||

ಮೂಲವಿದಕಾ ಬ್ರಹ್ಮವದರಿಂ- |
 ದೇಳುವುದು ಗಿಡ ಬಹಳ ಭರದ- |
 ಲ್ಲೇಳುವುದು ಮೊಳಿಕೆಯಲಿ ಬಾಹ್ಯಾಂತಕರಣವೃತ್ತಿ ||
 ಹೇಳಲೇನಪನಿದುವೆ ತೋರ್ಪ ವಿ- |
 ಶಾಲ ಕೋಮುವೆಲೆಯು ಗಿಡದಲಿ |
 ಮೇಲೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕ ತ್ರಿವರ್ಣವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೈ || ೬೨ ||

ಬುದ್ಧಿರೂಪದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತ |
 ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು ಭೇದರೂಪವ |
 ನಾರ್ಹತನವನು ತಂದು ಮನಶಾಖೆಯನು ಪೋಷಿಸುವುದು ||
 ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಮೂಲ ದೃಢತರ |
 ಶುಭ ರವನು ವಿಕಲ್ಪನಿದರಿಂ |
 ದೆದ್ದು ಚಿತ್ತ ಚತುಷ್ಟಯಗಳಾಗುವುವು ಷೋಂಗೆಗಳು || ೬೪ ||

ವೃಷ್ಟಿಸಲಿಲಾದಿಕಗಳೆದೀ |
 ತತ್ತ್ವಗಳು ಹೊರಡುವುವು ಕೊಡರುಗ |
 ಛಿತ್ತರವು ಬಿಳಿವುವು ಕಣಾ ಬಹು ಸರಳಸೂಲಗಳು ||
 ಶ್ರೋತೃನೊಡಲಾದಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಸುತ್ತ ಹುಟ್ಟುವುವೆಲ್ಲ ಶಾಖೆಗೆ |
 ಛತ್ತರೋತ್ತರ ಪಲ್ಲವಗಳಾ ವಿಷಯಗಳು ಪಾರ್ಥ || ೬೫ ||

ಹೊರಟು ಶಬ್ದಾಂಕುರವು ಕಿವಿ ಯಿಂ |
 ಬುರುತರದ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛೆ ಕೊಡುವುದು |
 ಮರಳಿಯುಂಗಳತ್ತಕ್ಕು ಸ್ಪರ್ಷದ ವಲ್ಲಿಪಲ್ಲವವು ||
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವಿಚಾರ ವುಟ್ಟುತ್ತ |
 ಬರುವುದೆ ಕೇಳ ರೂಪಪಲ್ಲವ |
 ತಿರುಗುವುದು ಭ್ರಮದಿಂದ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ಭೋಗಿಸಲು || ೬೬ ||

ಹುಟ್ಟಿ ರಸಶಾಖೆಗಳು ಬೇಗದಿ |
 ಮಿಷ್ಟರಸದುಪಭೋಗ ರಸನೆಯು |
 ಮುಟ್ಟು ತಿನ್ನುವುದು ಗಂಧನೆಂಬುವ ವೋಳಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ||
 ಮುಟ್ಟು ಸೂಗಿನ ತುದಿಯು ಲೋಭವ |
 ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಷ್ಟಧಾ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಸ್ವರೂಪವು ಹುಟ್ಟುವುದು ನೋಡೆ
 || ೬೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆಂಬು ಪ್ರಕಾರದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪದಲಿ ವೃಕ್ಷವು |
 ಬರುವುದಲ್ಲೆ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ತೆರದಿ ಸಂಸಾರ ||
 ನರನೆ ಸಿಂಪಿಯು ವೋಳಗೆ ಕಾಣು |
 ತ್ತಿರುವ ರೂಪವು ಸಿಂಪಿಯುಷ್ಟೇ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಾಗರದ ತೆರೆ ಯದುವೆ ಸಾಗರವು || ೬೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಜ್ಞಾನದಿಂ ಜಗ |
 ಕಿರುವುದೆ ವಿಸ್ತಾರವದರಿಂ |
 ದಿರುವುದಾಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವವೆ ವೃಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮವದು ||

ನರನು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ |
 ಭರದಿ ನೋಡುವ ವಸ್ತುತಾನಾ |
 ಗಿರುವನಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥನೋಡೆ ತತ್ತ್ವಮನಗೊಟ್ಟು || ೬೯ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ತೆರದ ಬಹುವಿ |
 ಸ್ವರವು ಸಾಕು ವಿಚಿತ್ರ ವೃಕ್ಷವು |
 ಯಿರುವುದೆಚ್ಚಿರಿಯೆ ಮಹತ್ತ್ವತ್ವಾದಿ ಪಲ್ಲವವು ||
 ಹೊರಡುವುವುದಾಶಾಖೆ ಬಹುಪರಿ |
 ಕರೆವರಿದನತ್ತವೆನುತಲಿ |
 ಯಿರುಹುವನು ಕೋವಿದರು ಯಾಕಿ ಹೆಸರನ್ನಿ'ತರು || ೭೦ ||

ಮರುದಿನವಸಯಾಂಕ ಶಾಶ್ವತ |
 ನಿರದ ವಸ್ತುವಿದೆಂದು ತಜ್ಞರು |
 ಕರೆವರಿದನತ್ತವು ಸಂತತ ಭಿನ್ನ ರೂಪನಿದು ||
 ಪರಿಪರಿಯು ರೂಪಗಳನೆಲ್ಲವ |
 ನರೆಗಳೆಯಲಿ ಮಾಯೆ ಧರಿಸುವ |
 ಪರಿಯು ನೋಡಲು ಯೋಗ್ಯವಿಹುದತ್ತತ್ತ್ವ ಹೆಸರಿದಕೆ || ೭೧ ||

ಪರಿಪರಿಯು ವರ್ಣಗಳ ಮೇಳವು |
 ಧರಿಸುವುದು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವುದೇ ಸ್ಥಿರವರೆಗಳೆಯಾದರು ಕಣಾ ಮಿಂಚು ||
 ನರನು ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತನಾದರೆ |
 ಸ್ಥಿರನಿರುವುದೇ ಮನವು ಕೇಳಾ |
 ನರನೆ ಜಲ ಸ್ಥಿರನಿಹುದೆ ಕಮಲದ ಪತ್ತದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೭೨ ||

ಪರಿಯುದೆ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ |
 ಮರವು ಸಾವುದು ನಿಮಿಷನಿಮಿಷಕೆ |
 ಕರೆವರಾದುದರಿಂದಲಿದನತ್ತತ್ತ್ವನಾವದಲಿ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲೇ |
 ಮರವ ಪಿಪ್ಪಲವೆಂದು ಕರೆವರು |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ಮಾತು ಗೋವನು ನನ್ನ ಮತದಿಂದ || ೭೩ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಲೌಕಿಕದ ಮಾತಲಿ |
 ಕರೆವರಿದನತ್ತತ್ತ್ವವೆನುತಲಿ |
 ಮರವು ಪಿಪ್ಪಲವಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ನ ಮತದ ಮಾತಲ್ಲ ||
 ಇರುವುದೆನಗಾ ಲೌಕಿಕದ ಪರಿ |
 ಯಿರುಹ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ಯಾದರು |
 ತಿರುಗಿಸಿದೆ ನಾ ಮತವ ಗ್ರಂಥದ ಲೌಕಿಕವ ನೋಡಿ || ೭೪ ||

ಇರುವುದೇನೀ ಗ್ರಂಥ ಲೌಕಿಕ |
 ಭರದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಸಾಕ್ಷಾ- |
 ದ್ಧರಿಯು ಬಾಯಿಯ ಸೂಸುತಿರುವದ್ಯಾತ್ಮಪೀಯೂಷ ||
 ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಕ್ಷಣಭಂ- |
 ಗುರವೆನುತ್ತಲಿ ಕೃಷ್ಣನರಿತೀ- |
 ಪರಿಯು ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟನೈ ಯಶ್ವತ್ಥವೇ ನಿಜವು || ೭೪ ||

ಇರುವುದನ್ಯಯವೆಂಬ ಹೆಸರೀ- |
 ಮರಕೆ ನಿತ್ಯವಿದಾದ ಕಾರಣ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ಗರ್ಭಾರ್ಥವನು ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಶರಧಿಯನು ಶೋಷವುವು ಮೇಘಗ- |
 ಳೆರಡನೆಯ ಕಡೆ ನದಿನದಂಗಳ |
 ಬರುತಲೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸೇರುತಲಿಹುವು ಶರಧಿಯಲಿ || ೭೫ ||

ನೀರನಾ ಮೇಘಗಳು ಶೋಷಿಸೆ |
 ಬಾರದೈ ಶರಧಿಗೆ ವಿನಾಶವು |
 ಸೇರುತಿಹ ನೀರಿಂದ ಶರಧಿಗೆ ಪೂರ ಬಾರದಲಾ ||
 ಶೋರುವುದು ಸಂತತದಿ ಪೂರ್ಣವು |
 ಧಾರುಣಿಯೋಳೀ ಶೋಷಣವು ನದಿ |
 ಸೇರಿ ಶೋಷಣವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣವು ಕಣಾ ಶರಧಿ || ೭೬ ||

ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾಹವೆಂಬುವ |
 ಮರಕೆ ಜನ್ಮವು ಮರಣವೆಂಬೀ |
 ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ ತ್ವರೆಯಲಾಗುವುವು ||
 ಅರಿಯಲಾರರು ಸೃಷ್ಟಿಲಯವನು |
 ಕರೆವರವ್ಯಯವೆನುತಲದರಿಂ- |
 ದಿರದು ವ್ಯಯವೆಂಬೀತೆರದ ಹೆಸರಾಯ್ತು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೭೭ ||

ದಾನಶೀಲನು ಪುರುಷ ರೋಕ್ಷದ |
 ಹಾನಿ ಮಾಡುತ ದಾನ ಮಾಡಿ ನಿ |
 ದಾನವನು ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನವ ತಾಂ ಮಾಡುವಂದದಲಿ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ವೃಕ್ಷ ಸಂತತ |
 ಮಾನವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯ |
 ಕಾಣದಲಿ ಪೇಳುವರು ಸ್ಥಿತ್ಯವಿದಿಸುತ ಲೋಕದಲಿ || ೭೮ ||

ಅತಿಭರದಲೋಡುತ್ತಲಿರುತಿಹ |
 ರಥದ ಚಕ್ರವ ನೋಡೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಗತಿಸದಲಿ ಸ್ಥಿರವನುತ ಶೋರ್ವದು ನೋಡಿದಿಯೊ ವಾರ್ಥ ||

ಷ್ಠಿತಿಯಲೀ ತೆರನಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗ- |
 ಳತಿತ್ವರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಸಾಯುವು |
 ಮತಿಗೆ ಶೋರುವುದೊಂದೆ ತೆರದಲಿ ನಡೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವ || ೭೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಪಾಠ್ಯಮಾಸದೊ- |
 ಳರದೆ ಗಗನದಿ ಮೋಡ ಬಹುಪರಿ |
 ಬರುವುವಾಪರಿ ಸುರಿಯುವುವು ಮಳೆ ಗಣನೆ ಯಿಲ್ಲದಲಿ ||
 ಅರಿಯ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು |
 ಸುರಿದುದಾವುದು ಲೆಕ್ಕನಾಳ್ವರೆ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ಗಗನದಿ ಮೇಘ ತುಂಬಿಹುಳು || ೮೦ ||

ಬಂದುದಾವುದು ಹೋದುದಾವುದು |
 ನಿಂದುದಾವುದು ಶಾಖೆ ಯೆಂಬುದು |
 ಬಂದವುದೆ ಮಾನವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಶೋರ್ವದವ್ಯಯವು ||
 ತಿಂದು ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ವೃಕ್ಷದಿ |
 ಬಂದ ಚೂಂಗೆ ಶರೀರಗಳು ತ- |
 ವ್ವಿಂದ ತಾವೇ ಸಾಯುವುವು ಬೀಳುವುವು ಮರದಿಂದ || ೮೧ ||

ಮರಳೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು |
 ಬರುವುದು ನವಾಂಕುರವು ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವನ್ನೈ ಸಂಹಾರ ಕಾಲನು ಗಾಳಿಯೊ ಮರಕೆ ||
 ಉರುಳಿಸುವನ್ನೈ ದೇಹಶಾಖೆಯು |
 ನಿರದೆ ಪ್ರಳಯಾಂತದಲಿ ಪುನರಪಿ |
 ಬರುವುದೈ ನವಪಲ್ಲವಾಂಕುರ ಕಲ್ಪದಾದಿಯಲಿ || ೮೨ ||

ಒಂದು ಮನ್ವಂತರದ ಶಾಖೆಯು |
 ಬಿಂದು ಬೀಳಲು ಬರುವುದೆರಡನೆ |
 ಮುಂದೆ ಮನ್ವಂತರವು ನಿಜವಿದು ನೋಡ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಾನ್ವಯಗಳೇಪರಿ |
 ಹೊಂದುವುವು ಸುಂದರ ಸುಪಲ್ಲವ |
 ಮುಂದೆ ಬೆಳೆವುದು ಕಬ್ಬುಗಂಟಿನ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ || ೮೩ ||

ಕಲಿಯುಗಾಂತದಿ ದೇಹವೆಂದೀ- |
 ಯೆಲಿಗಳುದುರುವುವೈ ಸುನಿಶ್ಚಿತ |
 ವೆಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚಿಗಿಯುವುವು ಕೃತಯುಗದಿ ಕೌಂತೇಯ |
 ಶಳಘಟಿಕೆ ದಿನವರ್ಷವೀ ಪರಿ |
 ಯಲಿ ಕಣಾ ಹೋಗುವುವು ಬರುವುವು |
 ತಿಳವರಾರೀ ವೃಕ್ಷ ಬೆಳೆಯುವ ಪರಿಯ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೮೪ ||

ಗಾಳಿಯೊಂದೇಸಮನೆ ಜೀಸಲು |
ಹೇಳ ಬಹುದೇ ಬಂದುದಾವುದು |
ಮೇಲೆ ಹೋದುದು ಯಾವುದೆಂಬುದ ತಿಳಿಯ ಬಹುದೇನೆ || ೨೯ ||
ಹೇಳಲಾಗದುಯೆಷ್ಟು ದೇಹವು |
ಜೀಳುತಿಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಷ್ಟುದು |
ಜೀಳಲೊಂದೆಲೆ ಹುಟ್ಟುವುವು ಹತ್ತಿಲೆಗಳೆ ಪಾರ್ಥ || ೨೫ ||

ಮುಂದೆ ಹರಿಯಲು ನದಿಯ ನೀರದು |
ಹಿಂದೆಯೊಂದೇಸಮನೆ ನೀರೇ |
ಬಂದು ಸೇರಿ ಪ್ರವಾಹವೊಂದಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಸಂದಣಿಸುತ್ತೀಪರಿಯಲಾ ನದಿ |
ಯೆಂದಿಗಾದರು ನಾಶವಾಗದು |
ಬಂದುದಲ್ಲವೆ ಸ್ಥಿರತೆ ಯವ್ಯಯತೇಯೆ ಕೌಂತೇಯ || ೨೬ ||

ನಾಶವಿದ್ದರು ನೋಡು ಮರಕಾ |
ಭಾಸವಷ್ಟುದು ಸ್ಥಿರವಿದನುಶಲಿ |
ಯೇಸು ಪ್ರಾಣಿಸಮೂಹ ನಿಮಿಷದಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟುವುವು ||
ಆಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಳು |
ನಾಶವಾಗುತ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವುವು |
ಭಾಸವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನಿತ್ಯತೆ ತೆರಿಗೆಳಲಿ || ೨೭ ||

ಕಾಗೆಗಿರುವುದು ದೃಷ್ಟಿ ಯೇಕವು |
ವೇಗದಿಂದದ ತಿರುಗಿಸಿದ ಸ- |
ದೋಗದಿಂದಲಿ ಯೆರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಂತ ತೋರುವುದು ||
ಸಾಗಲಾರದೆ ಬುದ್ಧಿ ತಿಮಿರದ |
ಯೋಗದಿಂ ಶಾಶ್ವತವಿದ್ದಲ್ಲದ |
ಭೋಗಯುತ ಸಂಸಾರ ನಿತ್ಯವೆನುತ್ತ ಪೇಳುವರು || ೨೮ ||

ತ್ವರಿತದಿಂದಾ ಬೋಗರಿ ತಿರುಗಿಸೆ |
ತಿರುತಿರುಗುತಹ ಬೋಗರಿ ಕಣಿಗೆ |
ಸ್ಥಿರವಿರುವುದೆಂಬಂತೆ ತೋರ್ವುದು ವಿಶ್ವದೀ ಪರಿಯು ||

ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯನೊಂದ ಮಾನವ |
ಕರದಿ ಹಿಡಿಯುತ ತ್ವರಿತದಿಂದದ |
ತಿರುಗಿಸಲು ಸ್ಥಿರಚಕ್ರದಂದದಿ ತೋರ್ವುದೆ ಬೆಂಕಿ || ೨೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು |
ಭರದಿ ಸಾಯುವುದು ಹುಟ್ಟುವುದು ಯೋ- |
ತೆರದಿ ಜನನವಿನಾಶವಿದ್ದರು ನಿತ್ಯವೆನ್ನುವರು ||
ಆರಿಯುತೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ |
ಪರಮವೇಗವ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಯಿರುವುದಿದುವತಿ ಕ್ಷಣಿಕವಿದರಲಿ ಭರವಸವನಿದದೆ || ೩೦ ||

ಅರೆಗಳಿಗೆ ಯುತ ನಾಶಜನನಲ- |
ಹರಿಗಳಿರುವುವು ಕೋಲ್ಯೆನಧಿ ಯುದ- |
ಕರಿತದನು ಸಂಹರಿಸುತಬ್ಬಾ ನಾಂಧಕಾರವನು ||
ಇರುವುದೀ ಸಂಸಾರ ಮಿಥ್ಯವು |
ಯಿರುವೆನೆ ನಾ ಸತ್ಯ ನಿತ್ಯನೆ |
ಯಿರಿವನೀಪರಿ ಮರವನಾಮೂಲಾಗ್ರಸುರ್ಯಂತ || ೩೧ ||

ಪುರುಷನವನೇ ಬ್ಬಾನಿ ಯೆನಿಸುವ |
ಧರೆಯಲಿದನೇ ಬ್ಬಾನವನುವರು |
ಪುರುಷನಾತನು ಶ್ರುತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ವಂದ್ಯನಿಹ ||
ದೋರುವದವನಿಗೆ ಯೋಗಫಲವೈ |
ಯಿರುವಲೇನಾ ಯೋಗಬಲದಿಂ |
ಬರುವುದೈ ಬ್ಬಾನಕ್ಕೆ ಬೇವನ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೩೨ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದ ಬಹು ವಿ- |
ಸ್ತರವು ಸಾಕೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾ- |
ನೋರೆನೊಂದೇ ಮಾತಿನಲಿ ನಿಜಗುಸ್ಯತತ್ವವನು ||
ಆರಿವನಾರು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷದಿ |
ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಲವನೇ |
ಯಿರುವನೈ ಮುಬ್ಬಾನಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ || ೩೩ ||

ಅಧಶ್ಲೋಢ್ಯಂ ಪ್ರಸ್ಯತಾಸ್ತಸ್ಯ ಶಾಖಾ ಗುಣಪ್ರವೃದ್ಧಾ ವಿಷಯಪ್ರನಾಲಾಃ |
ಅಧಶ್ಚ ಮೂಲಾನ್ಯನುಸಂತತಾನಿ ಕರ್ಮಾನುಬಂಧೀನಿ ಮನುಷ್ಯಲೋಕೇ || ೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ಪ್ರಪಂಚವೃಕ್ಷಕೆ |
ಬರುವುದೈ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಶಾಖೆಗೆ |
ಕೆರದೆ ನೆಲದಲಿ ಸೇರುವುವು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||

ಮರಳಿ ಶಾಖೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ |
ಸರಳವಾಗಿಯೆ ಮೇಲಕೇಳುತ |
ಮೆರೆವುವೈ ದಿಶಿದಿಶೆಗೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೩೪ ||

ಕೆಳಗೆ ಬಂದಿಹ ಮೂಲ ವೊಡೆಯುತ |
 ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುತ ಬಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬುತ |
 ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುವು ನೆಲದಲಿಲೆಗಳು ಹಲವು ಪರಿಯಾಗಿ ||
 ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ಮೊದಲ |
 ಲ್ಲೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಮತ್ತೆ ಪೇಳುವೆ |
 ನಿಳೆಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನಮೂಲವು ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಹುದು || ೯೫ ||

ಹೊರಡುತಿದರಿಂದೆಂಬೆದು ರೂಪದ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಪ್ರಕೃತಿ ಹುಟ್ಟುತ |
 ಬರುವುದೈ ಸುಬ್ಬಾನವೆಂದೀ ನಿಜದ ವನನಿಷಯ ||
 ಬರುವುವೈ ಸ್ವೇದಜಿ ಚರಾಯುಜ |
 ಮೆರೆಯುವುದಿದವಂಡಜಗಳೇ |
 ಪರಿಯ ನಾಲಕು ಕೊರಡುಗಳು ನೋಡಿಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು || ೯೬ ||

ಬರುಬರುತ ಕೊರಡುಗಳು ಬೆಳೆಯಲು |
 ಬರುವುವೆಂಭತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳು ಕೇಳುವು ಪರ್ಣಶಾಖೆಗಳು ||
 ಬರುವುವೈ ಯುಪಶಾಖೆಗಳು ಕೇಳ |
 ಮೆರೆವ ಬೇವಿಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು |
 ಸರಳ ಕೊಂಬೆಗಳಾಗಿ ತೋರ್ಪುವು ಬಾತಿಯುಪಬಾತಿ || ೯೭ ||

ಮರಳಿ ಸ್ತ್ರೀವುರುಪಾದಿ ಲಿಂಗಗ |
 ಕೆರೆದೆ ಭೇದಗಳಾಗಿ ಪರಿಪರಿ |
 ಯಿರುವ ವಿಷಯದ ಭಾರದಿಂದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳಕುವುವು ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಮೀಳಗಳು ಗಗನದಿ |
 ಬರುವುವೈ ವರ್ಷರ್ತುಕಾಲದಿ |
 ತೆರದಲೀಯಜ್ಞಾನದಿಂ ಪರಿಪರಿಯ ಬಾತಿಗಳು || ೯೮ ||

ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಾತಿಗಳು ಲೆಕ್ಕನ |
 ನೆಷ್ಟು ಮಾಡಲಿ ಬಳ್ಳಿರೂಪದಿ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ವೃಕ್ಷವು ರಾಜಿಸುತ್ತಿಯದು ||
 ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತ್ರಿಗುಣರೂಪದ |
 ಕೆಟ್ಟಿಗಾಳಿಯು ಹುಟ್ಟಿ ಜೀನಲು |
 ವೊಟ್ಟುಗೂಡಿ ಪರಸ್ಪರದ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು || ೯೯ ||

ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ತ್ರಿಗುಣಸಂತತಿ |
 ಯೂರ್ಧ್ವಯೂಲದ ವೃಕ್ಷಕೇಳುವು |
 ಮಧ್ಯವಂತಾದಿಗಳು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪಾರ್ಥ ||

ವೃದ್ಧಿಯಾಗೆ ರಜೋಗುಣದ ನೆರೆ |
 ಯೆದ್ದು ಮಾನವಜಾತಿಶಾಖೆಯು |
 ವರ್ಧಿ ಪುದುಮಧ್ಯದಲಿ ಸರ್ವ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಗಳು || ೧೦೦ ||

ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೇಸು ಕೊಂಬೆಗೆ |
 ಹತ್ತಿಹುವು ಗೆಲ್ಲೆಗಳು ನಾಲ್ಕೈ |
 ಸತ್ತಮನೆ ಕೇಳ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಾರ್ತ್ರಮದ ರೂಪಗಳು ||
 ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ವಿಧಿನಿಷೇಧನೆ |
 ಸುತ್ತ ಪರ್ಣಶ್ರೇಣಿ ಹುಟ್ಟಿತು |
 ಸತ್ತಯಿಯು ನುಡಿ ಯಿಹುವು ನವಪಲ್ಲವಗಳರ್ಜುನೆನೆ || ೧೦೧ ||

ಅರ್ಥಕಾಮಗಳೆರಡು ಬಹುಪರಿ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಯೈತಕದ ನೌಲ್ಕುವು |
 ಮತ್ತೆ ಮೊಳಕೆಗಳೇರುತಿರುವುವು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಿನ್ನು ಮಾರ್ಗಪ್ರ- |
 ವೃತ್ತಿ ಯೆನ್ನುತ ಹೇಳತು ಹಿಡಿದಾ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕರ್ಮಗಳೇಳುವುವೈ ಶುಭಾಶುಭವು || ೧೦೨ ||

ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಭೋಗ ವೊಂದು ಶ- |
 ರೀರ ಜೀಳುತಲೆರಡನೆಯ ಕಡೆ |
 ಯೇರುವುದು ನವದೇಹ ಪರ್ಣದ ತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಧಾರಣೆಯಲಾ ಪಂಡಿವಿಯದ |
 ಚಾರು ಯೋಗದ ಬಲದೊಳೆಚ್ಚೆಯು |
 ಯೇರುವುದು ಪಲ್ಲವದ ರೂಪದಿ ನಿತ್ಯ ನವನವನು || ೧೦೩ ||

ದೀನಲು ರಜೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು |
 ಸೂಸುವುದು ನರಲೋಕ ಶಾಖೆಯು |
 ಯೂನು ನಿಂದಲೀ ರಜೋಗುಣ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಜೀನಲು ತಮೋಗುಣದ ಗಾಳಿಯು |
 ದ್ವೇಷಹಿಂಸಾಪ್ರಮುಖ ದುರ್ಗುಣ- |
 ವಾಸನೆಯು ಹುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಿ ಮರ್ತ್ಯ ಲೋಕದಲಿ | ೧೦೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಯಪ್ರವೃತ್ತಿಯು |
 ಸರಳ ಕೊರಡದು ಹುಟ್ಟಿಯದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಪ್ರಮಾದಪರ್ಣಗಳೇಳುವುವು ನಿತ್ಯ ||
 ಪರ ಮಹರ್ಷಿಗಳೇ ನಿಷೇಧಿಸು |
 ತಿರುವಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಲವ- |
 ಪರಿಯಲಗ್ರದಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕೇಳ ಚಿತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ೧೦೫ ||

ನರನೆ ಜಾರಣಮಾರಣಗಳು |
 ಮರಳಿ ಪರಪೀಡನೆಗಳೆಂಬೆ |
 ದುರುಳತನದ ತ್ರಿಪರ್ಣ ಬಳ್ಳಿಯು ಹಬ್ಬುವುದು ಜಗದಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ದುಷ್ಕರ್ಮಮೂಲಗ-
 ಳುರುಬಲಗಳಾಗುವುವು ಜನ್ಮದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಖೆಗಳು ಹೊರದುವುವೇನ ಹೇಳುವೆನು
 || ೧೦೬ ||

ಚರಿಸೆ ದುಷ್ಕರ್ಮದಲಿ ಮಾನವ- |
 ನಿರದೆ ಚಾಂಡಾಲಾದಿಜನ್ಮದಿ |
 ಬರುವನಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಫಲಪ್ತರ ಕುಲದಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಕರಡಿ ಹುಲಿ ಮೃಗಖಗಭುಜಗಳ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಜಂತುಗಳ ಜಾತಿಗ- |
 ಳಿರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವಲ್ಲವೇ ಕೊಂಬೆಗಳು ದಿಶದಿಶೆಗೆ || ೧೦೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ |
 ಮರಕೆ ಕೊಂಬೆಗಳೇಳುತ್ತಿರಲವ |
 ನರಕಭೋಗದ ಫಲವ ಮೆಲುವನು ಹೇಳಲೇನದನು ||
 ಮರಳಿ ಹಿಂಸಾದಿಗಳ ವಾಪವ |
 ಶಿರದಿ ಮುಗಿಸಿ ದುಷ್ಟಸಂಗತಿ |
 ಚರಿಸಿ ತಿರುಗುವನೈ ಕಣಾ ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಯಲಿ
 || ೧೦೮ ||

ತರುತ್ಯಣವು ಪಾಪಾಣಲೋಹವು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು ಮೃತ್ತಿಕೆ |
 ಬರುವುವಾಗಲು ಫಲಗಳಾ ತೆರನಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನರ ಮೊದಲು ಸ್ಥಾವರದ ಪರ್ಯಂ- |
 ತರವು ವಿಶ್ವದ ಶಾಖೆಯೆಲ್ಲವು |
 ಯಿರುವುವೈ ಕೆಳಗಿಳವ ಕೊಂಬಿಯ ಮೂಲ ದೃಢತರವು
 || ೧೦೯ ||

ನರನ ರೂಪದ ಚೊಂಗೆ ಕೆಳಗೆನೆ |
 ಬರುತ ಸಂಸಾರವನು ಬಿಳಿಸುತ |
 ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ವೈಷ್ಣವೈಕುಂಠ ವಿಶ್ವಾರ ||
 ನರನೆ ನೋಡು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತಲಿ- |
 ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತ್ತ ಶಾಖೆಗ |
 ಳಿರುವುವೈ ಮಧ್ಯದಲಿ ತೋರ್ಪುದು ಮರ್ತ್ಯಶಾಖೆಯದು
 || ೧೧೦ ||

ಸತ್ತ್ವಗುಣವಶದಿಂದ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯುತ್ತಮ ಸುಕರ್ಮಗಳ ಶಾಖೆಗ- |
 ಳುತ್ತರೋತ್ತರವೇಳುವುವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ||

ಮತ್ತೆ ದುಷ್ಕರ್ಮಗಳ ತಾಮಸ- |
 ವೃತ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಶಾಖೆಗ |
 ಳೆತ್ತ ನೋಡಿಡದತ್ತ ಕೆಳಗಿಯುವುವು ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೧ ||

ಮೂರು ವೇದಂಗಳಲಿ ಹೇಳಿದ |
 ಚಾರುವಿಧಿಯುತ ಕರ್ಮಗಳದ ಮಿ- |
 ಚಾರ ಮಾನವಯೋಗಿಲ್ಲದೆ ಯನ್ಯರಿಗಿಲ್ಲ ||
 ಕಾರಣದಲಾ ಮನುಜಶಾಖೆಯ |
 ತೋರುವುದಲಾ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ |
 ತೋರುವುವು ಮೇಣ ಕರ್ಮಬುದ್ಧಿಗಳಡ್ಡ ಚೊಂಗೆಗಳು || ೧೧೨ ||

ನರನೆ ವೃಕ್ಷದ ಧರ್ಮವನು ನೀ- |
 ನರಿತೆಯಲ್ಲೆ ಮೂಲಬಲವ |
 ತ್ತರವಿರಲು ನೋಡಿದೆಯೊ ಟೊಂಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ವರ್ಧವುದು ||
 ಇರಲು ಟೊಂಗೆಯ ವಿಸ್ತೃತತೆ ಬಹು |
 ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಬುಡಕೆ ಶಕ್ತಿಯು |
 ನರಶರೀರದ ಪರಿ ಯದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು || ೧೧೩ ||

ಇರಲು ಕರ್ಮದ ಶೇಷ ನರನಿಗೆ |
 ಧರಿಸುವನು ದೇಹವನು ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವನಕ ನರದೇಹ ಕರ್ಮ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ||
 ನರಶರೀರವು ಬೇರೆ ಕರ್ಮ- |
 ಕೈರುವುದೈ ದೃಢಮೂಲ ನಿಜವಿದು |
 ನರನಿಗೀಪರಿ ವೇಳಿದನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಗದೊಡೆಯ || ೧೧೪ ||

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂಶಿಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ |
 ಹರಿದು ಹೋಗಲು ತಮದ ರುಂಝಿಯು |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಸತ್ತ್ವಗುಣಮಂದಾನಿಲವು ನಿಜದಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದೊಳಾಗಲು |
 ನರಸ್ವರೂಪದ ಶಾಖೆಯಲಿ ಬಹು |
 ಪರಿಯ ಸದ್ವಾಸನೆಗಳೆಕುರವೇಳುವುವು ಪಾರ್ಥ || ೧೧೫ ||

ಜ್ಞಾನದಂಕುರ ಹುಟ್ಟಿಯುದರಿಂ |
 ಬಾಣತನವುಂಟಾಗಿ ನಿಮಿಷದೊ- |
 ಳೆನ ಹೇಳಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಕಮಲಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ||
 ಜ್ಞೋಷೆಯಲಿ ಕಮಲಗಳ ವಿಸ್ತೃತಿ |
 ಸಾನುಕೂಲತೆ ಹೊಂದಿ ಸ್ತೂರ್ತಿಯು |
 ವನನದಿಂದಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹುಪರಿಯ ಕೊಂಬೆಗಳು || ೧೧೬ ||

ಬರುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಚಾರವು |
 ಸರಸ ಬುದ್ಧಿಯಲೆದ್ದನಿಸ್ವಾಂ - |
 ಪರಿಯ ನವಪಲ್ಲವಗಳೆಂದಲೆ ಶೋಭಿಯನು ಹೋಂದಿ ||
 ಸರಳ ತೋರ್ವುಗವ ಸತ್ತ್ವಶಾಖೆಯು |
 ವರ ಸದಾಚಾರಾಂಕುರವು ಬಹು |
 ಪರಿಯಲೇಳುತ ವೇದಘೋಷವು ನಡೆವುದಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೧೧೭ ||

ಶಿಷ್ಯ ಸಂಘತ ಸದ್ವಿಚಾರವು |
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದೋಕ್ತಾಚರಣವೈ |
 ಸುಷ್ಕ ಶೋಭಿಪ ಯುಜ್ಜ ಸತ್ತ್ವಾದಿಗಳು ನಿಜಕರ್ಮ |
 ಹುಟ್ಟುವುವು ಗೊಂಚಲುಗಳೆಲೆಗಳ |
 ಹುಟ್ಟಿ ಯಮದಮತಪದ ಗೋಚಲು |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ ಚಿಗಿತ ಪಲ್ಲವವು || ೧೧೮ ||

ಮತ್ತೆ ಯೇಳು ವಿಶಿಷ್ಯ ಮತದ ನಿ- |
 ಚಿತ್ರ ಟೊಂಗೆಯು ಧೈರ್ಯವೆಂಬುವ |
 ವುತ್ರಮದ ವೃಪಶಾಖೆ ಯೇಳುದು ಜನ್ಮ ವೇಗದಲಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ವೇದದ |
 ಸೂಕ್ತಿ ಯೆಂಬುವ ನಿಜದರ್ಪಣದ |
 ಮೋಕ್ಷಗಳು ಕುಣಿದಾದುವುವು ಕೇಳೆ ಸತ್ತ್ವಗಾಳಿಯಲಿ
 || ೧೧೯ ||

ಸತ್ತ್ವರೂಪದ ಗಾಳಿ ಭರದಲಿ |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಬೀಸುತೀರಲಾ |
 ಹತ್ತುವುದು ಸುವಿಚಾರವೆಲ್ಲವು ಬಿಳಿಯಲಿಕೆ ಪಾರ್ಥ ||
 ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಶಾಖೆಯು |
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದೇಳುವುದು ಮಧ್ಯದೊ |
 ಳ್ತರದಲಿ ವಿರಾಬಿಸುವುದೈ ಗಗನಚುಂಬಿತವು || ೧೨೦ ||

ಬರುವುದದಕುಪಶಾಖೆ ಭರದಲಿ |
 ಮರೆವ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಗಳ ಸುಖವೆಂ |
 ತಿರುವ ಫಲಗೊಂಚಲುಗಳೇಳುವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಎರಡನೆಯ ವುಪರತಿಸ್ವರೂಪದ- |
 ಲರಣವರ್ಣದ ಶಾಖೆ ಹುಟ್ಟುತ |
 ನಿರುತವದರಲಿ ವೋಕ್ಷರೂಪದ ಸುರಸಪಲ್ಲವವು || ೧೨೧ ||

ಶರಣಿಶಶಿಯುಪಿಸಿಕ್ಕುವನಿದ್ಯಾ |
 ಧರರು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ಶಾಖೆಗೆ |
 ಇರದೆ ಹುಟ್ಟುವುವುದವದರಿಂ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||

ತಿರಿಗಿಯದರಲಿ ಹುಟ್ಟುವುವು ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲುಪಶಾಖೆಗಳು ಜ್ಞಾನದಿ |
 ಹಿರಿಯರು ತಪೋನಿಧಿಗಳಾದ ಮರೀಚಿವೂರ್ವಕರು || ೧೨೨ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೇ ತೆರದ ಮಾಲಿಕೆ |
 ಹೊರಟು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಮೇಲಕೆ |
 ಕಿರಿದು ಬುಡವಾಗಿದ್ದರೇನೈ ಫಲವು ಹಿರಿದುಹುದು ||
 ಬರುಬರುತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶಾಖೆಗೆ- |
 ಇರುವುವೈ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಮೊದಲಾ- |
 ಗಿರುವ ಪರಿಪರಿ ದಿವ್ಯ ಶಾಖೆಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೧೨೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲಫಲಾವಳಿ |
 ಬರಲು ಶಾಖೆಗಳದರ ಭಾರದಿ |
 ತಿರಿಗಿ ವ್ಯಕ್ತದ ಬುಡಕೆ ತಲೆಬಾಗುವುವು ನೋಡಿಡಿಯಾ ||
 ಪರಿಯೇಳೇ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ- |
 ಬರಲು ಜ್ಞಾನದ ಫಲವು ವಿನಯದ |
 ಭರದಿ ತಲೆಬಾಗುವುದು ಮೂಲಕೆ ಬರುವನೈ ಬ್ಲಾನಿ || ೧೨೪ ||

ಸರಸಿಬಾಸನಶಂಕರರ ಮುಂ- |
 ದಿರದು ಬೇವರ ವೃದ್ಧಿ ತದನಂ- |
 ತರಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹುದು ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ||
 ಸರಸಿಬಾಸನಶಂಕರಾಧ್ಯರು |
 ಸರಿ ಯೆನಿಸರೈ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ |
 ವರಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಗುಹ್ಯವಿದು || ೧೨೫ ||

ಇರುವುವೈ ಸನಕಾದಿ ಶಾಖೆಗೆ- |
 ಇರದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ರಂಜಿಸುವುವೈ |
 ಯಿರವಿನಕೆ ಫಲಮೂಲವಿವರು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಗಳೆ ||
 ನರನ ಶಾಖೆಯು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೀ- |
 ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾದಿ ಶಾಖೆಗೆ- |
 ಇರುವುವೈ ಬಹುಪರಿಯಲೆತ್ತರ ಮೇಲೆಮೇಲಾಗಿ | ೧೨೬ ||

ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಶಾಖೆಗಳ ನಾ- |
 ನರುಹಿದನು ಮೂಲಗಳು ವೃಕ್ಷಕೆ |
 ಕರೆದನದರಿಂದೂರ್ಧ್ವಮೂಲವನುತ್ಕಲೇ ಮರವ ||
 ಅರಿಯಲಾ ನರಮರವಲೌಕಿಕ- |
 ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪರಕಿಸೆ |
 ಹೊರಟಿಹುವು ಶಾಖೆಗಳು ನೋಡೈ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ || ೧೨೭ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ।
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಯೂರ್ಧ್ವಮೂಲದ ।
ಮರವು ಸಂಸಾರವನು ಹೋಲುತ್ತದೆಂದು ಪೇಳಿದೆನು ॥

ಮರವಿದನು ಕಡಿಯುವ ವುಪಾಯವ- ।
ನರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟಿದ್ದನು ಕೇಳೈ ಯಿಂದನಸುರಾಂ ॥ ೧೨೮ ॥

ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪಲಭ್ಯತೇ ನಾಂತೋ ನ ಚಾದಿನರ್ ಚ ಸಂಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ।
ಅಶ್ವತ್ಥಮೇನಂ ಸುವಿರೂಢಮೂಲಮಸಂಗಶಸ್ತ್ರೇಣ ದೃಢೇನ ಛಿತ್ತಾ ॥ ೩ ॥

ಬರುವುದೇನೈ ಶಂಕೆ ಮನದಲಿ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ವರಪ್ರಚಂಡವು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಹುದು ॥
ಹರಿವುದೆಂತು ಸಮೂಲವಿದನೀ- ।
ಪರಿಯು ಸಾಧನವೇನೆನುತ ನೀ ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂರಯವ ವ-ನದಲಿ ಧನಂಜಯನೆ ॥ ೧೨೯ ॥

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಭವವೆನಿವುದೀ- ।
ಮೋಲದ ಕೋಡಿನ ತೆರದಿ ಮಿಥ್ಯವು ।
ಯುಳೆಯೋಳಿದ ಕೀಳುವರೆ ಹೇಳೈ ಕಷ್ಟವೇನಿಹುದು ॥ ೧೩೩ ॥

ಮರದ ಮೇಲಿನ ತಾಪಿಗಳ ಹ- ।
ಬ್ಬಿರುವವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯಲೋಕದ ।
ಪರಿಗೆ ಬೇರಿಹುದಿದಕೆ ಕೇಳು ನಿರಾಕೃತಿಯು ಬ್ರಹ್ಮ ॥
ಮರದ ಕೆಳಗಿಳಿದಿರುವ ಶಾಪಿಗ- ।
ಳಿರುವವೈ ಸಚರಾಚರದಲೀ- ।
ಪರಿಯು ಶಾಪಿಯು ರಂಜಿಸುವುದೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ ॥ ೧೩೦ ॥

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ವೃಕ್ಷಕಿರು-ಸ- ।
ಮಸ್ತತರದುಪಶಾಪೆ ಶಾಪಿಯು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೋಡೆ ಬಂಜಿಯು ಪುತ್ರಪೌತ್ರರಲಾ ॥
ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ಕಂಡನ- ।
ಮಸ್ತ ವಿಷಯವು ನಿಜವಿಹುದೆ ಕೇಳ- ।
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಸ್ಥದೋಳ- ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವಿದು ॥ ೧೩೪ ॥

ಮರವು ಕೇಳಿತೆರದಿ ಒಲವ- ।
ತ್ತರವು ಗಾಢವು ತುದಿಮೋದಲು ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಾರದು ಕಡಿವುದೆಂತಿದನೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ॥
ಧರಿಸದಿರು ಶಂಕೆಯನು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹರಿದು ನಿರ್ಮೂಲವನು ಮಾಲ್ವರೆ ।
ನರನಿಗಾಗುವು ಕಷ್ಟದಾಯಾಸಗಳು ಕೌಂತೇಯ ೧೩೧ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂದದಿ ।
ಮರವು ಶಾಶ್ವತವಿದ್ದರೇನಿದು ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವರೆ ಶಕ್ಯವೇನೈ ಹೇಳು ನೀನೆನಗೆ ॥
ನರನು ಪೂರ್ವಾರವನು ಹಾಕಲು ।
ಮುರಿವುದೇನಾಕಾಶ ನೋಡೀ- ।
ಪರಿಯಲೀ ಮರ ನಾತವಾಗದು ಸತ್ಯತನವಿರಲು ॥ ೧೩೫ ॥

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಳುತಿರುವ ಕೂಸಿಗೆ ।
ಭೀತಿ ಹಾಕುವ ನೆವದಿ ಬಂತ್ಯೆ ।
ಭೂತನೆಂದೊದರಿದರೆ ಕೇಳಾ ಭೂತ ನಿಜವಿಹುದೆ ॥
ಈ ತೆರದಿ ಭೂತಗಳನೋಡಿಸ- ।
ಲೇತಕೆರಡನೆ ಯತ್ನ ಬೇಕೈ ।
ಯಾ ತೆರದ ಮೋಡಗಳ ಕೋಟಿಯು ಮುತ್ತು ಬೀಕೇನೈ ॥ ೧೩೨ ॥

ಒಡೆಯನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಮೆತುಪ್ಪವ
ಒಡಿಸುವೆನು ತಾನೆಂದು ಪೇಳಿದ ।
ಸುಡಿಗಳಂದೊಳಾಂಯು ಕೇಳಿ ವೃಕ್ಷವಿತ್ತರ ॥
ಶೋಡವಿಯಲಿ ದೂರದಲಿ ಕಾಣುವ ।
ನಡಗರದ ಮೃಗಜಲವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಕೋಡುವುದಾನಂದವನು ಗಿಡಗಳಿಗಿರುವುದೇ ನೀರು ॥ ೧೩೬ ॥

ಮೋಲದ ಕೋಡನು ಮುರಿವುದಾದರೆ ।
ಸುಲಭವಲ್ಲವೆ ಹೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಹೊಳವ ಗಗನದಿ ಪುಷ್ಪವಾದರೆ ಕೀಳ ಬಹುದೇನೈ ॥

ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಬ್ಬಾನವಲ್ಲವು ।
ಮಿಥ್ಯದಿಂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಕೆ ।
ನಿತ್ಯತೆಯು ಸತ್ಯತೆಯು ಮೇಣಿಹುವೇನು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಮಿಥ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ।
ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿದನಂತವೆಂಬುದು ।
ಸತ್ಯವಾಗಿಹ ಮಾತು ಮೊಂದುಪ್ರಕಾರದಲಿ ನೋಡು ॥ ೧೩೭ ॥

ನರಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಬರುವನಕವೇ ।
ನಿರುವದೇನಾ ನಿದ್ರೆಗಂತವು ।
ಬರುವದೇ ಮುಂಜಾವು ರಾತ್ರಿಯು ತೀರದಲೆ ಪಾರ್ಥ ।
ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯವು ।
ಬರುವನಕ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷಕೆ ।
ಬರುವದೇನೈ ಯಂತ ಶಾಶ್ವತವೆಂದು ಕಾಣುವುದು ॥೧೩೮॥

ಅಸ್ತನಾಗಲು ಸೂರ್ಯ ಮೃಗಜಲ ।
ವಿಸ್ತೃತತೆ ಲಯವಪ್ಪುದೆಲ್ಲವು ।
ಅಸ್ತವಾಗಲು ದೀಪ ದೀಪದ ಬೆಳಕು ಹೋಗುವುದು ॥
ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ ।
ನಿತ್ಯವಿರುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು ।
ಕಿತ್ತಿ ಹೋಗದು ಬ್ರಹ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಬಾರದಲೆ ॥ ೧೩೯ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿದನಾದಿ ಯೆಂಬರು ।
ಧರೆಯಲೀ ಪರಿ ಭಾಷೆಯಾಡುವ ।
ರಿಯರಿಂದನಪವಾದಲಕ್ಷಣ ವಶದಿ ಬಂದಿಹುದು ॥
ಧರೆಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷೆ ।
ಕೈರದು ಸತ್ಯತೆ ಯೆಂದ ಮೇಲೀ- ।
ತೆರದ ನಾಸ್ತಿಯ ತತ್ತ್ವಕೆಂತೀ ಯಾದಿ ಹೊರಡುವುದು ॥೧೪೦॥

ಧರೆಯೊಳೊಂದಾನೊಂದು ವಸ್ತುವು ।
ಹೊರಟು ಬಂದಲೆ ಸ್ಥಾನದಿಂದದ- ।
ಕಿರುವುದಾದಿಯು ಯಿರದ ವಸ್ತುವಿಗಿರುವುದೆಂತಾದಿ ॥
ಇರದೆ ಜನ್ಮವು ತಾಯಿ ಯಾರೊ- ।
ದರಹುವುದು ಕೇಳಾ ತೆರದಲೀ- ।
ಮರವೆ ಯಿಲ್ಲವೆನುತ್ತಸಿದ್ಧವು ಆದಿ ಯೇನಿದಕೆ ॥ ೧೪೧ ॥

ಶುಕ್ತ್ರನೇ ಮೊದಲಿಲ್ಲ ಬಂಜಿಗೆ ।
ಯೆತ್ತಣಿಂದಾಶನಿಗೆ ಬಾಶಕ ।
ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗಗನಕ್ಕೆ ವರ್ಣವು ನೀಲವೆಲ್ಲಿಂದ ॥
ಎತ್ತಣಿಂದಾಕಾಶದಲಿ ಹೂ ।
ಹತ್ತುವುದು ಕೀಳುವುದು ಯೆಂತ್ಯೆ ।
ನಾಸ್ತಿಯೇ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು ಮೂಲವೇನಿದಕೆ ॥ ೧೪೨ ॥

ಮಣ್ಣ ತೆಗೆದು ಕುಲಾಲ ಫಟ ನಿ ।
ಮಾರ್ಗ ಮಾಡುವ ಮೊದಲಭಾವವ ।
ನರ್ಣಿಸಲು ಬೇಕೆನನಾದಿತಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಹುದು ॥

ಮುನ್ನವೀ ಸಂಸಾರಮರ ವು- ।
ತ್ವನ್ನ ಮಾಡುವ ಮಾಯೆ ಸುತಲೆ ।
ಸನ್ನತಾತ್ಮನೆ ಕೇಳಭಾವವನಾದಿಯಾಗಿಹುದು ॥ ೧೪೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೀ ಮರದಭಾವವು ।
ಯಿರುವವೆಲ್ಲಿಂದಾದಿಯಂತವು ।
ಪರಿಯದಾದರು ಗೋಚರಿಸುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೀ ವೃಕ್ಷೆ ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಸತ್ಯವಲ್ಲೆ ।
ಮೆರೆವುದಿದು ಮೃಗಜಲದಪರಿಯು- ।
ಲ್ಲಿರುವವೇನದಕಾದಿಯಂತವು ಗಿರಿಸಮುದ್ರದಲಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ದೃಗ್ಗೋ- ।
ಚರಕೆ ಬಂದರದೇನು ಸತ್ಯವೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷೆ ಕೈಲ್ಲತುದಿಬುಡವು ॥
ಭರದಿ ನಡುವಿಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದರು ।
ಬರುವುದೇನೈ ಸತ್ಯತೆಯು ನೀ- ।
ನರಿಯಲಾ ಬುಡನಡುತುದಿಗಳೆದಕಿಲ್ಲ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೪೫ ॥

ಇರವು ಭೂತಭವಿಸ್ವಕಾಲಗ- ।
ಳಿರದು ಕಾಲವು ವರ್ತಮಾನವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೆ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆನು ।
ಇರದಲಿರುವುದೆನುತ್ತ ಭಾಸವು ।
ನರನ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದು ।
ಪರಿಪರಿಯ ರಂಗಗಳು ತೋರ್ಪುವು ಚ್ಚಾನಿಗಿದು ಮಿಥ್ಯೆ ॥ ೧೪೬ ॥

ಸತ್ಯವೆಂದಚ್ಚಾನಿ ತಿಳಿವನು ।
ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಬಹು ।
ಮೃತ್ರಿಕೆಯ ಹಾಕುತಲಿ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಹುಟ್ಟಿಸುವುದೆಲ್ಲೆ ॥
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬಹುರೂಪಿ ತನ್ನಯ ।
ಕೃತ್ರಿಮದ ವೇಷದಲಿ ಜನರನು ।
ಹತ್ತಿಸುವನೈ ಭ್ರಮವ ಚಾತುರ್ಯದಲಿ ಕೌಂತೇಯ । ೧೪೭ ॥

ನೀಲವೆಂದೇ ತೋರ್ಪ ಗಗನವು ।
ಹೇಳಲೇನೈ ನಿಜವೆ ಯದು ಕ್ಷಣ- ।
ಕಾಲದಲಿ ಲಯವಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ॥
ಬೀಳುವುದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ।
ಜಾಲವಲ್ಲವೆ ಸತ್ಯವಿರುವುದೆ ।
ಯಾಲಿಸೈ ಸ್ವಪ್ನಜವು ಸತ್ಯವೆಂದೆಂದು ನಂಬುವರೆ ॥ ೧೪೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾಭಾಸವಾತ್ರದೊ- |
 ಕೆರುವುದೀ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷವು |
 ಯಿರದಲಾ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯತೆ ನೋಡು ವೃಕ್ಷದಲಿ ||
 ಇರದಿದಕೆ ಕೇಳೇಕರೂಪತ- |
 ಯಿರೆಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ರೂಪಾಂ- |
 ತರವ ಹೊಂದುವುದಲ್ಲವೇ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೀಯ ||೧೪೯||

ತೋರುವುದು ಸಂಸಾರ ನೆಟ್ಟಗೆ |
 ಯಾರಿಗಿದು ಕೃವಶಕೆ ಬರುವುದೆ |
 ನೀರಿನಲಿ ವಾನರನ ಚೇಷ್ಟೆಯು ತೋರ್ಪ ತೆರನಲ್ಲೆ ||
 ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಹೊರಡುತಿರುವಾ- |
 ವಾರಿತೆರೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಯುವು |
 ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬಳ್ಳಿಯು ಸ್ಥಿರವಿಹುದೆ ನೋಡು || ೧೫೦ ||

ಇರುವುದಿದಕಿಂ ಮಿಗಿಲು ವೇಗವು |
 ಮರಕೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪ- |
 ಕೈವು ಬರುವುದೆ ಗ್ರೀಷ್ಮಕಾಲದಿ ಗಾಕಿಯೆಲ್ಲಿಂದ ||
 ಬರುವುದೆನುತಲಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು |
 ಹರಿದು ಜೀಸುವುದೊಂದೆಸಮನೇ |
 ಪರಿಯಲೀ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ತುದಿನಡುಬಡವು ತೋರವಲಾ ||೧೫೧||

ಕಿತ್ತೊಗೆಯುವಾಯಾಸಕಷ್ಟವು |
 ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕತ್ತರಿಸಲಿದನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಕತ್ತಿಯೇ ಬೇಕು ||
 ಮಿಥ್ಯವಾದಜ್ಞಾನಬಲದಿಂ- |
 ನಾಸ್ತಿರೂಪದ ವೃಕ್ಷ ಬಹುವರಿ |
 ವಿವ್ಸರಿಸಿತ್ತೆ ಕಡಿದು ಬಿಡು ಸುಜ್ಞಾನಬಿಡ್ಡದಲಿ || ೧೫೨ ||

ಯಾರಿಗಜ್ಞಾನದ ವಶದಿ ಜಗ |
 ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸವಾತಗೆ |
 ತೋರಲೈ ಸುಜ್ಞಾನವದರಿಂದದಗುವುದು ಭಾಸ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಜ್ಞಾನಹೊರತಿಹ |
 ಬೇರೆಯಾಸುರಿಪರಿಯಲಿದ ಸಂ- |
 ಹಾರ ಮಾಡಲು ಬರದೈ ಯಶ ಬೇರೆ ಪರಿಯಲ್ಲಿ || ೧೫೩ ||

ಹುರವನೀ ರೀತಿಯಲಿ ಯಾಸುರಿ- |
 ಪರಿಯನುಪಭೋಗಿಸುತಲರೆ ಸಂ- |
 ಹರಿಸುವರೆ ನೀನೆಷ್ಟು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿಯೊ ಅಷ್ಟೆ ||

ನರನೆ ನೀ ಸಂಸಾರಬಾಲದಿ |
 ಬರುವಿ ನೀ ಸಂಕಟದಿ ವಾರ್ಥನೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಂಖೋಪಶಾಖೆಯೋಳರದೆ ತಿರುಗುತಲೆ || ೧೫೪ ||

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಮೂಲವ |
 ಹರಿದು ಬಿಡು ಬಿಡ್ಡದಲಿ ಪ್ರಥಮದಿ |
 ನರನೆ ಹಗ್ಗವ ಸರ್ಪವೆಂದರಿತದನು ಬಿಡಿಯುವರೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸಜ್ಜೆ- |
 ಕರಿಸಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಲೆನದು |
 ಬರಿದೆ ತ್ರಮವಲ್ಲದಲೆ ಸರ್ಪಕೆ ಸಾವು ಬರುತಿಹುದೆ || ೧೫೫ ||

ಹುವ ಮೃಗಜಲ ದಾಟಿ ಹೋಗಲು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವ ಮಾಡತ |
 ನರನು ನದಿನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹದಿ ಹುದು ಹೋದಂತೆ ||
 ನರನೆ ಮಿಥ್ಯವಿವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ- |
 ಹುವ ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ಭರದಲಿ |
 ಮರುಳನಾಗುವನೇನ ಹೇಳಲಿ ತಿಮಿರವಶದಿಂದ || ೧೫೬ ||

ಬರಲು ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಲೋಪವು |
 ಬರುವುದೆ ಯಾವೇಶ ಮೈಯಲಿ |
 ಬರಳುವನು ಸಂಸಾರ ಸತ್ಯವೆಸುತ್ತ ಪ್ರಮೆಯಿಂದ ||
 ನರನೆ ನೋಡೈ ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ತಾ- |
 ನಿರುತ ಬಿಡ್ಡದ ಬಡತ ತಾಗಲು |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಯೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೇಳ್ ಸಿದ್ಧ ಮಾತ್ರೆಯದು || ೧೫೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಮೂಲದ |
 ಮರವಲಾ ಸಂಸಾರವಿದ ಸಂ- |
 ಹರಿಸುವರೆ ಕೇಳ್ ಜ್ಞಾನಬಿಡ್ಡವು ಶಸ್ತ್ರವುತ್ಸಮವು ||
 ಧರಿಸುವರೆ ತಜ್ಞಾನಬಿಡ್ಡವ- |
 ನಿರಲು ಬೇಕು ವಿರಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಯು |
 ನರನೆ ಕೇಳು ವಿರಕ್ತಿಲಕ್ಷಣಗಳನು ನಾ ಪೇಟ್ಟೆ || ೧೫೮ ||

ಶುನಕ ವೋಕರಿಸಿದು ನೋಡಿದ- |
 ರೆನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಮನದಿ ಬರುವುದೊ |
 ಅನಿತು ಹೇಸಿಗೆ ಸರ್ಪಭೋಗದ ಮೇಲೆ ಬರ ಬೇಕು ||
 ತೃಣಸಮಾನ ತ್ರಿಲೋಕದೊಡೆತನ- |
 ವೆನುತ ಬರಬೇಕೈ ವಿರಕ್ತಿಯು |
 ಯನಿತು ಶಕ್ತಿ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ಮೂಡುವುದು || ೧೫೯ ||

ಭೂಕೆ ಯಿಹುದು ನಿರಕ್ತಿಯದಕ್ಕೆ |
 ಶೋರ ಯಹಂಕಾರವು ಕಣಾ ಅದ |
 ನಿರಸು ಸುವಿಚಾರದಿ ಭರಿತ ಸದ್ಭುದ್ಧಿ ಕೈಯೊಳಗೆ ||
 ಹರತ ಮಾಡಿ ವಿವೇಕ ಸಾಣಿಯೊ |
 ಕಿರದೆ ಸೋಹಂತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯ |
 ಪರಮ ತೀರ್ಕ್ಷಣ ಧಾರ ಹಚ್ಚದ್ವೈತನೀರ್ಕುಡಿ ಸು || ೧೬೦ ||

ನರನೆ ನಿಶ್ಚಯಮುಷ್ಟುಬಲದಲಿ |
 ತಿರುಗಿಸುತಲದ ಮನನಭರದಲಿ |
 ಗುರಿಹುಡಿದು ನೀ ಕಡಿಯ ಬೇಕಾ ದ್ವೈತವನೆವಾರ್ಧ ||

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಧಾರೆಯು |
 ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರತರುವನು |
 ಹರಿವುದಕ್ಕೆ ಮೃಗಜಲವು ತಿಂಗಳಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ||

ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರವೃಕ್ಷದ |
 ಮೆರೆವ ಬೇರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಲಿ |
 ಹರಿವುದೈ ದಿಶಿದಿಶಿಯಲಿವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಶಾಖೆಗಳು ||

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗವು |
 ಮೆರೆವುದೈ ಯದ್ವೈತತೇಜದಿ |
 ಹರಿದು ಬಿಡುವುದು ನೋಡು ಭವವೃಕ್ಷವನು ಸರ್ವತ್ರ || ೧೬೧ ||

ಆ ಶರದ ಋತುವಾಯು ಗಗನದಿ |
 ಜೀಸಲಾರಂಭಸಲು ದಿಶಿದಿಶಿ |
 ಲೇಸಿನಿಸಿ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವುದು ಹರಿದು ಕಡ್ಡಿ ಕಸ ||
 ನೇಸರುದಯಕೆ ಬರಲು ನೋಡಾ |
 ಕಾಶದಲಿ ಕತ್ತಲೆಯು ಹರಿವುದು |
 ನಾಶವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟವು ಬರಲು ಜಾಗತಿ || ೧೬೨ ||

**ತತಃ ಪದಂ ತತ್ಪರಿಮಾರ್ಗಿ ತವ್ಯಂ ಯಸ್ಮಿನ್ ಗತಾ ನ ನಿವರ್ತಂತಿ ಭೂಯಾಃ |
 ತಮೇವ ಚಾದ್ಯಂ ಪುರುಷಂ ಪ್ರಪದ್ಯೇ ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿಃ ಪ್ರಸೃತಾ ಪುರಾಣೇ || ೪ ||**

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ನೀನಾ |
 ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಖಡ್ಗದಿ |
 ಹರಿದು ಬಿಡು ನಿರ್ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಸೃಷ್ಟವೃಕ್ಷ || ೧೬೩ ||

ನಾನು ಯೆಂಬುವ ಪೃತ್ತಿಗಿದು ಸಂ |
 ವೂರ್ಣ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಜ್ಞಾನವಾಗದಲಾ ಯಿದೆಂಬುವ ಸರ್ವನಾಮದಲಿ ||
 ಜಾಣನಾದರು ತನ್ನ ಮೋರೆಯ |
 ತಾನೆ ದರ್ಪಣದಿಂದ ನೋಡುತ |
 ಮಾನಿಸುವನೆರಡನೆಂಬವನು ದರ್ಪಣದೊಳಿಹನೆಂದು || ೧೬೪ ||

ಈ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮದಲಿ ನೆನಸದೆ |
 ದ್ವೈತವನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
 ಯಾತುಮನ ನಿಜರೂಪ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವುದೈ ನೋವೆ ||
 ಭೂತಳದಿ ಬಾಂವಿಯನು ತೋಡದೆ |
 ಯಾತನದಿ ಝರೆ ತುಂಬುಹುದಲಾ |
 ಯಿತೆರದಲಿಹುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ತನ್ನೊಳಗೆ || ೧೬೫ ||

ಕೆರೆಯು ಬತ್ತಿರಲದರೊಳಗೆ ಬಿ |
 ದ್ವಿರುವ ನಿಜಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬಿಂಬದಿ |
 ಬರುತಲೈಕೈವ ಪಡೆವುದೆಲ್ಲವ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಘಟ ಮೊಡೆಯಲಾಕ್ಷಣ |
 ಮೆರೆವ ಘಟದಾಕಾಶ ಮೊಳಗಿಂ |
 ಹೊರಗೆ ಬಂದೈಕೈದಲಿ ಮಹದಾಕಾಶವಾಗುವುದು || ೧೬೬ ||

ಊರಿವ ಬಿಂಕಿಯು ನೊಂದಲಾಕ್ಷಣ |
 ಬರುವುದೈಕೈವು ತನ್ನ ರೂಪದಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಸ್ವಾತ್ಮನ ನೋಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ||
 ನರನೆ ಬಿಹೆಯೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತದ |
 ಸರಸತೆಯು ತಾಂ ನೋಡಿದಂತೆಯೆ |
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಕಣ್ಣು ನಿಜಕರೆಗುಡ್ಡಿ ನೋವಂತೆ || ೧೬೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಪ್ರಭೆಯು ಪ್ರಭೆಯಲಿ |
 ಬರುವುದೆಲ್ಲವ ಯೇಕತನದಲಿ |
 ಬರುವುದೈ ಯಾಕಾಶವಾಕಾಶದಲಿ ತಾನೈಕೈ ||
 ಇರುವುದೊನ್ನೆ ಭೇದ ನೀರದು |
 ಬರುತ ನೀರೊಳು ತುಂಬುವುದಲಾ |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ನೋವುದು ನಿಜಸ್ವರೂಪವನು || ೧೬೮ ||

ದ್ರಷ್ಟೃದೃಶ್ಯವಿದಿಂಬ ಭೇದವ |
 ಸುಟ್ಟು ತಾನರಿತಿರುವೆನೆಂಬೀ |
 ದುಷ್ಟ ಭಾವನೆ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಾತ್ಮನ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಬೇಕು ||
 ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲೇ ತೆರದ ಜ್ಞಾನವ |
 ಕಷ್ಟವಾಗಿಹುದಲ್ಲವೇ ನೀ |
 ನಿಷ್ಪನ್ನರಿತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದಾಯ್ತೆಸುತ ನಂಬು || ೧೬೯ ||

ಇರುವನೀತನೆ ಯಾದ್ಯಪ್ಪರೂಪನು |
 ಮೆರೆವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪರಿಪರಿ |
 ತೆರದ ದೀರ್ಘೋದ್ಯೋಗದಲಿ ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಳಿಸುತ ||
 ಬರಿದೆ ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪವ |
 ನಿರದೆ ಕೊಡುತಲಿ ಬರಳುತಿಕ್ಕಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಕಲಪರಿಶ್ರಮಪರಿಗೇನೆಂಬೆ || ೧೭೦ ||

ದೊರೆಯಬೇಕೇ ಸ್ವಾತ್ಮನನುಭವ |
 ಭರದೊಳೆಂದಾ ಸ್ವರ್ಗ ಸಂಸೃತಿ |
 ತೊರೆದು ಯೋಗಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸವನು ಮಾಡುತಲಿ ||
 ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಒರದೆ |
 ನಿರುತವಿದಿ ಭೋಗಿಸುವೆನೆಂಬೀ |
 ತೆರದ ನಿಶ್ಚಯ ಧರಿಸಿ ಸಂತತ ಸಾಧಿಸುವರಿದನು || ೧೭೧ ||

ಕರದ ಮೇಲಾ ಕರಹೊಡೆದು ನೆರೆ |
 ಮೆರೆವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಮಲ್ಲನ |
 ತೆರದಿ ಭುಜವಪ್ಪಳಿಸಿ ನಿಜವೈರಾಗ್ಯ ಬಲದಿಂದ ||
 ಉರುಳಿಸುತ ಸಂಸಾರ ನೆಲದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಕರ್ವಗಳ ಯೋಗದಿ |
 ಬರುವ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪದವ ತಾವ್ ದಾಟುವರು ಯೋಗಿಗಳು || ೧೭೨ ||

ಪರಿಯಲೀ ವೈರಾಗ್ಯ ತಮ್ಮೊಳ |
 ಗಿರುವುದಧವಾ ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣತೆ |
 ಯಿರುವುದೆಂಬಭಿಮಾನ ಮನದೊಳಗಿರುವುದೈ ಸಹಜ ||

ತೊರೆದು ಕೇಳಿಮಾನನೀಪರಿ |
 ಬರುವರೆನ್ನ ಸ್ಥಾನ ಮೂಲ |
 ಕೈರುವುದದುವೇ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ || ೧೭೩ ||

ಹೊರಟೆರುವುದಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವದ |
 ಮೆರೆವ ವಿಸ್ತಾರದ ಪರಂಪರೆ |
 ಯಿರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಲೌಕಿಕದಿ ||
 ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾತು ಮಿಥ್ಯವು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಪುರುಷರ |
 ಮೆರೆವುದಾಶಾವಲ್ಲಿ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಮಾತಿದುವೆ || ೧೭೪ ||

ಅರಿಯಕ್ಕೆ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪವ |
 ನಿರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಮೂಲವು |
 ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ವಿಶ್ವಜ್ಞಾನ ತಿರಿದಾಗಿ ||
 ನರನೆ ಯೂ ಯಜ್ಞಾನದಿಂದಲೆ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಲತ್ರಯದೊಳಾ |
 ದರು ಕಣಾ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದ ಭೇದ ನೀ ನಾನು || ೧೭೫ ||

ಮೆರೆದಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ತಿವಿರವು |
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ವಿಶ್ವಕಿಂತಲು |
 ಮೆರೆದಿರುವುದಾದಿಯಲಿ ಕೇಳೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವದು ||
 ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತವನು ಪರಿ |
 ಹರಿಪ ಪರಿಯುಟ್ಟೈ ನಿನಗೆ ನಾ |
 ನರುಹವೆನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಕುರುಹ ಕೇಳುವುದು || ೧೭೬ ||

ದೊರೆಯಲಾಪರಿ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು |
 ತಿರಿಗಿ ಬರುವುದಶಕ್ಯವದರಿ |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲವ ಪ್ರಳಯದಲಿ ಜಲಮಯವೆ ವಿಶ್ವವಿದು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ಜ್ಞಾನಯೋಗದಿ |
 ನರಿಯುವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ |
 ಭರಿತವಿದು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ವಿಶ್ವ ಸರ್ವತ್ರ || ೧೭೭ ||

ನಿರ್ವಾಣಮೋಹಾ ಜಿತಸಂಗದೋಷಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮನಿತ್ಯಾ ವಿನಿವೃತ್ತಕಾವಾಃ |

ದ್ವಂದ್ವೈರ್ವಿಮುಕ್ತಾಃ ಸುಖದಾಃಖಸುಚ್ಛೈರ್ಗಚ್ಯಂತ್ಯಮೂಢಾಃ ಪದಮವ್ಯಯಂ ತತ್ || ೫ ||

ವರುಷ ಯುತು ಮುಗಿದಾಗ ಮೇಳುಗ |
 ಳರದೆ ನಭದಿಂದಡಗಿ ಫೋಪ್ಪವು |
 ಪುರುಷನಾಪರಿ ತೊರೆವನಭಿಮಾನವನು ಮೋಹವನು ||

ನರನ ವಿಧನನ ನಿಷ್ಕೂರನ ಬಿ |
 ಟ್ಪಿರುವರೀಭೂತಕದೊಳಾಪ್ಪರು |
 ತೊರೆವನಾ ತೆರದಲಿ ವಿಕಾರಂಗಳನು ಕೌಂತೀಯು || ೧೭೮ ||

ಬಾಳಿಗಡ ಗೊನೆ ಕೊಟ್ಟನಂತರ |
 ಬೀಳುವುದು ಧರಣಿಯಲನಂತರ |
 ಬಾಳುವುದೆ ಯಾತೆರದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಲು ||
 ಹಾಳು ಬೀಳುವವೆಲ್ಲ ಕ್ರಿಯೆಗಳು |
 ಜ್ಞಾಲೆ ಹತ್ತಿದ ಗಿಡದಿ ಪಶ್ಚಿಯು |
 ಬಾಳವೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಗಿಡವನು ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗುವುದು
 || ೧೨೯ ||

ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬುವ |
 ಮಾತನೆಲ್ಲವ ತೊರೆದರವರಿಗೆ |
 ಪಾತಕಗಳೆಂಬುವ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಬಿಳಿಯುವುದು ದ್ವೈತದಲಿ ||
 ದ್ವೈತವನೆ ಸುಟ್ಟರಲು ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳು |
 ಪಾತಕಗಳೆಳುವವೆ ಪಾರ್ಥನ |
 ರಾತ್ರಿಯುಳುವುದೆ ಸೂರ್ಯನುದಯಾಚಲದಿ ರಾಜಿಸಲು
 || ೧೩೦ ||

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಲಾಭವು |
 ಹರಣವಹುವಜ್ಞಾನಸಹಿತಲೆ |
 ಮೆರೆವ ದೇಹದ ವಾಸನೆಯಹಂಕಾರವಭಿಮಾನ ||
 ನರನಿಗಾಯುದಾರ್ಥಯ ತೀರಲು |
 ತೊರೆವನ್ನೆ ಬೇವಾತ್ಮ ದೇಹವ |
 ಪರಿಯಲಾ ಮೋಹವನು ಹಾಕುವ ದ್ವೈತ ತೊರೆಯುವುದು
 || ೧೩೧ ||

ಸ್ವಶಕ್ತಿ ದುರ್ಲಭವು ಲೋಹವು |
 ತರಣಿಗೈ ದುರ್ಮಿಳವು ಕತ್ತಲೆ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ದ್ವೈತಬುದ್ಧಿಯು ದುರ್ಲಭವು ಪಾರ್ಥ ||
 ನರನೆ ನೋಡಭಿಮಾನ ಧರಿಸಿದ |
 ನರಗೆರಡು ಸುಖ ದುಃಖ ಬಂಧನ |
 ಬರುವವೈ ಬಂಧನಗಳೆಲ್ಲಂ ತೊರೆದರಭಿಮಾನ || ೧೩೨ ||

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಿಹ |
 ದೊರೆದ ರಾಜ್ಯವು ಕರಗಿ ಪೋಪುದು |
 ಹರುಷತೋಕವ ಕೊಡುವುದೇ ಮಾನವಗೆ ಜಾಗೃತಗೆ ||
 ಗರುಡನೆದುರಿಲಿ ಸರ್ಪ ಬರುವುದೆ |
 ಬರುವವೇನಾ ದುಃಖಸುಖಗಳು |
 ಬರುವುದೆಂತಾ ಪಾಪಪುಣ್ಯವು ದ್ವೈತಹೀನನಿಗೆ || ೧೩೩ ||

ಧರೆಯೊಳರವಿಹ ರಾಜಹಂಸವು |
 ತೊರೆದಸಜ್ಜಲವನ್ನ ಮುಂದಿಹ |
 ಮೆರೆವ ಸತತೀರವನೆ ಗ್ರಹಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ತರಣಿಯೇ ಮಳೆ ಸುರಿವನಲ್ಲವೆ |
 ಮರಳಿಯದನೇ ತಾನು ಶೋಷಿಸಿ |
 ಕಿರಣದಿಂದಲೆ ಜಲವ ಕೊಡುವನು ತರಣಿ ಕೌಂತೀಯ || ೧೩೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕೆ |
 ಬರಲು ಭ್ರಾಂತಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ- |
 ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯ ಭರದೆ ನೋಡದನೆ ||
 ತಿರಿಗಿ ತನ್ನೊಳಗೈಕೈ ಮಾಡುವ |
 ನರನಲಾ ಸುಜ್ಞಾನಮೂರುತಿ |
 ಶರಧಿ ಸೇರಲು ಭೇದ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ಮೇಣಿಹುದೆ || ೧೩೫ ||

ನರನೆ ಗಗನವು ವ್ಯಾಪ್ತವೆಲ್ಲವು |
 ಮೆರೆವುದೊಂದೊಂದಿರಗಲ್ಲವೆ |
 ಹೊರಡ ಬೇಕೇ ಗಗನ ಪಯಣವ ಮಾಡುವರೆ ಪಾರ್ಥ ||
 ಬರಲು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಜ್ಞಾನವು |
 ಬರುವುದೆಂತೆ ದ್ವೈತವವನಿಗೆ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನಾನೀನವನು ಮನದೊಳಗೆ || ೧೩೬ ||

ಮನದೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನದುದಯವು |
 ಮಿನುಗಿದರೆ ಬರುವುದೆ ವಿಕಾರವು |
 ಜನಿಸುವುದೆ ಯದ್ವೈತಮೂಲಕ ದುರ್ವಿಕಾರವದು ||
 ಎನಿತು ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಲೇನದು |
 ಜನಿಸುವುದೆ ಬಿಂಕಿಯಲಿ ತದ್ವತ್ |
 ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಕಾರವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು || ೧೩೭ ||

ತ್ತೀರಸಾಗರಮಂಥನಕ್ರಿಯೆ |
 ತೀರಿದಾಕ್ಷಣ ಮಂದರಾಚಲ |
 ಹಾರಿಹೋಗಲು ಶರಧಿಗಾಕ್ಷಣ ಬಂತು ಶಾಂತಿಯಲಾ ||
 ಧಾರಣಿಯಲಿ ತೆರದಿ ನರನಿಗೆ |
 ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು |
 ಹಾರಿ ಹೋಗುವುವಷ್ಟು ಸದಸದ್ವಾಸನೆಗಳೆಲ್ಲ || ೧೩೮ ||

ಶಶಿಯು ಪೂರ್ಣಮೆದಿನದಲಾ ಮೋ- |
 ಡಶಕಲಾಸಂಯುಕ್ತ ನಿರುತಿರೆ |
 ಯೆಸೆವನ್ನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕುಂದಿಹುದೇನು ರೂಪದಲಿ ||
 ವಸುತಿಯಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
 ಯೆಸೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದ- |
 ಳ್ಲುಸುರಲೇನವನಿಗೈ ವಾಸನೆಯುಳುವುದೇ ಪಾರ್ಥ || ೧೩೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ ।
 ಸ್ತೂಸಲೆಂತೀ ಮಾತುಗಳ ನೀ ।
 ಪರಿಕಿಸೈ ಪರಮಾಣು ತಾಳುದ್ದೆ ಗಾಳಿಯೆದುರಿನಲಿ ॥
 ಪರಿಯಲೇ ವಿಷಯಗಳ ವಾಸನೆ ।
 ಸರಿಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೊಡುರಿನ- ।
 ಲುರಿವ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ಸುಡುವುದೈ ವಾಸನೆಯನೆಲ್ಲ
 ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ವಿಷಯದ ।
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆಹ ।
 ಪುರುಷ ಸ್ವಾತ್ಮನೊಳೈಕ್ಕು ಪಡೆಯುವ ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನದೊಲು ॥

ಅರಿಯಲಾ ಪದಕಿಲ್ಲ ನಾಶವು ।
 ನಿರುತ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವು ।
 ಮೆರೆವುದದು ಶಾಸ್ತ್ರತನದೈಕೈವ ಮೇಣದಜ್ಞೇಯ ॥ ೧೯೧ ॥
 ಇರುವುದದಕ್ಕೆ ರೂಪವೀಪರಿ ।
 ಯಿರದದಕ್ಕೇ ಪರಿಯ ರೂಪವು ।
 ಅರಿಯುಯೈ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಮಾನವರು ಶ್ರುತಿತತಿಯು ॥
 ಪರಿಪರಿಯಲೊದರುತಲಿ ಬಹು ಏ- ।
 ಸ್ತೂರಿಸಿ ಸೋತುದು ನೇತಿ ಯೆಂದು- ।
 ತ್ತರವನಿತ್ತುದು ನೋಡು ಪದವದು ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವಲಾ ॥ ೧೯೨ ॥

**ನ ತದ್ವಾಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ ನ ಶಶಾಂಕೋ ನ ಪಾವಕಃ ।
 ಯದ್ಗತ್ವಾ ನ ನಿವರ್ತಂತೇ ತದ್ಧಾನು ಸರಮಂ ಮಮ ॥ ೬ ॥**

ಉರಿವ ಬೆಂಕಿಯು ಬೆಳಕಿನಿ ಹಿಮ- ।
 ಕರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯೆಂದಲಥವಾ ।
 ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ಬೆಳಗಿಸುವ ನೇಸರಿನ ಬೆಳಕಿನಲಿ ॥
 ಬರುವುದೈ ದೋಚರಕೆ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
 ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿದಿಬ್ಬವೀಪರಿ ।
 ಯಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದಿಲ್ಲವಜ್ಞಾನದಲಿ ತೋರುವುದು ॥ ೧೯೩ ॥

ಅರಿಯಲಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ ।
 ಬರುವುದಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ವತೆ ।
 ಬರಿದೆ ನೋಡಿದು ವಿಶ್ವವೆಂಬುದು ಮಿಥ್ಯವಾಭಾಸ ॥
 ಬರಲು ಲಯು ಸಿಂಪಿಯು ಸ್ವರೂಪಕೆ- ।
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲವೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಾಪರಿ ।
 ಹರಿಯೆ ಹಗ್ಗದ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಷಣ ಬಕ್ಕು ಸರ್ಪತ್ವ ॥ ೧೯೪ ॥

ತರಣಿತತಿಗಳ ಪ್ರವರತೇಜವು ।
 ಬರುವುದೀರೂಪದಲಿ ಬೆಳಕಿಗೆ ।
 ಯಿರುವುದತಿ ತೇಜಸ್ವಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತವೀರೂಪ ॥
 ತರಣಿತತಿಗಳ ರೂಪಕೆದರಿಂ ।
 ಬರುವುದೈ ಬಹುತೇಜ ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಸರ್ವತೇಜಸ್ವಿ ಪ್ರಕಾಶದವು ॥ ೧೯೫ ॥

ತರಣಿಯುಪೊದ ಮೇಲೆ ಗಗನದ ।
 ಲಿರುವ ಹಿಮಕರ ತಾರೆಗಳು ತಾ- ।
 ವಿರಹೆ ನಿವ್ವೇಜಗಳು ರಂಜಿವುವಲ್ಲಶೇ ಪಾರ್ಥ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ।
 ಕುರೆವುದೈ ನಿವ್ವೇಜವೆಲ್ಲವು ।
 ತರಣಿತತಿಯೆಗಳು ನಿವ್ವೇಜಗಳು ಬ್ರಹ್ಮದಲಿ ॥ ೧೯೬ ॥
 ಬರಲು ಬಾಗ್ಯುತಿ ಸ್ವಸ್ವದೊಳಗಿನ ।
 ಪರಿಯು ಲಯವಾಗುವುದು ನಿಜವೈ ।
 ಬರಲು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲ ಮೃಗಜಲ ಲುಪ್ತವಾಗುವುದು ॥
 ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಪರಿ ।
 ಬರುವುದನ್ಯಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಲಯು ।
 ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
 ॥ ೧೯೭ ॥

ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
 ಶರಣಿಯಲಿ ಬಂದಿರುವ ನದಿಗಳು ।
 ಮರಳಿ ಹರುವೆವೆ ಗಿರಿಯು ಕಡೆಗಾತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಕರಿಯು ಲವಣದಿ ವಿರಚಿಸುತಲದ ।
 ತರಣಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿಸಲು ಮೇಣದು ।
 ಕರಗದಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದೆ ಮರಳಿ ಕೌಂತೇಯ ॥ ೧೯೮ ॥

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಾಕಾಶಕೇರಿದ ।
 ಜ್ಞಾತೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೆ ಭೂಮಿಗೆ ।
 ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ ತಪ್ಪಲೋಹದಿ ನೀರು ಮರಳುವುದೆ ॥
 ತಾಳುತೆನ್ನೊಳಗೆಕ್ಕು ಜ್ಞಾನ ವಿ- ।
 ಶಾಲರೂಪದಿ ಮುಕ್ತರವ್ವರು ।
 ತಾಳಲಾರರು ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಮುಕ್ತಿಯಾತನೆಯ ॥ ೧೯೯ ॥

ಆರುಹುತೀಪರಿ ಬಾಣನರಾಯನು ।
ಹರುಷದಿಂದರುಹಿದನು ಮುಂದು- ।
ಕೈರುವ ಶ್ಲೋಕಕೆ ಸರಸ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನೆಯ ತೆರನಾಗಿ ॥
ಹರಿಯು ಭಾಷಣವೆಲ್ಲ ಕೇಳತ ।
ನರನು ಬುದ್ಧಿಸ್ವರೂಪ ಪೃಥ್ವಿಯು ।
ದೊರೆಯು ವಿನಯದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಕೃಷ್ಣರಾಯನಲಿ
॥ ೨೦೦ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದವು ।
ಭರದೋಕಾಯಿತು ಯೆನ್ನೊಳಿಂದಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದೊಂದು ವಿನಂತಿ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ತಾಳಲೈಕೃಪ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರದಲಿ ಬಾರರು ।
ಅರುಹಿದೀಪರಿಯಲ್ಲವೇ ನೀನೀಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೧ ॥

ನಂದಕಂದಮುಕುಂದ ನಿನ್ನೊಳು ।
ಬಂದು ಸೇರುವ ತನಕ ನಿನ್ನಯ ।
ಚಂದರೂಪದ ತೆರದೊಳಿರುವರೊ ಭನ್ನರಿಹರೇನು ॥
ಹಿಂದಿನಿಂದಲನಾದಿ ಸಿದ್ಧತೆ- ।
ಯಿಂದ ಭನ್ನ ಸ್ವರೂಪರಿದ್ದರೆ ।
ಹಿಂದೆ ಬಾರರು ಯೆಂಬುದೀ ನುಡಿ ಸತಿ ಯೆನಿಸುವುದಲಾ
॥ ೨೦೨ ॥

ಸರಸಿಜದ ಮಕರಂದ ಸೇವಿಸು- ।
ವರೆ ನಡೆದ ಭ್ರಮರಗಳು ತಾವೇ ।
ಸರಸಿಜಗಾಗುವುದು ಸಂಭವನೀಯವೇ ಕೃಷ್ಣ ॥
ಶರಗಣಾಪರಿ ಲಕ್ಷ್ಯ ಭೇದಿಸಿ ।
ತಿರಿಗಿ ನೆಲಕುರುಳುವವು ನೋಡಲು ।
ಬರುವುದೇ ಕೇಳೈಕೃ ಶರಲಕ್ಷ್ಯದಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ॥ ೨೦೩ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನೊಳಗೈಕೃ ಹೊಂದಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಸರಿ ಯೆನುತ ನಂಬದರೆ ಶೋಭಿಸಲಾರದೀ ಮಾತು ॥
ಹರಿಯೆ ನೀನವರೇಕರೂಪರು ।
ಪರಿಯಿದಾದರೆ ಹೇಳು ನನಗಿದು ।
ಹರಿಯೆ ಯಾರೊಳು ಯಾರು ಸೇರುವುದೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿ
॥ ೨೦೪ ॥

ಶಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರದೊಳೈಕೃ ಪಡೆವುದೆ ।
ಸತ್ಯವಾದರೆ ತ್ವತ್ಸ್ವರೂಪರು ।
ಮತ್ತೆ ಯವರಿಗೆ ಬಹುವೆ ಹೇಳು ವಿಯೋಗ ಸಂಯೋಗ ॥

ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಶರೀರಕವಯವ- ।
ಕೆತ್ತಣೆಂದ ವಿಯೋಗವಪ್ಪುದು ।
ಯೆತ್ತಣೆಂ ಸಂಯೋಗವಪ್ಪುದಭಿನ್ನರೂಪದಲಿ ॥ ೨೦೫ ॥

ಇರಲು ಕೇಳತ ತೆರದಿ ಭಿನ್ನತೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯೆಂಬ ಮಾತಿದು ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸತ್ಯ ವಂಚಿಪುದೇಕೆ ನೀನೆನ್ನ ॥
ಹರಿಯೆ ನಿನಗೀ ತೆರದಿ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಮುಖಗಳದರಿಂ ।
ತಿರಿಗಿ ಬಾರರು ಯಾರು ಹೇಳೆನಗದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ॥ ೨೦೬ ॥

ನರನ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತೀ ಪರಿ ।
ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ಶ್ರೀಹರಿ- ।
ಯರಿತನೈ ನಾ ಪೇಳುದೆಲ್ಲದರರವಿನವನಿಗಾಯ್ತು ॥
ಹರಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞರ ಶಿರೋಮಣಿ- ।
ಯರಿತನೈ ಪಾರ್ಥನ ಮನದೋಳಿಹ ।
ಪರಿಯನೈ ಮೇಣುಕ್ತರವ ತಾನಿತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥ ೨೦೭ ॥

ನರನ ಕೇಳೈ ಯೆನ್ನ ಸೇರಲು ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಾರರು ।
ಯಿರುವರನ್ನಿಂ ಭನ್ನರೋ ಮೇಣುಲ್ಲವೇ ಯೆಂಬ ॥
ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ।
ವೊರುವೆ ನಿನಗುಕ್ತರವನಿದನಾ- ।
ನಿರುವರೀರ್ವಿಧಾರಾಗಿ ಭಿನ್ನರಭಿನ್ನರವರೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೮ ॥

ಪರಿಕಿಸಲು ಸುವಿಚಾರ ದೃಷ್ಟಿಯೊ- ।
ಳಿರುವುದೈಕೃವು ಯೆನ್ನೊಳವರೊಳು ।
ಬರೆದೆ ಮೇಲಿಂ ಮೇಲೆ ನೋಡಲು ಭಿನ್ನರೆನಿಸುವರು ॥
ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯು ಪ್ರವಾಹದಿ ।
ತೆರೆಗಳೇಳುವವು ಭಿನ್ನ ತೋರುವು- ।
ವಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಶರಧಿಯ ನೀರೆ ತೆರೆಗಳಲಿ ॥ ೨೦೯ ॥

ಚಿನ್ನದಿಂದಾಭರಣ ಮಾಡಲು ।
ಭಿನ್ನವೆಂತೆ ತೋರ್ಪುವವುಗಳು ।
ಚಿನ್ನವಲ್ಲವೆ ಯೆಲ್ಲ ಸುವಿಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ॥
ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದಿ ನೋಡಲೆನ್ನನು ।
ಭಿನ್ನತೆಯ ಕಾಣರು ಕಾಣಾ ಆ- ।
ಜಾನದಿಂ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಭಿನ್ನತೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು ॥ ೨೧೦ ॥

ವಾಸ್ತವಿಕ ಸುವಿಚಾರದೃಷ್ಟಿಯು |
ನಿತ್ತು ಯೆನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು |
ತ್ವತ್ತಿಯಾಗುವುದೇನು ಭಿನ್ನಾ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯದು ||
ಎತ್ತಣಿಂದೀ ಪರಿಯು ದ್ವೈತೋ |
ತ್ವತ್ತಿ ಯೆನ್ನೊಳಗಾಗುವುದೋ ಕೇಳ |
ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಕಾಶದಲಿ ಸರ್ವತ್ರ ಸೂರಿಯನು || ೨೧೧ ||

ಪಸರಿಸುವನವನೆಂತು ಬಿಂಬವು |
ನೆಸೆವುದೆಂತೈ ಕಿರಣ ಸುತ್ತಲು |
ಪಸರಿಸಲು ಕಲ್ಪಾಂತಕಾಲದ ಜಲವು ಭೂಮಿಯುಲಿ ||
ಉಸರಲೇನದ ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆ ಕೆರೆ |
ವಿಸ್ತಮ ಸಮವೆಂದೆನಿಸು ಭೇದವು |
ವಸುಮತಿಯೊಳೇನಿಹುದು ಹೇಳೈ ಯೆನಗೆ ಕೌಂತೇಯು
|| ೨೧೨ ||

ಇರುವೆ ನಾನೇಕಸ್ವರೂಪನು |
ನರನೆ ನಾನಿಹೆ ನಿರ್ವಿಕಾರನು |
ಬರುವುದೆಂತೈ ಭೇದಭಿನ್ನಾಂತಗಳು ಯೆನ್ನೊಳಗೆ ||
ಬರುವುದೆಂತೈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಇರುವೆ ಭಿನ್ನನೊ ಅಲ್ಲನೆಂಬುದು |
ಯಿರುವುದೈ ಬೇವಾತ್ಮರೆನ್ನೊಳಭಿನ್ನತನದಿದು || ೨೧೩ ||

ಭಿನ್ನ ತೋರುವ ಕಾರಣವನಾ- |
ನಿನ್ನ ಪೇಳುವೆ ನೀರು ಸರಳವು |
ಮುನ್ನ ಕೇಳೋಘದ ಪ್ರಕಾರದಿ ವಕ್ರತೋರುವುದು ||
ಮುನ್ನ ನೀರಲಿ ಬಿಂಬ ಬೀಳಲು |
ಭಿನ್ನತೆಯು ತೋರುವುದು ಸೂರ್ಯಗೆ |
ಕಣ್ಣುಗೋಚರ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳು ಬೇರೊಹುವು || ೨೧೪ ||

ಮೆರೆವ ಗಗನವು ವರ್ತುಲವೊ ಮೇ- |
ಣಿರುವುದೋ ಚತುರಸ್ರವೆಂಬೀ |
ಪರಿಯು ಪರಿಕಿರಬಹುದೆ ಯುಹುದೇನ ಗಗನಕಾಕಾರ ||
ಪರಿಯಿದಾದರು ಘಟಮಠದಿ ಬಂ- |
ದಿರುವುದೈ ಯಾಕಾರವೀ ಪರಿ |
ಯಿರುವುದೈ ಪರಿಸರಿಯುಸಾಧಿಯು ಫಲವಲಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೧೫ ||

ನರಗೆ ನಿರ್ಮೋಪಾಧಿಯೆಂದಲಿ |
ಬರಲು ಸ್ವಸ್ಥದಿ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯು |
ಮೆರೆವನೊರ್ವನೆ ಯವನು ಪ್ರಜೆ ರಾಜ್ಯಾದಿ ಪರಿಪಾರ ||
ಧರೆಯೊಳುತ್ತಮು ಚಿನ್ನ ಕೇಳಿತು |
ವಿರವ ಚಿನ್ನದೊಳೈಕ್ಕು ಹೊಂದಲು |
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೇಳುತನವಾ ಶುದ್ಧರೂಪದಲಿ || ೨೧೬ ||

ನರನೆ ಮಾಯೆಯು ಸುತ್ತಲೆನ್ನನು |
ಬರುವುದೆನ್ನಯು ಶುದ್ಧ ರೂಪಕೆ |
ಕಿರಿತನವು ಮೇಣಾಗ ಹುಟ್ಟುವುದೆನ್ನೊಳಗೆ ಭೇದ ||
ಬರುವುದಾ ಮಾಯೆಯು ವಶದಲಾ- |
ಪರಿಯು ಭೇದವು ಬೇವನೇಶ್ವರ- |
ನೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆಂದು ತೋರ್ಪುವು ಮಾಯೆಯಾಟವಿದು || ೨೧೭ ||

ಸುತ್ತಮುಕ್ತ ಬ್ಲಾನತಿವಿರವು |
ವಿಸ್ತರಿಸಲೀ ಪರಿಯು ಭೇದೋ- |
ತ್ವತ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮಾಯಾವಿಕಲ್ಪವಿದು ||
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ದೇಹ ನಾನೇ |
ಸತ್ಯವೆಂಬ ವಿಚಾರ ಹುಟ್ಟಿತು |
ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಯೆಯು ಬಲಿಯೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು ಮರುಳನಲಾ || ೨೧೮ ||

ವಾಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಲೋಕೇ ಜೀವಭೂತಃ ಸನಾತನಃ |

ಮನಃ ಸಷ್ಠಾನೀಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಾನಿ ಕರ್ಷತಿ || ೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳತೆರದಿ ದೇಹದೋ- |
ಳಿರುವ ಪನಾತುಮನ ರಾವಿನ- |
ಲಿರುವನಾತ್ಮನು ನೋಡು ದೇಹದಿ ಸಹಿತ ಕೌಂತೇಯು ||
ಬರುವುದೀಪರಿ ಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ |
ಮೆರೆವ ಜೀವ ಮವಾಂಶವೆಂಬೀ |
ಪರಿಯು ಮನದಲಿ ಭಾವವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ || ೨೧೯ ||

ಶರಧಿಯಲಿ ಗಾಳಿಯು ಪ್ರವಾಹದಿ |
ತೆರೆಗಳೆಳ್ಳುವು ಗಣನೆಯಲ್ಲದೆ |
ಶರಧಿಯಂಶವೆನುತ್ತ ತೋರ್ಪುವು ವಿಹಿತವೈ ಪಾರ್ಥ ||
ನರನೆ ಕೇಳತೆರದಿ ದೇಹದಿ |
ಬರಲಹಂಕಾರಪ್ರವೃತ್ತಿಯು |
ಮೆರೆವ ಜಡದೇಹದಲಿ ಚಾಲಕ ಬೇವರೂಪದಲಿ || ೨೨೦ ||

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
 ಮೆರೆಸುವೆನು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವ ।
 ಕರೆವರಿದನೇ ಬೇವಲೋಕದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಶ್ಚೆಯಲಿ ॥
 ಮರಣ ಜನ್ಮಗಳೆರಡು ನಿಜವೆಂ ।
 ದರಿವ ಲೋಕಕೆ ಬೇವಲೋಕವು ।
 ಯಿರುವುದೈ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ಹೆಸರಿನಲಿ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨೧ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಶಶಿ ।
 ಬೇರೆ ಯಿದ್ದರದೇನು ಮೇಣವ ।
 ನೀರಿನಲ್ಲಿಹನೆಂದು ನರಗಾಭಾಸವಾಗುವುದು ॥
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ।
 ತೋರುತಿಹುದಾಭಾಸವೀಪರಿ ।
 ಬೇರೆ ನಾನಿಹನಾದೋ ದೇಹದಲಿ ತೋರುವೆನು ॥ ೨೨೨ ॥

ನರನೆ ಸ್ವಟಿಕವ ಕುಂಕುಮದ ಮೇ ।
 ಲಿರಿಸಲದು ಕೆಂಪಾಗಿ ತೋರುವು- ।
 ದಿರುವುದೇನಾ ಸ್ವಟಿಕಮಣಿ ಕೆಂಪಾಗಿ ಕೌಂತೀಯು ॥
 ಮುರಿಯದೆನ್ನಾ ದ್ಯ ಸ್ವರೂಪವು ।
 ಯಿರುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ನಾನು ನೋಡಲು ।
 ಹೊರಿಸುವರು ಕರ್ತೃತ್ವಭೋಕ್ತೃತ್ವಗಳ ಮೇಲೆನ್ನೆ ॥ ೨೨೩ ॥

ಬರುವುದೀಪರಿ ಭ್ರಾಂತಿಯವರಿಂ ।
 ಗರಿಯಲಾ ನಿಜತತ್ತ್ವ ವಾರ್ಥನೆ ।
 ಮೆರೆವ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳ್ಳೆಕ್ಕ ತಾಳುವನು ॥
 ಬರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊ ।
 ಳಿರುವ ಸಕಲೋಪಾಧಿಯಾತ್ಮಗೆ ।
 ಮೆರೆವನಾ ಕಾರಣದಿ ಬದ್ಧನು ಪ್ರಕೃತಿಧರ್ಮದಲಿ ॥ ೨೨೪ ॥

ಹರನೆ ಕೇಳ್ ತದನಂತರದ ಪರಿ ।
 ಯಿರುವ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯವು ಮನವೈ ।
 ಮೆರೆವು ವೆನ್ನ ವೆನುತ್ತ ವ್ಯವಹಾರವನು ನಡೆಸುವನು ॥

ಶರೀರಂ ಯದವಾಪ್ನೋತಿ ಯಚ್ಚಾಪ್ಯುತ್ಯಾತ್ರಮತೀಶ್ವರಃ ।
 ಗೃಹೀತೈತಾನಿ ಸಂಯಾತಿ ವಾಯುರ್ಗಂಧಾನಿವಾಶಯಾತ್ ॥ ೮ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ್ಳೆ ಜೀವ ದೇಹದಿ ।
 ಬರುತ ಮಾಡೆ ಪ್ರವೇಶ ತತ್ಕಾರಣ ।
 ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಜೀವನ ಕರ್ತೃಭೋಕ್ತೃತ್ವ ॥

ಬರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯದರಲಿ ।
 ಮೆರೆಸುವನು ಸಂಸಾರನಾಟಕ ।
 ವರಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ತಾನಿಹನೆಂದು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ॥ ೨೨೫ ॥
 ಮರಳೆ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಮೋಹದಿಂದಾ ।
 ಪರಿಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ ।
 ತಿರುಗುವನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಕೇಳಾವರಿಯಲಿಡು ವಾರ್ಥ ॥
 ಬರಲು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ವಿಸ್ತೃತಿ- ।
 ಮೆರೆವ ಸ್ವಾತ್ಮನು ಪ್ರಕೃತಿಯೆಂದೇ ।
 ಯಿರಿತು ಪ್ರಕೃತಿಯ ತೆರದಿ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವನು ॥ ೨೨೬ ॥

ಏರಿ ಮನವೆಂಬೀ ರಥದಲಾ ।
 ಚಾರು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ ।
 ಸೇರುವನು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವನು ಶಬ್ದವನದೊಳಗೆ ॥
 ಏರಿಸುತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಲಗಾಮವ ।
 ಚಾರುತ್ವಗ್ಧ್ವಾರದಲಿ ಹೊರಡುತ ।
 ಘೋರತರ ಸ್ವರ್ತಸ್ವರೂಪದ ವನವ ಸೇರುವನು ॥ ೨೨೭ ॥

ಮರಳೆ ನೇತ್ರದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
 ಹೊರವಡುತ ರೂಪಸ್ವರೂಪದ ।
 ಗಿರಿಯನೇರುತ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವನು ॥
 ನರನೆ ರಸನಾದ್ವಾರದಿಂದಲಿ- ।
 ಹೊರವಡುತ ರಸವೆಂಬ ಗುಹೆಯಲಿ ।
 ತಿರುಗುತಿಹನವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಸ್ವೈರವರ್ತನವ ॥ ೨೨೮ ॥

ತಿರಿಗಿ ನಾನಾ ದ್ವಾರದಿಂದಲಿ ।
 ಹೊರವಡುತಲುರುಗಂಧವನದಲಿ ।
 ತಿರುಗುತಿಹನು ಮಮಾಂಶ ಜೀವನು ನೋಡು ಕೌಂತೀಯು ॥
 ಇರುವನೈ ನಾಯಕನು ದೇಹವ ।
 ನಿರದೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವ ।
 ಭರದಿ ಕೈವತ ಮಾಡಿ ವಿಷಯಂಗಳನು ಭೋಗಿಸನು ॥ ೨೨೯ ॥

ಅರಮನೆಯೊಳಿರುತಿರುವ ಪೂರುಷ- ।
 ನಿರುವನೀಶ್ವರನೆಂಬ ಭಾವನೆ ।
 ಬರುವುದೈ ಗೋಚರಕೆ ಸುನಿಲಾಸದಲಿ ಮಾನವವ ॥ ೨೩೦ ॥

ಚಾರುಣಿಯಲೀ ಬೇವ ತಾನು ಶ- |
 ರೀರವನು ಧಾರಣವ ಮಾಡಲು |
 ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಪುರುಷನ ವಿಷಯವಾ ಸನೆಯು ||
 ತೋರುವುದಹಂಕಾರವಾಸರಿ |
 ಬಾರುಬೇವಾತುಮನು ತನ್ನ ಶ- |
 ರೀರವನು ಒದಿಗಟ್ಟು ನಡೆಯಲು ಹೋರಗೆ ಕೌಂತೇಯ
 || ೨೩೧ ||

ತನ್ನ ಹತ್ತರವಿರುವ ಸಂತತ |
 ಸನ್ನ ತೇಂದ್ರಿಯತತಿಹಿತ ಸಂ- |
 ಪನ್ನ ಮನ ಹೋರಗಾಡುತಿಹುದೈ ದೇಹದಿಂ ಹೋರಟು ||
 ತನ್ನ ಮನೆಗಾಗಮಿಸಿದತಿಳಿಗೆ |
 ಯನ್ನ ಕೊಡದಪವಾನ ಮಾಡಲು |
 ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲವ ಕೊಂಡು ತಿರುಗುವನ್ನವೇನತಿಥಿ || ೨೩೨ ||

ಅಟವಿಕನಾಡಿಸುವ ಸೂತ್ರವ- |
 ಸಾಟಗಾರನು ತೆಗೆಯ ಗೊಂಬೆಗೆ |
 ಊಟ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಕೌಂತೆಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ನೋಟವನು ತೋರಿಸುವ ಸೂರ್ಯನು |
 ದಾಟಿ ಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿಗಳಿಯಲು |
 ನೋಟಕರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಕಣಾ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು || ೨೩೩ ||

ನರನೆ ಬೇವಾತುಮನು ದೇಹವ |
 ತೋರೆದು ಹೋರಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ಹ- |
 ತ್ತರವಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮನದಿ ಸಹಿತಗಳ ||
 ಹೋರಗೆ ತಾನೋಯ್ಯುವನು ನೋಡೈ |
 ಸರಸ ಪುಷ್ಪಸರಾಗ ವಾಯುವು |
 ಹರಿದು ಕೊಂಢೋಗುವ ಶೆರದಬೈ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೨೩೪ ||

ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ವರ್ಶನಂ ಚ ರಸನಂ ಘ್ರಾಣನೋವಚ |
 ಅಧಿಷ್ಠಾಯ ಮನಶ್ಚಾಯಂ ವಿಷಯಾನುಪನೇವತೇ || ೯ ||

ಮರಳೆ ಬೇವಾತುಮನು ಹೋಗುವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ರಾನಿನಲಿ ಯಿಹದಲಿ |
 ಪರದಲಾಗಲಿ ದೇಹಧರಿಸಿದ ರಾನಿನಲ್ಲಲ್ಲಿ ||
 ತಿರಿಗಿ ಮನ ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ- |
 ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸುತಲಿ ತನ್ನಯ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಮಾಯಾಟ ಮಾಳ್ವನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೨೩೫ ||

ನೊಂದು ಹೋಗಲು ದೀಪತೇಜವು |
 ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಹೋಹುದಲ್ಲವು |
 ಚಂದದಿಂದಾ ದೀಪ ಪುನರಪಿ ಹಚ್ಚಿದರೆ ನೋಡು ||
 ಹಿಂದಿರುವ ತೇಜವದು ಸಕಲವು |
 ಬಂದು ಬೆಳಗುವುದಯ್ಯ ಕುಂತೀ- |
 ನಂದನನೆ ಕೇಳೇತೆರದಿ ಬೇವಾತ್ಮ ಜನಿಸುವನು || ೨೩೬ ||

ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರದಿ ಒಲುಯ್ಯವ- |
 ಹಾರ ನಡೆಯುತಲಿಹುದು ಸಂತತ |
 ತೋರುವುದು ಗೋಚರದಿ ಮೂಢರ ಮನದಲೀ ತೆರದಿ ||
 ಸೇರುವನು ದೇಹದೊಳಗಾತ್ಮನು |
 ಧಾರುಣಿಯಲುಪಭೋಗವವನು ವಿ- |
 ಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೩೭ ||

ಆತುಮನು ದೇಹವನು ತೋರವನು |
 ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯವಿದುವನುತಲೀ- |
 ಭೂತಳದಿ ಮಾನವರು ಮೂಢರು ನಂಬುವರು ನಿಜದಿ ||
 ಈ ತೆರದಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರಿಕ್ಷಿಸೆ |
 ನೀ ತಿಳಿಯಲಾ ಜನ್ಮಮರಣವು |
 ವಾಸ್ತವಿಕ ಧರ್ಮಗಳು ಪೃಥ್ವತಿಯವಾತುಮನವಲ್ಲೆ || ೨೩೮ ||

ಉತ್ಕ್ರಮಂತಂ ಸ್ಥಿತಂ ವಾಪಿ ಭಂಜಾನಂ ವಾ ಗುಣಾನಿತ್ತಮ್ |
 ವಿನೂಥಾ ನಾನುಪಶ್ಯಂತಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾನಚಕ್ಷುಷಃ || ೧೦ ||

ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಕ್ಷೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯತ್ಮನೈವಸ್ಥಿತಮ್ |
 ಯತಂತೋಽಪ್ಯಕೃತಾತ್ಮಾನೋ ನೈನಂ ಪಶ್ಯಂತ್ಯಚೇತಸಃ || ೧೧ ||

ನರನೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿ ಯುಗಲು ।
 ಬರಲು ಚಲನವು ವಲನವದರ ।
 ಲ್ಲರಿವರಾತ್ಮನು ಬಂದನೆಂದೇ ನಂಬುವರು ಜಗದಿ ॥
 ಪರಿಪರಿಯು ಜ್ಞಾನೋದ್ರಿಯುಂಗಳು ।
 ಹರುಷದಿಂ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- ।
 ನಿರದೆ ಪಡೆಯುವುವಾತ್ಮತಂಗತಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥೨೩೯॥

ಅರಿಯಲಿದು ಜೀವೋಪಭೋಗದ ।
 ಪರಿಯನುತಲೇ ಪೇಳಿರೈಲ್ಲರು ।
 ಬರಲು ಧೀನತೆ ದೇಹದಲ್ಲುಪಭೋಗ ನಿರಮಿಸಲು ॥
 ಮರಣ ಬರುವುದು ದೇಹದಲ್ಲಾ- ।
 ಪರಿಯು ನೋಡಲು ಜೀವ ಗಮಿಸಿದ- ।
 ಸರಿವರಿಸಿ ಬಂದ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾಗುವರು ॥ ೨೪೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಗಾಳಿ ಜೀವಲು ।
 ಮರದ ಚಲನವು ಕಾಣ ಬಹುದೈ ।
 ಮರವು ಚಲಿಸಲು ಗಾಳಿ ಜೀವುವುದೆಂತ ತೋರುವುದು ॥
 ಮರದಭಾವದಿ ಚಲನವೆಲ್ಲಿಂ ।
 ಬರುವುದೈ ಚಲನವನು ನೋಡದೆ ।
 ಯಿರಲು ಗಾಳಿಯೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಜಾಣತನವೇ ನು ॥೨೪೧॥

ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣವಿಟ್ಟು ನೇತ್ರಗ- ।
 ಕೆಂದ ತನ್ನಯ ರೂಪ ನೋಡಿದ- ।
 ರಂದೆ ತನ್ನಸ್ತಿತ್ವವಾಯಿತೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
 ಮುಂದೆ ದರ್ಪಣ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಲು ।
 ಬಂದವುದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಲೋಪವು ।
 ಯೆಂದರೀ ಜಗದಿಂದ ಲೋಪವ ತಾಕ್ಷನೇ ತಾನು ॥ ೨೪೨ ॥

ಸಾತ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲದಿರೆ ಸುನಿ ।
 ಕಾಸ ತಾಳುವುದೇ ಗುಣಂಗಳು ।
 ಭಾಸಿಸುವುವಾ ಬಿಂಬದಲಿ ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಲ್ಲ ॥
 ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೀನಾ- ।
 ಕಾಶದಿಂ ಗುಡುಗೇಳಿ ಬರುವುದೆ ।
 ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಮೇಘದಿಂದಲಿ ಮೂಢರರಿಯುಲಲಾ ॥ ೨೪೩ ॥

ಭರದೊಳಾಕಾಶದಲಿ ಮೇಘಗ- ।
 ಕೆರದೆ ಬಹು ಜವದಿಂದಲೋಡುತ- ।
 ಲಿರಲು ಸ್ಥಿರನಿಹ ಚಂದ್ರನೋಡುನನೆಂತ ತೋರ್ಪುದಲಾ ॥

ಅರಿಯದಲೆ ಮೋಹಾಂಧರಾಗಿಹ ।
 ಪುರುಷರಾತ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ಪಾರ್ಥನ ।
 ಮರಣಜನನವನಾತ್ಮನಲಿ ತಾನಿರಿಸುವರು ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೪೪ ॥

ಮರಣಜನನವು ದೇಹಕಲ್ಲದೆ ।
 ಬರುವುವೇನಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡಾ- ।
 ನರನ ದೇಹದಿ ವಾಸಮಾಡುತ ಮೆರೆಯುವಾತ್ಮನಿಗೆ ॥
 ಇರುವನಾತುಮನಾತ್ಮತನದಿಂ ।
 ಮೆರೆವುದೈ ಗುಣವೆಲ್ಲ ದೇಹದೊ- ।
 ಕೆರದಲಾ ಭೋಕ್ತೃತ್ವ ಕರ್ತೃತ್ವವು ನಿಜಾತ್ಮನಲಿ ॥ ೨೪೫ ॥

ನರಶರೀರವು ಜೀವ ವಾಸಿಸು- ।
 ತಿರುವ ಚೀಲವಲಾ ಧನಂಜಯ ।
 ಅರಿಯುತ್ತೀವರಿ ಜ್ಞಾನದೀಪಜ್ಞೋತಿಯಲಿ ನಿಜವ ॥
 ಬರಲು ಗಗನದಿ ಮೋಡಸಂತತಿ ।
 ತರಣಿಶಿರಣಕ್ಕಡ್ಡ ಬರುವುದೆ ।
 ಹೊರಟು ಮೋಡದಿ ಶಿರಣ ನೇತ್ರಾನಂದ ಮಾಳ್ವದಲಾ ॥೨೪೬॥

ಇರುವುದಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭಿಯೊ- ।
 ತೆರದಿ ಸ್ಥೂರ್ತಿಯನಿತ್ತು ರೂಪದ ।
 ವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನೋದಯವು ಬಂದಿರಲು ॥
 ಇರುವನಾತ್ಮನಕರ್ತನೆಂದೀ- ।
 ಪರಿಯಲಿವನು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಯು ।
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೪೭ ॥

ತಾರೆಗಳು ಸಂವೂರ್ಣ ತುಂಬಿತ ।
 ಮೇರೆ ಯಿಲ್ಲದ ಗಗನವೆಲ್ಲವು ।
 ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲು ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
 ನೀರಿನಲ್ಲಾ ಕಾಶ ಬಿದ್ದಿದೆ ।
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಂಬುವ- ।
 ರಾರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನೆ ನಿಜವೆನುವರೆ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೪೮ ॥

ನರಶರೀರದಲಾತ್ಮನಿದ್ದರು ।
 ಯಿರನು ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತನಾತನು ।
 ಬಂದಿ ತೋರ್ಪನು ಕರ್ತ ಭೋಕ್ತನೆನುತ್ತ ನೋಳ್ವರಿಗೆ ॥
 ಕೆರೆಯು ನೀರಲಿ ತೋರುತಿಹ ಹಿಮ- ।
 ಕಿರಣಬಿಂಬವು ನೀರಲೊಲೆಯಲು ।
 ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನುನಲಿ ಚಾಂಚಲವನು ನೋಡುವರೇ ॥ ೨೪೯ ॥

ಕೋಳದೊಳಗೆ ಸಂಚಯಿವುದಲ್ಲವೆ |
ಮಳೆಯು ನೀರದು ವರ್ಷಕಾಲದಿ |
ಕೋಳದೊಳಗೆ ಭಾನುವಿನ ಜಿಂಬವು ಬೆಳೆಗುತ್ತಿಹುದಾಗ |
ಕೋಳದ ನೀರದು ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು |
ಜಲಜಮಿತ್ರನು ಲುಪ್ತನಾದನೆ |
ತಿಳಿಯಲವ ಬೆಳಗುವನು ನಿಶ್ಚಲಿತೆಯಲಿ ಬಾನಿನಲಿ || ೨೫೦ ||

ನಾಶವಾಗಲು ನರಶರೀರವು |
ನಾಶವಾಗೆನು ನಾನು ದೇಹವಿ |
ಲಾಸದಿಂದಲಿ ಜನ್ಮತಾಳಲು ಜನ್ಮನೆನಗಲ್ಲ ||
ನಾಶನಿರಹಿತ ನಾನೆನುತಲೇ |
ಯೋಸುದ್ಯುಷ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಬೇವನು |
ಭಾಸಿಸುವನೆಂದರಿಯಲಾ ಕೌಂತ್ಸೇಯ ನಿಜತತ್ವ || ೨೫೧ ||

ಉರುವನಾತ್ಮನಖಂಡವತ್ತಾ - |
ಧರನೆನುತ ಸುಬ್ಬಾನದಿಂದಲಿ |
ನಿರುತವಿರದೀ ದೇಹ ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಲಾ ಯೆನುತ ||
ಅರಿವರಾರೈ ಸ್ವಪ್ನತನದ - |
ಶ್ವಿರುವರವರೇ ಜಗದಿ ಬಾಣರು |
ಯಿರುವ ಭರತಿಯೆಳತಗಾತ್ಮನಿಗೆ ತ್ರಿಕಾಲದಲಿ || ೨೫೨ ||

ಬಂದುದಾರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
ಬಂದುದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು |
ಯೆಂದಿಗಾದರು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನೋಪಾಸನನಾಗಿಹನು ||
ಒಂದರೇನಾ ಜ್ಞಾನ ನಿರುಪಮ |
ಒಂದರೇನಾ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವು |
ಒಂದರೇನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಪೂರಣಗಳ ಕುಶಲತೆಯು || ೨೫೩ ||

ನರನ ಮನದಿ ನಿರಕ್ತಿಲೇಶವು |
ದೊರೆಯದಿರಲುಪಯೋಗವೇನದು |
ವರಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತ್ವನನು ||
ದೊರೆಯದವರಿಗೆನ್ನ ದರ್ಶನ - |
ವುರುತರದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದರು |
ಬರಲು ವಿಷಯಾಸಕ್ತವಾಸನೆ ಮನದಿ ಕೌಂತ್ಸೇಯ || ೨೫೪ ||

ದೊರೆಯಲಾರದು ಯೆನ್ನ ದರ್ಶನ - |
ವರಿಯಲಾ ನೀ ನಿಜವು ಮಾತಿದು |
ಬರುವುದೆಂತಾ ನರರಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಕೌಂತ್ಸೇಯ ||
ಅರಿತರೇನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ಸರಿ - |
ಸರಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಗಗಳನು ವೇದವ |
ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ಮೋಕ್ಷದಾಯಕ ಜ್ಞಾನವೆನಿಸುವುದೆ || ೨೫೫ ||

ಹಿರಿಯರರಿತಹ ಜ್ಞಾನಗೃಂಧದ |
ಸರಣಿಯನು ರಕ್ಷಣನ ಮಾಡಲು |
ಬರುವುದೇನೈ ಮಗನಿಗಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವೋದದಲೆ ||
ನರನು ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುತಲೆ |
ಕರದಿ ಮುತ್ತನು ಹಿಡಿದು ಮೂಗಿನೊ - |
ಳಿರಿಸಲದರ ಪರೀಕ್ಷೆ ತಿಳಿವುದೆ ಚಿಂತಿಮೌಲ್ಯಗಳ || ೨೫೬ ||

ಚಿತ್ತದಲ್ಲಭಿಮಾನ ಧರಿಸುತ |
ಶಾಸ್ತ್ರವೆಲ್ಲವ ಪಠನಮಾಡಲು |
ಯೆತ್ತಿದರು ಕೋಟ್ಯವಧಿ ಜನ್ಮಗಳನ್ನ ಕೌಂತ್ಸೇಯ ||
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಗ್ರಂಥವಾಚನ |
ಪಾಪನಾಗೆನು ನಾನು ನನ್ನಯ |
ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸರ್ವರೋಳಂತಿಹುದು ನಾನರುಹುವೆನು ನಿನಗೆ || ೨೫೭ ||

ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ ಜಗದ್ಭಾಸಯತೇಽಖಿಲಮ್ |
ಯಚ್ಚಂದ್ರಮಸಿ ಯಚ್ಚಾಗ್ನೌ ತತ್ರೇಜೋ ವಿದ್ಧಿ ಮಾಮಕಮ್ || ೧೨ ||

ನರನೆ ವಿಶ್ವವ ದ್ಯುಷ್ಟಿಗೋಚರ - |
ತರುವ ಸೂರ್ಯನ ತೇಜವೆಲ್ಲವು |
ಕಿರಣಗಳು ಮೇಣ್ ಸೂರ್ಯನನ್ನವನೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ ||

ತರಣಿಕಿರಣದಿ ಜಲವ ತೋಷಿಸೆ |
ಮರಳಿ ಮೇದಿನಿಗಾರ್ದ್ರ ಮಾಡುವ |
ಮೇವ ಚಂದ್ರನು ಚಂದ್ರನಪ್ರಭೆ ಯೆನ್ನವೇ ಪಾರ್ಥ ||

ಉರಿಗೆ ದಾಹಕವಾಚಕಗಳಾ - |
ದೇಡು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿಹೆ - |
ನರಿಯಲಾ ಮೇಣುರಿಗೆ ತೇಜವು ಬಂದುದನ್ನಿಂದ || ೨೫೮ ||

ಗಾಮಾವಿತ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ ಧಾರಯಾಮ್ಯಹನೋಜಸಾ |

ಪುಷ್ಕಾಮಿ ಚೌಷಧೀಃ ಸರ್ವಾಃ ಸೋನೋ ಭೂತ್ವಾ ರಸಾತ್ಮಕಃ || ೧೩ ||

ಧಾರುಣಿಯನೊಳ ಹೊಕ್ಕು ನಾನಾ- |
ಧಾರನಾಗಿಹೆ ಧಾರುಣಿಗೆ ಯಾ- |
ಕಾರಣದಿ ಧಾರುಣಿಯು ಧೂಳಿಯು ಗೋಳವಾದರೆಯು ||
ವಾರಿಧಿಯು ಮಹಾಮಹಾಜಲ- |
ವಾರದಿಂದಿದು ಕರಗಿ ಹೋರಹದು |
ವಾರವಿಹುದೇ ನೀರಿಗಾಸರಿ ಪಾರವೆನಗಿಹುದೆ || ೨೫೯ ||

ಮರಳಿ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಬಲದಿಂ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ರಂಜಿಸ ವನಸ್ವತಿ |
ಗಿರದೆ ನಾ ಪೋಷಣವ ಕೊಡುವೆನು ಬಿಳೆವುದೆನ್ನಿಂದ ||
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ಧಾನ್ಯ ಬೀಳೆಯೋ- |
ಳಿರಿಸಿ ಪೋಷಣದ್ರವ್ಯಗಳ ನಾ- |
ತರುವೆ ರಕ್ಷಣವನ್ನು ಲೋಕದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ || ೨೬೧ ||

ಧರೆಯು ತನ್ನಯ ಪೃಷ್ಠಭಾಗದಿ |
ಧರಿಸಿಹುದು ಭೂತಗಳನಗಣಿತ |
ಮೆರೆವ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿದುವೆನ್ನೆ ಹೋರತ್ತಿಲ್ಲ ||
ನರನೆ ಗಗನದೊಳಮೃತ ಸೂಸುವ |
ಚರಿಸುತಿಹ ಕೆರೆಯಲ್ಲವೇ ಶಶಿ- |
ಯಿರುವನೆನ್ನೆ ಸ್ವರೂಪವೇ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ||೨೬೦||

ಅನ್ನಮಾತ್ರವು ವಿಶ್ವದೊಳಗು- |
ತ್ವನ್ನವಾದರು ಸಾಲದಲ್ಲವೆ |
ಯನ್ನ ಪಚನವ ಮಾಡದಲೆ ಪೋಷಣವು ಬರುತಿಹುದೆ ||
ಅನ್ನ ಪಚನದ ಶಕ್ತಿ ಯುಲ್ಲದೆ |
ಮುನ್ನ ವಸಮಾಧಾನ ಬರುವುದು |
ಸನ್ನು ತಾತ್ಕರಿಗಂತು ಭೋಗವನೀವೆ ನೋಡಿದನು || ೨೬೨ ||

ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ ಪ್ರಾಣಿನಾಂ ದೇಹಮಾಶ್ರಿತಃ |

ಪ್ರಾಣಾಪಾನಸಮಾಯುಕ್ತಃ ಪಚಾಮ್ಯನ್ನಂ ಚತುರ್ವಿಧಮ್ || ೧೪ ||

ನರನೆ ನಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹದೋ- |
ಳಿರುವ ನಾಭಿಯೊಳೊಲಿಯು ಹಾಕುತ |
ಲುರಿವೆನ್ನೆ ಜಠರದಲಿ ವೈಶ್ವಾನರನ ರೂಪದಲಿ ||
ಮೆರೆವ ಪ್ರಾಣಾಪಾನವೆಂದೀ- |
ಯೆರಡು ನಳಿಯಾ ತಿದಿಗಳಂದದಿ- |
ಯಿರದೆ ಜಠರದಿ ವಾಯುವನು ಪೂರಯಿಸುವೆನು ನಾನು || ೨೬೩ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಬೀವನಕೆ ಕಾರಣ- |
ವಿರುವುದೈ ಜರರಾಗ್ನಿ ನಾನೇ |
ಯಿರುವಂತೀ ಯೆನ್ನ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕತೆ ನಿನಗೆ || ೨೬೪ ||

ಉರಿವನಾ ಕಾರಣದಿ ಜಠರದಿ |
ನಿರುತ ರಾತ್ರೈ ದಿವಸ ಪಾವಕ- |
ನರಿಯೆ ನಾ ಬೇಯಿಸುವೆ ವಿವಿಧಾನ್ನಗಳನೆಲ್ಲವನು ||
ನರನೆ ಪಕ್ಷಾನ್ಮಾದ್ರ್ಯಶುಷ್ಕವ |
ಸುರಸಕುರಸಚತುರ್ವಿಧಾನ್ನವ |
ನಿರುತ ಪಚನವ ಮಾಡುತಿಹೆನ್ನೆ ನಾನು ದೇಹದಲಿ || ೨೬೪ ||

ಆರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವವು |
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳೈನೀಕ್ಷಣ |
ಭರಿತನಾನಿಹೆ ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ||
ಇರುವುದಾದರು ತತ್ತ್ವವೀಪರಿ |
ನರನೆ ನಿನಗೀ ತರ್ಕ ಬರುವುದೆ |
ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ಸಮಾನನುಖಿಗಳು ಮೆರೆವರೇ ಪಾರ್ಥ || ೨೬೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಜನವೆಲ್ಲ ನಾನಿಹೆ- |
ನಿರುವೆ ಜನನಿರ್ವಾಹಕವು ನಾ- |
ನಿರುವುದಲ್ಲಾ ಜನಕೆ ನಿರ್ವಾಹಕವು ಧಾನ್ಯದಿ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆಲವರು |
ಮೆರೆವರೈ ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಸಂತತ |
ವಿರುವರೈ ದುಃಖದಲಿ ಯನ್ಯರು ಭೇದವೇತಕಿದು ||
ಪುರದೊಳೊಂದೇ ದೀಪದಿದಲಿ |
ಯಿರಿಯು ಹಚ್ಚಲು ಸರ್ವದೀಪಕೆ |
ಬರುವುದೇ ಯೊಂದೇ ಪ್ರಕಾರದಿ ನೋಟವೆಲ್ಲರಿಗು || ೨೬೬ ||

ನರನೆ ತರ್ಕವಿತರ್ಕವೀಪರಿ ।
 ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಮನದಿ ನಿನಗಾ- ।
 ನರುಹುವೆನು ಸಂಶಯನಿವಾರಕ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ॥
 ನಿರುತ ನಾ ಸರ್ವ ತುಂಬಿಹೆ- ।
 ನಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತತತ್ತ್ವನು ।
 ನರನ ಬುದ್ಧಿಸ್ವಕಾರದಲಿ ಕಾಣಿಸುವೆ ನರರಿಗೆ ॥ ೨೬೮ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶದ್ವನಿಯೊಂ- ।
 ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಮೇಣದು ।
 ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಭೇದದಿ ದ್ವನಿಯು ಪರಿಪರಿಯು ॥
 ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಕಿವಿಗೆ ಮೇಣಾ- ।
 ತೆರದಿ ಗಗನದಿ ಸೂರ್ಯನೋರ್ವನೆ ।
 ನರನಿಗುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಒರುವನು ವಿಧವಿಧಂಗಳಲಿ ॥ ೨೬೯ ॥

ನಿರು ವೊಂದಾಗಿಹುದು ಜೀಜಪ್ಪ- ।
 ಕಾರದಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪದಿ ।
 ಬೇರೆಬೇರಾಗುವುವು ಗಿಡಬಳ್ಳಿಗಳು ವೃಕ್ಷಗಳು ॥

ಧಾರುಣಿಯೊಳಾನೋರ್ವನಿದ್ದರು ।
 ಬೇರೆಬೇರಿಹ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲಿ ವಿ- ।
 ಚಾರಿಸಲು ಬೇರಾಗಿ ತೋರ್ಪೆನು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದದಲಿ ॥ ೨೬೭ ॥

ಖೂಳನೋರ್ವನು ಬಾಣನೋರ್ವನು ।
 ಕೇಳು ಹಾದಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಾ ।
 ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯನು ದೂರದಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣದಿ ॥
 ಖೂಳನದ ನೋಡುತ್ತಲಿ ಬೆದರುವು ।
 ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿದು ಹಾವನುತಲೇ ।
 ನೀಲಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂದೇ ತಿಳಿಸಿ ಬಾಣ ॥ ೨೬೮ ॥

ಭೀತಿಯಾಯಿತು ಖೂಳನಿಗೆ ಹ- ।
 ಪರ್ವತಿಯವಾ ಬಾಣನಿಗೆ ಕೇ- ।
 ಳೇತೆರದ ಭ್ರಮೆಯಾಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಭಾವದಲಿ ॥
 ಸ್ವಾತೀನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಮಳೆ ಯೋಂ- ।
 ದೇತೆರದಿ ಸುರಿಯುವುದು ನೋಡಲು ।
 ಮೌಕ್ತಿಕವು ಸಿಂಹಿಯಲಿ ಸರ್ಪನೋಳಾಗುವುದು ವಿಷವು ॥ ೨೬೯ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ಸುಖವ- ।
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಾಗುವುದು ದುಃಖವು ।
 ನಾನು ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆ ಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೆನು ॥

ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಹೃದಿ ಸಂನಿವಿಷ್ಟೋ ಮತ್ತಃ ಸ್ಮೃತಿಜ್ಞಾನಮಪೋಹನಂ ಚ ।
 ನೇದೈಶ್ಚ ಸರ್ವೈರಹಮೇವ ನೇದೋ ವೇದಾಂತಕೃದ್ಯೇದವಿದೇವ ಚಾಹಮ್ ॥ ೧೫ ॥

ನಾನಮುಕನಿಹೆನೆಂಬುದೀ ಪರಿ ।
 ಜ್ಞಾನ ರಾತ್ರೌ ದಿವಸ ಹೃದಯದಿ ।
 ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ಸ್ವರಣಿಯನೀವನನೆ ನಾನು ॥
 ಜ್ಞಾನಿರಾಧುಸವಾಗಮದಲಾ ।
 ಮಾಸ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮೈಕ್ಯಜ್ಞಾನದಿ ।
 ಮೇಣು ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ಸದ್ಗುಣಚರಣನೇವೆಯಲಿ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರನೆ ಕೇಳ ಸದ್ವರ್ತನದಲೀ- ।
 ಪರಿಯಲಜ್ಞಾನದ ವಿನಾಶವು ।
 ಒರಲು ಸಾತ್ಯಸ್ವರೂಪದಲಿ ಹರಿಯುವುದಹಂಭಾವ ॥
 ತಿರುಗಿಸಲು ದೃಷ್ಟಿಯನು ಸ್ವಾತ್ಮ- ।
 ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಾ ಯೋಗದಿಂದಲಿ ।
 ನಿರುತ ಸುಖದಲಿ ತೇಲುತಿಹನ್ನೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೨೭೪ ॥

ತರಲು ಪರಮಾನಂದ ಸ್ಥಿತಿಯನು ।
 ಹರಿಯ ಜಗದಲಿ ಭರಿತನೆಂಬೀ- ।
 ಪರಿಯುಪರಿಯವರೆನ್ನ ಯೊರತನ್ಯವನು ನೋಡರಲಾ ॥
 ತರಣಿಕಿರಿದ ತೇಜದಿಂದಲೆ ।
 ತರೆಯನು ನೋಡುವುದು ಸಹಜವು ।
 ಪರಿಯೊಳೆನ್ನನು ನೋಡುತಿಹರೆನ್ನಿಂದಲೇ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೭೩ ॥

ನರನೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಚತುರರು ।
 ಧರೆಯೊಳೆನ್ನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ।
 ನಿರುತವೀ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸುಖವಿಹುದೆನುತ ನೆನಸಿ ॥
 ಮೆರೆಸುವರು ದೇಹದಲಹಂಕೃತಿ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಸಾರ ಸ್ವರ್ಗದ ।
 ಸರಸ ಲಾಭಕೃತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವರು ॥ ೨೭೪ ॥

ತೋರೆಯುದಭಿಮಾನವನು ಕರ್ಮಾ-
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸುಖವು ಬರುವುದೆ |
ಬಂದೆ ಕರ್ಮದ ಫಲದಿ ಬರುವುದು ದುಃಖಸಂತತಿಯು ||
ನರನ ಜಾಗೃತಿಯುದುವೆ ಸ್ವಪ್ನಕೆ |
ಮರಳಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಕಾರಣವಲಾ |
ಬರಲು ಮೋಡವು ಹಗಲಿನಲಿ ಕುಂದಿಸುವುದೈ ಬೆಳಕ
|| ೨೩೩ ||

ನರನೆ ನೋಡಾಮೋಡಗಳು ಸಹ |
ತರಣಿಕಿರಣಗಳಿಂದಲೀ ಮನ-
ಕರವ ತರುವುದು ತಿಳಿಯದಿದ್ದನು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಪಾರ್ಥ ||
ಪರಿಪರಿಯಿ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ- |
ನಿರದೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಿರುವರೆನ್ನಯ |
ಸ್ಫುರಣೆಯಿಂದಲೆ ಮಾಡುತಿಹರಿದನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೨೩೪ ||

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಚಾಗರಂಗಳೆ |
ಗಿರುವುದೈ ಕಾರಣ ಪ್ರಬೋಧವೆ |
ಯಿರುವೆ ನಾನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕಬ್ರಾಹ್ಮಣಕಕೃ ಕಾರಣನು ||
ಉರಗನಥವಾ ಹಗ್ಗವೆಂಬೆ- |
ಪರಿಯ ಭಾಸಕೆ ಹಗ್ಗ ಕಾರಣ- |
ವಿರುವೆನಾಪರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕಬ್ರಾಹ್ಮಣಕಕೃ ನಾ ಮೂಲ || ೨೩೫ ||

ನ೮ನೆ ಯೆನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವೆ |
ನರಿಯದಲೆ ವೇದಂಗಳೆನ್ನೆ |
ಪರಿಪರಿಯಲ್ಲೊದರುತಲಿ ರೂಪವೆ ತಿಳಿದತೆರನಂತೆ ||
ಧರೆಯೊಳಾದುವು ಮೂರು ಶಾಖೆಗೆ |
ಳಿರದೆ ಋಗ್ ಯಜು ಸಾಮವೆನುತಲಿ |
ಪರಿಯಿದಾದರು ಯೆನ್ನ ಹೊರತನ್ನರನು ಶುತಿಸವಲಾ || ೨೩೬ ||

ಹರಿಯುತ್ತಿರುವುವು ನದಿಗಳಾ ಪರಿ- |
ಪರಿಯ ದಿಶೆಯಲ್ಲಾ ದರೇನ್ನೆ |
ಶರಧಿಯನೆ ಸೇರುವುವು ದಿಶೆದಿಶೆಫರಿದರೇನಾಯ್ತು ||
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ವೇದವಚಿಗಳು |
ಬರುತ ಸೇರುವುವೆನ್ನ ನಲ್ಲವೆ |
ನರನೆ ಕೇಳಿತತ್ತೈಲ್ಲವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಕದಿ || ೨೩೭ ||

ಬರುಬರುತ ಶ್ರುತಿತಿಗಳೆಲ್ಲವು |
ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಬಂ- |
ದಿರದೆಲಯಿವಾಗುವುವು ಶಬ್ದಸಮೀತವಂತದಲಿ ||

ನರನೆ ವಾಯುತರಂಗೆವೆಲ್ಲಕೆ |
ಬರುವುದಾಕಾಶದಲಿಯೈ ಕೃವು |
ಪರಿಪರಿಯಂಧಗಳ ಸಹಿತಲಿ ಯೈಕೈ ಬಕ್ಕು ಕಣಾ || ೨೩೮ ||

ಶ್ರುತಿತಿಗಳಾ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವೆ |
ಶುತಿಸುತಲೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸುತಲೀ |
ಯತಿವಿನಯಲಜ್ಜಿಯಲಿ ತಬ್ಬತೆಯಾಂತುವೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಕ್ಷಿತಿಯೋಳೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವೆ |
ಮತಿಗೆ ಗೋಚರ ಮಾಳ್ವೆ ನಾನೇ |
ಶ್ರುತಿಗಳರಿಯದ ಶುದ್ಧ ಸುಜ್ಞಾನವು ಜಗದಿ ನಾನೆ || ೨೩೯ ||

ನರನೆ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆ ಬಂದಿರೆ |
ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಜಿಲ್ಲುವು |
ಮರಳಿ ಚಾಗೃತಿ ಬರಲು ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನ ವಾಸ್ತವಿಕೆ ||
ಪರಿಪರಿಯವಸ್ತುಗಳು ತಾನಾ- |
ಗಿರುವೆನೊಬ್ಬನೆ ಯಿರುವೆನಿನುತಲಿ |
ಯಿರವು ಬರುವುದ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೨೪೦ ||

ನರನೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವು |
ಬರಲಿಕಾನಿಜೆ ಮೂಲಕಾರಣ- |
ಸರಿವನು ನಾನೋರ್ವನೇ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನು ||
ಉರಿದು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರವು ಮೇ- |
ಣಿರುವುದೇನೈ ಬೂದಿ ಹಿಂದಕೆ |
ತಿರಿಗಿ ಬೆಂಕಿಯು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೨೪೧ ||

ಬೀರ ಹಿಡಿದಬ್ರಾಹ್ಮಣವನು ಸಂ- |
ಹಾರ ಮಾಡುತಲುಳಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವು |
ಹಾರಿ ಹೋಗುವುದೇನು ಹೇಳಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿಯ ||
ಯಾರು ಯೇನಿಲ್ಲೆಂತ ವೇದವು |
ಯಾರು ವೇಳುವಿರುವುದೆನುತಲಿ |
ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ವುಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನರೂಪಗಳು || ೨೪೨ ||

ಇರುವುದೊಂದೇ ಶುದ್ಧರೂಪವು |
ಯಿರದಲಾಶಬ್ದಕೆ ಪ್ರವೇಶನ- |
ವರುಹಲಾರದು ಶಬ್ದವಿದೆಯೋ ಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದನು ||
ಇರುವುದೈ ಯಜ್ಞಾನ ವಿಶ್ವದ |
ಮೆರೆವ ಕಾರಣ ವಿಶ್ವಸಹಿತಲೆ |
ಹರಿಯಲೀ ಯಜ್ಞಾನದಶೆಯನು ತಿಳಿವೆ ಬಗೆ ಯೇನು || ೨೪೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು ।
 ಮೆರೆವು ವೈ ವಿಶ್ವದಲಿ ಮೇಣೇ ।
 ತೆರದ ವಿಶ್ವವೆ ನಾಶವಾಗಲು ಹಿಂದುಳಿವುದೇನು ॥
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ತರ್ಕದ ।
 ಹೊರಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸ್ವರೂಪವು ।
 ಯಿರುವೆ ನಾನೊರ್ವನೆ ಕಣಾ ಯೆನ್ನಿಂದ ಬೇರಿಲ್ಲ ॥ ೨೮೮ ॥

ಹರಿಯು ಕೈವಲ್ಯಾಧಿಪತಿ ಯಾ ।
 ತೆರದಿ ಸಚರಾಚರ ಪದಾರ್ಥದೊ-
 ಳಿರುವುದೆನ್ನೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೆಂದರುಹುತ್ತ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ॥
 ಮೆರೆವ ನಿಜನಿರಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ-
 ವಿರುವ ರೂಪದ ಪರಿಯುನೇ ವಿ-
 ಸ್ತರಿಸಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನೆಂತೋ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ
 ॥ ೨೮೯ ॥

ಬರಲು ಗಗನದಿ ಚಂದ್ರನುದಯುಕೆ ।
 ಶರಧಿ ಹರ್ಷದಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ।
 ಧರಿಸುವುದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬವನೆ ಮುದದಿ ॥
 ಹರಿ ಹರುಷದಿಂದಾಡಿದಿಲ್ಲವು ।
 ನರನ ರೃದಯದಿ ಬಿಂಬಿಸಿತಲಾ ।
 ಆರುಪುವನು ದೃಷ್ಟಾಂತವೊಂದನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿವಂತೆ
 ॥ ೨೯೦ ॥

ಚಿತ್ರ ತೆಗೆದಿಹ ಗೋಡೆಯೊಂದುರಿಗೆ ।
 ವಿಸ್ತೃತದ ಗೋಡೆಯಲಿ ಬಹುಪರಿ ।
 ಹಸ್ತದಿ ತಿಕ್ಕುತ್ತ ರುಗರುಗಿಪಂತೆ ಮಾಡಿರಲು ॥
 ಳಿತ್ರಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವದರಲಿ ।
 ವಿಸ್ತರಿಸ ತೆರನಂತೆ ಪಾರ್ಥನ ।
 ಚಿತ್ರದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣವಚನಗಳ ॥ ೨೯೧ ॥

ಧನ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವಭಾವವು ।
 ಧನ್ಯ ಪಾರ್ಥನು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು ।
 ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಕೃಷ್ಣನೈಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದಂತೆ ॥
 ಸನ್ನತಾನಂದಾಭಿವೃದ್ಧಿಯು ।
 ತನ್ನ ತಾನೇ ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ।
 ಸನ್ನತಾಂತಃಕರಣ ಪಾರ್ಥನು ನುಡಿದನೀತೆರದಿ ॥ ೨೯೨ ॥

ಹರಿಯೆ ವ್ಯಾಪಕತನನ ನೀ ವಿ-
 ಸ್ತರಿಸುತಲಿ ನಿರಪಾಧಿಕಾತ್ಮಕ-
 ತೆರದ ರೂಪವ ವಿಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯೊ ಕೃಷ್ಣ ನೀನೆನೆಗೆ ॥

ಕರುಣದಿಂದೀ ತೆರದ ರೂಪವ-
 ನರುಹ ಬೇಕೆನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
 ನರನ ಮಾತನು ಕೇಳಿ ಹರಿಯು ಸ್ತರವನ್ನಿತ್ತನಲಾ ॥ ೨೯೩ ॥

ಹರಿಯು ದ್ವಾರಕೆಯರಸನೀ ತೆರ-
 ವರುಷಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೇಳೈ ।
 ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದಿ ನಿನ್ನ ವಿನಂತಿ ಕೇಳುತಲೆ ॥
 ಇರುವುದೆನಗತಿ ಕೌತುಕವು ಯಾ-
 ಪರಿಯು ರೂಪವ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾ-
 ಧರೆಯೊಳನ್ನರ ಕಾಣೆ ಶ್ರವಣೇಚ್ಛುಗಳ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೨೯೪ ॥

ನರನೆ ನೀನೀತೆರದೊಳಿಂದಿಗೆ ।
 ತೆರೆದು ಬಾಯನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ ।
 ಯಿರುವೆ ಬೇಕೀ ರೂಪ ನಿರಪಾಧಿಕವ ತನಗೆಂದು ॥
 ಧರಿಸಿದನು ನಾನಿಚ್ಛೆ ಯಿಂದಿನ ।
 ವರಿಗೆ ಪೃಚ್ಛೆ ಕರಿಲ್ಲದಲೆ ಬಹು-
 ಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು ನಿರಾತಿ ಘಲಿಸಿತು ಯಂದು ಮನದಿಚೆ ॥ ೨೯೫ ॥

ಧರೆಯೊಳದ್ವೈತಾನುಭವ ಬಂ-
 ದಿರಲು ಸುಖದವುಭೋಗ ಘಳಿಸಲು ।
 ನರನೆ ನೀನುಪಲಬ್ಧನಾದಿಯೊ ಧನ್ಯ ನಾನೆಂದು ॥
 ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನದಿಂದಲೆ ।
 ದೊರೆಯತತ್ಯಾನಂದ ಮನದಲಿ ।
 ತಿರಿಗಿ ನಿರಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ ಕೇಳಲಿಚ್ಛಿಸಿದಿ ॥ ೨೯೬ ॥

ಹರುಷವಾಯಿತು ಮನದೊಳೆನ್ನಯ ।
 ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ ।
 ದೊರೆಯುತೈ ಸಂವಾದರೂಪದ ಸೌಖ್ಯವಿಂದಿನಲಿ ॥
 ನರನೆ ವಾಕ್ಯ ಶುರರ ತಿರೋಮಣಿ ।
 ಸರಸ ಸಂವಾದದಲಿ ನಿನ್ನಯ ।
 ತರದವರ ನಾಕಾಣೆನಿತರರ ಜಗದಿ ನರವರನೆ ॥ ೨೯೭ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಮಿತ್ತ ವರ್ಯನೆ ।
 ಯಿರಿಯದಾತನೆ ನೀನು ಯೆನಗ-
 ಚ್ಛರಿಯು ತೋರ್ಪುದು ಕೇಳ ಬೇಕೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ನೀನೆನೆಗೆ ॥
 ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಮಗೀ ।
 ಪರಿಯು ಸರಿಯೇ ಮಿತ್ತ ರಿಂಗೀ ।
 ತೆರದೊಳರುಹುತ ಪಾರ್ಥನನು ಬಿಗಿದವ್ವಿದನು ಹರಿಯು ॥ ೨೯೮ ॥

ಹರುಷಭರದಿಂದಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಯರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಯೆರಡು ತುಟಿಗಳು ತೋರ್ಪವಾದರು ವೊಂದೆ ಭಾಷಣವು ||
 ಎರಡು ಕಾಲುಗಳಿದ್ದರೇನೈ |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ನಡೆಯುವುದು ಗತಿಯೊಂ- |
 ದಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳೊಂದಿಹುವು ||೨೯೯ ||

ಎರಡು ತೋರ್ಪವು ನಮ್ಮ ರೂಪಗ- |
 ಳಿರುವುದೇ ಭಿನ್ನತ್ವವೆಮ್ಮಲಿ |
 ನರನೆ ನೀ ಕೇಳ್ವವನು ನಾ ಪೇಳ್ವವನು ಬೀರಿಹವೆ ||
 ಅರುಹುತೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ತಾಂ ಮೈ- |
 ಮರೆತನ್ನ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರ್ಷದ |
 ಭರದಿ ಪ್ರೇಮಾಲಿಂಗನವನೀಯುತ್ತ ಬಿರಗಾದ || ೩೦೦ ||

ಮರಳಿ ಮನದಲಿ ಬಂದು ಜಾಗ್ರತೆ |
 ಹರಿಯು ಭರದಿಂ ಯೋಚಿಸಿದನೈ |
 ಪರಿಯು ಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲ ವಿಾರದಿ ಪ್ರೇಮಸೀಮೆಯನು ||
 ಸುರಸ ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಲ್ಲ ಮಾಳ್ವುದ- |
 ಕಿರಿಸ ಬೀಳ್ಕೆ ಹಾರಲವಣವ |
 ಸುರುಚಿ ಬರುವುದು ಹಾರಲವಣದಿ ಬೆಲ್ಲದಲಿ ನೋಡೆ
 || ೩೦೧ ||

ಭರದಲೀ ಸಂನಾದಸುಖದಲಿ |
 ತೊರೆದರದೈ ತವನು ಸುಮ್ಮನೆ |
 ದೊರಕುವುದ ಯೆನಗಿಂದು ಬಂದಿಹ ಸೌಖ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ||
 ಇರುವೆ ನಾರಾಯಣನು ನಾ ನೀ |
 ನರನಲಾ ಕೌಂತೇಯ ನಮ್ಮೊಳ- |
 ಗಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಸೇರಲಿ ಪ್ರೇಮ ನನ್ನೊಳಗೆ || ೩೦೨ ||

ಪರಿಯಲೀ ಸುವಿಚಾರ ಮಾಡುತ |
 ಹರಿಯು ಬುದ್ಧಿಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತನು |
 ಮರಳಿ ಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನುತರ ಪ್ರೇಮಭರದಿಂದ ||
 ನರನೆ ಯೇನೈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಿ |
 ನರನೀಪರಿ ಪೃಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು |
 ಹರಿಯು ರೂಪದಿ ಲೀನನಾಗಿ ಪಾರ್ಥ ಗಾಕ್ಷಣದಿ ||೩೦೩||

ಮರಳಿ ಬಂತ್ಯೆ ದೇಹಭಾನವು |
 ತಿರಿಗಿ ತಾಂ ಕೇಳಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ |
 ಬರುವ ಹವಚನವನು ಹಾರೈಸಿದನು ಕಲಿಸಾರ್ಥ ||

ಮರಳಿ ನರ ಸದ್ಗದಿತಕಂಠದಿ |
 ಹರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ಕರುಣಿಸನಗಾ ನಿನ್ನ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವನು || ೩೦೪ ||

ಹರಿಯು ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವ- |
 ನರುಹುವರೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೊದಲಿಂ- |
 ಗೆರಡು ವಿಧಗಳುಪಾಧಿಗಳ ವರ್ಣಿಪನು ವಿತ್ತರದಿ ||
 ಅರುಹುವರೆ ನಿರ್ಗುಣಸ್ವರೂಪವ |
 ಹರಿಯು ಮೊದಲಿಗುಪಾಧಿಗಳ ವಿ- |
 ಸ್ತರಿಸಿದನು ಯೇಕೆಂದು ಶಂಕೆಯು ಬಂದರದ ಪೇಳ್ವೆ || ೩೦೫ ||

ಬಿಣ್ಣೆಯನು ಬೀಡಿದರೆ ಮಜ್ಜೆಗೆ- |
 ಯನ್ನ ಮಾರುತ ಮೊಸರಿಂದಾ- |
 ಬಿಣ್ಣೆಯನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ಯೇನು ||
 ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವ ಬೀಡಲೊರ್ಪನು |
 ಚಿನ್ನದಿಂದಾ ಕೀಲಾ ಲೋಹಗ- |
 ಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವರು ಸುಟ್ಟು ಚಿನ್ನಗಟ್ಟಿಯನು || ೩೦೬ ||

ನೀರಿನಿಂ ಶೇವಾಲ ಹೋಗಲು |
 ನೀರಿಗಾಶುದ್ಧತೆಯು ಒರುವುದು |
 ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ಮೋಡ ಗಗನವು ಸ್ವಚ್ಛ ಬೆಳಗುವುದು ||
 ಚಾರು ಭತ್ತದ ತೊಡ ತೆಗೆಯಲು |
 ತೋರುವುದು ಮೇಣಕ್ಕೆ ಸ್ವಚ್ಛವು |
 ಹಾರಿಸಲು ರೂಪದವುಪಾಧಿಯು ಹಿಂದುಳಿದ ವಸ್ತು | ೩೦೭ ||

ಇರುವುದೈ ನಿರುಪಾಧಿ ಯೆಂಬೆ- |
 ಪರಿಯು ತತ್ತ್ವವು ಸತ್ಯವಲ್ಲವೆ |
 ಯರುಹ ಬೇಕೆನಿದನು ತಿಳಿಯಲು ಸುಲಭವಿಹುದಲ್ಲೆ ||
 ತರುಣಿಯೊಳು ಪತಿಹೆಸರು ಕೇಳಲು |
 ಧರಿಸುವಳು ಮೆಳೆನವನು ಹೆಸರು- |
 ಚ್ಚರಿಸಲದುವೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾಪತಿಯ ಹೆಸರೆನುತ || ೩೦೮ ||

ಗತಿಯು ಕುಂಠಿತವಾಗೆ ಶಬ್ದಕೆ |
 ಮತಿಗೆ ತಾಗದವರ್ಣನೀಯವು |
 ತ್ವಿತಿಯೊಳೇ ನಿರುಪಾಧಿರೂಪವು ತಿಳಿಯಲಿದೆ ನಿಜವು ||
 ಮತಿಗೆ ಶಬ್ದಕೆ ತಾಗಲಾರದ |
 ನುತಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣನೀಯವೆ |
 ನುತಿಸ ಬೇಕದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ || ೩೦೯ || ;

ಆದ ಕಾರಣ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯನು ।
ಬೋಧಿಸಿದನೈ ಶಿಷ್ಯ ಪಾರ್ಥಗು ।
ಪಾಧಿಯನು ಮೊದಲಿಂಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ ದ್ವಾರಕಾನಾಥ ॥

ಈ ಧರಣಿಯಲಿ ಸಿತ ಬಿದಿಗೆ ತಿಥಿ ।
ಯಾದ ದಿನ ಚಂದಿರನ ರೇಖೆಯ ।
ಬೋಧೆಯಾಗಲುಪಾಧಿಮೂಲಕ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕು ॥ ೩೧೦ ॥

ದ್ವಾವಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ ಕ್ಷರಶ್ಚಾಕ್ಷರ ಏವ ಚ ।
ಕ್ಷರಃ ಸರ್ವಾಣಿ ಭೂತಾನಿ ಕೂಟಸ್ಯೋಽಕ್ಷರ ಉಚ್ಯತೇ ॥ ೧೬ ॥

ಹರಿಯು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಪಾರ್ಥಗೆ ।
ನರನೆ ಸಂಸಾರಸ್ವರೂಪದ ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸರು ಪುರುಷರು ಯಿಬ್ಬರೇ ನೋಡು ॥
ಇರುಳು ಹಗಲೆಂಬೀ ಪರಿಯಲಾ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳಾಗಸದಿ ಮ- ।
ತ್ರಿವುಪದೇ ಮೂರನೆಯ ಪರಿ ನೀ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೩೧೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಾ ತೆರದೊಳಿಬ್ಬರೆ ।
ಯಿರುವರೀ ಸಂಸಾರನಗರದ- ।
ಲಿರುವನೈ ಮತ್ತೊರ್ವ ಮೂರನೆ ಪುರುಷನೀ ಪುರದಿ ॥
ಪುರುಷನೀತನು ಪುರುಷರೀರ್ವರಿ- ।
ಗಿರುವನೈ ಹಗೆಯಾಗಿ ಕೇಳಲು ।
ಬರಲು ಕಿವಿಗಾ ಹೆಸರು ಸಹಿಸನು ನಿಷ್ಕಾರನು ನೋಡೆ ॥ ೩೧೨ ॥

ಪುರದೊಳಿತ್ತ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಲು ।
ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಪುರವ ಕೂಡಲೆ ।
ತಿರಿಗಿ ಪುರದೊಳಗಿರುವಿಬ್ಬರ ನಾಶ ಮಾಡುವನು ॥
ಇರಲಿ ಮೂರನೆಯವನ ಮಾತದು ।
ಪುರದೊಳಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಬಂದಿಹ ।
ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಪರಿಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸೆನಾದಿಯಲಿ ॥ ೩೧೩ ॥

ಪುರುಷನೊರ್ವನು ಕುರುಡ ಕುಂಟನು ।
ಮರುಳನಿಹನೈ ಹೇಳಲಿಂತದ- ।
ನೆರಡನೇಯವ ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವಾವಯವದಿಂ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದವರಿಗೆ ವಸ್ತ್ರಿಯೊಂದೇ- ।
ಪುರದೊಳಾದುದರಿಂ ಕಿರೀಟಿಯೆ- ।
ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಪರಸ್ಪರದಿ ಸನ್ಮೈತ್ರಿಯವರೊಳಗೆ ॥೩೧೪॥

ಇರುವುದೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕ್ಷರನೆನುತಲಿರಡನೆಯನಕ್ಷರ ।
ನರನೆ ಕೇಳಿಬರೆ ಕಣಾ ಸಂಸಾರ ತುಂಬಿಹರು ॥

ಕ್ಷರನು ಯಾರಕ್ಷರನು ಯಾರಿಹ- ।
ನಿರುವುದೇನವರಿಗೆ ಲಕ್ಷಣ ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಸ್ವಪ್ನದಿಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೩೧೫ ॥

ನರನೆ ಸುಮಹತ್ತತ್ತ್ವ ಓಡಿದಾ- ।
ಕರಡಕಡಿಯ ಓಡಿದು ಸರ್ವವು ।
ಹಿರಿದು ಕಿರಿದು ಚರಸ್ಥಿರ ಮನೋಬುದ್ಧಿಗೋಚರವು ॥
ಮೆಲೆವ ರಚ ತಮ ಸತ್ತ್ವ ಗುಣವೆಂ- ।
ಬುರುತರದ ಯಂತ್ರದಲಿ ಹೊರಡುವ ।
ಪರಿಪರಿಯಲಾ ನಾಮರೂಪಗಳಲಿ ರಂಬಿಸುವ ॥ ೩೧೬ ॥

ಐದು ಭೂತಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ।
ವೇದ್ಯ ಭೂತಾಕೃತಿಗಳೆಂದೇ- ।
ಚೋದ್ಯತರದಿಂ ನಾಣ್ಯರೂಪದಿ ರಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ಮೋದದಿಂದಾ ಕಾಲನಿಂಗಾ ।
ಮೇದಿನಿಯೆ ಜೂಜಿಂಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಿ- ।
ದಾದ ಜಗವೆಂಬೀ ಹೆಸರಿನಲಿ ರಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ ॥ ೩೧೭ ॥

ನರಶರೀರಗಳೆಂಬ ಪಗಡಿಗ- ।
ಳಿಸಿ ಜೂಬಾಡುವನು ಕಾಲನು ।
ನರನಿಗರವಾಗುವರೆ ಬೀಕೈ ಜ್ಞಾನ ವಿಪರೀತ ॥
ಬರುತ ಜನ್ಮಕೆ ನಿಮಿಷನಿಮಿಷದಿ ।
ಮರಣ ಹೊಂದುತಲಿರುವ ಜಗವಿದು ।
ಬರುತ ಮಾಯಾಚರಣ್ಯದಲ್ಲೀ ಸೃಷ್ಟಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ॥ ೩೧೮ ॥

ಏಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾ ।
ಹೇಳಿದಿನಲಾ ಯೆಂಟು ರೂಪವ ।
ತಾಳಿಹಳು ನಿಜಪ್ರಕೃತಿ ಯನುತಲೆ ನೆನಪು ನಿನಗಿಹುದೆ ॥
ಮೇಲೆ ಹದಿಮೂರನೆಯಲಾನು ವಿ- ।
ಶಾಲ ಮೂವತ್ತಾರು ಪರಿಯಲಿ ।
ಹೇಳಿಹೆನು ವರ್ಣನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥೩೧೯॥

ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಮಾತದೇತಕೆ |
 ಮರದ ರೂಪಕದಿಂದ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ವರಿಸಿದನಲಾ ಬಿಡದೆ ಯಿಯುಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪಾರ್ಥ್ ||
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ವರಿಸಿರುವ ಸಾಕಾರವೆಲ್ಲವು |
 ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವವಿಜ್ಞ ವಸ್ತಿಯ ಪುರವೆನುತ ಮುದದಿ |' ೩೨೦ ||

ಮನದೊಳಗೆ ಯೋಚಿಸುತಲಾ ಚೇ- |
 ತನದ ರೂಪದಿ ಬಂದು ವಾಸಿವ |
 ಘನತರದ ವಾಸಸ್ಥಳವ ಮಾಡಿಹುದು ವಿಶ್ವದಲಿ ||
 ವನದಿ ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರ ತನ್ನಯ |
 ಮಿನುಗುತಿಹ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೋಡುತ |
 ಮನದಿ ನೆನಸುತಲೆರಡನೆಯ ಪ್ರತಿಸಿಂಹ ಬಂದಿಹುದು
 || ೩೨೧ ||

ಎನುತ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಭರದಿ ಮೃಗರಾ- |
 ಜನು ಕಣಾ ಬಾವಿಯಲಿ ಧುಮುಕಿದ- |
 ನೆನುತ ನೀ ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕಿವಿಯಲಿ ಪರಿಯದಾಯಿತಲಾ ||
 ಘನತರದಲಾಕಾಶ ರಾಜಿಸಿ |
 ಮಿನುಗುವುದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನೀರ- |
 ಛಿದ್ರನಿತು ಚೈತನ್ಯವು ನಿಜದೊಳದ್ವೈತ ತಾನಿರುತ || ೩೨೨ ||

ನರನೆ ಬರುತಲುಪಾಧಿಯೋಗದಿ |
 ಧರಿಸುವುದು ತಾಂ ದ್ವೈತರೂಪವ |
 ಮೆರೆತು ತನ್ನಯ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ಪಾರ್ಥ್ ವಿಶ್ವವನು ||
 ಪುರವೆನುತ ಸಾಕಾರವನು ತಾಂ |
 ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯಗೈವುದದರು- |
 ಳ್ಲಿರುವುದೈ ವಿಸ್ಮೃತಿಯು ನಿದ್ರಾದೇವಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ || ೩೨೩ ||

ನರನೆ ನಿದ್ರಾಪರವಶನು ತಾ- |
 ನಿರುವನಾತ್ಮನು ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೆ |
 ಯಿರುವೆ ತಾಂ ಸುಖಿ ದುಃಖಿಯೆಂಬೀ ಕನಸು ಜೀಳುವುದು ||
 ಧರಿಸುತಲಹಂಕಾರಮಮತೆಯು |
 ಬರಳುವನು ಪರಿಪರಿಯಲಾತ್ಮನು |
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮ ಬರಳುವ ಪರಿಯನರುಹುವನು || ೩೨೪ ||

ಈತನೆನ್ನಯ ತಾತನೀಕೆಯು |
 ಮಾತೆ ಯೂತನು ಪುತ್ರವಿತ್ತನು |
 ಯತನೆನ್ನಯ ಬಂಧುಗೀತ ಕಳತ್ರನೆನ್ನಾ ಕೆ ||

ಭೂತಳದಿ ಸಂಪತ್ತಿ ಯೆನ್ನದು- |
 ವೀತ ರೂಪಿ ಕುರೂಪಿ ಯೂತನು |
 ಭೂತಳದಿ ನಾನಿಹೆ ಸುರೂಪಿಯು ಮನಸ್ಕನೀ ಜಗದಿ || ೩೨೫ ||

ನರನೆ ಸ್ವವ್ಯಾಧಾರದಿಂದೀ- |
 ಪರಿಯು ಸಂಸಾರದಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ |
 ತಿರುಗುತೀ ಯಡವಿಯೊಳಗೋಡಾದುವುದು ಚೈತನ್ಯ ||
 ಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂದೆನಿಸುವುದಲಾ |
 ಯಿರುವನೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞನೀತನೆ |
 ಯೊರುವೆನಾನೀಗೀತನ ಜಗಜ್ಜೀವದಶೆಯನ್ನು || ೩೨೬ ||

ಮೆರೆತು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವಿಸ್ಮೃತಿ- |
 ಭರದಿ ಭೂತವ್ರಾತದಲಿ ಸಂ- |
 ಚರಿಸುತಿಹ ಬೀವಾತ್ಮನಿಗೆ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆನ್ನವರು ||
 ಇರುವನೈ ಸ್ಥಿತಿವ್ಯೂಹನಿಂದೀ- |
 ತೆರದಿ ಕರೆವನು ಪುರುಷನೆನುತಲಿ |
 ಪುರವೆನಿವ ದೇಹದಲಿ ಶಯನವ ಮಾವ್ವನೀ ಪುರುಷ || ೩೨೭ ||

ಬರುತಲೀತನುಪಾಧಿಯೋಗದ |
 ಭರದಿ ವಿಭ್ರಾತೋಪವೀತಂ- |
 ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷರವೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನೀತ ತಾಳಹನು ||
 ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ತೆರೆಗಳೆಳಲು |
 ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ತೆರೆಗಳ |
 ಭರದೊಳಲ್ಲಾ ಡಿದರೆ ಚಂದ್ರನಿಗಿಹುದೆ ಚಂಚಲತೆ || ೩೨೮ ||

ಬರಲು ಬೀವಾತ್ಮನಿಗುಪಾಧಿಯು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೋರುವನುಪಾಧಿಯು |
 ತೆರದಿ ಕೆರೆಯದು ಬತ್ತಿ ಹೋದರೆ ಬಿಂಬ ಹೋಗುವುದು ||
 ಬರಲುಪಾಧಿಗೆ ನಾಶ ತದನಂ- |
 ತರದಿ ಚೇತನ ಗೋಚರವದೈ |
 ಮೆರೆವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಚೈತನ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಿಕತ್ವ || ೩೨೯ ||

ಕೊರತೆ ಯೊಪರಿ ಯಿರುವುದೊಂದೇ |
 ಕ್ಷರವೆನುತಲಭಿಧಾನವಿರುವುದು |
 ಯಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಕ್ಷರವಿದು ಬೀವಚೈತನ್ಯ ||
 ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ- |
 ಸ್ವರದಲಕ್ಷರಲಕ್ಷಣಂಗಳ- |
 ನರಿಯಲಾ ಮನಗೊಟ್ಟು ಪೇಳುದನೆಲ್ಲ ಕಲಿಪಾರ್ಥ್ || ೩೩೦ ||

ನರನೇ ಯೆರಡನೆ ಪುರುಷನಕ್ಷರ-
ನಿರುವನೈ ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿದರಲಿ |
ಗಿರಿಗಳೊಳು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಿಹುದಾ ಮೇರುವದರಂತೆ ||
ಇರುವನೈ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮಾಯೆಗೆ |
ಯೆರಡನೆಯ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪಕೆ |
ಕರೆವಾ ಕಾರಣದೊಳಕ್ಷರ ಪುರುಷ ಮಧ್ಯಸ್ಥ || ೩೩೧ ||

ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲಿ ನೋಡಲು |
ಮೇರು ಪರ್ವತ ಪೊಂದೆ ತೆರಿವಿ-
ನ್ಯಾರವಾಗಿಹುದಾಪರಿಯಲೀ ಪುರುಷನಕ್ಷರನು ||
ತೋರುವನು ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ |
ಮೇರುವತ್ತಿಜಗದಲಿ ಸ್ಥಿತನೈ |
ನೇರನೈ ಮೇಲೇತ ಬ್ಲಾನಾಬ್ಲಾನಾಗಳಲಿ ನಿಜ || ೩೩೨ ||

ದೊರೆವುದೈಕ್ಯ ಯಥಾರ್ಥ ಬ್ಲಾನದಿ |
ಬರವುದೈ ವಿಪರೀತ ಬ್ಲಾನದಿ |
ಭರದೊಳಾ ದೈತವು ಕಣಾ ಕೌಂತೇಯ ನೋಡಿಡಿಯಾ ||
ಇರುವುದಾವುದೊ ಸ್ಥಿತಿಯು ನೋಡಾ-
ಯೆರದು ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗದು-
ಯಿರುವುದಬ್ಲಾನವದೆ ಕೇವಲರೂಪವೀತನದು || ೩೩೩ ||

ಒಡ್ಡಿ ಮಾಡಿ ಕುಲಾಲ ಮಣ್ಣನು |
ಮುದ್ದೆ ಮಾಡುತಲಿದು ಸದರಿಂ |
ಶುದ್ಧ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಿಂದಿನಾಸ್ಥಿತಿಯು ||
ಮಧ್ಯಗತವಹುದಲ್ಲವೇನೈ |
ವರ್ಧಿಸುವುದೀ ರೂಪವಕ್ಷರ |
ಮುದ್ದೆಯಿಂದಿ ಮಧ್ಯರೂಪವು ವೇದ್ಯವಾಗಿಯದು || ೩೩೪ ||

ಶರಧಿ ಬತ್ತಿರೆ ನೀರು ತೆರೆಗಳು |
ಮೆರೆವುವೇನಾಕಾರಹೀನನಗೆ |
ಳಿರುವುಪಲ್ಲವೆ ಯೊಪರಿಯುಲಕ್ಷರ ಪುರುಷನಿಹನು ||
ತೋರೆದು ಜಾಗೃತಿ ಸ್ವಪ್ನ ಬಾರದೆ |
ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಿ |
ಯಿರುವುದೀ ಯಕ್ಷರ ಪುರುಷನ ಸ್ವರೂಪ ಕೌಂತೇಯ
|| ೩೩೫ ||

ಹರಿದು ಜಗದಾಭಾಸವನ್ನರೆ |
ಬರದಿರಲು ಕೇಳೆ ನ್ವಾತ್ಮಬ್ಲಾನವು |
ಯಿರುವುದಾವುದೊ ನಡುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯದುನೆ ಯಕ್ಷರವು ||

ತೋರೆದು ಷೋಡಶ ಕಲೆಗಳನು ಹಿಮ- |
ಕರನಮಾವಾಸ್ಥೆಯ ದಿನದಿ ತಾ- |
ನಿರುವನಂತೋ ರೂಪವಾಪರಿ ಯಿರುವುದಕ್ಷರವು || ೩೩೬ ||

ಒಂದು ಪರಿಯೈ ಬ್ಲಾನಶತುದ್ಧನು |
ವೊಂದು ಪರಿ ವಿಪರೀತ ಬ್ಲಾನವು |
ದ್ವಂದ್ವದಿವುಗಳ ನಡುವೆ ಮೆಯೆಯು ಬ್ಲಾನ ಕೇವಲವು ||
ಬಂಧುರದ ಅಬ್ಲಾನರೂಪನೆ |
ಬಂದಿಯದಲಾ ರೂಪವಕ್ಷರ |
ಮುದ್ದೆ ನಿನಗಾನರಯವನು ವಿಸ್ತರದಿ ಕೌಂತೇಯ || ೩೩೭ ||

ನಾಶವಾಗಲುಪಾಧಿ ಯೆಲ್ಲವು |
ಲೇಸಿನಿದಬ್ಲಾನದಲಿ ಸಂ- |
ತೋಷದಿಂ ಬೇವಾತ್ಮ ಲಯು ಹೋಂದುವನೊ ತಾನೆಲ್ಲಿ ||
ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಬೀಜದಲಿ ಮರ |
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವ- |
ನೀನು ಪರಿಯುಲಪಾಧಿಗಳ ಸ್ವೀಕರಿಸುತಿಯನಾರೊ || ೩೩೮ ||

ಪುರುಷನೀತನುಪಾಧಿಸಹಿತಲೆ |
ಬರುತ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನು ಹೊಂದುವ |
ಪರಮಸ್ಥಾನವು ವಕ್ರಭಿನ್ನವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಇರುವುದಿದುಬಬ್ಲಾನರೂಪವು |
ಯಿರುವುದಿದು ನಿದ್ರಾಸ್ವರೂಪವು |
ಕರೆವರಿದನಾ ಬೀಜಭಾವವೆನುಕ್ತ ಕೋವಿದರು || ೩೩೯ ||

ನರನೇ ಬಾಗರ ಸ್ವಪ್ನ ಭಾಗಗ- |
ಳೆರಡು ಸ್ವಭಾವಗಳು ನೋಡೈ |
ಯಿರುವುದಕ್ಷರ ಪುರುಷನೆಂಬುದೆ ಬೀಜಭಾವವಿದು ||
ಕರೆವರಿದನೀ ಹೇನರಿಂದಲೆ |
ಮೆರೆವ ವೇದಾಂತಿಗಳು ಲೋಕದಿ |
ಹೊರದುತಿಹುದಿಲ್ಲದ ಬ್ಲಾನವು ನೋಡು ವಿಪರೀತ || ೩೪೦ ||

ಹೊರದುತಿ ವಿಪರೀತ ಬ್ಲಾನವು |
ಬರುವುದೈ ಬಾಗರವು ಸ್ವಪ್ನವು |
ಹೊರಡುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ಬುದ್ಧಿಯ ವಿವಿಧಬ್ಲಾನವದು ||
ನರನೇ ಕೇಳಿಲ್ಲದಲೇ ತಾಂ |
ಹೊರಡುವುದು ಬೀಜತ್ವ ಜಗದಲಿ |
ಹೊರಡುವುದು ಮೇಣಿಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವನಂತ ಪರಿಯಾಗಿ || ೩೪೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬೇವತ್ತವೆಲ್ಲಾ |
 ಪರಿಯ ವಿಶ್ವನಿಬ್ಬ ಪ್ರಳಯದಿ |
 ಬರುತ ಸಾಮ್ಯಾವಸ್ಥೆ ತಾಳುವುದಿಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನಿರುತ ಸರ್ವೋಪಾಧಿ ಯೆಂಬುವ |
 ಮೆರೆಯುವಜ್ಞಾನದಲಿ ವಿಶ್ರಮಿ |
 ಸಿರುವ ಪುರುಷನು ನೋಡಲಕ್ಷರನಿರುವನೈ ಪಾರ್ಥ || ೩೪೨ ||

ಎರಡನೆಯ ಕ್ಷರಪುರುಷನೆಂಬುವ |
 ನಿರುವನೈ ಬಾಗರದಲಧವಾ |
 ಯಿರುವನೈ ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲವನು ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ಭರಿತವಿಹುದಜ್ಞಾನ ವೋರ್ವ |
 ಮೆರೆವ ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲವೆ |
 ಕೊರೆತೆಯೊಂದೇ ವೋರ್ವಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆನ್ನುವರೆ || ೩೪೩ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ನಿದ್ರೆಯಿಂದಾ |
 ಯೆರಡು ಸ್ವಪ್ನವುಬಾಗರಾವೀ |
 ತೆರದ ಭಾವಗಳೆರಿದರಲು ಬ್ರಹ್ಮವೆ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲಾ ||
 ಬರುತಲಾ ನಿದ್ರಾಗಗನದಲಿ |
 ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ಮೋಡಗ |
 ಳಿರುವವೈ ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನಗಳು || ೩೪೪ ||

ಮೇಲೆ ಮೂಲವದಿದ್ದು ಕೆಳಗೆ ವಿ |
 ಶಾಲ ಸಂಪ್ರಸರಿಸುವ ಸಂಸೃತಿ |
 ಬಾಲವೆಂದೇ ಮರಕೆ ನೋಡಜ್ಞಾನ ಮೂಲವಲಾ ||

ಉತ್ತಮಃ ಪುರುಷಸ್ತ್ವನ್ಯಃ ಪರಮಾತ್ಮೇತ್ಯದಾಹೃತಃ |
 ಯೋ ಲೋಕತ್ರಯಮಾವಿತ್ಯ ಬಿಭತ್ಯವ್ಯಯ ಈಶ್ವರಃ || ೧೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಪರಿತ ಜ್ಞಾನದ |
 ಭರದಿ ವಿಶ್ವದೊಳೆಲ್ಲ ಹುಟ್ಟುವ |
 ಮೆರೆವ ಬಾಗರ ಸ್ವಪ್ನವೆಂದೇ ಯೆರಡವಸ್ಥೆಗಳು ||
 ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾನದಲಿ ಲಯಹೋಂ |
 ದಿರುವ ಕಾರಣ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಜ್ಞಾನದಿ ಮುಳುಗಿ ಪಾರಾಗುವುದು ನೋಡಿದಿಯಾ || ೩೪೯ ||

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸುಡುತಗ್ಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ |
 ನಷ್ಟವಾಗಲು ತನ್ನ ತಾನೇ |
 ನಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣಗ್ನಿಯುಳಿಯುವದೇ ||

ಹೇಳಲೇನದ ನಿಜದೊಳಿಮವೇ |
 ಮೂಲವಕ್ಷರ ಪುರುಷರೂಪವು |
 ಕೇಳು ನರ ನೀ ಪುರುಷಹೆಸರದಕೇತಕೆಂಬುದನು || ೩೪೫ ||

ಕರೆವರಿತನ ಪುರುಷನೆನುತಲಿ |
 ಭರದಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಳ್ವನೆನುತಲಿ |
 ಮರಳಿ ಮಾಯಾಪುರದಿ ಶಯನವ ಮಾಳ್ವನಿವನೆಂದು ||
 ಇರದು ನಿದ್ರೆಯಲಿಹವಿಕಾರವು |
 ಮರಳಿಯಾ ವಿಪರಿತ ಜ್ಞಾನವು |
 ಯಿರದು ನೋಡಿಲ ತೆರದಿ ರೂಪದಿ ರಾಜಸುತ್ತಿಹನು || ೩೪೬ ||

ನಾಶವಾಗದು ಸಹಜ ಗತಿಯಲಿ |
 ನಾಶವಾಗದು ಜ್ಞಾನ ಹೊರತಿದು |
 ನಾಶವಾಗದು ಬೇರೆ ಸಾಧನದಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಈಸು ಪರಿಯಲಿ ನಾಶವಿಲ್ಲದ |
 ನಾಶಿರೂಪವಿದೆಂದು ಜಾಣರು |
 ಘೋಷಿಪರು ಕೇಳಿದುವೆ ಯಕ್ಷರೂಪವಿಹುದೆಂದು || ೩೪೭ ||

ನರನೆ ನೋಡಕ್ಷರ ಪುರುಷನೀ |
 ಪರಿಯಿರುವ ಚೈತನ್ಯವಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿದಕೆ ||
 ಒರುವುದೈ ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಗೆ |
 ಮರಳಿ ಪರಮಾತ್ಮನಲಿ ಯದರಿಂ |
 ಒರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇವನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇತು || ೩೪೮ ||

ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ ಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಿಗೆ |
 ನಷ್ಟವಜ್ಞಾನವನು ಮಾಳ್ವುದು |
 ಕೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ದರ್ಶನ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು || ೩೫೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳಲ ತೆರದಿ ಜ್ಞಾನತೆ |
 ಹೊರತು ಜ್ಞಾನವು ಹಿಂದುಳಿವುದೇ |
 ಯಿರುವನುತ್ಪಮ ಪುರುಷ ಮೂರನೆ ಯೆನುತ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ||
 ಇರುವನಾತನು ಹಿಂದೆ ಪೇಳಿದ |
 ಪುರುಷರೀರ್ವರ ಹೊರತು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾಗರಾವಸ್ಥೆಯು ಒಹೂತ್ತಮವು || ೩೫೧ ||

ತರಣಿಕಿರಣವು ಮೃಗಜಲವು ನೋ- |
 ಡೆರಡು ವಸ್ತುಗಳಿವನು ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ತರಣಿಮಂಕಲವದಿಹುದಲ್ಲವೆ ಮೂರನೆಯ ವಸ್ತು ||
 ಪುರುಷನುತ್ತಮನಾ ಪರಿಯಲೇ |
 ಯಿರುವನೈ ಮೂರನೆಯ ವಸ್ತುವು |
 ಯಿರುವನಾತನು ಸಿಕ್ಕ ಕೇವಲ ತತ್ತ್ವ ಸ್ವಾಧೀನ || ೩೫೨ ||

ನರನೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ರಂಬಿಸು- |
 ತಿರುವ ಬೆಂಕಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವನಾಪರಿ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರವೆರಡ ಹೋರತಾಗಿ ||
 ಶರಧಿ ಸೀಮೆಯು ತಪ್ಪಿ ಪ್ರಳಯದಿ |
 ಧರಣಿಯೇ ಜಲಮಯವದಾಗಲು |
 ಯಿರುವದೇನೈ ಭೇದ ನದಿನದಕೆರೆಸರೋವರದ || ೩೫೩ ||

ನರನೇ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಚಾಗರ |
 ಮೆರೆವ ನಿರಿಯು ಸ್ವಸ್ಥವೆಂಬೀ- |
 ತರದಿ ಭೇದಗಳೆಲ್ಲ ಲಯ ಹೊಂದುವುವು ನೋಡಿದರೆ ||
 ಬವಲಿಕಾ ಕಲ್ಪಾಂತ ತೇಜವು |
 ಯಿರುಳು ಹಗಲೆಂಬಿರುವ ದ್ವೈತವು |
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೊಂದೆ ರೂಪದ ತೇಜ ಬಿಳಗುವುದು
 || ೩೫೪ ||

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆಂಬೀ- |
 ಮಾತು ಸ್ವಬದು ಯಿಲ್ಲವಿಹುದೀ- |
 ರೀತಿಯನುಭವ ಬಾರಲಾಗದು ಭೇದ ಲಯವಹುದು ||
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಾ ಪುರುಷನುತ್ತಮ |
 ಮಾತ ಕೇಳೈ ಯಾತನೇ ಪರ- |
 ಮಾತುಮನು ಸರ್ವೋತ್ತಮನು ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿಹನು
 || ೩೫೫ ||

ನರನೇ ನೋಡೀ ತೆರದ ಮಾತದು |
 ಬರುವುದೇನುಸಯೋಗವದರಲಿ |
 ನರರ ಮಾತದು ಬೇನದಶೆಯೆನೆ ಧರಿಸಿಯಾದುವುದು ||
 ವುರುಷ ತೀರದಿ ನಿಂತಿರುತಲೇ |
 ಭರದಿ ನದಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿರುವನೀ- |
 ತೆರದ ವಾರ್ತೆಯ ಹೇಳುತೆರೆ ಮುಳುಗುವನವನು ಬಹನೆ
 || ೩೫೬ ||

ನರನೇ ನೋಡು ವಿಚಾರತೀರದೊ- |
 ಕಿರುತ ವೇದಗಳೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು- |
 ತಿರಲು ಪರವರಗಳ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವೇಳುವುವು ||

ಕ್ಷರನು ಮೇಣಕ್ಷರನು ಯೆಂಬೀ- |
 ಯೆರಡು ಪುರುಷರು ಯಿರುವರವರರು |
 ಕರೆವಂತ್ಯ ಸ್ವರೂಪನನು ಪರಪುರುಷನೆನ್ನುತಲಿ || ೩೫೭ ||

ನರನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಕೇಳೇ- |
 ತೆರದಿ ತಿಳಿ ಪರಪುರುಷನೆನ್ನುತಲಿ |
 ಮೆರೆಯಲಾರದು ಶಬ್ದವರ್ಣನವಲ್ಲಿ ಕಾಂತೇಯು ||
 ಧರಿಸಿ ಮಾನವ ಜ್ಞಾನ ಕೂತಿಸು |
 ಹರಣವೈ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಕೆ |
 ಬರುವುದಸ್ತಾಚಲಕೆ ಸೋಹಂಭಾವವಿದು ಪಾರ್ಥ || ೩೫೮ ||

ವಕ್ತನೇ ತಾಂ ಕಥನವಾಗಲು |
 ಮತ್ತೆ ಲೋಕನವದುವ ದ್ರಷ್ಟೃತೆ |
 ಯೆತ್ತಣಿಂಥೀ ವಿಸ್ತರವ ಪೇಳುವುದು ಕಾಂತೇಯು ||
 ಆಸ್ತವಾಗಲು ದ್ವೈತವೇಪರಿ |
 ಯೆತ್ತಣಿಂಥೀ ಪರಿಯ ಶಬ್ದದಿ |
 ವಿಸ್ತರಿಸರಾರಿನ್ನು ಶಬ್ದಾತೀತವಾ ಸ್ಥಿತಿಯು || ೩೫೯ ||

ದೃಷ್ಟನಿವನಿದು ದೃಕ್ಯವೆಂಬುದು |
 ಸಪ್ತವಾಗಲು ದ್ವಂದ್ವಭವವವು |
 ಸಪ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳೆ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರ್ವವಿದು ||
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸಿದಿರಾರು |
 ನಪ್ಪನೇನು ಸುಗಂಧ ಮೂಗಿಗಿ |
 ತಟ್ಟಲಾರದೆ ಹೂವಿನಿಂದಲಿ ಬಂದು ಬಡಿವುದಲಾ || ೩೬೦ ||

ಅರಿಯ ಬೇಕಿದನನುಭವದಲೇ |
 ಯಿರುವುದದು ತದ್ರೂಪನನುಭವ |
 ಮೆರೆವ ನಿಯಮನೀಶನಾತ ನಿಯಮ್ಯುಪೋರತಾಗಿ ||
 ಇರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ ಕೇವಲ- |
 ವಿರುವನಾತ ಪ್ರಕಾಶ್ಯಹೋರತೇ |
 ಪರಿಯಲಾತನು ರಂಬಿಸುವನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ || ೩೬೧ ||

ನಾದವನು ಕೇಳುವೆರೆ ಶಕ್ತಿಯು- |
 ನಾದರಿಸುವಾ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವು |
 ಸ್ವಾದವನು ತಿಳುಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಸ್ವಾದವವ ||
 ಮೋದ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಕೇಯುವ |
 ಮೋದ ಪರಮಾನಂದನುಭವ |
 ಮೋದಿನಿಯು ಪುರುಷರಲಿ ಯುಕ್ತಮ ವರ್ಣತೆಯು ತುದಿಯು || ೩೬೨ ||

ಇರುವನಾತನು ಸುಖಕೆ ಸುಖತಮ |
 ವಿರುವನೈ ತೇಜಕ್ಕೆ ತೇಜವು |
 ಯಿರುವನೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾತನು ವಿಶ್ರಮ ಸ್ಥಾನ ||
 ಬರುತ ಶೂನ್ಯವು ಶೂನ್ಯದಲಿ ಲಯ |
 ವಿರುವ ತೆರದಲ್ಲುದಂಟ ಬರಲದು |
 ವಿರುವುದದು ಬಹುದೂರ ಲಯದಿ ದೂರವಿಹುದದುವೆ
 || ೩೬೩ ||

ಇರುವನವ ವಿಸ್ತಾರದುಪರಿಯು |
 ಯಿರುವನಾತನು ದೂರವೆಲ್ಲಕು |
 ಮರುಳ ಮಾಳ್ವುದು ಮೂಢ ಜನರನು ಸಿಂಪಿ ಬೀದಾಗಿ ||
 ಇರುವೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೂಪವೆನುತಲಿ |
 ವರರ ಭ್ರಮದಿಂ ಕುಣಿವುದಲ್ಲವೆ |
 ತಿರಿಗಿ ನೋಡಾಭರಣದಲ್ಲದಗಿಹುದು ಚಿನ್ನವಲಾ || ೩೬೪ ||

ಇರನಲಾ ತಾಂ ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವದ |
 ಪರಿಯ ರೂಪವ ಧರಪನಶ್ಚೈ |
 ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವು ವಾಸಿವುದೆ ಹೇಳು ||

ಪರಿಯಲೀ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವಗ- |
 ಕಿರುವವೇನೈ ಭಿನ್ನ ತಿಳಿಯಲು |
 ಯಿರುವನಾತ ವಿಕಾಸಸಂಕೋಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣನು || ೩೬೫ ||

ನೀರಿನಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಬೀಳ್ವರೆ |
 ಕಾರಣನಲಾ ಚಂದ್ರ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತೋರಲೀ ವೃತ್ತತ್ತಿ ಜಗದಲಿ ಭೇದ ಬಾರದಲಾ ||
 ಹಾರಿದರೆ ಲಯವಾಗಿ ಜಗಸಂ- |
 ಹಾರವಾಗಲದೇನು ಯೆಲ್ಲಿಯು |
 ಹಾರಲಾರದು ಸ್ಥಿರವಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರವಾ ತತ್ತ್ವ || ೩೬೬ ||

ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಯೆರಡು ಬಂದರು |
 ತರಣಿಗೇನಿವು ಬಾಧಿಸುವುವೇ |
 ತರಣಿಯೊಂದೇ ತೆರದಿ ರಂಜಿಪನಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ಬರುವುದೆಂತವನಿಗೆ ನಾಶವು |
 ಯಿರನಲಾ ಯಾರೊಳಗು ಮೇಣವ- |
 ನಿರುವನಾತನು ತನ್ನ ತುಲನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ತಾನಾಗಿ || ೩೬೭ ||

ಯಸ್ಮಾತ್ ಕ್ಷರಮತೀತೋಽಹಮಕ್ಷರಾದಪಿ ಚೋತ್ತಮಃ |
 ಅತೋಽಸ್ಮಿ ಲೋಕೇ ವೇದೇ ಚ ಪ್ರಥಿತಃ ಪುರುಷೋತ್ತಮಃ || ೧೮ ||

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕ- |
 ನಿರುವನಾತನು ದ್ವೈತವವನಲಿ |
 ಮರೆಸಲಾರದು ತನ್ನ ಪರಿಯಾಟವನು ಕೌಂತೇಯ ||

ನರನೆ ನಿರುಪಾಧಿಕ ಸ್ವರೂಪವು |
 ಯಿರುವುದದುವೇ ವಾಸ್ತವಿಕದಲಿ |
 ಕ್ಷರಗೆ ಮೇಣಕ್ಷರಗತೀತನು ಮೆರೆಯುತಿಹೆ ನಾನು ||

ಕರೆವರಾ ಕಾರಣದಲೆನ್ನನು |
 ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು |
 ಪುರುಷರೊಳಗುತ್ತಮನೆನುತ ಘೋಷಿವುನು ವಿಧವಿಧದಿ || ೩೬೮ ||

ಯೋ ಮಾನೇವಮಸಂಮೂಢೋ ಜಾನಾತಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮಮ್ |
 ಸ ಸರ್ವವಿದ್ಯಜತಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ || ೧೯ ||

ನರನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಜಗದೊಳ- |
 ಗಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೋವನೇಜೀ- |
 ತೆರದ ಭಾವನೆ ಯಾಗೆ ಬೆಳಗುವನಾಗೆ ಚ್ಚಾನರವಿ ||
 ನರಗೆ ಜಾಗೃತಿ ಬರಲು ಹಿಂದ- |
 ಕೈರುವುದೇನೈ ಸ್ವಪ್ನಜ್ಞಾನವು |
 ಬರಲು ನರಗೀ ಜಗವು ಮಿಥ್ಯವೆನುತ್ತ ಭಾಸಿವುದು || ೩೬೯ ||

ಕರದಿ ಹಾರವನೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ- |
 ರುರಗನೆಂಬಾಭಾಸ ಮನದಿಂ |
 ಹರದು ಹೋಗುವದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ನರನು ಕೇಳಾಭರಣತತಿಯು |
 ಲ್ಲಿರಿಸಿದರೆ ಭಂಗಾರದ್ವಿಷ್ಟಿಯು |
 ಹರಿವುದೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಪರಿಪರಿಯಾಭರಣದಿಂದ || ೩೭೦ ||

ಬರಲು ಯೆನ್ನ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನವು ।
ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಭೇದವು ।
ಹರಿವುದವನಿಗೆ ಜ್ಞೇಯಜ್ಞಾತ್ಯಜ್ಞಾನವೀ ಭೇದ ॥
ಇರುವೆ ನಾನು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನೆ ।
ಯಿರುವೆನ್ನೆ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಶ್ವದಿ ।
ಯಿರುವೆನ್ನಲ್ಲವೆ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನು ಕಣಾ ನಾನು ॥ ೩೭೧ ॥

ನರನೆ ಕೇಳದ್ದೈತದ್ವೈಯೋ ।
ಳಿರದೆ ಯೆನ್ನನು ನೋಡುವಾತನು ।
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೆನ್ನೊಳ್ಳೆ ಕೃವನು ॥
ಧರಿಸುತ್ತೆನ್ನನೆ ತಿಳಿಯುವಾತನು ।
ನರನೆ ಯೆನ್ನನೆ ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವನು ।
ಮೆರೆಯದಾತಗೆ ಶಬ್ದವಿಷಯದ ದ್ವೈತ ಕೌಂತೇಯ ॥೩೭೨॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡಲು ।
ಬರುವುದವಗಧಿಕಾರ ಕೇಳೈ ।
ನರನೆ ಗಗನವನಪ್ಪಕೊಳ್ಳಲು ಗಗನವೇ ಯೋಗ್ಯ ॥
ಧರೆಯೋಳಾಕ್ಷೀರಾಜ್ಞಿಗೌತಣ ।
ವಿರಚಿಸಲು ಷ್ಟೀರಾಜ್ಞಿ ಬೇಕೈ ।
ಧರಿಸುತ್ತವ್ಯತದ ರೂಪವನುತದಿ ಕೂಡ ಬೇಕಲ್ಲೈ ॥೩೭೩॥

ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನದಿ ಶುದ್ಧ ಚಿನ್ನವೆ ।
ಬದ್ಧರದುವೇ ಯೋಗ್ಯವೆನಿವುದು ।
ಶುದ್ಧ ಮದ್ಯುಪವನು ತಾಳರೆ ಮಧ್ಯಜನಪಾತ್ರ ॥
ಶುದ್ಧ ಗಂಗೆಯು ಬೇರೆ ಯಿರುವಳಿ ।
ವಾರ್ಧಿಯಲಿ ಸಂಯೋಗವಾಗಲು ।
ವಾರ್ಧಿರೂಪವ ತಾವ್ವಳ್ಳವೆ ವಾರ್ಧಿ ಸೇರುವರೆ ॥ ೩೭೪ ॥

ಎನ್ನ ರೂಪವ ತಾಳದಲಿ ಮುಂ- ।
ದಿನ್ನು ಮಧ್ಯಕ್ರಿಯನು ಮಾಳ್ವುದು ।
ಸನ್ನುತಾತ್ಮನೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೈ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥
ಅರ್ಣವದೊಳೇಳುವ ತರಂಗಗ- ।
ಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬೇರೆ ತೋರ್ಪುವು ।
ಭಿನ್ನತೆ ತರಂಗಗಳಅರ್ಣವದಲ್ಲಿರುವುದೇನು ॥ ೩೭೫ ॥

ನರನೆ ಯೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವ ।
ಶರಣನೊಳು ಮತ್ತೆನ್ನೊಳೊಂದೇ ।
ಪರಿಯದ್ದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತವುಂಟೇ ಹೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥
ತರಣಿಯಲಿ ತೇಜದಲಿ ಭೇದವ- ।
ದಿರುವುದೇ ನೋಡಿಡರೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದೆಂತಂತವು ಯೆನ್ನೊಳು ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತನೊಳು ॥ ೩೭೬ ॥

ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಮಿದಮುಕ್ತಂ ಮಯಾನಘ ।
ಏತದ್ಬುದ್ಧ್ಯಾ ಬುದ್ಧಿಮಾನ್ ಸ್ಯಾತ್ ಕೃತಕೃತ್ಯಕ್ವ ಭಾರತ ॥ ೨೦ ॥

ಇತಿ ತ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮಯೋಗೋ ನಾಮ ಪಂಚದಶೋಧ್ಯಾಯಃ ॥ ೧೫ ॥

ನರನಿಗೀಪರಿ ತತ್ತ್ವಜೋಧೆಯ- ।
ನರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ಹರಿ- ।
ಯಿರುವುದೀ ಹದಿನೈದನೇಯಧ್ಯಾಯ ಸುಂದರವು ॥
ಧರೆಯೊಳುಪನಿಷತಗಳೆ ಯಿರಳಿಹ ।
ಸರಸಿಜಗಳೆಹುವವುಗಳೆಂದಲಿ ।
ಹೊರಟು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಯೆಂಬ ಸುವಾಸ ಪಸರಿಸಿತು
॥ ೩೭೭ ॥

ವೇದಗಳ ಮಂಥನವ ಮಾಡುತ ।
ಬಾದರಾಯಣ ಮತಿಯ ಹಸ್ತದಿ ।
ಮೋದದಿಂ ತೆಗೆದಿರುವ ನವನೀತವು ಕಣಾ ಗೀತೆ ॥

ವೇದಸಾರಾಂವ್ಯಾತದಿ ತುಂಬಿಹ ।
ಮೇಧಿನೆಯೊಳಿರಡನೆಯ ಪಾವನ- ।
ವಾದ ಭಾಗೀರಥಿಯು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನಿಜವಾಗಿ ॥ ೩೭೮ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಾನಂದಚಂದ್ರನಿ- ।
ಗಿರುವ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಕಳೆಯೈ ।
ಧರೆಯೊಳು ಸುಮಿಚಾರ್ಷೀರಾಜ್ಞಿಯನು ಮಂಥಿಸುಳ ॥
ದೊರಕಿಸಿದ್ ರಡನೆಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ।
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಒಪ ಗೀತೆಯು ।
ಅರುಹಲೆಂತೇ ಗೀತೆ ಮದ್ಯುಪವನೆ ತಾಳಿಹಳು ॥ ೩೭೯ ॥

ಸರಸಪವರ್ಣಾರ್ಥದಿಂದಲಿ |
ಯಿರಿಸುತ್ತೆನ್ನಲಿ ಬೀವಪ್ರಾಣವ |
ಹರಿಹೊರತು ಮತ್ತಸ್ವರನು ಸೇರುವಳೆ ಕೌಂತೇಯ ||
ಬರುತಲಿವಳನ್ನಾಕ್ಷರಾಕ್ಷರ |
ಪುರುಷರೀವರು ವರಿಸಲೆತನಿಸೆ |
ವರಿಸಿದಳು ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಗೀತಾಖ್ಯಾಳೆಲಕುವಿ || ೩೮೦ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದನಲಾ |
ಸರಸ ಗೀತೆಯನೀಗ ಕೇಳಿದಿ |
ವರಿಸಹಳು ಯೆನ್ನನೆ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯದಿಂ ನೋಡೈ ||
ಆರುಹಿ ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂ ವಿ- |
ಸ್ವರವ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದಲ್ಲ ನೋಡಲು |
ಯಿರುವದೈ ಸಂಸಾರವನರಿವು ದಿವ್ಯಶಸ್ತ್ರವಿದು || ೩೮೧ ||

ಇರುವುವೈ ಗೀತಾಕ್ಷರಂಗಳು |
ಧರೆಯಲಾತ್ಮೆಚ್ಚಾನವೀಯುವ |
ಪರಮ ದರ್ಶಕ ಮಂತ್ರರೂಪಂಗಳು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ||
ಇರುವುದಿದರಲಿ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯು |
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಚ್ಚಾನವ |
ನರನೆ ನಿನಗಾನಿದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಗುಹ್ಯವನು || ೩೮೨ ||

ಬರಿದೆ ಗುಹ್ಯವಿದಲ್ಲ ಪಾರ್ಥನಿ |
ಯಿರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಪ್ತ ವಿದ್ಯೆಯು |
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಗುಹ್ಯತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ ವರತತ್ತ್ವ ||
ವರಮುನಿವ ಗೌತಮನು ತಪದಿಂ |
ಹರನ ಜಟಿಯಿಂ ಗಂಗೆಯನು ತಾಂ |
ಹೊರಡಿಸಿದನೆಂಬೀ ಪರಿಯನೀಕೇಳಿ ಬಲ್ಲಿಯಲಾ || ೩೮೩ ||

ಇರುಕೆ ನಾ ಚೈತನ್ಯಶಂಭುವು |
ಹೊರಡಿಸಿದಿ ಗೀತಾಖ್ಯಾಗಂಗೆಯ |
ನರನೆ ನೀ ಶ್ರದ್ಧಾಳು ಗೌತಮನಾದಿ ಜಗಕೆಲ್ಲ |
ಇರಿಸುತಲಿ ದರ್ಪಣವ ಮುಂದಕೆ |
ನರನು ನಿಜಮುಖ ನೋಡುತನುಭವ |
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸುಖವನುಭವಿಸುವನು ದರ್ಪಣದಿ : ೩೮೪ ||

ಮೆರೆವ ಗೀತಾರೂಪದರ್ಪಣ |
ದೊರಕಿತ್ತೈ ನಿನಗಿಂದು ನೀನೀ- |
ಸರಸ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನುಭವ ಘನಿಸು ಯಿದಂದಿ ||

ಶರಧಿಯಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುವೈ |
ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಚಂದ್ರತಾರೆಗ- |
ಳರದೆ ಯಾ ತೆರನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀಗ || ೩೮೫ ||

ನರನೆ ನಾ ಗೀತಾಸಮೇತನು |
ಮೆರೆವೆ ನಿನ್ನಂತಃಕರಣದಲಿ |
ಹರಿಯುತ್ತೈ ಮಲ ತ್ರಿವಿಧತಾಪಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ||
ನರನೆ ಗೀತೆಗು ನನಗು ಸುಂದರ- |
ವಿರುವ ವಸತಿನಾಥನ ನೀನಾ- |
ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನಯ ಹೃದಮವೇ ವೈಕುಂಠವಿಹುದೆಮಗೆ || ೩೮೬ ||

ಆರುಹಲೇನಾ ವಿಸ್ತರವ ನಾ |
ನರನೆ ಗೀತಾಚ್ಚಾವಲ್ಲಿಯು |
ದೊರೆಂಬಿ ತರಿಸುವನಿದರ ಯೋಗದಿ ನರನು ಸಂಸಾರ ||
ಹರಿದು ಮೋಹದ ಬಲೆಯ ಮೋಕ್ಷವ |
ದೊರಕಿಸುವನೈ ಮಾತು ನಿಶ್ಚಯ |
ಹರಿಸುವುದು ಭವರೋಗವಲ್ಲವಿದಮರಪದವಿತ್ತು || ೩೮೭ ||

ಕುಡಿಯುವರೆ ಪೀಯೂಷ ದೊರೆಯಲು |
ಶೋಡವಿಯಲಿ ಶೋಗಗಳು ಮಡಿವುವು |
ಕೊಡುವುದಮರತ್ವವನು ನೋಡ್ ಪೀಯೂಷಲಕ್ಷಣವ ||
ಬಿಡದೆ ಗೀತಾಚ್ಚಾನವಾಗಲು |
ಸುಡುವುದೀ ಮೋಹವನು ಪೋಣದಿ |
ಬಿಡುವನೈ ಸಂಸಾರವನು ನರ ಜನನಮರಣಗಳ || ೩೮೮ ||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಚ್ಚಾನವು |
ಮುಕ್ತಿಯವುದು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ |
ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸಹಜದಲಿ ನೈಷ್ಯವ್ಯರ್ಥ ಕೌಂತೇಯ ||
ಮತ್ತೆ ಚ್ಚಾನದ ಯಣವ ತೀರಿಸಿ |
ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮದಿ ಲೀನ ನರನಹ |
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಲ್ಲಭ್ಯ ವಸ್ತುವು ಹರ್ಷವೇರುವುದು || ೩೮೯ ||

ಚ್ಚಾನವೆಂಬುದು ಕಲಶರಂಜಿವು- |
ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮದೇವ- |
ಸ್ಥಾನದಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಸುದುವುವು ಚ್ಚಾನಯಿಚ್ಚಾದಲಿ ||
ದೀನನಾಥನು ಕೃಷ್ಣನೀಪರಿ |
ಚ್ಚಾನದೀಪವ ಹಚ್ಚಿ ಪಾರ್ಥಗೆ |
ತಾನೆ ಕೈಯೊಳಗಿತ್ತನೈ ಬೆಳಕಾಯ್ತು ಜಗಕೆಲ್ಲ || ೩೯೦ ||

ಹರಿಯಬಾರೆಯಂ ಸೂಸುತಿರುವೀ- |
 ಪರಿಯ ಗೀತಾಮೃತದ ಭಾಷಣ |
 ನರನ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ ಹೊರಗೆ ಸೂಸಿತಲಾ ||
 ಕರುಣದಿಂದಾ ವ್ಯಾಸಮುನಿಸನ |
 ದೊರಕಿತ್ತೆ ಸಂಜಯನಿಗಮೃತವು |
 ಧರಣಿಸತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಕುಡಿಸುವರೆ ಯತ್ನಿಸಿದ ||೩೯೧||

ಕುರುಡನಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಮಿಸು- |
 ನರಿವನೆಂತೀ ಸರಸ ಗೀತೆಯು |
 ಮರುಕನಂದದಿ ತಿಳಿಯದಾದನು ಗೀತೆಯರ್ಥವನು ||
 ಪರಿಯದಾದರು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲಾ- |
 ಧರಣಿಸತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾದರು |
 ದೊರೆಯತವನಿಗೆ ಕೊನೆಗೆ ರುಚಿಯೊ ಪಾನದಲಿ ತಿಳಿಯೆ
 || ೩೯೨ ||

ಕ್ಷೀರವನು ಕುಡಿಸಿದರೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು |
 ಚಾರುಬಳ್ಳಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥವೆನುಶಲಿ |
 ತೋರುವುದು ಮೊದಲಿಗೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯು ಗೋಂಚಲಿಳಿಸಿದರೆ ||
 ತೋರುವುದು ಸೊಗಸಾಗಿ ತದ್ವತು |
 ಧಾರುಣಿಸ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೃಷ್ಣನ |
 ಚಾರುಸಂವಾದವನು ಕೇಳುತ ಹರ್ಷಪಟ್ಟನಲಾ || ೩೯೩ ||

ಆರಿಯದಲೆ ತ್ರೀಹರಿಯರುಂಧೀ- |
 ಸರಸ ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳನು ನಾ- |
 ನಿರದೆ ಕನ್ನಡವಟ್ಟದಿಯು ರೂಪದಲಿ ಹಾಡಿದನು ||

ಅರಿತವನು ನಾನಲ್ಲ ಪಂಡಿತ- |
 ರರಿತವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬಾಲನ |
 ವಿರಸಭಾಷಣ ಸರಸ ಮಾಳ್ವದೆನುತು ಜಿನ್ನೈವೆ || ೩೯೪ ||

ನೋಡಲಂಗವ ಮುಳ್ಳುಸೇವ್ವಿಯು |
 ರೂಢಿಯಲಿ ತೋರದು ವಿಶೇಷವು |
 ಗೂಢವಿಹ ಪರಿಮಳವ ಬಲ್ಲುದು ಭ್ರಮರವೇ ನೋಡು ||
 ಆದಿವೆನ್ನಯ ಪು ತಿನಲಿ ನೀವ |
 ನೋಡಿದರೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಹಿಪುದು |
 ಮಾಡಲಾಗದುಪೇಕ್ಷೆ ಬಾಲಿಶತನದ ಮಾತೆನುತ || ೩೯೫ ||

ಆರಿಯದಿರಲುಲೆ ಬಾಲ ನುಡಿಯುವ |
 ಪರಿಯು ನುಡಿ ತೊಡಲಾದರೇನದು |
 ಹರುಷದಿಂ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಕೌತುಕವ ಮಾಳ್ವರಲಾ ||
 ಇರುವರಾಪರಿ ತಾಯಿತಂದೆಗೆ- |
 ಕಳರೆ ನೀವೇ ಶೋಕೃತ ಸುಜನರೆ |
 ಮರೆಸಿರೆನ್ನಯ ತೊಡಲು ನುಡಿಯನು ಬಾಲಭಾಷಿತವ || ೩೯೬ ||

ಕೃಷ್ಣನಾಡಿದ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- |
 ಪೂರ್ಣನಿಗಮಾಗಮದ ಸಾರವು |
 ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ಪಂಡಿತನಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಎನ್ನ ಸದ್ಗುರು ವಿಷ್ಣುರೂಪನು |
 ಯೆನ್ನ ಬಾಯಿಂ ವದಿಸಿದಂದದಿ |
 ಕನ್ನಡದಿ ಪೇಳಿದನು ನ್ವಾತ್ಮಬ್ಧಾನದರ್ಪಣವ || ೩೯೭ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಬ್ಧಾನೇಶ್ವರಿಯುಲಿ
 (೧೫) ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೦, ಕನ್ನಡ ವಟ್ಟದಿಗಳು ೩೯೭.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೬ ಪ ದಿ ನಾ ರ ನೆ ಯ ಅ ಧ್ಯಾಯಂ .

ತರಣಿಯುದಯ ವಿಚಿತ್ರತರವೈ |
ಮೆರೆವ ಜಗದಾಭಾಸವನು ಸಂ |
ಹರಿಸಿ ಮರಳದ್ವೈತಕಮಲವನರಳಿಸುವ ತರಣಿ ||
ತರಣಿ ಯೊತನು ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು |
ಚರಣಕೆರಗುವೆನಿವನ ಸಾದರ |
ಹರಿಸುತೆನ್ನಯ ಮತಿಯು ಜಾಡ್ಯವ ಬರೆಸಲೀ ಗ್ರಂಥ|| ೧ ||

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದಿರೆ |
ಹರಿವುದೈ ಯಜ್ಞಾನಕತ್ತಲೆ |
ಮರಳಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನ ಬಿಳದಿಂಗಳವು ಹರಿವುನಲಾ ||
ಮೆರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸುದಿನವು |
ಮೆರೆವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಶೇಷವು |
ಹೊರಡುವುದು ಬೇವಾತ್ಮಖಗವಭಿಮಾನಗೂಡಿಂದ || ೨ ||

ವಾಸನಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೇಹವಿ |
ಲಾಸಕಮಲದ ಪರಿಮಳಕೆ ತಾಂ |
ಪಾಶದಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಭ್ರಮರವು ಬೇವಚೈತನ್ಯ ||
ನೇಸರುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲದು |
ತೋಷದಿಂ ಹೊರವಂಟು ಕಾರ್ವದು |
ಪಾಶ ಹರಿದು ಸ್ವತಂತ್ರವಪ್ಪುದು ಬೇವಚೈತನ್ಯ || ೩ ||

ಶ್ರುತಿನಿಕರಕಾಶಬ್ಧ ತೋಚದ |
ಸ್ಥಿತಿಯು ಬರಲಜ್ಞಾನರೂಪದ |
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಂಧ್ಯಾಕುಕಾಲವು ರಂಜಿಪುದು ನೋಡೆ ||
ಮತಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಯೋಗವಾಗಲು |
ಕ್ಷಿತಿಯುಲ ಬೇವೇಶ್ವರಾತ್ಮಕ |
ದ್ವಿತೀಯಲಿ ತೋಕಿಸುವವೈಯಾ ಚಕ್ರವಾಹಗಳು || ೪ ||

ಮರಳಿಸೂರ್ಯೋದಯದಲೀಪರಿ |
ಯಿರುವ ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನದಂಪತಿ |
ಯಿರು ಕಣಾ ಹಾರುವರು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರದಲಿ ಮುದದಿ ||
ಮರಳಿ ಸುಖಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ |
ತಿರುಗುವರು ಸಂಯೋಗಸುಖದಿಂ |
ದರುಹಲೆಂತೀ ತರಣಿಯುದಯದ ಮಹಿಮೆ ಬಾಯಿಂದ || ೫ ||

ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ತರಣಿಯುದಯಕೆ |
ಬರಲು ಭೇದಸ್ವರೂಪ ಚೋರರು |
ಬಂದಿ ಭರದಲಿ ಬೆದರಿ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚದರುವರು ||
ಧರೆಯಲಾ ಪಾಂಥಸ್ಥಯೋಗಿಗಿ |
ಳಿರದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದಿ |
ಚರಿಸುವರೆ ತೋಡಗುವರು ನಿರ್ಭಯತಿಯಲಿ ಹಗಲಿನಲಿ || ೬ ||

ಗುರುತರಣಿಯ ವಿವೇಕರೂಪದ |
ಕಿರಣದಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬುವ |
ತರಣಿಕಾಂತ ಪ್ರದೀಪ್ತವವ್ವರು ಹೇಳಲೇನದನು ||
ಉರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರವನವಿದು |
ಮರಳಿ ಸೂರ್ಯನಪ್ಪುಖರಕಿರಣದಿ |
ಮೆರೆವುದೈ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೃಗಜಲ ಪೂರ ಬಂದಂತೆ || ೭ ||

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನತಿಖರದಿ |
ಬರಲು ಸೋತಹಂರೂಪ ನಡುಹಗ |
ಲಿರುವುದೇನೆ ಛಾಯೆ ಛತ್ರಂತಿಯು ಕಾಲಲಡಗುವುದು |
ಹರಿದು ಹೋಹುದು ಮಾಯೆ ರಾತ್ರಿಯು |
ಹರಿದು ಹೋಹುದು ವಿಶ್ವಸ್ವಪ್ನವು |
ಬರುವುದೇ ವಿಪರೀತ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ನಿದ್ರೆಯದು || ೮ ||

ಮರಳಯುದ್ಧಯಬೋಧನಗತದಿ |
 ಬರುವುದು ಮಹಾನಂದ ಪೂರ್ಣವು |
 ಭರದೊಳಾನಂದಾನುಭವವನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ||
 ಬರುವುದೀವ್ಯವಹಾರಮಂದಿಯು |
 ನಿರುತವೀಪರಿ ಮೋಕ್ಷಸುದಿನವು |
 ತರಣಿತೇಜದ ಭರದಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದಬಾಧಿತವು || ೯ ||

ತರಣಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಗನದೋ |
 ಕರಸನಿಹನು ನಿರಂತರದಲಾ |
 ಸರಸ ಬೋಧಾಮೃತದ ಕಿರಣಂಗಳನು ಸುರಿಸುವನು ||
 ಹರಿವನೈ ದಿಗ್ಭೇದವೆಲ್ಲವು |
 ನಿರುವುದೇನುದಯಾಸ್ತವೀತಗೆ |
 ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನವನು ತೇಜದಲಿ || ೧೦ ||

ಹರಿದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೀಪರಿ |
 ಧರಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವನು |
 ಅರುಹಲಂತೀತರಣಿಯುದಯು ವಿಚಿತ್ರವಿಹುದಲ್ಲೆ ||
 ಇರುಳು ಹಗಲೀ ಭೇದವೆರಡನು |
 ಹರಿಸಿ ಚಿದುವನು ತರಣಿಸದ್ದುರು |
 ಮರೆವನೈ ಸ್ವಯಿಸೇವ ಜಗದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನಲಾ || ೧೧ ||

ತರಣಿ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನು |
 ಯಿರುವನೆನ್ನಯ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು |
 ಚರಣಕಿರಗುವೆ ನಾನು ಗುರುಪಿಂಗೀಕಭಾವದಲಿ ||
 ಅರುಹಲಾರೆನು ಶಬ್ದದಿಂದೀ |
 ಗುರುವನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಪರಿಯು ಕಾಣೆನು |
 ಹರಿದು ಹೊಂಚ್ಚಿ ತ್ರಿಪುಟ ಸ್ತುತಿಸ್ತುತ್ಯಾದಿ ಯೆನಗೀಗ
 || ೧೨ ||

ಧರೆಯೊಳಿಹ ಪಸ್ತುಗಳ ಜ್ಞಾನವು |
 ಹರಣವಾಗಲು ಜ್ಞಾನ ನಿಜವದು |
 ಧರಿಸಿ ಮೌನವ ವಿನಯು ತೋರಿಸೆ ಸ್ತುತಿ ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ||
 ಮರೆತರಾಹಂಕಾರವೃತ್ತಿಯು |
 ಬರುವುದೀತನ ಪಾಪ್ತಿಯೆಂದರೆ |
 ಗುರುವನು ಬಾಯಿಂ ಶಬ್ದದಿಂದಲಿ ಸ್ತುತಿಪ ಪರಿಯೆಂತು || ೧೩ ||

ಪರಿಪರಿಯು ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ವರೆ |
 ಪರಿಯು ಹಿಂದಿಕ್ಕುತ್ತ ಮುಂದಕೆ |
 ಬರುತ ವೈಖರಿಯುಡಗುವುದು ಪಶ್ಯಂತಿಮಧ್ಯದಲಿ ||

ಗುರುನೆ ನಾ ಸೇವಕನ ಪರಿಯಲಿ |
 ಹರುಷದಿಂ ಸ್ತುತ್ಯಾಭರಣಗಳ |
 ನಿರಿಸುವೆನು ನಿನ್ನಂಗಳದಲಿ ನಾ ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ || ೧೪ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಮಾನ ನೋಡಲು |
 ಕಿರಿದಲಾ ಸ್ತುತಿಯಾಭರಣವಿದು |
 ವಿರುವುದೆನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯೆಂದುತ್ಕೃಷ್ಟತರವಾಗಿ ||
 ಗುರುವೆ ನೀನದ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಸ್ವೀ |
 ಕರಿವುದುಚಿತವಿಹಂತ ನಿನ್ನಯ |
 ಚರಣಕಮಲದಿ ಬೇಡುವೆನು ನೀನದ್ವಯಾನಂದ || ೧೫ ||

ಧರೆಯೊಳೊರ್ವ ದರಿದ್ರ ಕ್ಷೀರದ |
 ಶರಧಿಯನು ನೋಡುತ್ತ ಹರ್ಷದ |
 ಭರದೊಳಾತಣವಿತ್ತನೈಯಾ ಕ್ಷೀರಸಾಗರಕೆ ||
 ಅರಿಯುದಾತನ ಶ್ರೇಷ್ಠಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಮರುಳನಂದದಿ ಪುಂಡಿಪಲ್ಲವು |
 ಮರಳ ರಾಗಿಯ ಗಂಜಿಯನು ತಾಂ ಬಡಿಸಿದಂತಾಯ್ತು || ೧೬ ||

ನರದರಿದ್ರಗೆ ಪುಂಡಿಪಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವುದೈ ಪಕ್ವಾನ್ನವಲ್ಲವೆ |
 ಯರಿಯುತೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವ ತಿಳಿದು ಮತ್ತನನ ||
 ಇರುವುದವಗೆ ಸದಿಚ್ಛೆಯೆಂಬುದು |
 ಸರಿತು ಗೌರವ ಮಾಡ ಬೇಕೈ |
 ಭರದೊಳದ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬಾರದು ಬಡವನಿಚ್ಛೆಯನು || ೧೭ ||

ತರಣಿಗೇನುಪಯೋಗ ದೀಪದಿ |
 ಪರಿಯದಾದರು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಾವು |
 ಶರಣಿಗಳು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಬೆಳಗದಿಹೆವೇನು ||
 ತರಣಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನೆ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಸರಿತು ದೀಪಾರತಿಗಳನು ಸ್ವೀ |
 ಕರಿದದಿರುವನೆ ಭಕ್ತಿಯೇ ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಹ್ಯವಲಾ || ೧೮ ||

ಬಾಲನರಿತರಯೋಗ್ಯಯೋಗ್ಯನು |
 ಬಾಲತನವೇನಿಹುದನಂತರ |
 ಲೀಲೆಗಳನು ವಿಲೋಕಿಸುತ ತಾಯ್ ಹರ್ಷ ತಾಳುವಳು ||
 ನಾಳದೊಳಗಿನ ನೀರು ನೋಡಲು |
 ಕೀಳಿಹುದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಸೇರದ |
 ಮೇಲೆ ಕೀಳನುತದನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಳೆ ಜಾಹ್ನವಿಯು || ೧೯ ||

ಹರಿಯು ವಕ್ಷ್ಯಾಸ್ಥಳದಿ ಭೃಗುಯುತಿ |
 ಚರಣದಿಂ ತಾಡನವ ಮಾಡಿದ |
 ನರರೆ ನೋಡನೈಯವೆಂತಿ ತೆರದೊಳಾಗಿಹುದು ||
 ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದೊಳದನೆ ತ್ರಿಗುರು |
 ವರನ ಚರಣಪ್ರಸಾದವೆನುತಲಿ |
 ಧರಿಸಿದನು ತ್ರಿವತ್ಸಲಾಂಭನ ಮಾನ್ಯ ಭೂಷಣವ || ೨೦ ||

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ |
 ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು |
 ತರಣಿಯರುಹುವನೇನು ಕತ್ತಲೆ ಹಿಂಬೆ ಸರಿಯೆನುತ ||
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ |
 ಮೆರೆವ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದೆ |
 ನರರೆ ತಪ್ಪಾಯ್ತೀನ ಹೇಳಲಿ ಕ್ಷಮಿಸು ತಪ್ಪುಗಳ || ೨೧ ||

ಯೋಗಿಗಳು ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನ್ನ ಸು |
 ರಾಗದಿಂ ನೋಡಿದರು ಮೇಣ್ ನಿಗು |
 ಮಾಗಮಂಗಳು ತುತಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ಹೇಳು ||
 ಹೇಗೆ ನೀನದ ಸಹಿಸಿದೆಯೊ ನೀ- |
 ನೀಗ ಯೆನ್ನಯ ತುಲನೆಯನಪರಿ |
 ಸಾಗಿದೆನ್ನಪರಾಧ ಕ್ಷಮಿಸೈ ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ || ೨೨ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದವ- |
 ನಿರದೆ ಮಾಪ್ಪರೆ ತಪ್ಪರನು ನಾ- |
 ನಿರುವೆನೆನ್ನ ಪರಾಧವೆಂದಿದಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಬೇಡ ||
 ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇಕಾದ ಪರಿಯಲಿ |
 ಬರೆದೆ ಬೈಯುತ ನೂಕಲೆನ್ನನು |
 ತೋರದು ನಾನೇಳುವೆನೆ ಭೋಜನ ತೀರಿಸದೆ ಪೂರ್ಣ || ೨೩ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕರುಣಾದ |
 ಭರದಿ ಗೀತಾಮೃತಪ್ರಸಾದವ- |
 ನುರುತರದ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾರ ರಚಿಸಿದನಲಾ ||
 ಅರುಹುವರೆ ಗೀತಾರ್ಥತತ್ತ್ವವ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕರುಣದಿಂದಲಿ |
 ಬರುವುದೈ ಯೆನಗಿವ್ಯುಡಿಯಲಾ ವರ್ಣ ನಾಶಕ್ತಿ || ೨೪ ||

ಗುರುವೆ ನಾ ಬಹುಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯು |
 ದೊರಕಿಕೀ ಗೀತಾನುದೀಪವು |
 ಅರುಹಲೆಂತೀ ಯೆನ್ನ ಬಿಡ್ಡೆಯು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲಾ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಜನ್ಮಾಂತರದಲದು |
 ನಿರುತ ಸತ್ಯವೃತ್ತದ ತಪವಾ- |
 ಚರಿಸಿತೆಂದೇ ದೊರಕಿಕೀ ಸದ್ಭಾಗ್ಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ || ೨೫ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಪುಣ್ಯಗಳ ನಾನೀ- |
 ವರೆಗೆ ವಗಡಿದೆನೆಂದು ತ್ರಿಗುರು- |
 ವರನ ನಿನ್ನ ಗುಣಾನುವಾದದ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಳ್ಪ ||
 ದೊರಕಿತನಗಾ ಸಂಧಿ ಯಿಂದಿಗೆ |
 ದೊರೆಯುತ್ತೈ ನಾಫಲ್ಯ ಜನ್ಮದ |
 ಗುರುವರನೆ ಋಣಮೋಚನವ ನಾನೆಂತು ತೀರಿಸಲಿ || ೨೬ ||

ಗುರುವೆ ಬೇವಾರಣ್ಯದಲಿ ನಾ- |
 ಮರಣಜನ್ಮದ ನಿಂದೆ ಪೊದರಲಿ |
 ಬರುತ ಸಿಲುಕಿದೆ ದೂರವಾಯ್ತಾ ತಾಪವಿಂದಿನಲಿ ||
 ಮೆರೆವ ಗೀತಾ ಹೆಸರೆ ಪೂಜ್ಯವು |
 ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಕೀರ್ತಿ ತ್ರಿಜಗದಿ |
 ಹರಿಸುವುದಲಾ ನೋಡೆಂದ್ಯಾಬಾಲವೆಲ್ಲವನು || ೨೭ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿಯೊಪರಿ |
 ಯುವುದೆನುತಲಿ ಪರ್ವೆಸಲು ನಾ- |
 ನಿರುವೆ ಶಕ್ತನು ಲೋಕಗೃಹ್ಯೆ ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ ||
 ಸಿರಿಯಕನ್ನಾತ್ಮಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಬರಲು ಬಡವನ ಮನೆಗೆ ತದನಂ- |
 ತರದೊಳಾನರನಿರುಪನೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯಮದುನಿನಲಿ || ೨೮ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ಮನೆಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯನು |
 ಚಿತ್ತಲಿಸೆ ಕೇಳೆ ದೈವಯೋಗದಿ |
 ಕತ್ತಲೆಯೆ ರುಗರುಗಿಪ ಬಿಳಿಕಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ||
 ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲರನ ಮಹಿಮೆಯು |
 ಗೋತ್ತ ಹಚ್ಚುವುದೇನು ವಿಶ್ವವು |
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸಾಧ್ಯವೈ ಬೇಕಾದ ರೂಪಗಳು || ೨೯ ||

ಗುರುವೆ ಮಮ ಗೀತಾರ್ಥಕಥನವು |
 ಮೆರೆವ ಗಗನದ ಹೂವಿನಿಂ ಬರು- |
 ತಿರುವ ಗಂಧವು ದುರ್ಲಭವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಲದು ||
 ಪರಿಯದಾದರು ಕರ್ಮಪಘಟಿತ |
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಪ್ರಸಾದದ |
 ಭರದೊಳಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ಸಂಪೂರ್ಣವೆನಿಗೇಗೆ || ೩೦ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಾಶೀರ್ವಚನದಿಂ ।
ಹರಿಯು ಗೀತಾಗ್ರಂಥದೊಳಗಿನ ।
ಸರಸ ಪದ್ಯಗಳರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಹೇಳುವೆನು ॥
ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗುಹಿದನು ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲಮ ।
ನಿರದೆ ಹದಿನೈದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥ ೩೧ ॥

ವರ್ಧಿಸಿದ ರೋಗವನು ನೋಡಿ ಪ್ರ ।
ಸಿದ್ಧ ನೈದ್ಯನು ಚಿಹ್ನೆ ಪರಿಕಿಸಿ ।
ಮದ್ದ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ಹರಿ ಯೋಚಿಸಿದನೈ ತತ್ತ್ವ ॥
ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಾಯೆಯೊ ।
ಳಿದ್ದು ವಿಶ್ವಭೂತವಾಗುವ ।
ಬುದ್ಧಿಗೋಚಿತ ಬರುವ ಕೆರತಲಿ ವ್ಯಕ್ತರೂಪಕದಿ ॥ ೩೨ ॥

ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪಾರ್ಥಗ ।
ಮರಳಿ ಬೇವಾತುಮನು ದೀಹದಿ ।
ಪುರುಷರೂಪದಿ ರಂಜಿಸುವನನ್ನಿನಾಶಿ ತಾನಾಗಿ ॥
ಅರುಹಿದನು ಚೈತನ್ಯಕೇಂದ್ರೀ ।
ಪರಿಪರಿಯುಪಾಧಿಗಳು ಬರುವುವು ।
ಮರಳಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥೩೩॥

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವ ।
ನ್ನಿರುವುದುತ್ತುಮ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನ ।
ಮರಳಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ವನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿಯು ॥
ಮರಳಿ ಲೋಯಿಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವ ವಿಷಯವಿಶ್ವೈ ।
ತೆರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಪ್ರೇಮಾಲಾಪ ಗುರುವರನ ॥ ೩೪ ॥

ಹರಿಯು ಹದಿನೈದರಲಿ ಹೇಳಿದ ।
ಪರಿಪರಿಯು ತತ್ತ್ವಗಳು ಜ್ಞಾನಿನಿಗ ।
ಳರಿತರೈ ಭೀರಿರುಂಥ ಸರ್ವಮುಖೈಗಳು ನಿಜದಿ ॥
ಅರಿಯದಾದರು ಕೃಷ್ಣಭಾಷಣ ।
ವಿರುವುದವರಿಗೆ ಶಂಕೆಯೆನುತಲಿ ।
ಮರಳೆಯಾ ಶಂಕಾಹಿವಾರಣ ಹೇಳ್ದನೈ ಹರಿಯು ॥ ೩೫ ॥

ಹರಿಯು ತಾನು ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಯೆಂ ।
ದರಿತು ತನ್ನನೆ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ।
ಭರಧಿ ಭವಿಸುವನನನ ಧನ್ಯನೆನುತ ಪ್ರೀಹರಿಯು ॥

ಅರುಹಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ಪ್ರೇಮಹ ।
ಭರದಿ ಹದಿನೈದನೆಯಲಾಪರಿ ।
ಯಿರುಹಲೆಂತೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯನಾ ಕೃಷ್ಣಭಾಷಣದ ॥ ೩೬ ॥

ಕೋರಳ ಮುರಿದು ಪ್ರವಂಚನನು ಹಿಂ ।
ಧಿರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದರ್ಶನ ।
ಬರಲು ಮಾನವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ತಾನಾಗಿ ॥
ಮರಳಿ ಪರಮಾನಂದರಾಜ್ಯದಿ ।
ದೊರೆಯುವುದು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವು ।
ಯಿರುವುದೊಂದೆ ರುದ್ಧಾರ್ಥಜ್ಞಾನವು ತಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ॥ ೩೭ ॥

ಇರುವುದಿದುವೇ ರಾಜಸಾಧನ ।
ಧರಿಸುತಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
ಹರುಷದಿಂ ನೀವಾಳಿಸುವರೈ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳ ॥
ಬರಲು ವಸ್ತುವಿಚ್ಛೆ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವುವು ವಿಚಾರಗಳು ಬಹುಪರಿ ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ॥ ೩೮ ॥

ಅದ ಕಾರಣ ಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯು ।
ನಾದರಿಪ ಚಿಜ್ಞಾನುಗಳಿಗೇ ।
ಬೋಧವಾಗದೆ ಜ್ಞಾನ ದೊರಕಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೆಂತು ॥
ಮೇದಿನಿಯಲೇನಿಹುದು ಸಾರ್ಥಕ ।
ಸಾಧನವು ದೊರಕಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ।
ಯಾದುವೀವರಿ ಮನದಿ ಸುವಿಚಾರದ ತೊಂಗಳೆಗಳು ॥ ೩೯ ॥

ಬರುವುದೆಂತವರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನವು ।
ಮರಳಿ ವರ್ಧಿಪ ಪರಿಯದಾವುದು ।
ಯಿರುವುದಾವುದು ವಿಷ್ಣು ಜ್ಞಾನಪ್ರಾಪ್ತಿವಾರ್ಗದಲಿ ॥
ಇರುವುದೇನೈ ಯಿಡ್ಡಹಾದಿಯು ।
ಹರಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಗಳನು ಸುಖದಲಿ ।
ದೊರಕಿಸಲು ಜ್ಞಾನವನು ಸಾಧನವೇನು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೦ ॥

ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಮನದಲಿ ।
ಬರುವ ಸುವಿಚಾರಂಗಳೆನು ನೀ ।
ವಿರದೆ ಕೇಳಲು ಬೇಕು ಹರಿಯುಕ್ತರವನೀಯವನು ॥
ದೊರಕಿಸುತಲಾ ಜ್ಞಾನವಾರ್ಗವ ।
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ದೈವ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥ ೪೧ ॥

ಹರಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸುವನು ಕೇಳೇ |
 ಪರಿಯು ದೈವಿಯು ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
 ಮರಳಿ ರಾಗದ್ವೇಷವರ್ಧನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವದು ||
 ಹರಣವಹುದಾಸುರಸ್ವಭಾವದಿ |
 ಹರಿಯು ಮತ್ತಿದ ವಿಸ್ತರಿಸುವನು |
 ಬರುವವಿಷ್ಣುವಿಷ್ಣು ಪರಿಣಾಮಗಳು ನೋಡಿದರೆ || ೪೨ ||

ಜ್ಞಾನವನು ವರ್ಧವುದು ದೈವಿಯು |
 ಹಾನಿ ಮಾಡುವುದಾಸುರಿಯು ಹರಿ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪೇಳುವನು ಮೊದಲನೆಯ ದೈವಿಯನು ||
 ಹೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಮುಕ್ಷುವ್ಯಂದಕೆ |
 ವಾನ್ಯ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿಯಿಲ್ಲದು- |
 ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಧರ್ಮದೀಪವು ಮೋಹರಾತ್ರಿಯಲಿ || ೪೪ ||

ಹರಿಯು ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿ- |
 ಸ್ತರಿಸ ತೊಡಗಿದುದನ್ನೆ ಮುಂದೀ- |
 ತೆರದಲೀಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸನ್ನೆ ಮುದದಿ ||
 ಬರುವುದೀ ವಿಷಯದ ನಿರೂಪಣಾ |
 ಸರಸತರ ಮೋಡತದಲಿಂದಿಗೆ |
 ಮೆರೆವುವೆ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ದೈವಾಸುರಗಳೆರಡು || ೪೩ ||

ಬರುತ ಸಂಯೋಗದಿ ಪರಸ್ಪರ |
 ವಿರುವುದೈ ಸಾಹಾಯ್ಯವಿಂತೀ- |
 ಪರಿಯು ಗುಣಗಣವಿದನು ಸಂಪತ್ತೆಸುತ ಕರೆವರಲಾ ||
 ಬರುವುದೀ ಗುಣಗಣವು ಸರ್ವವು |
 ಪುರುಷನಿಂಗಾ ದೈವಿಯೋಗದಿ |
 ಬರುವುದೈ ಸುಖವಿದಕೆ ಹೆಸರೇ ದೈವಸಂಪತ್ತು || ೪೫ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ:-

ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತಃ |

ದಾನಂ ದಮಶ್ಚ ಯಜ್ಞಶ್ಚ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಸ್ತಪ ಆರ್ಜವಮ್ || ೧ ||

[ಅಭಯಂ] ಇರುವುದಭಯವು ದೈವಗುಣದೊಳ- |
 ಗಿರುವುದೈ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ನೋಡಿದ- |
 ರಿದದು ಭೀತಿಯೆನುತ್ತಲಿದಕಾಯುಭಯನಾಮವದು ||
 ಹರಿವ ಹೆದ್ದೊರೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕದೆ |
 ಯಿರುವವಗೆ ಭಯವೇನು ನೀರಲಿ |
 ಮರಣ ಬರುವುದೆ ಮುಳುಗಿ ಸಾಯುವನೇನು ಧುಮುಕದಲೆ
 || ೪೬ ||

[ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಃ] ನರನೆ ಕೇಳೆ ಶುದ್ಧಬುದ್ಧಿಯ |
 ಪರಿಯುದಾವುದು ಪೇಳೆ ನಿನಗಾ- |
 ನರಿಯಲೀಪರಿ ಕುರುಹುಗಳು ಬುದ್ಧಿಯಲಿ ತೋರುವುವು ||
 ಉರಿಯಲಾರದು ಬೂದಿಯುರಿಯಲಿ |
 ಮರಳಿ ತಾನದು ಸಾಯಲಾರದು |
 ಪರಿಯಿಲ್ಲವೆ ಯಿರುವು ಮತಿಯು ವಿಕಲ್ಪ ಸಂಕಲ್ಪ || ೪೯ ||

ಪಙ್ಕವನ್ನಾ ಚರಿಸುವಾತಂ |
 ಗೆತ್ತಣಿಂದಲಿ ರೋಗಭಯವೈ |
 ನಿಕ್ಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಲಭಿಮಾನವನು ತ್ಯಜಿಸುತಲಿ ||
 ಎತ್ತಣೆಂ ಸಂಸಾರಭಯವೈ |
 ದ್ವೈತ ಮುಂದೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವದ |
 ವಿಸ್ತರವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಿದೆಂದು ತಿಳಿದವಗೆ || ೪೭ ||

ಪ್ರತಿಪದೆಯಮಾವಸಿಯು ಸಂಧಿಯೊ- |
 ಆತಿಕಿರಿದು ಚಂದ್ರಮನ ಬಿಂಬವು |
 ಗತಿಸಿದಾ ವರ್ಷರ್ತು ಗ್ರೀಷ್ಮನು ಬರದ ಸಂಧಿಯಲಿ ||
 ಷ್ವಿತಿಯಲಾ ಗಂಗೋದಕವು ಬಹು- |
 ವಿತತ ನಿರ್ವಲವಿರುವ ಪರಿಯಲಿ |
 ಗತಿಸಲಾ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪವೀ ಯೆರಡು || ೫೦ ||

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿದರೆ ಲವಣವು |
 ನೀರಿನಲಿ ಕರಗುತಲಿ ನೀರಾ- |
 ಕಾರವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಬೇರಾಗಿ ತೋರುವುದೆ ||
 ಹಾರಲೀಯದ್ವೈತಭಾವನೆ |
 ಹಾರಿಹೋಗದೆ ಭೀತಿಯುಳವುದೆ |
 ಧ್ಯಾನರೂಪಿಯೊಳುಹುದಭಯು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಞಾನ ಬೆಂಬಲಕೆ ||೪೮||

ನಾಶವಾಗೆ ರಜಸ್ವಮೋಗುಣ- |
 ವಾಶೆಯನು ಧರಿಸಿಹುದು ಧ್ಯಾನದಿ |
 ಭಾಸಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿವಿಕೆ ||
 ತೋಷದಿಂದಿಂದ್ರಿಯನಿಕರಕಳಿ- |
 ಲಾಷ ಹುಟ್ಟುವ ವಿಷಯ ತೋರಿಸೆ |
 ಭಾಸಿಸದು ವಿಷಯೇಚೆ ಬುದ್ಧಿಯಲಿಪ್ರವಾಗಿಹುದು || ೫೧ ||

ಪತಿಯು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು |
 ಪತಿಯುಹಳು ಪತಿವಿರಹದುಃಖದೊ- |
 ಳತಿಶಯದಿ ವಿಪ್ಲವಳು ಮೇಣ್ ಪತಿಧ್ಯಾನತತ್ಪರಳು ||
 ಷ್ಠಿತಿಯುಲೀಕೆಗೆ ಲಾಭಹಾನಿಯು- |
 ಲತಿಶಯೋಕ್ತಿಯ ಮಾತ ಪೇರ್ದರು |
 ಮತಿಯು ಮೇಲ್ಪರಿಣಾಮ ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ನಿಜವಾಗಿ || ೫೨ ||

ಧರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿಚ್ಛೆಯ |
 ನರನು ಬುದ್ಧಿಯಲೀಕನಿಷ್ಠತೆ |
 ಧರಿಸಿದರೆ ಕೇಳ್ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಯ ನಿಜದಲುವೆ ||
 ಆರುಹಿದನು ಕೇಳಲೆತೆರದಿ ಎ- |
 ಸ್ತರದಲಾ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಮುರಹರನು ತಾನೆಂದು ವಿವರಿಸಿದನು ಜ್ಞಾನೇಶ || ೫೩ ||

[ಜ್ಞಾನಯೋಗವ್ಯವಸ್ಥಿತೀ] ದೊರಕಿಸುವರಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ |
 ನರನು ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- |
 ದರಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನಿರಿಸ ಬೇಕೈ ಸ್ಥಿರದಿ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಪುರುಷನೀಪರಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು |
 ಸ್ಥಿರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವುದೇನಾಹುತಿಯು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನಂತರದಿ ||೫೪||

ನರ ಕುಲೀನನು ತನ್ನ ಕನ್ಯೆಯು- |
 ನಿರದೆ ಧಾರಾಧಾನ ಮಾಡಲು | |
 ವರನ ಕುಲದಲಿ ದಾನ ಮಾಡಿದ ತೆರದಿ ಸ್ಥಿರವಿಹಳು ||
 ಶರಧಿಮಂಥನ ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು |
 ಹೊರಟು ಬಂದಾ ವಿಷ್ಣುಚರಣದಿ |
 ಸ್ಥಿರತೆಯನು ತಾಳಿದಳು ನಿಶ್ಚಲ ಹರಿಚರಣದಾಸಿ || ೫೫ ||

ತೊರೆದು ನರನು ವಿಕಲ್ಪವೀಪರಿ |
 ನಿರುತ ಯೋಗಜ್ಞಾನಗಳಲೊಂ- |
 ದರಲಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿಯು ತಾಮ್ರಶಾಸನವ ||
 ಇರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞಾನಯೋಗವು |
 ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಕೇಳ್ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ |
 ಯಿರುವುದಿದು ಮೂರನೆಯ ಗುಣಮಣಿ ದೈವಿಹಾರದಲಿ
 || ೫೬ ||

[ದಾನಂ] ಮರವು ತನ್ನಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಪರಿ- |
 ಪರಿಯ ಹೂಹಣ್ಣುಗಳ ಛಾಯೆಯು |
 ಪರಂಗೀಯದೆ ಬಟ್ಟಿಡುವುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಪನುಗವೆ ||

ಕರದಿ ಕೊಡಲಿಯು ಹಿಡಿದು ಕಡಿಯುವ |
 ನರಿನಿಗದು ದ್ವೇಷವನು ತೋರ್ಪುದೆ |
 ಮರಳಿ ಛಾಯೆಯು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾವ ಪರಿವುದಲಾ ||೫೭||

ನರನು ಶಕ್ತ್ಯನುಸಾರವೀಪರಿ |
 ನಿರುತ ದಾನವ ವ-ಡ ಬೀಕೈ |
 ಹರುಷದಿಂ ಕೊಡಬೇಕು ತನುವಾಕ್ತಿತ್ವವೊಂದಾಗಿ ||
 ಆರಿಯ ಬಾರದು ಶತ್ರುವೆನುತಲಿ |
 ಧರಿಸದಲೆ ಶತ್ರುತ್ವ ಮನದಲಿ |
 ನಿರುತವೀಪರಿ ದಾನ ಕೊಡಲದು ದಾನ ಸಾತ್ವಿಕವು || ೫೮ ||

ಹಿಡಿದು ಮನ ಸಂಪತ್ತಿನಕಾ |
 ಕೊಡುತ ದಾನ ಪ್ರಸಂಗವಶದಲಿ |
 ಪ್ರೊಡವಿಯಲಿ ದೀನರ ಸಮಾಧಾನವನು ಮಾಡುವುದು ||
 ಜಡಶರೀರಕೆ ಮೋಕ್ಷವದವಿಯು |
 ಕೊಡುವುದೀ ಸಾತ್ವಿಕದ ದಾನವು |
 ಪ್ರೊಡವಿಯಲ್ಲದು ಮೋಕ್ಷನಿಧಿ ನೋಡುವರೆಯಂಜನವು || ೫೯ ||

[ದಮಃ] ನರನ ದಮಲಕ್ಷಣವ ನಾನಿಸ- |
 ಗರುಹುವನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನರ |
 ಧರಿಸಿ ಶಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಶತ್ರುವ ನಾಶಿಸುವ ತೆರದಿ ||
 ಮೆರೆವ ವಿಷಯೋದ್ರಿಯಗಳೆಕೈವ |
 ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟು ವಿಯೋಗಿಸುವನೈ |
 ಮರಳಿ ಯಿಂದ್ರಿಯದಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ ಸಹಿಸನಲಾ || ೬೦ ||

ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವಶದ- |
 ಲ್ಲಿರಿಸುವನು ಸಕಲೋದ್ರಿಯಂಗಳ- |
 ನುರಿವ ಬಿಂಕಿ ವಿರಕ್ತಿರೂಪವ ಹಟ್ಟಿ ದ್ವಾರದಲಿ ||
 ಭರದಿ ಚಿತ್ತದಿ ಗೂಢವಾಗಿಹ |
 ವರಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುವ |
 ನಿರುಳು ಹಗಲೆನ್ನೆದಲೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವನು || ೬೧ ||

ಧರಿಸಿ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛಾಸ ನಿಯಮವ |
 ಚರಿಸುವನು ಬಹು ಘೋರವ್ರತಗಳ- |
 ನಿರುವುದೀ ಪರಿ ದಮದ ಲಕ್ಷಣ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||

[ಯಜ್ಞಃ] ಇರುವುದೇನದು ಯಜ್ಞವೆಂಬುದು |
 ಅರುಹುವನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದಲಿ |
 ನರನೇ ಕೇಳಾರನೆಯು ಮಣಿ ಯದು ಹಾರದಲಿ ತಿಳಿಯೆ || ೬೨ ||

ಧರೆಯಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನೋದಲಾ-
ಗಿರುವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲೆಲ್ಲರು |
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವುದು ವಿಧಿಯುಕ್ತ ||
ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರ ವೈದಿಕ- |
ವಿರುವುದೇನಾ ದೇವಪೂಜನ- |
ವಿರುವುದೇನೈ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮವಿದನೈ ನಡವುವುದು || ೬೩ ||

ನಿರುತ ಪಟ್ಟರ್ಮದಲಿ ತತ್ತರ |
ವಿರಲು ಬೇಕೈ ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯಂದವು |
ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮರ ವಂದಿಸುವುದೇ ಶೂದ್ರಧರ್ಮವಲಾ ||
ಇರುವುದಿದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಧರ್ಮವು |
ಯಿರುವುದಿವೇ ಯಜ್ಞಕರ್ಮವು |
ಒರುವುದೀ ಯಜ್ಞದಲಿ ಪುಣ್ಯಸಮಾನವೆಲ್ಲರಿಗೂ || ೬೪ ||

ಇರುವುದೇನಧಿಕಾರವೆಂಬುದ- |
ನರಿತು ನಿಜವರ್ಣಾನುಸಾರದಿ |
ನಿರುತ ನಿಜಧರ್ಮವನು ಮಾಳ್ಕುದೆ ಯಜ್ಞವೆನಿಸುವುದು ||
ತೋರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆಯೆಲ್ಲವ |
ಚರಿಸುವುದು ಕರ್ಮವನು ಸರ್ವರು |
ಗರಕವಲ್ಲವೆ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯು ಕಣಾ ಜಗದಿ || ೬೫ ||

ನಾನು ಯಜ್ಞದ ಕರ್ತನೆಂಬಭಿ- |
ಮಾನ ತೋರಿದೀ ದೇಹದಿಂದಲಿ |
ಕ್ಷೋಣಿಯಿಲಿ ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೇಕು ||
ಮಾನನೀಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತ ವಿ- |
ಧಾನ ಯಜ್ಞವೆನುತ್ತ ಪೇಳ್ವರು |
ಬಾಣನೆಯೈ ಮೋಕ್ಷವೆ- ಗದಿ ಸಾಹ್ಯಕಾರಕನು || ೬೬ ||

[ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಃ] ಧರೆಯಲಪ್ಪಳಿಸಿರುವ ಚಂಡದು |
ಮರಳಿ ಪುಟಿಸುವುದಲ್ಲವೇ ತಿಂ- |
ತಿಗ್ಗಿ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಹೊದಲಲಿ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರೆ ||
ಒರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಿಳೆಯು ನೂರ್ಮದಿ |
ಯಿರುವುದೇನಾ ಬೀಜನಾಶವು |
ನರನು ತಾನಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಧಿನಿಕ್ಷೇಪ ನೋಡುವರೆ || ೬೭ ||

ಕರದಿ ದೀಪವ ಹಿಡಿದು ನೋಡುವ |
ಪರಿಯು ನಿನಗರವಿಹುದು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಯೈವೆವರಲ್ಲವೆ ನೀರ ಮರ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ||

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ- |
ನಿರದೆ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನೋವ್ವರೆ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಶನವ ಕೈಯಿಂ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವರು || ೬೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ವೇದಗ- |
ಳರುಹಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪದ |
ಪರಪರಿಯು ವರ್ಣನೆಯು ಪರಿಸಲು ಬೇಕು ದಿನನಿತ್ಯ ||
ನಿರುತವೀ ಪಠನವನು ಮಾಡಲು |
ಬರುವುದೀಶ್ವರಪ್ರಾಪ್ತಿ ಪಠನದಿ |
ಯಿರುವುದಿದುನೇ ಸರ್ವ ವೇದಾಭ್ಯಾಸವೀಜಗದಿ || ೬೯ ||

ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವ |
ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸರ್ವರು |
ನಿರುತ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ನೋಡಾ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳ ||
ಪರಪರಿಯು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನನ್ಯರು |
ಭರದಿ ಪಠಿಸಲು ಬೇಕು ಸಂತತ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಪರಮಾತುನುನ ನಾಮಗಳ ಭಜಿಸುವುದು || ೭೦ ||

ಇರುವುದಿದು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯವೆಂಬುದು |
ಮೆರೆವುದೇಳನೆ ಮಣಿಯು ಹಾರದಿ |
ಹರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ||
[ತಪಃ] ನರನೆ ಕೇಳಾನೀಗ ತಪವೆಂ- |
ದಿರುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥವನು ಪೇಳ್ವನು |
ಭರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳೈ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೭೧ ||

ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನು ಪ್ರೇಮದೊ- |
ಳನ್ನರಿಗೀಯುವುದು ದಾನವು |
ತನ್ನ ಮನ ಬಂದಂತೆ ದ್ರವ್ಯವ ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲ ||
ಎನ್ನುವರು ಕೇಳಿದನೆ ದುರ್ವ್ಯಯ- |
ವೆನ್ನುತಲಿ ಲೋಕದಲಿ ಬಾಣರು |
ಪುಣ್ಯಬಾರಧು ವ್ಯರ್ಥ ದ್ರವ್ಯದ ಹಾನಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ || ೭೨ ||

ಇಂದ್ರವಾರುಣಿಫಲಗಳತಿ ಕಹಿ- |
ಯೆಂದು ಬಿಡುವರು ಬಳ್ಳಿಯಿಲ್ಲಿಯೆ |
ಬಿಂದು ಹೋಗುವುವೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
ಮುಂದೆ ವೈದ್ಯರು ಪುದ್ದಿಗನುತಲಿ |
ತಂದು ಮೇಣುಪಯೋಗ ಮಾಡ್ವರು |
ಗಂಧವನು ಕೊಡುತಕ್ಕನು ಧೂಪವು ತಾನೆಯುರಿಯುತಲಿ || ೭೩ ||

ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ.

ನರನೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಪುಟವನೇರಿಸೆ |
 ಬರುವುದೈ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಲಾ |
 ವೊರೆಗೆ ಹಳ್ಳಲು ಬಗ್ಗುವೇರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ಬರಲು ಪಕ್ಷವು ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರಮ- |
 ಗಿರುವುದೈ ಕ್ಷಯ ಕಲೆಯು ನೋಡಲು |
 ಬರುವುದೋಷಧಿಗಲ್ಲ ಪೋಷಣ ಚಂದ್ರೋಷಣದಿ | ೨೪ ||

ನರನೆ ವೀರಶಿರೋಮಣಿಯೆ ಕೇಳೆ |
 ದೊರಕಿಸಲು ತದ್ಭ್ರಮ್ಯರೂಪವ |
 ನಿರುತ ಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಿಶೋರವ ಕರಗಿಸುವುದೆ ತಪ ||
 ಇರುವುವೆರಡನೆ ಪರಿಯು ತಪಗಳು |
 ಧರೆಯೊಳವು ಪರಿಶುದ್ಧವಲ್ಲ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೋರವನೀತಪದ ಪ್ರಭಾವವನು || ೨೫ ||

ನೀರಮಿತ್ತಿತ ಧೀರವನು ತಾ.. |
 ನೇರಿಸುತ ಚಂಚುವಲಿ ನೀರನು |
 ಬೇರೆ ಮಾಡುತ ಧೀರವನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಹಂಸವಲಾ ||
 ಧಾರಣೆಯುಲೀಶೆರದಿ ಜೀವತ- |
 ರೀರದೈ ಕೃಪ ಮುರಿದು ತಾನು ವಿ- |
 ಚಾರಹಸ್ತದಿ ವಿಂಗಡಿಸುವನು ಬೇವದೇಹಗಳ || ೨೬ ||

ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರ ಮನದಲಿ |
 ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ಕಾಲು ಬುದ್ಧಿಯ |
 ಮರಳಿ ವಿಷಯದ ಹಾದಿಯಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳೆ ತೋರುವುವು ||
 ನರನೆ ಬಾಗೃತಿ ಬರಲು ತದನಂ- |
 ತರದಿ ನಿಧ್ರಾಸ್ವಸ್ಥವಿರುವುದೆ |
 ಪರಣವಾಗುವುವಲ್ಲವೇ ತಪ್ಪಿಂದ ತಾವಾಗಿ || ೨೭ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ಮರೂಪಮ- |
 ಸರಿಯು ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆಯಾಗಲು |
 ಬರುವುದಂಟಕರಣದಲ್ಲಿ ವಿವೇಕ ಸುವಿಚಾರ ||
 ಇರುವುದಿದುವೇ ತಪ ಯಥಾರ್ಥವು |
 ಅರಿತಿಯಲ್ಲ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ- |
 ತೆರದ ತಪವೆಂಬಿನೆಯು ಮಣೆಯೈ ಹಾರದಲಿ ವೀರ || ೨೮ ||

[ಅರ್ಜವಂ] ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಾಲು ಬಾಲರಿ- |
 ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಿತ್ಯ ಹಿತಕರ- |
 ವಿರುವುವಲ್ಲವೆ ಪ್ರಾಣವೊಂದೇ ಸಮನೆ ಸರ್ವರಲಿ ||
 ಇರುವುದೈ ಸೌಖ್ಯವಾಪರಿ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಕೇಳೆ ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರದಿ |
 ಕರೆವರಿದನಾರ್ಜವನನುತ್ಪಲಿ ಪುಣಿಯು ಸವಮವಿದು || ೨೯ ||

ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಸ್ತ್ಯಾಗಃ ಶಾಂತಿರಸೈಶನನಮ್ |
 ದಯಾ ಭೂತೇಷ್ವಲೋಲುಪ್ತ್ವಂ ನಾರ್ದವಂ ಹ್ರೀರಚಾಪಲಮ್ || ೧ ||

[ಅಹಿಂಸಾ] ನರನೆ ಜಗದಲಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಸುಖ |
 ಬರುವ ತೆರದಲಿ ವರ್ತಿಸುತಲಾ |
 ತೆರದಿ ತನುವಾಕ್ತಿತ್ವದಿಂ ಯುಕ್ತಿಯುದುಂಸೆಯಿದು ||
 [ಸತ್ಯಂ] ಸರಸಿಜವು ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವಿದ್ದುದು |
 ಯಿರುವುದೈ ಕೋಮಲವು ಬಹು ಮೃದು |
 ಕೆರೆಯೊಳತ ನೀರನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಮೇಲಕೇಳುವುದು || ೩೦ ||

ಧರೆಯುಲೀಪರಿಯಾಪಧವೆ ಮೇ- |
 ಣೆರುವುದೇನೈ ಕಾಣಲಾರೆನು |
 ಮರಳಿ ಯಿದುಕುಸಮೆಯನು ಕೊಡುವರೆ ಯಿರುವುದೇನುಪಮು ||
 ಧರೆಯುಲತಿಕೋಮಲವು ನೋಡಲು |
 ನರನ ಕಣ್ಣಿನ ತಾರಕೆಯಲಾ |
 ಕರದ ಸ್ವರ್ತವ ತಾಳಲಾರದು ಧೂಳಿ ತಟ್ಟದಲಾ || ೩೧ ||

ಇರುವುದೈ ಚಂದ್ರಮಗೆ ತೇಜವು |
 ಧರೆಯುಲದು ತೀತಲವು ನೋಡೈ |
 ಯಿರುವುದೇನಾಪಧವು ಕಣ್ಣಂ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣಕೆ ||
 ಹರಿಸ ಬೇಕೈ ರೋಗಬಾಧೆಯ |
 ಮರಳಿ ತಿಂದರೆ ಕಹಿ ಯನಿಸದಲೆ |
 ಬರಲು ಬೇಕೈ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಬಹು ಮಧುರ ರುಚಿ ತಿಳಿಯೆ||೩೨||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ತೆರದ ಕೋಮಲ- |
 ವಿರುವ ನೇತ್ರಕಠೋರತೆಯ ನೀ- |
 ನರಿತಿಯಲ್ಲ ಪೇಳೈ ನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ||
 ಗಿರಿಗಳನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡುವುದು |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಯಭಾವಣಾ |
 ಪರಿಯನಿದ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಶಬ್ದದಲಿ || ೩೩ ||

ಕೇಳಿದರೆ ಕಿವಿಯಿಂದಲದನೇ |
 ಕೇಳಲೇ ಬೇಕೆನುತ ಮನದಲಿ |
 ಲಾಲನೆಯು ಬರುತಿಹುದು ಸಂತತ ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ ||
 ಏಳುತಿಹುದದು ಸತ್ಯನೋಕದ |
 ಮಾಳಿಗೆಯ ಪರ್ಯಂತ ಸಹಜದಿ |
 ಯಾಲಿಸಲು ಮಾಧುರ್ಯ ನಿರ್ವಂಜನೆಯ ಮಾತುಗಳು
 || ೮೪ ||

ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯವನು ನೋಡಲು |
 ಚಿತ್ರವನು ನೋಯಿಸದೆ ಸರ್ವರ |
 ಸ್ವಸ್ವಚಿತ್ತತೆಗಿರಿಯದೈ ಭಂಗದ ತರಂಗವನು ||
 ಬೆನ್ನನದು ಗಾಯನ ಮನೋಹರ |
 ಸತ್ಯವೇನಿಹುದದರೊಳಗೆ ಮೃಗ- |
 ಹತ್ಯೆ ಮಾಪ್ಪರೆ ಹಾಡುವನಲಾ ಪ್ರಾಣಘಾತಿಯಲಾ || ೮೫ ||

ಸ್ವಸ್ವತನದಲಿ ಬಿಂಕಿ ಸುಡುವುದು |
 ಸ್ವಸ್ವತನವನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಡ್ಡಿತಿ |
 ಯಿಷ್ಟವಿದ್ದರದೇನು ನೋಡಿದರರ್ಥ ಸುಡುತಿಹುದು ||
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಹೃದಯಕಮಲವ |
 ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಣವಲ್ಲ ನೋಡಿದು |
 ಭ್ರಷ್ಟತನ ತುಂಜಿರುವ ವಿಷವಲ್ಲರಿಯೆ ಕಾಂತೇಯ | ೮೬ ||

ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳಲು ಮಾನವರು ಬಹು |
 ದುಷ್ಟ ಮಾತುಗಳಾಡಿ ಬಿಡುವರು |
 ದೃಷ್ಟಿಸಲು ತತ್ತ್ವವನು ಮಾತಿವು ಪೊಳ್ಳು ತೋರುವುವು ||
 ಶಿಷ್ಟಸಂಮತ ತಾಯಿಯಿಂದದೊ- |
 ಕೆಷ್ಟರೂಪವು ಪುಷ್ಟದಂದದಿ |
 ಸುಷ್ಟಮಧುರ ಸುವಾಸ ವೃದುವಾಗಿಹುದು ಸತ್ಯವದು
 || ೮೭ ||

ಕೇಳಿ ಮನಕಾನಂದ ಕೊಡುತ ಮಿ- |
 ಶಾಲ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಸನಿಯಿದು |
 ಸೀಳಲಾರದು ಕೇಳಿದವರಂತೆಕಿರಣ ವಾರ್ಧ ||
 ಅಲಿಸೈ ನೀ ಮರ್ಮಭೇದವು |
 ಯೀಳಲಾರದು ಶ್ರೋತೃವೃಂದದಿ |
 ಕೇಳು ನೀನೀ ತೆರದ ಭಾಷಣ ಸತ್ಯವೆನಿಸುವುದು || ೮೮ ||

[ಅಕ್ರೋಧಕ] ನೀರ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುರಿದರೆ |
 ಬೇರು ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಮಜ್ಜಿಗೇ- |
 ನೀರ ಕಡಿದರೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹುಟ್ಟುವುದೇನು ಕಾಂತೇಯ |;

ಊರಗದ ಪರೆ ತುಳಿದರದು ಘನ- |
 ಯೀರಿಸುವುದೆ ವಸಂತ ಬಂದರೆ |
 ಚಾರು ಪುಷ್ಪವು ಬರುವುದೇನೈ ಗಗನಮಂಡಲಕೆ || ೮೯ ||

ಸುಂದರ ಸ್ತ್ರೀ ರಂಭಿಯನು ಕ- |
 ಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದರೇನು ಶುಕನಿಗೆ |
 ಬಂದುದೇನೈ ವಿಷಯವಾಸನೆ ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ ||
 ತಂದು ಶುಭವ ಬೂದಿಯಲಿ ಸೊಗ- |
 ಸಿಂದ ಸುರಿಸಿದರನು ಬಿಂಕಿಯು |
 ಮುಂದೆ ಬ್ಬಾಲೆಯ ಕೊಡುತಿಹುದೆ ಕಾಂತೇಯ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೯೦ ||

ತೀರಲಾಯುದಾರ್ಥಯ ನರನಿಗೆ |
 ಬಾರಲಾರದು ಬೀವ ಬ್ರಹ್ಮನ |
 ಸೇರಿ ಕಾಲಿಂಗರಗಲೇನದು ಹೇಗವು ಜೀವಿವುದೆ |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಾ ಕ್ರೋಧಕಾಮಗ- |
 ಳೇರುವಂದದಿ ಬೀಜಮಂತ್ರೋ- |
 ಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಬಾರವವನಿಗೆ ಕ್ರೋಧಕಾಮಗಳು || ೯೧ ||

ಕರೆವರಿದನಕ್ರೋಧವೆನುತಲಿ |
 ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಲಾ |
 ಮರೆವುದಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಮಣಿ ಹಾರದಲಿ ನೋಡೆ ||
 [ತ್ಯಾಗಣಿ] ತೋರಿಯಲಾ ಮೃತ್ತಿಕೆಯ ಘಟವನು |
 ತೋರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು-ನೋಡೈ |
 ಯರಿವಿಯನು ತೃಪ್ತಿಸುವರೆ ತಂತುವ ತೃಪ್ತಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೆ || ೯೨ ||

ನರನೆ ಬೀಜತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು |
 ಮರವ ತೃಪ್ತಿಸಿದ ಪರಿಯಿದಲ್ಲೈ |
 ತೋರಿಯಲಾ ಗೋಡೆಯನು ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಚಿತ್ರ ||
 ತೋರೆದ ಪರಿಯಂತಲ್ಲವೇ ನೀ |
 ತೋರೆಯೆ ನಿರ್ದ್ರಿಯ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯ |
 ತೋರೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತುಲ್ಲವೇ ನಿಜ ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ || ೯೩ ||

ನರನೆ ಜಲವನು ತೋರೆದರರಿಂ |
 ಬರುವ ತೆರೆಗಳ ತೋರೆದ ತೆರನಾ- |
 ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ವರ್ಷಕಾಲವ ತೋರೆಯೆ ಮೇಘಗಳು ||
 ತೋರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ಧನವನು |
 ತೋರೆದರಾ ನಿಷಯೋಪಭೋಗವ |
 ತೋರೆದ ಪರಿಯಾಗುವುದು ತ್ಯಾಗವು ತಾನೆ ಬರುತಿಹುದು || ೯೪ ||

ತಾನು ದೇಹವೆ ಯೆಂಬಹಂಕೃತಿ |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳು ತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುತ |
 ಔನಿ ಮಾಳ್ವರು ಸರ್ವ ಸಂಸಾರವನು ನಿರ್ಮೂಲ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದ ತ್ಯಾಗವೆಂಬರು |
 ಮಾನ್ಯವಿಹುದಿದು ಸರ್ವಜಗದ್- |
 ಲ್ಲೀನಿಧಾನವ ಯಜ್ಞ ಭೋಕ್ತನು ಕೃಷ್ಣ ನರುಷಿದನು | ೯೫ |

ನರನು ಕೇಲ್ವೇ ಹರಿಯುವಚನವ |
 ಮರಳಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳನಾತಗೆ |
 ಹರಿಯ ನೀ ಪೇಳೆನೆಗೆ ಶಾಂತಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳನು ||
 ಹರಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷದಿಂದಲಿ |
 ಮರಳಿ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ಆರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ಕೇಳ್ವೆ ಲಕ್ಷವೂರ್ವಕದಿ || ೯೬ ||

[ಶಾಂತಿ] ನರನೆ ನುಂಗುತ ಜ್ಞೇಯವನು ತಾ- |
 ನರಿಯಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣತನದಿ |
 ಭರದಿ ಲಯ ಹೊಂದುವುದೊ ಜ್ಞಾನವು ಜ್ಞಾತೃಯುತವೆಲ್ಲಿ ||
 ಇರುವುದದುವೇ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು |
 ಕರೆವರಿದನೇ ಶಾಂತಿಯನುತಲಿ |
 ಯರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದುದಾಹರಣೆಯನು ಕೇಳುವುದು
 || ೯೭ ||

ಪ್ರಲಯಕಾಲದಲದಕವೇರಲು |
 ಮುಳುಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವು
 ಜಲಮಯವಲಾ ಜಲವು ಜಗದಲಿ ತಾನೆ ಲಯವಹುದು ||
 ಜಲಮಯವೆ ತಾಂ ವಿಶ್ವವಾಗಲು |
 ಜಲಧಿ ನದ್ಯದ್ಗ ಮಪ್ರವಾಹಗ- |
 ಳುಳವುದೇನೈ ಭೇದ ಪ್ರಲಯದಿ ಸರ್ವವೇಕವಲಾ || ೯೮ ||

ಬರುವುದೀಪರಿ ಬೋಧವಾಗಿಗೆ |
 ಯಿರುವರಾರೀ ಬೋಧ ಕೊಳುವರೆ |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯದೊಳ್ಳೆ ಕೃವೆಂಬುದದು ||
 ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ತದನಂ- |
 ತರದಿ ಶಾಂತಿವರೂಪವದುವೇ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನವೈಶುನದ ಲಕ್ಷಣವ || ೯೯ ||

[ಆಪೈಶುನಂ] ನರನೆ ರೋಗಿಗನಾವರದ ಬಹು- |
 ಪರಿಯು ರೋಗದ ಪೀಡೆ ಬಂದರೆ |
 ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯಜ್ಞ ರೋಗನಿವಾರಣಾರ್ಥಕವು ||

ತರುವನುತ್ತಮ ವೈದ್ಯನನ್ನೇ |
 ಪರನಪರನೆಂದೇ ಕುಶಂಕೆಯ |
 ತರುವನೇನೈ ಮನದಲೌಷಧ ಸೇವಿಸನು ಮುದದಿ || ೧೦೦ ||

ದನವು ಕೆಸರಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಹುಯಾ-
 ತನೆಯು ತಾಳ್ವುದು ನೋಡಿ ನರನಿಗೆ |
 ಕನಿಕರವು ಹುಟ್ಟುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತವನು ಭರದಿ ||
 ಮನದೊಳಾತಗೆ ಬರುವುದೇ ಯೋ- |
 ಚನೆಯು ಬರಡೋ ಹಿಂದುವುದೊ ದು- |
 ಗುಣಿಯೊ ಸುಗುಣಿಯೊ ಯೆಂಬ ಕುನಿಚಾರಗಳು ಬಾರವಲಾ
 || ೧೦೧ ||

ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತ ನಾಯುವ- |
 ನಾರಿಹನು ಹಾರುವನೊ ಯೊಲೆಯನೊ |
 ಬಾರದೀ ಪರಿ ಶಂಕೆ ನೀರಲಿ ಹಾರಿ ರಕ್ಷಿಸರೆ ||
 ಘೋರ ಕಾಂತಾರದಿ ಪತಿವ್ರತೆ |
 ಚೋರರಿಗೆ ಕೈಸಿಕ್ಕಿಯವಲಾ |
 ನಾರಿಯನು ಸುಲಿಯುತಲಿ ಬತ್ತಲೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರಲು || ೧೦೨ ||

ಪುರಃಷ ಸಂಭಾವಿತನು ಮೇಣಾ |
 ತರುಣಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಮೊದಲಿಗೆ |
 ಯರಿವಿಯನು ಕೊಟ್ಟವಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಕೇಳುವನು ||
 ನರನಿಗಜ್ಞಾನಪ್ರಮಾದದಿ |
 ಮರಳಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತದ ವರದಲಿ |
 ಬರಲು ವ್ಯಾಧಿಯು ನರನು ನಿಂದಃಪಾತ್ರನಿರಲಭವಾ || ೧೦೩ ||

ನರನ ದುಃಖಿಯು ನಿಂದಿಸದಲಾ |
 ನರನ ಶುಕ್ರೋಶೆಯನು ಮಾಳ್ವುದು |
 ಯಿರುವುದೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಯಧರ್ಮವು ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ ||
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ದುಃಖದೊ- |
 ಳಿರುವ ನರನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ |
 ವಃರಹು ಬರುವಂದದಲಿ ಮಾಳ್ವುದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೇನು || ೧೦೪ ||

ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ ಜನರ ದುರ್ಗುಣ- |
 ವ್ಯಂದವನ್ನು ಚ್ಚಾರ ಮಾಡದೆ |
 ಕುಂದನಡಗಿಸಿ ಮುಂದೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದವರೊಡನೆ ||
 ಚಂದ ಶಾಲಗ್ರಾಮಮೂರ್ತಿಗೆ |
 ತಂದು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನಿಡುತಲಿ |
 ಮುಂದೆ ತುಳಸೀಪುಷ್ಪಗಳನರ್ಪಿಸುತ ವೂಜಿಸುತ || ೧೦೫ ||

ಚಿತ್ತವದರಲಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಕೇಳೆ |
 ಬಿತ್ತಿ ಹೊಲದಲಿ ಧಾನ್ಯ ಬಂದರೆ |
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಲಾ ಸಮಾಧಾನವನು ಗಳಿಸುವುದು ||
 ಚಿತ್ತಯಿಸೆ ಮನೆಗೆ ತಿಥಿಯವನಿಂ- |
 ಗಿತ್ತು ತಾನಾತಿಥ್ಯಭೋಜನ |
 ಮತ್ತೆ ಯಾತೀರ್ವಚನ ಕೊಳುವುದು ಯೋಗ್ಯಧರ್ಮವಿದು
 || ೧೦೬ ||

ಕುಂದನೇಣಿಸದೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ |
 ಬಂದ ಪರಿಯಲಿ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಬಂದ ದೋಷವ ದೂರ ಮಾಡತ ದಯೆಯ ತೋರಿವುದು||
 ಮುಂದೆ ಯಾತಗೆ ಮರ್ಮಭೇದದ |
 ನಿಂದೆ ಮಾಡದಲವನ ಪಾಪದ |
 ವೃಂದವು ಚ್ಚಾರಿಸುತ ದುಃಖವ ಕೊಡುವುದನು ಚಿತಿವು
 || ೧೦೭ ||

ಬಲಲು ರೋಗಿಯು ದೃಷ್ಟಿ ಪಥದಲಿ |
 ಬರಿದೆ ರೋಗೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡತ- |
 ಲರುಹ ಬಾರದು ರೋಗಿಯೆಂಬುವ ಮಾತನವನೊಡನೆ ||
 ನರನು ದುರ್ಗುಣ ಬಿಟ್ಟು ಸದ್ಗುಣ- |
 ಪರನು ತಾನಾಗುವ ತೆರದಲಾ |
 ಪರಿಪರಿಯುಪಾಯಗಳ ಮಾಳ್ವದು ಶಿಷ್ಯಧರ್ಮವಿದು
 || ೧೦೮ ||

ನರನು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟನಿದ್ದರು |
 ಕೊರತೆಗಳನನ್ಯರಲಿ ಕಾಣನು |
 ಯಿರುವನನ್ನನು ನೀಚನೆನ್ನುತ ನಿಂದಿಸನು ಮೇಣು ||
 ಕೊರತೆಗಳ ಮನ್ನಿಸದಲನ್ಯರ |
 ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಶಿಷ್ಯಧರ್ಮವು |
 ಮೆದವುದಿದು ಲಕ್ಷಣವಪ್ಯಶುನ್ಯಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ || ೧೦೯ ||

ನರನೆ ನೋಡಿದು ಷೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ |
 ಪರಮ ಸುಖಕರ ಸಾಧನವಲಾ |
 ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನ ವೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗಲಾ ||
 [ದಯಾಭೂತೇಷು] ನರನೆ ಕೇಳೆ ವೂರ್ಣಿ ಮಯದಿನ ಹಿಮ- |
 ಕಿರಣ ತನ್ನಯ ತೇಣ ಕೊಡುವನು |
 ಹಿರಿದು ಕಿರಿದೆಯೇ ತೆರದ ಭೇದವನು ನೋಡುವನೆ || ೧೧೦ ||

ನರನು ಕೇಳು ದಯಾರ್ಥನಂತ- |
 ಕರಣವೂರ್ವಕ ದುಃಖಿತರ ಪರಿ- |
 ಫೋಯ ತಾಪಗಳನ್ನು ನೆರೆ ಪರಿಹರಿಸ ವೋದದಲಿ ||

ಧರೆಯಲಾ ನೀರಿನ ಸಮಾನರು |
 ಯಿರುವರೇ ಯುಪಕಾರಿಯನ್ಯರು |
 ಮರಣ ತನಗಾದರುನು ಹುಲ್ಲನು ನೀರು ರಕ್ಷಿವುದು || ೧೧೧ ||

ಬರಲು ಸೀಡಿತ ಮಾನವನು ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ತನ್ನಯ ಸರ್ವವನ್ನವ- |
 ಗಿರದೆ ಕೊಟ್ಟರು ತಾಳನಭಿಮಾನವನು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಆರಿಯು ಬಾರದು ಕೊಟ್ಟ ದಾನವ |
 ಪರಿಯಲಿ ಯುಪಕಾರ ಮಾಳ್ವನು |
 ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಭೂತದಯಾರ್ಥನಾಗಿವನು | ೧೧೨ ||

ಹವನ ನೀರಿನ ಮುಂದೆ ಹೊಂಡವು |
 ಬರಲು ಹಾದಿಯಲದನು ತುಂಬದೆ |
 ಹರಿವುದೇನೈ ನೀರು ಮುಂದೆ ಪ್ರವಾಹರೂಪದಲಿ ||
 ಆರಿಯಲಿ ತೆರದಿಂದಲೇ ಮುಂ- |
 ದಿರುವ ದುಃಖಿತರಿಗೆ ಕೊಡದಲೆ |
 ನರನು ಮುಂದರಿಸನು ಕಣಾ ಕರುಣಾಳು ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೩ ||

ಮುಳ್ಳು ಸೇರಲು ಕಾಲೊಳಗೆ ಬಹು |
 ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ವೇದನೆಯಲಾ |
 ತಲ್ಲಣಿಸುವನು ಪರರ ದುಃಖವ ನೋಡಿಯಾ ತೆರದಿ ||
 ಸ್ವಲ್ಪಿತ ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥವ |
 ಮೆಲ್ಲನಾ ಕಾಲಿಡಿಗೆ ಹೇಳಲು |
 ಸ್ವಲ್ಪಿತವಾಗುವುದು ತಂಪೇರುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ || ೧೧೪ ||

ಪರರ ಸುಖವನು ನೋಡುತ್ತೀಪರಿ |
 ಭರದಿ ನೇತ್ರಾನಂದ ಬರುವುದು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ತೃಪ್ತತರ ತೃಪಾಹರಣಾರ್ಥಕಾ ನೀರು ||
 ಇರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೀ- |
 ತೆರದಿ ಪರದುಃಖವ ನಿವಾರಿಸು- |
 ತಿರುವುದೊಂದೇ ಧರ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದರದಕಾಗಿ || ೧೧೫ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಗುಣದಿಂ |
 ಭರಿತನು ದಯಾಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವೆ ನಾನವರಿಗೆ ಬಹು ಬುಣಿಯಾಗಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 [ಆಲೋಲುಪ್ತೌ] ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲಾ |
 ಸರಸಿಜಗಳರಳುವುವು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಸರಸಿಜದ ಪರಿಮಳವ ಸ್ವೀಕರಿಪನೆ ದಿವಾಕರನು || ೧೧೬ ||

ಧರಣಿಯಲಿ ಬರುವನು ವಸಂತನು |
ತರುಗಳಲಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪ ಬರುವುವು |
ಭರದೊಳವನುಸಭೋಗವನನೆ ವಸಂತ ಕೌಂತೇಯ ||
ಸಿರಿಯು ಸಿದ್ಧಿಸಮೂಹದಿಂದೊಡ |
ವೆರಸಿ ಹರಿವಶವಾದರೇನಾ |
ಹರಿಗೆ ಸಿರಿಸಿದ್ಧಿಗಳ ಮೇಲಾಗದು ಕಣಾ ಮನವು || ೧೧೬ ||

ಫರಿಪರಿಯುತಿಹವರದ ಸುಖಗಳು |
ಬರಲು ತನ್ನಯ ವಶದಿ ಕೇಳೆ ಜಾ- |
ಕರರ ಪರಿಯಲಿ ಸೇವಿಸಲು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾರನಲಾ ||
ಮರಳೆ ಕೌತುಕಕಾಗಿಯಾದರು |
ತಿರುಗಿಸನು ಕಣ್ಣುಗಳನದರಲಿ |
ಕರೆವರಿದನೆ ಯುತೋಲುವತ್ವವೆನುತ್ತ ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೭ ||

[ವಾರ್ಧವಂ] ಜೀನುನೋಹಕಾ ಪುಟ್ಟಿಯು ಸಮಾ- |
ಧಾನ ಕೊಡುವುದು ನೋಡು ವಾರ್ಧನೆ |
ವಿಡನುಗಳೆಗಾ ನೀರು ಸುಖಕಾರಕವೆನಿಪುದಲ್ಲೆ ||
ಬಾನಿನಲಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹಾರುವು- |
ವೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಹರಿಸುವುನೀ- |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯಿಕ್ಕರವ ಮಾಡುವಳು ಕೂಸಿನಲಿ
| ೧೧೯ ||

ಇಳೆಯೊಳಗೆ ಬರಲಾ ವಸಂತನು |
ಸುಳವನ್ನೆ ಮಲಯಾಚಲದ ಪರಿ- |
ಮಳನ ಸೂಸುವ ಮಂದನಾರುತ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಲಿ ||
ಇಳೆಯಲಾ ಪ್ರಿಯವಸ್ತು ನೋಡಲು |
ಸುಳವುದು ಸಮಾಧಾನ ನೇತ್ರದಿ |
ಬಿಳಿಸುವುವು ಹೆಣ್ಣಾಮೆ ಮರಿಗಳ ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ
|| ೧೨೦ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ತೆರದೊಳಾರಿಗೆ |
ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರೇಮಾರ್ದ್ರತವಿರುವುದೈ |
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದು ಮಾರ್ಧವವು ನೋಡೈ ಧನಂಜಯನೆ ||
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಹತ್ತುವುದು ಮೃದುವದು |
ದೃಷ್ಟಿಸಲು ರೂಪದಲಿ ಶುಭವು |
ಯಿಟ್ಟರೆದು ಬಾಯೊಳಗೆ ರುಚಿ ಮೂಸಿದರೆ ಪರಿಮಳವು
|| ೧೨೧ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಾ ಕ- |
ರ್ಪರವು ಸೊಗಸಾಗಿಹುದು ಮೇಣ್ ತಿಂ- |
ದರೆ ಯಥೇಚವು ಬಾಧಿಸದೆ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ||

ಇರುವುದಾ ಕಾರಣದಿಯುಪಮೆಗೆ |
ಸರಿಯು ಕಾಣೆನು ವಾರ್ಧ ನೋಡೈ |
ಪರಿಯು ಕೇಳೇಮಾರ್ಧವದ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೌಂತೇಯ || ೧೨೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಸಂಚಭೂತಗ- |
ಳಿರುವುವೈ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ನೋಡಲು |
ಯಿರುವುದೈ ಪರಮಾಣುವಿಂಗತಿ ಕಿರಿದೆನಿಸಿ ಜಗದಿ ||
ಮರೆವ ವಿಶ್ವಾಕಾರದಂದದೊ- |
ಳಿರುವುದೈ ಯಾಕಾರ ಗಗನ- |
ಕೈರುವುದೀ ಪರಿ ಮಾರ್ಧವವು ಸದ್ಗುಣವು ಸಾತ್ವಿಕವು || ೧೨೩ ||

ಪರರಿಗುವಕಾರವನು ಮಾಡಲು |
ಧರಿಸಿಹರೊ ದೇಹವನು ಯೆಂದೀ- |
ತೆರದ ಭಾವವ ಕರೆವರೈ ಮಾಡುವವನುತ ಜಗದಿ ||
[ಪ್ರೀತಿ] ಧರಣಿಪತಿಯು ಗಲು ಪರಾಜಿತ |
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಲಜ್ಜೆಯವನಿಗೆ |
ನರಗೆ ಮಾನಿಗೆ ಬಲಲು ಹಿಂಸಸ್ಥಿತಿಯು ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೧೨೪ ||

ಬರುವುದೈ ನಿಶ್ಚೇಷತನವವ- |
ಗರಿಯದಲೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯೊವನು |
ಬರಲು ಚಾಂಡಾಲನ ಮನೆಗೆ ಮೇಣ್ ಲಜ್ಜೆ ಬರುವಂತೆ ||
ಧುರಪರಾಜ್ಞು ಖನಾಗಿ ಯೋಡು- |
ತ್ತಿರುವ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಿಗೆ ನೋಡಲು |
ಬರುವುದವನಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಮೋರೆಯುನಿಳಿಸುವನು ಕೆಳಗೆ || ೧೨೫ ||

ನರನೆ ಮುಕ್ತೈದೆಯರಿಗಳೆಯೊಳು |
ಕರೆಯೆ ವೈದವ್ಯಾರ್ಥಶಬ್ದದಿ |
ಯುರುತನದ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ ವಾರ್ಧ ||
ನರಗೆ ಸುಂದರನಿಗೆ ಕುಸ್ತುವು |
ಬರಲು ದೇಹದಿ ನರಗೆ ಮಾನ್ಯಗೆ |
ಬರಲು ಜನನಿದಾಪನಾದವು ಲಜ್ಜೆ ಬರುವುದಲಾ || ೧೨೬ ||

ಮೂರುವರೆ ಮೇಳವುದ್ದವಿರುವ ಶ- |
ರೀರಧಾರಣ ಮಾಡುವುದು ಮೇಣ್ |
ಬೀರೆಬೀರೆ ಪ್ರಕಾರ ಯೋನಿಗೆ ಬಂದು ಜನಿಸುವುದು ||
ಧಾರುಣಿಯ ಸಂಬಂಧ ತೀರಲು |
ಸೇರುವುಡು ಮರಣವನು ನೋಡೀ |
ದಾರಿಯನ್ನೆದು ಪುದು ನಡೆವರೆ ಲಜ್ಜೆ ಪ್ರೇಯದವೆ || ೧೨೭ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಯೋನಿಗಳ ಗರ್ಭಗ್ನ |
 ಳಿರುವುವೈ ಮುಸಿಗಳು ಶರೀರದಿ |
 ಮೆರವ ತೋತಮೂತ್ರರಸದಿಂದಾಕೃತಿಯಧರಿಸಿ ||
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಜನಿಸುವುದು ಸಾಯುವು- |
 ದಿರುವುದಿದು ಲಜ್ಜಾಜನಕವೈ |
 ಯಿರಿಯುತೀಪರಿ ದುಃಖಿಸುವುದೈ ಹ್ರಿಯಲಕ್ಷಣವು ||೧೨೮||

[ಅಚಾಪಲಂ] ಸೂತ್ರದೋರವು ಹರಿಯಲಾಕ್ಷಣ |
 ಸೂತ್ರಗೊಂಬೆಯು ಚೇಷ್ಟೆ ಮುರಿವುದು |
 ಕಿತ್ತಿ ಪ್ರಾಣವ ಜಯಿಸೆ ಕರ್ಮಂದ್ರಿಯನಿಕರವೆಲ್ಲ ||
 ಸತ್ತು ಬೀಳುವುದಲ್ಲವೇ ಸೂ- |
 ಯಸ್ತವಾಗಲು ಕಿರಣಶೇಷಸ |
 ಮಸ್ತವಳವುದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ||೧೨೯||

ಪರಿಪರಿಯ ದುಶ್ಚಿಹ್ನವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬರುವುದಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಲಜ್ಜಾಜನಕವಿದು ಸಾಧು ಪುರುಷರಿಗೆ ||
 ಇರುವುದಿದುವೇ ಪ್ರಿಯಕರವಲಾ |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಮೂಢರಿಗೆ ವಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರಿಯುತೀ ಹ್ರಿಯಲಕ್ಷಣವು ನಿನಗಿಂದು ಕೌಂತೇಯ ||೧೩೦||

ಬಂಧಿಸಲು ನಿಗ್ರಹದಿ ಮನ ಜ್ಞಾ- |
 ನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ಸತ್ತು ಬೀಳುವು |
 ಬಂಧಿಸಲು ಪ್ರಾಣವನು ಮನವನ್ನಿ ದ್ರಿಯದ ದಶಕ ||
 ಬಿಂದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಬಂದುದೇ ಮನದೊಳಗೆ ವಾಸವ- |
 ನಂದನನೆ ಕೇಳಿದುವಚಾಪಲವಿಹುದು ನೋಡಿದಿಯಾ ||೧೩೧||

ತೇಜಃ ಕ್ಷಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಮದ್ರೋಹೋ ನಾತಿಮಾನಿತ |

ಭವಂತಿ ಸಂಪದಂ ದೈವೀನುಭಿಜಾತಸ್ಯ ಭಾರತ || ೩ ||

[ತೇಜಃ] ದೊರೆಯ ಬೇಕೀಶ್ವರನೆನುತ್ತಲಿ |
 ಭರದಿ ಸ್ವಾಂತತಕರಣವೂರ್ವಕ |
 ಚರಿಸಲಾ ಸುಜ್ಞಾನವಾರ್ಥದಿ ಮಾನವನು ವಾರ್ಥ ||
 ಕೊರತೆ ಬರುವುದೆ ಬಾರಲಾರದು |
 ನರನೆ ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಜಗದಲಿ |
 ಮರಣ ಬಂದರೆ ಪತಿಗೆ ಸತಿಯರು ಚಿತಿಯನೇರುವರು
 || ೧೩೨ ||

ದೊರೆಯಲೇನಾ ಸಿದ್ಧಿಯುಷ್ಕಕ |
 ಧರಿಸನವ ಕೌತುಕವ ಮನದ- |
 ಲ್ಲರಿವನೊಂದೇ ಪರಿಯನೀಶ್ವರನಡಿಗೆ ಯೋಡಾಟ ||
 ಇರುವುದಿದು ಶಾರೀರತೇಜವು |
 ನರನೆ ನೋಡಿದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು |
 ಮರಳಿ ನಿನಗಾನರಹುವೆನು ಕೇಳೆ ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವ ||೧೩೩||

ಸತಿಯು ಪತಿರತಳೆಂದು ಮೇಲಾ |
 ಚಿತೆಯನೇರಿ ಸ್ವದೇಹವನ್ನಿಗೆ |
 ಯತಿಹರಪದಿಂದರ್ಪಿಸುವಳೈ ನೋಡುವಳೆ ಹಿಂದೆ ||
 ಮತಿಯುನಿರಿಸುತ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಿ |
 ತ್ವಿತಿಯ ವಿಷಯಂಗಳನು ವಿಷವೆಂ- |
 ದತಿಹರಪದಿಂ ತ್ಯೇಬಿಸಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಡುವುದೈ ಮುಂದೆ ||೧೩೪||

[ಕ್ಷಮಾ] ನರನೆ ಕೇಳೈ ಲೋಮಕೋಟಿಯ |
 ಧರಿಸುತಿಹರರು ದೇಹಕೀ ಪರಿ- |
 ಯಿರುವುದೇನುಭಿಮಾನ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಪರಿಯಲೇ ಧಾರಣವ ಮಾಡುತ- |
 ಲಿರುವುದೆನಗೀ ಸಹನಶೀಲತೆ- |
 ಯಿರದಲಾ ಮನದೊಳಗೆ ಗರ್ವವು ಕ್ಷಮೆಯ ಲಕ್ಷಣವು ||೧೩೫||

ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
 ನರ ಸುಷುಮ್ನಾನಾಡಿಯಿಂದಲಿ |
 ಭರದಲೇರಿಸಲೆತ್ತಿ ಪನಲಾ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನು ||
 ಅರಿಯನಾತನು ವಿಧಿವೇಧನ- |
 ನರಿಯನಾತನು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- |
 ನರಿಯನಾತನು ಲಜ್ಜೆ ವಿಘ್ನಾನಿಗಳ ಕೌಂತೇಯ || ೧೩೬ ||

[ಧೃತಿಃ] ಇರಲಿಕಾ ವಿಷಯೋಪಭೋಗದ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿಂ ದ್ರಿಯವ್ಯವೃತ್ತಿಯು |
 ಬರಲಿ ಪೂರ್ವಾರ್ಭತದ ಕರ್ಮದಿ ರೋಗ ದೇಹದಲಿ ||
 ಬರಲಿ ಯಪ್ರಿಯ ವಸ್ತುರೋಗವು |
 ಬರಲಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಷಯದ ವಿಮೋಗವು |
 ಮರಳಿ ಬರಲಿಂ ಪರಿಪತ್ಯುಗಳೆಲ್ಲವೊಂದಾಗಿ || ೧೩೭ ||

ನರನು ಮನದಲಿ ಗಡಬಡಿಸದಲಿ |
 ಶರನಿಧಿಯು ಕುಂಭಜನು ಕುಡಿದಿಹ |
 ಪರಿಯಲವನದ ಕುಡಿದು ತೇಗುವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಬರಲು ಹೊಗೆಯಾಕಾಶದಲ್ಲೊಂ |
 ದಲೆಗಳಿಗೆಯಲಿ ಗಾಳಿಯದನೇ |
 ಹರಿದು ಬಿಡುವಂದದಲಿ ಹರಿವನು ಮೂರು ತಾವಗಳ
 || ೧೩೮ ||

ಮೂರು ತಾವಗಳನು ವೊಂದೇ |
 ಬಾರಿಗಾತನು ಕುಡಿದು ತೇಗುವ |
 ನೇದಿರೆ ಚಿತ್ತದಲಿ ರಾಗವು ಧೈರ್ಯ ಕೆಡಿಸನಲಾ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿದ ಧೃತಿಂಪಿಸುತ್ತಲಿ |
 ಕಾರಣಿಕ ಕೋವಿದರು ಕರೆವರು |
 ಧೀರವೀರ ಧನಂಜಯನೆ ಕೇಳೆಂದನಸುರಾರಿ || ೧೩೯ ||

[ಶೌಚಂ] ಜಿನ್ನಕಲತವ ಸ್ವಚ್ಛ ತೋಳಿಯುತ |
 ಮಾಸ್ಯ ಗಂಗಾಮೃತವನದರೊಳ |
 ಗಿನ್ನ ತಂದಿರಿಸಲು ಕಣಾ ಸರ್ವತ್ರ ಶುಭವಲಾ ||
 ಸನ್ನತಾತ್ಮನಿಗಾಚರಣಸಂ |
 ಪೂರ್ಣ ನಿವ್ಯಾಮೃತ ಕಣಾ ಮೆ |
 ಣಿಸ್ಸು ಸೋಡು ವಿವೇಕವಂತರ್ಗತನು ರಂಪಿವುದು
 || ೧೪೦ ||

ನರನೆ ಸೋಡಿ ತೆರದ ಶುಭತೆ |
 ಯರುವುದಾದರೆ ಸರ್ವಕಡೆಯಲಿ |
 ಕರೆವರದನೇ ಶೌಚವೆನುತಲಿ ಕೊವಿದರು ಜಗದಿ ||
 [ಅಪ್ರೋಪಕ] ಹರಿವ ಗಂಗಾಜಲವು ಜಲಧಿಯು |
 ವರೆಗೆ ದಾರಿಯಲಿರುವ ತೀರದ |
 ಮರಗಳನು ಪೋಪಿಸುವುದಲ್ಲ ಸ್ನಾನಮಾಡಿದರೆ || ೧೪೧ ||

ಹರಿಸುವುದಲಾ ಪಾಪತಾಪವ |
 ತರಣಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ |
 ವಿರಚಿಸಲಿಕಾರಭಸಿದರೆ ಮೂರ್ತೋಕದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಹರಿವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾತಿಯು |
 ಧರೆಯಲಿಹ ಸಂಸತ್ತಿಯಾಗರ |
 ತೆರೆದು ಸುರುವಾಗುವುದು ಜಗದೊಳಗೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಾರ || ೧೪೨ ||

ಧರೆಯಲಿ ತೆರದಲ್ಲಿ ಬದ್ದರಿ |
 ಗಿರದೆ ಸನ್ಮುಕ್ತಿಯನು ಕೊಡುವುದು |
 ಮರಳಿ ಸಂನಾರದಲಿ ನೆರಳುವರನ್ನು ತರಿಸುವುದು ||

ಹರಿಸುವುದು ಪೀಡಿತರ ದುಃಖವ |
 ನಿರುಳು ಹಗಲಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸು |
 ತಿರುವುದಾದರು ಪರರ ಸುಖದಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದು || ೧೪೩ ||

ತನ್ನ ಸುಖ ಸಾಧಿಸಲಿಕೋಸುಗ |
 ವ್ಯಸ್ಥಿಗೆ ಘಾತವನು ಮಾಡುವ |
 ಕೃಷ್ಣ ಮಾರ್ಗದ ಛಾಯೆಯಾದರು ಮನದಿ ಬಾರದಲಾ ||
 ಎನ್ನುವೀವರಿ ನರನ ವರ್ತನ |
 ವಸ್ತು ಬುಧರದ್ರೋಹವೆನುವರು |
 ಯುಷ್ಮ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಕೇಳನ್ನತಿಮಾನಿತೆಯು || ೧೪೪ ||

[ನಾತಿಮಾನಿತಾ] ನರಪತಿ ಭೋರಧನು ಗಂಗೆಯು |
 ನಿರದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಮೃತ್ಯುಲೋಕಕೆ |
 ಬರಿಸಿದನು ಶಂಕರನು ಬಿಡಿಯಲಿ ಧರಿಸಿದನು ಮುದದಿ ||
 ಹರನ ಸನ್ಮಾನವನು ನೋಡುತ |
 ಕರಗಿದಳು ಲಜ್ಜಿಯಲಿ ಗಂಗೆಯು |
 ಪರರು ಮಾನವನೀಯೆ ಮನ ಸಂಕುಚಿತವಾಗುವುದು || ೧೪೫ ||

ನರನೆ ಸೋಡಿದು ನಾತಿಮಾನಿತೆ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿದ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ |
 ಪ್ರಸಿದನಲಾ ಹಿಂದೆ ನಿನಗರಿವಿಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾನದನೆ ಬಹು ವಿ |
 ಸ್ವರವ ಸುಡಲು ಬೀಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಹರಿಯು ಸೋಡಿ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದನು ಮುದದಿ || ೧೪೬ ||

ನರನಿಗಿಷ್ಟತ್ತಾರು ಸದ್ಗುಣ |
 ವರುಹಿದನು ಕರುಣದಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಯರಸ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನಿವುಗಳಗ್ರಹಾರವನು ||
 ಇರುವುದಿದುವೇ ದೈವಸಂಪ |
 ತ್ತಿಯವುವಿಷ್ಟತ್ತಾರು ಗುಣಗಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ತೀರ್ಥಗಳು ಗಂಗಾರೂಪ ಹರಿವುವಲಾ || ೧೪೭ ||

ಮೆರೆವ ಸಗಲವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು |
 ದ್ರವಿಸೋಸುಗ ಬಂದಿರುವುದೋ |
 ಧರಣಿಯುಳ್ಳಿಂಟಂತೆ ಮೆರೆವುವು ಗುಣಗುಣಗಳವು ||
 ಕರದಲಿ ಗುಣವುಷ್ಣಮಾಲೆಯು |
 ಧರಿಸಿ ವಧು ಶ್ರೀಮುಕ್ತೆ ತನ್ನಯು |
 ವರನ ವೈರಾಗ್ಯವನು ತೋಧಿಸುತಿಹಳು ತೋಕದಲಿ || ೧೪೮ ||

ಕರದಲೀ ಗುಣಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚುತ |
ತರುಣಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪತಿಯು |
ನ್ನರಸುವಳೊ ನೀವಾಳಸಲಿಕಾರತಿಯನೆಂಬಂತೆ ||
ಮೆರೆವೈಯೆ ಗೀತಾನಮುದ್ರದಿ |
ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಮೌಕ್ತಿಕಗಳಳು |
ಧರಿಸಿದಳೊ ಸಂಪತ್ತು ದೈವಿಕ ಸಿಂಹಿರೂಪದಲಿ || ೧೫೪ ||

ಅರುಹಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದೀ |
ಪರಿಯ ದೈವಿಕ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವ |
ಪರಿಪರಿಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನೆಲ್ಲವನರುಹಲಿನ್ನೇನು ||
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗ ನಾನಾ |
ಸುರಿಯ ಸಂಪಲ್ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
ನಿರುವುದಿದುವೇ ದಾಖವಲ್ಲಿಯು ಮುಳ್ಳು ತುಂಬಿಹುವು || ೧೫೫ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ತೆರವಿದಿದ್ದರು |
ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಮನದ |
ಲ್ಲರಿಯ ಬೀಳ್ಕೈ ತ್ಯಾಜ್ಯ ವಸ್ತುವ ಸಾವಧಾನದಲಿ ||
ನಿರುತ ತ್ಯಾಜ್ಯವಿದೆಂಬ ಕಾರಣ |
ವರಿಯ ಬೀಳ್ಕೈ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ನರಕದೊಳಗದ್ದಿವುದು ಪ್ರಾಣಿಗಳ || ೧೫೬ ||

ಧರೆಯಲಿಹ ಬೀವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ |
ನರಕದಲ್ಲಿಯೆ ದೂಡ ಬೀಕೀ |
ತೆರದ ಭೋರವ್ರತವ ನೀಕರಿಸುತುದು ಸಂಪತಿದು ||
ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷವೆಲ್ಲ ಕೂಡಲು |
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ಕಾಲಕೂಟವು |
ಪರಿಯಲಾಸುರ ಸಂಪತೆಂಬುದು ದೋಷರಾಶಿಯಲಾ || ೧೫೭ ||

ದಂಭೋ ದರ್ಪೋ ಭಿಮಾನಶ್ಚ ಕ್ರೋಧಃ ಪಾರುಷ್ಯಮೇವ ಚ |

ಅಜ್ಞಾನಂ ಚಾಭಿಜಾತಸ್ಯ ಸಾರ್ಥ ಸಂಪದವಾಸುರೀವತ್ || ೪ ||

[ದಂಭಃ] ನರನೆ ವೀರವರೋತ್ತಮನೆಯಾ- |
ಸುರಸ್ವರೂಪದ ದೋಷತತಿಯು |
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮುಖ್ಯವ್ಯಸಿದ್ಧವು ದಂಭ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ನರನೆ ತಾಯಿಯು ದೋಷಗಳ ತಾ- |
ನಿರದೆ ಬಯಲಿಗೆ ತಂದು ನಿಂದಾ- |
ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸಲು ತಾಯಿಯು ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ

|| ೧೫೮ ||

ಇರುವಳಾದರು ಪರಮಪಾವನೆ |
ದುರಿತಕಾರಕ ಮಗನಿಗಾಕೆಯೆ |
ಯಿರುವಳಲ್ಲಾ ಪತನಕಾರಣ ನರಕನೋಪಾಸನ ||
ಗುರುಮುಖದಿ ಕಲಿತಿರುವ ಪಾವನ- |
ವಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಚ್ಛಾನವನು ತಾ- |
ನಿರದೆ ಹಾದಿಯು ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದವರಿಗರುಹಿದರೆ || ೧೫೯ ||

ಒರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ |
ಒರುವುದೆಲ್ಲವೆ ಹಾನಿಯುಹಿತವು |
ನರನೆ ನಿಗಾಣೆನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ವೇಳುವೆನು ||
ಬರಲು ಮಳೆಗಾಲದಲಿ ಪೂರವು |
ನರನು ನಾಮಯೋಗಿ ನದಿಸಂ- |
ತರಣ ಮಾಳ್ವನು ಮಾತು ನಿಜವಿದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ

|| ೧೬೦ ||

ನರನು ನಾಮಯೋಗಿಯೆ ಮ- |
ತ್ತಿರದೆಂದುದೇನೆ ತಲೆಯಲೀರಿಸೆ |
ಯಿರುವುದೇನೆ ತರಣ ಪ್ರಾಣದ ಹರಣವಹುದಲ್ಲೆ ||
ನರನೆ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯ್ದುದನ್ನವು |
ನಿರುತವಾಗಿಹ ಮಾತು ಕೇಳಿದು |
ಭರದಲದನತಿ ವಿಹಾರಿ ತಿನ್ನಲು ಪ್ರಾಣಘಾತಕವು || ೧೬೧ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧರ್ಮವಿಹಪರ- |
ಕಿರುವುದೈ ಸುಖ ಮಾತು ನಿಜವಿದು |
ತರಣಕಾರಣವಹುದು ಗುಪ್ತದಿ ಮಾಡೆ ಧರ್ಮವನು ||
ಒರದೆ ಹಾದಿಯುಲದನು ತೋರಿಸೆ |
ಯಿರುವುದಿದುವೇ ದುರಿತಕಾರಣ |
ಪರಮದೋಷಾಸ್ವದವಲಾ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯದು || ೧೬೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ತಾನು ಮಾಡಿದ |
ಪರಿಪರಿಯು ಧರ್ಮಗಳ ನಾಲ್ಕೆಸೆ |
ಗಿರದೆ ಭೋಷಿಸುತಿರುವುದೇ ನಿಜ ದಂಭವೆನಿಸುವುದು ||
ಧರೆಯಲಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವೆಲ್ಲೆ |
ಕೆರೆವರಿದನೆಯಧರ್ಮವೆನುತಲಿ |
ಯಿರಲು ಬೀಳ್ಕೈ ಧರ್ಮ ಗುಪ್ತವು ಪಾರ್ಥ ಜಗದೊಳಗೆ

|| ೧೬೩ ||

[ದರ್ಶನ] ಮರುಳ ನಾಲ್ಕುಕ್ಷರವ ಕಲಿತರೆ |
 ಸರಸತಿಯು ತುಚ್ಛ ಪನು ಮದದಲಿ |
 ಕುರುಡದಾಸರ ಕುದುರೆಯೈರಾವತವ ತುಚ್ಛ ವೃದು ||
 ಅರಿಯಲಾ ಜಾಲಿಗಿಯ ಮರದೊಳು |
 ಗಿರುವ ವೋತಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ತುಚ್ಛ ಸು |
 ತಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಬಾವಿಯೊಳಗಿನ ಕವೈ ಸಾಗರವ || ೧೫೯ ||

ಹುಲ್ಲು ರಾಶಿಯು ಸಿಗಲು ಬೆಂಕಿಯು |
 ತಲ್ಲಣಿಸುತೇಳುವುದು ಗಗನಕೆ |
 ಸ್ವಲಿತ ಕೋಟನವು ಸಿಗಲೊಂದಿನ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ||
 ಮೆಲ್ಲನವನು ಸ್ವತ್ತನಾಗುವ |
 ನಲ್ಲವೇ ವಿದ್ಯಾಧನಸ್ತೀ |
 ಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನದಲಿ ನರನು ಸ್ವತ್ತನಾಗುವನು || ೧೬೦ ||

ದೊರೆಯಲರಮನೆನೆರಳು ವೊಂದಿನ |
 ನರನಿಗಾಸರಕಾಗಿ ತದನಂ |
 ತರದಿ ಮನೆ ಬೇಕೇಕೆನುತ ಕುವಿಚಾರದಿಂ ನರನು ||
 ಇರುವ ಮನೆಯನು ಸುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ಮರುಳನಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಜಗದಲಿ |
 ಬರಿದೆ ಮೃಗಜಲ ನೋಡಿ ಬಾಯಿಯ ಜಾಣ ಮುಚ್ಚುವನೆ || ೧೬೧ ||

ಬರಲು ಧನಸಂಪತ್ತು ಭಾಗ್ಯವು |
 ಭರದಿ ನರನು ಸ್ವತ್ತನಾಗಲು |
 ಕರೆವರಿದನೇ ದರ್ಶನೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ ||
 [ಅಭಿಮಾನ] ಇರುವುದೈ ವೇದದಲಿ ಜನರಿಗೆ |
 ಭರವಸವು ತದ್ರೀತಿಯಲ್ಲೇ |
 ತ್ವರನಿಹನು ತ್ರಿಭಗದಲಿ ವೂಜ್ಯನು ಸೂರ್ಯನಂದದಲಿ || ೧೬೨ ||

ಇರುವುದೇನೆಂದನೆಯ ತೇಜದ |
 ನರಿಯವನು ಜಗದೊಳಗೆ ಸರ್ವದಿ |
 ಗಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಮರಣತನಗರ ಬಾರದೆಂದೀ |
 ತೆರದೊಳಿಚ್ಛೆಯು ಜಗದೊಳಿಲ್ಲರು |
 ಧರಿಸಿರುವೈ ನಿರ್ವಿವಾದದ ಮಾತು ಕೌಂತೇಯ || ೧೬೩ ||

ಧರೆಯಲಾ ಕಾರಣದಿ ಸರ್ವರು |
 ನಿರುತ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವೇದವ |
 ಪರಿಸರಿಯು ರೀತಿಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡುವರು ಕೌಂತೇಯ ||

ಬರಲು ಕಿವಿಯೊಳಗೀಪರಿಯ ತುತಿ |
 ಬರುವುದೈ ಕೋಪಾತಿರೇಕವು |
 ಬರಳುವನು ದ್ವೇಶದಲಿ ಮತ್ತರವೂರಿತನು ಜಗದಿ || ೧೬೪ ||

ತಿಂದು ತೇಗುವೆನೀಶ್ವರನ ನಾ- |
 ನಿಂದು ಕೊಡುತಾ ಕಾಲಕೊಟವ |
 ಕೊಂದು ಬಿಡುವೆನು ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ಗಳಿಗೆಯಲಿ ||
 ಮುಂದೆ ಸರ್ವರ ರಕ್ಷಣವ ಯಾ- |
 ರೆಂದು ಮಾರ್ಗರು ನಾನವರ ಮುನಿ |
 ಸಿಂದ ಸತ್ತಾಹರಣ ಮಾಡುತೆನೊಂದೆ ಗಳಿಗೆಯಲಿ || ೧೬೫ ||

ಈ ಪರಿಯಲೀಶ್ವರನ ಸತ್ತೆಯು |
 ತಾಪವೆನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನೈ |
 ದೀಪತೇಜವ ಸಹಿಸಲಾರದು ಬಡಪತಂಗಳದು ||
 ಈ ಪರಿಯಲಾ ಮಿಂಚುಬುಳುಗಳು |
 ಕೋಪಿಸುವುವಾ ಸೂರ್ಯನೊಳು ಸಂ- |
 ತಾಪಿಸುವುದಾ ಓಟ್ಟಿ ಭಕ ಸಾಗರನ ನೋಡಿದರೆ || ೧೬೬ ||

ನರನು ನೋಡಬಿವಾನಭರದ- |
 ಲ್ಲರಿಯನೀಶ್ವರನಾರನುತ ಮ- |
 ತ್ರಿದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ನಾಮವನಾಡನೈ ಮದದಿ ||
 ತರಣೆ ಸವತಿಯು ಧಿಕ್ಕರಿಪ ಪರಿ- |
 ಯರಿಯುತೀಶ್ವರನನ್ನು ಬಹು ಮ- |
 ತ್ವರದೊಳಾತನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವನು ವರ್ಣಸಲಿ ಯೆಂತು || ೧೬೭ ||

ಧರೆಯಲಾರಿಗೆ ಸಾರ್ಥ ನೋಡೀ |
 ತೆರದ ಮಾನವು ತುಂಬಿಹುದು ಕೇ- |
 ಳಿರುವುದೈ ಯುಧಿಮಾನ ಜಗದೊಳಿಗಿದುವೆ ಲಕ್ಷಣವು ||
 ವುರವನೀಯು ಸ್ವತ್ತ ರಾರವ- |
 ನರಕ ಹಾದಿಯು ಹಿಡಿದನಲ್ಲವೆ |
 ಯಿರುವುದೇನಿದು ಹಾದಿ ಮೋಕ್ಷಕೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೧೬೮ ||

[ಕ್ರೋಧ] ಧರೆಯಲಸ್ಯರು ಸುಖವನನುಭವಿ- |
 ಪರು ಯೆನುತ್ತಲಿ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ |
 ಭರದಲೇಳುವುದು ಮಸ್ತಕಕೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿ ವಿಷವಾಗಿ ||
 ನರನೆ ಯುರಿವೆಣ್ಣೆಯಲಿ ತಣ್ಣೀ- |
 ರೆಯಲಾಕ್ಷಣ ಬ್ಬಾಲೆ ಯೇಳುವುದು |
 ನರಿಯು ಚಂದ್ರನ ನೋಡಿ ಫಡಪಡಿಸುವುದು ಮತ್ತರದಿ || ೧೬೯ ||

ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬಂದ ಯೋಗದಿ |
 ಧರೆಗೆ ಪರಮಾನಂದವೆನ್ನದು |
 ಪರಿಪರಿಯು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾರಂಭವಾಗುವುದು ||
 ಮರುಳ ವಾಷಿಯು ಗೋಗಿಯಾವಿ |
 ಸ್ವರವ ನೋಳ್ವುದೆ ಯದಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ಹ೦ದು ಹೋಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮತ್ತೆದಲಡಗುವುದು ||೧೨೦||

ಧಾರುಣಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುವ ಸೂರ್ಯನ |
 ಚೋರ ಬೈಯುವನಲ್ಲವೇನೈ |
 ತ್ರೀರವೆಂದೆರ ಘನಧರಕ ವಿಷವೇರುವುದು ನೋಡೆ ||
 ವಾರವಿಲ್ಲವ ವಾರಿನಿಧಿಯಲಿ |
 ನೀರ ಕುಡಿದರದೇನು ದೀಪ್ತಿಯೊ |
 ಳೇರುವುದು ವಡವಾಗ್ನಿ ಶಾಂತತೆ ಯಿಲ್ಲವೈ ಯದಕೆ ||೧೨೧||

ಆನ್ಯರಲಿ ವಿದ್ಯಾನಿರೋದಗ |
 ಕನ್ನ ವೈಭವಭಾಗ್ಯಸೌಖ್ಯಗ |
 ಕನ್ನ ನೋಡುತ ಸಹನವಿರದುದ್ದೇಗವೇರುವುದು ||
 ತನ್ನ ದೇಹವ ಸುಟ್ಟ ಪರಿಯಲಿ |
 ಬನ್ನ ಬಡುವನು ಕ್ರೋಧಲಕ್ಷಣ |
 ವನ್ನ ನೀನೀಪರಿಯಲರಿಯೆಂದನು ಮುರಧ್ವಂಸಿ || ೧೨೨ ||

[ಪಾರುಷ್ಕಣಿ ಉರಗ ವಾಸಿವ ಹುತ್ತಿನಂದದೊ |
 ಳುವುದಾರಿಗೆ ಮನವು ಬಾಣದ |
 ಪರಿಯೋಕಾರಿಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವದಿರುವುದೈ ಜಗದಿ ||
 ಇರುವುದಗ್ನಿಯ ತೆರದಿ ಭಾಷಣ |
 ಸುರಿವ ಬೆಂಕಿಯ ಮಳೆಯ ತೆರದ |
 ಳ್ಲಿರುವುದೈಯತಿ ಪ್ರಬಲಭಾಷಣವಾರಾಗಿ ಜಗದಿ || ೧೨೩ ||

ನನ ಯುಕ್ತಿನ ಕರಗಸದ ಪರಿ |
 ಯುವುವಾರ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವು |
 ತರುವುವೈ ತ್ರಾಸಗಳರಾಶಿಯನಿತರರಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಎರಡನೇಯರ ಮನಕೆ ಭೇದವ |
 ನಿರದೆ ಮಾತಾಡುವನು ನೋಡೀ |
 ನರನೊಳಧಮಾಧಮನು ಪಾರುಷ್ಕಪ್ರವೀಣನಲಾ || ೧೨೪ ||

[ಆಚ್ಛಾನಂ] ನರನೆ ನಿನಗಚ್ಛಾನಲಕ್ಷಣ |
 ವರುಹುವೆನು ನೀನೀಗ ನೋಡೈ |
 ಯುವುವವೇ ಶೀತೋಷ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹುಟು ಕುರುಡನಿಗೆ ||

ಇರುಳುಹಗಲೀ ಭೇದವಿರುವುದೆ |
 ಯುರಿವ ಬೆಂಕಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುತಿಹ |
 ಸುರನ ಕುರನವನಲ್ಲ ಸುಡುವರೆ ಭೀತಿ ಯೇನಿಹುದೆ || ೧೨೫ ||

ಸ್ವರಿತಕಿರುವುದೆ ಭೇದ ಲೋಹವ |
 ನಿರದೆ ಸ್ವರ್ಕದಿ ಚಿನ್ನ ಮಾಳ್ವುದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ರಸಗಳಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ ಸವುಟಗರವಿಹುದೆ ||
 ಅರಿವುದೇನದು ಕಹಿವವಿಯು ಮ |
 ತ್ತಿಯುವುದೇ ಸ್ವಾದೂಪಭೋಗವು |
 ಕಿರಿಹಿರಿದ ನೋಡುವುದೆ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸ ಹತ್ತಿದರೆ || ೧೨೬ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಜ್ಞಾನಿ ಮನುಜನಿ |
 ಗಿಷ್ಟ ಕಿಂವಾನಿಷ್ಟವೆಂಬುದು |
 ನಷ್ಟವಹುದೈ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳಿಯದು ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳ ||
 ದೃಷ್ಟಪಥದಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುವ |
 ನಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕೂಸು ಬಾಯಲಿ |
 ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನಿರುವುದೆನ್ನೆ ಕೂಸು ಮನದೊಳಗೆ || ೧೨೭ ||

ದುರಿತವ್ಯೂದ ಖಚಡಿ ಮಾಡುತ |
 ಲರಿಯನ್ನೆ ಯಜ್ಞನಿ ಕರ್ಮದ |
 ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಕರ್ಮ ವಾಸ್ತವು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲೆ ||
 ಇರುವುದಿದುವಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ |
 ವಿರುವುವೀ ಪರಿಯಾರಗುಣಗಳು |
 ಯಿರುವದಾಸುರ ಸಂಸತತಿ ಬಲಿ ಘೋರ ಷಡ್ಧೋಷಿ || ೧೨೮ ||

ತರುಣಿಯರಲು ಕೃಶಾಂಗಳಾಕೆಗೆ |
 ಯಿರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ಯುಧಕದಿ |
 ಯಿರುವುದಾಪರಿ ಬೆಂಕಿ ಮೂರೇ ಸಂಚೈ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಇರುವುದೈ ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಮೊದಲಿಗೆ |
 ತಿರಿಗಿ ವಡವಾನಳವ ವಿದ್ಯುತು |
 ಪರಿಯಲೀ ಮೂರಗ್ನಿ ಸೇರಲು ವಿಶ ಸುಡುವುದಲಾ || ೧೨೯ ||

ಮೂರು ದೋಷಗಳೇರಿತೆಂದರೆ |
 ವಾರಿಜಾಸನಗಳವೆ ಮರಣವು |
 ಚಾರದಿರುವುದೆ ಮೂರರಿಮೃಡಿಯಾರು ದೋಷಗಳ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀಯಾರು ದೋಷವಿ |
 ಚಾರಿಸಲು ತತ್ಸಂಪತಾಸುರ |
 ಭಾರಿ ಸಂಕಟಕಾಲಕವಲಾ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ || ೧೩೦ ||

ದುಷ್ಟಗ್ರಹಗಳೊಂದೆ ರಾಶಿಯು ।
 ಲಿಟ್ಟ ತೆರದಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
 ಕಷ್ಟಸಂತತಿ ಬಾರದಿದೋ ಜಗದಿ ಮಾನವಗೆ ॥
 ದುಷ್ಟವಾಪಗಳೆಲ್ಲ ಕೂಡುತು ।
 ಲಟ್ಟಿ ಬರುವುವು ನೀದೆ ಮಾಲ್ವಗೆ ।
 ತಟ್ಟುವುವು ರೋಗಗಳು ಸರ್ವವು ಮರಣ ಬಂದಿರಲು
 ॥ ೧೮೧ ॥

ಬಂದು ಸರ್ವಕುಯೋಗಗಳು ತಾ- ।
 ವೊಂದೆ ಕುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಸೇರಿರೆ ।
 ಬಂದುದಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವುದೇನೈ ದುಷ್ಟಪರಿಣಾಮ ॥
 ಮಂದಿಯಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟವ ।
 ಬಂದು ಜೀವನು ಚೋರಸಂಗದಿ ।
 ಬಂದು ಬಳಲುವ ನರ ಮಹಾವೂರದಲಿ ಸಿಲುಕಿದರೆ ॥೧೮೨॥

ದುಷ್ಟ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಪರಿಪರಿ ।
 ಹುಟ್ಟಿದಿರುವುವೆ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ತಟ್ಟಲೀ ದೋಷಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟುವುದನಿಷ್ಟವದು ॥

ನಷ್ಟವಾಯುದಾರ್ಯವಾಗಿಹ ।
 ಬಟ್ಟೆಗೆಟ್ಟಿರುವಾದುಗಳಿಗಾ ।
 ಕೆಟ್ಟ ಕಾರಿಯ ಕಾಯ ಮೆಲುವರೆ ಸಿಕ್ಕುವಂದಡಲಿ ॥ ೧೮೩ ॥

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ದೋಷವಾರಿವು ।
 ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ ।
 ನಿತ್ಯನೀಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಜಿಡ್ಡು ನಲವನು ॥
 ಮತ್ತೆಯಧಮಾಧಮ ಕುಯೋನಿಯೋ- ।
 ಳೆತ್ತುವನು ಜನ್ಮಂಗಳನು ಸರಿ- ।
 ಯುತ್ತ ಳಿಂಗಮದಿಂದ ಸ್ಥಾವರ ತನಕವಿಳಿಯುವನು ॥ ೧೮೪ ॥

ಆರು ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವೀ ಪರಿ ।
 ಸೇರುತೋದೇ ಕಡೆಗಿಯಾಸುರ ।
 ಕ್ರೂರ ಬಹುಗಂಭೀರ ಸಂಪತ್ತಿಸೆವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಲುಭಯು ಪ್ರ- ।
 ಕಾರಗಳ ಸಂಪತ್ತುಗಳ ನಿ- ।
 ಸ್ತಾರದಿಂ ಪೇಳಿದನು ಲಕ್ಷಣವೂರ್ವಕದಲಿವನು ॥ ೧೮೫ ॥

ದೈವೀ ಸಂಪದ್ವಿನೋಕ್ಷಾಯ ನಿಬಂಧಾಯಾಸುರೀ ಮತಾ ।
 ನಾ ಶುಚಿಃ ಸಂಪದಂ ದೈವೀನುಭಿಜಾತೋಽಸಿ ಪಾಂಡವ ॥ ೫ ॥

ಎರಡರೊಳು ದೈವಪ್ರಕೃತಿಯದು ।
 ಮೆರೆವ ಮೋಕ್ಷದ ತರಣಿಯುದಯು- ।
 ಕೈರುವುದೈ ಮುಂಜಾನೆ ಹರಿವುದು ದುಃಖಕತ್ತಲಿಯು ॥
 ಎರಡನೆಯದಾಸುರವು ಸಂಪ- ।
 ತ್ತಿರುವುದಿದು ಬೇವಕ್ಕೆ ಲೋಕದ ।
 ಮೆರೆವ ಶೃಂಖಲೆ ಬಂಧನವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
 ॥ ೧೮೬ ॥

ನರನೆ ನೀನಿದ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ।
 ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಮನದಿ ಭೀತಿಯು ।
 ತರಣಿಗೇತಕೆ ಭೀತಿ ಕತ್ತಲಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ ॥

ನರರೆ ನೋಡೈಯಾತನೇ ಯಾ- ।
 ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ಸಿಲುಕುವ- ।
 ನರರೆ ಯಾರಿರಿಯಾರು ದೋಷಂಗಳನು ಸಾಕುವನೋ
 ॥ ೧೮೭ ॥

ನರನೆ ನೀ ದೈವಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
 ಳ್ಲಿರುವಿ ಸದ್ಗುಣಮೂರ್ತಿ ನಿನಗೀ- ।
 ತೆರದ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ನೀ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿಯಲಾ ॥
 ನರನೆ ದುರ್ಗುಣಭರಿತವಿರುವಾ- ।
 ಸುರಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಲಿ ।
 ಧರಿಸದಿರು ಸಂದೇಹ ಮನದಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೮೮ ॥

ದ್ವೈ ಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದೈವ ಆಸುರ ಏವ ಚ ।
 ದೈವೋ ವಿಸ್ತರಶಃ ಪ್ರೋಕ್ತ ಆಸುರಂ ಪಾರ್ಥ ನೋ ಶೃಣು ॥ ೬ ॥

ನರನೆ ದೈವಾಸುರಗಳೆಂಬೀ- ।
 ಯೆರಡು ಸಂಪದ್ಭಕ್ತಜನರಾ- ।
 ಚರಿಸುತಿಕ ಮಾರ್ಗಗಳು ಬೇರಾಗಿಹುಹು ನೋಡಿದರೆ ॥

ಪರಿಗಳವು ಕೇಳ ಸದ್ಧತತ್ತ್ವಗ- ।
 ಳಿರುವವೆಲ್ಲೈ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೆ ।
 ಯಿರುವುದು ನಿಜಾಚರರ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿಯದು ॥ ೧೮೯ ॥

ಸುರನರಂಗುತ್ತಮಪ್ರಕಾರದೊ-
ಳಿರುವುದೈ ವ್ಯವಹಾರಯೋಗ್ಯವು
ನರನೆ ನೋಡೈ ಹಗಲುಬೆಳಕಿಲಿ ನಡೆಯುವರು ನಿರುತ ||
ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಜಗದ-
ಲ್ಲಿರುವುದೈ ಮಾರ್ಗಗಳ ದ್ವಂದ್ವವು
ಧರೆಯಿಲಿದು ನಡೆದಿಹುದು ವೂರ್ವಾಪರಸುಸುಮತವು

|| ೧೯೦ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹಿದೆನು ವಿ-
ಪ್ರದಿ ದೈವಪ್ರಕೃತಿಗುಣಗಳ
ಮರಳಿ ನಿನಗಾನೊರೆವೆನಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವ ||
ನರನೆ ವಾದ್ಯದ ಹೊರತು ನಾದವ-
ನರಿಯು ಬಹುದೇ ವುಷ್ಪವಿಲ್ಲದಿ
ದೊರೆಯುವುದೆ ಮಕರಂದ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೀಯು

|| ೧೯೧ ||

ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಜನಾ ನ ವಿದುರಾಸುರಾಃ |

ನ ಶೌಚಂ ನಾಪಿ ಚಾಚಾರೋ ನ ಸತ್ಯಂ ತೇಷು ವಿದ್ಯತೇ || ೨ ||

[ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ] ನರನೆ ಪುಣ್ಯಾಚಾರವಿಷಯದೊ-
ಳೆರದು ಕೇಳು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಪಾಪಾ-
ಚರಣದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಯಂತಃಕರಣದೊಳಗಿರದು ||
ಬರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೇಣಿ |
ತೆರದ ಗುಣಧರ್ಮಗಳು ಬಾರವು |
ನರನೆ ನೋಡಾ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಮಾಡುವನು | ೧೯೪ ||

ಗೂಡ ಕಟ್ಟುವ ಕೋಶಕೀಟಕ |
ಮೂಢತನದಲಿ ಹಿಂದೆಮುಂದಕೆ |
ನೋಡಲಾರದು ಗೂಡಿನಲಿ ಬಾಗಿಲನು ಮಾಡದಲೆ ||
ಆಡಲಾರದು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮನೆ |
ಮಾತಿಯದರಲಿ ಸಾವುದಿಲ್ಲವೆ |
ಮೂಢ ಮಾನವನೀತೆರದಿ ಭವದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕುವನು

|| ೧೯೫ ||

ಕೊಟ್ಟ ವಿತ್ತದ ಗಂಟೆ ಹಿಂದಕೆ |
ಕೊಟ್ಟ ಬಿಡುವನೊ ತಿಂದು ಬಿಡುವನೊ |
ಯೆಷ್ಟು ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಬಾರದೆ ಮೂರ್ಖಮಾನವನು ||
ಪ್ರವೃಷ್ಟಿಚೋರಗೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟರೆ |
ನಷ್ಟವಹುದೈ ಬಂಡವಾಲವು |
ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಾರಲಾರದು ಬಂಡವಾಲವದು || ೧೯೬ ||

ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ದೇಹವ |
ಧರಿಸದಲೆ ಗೋಚರಕೆ ಬರುವುದೆ |
ಮರಕೆ ಮರ ತಿಕ್ಕದಲೆ ಬಿಂಕಿಯು ಕಿಡಿಯು ಹೊರಡುವುದೆ ||
ನರಶರೀರವನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತುಂ-
ಬಿರುವುದೀ ಯಾಸುರಿಕೆ ಸಂಪತು |
ಬರುವುದಿದು ಗೋಚರಕೆ ನರದೇಹದಲಿ ವೂರ್ವಾದಲಿ || ೧೯೨ ||

ವಸುಮತಿಯಲಾ ಕಟ್ಟು ಬೆಳೆದರೆ |
ರಸ ಬೆಳೆವುದಾ ಮಾನದಿಂದಲೆ |
ಯಸಮವಿಕ್ರಮ ಕೇಳು ದೇಹವು ಬೆಳೆದ ಮಾನದಲಿ ||
ವಸುಮತಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಾ-
ಕುಸುರಿ ಬೆಳೆವುದು ನರಶರೀರದಿ |
ಯುಸುರುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರ

|| ೧೯೩ ||

ನರನೆ ನೋಡಿ ತೆರದ ಯಾರಾ-
ಸುರಪ್ರಕೃತಿಯನು ಚರಿಸುತಿಹೋದ |
ಅರವಿರದು ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರವೃತ್ತಿನಿವೃತ್ತಿನಾಮಕದ ||
[ನ ಶೌಚಂ] ಅರಿಯಲಾರರು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ-
ದರು ಶುಚಿತ್ವವನವರು ಪಾರ್ಥನೆ |
ತೊರೆಯ ಬಲ್ಲದೆ ಕಾಷ್ಠ್ಯವನು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಯು ನೋಡೆ || ೧೯೭ ||

ಮರಳಿ ವಾಯಸ ಧವಲ ವರ್ಣವ |
ಧರಿಸುವುದು ನೋಡಲಿಕೆ ಸಿಗುವುದು |
ದುರುಳರಕೈಸರಿಗೆ ಮಾಂಸದ್ದೇಷ ಬರಬಹುದು ||
ನರನೆ ನೋಡಿ ಪರಿಗಣಾದರು |
ಧರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿ ಮನುಜಗೆ |
ಯಿರುವುದೇನೈ ಶೌಚ ಮಧ್ಯದ ಪಾತ್ರ ಪಾವನವೆ || ೧೯೮ ||

[ನಾಪಿ ಚಾಚಾರಃ] ನರನೆ ಕೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತವರ್ವಾ-
ಚರಣದಲಿ ಮನದಿಚ್ಛೆಯಿರದೈ |
ಗುರುಹಿರಿಯಾಚ್ಛೆಯನು ಹಾಡಿಸರು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ||
ಅರವು ಮೇಣಿಲ್ಲಿಹುದು ಧರ್ಮಾ-
ಚರಣವನು ದ್ವೇಷಿಸರು ಮೂರ್ಖರು |
ನರನೆ ನೋಡಿ ಯಾಸುರಿಕೆ ಸಂಪತಿನ ಲಕ್ಷಣವು || ೧೯೯ ||

ಆದು ಬೇಕಾದಂತೆ ಮೆಲುವುದು ।
ಕಾಡಿನಲಿ ತೋಪ್ಪಲನು ಗಾಳಿಯು ।
ವೋಡುವುದು ಬೇಕಾದ ಕಡೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ರೂಢಿಯಲಿ ನೋಡಗ್ಗೆ ಯೇಳಲು ।
ನೋಡುವುದೆ ಕೇಳದು ನಿಖರವು ।
ಗಾಢತನದಲಿ ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಸಿಕ್ಕಿದ ದನೆಲ್ಲ ॥ ೨೦೦ ॥

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರಿಕ ಪ್ರಕೃತಿಯು ।
ನರರು ಮನ ಬಂದಂತೆ ತಮ್ಯಾ- ।
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ನೋಡರು ವಿಧಿನಿರ್ವೇಧಗಳ ॥
[ನ ಸತ್ಯಂ] ನಿರುತ ಸತ್ಯದ್ವೇಷಿಗಳಲಾ ।
ತೋರಿದು ಕೊಂಡಿಯು ಚೇಳು ಪ್ರೇಮದ ।
ಭರವ ತೋರಿಸ ಹತ್ತಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವು ಕಣಾ ಸತ್ಯ ॥ ೨೦೧ ॥

ಬರುವುದೇನೈ ಗಾಳಿ ಗುದದಿಂ ।
ಪರಿಮಳೆ ಸುವಾಸಿಕವು ನೋಡಾ ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಲಭವು ಕೇಳೈ ಸತ್ಯನಿವರೋಡನೆ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವರೀ ಯಾಸುರಪ್ರಕೃತಿಯರು ।
ನಿರುತ ದುಷ್ಟರು ಸತ್ಯಹೀನರು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೦೨ ॥

ಅರುಹಲಂತಾನವರ ಭಾಷಣ ।
ಪರಿಯನತಿವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಸೋಗಸಿನವಯವ ವೊಟಿಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಇರುವುದೀಪರಿಯಾಸುರಿಕ ಗುಣ ।
ನರನೆ ನಾನು ಪ್ರಸಂಗವತದ- ।
ಬ್ಬರುಹುವೆನು ನಾನಿವರ ಭಾಷಣಪರಿಯ ಕೇಳುವುದು ॥ ೨೦೩ ॥

ಗುಡುಗುಡಿಯು ಬಾಯಿಂದ ಹೋಗೆಯನು ।
ಬಿಡುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ನುಡಿವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗೆಯಿಂದದಲಿ ಹೋರಡುವುವು ॥
ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಕೈಯೊಳದ ಗಡ- ।
ಬಿಡಿಸಿ ಹಿಡಿಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದರದು ।
ಕೊಡುವುದೇ ಸುಖ ವುಸರ ಕೆಡಿವುದು ಮೂಗಿನಲಿ ಸೇರಿ ॥೨೦೪॥

ಅ ಸ ತ್ಯ ಮ ಪ್ರ ತಿ ಸ್ಷಂ ತೇ ಜ ಗ ದಾ ಹು ರ ನಿ ಶ್ಚ ರ ಮ್ ।

ಅ ಪ ರ ಸ್ವ ರ ಸಂ ಭೂ ತಂ ಕಿ ನು ನೈ ತ್ಯಾ ಮ ಹೈ ತು ಕ ಮ್ ॥ ೮ ॥

[ಅಸತ್ಯಂ] ಮೆರೆಯುತಿರುವುದನಾದಿ ವಿಶ್ವವು ।
ಯಿರುವನೀಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠನಿದರ- ।
ಬ್ಬಿರುವನಾತನೆ ಚಾಲಕನಲಾ ಸರ್ವವಿಶ್ವದಲಿ ॥
ಪರಿಪರಿಯ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳು ।
ಮೆರೆವೆವಾತನ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗ- ।
ಳಿರುವರೀತನ ರಾಜ್ಯದಲಿ ನ್ಯಾಯವನು ಕೊಡುವವರು ॥ ೨೦೫ ॥

ವೇದಗಳಿಗನ್ಯಾಯ ತೋರಲು ।
ವಾದವಿಲ್ಲದೆ ನರಕಶಿಕ್ಷೆಯು ।
ವೇದಮತದಲಿ ನ್ಯಾಯಿಯೆಂದರೆ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವಹುದು ॥
ಆದುದೀಪರಿ ವಿಶ್ವರಚನೆಯು ।
ಬೋಧಿಸುವರಿದಸತ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಮೇದಿನಿಲಿ ಯಾಜ್ಞಕರು ಯಜ್ಞದಿ ವೋಸಹೋಗುವರು ॥ ೨೦೬ ॥

ಮರಳಿ ವೇರನ ವೂಚಿ ಮಾಳ್ವರು ।
ಮರುಳರೆನುವರು ಮೂರ್ತಿವೂಚಕ ।
ರಿರುವರೆನುವರು ನಿಂದಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥

ಅರಿವರಾರು ಸಮಾಧಿಯುಖವನು ।
ಧರಿಸುತಲಿ ಕಾಪಾಯವಸ್ತವ ।
ತೋರಿಯವರು ಸಂಸಾರಸುಖವನು ಯೋಗಿಯಾಗುವರು ॥೨೦೭॥

ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ವಿಷಯಭೋಗವು ।
ಯಿರುವುದೆನುವರು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ।
ತೋರುವುದೀ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವ ದುರಿತವೆನ್ನುವರು ॥
ಧರೆಯೊಳಕ ಧನಿಕರನು ಶಾಂ ಸಂ- ।
ಹರಿಸಿ ಧನದಪಹಾರ ಮಾಡಲು ।
ದೋರಕುವುದು ಧನ ಮನ್ನಿಸುವರಿದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದು ॥ ೨೦೮ ॥

ಶಕ್ತನಾರೀ ಜಗದೊಳಾತನು ।
ಶಕ್ತಿಬಲದಲಶಕ್ತನನು ಕೊ- ।
ಬ್ಲತ್ತ ಪೋದರೆ ಪಾಪವೆಂಬುದಸತ್ಯವೆನ್ನುವರು ॥
ಸತ್ಯವಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ವಿನಾನಾ ।
ಶಕ್ತಿಹೀನವ ಕೊಂದು ಬಿಡುವುದು ।
ನಿತ್ಯವಿದ ನೋಡುವೆವು ವಿನಾನಿಗೆ ಪಾಪ ಬಹುದೇನು ॥ ೨೦೯ ॥

[ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ] ಪರರುಭಯುಕುಲ ನೋಡಿ ತದನಂ |
 ತರದಿ ವರಸುಮುಹೂರ್ತ ನೋಡುತ |
 ವಿರಚಿಸುವರೈ ಲಗ್ನ ಕಾರ್ಯವ ವೃದ್ಧಿಗೋಸುಗುವೆ ||
 ಧರೆಯಲಾ ಪಶುಪತ್ನಿ ಪರಿಪರಿ |
 ಮೆರೆವುದವುಗಳಸಂಖ್ಯಾಸಂತತಿ |
 ಉರುವುದೇ ಸುಮುಹೂರ್ತ ಭೂಸುರಮಂತ್ರವವುಗಳಿಗೆ
 || ೨೧೦ ||

ಚೋರತನದಲಿ ತಂದ ಧನವು ವಿ |
 ಹಾರಯೋಗ್ಯವಿದಲ್ಲವೆಂದರೆ |
 ಧಾರಣಿಯಲದು ವಿಷದ ಪರಿ ಬಾಧಿಸುವುದೇ ನೋಡೆ ||
 ಯಾರಿಗೀ ಜಗದೊಳಗೆ ತಾಂ ವ್ಯುಭ |
 ಚಾರ ಮಾಡಲು ಕುಷ್ಠ ಬರುವುದು |
 ಕಾರಣವ ಕೇಳುವರು ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯ ತಿಳಿಯರಲಾ || ೨೧೧ ||

[ಅನೀಶ್ವರಂ] ಇರುವನೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಯಿಯು |
 ಉರುವುದೇ ಧರ್ಮದಲಿ ಸೌಖ್ಯವು |
 ಉರುವುದೇನೈ ದುಃಖ ಪಾಪಾಚರಣದಲಿ ನೋಡೆ ||
 [ಕಿಮನ್ಯತ] ಧರೆಯಲೀತೆರದಲಿ ಶುಭಾಶುಭ |
 ವಿರುವ ಕರ್ಮದ ಮಾಡುವವರಿಗೆ |
 ದೊರೆಯುವುದು ಪರಲೋಕದಲಿ ಫಲವೆಂದು ಮನ್ನಿಸಲು
 || ೨೧೨ ||

ಇರುವನೀಶ್ವರನೆಲ್ಲಿ ದೈವೋ - |
 ಚರಕೆ ಬಾರನಲಾ ಜಗತ್ತಿಲಿ |
 ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವ ಪ್ರಾಣಿಯು ಭೋಗಿಸುವುದೆಂತು ||

ಮರಣ ಬಂದು ಶರೀರ ಸಾಯಲು |
 ಬರುವುದೆಂತೀ ಫಲಗಳವನಿಂ - |
 ಗಿರುವುದೆಂತಾ ಪ್ರಾಣಿ ಮರಣದನಂತರದಿ ತಿಳಿಯೆ | ೨೧೩ ||

[ಕೌಮುತ್ಯತುಕಂ] ಸುರಪನಮರಾವತಿಯೊಳುರ್ವತಿ |
 ತರುಣಿಯೊಳು ಸುಖ ಮಾನಿಸುವನಾ - |
 ತೆರದಿ ನರಕದ ಕೈಮಿಗೆ ನರಕದಿ ಕಾಮಸುಖವಿದು ||
 ನರಕವಧವಾ ಸ್ವರ್ಗವದರಿಂ |
 ದುರಿತಸುಕೃತದ ಫಲವಿದೆಂಬುದು |
 ಯೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ ಸುಖವು ನೋಡೈ ಕಾಮದುಪಭೋಗ
 || ೨೧೪ ||

[ಅಪರಸ್ವರಸಂಭೂತಂ] ಧರಣಿಯಲಿ ಕಾಮೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
 ತರುಣಿವುರುಷರು ಕೂಡಲೊಟ್ಟಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಜಗಕೆಲ್ಲ ಸುಖದುತ್ಪತ್ತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ||
 ನರನು ಸ್ವಹಿತಕೆನುತ್ಪ್ರ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ದೊರಕಿಸಿದ ಸುಖಸಾಧನಗಳಾ - |
 ನರನಿಗಿಚ್ಛಾ ವ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಲು ದ್ವೇಷ ಕಾರಣವು || ೨೧೫ ||

ಇರುವನಾರೀ ಜಗದಿ ಕಾಮದ |
 ಹೊರತು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ |
 ಧರೆಯಲಿದು ಸಿದ್ಧಾಂತಸೆನುತಿಹರಾಸುರರುಜನರು ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ದುಷ್ಟರು - |
 ನಿರದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಸಾಕಿದು |
 ಬರಿದೆ ಕಾಲವ್ಯಯವಲಾ ವಿಸ್ತಾರವೀತೆರದ || ೨೧೬ ||

ಏತಾಂ ದೃಷ್ಟಿಮವಷ್ಟಭ್ಯ ನಷ್ಟಾತ್ಮಾನೋಽಲ್ಪಬುದ್ಧಯಃ |
 ಶ್ರುಭವಂತ್ಯುಗ್ರಕರ್ಮಾಣಃ ಕ್ಷಯಾಯ ಜಗತೋಽಹಿತಾಃ || ೯ ||

ನಕನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಯಲಿ |
 ಚರಿಸುವರು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಧಿ - |
 ಕೈರಿಸುವರು ಬಾಯಿಂದಲುಚ್ಚಾರಿಸಿರು ನಾಮವನು ||
 ಧರೆಯಲಿವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕ - |
 ವಿಶುವ ಸಂಗತಿಯಿಲ್ಲ ಚಂಚಲ - |
 ರಿರುವರೈ ಮತ್ತೇನ ಹೇಳಲಿ ವಿಸ್ತರವನವರ || ೨೧೭ ||

ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತ ಬ - |
 ಹ್ವಾಸ್ಥೆಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಳ್ವನು |
 ವಸ್ತಿ ಹೊಲೆಯರದೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಸ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯೆ ||

ನಾಸ್ತಿಕನು ತಾನಿಹೆನೆನುತಲಿ |
 ಗುರ್ತುವೆಂದರೆ ಪಾವಪುಣ್ಯವ |
 ಧಾಸ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ವದೆಂದರೆ ಉರುವುದೀಯಸ್ಥಿ || ೨೧೮ ||

ಇರದಲಾ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಮರಳಿ ನರಕದ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲೆ |
 ಉರವಲಾ ಮನದಲ್ಲಿಯಾತಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧಗಳು ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಯಾಸುರ - |
 ನರರು ಸಿಲುಕುತ ದೇಹಪಾಶದಿ |
 ನೆರಳುವರು ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕೆಸರೊಳಗೆ ನಿತ್ಯ || ೨೧೯ ||

ಇರುವರವರವಿತ್ತಜಗದಲಿ |
 ಮೆರೆವ ಗುಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಯಸ್ಥರ |
 ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಮೊನುಗಳ ಹಿಡಿದರೆ ಬೆತ್ತ ಒಲೆಯನ್ನೆ ||
 ಭರದಿ ಹಾಕುವ ಶೆರದೊಳವರಿಗೆ |
 ಮರಣ ಬರಲು ಸಮೀಪ ಸರಿಸಿರಿ |
 ಯಿರುವ ರೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಬರುವುವು ಹಿಡಿದು ನುಂಗುವುವು
 || ೨೨೦ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಜಿಗಳೆನಿಸುವು |
 ಬರುವುದೆಂದರೆ ಧೂಮಕೇತುವು |
 ಬರುವುದೆಲ್ಲವೆ ಗಗನದಲಿ ಕೇಳಾತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಧರೆಗೆ ಬರಲು ವಿನಾಶಕಾಲವು |
 ಬರುವರಿಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ |
 ನರರು ಜಗದಲಿ ಧೂಮಕೇತುಗಳಶುಭಸೂಚಿಗಳು ||೨೨೧||

ಬಿತ್ತಿದರೆ ಜೀವಿಗಳನಶುಭದ |
 ಯೆತ್ತುವುವು ಮೊಳಕೆಗಳಶುಭವೇ |
 ಹತ್ತಿ ಬಿತ್ತಲು ಭತ್ತ ಬರುವುದೆ ಬೇವು ಮಾವಹುದೇ ||
 ವೃಥಿಯಿಲ್ಲೇ ಪಾಪಮೊತ್ತದ |
 ರೇತಿಸ್ತಂಭವು ಅಸುರಿಕನರ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಲೇನಿವರ ದುರ್ಗುಣವೆಷ್ಟು ಪರಿಯಿಂದ |' ೨೨೨ ||

ಬಂದುದೊಲ್ಲವ ಸುಡುವುದೆಲ್ಲವೆ |
 ಹಿಂದುಮಂದನು ಬಿಂಕಿ ನೋಳ್ವುದೆ |
 ಚಂದದಿಂದಿ ಪರಿಯಲಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಮಾನವರು ||
 ಹಿಂದುಮಂದನು ನೋಡದಲೆ ಬೇ |
 ಕೆಂದು ಸರ್ವವ ನಾಶ ಮಾಡ್ವರು |
 ಮುಂದೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ನಾಶವನೆಂತು ವೆಡುವರು || ೨೨೩ ||

ಕಾಮನಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಷ್ಕಾರಂ ದಂಭಮಾನಮದಾಸ್ತಿತಾಃ |

ನೋಹಾದ್ ಗೃಹಿತ್ವಾಸದ್ಗ್ರಹಾನ್ ಪ್ರವರ್ತಂತೇಽಶುಚಿವೃತಾಃ || ೧೦ ||

ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ಜಲವ ಬಲೆಯಲಿ |
 ಸುಡುವ ಬಿಂಕಿಗೆ ಕಾಪ್ಪ ಹಾಕಲು |
 ನುಡಿವುದೇನದು ಬೇಡ ಸಾಕಾಂಪ್ಪೆಂದು ಮಾನವಗೆ ||
 ಶೋಡವಿಯಿಲ್ಲೇ ತೆರದಿ ದುರ್ಧರ |
 ಗೋಡವೆಯಿಂದದಿ ಸರ್ವಕಾಲದಿ |
 ಹಿಡಿದರಾಶೆಯುನಾಸುರಿಕ ನರಕ್ಕೆ ಬುಭುಕ್ಷಿತರು || ೨೨೪ ||

ತಂದು ಕಾಮನ ಮನಮನೆಯೊಳಾ |
 ನಂದದಿಂದಾಶ್ರಯವ ಕೊಡುವರು |
 ಮುಂದೆ ತಂದಿಡುವನು ಕಣಾ ದಂಭವನು ಮಾನವನು ||
 ತಂದು ಮೆದ್ದವ ಮದಗಜಕೆ ತಾಂ |
 ಚಂದದಿಂ ಕುಡಿಸಿದರೆ ಬಹುವರಿ |
 ಯಿಂದಲಧಿಕೋನ್ಯತ್ವವಾಗುವುದೆಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೨೨೫ ||

ನೋಡಲೆ ಯಾಸುರ ನರರೊಳಂಗದಿ |
 ಮದವು ತುಂಬಿಹುದೆಲ್ಲವೇ ಮ- |
 ತ್ವದರೊಳಗೆ ದಂಭದಲಿ ದುಡ್ಡಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವರು ||

ಮುದದೊಳವರು ದುರಾಗ್ರಹದಿ ಬಹು |
 ಕುದಿವರಲ್ಲವೆ ಮೂರ್ಖತನ ಮ- |
 ತ್ವದರೊಳಗೆ ಕೊಡಿದರೆ ನಿಶ್ಚಯವೆಳೆದು ಹೋಗುವುದು || ೨೨೬ ||

ಪರರ ಪೀಡಿಸುವುದೆಂತು ಸಂತತ |
 ಪರರ ಹಾನಿಯನಂತು ಮಾಡ್ವುದು |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯವರಿಗೆ ರಾಶ್ರಿಹಗಲಿನಲಿ ||
 ಮೆರೆಸುವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಧರೆಯೊಳೆನ್ನರ ತುಚ್ಛ ಮಾಳ್ವರು |
 ಹರಿವುದಿಚ್ಛೆಯು ದಶದಿಶೆಗಳತಿ ಕಡಿಮೆ ಯೆನಿಸುವುವು || ೨೨೭ ||

ನರನೆ ನೋಡಾಕಳನು ಹೊಲದಲಿ |
 ತಿರುಗಲಿಕೆ ಬಿಟ್ಟರಲು ಹರ್ಷದ |
 ಭರದೊಳದು ಮೇಯುವುದು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಕೌತೇಯ ||
 ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ |
 ನರನು ನೋಡಭಿಮಾನಭರದಿಂ |
 ಚರಿಸುವನು ಪಾಪಾಚರಣಜಲಿ ಪರ್ಧಪನು ಸಿತ್ಯ || ೨೨೮ ||

ಚಿಂತಾಮಪರಿನೋಯಾಂ ಚ ಪ್ರಲಯಾಂತಾಮುಪಾಶ್ರಿತಾಃ |

ಕಾಮೋಪಭೋಗಪರಮಾ ಏತಾವದಿತಿ ನಿಶ್ಚಿತಾಃ || ೧೧ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಸಾಧನದಲಾ |
 ನರರು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಳ್ವರು |
 ಮರಣ ಬಂದರದೇನು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡುವರು ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗಗನಕೆ |
 ಹಿರಿದೆನಿಸಿ ಪಾತಾಳಕಿಂತಲಾ |
 ಯಿರುವುದಿದು ಕೇಳಿಚ್ಛೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಹಿರಿದಿಹುದು || ೨೨೯ ||

ನರನೆ ಪರಿಕಿಸಲಿಚ್ಛೆ ಯಿದು ಗೋ- |
 ಚರಿಸುವುದು ತುಸವಣುವಿನಷ್ಟೇ |
 ಮೆರೆವ ಮೂಟಗ ಸಾಲದಿಚ್ಛೆಗೆ ಯಿಹುದು ದುಷ್ಕರ ||
 ಧರೆಯಲಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಗುರು ಹಾ- |
 ಕಿರುವ ರೇಖಿಯನಾಕ್ರಮಿಸುವನೆ |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಯಿಚ್ಛೆ ಗುರ್ವಾಜ್ಞಾಪ್ರಮಾಣದೊಳು
 || ೨೩೦ ||

ಸತಿಯು ಸುಗುಣಳು ಸಂಕಟದಿ ನಿಜ |
 ಪತಿಯು ತ್ಯಜಿಸದಲೇಕನಿಷ್ಠೆಯ |
 ಗತಿಯಿಲಂತರಿಸುವಳೆ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ತ್ರಿಪತಿಯಲಾ ಚಿಂತೆಯನು ಬಿಡರೈ |
 ಯತಿವಿಲಕ್ಷಣ ಚಿಂತೆಯಾದರು |
 ತ್ರಿಪತಿಯೊಳವರನು ಬಿಡದಲಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಪ್ರೇಮವದು||೨೩೧||

ದೊರಕಿಸಲು ಸ್ತ್ರೀಭೋಗಸುಖವನು |
 ಪರಿಪರಿಯು ದಿಶೆಗಳಲಿ ಸ್ವರ್ಗದಿ |
 ಮರಳಿ ಪಾತಾಳದಲಿ ತಿರುಗಲಿಕಂಜಲಾರರಲಾ || ೨೩೪ ||

ಆಶಾಪಾಶಶತೈರ್ಬದ್ಧಾಃ ಕಾಮಕ್ರೋಧಪರಾಯಣಾಃ |

ಈಹಂತೇ ಕಾಮಭೋಗಾರ್ಥವು ನ್ಯಾಯೇನಾರ್ಥಸಂಚಯೋನ್ || ೧೨ ||

ಗಾಳಕಿಕ್ಕಿದ ಮಾಂಸತುಂಡಿನ |
 ಮೇಲೆ ತಾನಭಿಲಾಷ ಮಾಡುತ |
 ಲೀಲೆಯಿಂ ನುಂಗಲಿಕೆ ಯುಕ್ತಿಸಿ ವಿನುನು ಸಾವುದಲಾ ||
 ಖೂಳರೀವಿಷಯೋಪಭೋಗದ |
 ಲಾಲಸೆಯ ತಾಂ ಹಿಡಿದು ಸಾವ್ವರು |
 ಹೇಳಲೇನದ ಕೋಶಕೀಟಕದಂತೆ ಸಿಲುಕುವರು || ೨೩೫ ||

ದೊರೆಯದಿರಲಿಚ್ಛೆ ತ ಪದಾರ್ಥವು |
 ಬಂದೆ ತಿರುತಿರುಗುತ್ತಲಾಶೆಯ |
 ಧರಿಸಿ ತಾಂ ಬಂಧನಗಳಲಿ ವರ್ಧಿಸುವರೀ ತೆರದಿ ||

ಇರುವುದಾದರಪಾರ ವಿಷಯವು |
 ದೊರಕಿಸಲು ವಿಷಯೋಪಭೋಗದ |
 ನಿರುತನಿರುವರು ತತ್ಪರರು ಚಿಂತಾಯುತರು ಸತತ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ- |
 ನರುಹಲಿಂತ್ಯೆ ನಿನಗೆ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ವರಿಸೆ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯನು ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೩೬ ||

ತರುಣಿಯರ ಗಾಯನವ ಕೇಳು- |
 ತ್ತಿರುವುದೊಂದಭಿಲಾಷ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
 ತರುಣರೂಪವ ನೋಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ||
 ನಿರುತ ಸರ್ವಂದ್ರಿಯಕೆ ತರುಣಿಯ |
 ಸರಸದಾಲಿಂಗನವು ಬೇಕೆಂ- |
 ದಿರುವುದಿಚ್ಛೆಯು ಕೇಳು ಅಸುರಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣವು || ೨೩೭ ||

ತರುಣಿಯರ ಸುಖಭೋಗ ದೊರೆಯಲು |
 ನಿರುತವಮೃತ ನಿವಾಳಿಸುವ ಪರಿ- |
 ಯಿರುವುದೈ ಮನದಿಚ್ಛೆ ತುಟ್ಟಿ ಪರವರು ಪೀಯೂಷ ||
 ಧರೆಯೊಳೊಂದೇ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸುಖಕರ |
 ಪರಿಯನೆರಡನೆ ಕಾಣರವರೈ |
 ಧರಿಸುತೀನಿರ್ಧಾರ ವರ್ತನ ಮಾಪ್ಪರೇನೆಂಬೆ ||

ಬಂದೆ ಯಾಶೆಪರಂಪರೆಯಲೇ |
 ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ |
 ಮರಳಿ ದ್ವೇಷವ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಳುವರು ದೊರೆಯದಿರೆ ವಸ್ತು ||೨೩೮||

ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಲು ವಸ್ತು ನಿಚಯವು |
 ತೃಪ್ತಿಯನು ತಾಳುವರು ವಸ್ತುವು |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಕ್ರೋಧಾಯುಕ್ತರಾಗುವರು ||
 ನಿತ್ಯವೀಪರಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ |
 ಜೊತು ಪುರುಷಾರ್ಥವನು ಕಾಣರು |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಲಿವರು ಆಶಾಸಾಶಬದ್ಧರಲಾ || ೨೩೯ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಠಾಣೆಯೊಳಗಿನ |
ತುರಗಸ್ತಾರನು ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿಲಿ |
ತಿರುಗಿ ಬೀಕಲ್ಲವೆ ಸದಾ ಸರ್ವತ್ರ ಕೌಂತೇಯ ||
ಮರಳಿ ರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆ ಬರಲಾ |
ಯಿರುಳು ಗಸ್ತಿಯ ಮಾಡಬೇಕಾ |
ತೆರದೊಳವನಿಂಗಿರದಲಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹಗಲಿರುಳು || ೨೩೮ ||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಮನದಲಿಚ್ಛಿತ |
ವಸ್ತು ಕಾಮವು ಕಾಲಿನೊಡ್ಡಲು |
ಮತ್ತೆ ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬಿಂಕುವರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೇ ಪರಿಯಲಾದರು |
ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧದ |
ಹತ್ತುವರು ಬಿನ್ನನ್ನೆ ಬಿಡರಾ ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳ || ೨೩೯ ||

ಮನದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷಯವಾನೆ |
ಧನ ಹೊರತು ಸಾಧಿಸಲು ಶಕ್ಯವೆ |
ಧನವ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಜನರಿಗೆ ತಾವ ಕೊಡುವರಲಾ ||

ವನದಿ ಗಿರಿಗಪ್ಪರದಿ ಧನಿಕನ |
ಮುನಿಸಿನಿಂದಪಹಾರ ಮಾಳ್ವರು |
ಮನದೊಳನ್ಯರ ನಾಶ ಹಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ಯೋಚಿಸರು || ೨೪೦ ||

ಕ್ರೂರ ಬೇಡರು ವನದಿ ಮೃಗದ ಸಿ |
ಕಾರಿ ಮಾಳ್ವ ನಿಮಿತ್ತ ಕೈಯಲಿ |
ಸೇರಿಸುತ ಒಲೆ ಭಾಲೆ ಪಾಶವ ಚೀಲ ಮೊದಲಾಗಿ ||
ಘೋರವನದಲಿ ಬೀಟಿಯಲಿ ಸಂ |
ಹಾರ ಮಾಳ್ವರು ಪ್ರಾಣಿಯಗಣಿತ |
ಕ್ರೂರರೇವರಿ ಪಾಪರಾಶಿಯ ಘಟಮವರು ಪಾರ್ಥ || ೨೪೧ ||

ಪರಿಯಲೀ ಯಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ |
ನರರು ಪಾಪಾಚರಣ ಮಾಳ್ವರು |
ಹರಣ ಮಾಡ್ವರು ಸ್ವಾರ್ಥಕಾಗಿಯೆ ಪರರ ದ್ರವ್ಯವನು ||
ಮರಳಿ ಯನ್ಯರ ಪ್ರಾಣಘಾತವ |
ನಿರದೆ ಮಾಳ್ವರು ಮಾಡುತೀ ಪರಿ |
ಹರುಷ ತಾಳುವರೆಂತು ನಿನಗಾನೊರೆವೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೪೨ ||

ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಮಿಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತೈ ಮನೋರಥಮ್ |
ಇದಮಸ್ತೀದಮಪಿ ಮೇ ಭವಿಷ್ಯತಿ ಪುನರ್ಧನಮ್ || ೧೩ ||

ಮರುಳರವರೇನೆಂಬಿ ಬರಳುವ |
ಪರಿಯ ನಾ ವಿಪ್ಲವಿಸಲಾರೆನು |
ದೊರಕಿತಿಂದಿಗೆ ವಿತ್ತರಾಶಿಯವಾರ ಕೈಯೊಳಗೆ ||
ಇರುವೆ ನಾನೇ ಧನ್ಯ ಜಗದಲಿ |
ಮೆರೆಸುವರು ತಾವ್ ತಮ್ಮ ವ್ರಾಧಿಯ |
ಮರಳಿ ಮನದೊಳಗುಂಟವಿಸುವುದು ಕಾಂಕ್ಷೆಯನಿವಾರ || ೨೪೩ ||

ಮರಳಿ ವ್ಯಷ್ಯಳ ಜನರ ದ್ರವ್ಯವ |
ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ನಾನು ಯಿಂದಿನ |
ವರೆಗೆ ದೊರಕಿದ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲವು ಸಾಲದೈ ಯೆನಗೆ ||
ಧರೆಯಲಾನು ಸಮಸ್ತರನು ಸಂ |
ಹರಿಸಿ ಧನರಾಶಿಯನು ಮಾಳ್ವನು |
ತಿರಿಗಿ ನಾನೆಲ್ಲರನು ನಾಶವೆ ನೋಡಿದೆಲ್ಲರನು || ೨೪೪ ||

ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುಹ್ನಿನಿಷ್ಯೇ ಚಾಪರಾನಪಿ |
ಈ ಶ್ವರೋಽಹಮಹಂ ಭೋಗೀ ಸಿದ್ಧೋಽಹಂ ಬಲವಾನ್ ಸುಖೀ || ೧೪ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವೈರಿಗಳ ನಾ ಸಂ |
ಹರಿಸಿದನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಡೀ |
ತೆರದಿ ಸಂಹರಿಸುವೆನು ಶತ್ರು ಬಲಾಧ್ಯನಿರಲೇನು ||
ಇರುವೆ ನಾ ಭುವನೈಕವೀರನು |
ದೊರಕಿಸುವೆನೀ ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ |
ಶರಣಿಗಳ ನಾ ಕಾಯ್ತೆನ್ನನ್ನರನುರಿದು ಬಿಡುವೆನಲಾ || ೨೪೫ ||

ಇರುವೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ನಾನೇ |
ಯಿರಸ ನಾನೀ ಭೋಗ್ಯ ಪೃಥ್ವಿಗೆ |
ಯಿರುವೆನೈ ಸುಖಕಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಪ್ಪಳವು ನಾನೆ ||
ಸುರಪತಿಯು ನೋಡುತ್ತಲೆನ್ನಯ |
ಸಿರಿಯ ಲಜ್ಜೆಯ ತಾಳಿ ಮೋರೆಯ |
ತಿರುಗಿಸುವೆನೈ ಕೆಳಗೆ ಯೆನ್ನಂತಾರು ಸಿರಿಯೊಡೆಯ || ೨೪೬ ||

ನಾನು ತನುವಾಕ್ಯಕ್ಕೆತ್ತಿದಿಂದಲಿ ।
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಳ್ಳುದೆಲ್ಲವು ।
 ಸಾಮರಾಗದಿ ಸಿದ್ಧಿಯನು ತಾಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ॥
 ನಾನು ಹೊರತೇ ಜಗದೊಳಸ್ಥರ ।
 ಕಾಣೆನಾಜ್ಞೆಯ ಕೊಡುವ ದೊರೆಯನು ।
 ನಾನೆ ಜಗದಿ ಒಲಿಷ್ಠನೆನ್ನಂತಾರು ಮೆಲೆಯವರು ॥ ೨೪೭ ॥

ನಾನೆ ಸುಖರಾಶಿಯು ಜಗತ್ತಿಲಿ ।
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಕಾಲನನು ಜಯಪ ಮು ।
 ಹಾನುವೀರನನು ಯಮನ ದಾಡಿಯು ಮುರಿವ ವೀರನಲಾ ॥
 ಈ ನಿಧಾನವ ಮನದಿ ಯೋಚಿಸು ।
 ತೇನ ಹೇಳಲಿ ದಂಭ ಹೊಡೆವನು ।
 ಮಾನಿ ತಾನೆನ್ನುವನು ಖೂಳನು ಆಸುರಿಕನರನು ॥ ೨೪೮ ॥

ಅಡ್ಡೋಟಭಿಜನವಾನಸ್ತೀ ಕೋಟನೋಸ್ತೀ ಸದ್ಯಶೋ ಮಯಾ ।
 ಯಕ್ಷೇ ದಾಸ್ಯಾಮಿ ಮೋದಿಷ್ಯ ಇತ್ಯಜ್ಞಾನವಿಮೋಹಿತಾಃ ॥ ೦೫ ॥

ಇರುವೆನತಿ ಸಂಪನ್ನ ವಿತ್ತದಿ ।
 ಸರಿಯೆನಿವೆನು ಕುಬೇರನಿಗಾಂ ।
 ಹರಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹೆನು ಸಂಪತ್ತಿಯಲಿ ನಾ ನೋಡೆ ॥
 ಇರುವೆ ನಾನು ಕುಲೀನ ಲೌಕಿಕ- ।
 ವಿರುವೆನೆನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮನಂದದಿ ।
 ಬರಿದೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತುತಿಪರು ಖೂಳರೀ ಜಗದಿ ॥೨೪೯॥

ನರರು ಯೆನ್ನೈಶ್ವರ್ಯವರ್ಣನೆ ।
 ಭರದಿ ಮಾಡುತ ತುತಿಸಲೆನ್ನನು ।
 ಮರಳಿ ಯೆನ್ನಾಟವನು ಮಾಡುತ ಸಂತಪಿಸಲೆನ್ನ ॥
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಡುವೆನು ।
 ವರದಹಸ್ತದಿ ಹರಸಿ ಬಿಡುವೆನು ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಮದ್ಯಗಳ ಕುಡಿದು ವಿಹಾರ ಮಾಡುಲಿ ॥ ೨೫೦ ॥

ನರರು ತುತಿಸಲು ಬೇಕು ಯೆನ್ನಯು ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಲೌಕಿಕವ ನಾನೀ- ।
 ಶ್ವರನಿಗಿಂತಲು ಮಿಗಿಲು ರಂಜಿಸೆನಲ್ಲವೇ ಜಗದಿ ॥
 ತಿರಿಗಿ ಜಾರಣಮರಣವನು- ।
 ಧ್ವರಿಸುವೆನು ಜಗದೊಳಗೆ ನಾನೇ ।
 ಮರಳಿ ನೋಡಲು ಯಜ್ಞಸತ್ತಂಗಳನು ನಾ ಮಾಳ್ವೆ ॥೨೫೧॥

ತರುಣಿಯಿರಿಗಾಲಿಂಗವನನಾ ।
 ನಿರದೆ ಕೊಡಲುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವೆ ।
 ನಿರುವರಾರೀ ಜಗದೊಳೆನ್ನಸದ್ಯಶ್ವರು ಮಾನವರು ॥
 ಪರಿಪರಿಯಲಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ ।
 ನರರು ನೋಡಿಲಿ ತೆರದಿ ಬರಳುತ ।
 ಪರಿವಂಚವ ಒಯಿಸುವರು ಕೇಳಾಕಾಶಪುಷ್ಪದಲಿ ॥ ೨೫೨ ॥

ಅನೇಕಚಿತ್ತವಿಭ್ರಂಶಾ ಮೋಹಜಾಲಸಮಾವೃತಾಃ ।
 ಪ್ರಸಕ್ತಾಃ ಕಾಮಭೋಗೇಷು ಪತಂತಿ ನರಕೇಶಃ ಚೌ ॥ ೧೩ ॥

ನರನು ವಿಷಮಜ್ಜರದಿ ಪೀಡಿತ- ।
 ನಿರಲು ಬೇಕಾದಂತೆ ಬಾಯಲಿ ।
 ಬರಳುವನು ಕೇಳಾತೆರದೊಳಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದಲಿ ॥
 ಮರುಳರಂದದಿ ಬರಳುತಿರುವರು ।
 ನರನೆ ನೋಡಿಲಿತೆರದಲಾಸುರ ।
 ನರರು ಜಗದಲಿ ಮೆರೆಸುವರು ನಿಜಲೌಕಿಕವ ವಾರ್ಧ ॥
 ॥ ೨೫೩ ॥

ಶರಧಿಯಲಿ ಬರುವಂತೆ ತೆರೆಗಳು ।
 ಮರಳಿಯಾಪಾಠದಲಿ ಗಗನದಿ ।
 ಬರುವ ತೆರದಲಿ ಮೇಘಸಂಕ್ತಿಯು ಆತೆ ಯೇರುವುದು ॥ ೨೫೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನಧೂಳಿಗೆ ।
 ದೊರೆಯಲಾಶೆಯೆನಿಪ್ಪ ಗಾಳಿಯು ।
 ಭರದಿ ತಿರುಗುವುದೈ ಮನೋರಥವೆಂಬಿ ಗಗನದಲಿ ॥

ಮನದಿ ಪಸರಿಸಲಾ ಮನೋರಥ- ।
 ವೆನುವ ಬಳ್ಳಿಯು ಹೇಳಲೇನದ ।
 ವನಜಗಳು ಮುಳ್ಳಿನಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಪರಿಯದಾಗುವುದು ॥
 ಮುನಿಸಿನಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡಿಗೆಯನು ।
 ಘನತರದ ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಬಡಿಯಲು ।
 ತುಣುಕುತುಣುಕಾದಂತೆ ಪುಡಿಯಹುದೈ ಮನೋರಥವು ॥೨೫೫॥

ನರನೆ ರಾತ್ರಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದಂದದಿ ।
ಧರಣಿಯಲಿ ವರ್ಧವುದು ಕತ್ತಲೆ ।
ಮರಳಿ ನೋಡಜ್ಜಾ ನವೇರಲು ನೋಹವೇರುವುದು ॥
ತಿರಿಗಿ ನೋಹದ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ಬರುವುದೈ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ವೃದ್ಧಿಯು ।
ದುರಿತಕಾರಕವಲ್ಲವೇ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆ ನೋಡಿದರೆ ॥೨೫೩ ॥

ದುರಿತರಾಶಿಯ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ।
ನರಗೆ ಬೇವಿತನಿಗೆ ಧರೆಯಲಿ ।
ನರಕಯಾತನೆ ಭೋಗಿಸುವ ಪರಿ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ॥
ನರನೆ ನೋಡೈ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆ ।
ಯಿರುವುದೆಲ್ಲೀ ದುಷ್ಟವಾಸನೆ ।
ಬರುವರಲ್ಲಿಯೆ ವಸ್ತಿಗೋಸುಗ ದುಷ್ಟರಾಸುರರು ॥ ೨೫೪ ॥

ಬರಲು ಕೇಳೇತೆರದ ಅಸುರ ।
ರಿರದೆ ನರಕವ ತಂದು ಕೊಡುವರು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ನರಕಯಾತನೆಗಳನು ಪೇಳುವೆನು ॥
ಇರುವುವೈ ಕರವಾಲಧಾರೆಯು ।
ತೆರದ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಯಿರುವ ಯೆಲೆಗಳ ।
ಮರಗಳಲ್ಲಿಯೆ ವುರಿಃ ಕೆಂಡದ ರಾಶಿ ಮೇಣಲ್ಲಿ ॥ ೨೫೫ ॥

ಉರಿವತ್ಯೆಲದ ಶರಧಿಗಳು ತುಂ ।
ಬಿರುವುವೈ ಯಾತನೆಯ ಪರಿಪರಿ ।
ಯಿರುವುದೈ ರಾಶಿಗಳ ರಾಶಿಯು ಯಮನು ದಿನನಿತ್ಯ ॥
ಬರುತ ಹೊಸತರವಾಗಿ ಯಾತನೆ ।
ವಿರಚಿಸುವನೈ ಘೋರನರಕದಿ ।
ಪರಿಯುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ದುರ್ವಾಸನೆಯ ಪರಿಣಾಮ ॥ ೨೫೬ ॥

ನರನೆ ಕೆಲವಡೆಗಳಲಿ ನೋಡಲಿ ।
ಕಿರುವರೈ ಯಜ್ಞಾದಿ ಮಾಡಿದಿ ।
ನರರು ನರಕದಿ ದಂಭಕೋಸುಗ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿದರೆ ॥
ಬರುವುದೀ ಪರಿ ನರಕಯಾತನೆ ।
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಟಕಿ ಪ್ರಕಾರವು ।
ಯಿರುವುದೈ ನಿಷ್ಫಲವು ಕೇಳೇತೆರದ ಯಜ್ಞವಿಧಿ । ೨೫೭ ॥

ವಾರವನಿತಿಯು ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮು ।
ವೇರಿಸುತ ಮುತ್ತೈದೆ ಯೆನಿಸಳು ।
ಯಾರರಿವರೈ ಗಂಡನೀಕೆಯ ಸತ್ತನೋ ಯಿಹನೋ ॥
ಧಾರಣೆಯೆಲಾ ವಾರವನಿತಿಯು ।
ತೋರುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೇ ।
ತೋರುವರು ಕೇಳಾತೆರದಿ ದಾಂಭಕರು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೮ ॥

ಆತ್ಮಸಂಭಾವಿತಾಃ ಸ್ತುಬ್ಧಾ ಧನಮಾನಮದಾಸ್ತಿತಾಃ ।
ಯಂಜಂತೇ ನಾನುಯಂಜ್ಞೈಸ್ತೇ ದಂಭೀನಾವಿಧಿಪೂರ್ವಕಮ್ ॥ ೧೭ ॥

ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವರಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ।
ಸರಿಯು ತನಗಾರೆನುತ ಗರ್ವದಿ ।
ಭರದೊಳಿರುವನು ಬಗ್ಗನುಕೈನು ಖಂಬದಂದದಲಿ ॥
ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶಚುಂಬಿತ ।
ಗಿರಿಯು ತಲೆಯನು ಬಗ್ಗಿಸದಲಾ ।
ಪರಿಯಲಾತನು ತಲೆಯ ಬಗ್ಗಿಸಲಾರನೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೬೨ ॥

ಹಿರಿದು ತನ್ನೈತ್ಸರ್ಯವೆನುತಲಿ ।
ಬರುವುದವನಿಗೆ ದರ್ಪ ಮನದಲಿ ।
ಧರೆಯಲನ್ಯರು ತೃಣಸಮಾನರೆನುತ್ತ ಯೋಚಿಸನು ॥
ಬರಲು ಕೇಳುನ್ಮತ್ತತೆಯು ಯೂ ।
ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯವೆಂಬುದು ।
ನರಿಯಲಾರನಲಾ ವಿಚಾರವಿಹೀನನಾಗುವನು ॥ ೨೬೩ ॥

ನರನು ನೋಡುನ್ಮತ್ತನೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಯಜ್ಞದ ಮಾತದೇತಕೆ ।
ಮರುಳರೀಜಗದಲ್ಲಿ ಮೂಡದಲಿರುವರೇನೇನ ॥
ದುರುಳರೊಂದಾವರ್ತಿ ಮೂರ್ಖರ ।
ಪರಿಯಲಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಳ್ವರೆ ।
ಯಿರುವರೈ ಸಿದ್ಧರು ಕಾಣಾ ಯಜ್ಞವನು ಮಾಡುವರು ॥ ೨೬೪ ॥

ಕುಂಡ ಮಾಳ್ವ ಜರೂರಿ ಕಾಣರು ।
ಮಂಡಪವ ವೇದಿಗಳ ಮಾಡರು ।
ಭಂಡತನದಲಿ ವಿಧಿನಿರ್ವೇಧವ ಮಾನಿಸರು ನಿಜದಿ ॥
ಭಂಡರವರೇನೆಂಬೆ ವಿಪ್ರರ ।
ಮಂಡೆಗಳ ನೋಡಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯು ।
ಕೆಂಡಗಳ ಸರಿಯಹರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇಕೆ ಬಹರಿಲ್ಲಿ ॥ ೨೬೫ ॥

ಸತ್ಯ ಕರುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಯೆ |
 ಕೆತ್ತು ಹುಲ್ಲನು ತುರುಕಿಸತ ಬಹು |
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳಾಕಳನು ಹಿಂಡುವರೆ ತರುವರಲಾ ||
 ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ತೆರದಿ ನಿವ್ವರ |
 ಮೊತ್ತವನು ತಂದಿರಿಸಲವರಿಗೆ |
 ನಿತ್ಯದುಪಹಾರಗಳ ಬದಲಿಗೆ ಲತ್ತೆ ದೊರಕುವುವು ||೨೬೬||

ಕರೆವರೆಲ್ಲರ ಯಜ್ಞ ಕಾಗಿಯ |
 ಬರಲು ನೋಡಾಮಂತ್ರಣದ ಪರಿ |
 ಮರಳಿಯವರನು ಸುಲಿದು ಕಳುಹಿಪುವರ ಯಜ್ಞವಿದು ||
 ದುರುಳರೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ದಂಭವ |
 ಮೆರೆಸಿ ಲೋಕವಿನಾಶ ಮಾಡ್ವರು |
 ಮರುಳತನಕ್ಕೇನೆಂದೆ ನೋಡೆಂದನು ಮುರಧ್ಯಂಸಿ || ೨೬೭ ||

ಅಹಂಕಾರಂ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ |

ಮಾನಾತ್ಮಪರದೇಹೇಷು ಪ್ರದ್ವಿಷಂತೋಽಽಪ್ಯಸೂಯಂಕಃ || ೧೮ ||

[ಅಹಂಕಾರಂ] ಬರುವೆನ್ನೆ ದೀಕ್ಷಿತರು ನಾನೀ- |
 ಪರಿಯ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೆರೆಸುವರು ಡಂ- |
 ಗುರವೆ ಹೊಡೆಸುವವರನು ಯಾಜ್ಞ ಕರಿಹವೆನುತ ಜಗದಿ ||
 ಮರುಳರವರೇ ನೋಡು ದೀಕ್ಷಿತ- |
 ರಿರುವೆವೆಂಬೀ ಗರ್ವವೇರಲು |
 ಅರುಹಲೇನದ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯ ಭೂಷಣವು ||೨೬೮||

ನರನೆ ನೋಡಬಾರಕೋಸುಗ |
 ಮೆರೆಸುವರು ಹಠಯೋಗವದರಿಂ |
 ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜಾರಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಧನವು ||
 ದುರುಳರವರೀ ದೇಹ ದಂಡಿಸಿ |
 ಮರುಳುತನವನು ಮಾಡ್ವರಲ್ಲವೆ |
 ಬರುವುದಾಪರಿ ತಾಪವೆನಗಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇಹದಲಿ || ೨೬೯ ||

ಮರುಳುತನ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೂರ್ಖರಿ- |
 ಗಿರುವುದುದ್ಧತನವನಂತರ |
 ಮೆರೆವೆನ್ನೆ ದರ್ಪದಲಿ ಮೇಣಾಜ್ಞಾನವೇರುವುದು ||
 [ಬಲಂ] ಸರಿ ಯುಹರು ದಾರನೆಗೆ ಬಲದಲಿ |
 ಬರಲು ಕೇಳಿ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ |
 [ದರ್ಪಂ] ತರಧಿ ಮೇರೆಯ ತಪ್ಪಿದಂದದಿ ದರ್ಪವೇರುವುದು
 || ೨೭೦ ||

ಜಾರಣಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂದಲಿ |
 ಯಾರಿಗವರೀತಾನ ಕೊಡುವರೊ |
 ಧಾರಣೆಯೊಳಾ ಪೀಡೆ ಯೆನ್ನನೆ ಸೇರುವುದು ನೋಡೆ ||
 ಧೀರ ಪಾರ್ಥನೆ ನಾನೆ ಸರ್ವತ- |
 ರೀರಗಳಲಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ |
 ಸೇರಿಹೆನು ಕಾರಣದೊಳನಗದು ತ್ರಾಸ ಬರುವುದಲಾ || ೨೭೧ ||

[ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಚ] ನರನೆ ಕಾಮದ ಪಿತ್ತವೇರುತ |
 ಉರುವುದೈ ಕ್ರೋಧಾನ್ನಿ ಭರದ- |
 ಲ್ಲರುಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸಲಿಕೆಯೋಗ್ಯವದು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬೇಸಿಗೆಯ ಜಿಸಿಲ- |
 ಲ್ಲರಿಯು ಹತ್ತಲು ಶುಪ್ಪವೆಣ್ಣೆಗೆ- |
 ಕಿರುವ ಕೋರಾರಕ್ಕೆ ಮೇಣಾ ಗಾಳೆ ಜೀಸಿದರೆ ೨೭೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಾರಣಾದಿಗೆ |
 ಬರಲು ಮತ್ತಪಯತವು ಮೇಣಾ- |
 ಪುರುಷರಿವರನು ಮರ್ಮಭೇದಕವಚನದಿಂ ಭರದಿ ||
 ಬರಿದೆ ತ್ರಾಸಪರೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ನರನೆ ನಾ ನಿನಗೊರೆವೇನೀಗಲೆ |
 ಧರಣೆಯೆಲ್ಲೆಲ್ಲೆಡುದು ಯೆನ್ನ ಪವಿತ್ರ ವಾಸವಿದು || ೨೭೩ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರವಲಾ ಗೋ- |
 ಚರಕೆ ಬರುವುದು ನೋಡಹಂಕೃತಿ- |
 ಗಿರದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದರ್ಪಗಳೊಂದು ಕೊಡಿದರೆ ||
 ಧರೆಯಲವರಿಗೆ ಕೈಯ ಹಿಡಿಯುವ- |
 ರಿರುವರೇ ಹಿಂಸೆಯಲಿ ಜಗವನು |
 ಕರ್ತವುವರೈ ತಾಪ ಕೊಡುವರು ಕಾಲರಂದದಲಿ ||೨೭೪||

ಸತಿಸುತೀಲಳು ಸತ್ಪುರುಷರಾ- |
 ಯತಿಯುಂ ತಾಪಸರು ಸರ್ವರು |
 ಷ್ಠಿತಿಯೊಳಗೆ ಸದ್ವ್ರತಿಸುಯಾಜ್ಞಕೆ ದಾನತತ್ಪರರು ||
 ಶ್ರುತಿಸ್ವೈತಿಗಳುಸುರುವ ತೆರದ ಪದ- |
 ಗತಿಯನಿಡುವ ಮಹಾಪುರುಷರೈ |
 ಯತಿಶಯಪ್ರೇಮದಸುಭಕ್ತರು ಮಾಸನಿಯಮಿಗಳೆ || ೨೭೫ ||

ಇದವೆ ನಾನತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿ |
ತೆರದಲಿಹ ಸುವನಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲಿ |
ದುರುಳರಾಸುರಕೃತಿಯವರಿಂಗೆ ದ್ವೇಷಿಹರು ||

ಮರಳೆ ಕೇಳಾ ಕಾಳಕೂಟದ |
ಪರಿಯಲಿಹ ಶಬ್ದಾರ್ಥದಿಂದಲಿ |
ದುರುಳರಿವರನು ಹೊಡೆಯುವರು ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿಹರು

|| ೨೭೬ ||

ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್ ಸಂಸಾರೇಷು ನರಾಧಮಾನ್ |

ಪ್ರಿಪಾನ್ಯಜಸ್ಯ ಮಶುಭಾನಃ ಸುರಿಷ್ಯೇವ ಯೋನಿಷು || ೧೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದೊಳೆನ್ನಲಿ |
ಧರಿಸುತಲಿ ಪ್ರೇರವನು ಪೀಡೆಯು |
ನಿರದೆ ಕೊಡುವರು ನಾನವರ ಶೂಷಿಸುವೆ ಕೇಳೆಂತು ||
ನರಶರೀರವ ಧರಿಸಿ ಧರೆಯೊಳೆ- |
ಗಿರುವ ಕರ್ತವ್ಯವನು ಸ್ಥರಿಸದೆ |
ಮರೆವರೆನ್ನನು ಯಾರು ಚ್ಯುತಿಯನು ಮಾನ್ವಿನವರಿಂಗೆ || ೨೭೭ ||

ಇರುವೆಗೆ ವ್ಯಾಘ್ರಾದಿ ಜನ್ಮದಿ |
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ತಿನಲಿಕವರಿಗೆ |
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಿಜಪೇಹ ಕಡಿಯುತ ತಿಂದು ಬದುಕುವರು || ೨೭೯ ||

ನರಶರೀರವ ಹರಣಮಾಡುತ- |
ಲಿರಿಸುವೆನು ನಾನವರ ಜಗದಲಿ |
ಪರಮದುಃಖದಧೋಗತಿಗೆ ನಾ ನೂಕುವೆನು ಪಾರ್ಥ ||
ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಲಧಮರ- |
ನಿರಿಸುವೆನು ಕ್ಲೇಶಸ್ವರೂಪದ |
ವುರದಿ ಕಸರಾತಿಯಲಿ ಸಂಸಾರದ ಮಡುವಿನೊಳಗೆ || ೨೭೮ ||

ಉರಿವ ವಿಷತಾಪದಲಿ ದೇಹಕೆ |
ಬರುವುದೈ ಬಹು ದಾಹವೆನುತಲಿ |
ತಿರುಗಲಾರರು ಹೊರಗೆ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಸಿಲಿನಲಿ ||
ಉರಗರೂಪದ ಯೋನಿಯಲಿ ನಾ- |
ನಿರಿಸುತಿವರನು ಜಿಲ್ಲೊಳಡಗುವ |
ಪರಿಯು ಮಾಡಿಟ್ಟಿಹನು ನೋಡಿಯೊಧಮರನು ಪಾರ್ಥ || ೨೮೦ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದೊಳಧಮರ- |
ನಿರಿಸುವೆ ತಮೋಯೋನಿಯಲ್ಲಿಯೆ |
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಜನ್ಮ ಘೋರಾಟವಿಯ ಮಧ್ಯಲಿ ||

ಆರೆಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆಯದು |
ಖರತಮೋಯೋನಿಯಲಿ ನಾನೀ- |
ಪರಿಯುಲಧಮರನುರನಿರಿಸುವೆ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಕಲ್ಪಾಂತಮರ್ಯಂ- |
ತರದಲಿವರೆನ್ನಿ ಡುವೆನಿಲ್ಲಿಯೆ |
ನಿರುವನುನಲಾ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕವಿರುವುದೀ ಜನ್ಮ ||

ಇರುವುದಿದು ಮೊದಲಿನ ಏಕಾಣವು |
ಯಿರುವುದಿದರಿಂದಧಿಕ ಕಠಿನವು |
ಬರುವುದವರಿಗೆ ಕಠಿನತರ ಬಹುದುಃಖವಾ ಒಳಕೆ | ೨೮೧ ||

ಆಸುರೀಂ ಯೋನಿಮಾಪನ್ನಾ ಮೂಢಾ ಜನ್ಮನಿ ಜನ್ಮನಿ |

ಮಾಮಪ್ರಾಪ್ತ್ಯೈವ ಕಾಂತೇಯ ತತೋ ಯಾಂತ್ಯಧಮಾಂ ಗತಿಮ್ || ೨೦ ||

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿನರ- |
ಗಿರುವುದೈ ಯೋಗದಲಧೋಗತಿ |
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಮಹಿಮೆಯಾಸುರ ಪ್ರಕೃತಿಲಕ್ಷಣದ ||

ಬರುವೆಗೆ ಸಿಂಹಾದಿ ಹಿಂಸಕ- |
ನಿರುವ ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿಗಳಲಾ- |
ತೆರದಿ ಕಿಂಚಿತ್ತಿಹುದು ಸುಖವದರಲ್ಲಿ ಕಾಂತೇಯ || ೨೮೨ ||

ಮರಳಿ ಸಿಂಹಾಡಿಗಳ ಜನ್ಮದಿ |
 ಒರಲು ತದನಂತರದೊಳವರನು |
 ತರುವೆ ಕತ್ತಲಿಗಿಂತ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಯೋನಿಯಲಿ ||
 ದುರಿತರಾಶಿಗೆ ಯೋಕಕೆ ಒರು- |
 ತಿರುವ ನರಕಕೆ ಭೀತಿ ತೋರುವ |
 ಹರಿದು ಬೀಳಲು ಬೇಕು ತ್ರಮನೀ ತೆರದ ಜನ್ಮದಲಿ ||೨೮೩||

ನರನೆ ಹೊಂದನೆಂತು ವರ್ಣಿಸೆ- |
 ನರಿಯದೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಮೋಣು- |
 ಚ್ಚರಿಸಲನದಳ ಕರಿನವದು ಕೇಳೆ ವರ್ಣನಾಶೀತ ||
 ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯೆ ಮೋ- |
 ಣಿದ ತೆರದಲಿ ತಾಪಪಡುಡೈ |
 ದುರುಳರೆಂತೀ ನರಕಯಾತನೆ ಗಳಿಸಿದರು ನೋಡೈ || ೨೮೩ ||

ಮಲಕೆ ಮಲಿನತೆ ಬಂದು ತಟ್ಟುವ |
 ಸ್ಥಳದಿ ತಾಪವ ತಾಪಿಸುವುದೀ- |
 ಸ್ಥಳವು ನಾಪೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲಿ ಭೀತಿಯುಂಟುವುದು ||
 ಇಳಿಯೊಳು ತಪೋರೂಪ ಪಾಪವು |
 ತಿಳಿದು ಕಂಟಾಳನುವ ಸ್ಥಾನದಿ |
 ಕೊಳದಲಾ ಸ್ಥಳ ಹೆಸರ ಬಾಯಲಮಂಗಳವು ತಿಳಿಯೆ
 || ೨೮೪ ||

ಧರೆಯಲೀ ಯಾಸುರಸ್ವಭಾವದ |
 ನರರು ಯಾಕೀ ತೆರದಿ ಒಳಲುವ- |
 ರರಲಿ ವ್ಯರ್ಥವಿದೇಕಿ ಮಾಗ್ನರು ನೆರೆ ಮಯೋದ್ಯೋಗ ||
 ನರಕವಾಸದ ಹೊರತು ನೋಡಾ- |
 ಸುರವ್ಯಕೃತಿಗಿಲ್ಲವ್ಯಗತಿಯೈ |
 ಒಂದೆ ನೀನಾ ಮಾರ್ಗವನು ನೋಡುವುದು ಸಲ್ಲದಲಾ || ೨೮೪ ||

ಮೈಲಿಗಿಯು ಹೇಸುತ್ತ ಮುಟ್ಟಿದ |
 ಮೈಲಿಗೆಯದೀ ಸ್ಥಾನ ವಿತ್ತದ |
 ಮೇಲಿರುವ ಯೋನಿಗಳಲಿರುವುದು ಬಹಳ ಸುನಿಕ್ಕವ್ಯ ||
 ಮೇಲೆಮೇಲಿಂದಿನೆ ಭೋಗಿಸಿ |
 ತಾಳುವರು ಜನ್ಮವನು ಮುಂದೆ ವಿ- |
 ಶಾಲ ತಾಪಸಯೋನಿಗಳಲೇ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು||೨೮೫||

ನರನೆ ನೋಡಾಸುರ ಸ್ವಭಾವದ- |
 ಲಿರುವುಯೈ ದಂಭಾದಿ ದುರ್ಗುಣ |
 ಪುರವಿದ್ದು ಕೌಂತೇಯು ಪಡ್ಡುರ್ಗುಣಗಳಂ ಪಂಕ್ತಿ ||
 ಅರುಹ ಬೇಕೇ ನಾನು ನಿನಗಿದ- |
 ನರಿತು ನೀನೇ ತ್ಯಜಿಸುವಿಯಲಾ |
 ಹರಿಯು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ಪೇಟ್ಟ || ೨೮೫ ||

ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ ದ್ವಾರಂ ನಾಶನಮಾತ್ಮನಃ |
 ಕಾಮಃ ಕ್ರೋಧಸ್ತಥಾ ಲೋಭಸ್ತಸ್ಮಾದೇತತ್ರಯಂ ತ್ಯಜೇತ್ | ೨೧ ||

ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದ |
 ಯಿರುವುದೆಲ್ಲಿ ತ್ರಿತಯ ಬಹುಪರಿ- |
 ಯಿರುವುವಲ್ಲೆಯೆ ಯಿತುಭಫಲಗಳು ತಿಳಿಯಲಾ ಪಾರ್ಥ ||
 ಪರಿಪರಿಯು ದುಃಖಾನುಭವಗಳ- |
 ನಿರದೆ ಕೊಡುತಿಹ ಹಾದಿಗಾರರು |
 ಮೆರೆವರೇ ಪರಿ ಮೂವರೇ ಸಂವಾರದಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೨೮೬ ||

ಮೂರುಮಂದಿಗಳೇ ಭಯಂಕರ- |
 ವೈರಿಗಳು ತೋರಿಪರಪಾಯವ |
 ಶೋರರಯಾತನೆಗಳನು ಸುಲಭದಿ ತಂದು ಕೊಡುವರಲಾ ||
 ಧಾರುಣಿಯೊಳಂ ಹಾನಿಯೇ ಸಂ- |
 ಹಾರ ಮಾಳ್ವರೆ ಯೆದ್ದು ಬಂದುದೊ |
 ತೋರುವುವು ಕೇಳೇತೆರದಲಾ ಮೂರು ದೋಷಗಳು || ೨೮೬ ||

ದುರಿತ ರಾಶಿಯು ಮಾಳ್ವ ಜನರಿಗೆ |
 ನರಕಭೋಗವನಿರದೆ ತೋರಪ |
 ಧರಿಯುಲಿ ಪರಿ ಮೂವರಿರುವರು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ||
 ನರಕ ರೌದ್ರವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದೊ- |
 ಳಿರುವುದೈ ವರ್ಣನೆಯು ಬಹುಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ಪ್ರತ್ಯಾತಿ ನೋಡಿವರ ಪ್ರಭಾವದಲಿ || ೨೯೦ ||

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತೀ- |
 ಪರಿಯು ಮೂರ್ಧೋಷಗಳು ನೋಡಲು |
 ನರಕನಗರದ ದ್ವಾರಗಳ ಪರಿ ತೋರುತಿರುವುವಲಾ ||
 ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭದ |
 ಪರಮ ಸ್ವೇಷಿತರಾರಿರುವರೋ |
 ಯಿರುವುದವರಿಗೆ ನರಕವುರದಲಿ ಸಫಿಯಿಸನ್ನಾನು ||

ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಕೇಳೆ ಪರಿಪರಿಯಲಾ |

ನರುಕುವೆನು ಕಲಿವಾರ್ಥ ನೀನೀ |

ತೆರದ ಪ್ರಿವುಚಿಯು ತ್ಯುಜೆವ ಬೀಳ್ಕೆ ಸಮಧಾನದಲಿ || ೨೯೦ ||

ಏತ್ಯೆರ್ನಿಪುಕ್ತಃ ಕೌಂತೇಯ ತಮೋದ್ವಾರೈಸ್ತ್ರಿಜ್ಜಿರ್ನರಃ |

ಅಚರತ್ಯಾತ್ಮನಃ ಶ್ರೀಯಸ್ತತೋ ಯಾತಿ ಪರಾಂ ಗತಿವಾ || ೨೨ ||

ನರಗೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಬೋಭಗ-
ಳಿರಲು ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತ್ರಿತ್ರಯವು |
ದೊಂಪುದೆಂತೈ ನಾಲ್ಕು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ಕೌಂತೇಯು ||
ಧರಿಸಲಂತಃಕರಣದೊಳಗೀ |
ಪರಿಯ ಮೂರೋಷಗಳ ಸರನಿಗೆ |
ಬರುವುದೇ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧ್ಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ || ೨೯೩ ||

ಆರುಹಲೆದು ಒಹು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ |
ನಳನೆ ಯೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳದಲಿ |
ಭರವಸವನದಲಾರವೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈ ||
ಧರಿಸಿದರೆ ಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯು |
ಪುರುಷನವರನು ತ್ಯುಜೆವಬೀಳ್ಕೆ |
ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯುರು ವೈರಿಗಳು ನರಕದಲಿ ದೂಡುನರು || ೨೯೪ ||

ಕೊರಳಿನಲಿ ಕಟ್ಟುತಲಿ ಕಲ್ಲನು |
ಶರಧಿಯನು ದಾಟುವುದು ಶಕ್ಯವೆ |
ಯಿರಲು ಒಹುಕುವ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಕುಡಿವರೆ ಕಾಳಕೂಟವನು ||
ಪುರುಷನೀಮೂಸರ ಸಹಾಯದಿ |
ದೊರಕಿಸುವೆ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದರೆ |
ನರನೆ ನೋಡಾತೆರದಿ ಒಹುಮುಸಾಧ್ಯವೆನುವುದು || ೨೯೫ ||

ಹೂರು ದೋಷಗಳೆಂದರಿಪರಿ |
ಮೂರೆಳೆಯ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲವೆ |
ಬಾರಿ ಬೀಳಲು ಕಾಲಿನಿಂದದು ಮೋಕ್ಷ ದೊರಕುವುದು ||
ನೀರಲಾ ಕಳವಾತಪ್ಪಿತ್ತ ಶ- |
ರೀರದಲಿ ಮೂರೋಷಗಲೆಪರಿ |
ಯಾರು ಪೇವ್ವರು ದೋಗಿ ಒಹುಕುವನೆನುತ ಕೌಂತೇಯ || ೨೯೬ ||

ಚೋರತನ ಕೊಂದೆತನ ಮೂರ್ಛಾ ಸ್ಥಿತಿ |
ಚಾರ ಮೂರೋಷಗಳ ಸಗರದಿ |
ನೀರದರೆ ಸಗರದಲಿ ಮೆವುವುದು ಲಾಂತಿನಾಪ್ತಿಯದು ||
ಮೂರು ತಾಪಗಳೀರದಲಿ ಶ- |
ರೀರದಲಿ ಬಾರದರೆ ಯುವನಿಗೆ |
ಯಾರು ಪೇವ್ವರು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಜಗದೊಳಗೆ || ೨೯೭ ||

ತೊರೆಯೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಬೋಭವ |
ದೊರೆಯುವುದು ಪುರುಷನಿಗೆ ಲಾಂತಿಯು |
ದೊರೆವುದಾಪರಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗದಲಿ ಮೋಕ್ಷವದು ||
ದೊರೆಯಲಾ ಸತ್ಸಂಗತಿಯು ಮೇಣ |
ಬರುವುದೈ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಯೋಗವು |
ಮರಣಜನನದ ಕಾಡುಹಾದಿಯು ದಾಟಿ ಯೋಗವನು || ೨೯೮ ||

ಪರಿಗುಣಾಗಲು ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ |
ಒರುವನಾತ್ಮಾನಂದವಿರುತಿಹ |
ಗುರುಕೃಪಾಮಂದಿರಕೆ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
ನಾಮಪ್ರೀತಿಗೆ ಪರವೆನಿಸುವೀ |
ಪರಮ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಾಶೆಯು |
ಬರುತಲಾಲೆಂಗಳನವ ಕೊಡುವನು ಪ್ರೀತಿಯು || ೨೯೯ ||

ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಸ್ವಾತ್ಮಮುಖವದು |
ಹರಿಯುವುದು ಸಂಸಾರಪಾಶವು |
ಬರುವುದೀಪರಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಪುರುಷನಿಗೆ ಕೌಂತೇಯ ||
ತೊರೆಯು ಬೀಳ್ಕೆ ಮೂಡಲಿಗೀಪರಿ |
ಯಿರುವ ಕಾಮಕ್ರೋಧಬೋಭವ |
ಬರುವುದಾಗಲೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಕೇಳೆ ಸ್ವಾತ್ಮದನುಭವಕೆ || ೩೦೦ ||

ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುತ್ಸೃಜ್ಯ ವರ್ತತೇ ಕಾಮಕಾರತಃ |
ನ ಸ ಸಿದ್ಧಿಮವಾಪ್ನೋತಿ ನ ಸುಖಂ ನ ಪರಾಂ ಗತಿಂ || ೨೩ ||

ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಚ್ಛಾನಲಾಭದ |
 ಪರಿಯುನಿಯದೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧದಿ |
 ಮರುಳುತನದಿದವನು ತೋರಿಸನಾತ್ಮಭಾತಕನು ||
 ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಸದಯವು |
 ವರದ ಹಸ್ತದಿ ಹರಸುತಿರುವನು |
 ಪರರಿಗವು ತೋರಿಸಿ ಹಿತಾಹಿತ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ || ೩೦೧ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂಕಾರದೀಪದ |
 ತೆರದಿ ರಂಜಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೆ ಗುರು |
 ವಿರುವುವೈ ವೇದಗಳ ಮೂನಿಸವನು ವೇದಗಳ ||
 ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ |
 ಮುರಿದು ಬಿಡುವನು ಪಾಲಿಸನಲಾ |
 ಮರೆತು ತನ್ನಯ ಹಿತವನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ವಶನಿಹನು || ೩೦೨ ||

ನರನೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಲೋಭವ |
 ನಿರದೆ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸುವನಾತನು |
 ಮುರಿಯುನೈ ಶಪಥವನು ಹಾಕಿದ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಸನು ||
 ಭರದಿ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಮಾಳ್ವನು |
 ತಿರುಗುತಿಹನಾ ವಿಷಯವನದಲಿ |
 ತೋರಿಯನಿವುಗಳ ಸಂಗತಿಯನರೆಗಳಿಗೆ ಯಾದರುನು || ೩೦೩ ||

ಇರುವುದೇನೈ ತಂಕೆಯವನಂ |
 ತರಿಸುವನು ಪರಲೋಕಸುಖವನು |
 ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕದಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯವಾ ನರಗೆ ||

ದೊರೆಯಲಾರದು ಕನಸಿನಲ್ಲಾ - |
 ದರು ಕಣಾ ಸುಖಶಾಂತಿಯಾತಗೆ |
 ದೊರೆವುದೇನಿಹಲೋಕಭೋಗವು ಭೋಗಿಸಲು ಪಾರ್ಥ || ೩೦೪ ||

ತೀರದಲಿ ಕೂತಿರುವ ವಿಪ್ರನು |
 ನಿರನೊಳಗಿನ ವಿನೂ ಹಿಡಿವರೆ |
 ಹಾರಿಹರೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ವ ಸಂದ್ಯಾವಂದನೆಯ ಬಿಟ್ಟು ||
 ಯಾರು ನೋಡಿಡಿದರವರು ವಿಪ್ರವಿ- |
 ಕಾರಕುಪಹಾಸವನು ಮಾಳ್ವರು |
 ಧಾರುಣೀಸುರನಲ್ಲ ನಾಸ್ತಿ ಕನೇಂದು ನಂದಿಪರು || ೩೦೫ ||

ವಿನೂನಿಶಾತೆಯು ವರ್ಣವಾಗದು |
 ಮೂನಹಾನಿಯು ದೊರಕಿತ್ತಲ್ಲವೆ |
 ಯೇನು ಲಾಭವು ಭ್ರಷ್ಟನಾದನು ಯೆರಡು ಕಡೆಯೊಳಗೆ ||
 ಮಾನವನು ವಿಷಯಾತೆ ಹಿಡಿದರೆ |
 ಹಾನಿ ವ್ಯಕ್ತನು ಪರದ ಸುಖವನು |
 ಕಾಣನಾತನು ಸುಖವನಿಹದಲಿ ಮೃತ್ಯುವಶನಹನು || ೩೦೬ ||

ನರನೆ ಉಹಪರವಿಲ್ಲವನಿಗೆ |
 ದೊರೆವುದೇ ವಿಷಯೋಪಭೋಗವು |
 ದೊರೆವುದೇಂತವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಲಾಭ ಪರದೊಳಗೆ ||
 ನರನು ಕಾಮೋಕ್ಲೇಷೆಯಲಿ ವಿಷಯವ- |
 ನಿರದೆ ಭೋಗಿಸಲತ್ನಿಸಲು ಕೇಳ್ |
 ದೊರೆಯಲಾರದು ಸ್ವರ್ಗ ಸ್ವಾತ್ಮೋದ್ಧಾರವೆಲ್ಲಿಯುದು | ೩೦೭ ||

ಶಸ್ವಾಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ |
 ಚ್ಛಾತ್ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಾನೋಕ್ತಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತುಮಿಹಾರ್ಹಸಿ || ೨೪ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಪು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ ದೈವಾಸುರಸಂಪದ್ವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಷೋಡಶೋಧ್ಯಾಯಃ || ೧೬ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬಿಟ್ಟು ಮನದೊಳ- |
 ಗಿರಲು ನಿಜಕಲ್ಯಾಣದಿಚ್ಛೆಯು |
 ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ವೇದದಾಚ್ಛೆಯ ಮನ್ನಿಸುತ ನರನು ||
 ಮುರಿಯು ಜಾರದು ಶ್ರುತಿಗೀತಾಚ್ಛೆಯ |
 ತರಣಿ ನಿಜಪತಿಯಾಚ್ಛೆ ಮುರಿಯದೆ |
 ನಿರಂತ ಸುಲಭದಿ ಸಾಧಿಸುವಳೈ ಸ್ವಹಿತ ನೋಡಿದಿಯಾಚ್ಛೆಯ || ೩೦೮ ||

ಗುರುವಿನಾಚ್ಛೆಯ ತಿರದಿ ಧರಿಸುತ |
 ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಹಿತ ಶಿಷ್ಯನು |
 ಮೊಲೆವುದದರಿಂ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ನೋಡೈ ||
 ಅರುಹಲೇತಕೆ ವಿಸ್ತರದೊಳದ |
 ಫರಣಿಯಲಿ ತಾನಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವು |
 ನಂದಿ ಹುಡುಕಲು ದೀಪ ಕೈಯಲಿ ಬೀಡವೇ ಪಾರ್ಥ || ೩೦೯ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸರ್ವವು |
 ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಿಚ್ಛೆ ಯುದ್ಧರೆ |
 ತಿರಿದ ಧರಿಸಲು ಬೇಕು ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಿ ಪೇಳ್ವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ||
 ತೊರೆಯ ಬೇಕೆಂದಾಚ್ಛೆ ಮಾಡಲು |
 ತೊರೆಯ ಬೇಕು ನಿಸಿದ ಕರ್ಮವ- |
 ನಿರಲಿ ಸುಖಮಾಪ್ತಾಚ್ಛೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತದಿ ||೩೧೦||

ಮರಳಿ ಸೇವ್ಯವೆಂದು ಪೇಳ್ವರೆ |
 ಯಿರಲು ಮೇಣದು ಕಾಳಕೂಟವು |
 ನರನು ಸೇವಿಸಿ ಬೇಕು ಮಾನ್ಯವು ವೇದವಾಕ್ಯವದು ||
 ನರನೆ ನೋಡಿಲೆತರಿದಿ ಶ್ರುತಿಶ್ರುತಿ |
 ಯಿರುಹಿದಂತಾಚರಣ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೆಂತವನಿಗನಿಷ್ಟವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||೩೧೧||

ನರನೆ ಕೇಳಹಿತವ ನಿವಾರಿಸಿ |
 ಮರಳಿ ಹಿತ ಸಾಧಿಸುತ ಬಾಲರ- |
 ನಿರದೆ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರೇಮಮೂರುತಿ ಶ್ರುತಿಯು ತಾಯಿ ಕಣಾ ||
 ಕರುಣಿಸಲು ಕೇಲ್ವೇದಮಾತೆಯು |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಪಾಪ್ತಿಯು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಸಲ್ಲದು ಶ್ರುತಿಯವಚ್ಛೆಯದು ||೩೧೨||

ನರನೆ ನೀನಾಕಾರಣದಲೀ- |
 ಪರಿಯು ಶ್ರುತಿಯಾಚ್ಛೆಯನು ಮುರಿವುದು |
 ಸರಿಯೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಪ್ತೆ ಲಕ್ಷವೂರ್ವಕದಿ ||
 ನರನೆ ಹಿಂದಿನ ಭವದಿ ಧರ್ಮಾ- |
 ಚರಣ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣದೊಳೇ- |
 ತೆರಿದ ವೇದವ ಪಾಲಿಸಲು ನೀನರ್ಹನಾಗಿರುವಿ || ೩೧೩ ||

ಮರಳಿ ಧರ್ಮದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಹ |
 ಧರಣಿಸತಿ ಧರ್ಮನಿಗೆ ನೀ ಸೋ- |
 ದರನಲಾ ಧರ್ಮಾ ಸುಜಿತ್ಯವು ನಾರ್ಥಕವಿಹಾಯ್ತು ||
 ನರನೆ ಕೇಳ್ವೆ ವೇದಬಾಹ್ಯಾ- |
 ಚರಣ ಸಲ್ಲದು ನಿನಗೆ ಪೇಲ್ವೆನು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾಪೇಲ್ವೆನದನೇ ವೇದಕೂನ್ಯವದು || ೩೧೪ ||

ಇರುವುದೇನೀ ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯವು |
 ಮರಳಿ ಜಗದಲಕಾರ್ಯವಾವುದು |
 ಪರಕಿಸುವುದೀ ತತ್ತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರಧಾರದಿಂ ಪಾರ್ಥ ||
 ತೊರೆಯ ಬೇಕಗ್ರಾಹ್ಯವೆಂದರೆ |
 ತೊರೆಯುವುದು ಮೇಣದನೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಮರಳಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವನುಕ್ತ ಪೇಳ್ವೆನು ಚರಿಸುವುದೆ ಧರ್ಮ || ೩೧೫ ||

ಕರದಿ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮುದ್ರೆಯಿರುವುದು |
 ನರನೆ ನೀ ಮುದ್ರೆಯನು ಹೋಡೆದಿ |
 ಧರೆಯೊಳದನೆ ಪ್ರಮಾಣವನುವರು ಮಾನವರು ನಿಜದಿ ||
 ನರನೆ ಶುದ್ಧಾಚರಣದಿಂದಲಿ |
 ಧರಗೆ ನೀನು ಪ್ರಮಾಣ ಕೊಡುವುದು |
 ಯಿರುವುದೀ ತೆರ ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿಂದು ಕೌಂತೇಯು ||೩೧೬||

ಹರಿಯು ಕೇಳೇತೆರಿದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- |
 ಗರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಲಾಸುರಿ -
 ಪರಿಯು ನಿರ್ಣಯವೂರ್ವಕದಿ ವೇರ್ಸಿದನಾ ಹರಿಯು ||
 ನರನು ಶುದ್ಧಾಂತಃಕರಣದಲಿ |
 ಮರಳಿ ಹರಿಗುತ್ಕರವನಿತ್ತನು |
 ಒರುವುದೀನವಾದವಿದುಮೇ ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯ || ೩೧೭ ||

ವರಮುನಿಸಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸರಾಯನ |
 ಕರುಣದಿಂ ಸಂಜಯನು ಪೇಲ್ವನು |
 ಧರಣಿಸತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಂಗೀ ತೆರಿದ ಪ್ರೇಮದಲಿ ||
 ಗುರುಕೃಪಾಪರಮಪ್ರಸಾದದ |
 ಭರದೊಳದಿ ಚ್ಛಾನೇಶ್ವರನು ನಿಜ- |
 ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಪಾಕೃತದಲ್ಲ ಪೇಳಿದನು || ೩೧೮ ||

ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರುವನಗೆ ಪೇಳಿದ- |
 ದಾಚ್ಛೆ ತಿರಿಸಾ ವಹಿಸಿಯದನೇ |
 ಕನ್ನಡದಿ ಹಾಡಿದನು ಭಾವಿನಿಷ್ಪದಿಯುತಾನು ||
 ಕನ್ನಡವೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಚ್ಛಾನದ |
 ವರ್ಣನೆಯು ಸದ್ಭೋಧವಷ್ಟು ದು |
 ವಿಷ್ಣುರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ ನುಡಿಯೆ ಶ್ರುತಿವಚನ || ೩೧೯ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾಮಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಚ್ಛಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೬) ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೪, ಕನ್ನಡ ಸ್ತೋತ್ರದಿಗಳು ೩೧೯.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೩ ಹ ದಿ ನೇಳ ನೆ ಯ ಅ ಧ್ಯಾ ಯ

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಯೋಗಮಾಯೆಯು |
 ಮೆರೆವ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಸುಲ್ಲ ಮಾಳ್ಪುದು |
 ಉರುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಮುದ್ರೆಯು ನಮಿವೆ ನಿನಗಾನು ||
 ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿರೂಪ ನೀನಾ- |
 ಗಿರುವಿ ಮೊದಲಲಿ ನಿನ್ನ ವಂದಿಪೆ- |
 ನಿರುವಿಂಜುರು ನೀವು ಸಿದ್ಧಿಗೆ ಜೀವರೂಪದಲಿ || ೧ ||

ಹರನು ತ್ರಿಪುರವ ಭರದಿ ತಾಂ ಸಂ- |
 ಹರಸಲೆತ್ತಿಸೆ ಮರೆತು ಗಣಪನ |
 ಹರಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯು ಬಾರದಾಯಿತು ತ್ರಿಪುರ ಭೇದಿಸಲು ||
 ಮರಳಿ ಗಣನಾಯಕನ ವುಜಿಸಿ |
 ಹೊರಡಲಾಕ್ಷಣ ಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತು |
 ಮೆರೆವನೀಪರಿ ಗಣಪ ಸಿದ್ಧಿನಾಯಕನು ಜಗಕೆ || ೨ ||

ಇರುವನಾಪರಿ ಯಾತ್ಮತಂಕರ |
 ಮೆರೆವನೈ ಜೀವತ್ವದುರ್ಗದಿ |
 ಮೆರೆವನೈ ತ್ರಿಪುರಗಳ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕಗಳಾಗಲಿ ||
 ಗುರುಸ್ವರೂಪದ ಗಣಪತಿಯ ಸಂ- |
 ಸ್ಮರಿಸಿ ತ್ರಿಗುಣಸ್ವರೂಪದುರ್ಗವ |
 ಹರಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮೋದ್ಧಾರವಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ || ೩ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ತುಲನೆಯನು ಶಂ- |
 ಕರನೊಡನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀನೇ |
 ಗುರುವೆನಿಸಿ ತಕ್ಕಡಿಯ ವಾರಡೆ ಯಿಳವುದೈ ಕೆಳಗೆ ||
 ಗುರುವೆ ಮಾಯಾಶರಧಿಯಲಿ ಸಂ- |
 ತರಣಕಾರಣ ನಾವೆ ನೀನಾ- |
 ಗಿರುವ ಕಾರಣ ಲಭುವಲಾ ನೀನಲಿ ಶೇಲುತಲಿ || ೪ ||

ಮರುಳರಜ್ಜರ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಗುರುವೆ ನೀನೈ ವಕ್ರತುಂಡನು |
 ಧರೆಯಲರಿವರು ಯಾರು ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪವನು ||
 ಇರುವಿ ಯವರಿಗೆ ಸರಳ ಮುಖ ನೀ |
 ಗುರುವೆ ಗಣಪತಿ ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಗ- |
 ಳಿರುವನೈ ಒಹುಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದರು ತೆರೆದಿಹುವು ನಿತ್ಯ || ೫ ||

ತೆರೆಯಲಾ ನೇತ್ರಗಳ ಜಗ ಬಿ- |
 ತ್ತರವು ಬಹುದುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದಲೆ |
 ಮರಳಿ ಮುಚ್ಚಲು ಬರುವುದು ಜಗತ್ಪ್ರಳಯ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಗುರುವೆ ನೀನು ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಣವ- |
 ನಿರದೆ ಸಂಚಾರಿಸಲು ತದನಂ- |
 ತರದಿ ಮದದ ಸುಗಂಧನಾಯುವು ಬೀಸುವುದು ನೋಡೆ || ೬ ||

ತಿಳಿಯೆ ಜೀವಭ್ರಮರ ಗಂಡ- |
 ಸ್ಥಳವನಾಕ್ರಮಿಸಳ್ಳೆ ನಿನ್ನ- |
 ನ್ನೂ ಲಿಸುವರೆ ನಿನಗೇರಿಸಿದ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳಿಹುವು ||
 ತಿಳಿಯೆ ನಿನ್ನ ನಿವೃತ್ತಿರ್ಣವ- |
 ನಲಗಿಸಲು ಹೊರಡುವುದು ನೋಡೈ |
 ಯೊಳಗಿನಂತರ್ಮುಖದ ವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವದು || ೭ ||

ಎಡಗಡೆಗೆ ತೊಡೆಮೇಲೆ ಕೂತಿದ |
 ಮಡದಿ ಶಕ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿಯಲಾ |
 ಮೊಡನೆ ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಯಾಟವ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಳು ||
 ಮೊಡನೆ ಯೊಳಗಾ ನೃತ್ಯವೆಂದರೆ |
 ನಡೆಯುತಿಹ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು |
 ನಡೆಸುವಿಯಲಾ ನೀನು ನಿಖಿಲ ಜಗತ್ಪ್ರಪಂಚವನು || ೮ ||

ಗುರುವೆ ತ್ವಕ್ಷಂಬಂಧವಾಗಲು ।
 ಮುರಿವುದೈ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವು ।
 ಯಿರುವುದಕ್ಕಿರಿ ತೆರದ ತತ್ತ್ವವಿವಲ್ಲವೇ ನೋಡೆ ॥
 ಇರುವುದೇನೈ ಜೋದ್ಯವಿದರಲಿ ।
 ಗುರುವೆ ತ್ವಕ್ಷಂಬಂಧದಲಿ ।
 ಮುರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ದೊರೆವುದೈಕವಲಾ ॥ ೯ ॥

ಬಂಧನಗಳ ಜಗದೊಳಗೆ ನೀ- ।
 ಕೊಂದುಬಿಡುವಿಯೊ ಗುರುಕೃಪಾನಿಧಿ ।
 ಬಂದು ನೀ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲವೀವರಿ ಭಾವ ಧರಿಸುತತಿ ॥
 ಬಂದು ನಿನ್ನಯ ಚರಣದಲ್ಲಾ- ।
 ನಂದದಿಂದಲಿ ಶರಣ ಜೊಕ್ಕರೆ ।
 ಕೊಂದು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವವನುದ್ಧರಿಸುವಿಯಿಲಾ ॥೧೦॥

ಹರಣವಾಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು ।
 ಬರುವುದೈಯದ್ವೈತ ತದನಂ- ।
 ತರಕೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ ಗುರುತಿಷ್ಠ ರೊಳಗೇಕತ್ತ ॥
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ನೀನು ಶಿಷ್ಯನ ।
 ಗುರುಸ್ವರೂಪವ ಮಾಡಿ ಜಿಟ್ಟರೆ ।
 ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗುರುತನ ಜಗದಿ ನೋಡಿವರೆ
 ॥ ೧೧ ॥

ಗುರುವೆ ನೀ ಬೇರಾಗಿ ಜಗದಲಿ ।
 ಮೆರೆವಿಯೆಂಬೀ ತತ್ತ್ವ ಮನದಲಿ ।
 ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೋಸುಗ ಯಿತ್ನ ಮಾಡುವರು ॥
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದೆ ।
 ನಿರುತ ನೀ ಹಿಂದಿರುವಿ ನೋಡಲು ।
 ಮರಳಿ ನಿನ್ನಯ ಮೂರ್ತಿ ಮನದಲಿ ಮನನ ಮಾಡುವರು
 ॥ ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನವರಿಗೆ ದೊರೆಯಿದೆ ।
 ತೋರಿವಿಯಿಲ್ಲವೆ ಯವರ ದೇಶವ ।
 ಮರಳಿ ದ್ವೈತವ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಮನದಿ ॥
 ಇರುವುದವರಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮವು ।
 ಗುರುವೆ ಸಿದ್ಧ ಸ್ವರೂಪ ನೀನಾ ।
 ಗಿರುವಿ ನಿನ್ನನು ತಿಳಿಯದಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞರೆನಿಸುವರೆ ॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ವೇದಗಳ ಪರಿ- ।
 ಪರಿಯ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡತೀರುವುವು ।
 ಗುರುವೆ ನೀ ಕಿವಿಯಿಂದ ಕೇಳಲು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಿಯಿಲಾ ।

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ರಾಕಿನಾಮವ ।
 ಪರಿಕಿಸಲು ಜೊರಡುವುದು ಮೆನವು ।
 ಧರಿಸುವೆನು ನಾ ಮೌನ ಶುತಿವಲು ಯಿತ್ನ ಮೇಣೇಕೆ ॥ ೧೪ ॥

ತೋರುವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೋಡಲು ।
 ತೋರುವುದಲಾ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆಯು ।
 ಯಾರಿಗಿರುವುದು ಶಕ್ತಿ ನಿನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾಡುವರೆ ॥
 ಚಾರು ನಿನ್ನ ಪದಾರವಿಂದವ ।
 ಸೇರಿ ಸೇವೆಯ ಮಾಪ್ಪಿಸೆಂದರೆ ।
 ಬಾರದಿಹುದೇ ದ್ವೈತವೆಂಬೀ ದ್ರೋಹ ನಿಸ್ಸೊಡನೆ । ೧೫ ॥

ಮುರಿದರಿ ಸಂಬಂಧವೆಲ್ಲವು ।
 ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ।
 ಬರಲು ಕೇಳಿ ತೆರದೊಳ್ಳೆಕ್ಕವು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಗುರುವೆ ॥
 ಇರುವುದಿದುವೇ ನಿನ್ನ ಪೂಜನ ।
 ವಿರುವುದದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಾಧನ ।
 ವಿರದು ಭೇದವಿದಂತ ವೇದರೆ ಬರುವುದದ್ವೈತ ॥ ೧೬ ॥

ಗುರುವೆ ನೀನಾರಾಧ್ಯದೈವತ ।
 ಪರಿತೆ ನಿನ್ನಯ ಮರ್ಮವಿಂದಿಗೆ ।
 ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಜೋಗುವದು ॥
 ಪರಿಯಲೆನಯ ಭಾವ ನಿಸ್ಸೊಳು ।
 ಕರಗಿ ಲಯವಾಗಿಹುದು ನೋಡಲು ।
 ಅರಿತು ನಾನೀ ಪರಿಯ ನಿನಗಾನೆರಗುವೆನು ಷದದಿ ॥ ೧೭ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನನು ಶುತಿವುದೆಂತಿದು ।
 ನರಿಯೆ ಕ್ಷುಬಿಸು ಕೃಪಾನಿಧಿಯೆ ನಿನ- ।
 ಗರಿಕೆ ಮಾಡುವೆ ಕರಗಳನು ಜೋಡಿಸುತ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ।
 ಶರಧಿಯಲಿ ಕೊಡ ಮುಳುಗಿಸಲು ಜಲ- ।
 ಭರಿತನಾಗುವುದಲ್ಲವೇನೈ ।
 ಮರಳಿ ದೀಪಕೆ ಬತ್ತಿ ಹಚ್ಚಲು ದೀಪವಾಗುವುದು ॥ ೧೮ ॥

ಚರಣಕರಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀಗುರು ।
 ವರ ನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಧನ್ಯನಾದೆನು ।
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನು ನಿನ್ನ ನಮನದಲಿ ॥
 ಅರುಹುವೆನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಗೀತೆಯು ।
 ಸರಸಭಾಷಾಂತರವನೆಂದೀ- ।
 ಪರಿಯಲಾ ಚ್ಚಾನೇತ ಸುಡಿದನು ಶ್ರೋತೃವೃಂದಕ್ಕೆ ॥ ೧೯ ॥

ಹಿಂದಿನಧ್ಯಾಯಾಂತದಲಿ ಗೋರೀ |
 ವಿಂದನೆಂದನು ಯುದ್ಧನಂದನ |
 ಗಿಂದು ಕಾರ್ಯದತ್ತೆಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣವೇ ಯೆನುತ ||
 ಚಂದದಿಂದಿದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳುತ |
 ಬಂದುದಾತನ ಮನದಿ ಶಂಕೆಯು |
 ಮುಂದೆ ಹಾದಿಯ ಕಾಣಲಾರದೆ ಚಿಂತಿಸಿದನಾಗೆ || ೨೦ ||

ಆರಿಯೆನೆಂತೀ ಪರಿಯ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣ ಸಾಧ್ಯವೆ ಮಾನವರಿಗಿದ |
 ಹೊರತು ಸಾಧನವಿಲ್ಲವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ನಾನಿದನು ||
 ಮೆರೆವ ಕರ್ತೋಟಕನ ಹೆಡೆಯೊಳ- |
 ಗಿರುವ ಮಣಿಯನು ತರುವುದೆತ್ತೈ |
 ವರಮೃಗೇಂದ್ರನ ಮೂಗಕೂದಲ ದೊರಕಿಸುವುದೆಂತು || ೨೧ ||

ಉರಗಭೃಣಗತ ಮಣಿಯ ಸಿಂಹನ |
 ಮೆರೆವ ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಶೋಣಿಸಿ |
 ಕೊರಳಿನಲಿ ಹಾರವನು ಹಾಕಲು ಬೀಕೆ ಸಿಗದಿರಲು ||
 ಕೊರಳ ನಿರಲಂಕಾರ ಬಿಡುವುದೆ |
 ಯರಿಯೆನೀ ದುರ್ಭಟಪ್ರಸಂಗವ- |
 ನರಿಯೆನೆಂತಿದು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯೋಚಿಸಿದ || ೨೨ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನೇಕೀ- |
 ಕರಿಸುವುದು ಮೇಣ ಸಾಧ್ಯವೇನೈ |
 ಧರಿಯುಲಿದ ಸಾಧಿಸಲು ಕರ್ಮಾಚರಣವಾ ತೆರದಿ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ:-

ಯೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಮುಕ್ತೃಜ್ಞ ಯಜಂತೇ ಶ್ರದ್ಧಯಾನಿಶಿತಾಃ |
 ತೇಷಾಂ ನಿಷ್ಕಾ ತು ಕಾ ಕೃಷ್ಣ ಸತ್ತ್ವಮಾಹೋ ರಜಸ್ತಮಃ || ೧ ||

ನರನು ಮಗುಳಿಂತೆಂದ ಕೃಷ್ಣಗೆ |
 ಹರಿಯೆ ಮೇಘಶ್ಯಾಮ ನೀನೀ- |
 ಗರುಹಿದೆಲ್ಲವು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕ ತೋರುತಿದೆ ಮನದಿ ||
 ಹರಿಯೆ ನೀ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ |
 ಗಿರುವಿ ಯಾಲ್ಪವೆ ಭೋಕ್ತ ನೀ ಮ- |
 ತ್ತೀರುವಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ವಿಸ್ತರಿಸು ಯೆನಗೆ || ೨೩ ||

ಹರಿಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವಾಗದ |
 ಹೊರತು ಮೋಕ್ಷವು ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಕೆ |
 ದೊರೆಯಲಾರದೆನುತ್ತ ಪೇಳಿದ ಹೇತುವೇನಿದು ||

ಇರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಿದ- |
 ನರಿಯೆನಿದನಾಚರಿಸುವರೆ ಕೇ- |
 ಳಿರುವುದೇನಾಯುಷ್ಯ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಾನವಗೆ || ೨೩ ||

ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವು ದೇಶಕಾಲವು |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ |
 ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮೇಣಂತು ಸಾಧ್ಯವದು ||
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದಲಿರಲು ಸರ್ವರಿ- |
 ಗತ್ತೂದು ಸಾಧನವು ಸಿಗುವುದು |
 ಯೆತ್ತೂಣೆ ತಾರಣ ಮುಮುಕ್ಷುವಿಗಿಷ್ಟ ಮೂಢನಿಗೆ || ೨೪ ||

ನರನು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಶಂಕೆಯ |
 ನಿರಸನದ ಹಾದಿಯನು ಕೇಲ್ವನು |
 ಹರಿಯು ಮೇಣದ ವಿಸ್ತರಿಪನಧ್ಯಾಯ ಮುಂದಿನಲಿ ||
 ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರನ ಯೋಗ್ಯತೆ- |
 ಯಿರುವನೀತ ನಿರಿಚ್ಛ ಕೃಷ್ಣನೇ- |
 ಗಿರುವನಾಕರ್ಷಕನು ಪ್ರೇಮದ ಲೋಹಚುಂಬಕದಿ || ೨೫ ||

ನರನು ಶೌರ್ಯಾಧಾರನಲ್ಲವೆ |
 ನರನು ಶಶಿಕುಲಭೂಷಣನಲಾ |
 ಹರುಷ ಜೀರುತ ಹರಿಯು ಮನಕುಲ್ಲಾಸ ಮಾಳ್ವನಲಾ ||
 ನರನು ಬುದ್ಧಿಶಿರೋಮಣಿಯಲಾ |
 ಯಿರುವನಾತ್ಮಜ್ಞಾನದೀಪಕ |
 ನರನು ಕೃಷ್ಣಾಂತಃಕರಣದಲಿ ನಿರುತ ವಿವರಿಪನು || ೨೬ ||

ನರಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ |
 ತೆರದ ದೇಶವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದ |
 ಹೊರತು ಸಾಧ್ಯವೆ ದೇಶವಿರೆ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಹೇಳೇನು || ೨೪ ||

ಮರಳೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಳ್ವರೆ |
 ದೊರೆಯದಿರಲಾಯುಷ್ಯಸಂಪದೆ |
 ಗುರುವಿನಿಂದುಪದೇಶ ಸಿಗುವರೆ ಸಂಧಿ ದೊರೆಯದಿರೆ ||
 ದೊರೆಯದಿರಲಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿ ಸರ್ವವು |
 ದೊರೆಯದಿರಲಾ ಬುದ್ಧಿ ನಿಜಕರ್ಮಾನುವಶದಿಂದ || ೨೬ ||

ಇರಲು ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಬಹುಪರಿ-
ಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾದ್ಯಯನ ವಿಘ್ನಗ-
ಳಿರುವುದೆಂತಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಮಾನವಗೆ ||
ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪೇಳುವ |
ಪರಿಪರಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲಿ ಮೇ |
ಣಿರುವುದೇನೆ ಯೇಕವಾಕ್ಯತೆ ಮುಂದೆ ಗತಿ ಯೇನು ||೩೦||

ಯಾರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತ |
ಚಾರು ಸಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಕರ್ಮಾ- |
ಚಾರ ಮಾಡಿ ಯಥಾವಿದಿಯೆ ಸರಮಾರ್ಥ ಘಳಿಸುವರೊ |
ಧಾರುಣಿಯಿಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರನನು- |
ಕಾರ ಮಾಡುತಲವತು ಚರಿಸಿದ |
ದಾರಿಯಲಿ ನಡೆಯುವರು ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛುಗಳು ನರರು ||೩೧||

ಹರಿಯೆ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒರೆದಿಹ |
ತೆರದಿ ಗೀಚುವರಕ್ಷರಂಗಳ |
ಕುರುಡನೆಗೆ ತೋರಿಸನು ದಾರಿಯು ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು ||
ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಮಾಡುವ |
ಪರಿಯನರಿಯ ಪ್ರಮಾಣವೆನುತಲಿ |
ಚರಿಸುವರು ಕರ್ಮದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗವನೆ ಹಿಡಿದು ೩೨||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ತ್ರಿನಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ ದೇಹಿನಾಂ ಸಾ ಸ್ವಭಾವಜಾ |

ಸಾತ್ವಿಕೇ ರಾಜಸೀ ಚೈವ ತಾನುಸೀ ಚೇತಿ ತಾಂ ಶೃಣು || ೨ ||

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವನಿತ್ತನು |
ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬುದ- |
ಕಿರುವುವೈ ತೊಡರುಗಳು ನಿನ್ನಯ ಮಾತು ನಿಜವಿಹುದು ||
ಬಂದಿ ಶ್ರದ್ಧಾಮಾರ್ಗದಿಂದಲಿ |
ದೊರೆಯಲಾರದು ಮೋಕ್ಷ ನೀನೀ |
ತೆರದಿ ಮಾಡಲು ಯತ್ನ ನಿಷ್ಪಲವಹುದು ನಿಜವಾಗಿ ||೩೩||

ನರನೆ ನೀ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಸುಲಭದ |
ಪರಿಯದಲ್ಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೆ |
ಭರವವನಿಡ ಬೇಡ ನೋಡು ವಿಚಾರವೂರ್ವಕದಿ ||

ಹರನು ಮೊದಲಾಗಿರುವ ದೇವತೆ- |
ಯರನು ಪೂಜಿಪರವರು ಮತ್ತು |
ಧರಣಿ ದಾನಾದಗಳ ಮಾಲ್ವರು ಕ್ರೋಧಿಂವರರು ||
ಮರಳಿ ಯಜ್ಞಾದ್ಯುಪಕ ಕರ್ಮವ- |
ನಿರದೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಾಚರಿಸುವರು |
ಬರುವುದಿನರಿಗೆ ಯಾವ ಗತಿಯು ಸತ್ಸ್ವರಣತಮವೊ || ೩೩ ||

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನು |
ಮರೆವ ವೈಕುಂಠಾಧಿದೈವತ |
ಪರಿಪರಿಯ ಶ್ರುತಿಕಮಲವಿಂ ಹೊರಡುವ ಪರಾಗವಲಾ ||
ಇರುವುದೀ ಊಗವೈವೀತನ |
ಭರದ ಸತ್ತಾವಶದೊಳಲ್ಲವೆ |
ಹರಿಯು ಲೋಕೋತ್ತರನು ಪ್ರೌಢನು ಗೂಢ ನಿರುಪಮನು
|| ೩೪ ||

ಹಿರಿಯನಲ್ಲವೆ ಕಾಲಗಿಂತಲು |
ಹರಿಯು ಪರಮಾನಂದಮೂರುತಿ |
ಬರುವುದೀತನ ಶಕ್ತಿಯಿಂ ಗುಣಗಣದ ವರ್ಣನೆಯು |
ಇರುವನೀತನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ |
ಪರಕೆ ಪರಮಾತುಮನು ಪಾರ್ಥನಿ- |
ಗರುಹಿದನು ಪ್ರೇಮಪಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಸ ವೃತ್ತರವ | ೩೫ ||

ನರನೆ ಚಾಂಡಾಲನ ಸಮಾಗಮು- |
ವಿರಲು ಬಾಹ್ಯಣ ಭ್ರಷ್ಟನಲ್ಲವೆ |
ಪರಮ ಗಂಗೆೋಪಕವು ಮದ್ಯದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿದಲು || ೩೬ ||

ಇರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರ ಮೇಣದು- |
ವಿರುವುದೈ ನಿಜತ್ಯಾಜ್ಯ ಚಂದನ- |
ವಿರುವುದೈ ತೀತಲವು ಚಿಂಕಿಯ ಸಂಗತಿಯಲದುವೆ ||
ಉರಿಯಹತ್ತಲು ಸುಡದಿರುವುದೇ |
ಕರಗಳನ್ನಾ ಸ್ವರ್ತಮಾತ್ರದಿ |
ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸಂಗದಿಂ ದೋಷಗಳು ಬರುತಿಹುವು | ೩೭ ||

ಕೀಳು ಚಿನ್ನವ ಕರಗಿಸುತ್ತಿಹ |
 ನೇಳಿಯಲ್ಲದರೊಳಗೆ ಯುತ್ತಮ |
 ಮೇಲು ಚಿನ್ನವ ಹಾಕಿ ಶುಧ್ಧವಿದೆಂದು ಮಾರಿದರೆ || ೪೮ ||
 ಮೇಲು ಚಿನ್ನವು ಕೊಂಡವರ ನಿಜ |
 ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ಬಿಡುವುದೆನ್ನೆ |
 ಮೂಲದಲಿ ಶ್ರದ್ಧಾಸ್ವರೂಪವು ಶುಧ್ಧವಿರಲೇನು || ೪೯ ||

ಬರುತ ಪುರುಷರ ಸಂಗದೋಷದಿ |
 ಕರಗುವುದು ಶುಧ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು |
 ಬರುವುದದಕಾ ಪುರುಷಗುಣದಂದದಲಿ ಗುಣನಿಕರ ||
 ನರಗೆ ರಜತಮಸತ್ತ್ವವೆಂಬೀ- |
 ತೆರದಿ ತ್ರಿಗುಣಗಳಿರುವುಲ್ಲವೆ |
 ಬರುವುದಾಗುಣ ಶ್ರದ್ಧೆಗಾಸರಿ ಪುರುಷನಂದದಲಿ || ೪೦ ||

ಎರಡು ಗುಣಗಳು ತ್ರೀಣವಾಗುತ |
 ಬರಲು ವೃದ್ಧಿಯು ಮೂರನೇದಕೆ |
 ಬರುವುದಾಗುಣದಂತೆ ವೃತ್ತಿಯು ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಧರೆಯಲಾ ಮನದಂತೆ ಕ್ರಿಯೆಗಳ |
 ಸರಣಿ ಬರುವುದು ಮುಂದೆ ಸಾಯಲು |
 ಬರುವುದೈ ನಿಜಕರ್ಮದಂದದಿ ದೇಹಧಾರಣವು | ೪೧ ||

ಆಳಿದು ಬೀಜವು ವೃಕ್ಷವೇಳುವು- |
 ಪಳಿದು ಮರ ಬೀಜದಲಿ ಬರುವುದು |
 ಬೆಳೆವುದೀಸರಿ ವೃಕ್ಷಬೀಜನ್ಯಾಯವೆಡೆಬಿಡದೆ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಗೆ |
 ಆಳಿದು ಹೋಗಲು ಬೀಜವೃಕ್ಷದ |
 ತಿಳಿಯಲೀಸರಿ ನ್ಯಾಯವಿರುವುದಬಾಧಿತವು ನಿಜದಿ || ೪೨ ||

ಜನುಮ ಜನ್ಮಾಂತರಗಳಾದರು |
 ಗುಣಗಳೆವು ಮೂರಿಹುವು ಬಿಡದಲೆ |
 ಗುಣಗಳೆಳೆಯುವು ಜೀವನಿಗೆ ಹಿಡಿದಿಹುವು ಸರ್ವತ್ರ ||
 ಇಳಿಯಲೀ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಬೆಳೆವುದೈ ಗುಣಗಳ ಪ್ರಕಾರದಿ |
 ತಿಳಿಯಲೀಸರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತೋರುವುದು || ೪೩ ||

ಶುಧ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳೇ ಯುಚಿ |
 ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲು ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗದ |
 ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ರಜತಮ ವಿರುದ್ಧವಲಾ ||
 ಶ್ರದ್ಧೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಸಹಾಯದ- |
 ಲೆದ್ದು ಮೋಕ್ಷದ ತನಕ ಬರುವುದು |
 ಕ್ರುದ್ಧ ರಜತಮ ಬಿಡುವಂತೀ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವ ಬಂದೆ || ೪೪ ||

ಹರಿದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣವನೆಲ್ಲವ |
 ಬರಲು ಮುಂದೆ ರಜೋಗುಣವು ಕೇಳ |
 ಪುರುಷನಾಗಲೆ ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸನ್ನೆ ಬಿಡದೆ ||
 ಬರಲು ತಮದಭಿವೃದ್ಧಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಹರಿದು ಬೇಕಾದಂತೆ ಪಾಪಾ- |
 ಚರಣವನು ಮಾಡಲೈ ತಪ್ಪರಿಹರು ಮಾನವರು || ೪೫ ||

ಸತ್ತಾನ್ವನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ ಶ್ರದ್ಧಾ ಭವತಿ ಭಾರತ |
ಶ್ರದ್ಧಾ ಮಯೋಽಯಂ ಪುರುಷೋ ಯೋ ಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಃ ಸ ಏವ ಸಃ || ೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬೇವನಿಕರದೋ |
 ಳಿರುವುದೈ ಮೂರ್ವಿಧದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಮೆರೆವುದೈ ರಜ ಸತ್ತ್ವ ತಮವೀತ್ರಿಗುಣಗಳು ನಿಜದಿ ||
 ಇರುವುದಿದು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ನಿಜ- |
 ವಿರುವುದಲ್ಲನೆ ನೀರು ಬೇವನ |
 ಬೆರೆಸಿದರೆ ವಿಷದೊಳಗೆ ಬೇವನ ಹರಣ ಮಾಡುವುದು | ೪೬ ||

ಬೆರೆಸಿದರೆ ಮೆಣಸಿನಲಿ ಪಾರವು |
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮೇಣು ೫- |
 ಕ್ಕರೆಯಲದ ಬೆರೆಸಿದರೆ ಸವಿ ತೋರುವುದು ನೀರಪುವೆ ||

ಪರಿಯಲಾ ವರ್ಧಿಸ ತಮೋಗುಣ |
 ಮರಣಜನನದ ಬಲೆಯೊಳೆಯುತ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾಮಸಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಫಲವ ಭೋಗಿಸನು || ೪೭ ||

ಕಾಡಿಗೆಗೆ ಮಸಿಗೇನು ಭೇದವು |
 ನೋಡಿದರೆ ತೋರುವುದೆ ವರ್ಣದಿ |
 ರೂಢಿಯೊಳಗೀ ತೆರದಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ||
 ಕೂಡಿರುವುದದು ನರನೊಳಾಪರಿ |
 ನೋಡಲಾಪರಿ ಸತ್ತ್ವರಾಜನ |
 ಕೂಡಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೊಳಗೆ ರಾಜಸರೊಳಗೆ ವಾರ್ಧ || ೪೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಸರ್ವ ಜಗವಿದು ।
ಭರಿತನಿಹುದಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲಿ ।
ಯಿರುವುವದಕಾ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರರು ಹೂವಿನ ಮೇಲಿನಿಂದಾ ।
ಮರದ ಗುರುತನು ಹಿಡಿವರಲ್ಲವೆ ।
ನರನ ಭಾಷಣದಿಂದ ಮನವನು ತಿಳಿವರೈ ಪಾರ್ಥ ॥ ೪೯ ॥

ನರನೆ ಭೋಗದ ಮೇಲಿನಿಂದೇ ।
ನಿರುವುದಾತನ ಜನ್ಮದರ್ಜೆ ತ ।
ಬರುವುದೈ ಯನುಮಾನ ಕೇಳಾ ಶೆರದಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥
ಅರಿಯಬಹುದೈ ಚಿಹ್ನೆದಿಂದಲೆ ।
ನರನೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ರೂಪಗುಣಗಳ ।
ನರಿವ ಪರಿಯನು ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳು ವನಗೊಟ್ಟು ॥ ೪೯ ॥

ಯಂಜಂತೇ ಸಾತ್ವಿಕಾ ದೇನಾನ್ಯಕ್ಷರಕ್ಷಾಂಸಿ ರಾಜಸಾಃ ।

ಪ್ರೇತಾನ್ ಭೂತಗಣಾಂಶ್ಚಾನ್ಯೇ ಯಂಜಂತೇ ತಾಮಸಾ ಜನಾಃ ॥ ೪ ॥

ನರನೆ ಕೇಳಂತಃಕರಣದಲಿ ।
ಬರಲು ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ತಿರುಗುವುದು ನೋಡವನ ಬುದ್ಧಿಯು ಸ್ವರ್ಗ ಒಯಿಸುತಲಿ ॥
ಭರದೊಳಾತನು ಕಲಿತು ವಿದ್ವಿಯು ।
ಪರಿಸರಿಯು ಯಜ್ಞಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆ ।
ಯರಿತು ಕಲ್ಯಾಣೇಚ್ಛು ಕರ್ಮದಿ ಸ್ವರ್ಗ ಪೇರುವನು ॥೫೦॥

ಧರೆಯಲೀ ಸಾತ್ವಿಕದ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ।
ಯಿರುವುದೇನೈ ಕಠಿಣ ಮೋಕ್ಷವು ।
ಧರಿಸ ಬೇಡೈ ಸಂತಯವನೀ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯು ॥
ನರನು ನೋದದ ಪರನ ಮಾಡದೆ ।
ಮರಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನವೆಸಗಡೆ ।
ಯರಿಯದಿದ್ದರು ಶಾಸ್ತ್ರದೇಕೀಕರಣಸಿದ್ಧಾಂತ ॥ ೫೦ ॥

ನರನೆ ವಿರಶಿರೋಮಣಿಯ ಮನು ।
ವಿರಲು ರಾಜಸಗುಣದಿ ಭರಿತವು ।
ಯಿರುವುದಾತನ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೇಳೈ ಯಕ್ಷರಕ್ಷರಲಿ ॥
ನರನು ತಾಮಸ ಗುಣದಿ ಭರಿತನು ।
ದುರಿತರಾಶಿ ಕಠೋರಹೃದಯನು ।
ಕರುಣಹೀನನು ಜೀವಹಿಂಸೆಯ ಬಲಿಯು ಕೊಡುವನಲಾ

ನರರು ಸಾತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ।
ದೂರಕಿಸುವರೈ ಮೋಕ್ಷವದವಿಯು ।
ನಿರದೆ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವಾಶ್ರಯಿಸೆ ॥
ಒರುವುಪೋದೇ ಫಲವು ತಾನಾ ।
ಚರಿಸಿದರೆ ಶಿಷ್ಟರ ಸುಮಾರ್ಗವು ।
ನಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯ ಸರ್ವರಿಗಿಲ್ಲವಧ್ಯಯನ ॥ ೫೧ ॥

। ೫೨ ॥

ಈಶೆರದ ತಾಮಸಗುಣಾತ್ಮಕು ।
ಪ್ರೇತಭೂತಾದಿಗಳ ವೂಜಿಯು ।
ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮಾಪ್ಪರು ಶ್ವಶಾನದಲಿ ॥
ಭೂತಳದಿ ತಹುಗುಣದಲೋತು ।
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿದ ಸಾರರೊಂದರೆ ।
ಯಾ ತಮೋಮಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗರವೆಂದು ತಿಳಿ ಪಾರ್ಥ

ಪರಿಸರಿಯು ಶ್ರಮ ಮಾಡಿ ಮಾನವು ।
ನಿರದೆ ಮನೆಯಲಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯವರಪ್ರಯಾಸದಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವರು ॥
ನರನು ಕೇಳೋರುವನು ಶ್ರಮದಿಂ ।
ನರನೆ ದ್ರವ್ಯವಪಾರ ಖರ್ಚಿಸಿ ।
ಭರದಿ ಮನೆಯನು ಕಟ್ಟಲಿರಡನೆಯವರು ಭೋಗಿಸಲೆ ॥ ೫೨ ॥

॥ ೫೩ ॥

ನರನೆ ಸತ್ಸ್ವರಜಸ್ತಮಗಳೇ ।
ಪರಿಯು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
ಅರುಹಿದನು ನಿನಗಾನು ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದೆನ್ನಿಚ್ಛೆಯು ಕಣಾ ಸ್ವೀ ।
ಕರಿಸುವುದು ಸಾತ್ವಿಕ ಪ್ರಕಾರವು ।
ತೊರೆವುದೈ ರಾಜಸವ ತಾಮಸವೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ॥ ೫೪ ॥

ಕೆರೆಗಳನು ಕಟ್ಟಿಸುವವರು ತಾ- ।
ವಿರದೆ ತಮಗೋಚ್ಛಿರವೆ ಮಾರ್ಗರೆ ।
ಯೆರಡನೇಯರು ನೀರಡಿಸಿದರೆ ನೀರ ಕೊಡದಿಹರೆ ॥
ಸರಸವಡಿಗಿಯ ಮಾಡುವಾತನೆ ।
ಭರದೊಳುಣ್ಣು ನನಸ್ಕರಿಂಗದು ।
ಸರಸತೆಯು ತೃಪ್ತಿಯನು ಕೊಡದಿಹುದೇನು ಕೌಂತೇಯು ॥ ೫೪ ॥

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತರವು ಸಾಕ್ಷೆ |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಗೌತಮನು ತಪವಾ- |
 ಚರಿಸಿ ದೀರ್ಘಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲಿ ತಂದ ಗಂಗೆಯನು ||
 ಮರಳಿ ಗೌತಮನೊರ್ವನಿಂಗದು- |
 ವಿರುವುದೇನು ಪವಿತ್ರವನ್ನರ |
 ದುರಿತ ಹರಿಸದೆ ಸನ್ನಿವೂತ್ರದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ||೫೯||

ನರನೆ ತನಗಾಶಾಸ್ತ್ರದಕ್ಷತೆ |
 ಯಿರದಲನ್ನರು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗವ- |
 ನರುಹಿಕೊಟ್ಟರೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೆ ಯಾಚಿಸಲದನು ||
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸುಲಭದಿ |
 ಯಿರುವುದೈ ವರತರಣಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಮರುಳನಾದರು ಮೂರ್ಖನಾದರು ಶ್ರದ್ಧೆ ತಾರಕವು || ೬೦ ||

ಅಶಾಸ್ತ್ರನಿಹಿತಂ ಘೋರಂ ತಪಂತೇ ಯೇ ತಪೋ ಜನಾಃ |
 ದಂಭಾಹಂಕಾರಸಂಯುಕ್ತಾಃ ಕಾಮುರಾಗಬಲಾನ್ವಿತಾಃ || ೫ ||

ನರನೆ ಗಾಯನವೂರ್ವದಲಿ ಖಾ- |
 ಕರಿಪನ್ನಲವೆ ಗಾಯಕನು ಕೇಳ |
 ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥದಲಿ ಖಾಕರಿಸದಲೆ ನರರು ||
 ಅರಿವರೆಂತೀ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ- |
 ನರಿಯದೈ ಕನಸಿನಲಿಯಾದರು |
 ಬರಲು ಶ್ರುತಿಷ್ಠುತಿಕೋವಿದರು ತಿಳಿಯದಲೆ ಪಟ್ಟಣಕೆ
 || ೬೧ ||

ಕ್ಷುದ್ರದೇವತೆಗಳನೊಲಿಸುತಲೆ |
 ಸಿದ್ಧಿಯನು ದೊರಕಿಪ ನಿಮಿತ್ತದಿ |
 ಕ್ರುದ್ಧತನದಿಂದಾಗ್ರಹದಿ ಮಾವ್ವರು ತಪಶ್ಚರ್ಯ ||
 ಶುದ್ಧತನದಲ್ಲೆನ್ನ ಗ್ರಹಿಸದೆ |
 ಯುದ್ಧುರಬುತನ ಮಾವ್ವರನುದಿನ |
 ಸ್ತುಬ್ಧತನದಿಂದವರು ಹರಿಯೋಗವನು ಸಾಧಿಸರು || ೬೫ ||

ಬರುವವರ ಪಟ್ಟಣದಿ ಬಿಡರೈ |
 ಗುರುಹಿರಿಯರಾಚರಣ ನೋಡುತ |
 ಮರುಳರೆಂದವರನ್ನ ವಾನರಚೇಷ್ಟೆ ಮಾಡುವರು ||
 ಮರಳಿ ಪಂಡಿತರೈದೆ ವಾದವ- |
 ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಚಪ್ಪಳಿಸುವರು |
 ಬರಲು ಬಿಡರೈ ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಕರ್ಣಪಧದೊಳಗೆ | ೬೨ ||

ಅನ್ನವನೆ ವರ್ಜಿಸಿ ದುರಾಗ್ರಹ- |
 ವನ್ನು ಧರಿಸುತ ಹಲವು ಸಪ್ತಕ- |
 ವನ್ನು ಕಳೆವರು ವರವ ದೊರಕಿಸಲವರು ಯತ್ನಿಸರು ||
 ಸುಜ್ಞ ವಾರ್ಧನೆ ಕೇಳು ಹರದಲಿ |
 ತನ್ನದನ್ನವಿದೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ |
 ಪೂರ್ಣತ್ರಾಸವ ಕೊಡುವರೈ ಲೋಕದಲಿ ನಿಜವಾಗಿ || ೬೬ ||

ಮರಳಿ ತಾಂ ಪಂಡಿತನೆನುತ್ತಲಿ |
 ಬರಳುವರು ಪರಿಪರಿಯಲತ್ಯಾ- |
 ಚರಣ ಮಾವ್ವರು ದ್ರವ್ಯಮುದದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವರು ||
 ಇರುವರೈ ಪಾಖಂಡಿವರೇ |
 ನರನೆ ಮಿಥ್ಯಾಚರಣ ಮಾವ್ವರು |
 ಅರುಹಲೆಂತೀ ನರರು ಕ್ರೂರಾಚರಣಿರುವರಲಾ || ೬೩ ||

ಕ್ಷೇತ್ರ ತಾಮಸಗುಣದಿ ಮೆರೆವುದು |
 ಜಿತ್ತುವರು ಖೇಡನೆಯು ಜೀಡವ |
 ಮತ್ತೆ ಬೆಳೆವುದು ಧಾನ್ಯವದರಲಿ ತಾಮಸಾತ್ಮಕವು ||
 ಪಾರ್ಥ ಸ್ವತವೀಸಲಿಕೆ ಬಾರದೆ |
 ಮತ್ತೆ ನಾವೆಯನಾಶ್ರಯಿಸದಲೆ |
 ವ್ಯರ್ಥಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದರೆ ಯೇನು ಗತಿಯಹುದು || ೬೭ ||

ಮುಂದೆ ಬಂದಿಹ ನರನ ಶಸ್ತ್ರಗ- |
 ಳಿಂದ ಮಾಡಿ ಪ್ರಹಾರ ಶೋಣಿತ- |
 ದಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ಯಜ್ಞ ಪಾತ್ರದಿ ಬಲಿಯು ಕೊಡುವರಲಾ||
 ಮುಂದೆ ನರಬಲಿ ಬಾಲಬಲಿಯನು |
 ತಂದು ಪರಮಾನಂದದಿಂದಲಿ |
 ಹಿಂದೆ ಮುಂದಕೆ ನೋಡದಲೆ ಭೂತಕ್ಕೆ ಕೊಡುತಿಹರು ೬೪||

ದ್ವೇಷಿಸುತ ವೈದ್ಯನನು ಬೈದರೆ |
 ಯೌಷಧವನು ಬಿಸಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ಲೇಸು ಬರುವುದೆ ರೋಗಿ ಮರಣಾಧೀನನಾಗುವನು ||
 ದ್ವೇಷಿಸುತಲಾ ಕುರುಡ ತಾನಾ- |
 ತ್ರಾಸವನ್ನರಿಗೀಯೆ ತಾನೇ |
 ತ್ರಾಸದಲಿ ಬೀಳುವನು ಹೇಳುವುದೇನು ಪರರಿಗೆ || ೬೮ ||

ಪರಿಯೋಳೀ ಯಾಸುರವವೆನೆಯು |
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
ಯರಿಯದಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಮಾರ್ಗವ ನಂದಿವರು ಬರಿದೆ ||
ಮರಳಿ ಮೋಹಾರಣ್ಯದಲಿ ತಾವು |
ತಿರುಗುತಿಹರೈ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
ಭರದೊಳಾಗುವರವರು ಕಾಮಾಧೀನವರ್ತನರು || ೬೯ ||

ನರನೆ ಕಾಮಾಧೀನರಾಗುತ್ತ |
ತಿರಿಗಿ ಕ್ರೋಧದ ಕಿಂಕರಲಲಾ |
ಉರಿದು ಜಿಡುವರು ಸರ್ವವನು ಕ್ರೋಧಾಗ್ನಿಯಿಂದವರು ||
ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವುದೆಂತಿದ |
ಬರುವುದೆನ್ನಲು ಮನದಿ ಲಜ್ಜಿಯು |
ಮರಳಿ ಯೆನ್ನನೆ ಹುಗಿದು ಜಿಡುತರು ದುಃಖಕೂಷದಲಿ || ೭೦ ||

ಕರ್ಷಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಥಂ ಭೂತಗ್ರಾಮನುಚೇತಸಃ |
ಮಾಂ ಚೈವಾಂತಃಶರೀರಸ್ಥಂ ತಾನ್ವಿದ್ಯಾಸ್ತುರನಿಶ್ಚಯಾನ್ || ೬ ||

ತನ್ನ ದೇಹಕ್ಕಾಗಲಭವಾ |
ಅನ್ಯ ದೇಹಕ್ಕೆವರು ದುಃಖಗ- |
ಳನ್ನ ಕೊಡುವರು ಸರ್ಕರೋಳಗಾನಿಹೆನು ತಿಳಿಯಲಲಾ ||
ಎನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಸರ್ವದುಃಖಗ- |
ಳನ್ನ ಭೀರಗಿಪ ಸಂಧಿ ಬರುವುದು |
ಅಜ್ಞರೀ ತಾಮಸರು ತಿಳಿಯರು ತತ್ತ್ವವಿದ ಪಾರ್ಥ || ೭೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪಾಪಿಗಳು ಗೋ- |
ಚರಕೆ ಬಂದರೆ ಯೆನ್ನ ಸ್ಮರಿಸೈ |
ಧರೆಯಲನೋಪಾಯವಿರದೀ ಪಾಪಕ್ಷಾಲನಕೆ ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನು ಸಾತ್ವಿಕ |
ನರನೆ ನೀ ಸಂಗ್ರಹಿಸ ಬೀಳ್ಕೈ |
ಮರಳಿ ಸಂಗತಿ ಹಿಡಿಯೊ ಸಾತ್ವಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬರುವಂತೆ || ೭೨ ||

ನರನೆ ಪಾಪಾತ್ಮರನು ನಾಪೋ- |
ಚ್ಚರಣೆಯಿಂದಲು ಸ್ವರ್ತ ಮಾಡಲು |
ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ನಾಮಗ್ರಹಣ ತ್ಯಾಜ್ಯವಲಲಾ ||
ಪರಿಯದಾರರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ- |
ದಿರುವುದಾ ಕಾರಣದಿ ಲಕ್ಷಣ- |
ವರುಹ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮನದಿ ವಿಸಾದವಾಗುವುದು

ಸತ್ತ್ವಗುಣ ವರ್ಧಿಸುವ ತೆರದಲಿ |
ನಿಕ್ಕ ಸಾತ್ವಿಕವನ್ನ ಸೇವಿಸು |
ತತ್ತ್ವ ನೋಡಲು ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ನವೆ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಪು ||
ಪಾರ್ಥ ನೀ ಶ್ರುತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುನಿ |
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತನು ಮದ್ಯವಾನನಿ- |
ವಿತ್ತ ವೋಂದೇ ಗಳಗೆಯುಲ್ಲನ್ನತ್ತನಾಗುವನು || ೭೩ ||

|| ೭೨ ||

ಸತ್ತ ಪ್ರೇತವು ಮನೆಯೊಳೆಹುದು ಪ್ರ- |
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಕಾರಣದೊಳದ |
ಹೊತ್ತು ಹೊರತೆಗೆಯುವುದು ಯೋಗ್ಯವು ಸ್ವರ್ತ ಯೋಗ್ಯವಲಲಾ ||
ಮತ್ತೆ ನೋಡೈ ಯಂತ್ಯಜನಲಿ ಪ್ರ- |
ಶಸ್ತವಲ್ಲಾ ಭಾಷಣವು ಮೇಣ |
ಹತ್ತಿರಕೆ ಬರಲವನು ಬೈಯುವ ಸಂಧಿ ಬರುವುದಲಲಾ || ೭೪ ||

ನರ ನಿರಂತರವನ್ನ ಸೇವಿಸಿ |
ಬರುವುದೈ ಕಫವಾತದೋಷವು |
ಜ್ವರದಿ ಪೀಡಿತ ನರಗೆ ಹಾಲು ಸುಪಥ್ಯವೆನಿಸುವುದೆ ||
ನರನೆ ನೋಡವ್ಯುತವನು ಕುಡಿಯಲು |
ಬರುವುದೇನಾತನಿಗೆ ಮರಣವು |
ಮರಣವನು ತರುತಿಹುದು ವಿಷವಾನವದು ನಿಜವಾಗಿ | ೭೫ ||

ವಿಷ್ಣಿಯದು ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಮುಟ್ಟದಲೆ ಕೈಯಿಂದಲದನು ವಿ- |
ಶಿಷ್ಯ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನ ಮಾಡುವುದೆಂತು ಕೌತೇಯ ||
ಮುಟ್ಟುವುದು ಶುದ್ಧಿಯ ನಿಮಿತ್ತದೊ- |
ಳಿಷ್ಯವಿಹುದೈ ದೋಷವಿಟ್ಟೈ |
ದುಷ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳುವೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳವೆಂದು || ೭೪ ||

ನರನು ತಿನ್ನುವನ್ನದ ಪರಿಯಲೇ |
ಬರುವುದೈ ದೇಹದಲಿ ಧಾತುವು |
ಬರುವುದೈ ಧಾತುವಿನ ಪರಿಯಲಿ ಭಾವ ದೇಹದಲಿ ||
ಉರಿಯ ಮೇಲಿತ ಪಾತ್ರದಲಿ ಜಲ |
ಸುರಿದರಾ ಜಲ ವೃಷ್ಣಾಗುವು |
ತೆರದಲೇ ಬರುತಿಹುದು ಚಿತ್ತದ ವೃತ್ತಿ ಮಾನವಗೆ | ೭೫ ||

ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ಯವನುಣುವ ನರನಿಗೆ |
ಸಾತ್ವಿಕಾತ್ಮಕ ಭಾವ ಬರುವುದು |
ಮತ್ತೆ ರಹಿತಮಗುಣ ಜನಿವುವಾ ಅನ್ಯರಸದಂತೆ ||

ಸಾತ್ವಿಕಾಹಾರದ ಪರಿಯಲಾ |
ಸತ್ತ್ವಶೀಲನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ |
ಮತ್ತೆ ರಾಜಸತಾಮಸಾನ್ಯದ ಪರಿಗಳೆಲ್ಲವನು || ೭೯ ||

ಆಹಾರಸ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ ತ್ರಿವಿಧೋ ಭವತಿ ಪ್ರಿಯಃ |
ಯಜ್ಞಸ್ತಪಸ್ತಥಾ ದಾನಂ ತೇಷಾಂ ಭೇದಮಿವಂ ಶೃಣು || ೭ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನ್ನಿನ್ನು ಪೇಳುವೆ- |
ನಿರುವುದಂತೀ ತ್ರಿಗುಣವನ್ನವು |
ಪರಿಕಿಸವು ತಿನ್ನುವವರ ರುಚಿಯುದದಲಿ ಭೋಜನವ ||
ನರನು ಸಿದ್ಧೀಕರಿಸನಲ್ಲವೆ |
ನರನು ಗುಣಗಳ ದಾಸನಲ್ಲವೆ |
ಯಿರುವನೈ ಜೀವಾತ್ಮ ಕರ್ತನು ಭೋಕ್ತೆ ದೇಹದಲಿ ||೮೦||

ಧರೆಯಲೀತನು ಸಹಜಗತಿಯಲಿ |
ಮೆರೆವನಲ್ಲವೆ ಮೂರುಗುಣಗಳ- |
ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮೂರು ತೆರವಾಗಿ ||
ಅರಿಯಲನ್ನ ತ್ರಿಗುಣವಿರುವುದು |
ಮೆರೆವುವೈ ತಪದಾನ ತ್ರಿನಿಧದಿ |
ನರನೆ ನಿನಗರಹುವೆನು ತ್ರಿಗುಣಾಹಾರವನು ಮೊದಲು || ೮೧ ||

ಆಯುಃಸತ್ತ್ವಬಲಾರೋಗ್ಯಸುಖಪ್ರೀತಿವಿವರ್ಧನಾಃ |
ರಸ್ಯಾಃ ಸ್ವಿಗ್ಧಾಃ ಸ್ಥಿರಾ ಹೃದ್ಯಾ ಆಹಾರಾಃ ಸಾತ್ವಿಕಪ್ರಿಯಾಃ || ೮ ||

ದೈವಯೋಗದಿ ಸತ್ತ್ವಗುಣದಲಿ |
ಜೀವಿಯುಧ್ಧನಿಸಿದರೆ ಮಧುರವ |
ಸೇವಿಸುವನನ್ನವನು ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಬಯಕೆಯಲಾ ||
ಸೇವಿಸುವನುಕ್ತಮರಸಂಗಳ |
ಭೂವತಿಯದಲಿ ಸ್ವಿಗ್ಧಪಕ್ವಗಳ- |
ಕೇವಿಧದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆಯೆ ಬಯಕೆ ಯೇಳುವುದು || ೮೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ಸಾತ್ವಿಕ- |
ವಿರುವ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವತ |
ಪರಿಮಿಯ ಆಹಾರಲಕ್ಷಣಗಳನು ಕೇಳಿದಿಯಾ ||
ನರನು ಸೇವಿಸಲನ್ನವೀಪರಿ |
ಬರುವುದವಗಾಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಿಯು |
ಬರುವುದೈ ಬಲವೃದ್ಧಿ ಸಾತ್ವಿಕರಸದ ವೃಷ್ಟಿಯದು || ೮೩ ||

ಸ್ಥೂಲವಲ್ಲಾಕಾರದಲ್ಲವು |
ನಾಲಿಗೆಯಿಲ್ಲವು ಕರಗುವವಲಾ |
ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶವ ಮಾಡಲವು ಮೃದುವಾಗಿ ತೋರುವುವು ||
ಹೇಳಲೇನದ ರುಚಿ ಮಧುರವೈ |
ಮೇಲೆ ರಸವಂವೂರ್ಣ ಬೆಂಕಿಯ |
ಜ್ವಾಲೆಯುರುಬಿಗೆ ಬೇಯಿಸಿರುವರು ಪಚನಕುತ್ರಮವು ||೮೪||

ಸೂಯಲೀ ರಸವೃಷ್ಟಿ ದೇಹದಿ |
ನಿರುತವಿಹುದಾಯುಷ್ಯನದಿಯಲಿ |
ನೆರೆಯು ಕೇಳೇ ಸತ್ತ್ವಗುಣಲಕ್ಷಣವಲಾ ವಾರ್ಧ ||
ಮರಳೆ ದೇಹಕೆ ಮನಕೆ ಕೇಳೇ- |
ತೆರದ ಅನ್ನದಿ ವೃಷ್ಟಿ ಬರುವುದು |
ಬರುವುದಂತು ಪ್ರವೇಶ ರೋಗಕೆ ದೇಹದಲಿ ವಾರ್ಧ || ೮೫ ||

ಗುರುಮುಖಾಕ್ಷರವಲ್ಲವಿದ್ದರು |
ಬರುವುದೈ ಪರಿಣಾಮ ಬಹುಪರಿ |
ಪರಿಯಲದು ಕಿರಿದಾದರೇನೈ ತ್ರಪ್ತಿ ಹಿರಿದಿಹುದು ||
ಸುರಸವದು ಸೇವನಕೆ ಮೇಣಾ- |
ಪರಿಯಲಾ ಪರಿಣಾಮ ಸರಸವು |
ಧರೆಯ ಲೀತೆರದನ್ನದಲಿ ಸಾತ್ವಿಕರಿಗತಿಪ್ರೀತಿ || ೮೬ ||

ನರಶರೀರಕೆ ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ನದಿ |
ಬರುವುದಾರೋಗ್ಯವು ಕಣಾ ನೀ- |
ನರಿಯಲಾ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲವು ಕೊಡುವುದೈ ಸಖವ ||
ಹರುಷನಲಿ ಸನ್ನೈತ್ತಿ ಬೆಳೆವುದು |
ಜೊರದೊಳಗೆ ಸುಖಕರವಿದನ್ನವು |
ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೀಗಲನ್ನದ ರಾಜಸವ ಲಕ್ಷ್ಯ || ೮೭ ||

ಕಟ್ಟಿವ್ವಲವಣಾತ್ಯುಷ್ಣತೀಕ್ಷ್ಣರೂಕ್ಷನಿದಾಹಿಃ |

ಅಹಾರಾ ರಾಜಸ್ಯೇಷ್ಯಾ ದುಃಖಶೋಕಾಮಯಪ್ರದಾಃ || ೯ ||

ಮಾರಕತ್ವದಿ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆಯು |
ಬೇರೆ ಪರಿಯಲಿ ಕಾಳಕೂಟಕೆ |
ಭಾರಿ ಯೆನಿಸುವ ಕಹಿಯು ಹುಳಿಯೈ ಸುಂಠದಂತುಷ್ಣ ||
ನೀರ ಹಿಟ್ಟಿಗೆ ಬೆರೆಸುವದದಿ |
ಖಾರಲವಣವ ಮೇಳವಿಸಿ ಯಾ |
ಹಾರವನು ಸೇವಿಸುವುದಿದು ರಾಜಸದ ಲಕ್ಷಣವು || ೮೮ ||

ಈ ತೆರದಲತಿ ಖಾರವಿರುವ ಪು |
ದಾರ್ಥಗಳ ರಾಜಸನು ತಿನ್ನುವನು |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದವ ತಿನ್ನುವನ್ನೆ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ||
ಅತ ಬೆಂಕಿಯ ನುಂಗುತಿಹನೋ |
ಯೂ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆಯು ಬರುವುದು |
ಮಾತಿನಲಿ ನಾನೆಂತು ಹೇಳಲಿ ಹೋಗಿಯ ಕಾರುವನು
|| ೮೯ ||

ನರನೆ ನೋಡಾ ಹೋಗಿಯು ಯೋಗದಿ |
ಯುರಿಯ ಹಚ್ಚಲು ಬಹುದು ಬತ್ತಿಗೆ |
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯನ್ನವನು ಬೇಡುವರು ರಾಜಸರು ||
ಸರಿಸಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಚಲಿಯು ಹಿಂದಕೆ |
ಮೆರೆವ ಸೂಚಿಯು ತುದಿಯು ತೆರದಲಿ |
ತರುವುದೈ ಬಹುತೀಕ್ಷ್ಣವೇದನೆ ಘಾಯ ಮಾಡದಲಿ || ೯೦ ||

ಬೂದಿಗಿಂತಲು ರೂಕ್ಷವಿರುತಿಹ |
ಭೇದಿಸಲು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಕಠೋರವು |
ಮೋದದಿಂ ಬಾಯೊಳಗೆ ತುರುಕಲು ಹಲ್ಲು ಕಲ್ಲುಹುವು ||
ಮೋದದಿಂದೀ ವಸ್ತುಗಳ ನವ |
ಖಾಡ್ಯವೆನುತಲಿ ತಿಂದು ಬಿಡುವನು |
ಮೇದಿನಿಯಲೀತನ ಸ್ವಭಾವವನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ || ೯೧ ||

ಚರ್ಮಿಯು ಮೊದಲಿರುವುದದರ |
ಲ್ಲೆರೆದು ಸಾವೆ ಹಚ್ಚಲದು ಮೇ |
ಣಿರುವುದೆಂತೆನಲದ ವಿಚಾರಿವುದೇನು ಕೌಂತೇಯ ||
ಹರಿವುದಾದರು ಮೂಗು ಬಾಯಲಿ |
ಮರಳಿ ಕಣ್ಣಿಂ ನೀರು ಸೇವಿಸು |
ತಿರುವನ್ನೆ ಸಂತೋಷದಿಂದಾ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಸ್ತುಗಳ || ೯೨ ||

ನರನೆ ಬಿಂಕಿಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿ ಬಹು |
ಚರ್ಮಿಯು ಸಾರುಗಳ ಪಳದೆಯು |
ಸುರಿವನ್ನೆ ಬಾಯೊಳಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಂಡದಂತವನು ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ರಾಜಸ |
ವಿರುವ ವಿರಸಾಹಾರ ತಿಂದರು |
ಒರುವುದೆಂತು ತೃಪ್ತಿಯಾತಗೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೯೩ ||

ನರನೆ ಶುಂಠಲವಂಗಮೇಣವನು |
ಭರದಲೀಕೀಕರಿಸಿ ತಿನ್ನುವನು |
ಧರೆಯ ಮೇಲವ ನೆರಳುವನು ಯಾತನೆಯ ಭಾರದಲಿ ||
ತಿರಿಗಿ ಬಾಯಿಂ ನೀರಪಾತ್ರವು |
ನಿರಿಸನ್ನೆ ಕೇಳೇನ ಹೇಳಲಿ |
ನರನೆ ನೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಚಿಸು ಯಿರುವುದೇನನ್ನ || ೯೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿದು ವ್ಯಾಧಿಸರ್ಪತು |
ನಿರದೆ ಬಾಗ್ರತಿ ಮಾಳ್ತು ಚರದಿ |
ತುರುಕುವೀ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥದ ಸಾರವೈ ಪಾರ್ಥ ||
ಪರಿಪರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಸ್ವರ್ಧೆಯು |
ಧರಿಸಿ ಮೇಲಕ್ಕೇಳುತಿರುವುವು |
ಬರುವುದೀಹರಿ ರಾಜಸಾನ್ನದಿ ದುಃಖಫಲ ಪಾರ್ಥ || ೯೫ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ರಾಜಸಾನ್ನದ |
ಪರಿಯನ್ನೆಲ್ಲವ ನಿಶ್ಚರಿಸಿದೆನು |
ಮರಳಿ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪದಲಿ ವೇಳಿದೆನು ||
ತಿರಿಗಿ ನಿನಗಾಂ ತಾಮಸರು ತಿನ್ನು |
ತಿರುವ ತಾಮಸ ಗುಣದ ತಿರಿಸಿನ |
ಪರಿಣುನರುಹುವ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟೀಗ ಕೌಂತೇಯ || ೯೬ ||

ಕುಂತಿನಂದನ ಕೇಳುತೀಪರಿ |
ವಾಂತಿಯಾಗಲು ಬಹುದು ನೀನದ |
ನೆಂತು ಕೇಳುವಿ ಕೊಳಕು ಮೇಣುಚಿಷ್ಟವಿಹುದದುವೆ ||
ಸಂತಸದಿ ತಿನ್ನುತಿಹರು ಕೇಳದ |
ನೆಂತು ತಿಳಿಯರು ಹೊಲಸು ಯುಹುದೀ |
ಯಂತರಂಗವ ನೋಡು ಕೋಣಾನಮೇಧ್ಯ ತಿನ್ನುವಂತೆ || ೯೭ ||

ಯಾತಯಾನಂ ಗತರಸಂ ಪೂತಿ ಪರ್ಯುಷಿತಂ ಚ ಯತ್ |
ಉಚ್ಚಿಷ್ಟಮಸಿ ಚಾನೋದ್ಯಂ ಭೋಜನಂ ತಾಮಸಸ್ಮಿಯಮ್ || ೧೦ ||

ಇಂದು ಮಾಡಿದನ್ನ ಮರುದಿನ |
ತಿಂದರವರಿಗೆ ಬಹಳರುಚಿಕರ |
ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಲದನು ತಿನುವರು ಬೆಳಗಿನಲಿ ಮಾಡಿ ||
ತಂದು ತಂಗಳ ವಸ್ತುಗಳನಾ- |
ನಂದವನು ತಾಳುವರು ಪಾರ್ಥನೆ |
ಬೆಂದು ಹೋಗಿಹ ಕುರಸವಿರುವನ್ನ ದಲಿ ಬಹುಪ್ರೀತಿ ||೯೮||

ಪೂರ್ಣವಕ್ಯಾನ್ವವನು ರಸಸಂ- |
ಪೂರ್ಣವಿರುವನ್ನವನು ತಾಮಸ- |
ರನ್ನವೆನರೈ ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ಯನ್ನವವರಿಗೆ ||
ಮುನ್ನ ಬೇಕೆಂದನು ಕಾದಿ- |
ಟ್ಟನ್ನ ತಂಗಳ ಮಾಡದಲೆ ಯವ- |
ರನ್ನವನು ಸೇವಿಸರು ನೋಡೈ ಹುಲಿಯ ತೆರನವರು ||೯೯||

ನರನೆ ಬಹುದಿನ ಕೊಳೆಯ ಹತ್ತಿದ |
ಕುರಸವರುಚಿಯ ರೂಕ್ಷವಾಗಿಹ |
ಮರಳೆ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲಕರು ಕೈಯಿಂ ಚಿವುಟೆ ಕೆಡಿಸಿದುದು ||
ಬಿರೆಸುತೊಂದೇ ಕಡೆಯಲಿಲ್ಲವ |
ಸರಸತೆಯಲವರುಂದು ಬಿಡುವರು |
ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಕೊಳಕು ಭೋಜನ ತೃಪ್ತಿ ಬಾರದಲಾ
|| ೧೦೦ ||

ಸ್ವಸ್ಥವಾಗದು ಚಿತ್ತವಿಧರಿಂ |
ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಮುನ್ನ ನೋಡೈ |
ಶಾಸ್ತ್ರಮತದಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದು ನಿಷಿದ್ಧ ಮನ್ನಿಸಿದ ||

ವಸ್ತುಗಳ ಮದ್ಯವನು ಕೈಸಿ ಪ- |
ದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವನೆಯಲವರಾ- |
ಸಕ್ತಿಯನು ತೋರಿವರು ಭೋಗಿಪರಮಲುವಸ್ತುಗಳ || ೧೦೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ತಾಮಸ- |
ಪರಿಪರಿ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸೇವಿಸು- |
ತಿರಲು ದುಃಖದ ರಾಶಿ ಜೀಳ್ದುದು ಮೈಯೊಳಾ ಕ್ಷಣದಿ ||
ಭರದಲವಿತ್ತಾನ್ನ ಸೇವಿಸು- |
ತಿರಲು ಪಾಪಕೆ ವಾತ್ರರಾಗುವ- |
ರರೆ ಭೋಜನವಲ್ಲ ಜಠರವು ಯಾತನಾಕೂಪ || ೧೦೨ ||

ನರಶಿಶ್ನೇದವನು ಮಾಡಲು |
ಆರುವುದಂತೀ ದುಃಖ ವೈಶ್ವಾ- |
ನರನೊಳಗೆ ತಾಂ ಬಿದ್ದರೇನಾಗುವುದು ಪರಿಣಾಮ ||
ನರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲಿ ಕೊಳ ಬೇ- |
ಕಿರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ಬಾರದೆ |
ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದ ಪರಿಣಾಮವನು ಸುಖವರು || ೧೦೩ ||

ಆರುಪ ಬೇಕೇ ತಾಮಸಾನ್ನದ |
ಪರಿಪರಿಯ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲವ- |
ನಿರುವುದಾಹಾರದ ಪ್ರಕಾರದಿ ಯಜ್ಞ ಪರಿ ಮೂರು ||
ನರನೆ ಮೊದಲಲಿ ನಿನಗೆ ನಾಪಿ- |
ಸ್ವರಿಸುವೆನು ಯಜ್ಞವನು ಸಾತ್ವಿಕೆ |
ಭರದಲೀ ತೆರದಿಂ ಕೃಷ್ಣನು ಪೇಕ್ಷನರ್ಜನಗೆ || ೧೦೪ ||

ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯಜ್ಞೋ ವಿಧಿದ್ಯಷ್ಟೋ ಯ ಇಚ್ಛತೇ |
ಯಷ್ಟವ್ಯಮೇವೇತಿ ಮನಃ ಸಮಾಧಾಯಂ ಸ ಸಾತ್ವಿಕಃ || ೧೧ ||

ಸತುಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ ಕೇಳಿಜ- |
ಪತಿಹೊರತು ಚಿಂತನವು ಬಾರದು |
ಮತಿಯು ತನುಧನಮನವ ಪತಿಗರ್ವಿಸುವಳೆ ಸತಿಯು ||
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಸುಪವಿತ್ರ ಭಾಗೀ- |
ರಥಿಯು ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಕೂಡಲು |
ಫಲಿಸುವುದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಶರಥಿಯಲೈಕೈ ಹೊಂದುವುದು ||೧೦೫||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಯಾತ್ನದರ್ಶನ |
ಬರಲು ವೇದವು ಸ್ವಬ್ಧತೆಯು ತಾಂ- |
ಧರಿಸುವುದು ವರ್ಣನೆಯ ಮಾಡಲಶಕ್ಯವೀ ಪರಿಯು ||
ತೊರೆದಹಂಕಾರವನು ಕರ್ಮದೊ- |
ಳೆರಸದಲಿ ಫಲದಾಶೆಯನು ಮೇಣ |
ಚರಿಪರಾರಿ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಸ್ವಹಿತನಾಧಿಸದೆ || ೧೦೬ ||

ಮರದ ಬುಡದಲಿ ನೀರು ಬಂದರೆ |
ತಿರುಗುತಿಹುದೇ ಸ್ವಾರ್ಥಕೋಸುಗ |
ಮರವ ಪೋಷಿಸುತಿಹುದು ಬೀರಿನಲೀರಿ ಸಂತತದಿ ||
ನರನು ತನುಧನಮನದಿ ನಿಶ್ಚಯ |
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞದಿ ಮಗ್ನನಹನೈ |
ತೋರೆವನಾತನು ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯ ನಿರಂತರದಿ || ೧೦೭ ||

ತೋರೆವನಾತನು ಫಲದಲಿಚ್ಛೆಯ |
ನರಿವನೊಂದೆ ಸ್ವಧರ್ಮಮಾರ್ಗವ |
ನರಿಯನನ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಿಹುದು ವಿರಕ್ತಿಯನ್ಯದಲಿ ||
ನರನೆ ಕೇಳುವಾರ್ಗ ಪೂರ್ಣವಿ |
ದಿರುವ ಯಜ್ಞವ ಮಾಗ್ನನಾತನು |
ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಸಾತ್ವಿಕವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ
|| ೧೦೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ದರ್ಪಣವ ತಾಂ |
ಕರದಿ ಕೊಂಡರೆ ತನ್ನ ರೂಪವ |
ನರಿಯಬಹುದೈ ಕಣ್ಣಿನಿಂಪಲಿ ನೋಡಿ ದರ್ಪಣದಿ ||
ಕರತಲದಲಿಹ ರತ್ನ ದೀಪದ |
ವೂರಿನ ಬೆಳಕಿಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ತೋರ್ಪುದು |
ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಓರಲು ಮಾರ್ಗವು ಸ್ಪಷ್ಟ ತೋರುವುದು
|| ೧೦೯ ||

ನರನೆ ವೇದದಿ ಪೇಳ್ವ ಮಾರ್ಗದಿ |
ಭರವನವ ತಾನಿಡು ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣವನು ಮಾಡುವರು ಫಲದಾಶೆಯನು ತೋರಿಯುವರು ||

ವಿರಚಿಸಲು ಮಂಟಪವ ವೇದಿಯು |
ದೂರಕಿಸಲು ವಿಧವಿಧದ ವಸ್ತುವ |
ಭರದಿ ತೋರ್ಪುದು ವೇದವೇ ಒಂದೊಂದಗಿಸತೊ ನೋಡೆ || ೧೧೦ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳು |
ಮೆರೆವುಪೈ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿ |
ಟ್ಟರೆ ಕಣಾ ಶಿರದೊಳಗೆ ಮುಕುಟವು ಬೆರಳಲುಂಗರವು ||
ಪರಿಯಲೀ ಯಜ್ಞದ ಪದಾರ್ಥವ |
ನಿರದೆ ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದೊಳಿಡುವರು |
ಪರಿಯನೆಂತೀ ತಬ್ಬದಿಂದಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೧೧೧ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಯಜ್ಞಮಂಡಪ |
ಪರಿಯು ನಾ ವಿಶ್ವರವುದೆಂಚೈ |
ಯರರೆ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಬಂದುದೊ ಯಜ್ಞನಿರೈಯದು ||
ನರನೆ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೀ- |
ಪರಿಯು ಯಜ್ಞವ ಮಾಗ್ನನಲ್ಲವ |
ಧರಿಸಲಾರನು ಕರ್ಮಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕಾಂತೀಯ || ೧೧೨ ||

ಬೆಳೆಸುವರು ತುಳಸಿಯನು ಪಾಟದ |
ಜಲದಿ ಫಲದಾಶೆಯನು ಹಿಡಿವರೆ |
ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ಭಾಯೆಯಾದರು ಬರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ||
ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಹೇಳಲೇನದ |
ನಿಳೆಯೋಕೀ ಪರಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಲು |
ತಿಳಿಯಲದು ಸಾತ್ವಿಕವಲಾ ಫಲದಾಶೆಯಲ್ಲದಲೆ || ೧೧೩ ||

ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ ದಂಭಾರ್ಥಮಸಿ ಚೈವ ಯತ್ |
ಇಜ್ಯತೇ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ತಂ ಯಜ್ಞಂ ನಿಧಿ ರಾಜಸವತ್ || ೧೨ ||

ನರನೆ ಭರತಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೇಳೈ |
ಯೆರಡನೆಯ ರಾಜಸ ಪ್ರಕಾರವ |
ನರುಹುವೆನು ಹೊರಗಿಂದ ನೋಡಲು ಸಾತ್ವಿಕರ ತೆರದಿ ||
ವಿರಚಿಸುವರೈ ಯಜ್ಞ ಸತ್ತವ |
ನುರುತರದಲಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಲಾ |
ಚರಿಸರಾದರು ಫಲವ ಬಯಸುವರೆಲ್ಲ ಕರ್ಮದಲಿ || ೧೧೪ ||

ಇರಲು ಮನೆಯಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ದಿನಸವು |
ಕರೆವರಾಮಂತ್ರಣದಿ ರಾಜನ |
ಬರಲು ಸಹಜದೊಳೆರಡು ಕಾರ್ಯಗಳಾದುವೈ ಪಾರ್ಥ ||

ಆರಸ ಬರುವನೆನುತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿನ |
ಪರಿಯು ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳು ಬೀಡೈ |
ದೊರೆವುದಾತನ ಪ್ರೇಮ ಕಲಿಂಜರದಲಿ ಮಾವೆರಡು || ೧೧೫ ||
ಬರುವವಾಪರಿ ಲೋಕ ಗೌರವ |
ವಿರುವನೀಪರಿ ಕಾರ್ಯತತ್ತರ |
ಭರದೊಳೊಂದರಲೆರಡು ಕಾರ್ಯಗಳನು ಸಾಧಿಸನು ||
ನರನು ಯಜ್ಞದ ಫಲದಲಾಶೆಯ |
ನಿರಿಸಿ ಹೋವನದಿಗಳ ಮಾಗ್ನನು |
ದೊರೆಯುವುದು ಸುಖ ಸ್ವರ್ಗ ಯಜ್ಞದಲೆಂದು ಯೋಚಿಸನು || ೧೧೬ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೀಕ್ಷಿತನೆನುತ್ತಲಿ |
ಕರೆವರೆ ಬಹುಮಾನದಿಂದಲಿ |
ಬರುವುದೆನಗೆ ದಿಗಂತ ಕೀರ್ತಿಯು ಯಜ್ಞಕರ್ಮದಲಿ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಕಾಂಕ್ಷೆಯ |
ಧರಿಸಿ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡಲದನೇ |
ಕರೆವರೆ ಲೋಕದಲಿ ರಾಜಸವೆಂದು ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೭ ||

ವಿಧಿಹೀನಮಸ್ಯಷ್ಟಾನಂ ಮಂತ್ರಹೀನಮಪಕ್ಷಿಣಮ್ |
ಶ್ರದ್ಧಾವಿರಹಿತಂ ಯಜ್ಞಂ ತಾಮಸಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ || ೧೩ ||

ಮದಿವೆ ಘಾಡಲು ಪಕ್ಷಿಪತುಗಳ |
ವಿಧಿವುರೋಹಿತರೇಕೆ ಕಾಮನು |
ವೊಡಗುಸವನೈ ಕಾಮನಾಜ್ಞೆಯೆ ಹೋಮಹವನದಳು ||
ವಿಧಿಹೊರತು ಮಾಡುವರು ತಾಮಸ- |
ವಿಧರು ಯಜ್ಞ ದುರಾಗ್ರಹವು ಕೇ |
ಳೊಡಗಿಸುವುದೆಲ್ಲವನು ಯಾಗಾದಿಗಳ ಕೌಂತೇಯ || ೧೧೮ ||

ಇರದಲಾ ಲವಲೇಶ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ಯಜ್ಞ ತಾಮಸ |
ಹರಿಯು ಖೇಳದನೀತೆರದಿ ಷಾಧನಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ | ೧೨೨ ||

ಮಾರುತಗೆ ಬೀಸುವರೆ ದಾರಿ ಜ- |
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ಮೃತ್ಯುವಿಂಗಿ ಜ- |
ರೂರಿ ಯಿಹುದೇ ವೇಳೆನುಮುಹೂರ್ತಗಳು ಕೌಂತೇಯ ||
ತೋರಿಸುವನೇ ವಿಧಿನಿಷೇಧವ |
ಚಾರು ವೈಶ್ವಾನರನು ಬಂದುದ |
ಹೀರಿ ಒಡುವನು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯ ಮಾಳುನಶ್ಚೇನು || ೧೧೯ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಯಜ್ಞದ |
ಹೋರಗೆ ತೋರ್ಪುದು ದಂಭ ಮಾತ್ರವೆ |
ಕರೆವರಿದನೇ ಯಜ್ಞ ತಾಮಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ||
ನರನೆ ಗಂಗೆೋಡಕವು ಮಾನವ- |
ನಿರದೆ ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯಕೆನುತಲಿ |
ತರಲು ವಿಧವಿಧ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಪವಿತ್ರ ' ೧೨೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾಮಸಕೆ ಯಜ್ಞ- |
ಕ್ಷಿರದಲಾ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಪರಿ |
ಯಿರದಲಾ ವಿಧಿಮಂತ್ರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನವದಲ್ಲಿ ||
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ನೋಡಿದರು ಮಂಟಪ |
ಡೋರೆಯದೈ ನೋಣಕಾದರನ್ನವು |
ಮೆರೆತುದೈ ಪರಿವೂರ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಮೇಣಲ್ಲಿ || ೧೨೦ ||

ಮೆರೆವ ಸತ್ಸ್ವರಜಸ್ವಮಂಗಳು |
ನರನೆ ನಿನಗಾನರನುಹಿದನು ಕೇಳೆ |
ಬರುವುದೈ ತಪದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಗುಣದ ಒೋಷವೀತೆರದಿ ||
ಇರುವುದೆಂತಾ ತಪವು ತ್ರಿಗುಣವು |
ಅರಿಯಲಿದ ನಿನಗಿಚ್ಛೆಯುದ್ದರೆ |
ಹರುಷದಿಂದಾನೊರೆವೆ ಕೇಳೈ ವಾರ್ಧ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೧೨೪ ||

ಬೀಸಿದರೆ ಮಾರುತನು ಮೇಣಾ- |
ಕಾಶ ಪರ್ಯಂತರಕೆ ಬಿಂಕಿಯು |
ತೋಷದಿಂದಲಿ ಯೇಳುದಿದಕೇನಿಹುದೆ ಮರ್ಯಾದೆ ||
ಲೇಸಿನಿಂದಲವುತ್ಪತ್ತಕನ ಮನೆ- |
ಯಾಶೆಯಿಂದಲಿ ಸುಲಿವವರಿಗಂ- |
ದೇಶವೇನಿಹುದಾ ಅವುತ್ಪತ್ತಕ ಸತ್ತನಂತರದಿ | ೧೨೧ ||

ಅರುಹುವೆನು ಪ್ರಥಮದಲಿ ತಪವೇ- |
ನಿರುವುದೆಂಬುದು ಕೇಳು ನಿನಗಾ- |
ನೋರಿವೆನ್ನೆ ತಪದ ಸ್ವರೂಪವ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ಬರುವುವಂತೀ ಗುಣದ ಯೋಗದಿ |
ಪರಿಪಯಿ ಭೇದಗಳು ತಪದ- |
ಲ್ಲಿರುವುದಾವುದು ತಪದೊಳುತಮ ತ್ರಿವಿಧವಡಕಿಹುದು || ೧೨೫ ||

ನರನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ |
ಮೋರೆವುದೆಂತಾ ಮಂಟಪದಿ ಕೇಳೆ |
ಒಡೆದದನ್ನೊಯುವು ಸತ್ಪಾರ್ಯದಲಿ ಜೀಳದಲಾ ||

ಇರುವುದು ತಪ ತ್ರಿವಿಧ ಕೇಳೈ |
ನರನೆ ಧೀವಾಕ್ಯಾಯದಿಂದಾ- |
ಚರಿಸಿದರೆ ಮಾನಸಿಕ ವಾಚಿಕ ಮೇಣಾ ಕಾಯಿಕವು ||
ಇರುವುದಾವುದು ತಪವು ಕಾಯಿಕ |
ಮರಳಿ ಶಂಕರವಿಷ್ಣುವಿನವರಿ- |
ವರೊಳು ಭವಿಸೊವನನು ನಿತ್ಯದಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ || ೧೨೬ ||

ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಜ್ಞ ಪೂಜನಂ ಶೌಚವಾರ್ಜವಮ್ |

ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಮಹಿಸಾ ಚ ಶಾರೀರಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೆ || ೧೪ ||

ಹೋಗಿ ಪ್ರಿಯ ದೇವತೆಯ ಮಂದಿರ-
ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಳಲು ಯಾತ್ರೆಗೆ |
ಹೋಗುವರೆ ದಿನನಿತ್ಯ ತತ್ಪರವಿಹುವು ಕಾಲುಗಳು ||
ಸಾಗಿ ಜೇವಾಂಗಣ ಸುಶೋಭಿತ-
ವಾಗುವರೆ ಯತ್ನವನು ಮಾಡಲು |
ಯೋಗ್ಯ ಪೂಜಾವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಲನುದಿನವು ||೧೨೬||

ಮೆರೆವುದೈ ಕರಯುಗಳವಾತನ |
ಹರನ ಪಿಂಡಿಯು ವಿಸ್ತುಮೂರ್ತಿಯು |
ಬರಲು ದೃಕ್ಪದದಲ್ಲಿ ದಂಡಪ್ರಣತಿ ಮಾಡುವನು ||
ವಿರಚಿಪನು ವಿಧಿ ವಿನಯವೂರ್ವಕ |
ಹರುಷದಿಂ ಭೂಸುರರ ಪೂಜೆಯ |
ಮರಳಿ ವಿಪ್ರರ ಸೇವೆಯಲಿ ತತ್ಪರತೆ ತೋರಿಪನು || ೧೨೭ ||

ದೂಡಿದು ಬಂದಿಹ ಪಧಿಕರಿಂಗವ-
ನುಣಲು ಹಾಕುತ ಪರಿಹರಿಸಿ ಶ್ರಮ |
ವಿನಯದಿಂ ಪರದುಃಖಪರಿಹಾರವನು ಮಾಡುವನು ||
ವಿನಯದಿಂ ಗುರುಪಿರಿಯರನು ತಾ-
ನನುದಿನವು ಭವಿಸುತ್ತಲವರೇ |
ಮಿನುಗುವವು ತೀರ್ಥಗಳಿಂದೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಸನು ||೧೨೯||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸಂನಾರವಿಸು ಡು-
ರ್ಧರವಿರುವುದೈ ವ್ಯಾಧಿರೂಪವು |
ಹರಿಸುವನು ದರ್ಶನದಿ ವ್ಯಾಧಿಯ ಪಾಪಶಾಪಗಳ ||
ಮರಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೃತ್ತವ ಕುಡಿಸಲು |
ಯಿರುವನ್ನೆ ತತ್ಪರನು ಶ್ರೀಗುರು-
ವರನು ಸದ್ಗುರುವೂಜನೆಯ ಮಾಡುವನು ಸಂತತದಿ
|| ೧೩೦ ||

ನರನೆ ನೋಡಬವಾನರೂಪದೊ-
ಳಿರುವುದೈ ಕೀಟಕವು ದೇಹದಿ |
ಭರದಲದನು ಸ್ವಧರ್ಮಬಿಂಕಿಯೊಳಿಟ್ಟು ಸುಡುವನಲಾ ||

ತಿರಿಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಯನವುಟಿಸುಳ-
ನಿರಿಸುವನು ಬಿಂಕಿಯಲಿ ಸರ್ವರೊ-
ಳಿರುವನೋರ್ವನೆಯಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ನೆನಸುವನು ಮನದಿ || ೧೩೧ ||

ಪರಿಯೊಳೇ ಭಾವವನು ಧರಿಸುತ |
ಧರೆಯೊಳಿಲ್ಲರ ವಂದಿಸುವನ್ನೆ |
ಪರಗುರುಸಕಾರವನು ಮಾಧುರ ತತ್ಪರನು ನಿತ್ಯ ||
ತರಣಿಯಂಗಸ್ವರ್ಕ ಸಲ್ಲದು |
ಮರಳಿಯುಕ್ತಾರಿಸನು ಮಾತನು |
ತೋರದಿಹನು ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಚಾರವ ಮನದಿ ಕೌಂತೇಯ ||೧೩೨||

ತರಣಿಯಂಗಸ್ವರ್ಕವೆಂದರೆ |
ಧರೆಯು ಜನ್ಮವನೆತ್ತುವಾಗಲೆ |
ಯಿರುವುದಾ ವೇಳೆಯಲಿ ತಾಯಿಯ ದೇಹಸ್ವರ್ಕವದು ||
ತಿರಿಗಿಯಾ ಪುರಣಾಕಂ ಪರ್ಯಾ-
ಶರವು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವರ್ಕವಿಲ್ಲೆ |
ಯಿರುವುದಾ ಹುಲ್ಲಿನಲಿ ಚೇವವೆನುತ್ತಲವನಗೆ || ೧೩೩ ||

ಮರಳಿ ತ್ವಣದಲಿ ವಾದಸ್ವರ್ಕವ |
ತೋರವ ಮಾಡನು ಮರ್ಮಭೇದಕ-
ವಿರುವ ಭಾಷಣ ಮಾವನ್ನೆ ಹಿತಮಿತಸುಭಾಷಣವ ||
ಪರಿಪರಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಸಾತ್ವಿಕ-
ವಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ದೇಹಕೆ |
ಬರಲೂ ವ್ಯವಸಾಯದಲಿ ತಪವಿದು ಕಾಯಿಕವು ಪಾರ್ಥ ||೧೩೪||

ಬರುವುದೀ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು |
ನರನೆ ಕಾಯಸಹಾಯದಿಂದಲೆ |
ಕರೆದನೂ ಕಾರಣದೊಳಿಹ ಕಾಯಿಕ ತಪಸ್ಸೆನುತ ||
ಮರಳಿ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಪೇಳೆನು |
ನರನೆ ವಾಚಿಕ ತಪವು ಕೇಳಿಂ-
ತಿರುವುದೈ ನಿವ್ವಾವವದನಾ ನಿನಗೆ ವಿಶ್ವವೆ || ೧೩೫ ||

ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ಪ್ರಿಯುಹಿತಂ ಚ ಯತ್ |
ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯಾಭ್ಯಸನಂ ಚೈವ ವಾಜ್ಞಯಂ ತಪ ಉಚ್ಯತೇ || ೧೩ ||

ಸ್ವರಿತ ಲೋಹಕೆ ಮುಟ್ಟಲಾ ಕ್ಷಣ |
 ಬರುವುದೈ ಹೇಮತ್ವ ಪಾರ್ಥನ |
 ಬರುವುದೇನಾಕಾರಭಾರದಿ ಭೇದವದಕಾಗ ||
 ಇರುವುದೀವರಿ ಶಕ್ತಿ ಸಜ್ಜನ- |
 ರರುಹುತಿತ ಭಾಷಣದಿ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಸರಸತೆಯಲದು ದುಃಖಹರಣವ ಮಾಳ್ಬದನ್ಯರಲಿ ||೧೩೬||

ಮರಕೆ ನೀರೆರೆಯುವರು ಪ್ರಸ್ತುತ |
 ಬರುವುದಾರ್ಥತೆಯದಕೆ ತ್ಯಾಣಹ- |
 ತ್ತಿರಲು ಬೆಳೆವುದು ತ್ಯಾಣವು ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಭಾಷಿಸು- |
 ತಿರುವುದೊವನ ಕೂಡೆಯದು ಹಿತ- |
 ಕರವೆನಿಸುವುದು ಕೇಳಿದಿಲ್ಲರ ಮನದಿ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೧೩೭ ||

ಹರಿಯಲಮೃತದ ಗಂಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ನರರಿಗದ ಪ್ರಾತಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿ |
 ಬರುವುದಮರತ್ವವು ಕಣಾ ಜೀವರಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಮರಳೆ ಸ್ನಾನದ ಮಾತ್ರದಿಂ ಸಂ- |
 ಹರಿವುದೈ ಸಂಸಾರತಾಪವ |
 ಮರಳೆ ಜಗಕಿದು ಮಧುರವಿಹುದೈ ಮಹಿಮೆ ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೧೩೮ ||

ಪರಿಯಲೀ ಸಜ್ಜನರ ಭಾಷಣ |
 ಹರಿವುದೆಚ್ಚಾನವನು ಕೇಳರೆ |
 ಮರಳೆ ಸ್ವಾತ್ಮಚ್ಚಾನದರ್ಶನನೀವುದೈ ಪಾರ್ಥ ||

ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಕೇಳಿದರು ಭಾಷಣ |
 ಸರಸತೆಯು ಕೊಡಲಾರದೈ ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲೀ ಭಾಷಣವು ಹೋಲುವುದಮೃತಶರಧಿಯನು ||೧೩೯||

ಅನ್ಯರಿವರಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಂದೆ ಪ್ರ- |
 ಸನ್ನತೆಯಲಿನರೊಡನೆ ಭಾಷಣ- |
 ವನ್ನು ಮಾಡುವರಿಲ್ಲದಿರೆ ವೇದಗಳ ಪಠಿಸುವರು ||
 ಮುನ್ನ ಹರಿಸ್ವರಣವನು ಮಾಳ್ವರು |
 ಮನ್ನಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವೇದಗ- |
 ಳನ್ನು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿಹರು ವೇದಗಳ ಘೋಷಿಸರು ' ೧೪೦ ||

ಚಂದದಿಂದಾ ವೇದತ್ರಯವನು |
 ತಂದು ಬಾಯೊಳಗಿರಿಸಿ ವಾಚಾ- |
 ಮಂದಿರವ ತಾಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡತಲಿ ||
 ಚಂದದಿಂ ನಿಜವದನಗಳನಾ- |
 ನಂದದಿಂದಲಿ ವೇದಶಾಲೆಗ- |
 ಳಂದದಲಿ ಮಾಡಿರುಪರಿಂಜಿ ತೆರದಿ ತೋರುವುದು || ೧೪೧ ||

ಹರಿಹರರೊಳೊವನ ನಿರಂತರ |
 ಸ್ಮರಿಸುವುದು ನಾಮವನು ವಾಚೆಯೊ- |
 ಳಿರಿಸಿದೆರೆ ತಪವಾಚಿಕವು ಕೇಳ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು |
 ನರನೆ ನಿನಗಾ ಮಾನಸಿಕ ತಪ- |
 ಪರಿಯನರುಹುವೆ ನಾನನುತಲಾ- |
 ಹರಿಯು ಪರಮಾತುಮನು ಪ್ರೇಮದೊಳೆಂದನರ್ಜುನಗೆ ||೧೪೨||

ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ ಮೌನಮಾತ್ಮವಿನಿಗ್ರಹಃ |

ಭಾವಸಂಶುದ್ಧಿರಿತ್ಯೇತತ್ತಪೋ ಮಾನಸಮುಚ್ಯತೇ | ೧೪ ||

ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲದ ಕೆರೆಯು ಮೋಡಗ- |
 ಳರದ ಶುಭ್ರಕಾಶ ಸರ್ಪಗ- |
 ಳರದ ಚಂದನವನವು ಕಾರ್ತಿಕಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ||
 ತೊರೆದ ಚಿಂತೆಯ ರಾಜಮಂದಿರ |
 ಗಿರಿಯು ತೊರೆದಿಹ ಸ್ವೀರಸಾಗರ |
 ಹಾಯಲಾ ಪರಿ ಕಲ್ಪನಾರೂಪದ ತರಂಗಗಳ || ೧೪೩ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಮನವೈ |
 ಯಿರುವುದೈ ತಲ್ಲೀನ ನೋಡಲು |
 ಪರಕೆ ಪರವಹ ಶುದ್ಧವೂಪದಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯಾ ||

ಉರಿಯುವುತ್ಸುತೆ ಹೊರತು ಬೆಳಕದು |
 ಹರಿದ ಜಾಡ್ಯದ ಅನ್ನ ಪೋಕೆಳೆ |
 ಹೊರತು ವಸ್ತುವು ಕೇಳು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದದನುಭವವು || ೧೪೪ ||

ಅರಿಯುತಲೆ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವ |
 ಹರಿದು ಬಿಡುವನು ನಿಜಸ್ವಭಾವವ |
 ನರನೆ ಶೀತದಿ ಶೀತದಂಗಳೆ ಶೀತಬಂದಿರಲು ||
 ಇರುವುದೇನೈ ಶೀತಬಾಧೆಯು |
 ಸರನೆ ಯಜಲ ಕಳಂಕರಹಿತವು |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೪೫ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಮನವದು |
 ಸ್ಥಿರತೆಯಾಂತರೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪದಿ |
 ತೊರೆದರಾ ವೈರಾಗ್ಯದಿಚ್ಛೆಯ ಭೀತಿಯನು ಮುರಿಯೆ ||
 ಮೆರೆವುದೈ ಬೋಧಸ್ವರೂಪದಿ |
 ನರನೆ ಮನವಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳೈ |
 ಪುರುಷನಾಕಾರಣದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ||೧೪೬||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಬಿಡೈ ಶಬ್ದೋ- |
 ಚ್ಛರಣ ಮಾಡದೆ ಸ್ವಪಚಿತ್ತದಿ |
 ದೊರೆದ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪದಿ ಲೀನವಾಗುವುದು ||
 ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ |
 ಶರಧಿಯೊಳಗೆನೆ ಲವಣ ಸೇರಕು |
 ಕರಗಿ ತಪ್ಪೂಪತೆಯು ಧರಿಸುವ ಪರಿಯು ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೧೪೭ ||

ನರನೆ ಸಂಕಲ್ಪವ ವಿಕಲ್ಪವ |
 ತೊರೆದ ಮೇಲಾ ನರನ ಮನದೊಳ- |
 ಗಿರುವುದೇನೈ ಯುಕ್ತೆ ನಾಯುವದಾತಿ ನಾತಿವುದು ||

ತೊರೆಯಲಾಶೆಯುನಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಿಷಯಗಳ ತೊರೆವುವು |
 ಧರಿಸನಾಕ್ಷಣ ಪುರುಷ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಪಾರ್ಥ || ೧೪೮ ||

ಕರತಲದಿ ಜನಿಸುವುದೆ ಕೂಡಲು |
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯು |
 ಪುರುಷನಲಿ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೇಣು ವಿಕಲ್ಪ ಜನಿಸದರಾ ||
 ಬರಲು ಕೇಳಿತೆರಡ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಕರೆವರಿದ ಮಾನಸಿಕ ತಪವೆಂ- |
 ದರಿಯಲಾ ಕಲಿನಾರ್ಥ ಲಕ್ಷಣವೆಲ್ಲ ತಿಳುಪಿದೆನು | ೧೪೯ ||

ನರನೆ ವಾಕ್ತನುಚಿತ್ತವೋಗದಿ |
 ಯಿರುವುವೀಪರಿ ಮೂರು ತಪಗಳು |
 ಯಿರುವುವೀ ಸಾಮಾನ್ಯಪರಿಗಳ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಬರುತ ಸತ್ಯರಜಸ್ತಮದ ಸಂ- |
 ಪರುಕದಲ್ಲೊಂದೊಂದಕಿರುವುವು |
 ಮೆರೆವುವೈ ಮೂರು ಪ್ರಕಾರಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು || ೧೫೦ ||

ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪಂ ತಪಸ್ತತ್ತಿವಿಧಂ ನರೈಃ |
 ಅಪಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಯುಕ್ತೈಃ ಸಾತ್ವಿಕಂ ಪರಿಚಕ್ಷತೇ || ೧೨ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಕಿರುವ ತಪ |
 ಚರಿಸುವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಶ್ರದ್ಧೆಯು |
 ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಸ್ವದಲಾಶೆಯು ತೊರೆದು ಕೌಂತೇಯ ||

ಧರೆಯುಲೇ ತೆರದಲ್ಲಿ ತೆರದಾ- |
 ಚರಣ ಮಾಡಲು ಶುದ್ಧಚಿತ್ತದಿ |
 ಪರಿಹಿಸಲು ತಪ ಸಾತ್ವಿಕವು ಕೋವಿದರು ಪೇಳುವರು ||೧೫೧||

ಸತ್ಕಾರವನಾ ನಪೂರ್ಜಾರ್ಥಂ ತಪೋ ದಂಭೇನ ಚೈವ ಯತ್ |
 ಕ್ರಿಯತೇ ತದಿದ ಪೋಕ್ತಂ ರಾಜಸಂ ಚಲನುಧ್ರುವಮ್ || ೧೮ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ತಪದ ಪ್ರಭಾವದಿ |
 ಮೆರೆಸುವನು ದೈವತವನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಭರದಿ ಊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯು ಶಿಖರದಿ ಕೂಡಲಿಚಿ ಪನು ||
 ದೊರೆಯು ಬೇಕೈ ಮೂರು ಲೋಕದೊ- |
 ಳಿರುವ ಮಾನಗಳೆಲ್ಲ ತನಗೆನೆ |
 ಮೆರೆವಭೋಜನಸಭೆಯುಲಕ್ರಸ್ಥಾನನಿಚ್ಛಿ ಪನು || ೧೫೨ ||

ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ತುತಿಯನೆ |
 ಪರಿಪರಿಯುಲಸಗುವರೆ ತಾನೇ |
 ಯಿರುವೆನೊವನು ಪಾತ್ರ ದರ್ಶನಯೋಗ್ಯನೂ ಯಾಚೆನು ||

ಎರಡನೇಯರು ತನ್ನ ಪೂಜಿಯು |
 ವಿರಚಿಸುವುದೇ ವಿಚಿತ ತನಗಾ- |
 ಪರಿಪರಿಯು ಸುಖಭೋಗಗಳೆಗಾನಿಸುವೆ ಬಹುಯೋಗ್ಯ || ೧೫೩ ||
 ವಾರವನಿತೆಯು ತನ್ನ ಮಯಸಂ- |
 ಸ್ಕಾರವನ್ನಡಗಿಸುವ ಪರಿ ಶೃಂ- |
 ಗಾರ ಮಾಡುತ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಷಂಚಿಸುವ ತೆರದಿ ||
 ಧಾರುಣಿಯುಲೀತೆರದಿ ದಂಭಾ- |
 ಜಾರದಿಂ ತಪ ಮಾಡಿ ಮನದ ವಿ- |
 ಕಾರಗಳ ಮೇಲೇರಿಸುವನಾಪರಣವನು ಪಾರ್ಥ || ೧೫೪ ||

ನರನೆ ವಿಸ್ತರ ಸಾಕು ಕೇಳೇ |
 ತೆರದಿ ಧನಮಾನೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
 ಚರಿಸಲಾ ತಪ ರಾಜಸವಲಾ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ !!
 ಪರುಣೀಶೀಟಕ ದನದ ಸ್ವನದೊಳ |
 ಗಿರುವ ಹಾಲನು ಕುಡಿಯೆ ತದನಂ |
 ತರದಿ ಬಾರದು ಹಾಲು ಕರು ಹಾಕಿದರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ

|| ೧೫೫ ||

ಹೊಲದಿ ದನ ಬೆಳೆ ತಿಂದನಂತರ |
 ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಮುಂದೆಯಾಪರಿ |
 ಫಲವನ್ನೋಡಲು ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ರಾಜಸದ ತಪದಿ ||
 ಫಲದಭಾವವು ಬರುವುದೆನುತಲಿ |
 ತಿಳಿದು ಬರಲಾತನಿಗೆ ಮಧ್ಯದಿ |
 ತೊಲಗುವನು ತಪವೆಲ್ಲದದಿ ಸ್ಥಿರತೆ ಬೇರೊಲ್ಲ || ೧೫೬ ||

ಬಂದು ಮೇಘವಕಾಲ ಗಗನದಿ |
 ಚಂದದವಡಂಬರವ ಮಾಳ್ವುದು |
 ಮುಂದೆ ಗುಡುಗಿನ ಡಂಬ ಜಗವನೆ ಬಿದರಿಸುವುದಿಲ್ಲೊ ||
 ಮುಂದೆ ಮಳೆಯನು ಸುರಿಸಿ ಜಗಕಾ |
 ನಂದ ಮಾಡುವ ಪರಿಯು ಕಾಣೆನು |
 ವಂಧ್ಯೆಗಿಹುದೇ ವೃತ್ತಫಲವೀತೆರದಿ ರಜದ ತಪ || ೧೫೭ ||

ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲಾ ಚರಣಕಾದರು |
 ಪರಿಯಲೀ ರಾಜಸ ತಪಸ್ಸದು |
 ವರುಹುವೆನು ಮುಂದಿನ್ನು ತಾಮಸ ತಪದಲಕ್ಷಣವ ||
 ಇರುವುದಿದು ರಾಜಸದ ತೆರದಲಿ |
 ಧರೆಯಲಾಗದು ಕೀರ್ತಿಯೊಪರಿ |
 ದೊರೆಯಲಾಗದು ಸ್ವರ್ಗ ತಾಮಸ ತಪದಿ ಕೌಂತೇಯ || ೧೫೮ ||

**ಮೂಢಗ್ರಾಹೇಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್ಪ್ರೀಡಯಾ ಕ್ರಿಯತೇ ತಪಃ ||
 ಪರಸ್ಯೋತ್ಸಾದನಾರ್ಥಂ ನಾ ತತ್ತಾ ಮಸಮುದಾಹ್ಯತಮ್ || ೧೯ ||**

ಮೂಢರಭಿಮಾನದಲಿ ದೇಹವ |
 ಪೀಡಿಸುವರೈ ವೈರಿಯಿಂದದಿ |
 ಕಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಯನು ದೇಹಸ್ಥಿತವ ನೋಡೈ ||
 ಮೂಢರೈ ನಿಜದೇಹವಿಂಧನ |
 ಮಾಡುವರು ಪಂಚಾಗ್ನಿಸಾಧನ- |
 ವಾಡಲೇನದ ತಮಗು ಪರರಿಗು ಪೀಡೆ ಕೊಡುವರಲಾ

|| ೧೫೯ ||

ತಾಳುತಿಹರಗ್ನಿಷ್ಟಿಗೆಯ ತಲಿ |
 ಮೇಲೆ ಗುಗ್ಗುಳ ಸುರಿವರದರಲಿ |
 ನಾಲ್ಕು ಬದಿಯಲಿ ಬೆಂಕಿಯಿಂದಲಿ ಜ್ವಾಲೆ ಯೇರಿವರು ||
 ಜ್ವಾಲೆ ಯೊಪರಿ ಯೇರಲದರಲಿ |
 ಹೇಳಲೇನದ ನಡುವೆ ಕೂತು ಮಿ |
 ಶಾಲ ತಪವಾಚರಿವರೈ ಘನಘೋರ ದಿಸಿಲಿನಲಿ || ೧೬೦ ||

ಶಿಲೆಯ ಮೇಲಾಸನವ ಹಾಕುತ |
 ಕುಳಿತು ತಪವಾಚರಿವರಲ್ಲದಿ |
 ಜಲಧಿಸದಿತಿರದಲಿ ಕೇಳಾ ತೆರದಿ ಮಾಡುವರು |
 ಇಳೆಯಲಾ ಬೇವಿಸಿಹ ದೇಹದಿ |
 ಕೊಳುವರೈ ಮಾಂಸವ ಸರಕ್ತವ |
 ತಿಳಿಯಲಸ್ಸರ ಪೀಡಿಸಲಿ ಕೋಪುಗವೆ ತಪವಿದಲಾ || ೧೬೧ ||

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿನ ತುಂಡು ದೊಡ್ಡದು |
 ಭರದಿ ಜಡತನದಿಂದ ಭೂಮಿಯು |
 ಲುರುಳಿ ಬೀಳಲು ಚೂರುಚೂರಾಗುವುದು ತಾನಾಗಿ ||
 ಮರಳಿಯಿದರೆಡೆಯೊಳಗೆ ಬರುತಿಹ |
 ಸರುವವನು ಚೂರಾಗಿ ಮಾಳ್ವುದು |
 ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸತಪಃಪರಿಣಾಮ ಕೌಂತೇಯ || ೧೬೨ ||

ನರನೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಬಂದೀ |
 ಕರಿಸಿ ಬರಿದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ವರು |
 ತಿರವ ಮಾಡುತ ಕೆಳಗೆ ಕಾಲಿಂ ಮರದಿ ತೂಗುವರು ||
 ಮರಳಿ ಬಾಯಿಂ ಧೂಮಪಾನವ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾಡುವರು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕೊರಳನಕ ನೀರಲ್ಲಿ ನಿಲುವರು ಶೀತಕಾಲದಲಿ || ೧೬೩ ||

ಗಣ್ಯವಲ್ಲದ ದೇಹಯಾತನೆ |
 ಯನ್ನು ತಾನನುಭವಿಸನಲ್ಲದೆ |
 ಯಿಷ್ಟ ಸುಖಾತ್ಮಕರಿಗೆ ದುಃಖದೊಳದ್ದಿ ಬಿಡುತಿಹರು ||
 ವರ್ಣಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ವಿಸ್ತರ |
 ವನ್ನು ಮಾಡೆನು ಬಾಯಶಬ್ದದಿ |
 ಯೆನ್ನುವರು ತಾಮಸವಿದನ್ನು ತ ತಪವ ಕೋವಿದರು || ೧೬೪ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪಯಿಲಿಲ್ಲವ ।
ಪರಿಪಯ ತಪಗಳನು ಪೇಳಿದೆ ।
ನಿರುವುವಾಪರಿ ದಾನಲಕ್ಷಣ ಮೂರು ಕೌಂತ್ಯೇಯು ॥

ಭರದಿ ಬಂತು ಪ್ರಸಂಗವೆಂತಿಲೆ ।
ಪಯಿಲರುಹುವೆ ನಿನಗೆ ಗುಣದನು ।
ಸರಣಿಯು ದಾನವಿದು ಸತ್ತ್ವ ರಜಸ್ತಮೋಮಯವು ॥ ೧೬೫ ॥

ನರನೆ ನಾ ವಿಸ್ತಾರದಿಂ ನಿನ್ನ- ।
ಗರುಹುವೆನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಪ್ರಕಾರದೊ- ।
ಳಿರುವ ದಾನವ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೌಂತ್ಯೇಯು ॥

ದಾತವ್ಯಮಿತಿ ಯಃ ದ್ಧಾನಂ ದೀಯತೇಽನುಪಕಾರಿಣೀ ।
ದೇಶೇ ಕಾಲೇ ಚ ಪಾತ್ರೇ ಚ ತದ್ಧಾನಂ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಂ ಸ್ಕೃತಮ್ ॥ ೨೦ ॥

ನರನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ದೊರಕಿಸಿದ ವಿತ್ತವನು ತಾನಾ- ।
ದರದೊಳಾತಿಥ್ಯದಲಿಯರ್ಪಣ ಮಾಳ್ಪದಸ್ಯರಿಗೆ ॥
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಜೀಜವಾಪರಿ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ಕ್ಷೇತ್ರ ವಾಘಿಯು ।
ಯಿರಲು ಮನದೊಳಗಿಚ್ಛೆ ದಾನಕೆ ಯೋಗ್ಯತರವಾಗಿ

ಮರಳಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ತರಣಿಚಂದ್ರಗ್ರಹಣಕಾಲವು ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕೈ ಯೆರಡನೆಯದು ಯೋಗ್ಯತರಕಾಲ ॥
ತಿಗಿ ದಾನಗ್ರಹಣ ಮಾಳ್ವರೆ ।
ದೊರೆಯು ಬೇಕಾ ಪರ್ವಕಾಲದಿ ।
ನಿರುಪಮದ ಸತ್ವಾತ್ರ ವಿಪ್ರನು ವಿತ್ತ ಪುಷ್ಯಕವು ॥ ೧೬೦ ॥

॥ ೧೬೬ ॥

ಪುರುಷ ದೇಶವು ಕಾಲ ಮೇಣಾ- ।
ತೆರದೊಳುತ್ತಮ ದೊರೆಯು ಬೇಕೈ ।
ದೊರೆಯಲುತ್ತಮ ರತ್ನ ಕುಂದೂ ಚಿನ್ನದಿರಬೇಕು ॥
ದೊರೆಯಲೀಪರಿ ರತ್ನದೊಡವೆಯು ।
ಧರಿಸಲವಯವಗಳ ಜರೂರಿಯು ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ವಾರ್ಧ ನೋಡೈ ಜೋಡಿ ಸಮ ಬೇಕು

ಪಾತ್ರನಿಹ ವಿಪ್ರನನು ನೋಡಲು ।
ಮೂರ್ತಿರೂಪದಿ ಶುಚಿಯು ಬಂದುದೊ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ವರ್ತನದ ಸುಸ್ಥಾನವಾಗಿಹುದೊ ॥
ಮತ್ತೆ ವೇದದ ವಸತಿಸ್ಥಾನವೆ- ।
ನುತ್ತ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನು ಪಡೆದಿರು- ।
ವೃತ್ತಮೋತ್ತಮ ಬಾಹ್ಯಣನೆ ಸತ್ವಾತ್ರ ದಾನಕ್ಕೆ ॥ ೧೬೧ ॥

॥ ೧೬೭ ॥

ಉತ್ತಮವು ಹಬ್ಬವು ದಿವಾಳಿಯು ।
ಆಪ್ತವರ್ಗದ ಯೋಗ ಸುಖವಂ- ।
ಪತ್ತಿ ಯಾಪರಿ ಯೋಗ ಪುಣ್ಯಾರ್ಪಿತದ ಫಲವಿದಲಾ ॥
ಮತ್ತೆ ದಾನದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ ।
ಸತ್ತ್ವಗುಣದ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುತ ।
ಪಾತ್ರನಿಹ ಸದ್ವಿಪ್ರ ದೇಶವು ಕಾಲದ್ರವ್ಯವದು ॥ ೧೬೮ ॥

ವಿತ್ತದೊಳಗಿಹ ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ।
ಸತ್ತೆಯನು ತೊರೆದವಗೆ ತನ್ನಯು ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ದಾನವನು ಕೊಡಬೇಕು ಹರ್ಷದಲಿ ।
ಪತ್ನಿ ನಿಜಪತಿಯೊಡನೆ ಹರ್ಷದಿ ।
ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಭೋಜ ತೆರದಲಿ ।
ವಿತ್ತವಾನವು ಹೋಗ ಬೇಕೈ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ ॥ ೧೬೨ ॥

ನರನೆ ಕೇಳನುಕೂಲವೀಪರಿ ।
ಯಿರಲು ಬೇಕೈ ಸರ್ವ ಸಂಗತಿ- ।
ಯಿರಲು ಬೇಕಾದಾನಕೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಿಪುರ ॥
ದೊರೆಯುದಿರಲೀ ಯುಭಯ ದೇಶಗ- ।
ಳಿರಲು ಬೇಕೈ ತನ್ನಮಾನದ ।
ಪರಮಪಾವನ ಪುಣ್ಯದೇಶವು ದಾನ ಮಾಡಲಿಕೆ ॥ ೧೬೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದಲಿ ।
ಪರನು ತನ್ನಯ ವಿತ್ತನಿಧಿಯು- ।
ನ್ನೆರಡನೇಯವನೊಡನಿಡಲು ವಿಶ್ವಾಸ ಮುರಿಯದಲಿ ।
ಪರಧನವ ನಿಜಮಾಲಕನ ವತ- ।
ಕಿರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿ ಭರವಸವು ಮುಂ- ।
ದಿರಿಸುವಂದದಿ ನೋಡು ದಾನವ ಮಾಡುವುದು ಯೋಗ್ಯ ॥೧೬೩॥

ಪೊಡವಿಯೊಡೆಯಗೆ ವೀಳೆಯವ ತಾಂ |
 ಹದನಗಾರನ ಹಾಗೆ ಭೂಮಿಯು |
 ನೊಡಿವೆವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಾನವ ಮಾಡುತ್ತಿರ ಬೀಳು ||
 ಹಿಡಿಯುಪಲೆ ಸಲದಿಚ್ಛೆ ದಾನದಿ |
 ಕೊಡಲು ಬೀಕಾದಾಗ ಸಂತತ |
 ಒಡೆಯಲಾಗದು ತಾನು ಅಭವನವನ ಕೈಯಿಂದ ||೧೨೪||

ನರನೆ ಕೇಳಾಕಾಶದಲಿ ಒಹು |
 ಪರಿಯಲಾಲಾಪವನು ಮಾಡಲು |
 ದೊರೆವುದೇ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯು ಕನ್ನಡಿಬೆನ್ನ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಒರುವುದೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೀಪರಿ |
 ಕೆರೆಯ ನೀರಲಿ ಚಂಡನೆಸದರೆ |
 ಬರುವುದೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಯದು ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಾಂತಿಯು
 || ೧೨೫ ||

ಧಾರಣೆಯಿಲಿ ಕೃತವ್ಯನಿಗುಪು |
 ಕಾರ ಮಾಡಲು ಮನದೊಳವನು ನಿ |
 ಚಾರ ಮಾಳ್ವನೆ ಗೂಳಿಹೋರಿಗೆ ತಿನಿಸುವಂತೆಯಲಾ ||

ಧಾರಣೆಯಿಲಿ ತೆರಡಿ ದಾನವು |
 ಕಾರವಿರ ಬೀಳ್ಕೈ ಧನಂಜಯ |
 ಕೋರಬಾರದು ದಾನದಿಂದಪಕಾರ ಮಾನವನು || ೧೨೬ ||
 ಮರಳಿ ದಾನವ ಮಾಳ್ವನೆಂದೀ |
 ಪರಿಯಲಭಿಮಾನವನು ಮನದಲಿ |
 ತೋರಿಯ ಬೀಳ್ಕೈ ನೀರವಾರ್ಧನೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು ||
 ಧರೆಯಿಲಿ ಪರಿ ದಾನ ಮಾಡಲು |
 ಕರೆವರದ ಸಾತ್ವಿಕವೆನುತ್ತಲಿ |
 ಪರಿಕಸಲು ನಿಜತತ್ವ ಸಾತ್ವಿಕ ದಾನವೀ ಪರಿಯು || ೧೨೭ ||
 ದಾನಯೋಗ್ಯವು ದೇಶಕಾಲವು |
 ದಾನಯೋಗ್ಯನು ವಿಪ್ರ ಸಾತ್ವಿಕ |
 ದಾನ ಮಾಡುವ ದ್ರವ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶುದ್ಧವದು ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಿಲ್ಲೀ ತೆರದಿ ಯೋಗ್ಯ ನಿ |
 ಧಾನದಿಂ ದಾನವನು ಮಾಡಲು |
 ಮಾನಿಸುವರೈ ಸಾತ್ವಿಕೋತ್ತಮ ದಾನವಿದ ಬುಧರು ||೧೨೮||

ಯತ್ತು ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರಾರ್ಥಂ ಫಲಮುದ್ಧಿಶ್ಯ ವಾ ಪುನಃ |
 ದೀಯತೇ ಚ ಪರಿಕ್ಷಿಪ್ಸಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹೃತಮ್ || ೨೧ ||

ನರನೆ ಮನದಲಿ ಹಾಲಿನಿಚ್ಛೆಯ |
 ಧರಿಸುತಾಕಳಿಗುತ್ತಮದ ಪರಿ |
 ಪರಿಯ ತಿಂಡಿಯು ತಿನಿಸುತ್ತಿರುವರು ನೋಡು ಕಾಂತಿಯು ||
 ನರನು ತಳಮನೆ ಮಾಡಿ ಧಾನ್ಯವ |
 ಭರದಿ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯ |
 ಧರಿಸಿ ಹೊಂದಲಿ ಧಾನ್ಯಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವನು ಪಾರ್ಥ
 || ೧೨೯ ||

ಉಡಿಗೆಯುಪಚಾರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ನಿಡುತ ನೆಂಟರ ಲಗ್ನಕಾರ್ಯದೊ |
 ಕೊಡನೆ ಯಾಮಂತ್ರಣವನೀವರು ಧೂರ್ತ ಮಾನವರು ||
 ಕೊಡುವರಲ್ಲವೆ ವಾಣದಾನವ |
 ನೊಡನೆ ವ್ರತ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪಡೆದು ಲಂಚವ ಕೆಲವ ಮಾಳ್ವರು ರಾಜಸಭೆಯವರು||೧೩೦||

ಪಡೆಯದಲೆ ಹಣ ರೋಗಿಗೊಪ್ಪ |
 ಕೊಡರಲಾ ಜಗದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪೊಪ್ಪಿಯಿಲ್ಲನರಿಗೆ ರಕ್ಷಣವಾಗಿ ದಾನದಲಿ ||

ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳು ತನ್ನ ಲೌಕಿಕ |
 ಬಿಡದೆ ಶುತಿಸಲು ಬೀಳು ಯೆಂಬಿದ |
 ಹಿಡಿದು ಒಯುಕೆಯ ದಾನ ಮಾಳ್ವರು ಫಲದೊಳಿಚ್ಛೆಯಲಿ
 || ೧೩೧ ||
 ನರನೆ ವಿಪ್ರನು ಯೋಗ್ಯ ಸಾತ್ವಿಕ |
 ದೊರೆಯಲಾ ಯೋಗ್ಯತೆಯನೆಣಿಸದಿ |
 ಬರುವುದೇ ಯುಪಕಾರವೀತಗೆ ದಾನ ಕೊಟ್ಟರಲು ||
 ಮರಳಿ ದಾನವ ಕೊಡಲು ಜಗದಲಿ |
 ಬರುವುದೇನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಯೆಂಬೀ |
 ತೆರದಿ ಹಿಡಿದು ವಿಚಾರ ದಾನವ ಮಾಡುವರು ನಿಜದಿ || ೧೩೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತೆರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ |
 ನಿರಲು ಕವಡಿಯುಸಿಟ್ಟು ಕೈಯಲಿ |
 ಧರಿಸುವನು ಸಂಕಲ್ಪ ವಂಶದ ಪಾವಣಾಲನದ ||
 ಮರಳಿ ಯಮರಾವತಿಯು ಬಯಸುತ |
 ನರನು ಮಾಳ್ವನು ದಾನವಂತೆನೆ |
 ಧರೆಯೊಳೊಂದೂಟಕ್ಕೆ ಸಾಲದು ಕೊಟ್ಟ ಸಾಮಗ್ರಿ ||೧೩೩||

ಕೊಟ್ಟರೇನದು ಸ್ವಪ್ನಾದರು ।
ಕಷ್ಟ ಪಡುತಲಿ ಮನದಿ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಭ್ರಷ್ಟತನದಿಂ ಮಣಮಣಿಸುವನು ಸರ್ವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ॥

ನರನೆ ನಾನಿನ್ನೆಷ್ಟನಿದ ವಿ ।
ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರೀ ದಾನವನು ರಾಜಸವೆಂದು ಕೋವಿದರು ॥ ೧೮೫ ॥

ಎಷ್ಟ ಪರ್ಣಿಸಲಿವನ ಕ್ಷುಧ್ರತೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯು ಸರ್ವಜೋರರು ।
ಭ್ರಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಸುಲಿದೇವೀ ತೆರಡಿ ಶೋಕಿಸನು ॥ ೧೮೪ ॥

ಅದೇತಕಾಲೇ ಯದ್ವಾನಮಪಾತ್ರೇಭ್ಯಶ್ಚ ದೀಯತೇ ।
ಅಸತ್ಯತಮವಜ್ಞಾತಂ ತತ್ತಾನುಸಮುದಾಹೃತವರ್ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ಮೈಚ್ಛರ ವಸ್ತಿ ಯಿರುವಲಿ ।
ಮರಳಿ ಯುಪನಿತ್ರಸ್ಥಳದಲಾ ।
ಪರಿ ಚವಾಲೆಯುಲಡನಿಯಲಿ ತಂದಿನಲಿ ಕೌಂತೀಯು ॥
ಮರಳಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾತ್ರಿಕಾಲದಿ ।
ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ಚೋರವೃತ್ತಿಯೋ-
ಳೆರದೆ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರ್ಥವ ದಂಭಕೋಸುಗವೆ ॥೧೮೬॥

ಮಾಡುವರೆ ದಾನವನುದಾರರು ।
ಕೂಡುವ ಸತ್ಪಾತ್ರರಾನೆ ।
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಮಾಶೆಗಾರನು ವೇಶ್ಯೆ ಭಾಟಕನು ॥
ನೋಡು ಯಾ ಚೇಟಕ ಜುಗಾರಿಯು ।
ಕೂಡಿಸುತಲೀ ಪರಿಯು ಜನರನು ।
ಮಾಡುವರು ಸರಸದಲಿ ಚೇಷ್ಟೆನಿನೋದದಾಟಗಳ
॥ ೧೮೭ ॥

ನೃತ್ಯಗಾಯನ ಮಾಡಿ ಭಾಟರು ।
ನಿಕ್ಕು ಸುತಿಸರ ಕವಿತೆ ಮಾಡಲು ।
ಚಿತ್ತದಲಿ ತಚ್ಛ್ರವಣದಿಂದಲಿ ತುಷ್ಟಿ ಪಡೆಯುವರು ॥
ಪುತ್ತಿ ವೃಷ್ಟಸುಗಂಧಯುತವಕು ।
ಅತ್ತರ ಸುಸೂಸಗಳ ಕೊಳ್ಳುತು ।
ಮತ್ತರಹರೈ ಭೂತವೇತಾಳಗಳ ಪರಿಯಾಗಿ ॥ ೧೮೮ ॥

ಪರರ ಸುಲಿಯುತ ತಂದ ದ್ರವ್ಯವು-
ನಿರದೆ ಚಂಡಾಲರಿಗೆ ಕೊಡುವರು ।
ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಹೊಲೆಯರಿಗೆ ಮಾಡಿರಿಗೆ ಯೋಣಿಸುವರು ॥
ಅರಿಯಲೀ ಪರಿ ದಾನ ತಾಮಸು-
ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಬರುವುದದರಲಿ ದೈವವತದಿ ಪ್ರಕಾರವಿಸ್ತೊಂದು ॥ ೧೮೯ ॥

ನರನೆ ಜ್ಞಮರವು ಮರವ ಕೋರಿಯುತ ।
ಹೋರಬರದರಲಿ ರಾಮನಾಮವು ।
ಬರುತ ವುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಸರ್ವಣಿಯು ಜೋರಿದರಲು ॥
ನರನೆ ಕೇಳಿದು ತಾಳಕಾಕದ ।
ಪರಿಯಲಾ ಬಂದತಿಥಿಗೀತನು ।
ಕರದಿ ದಾನವ ಮಾಡುವಿಚ್ಛೆಯು ಬಂದದೇನಾಯ್ತು ॥ ೧೯೦ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಬಂದಿತು ।
ಪರಮ ಪುರಷನ ಶುಚ್ಛಿಸುತ ಕಾ-
ಲೆಗರದಲಿ ಮೇಣುರ್ಘಪಾದವ್ಯಾದಿಗಳನೀಡಬಲೆ ॥
ಭರದಿ ಕೋಡದಾಸನವ ಮುತ್ತಾ-
ನರಗೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯುನೀವನೆ ।
ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸರು ಮಾಪ್ಪರವಜ್ಞಿಯತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೯೧ ॥

ಸಾಲಗಾರನು ಬಂದು ಹಣವನು ।
ಕೇಳಿದರೆ ಹಣ ಕೊಡುವ ತೆರ ಓ-
ಯಾಳಿಸುತ ಶುಚ್ಛಿಸುತ ದ್ರವ್ಯವ ಕೊಡುವರಾತನಿಗೆ ॥
ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟುಹ ದ್ರವ್ಯದಷ್ಟೇ ।
ಮೌಲ್ಯವಿಹುದವಗೆನುತ ವೇಳ್ವರು ।
ಹೇಳುನೆಯು ಮಾಡುವರು ಕೇಳೇತೆರದಲತಿಥಿಗಳ ॥ ೧೯೨ ॥

ಪರಿಪರಿಯುತೇ ತೆರದ ಲಕ್ಷಣ-
ವಿರುವದೈ ದಾನಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ ।
ಕರೆವರದ ಕಾರಣದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಾಜನಗಳೆನುತ ॥
ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸವೆಂಬ ದಾನದ ।
ಪರಿ ಯಿರುವದೇನಿಸುತ ಬಹು ವಿ-
ಸ್ತರದಿ ಸ್ವಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಪೇಳ್ವನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥ ೧೯೩ ॥

ಸರನೆ ಕೇಳಿತೆರದಿ ನಾನಿನ- |
 ಗರುಹಿದನು ಮೂರ್ವಿಧದ ದಾನವ- |
 ನಿರುವುದದರಲಿ ಸಾತ್ವಿಕವು ಸಂಸಾರಭೇದಕವು ||
 ಪರಿಯದಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ- |
 ಯೆರಡು ತಾಮಸರಾಜಸಂಗಳ- |
 ಸರುಹಿದನು ನಾನೇಕೆ ಕಾಲವ್ಯಯವ ಮಾಡಿದನು ||೧೯೪||

ಸರನೆ ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯ ಮೇಲಿರು- |
 ತಿರುವ ಭೂತಪಿಶಾಚಲಕ್ಷಣ- |
 ವರಿಯದಲೆ ಮಾಳ್ವದು ನಿವಾರಣವೆಂತು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಸಧನೆ ಕೇವಾ ತೆರದಿ ಬಿಂಕಿಯೊ- |
 ಳಿರುವ ಹೋಗೆಯನು ಸಹನ ಮಾಡದೆ |
 ಬರುವುದೇನೈ ಬಿಂಕಿಯುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ ||೧೯೫||

ಸರನೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಶುದ್ಧರೂಪಕೆ |
 ಬರುವುವಡ್ಡ ರಜಸ್ತಮಂಗಳು |
 ಹರಿಯು ಬೇಕೇ ಪಡದೆಗಳನಿರಡನ್ನೆ ಪ್ರಥಮದಲಿ ||
 ಸರನು ಭೇದಿಸಲಿದನು ಯತ್ನಿಸೆ |
 ಕರೆವೆಂತೆತದನ್ನಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ |
 ಯರುಹಿದನು ಶ್ರದ್ಧಾದಿ ದಾನಾಂತದ ಪ್ರಕಾರಗಳ ||೧೯೬||

ಉರುವುವಿವಾ ಮೂರ್ಗುಣದಿ ಯುಕ್ತಗ- |
 ಳೆರಡು ರಾಜಸ ತಾಮಸಂಗಳ- |
 ನರುಹುವರೆ ಕಾರಣವು ಕೇಳೈ ಯರುಹದಿವುಗಳನು ||
 ಆರಿಯಲಾಗದು ಗುಣವು ಸಾತ್ವಿಕ |
 ಸರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು |
 ಯೆರಡು ಪರಿ ಯೋಗುಣದ ಮಧ್ಯದಲಿಹುದು ಮೂರನೆದು || ೧೯೭ ||

ಎರಡು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ಮಧ್ಯದ- |
 ಲಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಸಂಧಿಕಾಲವು |
 ಹರಿಯ ರಜತಮವೆರಡು ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವು ಮಾಡುವುದು ||
 ಸರನೆ ಕೇಳೇ ರಜತಮಂಗಳ |
 ಹರಿಯುತೋಸುಗ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು |
 ಹರಿಯಲಿವು ಸಾತ್ವಿಕವು ಬರುವುದು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ || ೧೯೮ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಾತ್ವಿಕವ ನೀ- |
 ಘಳಿಸು ಯತ್ನವ ಮಾಡಿ ನಂತರ- |
 ವಳಿಯ ರಜತಮ ವುದಯವಷ್ಟುದು ಸಾತ್ವಿಕವ ವಾರ್ಧ ||

ಘಳಿಸು ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣವ ಭರದಲಿ |
 ಘಳಿಸು ಮತ್ತದರಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಯು |
 ನಿಳಿಯಲೀ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣದಿ ನೀ ಕರ್ಮವಾಚರಿಸು || ೧೯೯ ||

ಸತ್ತ್ವಗುಣಸಂಯೋಗದಿಂದಲಿ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
 ವಸ್ತುಗಳ ತೋರಿಸಲು ಧಾತ್ರಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಬರಲು ||
 ಕತ್ತಲೆಯಲಡಗಿರುವ ವಸ್ತು ಸ- |
 ಮಸ್ತವಡಗುವುದೆಂತು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಸತ್ತ್ವಗುಣ ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕೊಡದಿಹ ವಸ್ತುವೇನುಂಟು || ೨೦೦ ||

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣಕ್ಕೆನೆ |
 ಶಕ್ತಿ ಯಿರುವುದವಾರ ಸಹಜವು |
 ಮುಕ್ತಿಯನು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಮಾಡುವ ವಸ್ತು ಬೇರಿಹುದೆ ||
 ಸತ್ತ್ವ ಗುಣಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿಯು |
 ಪ್ರಧ್ವಿಪತಿಮುದ್ರೆಯಲಿ ಚಿನ್ನಕೆ ಬರುವುದೈ ಶುದ್ಧಿ || ೨೦೧ ||

ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧವಿದಾರೇನೈ |
 ಮುನ್ನ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಯಿಲ್ಲದೆ |
 ಮಾನ್ಯವಪ್ಪದೆ ಜಗದಿ ರಾಜನ ಮುದ್ರೆ ಮುಖ್ಯವಲಾ ||
 ಸನ್ನಾತನ ಕೇಳು ಜಲವದು |
 ಚೆನ್ನಗಿರುವುದು ಸ್ವಚ್ಛ ಶೀತಲ- |
 ವಿಸ್ತು ಸುಖದಾಯಕವು ಮೇಣು ಸುಗಂಧಿ ಯಿರಲೇನು || ೨೦೨ ||

ತಿರ್ಥದಲಿ ಸೇರದಲೆ ಯದಕೆ ಪ- |
 ವಿತ್ತತೆಯು ಸೇರುವುದೆ ವಾರ್ಧನೆ |
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ಗಂಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ||
 ವ್ಯರ್ಥ ನೀರೋಣಿಯಲಿ ಹರಿದಪ- |
 ವಿತ್ತಸಾದರದೇನು ಗಂಗೆ ಪ- |
 ವಿತ್ತವನು ಮಾಡುವುದು ಸಾಗರಕೋಯ್ದು ಕೂಡಿವುದು || ೨೦೩ ||

ಸರನೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ- |
 ಚರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಭೇಟಿಗೆತರೆ |
 ಬರುವುದೇನೈ ವಿಘ್ನ ಮಧ್ಯದಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಹರಿಯು ನುಡಿದೀ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳುತ |
 ನರನಿಗಾಯ್ತುತ್ಕಂಠೆ ಮನದಲಿ |
 ಮರಳ ಪೇಳನು ಪ್ರೇಮವೂರ್ವಕ ವಿದ್ಯನಾಭನಿಗೆ || ೨೦೪ ||

ಹರಿಯೆ ಕರುಣಾನಿಧಿಯೆ ನೀನೆನು ।
ಗರುಹು ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣಕೆ ಯಾವುದು ।
ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಮೋಕ್ಷರತ್ನವ ಹೇಳ್ವುದನಗದನು ॥

ಹರಿಯು ಕೇಳುತ್ತ ವೇದವುತ್ತರ ।
ನರನೆ ಕೇಳುವ ವಸ್ತುಲಕ್ಷಣ- ।
ವರುಹುವೆನು ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೈ ವಾರ್ಧ ನೀನೆಂದ । ೨೦೫ ॥

ಓಂ. ತತ್ಪದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಸ್ತ್ರಿವಿಧಃ ಸ್ಮೃತಃ ।

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಸ್ತೇನ ವೇದಾಶ್ಚ ಯಜ್ಞಾಶ್ಚ ನಿಹಿತಾಃ ಪುರಾ ॥ ೨೬ ॥

ನರನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವದನಾದಿಯು ।
ಯಿರುವುದದು ವಿಶ್ವಾದಿ ಓಡಿದೀ ।
ವರೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಳವು ಸರ್ವಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಿಯಾ ॥
ಇರುವುದದಕ್ಕೆ ನಾಮವೇಕವು ।
ಮೆರೆವುದದು ಮೂರುಪ್ರಕಾರವು ।
ನಿರುತವಿಹುದೈ ನಾಮಜಾತಿಗಳಲ್ಲದೀ ಬ್ರಹ್ಮ ॥ ೨೦೬ ॥

ಮೆರೆವನ್ನೈ ವೇದಗಳು ಪರ್ವತ- ।
ಪರಿಯಲಾ ಗಿರಿಶಿಖರದಲ್ಲಿಯೆ ।
ಪುರಗಳುಪನಿಷತಗಳು ಬ್ರಹ್ಮವು ವಾಸಿಸುವುದಲ್ಲ ॥ ೨೧೦ ॥

ಇಳೆಯಲಿವ್ವಾನಿಗಳು ಕತ್ತಲೆ- ।
ಯೊಳಗೆ ತಿಳಿವಂದದಲಿ ತೃಪ್ತಿತತಿ- ।
ಗಳು ಕಣಾ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ವರ್ಣನೆ ವಗಡಿಯದು ವಾರ್ಧ ॥
ಎಳೆ ಮಗುವು ಇನ್ನಕ್ಕೆ ಬರಲದ- ।
ಕಿಳಿಯೊಳಗೆ ಹೆಸರೇನಿರುವುದೇ ।
ಬಳಿಕ ತಾಂತ್ಯಂದೆಗಳು ಹೆಸರನು ಕೊಟ್ಟು ಕಲೆವರಲಾ
॥ ೨೦೭ ॥

ಅರುಹಲೆಂತೀ ನಿರ್ದರವ ನಾ ।
ಸರಸಿಬಾಸನ ಸೃಷ್ಟಿ ರಚಿಸಲು ।
ದೊರಕಿಸಿದನೀ ಮಂತ್ರಬಲದಲಿ ಶಕ್ತಿಯನು ವಾರ್ಧ ॥
ನರನೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಪರಿ- ।
ಯರಿಯದಲೆ ಹುಟ್ಟಾದನಲ್ಲವೆ ।
ಯರಿಯನೆನ್ನನು ಬ್ರಹ್ಮನನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಜನಕನನು ॥ ೨೧೧ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಪರಿ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ।
ಬರುವುದದಕ್ಕೆ ಹೆಸರು ಲೋಕದಿ ।
ಕರೆಯಲಾ ಹೆಸರಿನಲಿ ಓ ಯೆಂದೆನ್ನುವುದು ವಾರ್ಧ ॥
ನರನು ಸಂಸಾರದಲಿ ಕಷ್ಟದಿ ।
ನರಳಿ ವೇದಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸೆ ।
ಕರೆದ ತೆರದಲ್ಲೋ ಯೆನುತಳುತ್ತರವನೀವುದಲಾ ॥ ೨೦೮ ॥

ಮರಳಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವಿರಚಿಸನಲಾ ।
ಪರಿಯಲೀ ವಿಕಟಪ್ರಸಂಗದಿ ।
ಭರದಿ ಶಕ್ತಿಯು ಒಂಶು ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರದಿಂದವಗೆ ॥
ಅರಿಯುತ್ತೀ ಮಂತ್ರಾರ್ಥ ಮನದಲಿ ।
ಮರಳಿ ಮೂರಕ್ಷರದಿ ಜವನನು ।
ಸರಸಿಬಾಸನ ಮಾಡಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚಿಸಿ ತೋಡಗಿದನು ॥ ೨೧೨ ॥

ನರನೆ ಶಬ್ದಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮವು ।
ಹರಿಯು ಬೇಕೀ ದೋಷವೆನುತಲಿ ।
ಮರಳಿ ಧರಿಸುತ್ತಲೈ ಕೈರೂಪವ ದರ್ಶನವು ಜಗಕೆ ॥
ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂಬೀ ವಿಚಾರದಿ ।
ಕರುಣದಿಂದಾ ವೇದತತಿಗಳು ।
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಂತ್ರವನೊಂದ ಓಡಿದಿಹುವು
॥ ೨೦೯ ॥

ಮಹಿ ಮೊದಲನಿ ಜ್ಞಾತ್ಕೂರನವ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನೈ ವೇದದಾಜ್ಞೆಯು ।
ಶಿಷ್ಯತನದಿಂ ಪಾಲಿಸಲಿಕಾಣ್ಣಾ ಪಿಸಿದನವರ ॥
ಹೊಟ್ಟಿನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಯುಗ್ಲಾದಿ ।
ಕಟ್ಟಲೆಯ ಹಾಕಿದನು ವಾರ್ಧನೆ ।
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನಾ ಬಳಿಕವವ ಬಹುನಿಧವ ಶೋಕಗಳ ॥ ೨೧೩ ॥

ಕರೆಯಲೀ ಮಂತ್ರದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವ ।
ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಹಜದ- ।
ಲಿರುವುದಾದರು ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಪ್ರಭಾವವೇನೆಂಬೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯ ಜೀವಿಗಳ ತದನಂ- ।
ತರದಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಗಣನೆ ಯೊಡೆದಿ ।
ಮೆರೆವ ತ್ರಿಭುವನದಗ್ರಹಾರವ ಕೊಟ್ಟಿ ನವರೆಗೆ ॥
ನರನೆ ನೋಡೀ ಮಂತ್ರಯೋಗದಿ ।
ಸರಸಿಬಾಸನ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದನು ।
ನರನೆ ಧಾನಸುಹುವೆನು ನಿನಗಾ ಮಂತ್ರಲಕ್ಷಣವ ॥ ೨೧೪ ॥

ಇರುವುದಾಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮಾ |
 ಕ್ಷರವು ಕೇಳೋಂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಕ್ಷರ |
 ವಿರುವುದರಡನೆ ತತ್ ಕಣಾ ಮೂರನೆದು ಸತ್ ಕೇಳು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಲೋಂತಸ್ತತೆಂದೀ |
 ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮಂತ್ರವು |
 ಮೆರೆವುದಿಹು ಸನ್ಮಂತ್ರ ಮೂರು ಸ್ವರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ

|| ೨೧೫ ||

ನರನೆ ನೋಡುಪನಿಷದವನಿರುಹ |
 ಕಿರುವುದೀ ಸುಂದರ ಸುಪ್ತವ್ಯವು |
 ಭರದಲಿದರ ಸುವಾಸ ಗ್ರಹಿಸೈ ಪಾರ್ಥ ಹರ್ಷದಲಿ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಿದರೈಕೈವಾಗಲು |
 ದೊರೆಯುವುದು ಸಾತ್ವಿಕವು ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವದರಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಬರುವಳು ದಾಸಿಯೋಪಾದಿ |೨೧೬||

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೈವಯೋಗದಿ |
 ದೊರೆಯಲಾ ಕರ್ಪುರದ ಭೂಷಣ |
 ವರವು ಬೇಕದನೆಂತು ಸಂಸಾರದಲಿ ಯೋಜಿಸುದು ||
 ಇರುವುದೊಂದೇ ವಿಷ್ಣು ನೋಡಲು |
 ಪರಿಯಲೀ ಸತ್ಯರ್ಮಯೋಗದಿ |
 ಬರಲು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರವದು ಬಳಕೆ |೨೧೭||

ಅರಿಯು ಬೇಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದು |
 ಚರಿಪ ಮರ್ಮವ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ |
 ಯರಿಯದಿರಲುಪಮದರ್ವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಪು ||
 ಒರಲು ಸಜ್ಜನವೈಂದ ನಿಜಮಂ- |
 ದಿರಕೆ ಸಂಮಾನವನು ಮಾಡದಿ |
 ಯಿರಲು ಕೇಳುಪಮದರ್ವಂ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕ್ಷಯವಹುದು |೨೧೮|

ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗವದರಿಂ |
 ಬಂದೆ ನಿಷ್ಠಲವಹುದು ಸರ್ವವು |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗವೇಳುವೆ ಮಂತ್ರವಿನಿಯೋಗ || ೨೨೨ ||

ತಸ್ಯಾದೋಮಿತ್ಯು ದಾಹ್ಯತ್ಯ ಯಜ್ಞದಾನತಪಸ್ಕ್ರಿಯಾಃ |
 ಪ್ರವರ್ತಂತೇ ವಿಧಾನೋಕ್ತಾಃ ಸತತಂ ಬ್ರಹ್ಮವಾದಿನಾಮ್ || ೨೪ ||

ನರನೆ ಓಂ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಮಂತ್ರದೊ |
 ಕಿರುವು ಶೂರಕ್ಷರಗಳನು ತಾಂ |
 ಮರೆಯದಲಿ ಕರ್ಮಾದಿ ವಾಧಾಂತದಲಿ ಯುಚ್ಚರಿಸಿ ||

ಪರಿಪರಿಯು ಚಿನ್ನಭರಣಗಳ |
 ತರುತಲೊಂದೇ ಗಂಟೆ ಕಟ್ಟಿತ |
 ಕೊರಳೊಳಗೆ ತಾನೇರಿಸಿದರನಾಯ್ತೆ ಭೂಷಣವು ||
 ಭರದಲದನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದಲಿ |
 ನರನು ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳದಲಿಟ್ಟರೆ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲವೆ ಶೋಭೆ ದೇಹಕೆ ಭೂಷಣವು ಪಾರ್ಥ || ೨೧೯ ||

ನಾಲಿಗೆಯಲಾ ಬ್ರಹ್ಮಮಂತ್ರದ |
 ಲೀಲೆಯಿಂ ಸಂಚಾರವಾಗಲು |
 ಮೇಲೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಕರ್ಮದಾಚರಣೆಯು ಸದಾ ಯಿರಲು ||
 ಹೇಳಲೇನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಿರದರೆ |
 ಹಾಳು ದೀಳುವುದೆಲ್ಲವಲ್ಲವೆ |
 ಮೇಲು ಕರ್ಮವ ಮಾಡ ಬೇಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ||೨೨೦||

ಅನ್ಯ ಹತ್ತರವಿಹುದು ಪುಷ್ಕಳ |
 ಮುನ್ನ ಹಸಿವೆಯು ಹತ್ತಿಹುದು ಕೇಳೆ |
 ಸಣ್ಣ ಬಾಲನ ಬಾಯೊಳದ ಹಾಕುವರೆ ತಿಳಿಯದಿರೆ ||
 ಅನ್ಯ ದಿಂದುಪಯೋಗವೇನದು |
 ಒನ್ನ ಬಡುವನು ಬಾಲಹೊಟ್ಟೆಯೋ |
 ಕನ್ನ ಹೋಗದೆ ಹಸಿವೆಯುಪಶಮಿಸುವುದು ನೋಡೆಂಟು || ೨೨೧ ||

ನರನೆ ಜಿಂಕಿಯು ಬತ್ತಿ ಯೆಣ್ಣೆಯು |
 ದೊರೆಯಲೇನವು ದೀಪ ಹಚ್ಚುವ- |
 ಪರಿಯನರಿಯದೆ ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಬೆಳಕಹುದೆ ||
 ಪರುವ ಕಾಲವು ಬಂದು ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣದಲಿ ಬರಲಿಚ್ಛೆ ಮಂತ್ರೋ- |
 ಚ್ಚರಣ ಸಹ ತಿಳಿದದರ ವಿನಿಯೋಗವನು ತಿಳಿಯದಿರೆ ||

ಧರಿಸುತೀ ಸಾಧನವ ಕೈಯಲಿ |
 ನಿರುತ ಋರುವರು ಬ್ರಹ್ಮವೇತ್ತರು |
 ಧರುಶನಪ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ ಸಂತತ ಮಾಧುರೀ ಜಪವೆ || ೨೨೩ ||

ಕಲಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲವ |
 ನೆಲೆಯ ಕಾಣಲು ಬ್ರಹ್ಮಪದದಲಿ |
 ತೊಲಗಲಾರರು ಯಜ್ಞ ಸತ್ತಾದಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ||
 ತಿಳಿದು ಮೊದಲೋಂಕಾರ ರೂಪವ |
 ಕಲಿವರದರುಚ್ಚಾರ ವಾಚೆಗೆ |
 ಯೆಲೆ ಧನಂಜಯ ಸಿದ್ಧಿಪರಲಾ ಪ್ರಣವದುಚ್ಚಾರ || ೨೨೪ ||

ಸಾಧಿಸುತಲೀ ನಿಧದಿ ಪ್ರಣವವ- |
 ನಾದಿಯುಲನಂತರದಿ ಕರ್ಮದ |
 ಸಾಧನವನಾರಂಭಿಸುವದೈ ಕೋನಿದರು ಪಾರ್ಥ ||
 ಮೊದಿನಿಯಲೀ ಮಂತ್ರ ಕತ್ತಲೆ- |
 ಹಾದಿಯಲಿ ಸ್ಥಿರ ದೀಪಿಸುತದೈ |
 ಪಾಠಿಕಾಣದರಣ್ಯದಲಿ ಪಟುಭಟನು ರಕ್ಷಣಕೆ || ೨೨೫ ||

ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲು- |
 ಚ್ಚರಿಸಲೀ ಪ್ರಣವವನು ಕರ್ಮದ |
 ಪವಿಸಮಾಪ್ತಿಯವರೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆಗಿಹನು ಪಟುಭಟನು ||
 ನರನು ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ಬಹು- |
 ಪರಿಯ ವಿತ್ತಾರ್ಜನವ ಮಾಡುತ |
 ಭರದಲದನರ್ಪಿಸುವನೈ ವೇದೋಕ್ತ ದೇವತೆಗೆ || ೨೨೬ ||

ಭೂಸುರರ ದ್ವಾರದಲಿ ಯಥವಾಃ |
 ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯ ಮುಖದಿ ಯುಜ್ಜವ |
 ಲೇಸಿನಿಂದಾಚರಿಸುವರು ಕೋನಿದರು ಕೌಂತೇಯ ||
 ವಾಸವಾಶ್ವಜ ಕೇಳು ದಕ್ಷಿಣ |
 ಭಾಸುರಾಗ್ನಿಯು ಗಾರ್ಹಪತ್ಯವು |
 ಲೇಸಿನಾಹವನೀಯ ಮೂರನೆದಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ || ೨೨೭ ||

ಮೂರುತೆರದಗ್ನಿಯಲಿ ಮಂತ್ರೋ- |
 ಚ್ಚಾರದಿಂ ಹವನವನು ಮಾಳ್ವರು |
 ಚಾರು ಯಜ್ಞನಿಯುಕ್ತ ತೊಲೆವರಹಂಕೃತಿಯ ಪಾರ್ಥ ||
 ಭೂರಿದ್ರವ್ಯವ ನ್ಯಾಯಧರ್ಮವಿ- |
 ಚಾರದಿಂದರ್ಜನವ ಪೂಡಿಸ |
 ಧಾರಣಿಯನಾದೇಶಕಾಲದಿ ದಾನ ಮಾಡುವರು || ೨೨೮ ||

ಒಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ತೊರೆದಿ- |
 ನೊಂದು ದಿನ ಭೋಜನವ ಮಾಳ್ವರು |
 ತಿಂದು ಮೊದಲಿನ ದಿನಕೆ ಕಾಸಿದ ಹಾಲನಾ ಬಳಕೆ ||

ತಿಂದು ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವನು ಮರುದಿನ |
 ತಿಂದು ಬಿಸಿ ನೀರನ್ನ ಮರುದಿನ |
 ಚಂದದಿಂದುಪವಾಸ ಮಾಳ್ವರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಿ || ೨೨೯ ||

ಕೋಳಿತತ್ತಿಯ ಮಾನ ತುತ್ತನು |
 ಲೀಲೆಯಂ ಶುಕಲೆಯ ತೆರದಲಿ |
 ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೇರಿಸುತಲಳಿಸುತ್ತಾನ ತಿನ್ನುವುದು ||
 ಅಲಿಸೈ ಯಮವಾಸ್ಯೆ ದಿವಸದಿ |
 ಕೂಳ ತಿನದುಪವಾಸ ಹುಣ್ಣಿವೆ- |
 ವೇನೆಯಲಿ ಹದಿನೈದು ತುತ್ತಗಳೆಸುತೇರಿವರು || ೨೩೦ ||

ತಿರಿಗಿ ತಿಂಗಳ ತನಕ ತಿಡಿಯು |
 ತೊರೆದು ಮಾಳ್ವರು ಪಾಸವಿಧಿಯನು |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ವ್ರತೋಪವಾಸವ ಮಾಡಿ ನಿಯಮಾದಲಿ ||
 ನರಶರೀರದ ಸ್ಪಷ್ಟಧಾತುನು |
 ನಿರಹೆ ಶೋಷಿಸಿ ಶುದ್ಧಿ ಪಡೆವರು |
 ಪರಿಪರಿಯ ತಪದಾಚರಣೆಯನು ಮಾಳ್ವೈ ಜಗದಿ || ೨೩೧ ||

ಧರೆಯಲಿ ತಪೋಯುಜ್ಜದಾನಗ- |
 ಳಿರುವುಪೈ ಬಂಧನಕೆ ಕಾರಣ- |
 ನಿರುವುದೀವರಿ ಕೀರ್ತಿ ಬಗದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
 ನರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಭರದಲೋಂಕಾರವನು ಇನರು- |
 ಚ್ಚರಿಸಿ ಮೋಕ್ಷದ ಹಾದಿ ಸುಲಭದಿ ಗವ್ಯಾಗುವುದು || ೨೩೨ ||

ತೀರದಲ್ಲಿದ ನಾಮೆಯನು ನವಿ- |
 ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಕಂಠಿಸು |
 ನೀರಿನಲಿ ತೇಲಿಸಿದರದ ತಾರಿಸುವುದೈ ನದಿಯು ||
 ತೋರಿಸುವುದು ಸಂಸಾರನೀವರಿ |
 ಚಾರುಕರ್ಮಚರಣ ಕಠಿಣವು |
 ತಾರಿಸುವುದೀ ಕರ್ಮ ಪ್ರಣವೋಚ್ಚರ ಮಾಡಿದ || ೨೩೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಸಾಕಿತು |
 ನರನೆ ಪಾನಾದಿಗಳ ಕರ್ಮದಿ |
 ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಪ್ರಣವಮಂತ್ರೋಚ್ಚರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಅರಿಯಲೀವರಿ ಕರ್ಮಫಲಗಳ |
 ಬರಲು ದ್ಯುಗೋಚರಕೆ ತದನಂ- |
 ತರದಲುಚ್ಚಾರಿಸುವುದೈ ಮಂತ್ರವನು ತತ್ತನುತ || ೨೩೪ ||

ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯ ಫಲಂ ಯಜ್ಞಪಃಶ್ರಯಾಃ |

ದಾನಶ್ರಿಯಾಶ್ಚ ವಿವಿಧಾಃ ಶ್ರಿಯಂತೇ ನೋಕ್ಷಕಾಂಕ್ಷಿಭಿಃ || ೨೫ ||

ನರನೆ ವಿಶ್ವಾತೀತವಿರುತಿತ |
ಪರಮತತ್ತ್ವವದೊಂದು ಸರ್ವವ |
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ತಕ್ಷವಿಹುದದು ನೋಡು ತತ್ತಿಹುದು ||
ಇರುವುದದು ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು |
ಕರೆವರಿದನೇ ತತ್ತೆನುತಲೀ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋವಿದರು ಮರೆವುದನಾದಿಸಿದವರು ||೨೫೫||

ತಿಳಿಯುತೀವರಿ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ |
ನಿಳಿಯೊಳದ ಧ್ಯಾನಿಸವರು ಮನದಲಿ |
ತಿಳಿದು ಬರಲದು ಕರೆವರಿದನೇ ತತ್ತೆನುತ ಪಾರ್ಥ ||
ಇಳಿಯಲೀ ತದ್ಗ್ರಹ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ |
ಫಲಸಹಿತ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸು |
ತಳಿದು ಹೋಗಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗಳೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸವರು
|| ೨೫೬ ||

ಪರಿಯಲೀ ತದ್ಗ್ರಹಬ್ರಹ್ಮಕೆ |
ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಗಳನರ್ಪಿಸಿ |
ಯರುಹುವರು ಕರ್ಮಗಳು ತಮ್ಮವಿವಲ್ಲವೆನ್ನುತಲಿ ||
ಧರೆಯಲೀತೆರದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣದರ್ಪಣ ಮಾಡುತಂಗಳೆ- |
ನಿರದೆ ಝಾಡಿಸಿ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆವರು ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ
|| ೨೫೭ ||

ಸರನೆ ಕರ್ಮಾರಂಭದಲಿ ಯು- |
ಚ್ಚರಿಸಿ ಯೋಕಾರವನು ತದನು- |
ತರದಿ ತತ್ಪ್ರಚ್ಛಾರಿಸುತ ತತ್ಪಲವನರ್ಪವುದು ||
ಬರುವುದೈ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವ ಕರ್ಮಕೆ |
ಪರಿಯದಾದರು ಕಾರ್ಯಭಾಗವು |
ಯಿರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು||೨೫೮||

ನರನೆ ಕರ್ಮಾಚರಣ ವೂಳ್ಳನಿ- |
ಗಿರುವುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು |
ಹರಿಯದಲೆ ಕೇಳೆ ದ್ವೈತ ಬ್ರಹ್ಮನೋಳ್ಕೊಂಡದಲಾ ||
ಶರಧಿಯಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಲು |
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಿದುವು ನಿಜವಾ- |
ದರು ಕಣಾ ನೀರಿನಲಿ ಖಾರಲೆಗುಣವು ತೋರುವುದು || ೨೫೯ ||

ಸರನೆ ಕರ್ಮಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು |
ದೊರೆಯುತೆಂಬುದೆ ದ್ವೈತಲಕ್ಷಣ |
ಬರಲು ದ್ವೈತಕೆ ವೃದ್ಧಿ ಸಂವೃತಿಭೀತಿ ವರ್ಧಿಪುದು ||
ಹರಿಯು ಕೇಳೆ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥನಿ- |
ಗರುಹಿದನು ನಿಜ ಬಾಯಿಯಿಂದಲಿ |
ಪರಪರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನೆ ಘೋಷಿಪುವು ವೇದಗಳು || ೨೬೦ ||

ಮೆರೆವ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ದ್ವೈತವ |
ಹರಿಯುತೋಸುಗ ಯೋಚಿಸಿದರೀ- |
ಪರಿಯು ಸಕ್ಷಬ್ಧವನು ಕೇಳೆ ಶಬ್ದಜ್ಞಾನದಲಿ ||
ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದ್ವೈತವು |
ಧರೆಯುತೋಂತತ್ತೆನುತ ತಾನು- |
ಚ್ಚರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗುವುದು || ೨೬೧ ||

ಇರುವುದಿದುವೆ ಪ್ರತಸ್ತ ಕರ್ಮವು |
ಕರೆವರಿದನಾ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೆ |
ಯಿರುವುದೀ ಸಕ್ಷಬ್ಧ ನೋಡು ಪ್ರತಸ್ತಕರ್ಮದಲಿ ||
ಧರೆಯಲೀ ಶಬ್ದೋಪಯೋಗವು |
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಶ್ರವಣಯೋಗವು |
ಹರಿಯು ವೇಳೆದನಿದನು ವೇಳುವೆನೆಂದು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ || ೨೬೨ ||

ಸದ್ಭಾನೇ ಸಾಧುಭಾವೇ ಚ ಸದಿತ್ಯೇತತ್ಪಯುಜ್ಯತೇ |

ಪ್ರಶಸ್ತೇ ಕರ್ಮಣಿ ತಥಾ ಸಚ್ಚಬ್ಧಃ ಪಾರ್ಥ ಯುಜ್ಯತೇ || ೨೬ ||

ಬೋಟ್ಟು ನಾಣ್ಯವಸ್ತುರೂಪವು |
ದೃಷ್ಟಿಗಸನೀ ವಿಕೃತವಲ್ಲವು |
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೇ ಸತ್ತ್ವರೂಪವು ನಿತ್ಯವ್ಯಕ್ತ ||

ದೃಷ್ಟಿಪಥದಲಿ ಬಂದು ಲೋಕದಿ |
ಬೋಟ್ಟು ನಾಣ್ಯವೆ ಸತ್ಯವೆನುತಲಿ |
ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾಭಾಸವಾಗುವುದೈ ಧನಂಜಯನೆ || ೨೬೩ ||

ಸತ್ತ್ವರೂಪಕೆ ದೇಶಕಾಲದಿ |
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಭಿನ್ನತೆಯ ಮೇಲೆ |
ನಿತ್ಯವೊಂದೇ ರೂಪವಿಹುದವ್ಯಕ್ತ ನೋಡಿದರೆ ||
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ |
ಸತ್ಯ ತತ್ವದರೂಪವಲ್ಲ |
ನಿತ್ಯವಲ್ಲೇ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರ ರೂಪ ಕೌಂತೇಯ || ೨೪೪ ||

ಬೀಳಲಾ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
ಯೇಳುತಿಹುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
ಯೇಳಲೇಪರಿ ಬ್ಲಾನ ಸದೋಗದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
ಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವಾಗಿಹು |
ಕೇಳು ಪಾರ್ಥ ಪ್ರಶಸ್ತಕರ್ಮವು |
ತಾಳುವುದು ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯವನಿಯಿ ಬ್ಲಾನಸಮಾರ್ಗದಲಿ
|| ೨೪೫ ||

ನಂತರದಲೋಂಕಾರ ತತ್ವದ |
ವೆಂತ ಯೆರಡಾ ಶಬ್ದ ಬಿಡುತಲಿ |
ಸಂತತದಲಾ ಸತ್ತ್ವರೂಪವನೇಕಭಾವದಲಿ |
ಚಿಂತಿಸುತಲಿರ ಬೇಕು ಯೋಪರಿ |
ಕುಂತಿನಂದನ ನೋಡು ಮಂತ್ರದ |
ಬಂತೆ ನಿನಗಂತೆಸ್ವರೂಪವು ಮನದಿ ಹೇಳಿಸಗೆ || ೨೪೬ ||

ಎಂದನೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನಿ |
ಗೆಂದು ಬ್ಲಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಳಿದ |
ನೆಂದವನು ನಾನಲ್ಲವಿದು ಪರಮಾತುಮನ ಮಾತು ||
ಎಂದವನು ನಾನಲ್ಲ ಶ್ರೀಗೋ |
ವಿಂದನೆಂದೇ ಮುಂದೆ ಯೆಂದರೆ |
ಬಂದುದಲ್ಲವೆ ದ್ವೈತಭಾವವು ಕುಂದು ಕೃಷ್ಣನಲಿ || ೨೪೭ ||

ನಾನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲವಿಹುಸಾ |
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನುಡಿಗಳಲ್ಲವೆ |
ಜ್ಞಾನರಾಜನು ಪೇಳ್ದನೀಪರಿ ಶ್ರೋತೃವ್ಯಂದಕ್ಕೆ ||
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶಬ್ದ ಸತ್ತಿದು |
ಕ್ಷೋಣಿಯಿಲ್ಲವಕೃತಿಯ ಮಾಡುವು |
ದೂಣಯವು ನಾತ್ವೈಕ ಸುಕರ್ಮದಿ ಬರಲು ಕಿಂಚಿತ್ತು
|| ೨೪೮ ||

ನರಶರೀರವು ವುರ್ಣವಿದ್ದರು |
ಕೊರತೆಯೊಂದಿರಲವಯವದೊಳದು |
ತರುವುದಲ್ಲವೆ ಕೊರತೆ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||

ಕೊರತೆಯಿರಲು ತೆರವಿ ರಥದಲಿ |
ಚರಿಸಲಾರದು ರಥವು ತದ್ವು |
ತ್ತಿರಲು ಕೊರತೆಯು ಲೇಶ ಸ್ಯವಸತ್ಯವಾಗುವುದು || ೨೪೯ ||

ಕೊರತೆ ಯೊಪರಿಯಾಗ ಲೋಂತತ |
ಸರಸಶಬ್ದ ಸಹಾಯದಿಂದಲೆ |
ಬರುವುದೈ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಕೃತಿಯು ಕೌಂತೇಯ ||
ಮರಳ ತೇಜೋಬಲದಿ ತನ್ವಯ |
ಹರಿವುದೈ ವ್ಯಂಗತೆಯ ಬೀಜೋ |
ದ್ಧರಣ ಮಾಳ್ವನು ನೋಡು ಸತ್ಕರ್ಮವನು ಕೌಂತೇಯ
|| ೨೫೦ ||

ಬರುವುದೀ ಸದ್ಭಾವ ಕರ್ಮಕೆ |
ತರುವುದೀ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಪಾರ್ಥನಿ |
ತರುವುದಾರೋಗ್ಯವನು ದಿವ್ಯಾಸ್ಪದವು ಸೇವನದಿ ||
ನರ ಪರಾಜಿತನಾಗೆ ಮೇಣಾ |
ನರಗೆ ದೊರೆಯೆ ಸಹಾಯ ಸಾಹಸ |
ವೆರಡು ಪಟ್ಟುಗುವುದು ಶತ್ರುಹರಾಜಯಕೆ ಪಾರ್ಥ | ೨೫೧ ||

ನರನೆ ನ್ಯೂನತೆ ಹರಿವುದೈ ತತ್ |
ಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದಪ್ರಭಾವವ |
ನರಿಯಾ ಕೌಂತೇಯ ಬಹುತರ ಚಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ||
ಮುರಿದು ಮುರ್ಛಾದೆಯ ಪ್ರಮಾದದ |
ಭರದಲಾ ಕ್ರೋಸಲು ನಿಸಿದ್ಧರ |
ಪರಿಯು ಬರುವುದು ದೋಷನಂತತಿ ಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಲಿ || ೨೫೨ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ನಿಸಿದ್ಧ ಕರ್ಮವ |
ಚರಿಸಿದರೆ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವೆನ್ನುವು |
ರರಿನನಾವನೊ ದುಷ್ಟಕರ್ಮವನವನೆ ಬಾಣನಲಾ ||
ಪರಿಯಲೀ ಬ್ಲಾನತನಿಗೆ ಸತ್ತೀ |
ನರನ ಶಬ್ದನು ಯೋಜಿಸಲನಂ |
ತರದಲಾಗುವುದು ಸುಕರ್ಮವು ದುಷ್ಟತನ ಯೋಗಿ || ೨೫೩ ||

ಸ್ವರಶಘರ್ಷಣ ಲೋಹಕಾದರೆ |
ಹರಿವ ನೀರಲಿ ಗೆಗೆ ಬಂದರೆ |
ಮರಣವಶನಾದವನಿಗಮ್ಯತದ ವ್ಯಸ್ಥಿ ಸುರಿದಂತೆ ||
ಇರುವುದೀ ಸತ್ಕೃಬ್ಧಯೋಜನೆ |
ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಸತ್ಯಭಾವವು |
ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿ ಮನದೊಳಗೆ || ೨೫೪ ||

ನರನೆ ನೀ ಸಜ್ಜೆ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು- ।
 ಜೈರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದ ।
 ಬರುವುದೈ ಭಾವನೆಯು ಕೇವಲ ಬ್ರಹ್ಮವೀಶಬ್ಧ ॥
 ಇರುವುದೀ ಯೋಂತ್ಯತೆಂಬ ।
 ಕ್ಷರಕ ಮಂತ್ರ ಮುಮುಕ್ಷುವರ್ಗಕೆ ।
 ವರಪರಬ್ರಹ್ಮವನು ದೊರಕಿಸುತಿರುವ ಸಾಧನವು ॥ ೨೫೫ ॥

ಇರುವುದೀ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಚ್ಛವು ।
 ಯಿರುವುದಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ರೂಪವು ।
 ಯಿರುವುದೋಂ ತತ್ವತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮದ ಗೂಢನಾಮವಿದು ॥

ಬರುವುದಾ ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಭಾವದಿ ।
 ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರಕಾಶವು ।
 ಯಿರುವುದೀ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ರಯವು ಕೌಂತೀಯು ॥ ೨೫೬ ॥

ತರಣಿ ಗಗನದಲುದಿತನಾಗಲು ।
 ತರಣಿ ತರಣಿಯ ಬೆಳಗಿಸುವನೈ ।
 ಪರಿಯಲೀ ಮಂತ್ರವನು ಬಾಯಿಯೆದುಚ್ಚರಿಸೆ ಕ್ಷಣದಿ ॥
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮವ್ರಾಪ್ತಿಯು ।
 ನರನ ಮೂರಕ್ಷರದ ಶಬ್ದವಿ- ।
 ದಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ ಕರ್ಮಾಚರಣಕಾರಣವು ॥ ೨೫೭ ॥

ಯಜ್ಞೇ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ ಸ್ಥಿತಿಃ ಸದಿತಿ ಚೋಚ್ಯತೇ ।
 ಕರ್ಮ ಚೈವ ತದರ್ಥಿಯಂ ಸದಿತ್ಯೇನಾಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೨೭ ॥

ಸ್ವರಿಶಸ್ವತದಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
 ಬರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನಂತರ- ।
 ವಿರುವುದೋಂದೀ ಪರಿಯು ಶುದ್ಧವು ಚಿನ್ನ ಪರಿಕಿಸಲು ॥
 ನರನೆ ಕೇಳತೆರದಿ ಕರ್ಮವ- ।
 ನಿರದೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು ।
 ಬರುವುದೆಲ್ಲಕೆ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ಶುದ್ಧ ಕೌಂತೀಯು ॥ ೨೫೮ ॥

ಇರಲಿ ಪ್ರಾರಂಭದಲಿ ಕೊರತೆಯು ।
 ಬರಲಪೂರ್ಣತೆ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಗೆ ।
 ಯಿರಲಿ ದಾನಕೆ ಯಿಜ್ಞತಪಗಳಿಗೂಣಯವು ತಿಳಿಯೆ ॥
 ಧರೆಯಲಿದನೆಲ್ಲವನು ಬ್ರಹ್ಮ- ।
 ಕ್ಷಿರದೆ ಭಕ್ತಿಯಲರ್ಪಿಸಲನಂ- ।
 ತರದಿ ನ್ಯೂನತೆ ತೋರುವುದೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ॥ ೨೫೯ ॥

ತರಧಿಯಲಿ ನದಿ ಬಂದು ಸೇರಲು ।
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ನಂತರ ।
 ತರಧಿರೂಪವ ತಾಕ್ವದಲ್ಲವೆ ನದಿ ಧನಂಜಯನಿ ॥

ನರನೆ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣದ ಕರ್ಮದೋ- ।
 ಕರುವುವೇನೈ ಕೊರತೆ ಪೂರ್ಣತೆ- ।
 ಯಿರುವುದೆಲ್ಲವು ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೦ ॥

ನರನೆ ಜ್ಞಾನಿಯೆ ನಿನಗೆ ನಾನೀ- ।
 ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮದ ಶಕ್ತಿಯನು ವಿ- ।
 ಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಟ್ಟನು ನಿನಗೆ ನಾ ದೃಷ್ಟಾಂತಪೂರ್ವಕದಿ ॥
 ಮರಳಿ ನಾನಾ ಬ್ರಹ್ಮಶಬ್ದಾ- ।
 ಕ್ಷರಗಳನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪೇಟ್ಟನು ।
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ಶಬ್ದವಿಸ್ತಾರವನು ತಿಳಿಸಿದೆನು ॥ ೨೬೧ ॥

ಇರುವುದೀಪರಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಹಿಮೆಯು ।
 ಅರಿಯತೀ ನಿನಗಿರದ ಮರ್ಮವು ।
 ನರನೆ ಮುಂದೀ ನಾಮದಲಿ ನೀ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಡಬೇಕು ॥
 ಮರಣ ಜನ್ಮದ ವಾಶದಿಂದತಿ ।
 ದೊರಕಿಸುವು ನೀ ಪೋಕ್ಷಪದವಿಯು ।
 ನರನೆ ನೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಮುಂದೀ ಶಬ್ದಾಚರಿಸು ॥

ನರನೆ ಕೇಳಿ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- ।
 ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಪೂರ್ಣತೆ ।
 ದೊರಕುವುದು ಮೇಣ್ ವೇದರೂಪವು ಕರ್ಮವಾಗುವುದು ॥೨೬೨॥

ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ ತಪಸ್ತಪ್ತಂ ಕೃತಂ ಚ ಯತ್ ।
 ಅಸದಿತು ಚ್ಯತೇ ಸಾರ್ಥ ನ ಚ ತತ್ಪ್ರೇತ್ಯ ನೋ ಇದ ॥ ೨೬೩ ॥

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೀ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
ಶ್ರದ್ಧಾತ್ರಯವಿಭಾಗಯೋಗೋ ನಾಮ ಸಹಸ್ರದಶೋಽಧ್ಯಾಯಃ || ೧೩ ||

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತೀ ವಾರ್ಗ ವೈದಿಕ |
ನಷ್ಟ ಮಾಡುತ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲವ |
ದುಷ್ಟ ಸುದುರಾಗ್ರಹದ ಬಲವನು ವರ್ಧಿಸುತ ಪಾರ್ಥ ||
ನಿಷ್ಠೆ ನೇಮವ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂ- |
ಕಷ್ಟವಲ್ಲವೆ ಜಗಕೆ ಸ್ವಾತ್ಮಕೆ |
ಬಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟಡವಿಯಲಿ ಭ್ರಮಣದ ಪರಿವಿಧಾಗುವುದು

|| ೨೬೩ ||

ತುರಗಮೇಧವ ಕೋಟಿಂಪಂಚೈಯೋ- |
ಕಿರದೆ ಮಾಡಲು ಫಲವಿದೇನೈ |
ಧರಣಿಶುಲ್ಕದ ರತ್ನದಾನವ ಮಾಡಲೇನು ಫಲ ||
ವರುಷಸಾವಿರ ತನಕ ತಪವಾ- |
ಚರಿಸಲೇನಂಗುಟದಿ ನಿಂತರೆ |
ಶರಧಿಯಿಂದದ ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಲೇನು ಸಂಜಲದ || ೨೬೪ ||

ರಥೈಯಲಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಲೇನೈ |
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಬೂದಿಗಾಹುತಿ |
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ನೆಳಲಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುತಿಹುದು ||
ಲತ್ತೆಯನು ಗಗನಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದರೆ |
ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲವೆ ಶ್ರಮವು ಮಾತ್ರವೆ |
ವ್ಯರ್ಥವೀಪರಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ || ೨೬೫ ||

ನರನೆ ಗಾಣದಿ ಕಲ್ಲ ವುಡಿಯನು |
ತುರುಕಿಸುತ ತಿರುಗಿಸಲು ಗಾಣವ |
ಬರುವುದೇನೈ ಯೆಂಕೆತುಂಡಿಯು ಸೋಡು ಕೌಂತೇಯ ||
ನರನಿಗೀ ಕರ್ಮಪ್ರಳಾಪದಿ |
ಬರುವುದೈ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಸಂತತ |
ನರನು ಬುಟ್ಟಿಗೆ ಹಂಕಿಸುಂಡೆಯು ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಂತೆ || ೨೬೬ ||

ದೇಶವಾಗಲಿ ಮೇಣು ಬೀರೆ ನಿ- |
ದೇಶವಾಗಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡರು- |
ವಾನ ಸಾಯುವ ಸಂಧಿಯಲ್ಲದೆ ಬಾರದುಪಯೋಗ ||
ಈನುಪರಿಯಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದ |
ತ್ರಾಸದಾಯಕ ಕರ್ಮವಿಹವರ- |
ನಾಶಕವಲಾ ಸೌಖ್ಯನಿಲ್ಲೈ ಯುಭಯಶೋಕದಲಿ || ೨೬೭ ||

ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾರ್ಗ ಕರ್ಮನಿ- |
ಸಿದ್ಧವೆನುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ |
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು ಕರ್ಮವನು ||
ಉದ್ದರೀ ಪರಿ ಜಗದಿ ಕರ್ಮಕೆ |
ಸಿದ್ಧಿಯಹುದೈ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದಿ |
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಮ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಫಲವು || ೨೬೮ ||

ದುರಿತಗಣಸಂಹಾರಕಾರಕ |
ಹರಿಯು ತಾಪತ್ರಯದ ಕತ್ತಲೆ |
ಹರಿವ ತರಣಿಯು ಶ್ರೀವರನು ವೈಕುಂಠನಾಯಕನು ||
ಕರುಣದಿಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಶ್ರೀಹರಿ- |
ಯರುಪಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
ಯರುಹಲೇನದ ಪಾರ್ಥ ಧನ್ಯನು ಧನ್ಯ ಧನ್ಯನಲಾ || ೨೬೯ ||

ನರನು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಲೀಸನು |
ಕರಗಿದನು ಸ್ವಾನಂದಭರದಲಿ |
ಕರಗಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ಪೂರ್ಣಮೆ ದಿನದಿ ಚಂದ್ರವನು ||
ಧೂರಪ್ರಸಂಗವನೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಯಿರುವೆಹದು ಕಡು ಲೋಭಿಯುಂದದಿ |
ಶರದಿ ಬೀವರ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡುತ ಹರಣ ಮಾಗ್ನದಲಾ || ೨೭೦ ||

ಉರುವುದಿದು ದುರ್ಘಟ ಪ್ರಸಂಗವು |
ನರನು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಭರದಲಿ |
ಮರೆತನೈ ನಿಜದೇಹಭಾಸವ ಸಮರಭೂಮಿಯಲಿ ||
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಾ- |
ನರಿಯೆನನ್ನರ ನಾನು ಭಾಗ್ಯವು |
ವರಿಸಿಶಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥನನು ಭುವನೈಕವೀರನನು || ೨೭೧ ||

ಆರುಪಿದನು ಸಂಜಯನು ಭೂಪಗೆ |
ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಳೈ |
ನರನು ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ವೈರಿಯು ಮಾಡಲಿನ್ನೇನು ||
ಋರುವದವನಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಸದ್ಗುಣ- |
ಭರದಿ ಯೆನ್ನಯು ಸೌಖ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ |
ಗುರುವಲಾ ನರ ಕೇಳಲಾಕ್ಷಣ ಹರಿಯು ಪೇಕ್ಷನಲಾ || ೨೭೨ ||

ನರನು ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಕೇಳಿದ ಕಾರಣ |
 ದೊರೆಯಿತ್ತೆ ಪರಮಾರ್ಥ ಸಾಧನ |
 ನರನ ಭಾಗ್ಯದಿ ಅಭವಾಯ್ತೆನಗಿಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
 ತಿರಿಗಿ ನಾನಜ್ಞಾನತಿಮಿರದಿ |
 ಮರಣಜನ್ಮದ ಬಲೆಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ |
 ಮರುಳ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವುದಯಿಸಿತು ||೨೨೩||
 ಧರಣಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿನಗೀ- |
 ಪರಿಯ ಅಭವಿದಾಯಿತೆಮಗೀ- |
 ವರ್ತಿಗೆ ಪಾರ್ಥನು ಗುರುವಲಾ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನಂದದಲಿ ||

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನು ಭೂ- |
 ವರಗೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮನದಿ ನೆನೆದನು |
 ಅರೆ ದುಷ್ಟನ ಮುಂದೆ ಪಾರ್ಥನ ವ್ಯರ್ಥ ತುತಿಸಿದನು || ೨೨೪ ||
 ಪರಿಯಲಾ ಸಂಜಯನು ಭೂಪನಿ |
 ಗರುಹಿದನು ವಿಷಯಾಂತರವಲಾ |
 ಹರಿಯ ಪಾರ್ಥನ ವಾದರೂಪದ ತತ್ತ್ವಬೋಧೆಯನು ||
 ನರನು ಕೇಳಿದ ತೆರದಿ ನಾನದ |
 ವಿರಚಿಸುವೆ ಕನ್ನಡದಿ ಪ್ರಾಕೃತ- |
 ನರರಿಗೋಸುಗೆ ವಿಷ್ಣು ಸದ್ಗುರುವರನು ಪೇಳಂತೆ || ೨೨೫ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೨) ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೨೮, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೨೨೫.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

೧೮ ಹ ದಿನೆಂಟೆ ನೆಯ ಅ ಧ್ಯಾಯ .

ಜಯ ಜಯಿಸು ಗುರುಮೂರ್ತಿ ನಿವಹಲ ।
 ಜಯಿಸು ಭಕ್ತರ ಧಾಮ ಮಂಗಲ ।
 ಜಯಿಸು ನೀವಾರ್ಧಕೈಮೇಘಕೆ ವಾಯುರೂಪನಲಾ ॥
 ಜಯಿಸು ನೀನು ಬಲಿಷ್ಠದೇವನೆ ।
 ಜಯಿಸು ದುಃಖವಿನಾಶಕಾರಕೆ ।
 ಜಯಿಸು ನಿಗಮಾಗಮದ ವೈಕೃತ್ಯತುಲನರೂಪ ॥ ೧ ॥

ಜಯಿಸು ನೀ ಸಂಪೂರ್ಣಮೂರುತಿ ।
 ಜಯಿಸು ನಿಗತವಿಷಯವತ್ತಲ ।
 ಜಯಿಸು ಕಾಲಾತೀತ ಲೀಲಾವಿಗ್ರಹನು ಜಗಕೆ ॥
 ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀ ಕಾಲಕಾರಣ ।
 ಜಯಿಸು ಸಕಲಕಲಾತಂತ್ರನು ।
 ಜಯಿಸು ನಿಶ್ಚಲಮೂರ್ತಿ ಶ್ರೀಗುರುವಯೋ ಜಯ ಜಯಿಸು
 ॥ ೨ ॥

ಜಯಿಸು ಚಂಚಲಚಿತ್ತಪ್ರಾಶನ ।
 ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ ।
 ಜಯಿಸು ನಿನ್ನೀಲೀಲಿಯಿಂದಲಿ ಕೀರ್ತಿಸುತ್ತಾರ ॥೩॥
 ಜಯಿಸು ನಿಷ್ಕಲರೂಪ ಕೇವಲ ।
 ಜಯಿಸು ಪರಮಾನಂದಸೂರ್ತಿಯೆ ।
 ಜಯಿಸು ಪಾಪವಿನಾಶಕಾರಣ ಮೂಲಭೂತನಲಾ ॥ ೩ ॥

ಜಯಿಸು ನೀನು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಕೆ ।
 ಜಯಿಸು ಜಗದಂಬುದಕೆ ನೀ ನಭ ।
 ಜಯಿಸು ಜಗದುತ್ಪತ್ತಿಮೂಲಸ್ತಂಭ ನೀನಿರುವಿ ॥
 ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಾಹಿಗರುಡನೆ ।
 ಜಯಿಸು ಸರ್ವೋಪಾಧಿರಹಿತನೆ ।
 ಜಯಿಸು ಮಾಯಾವನವ ಕೀಳುವ ಮತ್ತವಾರಣವೆ ॥ ೪ ॥ -

ಜಯಿಸು ಶಮದಮೆಯಂಕುಶದಿ ನೀ ।
 ಜಯಿಸಿರುವಿ ಮನ್ಮಥನ ಮದವನು ।
 ಜಯಿಸು ನೀನು ದಯಾಣವನು ಗುರುರಾಯ ವಂದಿಸೆನು ॥
 ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನೇಕರೂಪನು ।
 ಜಯಿಸು ನೀ ಮತ್ಯಂದಪಳಸಪಳನ ।
 ಜಯಿಸು ಭಕ್ತವ್ರಾತಮಂದಿರದೀಪ ಸೂಜ್ವಲವೆ ॥ ೫ ॥

ಜಯ ಜಯಿಸು ಸಂಸಾರಸಾಗರ ।
 ಜಯಿಸು ತಾರಕ ನೀನು ಸದ್ಗುರು ।
 ಜಯ ಜಯಿಸು ನೀನದ್ವಿತೀಯನು ಶಾಂತಿಮತ್ತಿಯನು ॥
 ಜಯಿಸು ದೀನೋದ್ಧಾರಮೂರುತಿ ।
 ಜಯಿಸು ಭಕ್ತಾಧೀನದೇವನೆ ।
 ಜಯಿಸು ನೀ ಭಜನೀಯ ಮಾಯಾಗಮ್ಯ ಗುರುರಾಯ ॥ ೬ ॥

ಸುರತರುವು ಬೇಡ್ಡರೆನೆ ಕೊಡುವುದು ।
 ಗುರು ಕೊಡುವ ಬೇಡ್ಡಿರಲುನೂ ಸುರ-
 ತರುವಿಗಿಂತಲು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಗಾಧ ಗುರುರಾಯ ॥
 ಧರೆಯಲೀ ಸುಜ್ಞಾನವೃಕ್ಷಕೆ ।
 ಮೆರೆವ ಬೀಜೋತ್ಪತ್ತಿಕಾರಣ-
 ವಿರಲಿ ಜಯಜಯಕಾರ ನಿನ್ನಯ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ॥ ೭ ॥

ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರತ್ಯಯವಿಶೇಷಣ-
 ವಿರಹಿತನು ನೀನಹುದು ನಾನೇ-
 ನರಿಯೆನೇ ನೀ ವರ್ಣನಾತೀತನು ಜಗದಿ ತಿಳಿಯೆ ॥
 ವಿರಚಿಸಲಿ ನಾನೆಂತು ತುತಿಯನು ।
 ಪರಮ ನಿರ್ಗುಣನಿವೀಕಾರನು ।
 ಮರುಳನಲ್ಲ ನಾನು ಯತ್ನದ ದೋಷ ತಿಳಿದಿಹೆನು ॥ ೮ ॥

ನಾನು ಕೊಡುವ ವಿಶೇಷಣಂಗಳು ।
 ಹೀನವಿಹುವೈ ನಿನ್ನರೂಪ ।
 ಕೈನ ಹೇಳಲಿ ಯೆಂತು ಶೋಕಲಿ ಭಾವರಹಿತನನು ॥
 ಜ್ಞಾನವೀಪರಿಯಿರಲು ಲಜ್ಜಾ - ।
 ಹೀನನಂದದಿ ತುತಿಯ ಮಾಡುವೆ ।
 ನೇನು ಕಾರಣ ಮಾಳ್ವಿ ಸಾಹಸವೆಂತ ಕೇಳಿದರೆ । ೯ ॥

ಹೇಳುವೆನು ನಾ ಪ್ರಾಂಜಲಿತೆಯಿಂ ।
 ತಾಳಲಾರೆನು ವ್ರಹ್ಮತಿದೆ ಮನ ।
 ಹೇಳಲೇನಾ ಪರಿಯ ನಾಲಿಗೆ ಕುಣಿಯುವುದು ತುತಿಗೆ ॥
 ಏಳಲಾ ಹಿಮಕರನು ಗಗನದಿ ।
 ತಾಳುವನೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಾಗರ ।
 ಮೇಲೆಮೇಲೆರವನು ದೋಷವು ಕಡಲಿಗೇನಿಹುದು

॥ ೧೦ ॥

ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ತಿಳಿಯೆ ನಿಜಕ್ಕೈ - ।
 ಯಿಂದಲರ್ಪ್ಯವ ಕೊಡುವುದೇನದು ।
 ಚಂದ್ರನೇ ಕೊಳ್ಳುವನು ತಾನರ್ಪ್ಯವನು ತಿಲೆಯಿಂದ ॥
 ತಂದು ಲವಣವ ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ।
 ಬಂದವುದು ತದ್ರೂಪ ಲವಣಕ್ಕೆ ।
 ಬಂದು ನೋಡೆ ವಸಂತ ಪಲ್ಲವವೇಳುವುದು ಮರಕ್ಕೆ ॥೧೧॥

ತರಣಿಕಿರಣವ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ।
 ಸರಸಿಜವು ಲಜ್ಜೆಯನು ತೊರೆಯುತ- ।
 ಲರಳುವುದು ಸಂತಪದಿ ಸರಸಿಜದೇನು ದೋಷವದು ॥
 ಪರಿಯೊಳೆನ್ನಿಸ್ಥಿತಿಯು ನಿನ್ನಯ ।
 ಚರಣದರ್ಶನವಾದ ಕೂಡಲೆ ।
 ಗುರುವೆ ನಿನ್ನದು ಚರಣಮಹಿಮೆಯೆ ಯೆನ್ನ ದೇನಿಹುದು

। ೧೨ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಚರಣಧ್ಯಾನದಿ ।
 ಮರೆತೆನ್ನೆ ನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ।
 ಒರಳುತಿಹೆನ್ನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯುಗಾಢ ನಿರುಪಮವು ॥
 ನರನು ಭೋಜನವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಯು ।
 ಭರದಿ ತೇಗುವ ತೆರದೊಳೆನ್ನಯ ।
 ಪರಿಯ ನೀನೇ ಕ್ಷಮಿಸು ಯೆನ್ನ ಅಧೀನವೇನಿಹುದು

॥ ೧೩ ॥

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಕೃಪೆಯ ಮಹಿಮೆಯು ।
 ಹೊರಗೆ ನೂಕಿದಿ ದೇಹದಿಂದಲೆ ।
 ಹುರಿತೆನ್ನೆ ನಾನೆನ ಹಂಭಾವವನು ವೋದಲಿ ॥

ಮರಳಿ ತುತಿಯ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದಲಿ ।
 ಮರುಳ ಮಾಡಿದಿ ಯೆನ್ನನೀಪರಿ ।
 ಯಿರಿಯಲೀ ನಾಲಿಗೆಯು ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡು ॥ ೧೪ ॥

ಸ್ಥಿತಿಯನೀಪರಿ ಮಾಡಿದಿಯೆ ಗುರು ।
 ತುತಿಸಲಾರೆನು ನಿನ್ನನೀಪರಿ ।
 ಮತಿಯು ಕುಂತವಾಯ್ತು ನಾಲಿಗೆ ಸಾಗಲಾರದಲಾ ॥
 ತ್ವಿತಿಯೊಳಗೆ ನಾ ನಿನ್ನ ಸದ್ಗುಣ- ।
 ತತಿಯ ನಿನ್ನಿಂ ವಿಂಗಡಿಸಲಿಕೆ ।
 ಧೃತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದು ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳಭೇದ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದ ॥ ೧೫ ॥

ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ ।
 ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡಲು ಯೆನಗೆ ಶಕ್ಯವೆ ।
 ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ನೀನೇಕರವದಿಂ ನಿವೀಸಿದ ಲಿಂಗ ॥
 ಮುತ್ತುನೊಡೆದಾ ಕುಂದಣದಿ ನಾ ।
 ಹತ್ತಿಸಿದರೇನದುನೆ ಚಂದವೆ ।
 ಮುತ್ತು ಭೇದಿಸಲೇನು ಸಾಧಕೇ ಕಾಣೆ ಗುರುಡಾಯಿ । ೧೬ ॥

ತಂದೆತಾಯಿಯು ನೀನನಿತ ನಾ- ।
 ನೆಂದರೇನದು ಶೋಭಿಸುವುದೇ ।
 ಕಂದನನ್ನೆ ವ್ರವಾಧಿಯಿಂ ನಿನಗಿಹುದು ಸಂತ್ರಾಸ ॥
 ಮುಂದೆ ಸೇವಕನಾಗುವೆನು ನಾ- ।
 ನೆಂದು ಪೇಳಲು ನೀನು ಧೋರೆಯಿಂ- ।
 ತೆಂದು ಪೇಳುವುದೇನು ಯೋಗ್ಯವೆ ಸದಯ ಗುರುರಾಯಿ

॥ ೧೭ ॥

ಉಂತು ನಾನಾತೆರದಿ ನಿನ್ನ- ।
 ನೈಂತು ವರ್ಣಿವುದೆನುತ ಹೇಳೈ ।
 ಬಂತು ಯೆನ್ನ ವ್ರವಾಧಿಯೆಂಜಲಿಸುತ್ತಿಹುದು ನಿನ್ನ ॥
 ಏಂತು ನೀ ಜಗದಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
 ಚಿಂತಿಸುತ ತುತಿಸುವುದು ಪೇಳೈ ।
 ಬಂತು ಕೂರತಿಯು ಯೆನ್ನ ಹೊರಗದ ತೆಗೆದ ಪರಿಯಾಯ್ತು

॥ ೧೮ ॥

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ತ್ರೀಗುರು ।
 ಲಾಣನನು ತುತಿಸುವುದಶಕ್ಯವು ।
 ಮೌನ ಹೊರತಿಸ್ತೊಂದನೇರಿಸಲಾರೆನಾಭರಣ ॥
 ಏನನಾಡದ ಮೌನವೇ ತುತಿ- ।
 ಯೇನ ಮಾಡದ ಕರಣಿ ಪೂಜಿಯು ।
 ನೀನುನಾನೆಂಬೆರದು ಭಾವವಿಹೀನತೆಯೆ ಯೋಗ ॥ ೧೯ ॥

ನುಡಿದೇನಿಸರಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಕುಂದನು |
ಬಡಬಡಿಪ ಪರಿ ಜ್ವರದಿ ಮಾನವ |
ಹುಡುಗನೆನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸೋ ನೀ ಗುರುರಾಯ ತಾಯಿಯಲಾ ||
ನುಡಿಯಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವನು ಕ |

ನ್ನಡದಲೆನ್ನಯ ನಾಲಿಗೆಗೆ ನೀ |
ಕೊಡುವುದೈ ಮುದ್ರೆಯನು ಸಜ್ಜನಮಾನ್ಯವೀ ಮುದ್ರೆ
|| ೨೦ ||

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳಿದನು ಸಿವ್ಯತ್ತಿಯು |
ನುಡಿದನುತ್ತರ ಜ್ಞಾನರಾಯನಿ- |
ಗಡುಗಡುಗೆ ನೀ ಬಿನ್ನವಿಸುತಿಕ ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ ||
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಕಟ್ಟಿಣವು ಪರುಸಕೆ |
ನುಡಿವುದೇನಡಿಗಡುಗೆ ತನ್ನನು |
ಹಿಡಿದು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡೆನುತ ಬಿನ್ನೈಸುವುದೆ ಬೇರೆ || ೨೧ ||

ಪರಿಯಲೀ ನುಡಿ ಕೇಳೆ ಜ್ಞಾನೇ- |
ತ್ತರನು ವಿನಯದಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನೈ |
ಗುರುವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಿಳಿಯಲಿ ಯೆನ್ನ ವಾಚೆಯಲಿ ||
ಬರೆವೆ ನಾ ಗೀತಾರ್ಥವೆನ್ನಯ |
ಸರಸವಾಣಿಯ ಕೇಳಲಿಕೆ ಸುರ- |
ವರರು ತಪ್ಪರತೆಯನು ತೋರಿಸ ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ || ೨೨ ||

ಗೀತೆ ದೇವಾಲಯವು ನೋಡಲು |
ನೂತನವು ಬಹುರತ್ನಖಚಿವು |
ಗೀತೆಯೊ ಯುಧ್ಯಾಯ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಲಶವಲಾ ||
ಈ ತೆರದ ಗೀತಾರ್ಥಕಲಶದ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದರ್ಶನವು ದೊರಕಲು |
ಭೂತಕಥದ ಫಲ ಬೇಕು ಭಗವದ್ಗೀತೆದರ್ಶನದ || ೨೩ ||

ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಿರುತಿಕ |
ರೂಢಿಯನು ನಾನಾಡಲೇತಕೆ |
ಮೂಡಿದರೆ ದೂರದಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ದೇಗುಲದ ಕಲಶ ||
ಕೊಡುವುದು ಫಲ ದೇವದರ್ಶನ |
ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವು |
ನೀಡ ಬೇಕೈ ತಪ್ಪಲವ ಗೀತಾರ್ಥದರ್ಶನದಿ || ೨೪ ||

ಧರೆಯಲೀ ಯುಧ್ಯಾಯವೊಂದನು |
ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಾದರಿಸಿದರೆ |
ದೊರೆವುದೈ ಫಲ ಪೂರ್ಣಭಗವದ್ಗೀತೆವಾಚನದ ||

ಇರುವುದೀ ಫಲವೆನುತ ನಂಬೀ- |
ತೆರದಿ ಕಲಶದ ನಾನ್ಯತನು ನಾ- |
ನಿರದೆ ಕೊಟ್ಟನು ಗೀತೆಗಿದು ರಂಜಿವುದು ಕಲಶವಲಾ || ೨೫ ||

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ಹದಿನೆಂ- |
ಟನೆಯ ದಿವ್ಯಾಧ್ಯಾಯ ವಿರಚಿಸಿ |
ಮಿನುಗುವಂದದಲೇರಿಸಿದನೈ ಗೀತೆಯಂತದಲಿ ||
ಕೊನೆಗೆ ಕಲಶವನೇರಿಸುವರೀ- |
ಜನರ ರೂಢಿಯು ಸಂಪ್ರದಾಯವು |
ಕೊನೆಯ ಕೇಳಧ್ಯಾಯವಿಲ್ಲಿಗೆ ಗೀತೆ ಮುಗಿಯಿತಲಾ || ೨೬ ||

ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸನಿರುವನು |
ಘನತರದ ಶಿಲ್ಪಕನು ಕೋವಿದ |
ಮಿನುಗುತಿಕ ವೇದತ್ರಯದ ಸದ್ರಶ್ಚ ಪರ್ವತದಿ ||
ಖನಿಸುತುಪನಿಷದಗಳನೆಲ್ಲವ |
ಮನಕೆ ಬಂದಂದದಲಿ ತೆಗೆಯಲು |
ಕೊನೆಗೆ ಹೊರಬುವವಾರ ಕೇಳ ಪೂರ್ಣಾರ್ಥಕಾಮಗಳು || ೨೭ ||

ಗಾಳವನು ತ್ರೈವರ್ಗ್ಯವಿಜಿದ |
ಮೇಳವಿಸಿದನು ವ್ಯಾಸಮನಿವರ |
ಮೇಲೆ ರಚಿಸಿದ ಭಾರತವ್ರಾಕಾರ ಸುತ್ತಲಿಗೆ ||
ಮೇಳವಿಸುತಲಿಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ |
ಮೇಲುಮೇಲಾಗಿರುವ ಚಿರೆಗಳು |
ಕೇಳು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಸಂವಾದದಲಿ ಘಟಿಸಿದುವು || ೨೮ ||

ಸೇರಿತ್ತೈ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬುವ |
ದೋರವೀ ಪ್ರಾಸಾದ ಕಟ್ಟಲು |
ತಾರುಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗಳ ಪುರವಣಿ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿದನು ||
ಸೇರಿತಿದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷದಾಯವು |
ಯೇರಿಸಿದರೈ ಗೋಡೆಗಳನೀ- |
ಚಾರುದೇವಾಲಯಕೆ ಧರವಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೈದು || ೨೯ ||

ಮಿನುಗುತಿಕುಡಧ್ಯಾಯ ಹದಿನಾ- |
ರನೆಯದುಮೇ ಕೊರಳಘಂಟೆಯು |
ಮಿನುಗುವುದು ಹದಿನೇಳನೇಯದು ಕಲಶಕ್ಕೆ ಮಾಯ ||
ಜನಮನಕೆ ರಂಜಿಸುವ ಕಲಶವ |
ಮುನಿಪ ವೇದವ್ಯಾಸ ವಿರಚಿಸಿ |
ಕೊನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದನದರ ಮೇಲ್ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯ || ೩೦ ||

ಏರಿಕೆಗೆ ವ್ಯಾಸ ಗೀತಾ |
 ಕಾರದ್ವಜವನು ತತ್ಕಲಶದ |
 ಲ್ಲೇರಿಸಿದನಧ್ಯಾಯ ಮೇಲಧ್ಯಾಯ ಧರವಾಗಿ ||
 ತೋರಿಸುವುದಿದು ಕೊನೆಗೆ ಕಟ್ಟಡ |
 ಪೂರವಾಯಿತನು ಕಲಶತೆ |
 ತೋರುವುದು ಶಿಲ್ಪಕನು ಸಾಮಾನ್ಯನೆ ಕಣಾ ವ್ಯಾಸ
 || ೩೧ ||

ಕಟ್ಟಡವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಲು |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವು |
 ಯೆಷ್ಟು ಬಚ್ಚಿಡ ಬಹುದು ತತ್ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶವನು ||
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದವ್ಯಾಸನೀಪರಿ |
 ಕಟ್ಟಡನು ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ |
 ನಿಟ್ಟಿನೆ ಸಾರಾಂಶವೆಲ್ಲವ ಕೊನೆಯ ಪ್ರಕರಣದಿ || ೩೨ ||

ಧರಣಿಯಲಿ ತ್ರಿವ್ಯಾಸದೇವನು |
 ಏರಟಿಸಿದನೀ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ |
 ಪರಮಸುಂದರ ದಿವ್ಯ ದೇವಾಲಯವ ಸಂತಸದಿ ||
 ಧರೆಯಲೀ ತೆರವಾಗಿ ಸಂಸೃತಿ |
 ಶರಧಿತರಣೋಪಾಯವಾಯಿತು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಗವದ್ದೀತೆ ತಾರಕವು || ೩೩ ||

ಕೆಲರು ಮಾಳ್ವರು ಹೊರಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ |
 ಕೆಲರು ಶ್ರವಣದ ಛಾಯೆಯಾಶ್ರಯ |
 ದಲಿ ಕಣಾ ಕೂಡುವರು ಗೋಡೆಗೆ ಬೆನ್ನ ಬೀಕರಿಸಿ ||
 ಕೆಲರು ಕೇಳವಧಾನರೂಪದ |
 ಯೆಲಿಯುಡಿಕೆರೊಕ್ಕವನು ಕೈಯಲಿ |
 ಕೊಳುತ ಸೇರುವರರ್ಥರೂಪದ ಗರ್ಭಗೃಹದೊಳಗೆ || ೩೪ ||

ಹರಿಯು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನೆಯೋಗದಿ |
 ತ್ವರಿತದಲಿ ದಶನವ ಕೊಳುವರು |
 ಪರಿಪರಿಯು ನೇಮದಲಿ ದಶನಸಕಾಗಿ ಬರುತಿಹರು |
 ಆರಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವವನು ಪರಿಕಿಸಿ |
 ಸರಸವೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ಮೇಲೆ |
 ಣಿರುವರೆಲ್ಲರು ವೊಂದೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯವರು ನಿಜವಾಗಿ
 || ೩೫ ||

ಸಂತರಲಿ ಭೋಜನಕೆ ಲೋಗಲು |
 ಸಂಕ್ರೋಧವು ಸಿಗದು ಯೆಲಿಯಲಿ |
 ಸಂತಸದಿ ಬಡಿಸುವರು ಸರ್ವರಿಲ್ಲ ಪಕ್ಷಾನ್ನ ||

ಪಂಕ್ತಿಭೇದವ ಮಾಡದೀ ಸರ್ವ |
 ಗ್ರಂಥವೊಂದೇ ಫಲವ ಕೊಡುವುದು |
 ಚಂತು ಮೋಕ್ಷವು ಶ್ರವಣಕಥನಾಧ್ಯಯನಮಾತ್ರದಲಿ || ೩೬ ||

ಹರಿಯು ದೇವಾಲಯವು ಗೀತಾ |
 ಸರಸಗ್ರಂಥವು ಕಲಶವಿದಕ್ಕೆ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಹದಿನೆಂಟನಧ್ಯಾಯವು ಕಣಾ ಪೇಟ್ಟೆ ||
 ಆರಿತರಿತು ನಾನಿದನು ಪೇಳಿದೆ |
 ಬರಿದೆ ನಿಷ್ಕಲವಚನವೆಲ್ಲೆ |
 ಯರುಹುವೆನು ನಾನೆಂತು ಶೋಭಿಸುತಿರುವುದುಪಮೆಯದು
 || ೩೭ ||

ಎರಡು ಗಂಗಾಯಮುನೆನದಿಗಳು |
 ಹರಿವುವು ಪ್ರಯಾಗದಲಿ ಸಂಗಮ |
 ವೆರಡು ತೋರಿದರೆನು ತೋರುವುದೋಘದಲಿ ಬೇರೆ ||
 ಆರಿಯಲಾ ನೀರೊಂದೆ ಕೂಡಿಯೆ |
 ಹರಿವುದಿದರಲಿ ಭೇದ ತೋರದು |
 ಆರಿತೆಹೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನಿದ ಸದಯು ಗುರುರಾಯ | ೩೮ ||

ತೋರುವುದು ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷಭೇದ ಶ |
 ರೀರವೊಂದಿಹುದಲ್ಲವೇ ಕೇಳೆ |
 ಮೂರುತಿಯು ತಾನರ್ಥ ನಾರಿನಚೀಶ್ವರನು ನೋಡೆ ||
 ತೋರುವುದು ಶಶಿಕಲೆಯು ದಿನದಿನ |
 ಕೇರುವುದು ಕಲೆಯಂತವಾನದಿ |
 ತೋರುವುದು ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಪೂರ್ಣಕೆ ಭಿನ್ನವಿಹುದೇನು | ೩೯ ||

ಆರುಚರಣಗಳಹುವು ಪಟ್ಟದಿ |
 ಗಾರುಚರಣದಿ ಶಬ್ದರಚನೆಯು |
 ಬೇರೆಬೇರೆಧ್ಯಾಯ ಹದಿನೆಂಟೆಹುವು ಗೀತೆಯಲಿ ||
 ತೋರದೈ ಯೋಜಿದವರ್ಧದಿ |
 ತೋರುತಿಹುದೇಕತ್ತ ಗೀತೆಗೆ |
 ಯಾರು ಭೇದವ ಕಾಂಬರೀ ಗೀತಾರ್ಥದಧ್ವದಲಿ || ೪೦ ||

ಮಾಲೆಯಿಹುದೈ ರತ್ನಖಚಿತವು |
 ನೂಲುವೊಂದಿಹುದದಕೆ ಸರ್ವಕೆ |
 ಮಾಳಿಯಲಿ ಮುತ್ತಿಹುವು ಹಲವೈ ಕಾಂತಿಯೊಂದದಕೆ ||
 ವಾಲಿಯಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳು ಸೇರಿ ನಿ |
 ಶಾಂತಿಯು ತರುತಿಹುವು ಪರಿಮಳ |
 ವೇಳುವುದು ಪೋಷಣೆಯ ಭಿನ್ನಕೆಯೇ ಸುಗಂದದಲಿ || ೪೧ ||

ಬೀರೆಬೀರಧ್ಯಾಯ ಶ್ಲೋಕಗ್- |
 ಕೇರುವುದು ಗೀತಾರ್ಥವೊಂದದು |
 ಚಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳೆನೂನೂನುನಿವಿಧಕೆ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಸೇರಿತುವು ಹದಿನೆಂಟುಪ್ರಕರಣ |
 ಸಾರವೊಂದಿದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಕೆ |
 ಮಾರಪಿತ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ || ೪೨ ||

ಕಡಲುಶಯನನು ಭಕ್ತವಾರ್ಥಗ್ |
 ನುಡಿದ ಹಾದಿಯು ಬಿಡದೆ ನಾ ಕ- |
 ನ್ನಡದಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಾರ್ಥವ ಪೇಳ್ವೆ ಸಂತನದಿ ||
 ಸಡಗರದಲೀ ದಿವ್ಯಹಾದಿಯು |
 ಹಿಡಿದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ |
 ನುಡಿವೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳಿ ಸಂತಸಜ್ಜನರು || ೪೩ ||

ಕೇಳಿದನು ವಾರ್ಥನಿಗೆ ಹರಿ ಹದಿ- |
 ನೇಳನೇಯಧ್ಯಾಯದಂತದಿ |
 ಕೇಳು ನಿಷ್ಫಲ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮವು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ ||
 ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಯು ವಾರ್ಥನು |
 ತಾಳಿದನು ಸಂತಸವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- |
 ಲೋಲ ದೋಷವನಿಟ್ಟನೈ ಕರ್ಮದಲಿ ತಾನೆನುತ || ೪೪ ||

ಮರುಳನೈ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೃಷ್ಣನ- |
 ನರಿಯನಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಯು |
 ಕುರುಡ ಮಾಯಾನೋಹವೇಷ್ಟಿ ತಪೇನ ಯೇಳುಸೆನು ||
 ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೆಂಬುದ |
 ಮರೆತನೈ ಕೌಂತೇಯ ತನ್ನೆದು- |
 ರಿರುವ ತ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನ ಕಾಣದಾದನಲಾ || ೪೫ ||

ಎರಡುಗುಣಗಳ ರಜತಮಂಗಳ- |
 ಹರಿದರೆ ಯಾಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬುದು |
 ಒರೆಯೆ ಪಾತ್ರವೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾಮಕೆ ಕೃಷ್ಣ ಪೇಳ್ವಂತೆ ||
 ಭರದಲಾಲಿಂಗಿಸಲು ಶಪ್ತವ |
 ಕರದಿ ಹಿಡಿದಾಡಿಸಲು ನಾಗಿಯು |
 ಮರಣಕಾರಣವಲ್ಲವೇ ಕೇಳೆ ತಂತಿಮೇಲೋಟೆ || ೪೬ ||

ಇರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿಣ ಕರ್ಮವು |
 ಮರಣಜನ್ಮಕೆ ಕಾರಣವಲಾ |
 ಯಿರುವುದೀ ಪರಿ ದಾಷ್ಟಧರ್ಮವು ಕರ್ಮಗಳೆಗ್ಲ ||

ದೋರುದಿರೆ ಸಾಂಗತಿಯು ಕರ್ಮಕೆ |
 ನರಕಹಾದಿಯು ತೋರಿಸುವುದು |
 ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ಲಾನೋಗ್ಯತೆ ಸಾಂಗತಿಯುಲಾಗೆ || ೪೭ ||

ಕಳೆದೈ ಬಹುಕಾಲ ಕರ್ಮದಿ |
 ತಿಳಿಯಲಾರೆವು ನೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ಬಳಕೆ ಹಾದಿಯುದೇನೆನುತ ಕರ್ಮಕರು ಕೇಳುವರು ||
 ಕಳೆದು ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿಯು ಮುಂದಕೆ |
 ತಳಿಯು ಬೇಕೈ ಪೂರ್ಣತೆಯಲಾ |
 ಕೋಳಲು ಬೇಕೈ ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ನಿಜವಾಗಿ || ೪೮ ||

ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಳಲು |
 ಕರ್ಮಬಾಧೆಯು ಭೀತಿ ತಪ್ಪುವು- |
 ದೋಷೈ ಪುಟ್ಟುವುದಾತ್ಮಬ್ಲಾನವು ನಿಜವಿ ಗುರುರಾಯ ||
 ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸವು ಕಣಾ ಮೋಣೆ |
 ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ಮಾರ್ಗಯುಗಳವು |
 ವೊಮ್ಮೆಗೆಲೆ ಕೊಡುತಿರುವುದಾಮಂತ್ರಣವ ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ | ೪೯ ||

ಬ್ಲಾನ ಬೆಳೆಯುವು ಜ್ಞೇತ್ರವಿದು ಕೇಳೆ |
 ಬ್ಲಾನದಾಕರ್ಷಣದ ಸೂತ್ರವು |
 ಮಾನವಗೆ ದೊರಕುವುದು ಮೋಕ್ಷವು ಮಾರ್ಗವೆರಡರಲು ||
 ಆ ನರನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಪೇಳ್ವನು |
 ದಾನವಾಂತಕ ಸ್ವಷ್ಟ ತನದಲಿ |
 ಮಾನಿಸನಗಾ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವವನು || ೫೦ ||

ನರನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ |
 ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದಲಿತ್ತನ್ನೆಯುದು- |
 ವಿರುವುದಪ್ಪಾದಶವು ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ನೋಡಿದರೆ ||
 ತೆರದೋಳಾದುವು ಕಾರ್ಯಕಾರಣ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಪ್ರಕರಣಗಳೇಳಿವರಿ |
 ಬರುತಲಿದ್ದುವು ಪೊಂದಿರಿದೋದೀಪ್ರಕಾರದಲಿ || ೫೧ ||

ಹರಿಯು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯು- |
 ನರುಹಿದನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವವು |
 ನರನು ಕೇಳಿದನದನು ಮನನವ ಮಾಡಿದನು ಬಳಕೆ ||
 ಅರಿತನಾದರು ಪೂರ್ಣತತ್ತ್ವವು |
 ನರನು ಶಂಕಾಸ್ವದನಾ ಕೇಳಲು |
 ಹರಿಯು ಮಾರುತ್ತರವನೀಯದೆ ಸ್ವಬ್ಲನಾಗಿಹನು || ೫೨ ||

ನರನಿಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ಮನದಲಿ |
 ಕರುವು ತಾಯ್ಕೊಲೆ ಕುಡಿದನಂತರ |
 ಭರದಿ ಚಿಂತಿಸುತಿಹುದು ತೋಲಗಲು ಬಾರದೀತಾಯ ||
 ಪರಮಮಿತ್ರನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಷಣವ ಮಾಡುತ |
 ಲಿರಲು ಬೇಕೆಂಬುವುದು ಸಹಜವು ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷಣವು || ೫೩ ||

ಪ್ರೀತಿಲಕ್ಷಣವಿರಲು ಯೊಪರಿ |
 ಪಾರ್ಥನೆಂಬುವ ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮದ |
 ಮೂರ್ತಿಯರೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಹರಿ ತನ್ನೊಡನೆ ನಿಜದಿ ||
 ಮನಾಡಲು ಬೇಕೆನುತ ಕಲಿ |
 ಪಾರ್ಥ ಭಾವಿಸುತಿಹುದು ಸಹಜವು |
 ಯಾತಕೆನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡನೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೫೪ ||

ತೋರುವುದು ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಲಿ |
 ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಸ್ತು ಬ್ರಹ್ಮವು |
 ತೋರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟದಲಿ ಸಂವಾದದಿದು ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ||
 ಬಾರದಿರೆ ಸಂವಾದ ಕೃಷ್ಣನ |
 ಬಾರದೈ ಪರವೂತ್ಯುಪಪವದು |
 ಸೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಲಾಲಸೆ || ೫೫ ||

ಅರ್ಜುನ ಉವಾಚ—

ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ ತತ್ತ್ವಮಿಚ್ಛಾಮಿ ವೇದಿತುಮ್ |

ತ್ಯಾಗಸ್ಯ ಚ ಹ್ಯಸೀಕೇಶ ಪೃಥಕ್ಕೇಶಿನಿಷೂದನ || ೧ ||

ನರನು ಪೇಲ್ದನು ಹರಿಗೆ ವೇಳೈ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ಶಬ್ದಗ್- |
 ಕೆರಡಿಹುವು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗವೆನುತ್ತ ವೇಳುವರು ||
 ಎರಡುಶಬ್ದಗಳೊಂದೆಯರ್ಥವೊ |
 ಯಿರುವುದೇ ಮತ್ತೇನು ಭೇದವು ||
 ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಯರ್ಥ ಸಂಘಾತದಲಿ ಸಂಘದಲಿ

|| ೫೬ ||

ಎನಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಶಬ್ದವೆರಡೆವು |
 ಮನದೊಳರ್ಥವನೊಂದೆ ಕೊಡುವುದು |
 ಯೆನಗೆ ವೇಳೈ ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ಭೇದವನು ||
 ಮನದಿ ಮಾಡಿದ ಕಲ್ಪನೆಯು ತ- |
 ಪ್ಪಿನದೆನುತ ನೀ ಪೇಳ್ವುದಾದರೆ |
 ಯೆನಗೆ ವೇಳೈ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತದ್ಭೇದದರ್ಥವನು || ೬೦ ||

ತ್ಯಾಗಸಂನ್ಯಾಸಗಳ ತತ್ತ್ವಮ್ |
 ನೀಗ ತನಗರುಹೆಂದು ಪಾರ್ಥನು |
 ಯೋಗಿಯರ ಕಾಜನಿಗೆ ಪೇಲ್ದನು ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ||
 ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬರಲು ಗೀತಾ- |
 ಭಾಗವತವಸ್ತುವನು ಪುನರಪಿ |
 ಯೋಗಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದನು ಕೃಷ್ಣ || ೫೬ ||

ಇರುವುದಿದುವಧ್ಯಾಯವಂತದ- |
 ಲಿರದು ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿಯು |
 ಮೆರೆವುದೀ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೀತಾ ಪೂರ್ಣವೇದಾಂತ ||
 ಕರುವು ತಾಯಿಯ ಮೊಲೆಗೆ ಹಾಲನು |
 ತರಿಸಿ ಧಾರೆಯು ಸುರಿಯೆ ವೇಳೆಯು- |
 ನರಿವುದೇ ತಾಯ್ಸುರಿಯುಳೇ ತ್ರೀರಾಮೃತದ ಧಾರೆ || ೫೭ ||

ಗೀತೆ ಮುಗಿಯುವ ವೇಳೆ ಬಂದಿದಿ |
 ಪಾರ್ಥ ಪುನರಪಿ ಯಾದ್ಯುಪಶ್ಚೆಯು |
 ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಕೃಷ್ಣಗಚ್ಚರಿಯಾಯ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥನೀತರ |
 ಮಾತ ತೆಗೆಯಲು ಕೃಷ್ಣನುತ್ತರ- |
 ಮಾತಗೀಯನೆ ನೋಡಿದೈ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ ಪ್ರೀತಿ || ೫೮ ||

ನುಡಿಯನಿದ ಕೇಳುತಲಿ ತ್ರೀಹರಿ |
 ನುಡಿದನೀವರಿ ಪಾರ್ಥ ನಿನ್ನಯ |
 ನುಡಿಯು ಸಟಿಯಲ್ಲಹುದು ನೋಡಲು ಭೇದ ಕಾಣದಲಾ ||
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ತತ್ತ್ವವ ಪರಿಶ್ರೇನಿ |
 ಕೊಡುತಿಹುವು ಭೇದವನು ಶಬ್ದಗ್- |
 ಕೊಡನೆ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೬೧ ||

ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ |
 ಒಲ್ಲಿದರು ಸಂಸ್ಥಾಸವೆಂಬರು |
 ಸಂಲಲಿತ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನು ಬಿಟ್ಟರದು ತ್ಯಾಗ ||
 ಎಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಕರ್ಮಫಲಗಳು |
 ಯೆಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಜ್ಯವು ಮೂಲಕರ್ಮವು |
 ಯೆಲ್ಲವನು ನಾ ವೇಳೈ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೬೨ ||

ಗಿರಿವನದಿ ಸಹಜದಲೆ ಬಿಳವುವು |
 ಪರಿಪರಿಯ ತೃಣಗಿಡಮರಂಗಳು |
 ಬರುವುದೇನಾತೆರದಲುತ್ತುಮ ಭತ್ತ ಗದ್ದೆಯಲಿ ||
 ಬರುವುದೈ ಸಹಜದಲಿ ಕರಡದು |
 ಬರುವುದೇನೈ ಕಟ್ಟು ತಾಂ ಗೊ-
 ಬ್ಬರವ ಹಾಕದೆ ನೀರನುಣಿಸದೆ ಕೃಷಿಯ ಮಾಡದಲೆ
 || ೬೩ ||
 ನೀರು ನದಿಯಲಿ ಸಹಜ ಸಿಗುವುದು |
 ನೀರು ಸಿಗದೈ ಕೂಪದಲ್ಲಿ ಶ-
 ರೀರಕಪ್ಪವ ಮಾಡಿ ಕೂಪವ ತೋಡ ಬೇಕಲ್ಲೆ ||

ಚಾರುದೇಹವು ಸಹಜ ಸಿಕ್ಕಿತು |
 ಯೇರಿಸಲು ಚಿನ್ನಾಭರಣವ ಶ-
 ರೀರದುಧ್ಯಮ ಬೇಕು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು || ೬೪ ||
 ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮೋ-
 ತ್ತತ್ತಿ ಸಹಜವು ಸಂಭವಿಸುವುದು |
 ಚಿತ್ತವಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಲಾಗದು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವದು ||
 ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ಸಾರತತ್ತ್ವವ |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತವಲೆನುತಲಾ ಪುರು-
 ನೋತ್ತಮನು ತದ್ಧೇದವೆಲ್ಲವ ಹೇಳತೊಡಗಿದನು || ೬೫ ||

ಶ್ರೀಭಗವಾನುವಾಚ—

ಕಾಮ್ಯಾನಾಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ನ್ಯಾಸಂ ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕವಯೋ ವಿಮುಃ |
 ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗಂ ಪ್ರಾಹುಸ್ತ್ಯಾಗಂ ವಿಚಕ್ಷಣಾಃ || ೨ ||

ನರನೆ ಪರಿಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- |
 ನರುಹುವೆನು ನಾ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತುರಕರ್ಮೇಧಾದಿಗಳು ಬಹು ಯಜ್ಞಗಳು ಸತ್ತೆಗಳು ||
 ಪರಿಪರಿಯ ವ್ರತ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠೆಯು |
 ಕೆರೆಸರೋವರ ಬಾವಿಯರವಟೆ |
 ಭದರಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡುವುದೈ ಭೂದಾನ ವಿಪ್ರರಿಗೆ || ೬೬ ||
 ಪುರವ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಗ್ರಹಾರವ- |
 ನಿರದೆ ಕೊಡುತುದ್ಯಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿ |
 ದರೆ ಮಹಾಪುಣ್ಯಾಂಶ ಬರುವುದು ಕಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ||
 ಇರುವುದೇ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವು |
 ದೊರಕಿಸಲಿಕಾ ಪುಣ್ಯಫಲವನು |
 ಮೆರೆವುದೇ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣಬೀಜ ಕಾಮನೆಯು || ೬೭ ||
 ಮಾಡಲೇಪರಿ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮವ- |
 ನಾಡಲೇನದ ಫಲದ ಬಂಧನ |
 ಕಾಡುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನು ಕಾಣೆನಲಾ ||
 ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ದೇಹವೆಂಬುವ |
 ನಾಡಿನಲಿ ಬರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ |
 ರೂಢಿಯನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಹುದೇ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಲಿ
 || ೬೮ ||
 ಬರಸ ಬಹುದೇ ಹಣೆಯ ಬರಹವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಯತ್ನಗಳು ನಿಷ್ಫಲ |
 ಮೊರಸ ಬಹುದೇ ಮೈಯ ಬಣ್ಣವ ತಿಕ್ಕಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ||

ಬರುವುದೈ ಫಲ ಕಾಮ್ಯ ಕರ್ಮದಿ |
 ಧರಣೆ ಕೊತದು ಸಾಲ ಹರಿಸುವು-
 ದರಿಯಲಾರರು ಬೀರಿ ಮಾರ್ಗವ ಕರ್ಮಫಲಗಹನ || ೬೯ ||
 ಧರಿಸದಲೆ ಮನದಲ್ಲ ಕಾಮ್ಯವ |
 ಚರಿಸಿದರು ಮಜಿಗನುತಲರೆ ಕ್ಷಣ |
 ನರನೆ ಬಿಡುವುದೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಲು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳ ||
 ಶರವು ನಾಟದು ಯೆನುತ ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ಯಿರಿಯದೇ ಬೇವವನು ಮೇಣದು |
 ಮರಣ ತಾರದೆ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನದಿ ಹೊಡೆದ ಹೊಡತದಲಿ || ೭೦ ||
 ಬಿಟ್ಟ ತಿಳಿಯದೆ ಬಾಯೊಳಿಕ್ಕಲು |
 ಬಿಲ್ಲದಾರುಚಿ ರಸನೆ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಮಲ್ಲನಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡೆ ಬೂದಿಯೆನ್ನುತಲಿ ||
 ಒಲ್ಲುದೇನದು ದಯವ ಕಾಲುಗ- |
 ಫೆಲ್ಲ ಸುಡುವುದು ನಿರ್ದಯತ್ವದಿ |
 ಬಲ್ಲಿದನೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕಾಮ್ಯ ಫಲವಿದಲಾ || ೭೧ ||
 ಈ ತೆರದ ಬಲವಿಹುದು ಕರ್ಮಕೆ |
 ಭೂತಳದೊಳದನಾಚರಿಸುವುದು |
 ಕೌತುಕದೊಳಾದರು ಕಣಾ ಬಹು ಗೌಣವೆನ್ನವರು ||
 ಭೂತಳದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಬಯಸುವ- |
 ನಾಶ ತ್ಯಜಿಸಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ- |
 ನಾಶಗಪ್ಪುದು ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯು ನರನೆ ನಿಜನಿಜವು || ೭೨ ||

ಸೇರಿಪರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ವಿಷವದು |
 ಚೀರಿ ಯೋಕರಿಸುತಲಿ ಹೊರಗದು |
 ಬಾರದಿರುವುದೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು ವಿಷಸಮಾನವಲಾ ||
 ತೋರಿಸಲು ತ್ಯಾಗವನೆ ಯಿಸುಪರಿ |
 ಸೇರುವುದು ಸನ್ಯಾಸ ಹೆಸರೈ |
 ವಾರಸಿತಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ವೇಳೆನೀತೆರದಿ || ೨೩ ||

ವಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗಿರುವನಕ ಭಯ- |
 ವಿತ್ತು ವಿತ್ತವು ತಾಪಗೊಳವುದು |
 ವಿತ್ತಗಂಟನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ತಾಪವೇನಿಹುದು ||
 ವಿತ್ತದಿಂದಲಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ |
 ವಿತ್ತ ಬಿಸುಟರೆ ವಾಸನೆಗಳವು |
 ಸತ್ತು ಹೋಗುವವೇನು ಚೋದ್ಯವೆ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ || ೨೪ ||

ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯಗ್ರಹಣವರ್ವದಿ |
 ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ಸತ್ತ ದಿವಸದಿ |
 ಬಂದರತಿಥಿಯು ಮನೆಗೆ ವಾಯಸಬಲಿಯು ವೇಳೆಯಲಿ ||
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ಮಗ- |
 ಕಂಡೊರೆವೆ ನೈಮಿತ್ತಿಕಗಳವು |
 ಬಂದು ನರಚಿನ್ನದಲಿ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೀಕರ್ಮ || ೨೫ ||

ವರುಷಕಾಲದಿ ಬರುವುವೈ ಪರಿ- |
 ಪರಿಯು ಮೇಘವ್ರಾತ ಗರ್ಜಿಸಿ |
 ಬರುವುದೈ ನವಪಲ್ಲವವು ಗಿಡಕಾವಸಂತದಲಿ ||
 ನರನು ಯೌವನದಶೆಯು ಸೇರಲು |
 ಬರುವುದವನಿಗೆ ರಮ್ಯಶೋಭೆಯು |
 ತರಣಿಯುದಯದಿ ಕಮಲಿನಿಯು ಸಂತೋಷ ತಾಳುವುದು || ೨೬ ||

ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯವು ದ್ರವಿಸದೆ |
 ಯಿರುವುದೇನದು ಚಂದ್ರಕಾಂತವು |
 ನರನೆ ಕೇಳೀಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕಗಳಲ್ಲೆ ||
 ಇರುವುದೇನದು ಮೂಲದಲ್ಲಿದು |
 ಭರದೋಳಾಗುವುದೈ ಸುನಿಕಸಿತ- |
 ವೆರಡನೆಯು ಧರ್ಮವನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದೀ ಕರ್ಮ || ೨೭ ||

ನಿತ್ಯದಲಿ ನರನಾಚರಿವ ಯಾ |
 ಪತ್ತು ಕರ್ಮಕೆ ನೇಮವಿಹುದು ನಿ- |
 ಮಿತ್ತವಾಯಿತು ನೇಮ ನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ||

ವಾರ್ಧ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಕೆ |
 ಬಿತ್ತು ನೋಡಿ ಹೆಸರು ದೊಡ್ಡದು |
 ನಿತ್ಯಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ನೈಮಿತ್ತಿಕವಿದೆನ್ನುವರು || ೨೮ ||

ದರದಿವಸ ಮುಂಬಾನೆ ಸಂಚೆಗೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲಿ ಮಾಡುವ |
 ನಿರುತಕರ್ಮಕೆ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕವು ಹೆಸರಾಯ್ತು ||
 ಪರಿಯು ಕೇಳೈ ವಾರ್ಧದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಬರುವುದೇ ವಿಸ್ತಾರ ದಿನದಿನ- |
 ವಿರುವುದಲ್ಲ ತೇಜ ದೀಪದಿ ಹುಟ್ಟುಗುಣವಲ್ಲೆ || ೨೯ ||

ಗತಿಯು ಹೊರಗಿಂ ತರಲು ಬೇಕೇ |
 ಸತತವಿರುವುದು ಕಾಲಿನಲ್ಲೆಯೆ |
 ಕೃತಕಪರಿಮಳದಿಂದ ಪುಟ ಬೇಕೇನು ಚಂದನಕೆ ||
 ಸ್ಥಿತಿಯುಲಿದುವಧಿಕಾರಲಕ್ಷಣ |
 ಸುತಚರಿತ ಕೌಂತೇಯು ವೇಳೆಗೆ |
 ನತಿವಿನೋದದಿ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮಗಳ | ೩೦ ||

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ |
 ನಿತ್ಯವಾಚರಿಸುವುದು ಧರ್ಮವು |
 ಮತ್ತೆ ನಿಷ್ಕಲವೆನುತ ಕರೆವರು ಕರ್ಮವಿದ ಜನರು ||
 ತೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ಭೋಜನೋತ್ತರ |
 ಸತ್ತು ಹೋಗದೆ ಕ್ಷುಧೆಯು ತದ್ಧ- |
 ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮದಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಹುದು ಫಲ || ೩೧ ||

ಚಿನ್ನ ಕಾಸುತ ಪುಟವನಿಡಲಾ |
 ಚಿನ್ನ ಕೇರುವುದೈ ವಿಶುದ್ಧತೆ |
 ಭಿನ್ನವಾಗುವುದೈ ಯಶುದ್ಧತೆಯುಗ್ನಿಸ್ವರ್ಕದಲಿ ||
 ಮನ್ನಿಸೈ ನರನೇ ಇದೇಪರಿ |
 ಭಿನ್ನ ಮಾಡುತ ಮಲವ ನರನಲಿ |
 ಚಿನ್ನ ಗಧಿಕಾರದಲಿ ಯೇರುವುದಾತ್ಮಶುದ್ಧತೆಯು || ೩೨ ||

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವು |
 ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಕೈಯೊಳ- |
 ಗಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವುದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಸತ್ಯವಿದು ಸಿಗುತ್ತಿರುವ ಫಲವೈ |
 ಯತ್ನ ಮಾಡುತ ತ್ಯಜಿಸುವುದು ನ- |
 ಜ್ಞತ್ತಮೂಲದಿ ಹುಟ್ಟಿದರ್ಭ ಕನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಂತೆ | ೩೩ ||

ಬಳ್ಳಿಹಳು ಚಿಗಿಯುವುವು ಭರದಲಿ |
 ಪಲ್ಲವವು ಬರುತಿಹುದು ಚೂತಕ |
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಬರೆ ವಸಂತನು ವರ್ಷವರ್ಷದಲಿ ||
 ಎಲ್ಲವೀ ಶೋಭೆಯ ವಸಂತನು |
 ತಳ್ಳಿ ಬಿಡುವನು ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡನು |
 ಬಲ್ಲಿದನು ಫಲದಾಶೆ ಬಿಡಬೇಕೀಶರದಿ ಪಾರ್ಥ || ೮೪ ||

ದರದವಸವೀ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ |
 ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ನರನು ಫಲವನು |
 ಮರೆತು ಮನದಿಂ ವಾಂತಿಯಂದದಿ ಹೊರಗೆ ಬಿಡ ಬೇಕು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೈ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸಲು |
 ಕರೆವರದನೇ ತ್ಯಾಗವನುತಿತ |
 ಯರುಹಿದನು ಸಂನ್ಯಾಸತ್ಯಾಗದ ಭೇದಭಾವಗಳ || ೮೫ ||

ಪರಿಯಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸವಾಗಲು |
 ಬರದು ಬಾಧೆಯು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದಿ |
 ಮರಣವಹುದು ನಿಷಿಠ್ಠಕರ್ಮಕೆ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯುದು ||
 ಶಿರವ ಕಡಿದರೆ ಯೆಲ್ಲ ದೇಹಕೆ |
 ಮರಣ ಬರುವುದು ಧರಗೆ ಬೀಳ್ವುದು |
 ಪರಿಯಲಾ ಫಲದಾಶೆ ಪ್ರೋದರೆ ಪ್ರೋಯಿತಾ ಬಾಧೆ || ೮೬ ||

ತೆನೆಯು ಬಂದರೆ ಜೋಳಗಿಡವದು |
 ಕೊನೆಯ ಕಾಂಬುದು ಬೀವಮಾನದ |
 ಮನದಲೀಪರಿ ತ್ಯಾಗವಾಗಲು ಬ್ಲಾನ ವುದಯಿಪುದು ||

ಮನುಜರೀ ಪರಿ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದ |
 ಘನತರದ ಸಂನ್ಯಾಸ ಚರಿಸಲು |
 ಪುನದಿ ನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಫಲದಾಶೆಯನೆ ತೋರಿದಿರಲು || ೮೭ ||

ಬರುವುದಾತ್ಮಬ್ಲಾನಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಬರುವುದೈ ಹುಡುಕುತ್ತ ಬ್ಲಾನವು |
 ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ನಿನಗಿದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳೆ ||
 ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಯುಕ್ತಿ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಗಳನವರಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಘೋಟಾಳೆ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೌಂತೇಯ || ೮೮ ||

ಅರಿಯದೆಲಿ ವ್ಯಾಧಿಯನು ಪೈರ್ದನು |
 ಪರಿಕಿಸದೆ ಕೊಡಲಾಷಧವ ಮೇಣ |
 ಬರುವುದೀ ಗುಣವಾಷಧವೆ ವಿಷವಾಗಿ ವರ್ತಿಪುದು ||
 ಒದೆ ಕೂತರುಪಾಸವವನಿಗೆ |
 ಮರಣ ಬರುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿಲಿ |
 ಮರೆಯ ಬೇಡೀ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ ಪೇಳಿದನು ನಿನಗೆ || ೮೯ ||

ಮಾಡ ಬಾರದ ಕರ್ಮತತಿಗಳ |
 ಮಾಡ ಬಾರದು ಮಾಪ್ಪ ಕರ್ಮವ |
 ನೋಡಿದಿಯಲಾ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವ ಯುಕ್ತಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ||
 ವಗಡಿ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವನೈ |
 ಕೂಡುವನು ಬಂಧನದೊಳದಿಂದ |
 ಮಾಡಲಾರರು ತ್ಯಾಜ್ಯಕರ್ಮವ ವೀತರಾಗರಲಾ || ೯೦ ||

ತ್ಯಾಜ್ಯಂ ದೋಷವದಿತ್ತೀಕೇ ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಮನೀಷೀಣಃ |
 ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಿತಿ ಚಾಪರೇ || ೩ ||

ನರನು ಕರ್ಮದ ಫಲವ ತ್ಯಜಿಸದೆ |
 ಕರೆಯಲಾ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂಧಕ- |
 ವಿರುವುದಿನುತಲಿ ಮೂಢತನದಲಿ ನರಲುತಿಹನವನು ||
 ಇರಲು ತಾನೇ ನಗ್ನನವ್ಯಯ |
 ಕರೆಯಲಾತನ ನಗ್ನನನುತಲಿ |
 ಬಂದಿ ಪೇಳ್ವನು ಜನರು ತನ್ನಲಿ ತಂಟಿ ಮಾಡುವರು || ೯೧ ||

ನರನೆ ರೋಗಿಯು ನಾಲಿಗೆಯ ವಶ |
 ಕಿರಲು ಬೇಕಾದುದನು ತಿನ್ನುವನು |
 ಮರಳಿ ತಿಂದನ್ನ ವನು ಬೈವನು ಪಚನವಾಗದಿರೆ ||

ಕೊರತೆಗಳ ನೋಡದಲಿ ದೇಹದ |
 ಮರಳಿ ಬೈವನು ನೋಣಗಳನೆ ತಾ- |
 ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತನ್ನ ದೇಹದ ಹೊಲಸು ರಸಿರತ್ತ || ೯೨ ||

ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವ |
 ಮರ್ಮ ತಿಳಿಯದೆ ತತ್ತ್ವವರಿಯದೆ |
 ಕರ್ಮವೇ ಬಹುಹೀನವನುತಲಿ ಬೈವರಿಯದಲಿ ||
 ಕರ್ಮವೇ ನಿಜ ತ್ಯಾಜ್ಯವನುತಲಿ |
 ಯೋಮೈಗಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡ್ವರು |
 ತರ್ಮೆಯುಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ದುರ್ಬಲತನವ ಮುಚ್ಚುವರು || ೯೩ ||

ಕೆಲರು ಪೇಳ್ವರು ಯಜ್ಞಸತ್ತವು |
 ತಿಳಿಯಲಾಗದು ತ್ಯಾಜ್ಯವೆನುತಲಿ |
 ಯಿಳಿಯಲಿವುಗಳ ಮಾಳ್ವದುಚಿತವಶ್ಯವೆನ್ನವರು ||
 ಇಳಿಯಲಿವುಗಳ ಮಾಡದಲಿ ಮನ |
 ಮಲಿನವಹುದೈ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆ |
 ಘಳಿಂನೀ ಕರ್ಮಗಳು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುವೆಂಬುವರು
 || ೯೪ ||

ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿಯು ಬೇಕೆನುವ ಸದಾ- |
 ವೃತ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವುದು |
 ಯುಕ್ತವಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುವುದೆ ಯುಕ್ತ ||
 ಕಿತ್ತಿ ಮಲಿನತೆ ಚಿನ್ನ ಶುದ್ಧಿಯು- |
 ನುಕ್ತಮೋತ್ತಮ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸೆ |
 ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ ಬಿಂಕಿಯಲಿ ಪುಟಕೊಡಲು ಬೇಕದಕೆ
 || ೯೫ ||

ಕನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಜಮುಖ- |
 ವನ್ನು ನೋಡಲಿಕಿಚ್ಛೆ ಯಿರಲದ |
 ಸುಣ್ಣದಿಂ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಮೊದಲಿಗನೆ ||

ತನ್ನವಸ್ತುವು ಸ್ವಚ್ಛವಿರ ಬೇ- |
 ಕೆನ್ನುವರು ರಜಕನ ಗಲಿಚ್ಛದ |
 ಮಣ್ಣಹಂಡೆಯ ಬಿಟ್ಟರದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯಲೀರುವುದೆ . ೯೬ ||

ತಿನ್ನಲಿಕೆ ಸಿಗಬೇಕು ವೃತ್ತಮು- |
 ವನ್ನವೆಂದಿಚ್ಛೆಯನು ಮಾಡಲು |
 ಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಪಾಕವಃಗುವುದೆ ||
 ಎನ್ನು ತೀಪರಿ ಕ್ಲೇಶದಾಯಕ- |
 ವೆನ್ನುತಲಿ ಕರ್ಮಗಳ ಬಿಡುವುದು |
 ಚೆನ್ನಗಲ್ಲಾ ಬಾಣದನರಿಯುವುದು ಮೋದದಲಿ || ೯೭ ||

ಇರುವುದೈ ಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ |
 ಯೆರಡು ಹಾದಿಯು ಪತಿಕರಿಸುವರು |
 ತೊರೆವರೈ ಕರ್ಮವನು ಕೆಲವರು ಕ್ಲೇಶಕರವೆನುತ ||
 ಹರುಷದಿಂ ಕರ್ಮಂಗಳನು ಪತಿ- |
 ಕರಿಸುವರು ಹಲರೀತೆರಿದಿ ನಿನ- |
 ಗರುಹುವೆನು ತತ್ತ್ವವನು ನಾನು ವಿಚಾರವೂರ್ವಕದಿ || ೯೮ ||

ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಮೇ ತತ್ರ ತ್ಯಾಗೇ ಭರತಸತ್ತಮ |
 ತ್ಯಾಗೋ ಹಿ ಪುರುಷನ್ಯಾಘ್ರ ತ್ರಿವಿಧಃ ಸಂಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ || ೪ ||

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿಹುದು ತ್ಯಾಗವು |
 ತೋರುತಿದೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಲಿ ಪಾಠನೆ |
 ಮೂರು ವಿಧಗಳನೆಲ್ಲ ನಿನಗಾನರಹುವೆನು ಮುದದಿ ||
 ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರಲು ತ್ಯಾಗಪ್ಪ- |
 ಕಾರತತ್ತ್ವವಿದೊಂದಿ ಕೇಳೆ |
 ಚಾರು ಸಿದ್ಧಾಂತವನು ನಾ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಾಡಿಹೆನು || ೯೯ ||

ಮನೆಸಿಗೆನ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದ |
 ನಿನಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಪೇಳುವೆ |
 ನಿನಗೆ ಬರಬಾರದು ಕುಶಲಂಯು ನನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ||
 ತನಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವ |
 ಸನುಮತದ ದಕ್ಷತೆಯು ತೋರಿಸೆ |
 ಮನದಿ ತ್ಯಾಗಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿದಾಕರ್ಮವಾಚರಿಸು || ೧೦೦ ||

ಯಜ್ಞದಾನತಪಃಕರ್ಮ ನ ತಾಜ್ಯಂ ಕಾರ್ಯಮೇವ ತತ್ |
 ಯಜ್ಞೋ ದಾನಂ ತಪಶ್ಚೈವ ಪಾವನಾನಿ ಮನೀಷಿಣಾಮ್ || ೫ ||

ಹಾದಿ ನಡೆಯುವ ಪಥಿಕ ತನ್ನಯ |
 ಪಾದಚಲನವ ತ್ಯಜಿಸೆ ಬಾರದು |
 ಭೇದಬುದ್ಧಿಯ ತ್ಯಜಿಸಿ ದಾನವ ತಪವ ಯಜ್ಞವನೂ ||
 ಸಾದರದಿ ಮಾಡುವುದು ಬಿಡಲದು |
 ಬಾಧಕವು ತಾನಾಗುವುದು ಮೇಣಿ |
 ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಲು ಬಾರದೈ ನರರು ||೧೦೧||

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವ ತನಕ ತಾಂ ಮುಂ- |
 ದಿಟ್ಟ ಪಕ್ವಾನ್ನಗಳ ಬಿಡುವರೆ |
 ನಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗುವನಕ ಬಿಡುತಿಕರೆ ಯತ್ನವನು ||
 ಬಿಟ್ಟು ನಾವೆಯ ಸದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ |
 ಕಷ್ಟಪಡುವರೆ ಪಾರಗಾಣದಿ |
 ಯಷ್ಟವಸ್ತುವು ಸಿಗದೆ ದೀಪವ ನೋದಿಸುವರೀನು || ೧೦೨ ||

ಬಾಳೆಗೊನೆಯನು ಹಾಕದಿದ ಯೆಳೆ |
 ಬಾಳೆಗಿಡವನು ಕೊಯ್ಲು ಬಹುದೇ |
 ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ ದೃಢತೆ ಬಾರದಲೆ ||
 ಕೇಳಬಹುದೇ ಮಖತಪೋದಾ- |
 ನಾಳಿಗಳ ಕರ್ಮಗಳ ಕಾರ್ಯವ- |
 ನಾಲಿಕ್ಕೆ ನೀ ತಾಳದಿರು ಕರ್ಮದಲಿ ಭೇದವನು || ೧೦೩ ||

ತನ್ನ ತನ್ನ ಧಿಕಾರದಂದದಿ |
 ಮಾನ್ಯನಿರುತಿಯ ದಾನತಪಗಳ |
 ಯಜ್ಞ ಕರ್ಮಾದಿಗಳು ತ್ಯಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲ ಮಾನವಗೆ ||
 ಬೆನ್ನ ಬಿಡದವುಗಳನು ಅಚರಿ- |
 ಸನ್ನತಲಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನು |
 ಮನ್ನಿಸೈ ನೀ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳದನು || ೧೦೪ ||

ನಡೆಯುವರೆ ತ್ವರೆ ಮಾಡುವನೇ |
 ಪಪೆವನೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಂತದಿ |
 ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವನಾಚರಣದಿಂ ತನ್ನ ||
 ಪಪೆವನೈ ತ್ಯಾಗದಲಿ ಕುಶಲತೆ |
 ಕುಡಿವನಾಳೈ ವೈದ್ಯನೊಪ್ಪ |
 ಪಪೆವನೈ ಯಾವಾನದಿಂದಲಿ ರೋಗಮುಕ್ತತೆಯು || ೧೦೫ ||

ಯಾರು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ಕರ್ಮಾ- |
 ತಾರ ಮಾಳ್ವನೊ ನಿರುತವನೇ ||- |
 ತಾರನಲು ತಮರಜಗುಣಂಗಳ ಬೇರೆ ಕೇಳುವನು ||
 ಜೋರಿನಿಂದಲಿ ಮೇಲೆಮೇಲಿಂ- |
 ದೇರಿನಲು ಪುಟಗಳನು ಕೆನ್ನ- |
 ಕೈರಾವುದು ಶುದ್ಧತೆಯು ಮಲದ ವಿನಾಶವಾಗುವುದು
 || ೧೦೬ ||

ನಿಷ್ಕೆಯನು ತೋರಿನಲು ಕರ್ಮದಿ |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ರಜತಮಂಗಳ |
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಗುಣಾವಳಿಯು ||

ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಯು ಸತ್ತ್ವವಾಗಲು |
 ಕೊಟ್ಟು ಪಾವನತೆಯನು ದೀಹಕ |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಪಾಪಬಿಟ್ಟವ ತೀರ್ಥದಂದದಲಿ || ೧೦೭ ||

ಯೋರಮಲವು ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನದಿ |
 ಕರಗುವುದು ಕರ್ಮಗಳು ಕೇಳಂ- |
 ತರದೋಕಿರುತಿಯ ಕಲ್ಮಷವ ನಾಲಿಪವು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಇರುವುದದರಿಂ ತೀರ್ಥಯೋಗ್ಯತೆ |
 ನಿರುತ ಸತ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತೋರೆಯ ಬಾರದು ಕರ್ಮ ಸಾಧಕವೈ ಸಲತ್ಯಾಗ || ೧೦೮ ||

ನೀರಡಿಸಿ ಬೆಂದಾಡ ನರನಿಗೆ |
 ಮಾರವಾಡದೊಳಮೃತ ರುನಿ ಕೈ- |
 ಸೇರುವಂದದಿ ಕುರುಡಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಳಕು ಸಿಗುವಂತೆ ||
 ಧಾರಣೆಯೆ ಬೀಳ್ವವಗೆ ಕ್ಷೋಣಿಸಿ |
 ತಾರಿಸುವ ಪರಿಯಂತೆ ನದಿಯಲಿ |
 ನೀರಿನಲಿ ಮುಳುಗುವಗೆ ನದಿ ತಾನಪ್ಪಿ ಪೇರೆವಂತೆ || ೧೦೯ ||

ಮರಣಸಂನಿಷಿತನಿಗೆ ಯವನೇ |
 ಕರುಣದಿಂ ದೀರ್ಘಾಯುನೀಯುವ |
 ತೆರದಿ ಕರ್ಮವೆ ಕರ್ಮಪೀಡೆಯ ಹಂಕರಿಸುವುದಲಾ ||
 ಅರಿಯಲಾ ರಸೀತಿ ವೈದ್ಯನು |
 ತರುವನೈ ವಿಷದಿಂದಲಮೃತವ |
 ಮರಣಸಂನಿಷಿತನನು ರಕ್ಷಿಸುವನು ಸುಕೌಶಲದಿ || ೧೧೦ ||

ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕರ್ಮಗಳನಾ- |
 ಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲವುಗಳೆ |
 ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗವ ತೋರಿಸುವನೈ ಬಂಧಕವಲ್ಲ ||
 ಯುಕ್ತಿ ಯಾವುದೆನುತ್ತ ಕೇಳ್ವರೆ |
 ಭಕ್ತನೀನಿಷಿತಿಯೆಂದು ನಿನಗದ |
 ಪೂಕ್ತ ಬೇಳುವೆನದನು ನೀ ಕೇಳ್ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ || ೧೧೧ ||

ಏತಾನ್ಯಸಿ ತು ಕರ್ಮಾಣಿ ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಾನಿ ಚ |
 ಕರ್ತವ್ಯಾನೀತಿ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಶ್ಚಿತಂ ಮತಮುತ್ತಮಮ್ || ೬ ||

ಏದು ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ದಿನದಿನ |
 ವೀಧರಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮಾಡುವ |
 ರಾದರೇನಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವರೆ ಮಾನವರು ||

ಅದರದಿ ಪಂದ್ರವ್ಯ ಕೊಳ್ಳತ |
 ಹಾದಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಯಾತ್ರೇ ಮಾಡಲು |
 ಬೋಧವಹುದೇಯವಗೆ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ವೆ ತಾನೆನುತ || ೧೧೨ ||

ದೊರೆಯ ಮುದ್ರಾಯುಕ್ತವತ್ತದ |
ಭರದಿ ಸೇವಕನೊವ ರಾಜನ |
ತ್ವರಿತದಿಂದಲಿ ಹಿಡಿದು ತರುವನು ದೊರೆಯ ಬಂದಿಂದ ||
ಆರಿವನೇನವ ತಾನು ರಾಜನ |
ಭರದಿ ಗೆದ್ದೆನೆನುಕ್ತ ಮನದಲಿ |
ಗರುವ ಸಲ್ಲದು ಮನದೊಳವನಿಗೆ ದೊರೆಯ ಬಲವಿದಲಾ
|| ೧೧೩ ||

ಸೆರಗ ಹಿಡಿದನ್ನರ ಸಹಾಯದಿ |
ನರನು ನದಿಯಲಿ ವಾರಗಾಣಲು |
ಬರುವುದೇನವಗಾಗ ಗರ್ವವು ದಾಟಿದೆನು ಯೆನುತ ||
ಆರಸ ತನ್ನಯ ಕೈಯ ದಾನವ |
ಪರಗೀಯಲ್ಯಾ ಪುರೋಹಿತ |
ಮರುಳನೇನವ ದಾನದಭಿಮಾನವನು ತಾಳುವನೆ || ೧೧೪ ||

ತೊರೆದು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನವ |
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಕಾಲಕಾಲದೊ |
ಳರದೆ ಮಾಳ್ವನೊ ಬಿಟ್ಟಹಂತೆಯ ಮನದ ಕಿಲ್ವಿಷವ ||
ಮರಳಿ ಕರ್ಮವು ಕೊಡುವ ಫಲಗಳ |
ನಿರದೆ ಮನದಿಂ ಹೊರಗೆ ದಬ್ಬುತ |
ನಿರುತ ಕರ್ಮವನಾಚರಿಸ ಬೀಕೈ ನರೋತ್ತಮನೆ || ೧೧೫ ||

ಪರರ ಮಕ್ಕಳ ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ |
ಹರುಷವಪ್ಪದೆ ಮನದಿ ಪ್ರೀತಿಯು |
ಬರುವುದೇ ಪರರಭೃಕರ ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ||

ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಣೋ ನೋಪಪದ್ಯತೇ |

ನೋಹಾತ್ತಸ್ಯ ಪರಿತ್ಯಾಗಸ್ತಾನುಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ || ೭ ||

ಕತ್ತಲೆಯೊಳಾ ಕಲ್ಲು ಕಾಲಿಗೆ |
ಹತ್ತಿ ಹೊಡತದಿ ನೋವು ಬಂದರೆ |
ಕಿತ್ತು ಕಳಿಯುವುದೇನು ಕ್ರೋಧದಿ ಕಣ್ಣುಗಳನೆರಡ ||
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಗಳು ಬಂದವೆ |
ನುಕ್ತ ಕರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು |
ಯುಕ್ತವೇನೈ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಲು ||೧೨೦||

ತಿರದ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನೋವೆ |
ದ್ದರೆ ಕಣಾ ತಿರ ಕಡಿವುದುಚಿತವೆ |
ಕರೆವರಿದ ಕೋವಿದರು ಕೇಳೆ ತಾಮಸತ್ಯಾಗ ||

ನರನೆ ಫಲದಾಶೆಯನು ಬಿಡುತಲಿ |
ನಿರುತ ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಮಾಡೈ |
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಷ್ಯಾಮಕರ್ಮವೆ ಯುಕ್ತಮೋತ್ತಮವು || ೧೧೬ ||

ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಡುತಲಾ ಪಿ |
ವ್ವಲಕೆ ನಿರೇರೆಯುವರೆ ವಾರ್ಧನೆ |
ಫಲದೊಳಾಶೆಯ ತೊರೆದು ಕರ್ಮವ ಮಾಡುವುದು ಮುದದಿ ||
ನಿಲಯನಿಲಯದೊಳ್ಳೆಲ್ಲ ದನ ಗೋ |
ವಳನು ಕೂಡಿಸಿ ಮೇಯನುತ್ರಿಹ |
ಫಲವನತಿನುತಿಹನೆ ಹಾಲನು ಬಯಸುತಿಹನೆನು || ೧೧೭ ||

ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ |
ಕಳಿಯ ಬೀಕೈ ಯಾಶೆ ಯೆಂಬುದ |
ತಿಳಿಯುತಿ ತತ್ತ್ವವನು ಮಾಡಲು ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲ ||
ಬಳಿಯಲಿರುವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
ಘಳನಾಗುವುದದಯ್ಯ ದರ್ಶನ |
ಬೆಳೆಯುವುದು ತುದ್ಧತೆಯು ಕರ್ಮಾಚರಣಮಾನದಲಿ || ೧೧೮ ||

ನಿನಗೆ ವೇಳೆದೆ ಕರ್ಮತತ್ತ್ವವ |
ನಿನಯದಿಂ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಜಿವುದು |
ಮನದಲಿಡದಭಿಮಾನ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತ ತಾನೆನುತ ||
ನೆನಸುತೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು |
ಜನನಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದಲಿ |
ಕ್ಷಣದಿ ಮುಕ್ತಿಯು ದೊರೆವುದೈ ನೀನಾಚರಿವುದಿದನು || ೧೧೯ ||

ಬರಲು ಕೆಟ್ಟ ಹಾಡಿ ಕಾಲಿಲಿ |
ಚರಿಸಲಾರದುಪಾಯವಿಲ್ಲ |
ಹಂದು ಕಾಲ್ಗಳ ಕಡಿದು ಬಿಡುವುದೇನು ಕೌತಲವೆ || ೧೨೧ ||

ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವಿಲಿ ಬಳಲಿ ತಾಂ ಕಂ |
ಗೆಟ್ಟು ಬಂದವನೆದುರು ಬಸಿಬಿಸಿ |
ಯಿಟ್ಟರನ್ನವ ಸಿಟ್ಟಿನಲಿ ಕಾಲಿಂದ ಚೆಲ್ಲಿದರೆ ||
ಇಷ್ಟಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯವಿಹುದೇ |
ಹೊಟ್ಟೆಹಸಿವೆಯು ಶಾಂತವಹುದೇ |
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಬಾರದು ಕಣಾ ಭೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನು || ೧೨೨ ||

ಚರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮವನು ಯುಕ್ತಿಯೋ |
 ಳರಿದೆ ಕರ್ಮದ ದೋಷ ತಟ್ಟಿದು |
 ಅರಿಯನಲ್ಲಾ ತಾಮಸನು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ||

ತೊರೆವನವನೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ |
 ನರನೆ ತನ್ನಯ ಧರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸನು |
 ತೊರೆಯ ಬೇಡೈ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವ ತಾಮಸನ ತೆರದಿ || ೧೨೩ ||

ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ಕಾಯ ಕ್ಲೇಶಭಯಾತ್ಯಜೇತ್ |
 ಸ ಕೃತ್ವಾ ರಾಜಸಂ ತ್ಯಾಗಂ ನೈವ ತ್ಯಾಗಫಲಂ ಲಭೇತ್ || ೮ ||

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ತಿಳಿದಿಹನು ನಿಜ |
 ಬೋಧವಿಹುದೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವು |
 ಆದರದನಾಚರಿಸ ಕಾಲದಿ ಕಠಿಣ ಕಾಣುವುದು ||
 ಆದಿಯಲಿ ಕಾಣುವುದು ಕ್ಲೇಶವು |
 ಹಾದಿಯಲಿ ಭಯಭಾರ ತೋರ್ಪುದು |
 ಮೇದಿನಿಯಲಿ ತೆರದಿ ಭಯದಲಿ ಕರ್ಮವನು ತ್ಯಜಿಸೆ || ೧೨೪ ||

ಕೈತಳಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರ ಸುಖವು ಮು- |
 ಹಾತತಿಯವಾಗಿಹುದು ಸಾಕಿದು- |
 ವೇತಕೈ ಮಾಡುವುದು ಶ್ರಮವನು ಕಾರಣವ ಕಾಣೆ || ೧೨೪ ||

ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ಕಠಿನತೆ |
 ಹರಡೆ ಕಟ್ಟಲು ತುರಟವಿರುವುದು |
 ಯಿರುವುದೈ ಕಡುಕಹಿಯು ನಿಂಬವು ಕಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ಇರುವುದೈ ಕಂಟಕ ಗುಲಾಚಿಗೆ |
 ಯಿರುವುದಲ್ಲಾದವು ಹಾಲನು |
 ಕರೆದರದು ಸೀ ಯಿರದೆ ತೋರ್ಪುದು ದೋಷವೇ ಮೊದಲು || ೧೨೫ ||

ಈ ತೆರದಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡತ |
 ಭೀತಿಯಲಿ ಕ್ಲೇಶದಲಿ ಕರ್ಮವ |
 ಸೋತು ಬಿಟ್ಟರೆ ರಾಜಸತ್ಯಾಗವನು ಮಾಡುವನು ||
 ಈತ ಮಾರ್ಗನು ತ್ಯಾಗವನು ನಿಜ- |
 ವಿೀತನಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆವುದೆಲ್ಲ- |
 ದೀತನರಿಯನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು || ೧೨೬ ||

ಆಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲದ- |
 ರೊಡನಿರುವ ಸವಿರುಚಿಯು ತೋರ್ಪುದೆ |
 ಒಡಿಸಿದಾಗಲೆ ಭೋಜನದ ರುಚಿ ವಿಧಿತವಾಗುವುದು ||
 ತೊಡಗುವಾಗಲೆ ಕಠಿಣವಿರುವುದು |
 ಬಿಡುವನದರಿಂ ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ಬಿಡಮತಿಯು ಮಾನವನು ಶ್ರಮಕಂಟುವನು ಕರ್ಮದಲಿ || ೧೨೬ ||

ಲಿಯು ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಪಾತ್ರದ- |
 ಲೊಳಗಿರುವ ಬಿಸಿ ತುಪ್ಪವುಕ್ಕಿದ- |
 ರೊಲಿಲೊಳಗೆ ಬೀಳುವುದು ಹೋಮದ ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದೆ ||
 ಜಲದಿ ಮುಳುಗಲು ಮರಣ ಬಂದರೆ |
 ಜಲಸಮಾಧಿಯು ಫಲವು ಬರುವುದೆ |
 ಯಿಳಿಯಲದಕವಘಾತವೆನುವರು ಕೋವಿದರು ಪಾರ್ಥ || ೧೨೭ ||

ಆರಭಿಸುವನು ಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ತೋರಿದಾಕ್ಷಣ ಕಠಿಣ ಬಿಡುವನು |
 ಹಾರೆ ಬಿಸಿಕಾಯ್ದುದನು ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದು ಬಿಡುವಂತೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಶ- |
 ರೀರ ಮಾನುಷ ದೊರೆಯತಿದಕೆ ಕ- |
 ಲೋರಕರ್ಮವದೇಕೆ ದೇಹಕ್ಷೇಶ ಋಣೇಕೆ || ೧೨೭ ||

ಯಾವನೀದೇಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ |
 ಭಾವವಿಡುತಲಿ ಕರ್ಮ ಬಿಡುವನೊ |
 ಯಾವನಿದ ಕರೆಯುವನು ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ನಿಜವೆಂದು ||
 ತಾವರೆಯು ಸಖ ಮೂಡೆ ನಕ್ಷ- |
 ತ್ರಾವಳಿಯು ಲೋಪಿಸುವ ತೆರದಲಿ |
 ಸಾವುನೈ ಕರ್ಮಗಳು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯದಲಿ || ೧೨೮ ||

ಭೂತಲದಲಿ ಕಠಿಣಕರ್ಮವ- |
 ನೇತಕಾಚರಿಸುವುದು ಯೆನಗದು |
 ಭೀತಿದಾಯಕ ಕಾರಣವನಾಕಾಣೆ ಕರ್ಮದಲಿ |

ಈ ತೆರದ ರಾಜಸದ ತ್ಯಾಗದಿ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದು ಮೋಕ್ಷ ನರನಿಗೆ |
 ನೀ ತಿಳಿಯ ಬೇಕದುನೆ ತ್ಯಾಗವು ನಿಜದಿ ರಾಜಸವು ||
 ಏತರಿಂ ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವು |
 ಪಾಪವನ್ನುದೆಹುತ್ತ ನಿನಗತಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಂದಲಿ ವಿಸ್ತರಿವೆನೈ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ || ೧೨೯ ||

ಕಾರ್ಯಮಿತ್ಯೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ ನಿಯತಂ ಕುರುತೇಚರ್ಜುನ |

ಸಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ಫಲಂ ಚೈವ ಸ ತ್ಯಾಗೋ ಸಾತ್ತ್ವಿಕೋ ಮತಃ || ೯ ||

ತೋರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ |
ಮರೆತು ತನ್ನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ್ |
ನೆರೆವನ್ನೆ ಫಲದಾಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಾಂಜಲಿಯ ಮುದದಿ | |
ನಿರುತ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕರ್ಮವು |
ಬರಲು ಸಹಜದಿ ವರ್ಣಧರ್ಮದಿ |
ಚೆರಿಸುವನು ಯಾರವನು ಗೌರವದಿಂದ ವಿಧಿಯುಕ್ತ
|| ೧೩೩ ||

ಮಾಡಲಾಮಾತೆಯಲವಚ್ಚಿಯ |
ಮಾಡಲವಳೊಳು ಕಾಮವಾಸನೆ |
ಕೊಡಿಸುವುವಿವು ನರಕವಾಸವ ಕರ್ಮವಶದಿಂದ | |
ಓಡಿಸುತಲೀ ಯುಭಯುಭಾವವ |
ಮಾಡ ಬೇಕೆ ಮಾರ್ತನೇವೆಯ |
ರೂಢಿಯಲಿ ಕೇಳಿಹುದು ಕರ್ಮದ ಧರ್ಮವೀ ತೆರದಿ
|| ೧೩೪ ||

ಇರುವುದಾಕಳ ಮೋರೆ ಹೊಲಸೆನು |
ತಿರದ ಯಾಕಳನೆಲ್ಲ ತ್ಯಜಿಸೆರೆ |
ಗೊರೆತು ಸಿವೆಯು ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದರೆ ಮಾವ ತ್ಯಜಿಸುವರೆ | |
ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವು |
ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯೆಂಬೀ |
ಯೆರಡು ವಾತಗಳೆಂದು ಕರ್ಮವ ತ್ಯಜಿಸ ಬಾರದಲಾ
|| ೧೩೫ ||

ತಂದೆ ತನ್ನಯ ಕನ್ಯೆಯನು ನಲ- |
ವಿಂದ ಪೋಷಿಸಿ ಫಲದ ಬಯಕೆಯು |
ಮುಂದೆ ಮಾಡನು ಪೋಷಿಸುವನು ನಿಪ್ರಾಪ್ತನದಿಂದ | |

ಚಂದದಿಂದಾ ಪರಿಯಲೆರಡಾ |
ಬಂಧನಂಗಳ ಕಡಿದು ಕರ್ಮವ-
ನೋದೆ ಮನದಲಿ ಮಾಡುವಾತಗೆ ದುಃಖ ತಟ್ಟದಲಾ || ೧೩೬ ||

ತ್ಯಾಗವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವತ್ತಮ |
ಬೀಗದಿಂದಲಿ ಮೋಕ್ಷಫಲದಿಂ |
ಬಾಗಿ ರಂಜಿಸುತಿಹುದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವಿಹುದು ಮಾರ್ಗವದು | |
ಅಗಿಯಲಿ ಜೀಜವನು ಸುಟ್ಟರೆ |
ಅಗಲಾರದು ಗಿಡವು ಮೊಳೆಕೆಯು |
ನೀಗಲಾ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗವು ತಿಳಿಯೆ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು || ೧೩೭ ||

ಸ್ವಶಿಸ್ತರ್ಶದ ಮಾತ್ರದಿಂದಲಿ |
ಹರಿಯುವುದು ಲೋಹದ ಕಲಂಕವು |
ಬರುವುದೆರಡನೆ ವರ್ಣ ಚೋದ್ಯವಿದೇನು ನೋಡಿದರೆ | |
ತೋರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ಮೇಣ |
ತೋರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ |
ಹರಿವುವೈ ಗುಣಗಳು ರಜಸ್ತಮ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಲಿ || ೧೩೮ ||

ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಭಾವದಿಂದಲಿ |
ವೃದ್ಧಿಯುಹುದೈ ನ್ವಾತ್ಮಬೋಧವು |
ಶುದ್ಧ ಬೆಳಕದು ತೋರದೈ ಯಾಕಾಶ ನಾಲ್ಪಿಸೆಯು | |
ಸದ್ಧ ಮಾಡದೆ ಮೃಗಜಲವು ಒಳ- |
ಕೆದ್ದು ಪೋವುದು ಸಂಜಿವೇಳೆಗೆ |
ಬಿದ್ದು ಪೋವುದು ಜಗದ ಮಿಥ್ಯಾಭಾಸವಾತೆರದಿ | ೧೩೯ |

ನ ದ್ವೇಷ್ಯಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ ಕುಶಲೇ ನಾನುಷಜ್ಜತೇ |
ತ್ಯಾಗೀ ಸತ್ತ್ವಸಮಾವಿಷ್ಟೋ ವೇಧಾವೀ ಛಿನ್ನಸಂತಯಃ || ೧೦ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಮೋಡಗಳು ಗಗನದಿ |
ಬರುವುವೈ ಮೇಣದಾಗಿ ಪೋವುವು |
ಬರುವುದಾಪರಿ ಕರ್ಮ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಫಲದಿಂದ | |
ಅರಿಯಲಾಗದು ಹೆಚ್ಚೆ ಕಾಂಡನು |
ಮರೆಯ ಬೇಕೆ ದುಃಖಿಸುತಿಗಳ- |
ನರಿಯ ಬೇಕಿವು ದೋಷವಿರಹಿತವೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ | ೧೪೦ ||

ಹರುಷವಾಗದು ಶುದ್ಧ ಕರ್ಮದಿ |
ತೋರೆವನ್ನೆ ದ್ವೇಷವನಶುದ್ಧದಿ |
ಬರುವನ್ನೇ ಬಾಗ್ರತದಿ ಖಂತಿಯು ಸ್ವಸ್ವಸಂಗತೆಗೆ | |
ತೋರೆದು ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ |
ಮರೆತು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆಯನು ತಾ- |
ನೆರಡುಭಾವವಿಹೀನತೆಯುಲವ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವನು || ೧೪೧ ||

ಇದು ಶುಭಾಶುಭಕರ್ಮವೆಂಬುದು ।
ವಿದಿತವಾಗದು ಮನದೊಳವನ್ನಿಗೆ ।
ವಿದಿತವಾಗುವು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಯೆಂಬ ಭಾವಗಳು ॥

ಇದುವೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವೆ- ।
ವಿದರ ಹೊರತಿಕ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗವು ।
ಅಧಿಕ ಬಂಧಕವಾಗಿ ವರ್ತವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೧೪೨ ॥

ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ ತ್ಯಕ್ತಂ ಕರ್ಮಾಣ್ಯಶೇಷತಃ ।
ಯಸ್ತು ಕರ್ಮಫಲತ್ಯಾಗೀ ಸ ತ್ಯಾಗೀತ್ಯಭಿಧೀಯತೇ ॥ ೧೧ ॥

ಈ ಶರೀರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ।
ಬೇಸರಿಸುವರೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ।
ಲೇಸ ಘಟಿಸರು ಮೂರ್ಖರೆಂದೇ ನಂಬು ನೀನವರ ॥
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಘಟವು ಮಣ್ಣನು ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ವಸ್ತ್ರ ತಂತುನು ।
ಬೇಸರಿಸುವುದೆ ಬೆಂಕಿಯು; ಸ್ಥಿತೆಯನ್ನು ಕೌಂತೇಯು ॥ ೧೪೩ ॥

ನರಗೆ ದೇಹನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರದಿ ।
ದೊರಕಿಹುದು ಬೆನ್ನಿನಲಿ ಕರ್ಮವು ।
ಮರಣಪರ್ಯಂತರವು ಸಾಯದು ನಿಲ್ಲದೀ ಕರ್ಮ ॥ ೧೪೩ ॥

ದ್ವೇಷಿಸುವುದೇ ಪ್ರಭೆಯ ದೀಪವು ।
ತ್ರಾಸವಾಗಲು ಹಿಂಗೆಯಿಗಿ ದು- ।
ವಾಸವನು ಬಿಡಲಾವುದೇ ಸೀಕರಿಸಿ ಪರಿಮಳವ ॥
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ದ್ರಾವ ಪಿ- ।
ಶೇಷವನು ಬಿಡುತೆಹುದೆ ನೀರದು ।
ಲೇಸಿನಿಂ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಕರ್ಮಧರ್ಮವನು ॥ ೧೪೪ ॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಮಾರ್ಗ ತ್ಯಾಗ- ।
ಕೃರಿಯಲಾ ನಿಜಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚರಿಸ ಸಮಯದಿ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೋಯುವುದು ॥
ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಂಗಳ ಸಮರ್ಪಿಸೆ ।
ಹರಿಪ್ರಸಾದದಿ ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದು ।
ಹರಿವುದೈ ನಿಜಮಾಯೆ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದುದಯವಲಿ ॥ ೧೪೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೇಹ ಧರಿಸಿಕ ।
ನರಗೆ ಕರ್ಮತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ।
ಮರುಳುತನ ಸಲ್ಲುವುದೆ ನೀನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದನು ॥
ಧರಿಸಿರುವ ತಲೆಗಂಧ ಡೋಂಕಾ- ।
ಗಿರಲು ತಿದ್ದಲು ಬಹುದು ತಲೆಯೇ ।
ಯಿರಲು ಡೋಂಕದಕೇನುವಾಯುವು ಹೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ

ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ರಜ್ಜು ತೋರ್ಪುದು ।
ಹಾನಿ ಪಡೆವುದು ಸರ್ವವೆಂಬುವ ।
ಭಾನನೋಪಯುಕ್ತಬೋಧದಿ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವುದು ॥
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೇ ತೆರದಿ ತ್ಯಾಗವ ।
ಮಾನವನು ಮಾಡತೈ ನಿಜವಹ ।
ಮಾನನೀಯು ತ್ಯಾಗವನುವರು ಜಗದಿ ಕೋವಿದರು ॥ ೧೪೫ ॥

ಧರಿಸಿರುವ ತಲೆಗಂಧ ಡೋಂಕಾ- ।
ಗಿರಲು ತಿದ್ದಲು ಬಹುದು ತಲೆಯೇ ।
ಯಿರಲು ಡೋಂಕದಕೇನುವಾಯುವು ಹೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೧೪೫ ॥

ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜಕರ್ಮತ್ಯಾಗದ ।
ಪರಿಯದಹುದೈ ಯಿಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಬರಲು ರೋಗಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಯೆನಿಸುವುದೆ ॥
ನರನು ಬೇಸರದಿಂದ ಕರ್ಮವ ।
ತೋಯಲದು ನಿಜ ತ್ಯಾಗವೆಷ್ಟೆ ।
ಬರಲು ವೋನೀಯು ವೆಟ್ಟು ಗುದ್ದಿಸಿ ಯುವಶಮಿಸುವಂತೆ ॥ ೧೪೬ ॥

ನರನೆ ಕೇಳೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ ।
ಚರಿಸುವುದು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಿರುವುದು ।
ತೋಯಲು ಬಹುದದ ಕಾಣೆನದರಲಿ ಕಠಿಣಮಾರ್ಗವನು ॥
ಧರಣಿಯಲ್ಲೇ ನರಶರೀರವೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ಮರೂಪವು ।
ತೋಯಲು ಬಹುದೇ ಕರ್ಮ ಶಕ್ಯವೆ ತ್ಯಾಗ ದೇಹದಲಿ ॥ ೧೪೬ ॥

ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಬಿಟ್ಟರೊ ।
ಯಾರು ನಿಷ್ಕರ್ಮತ್ವಕರ್ಮದೊ- ।
ಳೇರಿಸಿರುವರೊ ಅವರೆ ತ್ಯಾಗಿಗಳೆಹರು ಮೂಜಗದಿ ॥
ಮಾರಮಣಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಪಿ- ।
ಸ್ತಾರವನು ಸಾರವನು ವೇಲ್ವನು ।
ಧಾರಣೆಸದ್ಭೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಿಗೆ ವೇಳಿದನು ಸಂಜಯನು ॥ ೧೪೭ ॥

ನರನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗುವಾಗಲು ।
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಚಲಿಸುವುದು ವಾಯುವು ।
ಚರಿಸುವುದು ರಕ್ತಾಭಸರಣವು ದೇಹದಲಿ ನೋಡೆ ॥

ಅನಿಷ್ಟಮಿಷ್ಠಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ ತ್ರಿವಿಧಂ ಕರ್ಮಣಃ ಫಲಮ್ |
ಭವತ್ಯತ್ಯಾಗಿ ನಾಂ ಪ್ರೇತ್ಯ ನ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಿನಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ || ೧೨ ||

ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೋರಿಯದೆ |
ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುವಾಶನು |
ಕರ್ಮಫಲಭೋಗವನುಣುವನ್ನೈ ಮೂರುವಿಧವಾಗಿ ||
ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟಹ ಕನ್ಯೆ ನೋಡಲು |
ನಮ್ಮವಳು ತಾನಲ್ಲೆನುತ ಸು- |
ದೈವದಿಂ ಕನ್ಯಾರ್ಥವುರುಷಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ || ೧೫೨ ||

ಹರಿದು ಮಾಯಾವಾಶ ತಂದೆಯ |
ಬರುವಳವಳಾ ಕನ್ಯೆ ಗಂಡನ |
ಪರಮಮಾಯಾವಾಶದಲಿ ಕಲಿವಾರ್ಧ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ನರನು ವಿಷದಾಗರವ ಮಾರಲು |
ಬರುವುದೈ ವ್ಯಾಪಾರಲಾಭವು |
ತರುವುದೈ ಮರಣವನು ತದ್ವಿಷ ಸೇವಿಸುವ ನರಗೆ || ೧೫೩ ||

ನಾನು ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ತೆನೆಂದಭಿ- |
ಮಾನವನು ತಾಳರಲಿ ಮೇಣಭಿ- |
ಮಾನ ತೋರಿದರು ಫಲದಲಾಶೆಯನಿಟ್ಟು ಕರ್ಮವನು ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನರನಾಚರಿಸಿದರೆ |
ಹಾನಿ ಹೊಂದದು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವು |
ಹಾನಿ ಹೊಂದಿಸಬೇಕು ನರನ ಭಾವಯುಗಳಕ್ಕೆ || ೧೫೪ ||

ಹಾದಿಯಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಮರದ- |
ಲ್ಲಾದ ಹಣ್ಣುನು ತಿನಲು ಬಯಸಲು |
ಬಾಧಕವು ಮೇಣಾಗದಿರದೇ ಫಲವ ಗ್ರಾಹಿಸಲು ||
ಮೇದಿನಿಯಲಿ ಪರಿಯ ಕರ್ಮದೊ- |
ಳಾದರಾಶೆಯು ಕರ್ಮವಶದಿಂ |
ಭಾಧಿಸುವುದೈ ನರನ ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ಕೌಂತೇಯ || ೧೫೫ ||

ತೋರೆದು ಕರ್ಮಫಲಾಶೆ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ನರನಿಗೆ |
ಹರಣವಷ್ಟುದು ಜನ್ಮಮರಣದ ಭೀತಿ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಮೆರೆವುದೀ ಜಗ ಮೂರುವಿಧದ- |
ಲ್ಲಿರುವುದೀ ಜಗ ಕರ್ಮಫಲದಲಿ |
ಹರಣವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ಜಗವೇನ ಮಾಡುವುದು || ೧೫೬ ||

ದೇವಮಾನವ ಮೇಣು ಮೂರನೆ |
ಸ್ಥಾನರಗಳೆಂದಿನಿತು ಮೂರನು- |
ವೀವನುಂಧರೆಯಲ್ಲಿ ಭೇದವು ಕರ್ಮಫಲದೊಳಗೆ ||
ಭಾವವಿಹುವೈ ಮೂರು ಮೊದಲನೆ |
ಭಾವವಿಷ್ಟವನಿಷ್ಟವೆರಡನೆ |
ಭಾವ ಮೂರನೆ ಮಿಶ್ರವೆಂಬೀ ಮೂರು ವಿಧ ಜಗವು || ೧೫೭ ||

ವಿಷಯಭೋಗಾಸಕ್ತರಾಗುತ |
ವಿಷಮವೃತ್ತಿಯನಾಚರಿಸುತೀ- |
ವಸುಮತಿಯಲಿ ನಿಸಿದ್ಧಕರ್ಮವ ಚರಿಸಿ ಮೋದದಲಿ ||
ನುಸುಳುವರು ಕ್ರಿಮಿಕೇಟಕಾದಿಗ- |
ಳಸಮ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದು ತ್ರಾಸದಿ |
ಬಸವಳೆವರೈ ಕರ್ಮಫಲವಿದನಿಷ್ಟ ನೋಡಿದರೆ || ೧೫೮ ||

ಸ್ವಾಧಿಕಾರವ ಮಾನಿಸುತಲಾ |
ವೇದಮಾರ್ಗವನಾಚರಿಸುತಲಿ |
ಸಾಧಿಸುವರೈ ಪುಣ್ಯದಾಯಕ ಕರ್ಮಗಳ ನಿಜದಿ ||
ಸಾಧಿಸರು ನಿಜಪುಣ್ಯಕರ್ಮದಿ |
ಮೋದದಿಂ ದೇವೇಂದ್ರಪದವಿಯಿ |
ಮೇದಿನಿಯಲಿದಕೆನ್ನವರು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕವು || ೧೫೯ ||

ಹುಳಿಸವಿಯನೇಕತ್ರ ಮಾಡಲು |
ಬೆಳೆಯುವದು ಮೂರನೆಯ ರುಚಿಯದು |
ಫಲವಲಾ ಸಂಮಿಶ್ರವೀಪರಿ ಕರ್ಮಫಲವಿಹುದು ||
ತಿಳಿಯಲಾ ಯೋಗದಲಿ ಕುಂಭಕ |
ಬೆಳೆಯುವುದು ರೇಚಕದಲಾದರು |
ಫಲವು ಮಿಶ್ರಿತವಾಗಿ ದ್ವಂದ್ವದೊಳ್ಳೆಕ್ಕವಾಗುವುದು || ೧೬೦ ||

ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯದ ಮಿಶ್ರಣದಲು- |
ತ್ವತ್ತಿ ಪಡೆಯುವುದೊಂದು ತತ್ತ್ವವು |
ಸತ್ಯಮಿಥ್ಯವನೇರಡ ಜಯವುದು ಮಿಶ್ರಫಲವಿದಲಾ ||
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಶುಭವಶುಭಕರ್ಮವು |
ಯುಕ್ತವಾಗಲು ಮಿಶ್ರಫಲವನು |
ಬಿತ್ತುವುದು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಹುದೈ ನರಶರೀರವಿದು || ೧೬೧ ||

ಮೂರುವಿಧದಲಿ ಕರ್ಮಫಲದ ನಿ .
 ಚಾರವಾಯ್ತಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ .
 ಯಾರು ಕರ್ಮಫಲೇಚ್ಛೆ ತೋರಿಯದೆ ಕರ್ಮ ಮಾಡುವರೊ ||
 ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ಕೇಳಂ -
 ಸಾರಶರಧಿಯು ಸುಳುವಿನಲಿ ಮೇಣ್ .
 ಬಾರದಿರುವರೆ ಜನ್ಮಮರಣದ ಚಕ್ರದಲಿ ಬಳಲಿ || ೧೬೦ ||

ತಾಳಲಾರದ ಖಾರವತಿಶಯ .
 ನಾಲಿಗೆಯು ಸೇವಿಸಲು ರುಚಿಯಲಿ |
 ಕಾಲವಶದಿಂ ಮರಣ ಬಾರದೆ ನೋಡು ಫಲವಿದನು ||
 ಕೀಳು ಧಗ್ಗನ ಮೈತ್ತಿ ಚೆಲುವದು .
 ಬೀಳುವನಕವೆ ವನದಲವನೊಳು .
 ಬುಳಿವೆಯು ವೇಶ್ಯೆಯಲಿ ಚೆಲುವೈ ಸ್ವರ್ಗ ಮಾಡದಲಿ
 || ೧೬೧ ||

ಪ್ರಾಣ ದೇಹದೊಳಿರುವನಕವು .
 ಮಾನದಿಂದಲಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು .
 ಹಾನಿ ಹೊಂದಲು ದೇಹ ಕರ್ಮದ ಫಲವ ಭೋಗಿಸಿರು ||
 ವಾಸವನು ಸಾಲವನು ತಂದತಿ .
 ಮೇಣು ಧನಿಕನು ಕೇಳಲಾಧನ .
 ವೇನ ಹೇಳವನು ಸಾಲ ಕೊಡದೆಯುಪಾಯವಿಹುದೇನು
 | ೧೬೨ ||

ಪರಿಯಲೀ ನಿಜಕರ್ಮಫಲವಿದು .
 ಬರುವುದೈ ಸಂಗಾತ ತಪ್ಪಿಸು .
 ಲರಿಯಲಾರರು ಕರ್ಮಪಾಶದಿ ಸಿಲುಕುವರು ನೋಡೈ ||
 ಮರದ ಬೀಜವು ಬೀಳಿ ನೆಲದಲಿ .
 ಒರುವುದೈ ಮರ ಮರವದಾಗಲು .
 ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜವೀಪರಿ ಬೀಜಮರನ್ಯಾಯ || ೧೬೩ ||

ಫಲದ ವುಪಭೋಗದ ಶರೀರವು .
 ಫಲವು ತೀರಲು ಜನ್ಮ ಫಲವುದು .
 ನೆಲದಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಟ್ಟು ಹಾದಿಯು ತೀರಿಸುವ ತೆರದಿ ||
 ಹೊಳೆಯೊಳಗೆ ದೋಣಿಯಲಿ ಯೋಧದ .
 ಜಲದಿ ದಾಟುತ ಬೇರೆ ಧಡಕವ .
 ನಿಳಿಯಲಾ ಧಡದಿಂದನೀಧದ ಮರಳಿ ಯುಳಿಯುವುದು
 || ೧೬೪ ||

ಅಂತವಿಲ್ಲೇತೆರದಿ ಕರ್ಮ .
 ಕೃತವಿಲ್ಲೈ ಕರ್ಮಫಲಕೆ ನಿ .
 ರಂತರದಲೀ ತೆರದಿ ಸಾಧನಸಾಧ್ಯವಾಕದಲಿ ||

ಸಂತತದಲೀ ಕರ್ಮವನ್ನೇ .
 ಸಂತಸದಿ ಫಲದಾಶೆ ತ್ಯಾಗದ .
 ಚಿಂತೆ ತಾಳದೆ ಮಾಡಲದು ಭವದೋಗಗೆ ತುರುಕುವುದು || ೧೬೫ ||

ಮಾಡೆ ಕರ್ಮಾರಂಭ ಕೂಡಲೆ .
 ತೋಡ ಬೀಳ್ಕೈ ಫಲದ ಬೀರನು .
 ಜಾಡಿ ಹೋಗುವ ತೆರದಿ ಬಾಬಿಯು ಅರಳಿದಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟುಕ ಬೀಜಧಾನ್ಯದ .
 ಮಾಡಲುಪಭೋಗವನು ದಿನದಿನ .
 ರೂಢಿಯಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಸ್ವಕಾರವು ಬತ್ತಿ ಹೋಗುವುದು || ೧೬೬ ||

ಈ ತೆರದಿ ಫಲತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು .
 ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಜನ್ಮಮರಣದ .
 ಯಾತನೆಯೆ ಸಾಯುವುದು ಕರ್ವೋದ್ಭವವೆ ಸಂಸಾರ ||
 ಪೂತ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುರುಕೃಪಾಪ್ರಕೃ .
 ದಾ ತುಷಾರದಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ .
 ದ್ವೈತರೂಪದ ದೈನ್ಯ ಹರಿವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧವದು || ೧೬೭ ||

ಮೂರುವಿಧದಿಂದೀ ಜಗವು ಸಾ .
 ಕಾರತೆಯ ತಾಳುವುದು ಫಲದಿಂ .
 ಬೇರಕಡಿಯಲು ಜಗವೆ ನಾಶವ ಹೊಂದುವುದು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಭೋಗ್ಯಭೋಕ್ತೃವಿ .
 ಚಾರ ಲಯ ಹೊಂದುವುದು ತ್ಯಾಗದಿ .
 ಬೇರೆ ಮೇಣಿಹುದೇನು ಜಗದಸ್ತ್ವಿತ್ವ ಕೌಂತೇಯ || ೧೬೮ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಸಂಯುತ .
 ವಿರುವ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ತಾಂ ಸ್ವೀ .
 ಕರಿಸುವವನಿಗೆ ಕೊಡದು ದುಃಖವು ಫಲದ ಭೋಗವದು ||
 ನರನೆ ಯೊ ಸಂನ್ಯಾಸಯೋಗದಿ .
 ಬರಲು ದ್ವೈತ್ಯಿಯು ಬಾಹ್ಯದಿಂದೊಳ .
 ಗುರುತರದ ನಿಜಕರ್ಮ ಬೀರಿಹುದೆಂದು ತೋರುವುದೆ || ೧೬೯ ||

ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಗೋಡೆಯದರೊಳ .
 ಗಿದ್ದ ಚಿತ್ರಗಳುಳಿವುವೇ ಮೇ .
 ಗೆದ್ದು ರವಿಯ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಲು ರಾತ್ರಿಯುಳಿಯುವುದೆ ||
 ಶುದ್ಧದರ್ಪಣವಿಲ್ಲದಿ ತಾ .
 ನೆದ್ದು ಮುಖವನು ನೋಳ್ವುದೆಂತೈ .
 ನಿದ್ದೆ ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಬೀಳುವುದೆಂತು ಕೌಂತೇಯ || ೧೭೦ ||

ನಾಶವಾಗಲು ಸ್ವಪ್ನ ಮಿಥ್ಯಾ |
 ಭಾಸವಾಗುವುದೇನು ಕರ್ಮಫಲ |
 ಲಾಶೆಯನು ಬಿಡುತರಲು ನಿಜಸಂನ್ಯಾಸ ಬರುವುದಲಾ ||
 ನಾಶವಹುದೈ ಯಾ ಅವಿದ್ಯೆಯು |
 ತ್ರಾಸ ಮೇಣದರಿಂದ ಬರುವುದೆ |
 ಕೇಶಕೊಡುವವರಾರು ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೨೩ ||

ನರಶರೀರದಿ ಮೇಣಜಾಣಿಕೆ |
 ಯಿರಲು ಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ |
 ಮರೆಯುವುದು ಕರ್ಮವದು ತಿಳಿದು ಶುಭಾಶುಭಗಳನು ||
 ಮರೆಯುವುದು ನಿಜ ಭೇದರೂಪವು |
 ೪೨ನೆ ಕೇಳಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಕರ್ಮಕೆ |
 ಬರುವುದಂತರ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ಮುಕಿರುವ ಮಾನದಲಿ || ೧೨೪ ||

ಇರುವುದಂತರ ಗಗನ ಮೋಡದಿ |
 ತರಣಿ ಮೃಗಜಲ ಪೃಥ್ವಿವಾಯುನಿ |
 ಗಿರುವುದಂತರ ತೋರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಮಾಯೆಯಲಿ ||
 ಧರಿಸಿ ಹೊದಿಕೆಯ ನದಿಯುದಕವನು |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲೆ ಬಂಡೆಗಲ್ಲದು |
 ವಿರುವುದಲ್ಲ ಭೇದವರದರಲಜಗಜಾಂತರದ || ೧೨೫ ||

ನೀರಿನಲಿ ಸೇವಾಕ ಹುಟ್ಟಲು |
 ಸೇರುವುದೆ ತಜ್ಜಲದ ಯೋಗ್ಯತೆ |
 ಚಾರುಕಾಡಿಗೆ ದೀಪದಿಂದಿದ್ದು ವಿಸಿದರು ಪಾರ್ಥ ||

ದಾರು ಕೊಡುವರು ದೀಪದುಪಮೆಯ |
 ಧಾರುಣಿಯಲಾ ಒಟ್ಟುಕೆ ಮೇ |
 ಸೇರುವುದೆ ಪ್ರಭೆ ದೀಪದಂದದಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು || ೧೨೬ ||

ಇರುವುದಾ ಶತಿಯಲಿ ಕಳಂಕವು |
 ಯಿರುವುದೆ ಭೇದನವುಗಳ |
 ಲಿರುವುದಾಪರಿ ಭೇದ ಕೇಳೆ ನೇತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಹಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಪಾಂಥಸ್ಥ ಕೂಟದ |
 ಲಿರುವುದೆ ನಾನಾತರದ ಭೇದಗಳು ಮನವರಿಯೆ || ೧೨೭ ||

ನೀರಿನಲಿ ತಗ್ಗುತಪದಾರ್ಥದೊ |
 ಕಾರಸೆಯು ಅರಸೆಯು ನೋಡು ಶ |
 ರೀರವಿವುಗಳೊಳಿವ ಪರಿಯಲಿ ಭೇದತೋರುವುದೊ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀತೆರಿದಿ ಭೇದವು |
 ತೋರುವುದು ಕರ್ಮದಲಿಯಾತ್ಮದಿ |
 ತೋರದ್ದೆ ತದ್ಭೇದವಜ್ಞಾನದಲಿ ಕೌಂತೇಯ || ೧೨೮ ||

ಕೆರೆಯಲಿರುತಿಹ ಕಮಲವುಷ್ಣುಗ |
 ಕಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯವ ಪ್ರಕಟಿಸು |
 ತಿರುವುದೆ ಮುಕರಂದ ಕೊಡುವುವು ಭ್ರಮರವೃಂದಕ್ಕೆ ||
 ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮನೊಳಿರುವ ಕರ್ಮವು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕಾರಣದಿ ದೃಗ್ಗೋ |
 ಚರಿಸುವುದು ಲಕ್ಷಣಗಳೆದಿಹುವವನು ಪೇಳುವೆನು || ೧೨೯ ||

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ಕಾರಣಾನಿ ನಿಬೋಧ ಮೇ |
 ಸಾಂಖ್ಯೇ ಕೃತಾಂತೇ ಪ್ರೋಕ್ತಾನಿ ಸಿದ್ಧಯೇ ಸರ್ವ ಕರ್ಮಣಾಮ್ || ೧೩ ||

ಐದಿಹುವು ಕಾರಣಗಳವು ನಿಜ |
 ವೇದ್ಯವಿರಬಹುದದು ನಿನಗೆ ಕೇಳೆ |
 ಬೋಧಿವುವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲವು ಮೇಲೆ ಕೈಯತ್ತಿ |
 ವೇದರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿಯೊ |
 ಕಾದುದೈ ವೇದಾಂತಸಾಂಖ್ಯವು |
 ಮೋದದಾ ಮಂದಿರ ನಿರೂಪಣರೂಪ ಭೇರಿಯಲಾ || ೧೩೦ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ |
 ಧರಣಿಯೊಳಗಿವವತ್ಯು ಮುಖ್ಯವು |
 ನರನೆ ಮಾನಸ ಬೇಡವಾತ್ಮವ ಕಾರಣವಿದೆಂದು ||

ಆರವಿರಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ |
 ಪರಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ನಾಲ್ಕೆ ಶಿಗಳೆಲ್ಲವು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿಹುವು | ೧೩೧ ||

ಜ್ಞಾನರೂಪದ ರತ್ನ ಕೈವತ |
 ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನಿರುವೆನದರಿಂ |
 ದೇನು ನಿನಗಡಚೆನೆಯೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳೆ ಮೋದದಲಿ ||
 ತಾನೆ ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದಿರಲು ಮುಖ |
 ದೂನಯವ ಪರರಿಗೆ ಕೇಳುವು |
 ದೇನು ಕಾರಣ ತೋರ್ವುದೈ ಮುಖ ದರ್ಪಣದಿ ನರನೆ || ೧೩೨ ||

ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರೆನ್ನನು |
ಭಾವಿಸರೊ ಮತ್ತಾವ ವಸ್ತುವ |
ನೇವಿಸಲು ಬಯಸುವರೊ ಪೂರಯಿಸುವೆನವರ ಬಯಕೆ ||
ಈ ವಿಧದ ನಿಜಭಕ್ತವೃಂದವ |
ಕಾವ ಬಿರುದಿನ ದೇವದೇವನು |
ಕೈವಶನು ನಾನಿಹೆನು ನಿನ್ನಯ ಕೈಯ ಬೊಗರಿಯಲಾ
|| ೧೮೩ ||

ಹರಿಯು ಪ್ರೇಮಾನಂದಭರದಿಂ |
ದರುಹಿದನು ಕಲಿಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಮೈ- |
ಮರೆತನಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಜನಸುರಧೇನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||
ನರನು ಹರ್ಷದಿ ತೇಲುತಿದ್ದನು |
ಗಿರಿಯು ರೂಪದಲಿದ್ದರಾ ಹಿಮ- |
ಕರನ ನೋಡಲು ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವುದು ಶಶಿಕಾಂತ
|| ೧೮೪ ||

ಹರುಷ ಹರ್ಷಸ್ವಾನುಭವನೇ |
ತೆರದ ದ್ವೈತವೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಲು |
ಹರುಷದ ಸುಮೂರ್ತಸ್ವರೂಪನೆ ಪಾರ್ಥನಾದನಲಾ ||
ಹರಿ ಸಮರ್ಥನು ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ |
ಹರುಷವಾರಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ |
ನರನ ಕೈ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕ ತಾರಿಸಿದನೈ ಮುದದಿ || ೧೮೫ ||

ನರನ ಪರಿಯಹ ಧೀರನಾದರು |
ಕರಗಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಮುಳುಗುತಿದ್ದನು |
ಭರತೆ ಯಾವಿ ಬಂದುದೈ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಥನಲಿ ||
ಹರಿಯು ತತ್ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವ |
ಸರಿಸುತಾಕ್ಷಣ ಬದಿಗೆ ಪೇಳ್ವನು |
ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಬ್ಲಾನದಿಂ ನೀ ಬಾರೊ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ || ೧೮೬ ||

ನಿಟ್ಟುಸುರ ಬಿಡುತಾಗ ಪಾರ್ಥನು |
ಧಟ್ಟನೆಂದನು ತಲೆಯು ತೂಗುತ |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುಷ್ಪ ತ್ವತ್ಸನ್ನಿಧಾನಕೆ ತ್ರಾಸಿಸಿದೆ ನಾನು ||
ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವ ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿಕ್ಕುವ |
ಪಟ್ಟನೆನಗಿನ್ನೇಕೆ ದ್ವೈತದೊ- |
ಳಿಟ್ಟು ಕೌತುಕ ಮಾಳ್ವೆ ನಾಕಿದು ದ್ವಂದ್ವವೆನ್ನೊಡನೆ
|| ೧೮೭ ||

ಹರಿಯು ನಸುನಗುತಾಗ ಪೇಳ್ವನು |
ನರನೆ ನಿನಗರವಿಲ್ಲಲಾ ಹಿಮ- |
ಕರನು ಬೆಳಕನು ತೊಳಗಿ ಜೀವಿಪ ಪರಿಯದ-ಗದಲಾ ||

ನರನೆ ನಿನಗೀ ಪರಿಯಲಾಡುತ |
ತರಿಸಿದರೆ ಕೋಪವನು ಯೆನಗದು |
ಹರುಷವಾಗುವುದೆನಗೆ ಪ್ರೀತಿಯು ದ್ವಿಗುಣವಾಗುವುದು || ೧೮೮ ||

ಪ್ರೀತಿಯುರ್ವದು ಕೇಳ್ವರವ್ವರ |
ಮಾತಿನಿಂದದು ವರ್ಧಿಸುವುದೈ |
ಮಾತಿನಿಂದಲೆ ಬೇವಿತದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಬರುತಿಹುದು ||
ಏತಕಿಷ್ಟೇ ಪರಿಯ ವಾದವು |
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾನೇನ ಪೇಳಿದೆ- |
ನಾತುಮನು ಬೇರಿಹನು ಕರ್ಮವು ಬೇರೆಯಾಗಿಹುದು || ೧೮೯ ||

ನರನು ಪೇಳಿದನಾಗ ಪಾರ್ಥಗೆ |
ಹರಿಯೆ ನೀನಾರಂಭಿಸಿದೆ ಯೆ- |
ನ್ಮುತರದ ಮನದಿಂಗಿತವ ಪೇಳುವರೆ ಮೋದದಲಿ ||
ಅರಿಯಲಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವ- |
ಕೈರುವುವೈ ಕಾರಣಗಳೈದೆಂ- |
ದರುಹುವೆನು ತಾನೆಂದು ವಿಷಯವ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿಯಲಾ
|| ೧೯೦ ||

ಮರೆತು ವಿಷಯವ ಮುಂದೆ ನೀನೆನ- |
ಗರುಹುವರೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿ |
ಧರೆಯಲಾತ್ಮನಿಗಿಲ್ಲವೆಂದಿಗು ಕರ್ಮಸಂಬಂಧ ||
ಹರಿಯೆ ವಿಷಯವಿದೆನ್ನ ಪ್ರೇಯವು |
ತೊರೆಯಲಾರನು ಪ್ರೇಮವಿಷಯವ- |
ನರುಹು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕೇಳುವರೆ ಮನವೇಳುತಿದೆ ಮುದದಿ || ೧೯೧ ||

ನರನ ವಚನವ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ |
ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ಪೇಳ್ವನು |
ಧರಣೆ ಹಿಡಿದೈ ಕೂತು ವಿಷಯಾತುರದಿ ಮನಗೊಟ್ಟು ||
ಅರಿಯೆ ನಿನ್ನಂತೀಪರಿಯು ತತ್- |
ಪರತೆಯಲಿ ಕೇಳುವರು ಭಕ್ತರು |
ದೊರೆಯುವರೆ ಯೆನಗಿನ್ನ ಪಾರ್ಥನೆ ನಿನ್ನ ತೆರವಿರುವ || ೧೯೨ ||

ನರನೆ ನಿಜಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳುವೆ- |
ನಿರುವೆ ನಿನಗಾಂ ಬುಣಿಕನದರಿಂ- |
ದಿರುವೆ ನಿನ್ನೊಳ್ಳು ತಲೆಯು ಬಗ್ಗಿಸಿ ದೀನತನದಿಂದ ||
ನರನು ಪೇಳಿದನೆನ್ನ ವಚನವ |
ಮರೆತೊಡೀ ನೀ ತಿರಿತಿರಿಗಿಯಾ- |
ಬರಡುದೈತವ ತಾಳುದೇತಕೆ ಹೇಳು ನಿಜವಾಗಿ || ೧೯೩ ||

ಹರಿಯು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನಿತ್ತನು |
 ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವನೀಕ್ಷಣ |
 ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ ವಿಷಯವಾದವಿನಾದಸರಣಿಯನು ||
 ಇರುವನಾ ಕಾರಣಗಳೈದಾ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಿದುವೇ |
 ಯಿರುವನೀ ಕಾರಣಗಳಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೇತುಗಳು ||೧೯೪||

ಇರುವನಾತ್ಮನು ತಾನುದಾಸಿಯು |
 ಯಿರನು ಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಕಾರಣ |
 ಮರಳಿ ಕರ್ಮಕೆ ಸಾಹ್ಯ ಮಾಡನು ಕೇಳು ತಾನಾಗಿ ||
 ಇರುವು ಕರ್ಮಕೆ ಶುಭತೆಯಶುಭತಿ |
 ಬರಲು ಹೋಗಲು ದಿವಸರಾತ್ರಿಗೆ |
 ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗಗನವೊಂದೇ ಬೇರೆಬೇರಿಹುವೆ || ೧೯೫ ||

ನೀರುತೇಜವು ಕೂಡಿಯುಗಿಯಾ- |
 ಗೇರುವುದು ವಾಯುವಿಲಿ ಮೋಡವು |
 ಧಾರುವುದು ಸಂಬಂಧ ಬಂತ್ಯೆ ಗಗನಮಂಡಲದ ||
 ಯಾರು ಪೇಳ್ವರು ಮೋಡ ಗಗನದಿ |
 ಸೇರುವುದು ಮೇಣೈಕೈವೆನುತಲಿ |
 ಚಾರು ಕರ್ಮಾಶುಮನದೀ ಸಂಬಂಧ ನೋಡಿದರೆ || ೧೯೬ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕಾಷ ಗಳ ಕೂಡಿಸಿ |
 ನರನು ನಾವೆಯ ನಿರ್ಮಿಸುತಲತಿ- |
 ಭರದಿ ಗಾಳಿಯ ಬಲದಿ ನಡೆಸುವನವನು ನಾವೆಯನು ||

ನರನೆ ನೋಡಾ ನೀರುನಾವೆಯು |
 ಬರುವುದೇ ಸಂಬಂಧವೈಕೈವು |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಸಾಕ್ಷಿಮಾತ್ರವೆ ನಾವೆಗಾ ನೀರು || ೧೯೭ ||

ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟಿಯನಾಕುಲಾಲನು |
 ಮುನ್ನಿರಿಸಿ ಚಕ್ರದಲಿ ತಿರುಗಿಸೆ |
 ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನಾ ಕೃತಿಯು ಪಾತ್ರಗಳಾಗುವುವು ನಿಜವು ||
 ಇನ್ನು ವಗಡು ವಿಚಾರ ಪೃಥ್ವಿಯು |
 ತನ್ನ ಕುಶಲತೆ ಯೇನ ತೋರ್ಪುದು |
 ವರ್ಣಿಸಲು ಮೇಣಾ ಕುಲಾಲನ ಕುಶಲತೆಯ ನಿಜವು || ೧೯೮ ||

ಬರುವುದೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಜಗಕಾ- |
 ತರಣಿಮಂಡಲದಿಂದ ನೋಡಲು |
 ಕಿರಣಜೋತಿಯೆ ಜಗದ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು |
 ಇರುವನಾಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನು |
 ಧರೆಯ ಕರ್ಮಕಲಿಪ್ಪನಾಪರಿ |
 ಯಿರುವನಾತ್ಮನಲಿಪ್ಪ ಕರ್ಮಕೆ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೧೯೯ ||

ಕಾರಣಗಳೈದಿಹುವು ಕರ್ಮಕೆ |
 ಬೇರಿರುವನಾತುಮನು ಪಂಚಕ- |
 ಕಾರಣಗಳಾಗಿಹುದು ಕರ್ಮಲತಾವನಕೆ ಮೂಲ ||
 ಕಾರಣಗಳೇ ಪಂಚಕದ ಸುನಿ- |
 ಚಾರವೂವಕ ಪೇಳ್ವೆ ಮುತ್ತಿನ |
 ಭಾರ ತೂಗಿಸಿ ಬಿಲಿಯು ಮಾಡುವುದುಚಿತ ಕೌಂತೇಯ || ೨೦೦ ||

ಅಧಿಷ್ಠಾನಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ ಕರಣಂ ಚ ಪೃಥಗ್ವಿಧಮ್ |
 ವಿವಿಧಾಶ್ಚ ಪೃಥಕ್ಕ್ಷೇಷ್ಣಾ ದೈವಂ ಚೈನಾತ್ರ ಪಂಚಮಮ್ || ೧೪ ||

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ |
 ಪೇಳುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಸರ್ಪವ |
 ಮೂಲಕಾರಣಗಳನು ಯೆನ್ನೆಯ ಮನದೊಳಿದ್ದುವನು |
 ಮೂಲಕಾರಣವಿಹುದು ದೇಹವು |
 ಕೇಳಿದಕಧಿಪ್ಪಾನವೆನುವರು |
 ಸೇಳುವೆನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೆಸರಿದು ಬಂದುದೇಕೆಂದು || ೨೦೧ ||

ಇರುವನೀದೇಹದಲಿ ಭೋಕ್ತನು |
 ಬರುವುವಿದರಲಿ ಭೋಗ್ಯವಿಷಯುಗ- |
 ಳಿಯಿಲಾ ಕಾರಣಗಳೆವು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಭೂತಳದಿ |

ಮೆರೆವ ಹತ್ತಿಂದ್ರಿಯಗಳೆಂದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕಷ್ಟಗಳ ಸಹಿಸುತ |
 ನಿರುತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ಭೋಗಿಸನಿರುಳುಹಗಲೆಲ್ಲ || ೨೦೨ ||

ಈ ತೆರದ ಸುಖದುಃಖ ಭೋಗಿಪ |
 ಪಾರ್ಥ ಠಾವಿಲ್ಲನ್ನೆನುತಲಿ |
 ಮಃತು ಬಂತು ಶರೀರಕಿದರಿಂದಲಿ ಯಧಿಪ್ಪಾನ ||
 ಈ ತೆರದ ದೇಹದಲಿ ತತ್ತ್ವ |
 ಖ್ಯಾತವಿಹುವಿಪ್ಪತ್ತು ನಾಲಕು |
 ಭೂತಳದೊಳಿಹುದಿದಕೆ ಬಂಧನಮೋಕ್ಷಸಾಧನತೆ : ೨೦೩ ||

ಸ್ಥಾನವಿಹುದೀದೇಹ ಚಾಗರ |
 ಮೇಣು ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿ ಯುವಕ್ಕೆ |
 ಮಾನಿಸುವರಿದಕಿಹುದು ಹೆಸರದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಯೆನುತ ||
 ನಾನು ಹೇಳುವೆ ಕರ್ತನೆರಡನೆ |
 ಮಾನಿಸುವೆ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣ |
 ಮಾನವರು ಕರೆಯುವರು ಬೀವನೆನುತ್ತ ಕರ್ತನಿಗೆ ||೨೦೪||

ಕರ್ತನೈ ಚೈತ್ಯನ್ಯರೂಪನು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ |
 ಪೃಥ್ವಿಯಲಿ ಮಳೆಗರೆಯೆ ಕೂಡುವುದೆಲ್ಲ ಜಲ ನೆಲದಿ ||
 ಮತ್ತೆಗಗನದ ಬಿಂಬ ನೀರಲಿ |
 ಬಿತ್ತು ಯೆನಲಾ ನೀರಿನಾಕೃತಿ |
 ಹತ್ತುವುದು ಗಗನಕ್ಕೆ ಗಗನವಲಿಪ್ತವೇ ಯುಹುದು ||೨೦೫||

ಆರಸನಾ ನಿದ್ರೆಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದ- |
 ಲರಸತನವನು ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನದೊ- |
 ಳಿರುತ ಭ್ರೂಕನೆನುತ ತಿಳಿವನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲಿ ||
 ಪರಿಯೋಳೀ ಚೈತ್ಯನ್ಯರೂಪವ |
 ಮರೆತು ತಾನೇ ದೇಹವೆನುತಲಿ |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲಾ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಸಿದೆನು || ೨೦೬ ||

ಬಿಡೆನು ನಿನ್ನ ಭಿವಾನವೆನುತಲಿ |
 ನುಡಿದನಭಿವಚನವನು ದೇಹಕೆ |
 ನುಡಿದ ವಾಗ್ಧಾನಪ್ರಕಾರದಿ ನಡೆವನೀ ಬೀವ ||
 ಎಡೆಬಿಡದಲಿ ಶರೀರ ಮಾಡುವ |
 ಸಡಗರದ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಕೆ |
 ಪಡೆವನೈ ಕರ್ತೃತ್ವ ಬೀವನು ತೋರಿಯದಭಿವಚನ ||೨೦೭||

ದೃಷ್ಟಿಯೊಂದೇ ಯಿರುವುದಾದರು |
 ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣೆ ವೆಕೂದಲಿನಲಾ |
 ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರಿಸುವುದು ಚಿವರಿಯ ಕೇಶದಂದದಲಿ ||
 ಅಟ್ಟಹಾಸದಲಾಟವಿಕ ತ- |
 ನ್ನಿಷ್ಟರಸದಿಂ ಕುಣಿಯ ಹತ್ತಲು |
 ದೃಷ್ಟಿ ಗೋಚರವೆನಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ನವರಸವು
 || ೨೦೮ ||

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ದೀಪವೊಂದರು |
 ಮನುಗುವುದು ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪದಿ |
 ಮನುಜನದನು ಗವಾಕ್ಷದಿಂದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಪಾರ್ಥ ||

ಜನುಮವೆತ್ತಿದ ಬೇವನಿಂಗೀ- |
 ನಿನಿಯುಮಿತ ಸುಜ್ಞಾನವೊಂದೇ |
 ಯನುಕರಣ ಮಾಡುವುವು ಯುದ್ರಿಯಹತ್ತು ತಮ್ಮಂತೆ ||೨೦೯||

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞಾನ ಬುದ್ಧಿಗೆ |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿದ್ರಿಯಪ್ರಭಾವದಿ |
 ಧರಿಸುವುದು ಪರಿಪರಿಯ ರೂಪಂಗಳನು ಕಾಂತೇಯ ||
 ಇರುವುದದರಿಂದಿದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಮೆರೆವ ಮೂರನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- |
 ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನದರಲಕ್ಷಣವ || ೨೧೦ ||

ಹರಿಹರಿದು ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಪೂರ್ವದಿ |
 ಬರುವುವೈ ಸಾಗರಗೆ ನದಿಗಳು |
 ಬರಲು ಶರಧಿಯೊಳ್ಳೆ ಕೈ ಹೊಂದುವುವಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
 ಇರುವುದೈ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಯು |
 ಭರಿತವಿಹುದೈ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜಸಗುಣದಲಿದು ನರಶರೀರದಲಿ || ೨೧೧ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಯುದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ |
 ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣ- |
 ವಿರುವುದೈ ಹೆಸರದಕೆ ಬರುವುದು ಬೇರೆಬೇರಾಗಿ ||
 ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಬಿಹ್ವೆಯಿಂದಲಿ |
 ಕರೆವರದನೈ ವಚನವೆನುತಲಿ |
 ಕರದೊಳಿದು ಹೊರಬರಲು ಕರೆವರು ಗ್ರಹಣ ಮೇಣ್ ದಾನ
 || ೨೧೨ ||

ಹೊರಗೆ ಬರಲದು ಕಾಲಿನಿಂದಲಿ |
 ಕರೆವರೈ ಗತಿಯೆನುತ ಮುಂದರು |
 ಬರಲು ಕೇಳಲನುೂತ್ತದ್ವಾರದಿ ಯದು ವಿಸರ್ಜನವು ||
 ಇರುವುದಮ ವೋಂಕಾರೂಪದಿ |
 ನರನ ಪ್ರಾಣವಿದೆಂಬ ನಾಮದಿ |
 ಮೆರೆವುದೊಳಗದು ನಾಭಿಹಿಡಿದಾಹೃದಯಸರ್ಯಂತ || ೨೧೩ ||

ಮೇಲೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚಾಸರೂಪದಿ |
 ಬೀಳಲದುಮೆಯುದಾನವಾಯುವು |
 ಬೀಳಲದು ಗುದದ್ವಾರದಿಂದಲಪಾನವೆನಿಸುವುದು ||
 ಅಲಿಸೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಆದುವೆ ವಿ- |
 ಶಾಲದೇಹದಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸೆ |
 ವೇಳುವರು ದೇಹಸ್ಥ ವ್ಯಾನವೆನುತ್ತ ಕೋವಿದರು || ೨೧೪ ||

ನರನು ತಿಸುತಿದುವನ್ನೆಲ್ಲವೆ |
 ಕರಗಿಸುತ್ತ ರಸಮಾಡಿ ದೇಹದಿ |
 ನಿರುತ ಪಸರಿಸೆ ಕರೆವರದನು ಸಮಾನನಾಮದಲಿ ||
 ಪರಿಪರಿಯು ಸೀನಾಕಳಿಕೆ ಡೇ |
 ಕರಗಳೆಲ್ಲವು ನಾಗಕೂರ್ಮದ |
 ಪರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಯುಪಪ್ರಾಣಗಳು ಕೌಂತೇಯ ||೨೧೫||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಸರ್ವಪರಿಗಳು |
 ಮೆರೆವುವಲ್ಲಾ ವಾಯುವಿನ ಬಹು |
 ಸರಸದಾಟವು ಬೇರೆಬೇರೀ ಹೆಸರ ಧರಿಸುತಲಿ ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷೇತ್ರಮಾನದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಮೆರೆವುವೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಾರಣ ಕರ್ಮಕತಿಗಹನ ||೨೧೬||

ನರನೆ ಬರ ಬೇಕಾ ಶರದ್ಭುತು |
 ತಿರಿಗಿ ಚಂದ್ರೋದಯವು ಬೇಕೆ |
 ಮರಳಿ ಪೂರ್ಣಮೆ ದಿನದ ಚಂದ್ರಮ ಬೇಕು ಸಂಪೂರ್ಣ ||
 ಬರಲು ಬೇಕಥವಾ ವಸಂತವು |
 ತರುಣಿಸಹಿತಲೆ ವನನಿಹಾರದ |
 ಸರಸಹರ್ಷವು ಬೇಕು ಮೇಣುಪಚಾರಗಳು ಬೇಕು ||೨೧೭||

ಅರಳ ಬೇಕಥವಾ ಸುಲಕ್ಷಣ |
 ಕೆರೆಯ ಮಧ್ಯದಿ ಕಮಲಹೂವದು |
 ಭರಿತವಿರಬೇಕೆ ಪರಾಗವು ಕಮಲದಲಿ ಬಳಿಕ ||
 ಇರಲು ಬೇಕಥವಾ ಕವಿತ್ವವು |
 ನರನ ವಾಚಿಯೊಳದರೊಳಗೆ ಬಹು |
 ಸರಸತನವಿರ ಬೇಕು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು || ೨೧೮ ||

ಯುಕ್ತವಿರಬೇಕೆ ಸುಬುದ್ಧಿಯು |
 ವ್ಯತಿವ್ಯಭವದಿಂದ ಬಳಿಕದು |
 ಯುಕ್ತವಿರ ಬೇಕೆಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸಾನುಕೂಲತೆಯು ||
 ಮತ್ತೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯುಕೆ ಭೂಷಣ |
 ವಿತ್ತು ನಡೆಸುನ ದೇವತೆಗಳು ಸ- |
 ಮಸ್ತ ಮಾಡಲು ಬೇಕನುಗ್ರಹ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೧೯ ||

ಇರುವುವೀ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಮೆರೆವುವೆದನೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ |
 ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಹೇಳಿದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಪರಮಕರ್ಮದ ಹೇತುವೆಲ್ಲವು |
 ನಿರುವುವವು ಹೇತುಗಳು ಪಂಚಿಗಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು || ೨೨೦ ||

ಶರೀರವಾಜ್ಞಮನೋಭಿಯತ್ಯಮ್ ಪ್ರಾರಭತೇ ನರಃ |
 ನ್ಯಾಯ್ಯಂ ನಾ ವಿಪರೀತಂ ನಾ ಪಂಚೈತೇ ಫಲಹೇತವಃ || ೧೫ ||

ನರನೆ ನೋಡಿದಿಯೋ ಚಮತ್ಕೃತಿ |
 ಬರಲು ಮಾಧವಯುತುವು ಪಲ್ಲವ |
 ಬರುವುದೈ ಮರಕೆಲ್ಲ ನಂತರ ಹೂವು ಗೊಂಚಲಲಿ ||
 ಬರುವುದಾ ಹೂವಿಂದ ಫಲವದು |
 ಬರುವುದೈ ತರುವಾಯು ಗ್ರೀಷ್ಮವು |
 ಬರುವುದೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಳೆವರ್ಷವು ವರ್ಷಾರ್ತ ||೨೨೧||

ಅರುಣನುದಯಕೆ ಬಂದನಂತರ |
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರುವನು |
 ತರಣಿ ಬರಲು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನ್ನೆ ಲೋಕಗಳನೆಲ್ಲ ||
 ಪರಿಯಲೀ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಲಿ- |
 ಕಿರುವುದೈ ಕಾರಣವು ಮನವದು |
 ಬರಲು ತನ್ನಂಕಲ್ಪ ಹೊರಬೀಳುವದು ವಾಗ್ಮೂಪ || ೨೨೨ ||

ವಾಣಿಯೆಂಬುವ ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯು |
 ಹಾನಿಮಾಳ್ಳುದು ತಿಮಿರಕರ್ಮವ |
 ಬಾಣತನ ಪುಟ್ಟುವುದು ಹಾದಿಯು ಸುಗಮವಾಗುವುದು ||
 ತಾನೆ ಪುಟ್ಟುವುದಾಗ ನಿಜವಭಿ- |
 ಮಾನಕರ್ತನು ಕರ್ಮ ಮಾಡೆನು |
 ಮಾನವನು ಕರ್ಮವನು ಮಾಡಲಿಕಾರಭವನಾಗ || ೨೨೩ ||

ಈ ತೆರದಿ ದೇಹಾದಿನಿಚಯವೆ |
 ಹೇತು ದೇಹಾದಿಕಕೆ ತಿಳಿಯೆ |
 ಪಾರ್ಥ ಕಬ್ಬಿಣ ಹವಣಿಸಲು ಕಬ್ಬಿಣವೆ ಬೇಕೆಲ್ಲೆ ||
 ಮಾತ ಹೇಳುವೆನೊಂದ ತಂತು |
 ವ್ರಾತ ತಂತುಗಿಡ್ಡ ಹಾಕಿದ- |
 ಠಾತತುಕ್ಷಣ ಮಗ್ಗದಲಿ ಸಂಭವಿಸುವುದು ವಸ್ತು ' ೨೨೪ ||

ರನ್ನದಲಿ ಹಾಕುವರೆ ವೈಲವ |
 ರನ್ನವೇ ಬೇಕಾಗುವುದು ಮೇರ್ |
 ಮನ್ನಿಸ್ಸೆ ಮನಲದಿಕರ್ಮಕೆ ಹೇತು ಮನಲದಿ ||
 ಮುನ್ನನೀ ದೇಹಾದಿ ಕಾರಣ- |
 ವೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆನುತ ಕೇಳಲು |
 ನಿರ್ಣಯವ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
 || ೨೨೫ ||

ತರಣಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರಕಾಶಕಿನಾ |
 ತರಣಿಯೇ ನಿಜಹೇತು ಕಷ್ಟಲ- |
 ತೆರದಿ ಕಷ್ಟನ ಬಿಳಿಗೆ ಹೇತುವಲಾ ಧನಂಜಯನೆ ||
 ಸರಸತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನು ಮಾಡಲು |
 ಸರಸತಿಯ ವರ ಬೇಕು ಹೇತುವು |
 ಪರಮ ನಿಗಮಮಹತ್ವಕ್ಕಾ ನಿಗಮಗಳೆ ಹೇತುವಲಾ
 || ೨೨೬ ||

ಕಾರಣವು ದೇಹಾದಿ ಕರ್ಮಕೆ |
 ಯಾರಿಗರವಿಲ್ಲೇ ಸುತತ್ವ್ಯ ಶ- |
 ರೀರ ಪೊದಲಾದುದಕೆ ಹೇತುವು ಬೇಕು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಬಾರುಹೇತುಕೆ ದೇಹ ಹೇತುವು |
 ತೋರುವುದು ದೇಹದಲಿ ಕರ್ಮವು |
 ಪ್ರಾರಭಿಸಿ ಬೇಕದನು ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಪೇಳಿದಂದಹಲ || ೨೨೭ ||

ಶಾಸ್ತ್ರನಿಯಮಿತ ಕರ್ಮನ್ಯಾಯವು |
 ಪಾರ್ಥ ಮತ್ತದು ಪುಣ್ಯಕರ್ಮವು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ತತ್ಕರ್ಮಕೆ ಮಧ್ಯೆ ನ್ಯಾಯವೇ ಹೇತು ||
 ಹತ್ತಿದರೆ ಪರ್ಜನ್ಯನವಚಿತ |
 ಭತ್ತಗದ್ದೆಗೆ ತಿರುಲಾಚಲ |
 ಕಿತ್ತಿಕುಡಿದು ಗದ್ದೆಯಾಗದ ತೀರ ನಿಷ್ಫಲವೆ || ೨೨೮ ||

ನಿಟ್ಟಿನಲಿ ಮನೆಯಿಟ್ಟು ಕಾಶಿಯು |
 ಒಟ್ಟಿ ಹಿದಿದರೆ ಕಷ್ಟ ದೇಹಕೆ |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿಜ ಕೆಟ್ಟನೇನವನಿಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಗಳೆ ||

ತತ್ವೈವಂ ಸತಿ ಕರ್ತಾರವಾತ್ಮಾನಂ ಕೇವಲಂ ತು ಯಃ |
 ಪಶ್ಯತ್ಯಕೃತಬುದ್ಧಿತ್ವಾನ್ನ ಸ ಪಶ್ಯತಿ ದೂರ್ಮತಿಃ || ೧೬ ||

ನರನೇ ಕೇಳೆ ಕರ್ಮಕಾರಣ- |
 ವಿರುವುದ್ದಿದಕ್ಕೆದು ಹೇತುಗ- |
 ಕಿರುವನೀ ಪರಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತಿಳಿವಾಯ್ತಿ ||

ಸೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲೇ ಹೇತು ಕಾರಣ- |
 ಚೇಷ್ಟೆಯಿಂದಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಬರಲಾ |
 ಯುಷ್ಣ ಕರ್ಮವು ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವು ಶಾಸ್ತ್ರಮಾರ್ಗದಲಿ || ೨೨೯ ||

ಗಡಿಗೆಯೊಂದರ ಹಾಲು ಬಾಹ್ಯಣ- |
 ಗಡಣಕಿತ್ತರು ಪ್ರೇಮದಿಂದನ- |
 ರೊಡನೆ ಕುಡಿದರು ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು ಬ್ರಹ್ಮವೃಂದಕ್ಕೆ ||
 ಗಡಿಗೆಯೊಂದಲೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು |
 ಗಡಿಗೆಯೊಂದಲೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು |
 ನಡುವೆ ಭೇದವಿದೆಷ್ಟು ನೋಡೈ ಕರ್ಮವೆರಡರಲಿ || ೨೩೦ ||

ಪಾತ್ರ ಪೊದಲನೆಯಿಂದಲದು ಸರ್- |
 ಪಾತ್ರದಾನವದಾಯಿತೆರಡನೆ- |
 ಪಾತ್ರದಿಂದಲಿ ಹೋದ ಹಾಲರು ಸ್ವರ್ಗವಾಯಿತಲಾ ||
 ಚಿತ್ರತರವಿದು ಕರ್ಮವಾರ್ಗವು |
 ಶಾಸ್ತ್ರವಿರಹಿತ ಕರ್ಮ ನಿಷ್ಫಲ- |
 ವರ್ಧ ಚೋರನು ಪೊಯ್ಯಾಲದು ಸದ್ಧಾನವೆನಿಸುವುದೆ || ೨೩೧ ||

ಇರುವುದೆ ಬಾಂವಿಳಿಗೆ ಯೈನ- |
 ತೈರದು ವರ್ಣಗಳವನು ಸಂತತ |
 ನರನು ಕಾಂ ಪ ನಪಾರದಲ್ಲಾಚ್ಚರಿಸುವನಕ್ಕೆ ||
 ಉರುವುದೇನುಮಂತ್ರ ವರ್ಗದ |
 ಹೊರಕು ಕೇಳಿದುದಿಂ ಪುಂಶ್ಚೋ- |
 ಳ್ವರಗೇ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ಮನ್ನಿಸೆ ಮರುಕುತನವಕ್ಕೆ || ೨೩೨ ||

ಉರುದಲೆಯಾ ಮಂತ್ರಯುಕ್ತಿಯು |
 ನರನು ಪೂರ್ಣಚಾರ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೇನನಂಗೆ ಪುಂಶ್ಚೋಚ್ಚರಿಸುತ್ತಲವು ||
 ಉರುಲಾಸು ಹೇತು ಕಾರಣ- |
 ಉರುನಲ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕರ್ಮವು |
 ಉರು ಪುಣ್ಯ ಪಾವನವು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೇತುವುದು || ೨೩೩ ||

ಪರಿಶಿಸೈ ನಿರ್ನಾಶಕಾರಣ- |
 ನಿರುವನೇ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡಿದ- |
 ನರುಹು ಯೆನಗೇ ತತ್ತ್ವವಿತ್ತರವೆಲ್ಲ ಕಾಂಶೇಯು || ೨೩೪ ||

ತರಣಿ ತಾಂ ನಿಜವಿಷಯವಾಗದೆ |
 ಕಿರಣದಿಂ ನೇತ್ರಾದಿಗಳ ಗೋ |
 ಚರಕೆ ತರುವನು ವಿಷಯವೆಲ್ಲವು ವೂರ್ಣತರವಾಗಿ ||
 ಪರಿಯುಲಾತ್ಮನು ಕರ್ಮವಾಗದೆ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ತತ್ಪರ್ತನಿಗೆ ಗೋ |
 ಚರಕೆ ತರುವನು ಜಗದೊಳ್ಳಿಲ್ಲವ ಕರ್ಮಕಾರಣವ ||೨೩೫||

ತಾನು ಕನ್ನಡಿ ಬಿಂಬವಾಗದೆ |
 ಕಾಣಿಸುವುದೈ ಯೆರಡನೇದನೆ |
 ಬಾಣರರಿವರು ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಆತ್ಮತಾನಲ್ಲ ||
 ಬಾನಿನಲಿ ರವಿ ರಾತ್ರಿದಿವಸಕೆ |
 ತಾನೆ ಕಾರಣನೆನಿಸಿ ಯದರಿಂ |
 ತಾನಲಿಪ್ಪನಲಾ ಧನಂಜಯ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯತಲಾ ||೨೩೬||

ಯಾರಿಗಿರುವುದೊ ಭ್ರಮವಹಂಕೃತಿ |
 ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ನಾನೆ ಯಿರುವೆ ತ |
 ರೀರವೆಂಬಭಿಮಾನವವನಿಂಗೇನ ಹೇಳಲದ ||
 ತೋರದಾತ್ಮಜ್ಞಾನರೂಪವು |
 ಘೋರಕತ್ತಲೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರವು |
 ಸೇರಿತಂದೇ ವಾರ್ಧ ತಿಳಿಯೆ ತತ್ತ್ವವೇಳದೆನು || ೨೩೭ ||

ಇರುವುದೈ ನರದೇಹವೇ ಯೀ |
 ತ್ವರನು ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೇಣು ಚೇತನ |
 ಧರಿಸುತೀ ನಿರ್ಧಾರ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಿದರೆ ||
 ಒರುವುದವನಿಗೆ ಸಹಜವೃತ್ತಿಯು |
 ಯಿರುವನಾತ್ಮನೆ ಕರ್ತನೆಂಬನು |
 ಕರೆವನಥವಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃವು ದೇಹವೇ ಯೆನುತ ೨೩೮||

ಕೇಳಿದೈ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಆತ್ಮನು |
 ಮೇಲೆ ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುವನು |
 ಬಾಳುವನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷೀಭೂತನಾಗುತ್ತಲೆ ||
 ಕೇಳನವನಾ ನಿಜಸ್ವರೂಪದ |
 ಲೀಲೆಯನು ಕಿವಿಯಿಂದ ಗೊಪ್ಪಿಯು |
 ಪೇಳುವವನಾರಾತ ಮೂರ್ಖನು ಜ್ಞಾನತೂಷ್ಣನೆ ಸೈ ||೨೩೯||

ಹತ್ತಿಹುದು ಭ್ರಮವಾತ್ಮ ದೇಹವೆ |
 ನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ಹುಚ್ಚನಂದದಿ |
 ವರ್ತಪನು ನಾವೇನ ಹೇಳಲಿ ಯೊ ಚಮತ್ಕೃತಿಯು ||

ನೇತ್ರಗಳ ತಾಂ ಮುಚ್ಚೆ ಹಗಲಿಗೆ |
 ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದು ಗೂಗೆ ಯಿಸರಿ |
 ಚಿತ್ರವಲ್ಲಾ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿವಾರ್ಧ ನೀನಿದನು || ೨೪೦ ||

ನರನೆ ಗಗನದಿ ಹೊಳೆವ ಸೂರ್ಯನ |
 ನರಿಯದಾತನು ನೆಲದ ಮೇಲಿನ |
 ಕೆರೆಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವನು ಸೂರ್ಯನೆನುತ್ತ ಕೆರೆಯುವನು ||
 ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ನೀರಾಗೆ ಸೂರ್ಯಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ನಿಜಜನ್ಮ ಕೆರೆ ಬ |
 ತ್ತಿರಲು ಸಾವನು ಸೂರ್ಯ ಕೆರೆ ಕಂಪಿಸಲು ಕಂಪಿಸುವ
 || ೨೪೧ ||

ನರನು ನಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರೆ |
 ಖರೆಯವಗೆ ಕೇಳೆ ಸ್ವಪ್ನಸ್ವಪ್ನಿಯು |
 ಕರೆವನೈ ರಜ್ಜುವನು ಸರ್ಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯದಲೆ ||
 ಅರಿಯದಾ ಸರ್ಪಸ್ವರೂಪವ |
 ಬರಿದೆ ಭೀತಿಯನಾಂತರದರ |
 ಲ್ಲಿರುವುದೇನೈ ಚಿತ್ರ ನೀ ಕಲಿವಾರ್ಧ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೨೪೨ ||

ಬರಲು ಕಾಮಿಲಿ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಹಿಮ |
 ಕರನು ತೋರ್ಪನು ಹಳದಿಬಣ್ಣದಿ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಮೃಗಜಲವು ವಂಚಿಸುತಿರದೆ ಮೃಗಗಣವ ||
 ಗುರುಸ್ವರಣ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತರಣವೆಂ |
 ಬೆರಡು ಪಾವನವಾಯಿಸ್ಸರ್ತವು |
 ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಮೂರ್ಖತನದಲಿ ಬೆಂದು ಬಳಲುವರು
 || ೨೪೩ ||

ಸ್ಥಿರವಿರುವನಾ ಚಂದ್ರ ಗಗನದಿ |
 ಚಿಂಸೆ ವೇಗದಿ ಮೋಡವದರಲಿ |
 ನರಿಗಳೆನುವುವು ಚಂದ್ರನೋಡುವನೆಂತು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ||
 ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮವು ದೇಹವೆಂದೇ |
 ಯರಿಯುತಲಿ ಪರಿಕಿಸಲು ಆತ್ಮವು |
 ಧರಿಸಿರುವುದೈ ದೇಹರೂಪದ ಒಲಿಯ ಕಲಿವಾರ್ಧ || ೨೪೪ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇತರದ ಕಲ್ಪನೆ |
 ಯಿರಲು ದೇಹದ ಬಂದಿವಾಸದಿ |
 ಬರುವುವೈ ಕರ್ಮಗಳ ಬಲವತ್ತರದ ಗಂಟುಗಳು ||
 ಅರಿಯಲಾ ಗಿಳಿ ಕೂತು ನಳಿಯಲಿ |
 ಭರದಿ ಕಟ್ಟಿಹರೆನ್ನನೆನುತಲಿ |
 ಮರಳಿ ಕಾಲ್ಗಳ ಘಟ್ಟಿ ಹಿಡಿವುದು ಒಡಲಿ ತ್ಪಿಸದೆ || ೨೪೫ ||

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಹೇಹ ಮಾಡಿಹ |
ಚಾರುಕರ್ಮದ ಕರ್ತನಾತ್ಮ ವಿ |
ಚಾರಿಸುವನಾರೀ ತೆರೆದಿ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯದಲೆ ||
ತೂರಿಕೊಳುವನು ಕರ್ಮದಲಿ ನೂ |
ರಾರು ಕಲ್ಪಂಗಳ ತನಕವು ಶ |
ರೀರ ಮಾಡುವ ಕರ್ಮವರಿಯನು ಪೇಳ್ವೆ ನಾನೀಗ |

|| ೨೪೬ ||

ಜಲಧಿಯುಲ್ಲಡಗಿಹನು ವಡಬಾ |
ನಳನು ಜಲಧಿಯ ಸ್ವರ್ತವೂಡನು |
ತಿಳಿಯಲೀಪರಿಯಾತ್ಮನಿರುವನು ದೇಹದಲಿ ವಾರ್ಧ ||
ಇಳಿಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗರ |
ತಿಳಿವುದೆಂತೆನೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ |
ಕಲಿಕಿರೀಟೆಯೆ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳುವುದು

|| ೨೪೭ ||

ಮುಕ್ತಿರೂಪದ ವಿಷಯ ಯೋಚಿಸೆ |
ಮುಕ್ತತೆಯು ನಿಜವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ |
ಹತ್ತುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ಗುಣಧರ್ಮವಿದು ನೋಡು ||
ದೀಪ್ತಿಯನು ಹಿಡಿದದರ ವಶದಿಂ |
ಕತ್ತಲೆಯಲೀ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಲು |
ವಸ್ತು ಗೋಚರವಾಗದೇ ದೀಪ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಲಿ || ೨೪೮ ||

ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ ಬ ದ್ವಿಯಸ್ಯ ನ ಲಿಪ್ಯತೇ ||
ಹತ್ವಾಪಿ ಸ ಇಮಾಲ್ಲೋಕಾನ್ ಹಂತಿ ನ ನಿಬಧ್ಯತೇ || ೧೭ ||

ಬುಧರೂಪದ ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆ |
ನಿದ್ದೆಯಲಿ ತಾನಾತ್ಮನಿದ್ದನು |
ಬದ್ದನಜ್ಞಾನದಲಿ ನಿದ್ರಾರೂಪವೆದೆಯಾಯ್ತು ||
ಬದ್ದಿತವನಿಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪವಿ |
ಶುದ್ಧಸ್ವಪ್ನವು ಬಹುದಿವಸದಿಂ |
ದೆದ್ದು ಕೂಡದೆ ಗಾಢನಿದ್ರಾಂಜ ಮಾಡಿದನು || ೨೪೯ ||

ಆಗಲವನಿಗೆ ತತ್ತ್ವಮಸಿ ಒಹು |
ಭಾಗ್ಯದಿಂದಲಿ ಬಿತ್ತು ಕಿರಿಯಿಲಿ |
ಜಾಗರಣೆಯಾಯ್ತಾಗ ಗುರು ಬಂದೆಬ್ಬಿಸಲು ಭರದಿ ||
ಹೀಗೆ ತಲೆಯಲಿ ಕೈಯನಡದೆ ||
ರಾಗದಿಂದಲಿ ಲತ್ತೆ ಹೊಡೆಯುತ |
ಬೀಗದಿಂದೆಬ್ಬಿಸಿದನೈ ಗುರುಕೃಪೆ ಚಮತ್ಕಾರಿ || ೨೫೦ ||

ಕನ್ನಡಿಯು ಮೇಲಿರುವ ಮಲವನು |
ತನ್ನ ಹಸ್ತದಿ ದೂರ ಮಾಡಲು |
ಕನ್ನಡಿಯೊಳಾ ಕಾಣದೇ ನಿಜರೂಪ ಸ್ಪಷ್ಟವದು ||
ಮುನ್ನವಾ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ವಾರ್ಧನೆ |
ತನ್ನ ಬಿಂಬವ ನೋಡಲೆತ್ತಿಸೆ |
ಭಿನ್ನವಾಗುವುದಾಗ ನೋಟವೆ ಬಿಂಬವಾಗುವುದು || ೨೪೯ ||

ನೀರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲುಪ್ಪ ಹಾಕಲು |
ನೀರುವುದು ಕಲ್ಲುಪ್ಪು ನೀರನು |
ಚಾರುಸಂತರ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣದಿ ||
ತೋರದಿಹ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು |
ತೋರುವುದು ಸಂತರ ಪ್ರಭಾವದಿ |
ಧಾರುಣಿಯಲದಕಾಗಿ ಸಂತರ ಚಿಂತಿಸೈ ನಿತ್ಯ || ೨೫೦ ||

ಕರ್ಮ ಮಾಡತಲಿದ್ದು ಸಂತತ |
ಕರ್ಮದಲ್ಲಿಯುಂಟೆಷ್ಟದಿಷ್ಟದ |
ಕರ್ಮಗಳ ಮಾನಿಸದಲಿತ್ತೇಯಿಂದ ತಾನಿರುವ |
ಚರ್ಮಚಕ್ರವಿಗಿರುವ ಚರ್ಮದ |
ಧರ್ಮದಿಂದಲೆ ದೃಷ್ಟಿ ಶೋವುದೆ |
ವರ್ಮ ಪೇಳುವೆ ಯಾರು ಕರ್ಮಾತೀತನಿರುತಿಹನು || ೨೫೧ ||

ಜಗದ ರೂಪದ ಸ್ವಪ್ನವಾಕ್ಷಣ |
ವಗಲತಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದ |
ವಿಗಡನಿದ್ದೆಯ ಕೃತಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದರ್ಶನದಿ ||
ಉಗಮವಹುದೈ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು |
ವ್ಯಗಮವಾಗಲು ಚಂದ್ರ ತೋರುವ |
ಮೃಗಜಲವು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಲಯವ ಹೊಂದುವುದು || ೨೫೨ ||

ಬಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಬಾಲ್ಯ ಜಾಗುಲ |
ಗೆಷ್ಟು ಭೀತಿಯು ತಾಳುವರೆ ನೋಡ್ |
ಕಟ್ಟಿಯು ಸುಖಾಕ್ಷಣದೊಳಿರುತಿಹುದೆ ಕಟ್ಟಿಯು ||
ಬಟ್ಟರಾ ನಿಶ್ಚಿಯನು ಸ್ವಪ್ನವು |
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವೆನಿಸುವುದೆ ಮೇಣ್ |
ಬಟ್ಟು ಹೋಗುವುದವಗೆ ಮೇಣಭಮಾನವೇ ಯಿರದು || ೨೫೩ ||

ಕತ್ತಲೆಯ ತಾಂ ನೋಳ್ಳನೆನುತಲಿ |
 ಹತ್ತಿದರೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಬಿನ್ನನು |
 ಸುತ್ತಸುತ್ತಿದರೇನು ಗಿರಿಗಪ್ಪರದಿ ಹುಡುಕುತಲಿ ||
 ಕತ್ತಲೆಯು ಕಾಣುವನೆ ಸೂರ್ಯನು |
 ಸತ್ಯವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಗಲು |
 ಯೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ||೨೫೩||

ಮುಟ್ಟಲಗ್ನಿಯು ಸರ್ವವಸ್ತುವ |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ಮುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ |
 ತಟ್ಟುವುದು ಕೇಳಗ್ನಿರೂಪವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ||
 ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು |
 ದೃಷ್ಟವಾಗದು ದಾಹ್ಯದಾಹಕ- |
 ವಿಷ್ಣು ಭೇದವು ಸರ್ವವಾಗುವುದಗ್ನಿರೂಪವಲಾ || ೨೫೪ ||

ದ್ವೈತಭಾವವ ಧರಿಸಿ ಕರ್ಮವ |
 ನಾಶವನು ತಾಂ ಮಾಳ್ವನೆನ್ನವ |
 ಮಾತು ಹೋಗಲು ದೇಹಭಾಸವು ವಿಲಯವಾಗುವುದು ||
 ಭೂತಕವು ಪ್ರಳಯದಲಿ ಜಲಮಯ- |
 ವೋಶಪ್ರೋತವದಾಗೆ ಹಿರಿಕಿರಿ- |
 ದೇಶಕಿರುವುದು ಭಾವ ಕೆರೆಬಾವಿಗಳು ಮೇಣೆಲ್ಲಿ || ೨೫೫ ||

ತರಣಿಬಿಂಬವು ಕೈಯ ಸೇರಲು |
 ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ತಿಳುವುದೆ |
 ಮರುಳನಲ್ಲಾ ತರಣಿ ಕೈವಶನೆಂದು ಪೇಳಿದರೆ ||
 ಅರಿಯಲಾಪರಿ ದೇಹ ತಾನೆಂ- |
 ದರಿತುಕೊಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಣತೆ |
 ಒರುವುದೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀನೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ತತ್ತೈ || ೨೫೬ ||

ಕಡಿದು ಮೊಸರನು ಬೆಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುತ್ತ- |
 ಲೊಡನೆ ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿಯುದರೊಳ- |
 ಗಿದಲು ಬೆಣ್ಣೆಯು ತಿರಿಗಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದೆ ||
 ಅಡಗಿ ಕಾಷ್ಟರೊಳಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ |
 ಹೊಡೆದು ಹೊರತೆಗೆಯುತ್ತಿ ಮೇಣದ- |
 ನಿಡಲು ಒಂದೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲಡಗಿಸುತ್ತ ||೨೫೭||

ಕತ್ತಲೆಯು ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟುವ |
 ದೀಪ್ತಸೂರ್ಯನು ಮೇಲೆ ಬರಲಾ |
 ಕತ್ತಲೆಯು ಕಾಣುವನೆ ಕಿವಿಯಿಂ ಕೇಳುವನೇ ಹೆಸರ ||

ವಸ್ತುವೆರಡಾ ಜ್ಞಾತ್ಯಜ್ಞಿಯಾಗ- |
 ಳೆತ್ತ ಹೋದುವೊ ದ್ವೈತ ಮುಯಲು |
 ಯೆತ್ತಣೆಂದಲಿ ಗರ್ವ ಬರುತಿಹುದಾತ್ಮದೇಹದಲಿ || ೨೬೧ ||

ಎತ್ತ ಹೋಗಲಿಕತ್ತ ತೋರ್ವುದು |
 ಸುತ್ತಮುತ್ತಾಕಾಶ ಮತ್ತದು- |
 ವೆತ್ತ ಫೋಗುವುದೇನು ಪೇಳುವೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಲಾ ||
 ನಿತ್ಯವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದವ- |
 ನೆತ್ತನೋಡಿದಡತ್ತ ಕಾಂಬನು |
 ಸತ್ಯಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಗರ್ವವೆಲ್ಲಿಯದು || ೨೬೨ ||

ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕು ಗಗನವು |
 ಯೆಲ್ಲವದಕಾಸ್ಥಾನವಸ್ತುವು |
 ಯೆಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲು ಬೇಕು ಸಾಗರ ನೋಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಎಲ್ಲಿಯಾದರು ಹೋಗಬೇಕೆನ- |
 ಲೆಲ್ಲ ಧ್ರುವಕಾ ಭ್ರಮಣವಾಪರಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದುದು ಕೇಳಾ ಮಾನನಗೆ ನೆರನೆ | ೨೬೩ ||

ಬರಲು ಸಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ನೆನನೆಗೆ |
 ಒಬೆ ನೋಡಬಿಮಾನ ಬಾರದು |
 ಮರೆವನಲ್ಲಾ ಕರ್ಮಕರ್ತೃತ್ವವನು ಮನದೊಳಗೆ ||
 ನಿರುತ ಯಾವಜ್ಞೇವವಾತನು |
 ಚರಿಸುವನು ಕರ್ಮವನು ನೋಡೈ |
 ಮರಗಳೆಲಿಯಾಗಲಾಡುವನೆ ಕೇಳೆ ಗಾಳಿನಿಂತಿರಲು || ೨೬೪ ||

ಗಾಳಿನತವಾಗಿರಲು ಕರ್ಪುರ- |
 ವೇಳದೇನು ಸುವಾಸವದ ಸಂ- |
 ಭಾಳಿಸಿಟ್ಟಿಹ ಡಬ್ಬಿಯಂ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಕೇಳಿರುವ ಸವಿಗಾಯನದ ಸುಖ- |
 ಲೋಲ ವಿವಿಗಿಂಪಾದ ಸ್ವಾದವು |
 ಲೇಳುವುದು ಗಾಯನದ ಪರ್ಯವಮಾನದಲಿ ನೋಡೆ || ೨೬೫ ||

ನೀರನುಣಿಸಲು ನೆಲಕೆ ನೀರದು- |
 ವಾರಿ ಹೋಗಲು ನೀರಿನಾ ಹಸಿ- |
 ಯಾರುವುದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವಾದರು ಬಿಳಕುವುಳಿವುದಲಾ ||
 ನೀರನಾವೇಶದಲಿ ಬಾಣವ |
 ಹಾರಿಸಲು ಗುರು ಹೊಡೆದನಂತರ |
 ಹಾರುವುದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತನ್ನಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುವನಕ || ೨೬೬ ||

ಮಡಿಕೆಯಾದೊಡನಾ ಕುಲಾಲನು ।
ಮಡಿಕೆಯನು ತಕ್ಕೊಂಡನಂತರ ।
ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಾ ಭ್ರಮಣವನ್ನಾ ಚಕ್ರ ತಿರುಗುವುದು ॥
ಕಡಿರಾ ದೇಹಾಭಿಮಾನನವ ।
ಬಿಡದು ದೇಹವು ಕರ್ಮ ಮಾಳ್ವನು ।
ಕಡೆತನಕ ಕರ್ಮವ ಸ್ವಭಾವವೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು । ೨೬೭ ॥

ಕರ್ಮವಶದಲಿ ದೇಹವಾಗಿಹು ।
ದೊಮ್ಮೆ ದೇಹೋತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲು ।
ಕರ್ಮವೇ ಚೇಷ್ಟೆಗಳ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು ದೇಹದಲಿ ॥
ಕರ್ಮಚೇಷ್ಟೆಯು ನರನ ದೇಹದ ।
ಧರ್ಮವಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞೆಯಿಂದದ ।
ನಿರ್ಮಿಸಲು ಲಯ ಮಾಡಲದುವೇ ಶಕ್ಯ ಬೇರಲ್ಲ ॥ ೨೬೮ ॥

ಮನದಿ ಸಂಕಲ್ಪವನು ಮಾಡದಿ ।
ಮಿನುಗುತ್ತಿಹುದೈ ಸ್ವಪ್ನರಾಜ್ಯವು ।
ವನದಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಸುವುದು ತನ್ನಿಂ ತಾನೆ ಗಿಡಮರವು ॥
ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವವು ಗಗನದಲ್ಲರ ।
ಮನೆಗಳತಿಸುಮನೋಹರಂಗಳು ।
ಜನರು ಮಾಡಿದರೇನು ರಚನೆಯ ಗಗನದಲಿ ನೋಡೆ
॥ ೨೬೯ ॥

ಮಾಡದಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವಾತ್ಮನು ।
ಮಾಡಿಸುವುವೈ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವ ।
ನೋಡು ನಾ ವೇಳರ್ಧ ದೇಹಾದಿಗಳೆ ಕಾರಣವು ॥
ಚಾರುತರ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಿತದ ಸಂ ।
ಸ್ವಾರ ಕಾರಣ ಹೇತುಗಳು ನಿಜ ।
ಬೇರೆಬೇರೇ ತೆರದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆ ಮಾಡಿಸುವುವೆಲ್ಲ ॥ ೨೭೦ ॥

ಅಗಲೇ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಜಗದ ವಿ ।
ಯೋಗವಧವಾ ಯೋಗವಿದರಲಿ ।
ಸಾಗುವುದು ಕ್ರಿಯೆಯಾತ್ಮನಿಜ್ಞೆಯ ಕೇಳದಲಿ ಪಾರ್ಥ ॥
ಅಗುವುದು ಕಮಲಿನಿಗೆ ಹರ್ಷವಿ ।
ಯೋಗಿಂ ಬಾಡುವುದು ಕುಮುದಿನಿ ।
ಯಾಗಗನದಲಿ ನಡೆವ ಸೂರ್ಯನಿಗೇನು ಸುಖದುಃಖ
॥ ೨೭೧ ॥

ಗಡಬಡಿಸಿದರು ಗುಡುಗುಮಿಂಕಡು ।
ಕಡಿದು ನೆಲ ಚೂರಾಗಿ ಮಾಡಲು ।
ಜಡಿಮಳೆಯು ಸುರಿಸುರಿದು ಬೆಳೆಯ ಸಮೃದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆಯು ॥

ಜಡವಲಾ ಮೇಲಿರುವ ಗಗನವು ।
ಬಡಿಯವದಕೇ ದುಃಖಸುಖಗಳು ।
ಬೋಡವಿಯಲಿ ಕೇಳಾತ್ಮನೀಪರಿ ತೊರೆಯಲಭಿಮಾನ ॥ ೨೭೨ ॥

ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಚ್ಚೆರಿಸ ಸ್ವಪ್ನದೊ ।
ಳೆದ ವಸ್ತುವ ಕಾಣಲಾರನು ।
ಯಿದ್ದರೇನದು ಸೃಷ್ಟಿ ಲಯವಿದನಾತ್ಮ ಕಾಣನಲಾ ॥
ಶುದ್ಧಚರ್ಮಾತ್ಮಿಯಲಿ ನೋಡಲು ।
ಬುದ್ಧ ದೇಹಿಯ ಕರ್ಮಮಾಳ್ವನ ।
ಬುದ್ಧತನಲಕ್ಷಣವು ಕೇಳಿದು ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೭೩ ॥

ಹುಲ್ಲುಬೊಂಬೆಯು ಮಾಡಿ ಹೊಲದಲಿ ।
ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು ಹೊಲದರಕ್ಷಕ ।
ವಲ್ಲವೆನುವು ವೆ ತೋಳನರಿ ಸೊಡಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ॥
ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಸ್ತ್ರ ಮೈಯಲಿ ।
ಬಲ್ಲವರು ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ವೇಳುವು ।
ದಿಲ್ಲವಾದರೆ ನಗ್ನನೆಂಬರಿಹುದೆ ಹುಚ್ಚನಿಗೆ ॥ ೨೭೪ ॥

ಕೆಳಗೆ ರಣರಂಗದಲಿ ಗಾಯದಿ ।
ಬಳಲಿ ಬಿದ್ದಿಹು ವೀರಮಣಿಗಾ ।
ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಗಾಯವೆಷ್ಟಾಗುವು ಮೈಗಳಿಗೆ ॥
ತಿಳಿಯಲವನರಡನೆಯು ಪುರುಷನು ।
ಕೊಳಲು ಬೀಕೈ ಗಣನೆ ಮಾಡಲು ।
ತಿಳಿಯವಾಪರಿಯಾತ್ಮನಿಗೆ ತಾಂ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ಮಗಳು ॥ ೨೭೫ ॥

ಪತಿವ್ಯುತಿಯು ನಂತರ ಮಹಾಸತಿ ।
ಗತಿಸುವಳು ಪತಿಸಹಗಮನಕಾ ।
ಕೃತಿಯು ಮಾಳ್ವಳು ಧರಿಸುವಳು ಸೌಭಾಗ್ಯವಸ್ತುಗಳ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯೊಳವಳಿಗೆ ಜನರು ತೋರರು ।
ಚಿತಿಯು ಬಿಂಕಿಯು ತೋರದವಳಿಗೆ ।
ಪತಿವ್ಯರೂಪದಿ ಲೀನಳಾಗಿಹಳೇನು ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೭೬ ॥

ಪಾಪವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವು ।
ಸತ್ತಿತ್ತಲನೆ ದ್ರಷ್ಟೃದೃಶ್ಯತೆ ।
ಶಕ್ತನಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಲಿಂದ್ರಿಯಚೇಷ್ಟಿತಂಗಳನಾ ॥
ಪತ್ತಿಲಿರುವವರಿಗೆ ಶರಧಿಯು ।
ವಿಸ್ತರದ ತೆರೆ ಸಣ್ಣ ತೆರೆಯನು ।
ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವ ತೆರದ ತೋರ್ಪುದು ಚಿತ್ರತರವಿದಲಾ ॥ ೨೭೭ ॥

ಶತ್ಸು ನೋಡಲು ಯಾವ ತೆರೆಯದು |
 ಕಿತ್ತಿ ಬಿಸುಡುವುದಾವ ತೆರೆಯನೆ |
 ನುತ್ತು ಹೇಳಲು ಶಕ್ಯವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವು |
 ಯೆತ್ತಣೆಂದಾ ದೈವತ ಬರುವುದು |
 ಕಿತ್ತಿ ಬಿಡ ಬೇಕೆಲ್ಲ ಕರ್ಮವೆನ್ನುತ್ತ ತೋರದಲಾ || ೨೩೮ ||

ಚಿನ್ನದಿರುವುದು ದೇವಿಮೂರ್ತಿಯು |
 ಚಿನ್ನದೇ ಮೇಣಾ ತ್ರಿಶೂಲವು |
 ಚಿನ್ನದಿಂದಲೆ ಮಾಡಿರುವರಾ ಆಸುರಮಹಿಷನನು ||
 ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರದಿಂದೀ |
 ಕಣ್ಣಿ ಮುಂದಾಡುವುದು ಭಕ್ತರ |
 ಚಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲೊಂದೆ ಸರ್ವವು ಮೂರ್ತಿಯೊಡಲಾಗಿ
 || ೨೩೯ ||

ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಸರೋವರವು ಮು |
 ತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಗ್ಗಿಕುಂಡವು |
 ಸುಂದರಸುಚಿತ್ರಗಳು ತೋರುವುವೊಂದೆ ಗೋಡೆಯಲಿ ||
 ಮುಂದೆ ನೋಡಲು ದೃಷ್ಟಿಭೇದವಿ |
 ದೆಂದು ನೀ ತಿಳಿ ವಸ್ತು ಹಚ್ಚಿದ |
 ರೊಂದು ಸುಡದಿನ್ನೊಂದು ವಸ್ತುವನೊಂದೆ ಮಾಡದಲಾ
 || ೨೪೦ ||

ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ತಾನು ತೊರೆದಭಿ |
 ಮಾನ ಕರ್ಮವ ಮಾಳ್ವನದು ಕು |
 ಮಾರ್ಗನುಸಾರದಿ ಪೂರ್ವಸಂಚಿತದಂತೆ ಹುಟ್ಟುವುದು ||
 ಹೀನಬುದ್ಧಿ ಕನ್ನಿದನು ತಳಿಯದೆ |
 ತಾನೆ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತನನುವನು |
 ಜ್ಞೋತಿಯಲಿ ನಿಜಶತ್ಸು ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ
 || ೨೪೧ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನಿಯಾತನು |
 ಭೂತಳದಿ ಕರ್ಮವನೆ ಮಾಡಲು |
 ಘಾತವಾದೊಡದೇನು ಹೇಳಲು ಬಾರದಾತೆರದಿ ||
 ದೈವತಭಾವವ ಮರೆತು ಜಗವು ಸು |
 ಪುಸ್ತವದೈವತದಲಿ ಮುಳುಗಿರೆ |
 ಮಾತು ಸಲ್ಲುವುದೇನು ಯಾತರ ಘಾತ ಮಾಡುವನು
 || ೨೪೨ ||

ತರಣಿಗಾ ಕತ್ತಲೆಯು ದೃಗ್ಗೋಳು |
 ಚರಕೆ ಬರುವುದೆ ನೋಡಲೆತ್ತಿಸೆ |
 ಮರಳಿ ಕತ್ತಲೆ ದೂರಮಾಡೆಂಬರುಹುದು ಹೇಗೆ ||

ದುರಿತವುಣ್ಣದ ಗಂಧಸ್ವರ್ತವು |
 ನರಿಯದಾತನು ಜ್ಞಾನಿಯೊಬರಿ |
 ಬರುತ ಗಂಗೆಯು ಸೇರಲೆಲ್ಲವು ನೀರು ಪಾವನವು || ೨೪೩ ||

ಸೇರಲಾ ದಹನನನು ದಹನನು |
 ಯಾರು ಯಾರನು ಸುಡುವನೆಂಬರು |
 ಕ್ರೂರಶಸ್ತ್ರವು ಶಸ್ತ್ರವನೆ ಕಡಿಯುವುದೆ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಚಾರುಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರ |
 ಲಾರದೈ ಭಿನ್ನತ್ವ ಕರ್ಮ |
 ಕ್ಯಾರಿಗೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಾಗಲು ಬದ್ಧನೆನಿಸುವನೆ || ೨೪೪ ||

ಕರ್ತೃಕಾರ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳೆಂಬ ವಿ |
 ಚಿತ್ರ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ತಾನೆಯಾಗಲು |
 ಮತ್ತೆ ತಾನಾಗುವನೆ ಬದ್ಧನು ದೇಹಕರ್ಮದಲಿ ||
 ಕರ್ತನೊಬುವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಜೀ |
 ವಾತ್ಮನಾಧ್ಯತೆಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಿ |
 ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿಂರಿಯದಿ ಧರಿವನು ಪಂಚಹೇತುಗಳ || ೨೪೫ ||

ದಾರಿ ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯವೆಂಬ ವಿ |
 ಚಾರದಿಂ ಜೀವಾತ್ಮ ಕ್ಷಣದಿ ತು |
 ಯಾರಿಸುವನೈ ಕರ್ಮಭುವನಂಗಳನು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಯಾರು ಪೇಕ್ಷರು ಸರ್ವಕರ್ಮವು |
 ನಾರಭಿಸುತಿಹನಾತ್ಮನೆನುತಲಿ |
 ಯಾರು ಮನ್ನಿ ಪರಿವನು ಸಾಹ್ಯವ ಮಾಳ್ವನೆನ್ನತಲಿ || ೨೪೬ ||

ಇರುವನವನೈ ಸಾತ್ವಿಭೂತನು |
 ಯಿರುವನವನೈ ಜ್ಞಾನಸರೂಪನು |
 ಕರೆವನಾದರು ಕರ್ಮವೃತ್ತಿಯು ನಿತ್ಯಸಂಕಲ್ಪ ||
 ಭರದೊಳಾಜ್ಞಿಯನೆಂತು ಕೊಡುವನು |
 ನರರು ಶ್ರಮದಿಂ ಮಾಳ್ವ ಕರ್ಮವು |
 ನಿರುತವೀತನು ಮಾಳ್ವನೈ ಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಲೆ ಪಾರ್ಥ || ೨೪೭ ||

ಯಾರಿಗೀಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನದ |
 ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಹೊಳೆವುದೊ |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳವನೆಗೆ ಕರ್ಮವು ಬಂಧನವೆ ಹೇಳು ||
 ಚಾರುತರದಜ್ಞಾನವೆಬೆದಲಿ |
 ತೋರುತಿಹ ವಿಪರೀತಚಿತ್ರವು |
 ದೂರ ಮಾಳ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧತ್ರಿಪುಟಿಯು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ||೨೪೮||

ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ಪರಿಜ್ಞಾತಾ ತ್ರಿವಿಧಾ ಕರ್ಮಚೋದನಾ |
ಕರಣಂ ಕರ್ಮ ಕರ್ತೇತಿ ತ್ರಿವಿಧಃ ಕರ್ಮಸಂಗ್ರಹಃ || ೧೮ ||

ಅರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯೋಜಗ |
ಕಿರುವುದೈ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು ಕಾರಣಾ |
ನರನೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯ ಪೇಳಿ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತನಲಾ ||
ಇರುವುದಿದರಿಂ ಕರ್ಮ ದುರ್ಭುಟ |
ವಿರುವುದಿದು ನಿಃಸಂಶಯವು ನೀ |
ನಧಿಯಲಾ ನಿನಗಾನು ಪೇಳುವೆ ತ್ರಿಪುಟಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ||೨೮೯ ||

ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಲು |
ನಾಯುವುದು ಗತಿ ಮುಂದೆ ಕುಂತಿಸಿ |
ಯಾಯದಿಂದಲಿ ನಾನುಕರಣವ ಮಾನ್ಯದಾಕ್ಷಣದಿ ||
ಗೇಯವಿದು ನಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನವು |
ಜ್ಞೇಯವಿರುತ್ತಿವೆ ಲಕ್ಷಣಗಳ |
ಬೇಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆ ಕೇವಲ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೯೦ ||

ತರಣಿಯನು ಹೋಲುವನು ಬೇವನು |
ಕಿರಣಗಳು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
ಮೆರೆವುದೈ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದ ಕಮಲಗಳ ವ್ರಾತ ||
ಕಿರಣ ಜೀವಲು ವಿಷಯಕಮಲದ |
ಲರಳುವುವು ಮೊಗ್ಗಗಳು ಕಮಲದ |
ಪರಿಯ ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯ ವಿಷಯವ್ಯಂದವನು
|| ೨೯೦ ||

ಇರುವುವೈ ಜ್ಞೇಯಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಗ |
ಳುರುತರದ ಪಂಚಪ್ರಕಾರವು |
ನರನೆ ಶಬ್ದ ಸ್ವರೂಪ ರಸವು ಪೇಗ್ಗಂಧ ||
ನರನೆ ವನವಿನಪಣ್ಣು ದೃಗ್ಗೋಳ |
ಚರಕೆ ಬರಲದು ಪರಿಪರಿಯಲದು |
ನಿರುತನಿಂದ್ರಿಯಕರವ ಕೊಡುತಿಪುದೈದುತೆರದಿದಂ || ೨೯೧ ||

ಇರುವನಥವಾ ಬೇವರಾಜನು |
ತುರಗವಿರುವುದು ದೇಹವದ ಬೋಳ |
ಗಿರವ ಹಾಕದಬೇರಿ ಧೀರತೆಂಬಿದ ಕೈಯೊಳಗೆ ||
ಧರಿಸುತಂದ್ರಿಯಾಭಾಲಿಯನು ಬಹು |
ಸರಸದಿಂ ದಾಳಿಯನಿಡುವನಾ |
ನರನೆ ವಿಷಯಸ್ವರೂಪದೇಶವ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವನು ||೨೯೧||

ಬರುವುದೈ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಶಬ್ದವು |
ಅರಿಯುವುದು ರಸವನ್ನು ರಸನೆಯು |
ಬರುವುದರವಾ ರೂಪದಿಂದಲಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮಕ್ಕೆ ||
ಅರಿಯುವುದು ಗಂಧವನು ನಾಸಿಕೆ |
ಬರುವುವೈ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶದ |
ಅರವು ಕೇಳಿಕೆರದಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಾಂಚೆಯುಕೆಲ್ಲ || ೨೯೨ ||

ಪರಿಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯವಮೂಹದಿ |
ಪರಿಪರಿಯು ಸುಖದುಃಖ ರಸಿಸುತ |
ತರಿಸಿ ಜ್ಞಾನವ ಗಾಢನಿದ್ರಿಯ ನಾಶವಾಗುವನು ||
ಮೆರೆವನದರಿಂ ಜ್ಞಾತನೇಂಬುವ |
ಸರಸಹೆಸರಲಿ ಬೇವನೀಪರಿ |
ಯಿರುವುದರವಿದನೆಲ್ಲ ಕರೆವರು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತಲಿ || ೨೯೨ ||

ಇರುವುದೊಂದೇ ಜ್ಞೇಯವಾದರು |
ಪರಿಪರಿಯು ಸ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ದ್ವಾರದಿ |
ಬರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಪಂಚೇಂದ್ರವಾಗಿ ||
ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲೈ ನದಿಗಳು |
ಮುರಿವುವೋಘಗಳವುಗಳಕಾಪರಿ |
ಬರಲು ಫಲ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಒರುವುದು ಮರಣ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ||೨೯೩||

ಉದುಢನಿಸಿಯಜ್ಞಾನದುದರದೊ |
ಳಿದುವೆ ಜ್ಞೇಯದ ವಿಷಯಕಲ್ಲನು |
ಮುದದೊಳೆಡುತಲಿ ಹಿಂದೆಕಿರುವುದು ಜ್ಞಾತೈವೇವನನಾ ||
ಇದರನಂತರ ಜ್ಞಾತೈಜ್ಞೇಯ |
ಕೊಡುದಗುವುದು ವ್ಯವಹಾರವದನೀ |
ಹದನದಿಂದಲಿ ನಡುವೆ ನಿಂತದ ನೋಡುತಿರುವನಲಾ
|| ೨೯೩ ||

ಸೇರಲಾ ಪಾಂತ್ಸ ಸೂರನು |
ತೀರುವುದು ಸಂಚಾರಭ್ರಮಣವು |
ಧಾರಣೆಯಲಾಪರಿಯಲಿಂದ್ರಿಯವಾಗರ್ಥದಲ್ಲಿದು ||
ಸೇರಲಾತ ಜ್ಞಾತೈಜ್ಞೇಯವ |
ತೀರುವುದು ಹೋರಾಟ ಜ್ಞಾನದ |
ಧೀರರಿದ ಕರೆಯುವರು ಜ್ಞೇಯವಿಡೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ
|| ೨೯೪ ||

ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾತ್ಯ ಜ್ಞೇಯ ತ್ರಿಪುಟಿಯ |
 ನಾನು ಹೇಳಿದೆ ನಿನಗೆ ವಿವರಿಸಿ |
 ನೀನಿದನು ಕೇಳಿದಿಯಲಾ ಬಹುಸಾಧಾನ್ಯದಲಿ ||
 ಮೇಣು ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು |
 ತಾನೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರ ಕರ್ಮಕೆ |
 ಜ್ಞೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾರಣಭೂತವಾಗುವುದು

|| ೨೯೯ ||

ಇರುವುದೈ ಶಬ್ದಾದಿಪಂಚಕ- |
 ವಿರುವುದಿದುವೇ ಜ್ಞೇಯವಿದರೊಳು |
 ಯಿರುವುದಿದರಲಿ ಪ್ರೇಯವಪ್ರಿಯವೆರಡರಲ್ಲೊಂದು ||
 ಭರದಿ ಜ್ಞಾತಗೆ ಜ್ಞೇಯವಸ್ತುವ- |
 ನಿರದೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೋರಿಸಲು ಮ- |
 ತ್ತೀರದೆ ತ್ಯಜಿಸಲು ಗ್ರಹಿಸುದ್ವ್ಯಕ್ತತೆಯ ತೋರ್ಪನಲಾ

|| ೩೦೦ ||

ನೀರನಲಿ ಮೀನುಗಳ ನೋಡಲು |
 ಹಾರುವುದು ಬಕ ಮೀನ ಹಿಡಿಯಲು |
 ತೋರಲಾನಿಧಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆ ತಾಂ ಬಡವನೋಡುವನು ||
 ನಾರಿತರುಣಿಯ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ |
 ಹಾರುಪನು ಕಾಮುಕನು ಹಿಡಿಯಲು |
 ನೀರು ಕೆಳಗೋಡುವುದು ನೆಲದಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ

|| ೩೦೧ ||

ಸುಮನದ ಸುವಾಸನನು ಕೊಳುವರೆ |
 ಫ್ರಮರತತಿಯೋಡುವುದಲಾಪರಿ |
 ವಿಮಲ ತಾಯಿಯು ಹಾಲ ಕುಡಿಯಲಿಕೋಡುವುದು ಕರುವು||
 ಸುಮನಸರ ಸ್ವರ್ಗದಲಿ ವಾಸಿಪ |
 ಕಮಲಮುಖದಪ್ಪರಿಯರೆಲ್ಲರು |
 ತಮಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಲೋಕದಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವರು

|| ೩೦೨ ||

ಪಾರಿಪಾಳವು ಗಗನದಲ್ಲಿ ವಿ- |
 ಹಾರ ಮಾಡುವ ವೇಳೆಯಲಿ ನಿಜ- |
 ಪಾರಿವಾಳತಿಯುನ್ನು ನೋಡಿಯೆ ಹಾರಿ ಬರುವುದಲಾ ||
 ಚಾರುಮೇಘದ ಗರ್ಜನೆಯ ಮದ- |
 ವೇರಿ ಬರಲದ ಕೇಳುತಲ್ಲಿ ಮ- |
 ಯೂರನಾಟ್ಯವನಾಡುವುದು ಬಹು ಚೋದ್ಯತನದಿಂದ

|| ೩೦೩ ||

ಕೇಳು ಜ್ಞಾತ್ಯಜ್ಞಾನಜ್ಞೇಯದ |
 ಮೇಳದಿಂದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಗ- |
 ಳೇಳುವುವು ತ್ರಿಪುಟಿಯೆ ಕಣಾ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ||

ಬೀಳಲದರಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಜ್ಞಾತಗೆ |
 ಹೇಳಲೇನದ ಭೋಗಿಸಲು ಕ್ಷಣ |
 ಕಾಳುಮಾನವು ಖುಸನದಲಿ ಹಾರುವುದು ಮನವವನು || ೩೦೪ ||

ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ವಿಷಯವಾದರೆ |
 ಜ್ಞಾತನಿಂಗದ ತ್ಯಾಗಮಾಡುವ |
 ಮಾತು ಸಲ್ಲದು ಕ್ಷಣವು ಯುಗದೋಪಾದಿ ತೋರುವುದು ||
 ಭೂತಕಳದಿ ಮಲಗಿರುವ ಸರ್ವವ |
 ಭೀತಿಯಿಲ್ಲದೆ ನೀಲಹಾರವು |
 ಶೀತಲವು ಮೃದುವೆಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಂತಸದಿ | ೩೦೫ ||

ಕರದೊಳೆತ್ತಲು ಹಾರವಲ್ಲಾ |
 ಮೆರೆವುದಿದು ವಿಷಧಾರಿಸರ್ವವು |
 ಬರುವುದಾ ಭಾವನೆಯು ಬಹುಭೀತಿಯಲಿ ನಡುಗುವನು ||
 ಪರಿಯಿದಲ್ಲಾ ಪ್ರೇಯವಪ್ರಿಯ |
 ಬರಲು ಜ್ಞಾತನ ದೃಷ್ಟಿ ಸಥದಲಿ |
 ನರನೆ ಕೇಳಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬರುವುದು ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣವು || ೩೦೬ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿದರಿಂದ ಕರ್ಮವ |
 ನರನು ಮಾರ್ಗನು ಪ್ರೇಯವಸ್ತುವ |
 ಕರದಿ ಕೊಳುವನು ತ್ಯಜಿಸುವನು ಕೇಳಪ್ರಿಯದ ವಿಷಯ ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಕರ್ಮಸಂಭವ |
 ನರನೆ ಕೇಳೆನಗೊಂದು ವಿಷಯವ- |
 ನೋರೆವೆ ಜ್ಞಾತನ ಜ್ಞೇಯಲಕ್ಷಣ ವಿವರಿಸಲು ಮುದದಿ || ೩೦೭ ||

ಕುಸ್ತ್ರಿಯುಭಿರುಚಿಯಿರುವ ನರನು ಸ- |
 ಮಸ್ತದಧಪತಿಯಾಗಿ ತಾನಾ- |
 ಹಸ್ತಿರಥವಾಜಿಗಳನೀರಲೇನ ಹೇಳುವನು ||
 ಕುಸ್ತ್ರಮಾಡುವ ಮಲ್ಲನನು ನೋ- |
 ಡುತ್ತಲೊಮ್ಮೆಗೆ ಭೂಮಿಗಿಳಿದಾ- |
 ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಕುಸ್ತ್ರಮಾಡಲಿಕವನು ಕರೆಯುವನು || ೩೦೮ ||

ಜ್ಞಾನೋಪರಿಯಿರುವವನಿಂ- |
 ಗೇತಕೇ ಕರ್ತೃತ್ವದಾತಿಯು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೆ ಬಡಿಸಲೆಲೆಯಲ್ಲದಾ ಊಟ ||
 ಏತಕ್ಕೆ ಹವ್ಯಾಸದಡಿಗಿಯು |
 ನಾತನಾಯಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಯೆ |
 ಯೇತಕಡಿಗಿಯು ಮಾರ್ಗವೈ ತತಮೂರ್ಖನಂದದಲಿ || ೩೦೯ ||

ತನಗೆ ಪುಷ್ಪಸರಾಗ ಬೇಕೆಂ ।
 ದೆಸುತ ತಿಸುವರೆ ಭ್ರಮರವೈ ತಾಂ ।
 ವನವ ಮೇಣುಪವನವ ಮಾಡುವುದೇನು ಗಿಡಕಟ್ಟೆ ॥
 ತನಗೆ ದೇಗುಲ ಬೇಕೆನುತ ದೇ ।
 ವನೆ ಕಣಾ ದೇಗುಲವ ಕಟ್ಟುವ- ।
 ನೆನುವನೇ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಮೂರ್ಖರ ಲಕ್ಷಣವದಲ್ಲೆ ॥ ೩೧೦ ॥

ಒರೆಯ ಹಚ್ಚುವ ಕಲ್ಲು ತನ್ನಾ ।
 ಪರಿಯ ಜಿಡುತಲಿ ಚಿನ್ನವಾಗಲು ।
 ನರನೆ ಕೇಳಿದು ನ್ಯಾಯವೇ ವ್ಯವಹಾರಚತುರತೆಯೆ ।
 ನರನೆ ಕೇಳಿ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ ।
 ಭರದಿ ಕೇಳಾಜ್ಞಾತ ತನ್ನಯಿ ।
 ಆರನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಯಿಸುತ್ತಲಿ ತದಿಚ್ಛೆ ' ೩೧೧ ॥

ಕರ್ತನೆಂಬುವ ಹೆಸರ ಪಡೆವನು ।
 ಬ್ಲಾತ ತಾನಿಹೆನೆಂದು ಮರೆತಾ- ।
 ಕರ್ತನಾಗಿಯೆ ಬ್ಲಾನನಾಧನವಾಗಿ ಕೂಡುವನು ॥
 ಚಿತ್ರವಿದು ಕೇಳಾಯಿತಾಕ್ಷಣ ।
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಚ್ಛೇದಿಯಕಾರ್ಯವು ।
 ಜಿತ್ತು ಬ್ಲಾನಪ್ರತಿಪುಟೆಗೀಪರಿ ಪಾಲಬವು ಪಾರ್ಥ । ೩೧೨ ॥

ನೇತ್ರಕಿರುತಿವು ದಿವ್ಯತೇಜವು ।
 ರಾತ್ರಿಯುಲ್ಲಪಯೋಗವೇನದು ।
 ಚಿತ್ರವಲ್ಲ ದೈವ ತಾಂ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗರಲು ॥
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಬದಲುವುಮ ಧನಿಕರ ।
 ಚಿತ್ರತರದ ವಿಲಾಸವೆಲ್ಲವು ।
 ಜಿತ್ತು ಚಂದ್ರನಿಗಸಿತಪಕ್ಷದಿ ಪ್ರೀಣತೆಯು ಮಾನ ॥ ೩೧೩ ॥

ಬ್ಲಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
 ಮಾತ ಕೇಳುತಲವುಗಳೆಚ್ಛೆಯಿ ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪೂರಯಿಸನು ನಿಜಸಿತ್ತಿಯ ಮರೆತು ॥
 ಬ್ಲಾತನಿಗೆ ಕರ್ತೃತ್ವವೆಂಬುವ ।
 ಘಾತಕದ ಅಭಿಮಾನ ಪುಟ್ಟಿತು ।
 ಮಾತ ಕೇಳಿ ಪಾರ್ಥ ಪೇಳುವೆನವನ ಲಕ್ಷಣವ ॥ ೩೧೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡಂತೆಕರಣಕಿರು ।
 ತಿರುವುವೈ ವೃತ್ತಿಗಳು ನಾಲ್ಕುವು ।
 ಅರುಷುವೆನು ಮನ ಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತವು ಮೇಣಹಂಕಾರ ॥

ಇರುವುವೈ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳು ।
 ಮೆದವ ತ್ವಷ್ಟೇತ್ರಗಳು ನಾಲಿಗೆ ।
 ಯಿರುವುವಾಪರಿ ಮೂಗುನಿಗಿಗಳು ನೋಡು ಪಂಚಕವು ॥ ೩೧೫ ॥

ಇರುವುದಂತೆಕರಣವೃತ್ತಿಯು ।
 ತೆರದಿ ಬೇವಕೆ ಕರ್ಮಕಾರ್ಯವು ।
 ಸ್ವರಣೆಯನು ತಾನಿತ್ತು ಕರ್ಮವ ನಾಗಿಸುವುದನು ॥
 ಚರಿಸಲಾಕರ್ಮವನು ಸೌಖ್ಯವು ।
 ಭರದಿ ಬರುತಿಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ।
 ಚರಿಸಲಿಕೆ ಕರ್ಮವನು ತತ್ಪರನಿಹನು ಚಿಂತನಲಾ ॥ ೩೧೬ ॥

ಹತ್ತಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಸಮೂಹವ ।
 ಕಿತ್ತಿ ಮೇಚ್ಛಿಸುತ್ತ ಕರ್ಮಪ್ರ- ।
 ವೃತ್ತಿಯನು ತೋರಿಸುವನೈ ಬೇವನು ಧನಂಜಯನೆ ॥
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ತನಕೆ ಸುಖವಾ- ।
 ಸಪ್ತಿಯಿರುವುದು ಕರ್ಮಶತಿಯಲಿ ।
 ಮತ್ತೆ ಬಾತ್ಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳನು ಹಚ್ಚುವನು ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ॥ ೩೧೭ ॥

ಬಾರದಾಪರಿ ಸುಖವು ದುಃಖವೆ ।
 ನೇರುವುದು ತನಗೆಂದು ಮನದಲಿ ।
 ತೋರಲದ ಸಂಹಾರ ಮಾಡುವ ಯತ್ನ ಮಾಡುವನು ॥
 ಊರಬನರಾ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದಿರೆ ।
 ಧಾರುಣಿಸನದನೆಲ್ಲ ಕೊಳವರೆ ।
 ಪ್ರಾರಭಿಸನಾಸಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ನೋಡಲಾ ಪರಿಯು ॥ ೩೧೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಸುಖ ದೊರೆಯುತೋರನಾಗ ।
 ಪಾರ್ಥ ದುಃಖ ನಿವಾರಿಸುವ ಸ- ।
 ದ್ಭೀತು ಓದಿದೆತ್ತಿಪನು ಬೇವನು ರಾತ್ರಿಯನವನದೆ ॥
 ಬ್ಲಾತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
 ನ್ರಾತಕಾದರೆ ನೇತನದರಿಂ ।
 ಭೂತಕರ್ಮವೆನಗಾಯಿತಭಿಧೆಯು ಕರ್ತನೆ ಬುದು ॥ ೩೧೯ ॥

ಕರ್ತನೀಪರಿಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ ।
 ನಿತ್ಯನೇಗಿಲಿನಂದದಿಂದಲಿ ।
 ವರ್ತಿಸುವನದರಿಂದ ಕರಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರಾಯ್ತು ॥
 ಕರ್ತನೀಪರಿ ಕರಣಮೂಲಕ ।
 ವಿಸ್ತರಿಸುತಿವು ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲಕೆ ।
 ಜಿತ್ತು ಕೇಳಿ ಕರ್ಮವೆಂಬಭಿಧಾನ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥ ೩೨೦ ॥

ನೇಸರಿನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ಸೂರ್ಯಪ್ರ-
ಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಜಗದೋಳುಹುದಾ-
ಕಾಶದಲ್ಲವಕಾಶದಲಿ ಚಂದಿರನ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ||
ಆಸವಿತನದಿ ಕಬ್ಬು ರಸವದು |
ಭಾಸುರದ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಲತೆ |
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಆಭರಣದಲಿ ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲ್ಯ || ೨೨೧ ||

ನರನೆ ಕಾಯದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯೆ ತಾ-
ನಿರುವುದೈ ಕ್ರಿಯೆಯಿದಕೆ ಹೆಸರೈ |
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ ತಿಳಿಯೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
ಅರುಹಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯೆ ಲಕ್ಷಣ-
ವರಿಯಲಾಸರಿ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಜ್ಞಾತೃ ತ್ರಿಪುಟಿಯದು
|| ೨೨೨ ||

ಇರುವುದೈ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಮೊದಲನೆ |
ಕರಣಕರ್ತೃಕ್ರಿಯೆಯೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು |
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮದ ಸಂಚಯವಲಾ ನೋಡು ಮನಗೊಟ್ಟು ||

ಇರುವುದೆರಡನೆ ಜ್ಞಾನತೃಪ್ತಿಪುಟಿಯು |
ಮೆರೆವ ಕರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತಿಕಾರಕ |
ವರಿಯಲಾ ನೀ ಭೇದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಾ ನಿನಗೆ || ೨೨೩ ||

ಅಡಗಿಹುದು ಬೆಂಕಿಯಲಿ ಧೂಮವು |
ಅಡಗಿಹುದು ಬೀಜದಲಿ ವೃಕ್ಷವು |
ಅಡಗಿರುವುದಾ ಪರಿಯಲೀ ಮನದಲ್ಲೆ ಯಿಚ್ಛೆಯಲಾ ||
ಪೊಡವಿಯಲಿ ಖನಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನವು |
ಪಡೆವರಾಸರಿ ಕರ್ಮತ್ರಿಪುಟಿಯು |
ಲಡಗಿಹುವು ಕ್ರಿಯೆಕರ್ತಕರ್ಮವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
|| ೨೨೪ ||

ನನನೆ ತಾನೀಕರ್ಮವನು ಮಾ-
ಡಿರುವೆನೆಂದಭಿಮಾನ ಹಿಡಿಯಲು |
ಒರುವುಪೆಲ್ಲಾ ಕರ್ಮ ಹತ್ತರ ನೆನಸುವಂದದಲಿ ||
ಇರುವನಾತ್ಮನು ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮದ |
ಹೋರಗೆ ದೂರಕೆ ಮೆಲೆಮೇಲಿಂ-
ದೊರೆವ ಕಾರಣ ಕಾಣೆ ನೀನುತಿರುವಿ ಯಿದನೆಲ್ಲ || ೨೨೫ ||

**ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ ತ್ರಿಧೈವ ಗುಣಭೇದತಃ |
ಪ್ರೋಚ್ಯತೇ ಗುಣಸಂಖ್ಯಾನೇ ಯಥಾವಚ್ಛ್ರೇಣು ತಾನ್ಯಸಿ || ೧೯ ||**

ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ನಿನಗೆ ನಾನತಿ-
ಚಿತ್ರತರದಿಂ ಪಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ |
ಕರ್ತ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಮೂರಿವು ಮೂರುಗುಣದವಲಾ ||
ಮತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳೈ ಗುಣ್ಯವ |
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಯುದರಲಿ |
ವ್ಯರ್ಥ ವಿಶ್ವಾಸವನು ಮಾದದಿರಯ್ಯ ಮೂರಲಿ || ೨೨೬ ||

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ತಮೋರಜಿಂಗಳು |
ನರನೆ ಬಂಧನಕಾರಕಂಗಳು |
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಸತ್ತ್ವಗುಣವದು ಮೋಕ್ಷಕಾರಕವು ||
ಅರುಹುವೆನು ಸಾಂಖ್ಯದಲಿ ಬಹುವಿ-
ಸ್ತರದಿ ಪೇಳಿದ ಸತ್ತ್ವಭೇದವ-
ನರವು ನಿನಗಾಗುವ ಪರಿಯಲಾ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ
|| ೨೨೭ ||

ಆರಿಯಲಾ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು |
ಪರಿಪರಿಯು ಸುವಿಚಾರರೂಪದ |
ಪರಮ ಪಾಲ್ಗಡೆಲ್ಲವೇನೈ ಮೆರೆವುದತಿಗಹನ ||

ಆರಿಯಲದು ನಿಜವಾತ್ಮಬೋಧದ |
ಸುರುಚಿರದ ಕುಮುದಿನಿಯು ನೋಗೈಯಿ-
ನರಳಿಸುತ್ತಿಹ ಹಿಮಕರನಲಾ ಜ್ಞಾನಮುಕುಟವಲಾ || ೨೨೮ ||

ಪುರುಷಪ್ರಕೃತಿಗಳೆಂಬ ದ್ವೈತಗ-
ಳಿರುವುಪ್ಪೆ ದಿನರಾತ್ರಿಯಂದದೋ-
ಳಿರಿಯಲಿವು ಸಂಮಿಶ್ರವಿಹುವೈ ಜಗದಿ ನೋಡಿದರೆ ||
ಧರೆಯಲೀ ನಿಜ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವು |
ತರಣಿಯಂದದಿ ಬೇರೆಬೇರೀ-
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಂಗಳನು ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೨೯ ||

ಧರೆಯೊಳಿರುವುದಪಾರ ಮೋಹದ |
ಗಿರಿಯು ಯಿವ್ವತುನಾಲ್ಕು ತತ್ತ್ವದ |
ಪರಿಮಿತಿಯಲದ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪರತತ್ತ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಿ ||
ನರನೆ ಸುಖಭೋಗವನು ಕೊಡುವುದು |
ಮೆರೆವುದೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣವಿ-
ಸ್ತರವು ಸಾಂಖ್ಯದಿ ಪೇಳಿರುವರದ ಸ್ತವನರೂಪದಲಿ || ೩೩೦ ||

ಧಾರಣೆಯೋಳೇ ದೃಶ್ಯವೆಂಬ ಪ್ರ-
 ಕಾರವೆಲ್ಲಕೆ ಸತ್ತ್ವರಜತಮ |
 ಬೇರೆಬೇರೇ ಮುದ್ರೆ ಬಿಡಿದುಪೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಬೇರೆಬೇರೇ ತೆರಬ ಜಗದೀ-
 ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಿಮುದ್ರೆ |
 ವಾರಿಜಾಸನ ಓಡಿದು ಕೇಟಕತನಕ ನೋಡಿವಿಯಾ
 ತೋರುತಿಹ ನಿಜ ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವು |
 ಮೂರುಗುಣಗಳಧೀನವಾಗಿಹ-
 ಚಾರುತರ ಸುಬ್ಧಾನವನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬೇಳುವೆನು |

|| ೩೩೧ ||

ಧಾರಣೆಯಲೀ ದೃಶ್ಯಶುಭ್ಧತೆ |
 ಸೇರಿದರೆ ತೋರುವ ಪದಾರ್ಥದ |
 ಬಾರುತರ ನಿಜವಸ್ತುರೂಪವು ತೋರುವುದು ನಿನಗೆ | ೩೩೨ ||
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳುವೆನು ನಿನಗಾಂ |
 ಪಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಬಾಹ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮಣ-
 ವ್ರತ್ತಮೋಕ್ಷಮನಿಯದು ಮೋಕ್ಷಕೆ ಹಾದಿಯಾಗಿಯೆದು ||
 ಭಕ್ತವಶ್ಯ ಸತ್ಯನಿರ್ಮಲ |
 ಮುಕ್ತಿದಾಯಕ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪೇಳಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗಿಂದ ಸಂಜಯನು || ೩೩೩ ||

ಸರ್ವ ಭೂತೇಷು ಯೇನೈಕಂ ಭಾವಮವ್ಯಯಮಿಾಕ್ಷತೇ |
 ಅವಿಭಕ್ತಂ ವಿಭಕ್ತೇಷು ತಜ್ಞಾನ್ಯನಂ ವಿದ್ಧಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮ್ || ೨೦ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿ ಶುದ್ಧಸಾತ್ತ್ವಿಕ |
 ಪರಮ ಬ್ರಹ್ಮನೋದಯವು ಬರಲಾ |
 ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ನಿಜ ಜ್ಞೇಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಗಳು ||
 ತರಣಿ ಕಾಂಬನೆ ಯಂಧಕಾರವ |
 ಶರಥಿಯಲಿ ನದಿಯಿರಿಯು ಬಹುದೇ |
 ನೆರಳ ಓಡಿದಕೆತಂದು ತುಂಬಕೆ ಕಟ್ಟ ಬಹುದೇನು || ೩೩೪ ||
 ಒರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಬಾಹ್ಯನದಯವು |
 ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭೇದವು |
 ಹರ ಓಡಿದು ನರ ಕೇಟಕಂಗಳು ಸರಿಯಲಾ ಆವಗೆ ||
 ಒರಸಿದರೆ ಚಿತ್ರಗಳ ಗೋಡೆಯೋ-
 ಳಿರುವುದೇನೈ ಭೇದ ವುಷ್ಣನು |
 ಭರದಿ ಶೋಕಯಲು ಸ್ವಸ್ಥ ತೇರಲು ಭೇದವೇನಿಹುದು ||೩೩೫||
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯೆಯಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಭೇದವು |
 ತಾನೆ ಸುಟ್ಟು ವಿಭೂತಿಯಾಗುವು-
 ದೇನ ಹೇಳಲಿ ಒರಲು ಸಾತ್ತ್ವಿಕಬಾಹ್ಯನ ಮಾನವಗೆ |

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಬಿನ್ನದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ |
 ಯೇನು ಕಾರಣ ಕರಗಿಸುವುದದ |
 ಮಾನವನು ಬುದ್ಧಿಪ್ರಭಾವದಿ ನೋಡಿ ಪರಿಕರನು || ೩೩೬ ||
 ನರನು ನೀರನು ಗ್ರಹಿಸಲದರೋಳ-
 ಗಿರುವ ತೆರಗಳ ಬಿಟ್ಟು ನಿಡುವರೆ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಸಾಧ್ಯವೇಕರಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಒಲ್ಲಾನೆ ||
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ದೃಶ್ಯೋಪೇತಿಸುತಿಹ |
 ಸೇವ ಸಕಲ ಚರಾಚರಂಗಳ-
 ಲರದು ಭೇದವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೀಪರಿಯುಮದು ಸಾತ್ತ್ವಿಕವೆ || ೩೩೭ ||
 ಕೃಷ್ಣತಿಯು ಸಂಮುಖದಿ ನಿಂತರೆ |
 ತನ್ನ ರೂಪನ ಕಾಂಬವಲ್ಲವೆ |
 ಭಿನ್ನ ವ್ಯತಿಂಬವನು ಕಾಣುವನೇನು ಮಾನವನು ||
 ಸನ್ಯತೃತ್ವನೆ ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ತನ್ನ ರೂಪವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇನು |
 ಬಿನ್ನತಿಯು ಲಯವಹುದು ಭಿನ್ನೆಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೇಂಕೇಂಯು || ೩೩೮ ||

ಯಿರುವುದೀ ಸುಬ್ಧಾನಸಾತ್ತ್ವಿಕ |
 ಪರಮ ಮೋಕ್ಷಶ್ರೀಯ ಮಂದಿರ-
 ವೊರೆವೆ ನಿನಗಾನೀಗ ರಾಜಸಬಾಹ್ಯಸೂಕ್ಷ್ಮಣವ ||

ಪೃಥಕ್ತ್ವೇನ ತು ಯಜ್ಞಾನ್ಯನಂ ನಾನಾಭಾವಾನ್ ಪೃಥಗ್ವಿಧಾನ್ |
 ವೇತ್ತಿ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ತಜ್ಞಾನ್ಯನಂ ವಿದ್ಧಿ ರಾಜಸಮ್ || ೨೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳೈ ಜ್ಞಾನರಾಜನು |
 ಕಿರುವುದೈ ಬಹುಭೇದಭಾವವು |
 ಅರಿಯಲಾ ನೀನಿದನು ಭೂತಗ್ರಾಮದಲಿ ನಿಜದಿ || ೩೩೯ ||

ಭೂತಮಾತ್ರದಿ ಭೇದ ಯೋಚಿಸಿ |
 ಜ್ಞಾತ ಪಾರ್ಥನೆ ತನ್ನ ರೂಪದ |
 ಘಾತಕತ್ವ ಪೃಥಕ್ಯರಣವನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹನು ||
 ಈ ತೆರದಿ ಕೇಳಾತ್ಮನನು ನಿಜ- |
 ಮಾತಿನಿಂದಲಿ ವಂಚಿಸಿರುವನು |
 ಭೂತಕದಿ ನೀ ತಿಳಿದಿಯಾ ರಾಜನವು ಜ್ಞಾನವಿದು || ೩೪೦ ||

ವಸ್ತವನು ತೋರಿಸಲು ಮೂಢಗೆ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿದಾ ತಂತುವನುತಲಿ |
 ಚಿತ್ತದಲಿ ಜೀಳುವುದೆ ಬೆಳಕದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಅಸ್ತವಾಗುವುದೈ ಕೃಭೂತವು |
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿದ್ದುತ್ಯುಭೂತನು |
 ಮಸ್ತ ಭನ್ನತ್ವದಲಿ ರಂಜಿವುದವಗೆ ರಾಜನಗೆ || ೩೪೧ ||

ತರುತ ಕೇಳಜ್ಞಾನಪಡದೆಯು |
 ನಿರುತ ನಿದ್ರೆಯು ನಿಜಸ್ವರೂಪದ |
 ಅರವನಡಗಿಸಿ ವಂಚಿಸುವುದೈ ಸ್ವಪ್ನಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
 ಪರಿಯೊಕಾತ್ಮಜ್ಞಾನಭುವನದ |
 ಹೊರಗೊಳಗೆ ಮಾಯೆಯನು ಪಸರಿಸಿ |
 ನಿರುತ ವಂಚಿಸುತಿಹುದು ಜೀವನ ಮೂರವಸ್ಥೆಯಲಿ || ೩೪೧ ||

ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡುಗಳ ಮಾಡುತ |
 ಲಿಟ್ಟರದಕಗ್ನಿಯನು ಬೆಂಕಿಯು |
 ಸುಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಬೆಂಕಿಯಾಕೃತಿ ಬೇರೆಬೇರಿಹುದು ||
 ನಷ್ಟವಾಂಶ್ಚೇ ಯೇಕರೂಪತೆ |
 ಗುಟ್ಟನರಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಹೂವುಗ- |
 ಳೆಷ್ಟು ಪರಿಯುರಳೆರಲು ಪರಿಮಳವೊಂದೆ ರೂಪವಲಾ || ೩೪೨ ||

ತೋರಿಸಿದರಾಭರಣ ಮೂಢಗೆ |
 ಬಾರದೈ ಕಲ್ಪನೆಯು ಚಿನ್ನದ |
 ಬೇರೆಬೇರಿಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸನಾಭರಣವೆಲ್ಲ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿಲತೆರದಿ ಟ್ಟಿಯವು |
 ಬೇರೆಬೇರಾಗಿಹುದೆನುತ್ತ ತ- |
 ರೀರಿಯೋಚಿಸುತಿಹನು ಪರಿಪರಿ ನಾಮರೂಪದಲಿ || ೩೪೨ ||

ಜಲದಿ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ನೋಡಲು |
 ಜಲದಿ ವಾಯುತರಂಗ ನೋಡಲು |
 ಹಲವು ಬಿಂಬಗಳೆಳ್ಳುವಾದರು ಚಂದ್ರನೊಬ್ಬನಲಾ ||
 ತಿಳಿಯದೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ಚಂದ್ರನ |
 ಹಲವು ಶಕಲಗಳಾದುವೆಂಬರು |
 ತಿಳಿಯುವರು ತಾವ್ ಕೀಳಮೇಲನು ಬಾಹ್ಯವೇಷದಲಿ || ೩೪೩ ||

ಜಡಮನುಷ್ಯಗೆ ಬೇರೆಬೇರಿಹ |
 ಗಡಿಗೆಮಡಿಕೆಯ ತೋರಿಸಿದರನು |
 ನೋಡಬಡನು ಕೇಳೊಂದೆ ಮಣ್ಣಿನ ರೂಪಭೇದಗಳ ||
 ಸುಡುವ ದೀಪನ ನೋಡಿ ಬೆಂಕಿಯು |
 ಕಿಡಿಯ ಜ್ಞಾನವು ಬರುವುದೇನದು |
 ಪಡದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿವುದೇನೈ ಚಿತ್ರವನು ನೋಡೆ || ೩೪೩ ||

ಇರುವುದೀಪರಿ ಜ್ಞಾನರಾಜನು |
 ಭರಿತವಿಹುದಿದು ಭೇದಭಾವದಿ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನುಸುರಿದನು ಬಹುಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕದಿ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಕೇಳೈ |
 ತಿರಿಗಿ ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನಲಕ್ಷಣ |
 ತೋರೆಯ ಬೇಕಿದ ನೀನು ಹೊಲೆಯನ ತೋರೆಯುವಂದದಲಿ || ೩೪೪ ||

ಯ ತ್ವ ಕೃತ್ಯ ವದೇಕಸ್ಥಿನ್ ಕಾರ್ಯೇ ಸಕ್ತ ಮಹೈತು ಕಮ್ |
 ಅತತ್ಪಾರ್ಥವದಲ್ಪಂ ಚ ತತ್ತಾಮಸಮುದಾಹೃತಮ್ || ೨೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳೇ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ |
 ತೋರುವುದೈ ವಿಧಿರೂಪವಸ್ತವ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಳ್ವುದು ನನ್ನತನದಿಂದ ||

ಪರಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತಾಯಿ ಯೋಶ್ರುತಿ |
 ನಿರುತವಿದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡೈ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲವು ನಿಂದಿವುದು ಮುದದಿ || ೩೪೪ ||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಶಾಸ್ತ್ರಸರ್ವವ |
ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತಲಿದು ವಿನೋದದಿ |
ತೆರಳಿ ಹೋಯಿತು ಮೈಚ್ಚು ಧರ್ಮದ ಗಿರಿಗೆ ಸತ್ಪರದಿ ||
ಮರುಳನಂದದಿ ಭೂಮಿಯಲಿ ಸಂ |
ಚರಿಸುತಿಹುದದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ |
ನಿರದೆ ಬಾಧಿಸನಿದನು ತಾಮಸರೂಪದಲಿ ನಿಜದಿ || ೩೪೯ ||

ಬಾರದಡಚೆಣೆ ಕೇಳು ನರನೆ ಶ- |
ರೀರಸಂಬಂಧದಲಿ ತಿನಲಿಕೆ |
ಬಾರದವನಿಗೆ ವಿಧಿನಿಷೇಧವು ಭಕ್ತ್ಯಪೇಯದಲಿ | |
ಧಾರುಣಿಯಲೀಪರಿಯು ಸ್ವೇಚ್ಛಾ- |
ಹಾರ ಮತ್ತೆ ವಿಹಾರವೈ ಹಾ- |
ಳೂರ ನಾಯಿಯು ತೆರದಿ ಸಂಚಾರವನು ಮಾಡುವನು || ೩೫೦ ||

ಹತ್ತಲಾಗದು ಬಾಯಿಗೆಸುತಲಿ |
ತುತ್ತ ಬಿಡ ಬೀಕವನಿಗಧನಾ |
ಹತ್ತಿಬರೆ ಬಾಯ್ ಸುಡುವುದೆನುತಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು ||
ಮತ್ತಿರುವ ಸರ್ವಸ್ವವನನಿಗೆ |
ಬಿತ್ತು ಬಾಯೊಳಗೆಂದು ತಿಳಿ ನೀ |
ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಪರಿ ಹೊಲಸು ನಾಯಿಯುಲಾ || ೩೫೧ ||

ಇಲಿಯು ಕೊರೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ |
ತಿಳಿವುದೇ ಕೊರೆಯೋಗೈದು ಜಿಡುವುದು |
ಬಿಳಿದು ಕರಿದೆಂಬುವನೆ ಮಾಂಸವ ತಿನ್ನುವ ವೇಳ್ಯದಲಿ ||
ಜ್ವಲನನಿವನೆ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನು |
ಕಳೆವನಲ್ಲಾ ವನವನೆಲ್ಲವ |
ತಿಳಿಯನಲ್ಲಾ ಬೇವಿನಿಬೀವಿಗಳ ಸುಡುವನಲ್ಲಾ || ೩೫೨ ||

ಹೇಣವೊ ಬೇವಿಯೊ ಯೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ |
ನೋಣವು ಕುಳಿತು ವಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು |
ವಿನುತಚರಿತನೆ ನೋಡು ತಾಮಸ ಜ್ಞಾನನೀ ತೆರದಿ ||
ಎಣಿಸಲಾರದು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ- |
ನುಣುವುದೆಲ್ಲವ ಕಂಡವಸ್ತುವ |
ಕನಸುಮನಸಲಿ ಬಾರದದಕೀಶಾಸ್ತ್ರದಾಜ್ಞೆಯದು || ೩೫೩ ||

ನಾಯಿಯನು ನೋಡಿದರೆ ಯೊಂದೆ ವಿ- |
ಹಾರಭೋಗದೊಳಾತೆ ಹಣ ಕೈ |
ಸೇರೆ ತಿಂದದ ತೇಗಿ ಜಿಡುವುದು ಬೇರೆ ಮಾತಿಲ್ಲ ||

ನೀರ ನೋಡಿದರಾಯ್ತು ಕುಡಿವನು |
ಬಾರದವಗೆ ವಿಚಾರ ಪಾವನ |
ನೀರೊ ಹೊಲಸೋ ಕುಡಿದರಾಯಿತು ನೀರಡಿಕ್ಕಿಗಾಗಿ || ೩೫೪ ||

ಮನದಿ ಭಕ್ತ್ಯವಭಕ್ತ್ಯವೇಣಿಸನು |
ಮನದಿ ನಿಂದ್ಯವನಿಂದ್ಯವೇಣಿಸನು |
ತನಗೆ ಸೌಖ್ಯವನೀವ ವಸ್ತು ಪವಿತ್ರವೆನ್ನುವನು ||
ಮನದ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಿದವನಿಗೆ |
ವನಿತೆಯರು ನಿಜಭೋಗ್ಯವಿಷಯವು |
ಯೆನುತ ಯೋಚಿಸಿ ಚಾರತನಕುದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವನು || ೩೫೫ ||

ಗಂಟುಬಿದ್ದರದಾಯ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು |
ನೆಂಟರೆಂದೇ ಬಯಸಿ ನುಡಿವನು |
ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿಹ ಪತ್ನಿಯೊಬ್ಬಳೆ ನೆಂಟಳೆನ್ನದಲಿ ||
ತುಂಟತನವನು ಮಾಳ್ವ ವಿಷಯದ |
ಬಂಟನಲ್ಲವೆ ಬ್ಲಾನ ತಾಮಸ |
ತಂಟಿಯಾಡುವನೆಲ್ಲರಲಿ ಕೇಳೀ ವಿಧಾನದಲಿ || ೩೫೬ ||

ವೃತ್ಯುನಿಗೆ ತೋರ್ಪುದು ಜಗತ್ತಿದು |
ತುತ್ತಿಹುದು ತನಗೆಂದು ನಿಶ್ಚದಿ |
ಚಿತ್ತವಿಸು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬೆಂಕಿಗೆ ಸರ್ವವಿಂಧನವು ||
ಸತ್ಯವೀ ಜಗವೆಲ್ಲ ತನಗುಸ- |
ಭುಕ್ತಿಗೋಸುಗ ಬೊಮ್ಮನಿಚ್ಚೆಯೆ- |
ನುತ್ತ ಯೋಚಿತ್ತದೇನ ಹೇಳಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾಮಸವು || ೩೫೭ ||

ಪರಧನವು ಪರವನಿತೆಯೆಂಬೀ- |
ಯೆರಡು ತನ್ನಯ ಭೋಗ್ಯವನುತಲಿ |
ಚರಿದ ಕಾಡಾಡುವುದು ಕೈವಶವಾಗ ಬೇಕೆನುತ ||
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷಾರ್ಥ ದೇಹದ |
ಭರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರಿಯದು |
ನರನೆ ಕೇಳೀಪರಿಯ ತಾಮಸಬ್ರಾಹ್ಮಣಲಕ್ಷಣವು || ೩೫೮ ||

ನರನೆ ನೋಡಾಕಾಶದಿಂದಲಿ |
ಧರೆಗೆ ಬೀಳುವ ನೀರಿಗೊಂದೇ |
ಶರಧಿಯಾಶ್ರಯವಾಗಿ ಹರುವುದು ಶರಧಿಗಾ ನೀರು ||
ಪರಿಯದಲ್ಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಾಮಸ |
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನುದರದ |
ಭರಣಕೋಸುಗ ಮಾಳ್ವದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆಯರವಿಲ್ಲ || ೩೫೯ ||

ವೃಣ್ಯವಾಪಾಚರಣ ಮಾಡಲು ।
 ತನ್ನ ಕರ್ಮದ ಫಲದ ಮಾನದಿ ।
 ಮುನ್ನ ಸಿಗುವುವು ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯರಲಾ ॥
 ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯೆ ।
 ಯೆನ್ನವರು ಪರಮಾತ್ಮನೆನುತಲಿ ।
 ತನ್ನ ದೇಹದ ತುಂಡೆ ಪೇಳುವರಾತ್ಮನೆನ್ನುತಲಿ ॥ ೩೬೦ ॥

ಮರಣವಾಗಲು ಮರ್ತ್ಯದೇಹಕೆ ।
 ಬರುವುದಾತ್ಮಗೆ ಮೃತ್ಯುವೆನುವರು ।
 ಮರಣ ಬರುವುದು ಕರ್ಮಕೆಲ್ಲಕೆ ದೇಹದೊಡಗೂಡಿ ॥
 ತಿರಿಗಿ ಕರ್ಮದ ಫಲವನುಣುವರೆ ।
 ಯಿರುವರಾರಿ ಜಗದಲೆನುತಲಿ ।
 ಹರುಷನಿರ್ಭರರಾಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತನಾತ್ಮಕರು ॥ ೩೬೧ ॥

ಧರೆಯಲೀಶ್ವರನಿಲ್ಲವೆನುವರು ।
 ಯಿರುವನಾದರು ಕರ್ಮಫಲಗಳೆ- ।
 ನಿರದೆ ನರನಿಂ ತಪ್ಪಿಸಲೀಶ್ವರನು ಬಾರನಲಾ ॥
 ಆರಿಯಲಾ ಭಂಗಾರಬೆಳ್ಳಿಯು ।
 ಮೆರೆವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾರಿಯದನೇ ।
 ಕರಗಿಸುವನೆ ನರನು ಯೆಂಬುದು ಜ್ಞಾನ ತಾಮಸವು
 ॥ ೩೬೨ ॥

ಊಷೋಳಿರುತಿಹ ಮುಖ್ಯದೇವರು ।
 ಶೋರಿಸುವುದಾದರೆ ಸುಶಾನನ- ।
 ವಾರು ನಂಬುವರಿದನು ದೇವರ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿರುವ ॥
 ಚಾರುಕಲ್ಲೆನ ಗುಡ್ಡವಿದ್ದರು ।
 ಯಾರಿಗೇನವು ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವುವು ।
 ಯು-ರು ಕರ್ಮವಿಚಾರ ಮಾಳ್ಕೈರನುತ್ತ ನಿಂದಿಪರು ॥ ೩೬೩ ॥

ದೇವರಿದ್ದರು ಕಲ್ಲಮೂರ್ತಿಯು ।
 ದೇವರೆನ್ನುವರೇ ದುರಾತ್ಮರು ।
 ಭಾವಿಸುವರಾತ್ಮನನು ದೇಹವನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ ॥
 ಯಾವುದಿರುವುದು ಪುಣ್ಯವಾವುವು ।
 ದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಂದಿಸುವರದ ।
 ಭಾವವೊಂದೇ ವಿಷಯನುಬಲಾಲಸೆಯು ಸಂತತದಿ ॥ ೩೬೪ ॥

ಅನಲ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿರಲು ನೋಳ್ವನೆ ।
 ತಿರುವನಲ್ಲಾ ಸರ್ವಭಕ್ಷಕ- ।
 ಏನುಕುಸುಮಿಯ ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಸ್ತುಗಳನೆಲ್ಲ ॥

ನೆನೆಯಲಾವರಿ ಜ್ಞಾನತಾಮಸ ।
 ತಿರುವುದಕೆ ಮನ ಹಿಂದೆ ನೋಡದು ।
 ಯಿನಿತು ತಾಮಸಜ್ಞಾನಮಹಿಮೆಯ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ
 ॥ ೩೬೫ ॥

ಕಣ್ಣೆದುರಿಲಿ ಬಂದ ವಸ್ತುಗ- ।
 ಳನ್ನು ತಾನುಪಢೋಗಿಸುವನೆ ।
 ಮುನ್ನ ತನ್ನಿಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಸವಿಯಾದುದನೆ ಮಾಳ್ವ ॥
 ಅನ್ಯವ್ರತವಾಚಾರವಿಲ್ಲೆ ।
 ಯಿನ್ನು ನಾ ನಿನಗೇನ ಹೇಳಲಿ ।
 ಛಿನ್ನಬುದ್ಧಿಗಳೆ ದುರಾಶೆಯು ಬೆಳೆಯುವುದು ನಿರುತ ॥ ೩೬೬ ॥

ಗಗನದಲಿ ತಾನೇರಿ ಬೆಳೆವುದು ।
 ಹೋಗಿಯು ಪರಿಮಿತಿಯಾದು ಮಾಳ್ವರು ।
 ಬಗೆಯಿದಲ್ಲಾ ಹೆಚುವುದು ಕೇಳಾತೆ ತಾಮಸವು ॥
 ಜಗದೊಳಗೆ ಕೇಳೆ ಬೆಂದಗಿಡವದು ।
 ವುಗಮವಾದರದೇನು ಬೆಳೆಯಲು ।
 ಬಗೆಗೆ ಬರುವುದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾ ಪರಿ ತಾಮಸಜ್ಞಾನ ॥ ೩೬೭ ॥

ತೆನೆಯು ಕಪ್ಪಿಗೆ ಬಂದರೇನದು ।
 ಮನುಜನಿರಲು ನವುಸಕನು ಮೇಣ್ ।
 ವನ ನಿಬಿಡವಿರಲೇನು ನಿವಡುಂಗದ ಕರ್ಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥
 ವಿನುತಚರಿತನೆ ಬಾಲಕನ ಮನ ।
 ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡಿದ್ಧ ಧನವೈ ।
 ಕುಣಿವಜಾಗಲಸ್ತನವು ಕೇಳಿವು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುವು ॥ ೩೬೮ ॥

ವ್ಯರ್ಥವೀ ಪರಿಯಾಗಲಿದಕಾ- ।
 ರಿತ್ತರೈ ನಾಮವನು ಜ್ಞಾನವೆ- ।
 ನುತ್ತ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ಪೇಳುವೆನದರ ಗುಹ್ಯವನು ॥
 ಪಾರ್ಥ ನಿನಗವಿರುವುದಲ್ಲಾ ।
 ಸಾರ್ಥಕದ ಮಾತೆಂದು ತಿಳಿದಿಯೊ ।
 ಜಾತಿಕುರುಡನ ದೃಷ್ಟಿ ದಿವ್ಯವೆನುತ್ತ ಕರೆವರಲಾ ॥ ೩೬೯ ॥

ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕಿವೆಡನಿಗೆ ಕಿವಿಯೇ ।
 ನಿರುವುದೈ ಸುಂದರವೆನುತಲಿ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಸ್ತುತಿಗಳನು ಮಾಳ್ವರು ಚೇಷ್ಟೆ ವಂತಿನಲಿ ॥
 ಸುರೆಮದಿರೆಯಪವಿತ್ರವಿದ್ದರು ।
 ಕರೆವರಲ್ಲಾ ಪೇಯವೆನುತಲಿ ।
 ಯಿರುವುದೇನದು ಪೇಯ ವಿಪರೀತಾರ್ಥವದು ತಿಳಿಯೆ ॥ ೩೭೦ ॥

ಜ್ಞಾನವಲ್ಲಾ ನಿಜದಿ ತಾಮಸಃ |
ಜ್ಞಾನಕೀಯಭಿಧಾನ ಸ್ವಲ್ಪದು |
ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ತಮವಜ್ಞಾನವಾಗಿಹುದು ||
ನಾನು ನಿನಗಿದ ಪೇಳ್ವೆ ವಿವರಿಸಿ |
ನೀನು ಶ್ರೋತೃ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನುತಲಿ |
ಜ್ಞಾನವೀಪರಿ ಮೂರುಗುಣದಲಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು : ೩೨೧ ||

ಮೂರುಗುಣದಲಿ ತೋರ್ಪ ಮೂರುಪ್ಪ- |
ಕಾರವಾಗಿಹ ಜ್ಞಾನದೀಪದಿ |
ತೋರುತಿರುವುದು ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನ ಕರ್ಮಪಂಕ್ತಿಯದು ||

ನೀರು ತಿದ್ದಿಪ ತೆರದಿ ಹರಿವುದು |
ನೀರಿನಂದದಿ ಕರ್ಮ ಮೂರುಪ್ಪ- |
ಕಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ಜ್ಞಾನವು ತೋರಿಸಿದ ಕೆರದಿ || ೩೨೨ ||
ನರನೆ ಕೇಳದರಿಂದ ಕರ್ಮವು |
ಯಿರುವುದೈ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವಲಾ |
ಮೆರೆವುದದು ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ವೋಗುಣದಿ ||
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ನಿ- |
ಸ್ವರಿಸಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ- |
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನೀನು | ೩೨೩ ||

ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಮರಾಗದ್ವೇಷತಃ ಕೃತಮ್ |
ಅಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುನಾ ಕರ್ಮ ಯತ್ತತ್ಸಾತ್ತ್ವಿಕಮುಚ್ಯತೇ || ೨೩ ||

ಸತಿಪತಿವ್ರತೆ ತರುಣಿ ಸ್ವಪ್ತಿಯು |
ಪತಿಯನಾಲಿಂಗಿಸುವ ತೆರದಲಿ |
ಸತತ ಮಾನ್ಯ ಸ್ವಾಧಿಕಾರದ ಕರ್ಮ ಹರ್ಷದಲಿ ||
ಪತಿಕರಿವುದುಕ್ತಮವು ಮಾರ್ಗವು |
ಕ್ಷತಿಯಲಿದು ಬಹು ಪುಣ್ಯಕಾರಕ- |
ಗತಿಯು ಕೊಡುವುದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಂಮತವಿಹುದು ಕೌಂತೇಯ || ೩೨೪ ||

ಚಂದನವು ಬಹು ಶೋಭಿಸುವುದೈ |
ಸುಂದರಾಂಗಶ್ಯಾಮವರ್ಣಗೆ |
ಸುಂದರಾಗಿಯು ನೇತ್ರದಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಂಜನವು ||
ಚಂದದಿಂದಾ ತೆರದಿ ವಿಹಿತವಿ- |
ದೆಂದು ಬಂದಿಹ ಕರ್ಮವೃಂದವು |
ಸಂದು ಭೂಷಣವಾಗಿ ರಾಜಿವುದೇನು ಹೇಳುವೆನು || ೩೨೫ ||

ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನು ಮಾಡುವ |
ಹೊತ್ತಿನಲಿ ನೈಮಿತ್ಯಕವು ಕೈ- |
ಹತ್ತಿರದೆ ಚಿನ್ನಕೆ ಸುವಾನವು ಬಂದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ||
ವಾರ್ಧ ನೋಡೈ ತಾಯಿ ನಿಜಸಂ- |
ಪತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಬೇವದೇಹದಿ |
ನಿತ್ಯ ತನ್ನ ಭರ್ತನ ಕಾಯ್ವಳು ಬೇಸರಿಹುದೇನು || ೩೨೬ ||

ನಿರುತವೀಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡುತ |
ಧರಿಸದಲಿ ಫಲದಾಶೆ ಕರ್ಮದಿ |
ಹರಿಗೆ ತಾನರ್ಪಣವ ಮಾಡ್ವನು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ||

ತರುಣಿ ಸುಪತಿವ್ರತೆಯು ಪ್ರಿಯಪತಿ |
ಬರಲು ಬಹುಪ್ರೇಮದಲಿ ಭೋಜನ- |
ವಿರದೆ ಬಡಿಸುವಳೇನು ಹೇಳಲಿ ಯೇಕಭಾವದಲಿ || ೩೨೭ ||
ಉಣ್ಣಲಾ ಪತಿ ಸರ್ವವಡಿಗೆಯು |
ಮುನ್ನ ತನಗದು ದೊರೆಯದೆಂಬುವ |
ಭಿನ್ನ ಭಾವವು ಬರುವುದೇನೈ ಮನದಿ ಕಲಿವಾರ್ಧ ||
ತನ್ನ ಮನೆಗಾ ಸಾಧುಸಂತರು |
ಮನ್ನಣೆಯುಳ್ಳದಿರಲು ಕರ್ಮಗ- |
ಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದರೆಯು ಮಾಡುವನಾದರಾತಿಥ್ಯ || ೩೨೮ ||
ಉಳಿಯತಂದಿನ ಕರ್ಮವೆನುತಲಿ |
ಕಲುಷಿತವು ಮನವಾಗದವನಿಗೆ |
ತಿಳಿಯನವನು ದ್ವೇಷವನು ತಾಂ ಕರ್ಮ ಬಿಟ್ಟುಡೆಯು ||
ಉಳಿಯದೆಲ್ಲವ ವಂಚಿ ಮುಗಿಸಲು |
ತಿಳಿಯನವ ಸಂತೋಷಗರ್ವವ- |
ನಿಳಿಯಲೀ ಪರಿ ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮ ಸಾತ್ತ್ವಿಕವು || ೩೨೯ ||
ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಕರ್ಮಗಳ ಗುಣ- |
ವರಿತು ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಹೆಸರು ಬಂತ್ಯೆ |
ನರನೆ ಕೇಳಲಿ ತೆರದಿ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು ||
ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಮುಂದಕೆ |
ಸರಸರಾಜನ ಕರ್ಮಲಕ್ಷಣ |
ನರನೆ ನೀ ಮನಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಹರ್ಷದಿಂದಿದನು || ೩೩೦ ||

ಯತ್ತು ಕಾನೋವ್ವುನಾ ಕರ್ಮ ಸಾಹಂಕಾರೇಣ ವಾ ಪುನಃ |

ತ್ರಿಯತೇ ಬಹುಲಾಯಾಸಂ ತದ್ರಾಜಸಮುದಾಹ್ಯತಮ್ || ೨೪ ||

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ |
ಮುನಿಸಿನಿಂದಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸ |
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಮಾತಾಡನೈ ಸವಿಮಾತ ಹ್ವಣಮಾತ್ರ ||
ಅನವರತ ಪರಜನಕೆ ಬಹುಪರಿ |
ವಿನಯದಿಂ ಸಾದರತೆ ತೋರ್ಪನು |
ಮನುಜನೀಪರಿ ಮೂರ್ಖನಂದದಿ ವರ್ತಿಸನು ಪಾರ್ಥ

|| ೨೪ ||

ಫಲವು ಪುಷ್ಪವು ದೊರೆಯದೆನುತಾ |
ತುಳಸಿಗಿಡಕವ ಹನಿಯ ತೋರಿಸ |
ನಿಳೆಯೊಳಗೆ ಹಾಲಿನಲಿ ಮುಳುಗಿಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯನು ||
ಕೊಳನು ನೈಮಿತ್ತಿಕವನಾತನು |
ತುಳಿದು ಬಿಡುವನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ |
ಘಳಲನವ ಮಾಡುವನು ಕೇವಲ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವನು

|| ೨೫ ||

ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದಡೇನು ಕಾಮ್ಯವು |
ಕಷ್ಟಮಯವಾಗಿರಲು ಬಿಡನಡ |
ನಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯವೆನುತ್ತ ಮನ್ನಿಸಿ ದೇಹ ಕಷ್ಟಪನು ||
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ |
ನಿಷ್ಟ ಮಾಡಿದಡೇನು ತಾಂ ಸಂ |
ತುಷ್ಟನಾಗನು ಮೇಲೆಮೇಲಾಶೆಯನು ಬೆಳೆಸುವನು

|| ೨೬ ||

ಹಣವ ಬಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಡಿಯ |
ಹಣವೆ ಯಿಮ್ಮಡಿಯಾಗೆ ಕೃಷ್ಣಿಯು |
ಮನದೊಳಾಗದು ಹೊಲದೊಳಗೆ ಬೀಜವನು ಬಿತ್ತಿದರೆ ||
ಮನದಣಿಯದವನಿಗೆ ಮತ್ತಾ |
ಯೆಣಿಸುವನು ಲಾಭವನು ಬೀಜವ |
ಗಣನವಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತಲಾಗುವುದಪರಿಮಿತ ಧಾನ್ಯ || ೨೭ ||

ಪರನು ಕೈವಶವಾಗಲದರಿಂ |
ವಿರಚಿಸುತ ಭಂಗಾರ ತೃಪ್ತಿಯು |
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಪರನದಿಂ ಮಾಡಿದ್ ಚಿನ್ನವನು ||
ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಮಾರುತ್ತಲದರಿಂ |
ಭರದಿ ಕಷ್ಟಿಣ ಕ್ರಯಕೆ ಕೊಳ್ಳುವ |
ಸರನೆ ನೋಡಿದು ಚಿತ್ರವಲ್ಲೆ ಬೆಳೆಯುತಿಹುದಾಶೆ || ೨೮ ||

ಇಟ್ಟು ಫಲದಾಶೆಯನು ದೇಹಕೆ |
ಕಷ್ಟ ಕೊಡುವನು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವ |
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನೈ ಹೊಡೆವನೈ ಬಡಿವಾರ ದರ್ಪದಲಿ ||
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಾಂ ದೊಡ್ಡಕರ್ಮಕ |
ನೆಷ್ಟನುತ ಬಣ್ಣಿಸಲೆನುತ ಬಹು |
ಶ್ರೇಷ್ಠತನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮಾಳ್ವನು ಬೇಕುಬೇಕೆನುತ || ೨೯ ||

ಬರಲು ಕಾಳಜ್ವರವು ವೈದ್ಯಕ |
ನಿರದೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವುದು ಮಣಿಯದು |
ಪರಿಯಲೀ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನಜ್ವರವು ತಲೆಗೆರೆ ||
ಗುರುಹಿರಿಯರನು ತಂದೆತಾಯ್ಗಳ |
ನರಿಯನಲ್ಲಾ ತುಚ್ಛಿಸುವನೈ |
ಧರಿಸಿದರೆ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ ಕರ್ಮ ರಾಜಸವು || ೩೦ ||

ಧರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ |
ಧರಿಸಿ ಮೇಣು ಫಲಾಭಿಲಾಷವ |
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನಾಯಾಸದಲಿ ಮಾಡಿದರು ||
ಬರುವುದದರಿಂ ಕಷ್ಟ ಕೇವಲ |
ಬರುವುದೇನದರಿಂದ ಲಾಭವು |
ನಿರುತ ಹೊಟ್ಟಿಯು ವಿಷಯದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕಷ್ಟವಲಾ

|| ೩೧ ||

ಕೊರೆಯುವುದು ಪರ್ವತವನಿಲಿಯೊಂ |
ದಿರದೆ ದೊರೆವುದು ಕಾಳು ತನಗೊಂ |
ದರಿತು ಕಷ್ಟಿಯು ಸೇವಳದ ಬಯಕೆಯಲಿ ಸಾಹಸದಿ ||
ಶರಧಿಯನೆ ಕಲಕುವುದು ಗಾರುಡಿ |
ಯುರಗಭಾರವ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ |
ದೊರೆಯದವನಿಗೆ ಬಿಕ್ಕಿ ಗಾರುಡಿಯಾಟದಲಿ ನೋಡೆ || ೩೨ ||

ಕೊರೆಯುವುದು ಕಣದಾಶೆಯಿಂದಲಿ |
ಧರಣಿಯಲಿ ಪಾತಾಳಸರ್ಪಂ |
ತರಕೆ ಗೋರಿಯು ಸಾಹಸವು ಕೇಳ್ ಚಿತ್ರತರವದಲಾ ||
ದೊರೆಯು ಬೇಕಾ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವೆಂ |
ದುರುತರತ್ರವು ಮಾಳ್ವರೆಲ್ಲರು |
ಸರನೆ ಕೇಳೇತರದಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವು || ೩೩ ||

ಇರುವುದವರಿಗೆ ಶ್ರಮವು ಪ್ರಿಯವೆಂ- ।
 ದರಿತುಕೋ ಕೌಂತೇಯು ನಿನಗಾ- ।
 ನರುಹಿದನು ವಿದ್ವರಿಸಿ ರಾಜಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥

ಇರುವುದದು ಒಹು ಕ್ಷೇಶಯುಕ್ತವು ।
 ನರನೆ ನಿನಗಾನಿಸ್ಸು ವೇಳುವೆ ।
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ಮಲಕ್ಷಣವ ॥ ೩೯೧ ॥

ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಮನಪೇಕ್ಷ್ಯ ಚ ಪೌರುಷವರ್ ।
 ಮೋಹಾದಾರಭ್ಯತೇ ಕರ್ಮ ಯತ್ತ್ರತ್ತಾಮಸಮುಚ್ಯತೇ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನೋವೈ ಕರ್ಮತಾಮಸ- ।
 ವಿರುದ್ಧವೈ ನಿಂದಾಪವಾದದ ।
 ಪರಮಮಂದಿರ ಒಹಳಸುಂದರವಿಲ್ಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
 ಬರುವುದಾಯ್ತು ನಿಷೇಧ ಜನ್ಯಕೆ ।
 ಪರಮನಾರ್ಥಕವೆಂದು ಧನ್ಯತೆ ।
 ದೊರೆಬಿರುತದರಿಂ ಚಿತ್ರತರವಿದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
 ॥ ೩೯೨ ॥

ಮರಣಮುಖದಲಿ ಬಿದ್ದು ಮನೆಯಲಿ ।
 ತಿರಿಗಿ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೆ ತರುತಿಹು- ।
 ದರಲಿ ತಾಮಸಕರ್ಮವೀಪರಿ ನೋವು ಕೌಂತೇಯು ॥ ೩೯೬ ॥

ನೀರ ಮೇಲಣ ರೇಖೆ ತರ್ಪಣ ।
 ಹಾರಿ ಹೋಗುವದೇನ ಹೇಳಲಿ ।
 ತೋರಿದಾರಕ್ಷಣವಸ್ತುನಾಗುವ ಚಿತ್ರನೀರೂಪ ॥
 ಯಾರು ನವನೀತವನು ಪಡೆವರು ।
 ನೀರ ಮಂಘಸಿ ಯತ್ನ ನಿಷ್ಠಲ ।
 ಯಾರು ಲಭಿಸರು ಚಿನ್ನ ಒಡೆಯನೂದಿ ಯತ್ನಿಸಲು
 ॥ ೩೯೩ ॥

ಒಂದೆ ತನ್ನ ಶ್ರಮವು ನಿಷ್ಠಲ ।
 ಪರರಿಗಪಘಾತವನು ತರುವುದು ।
 ನರನೆ ಮುಶಕವು ಮಾನವನ ಬಾಯೊಳಗೆ ಸೇರುತಲೆ ॥
 ಮರಣವನು ತಾಂ ಪಡೆವುದಲ್ಲದೆ ।
 ಮರಳಿ ಬಾಯಲಿ ಸಾಂತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ।
 ತರುವುದೈ ಕಷ್ಟವನು ತಾಮಸಕರ್ಮಗುಣವದಲಾ ॥ ೩೯೭ ॥

ಉಸುಕಡಾಕುತ ಗಾಣ ತಿರುಗಿಸೆ ।
 ನುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣೆಗೆ ಹಿಂಡಿಯು ।
 ಕನದಿ ತೌಡಿಲಿ ಧಾನ್ಯಕಣ ಸಿಗುತಿಹುದೆ ಹುಡುಕಿದರೆ ॥
 ವಸುಮತಿಯೋಳಿ ಪಾಶದಿಂದಲಿ ।
 ಯಸಮಗಾಳಿಯ ಹಿಡಿಯ ಬಹುದೇ ।
 ವಿಷಮತನವಿದು ಪಾರ್ಥ ತಾಮಸಕರ್ಮ ನಿಷ್ಠಲವು
 ॥ ೩೯೪ ॥

ಇರುವುದದು ಒಹುದೋಷದಾಗರ ।
 ನರನೆ ನೀನಿದ ಮರೆಯಬಾರದು ।
 ಬರುವುದೇನು ವಿಚಾರ ಮುಂದಿನ ಕರ್ಮಪರಿಣತಿಯು ॥
 ಜೆಸಲಿಕೆ ಯತ್ನವನು ಮಾಡಲು ।
 ಬರುವುದೇ ಯಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ।
 ಬರುವುದೈ ಯಸುಶವದೆಂಬ ವಿಚಾರ ಬಾರದಲಾ ॥ ೩೯೮ ॥

ನರಶರೀರವಮೂಲ್ಯವಿರುವುದು ।
 ಒಂದೆಯಾಯಾಸದಲಿ ದುಃಖವು ।
 ದೂರೆಯಲಾರದು ಸೌಖ್ಯವೀಪರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸವು ॥
 ಕೆರೆಯೋಳಿರುತಿಹು ಕಮಲವುಷ್ಣವ ।
 ದೂರಕಿಸುವ ಹೇತುವಿಲಿ ಮುಳ್ಳಿನ ।
 ಸರಸ ಪಾಶವ ಹಾಕೆ ನಿಷ್ಠಲವಹುದು ಶ್ರಮವೆಲ್ಲ ॥೩೯೫॥

ಮಾಡಿಹೆನು ನಾ ಭಾರಿ ಯತ್ನವ ।
 ಗಾಢವಿಮುದೆನ್ನೆಯ ಪಸಾರವು ।
 ಮೂಡುವುದು ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ನಿಜವಾಗಿ ಯೆನಗೀಗ ॥
 ರೂಢಿಯಲ್ಲಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವುದೆ ।
 ಗೂಢತನದಲಿ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ।
 ಮಾಡುವನು ನಿರ್ಧಾರವೀ ತೆರವಾಗಿ ತಾಮಸನು ॥ ೩೯೯ ॥

ಬಂದೆ ನಿಷ್ಠಲ ಶ್ರಮವದಲ್ಲದೆ ।
 ತಿರಿಗಿ ಕಮಲವೆ ನಾಶವುಷ್ಣು ದು ।
 ಮರುಳುತನದಿ ಪತಂಗ ದೀಪದ ಮೇಲೆ ಹಾಯುತಲಿ ॥

ಇನಿತು ಸಾರಾಸಾರಯೋಚನೆ ।
 ಕ್ಷಣದೋಳವನಿಗದ್ಯುತ್ಯವೆಷ್ಟು ದು ।
 ಮುನಿಸಿನಲ್ಲವೀಕೆ ಕಾಲಿಂದೊಡ್ಡು ಕೆಡಿಸುವುದು ॥
 ಇನಿತು ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸರ್ವವ ।
 ಕ್ಷಣದೋಳಾನೇ ಮೂಳ್ಳನೆಂಬುವು ।
 ಘನತರದ ಸ್ವಾಧ್ಯತೆಯು ಮನದಲಿ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುದು ॥೪೦೦॥

ಆಡವಿಯಲಿ ಬಿದುರಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ |
 ಕಿಡಿಯು ಮೇಣಡವಿಯನು ಸುಡುವುದು |
 ಕಡಲು ಮೇರೆಯ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರೆ ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ||
 ತಡಿಸುವವರನು ಕಾಣೆ ಬಂದುದ |
 ಕೆಡಿಸಿ ತಾಂ ವಿದ್ವಂಸ ಮಾಡುವುದು |
 ಬಿಡದು ಸಚರಾಚರವನ್ನೆಲ್ಲವ ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದುಗಳ || ೪೦೧ ||

ಇರದು ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನವು |
 ಯುವುದೆಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಲಕ್ಷಣಗಳೇವರಿ ಕರ್ಮತಾಮಸಕೆ ||

ನರನೆ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕದ ಕರ್ಮವು |
 ನರುಹಿದನು ನಿನಗಾನು ಬಹುವಿ |
 ಸ್ವರದೊಳಾಯೋಗದಲಿ ಜೀವನುತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತನು || ೪೦೨ ||

ಪುರುಷನೊರ್ವನೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು |
 ಬರುವುವನಗಾಶ್ರಮದ ಬಲದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯವಸ್ಥೆಗಳು ನಾಲ್ಕುವು ಪರಕಿಸಲು ತತ್ತ್ವ ||
 ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀನರ |
 ಗಿರುವುವೈ ಗುಣ ಮೂರು ನಿನಗಾ |
 ನರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತರದಿ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕರ ಮಾನವರ || ೪೦೩ ||

ಮುಕ್ತಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ ಧೃತ್ಯುತ್ಸಾಹಸಮನ್ವಿತಃ |
 ಸಿದ್ಧ್ಧಿಸಿದ್ಧೋರ್ನಿರ್ವಿಕಾರಃ ಕರ್ತಾ ಸಾತ್ತ್ವಿಕ ಉಚ್ಯತೇ || ೨೬ ||

ಮಲಯುಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಚಂದನ |
 ಫಲವ ಬಯಸದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದು |
 ನೆಲೆಯು ಹತ್ತುವುದೆಂತು ಚುಂಬಿಸುತಿಹುದು ಗಗನವನು ||
 ತಿಳಿಯಲಿದಕಿರುವುದು ಕಣಾ ಪರಿ |
 ಮಳವು ಸರ್ವಾಂಗದಲಿ ನೋಡಲು |
 ತಿಳಿಯಲಾ ಕಲಿವಾರ್ಥ ಸಾತ್ತ್ವಿಕರೀತೆರದಲಿಹರು ||೪೦೪||

ನಾಗವಲ್ಲಿಯು ಫಲದಲೀನುಪು |
 ಯೋಗ ಕೊಡುವುದೆ ಜಗಕೆ ನೇಡಲು |
 ನಾಗುವುವು ಪರ್ಣಗಳು ಜನರಪಯೋಗ ಮಾಡುವರು ||
 ನೀಗಿ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯೆನು ಕರ್ಮವ |
 ಸಾಗಿಸುವರೈ ಸಿಕ್ಕನಿಯುತಿತ |
 ರಾಗದ್ವೇಷವನೆಣಿಸದಲಿ ಮಾಡುವರು ಕರ್ಮಗಳ ||೪೦೫||

ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಶೂನ್ಯಫಲವದು |
 ತಿಳಿಯಲಾಗದು ಕರ್ಮವಿಫಲತೆ |
 ಫಲಕೆ ಫಲ ಬರುತಿಹುದೆ ಜಗದಲಿ ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ ||
 ಇಳಿಯೊಳವನಾ ಸರ್ವಕರ್ಮವ |
 ಕಳಕಳಿಯಲೇ ಮಾಡುತಿರುವನು |
 ಕೊಳನು ತಾನಭಿಮಾನ ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಶಾಂತನವ ||೪೦೬||

ವರುಷಕಾಲದಿ ಮೇಘಸಂಕ್ರಿಯು |
 ಸುರಿಯುವುದಲಾ ಮಳೆಯು ರಾಶಿಯು |
 ಗರಜನೆಯು ಮಾಡುವುದೆ ಗುಡುಗಿನ ರೂಪದಲಿ ವಾರ್ಥ ||

ನರನೆ ಕೇಳಾ ಪರಿಯಲೀ ನರ |
 ಚರಿಸುವನು ಸತ್ಯಕರ್ಮವೆಲ್ಲವ |
 ಹರಿಸಮರ್ಪಣೆಗೆಲ್ಲ ಯೋಗ್ಯವೆನುತ್ತ ನಂಬಿರುವ || ೪೦೭ ||

ಕಾಲಮರ್ಯಾದೆಯನು ತೋರೆಯದೆ |
 ತಾಳಿ ತಾನು ಶರೀರಶುದ್ಧಿಯು |
 ಮೇಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೀಪದಿಂ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕರ್ಮವನು ||
 ತಾಳಿ ಶಿರದಲಿ ನಿಗಮದಾಕ್ಷಿಯು |
 ಮೇಲಿ ಧರಿಸುತ ನಿಯಮಬಂಧನ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ತಾಸೈಕೈವನು ವೃತ್ತಿಯನು ಯಿಂದ್ರಿಯದಿ || ೪೦೮ ||

ತೋರೆದು ಫಲದಿಚ್ಛೆಯನು ಕರ್ಮದಿ |
 ತೋರೆವನಾತನು ಸೌಖ್ಯ ಸಂತಸ |
 ತೋರೆವನೈ ನಿದ್ರೆಯನು ಮೇಣಾಲಸ್ಯ ಮೊದಲಾಗಿ ||
 ಮರೆತು ಬಿಡುವನು ಹಸಿವೆ ತೃಷೆಗಳ |
 ಸರಸಸುಖನಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು |
 ನರನೆ ಕೇಳು ಪಲಾಯನವ ಮಾಡುವುವು ದಿಶೆದಿಶೆಗೆ || ೪೦೯ ||

ಕೊಡಲು ಭಂಗಾರಕ್ಕೆ ಪುಟವನು |
 ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದದರ ಭಾರವು |
 ವೊಡನೆ ಗುಣವೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯು ಹೊಂದುವುದು ||
 ಭೊಡನಿಯೊಳಗಾತೆರದಿ ದಿನದಿನ |
 ಬಿಡದೆ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲದರಿಂ |
 ಪಡೆವನಧಿಕಾಧಿಕದೊಳುತ್ತಾಹವನು ಕಾಂತೀಯು || ೪೧೦ ||

ಪ್ರೀತಿ ವರ್ಧಿಸಲೇನ ಹೇಳುವೆ |
ಭೂತಳದಿ ಜೀವಿತವೆ ತುಚ್ಛವು |
ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಸತಿ ಚಿತೆಯನೇರುವರೆ ||
ಭೀತಿ ತಾಳುವಳೇ ಸತಿವ್ರತೆ |
ನೋತು ಮನ ರೋಮಾಂಚವೇಳುವ |
ದೀತಿಯನು ನೀ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ಪಾರ್ಥ ಚಿತ್ರವಲಾ | ೪೧೧ ||

ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಜಾತ್ಮಬೋಧಾ- |
ಹ್ಲಾದಕಾರಕ ವಸ್ತು ಸಿಗುವರೆ |
ಸಾದರದಿ ಯತ್ನವನು ಮಾಳ್ವನು ದೇಹ ದಂಡಿಸುತ ||
ಖೇದವಾಗದು ಮನದಿ ಮೇಣು ವಿ- |
ಪಾದ ಬರುವುದೆ ತುಚ್ಛ ಸರ್ವವು |
ಹಾದಿಗೆಡುವುದು ವಿಷಯಸುಖವಭಿಮಾನ ಸಾಯುವುದು
|| ೪೧೨ ||
ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ |
ಧರಿಸುವನು ಸಂತೋಷವೃತ್ತಿಯ |
ಬರಲು ವಿಭವ್ಯ ಮಾನಿಸನು ಖೇದವನು ಚಿತ್ತದಲಿ ||

ಗಿರಿಯ ಮೇಲಿಂದೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿಯು |
ಬರಲು ಚಾರುತ ಕೆಳಗೆ ಚೂರಾ- |
ಗಿರಲು ಮೇಣವ ದುಃಖ ಪಡೆಯದೆ ಸ್ವಪ್ನನಿರುವನಲಾ || ೪೧೩ ||

ತಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕರ್ಮದ |
ಪೂರ್ಣತನದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಲು |
ಕಾಣನದರಲಿ ಸ್ವಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಸೌಖ್ಯಕಾರಣವ ||
ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಯಿ೦ಪರಿ |
ಪೂರ್ಣಲಕ್ಷಣಯುಕ್ತಸದ್ಗುಣಿ |
ಮಾನವನು ನೀನೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಲಿ || ೪೧೪ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗೆ ಸಾತ್ವಿಕ- |
ನರನ ಲಕ್ಷಣ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು |
ಮರಳ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳ್ವ ರಾಜಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣವ ||
ಅರುಹಿದೀ ಲಕ್ಷಣಗಳೆಲ್ಲವ |
ಮರೆಯ ಬಾರದು ತಿಳಿವುದೆಲ್ಲವ |
ಮರೆವನ್ನೆ ರಾಜಸನು ನೋಡಭಿಮಾನಶೂರರು || ೪೧೫ ||

ರಾಗೀ ಕರ್ಮಫಲಪ್ರೇಪ್ಸುರ್ಲೂಬೋ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕೋಽಶುಚಿಃ |
ಹರ್ಷಲೋಕಾನ್ವಿತಃ ಕರ್ತಾ ರಾಜಸಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ || ೨೭ ||

ಬರಲು ಾಭವ್ಯ ತನಗೆ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣದಲಿ ಮೇಣದನೆ ಮಾಳ್ವನು |
ತೆರೆಯಲಾರನು ಸ್ವಾರ್ಥತಾರ್ಥದ ವೇಟಿಕೆಯನವನು ||
ದರದಿವಸ ದರನಿಮಿಷವಾ ಹೇನ- |
ಕಿರದೆ ವೂಚಿಯ ಮಾಡಿ ಸಂತಸ |
ಧರಿಸುವನು ಕವಡಿಯನು ಮುಟ್ಟನು ಸ್ವಾರ್ಥತದ ಹಣದಿ
|| ೪೧೬ ||
ಮನುಜ ಕೃಪಣನು ಹುಗಿದು ತನ್ನಯ |
ಧನವ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವನಾತೆರ |
ದಿನದಿನದಿ ಪರದ್ರವ್ಯದಭಿಲಾಷವನು ಧರಿಸುವನು ||
ತಿನಲು ಮಿ೦ನನು ಬಕನು ನೀರಲಿ |
ವಿನಯದಿಂ ಮುಚ್ಚುತಲಿ ಕಣ್ಣನು |
ಮಿನುಗುವನು ತಾಪಸನ ವೇಷದಿ ಮಿ೦ನು ಸಿಗುವನಕ
|| ೪೧೭ ||
ನರನು ಬೋರೆಯ ವನವ ಸೇರಲು |
ಧರಿಸಿರುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡುವುದು |
ಭರದೊಳದ ಬಿಡಿಸಲ್ಪೆ ಪೋಗಲು ಮೈಯ ಚುಚ್ಚುವುದು ||

ಮರಳ ಬೋರೆಯ ಫಲವ ಕೊಳ್ಳಲು |
ಯಿರುವುದೇನದರೊಳಗೆ ಕಲ್ಲಿನ |
ತೆರದಿ ಬೀಜವೆ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವನು || ೪೧೮ ||
ತನುಮನದಿ ಧನದಿಂದಲೆರಡನೆ |
ಮನುಜನಿಗೆ ದುಃಖವನು ಕೊಡುವುದು |
ತನಗೆ ಹಿತವಾಗುವರೆ ಮಾಡುವನಹಿತವನ್ನರಿಗೆ ||
ತನಗಿರದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕರ್ಮವ- |
ನನವರತವಾಚರಿಸಲಾತೆರ |
ಮನದಿ ಬೀಸರವಾಗದವನಿಗೆ ಕರ್ಮ ತ್ಯಜಿಸಿದರೆ || ೪೧೯ ||
ಧತ್ತರದ ಫಲ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕಲಿ- |
ಪಾರ್ಥ ಹೊರಬದಿ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಬಹು |
ಕೆತ್ತಿಹುವು ಮೇಣೊಳಗೆ ಮಾದಕದ್ರವ್ಯ ತುಂಬಿಹುದು ||
ಪೃಥ್ವಿಯಿಲ್ಲಿತೆರದಿ ರಾಜನ |
ಕರ್ತನಿರುವನು ಹೊರಗೊಳಗೆ ಬಹು- |
ಚಿತ್ರತರದಿಂದತುಚಿ ನೋಡಿದಿರೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೪೨೦ ||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಕರ್ಮಫಲ ನಿಜ |
 ಚಿತ್ತದಾನಂದದಲಿ ತಾನು ಜ |
 ಗತ್ತಿನಲಿ ಕುಣಿಯುವನು ಹುಚ್ಚೆನೊ ಯೆಂಬ ತೆರನಾಗಿ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಫಲ |
 ನಿತ್ಯವದ ಧಿಕ್ಕಾರದಿಂ ಬೈ |
 ಯುತ್ತ ಕರ್ಮಾಚರಣ ತ್ಯಜಿಸನು ಕರ್ತ ರಾಜಸನು || ೪೨೧ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ |
 ಚರಣವಾರೀ ಜಗದಿ ಮಾಡುವ |
 ನರಿಯಲವ ರಾಜಸನು ಕರ್ತನು ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಾ ನಿನಗೆ ಬಹು ವಿ |
 ಸ್ತರದಿ ತಾಮಸಕರ್ತೃಲಕ್ಷಣ |
 ವಿರುವನವ ದುಷ್ಕರ್ಮದಾಗರ ನಿಂದ್ಯಸಂಸ್ಕಾರ || ೪೨೨ ||

ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ವಭೂತಃ ಶರೋ ನೈಷ್ಠತಿ ಕೋಲಸಃ |
 ವಿಷಾದೀ ದೀರ್ಘಸೂತ್ರೀ ಚ ಕರ್ತಾ ತಾಮಸ ಉಚ್ಯತೇ || ೨೮ ||

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಸ್ವರ್ತ ಮಾಡುವ |
 ವಸ್ತುವೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟು ಜಿಡುವೆನೆ |
 ನುತ್ತ್ವ ವೈಶ್ವಾನರಗಿರುವುದೇನರವು ಕಾಂತೀಯ ||
 ಕತ್ತರಿಸಿ ದೇಹವನು ದೂಡುವ |
 ಮೃತ್ಯುನಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಮಾಳ್ತೆನೆ |
 ನುತ್ತ್ವ ಶಸ್ತ್ರಕೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಪಾರ್ಥ ನಿಜತತ್ತ್ವ || ೪೨೩ ||

ಎಳೆಮಗುವು ಕೇಳಲೆಗೆಗೆಯು |
 ಲ್ಲಳುವುದಲ್ಲಾ ಕ್ಷಣದಿ ನಗುವುದು |
 ಗಳಿಗೆಗನಗೆಗೆ ಚಿತ್ತಾಚೇತನವಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ ||
 ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಕರ್ತ ತಾಮಸ |
 ತಿಳಿಯಲಾರನು ವಿಧಿನಿಷೇಧವ |
 ಬೆಳವನೆ ದುಷ್ಕರ್ಮದರ್ಪದಿ ಬ್ಲಾಸನಿಲ್ಲದರೆ || ೪೨೪ ||

ಸೇರುತಾ ಜರರದಲಿ ತಾನು ಶ |
 ರೀರವನು ನಾಶವೆನಿಸುತ್ತಲಿ |
 ತೋರುವುದೆ ಮನದೊಳಗೆ ವಿಷಕಾ ಕಾಲಕೂಟಕ್ಕೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ತಾಮಸ |
 ಕಾರನರಿಯನು ತನ್ನ ಹಾನಿಯು |
 ಬೇರೆಯವರನ್ನೇನು ಮನ್ನಿಸುತಿಹನೆ ಕರ್ಮದಲ | ೪೨೫ ||

ಹೊಲಸುಕನದಿಂ ಹೊಲಸುರಾಶಿಯು |
 ಬೆಳೆವ ಪರಿಯಲಿ ಬೆಳೆವನಲ್ಲಾ |
 ತಿಳಿಯದಬ್ಲಾಸನದಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತನ್ನೆನು ||
 ಕಲಿಧಸಂಜಯ ಕೇಳು ನಮ್ರತೆ |
 ಕೊಳನು ಗರ್ವದಲುಬ್ಬಿ ಪರ್ವತ |
 ಗಳನು ತುಚ್ಛಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮನದಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವನು || ೪೨೬ ||

ಮೇಳವಿಲ್ಲೆ ಕೃತಿಗೆ ಯುಕ್ತೆಗೆ |
 ತಾಳಿ ವೇಷಮಾಸಕ್ತಿ ಭರದಲಿ |
 ಬಾಳುತಿರುವನು ವಿಷಯನುಖದಲಿ ವಾಸವಾತ್ಮಜನೆ ||
 ಬಾಲದಲಿ ವಾಸಿಪ್ಪುದು ಗೋಚಿತ |
 ಮೇಳಲೊಲ್ಲುದು ವ್ಯುಷಭದಂಗದಿ |
 ಕೇಳು ತಾಮಸಕರ್ತನೀವರಿ ಸುಖಕೆ ಹತ್ತುವನು || ೪೨೭ ||

ಮನದೊಳೆಟ್ಟುವು ವಿಷಯತೆರೆಗಳು |
 ಮಿನುಗುವುದು ಬಾಹ್ಯಾಚರಣವೈ |
 ಮನದಿ ಪರರಿಗೆ ಘಾತ ಮಾಡುವ ಮಾತು ಮಾತ್ರವಲಾ ||
 ನೆನಸನನ್ನಂವ ದೃಷ್ಟಿ ಪಾರಾಂ |
 ಗನೆಯ ತೆರದಲಿ ಮಧುರವನ್ನರ |
 ಧನಂ ಹರಣವ ಮಾಳ್ವ ಪಾಶವಿಡೀನ ಹೇಳುವೆನು || ೪೨೮ ||

ಏನ ಹೇಳಲ ಪಾರ್ಥ ಗಾಳಿ ತು |
 ಛಾನಿನಲಿ ತಾನೇಳಲಾಕ್ಷಣ |
 ಮಾನಿಸುವುದೇ ಕೆತ್ತಿ ಧೂಳಾಡಿಸುವ ತೆವದಿಂದ ||
 ಮಾನವನು ತಾಮಸಿಕ ತಿಳಿಯನು |
 ಹಾನಿಲಾಭವ ಹೆಚ್ಚ ಕುಂದು |
 ನ್ನೇನಹೇಳಲಿ ತೋರ್ಪನವನು ಸ್ವತ್ವನಂದದಲಿ || ೪೨೯ ||

ಐರುವುದವನ ಶರೀರ ಕವಟದಿ |
 ಭರಿತವಾಯುದಾರ್ಪಯವೆಲ್ಲವು |
 ದುರಿತ ದ್ಯೂತಾದಿಗಳ ಮೂಲಾಧಾರಬಂಜವಲಾ ||
 ಅರಿಯಲವನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಕೇ |
 ಕಿರುವುದೈ ಯುಭಿಲಾಸ ಬೀರಡ |
 ರಿರುವ ವ್ಯಾಂಧೆನ್ನ ಬಹುದಲ್ಲೆ ಧನಂಜಯನೆ || ೪೩೦ ||

ಬೀರಡರದೂರೆಂದು ವೇಳಿದೆ ।
ನಾರು ಹೋಗುವರವರ ವಸ್ತಿಗೆ ।
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದರೋಡೆ ಬೀಳ್ವುದು ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯು ॥
ಬೇರೆಯವರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸದ ।
ವೈರ ಮಾತ್ರವೆ ತಾಳುವರೂಳು ।
ಕ್ಷೀರದಲಿ ಲವಣವನು ಹಾಕಿದ ಪರಿಯಲಾಗುವುದು ॥೪೩೧॥

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆ ಬಿಂಕಿಯಲಿ ಬಹು ।
ಶೀತಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹಾಕಿದು- ।
ರಾತತುಕ್ಷಣ ಬಿಂಕಿ ಕಿಡಿಯಾಗುವುದು ನೋಡಿದರೆ ॥
ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ ವಿಧವಿಧದಲಿ ಏ- ।
ದಾರ್ಥ ತಿಂದರದೇನು ಹೊಟ್ಟಿಯು ।
ಆತತುಕ್ಷಣ ಮಲವ ಮಾಳ್ವುದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು
॥ ೪೩೨ ॥

ಪರರ ಗುಣಗಣ ನೋಡಿ ಸುಸಿದೆ ।
ನಿರುತ ಪರನಿಂದಾಪರನಲಾ ।
ವರಗನಿಗೆ ಹಾಲೆರದರದು ನಿಪವಾಗುವುದು ನಿಜವಿ ॥
ತರುವುದಿವಲೋಕದಲಕೀರ್ತಿಯು ।
ಬರುವುದೈ ಪರಲೋಕಪಿಂದರೆ ।
ಚಿರಿಸನ್ನೆ ತತ್ಕರ್ವಣ ನಿವ್ರಾಲಸ್ಯಯುತನಹನು ॥ ೪೩೩ ॥

ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಸೆ ।
ಮುಟ್ಟಲಾರದು ನಿದ್ರೆಯವನಿಗೆ ।
ಒಟ್ಟು ದೂರಕ್ಕೋಡುವುದು ಮುಟ್ಟಿದ ಸ್ತ್ರೀಯಂತೆ ॥
ಕಷ್ಟವೈ ಸೂರ್ಯೋದಯದಲಾ ।
ದೃಷ್ಟಿ ಕುರುಡಾಗುವುದು ಗೂಗೆಗೆ ।
ಸ್ವಸ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಚಿತ್ರನೀಪು ಕರ್ತೃ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೪ ॥

ಹಣ್ಣು ಬರುತಿಹ ವೇಳೆಯಲಿ ಬಾಯ್- ।
ಹುಣ್ಣು ಬಂತೈ ಕಾಗೆಗೆನುತಲಿ ।
ನಾಣ್ಣುಡಿಯು ತಾಮಸಗೆ ಬರುವುದು ಸತ್ಯಮಾತಂಗಿ ॥

ಪುಣ್ಯಕಾರಕ ಶ್ರವಣಕೀರ್ತನ- ।
ವೆನ್ನಲಾತಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದು ।
ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚುತಲಸನ ತೆರದಿ ಮಲಗುವನು ॥ ೪೩೫ ॥

ದುರಿತಕಾರಕ ಕರ್ಮಗಳನಾ- ।
ಚೌಸು ಯೆನುತುತ್ಸಾಹದಿಂದಲಿ ।
ಹರುಷದಿಂದೋಡಿಸುವ ನಿವ್ರಾಲಸ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ॥
ಶರಧಿಜರದಿ ಸುಡುತಿರುವನಾ ।
ಪರಮ ವದಬಾಳನನು ತದ್ವ- ।
ತ್ತುರಿಯುತಿಹುದೈ ಹೊಟ್ಟೆ ಕೆಚ್ಚು ದರದಲಿ ತಾಮಸನ ॥ ೪೩೬ ॥

ಇರುವುದಾದಿನ ಹಿಕ್ಕೆಯಲಿ ಹೋಗಿ- ।
ಯಿರುವುದೈ ದುರ್ಗಂಧ ವಾಯುವು ।
ಒರಲಪಾನದ್ವಾರದಲಿ ಮಾನವನ ಕೌಂತೇಯು ॥
ಇರುವುದಾಪರಿ ಕರ್ತೃತಾಮಸ- ।
ನರನ ಜರದಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿದು ।
ಹೊರಡುವುದು ದುರ್ವಿಷವು ಪರರುತ್ಕರ್ಷ ಸಹಿಸನಲಾ ॥ ೪೩೭ ॥

ನರನ ಕೇಳ್ಯಲವ್ವಂತಪರ್ಯಂ- ।
ತರಕೆ ಲಾಭವು ತನಗೆ ಶಾಶ್ವತ ।
ದೊರೆಯಬೀಕೆಂದೇ ಮಹೋದ್ಯೋಗವನೆ ಮಾಡುವನು ॥
ಪರಿಯಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ- ।
ನರರೆ ದುಷ್ಯಂತಿಫಲವು ಗಹನವು ।
ದೊರೆಯಲಾರದು ಕವಡಿಯಾದರು ಲಾಙ್ಛವಾತನಿಗೆ ॥ ೪೩೮ ॥

ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಪಾಪರಾತಿಯು ।
ಮೇರುಮೋ ದುರಿತಾಳಿ ನಿಜದಿ ತ- ।
ರಿಲಿಯಾಗಿಯೆ ರಂಜಿಸುವನೀ ತಾಮಸನ ಮೂರ್ತಿ ॥
ತಾರು ಸಂತೋಷದಲಿ ನಾ ವಿ- ।
ಸ್ತಾರದಿಂ ವೇಳೆದನು ಲಕ್ಷಣ ।
ಮೂರುವಿಧವಿದು ಕರ್ಮಕರ್ತೃಚ್ಛಾನಲಕ್ಷಣವು ॥ ೪೩೯ ॥

ಬುದ್ಧೇರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ ಗುಣತಸ್ತಿನಿಧಂ ಕೃಣು ।
ಪ್ರೋಚ್ಯ ಮಾನಮಶೇಷೇಣ ಪೃಥಕ್ಶ್ವೇನ ಫನಂಜಯು ॥ ೨೯ ॥

ಇರುವುದೈ ಯಿಚ್ಛಾನ ಪಟ್ಟಣ ।
ಧರಿಸುತದರಲಿ ಮೋಹವಸ್ತ್ರವ ।
ತಿರಿಗಿ ಸಂತಯುರೂಪ ಚಿನ್ನಾಭರಣವೇರಿಸುತ ॥

ಮರಳಿ ನೋಡಲಿಕಾತ್ಮನಿಕ್ಷಯ- ।
ಯಿರುವುದಂತೆನೆ ನೋಕ್ಷ ಕನ್ನಡಿ- ।
ಯಿರುವುದಾ ಕನ್ನಡಿಯು ಬುದ್ಧಿಯು ಮೂರುಗುಣವಾಗಿ ॥೪೪೦॥

ನರನೆ ಸತ್ತ್ವರಜಸ್ವಮೋಗುಣ- |
 ವಿರದ ವಸ್ತುವು ಜಗದೊಳಾವುದು |
 ಧರೆಯೊಳಿಹುದೇ ಕಾಸೆ ಚರದಿ ಬಿಂಕಿಯಿಲ್ಲದುದು ||
 ಧರೆಯಲೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ದೃಶ್ಯದಿ |
 ಮೆರೆವ ತ್ರಿಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೆನ್ನುವು- |
 ದಿರುವುದೇ ಕಲಿವಾರ್ಥ ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವೀಜಗವು | ೪೪೧ ||

ಮೂರು ಗುಣವಾಗಿಹುದು ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಮೂರು ಗುಣವೀ ತೆರದಿ ದೃಶ್ಯತಿಯ್ಯು |
 ಬೇರೆ ಬೇರೀತೆರದ ಭೇದಂಗಳನು ವರ್ಣಿಸುವೆ ||

ಬೇರೆಬೇರಾಲಕ್ಷಣದ ವಿ- |
 ಸ್ವಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳೆ ಮೋದದಿ |
 ಚಾರು ಬುದ್ಧಿಯ ಲಕ್ಷಣಂಗಳ ಪೇಳೆ ನಾ ಮೊದಲು || ೪೪೨ ||
 ಧೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳು ನರ ಸಂ- |
 ಸಾರದಲಿ ಬರುವಾಗ ತ್ರಿವಿಧವು |
 ದಾರಿಗಳು ರಂಜಿಸುವು ವೃತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮವು ||
 ದಾರಿ ಯೆಂದರೆ ಮೂರು ಕರ್ಮದ |
 ದ್ವಾರವೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ವಿ- |
 ಚಾರಿಸಲು ಕರಣೀಯ ಕಾಮ್ಯು ನಿಷಿದ್ಧವಿವು ನೋಡೆ || ೪೪೩ ||

**ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯೇ ಭಯಾಭಯೇ |
 ಬಂಧಂ ಮೋಕ್ಷಂ ಚ ಯಾ ವೇತ್ತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಸಾರ್ಥ ಸಾತ್ವಿಕೀ || ೩೦ ||**

ನರನೆ ನೋಡಧಿಕಾರಸಂತುತ |
 ಬರಲು ವಿಧಿಯೋಗದಲಿ ಕರ್ಮವು |
 ಧರೆಯಲದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವದು ||
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವೆಂದೇ |
 ಭವನದ ಮೇಲೆಟ್ಟು ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ನಿರದ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ತೃಪ್ತಿತನು ನೀರ ಕುಡಿವಂತೆ || ೪೪೪ ||

ನಿತ್ಯಕರ್ಮವ ನರನು ನೋಡೀ- |
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಾಚರಿಸಲದ ಬಹು |
 ದುಸ್ತರದ ಜ್ಞಾನನು ದಾಟುವ ಭಯವನೀಗುವನು ||
 ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಬಹಳ ಸುಲಭದಿ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಸ್ತುವು ಬೀಡ ಸಂಶಯ |
 ಮುಕ್ತನಹ ಸಂಸಾರಭಯದಿ ಬೇರೆ ಮಾತೇನು || ೪೪೫ ||

ನರನು ಕೇಳು ಮುಮುಕ್ಷುಪದವಿಗೆ |
 ಬರುವನೀಪರಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವನು ಮಾಡಲೈ ನಿರ್ಧಾರದಲಿ ನಾ ಪೇಳೆ ||
 ನರನೆ ನೋಡು ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗವಿ- |
 ದಿರುವುದಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ ತಳಹದಿ |
 ಶರಧಿಸಂಗಮತೀರ್ಥವಿದರಲಿ ಮುಳುಗು ನೋಡಿದಿಯಾ
 || ೪೪೬ ||

ನೀರಡಿಕೆಯಂ ಒಳಲಿ ಬಹು ಬಾ- |
 ಯಾರಿದವನಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗಲದು |
 ನೀರಿನಲಿ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವನೀಸಲಿಕೆ ಬರಲು ||

ಸೂರಿಯನ ಬಿಳಿಕಿರಲು ಕತ್ತಲೆ- |
 ಯೂರಿನಲಿ ಸಂಚಾರ ಸುಲಭವು |
 ಚಾರು ಪಥ್ಯದೊಳೊಪಧವ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಲಾಭವಲಾ || ೪೪೭ ||

ಮೀನಿಗಾತ್ರಯವಿರಲು ನೀರದು |
 ಹಾನಿಭಯವೆಲ್ಲಿಯದು ತಡ್ಡತು |
 ಮಾನವನು ನೋಡಾಚರಿಸಿದರೆ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವನು ||
 ಏನು ದುರ್ಲಭ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ಮಾನವನಿಗೈ ವಾರ್ಥ ಪರಿಕಿಸೆ |
 ಜ್ಞಾನಕಿಹುದಾ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ವೃತ್ತಿ || ೪೪೮ ||

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮವು |
 ತೋರಿವುದು ಸಂಸಾರಭಯವ- |
 ಸ್ನೇಹಿಯದು ನೋಡಿದಕೆ ಮುದ್ರೆ ನಿಪೇಧರೂಪಿನದು ||
 ಘೋರತರಸಂಸಾರದಲಿ ಭಯ- |
 ಕಾರಿ ಚರಿಸಲಿಕರ್ಮವಲ್ಲದ |
 ಕ್ರೂರಕರ್ಮವ ನೋಡಿ ತಾನು ಪಲಾಯನವ ಮಾಡ್ತೆ || ೪೪೯ ||

ಊರಿನ ಬಿಂಕಿಯು ಸೇರಲಾರರು |
 ಶರಧಿಯಲಿ ಮಡುವಿನಲಿ ಧುಮುಕುವ- |
 ರಿರುವರೇ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಳುವರೆ ತಪ್ಪಲೋಹವನು ||
 ಕರದಿ ಹಿಡಿದರೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರು- |
 ವುರಗಂಜನ ಕಾಳಸರ್ಪನ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಹುಲಿಗನಿಯು ಹೊಕ್ಕುವರಿರುವರೇ ವಾರ್ಥ || ೪೫೦ ||

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಸಿದ್ಧ ಕರ್ಮವು ।
ನಿರದೆ ನೋಡಲು ಭೀತಿಯಾತೆರ ।
ವಿರುವದಲ್ಲಾ ನರಗೆ ಸಾತ್ವಿಕಭಾವದಾತನಿಗೆ ।
ಮರಣ ಬಾರದಲಿರುವುದೇ ವಿಷ- ।
ವಿರುವ ಭೋಜನ ತಿನಲು ನಿಶ್ಚಯ ।
ಮರಣಜನನದ ಭಯವು ಕರ್ಮ ನಿಸಿದ್ಧವಾಚೆರೆನೆ ||೪೫೦||

ಮರಣಜನ್ಮದ ಭೀತಿ ಬೆನ್ನಿನೆ ।
ಲಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದಿ ನಿಸಿದ್ಧದೊ ।
ಳರಿತದನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ||

ಖರಿಯೊ ರತ್ನವು ಮೇಣು ಸುಳಿದ್ದೀ ।
ಯಿರುವುದೇನಿಡುವೆನುತ ತತ್ತ್ವವು ।
ಪರಿಕಿಸುವನ್ನೆ ರತ್ನಪಾರಖಿ ಬುದ್ಧಿಯಾ ತೆರದಿ || ೪೫೧ ||

ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ಕರ್ಮವಾವುದು ।
ನರನೆ ಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯವೆಂಬುದು ।
ರರವ ಕೊಡುವುವು ಮಾನದಷ್ಟು ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ನಿವೃತ್ತಿ ॥
ಪರಿಕಿಸುತ ಕರ್ಮಗಳನೆಲ್ಲವು ।
ನರಿತು ಸಾರಾಸಾರ ಭೇದವು ।
ಚರಿಸುತಿಯದೈ ಕಾರ್ಯಕರ್ಮವ ಬುದ್ಧಿಸಾತ್ವಿಕವು || ೪೫೨ ||

ಯಯಾ ಧರ್ಮಮಧರ್ಮಂ ಚ ಕಾರ್ಯಂ ಚಾಕಾರ್ಯಮೇವ ಚ ।

ಅಯಥಾವತ್ಪ್ರಜಾನಾತಿ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಸಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ || ೩೦ ||

ಕ್ಷೀರನೀರದ ಭೇದ ಬಕನ ಬು ।
ಬಾರದಲಿ ತಿಳಿಯುವುದೆ ಕುರುಡ ಬು ।
ಬಾರದಲಿ ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವ ತಿಳಿವರಾರಿಹರು ॥
ಚಾರು ಕೋಮಲ ಕುಸುಮ ಭೋಗಿಪ ।
ಧೀರ ಭ್ರಮರನು ಕಠಿನ ಮರವನು ।
ಕೋರುವನು ಭ್ರಮರತ್ವ ನಷ್ಟವೆ ನೋಡು ಕಲಿವಾರ್ಥ
|| ೪೫೪ ||

ನರನು ಧರ್ಮಧರ್ಮರೂಪವು ।
ನರಿಯದಲೆ ಮಾಡುವನು ಕರ್ಮವು ।
ನರಿಯನಾವುದು ಜಗದಿ ಕಾರ್ಯವಕಾರ್ಯವೆಂಬುದನು ॥
ಪರಿಕಿಸದೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೊಂಡರೆ ।
ದೋರೆಯ ಬಹುದೈ ಚೆಲೊ ಕೆಲವು ಮೇಣು ।
ದೋರೆಯಲಾರವು ಸರ್ವ ಚೆಲೊ ಮುತ್ತುಗಳು ನಿಶ್ಚಯವು
|| ೪೫೫ ||

ಬಾರದಿರಲು ನಿಸಿದ್ಧ ಕರ್ಮವು- ।
ಚಾರ ನಿಲ್ಲುವುದಲ್ಲವಾದರೆ ।
ಬಾರದೈ ಮನದೊಳಗೆ ಕರ್ಮದ ವಿಧಿನಿಷೇಧಪರಿ ॥
ಸಾರವಧವಾಸಾರವೆಂಬ ವಿ- ।
ಚಾರವೇ ಒರಲಾರದೀಪರಿ ।
ಚಾರು ಕರ್ಮವಚಾರ ಸಂಭವಿಸುವುದು ನಿಜವಾಗಿ || ೪೫೬ ||

ಮನೆಯೊಳೊಟಕೊರಿಗಾಮಂ ।
ತ್ರಣವ ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತದರೊಳು ।
ಜನರು ಯೋಗ್ಯರು ಯಾರಯೋಗ್ಯರು ಯೆಂಬನುನಿಚಾರ ॥
ಮನದಿ ಬಾರದೆ ಕರ್ಮವಾಯ್ತಿದು ।
ಮನುಜರೀ ಪರಿಯಂಧಬುದ್ಧಿಯೊ- ।
ಳಿನಿತುಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಬುದ್ಧಿ ರಾಜಸವು || ೪೫೭ ||

ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ ಮನ್ಯತೇ ತಮಸಾವ್ಯತಾ ॥

ಸರ್ವಾರ್ಥಾನ್ ವಿಪರೀತಾಂಶ್ಚ ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾ ಸಾರ್ಥ ತಾಮಸೀ || ೩೨ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ರಾಜಮಾರ್ಗವು ।
ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಚೋರಗೆ ।
ತೆರವನ್ನೆ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಣ್ಣಳ ರಾತ್ರಿಸಮಯದಲಿ ॥
ಇರುವುದಾದರು ಧನದ ನಿಧಿ ಹು- ।
ತ್ತರದೊಳದು ಕಾಣುವುದು ಯಿದ್ದಲಿ ।
ಪರಿಯಲಾ ದುರ್ಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಧನವಧನವಾಗುವುದು ||೪೫೮||

ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿಸಿರುವ ಕರ್ಮ ಸು- ।
ಮಸ್ತ ಮಿಥ್ಯಾಭ್ಯಾಸವೆಂಬನು ।
ಶಾಸ್ತ್ರದರ್ಥವ ಬಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಗನರ್ಥ ಮೂರ್ಖನಲಾ ।
ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೆಲ್ಲಕೆ ।
ಸ್ವಾರ್ಥತನದಲಿ ದೋಷ ಕೊಡುವನು ।
ವಾರ್ಥ ಶ್ರುತಿಸಂಮತಿಯ ಕರ್ಮವ ನಿಂದಿಸುವನು || ೪೫೯ ||

ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಬುದ್ಧಿ ತಾಮಸ |
 ವಾರಿಗಿದನು ವಿಚಾರಿಸುವುದೇ |
 ಕಾರಣವ ನಾ ಕಾಣೆ ಪೇಳ್ವೆನು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕದಿ ||
 ಆರು ಪೇಳ್ವರು ದಾನಧರ್ಮಾಃ |
 ಚಾರಕಿರುವುದು ರಾತ್ರಿಯುತ್ತಮ |
 ವೀರಸುಭಟನೆ ಕೇಳ್ವಿಚಾರದಿ ನೋಡು ಚಿತ್ತದಲಿ ||೪೬೦||

ಇರುವುದೀ ಧೃತಿ ಮೂರುಲಕ್ಷಣ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ವಿ |
 ಸ್ಮರದಿ ಕೇಳಿದಧೃತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನು ಮನಗೊಟ್ಟು ||೪೬೧||

ನರನೆ ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಮಲವ |
 ನರಳಿಸುವ ನೀ ದಿನಮಣಿಯಲಾ |
 ಆರುಹಿದನು ವಿಸ್ತರದಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂರುಭೇದಗಳ ||
 ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕರ್ಮ ಮಾಪ್ತರೆ |
 ಬರುವುದೈ ನಿಶ್ಚಯವು ಕೇಳದ |
 ಕರೆವರೆ ಧೃತಿಯೆಂದು ಕೋವಿದರದನು ವಿಸ್ತರಿಸೆ || ೪೬೧ ||

**ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ ಮನಃಪ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯಕ್ರಿಯಾಃ |
 ಯೋಗೇನಾವ್ಯಭಿಚಾರಿಣ್ಯಾ ಗೃತಿಃ ಸಾ ಸಾರ್ಥ ಸಾತ್ವಿಕೇ || ೩೩ ||**

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬರಲೆಂ |
 ತಿರುವುದೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು |
 ಹರವದಲ್ಲಾ ಚೋರರಾಟಸಮೇತ ಕತ್ತಲೆಯು ||
 ಹೊರಡಲಾಪರಿಯಾಚ್ಛಿ ಧರಣೀ |
 ಶ್ವರನ ಕುವ್ಯವಹಾರದಾಟವು |
 ಬರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಡೆವುದು ದಿಕ್ಕುಪಾಲಾಗಿ ||೪೬೨||

ಗಾಳಿಯೊಂದೇ ಸಮನೆ ಜೀನಲು |
 ಬಾಳುವುವೆ ಮೇಘಗಳು ದಿಕ್ಕಾ |
 ಪಾಲು ವೋಡುವವನೇನ ಹೇಳಲಿ ಯಡಗುವುದು ಗುಡುಗು ||
 ಪೇಲಕೇಳಲಗಸ್ತುತಾರೆಯು |

ತಾಳುವನು ಸಾಗರನು ಶಾಂತಿಯು |
 ಜೀನಗೊಡುವನು ತನ್ನ ಘೋಷವ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||೪೬೩||

ಬರಲು ಹಿಮಕರನುದಯಗಿರಿಯು |
 ಲ್ಲರಳಿರುವ ಕಮಲಗಳು ಸರ್ವವು |
 ಕರೆಯೋಳಗೆ ಕುಂದುವುವು ಸೂರ್ಯನ ವಿರಹತಾಪದಲಿ ||
 ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಹರಿಯು ಗರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ಮದಯುತ |
 ಕರಿಯು ಮೇಲಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ್ಮಳೆಯೇತ್ತುವುದೆ ||೪೬೪||

ನರನೆ ಕೇಳಲೆ ತೆರದಿ ಸಾತ್ವಿಕೆ |
 ತರದ ಧೃತಿಯುತ್ಪನ್ನವಾಗಲು |
 ಮರಣ ಹೊಂದುವವಿಂದ್ರಿಯವ್ಯವಹಾರ ಸರ್ವಸ್ವ ||

ಕರಗುವುವು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವೇ |
 ಯರೆಗಳೆಗಯಲಿ ಮನದ ಪ್ರಾಣದ |
 ಪರಿಪರಿ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ನಷ್ಟವಾಗುವುವು || ೪೬೨ ||

ನರನೆ ನೋಡಿಂತ್ರಿಯುಕೆ ವಿಷಯದೊ |
 ಳಿರುವ ಸ್ನೇಹವು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು |
 ತಿರಿಗಿ ಯುಂದ್ರಿಯವ್ಯಂದವೆಲ್ಲವು ಭೀತಿಯನು ತಾಳೆ ||
 ತಿರುಗುವುದು ನಿಜ ತಾಯಿಯಿಂದದೊ |
 ಳಿರುವ ಮನದಾ ಚರದೊಳಿಗದು |
 ನರನೆ ನೋಡಿತೆರದೊಳಿಂತ್ರಿಯದಾಟ ಮುಗಿಯುವುದು || ೪೬೩ ||

ಪ್ರಾಣಕಿರುತಿಹ ಭೇದ ನವವಿಧ |
 ವೇನ ಹೇಳಲಿ ಗಂಟ ಕಟ್ಟುತ |
 ಕೋಣೆಯೊಳಗಿಕ್ಕುವುದು ನಾಡಿ ಸುಮುಷ್ಣೆಯೇ ಕೋಣೆ ||
 ಮೇಣು ಮನದ ವಿಕಲ್ಪಸಂಕ- |
 ಲ್ಲಾನುರೋಧದ ವಸ್ತು ಬಿಡುತಲೆ |
 ತಾನೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹಿಂದೆಕಡಗುವುದೈ ಕಣಾ ಮನವು || ೪೬೪ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಧೈರ್ಯರಾಜನು |
 ಮೆರವ ಮನಕೆ ಪ್ರಾಣಕಿಂತ್ರಿಯು |
 ಕಿರುವ ನಿಜಭಾಷಣದ ಚೋಷ್ಣೆಯ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವನಲಾ ||
 ಸರುವದರ ಮೇಣ್ ರುಪಾಡೆ ಕೊಳ್ಳುತ |
 ಭರದಿ ಧ್ಯಾನಾಂತರ್ಗೃಹದಲವ |
 ಸುರುಳಿಸುವನೈ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳು ವೀರೇಂದ್ರ || ೪೬೫ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಚ್ಚೆರ್ವರ್ತಿಯು ।
ತೆರದಲಿಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸವುಗಳೆ- ।
ಗಿರದೆ ಕೈವಶಮಾಡುವನಕವೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡನವನು ॥
ಮೆರೆವನೀವರಿ ದೈರ್ಯರಾಜನು ।
ತೊರೆವನ್ನೈ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಲಂಚವ ।
ದೊರೆವನಕ ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ್ರಿಯಗಳನು ಸೆೆಯೆಡುವು ॥೪೨೦॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ದೈರ್ಯಸಾತ್ವಿಕ- ।
ವಿರುವುದೀ ಪರಿ ಕರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ।
ಭರದಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾಪ್ತಿಯು ಧಾರಿ ತೋರಿಸುವ ॥
ಪರಮಮಂಗಲಸದನದೈರ್ಯವು ।
ಪರಿಯುಲದ ನಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪೆಟ್ಟೆನು ।
ನರನೆ ನಿನಗರವಾಯ್ತೆ ಯೆಂದನು ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ॥೪೨೧॥

ಯಯಾ ತು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥಾನ್ ಧೃತಾ, ಧಾರಯತೇಽರ್ಜುನ ।
ಪ್ರಸಂಗೇನ ಫಲಾಕಾಂಕ್ಷೀ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ರಾಜಸೀ ॥ ೩೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬರೆ ಶರೀರದೊ- ।
ಳಿರುವನ್ನೈ ಸಂಸಾರಸ್ವರ್ಗಗ- ।
ಳೆರಡಲಿ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮದಿ ಹರ್ಷಯುತನಾಗಿ ॥
ನರನು ಸುಮನೋರಥದ ಶರಧಿಯೊ- ।
ಳಿರದೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಾದಿನೊಕ್ಕೆಯು ।
ಮೆಸಿದೈರ್ಯದ ಬಲದಿ ವ್ಯಾಪಾರವನು ಮಾಡುವನು ॥೪೨೨॥

ನರನೆ ಕರ್ಮದ ಒಂಡವಾಲವ- ।
ನಿರದೆಯುದರಲಿ ಹಾಕಿದಾಕ್ಷಣ ।
ಬರುವುದೈ ಒಪುಪಾಭ ನಾಲ್ಕಡಿಯೆಂದು ತಿಗ್ಗುತಲಿ ॥
ಭರದಿ ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವ ।
ನರನ ದೈರ್ಯವು ರಾಜವವಾಲ ।
ನರನೆ ನಾನರನುಕುವೆನು ತಾಮರಧೈರ್ಯಲಕ್ಷಣವ ॥ ೪೨೩ ॥

ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ ವಿಷಾದಂ ಮದಮೇವ ಚ ।
ನ ನಿಮುಂಚತಿ ದುರ್ಮೇಧಾ ಧೃತಿಃ ಸಾ ಪಾರ್ಥ ತಾಪಸೀ ॥ ೩೫ ॥

ನರನೆ ಕಲ್ಲೆದಲಿಯು ಮೈ ತುಂ- ।
ಬರುವುದಲ್ಲಾ ಕವ್ವವರ್ಣದೊ- ।
ಳಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವದರುಪರಿಯುಧಮಗುಣದಿಂದ ॥
ಧರೆಯಲದಕಿನ್ನೆಕೆ ಗುಣವೆಂ- ।
ದರುಹುವರು ಮೈಕೈಕೆ ನೀಚಕೆ ।
ಕರೆವರೆಲ್ಲಾ ವುಣ್ಣಜನರನುತಧಮರಕ್ಕನರ ॥ ೪೨೪ ॥

ಕೇಳು ನರನೆ ಶರೀರವೆಂಬುದೆ ।
ಮೇಲು ಧನವೃತ್ತನುವನುತ ಸಂ- ।
ಭಾಳಿಸುವನದರಿಂದ ಭೀತಿಯು ತೋಲಗಲಾರನಲಾ ॥ ೪೨೫ ॥

ಕರೆವನ್ನೈ ವಂಗಳನೆನುತ್ತಲಿ ।
ಪರಮ ಸುಕೃರನನು ಕುಜನ- ।
ನ್ನಿರುವುದೀವರಿ ತಮಕೆ ಗುಣವೆಂದರುಮವರು ನರರು ॥
ಧರೆಯೊಳಿರುತಿಹ ಸರ್ವ ದೋಷದಿ ।
ಭುತವಾಗಿಹುದಾವ ಮೂರ್ತಿಯೊ ।
ದುರಿತಶೋಷಕ ದುಃಖಕಾರಕವಿಹುದು ತಾಮಸವು ॥ ೪೨೫ ॥

ನರನು ಪರಮಕೃತಘ್ನನಾಗಿರೆ ।
ದುರಿತ ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಲೆತ್ತಿಂ- ।
ದುರಿತರಾಶಿಯು ನಾಶವಾಗದು ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೇಣು ॥
ಇರುವುದವಗೆ ಪದಾರ್ಥಮಾತ್ರದಿ ।
ಪರಮಸ್ತ್ರೀತಿಯು ಕಾರಣದಲವ- ।
ನಿರುವನವನಾ ಶೋಕನಾಗರನಾಗಿ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೪೨೬ ॥

ಆಳಸವ ಬಗೆತೊಳಗೆ ಧರಿಸು- ।
ನೇಳಲಾರನು ನಿಡೈ ಬಿಟ್ಟವ ।
ತಾಳುವನು ಕಠಿನತೆಯು ಶೀಲವ ಕಲ್ಲಿನಿಂ ನಿಂಗಲ ॥

ಆನವರತ ಸಂತಸವ ತೋರೆಯುತ ।
ಹಿನ್ನಹನದಿ ಬೇವನೊಳು ಮೈತ್ತಿಯು- ।
ನನುಕರಿಸುವದರಿಂದ ಮೈತ್ತಿ ವಿವಾದಮೊಡನಾಯ್ತು ॥
ನೆನೆಯಲಾ ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ ವಾಸವ- ।
ನೆನಿತು ಯುಕ್ತದಿ ತೋರೆಯು ಬಲ್ಲದೆ ।
ಮಾನುಜವೋಗಿಯುರೋಗಿಯುಪ್ಪನೆ ಪಥ್ಯಮಾಡಡಲೆ ॥ ೪೨೭ ॥

ಮೆರೆವುದೈ ತಾರುಣ್ಯ ದೇಹದಿ |
 ಮರಳಿ ಧನಸಂಪದ್ಧ ರತನಹೆ |
 ನಿರುವನ್ನೈ ಕಿಂಕರನು ಕಾಮನು ಯೆಂಬ ಗರ್ವದಲಿ ||
 ಮೆರೆವನದರಿಂದಾಯ್ತು ಮದವೀ- |
 ಪರಿಯು ಮಾನವಗೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಯುರಿವೆ ಬಿಂಕಿಯು ಬಿಡುವುದೇ ದಾಹಕತೆ ಕೌಂತೇಯು
 || ೪೨೯ ||

ಚಾತಿಮಂತನು ಸರ್ಪನಿರಲವ |
 ಘಾತಮಾಡುವ ಗುಣವ ಬಿಡುವನೆ |
 ಭೀತಿಯೆಂಬುದು ಜಗದ ವೈರಿಯು ಬಿಡದು ಮೇಣವನ ||
 ಭೂತಳದಿ ದೇಹವನು ಕಾಲನು |
 ಯೇತಕ್ಕೈ ಬಿಡುತಿಹನು ಬಿಡನ್ನೈ |
 ಯಾತೆರದಿ ಮದ ಬಿಡದು ತಾಮಸನನ್ನ ನುಜವಾಗಿ ||೪೩೦||

ಪರಿಯಲೀ ತಾಮಸಗುಣಂಗಳ |
 ಧರಿಸಿಹುದು ಧೃತಿ ತಾಮಸವು ಕೇಳೆ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ಭಯಶೋಕಮದನಿದ್ರಾವಿಪಾದಗಳು ||
 ಅರಿಯಲೀಪರಿ ದೋಷ ಪಂಚಕ- |
 ವಿರುವುದೈ ಧೃತಿ ತಾಮಸವಲಾ |
 ಹರಿಯು ಪೇಳಿದನೀತೆರದಿ ಕೌಂತೇಯನಿಗೆ ಮುದದಿ ||೪೩೧||

ನರನೆ ನೋಡೈ ತ್ರಿಗುಣಸಂಯುತ |
 ವಿರುವ ಬುದ್ಧಿಯು ಕರ್ಮನಿಶ್ಚಯ |
 ವಿರದೆ ಮಾಡಲು ಧೈರ್ಯವೇ ಕಡಿಗಾಣಿಸುವುದಿದನು ||
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ |
 ನರನು ಕಾಲಿಂ ಹಾದಿ ಕ್ರಮಿಪನು |
 ಧರಿಸಲಾರದೆ ಧೈರ್ಯ ಹಾದಿಯ ಚಲಿಸ ಬಹುದೇನು ||೪೩೨||

ಅರಿಯಲೀಪರಿ ಬುದ್ಧಿ ಕರ್ಮದ |
 ಪರಿಯು ಶೋರಿಸುತಿಹುದು ಕರ್ಮವ- |
 ನಿರದೆ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೇ ಯುಕ್ತವನ್ನ ಮಾಡುವುವು ||
 ಧರೆಯಲೀ ಕರ್ಮಗಳ ಹುಟ್ಟಿಸು- |
 ತಿರುವ ಧೈರ್ಯವು ಮೂರು ವಿಧವಾ- |
 ಗಿರುವುದನು ನಾ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆನು ಕೌಂತೇಯು || ೪೩೩ ||

ಮೂರು ವಿಧವಾಗಿರುವ ಧೈರ್ಯದಿ |
 ಮೂರು ವಿಧ ಕರ್ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದು- |
 ವೇರುವುದು ಫಲ ಮೂರು ವಿಧದಲಿ ಸರ್ವಕರ್ಮಕ್ಕೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಕರ್ಮದಂದದಿ |
 ಮೂರು ವಿಧವೈ ಫಲವು ಸುಖವು ವಿ- |
 ಚಾರಪೂರ್ವಕ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ಪೇಳುವೆನು || ೪೩೪ ||

ಮೂರುವಿಧವಾಗಿರುವ ಸುಖದ ವಿ- |
 ಚಾರ ನಿನಗಾಂ ಪೇಳೈನೆಂತೆನೆ |
 ಬಾರಲಾಗದು ಶಬ್ದಮಾರ್ಗದೊಳದರ ವಿಸ್ತಾರ ||
 ವಿೂರಿ ಶಬ್ದಂಗಳಲಿ ನಾ ವಿ- |
 ಸ್ತಾರ ಮಾಡಲು ಶಬ್ದಗಳ ಮಲ- |
 ವೇರುವುದು ಸುಖದೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಲತನವು ಹೋಗುವುದು
 || ೪೩೫ ||

ಮೇಲೆ ಶ್ರವಣದ್ವಯದ ಹಾದಿಲಿ |
 ಕೇಳಿದರೆ ಮಲ ಕಿವಿಯೊಳಿರುವುದು |
 ತಾಳುವುದು ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ ಮಲವನಾ ಸುಖವು ||
 ಕೇಳಲೊಂದೇ ಮಾರ್ಗವಿರುವುದು |
 ಕೇಳು ಸ್ವಾಂತಃಕರಣಹಾದಿಯು |
 ಮೇಲೆ ನಿನಗದು ಸುಖವು ಬರುವುದು ಯೆಂದನಾ ಹರಿಯು ೪೩೬ |

ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾನೀಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ಶೃಣು ಮೇ ಭರತರ್ಷಭ |

ಅಭ್ಯಾಸಾದ್ರಮತೇ ಯತ್ರ ದುಃಖಾಂತಂ ಚ ನಿಗಚ್ಛತಿ || ೩೬ ||

ಸರನೆ ಪ್ರಾಜ್ಞಶಿರೋಮಣಿಯೆ ನಿನ |
 ಗರುಹಿದೆನು ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕವು ಸುಖ- |
 ವರಿಯಲಾ ಸಾತ್ವಿಕವು ರಾಜಸತಾಮಸಗಳವು ||
 ಕರೆವರದನಾನಂದವೆನುತಲಿ |
 ಬರಲು ಬೇವಾತ್ಮಕ್ಕೆ ದರ್ಶನ- |
 ವರಿಯುವಂದದಿ ನಿನಗೆ ನಾ ಪೇಳುವೆನು ಮೋದದಲಿ ||೪೩೭||

ಉತ್ತಮೌಷಧ ಸೇವಿಪ್ಪುದು ನಿಜ |
 ಮಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣವಿರುವುದು |
 ಯುಕ್ತರಸಪುಟವನ್ನ ಸೀಸವ ಬೆಳ್ಳಿಮಾಡುವರೆ ||
 ವ್ಯರ್ಥ ಬರುವುದೆ ಮಾನನಿಲ್ಲದೆ |
 ಮತ್ತೆ ಲವಣವ ನೀರ ಮಾರ್ಲರೆ |
 ಕಿತ್ತಿ ಕೊಡುವರು ನೀರನದಕೀರರೆಡು ಚಾರಿಯಲಿ ||೪೩೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿತೆರದಿ ಸುಖಲವ ।
 ದೊರೆಯತಾದರೆ ಲಾಘವದಲಾ ।
 ಪರಿಪರಿಯೆಕಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ ವರ್ಧಿಸಲು ಬೇಕು ॥

ಮರಳೆ ನೋಡಾ ಬೇವದಬೆಯೊಳ ।
 ಗಿರುವ ದುಃಖವ ನಾಶ ಮಾಡುವ ।
 ಪರಿಯ ಹುಡುಕಲು ಬೇಕು ಪರಿಯದು ತ್ರಿಗುಣಮೂರ್ತಿಯಲಾ ॥೪೮॥

ಯತ್ರದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ ಪರಿಣಾನೋಽನ್ಯತೋಪಮಮ್ ।
 ತತ್ಸುಖಂ ಸಾತ್ವಿಕಂ ಪೋಕ್ತವಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಶ್ಚಸಾದಜನಮ್ ॥ ೨೭ ॥

ಚಂದನದ ಮರದಡಿಗೆ ಸರ್ಪವು ।
 ಬಂದು ಸುತ್ತಿರುತ್ತಿಹುದು ಮೇಣದ- ।
 ರಿಂದಲದುವೆ ಭಯಾನಕಸ್ಥಿತಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ॥
 ಬಂದು ದ್ರವ್ಯದ ನಿಧಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಹಸು- ।
 ಮಂಥ ಬಂದಾಕ್ರಮಿಸಿ ತಾಂ ಪ್ರತಿ- ।
 ಬಂಧ ಮಾಡುವುದು ಭೀತಿಕಾರಕವೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥೪೯॥

ಪರಮ ತೀವ್ರಜ್ಞಾನಶಕ್ತವನದಿ ।
 ವರಕಶೋರವೃತಾಚರಣದಲಿ ।
 ಬರುವುದು ನಿಜಗ್ಲಾನಿ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಪೇಳುವೆನನದನು ॥ ೪೯॥

ಸುರರಲೋಕದ ಭೋಗದಿಚ್ಛೆಯೆ ।
 ಧರಿಸುವವರಿಗೆ ಯಜ್ಞಸತ್ತದ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ತ್ರಾಸವನು ಭೋಗಿನ ಬೇಕು ಮೊದಲಾಗಿ ॥
 ನರನು ಮಕ್ಕಳ ಸೌಖ್ಯಪಡೆವರೆ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಬಾಲಕರ ತ್ರಾಸವ- ।
 ನಿರದೆ ಸಹಿಸಲು ಬೇಕು ಮಲಮೂತ್ರಗಳ ಬಳಿ ಬೇಕು ॥ ೪೯೧ ॥

ಎರಡು ಪ್ರಾಣಾವಾನವಾಯುಗ- ।
 ಕಿರುವುನೈ ಯವರೋಧ ಮಾಡಲು ।
 ಪರಮ ಕಠಿನ ಸುಷುಮ್ನೆಯಿಂದಲಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಲ್ಲೆ ॥
 ಇರುವುದೈ ಬಹುಕಠಿನ ಮೊದಲಿಗೆ ।
 ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಂತು ಪೇಳುವೆ ।
 ಪರಿಕಿಸಲು ಬಹು ದುಃಖವಾಗುವ ಪರಿಯು ಪೇಳುವೆನು ॥೪೯೨॥

ನರನೆ ಕೇಳಿಪ್ರಕಾಶವ- ।
 ನುರಿನ ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಥಮದ- ।
 ಳ್ಲರಿನ ಬೇಕೈ ಬೆಂಕಿ ಹೊಗೆಯಲಿ ತ್ರಾಸ ಪಡ ಬೇಕು ॥
 ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಯರೋಗಿತೆ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಕಹಿಯೊಪಧಂಗಳ- ।
 ನಿರನ ಬೇಕೈ ಚಿಹ್ನೆಯಲಿ ಕಟುತನವನುಣಬೇಕು ॥೪೯೩॥

ಹರುಷದಿಂದಿಹ ಚಕ್ರವಾಕಕೆ ।
 ವಿರಹವನು ತಂಧಾಕೆ ಗೋವಿಗೆ ।
 ಬರಲು ಕೆಚ್ಚಲಹಾಲು ಕರುವನು ಜಗ್ಗಿ ತೆಗೆದಾಗ ॥
 ಪರಮ ಕ್ಷುಧಿತನಿಗನ್ನ ಬಡಿಸಲು ।
 ಭರದೊಳುಣ ಬಿಡದವನಿಗೆಲೆಯಿಂ ।
 ಕೊರಳ ಹಿಡಿದೆಬ್ಬು ಸುತ ಹೊರಹಾಕಿದರೆ ಕೌಂತೇಯು ॥ ೪೯೪ ॥

ನರನೆ ನೋಡು ನಿಜಾತ್ಮವಿಚ್ಛೆಯು ।
 ಪರಮಸುಖವನು ಭೋಗಿನಲಿಕಾ- ।
 ಪರಿಯು ಯಮದಮವೆಂಬ ನಿಯಮದ ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು ॥
 ಉರುತರದ ದೇಹಾದಿ ಪ್ರೇಮವ- ।
 ನುರಿವ ಜ್ವಾಲೆಯೊ ಯೆಂಬ ಪರಿಯ- ।
 ಳ್ಲಿರುವ ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಿರಕ್ತಿಯಾಗಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡನವಗೆ ॥೪೯೫॥

ಇರುವುದೊಂದೇ ಕೂಸು ತಾಯಿಗೆ ।
 ಮರಣ ಬರಲಾ ಬಾಲಕನಿಗಾ- ।
 ಪರಿಯಲಾ ನೀರಿಂದ ಮೊನನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿದರೆ ॥
 ಪರಿಯಲಾ ವಿಷಯಗಳನಿರಿಯು ।
 ತೊರೆವ ಕಾಲದಿ ದುಃಖವಾಗುವು- ।
 ದರರೆ ವೈರಾಗ್ಯದಲಿ ದುಃಖವ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ॥ ೪೯೬ ॥

ಸುರಪುರದ ಪ್ರಾಕಾರ ಭೇದಿಸು- ।
 ತುರುತರದ ಸಂಸಾರ ಭೇದಿಸ ।
 ಪರಮ ಸುಖಸಾಧನವಲಾ ವೈರಾಗ್ಯ ಕೌಂತೇಯು ॥

ಇರುವುದಾರಂಭದಲಿ ದುಃಖವು ।
 ಬರುವುದೈ ಸುಖ ಪಾರ್ಥ ಕೊನೆಯಲಿ ।
 ಶರಧಿಮಂಥನವಾಗೆ ದುಃಖವನಾರು ಸಹಿಸಿದರೊ ॥
 ಮರಣಹರಪೀಯುಷವೇಯದ ।
 ಪರಮಲಾಭವದಾಯ್ಕು ಕೇಳೈ ।
 ಪರಿಯನರಿಯೈ ಭುಜಿಬದಂತದಿ ಸುಖವು ಬರುವುದಲಾ ॥ ೪೯೭ ॥

ಬರಲು ಕೇಳಿ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪದ |
 ಗರಳ ಪ್ರಾಶನ ಮಾಡುವರೆ ಮುಂ- |
 ದರಿಸಿ ಬೇಕೈ ಧೈರ್ಯ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ತಂಭುವಿನ ತೆರದಿ ||
 ದೊರೆವುದೈ ಜ್ಞಾನಾಮೃತದ ಬಹು- |
 ಸರಸ ಪಾನವು ದೇಹಿಗಾಕ್ಷಣ |
 ನರನೆ ನೋಡೈ ತತ್ತವಿದ ನಾಂ ಪೇಳೈ ಮೋದದಲಿ ||೪೪೯||

ನರನೆ ನೋಡಾಡಾತ್ಮಕೃಪಕಾಶದಿ |
 ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣತೆ |
 ಹರಣ ಮಾಳ್ವುದು ದುಃಖವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಬುಡಸಹಿತ ||
 ಶರಧಿಯನು ಸೇರಲೈ ಗಂಗೆಯು |
 ಹುರುಪನಿರ್ಭರಳಾಗುವಳು ಕೇ- |
 ಳಿರುವುದಾವರಿ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು ಶರಧಿಯಾತ್ಮನಲಾ || ೫೦೧ ||

ಧ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಹಣ್ಣಾಗುವನಕವೆ |
 ತಕ್ಷಕನ ಪರಿ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹುಳಿಯಿಹು- |
 ವಕ್ಷಿಗೋಚರವಾಗುವುವು ಕೇಳೇ ತೆರದಿ ಪಾರ್ಥ ||
 ಧ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಲು |
 ಸಾಕ್ಷಿ ಕೊಡುವುವು ಮಧುರವೆನುತಲಿ |
 ನಿಶ್ಚಯದಿ ನಾ ಪೇಳೈನೀತೆರವಿಹುದು ವೈರಾಗ್ಯ || ೫೦೦ ||

ಸೇರಲಾತ್ಮನ ಬುದ್ಧಿಗಂಗೆಯು |
 ತೋರುವುದು ಸುಖವದ್ಯಯವು ನಿಜ |
 ಚಾರು ಸ್ವಾನಂದಸ್ವರೂಪವು ಸೌಖ್ಯದಾಗರವು ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ವಿರಕ್ತಿಮೂಲದ |
 ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ಚಾರು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸುಖವೆನುತ ಕರೆಯುವರು ಮೇಣಿದನು ||೫೦೨||

ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾದ್ಯತ್ವದಗ್ರೇವ್ಯತೋಪಮಮ್ |
 ಪಂಚಾನೇ ವಿಷಮಿವ ತತ್ಸುಖಂ ರಾಜಸಂ ಸ್ತುತಮ್ || ೩೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ಬರಲು ಸಂಬಂಧವು ಸಹಜದಲಿ |
 ಭರಿತವೆನಿವುದು ಸುಖನದಿಯು ದಂಡಿಗಳು ತುಂಬುವುವು ||
 ನರನೆ ನೋಡಡಧಿಕಾರಿಗೂರಲಿ |
 ಮರಣಬರಲವನುತ್ಸವವನಾ- |
 ದರದಿಜರೆಗಿಪರಲ್ಲವಾದರೆ ಕೇಳುವವರಾರು | ೫೦೩ ||

ಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆಯೆ ಕೂಡಿರುವ ಮಳೆ |
 ಯೊಳಗೆ ಶುಕ್ರಾದಿಗಳ ಬಿಂಬವ |
 ಬೆಳೆಗುವುದ ತಾಂ ನೋಡಿ ಮುತ್ತುಗಳೆಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ||
 ಘಳಿಲನವುಗಳ ರಿತ್ತುವುದಕಾ- |
 ಜಲದಿ ಹಂಸನು ಧೂಪ್ಪ ಬೀಳಲು |
 ಕೊಳನು ಮುತ್ತನು ಪ್ರಾಣಮಾತ್ರವ ತ್ಯಜಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ

|| ೫೦೬ ||

ಸಾಲ ಮಾಡುತ ಮದಿವೆಯಲಿ ಬಹು |
 ಡೌಲನಂಗೀಕರಿಸುವಂದದಿ |
 ಬಾಳೆ ಸಕ್ಕರೆ ಯಿರಲಪಥ್ಯವು ರೋಗಿಗದು ಸವಿಯು ||
 ಮೇಲೆ ಒಚನಾಗವನು ತಿನ್ನವ |
 ಪೇಳಿಯಲಿ ತೋರುವುದು ಮಧುರವು |
 ಸೂಳಿಯರ ಸಂಸರ್ಗ ಚೋರರ ಮೈತ್ರಿ ಯಾ ತೆರವು |೫೦೪||

ದೊರಕಿಸಿರುವಾ ಸುಕೃತವಶದಲಿ |
 ಪರಮ ಸುಖಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಯೆಲ್ಲವ |
 ತೊರೆದು ಜೀವದ ನಾಶವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ದೊರೆಯು ಬೀಕಾ ವಿಷಯಸುಖವೆಂ- |
 ದರಿತು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ |
 ಪರಮ ಧನವೇ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು | ೫೦೭ ||

ಹರುಷಕಾರಕ ನಟನ ವರ್ತನ- |
 ವಿರುವುದೈ ಪ್ರಥಮದಲನಂತರ |
 ಬರುವುವೈ ಬಹುಕಾಲನ ಪರಿಣಾಮಗಳು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಇರುವುದೈ ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ಬರುವ ಸಂಪರ್ಕವು ಮೊದಲಿಗಿನೆ |
 ಹರುಷದಾಯಕವೆನಿಸಿ ಪರಣಾಮದಲಿ ವಿಷಮುಖ್ಯೆನು ||೫೦೫||

ಹರುಷದಿಂ ಭೋಗಿಸಿದ ವಿಷಯವು |
 ತೊರೆದು ಪ್ರೋಫುದು ಸ್ವಪ್ನದಂದದಿ |
 ದೊರೆಯುವುದು ಮೇಣವಗೆ ದುಃಖದ ರಾತಿಯೇವಾಲು ||
 ಇರುವುದೀ ಪರಿಣಾಮವಿಹದಲಿ |
 ಪರದಿ ನಿಜ ವಿಷರೂಪದಿಂದಲೆ |
 ಬರುವುದಾಫಲವೆಂದು ತಿಳಿಯೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು || ೫೦೮ ||

ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ವಿಹಾರಕೋಸುಗ |
 ಬಂಧುರದ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ಯುಂತ್ರಮದ್ಯಾಸವನು ಜಿಟ್ಟಿಹರೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ಸುಂದರಾಂಗನ ನೋಡು ಧರ್ಮವ |
 ಬೆಂದು ಸುಡುತಲಿ ಮತ್ತೆತಾವಖಿ-
 ಲೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂ ವಿಷಯಸುಖಗಳನನುಭವಿಸುತಿಹರು
 | ೫೦೯ ||

ಪಾತಕಗಳೇ ವರ್ಧಿಸುತ ಸಂ- |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಪ್ಪುದು ನರಕಭೇದಗಂಧು |
 ಭೂತಳದ ಸುಖಕೆಳಸಿ ಪರಲೋಕವನೆ ಬಿಡುವರಲಾ ||

ಈ ತೆರದಲೀ ವಿಷವನೆಂಬುದು |
 ಮಾತ್ರೆಯೆರಡರ ಶಬ್ದ ಮಧುರವು |
 ಘಾತ ಮಾಪ್ಪುದು ಸೇವಿಸಿದಂ ಮಧುರ ವಿಷ ನೋಡು ||೫೧೦||

ಇರುವುದಾಸು ಸೌಖ್ಯವೈಕಿಕ |
 ಪರಮ ಮಧುರವು ನೋಡೆ ಮೊದಲಿಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಕಟುಫಲವು ಪಂಚಾಮದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ತೆರದಿ ಸುಖವದು |
 ಮೆರೆವುದೈ ರಾಜವು ಸ್ವರ್ಗಸು- |
 ದಿರುವುದುಕ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದನು ಹರಿಯು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ||೫೧೧||

ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ ಸುಖಂ ನೋಹನವಾತ್ಮನಃ |
 ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯಪ್ರಮಾದೋತ್ಥಂ ತತ್ತಾಪುಸಮುದಾದ್ಯತಮ್ || ೩೯ ||

ಕುಡಿದವೇಯವ ತಿಂದಭಕ್ತೃವ- |
 ನೋಡನೆ ಸ್ವೈರತ್ತೀಯ ಭೋಗಿಸಿ |
 ಪಡೆವ ಸುಖ ಪರಘಾತಪಾತದಿ ಸಿಗುವ ಸೌಖ್ಯವದು |
 ಬಡಿದು ತಾನನ್ಯರನು ಮೋದದೊ- |
 ಳೊಡವೆ ವಸ್ತುವನಪಹರಿಸಿದೊಡೆ |
 ಬಿಡದೆ ಭಾಟರ ಸ್ತುತಿಯೊಳಾಗುವ ಸೌಖ್ಯ ತಾಮಸವು
 || ೪೧೨ ||

ಧರಣಿಯೊಳಗಾಲಸ್ಯನಿದ್ರೆಯ |
 ಭರದೊಳದಕೇರುವುದು ಪೂರವು |
 ದೊರೆಯದೈ ಕಲ್ಯಾಣದವಿದಿಕೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ||

ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಸೌಖ್ಯತಾಮಸ- |
 ವರುಪಲಾರನು ವಿಸ್ತರದೊಳದ- |
 ನರಿಯಲೀಪರಿ ಮೂರು ಕರ್ಮದ ಫಲವು ಮೂರಾಯ್ತು
 || ೫೧೩ ||

ಇರುವುದೀ ಜಗದ್ಲಿ ಸಚರಾ- |
 ಚರದಿ ತಿರಿಕಿರಿದೆಲ್ಲ ವಸ್ತುವು |
 ಮೆರೆವುದಿದಕೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ತ್ರಿಪುಟಿಯು ಕರ್ತೃ ಕರ್ಮ ಫಲ ||
 ಇರುವುದೈ ತಂತುಗಳು ಪಟದಲಿ |
 ಭರಿತದೀ ತ್ರಿಗುಣದಲಿ ತ್ರಿಪುಟಿಯು |
 ಸರನೆ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರದಿ ಪೇಳಿದನು ಮೋದದಲಿ || ೫೧೪ ||

ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ನಾ ದಿವಿ ದೇವೇಷು ನಾ ಪುನಃ |
 ಸತ್ತ್ವಂ ಪ್ರಕೃತಿಜೈರ್ಮುಕ್ತಂ ಯದೇಭಿಃ ಸ್ಯಾಸ್ತಿಭಿರ್ಗುಣೈಃ || ೪೦ ||

ಉಣ್ಣೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಯೆಂತು ಕಂಬಳಿ |
 ಮಣ್ಣು ಹೊರತಾ ಹೆಟ್ಟಿ ಶಕ್ಯವೆ |
 ಕಣ್ಣೆಗೆಂತ್ಯೆ ಬರುವುದಾ ತೆರಿ ನೀರಹೊರತಾಗಿ ||
 ಮನ್ನಿಸೈ ಕಾಂಶೀಯು ತ್ರಿಗುಣಾ- |
 ಪನ್ನವಾಗಿಹುದೀ ಜಗತ್ತಯ- |
 ವನ್ಯವಿಹ ಪರಿ ಕಾಣೆ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರೇರಿತವು ಜಗವು ||೫೧೫||

ನರನೆ ನೋಡೀ ಜಗದಿ ತ್ರಿಗುಣದ |
 ಹೊರತು ಮಾನವ ಮಾತ್ರವಿರುವನೆ |
 ಪರಿಪಯಿ ವಸ್ತುಗಳು ತ್ರಿಗುಣದಿ ಭರಿತವಾಗಿಹುವು ||

ಮೆರೆವುದೀ ತ್ರಿಗುಣಪ್ರಭಾವವು- |
 ಪರಿಯಲತಿ ದುರ್ಧರವು ಯಿದಂ- |
 ದುರುತರದ ಮೂರ್ಮೂರ್ತಿಯಾದುವು ಮೊಂದೆ ಮೂರ್ತಿಯಲಿ
 || ೫೧೬ ||

ಮೂರು ಗುಣಪಾಧಾರದಿಂದಲೆ |
 ಮೂರುಬೋಧಕಗಳಾದುವೈ ನಿಜ |
 ಮೂರುಗುಣದಿಂದುದ್ಧವಿಸಿದುವು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳು ||
 ಮೂರುಗುಣದಾಧಾರದಿಂದಲೆ |
 ಹೇರೆ ಬೇರಾಯ್ತುವಕೆ ಕರ್ಮವು |
 ತೋರುವೀಜಗವೆಲ್ಲ ತ್ರಿಗುಣದಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು || ೫೧೭ ||

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ವತ್ತಿಯವಿಶಾಂ ಶೂದ್ರಾಣಾಂ ಚ ಪರಂತಪಃ |
ಕರ್ಮಾಣಿ ಪ್ರವಿಭಕ್ತಾನಿ ಸ್ವಭಾವಪ್ರಭವೈರ್ಗುಣೈಃ || ೪೧ ||

ವರ್ಣಗಳು ನಾಲ್ಕಾವುದೆನುತಲಿ |
ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಮನ್ನಿಸುವರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮೊದಲಗ್ರಭಾಗದಲಿ ||
ಮುನ್ನ ಹತ್ತಿಯನ್ನೆತ್ತರೆಂಬುವ |
ವರ್ಣವೆರಡಕೆ ಧರ್ಮವೈದಿಕ- |
ವನ್ನು ಮಾಳ್ವಧಿಕಾರವದರಿಂ ಬಾಹ್ಯಣರ ಸಮರು ||೪೧||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಶೂದ್ರವರ್ಣವು |
ಮೆರೆವುದೈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾತಿಯು |
ಯಿರದು ಕೆಲೆಲ್ಲೆದಾಧಿಕಾರವು ಶೂದ್ರವರ್ಗಕ್ಕೆ ||
ಅರಿಯಲಾ ಪರನೇವೆಯೇ ವಿಧಿ |
ಸಿರುವುದಲ್ಲೆ ಶೂದ್ರವರ್ಣಕೆ |
ನರನೆ ಮೇಲಿನ ಮೂರುಜಾತಿಗಳನ್ನೆ ಸೇವಿವುದು || ೪೧ ||

ಮೂರು ವರ್ಣಗಳೆಹರು ದ್ವಿಜರೈ |
ಧಾರಣೆಯೊಳವರನ್ನೆ ಶೂದ್ರರು |
ಸೇರಿ ಸೇವಾವೃತ್ತಿ ಮಾಳ್ವರು ಮುದದಿ ಕಾಂತೇಯ ||
ಕಾರಣದೊಳಿ ಶೂದ್ರರಿಗೆ ವಿ- |
ಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ ವರ್ಣನಾಲ್ಕನೆ |
ಸೇವಿತ್ಯೆ ಕಲಿವಾರ್ಧ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮದಲಿ
|| ೪೨ ||

ಹೂವಿನಲಿ ಸೇರಿದ ನೂಲದು |
ದೇವರಿಗೆ ಶಿರದಲ್ಲೆ ಮಾನ್ಯವು |
ಯೀವಿಧದಿ ಶೂದ್ರರನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ದ್ವಿಜರೊಡನೆ ||
ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವರ್ಣನಾಲ್ಕರ |
ಲಾವಪರಿಯಲಿ ಕರ್ಮಧರ್ಮವ |
ನೀವನುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಪಾಲಿಪುದಿದನು ಪೇಳುವೆನು ||೪೨||

ಗುಣಗಳೆಹುನ್ಯೆ ನಾಲ್ಕುವರ್ಣಕೆ |
ಜನನಮರಣದ ಸಂಕಟವನಿವು |
ಹನನ ಮಾಡುತಲೀಶ್ವರನ ಚರಣವನು ತೋರುಪುವು ||

ವಿನುತ ಸ್ವಾತ್ಮಪ್ರಕೃತಿ ತ್ರಿವಿಧದ |
ಗುಣಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿರುವುದು |
ನೆನೆಯಲಾ ರಜಸತ್ವತಮಗಳು ತೋರ್ಪುವೀ ತೆರದಿ || ೪೨ ||

ತಂದೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಹಣವ ಮಕ್ಕಳಿ- |
ಗಂದದಿಂದಲಿ ಹಂಚುವಂದದೊ- |
ಳೆಂದುಸೂರ್ಯರು ಪಥಿಕರಿಗೆ ಹಾದಿಯನು ತೋರ್ಪಂತೆ ||
ಚಂದದಿಂ ಯಜಮಾನ ಸೇವಕ- |
ವೃಂದದಲಿ ಕೆಲಸವನು ಹಂಚುವ- |
ನಂದು ತದ್ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಗುಣವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ || ೪೩ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳನತಿ ವಿ- |
ಸ್ತರಿಸಿ ಭೇದಚತುಷ್ಟಯವನನು- |
ಕರಿಸಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯದಲಿ ಹಂಚಿಹುವು ಕರ್ಮಗಳ ||
ಮೆರೆವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶ್ವತ್ತಿಯರಲಾ |
ತೆರದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಭಾವದಿರುವುದು |
ಹಿರಿಕಿರಿದು ಮಾನದಲಿ ವರ್ಣಗಳಾದುದಿವು ಯೆರಡು || ೪೪ ||

ಸತ್ಸ್ವರಜಗಳ ಮಿಶ್ರಣದಲು- |
ತ್ವತ್ತಿಯಾಯಿತು ವೈಶ್ಯವರ್ಣವು |
ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರೋತ್ಪತ್ತಿ ರಜದಲ್ಲಾಯ್ತು ಸತಮದಲಿ ||
ಧಾತ್ರಿಯೊಳಗೀ ಯೇಕರೂಪದ |
ಮರ್ತ್ಯಬಾತಿಯ ಗುಣವಿಭಾಗದಿ |
ಬಿತ್ತು ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಧರ್ಮದ ಭೇದ ನಾಲ್ವಿಧವು || ೪೫ ||

ಇಳಿಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆಯು ಪರಸಿ |
ತಿಳವುದೇನದು ವಸ್ತುಭೇದವು |
ಬೆಳಕು ಬೆಳಲು ಭೇದಗಳು ತೋರುವುವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||
ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಗುಣವಿಭಾಗದಿ |
ತಿಳವುದೈ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಪರಿ |
ತಿಳಿಸುವೆನು ನಾ ವರ್ಣಗಳ ಪರಿ ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳ || ೪೬ ||

ಶನೋ ದನುಸ್ತಪಃ ಶೌಚಂ ಕ್ಷಾಂತಿರಾರ್ಜವನೇವ ಚ |
ಚ್ಯಾನಂ ವಿಜ್ಞಾನಮಾಸ್ತಿತ್ಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮಸ್ವಭಾವಜನ್ಮ || ೪೭ ||

ಸತಿಪತಿಗಳೇಕಾಂತಲಾಭದ |
 ಕೃತಿಯನಾಚರಿಸುವುದು ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಸತತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯದ ವೃತ್ತಿಯ ಹಿಡಿದು ಕೈಗಳನು ||
 ಅತಿವಿಲೀನತೆಯಿಂದಲಾತ್ಮನ |
 ಪತಿಕರಿಸುವುದು ದೈಸ್ಯ ಭಾವದಿ |
 ಮತಿಯುತನೆ ಹೆಸರಿದಕೆ ಶಮವೈ ಕರ್ಮದಾರಂಭ || ೫೨೩ ||

ಕರದಿ ಧರಿಸುತ ವಿಧಿಯ ದಂಡವ |
 ನರನೆ ಬಾಹ್ಯೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲವು |
 ತಿರುಗ ಬಾರದಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲೆನುತ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ||
 ಬರುಬರುತ ಶಮಗುಣಕೆ ಸಾತ್ಯವು - |
 ನಿರದೆ ಮಾಡುತಲಿಂದ್ರಿಯಂಗಳು |
 ನಿರುತ ಚರಿಪವು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಿ ಹೆಸರು ದಮವಿದಕೆ
 || ೫೨೪ ||

ಷಷಿ ವ್ಯಾಜಾರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರ - |
 ವಸ್ತು ದೀಪ ವಿಸಂಬಿಸುವುದೇ |
 ನಷ್ಟ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪಧ್ಯಾನತತ್ಪರತೆ ||
 ಇಷ್ಟತೆಯ ತೋರಿಸುತ ಚಿತ್ತದಿ |
 ಧಿಟ್ಟತನದಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು |
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ತಪವೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಧರ್ಮ ಮೂರನೆದು
 || ೫೨೫ ||

ಇರುವುದು ಪವಿತ್ರತೆಯು ನಾಲ್ಕನೆ |
 ಪರಮಗುಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೆ ಕೇಳೈ |
 ಕರೆವರದ ಕೋವಿದರು ಶೌಚವನುತ್ಪ ಪರಿಕಿಸಲು ||
 ಎರಡು ವಿಧವದುನಿಹುದು ನಿರ್ಮಲ |
 ತರದ ಕರ್ಮವೆ ಬಾಹ್ಯ ಶೌಚವು |
 ಮೆರೆವುದೆರಡನೆ ಶೌಚ ಮಾನಸ ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ
 || ೫೨೬ ||

ಏಳು ಸ್ವರಗಳ ಚೆಯದಿ ಪಂಚಮ - |
 ವೇಳುವುದು ಕೇಳ ಸ್ವರವು ಮಧುರವು |
 ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ಹ್ವಾಂತಿ ಪಂಚಮ ಧರ್ಮವಾಪರಿಯು ||
 ತಾಳುವುದು ದುಃಖವ ಸಮಸ್ತವ |
 ಕೇಳು ಪೃಥ್ವಿಯ ತೆರದಿ ಸಂತತ |
 ತಾಳುವುದು ಕ್ಷಮೆ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕುಲಧರ್ಮವಿದು ನೋಡೆ
 | ೫೨೭ ||

ಆರನೆಯ ಗುಣ ಗಂಗೆಯೊಳಗಿನ |
 ನೀರಿನೋಳದ ಪರಿಯಲಿರುವುದು |
 ವೋರಗೋಡುವುದಲ್ಲವೇ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ತಟಿಯು ||

ಭಾರಿ ಡೊಂಕಾಗಿರಲು ಕಬ್ಬದು |
 ಚಾರುಸವಿರುತಿ ಡೊಂಕಿರುವುದೇ |
 ಧಾರಣೆಯಲೀ ಪರಿಯೋರ್ವಾರ್ಜವ ಗುಣವು ನೋಡಿದರೆ || ೫೨೮ ||

ತ್ರಾಸವನು ಕೊಡುತಿರುವ ನರರಿಗೆ |
 ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವುದು ಗುಣವಿದು |
 ಭೂಸುರರ ಕುಲಧರ್ಮವಾರ್ಜವವೆಂದು ಹೆಸರಿದಕೆ ||
 ಸೋಸುತಲಿ ಕಷ್ಟವನು ಮಾಲಿಯು |
 ಪೋಷಿಸುವನೈ ಗಿಡವ ನೀರಿಂ - |
 ದೀಸು ಪರಿಯುತ್ಸಗಳ ಸಾರ್ಥಕ ಗಿಡವು ಫಲಿಸಿದರೆ || ೫೨೯ ||

ಪರಿಯೋಳಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ರಮವಾರ್ - |
 ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹೋಗಿ ತಾನೀ - |
 ಶ್ವರನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಲಭ್ಯವದೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವು ||
 ಆರೆವು ಯಾರಿಂಗಿರುವದವರಿಗೆ |
 ದೊರೆಯುತ್ತೆ ನಿಜ ಬ್ರಾಹ್ಮನ ನಿಶ್ಚಯ - |
 ವಿರುವುದೇಳನೆ ಗುಣವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಿ ಧರ್ಮವಿದು || ೫೩೦ ||

ನಾನು ಹೇಳುವೆ ನಿನಗೆ ವರನಿ - |
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣವನು ವಿಚಾರದಿ |
 ಧ್ಯಾನದಭ್ಯಾನದಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರವೂರ್ವಕದಿ ||
 ತಾನೆ ಈಶ್ವರರೂಪನಾಗಿಹ |
 ಮಾನಸದಿ ಶುದ್ಧಿಯಲಿ ಸಾತ್ವಿಕ |
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬುದ್ಧಿಯ ಕರೆವರೈ ವಿಬ್ರಾಹ್ಮನವೆನ್ನುತಲಿ || ೫೩೧ ||

ನರಪತಿಯ ಮುದ್ರಾಂಕಿತನು ನರ - |
 ನಿರಲು ಲೋಕವು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು |
 ತೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದ ಬಾತಿನಿಬಾತಿಯೆನ್ನುತಲಿ |
 ಪರಿಯಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕ್ರಮವಾರ್ - |
 ಚರಣ ಮಾಡುತ ಹಾದಿ ನಡೆಯಲು |
 ಕರೆವರದನ್ನಾತ್ಮ ಗುಣಂಜಿತನೆಯದದುವೆ || ೫೩೨ ||

ಧರೆಯಲೀ ಯೋಜಿತನೆಯ ಗುಣ |
 ವಿರುವುದೈ ಕರ್ಮದ ತಿಖಾಮಣಿ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಭೂಸುರರ ನಿಜವರ್ಚಸ್ವವದರಿಂದ ||
 ಇರುವುವೀ ಯೋಜಿತನು ಗುಣ ಭೂ - |
 ಸುರರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕದ ಕರ್ಮವು |
 ನರನೆ ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೇಳೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗುಣವ || ೫೩೩ ||

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇವಪ್ರಕಾಶಕಃ |
 ನಿರುವನಾಪರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಗುಣಃ |
 ಭರಿತನೇ ನವರತ್ನಸಮಗುಣಹಾರ ಶೋಭಿತನು ||
 ಆರಳಲಾ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂವಿಂ- |
 ಮರವು ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಜಗದಲಿ |
 ಪರಿಮಳದಿ ಚಂದನವು ಪ್ರಭಿಯಂ ಚಂದ್ರನಾ ತೆರೆದಿ ||೫೫೮||

ಈಸು ಪು ನವಗುಣದ ಹಾರವು |
 ಭೂಸುರರಿಗಿರುತಿರುವ ಶೋಭಿಸು |
 ಭೂಷಣವಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಿಟ್ಟೆರಡು ಹಾರವದಂ ||
 ಶೋಷದಿಂದಲಿ ಪೇಳಿ ನಿನಗಾಂ |
 ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ಕೃತ್ತಿಯ |
 ಭೂಷಣದ ಗುಣಗಣವನೆಲ್ಲವ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟು || ೫೫೯ ||

ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ದಾಹಂ ಯುದ್ಧೇ ಚಾಪ್ಯಪಲಾಯನಮ್ |

ದಾನಮಿೂತ್ಪರಭಾವಶ್ಚ ಕ್ಷಾತ್ರಂ ಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ || ೪೩ ||

ತರಣಿ ಸ್ವಯಮೇಯು ಪ್ರಕಾಶಕಃ |
 ತರುವನೇ ಸಾಲವನು ಕಿರಣದ |
 ಹೆಯು ಸ್ವಪರಾಕ್ರಮದಿ ಕೊಲುವನು ಮದಗಬಾಳೆಗಳ ||
 ಪರರ ಸಾಹ್ಯದ ಹೊರತು ತಾನೇ |
 ಯಿರುವನವನು ಬಲಾಡ್ಯ ಶೂರನು |
 ನರನೆ ಶೌರ್ಯವು ಹ್ವಾತ್ರಪೃತ್ಯತಿಯು ಮೊದಲನೆಯ ಗುಣವು
 || ೫೬೦ ||

ಸೋಲಿಸುವುದೈಯುಚ್ಚತನದಲಿ |
 ಮೇಲೆ ಬರಲು ಪ್ರಸಂಗ ಕರಿನವು |
 ತಾಳಲಾರದೆ ಭಯವನೊಂದೇ ಭಾವದಿಂದದನು ||
 ಸೋಲಿಸುವುದೈ ಬುದ್ಧಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು |
 ಕೇಳು ನರನೇ ಸಾವಧಾನ್ಯವ |
 ತಾಳುವುದು ದಕ್ಷತೆಯು ಹೆಸರಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಣವು || ೫೬೪ ||

ತರಣಿ ನಿಜಪ್ರಭಿಯಿಂದ ಗಗನದೊ- |
 ಳಿರುವ ತಾರಾಗಣಗಳನು ಧಿ- |
 ಕ್ವಾರಿಸಿ ಲೋಪವ ಮಾಕ್ಷನಲ್ಲೆ ಚೋದ್ಯು ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಮಗಳ ಚಂದ್ರನು ತಾರೆಗಳು ಸಹ |
 ಯಿರುವುವೇನು ಸಮರ್ಥ ತರಣಿಯ |
 ಕಿರಣಗಳ ಲೋಪಿಸಲು ತಾವೇ ಲುಪ್ತವಾಗುವುವು ||೫೬೧||

ಸೇನಿ ನೋಡಲು ಬಹು ಪರಾಕ್ರಮ |
 ಗುಣವು ಕಂಚಮು ಹ್ವಾತ್ರಧರ್ಮ- |
 ಕ್ವಿನನ ಸಂಮುಖ ಸತತವಿರುವುವು ಕಮಲಗಳು ತಿಳಿಯೆ ||
 ರಣದಲಾಪರಿ ಸತತ ವೈರಿಯ |
 ಗಣಕೆ ಸಂಮುಖವಾಗಿ ಕಾದುವು- |
 ದನನಯುವು ಕಲಿವಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ಹ್ವಾತ್ರಕುಲಧರ್ಮ || ೫೬೫ ||

ನರನೆ ನೋಡಲಿ ತೆರೆದಿ ತನ್ನಯ |
 ಪರಮಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗವನು |
 ಮರುಳಿಸುವನೈ ಚೋದ್ಯದಿಂದ ತಲೆದೂಗುವಂದದಲಿ ||
 ಬರಲಿ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗದೊ- |
 ಳಿಯನಲ್ಲಾ ಹೇಡಿತನವ |
 ನ್ನಿರಡನೆಯ ಗುಣ ತೇಜ ಹೆಸರೈ ಹ್ವಾತ್ರಗುಣಗಣದಿ ||೫೬೨||

ಪತಿಸಮಾಗಮ ಯುತ್ನದಿಂದಲಿ |
 ಸತಿಯು ಗರ್ಭಣಿ ತಪ್ಪಿಸುವ ತೆರ- |
 ನತಿಕುಶಲದಲಿ ತಪ್ಪಿಸುವನೈ ರಣಪಲಾಯನವ |
 ಷ್ಠಿಯಿಲಿ ಗುಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹ್ವಾತ್ರವು |
 ಮತಿಯುತನೆ ಪುರುಷಾರ್ಥಶಿರದಿ ಭ- |
 ಕುತಿಯು ತೆರೆದಲಿ ಗುಣಗಣಕೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ನೋಡೆ ||೫೬೬||

ಧೀರತನವೇ ಹ್ವಾತ್ರಭೂಷಣ |
 ಮೂರನೆಯ ಗುಣ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥನ |
 ಹಾರಿ ಜೀಳಲಿ ಗಗನ ಮುಚ್ಚನು ಕಣ್ಣು ಭೀತಿಯಲಿ ||
 ನೀರು ಯೆಷ್ಟಾಗಿರಲು ಭರಿತವು |
 ನೀರಜವು ಕೆಳಗಿಕ್ಕಿ ನೀರ- |
 ನ್ನೀರುವುದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಗಗನವು ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ||೫೬೩ ||

ಮರವು ತನ್ನೆಲೆ ಹೂವುಹಣ್ಣನು |
 ಭರದಿ ಯಾಚಕವರ್ಗಕರ್ಷಿಸು- |
 ತಿರುವುದಲ್ಲಾ ಕಮಲಗಳು ಪರಿಮಳವ ಕೊಡುವವಲಾ ||
 ನರನು ಮನದಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಹಿಮಕರ- |
 ಕಿರಣದುಸಧೋಗವನು ಕೊಂಡರೆ |
 ಮರುಗುವನೆ ಮೇಣೇನು ಹಿಮಕರ ಹರ್ಷ ಪಡುವನಲಾ||೫೬೭||

ನರನೆ ನೋಡಿ ತೆರದಿ ಯಾಚಕೆ .
 ಗಿರದೆ ವಾಂಛಿತ ದಾನ ಕೊಡುವುದು .
 ಯಿರುವುದಾರನೆ ಗುಣವು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲದಿ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಇರುವನಾಚ್ಛೆಯ ವಾಸದರಮನೆ |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಯನು ನೋಡೈ .
 ಯಿರುವುದಾಚ್ಛಾಧಾರಕತ್ವವು ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗುಣವು ೫೪೮||

ಹಸ್ತಪಾದಾದಿಗಳನೆಲ್ಲವ .
 ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಬೋಪಿಸಲು ಬಹು .
 ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ ಕಾಮಗಾರಿಯು ಮಾಡಿಸಲು ಬಹುದು ||
 ಶಿಸ್ತಿಯಿಂದಾ ತೆರದಿ ಪ್ರಜಿಗಳ-
 ನೆತ್ತಿ ಪಾಲಿಸೆ ಪ್ರಜಿಗಳೆಲ್ಲವು .
 ವಾಸ್ತವಿಕ ರೀತಿಯಲಿ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡುವುವು
 || ೫೪೯ ||

ಇರುವುದೀಪರಿ ಕ್ಷಾತ್ರಸಂಭವ .
 ಪರಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ತಂಭವು .
 ಕರೆವರೀಶ್ವರಭಾವವನ್ನೆತ್ತಲಿದನೆ ಕೋನಿದರು ||
 ಇರುವುದೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರಕುಲದಲಿ .
 ಪರಮ ಚೂಡಾಮಣಿಯು ರಾಜನು .
 ಮೆರೆವುದೇಳನೆ ಗುಣನಿದಲ್ಲೆ ಕ್ಷಾತ್ರಕರ್ಮದಲಿ || ೫೫೦ ||

ಮೆರೆವನಾರೀ ಶೌರ್ಯವೊದಲಾ .
 ಗಿರುವ ಗುಣಸಪ್ತಕದ ಹಾರದೊ-
 ಳಿಯಲಾ ಸಪ್ತರ್ಷಿತೆರದಲಿ ಗುಣಗಳಿರುತಿಹುವು ||

ಇರುವುವೀ ಶಾರೆಗಳು ಭೂಷಣ |
 ಮೆರೆವ ಬಾನಿಂಗಾತೆರದೊಳೀ |
 ನರಗೆ ಕ್ಷಾತ್ರೋತ್ಪನ್ನನಿಗೆ ಗುಣವೇಳು ಶೋಭಿವುವು || ೫೫೧ ||

ಸಪ್ತಗುಣಗಣದಿಂದ ಜಗದಿ ಪ-
 ವಿತ್ರತೆಯು ತಾನಾಂತು ಕರ್ಮವು |
 ಕ್ಷತ್ರಕುಲಸಂಭೂತವದುವೆ ಪವಿತ್ರವಾಗಿಹುದು ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೀ ತೆರದ ವುರುಷನು |
 ಕ್ಷತ್ರನಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನದೋಪವು |
 ಸತ್ತ್ವಗುಣಗಳ ಮೇಲವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗಧಾರಕನು || ೫೫೨ ||

ಸಪ್ತಗುಣವಾರಿನಿಧಿವೇಷ್ಟಿತ |
 ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪಳು |
 ಸಪ್ತಸದ್ಗುಣರೂಪವಾಹಿನಿ ಕ್ಷಾತ್ರಗಂಗೆಯಲಾ ||
 ಕ್ಷಾತ್ರಪ್ರಕೃತಿಯು ಧರಿಸಿ ಶೋಭಿಸು |
 ಕ್ಷಾತ್ರರೂಪ ಮಹೋದಧಿಗೆ ಬಹು |
 ಸತ್ವರದಿ ಬಂದೈಕ್ಕವಾಗಲು ಶೋಭಿ ನಿರುಪವುವು || ೫೫೩ ||

ನರನೆ ಬಹುವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು |
 ಭರದಿ ಮುಂದಿನ ಗುಣವ ಶೇಳುವೆ |
 ನಿರುವುವೀ ಗುಣ ಕ್ಷತ್ರನಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವು ತಿಳಿಯೆ ||
 ನರನೆ ಸುಮಹಾಮತಿಯು ನಿನಗಾ-
 ನೊರೆವೆ ವೈಶ್ಯನ ಯೋಗ್ಯ ಕರ್ಮವು |
 ನಿರದೆ ಕೇಳೈ ನೀನು ಮನಗೊಟ್ಟಿದನು ಕೌಂತೇಯ || ೫೫೪ ||

ಕೃಷಿಗೋರಕ್ಷವಾಣಿಜ್ಯಂ ವೈಶ್ಯಕರ್ಮ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ |
 ಪರಿಚರ್ಯಾತ್ಮಕಂ ಕರ್ಮ ಶೂದ್ರಸ್ಯಾಪಿ ಸ್ವಭಾವಜಮ್ || ೪೪ ||

ಹೊಲಮನೆಯ ಮಾಡುವುದು ಹೊಲದಿಂ .
 ಗಳಿಸುವುದು ಬಹುಧನವ ಜೀಜಂ .
 ಗಳನು ನೇಗಿಲು ಮುಖ್ಯಾಸಾಧನಗಳನು ಲಭಿಸುವುದು ||
 ತಿಳಿಯಲದು ಕೃಷಿಕರ್ಮ ಮೇಣಾ |
 ಕಳನೆ ಪಾಲನವನ್ನ ಮೊಟ್ಟುರು |
 ತಿಳಿಯಲಾ ವೈಶ್ಯನ ಸ್ವಭಾವಜ ಕರ್ಮ ಕೌಂತೇಯ
 || ೫೫೫ ||

ಇರುವುದೈ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮೂರನೆ |
 ತರದ ಗುಣ ವೈಶ್ಯನಿಗೆ ಸುಲಭದ .
 ಲರದೆ ಕೊಳ್ಳತ ಲಾಭದಿಂದದ ವಾರಿಕೊಳ್ಳುವುದು ||

ನರನೆ ನೋಡಿ ತೆರದಿ ವೈಶ್ಯನಿ-
 ಗಿರುವ ಧರ್ಮವು ಸಹಜವದು ಶೂ-
 ದ್ರರು ಕಣಾ ಯೊಮೂರುವರ್ಣದ ಸೇವೆಮಾಡುವುದು || ೫೫೬ ||

ಇರುವುದೈ ದ್ವಿಜವೆಂಬ ಹೆಸರೀ |
 ಪರಿಯು ಮೇಲಿನ ಮೂರುವರ್ಣ-
 ಕ್ಕಿರುವುದಂತಿವು ಜಾತಿ ಶೂದ್ರರು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ನರನೆ ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ |
 ನಿರುತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ವಿಧಿಸಿರುವುದೈ |
 ಹೊರತು ಸೇವಾಧರ್ಮವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲ || ೫೫೭ ||

ಸ್ವೇಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಭಿರತಃ ಸಂಸಿದ್ಧಿಂ ಲಭತೇ ನರಃ |

ಸ್ವ ಕರ್ಮನಿರತಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಯಥಾ ವಿಂದತಿ ತಚ್ಚುಣಂ || ೪೫ ||

ಆಡುವುದು ನಾಲಿಗೆಯು ಕಾಲುಗ-
 ಳೋಡುವುವು ಕೆವಿ ಕೇಳುವೆಲ್ಲವ |
 ನೋಡುವುವು ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೇಳೇಪರಿಯು ಂರ್ಮಗಳು ||
 ರೂಢವಿಹುದೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮವು |
 ಮಾಡುತಿಹುವಿಂದ್ರಿಯಗಳೂಪರಿ |
 ಕೂಡಲೇಪರಿಯೈಕೈ ದೇಹದಿ ಬರುವುದಾನಂದ || ೫೫೨ ||

ನೀರು ಸುರಿಯಲು ಮೇಘದಿಂದಲಿ |
 ಸೇರುವುದು ನದಿಯೊಳಗೆ ವಿಹಿತವು |
 ವಾಙ್ಮಯ ಸೇರುವುವು ನದಿಗಳು ವಿಹಿತವೀ ಕರ್ಮ ||
 ಚಾರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮಪ್ರ- |
 ಕಾರ ಬಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- |
 ಚಾರದಿಂ ಪರ್ತನವ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯ ಮಾತಾಯ್ತು
 || ೫೫೪ ||

ಗೌರವರ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಗೌರವ- |
 ರೀರಕದು ಶೋಭೆಯನು ಕೊಡುವುದು |
 ಚಾರು ವರ್ಣದ ಧರ್ಮ ತತ್ತ್ವದ ವರ್ಣಕದು ಶೋಭೆ ||
 ವೀರ ಚೂಡಾಮಣಿ ಸ್ವಭಾವಜ |
 ಚಾರು ಕರ್ಮವ ಮೊದಲು ಶಾಸ್ತ್ರಾ- |
 ಧಾರದಿಂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಯೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಲ್ಲೆ | ೫೬೦ ||

ತನ್ನ ಹತ್ತರವಿರುವ ದಿವ್ಯಸು- |
 ರತ್ನವನು ನಾರಜಿಯು ಕೈಯಿಂ- |
 ಚೆನ್ನ ದಾಗಿಯೆ ಪರಿಹಿಸುವುದುತ್ಪಮವು ಕೌಂತೇಯ ||
 ಎನ್ನ ತೀಪರಿ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯುತ |
 ತನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರಕರ್ಮವ |
 ಚೆನ್ನ ದಾಗಿಯೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವುದುತ್ಪಮವು ಪಾರ್ಥ
 || ೫೬೧ ||

ಇರಲು ತನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿ ದೀಪದ | .
 ಹೊರತು ಕತ್ತಲೆಯಿಲ್ಲೆ ಫಲವೇ- |
 ನರಿಯದಿರೆ ಹಾದಿಯನು ಕಾಲಿದ್ದೇನು ಫಲ ಪಾರ್ಥ ||
 ಪರಿಹೋಳಾ ಚಾತಿಯು ಪ್ರಮಾಣದಿ |
 ದೊರಕುವ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕರ್ಮವ- |
 ನರಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಹುವು ಕೈದೀಪ || ೫೬೨ ||

ಮನೆಯಲಿರುತಿಹ ವಸ್ತು ಹುಡುಕಲು |
 ಮನುಜ ಕೈಯಿಂದೆತ್ತಿ ದೀಪವ |
 ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ನೋಳ್ವನು ಮನ ದಣಿಯುವನಕೆ ||
 ಎನುವರಾರೇನಿದಕೆ ತಚ್ಚು- |
 ನೆನುವರಿರುವರೆ ಕಾಣೆನವರನು |
 ವಿಸುತಕಿರಿತ ಧನಂಜಯನೆ ನೀ ನೋಡು ತತ್ತ್ವವನು || ೫೬೩ ||

ನರನೆ ತನಗೆ ಸ್ವಭಾವದಿಂ ಬಂ- |
 ದಿರುವ ಕರ್ಮವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ವಿಧಿ- |
 ಸಿರುವ ಪರಿಯಲ್ಲಾಚರಿಸುವನೊ ಶೋಯುತಾಲಸ್ಯ ||
 ಶೋರೆದು ಕರ್ಮಫಲೇಚೈಯನು ಬಹು |
 ಪರಿಯಲದರಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆವನೊ |
 ಹರುಷದಿಂದಾ ಕರ್ಮಕರ್ಮಿಸಿ ಕಾಯಮನನುಗಳೆ || ೫೬೪ ||

ಚರಿಸಲಾತನು ಕರ್ಮಮಾರ್ಗವ- |
 ನರಿಯನಾತ ಕುಕರ್ಮವೆಂದಿಗು |
 ಬರಲು ನೀರು ಪ್ರವಾಹದಲಿ ಹೋಗುವುದೆ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಲಿ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ವಿಹಿತಕರ್ಮವ |
 ಚರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದೊ- |
 ಳಿರುವ ದ್ವಾರವಿರತ್ತಿಯನು ಸೇರುವನು ನಿಜವಾಗಿ || ೫೬೫ ||

ನರನೆ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗ- |
 ಳಿರುವುದೇನೈ ಕಾರ್ಯ ಜಗದಲಿ |
 ಹರಿದು ನೋಡಾ ಪಾತ ಛೇದಿಸನದರ ಸಂಬಂಧ ||
 ಇರುವುದೇ ಸಂಸಾರವದರಿಂ |
 ಪರಮಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಡ್ಡವು |
 ಮುರಿವನ್ನೆ ಸಂಸಾರಭೀತಿಯ ಮುಕ್ತನಾಗುವನು || ೫೬೬ ||

ಚಂದನದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬೇಡಿಯಿ- |
 ದೆಂದು ಕಾಶೋಳಗೇರಿಸುವರೇ |
 ಬಂಧನವಲಾ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಾಚರಣ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಎಂದು ತಿಳಿದು ರಹಸ್ಯ ಕೌತುಕ- |
 ದಿಂದಲಾದರು ಕಣ್ಣಿನೆತ್ತನು |
 ಮುಂದೆ ನೈತ್ಯಕ ಕರ್ಮಫಲದಾಶೆಯನು ತೊರೆದಿಹನು || ೫೬೭ ||

ನರನೆ ನೋದದರಿಂದ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣದಲಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗುತ |
 ಬರುವನವನೈ ವೋಕ್ಷರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪರ್ಯಂತ ||
 ಪರಿಯಲಿ ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಕರ್ಮದ |
 ನಿರಸನವ ಮಾಡುತ ಶುಭಾಶುಭ |
 ತೋರೆದು ಸಂಸಾರದಲಿ ಬೇವನ್ನು ಕೃತನಾಗುವನು || ೫೬೨ ||

ಬರುವನೈ ಸೈರಾಗ್ಯದ್ವಾರಕೆ- |
 ನರನೆ ನೋಡಿದು ಸಕಲ ಭಾಗ್ಯದ |
 ಪರಮ ಸೀಮೆಯು ಮೋಕ್ಷಲಾಭದ ಮೂರ್ತಿ ನಿಶ್ಚಯವು ||
 ಇರುವುದಿದುನೇ ಕರ್ಮಮಾಗದೋ- |
 ಳಿರುವ ವರವಿಶ್ರಾಂತಿಮಂಡಪ |
 ಧರಣಿಯೊಳು ಸತ್ಯಮಾಪ್ತ ಕ್ಷದ ಹೂವು ಸೈರಾಗ್ಯ || ೫೬೩ ||

ಇರುವುದೈ ಹೊಣೆ ವೋಕ್ಷಫಲಕ್ಕೆ |
 ಪುರುಷ ಸಾಧಕ ಭ್ರಮರನಂದದಿ |
 ತಿರುಗುತಿಹನೈ ವಿಶ್ವಮಿಸು ವೈರಾಗ್ಯಹೂವಿನಲಿ |
 ತರಣಿಯುದಯಕೆ ಬರುವನೆಂಬುದ- |
 ನರಣ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಬರುವ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನಕಿದು ವೈರಾಗ್ಯ ಸೂಚಕವು | ೫೬೦ ||

ಇರುವುದಿಹನಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನದ |
 ಮೆರೆವ ದಿವ್ಯ ನಿಧಾನ ಕಣ್ಣಲಿ |
 ಸುರಿಸಿದರೆ ವೈರಾಗ್ಯೇಂಬೆಯುಂಟನವ ನಿಜದಿ ||
 ಬರುವುದದು ದೈವೋಚರಕೆ ತಾ- |
 ನಿರದೆ ತನುಸಾಚ್ಚಿಸನಿಂದಲಿ |
 ಸುರಿಸುವನು ಮೇಣದನು ಬುದ್ಧಿಯ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಪಾರ್ಥ
 || ೫೬೧ ||

ನರನೆ ನೋಡಿರತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವನು ನಿಗಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಿ |
 ನರನು ಮಾಡಲು ಮೋಕ್ಷಕಾಗುವನಹನೀ ತೆರದಿ ||
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಂಗಲ- |
 ಕರವೆ ಯೆನಗಪಣೆಯು ಸೇವೆಯು ಸವಾವೀಚಗದಿ || ೫೬೨ ||

ನರನೆ ನೋಡಿರ ತೆರದಿ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವೇ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹುದೈ |
 ಹೊರತು ಅನ್ಯಾಚರಣ ವಾಣಿಜ್ಯದೊಲು ತ್ಯಾಜ್ಯವದು ||

ಪೂರ್ಣಾಭೀಗವನಿತ್ತು ಪತಿಗಾ- |
 ಮಾನಿನಿಪತಿವ್ರತೆಯು ತೋಷಿಸು- |
 ಳೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರೆವರಿಯಾಚರಣ ತಪವೆನುತ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ತಾಯ್ ಹೊರತು ಮತ್ತಿ- |
 ನ್ನೇನಿಹುದು ಪದನವು ತಾಯಿಯು |
 ಮಾನಿಸಲು ತನ್ನೇವೆ ಬಹುಕಲ್ಯಾಣಕರವಲ್ಲ || ೫೬೩ ||

ನರನೆ ತತ್ತ್ವವ ಕೇಳೆ ಸ್ವಧಮಾಣ- |
 ಚರಣವೇ ಮಾನವಗೆ ಮುಖ್ಯಾ- |
 ಚರಣವಿದ ನೀ ನಂಬು ಮರಿಯದಲೀ ಸುತತ್ತ್ವವನು ||
 ನರನೆ ಗಂಗಾನದಿಯೊಳಗೆ ವೀ- |
 ನಿರಲು ತೀರ್ಥದ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯದೆ |
 ಬರವುದಲ್ಲೆ ವೀನಿಗಾ ತೀರ್ಥದ ಸುಲಾಭವದು || ೫೬೪ ||

ನರಗೆ ಒಂದಿಹ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣ ಕಾರುಣ್ಯ ತ್ಯಾಜ್ಯವಲ್ಲದು |
 ಹೊರತು ಮತ್ತೆರಡನೆಯುಪಾಯವೆ ಯಿಲ್ಲವೆಂದೆನುತ ||
 ಪರಮ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವನು ಮಾಡತೈ ಶ್ರೀಪರಿ |
 ಪರಿಸುವನು ಭಾರವನು ಭಾರವು ವಿತ್ತು ಹರಿವೇಲಿ || ೫೬೫ ||

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮಾ- |
 ಚರಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು |
 ಅರಿಯುತೀ ಪರಿ ಕರ್ಮವಾಚರಿಸಿದರೆ ಪರಮಾತ್ಮ ||
 ದೊರಕುವನು ಸಂದೇಹವೇತ |
 ಕ್ರಿಯವಹದರು ವಾಸಿ ರಾಜನ |
 ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿನಿಯ ಮೇಣವಳು

|| ೫೬೬ ||

ಸ್ವಾಮಿಕಾರುಣ್ಯಕೆ ತಲೆಯನೊಡ್ಡುವ |
 ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಗೆ ಕೊಟ್ಟು ರಾಜನಿ- |
 ನಾಮ ದಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆ ಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನು ||
 ನೇಮಸೀಪರಿಯಿರಲು ಸಕಲವು |
 ಭೂಮಿಯಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು |
 ಕಾಮಿತವು ಮೇಣೆಂದು ಕರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡುವುದು || ೫೬೭ ||

ಯತಃ ಪ್ರಸ್ಯತ್ತಿಭರ್ತಾಕಾನಾಂ ಯೇನ ಸರ್ವಮಿದಂ ತತಮ್ |

ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ತಮಚ್ಯುಚ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಂ ವಿಂದತಿ ಮಾನವಃ || ೪೬ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ವಿಹಿತಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣ ಮಾಡಲು ಕರ್ಮವಲ್ಲದ |
ವರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮನಿರ್ವಿತ ಭೂತಗಣವೆಲ್ಲ ||
ಮೆರೆವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮನೋಗತ- |
ವರಿತು ಪಾಲಿಸಿದಂತೆ ಕರ್ಮಾ- |
ಚರಣವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಕರ್ಮ ತಟ್ಟದದು ||೫೬೮||

ಮೆರೆಸುವನು ಪರಮಾತ್ಮ ಜಗದಲಿ |
ಹರಕುಮುರಕಬ್ಬಾನ ಚಿಂಧಿಯ |
ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತತ ಬೇವರೂಪದ ಗೊಂಬೆಗಳನೆಲ್ಲ ||
ಮೆರೆವುದೈ ರಜಸತ್ವತಮಸೀ- |
ತೆರದ ಮೂಲೆಳಸೂತ್ರ ಗೊಂಬೆಗೆ |
ಪರಿಪರಿಯಲಾಡಿಸುವನೈ ಹಂಕಾರತಾಳದಲಿ || ೫೭೯ ||

ಹೊರಗೊಳಗೆ ಸರ್ವತ್ರ ದೀಪವು |
ಭರಿತವಿಹುದೈ ತೇಜದಿಂದಲಿ |
ಭರಿತನಿಹ ಪರಮಾತ್ಮ ಸಚರಾಚರ ಜಗತ್ತಿನಲಿ ||
ನರನೆ ಸರ್ವಾತ್ಮಕನು ಪರಮೇ- |
ಶ್ವರ ಸ್ವಕರ್ಮದ ಪುಷ್ಪದಿಂದಲಿ |
ವಿರಚಿಸಲು ವೂಜಿಯನು ಸಂತೋಷವನು ಮನಮರೆತು||೫೮೦||

ನರನೆ ನೋಡಾ ವೂಜಿಯಿಂದಲಿ |
ಹರುಷದಿಂದಾ ಸ್ವಾತ್ಮರಾಜನು |
ಮೆರೆಸುವನು ವೈರಾಗ್ಯಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲವನ ||
ವರದ ರೂಪದ ಸುಪ್ರಸಾದವು |
ಬರುವುದೈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೇಣಿದು |
ಬರಲು ವೈರಾಗ್ಯವು ಕಣಾ ಸಂಸಾರದಲಿ ನರಗೆ | ೫೮೧ ||

ಹರಿಯು ಭಂದವು ಹತ್ತಿ ಲೋಕದಿ |
ಮರುಳನಂದದಿ ತಿರುಗುತಿಹನೈ |
ತೊರೆವನೈ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲವ ವಮನದಂದದಲಿ ||
ನರನೆ ನೋಡೈ ಪತಿವಿಯೋಗದ |
ವಿರಹಿಣಿಯು ಮರಣನನು ಬಯಸುವ |
ತೆರದೊಳೇ ಸಂಸಾರಸುಖವನು ತುಚ್ಛವೆನ್ನವನು || ೫೮೨ ||

ಈಶನವರೋಕ್ಷದಲಿ ಜ್ಞಾನದ |
ಧ್ಯಾನದಿಂದಲಿ ತನ್ಮಯತೆಯೇ |
ಭಾಸುರದೊಳುಂಟಾಗಿ ಬೋಧಕೆ ಯೋಗ್ಯನೆನಿಸುವನು ||
ವಾಸತ್ಯವಾತ್ಮಜ ಕೇಳು ನಿಜದಲಿ |
ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯ ಬೇಕೆಂ- |
ದಾಶೆ ಮಾಡ್ತನು ಮಾಡ ಬೇಕು ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ || ೫೮೩ ||

ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ ||

ಸ್ವಭಾವನಿಯತಂ ಕರ್ಮ ಕುರ್ವನ್ನಾಪ್ನೋತಿ ಕಿಲ್ಪಿಷಮ್ || ೪೭ ||

ಧರೆಯೊಳೆ ಕಲಿಸವು ಸ್ವಧರ್ಮಾ- |
ಚರಣ ಪರಿಣಾಮದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವ- |
ನಿರಿಸಿ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಫಲವಾಹ್ನಾದಕಾರವು ||
ನರನೆ ಸೇವಿಸೆ ಬೇವಿನೆಲೆಯನು |
ಬರುವುದಾದರೆ ಸೌಖ್ಯ ಕೊನೆಯಲಿ |
ಮರುಳನಲ್ಲಾ ಬೇವಿನೆಲೆ ಕಟಿಯೆಂದು ಬಿಡುತಿಹನೆ || ೫೮೪ ||

ಬಾಳೆ ಗೊನೆ ಹಾಕುವ ಮೊದಲಿಗೆನೆ |
ಯೇಳುವುದು ಮನದಲಿ ನಿರಾಶಿಯು |
ಖಾಳಿಯನು ಕೀಳುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆ ದಿವನಗತಿಯೆಂದ ||

ಬಾಳೆಗೊನೆ ಹಣ್ಣಿಗೆ ಫಲಗಳು |
ಬೇಳುವುವು ಬಾಯೊಳಗೆ ಸವಿಸವಿ |
ಖೂಳನಲ್ಲಾ ನೋಡದಿರೆ ಪರಿಣಾಮವೇನಿಹುದು || ೫೮೫ ||

ತೊರೆದು ಬಿಡಲು ಸ್ವಧರ್ಮವೆಲ್ಲವ- |
ನಿರುವುದಾಚರಣವೆ ಕಲಿಸವೆಂ- |
ದರಿಯಲಾ ಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂತಿಹುದು ||
ಇರಲು ತಾಯ ಕುರೂಪಿಯಾಕೆಯೆ |
ಪರಮ ಪ್ರೇಮದಿ ವರ್ಧಿಸಿದಳೇ- |
ತೆರದಿ ಖಾವಿಸ ಬೇಕು ಪ್ರೇಮ ಕುರೂಪಿಯಾಗಿಹುದೆ || ೫೮೬ ||

ರಂಭಿಯಂತೆ ಸ್ವರೂಪವಳ್ಳ ನಿ-
ತಂಬಿನಿಯರಿದ್ದೇನ ಮಾಡುವ-
ರಂಬಿಯಂದದೊಳವರು ಭೋಷಿಸುತಿಹರೆ ಬಾಲನನು ||
ಅಂಭಕಿಂತಲು ತುವುದಲಿ ಗುಣ-
ಬಿಂಬಿಸುವುದೈ ಬಹಳ ಪರಿಯು-
ಲ್ಲಿಂಬ ಕೊಡುವುದೆ ತುವ್ವ ವಿನಕಂಭದಂದದಲಿ || ೫೨೩ ||

ವಿಷವಿಹುದು ಬಚನಾಗ ಜಗಕ್ಕೆ |
ವಿಷವದಲ್ಲಾ ಕೀಟಕಕೆ ಪೀ-
ಯುಷದ ಪರಿಯಾಗಿರುವುದರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವುದು ||
ವಸುಮತಿಯಲಾ ಬೆಟ್ಟ ಸವಿ ಯಿರೆ |
ವಿಷವದಾ ಕೀಟಕಕೆ ನೋಡಲು |
ವಿಷಮವಲ್ಲ ಸ್ವಧರ್ಮ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
|| ೫೨೪ ||

ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಕರ್ಮವು |
ಕಿಷ್ಟವಿದ್ದರು ವಿಕಿತವಿರಲದ |
ಕಷ್ಟ ಸುಖಸುತ ಮಾಡ ಬೀಕೈ ತ್ರಾಸಕರವೆನದೆ ||
ದುಷ್ಟತರ ಸಂಸಾರಬಂಧನ |
ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿದರ ಯೋಗದ-
ಲಿಷ್ಟವಿಹುದೀ ಜಗದಿ ನೋಡುವ ಸ್ವಧರ್ಮದಾಚರಣ || ೫೨೫ ||

ಸರಜಂ ಕರ್ಮ ಕಾಂತೇಯ ಸದೋಷನುಪಿ ನ ತ್ಯಜೀತ್ |
ಸರ್ವಾರಂಭಾ ಹಿ ದೋಷೇಣ ಧೂಮೇನಾಗ್ನಿರಿವಾಪ್ಯತಾಃ || ೪೮ ||

ನರನೆ ಕೇಳ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ |
ಬರುವುದೈ ಯಾಯಾಸ ಪ್ರಥಮದೋ-
ಳಿರುವುದೀ ಸಿದ್ಧಾಂತವದರಿಂ ಸತ್ಯವಾದರಿದು ||
ಒರಿದೆ ನಿಜಧವ ಿಚರಣವನು |
ತೊರೆವುದನೈ ಕುಶಲತನೇ |
ಯರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ದೋಷವಿದಲ್ಲ ನಿಜಧರ್ಮ || ೫೨೬ ||

ಸರಳ ಹಾದಿಯು ನಡೆವುದಾದರು |
ಬರುವುದಲ್ಲೆ ಶ್ರಮವು ಕಾಲಿಗೆ |
ಒರಿದೆ ಷರಿಸುವುದೇಕೆ ಕಾಲ್ಪಡೆಯಡ್ಡಹಾದಿಯಲಿ ||
ಒರಿದೆ ಕಲ್ಲಿನ ಭಾರವನು ಹೋ-
ತ್ತರು ಕಣಾ ಬುತ್ತಿಯನು ಹೊತ್ತರು |
ಬರುವುದೊಂದೇ ತೆರದಿ ಶ್ರಮವೈ ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೫೨೭ ||

ತನ್ನ ಸುವಿಕಿತ ಧರ್ಮ ಬಿಡುತಲೆ |
ಯುಕ್ತ ಧರ್ಮಾಚರಣ ಮಾಡಲು |
ಬನ್ನ ಬಡುವನು ದುಃಖ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬೀಳುವನು ||
ಇನ್ನ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪಾರ್ಥನೆ |
ತನ್ನ ಬಾಹಿಸ್ವಭಾವದನುಗುಣ-
ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಕರ್ಮವು ಸಲ್ಲದನ್ಯವದು || ೫೨೮ ||

ನಡೆಯುವುದು ಕಾಲಿಂದ ಶ್ರೇಯವು |
ಬಿಡುತಲದ ತಲೆಯಿಂದ ನಡೆಯಲು |
ಪಡೆವನಲ್ಲಾ ಜಗದೊಳುಪಹಾಸನನು ದುಃಖವನು ||
ನಡೆಸಲೀ ಧರ್ಮಾಚರಣವಡಿ-
ಗಡಿಗೆ ನೋಡು ಸ್ವಧರ್ಮಕರ್ಮದಿ |
ಪಡೆವನೇ ಬಂಧಪವ ಕರ್ಮವೆ ಮೋಕ್ಷರಾಧನವು || ೫೨೯ ||

ತೊರೆದು ಪರಧರ್ಮವ ಸ್ವಧರ್ಮ-
ಚರಣ ಮಾಡಲು ನಿಯಮ ಬಂಧನ-
ವಿರುವುದುಚಿತವು ವಾಲಿಸುವುದಿದು ಯುಕ್ತ ಕೌಂತೇಯ ||
ನರನೆ ನ್ಯಾತ್ಯಜ್ಞನದರ್ಜನೆ-
ಗಿರುತ್ತದೈ ನಿಜಕರ್ಮರಾಧನ |
ಒರುವುದಾ ಕರ್ಮಾಚರಣದಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸಂಕಟವು || ೫೩೦ ||

ಅದರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊನೆಯಲಿ |
ಹಾದಿಯಲಿ ಸುಖಕರವದಾವುದು |
ವೋದವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಬುತ್ತಿಯನೆ ಹೊತ್ತಿರಲು ||
ಅದ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪ ಭಾರವಿ-
ಪಾದ ತರುವುದನುತ್ರ ಬಿಡುವುದು |
ಭೇದವೀಪರಿ ನೋಡುವ ತತ್ತ್ವ ವ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ || ೫೩೧ ||

ಕುಟ್ಟುವರೆ ಧಾನ್ಯವನು ತೌಡನು |
ಕಷ್ಟವೋದೇತೆರದಲಿರುವುದು |
ಯುಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ ತುಟ್ಟಿಗಾಗಲಿ ಮಾಂಸ ಬೇಲಿಯಸಲು ||
ಕಷ್ಟ ವೋಷೇ ತೆರದಿ ನೋಡೈ |
ಗಟ್ಟಿ ವೋಸರನು ಕಡಿಪುದಷ್ಟೇ |
ಕಷ್ಟನೀರನು ಕಡಿವುದಲ್ಲ ಶ್ರಮದ ಮಾನಡಲಿ || ೫೩೨ ||

ಎಳ್ಳು ಗಾಣದಿ ಹಾಕಿಯುಧವಾ |
 ಮುಳ್ಳು ಮಣ್ಣನು ಹಾಕಿ ತಿರುಗಿಸ- |
 ಲೋಳ್ಳೆ ದಾವುದು ಕಷ್ಟವೊಂದೇ ವಾನವಿರುವುದಲಾ ||
 ಕೊಳ್ಳೆ ಸುಡುತಿರುವಾಗ ಹೋಮಗ- |
 ಳಲ್ಲಿ ಹೋಗೆಯದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು |
 ಪೊಳ್ಳೆ ದಾವುದು ಹೋಮಧೂಮವ ಸಹಿಸ ಬೇಕಲ್ಲೆ
 || ೫೯೭ ||

ತರುಣಿಯನು ಪೋಷಿಸುವುದೊಂದೇ |
 ಪರಿಯು ವೆಚ್ಚದಲೇನು ಭೇದವೆ |
 ಪರಿಣಯಸ್ತ್ರೀಯಾಗಲದವಾ ಯಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಲಿ ||
 ಪರಿಯಿದಿರಲಾ ದೋಷಕಾರಕ |
 ತರುಣಿಯನು ತಾನಿಟ್ಟು ನಿಂದೆಯು |
 ವರಿಸ ಬೇಕೇ ಲಗ್ನ ವಿಧಿಯನು ಮಾಳ್ವದುತ್ತಮವು ||೫೯೮||

ಶತ್ರುಪಕ್ಷಕೆ ಬೆನ್ನ ತೋರಿಸ |
 ಮೃತ್ಯು ತಪ್ಪಿಸಲಾರದಿದಿರೆ |
 ಶತ್ರುಗಳ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯಲು ಸ್ವರ್ಗಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ||
 ಮುತ್ತುಯಿದೆ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟ- |
 ನ್ಯತ್ನ ಹೋದರು ಬಡತ ಬಿಡದಿರೆ |
 ವ್ಯರ್ಥವಲ್ಲಾ ಗಂಡನನು ಬಿಟ್ಟೋಡಿರುದೆ ಪಾಪ : ೫೯೯ ||

ಮಾಡಿದರೆ ಬೇಕಾದ ಕರ್ಮವ |
 ಕೊಡುತಿಹುದಾಯಾಸ ಕಷ್ಟವು |
 ಆಡ ಬೇಕೈ ಯಾವ ಬಾಯಿಂ ಕಷ್ಟ ನಿಜಧರ್ಮ ||
 ರೂಢಿಯಲಿ ಪೀಯೂಷವಾನದಿ |
 ಕೊಡುತಿಹುದುಮರತ್ನವೆಂದರೆ |
 ಮಾಡ ಬೇಕೈ ಯತ್ನವದನಲ್ಲವನು ಪಡೆಯಲಿಕೆ || ೬೦೦ ||

ವಿಷವನು ಪಚ್ಚೋಗಿಸಲು ತನ್ನಯ |
 ಅಸುವ ನಾಶಿಸಿ ಸ್ವಾತ್ಮಹತ್ಯದ |
 ವಿಷಮು ಪಾಪಾರೋಪ ಬರುವುದು ಸೌಖ್ಯ ನಾಶಿವುದು ||
 ವಸುಮತಿಯಲಿ ತೆರದಲಿರುತಿಹ |
 ವಿಷವ ಕೊಳ್ಳುವರಾರು ಕ್ರಯಕಡ- |
 ನುಸುರ ಗೆಡಿವುದು ಕುಡಿಯಲವ ನಿಜ ಮೂರ್ಖರಾಜನಲಾ
 || ೬೦೧ ||

ತಾಪ ಕೊಡುತಲಿ ಯಿಂದ್ರಿಯಂಗಳ |
 ರೂಪಗೆಡಿಸುತ ಷ್ಟೀಣ ಮಾಡಲು |
 ಪಾಪವಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಯುದಾರ್ಥಯದವವ್ಯಯವು ||
 ಈ ಪರಿಯು ಪಾಪಾಚರಣವನು |
 ಲೋಪ ಮಾಡಿ ಸ್ವಧರ್ಮ ಚರಿಸಲು |
 ಭಾವು ಭಾವೆಂಬರು ಕಣಾ ಲೋಕದಲಿ ಕೌಂತೇಯು || ೬೦೨ ||

ನರನೆ ಕೇಳು ಸ್ವಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯು |
 ಪರಿಹರಿವುದೈ ಕರ್ಮಕ್ರಮವನು |
 ಪರಮವುರೂಪಾರ್ಥವನು ಮೋಕ್ಷವ ಕೊಡುವುದೈ ನಿಜದಿ ||
 ಬರಲು ಸಂಕಟನಮಯವದರಲಿ |
 ಮಲೆಯ ಬಾರದು ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರವ |
 ತೋರೆಯ ಬಾರದು ಯಂದಿಗಾದರು ಕೇರ್ ಸ್ವಧರ್ಮವನು
 || ೬೦೩ ||

ಕಡಲೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವನು ನೌಕೆಯ |
 ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಕುಷ್ಠರೋಗದ |
 ಯೆಡರು ಬಂದರೆ ಬಿಡುವರೇ ದಿವ್ಯಾಷಧಿಯ ನಿಜದಿ ||
 ಶೌಂಡವಿಯಲಿ ಮಾನವ ಸ್ವಧರ್ಮವ |
 ಬಿಡಲು ಬಾರದು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ |
 ನುಡಿದಿನೀಪರಿ ವಿಶ್ವರದಿ ನಿಜ ಕರ್ಮಧರ್ಮಗಳ || ೬೦೪ ||

ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ಪರಮ ಪೂಜಿಯು ಕೊಂಡು ಪರಮೇ- |
 ಶ್ವರನು ಸಂತೋಷವನು ಪಡೆವನು ಪ್ರೇಮಭಾವದಲಿ ||
 ಹರಿಸಿ ರಜತಮಗುಣಗಳೆಲ್ಲವ- |
 ನಿರಿಸುವನು ಸಾತ್ತ್ವಿಕದ ಮಾರ್ಗದಿ |
 ಬರುವುದನುಭವ ವಿಷವದೆನುತಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸಂಸಾರ || ೬೦೫ ||

ನರನೆ ನಾ ವೈರಾಗ್ಯಶಬ್ದದೊ- |
 ಳರುಹಿದನು ಸಂಸಿದ್ಧಿ ಪೂರ್ವದಿ |
 ನರನು ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವನು ಚರಿಸಿ ನಿಜಕರ್ಮ ||
 ಪರಿಭವಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿಯು |
 ಬರಲು ಪೂರ್ಣತ್ವಕ್ಕೆ ತನ್ನರ |
 ದೊರಕಿಸುವನೆನೊಂದು ನಿನಗಾನರುಹುವೆನು ಮುದದಿ || ೬೦೬ ||

ಅಸತ್ತ ಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ ಜಿತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಸ್ತುಹಃ |
 ನೈಷ್ಯ ವ್ಯರ್ಥಸಿದ್ಧಿಂ ಪರಮಾಂ ಸಂನ್ಯಾಸೇನಾಧಿಗಚ್ಛತಿ || ೪೯ ||

ಗಾಳಿ ಬೀಡನ ಬಲೆಯೊಳಗೆ ತಾಂ |
ಬೀಳುವುದೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸುಸೃತಿ |
ಜಾಲದಲಿ ತಾನಿದ್ದು ಸಿಗನ್ನೆ ದೇಹಿಯಾತೆರದಿ ||
ತಾಳನ್ನೆ ಸಂಸಾರಪ್ರೇಮವ |
ತಾಳುವುದೆ ದೇಹಿನಲಿ ಹಲ್ಲದ |
ಬೀಳುವುದು ಕೆಳಗೇನ ಹೇಳಲಿ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯ

|| ೬೦೭ ||

ವಿಷದ ಪಾತ್ರವು ತನ್ನದೇ ಯೆಂ- |
ದುಸುರುವರು ಯಾರಿಹರು ನೋಡೈ |
ಕುಶಲತನದಲಿ ಪುತ್ರವಿತ್ತ ಕಳಶ್ರೇಲ್ವವರು ||
ಮಿಸುಪ ತನ್ನಾಚ್ಛೆಯಲಿ ಸಂವ- |
ತಿವಸುವರಾದರು ಸ್ವೀಯರೆನುತಲಿ |
ಯುಸುರಲಾರನು ದೇಹಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯುವನು

|| ೬೦೮ ||

ಉರಿವ ಕುದಿವ ಪದಾರ್ಥಸ್ವಕಾದಿ |
ಕರಕೆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನಿತ್ತರಾಕ್ಷಣ |
ನರನು ಕರವನು ಹಿಂದೆಗೆಯುವನು ಭೀತಿವೂರ್ವಕದಿ ||
ಪರಿಯಲೀ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು |
ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದು ವಿಷಯಸುಖವನು |
ಮರಳಿ ಸ್ವಾತ್ಮವಿಚಾರದಡೆಗೆನೆ ಬಂದು ಕೂಡವುದು

|| ೬೦೯ ||

ದಾಸಿ ಸ್ವಾಮಿಯು ಭೀತಿಯಿಂದಲೆ |
ತೋಷದಿಂದಾಚ್ಛೆಯನು ಪಾಲಿಸು- |
ಳಿಸುಪರಿಯಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮುರಿಯದು ಸ್ವಾತ್ಮನಾಚ್ಛೆಯನು |
ವಿೂಸಲಾರದು ಬುದ್ಧಿ ವಿಷಯಪ್ಪ- |
ವೇಶ ಮಾಡದು ಸುಖವ ಕೇಳೈ |
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ಐಕ್ಯಪಿಡಿಯಲಿ ಚಿತ್ತ ಸಿಲುಕುವುದು

|| ೬೧೦ ||

ಬರುವುದಾತ್ಮನ ಭಂದವವನಿಗೆ |
ಬಿರೆಸಿದರೆ ಬೆಂಕಿಯನು ಬೂದಿಯೊ- |
ಳಿರುವುದೇ ಹೋಗೆ ಯುಪಪರೇಚ್ಛೆಯು ಸಹಜ ಸಾಯುವುದು ||
ಧರಿಸೆ ಮನದಾ ನಿಗ್ರಹವ ಕೇಳೆ |
ಮರಣ ಬರುತಿಹುದಾಶೆಗಾಕ್ಷಣ |
ಬರುವುದೇಪರಿ ಭೂಮಿಕೆಯು ಸಾಧಕನಿಗತಿ ಜವದಿ

|| ೬೧೧ ||

ಸತ್ಯಬೋಧವು ಸಂಜನಿಸುವುದು |
ಮಿಕ್ಕು ಬೋಧವು ಸತ್ಯ ಹೋಗುವು- |
ದುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಪರಿಯಲಾಗುವುದವಗೆ ಸನ್ನೃತಿ ||

ನಿತ್ಯದುಪಯೋಗದಲಿ ಜಾವಿಯು |
ಬತ್ತಿ ನೀರಾರುವುದು ನೋಡೈ |
ಪಾರ್ಥ ಸ್ವಾರ್ಥತರ್ಕಮ್ ತೀರವುದಿಲ್ಲ ಭೋಗದಲಿ || ೬೧೨ ||

ನಾನು ಮಾಡುವೆನೆಂಬ ಭಾವನಿ- |
ಹೀನನಾಗಲು ಕರ್ಮಗತಿಯು ಸ- |
ವೀನವಾಗದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀಂದನು ||
ಕ್ಷೀಣವಾಗಲು ಕರ್ಮವೀಪರಿ |
ತಾನೆ ಶ್ರೀಗುರು ಬಂದು ದರ್ಶನ |
ಸಾನುರಾಗದೋವನ್ನೆ ಭಕ್ತನೆಗೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೬೧೩ ||

ರಾತ್ರಿಯಾಮುಚಿತುಷ್ಟಯವು ಸಂ- |
ಪೂರ್ತಿಯಾಗಲು ಸೂರ್ಯನುದಯದಿ |
ಕತ್ತಲೆಯು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ತೀರುವುದಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ ||
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನ |
ಕಿತ್ತು ಕ್ಷಯವನು ಪೂರ್ಣನಾಗುವು- |
ನೆತ್ತ ಹೋಗುವುದೇನೊ ಆದಿನ ಶಶಿಯು ಕ್ಷೀಣತೆಯು || ೬೧೪ ||

ಗಡವ ಹಾಕಲು ಪಾರ್ಥ ಬಾಳಯು |
ಗಡವು ಬಿಳಿವುದೆ ಕುಂತಿಸುವುದೈ |
ಪೊಡೆಯಲಿ ಗುರುದರ್ಶನದಿ ಪರಿಕಿಸಲಿಕಾತೆರದಿ ||
ಕಡಿದು ಬಿಡುವನು ಕರ್ಮಕರ್ತರ |
ಸಡಗರದ ಮಿಥ್ಯಾಭಿಮಾನವ |
ಪಡವನ್ನೆ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛೆ ಮೋಕ್ಷವ ಸುಲಭತರವಾಗಿ || ೬೧೫ ||

ಗುರುಕೃಪಾಜನ ಸುರಿಯೆ ಕಣಿಲಿ |
ಬರುವುದೈ ಸಕಲಾರ್ಥಲಾಭವು |
ಮರಳಿ ಕೇಳಬ್ಬಾನವೆಂಬುದು ನಾಶವಾಗುವುದು ||
ಗುರುಕೃಪಾದಿನಕರನದಯದಲಿ |
ಹರುವುದೈಯಜ್ಞಾನತೆಮಿರವು |
ಹರಣವಹುದೈ ಕರ್ಮಕರ್ತನು ಕಾರ್ಯ ತ್ರಿವುಟಿಯುದು || ೬೧೬ ||

ಮರಣ ಬಂದರೆ ಗರ್ಭಣಿಗೆ ತಿಶು |
ಮರಣ ತಾನೇ ತಾಳುವುದೈ ನಿಜ |
ಮರಣ ಬರಲಜ್ಞಾನಕಾಕ್ಷಣ ಕರ್ಮ ಸಾಯುವುದು ||
ಸರನೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವಕರ್ಮದ |
ಹರಣವಾಗಲು ಮೂಲಸಹಿತವೆ |
ಕರೆವರಿದ ಸಂನ್ಯಾಸವೆನುತಲಿ ಕೋವಿದರು ಜಗದಿ || ೬೧೭ ||

ಬರಲು ನೋಡಜ್ಞಾನತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ |
 ಮರಣ ದೃಶ್ಯಸುಖಾರ್ಥವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ |
 ಹರಣ ಬರುವುದು ತಾನೆ ದೃಶ್ಯಸುಖಾರ್ಥಕ್ಕೆನ್ನವರು ||
 ನರನು ನಿದ್ರೆಯನೆದ್ದ ಕೂಡಲೆ |
 ಯರಿವನೇ ನಿಜವೆಂದು ಸ್ವಪ್ನವ |
 ಬರಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸನೆ ಮುಳುಗಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ
 || ೬೧೮ ||

ತಿಳಿಯದಿನಗಿದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ |
 ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೆಂಬ ಸ್ವಪ್ನದ |
 ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೋಗುವುದು ಜ್ಞಾತೃಜ್ಞೇಯವೀರ್ಭೇದ ||
 ಆಳಿದು ಬ್ಲಾನವೆಯುಳಿಸದಲ್ಲವೆ |
 ತಿಳಿಯಲದು ಚಿದ್ಗನ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯೆಳೆಯೋದಕೆ ಯುದಾಹರಣೆ ನಾ ನಿನಗೆ ವೇಳುವೆನು
 || ೬೧೯ ||

ನೋಡುವವನೇ ಬಿಂಬ ಬ್ಲಾನತನು |
 ನೋಡುತಿಕ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಕನ್ನಡಿ |
 ದೂಡಲದ ದೂರಕ್ಕೆ ಪೋವುವು ಬಿಂಬ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ||
 ರೂಢಿಯುಲ್ಲಜ್ಞಾನದೂಡನೆಯೆ |
 ಕೂಡಿ ಪೋವುದು ಬ್ಲಾನನ ನಂತರ |
 ನೋಡಲೊಂದೇ ಬ್ಲಾನನ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ರಂಜಿವುದು ||೬೨೦||

ಸಿದ್ಧಿಂ ಸ್ತಾಪ್ತೋ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ ತಥಾಪೋತಿ ನಿಜೋಧ ವೇ |

ಸವಾಸೇನೈವ ಕೌಂತೇಯ ನಿಷ್ಕಾ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಯಾ ಪರಾ || ೫೦ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಭಾಗ್ಯವಂತಗೆ |
 ಗುರುಕೃಪೆಯು ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು |
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧಿಯು ವೇಳೆಗಳೆಯದಲೆ ||
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ |
 ಯಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶವು |
 ಮರೆವುದಲ್ಲೈ ಕರ್ವರವೆ ತಾಂ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗುವುದು ೬೨೪.

ಜಲದೊಳುಪ್ಪಿನ ಹರಳ ಹಾಕಲು |
 ಜಲದೊಳದು ಕರಗುವುದು ಲವಣವೆ |
 ಬಲದ ರೂಪಾಗುವುದು ನೀ ನೋಡಿದಿಯೊ ಕೌಂತೇಯ ||
 ನುಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿದ್ರಾ |
 ಲಲನೆಯನು ಸಂಕೃಚಿಸಿ ಬಾಗುತ್ತಿ |
 ಯಲಿ ಬರಲು ಮುಗಿಯುವುದು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನೆ ನಿಮಿಷದಲಿ||೬೨೫||

ನರನೆ ಭೂಮಿಕೆ ಯಿದುವೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯೆ |
 ಯಿರದಿದರಲಾ ಕರ್ಮವೆಂದಿಗು |
 ಕರೆವರಿದ ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಿ ಯೆನುತ್ತ ಮಾನವರು ||
 ಇರಲು ವಾಯುವೆ ಶಾಂತ ನಂತರ |
 ತೆರಿಗಳೇಳ್ವುವೆ ವಾರಿಧಿಯಲಿ |
 ಪರಿಕಿಸಲು ನೈಷ್ಕರ್ಮ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆ ಜಗದಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಲಾ || ೬೨೧ ||

ಕಲತವೇರಿಸಿತೆಂದರಾಯಿತು |
 ಕೆಲಸ ದೇವಾಲಯದ ಕಟ್ಟಡ |
 ವ್ಯಕ್ತವದೇ ಮುಂದೇನು ಕಲಶವೆ ಕೊನೆಯ ಕೆಲಸವಲಾ ||
 ಜಲಧಿಯನು ಸೇರಲೈ ಗಂಗೆಯು |
 ವ್ಯಕ್ತವದೇ ಹೆಸರಾದರಾಕೆಯು |
 ತೋಳವಲೇ ಭಂಗಾರ ಶುಭವನಾರು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೬೨೨ ||

ನರನೆ ನೋಡಜ್ಞಾನವೀಪರಿ |
 ಹರಣವಾಗಲು ಮುಂದೆ ಬ್ಲಾನವು |
 ಹರಣವಾಗುವುದೇನಿದಚ್ಚರಿ ದ್ವೈತಲೋಪವದು ||
 ಬರಲು ನರನಿಂಗ್ನಿಸ್ಥಿತಿಯು ಮುಂ- |
 ದಿರುವುದೇನನನಿಂಗ್ ಪ್ರಾಪ್ತವು |
 ಪರಮಸಿದ್ಧಿಯೆಂದೆಂದು ವೇರಿದರು ತತ್ತ್ವಕೋವಿದರು || ೬೨೩ ||

ಗುರುವಚನಪೀಯೂಷ ಕರ್ಣದಿ |
 ಸುರಿಯಿ ಭಾಗ್ಯವದೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಕೊರೆದು ಭೇದಾಭೇದಭಾವವ ಮತಿಯು ಸ್ಥಿರವೆನಿಸಿ ||
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಾಕ್ವಣ- |
 ವಿರುವುದೇನನನಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯವು |
 ಸರಿಯತವನಿಗೆ ಕರ್ಮಧರ್ಮಜಚರಣವೀ ಜಗದಿ || ೬೨೬ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಭರಿತವಿ- |
 ದಲ್ಲವೇ ಯಾಕಾಶವದಕಿ- |
 ನ್ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಬೇಕೆ ಯಾತ್ರಗೆ ಕಾಲನಡೆಯಿಂದ ||
 ಎಲ್ಲಿಹುದು ನೋಡಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯು |
 ಯಿಲ್ಲವೈ ಕರ್ತವ್ಯವನನಿಗೆ |
 ಸಂಲಿತ ಗುರುವಾಕ್ಯೋದೇಗದಿ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯದು || ೬೨೭ ||

ಬರಲು ನೋಡಧಿಕಾರವೀಪರಿ |
ಪುರುಷ ಪಡೆವನು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು- |
ನಿರುವನೀಪರಿ ವಿರಳ ಕೇಳಧಿಕಾರಿ ತುರುಷನಿವ |
ತೊರೆದು ಮೇಣೀ ತೆರದ ಸಿದ್ಧರ |
ನರನೆ ನೋಡೈ ಯಿನ್ಯಸರಿಯುಹ |
ನರರು ಕೇಳ್ದಂದಾಧಿಕಾರಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು | ೬೨೮ ||

ತನಗೆ ಬಂದೊಡಗಿರುವ ಕರ್ಮವೆ |
ಮಿನುಗ ತಿಹ ವೈಶ್ವಾನರನು ಯುಂ |
ಧನವೆ ಕಾಮ ನಿಷಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳೆನುತ ನೆನಸುತಲಿ ||
ವಿನಯದಿಂ ರಜತಮಗಳೆಂಬುವ |
ಗುಣಗಳೆರಡನು ಸುಟ್ಟನಂತರ |
ತನಯವಿತ್ತಸ್ವರ್ಗವೆಂಬೀ ಕಾಮ್ಯ ಫಲಿಸಿದರೂ || ೬೨೯ ||

ಛಿನ್ನಭಿನ್ನ ನಿಸಿದ್ಧ ಸಿಂಹಯುಗ- |
ಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿಂರಿಯುಂಗಳು |
ಬನ್ನಬಿಟ್ಟರು ಪಾಪರಾಶಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗರಲು ||
ಮುನ್ನ ನೋಡಪ್ಪಾಂಗ ಯೋಗದ |
ಪುಣ್ಯಪಾವನ ತೀರ್ಥ ವಿಯುತ |
ತನ್ನ ಧರ್ಮಾಚರಣಫಲವನು ಕೃಷ್ಣ ಗರ್ಭಿಸುತ ೬೩೦ ||

ಹರಿಯ ದಿವ್ಯಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ |
ದೊರಕಿಸಲು ವೈರಾಗ್ಯ ಶಾಶ್ವತ |
ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಾಧನ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ||
ದೊರೆಯಲಾ ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು |
ಬರಲಿ ಸಮ್ಯಕ್‌ಭೃತ್ಯನದೋಧವು |
ನರನೆ ನೋಡಿಲ ಭಾಗ್ಯವಂತನ ಯೋಗಸೇನೆಂಬೆ || ೬೩೧ ||

ಸುರಿಯಲಿಷಧ ಖಾಯೋಳಗೆ ಮೇ- |
ಣರಗಳೆಯುಲಿ ರೋಗ ಕೋವುದೆ |
ಬರುವುದೇ ಕ್ಷಣದಲರೋಗಿತೆ ಪೂರ್ವಪ್ರಕೃತಿಯುಲಿ ||
ತರಣಿಯುದುಯಾಚಲದಲೇರಲು |
ಬರುವುದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಕ್ಷಣ- |
ವರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಕದಕೆ ||೬೩೨||

ನೆಲವು ಫಲವತ್ತರವೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಮಳೆಯು ಸಹ ವೇಳೆಯಲಿ ಬೀಳಲು |
ಒಳಕ ಬೀಜವ ವಿತ್ತಿ ನರ್ವೋತ್ಪುಷ್ಪ ಕೃಷಿ ಮಾಡೆ ||

ಗಳೆಗೆಯೊಂದರೆಗಳೆಗೆಯೊಳಗಾ |
ಬೆಳೆಯು ಬರುವುದೆ ಪಾರ್ಥ ನೋಡೈ |
ತಿಳಿಯೆ ಕಾಲಕ್ರಮಣ ಬೇಗದಕಲ್ಲವೇ ಪಾರ್ಥ || ೬೩೩ ||

ದಾರಿಯುತ್ತುಮನಿಗ್ಧ ರಾದರು |
ತಾರು ಸತ್ಯಂಗತಿಯು ಅಜ್ಞವು |
ಸೇರಿದರು ಕಾಲ್ಪಯಿಯ ವಾಡದೆ ಯಾರ ಸೀರುವೆ ||
ತಾರತರವೈರಾಗ್ಯವಾದರು |
ಸೇರಿದರು ಸದ್ಗುರುಪ್ರಸಾದವು |
ತಾರುವ್ಯಕ್ತಭೃತ್ಯನಸಿದ್ಧಿಯು ಸಿಕ್ಕಿದರು ಬಂಕೆ || ೬೩೪ ||

ಮರಳೆ ಸದ್ಗುರುಬೋಧದಿಂದತ |
ಲಿರವುದೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಸತ್ಯವು |
ಹೋರತು ಸವಳ ಸ್ವಸಂತೆ ಮಿಥ್ಯಾಭಾವ ಭ್ರಾಂತಿಯು ||
ನಿರುತನೀಪರಿ ಕೇಳೆ ಕೇಳಿಯೆ |
ಬವೆ ಮನೋನಿಧಾಣರವೀಪರಿ |
ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಲ್ಲೆ ಮೋಕ್ಷವಿದೆಂಬ ಶಬ್ದ ನಿಜ || ೬೩೫ ||

ಉರುವುದಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಸರ್ವೋತ್ತಮವು ಕೇಳೆ |
ಕರಗುವವು ಮೋಕ್ಷಿ ಪಾರ್ಥಕಸಾಧ್ಯಸಾಧನವು ||
ಮರೆವುಡೈಕೃಷ್ಣನೆ ಯೇಕತನವನು |
ಬರುವುದೆಂತಾನಂದಮಖಲವ |
ನರನೆ ಕೇಳುಕೆಸದಲಿ ಯುಗಿಯುವುದೆಲ್ಲವೀಧಿ || ೬೩೬ ||

ಉರುವುದೇ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು |
ಅರಿಯಲದ ದುಃಸಾಧ್ಯ ನಿಯವರಿ |
ಬರಲು ಬೇಕೈ ಬ್ಧಾನ ಕಾಲಕ್ರಮಣಮಾತ್ರದಲೆ |
ಉರಲು ಕ್ಷುಧಿತನು ಮುಂದೆ ಕ್ಷಮ- |
ಭರಿತಭೋಜನ ಒಡಿಸತಲೆಯುಲಿ |
ಬರತರವೇ ಸಂತ್ಯಕ್ತಿ ಕಿಣ್ಣೆಂ ನೋಡಿವಾಕ್ಷಣದಿ || ೬೩೭ ||

ಉತ್ತ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಭೋಜ್ಯದ |
ತುತ್ಕುತುತ್ಕನು ನುಂಗಿದರೆ ಸಂ- |
ತ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಮೇಣ್ ತುತ್ಕುತುತ್ಕಿನಲಿ ||
ತ್ಯವ್ತಿಯುಮುದೈ ಪೂರ್ಣವಂತದ |
ತುತ್ಕ ನುಂಗಲು ತೇಗಿ ಹರಸುವ |
ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೆ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗಾಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವೇದಿ || ೬೩೮ ||

ನರನಿಗಹುದು ವಿವೇಕದೀಪದ |
 ಪರಮ ಜೋತಿಪ್ರಕಾಶವದರಿಂ |
 ಭರದಿ ಕೇರ್ಕ ವೈರಾಗ್ಯದಾಶ್ರಯದಿಂದ ಸಾಧಕನು ||

ದೊರಕಿಸುವನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸಿದ್ಧಿಯ |
 ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಿದ್ಧಪದವಿಯು |
 ನರನೆ ನಾನರಹುವನು ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂತಹುದು || ೬೩೯ ||

ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ ಧೃತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ನಿಯಮ್ಯ ಚ |
 ಶಬ್ದಾದೀನ್ ವಿಷಯಾಂಸ್ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ರಾಗದ್ವೇಷೌ ವೃದ್ಧಸ್ಯ ಚ || ೫೧ ||

ತೋರಿಸುವನೈ ಸದ್ಗುರುವು ನಿಜ- |
 ದಾರಿಯಿನ್ನು ವಿವೇಕತೀರ್ಥಕೆ |
 ಸೇರುತದನಾ ಬುದ್ಧಿಮಲಿನತೆಯನ್ನು ತೋಳಿಯುವನು ||
 ಚಾರುಚಂದ್ರನ ಬಿಡಲು ರಾಹುವು |
 ಸೇರುವುದು ಪರಿಶುದ್ಧ ಪ್ರಭಿಯದು- |
 ವಾರಜನಿನಾಥಂಗೆ ಯೋಷ್ಯವುದದುವೆ ದ್ವಿಗುಣದಲಿ || ೬೪೦ ||

ತರಣಿಕಿರಣವು ಹರಣಸಾಗಲು |
 ಮೆರೆವುದೇ ಮೇಣಲ್ಲಿ ವೃಗಜಲ |
 ಭವದಲಿಂತ್ರಿಯುತ್ಪಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸೆ ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಬರುವುದಲ್ಲಿ ವಿಷಯದಾಟವು |
 ಅರಿಯದಲೆ ಭ್ರಷ್ಟಾತ್ಮ ತಿನ್ನಲು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ಪರಿಹಾರ ವಾಂಞಿಯ ಮಾಡುವುದೆ ನಿಜದಿ || ೬೪೪ ||

ಪರಿಪರಿಯ ದುವಾಹನಸಾತ್ಮಕ- |
 ನಿರುವ ರಾಹುವು ಬುದ್ಧಿಚಂದ್ರನು |
 ತೋರಿಯಲಾವಾಸನೆಗಳನು ಬೆಳಗುವುದು ಬುದ್ಧಿಯದು ||
 ಮೆರೆವುದದು ಒಹು ಶುದ್ಧವಾಗಿಯೆ |
 ಒರುವುದದಕಾ ಮೂಲರೂಪವು |
 ನರನೆ ಸದ್ಗುರುವೂಪದಿಂದಲೆ ಬರುವುದುದ್ಧಾರ || ೬೪೧ ||

ವಾಸನೆಯ ಸಹ ವಿಷಯಗಳನಾ- |
 ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಯಿಂತ್ರಿಯಂಗಳು |
 ಹೇಸಿ ಹೊರ ಹಾಕುವುದು ವಮನವದೊಬ ಭಾವದಲಿ ||
 ಲೇಸಿನಿಂದವುಗಳನು ಸ್ವಾತ್ಮಾ- |
 ಭ್ಯಾಸದಲಿ ಬಂಧನೆಯು ಮಾಡ್ಲನು |
 ಲೇಸು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೂತು ಸ್ವಾತ್ಮಗಂಗೆಯಲಿ || ೬೪೫ ||

ತರುಣಿ ನೋಡು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತಾ- |
 ನೆರಡು ಕುಲದಭಿಮಾನವನು ಬದಿ- |
 ಗಿರಿಸುತಲಿ ಪ್ರಿಯಪತಿಯು ಮಾತ್ರವೆ ಯೋಲಿಸುವಳು ಭರದಿ ||
 ಪರಿಯೋಳಿ ಮಾನವನ ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಮರೆತು ದ್ವೈತವನಾತ್ಮಪತಿಯೊಳು |
 ಸರಸದಿಂ ತತ್ಪರತೆ ಪಡೆವಳು ಸತಿಯು ತೆರನಾಗಿ | ೬೪೨ ||

ನರನೆ ಸಾತ್ವಿಕ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೆ |
 ನರನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಿಯು |
 ತಿರಿಗಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮನ ಹಚ್ಚಿ ||
 ಬರಲು ಭೋಗ ಶುಭಾಶುಭಂಗಳು |
 ನರಿಯದಲೆ ಸುಖದುಃಖಪರದನು |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ತಾನೇಕಭಾವದಲಿಹನು ಸಾಧಕನು || ೬೪೬ ||

ಜ್ಞಾನದಂತಿವು ಪ್ರೀಯ ವಸ್ತುವ- |
 ನೇನ ಹೇಳಲಿ ಹೊರಗೆ ವಿಷಯ- |
 ಶ್ರೇಣಿಯೋಡಗೂಡಿಸುತ ಶಬ್ದಾದಿಗಳ ಗೌರವವ ||
 ತಾನೆ ವರ್ಧಿಸುತ್ತಿಯಿಂಗಳು |
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮೊಳ್ಳುವಾಟವ |
 ನೀನೆ ನೋಡೈ ತತ್ತ್ವ ಪೇಳ್ವೆನು ಪಾರ್ಥ ಮೋದದಲಿ || ೬೪೩ ||

ದುಷ್ಟ ಭೋಗವು ಬರಲು ಪಾಲಿಗೆ |
 ಕಷ್ಟ ಸದುತಲೆ ಕುಗ್ಗಬಾರದು |
 ಯಿಷ್ಟ ಭೋಗವು ಬರಲು ಮನದಲಿ ಹಿಗ್ಗಬಾರದಲಾ ||
 ಇಷ್ಟವಧಾನಿಷ್ಟವಾಗಲಿ |
 ತೋಟ್ಟು ಸಮತೆಯನೇ ಕಭಾವದಿ |
 ಶುಷ್ಕತನದಿಂ ವಾಸಿಸುವನೈ ಗಿರಿವನಾಂತರದಿ || ೬೪೭ ||

ವಿವಿಕ್ತಸೇವೀ ಲಘ್ವಾಶೀ ಯತವಾಕ್ಯಾಗುಮಾನಸಃ |
 ಧ್ಯಾನಯೋಗಪರೋ ನಿಷ್ಕಂ ವೈರಾಗ್ಯಂ ಸಮುಪಾಶ್ರಿತಃ || ೫೨ ||

ಮಾನವರ ಸಂತ್ರಾಸಹೀನ .
 ಸ್ಥಾನವಿಹುದವನಿಗೆ ವಾಸ .
 ಸ್ಥಾನ ತನ್ನ ವಯವಗಳೆಲ್ಲ ಕುಟುಂಬಕರು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯುಳ್ಳಿದಿಯುಮನಗಳ |
 ಶ್ರೋಣಿ ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದೆ ಕ್ರೀಡೆಯು |
 ಮಾನವೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಗುರುಸದ್ಭಕ್ತಿಯುದ್ಯೋಗ || ೬೪೮ ||

ಗುರುವು ಬೋಧಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ತತ್ತ್ವಾ .
 ಚರಣವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಚಿಂತನ .
 ವರಿಯುವನು ವಿವಿಕ್ತಸೇವಿಯು ಯೆಂಬರೀತನನು ||
 ಬರಲು ಬೇಕೆಂದಲಿ ಶಸ್ತ್ರಿಯು |
 ಹರಿಯು ಬೇಕೆ ಕ್ಷುಧೆಯು ತನ್ನದು |
 ಸುರುಚಿರದ ನಾಲಿಗೆಯು ತಿನ ಬೇಕೆಲ್ಲರಸಗಳನು ||೬೪೯||

ಮೂರುವಿಧವೀಪರಿಯಲಾಶೆಯು |
 ತೋರನಿದರಲ್ಲಾಶೆವಾತ್ರವ |
 ತೋರುವುದು ಭೋಜನಕೆ ಮಾನವು ಹರುಷ ಬೇರಿಲ್ಲ ||
 ಚಾರುಜರಾಗ್ಯಪ್ರದೀಪ್ತಿ ತ- |
 ರೀರದಲಿ ಬೇಕೆಂದು ತಾನಾ- |
 ಹಾರವನು ಗ್ರಹಿಸುವನು ಬೇವದ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ || ೬೫೦ ||

ಇರುವನೈ ಲಭ್ಯಾಶ್ವಾತಿಯಾತನು |
 ನರನೆ ಯತಪಾಕ್ಯಾಯಮಾನಸ- |
 ನಿರುವನವನೆಂತೆಂದು ಪೇಳುವೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಿನಗೆ ||
 ಪರಪುರಷರಚ್ಚಿ ಸುಮರಾದರು |
 ತರುಣಿ ನೋಡು ಪತಿವ್ರತೆಯು ತ- |
 ತ್ವರಳು ನಿಜಪತಿಯು ಕಣ್ಣೆಂ ನೋಡಹಕ್ಕನೈರನು || ೬೫೧ ||

ಧ್ಯಾನಧ್ಯಾತ್ಯಧ್ಯೆಯು ತ್ರಿಪುಟೆಯು |
 ಹಾನಿಯಾಗುವುದೂಂದೆ ರೂಪವು |
 ತಾನೆ ಬರುವನಕವೆ ಸದಾ ಮಾಡುವನು ಧ್ಯಾನವನು ||

ಘನು ಪೇಳುವೆ ಯೋಗ ಪರವನು |
 ಮಾನಿಸುವನು ಮುಮುಕ್ಷುವಾತ್ಮ- |
 ಬ್ರಾಹ್ಮನಿಷಯದಿ ದಕ್ಷತೆಯು ತೋರಿಪನು ಕೌಂತೇಯು ||
 ತಾನೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಗುದಶಿಶ್ನನರಡಿ |
 ಸ್ಥಾನಮಧ್ಯದಿ ಕಾಲನೊತ್ತಲು ಮೂಲಬಂಧವದು ||೬೫೨||

ತೋರೆದು ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯವೆರಡನು |
 ತೋರೆಯನ್ನೆ ತನ್ನಾ ಸನವನವ |
 ನಿರುತ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದಂಡಾಕಾರ ವಂದಿಸುತ ||
 ಬರಲು ಕಾರಣ ಭೂನಿಯಾಲಿ ಬೀ- |
 ಭ್ರೆರೆ ಕಣಾ ಹಿಂಜರೆಯನಾತನು |
 ಬರಿದೆ ನಿದ್ರಾಲಸ್ಯದಲಿ ಭೂನಿಯಾಲಿ ಮಲಗಿರನು || ೬೫೨ ||

ತನಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ- |
 ದನಿತು ಮಾತ್ರವೆ ಕಾಲುಕೈಗಳ- |
 ನನುವರಿಸುವನು ಚೈನಿಗೋಸುಗೆ ಬೇವಿಸನು ಜಗದಿ ||
 ಅನವರತ ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯುಗಳ್ಳು |
 ತನಗೆನೇ ವಶದಲ್ಲಿ ಯಿಹುವೆಂ- |
 ದೆನುತ ಸಿಗುವನವನು ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ನೀನಿದನು || ೬೫೩ ||

ಬಿಡನು ವೃತ್ತಿಯು ಹೋರಗೆ ಮನದಿಂ- |
 ದಿದುವನು ವನೋದಾರವೆಂಬೆದಿ |
 ನುಡಿನತೆಯ ಸ್ವಚ್ಛಂದವೆಲ್ಲಿಂ ಬಹುದು ಮನವೊಳಗೆ ||
 ನುಡಿನನೀಗಲೆ ಧ್ಯಾನವರಿಯನು |
 ಓಡಿದು ಧೀವಾಕ್ಯಾಯು ತ್ರಿಪುರವ- |
 ನೋಡನೆ ಧ್ಯಾನಾಕಾಶವನು ಸ್ವಾಧೀನ ಮಾಡಿಹನು || ೬೫೪ ||

ಕನ್ನಡಿಯು ಕೈಯೊಳಗೆ ಕೊಂಡರೆ |
 ತನ್ನ ಮೋರೆಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾಣಿತ್ತು- |
 ದಿನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಯು ಸದ್ಗುರುಬೋಧ ಕನ್ನಡಿಯು ||
 ತನ್ನ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತ ಕನ್ನಡಿ- |
 ಯುನ್ನು ನೋಡಿದ ತೆರಿದಿ ನೋಡುವ- |
 ನನ್ನವೃತ್ತಿಯನರಿಯನ್ನೆ ಕೌಂತೇಯು ನೋಡಿದಿಯಾ || ೬೫೫ ||

ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ವಾಯುಬಂಧಗ- |
 ಲೇಳುವುತ್ತು ದೇಹದಲಿ ಮೂದಿವು |
 ಮೂಲಬಂಧವು ಬಂಧಬಾಲಂಧರವು ವೋಧಿಯಾರಾ ||
 ಕೀಳುತಲಿ ತದ್ವಾಯು ಭೇದವ |
 ಮಾಳ್ಕನೊಂದೇ ಭೇದವದರಲಿ |
 ತಾಳುವುತ್ತು ಪ್ರಾಣಗಳು ರೋಧವ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯು || ೬೫೬ ||

ಬರಲು ಚಾಕ್ರತಿ ಕುಂಡಲಿನಿಗೀ -
 ತೆರದಿ ಮಧ್ಯಸುಷುಮ್ನೆಯಧ್ಯವು |
 ತೆರೆಯುವುದು ಮೇಣೋಳುತಿಹುದೂರ್ಧ್ವಪ್ರಕಾರದಲಿ ||
 ಹರಿಯುತಿಹುದಾಧಾರಚಕ್ರವ |
 ತೋರೆಯುತಾಚ್ಚಾಚಕ್ರಮೌಂ - |
 ತರವನಂತರ ಮುಟ್ಟುವುದು ಕೇಳ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನು ||೬೫೮||

ಇರುವುದೈ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಿ |
 ಮರೆವ ನಾವಿರದಕದ ಕಮಲವು |
 ಸುರಿಸುವುದು ಪೀಯೂಷವೃಷ್ಟಿಯ ಮೇಘದಂದದಲಿ ||
 ಒರುವುದದರ ಪ್ರವಾಹ ವೇಗದಿ |
 ನರನೆ ನೋಡೈ ಮೂಲಬಂಧದ |
 ಪರಿಭತನಕ ಸುಷುಮ್ನ ನಾಡಿಯ ಹಾದಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥ
 || ೬೫೯ ||

ಇರುವುದೈ ಚೈತನ್ಯರೂಪದ |
 ಮರೆವ ಭಿಕ್ಷಾಸಾತ್ರಭೈರವ |
 ಬರುವುದದರಲಿ ಪಿಚಡಿ ಪವನದ ಮನದ ಮಿಶ್ರಣದಿ ||
 ಇರುವುದೀ ಪರಿ ಯೋಗಸಾಧನ - |
 ವಿರಿಸುತಿದನೇ ಮುಂದೆ ಹಿಂದಕೆ |
 ವಿರಚಿಸುವನ್ನೆ ಧ್ಯಾನ ಕೋತ್ತಳಸುತಿತ ಕೋಟಿಯನು ||೬೬೦||

ನರನೆ ಕೇಳೆ ವೈರಾಗ್ಯರೂಪವ - |
 ನರುಹುವೆನು ವಿಪ್ಲವದೂಳಿಲ್ಲವ |
 ಪರಮಯೋಗಧ್ಯಾನವೆರಡೀ ತೆರದಿ ಮೇಳದಲಿ ||
 ಒರುಬರುತಲಾ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವ - |
 ನಿರದೆ ಮುಟ್ಟುವ ಮೊದಲೆ ಹಾದಲಿ |
 ಬರುವುದೈ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ಬೆನ್ನ ಹಿಡಿಯುತಲಿ ೬೬೧ ||

ಸಾಧಕನ ಪರಿಯಂತೆ ತೋರ್ಪನು |
 ಸಾಧನವು ತನ್ನಿತ್ತ ಕೇಳೈ |
 ಸಾಧನವು ಕೈದೀಪವಿರೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಭಯವೇನು ||
 ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಯ |
 ನಾಡಹತ್ತಿದ ಸಾಧಕನಿಗಾ |
 ಹಾದಿಯಲಿ ವೈರಾಗ್ಯಮಿತ್ರನು ದೂರಕಿದರೆ ನಿಜದಿ || ೬೬೨ ||

ಸೃಷ್ಟಿಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಪ್ರಾಪ್ತುಹುದೈ ಲಯವು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ನಿಶ್ಯಮೀ ವೈರಾಗ್ಯಯುಕ್ತಜ್ಞಾನದಭ್ಯಾಸಿ ||
 ಯುಕ್ತನಹನೈ ಸ್ವಾತ್ಮಲಾಭಕೆ |
 ಹತ್ತಿ ಕುದುರೆಯ ರಾಜಿಯೋಗವ |
 ಮತ್ತೆ ಧರಿಸನು ವಜ್ರಕವಚ ವಿರಕ್ತಿಯೆಂಬುದನು || ೬೬೩ ||

ಸುಕ್ತಮುತ್ತುಲು ಕಾಣುತಿರುವ ಸ - |
 ಮಸ್ತ ದೃಗ್ಗೋಚರಕೆ ಬರುತಿಹವ |
 ವಸ್ತುಗಳನು ನಿವಾರಿಸುವ ತೇತುವನು ತಾಂ ಹಿಡಿದು ||
 ಎತ್ತಿ ತಾನು ನಿವೇಕಹಸ್ತದಿ |
 ಸ್ಪಷ್ಟ ಧ್ಯಾನದ ತಿಥೆ ಹಿಡಿಯುತ |
 ಮುಕ್ತಿವಿಜಯತ್ರೀಯನೋಲಿವನು ರಣವ್ಯಸಂಚದಲಿ || ೬೬೪ ||

ಧರಿಸದಲಿ ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ |
 ತರಣಿ ತಿವಿರದ ರಾಜ್ಯ ಸೇರುತ |
 ಪರಿಭವಿಸುವನು ತಿವಿರವನು ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶದಲಿ ||
 ಪರಿಯಲಾ ನಿಶಂಕತನದಲಿ |
 ಪರಮ ಸಂಸಾರದ ರಣಾಂಗಣ - |
 ಕಿರದೆ ಬರುವನು ನೋಡು ಪಡೆವನು ಮುಕ್ತಿವಿಜಯವನು ||೬೬೫||

ಅಹಂಕಾರ ಬಲಂ ದರ್ಪಂ ಕಾವಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪರಿಗ್ರಹಮ್ |
 ವಿಮುಚ್ಯ ನಿರ್ಮಮಃ ಶಾಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಭೂಯಾಯ ಕಲ್ಪತೇ || ೫೪ ||

ಸೇರಲೀ ಪರಿ ರಣದಿ ಕಾದುವ |
 ಪೈರ ಮೊದಲನೆ ದೋಷ ನೋಡಲು |
 ಹಾರುವನು ಪೈಸೇಲಿ ದೇಹಾಹಂಕೃತಿಯೆ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿವ ಕೋಂದು ಲಿದನು ಮಿ |
 ತಾರ ವನಾಡಲು ಒದುಕಲಿಯುನು |
 ಸೇರಿ ವಾಸವದೇಹವಂಜರದೊಳಗೆ ಕೇಳಿಸುವನು || ೬೬೬ ||

ಇರುವುದಿದಕೆ ನಿವಾಸೋಗ್ಯವು |
 ಮೆರೆವುದೈ ನರದೇಹ ಕೋಟಿಯು |
 ಮುರಿದು ಕೋಟಿಯು ಹಲ್ಲಿ ಮಾದುತ ಹಸ್ತಗತ ಮಾಡಿ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಬಲವೈ |
 ಯೆರಡನೆಯ ವೈರಿಯು ಕಣಾ ಮೇ |
 ಣಿರದೆ ನಾಶವ ಮಾನ್ಯನವನನು ಮುಕ್ತಿಯೋಲುವನು || ೬೬೭ ||

ಇರುವನಾ ಬಲರೂಪ ಶತ್ರುವು |
 ಬರಲು ವಿಷಯದ ಹೆಸರು ಕಿವಿಯಲಿ |
 ಬರುವುದವಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಡಿ ಶಕ್ತಿಯು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಇರದು ಜಗದಲಿ ವಿಷಯಪಂಗಡ |
 ಹೊರತು ಯೆಂಬೀ ಭಾವದಿಂದಲಿ |
 ಮೆರೆಯುವನು ಜಗವೆಲ್ಲ ಮೃತನಂದದಲಿ ತೋರುವುದು
 || ೬೬೨ ||

ಬಲ ಭಯಂಕರ ಶತ್ರು ಹಾಲಾ- |
 ಹಲದ ಮಡು ವಿಷವಿಷಯಶಬ್ದದಿ |
 ತಿಳಿಯಾಲರನು ಭೇದ ವಿಷಯವೆ ವಿಷವದಾಗುವುದು ||
 ಬಲವರನ ದೋಷಗಳ ರಾಜ್ಯದಿ |
 ಕಲಿಯು ಧ್ಯಾನದ ನಿಶಿತಖಡ್ಗವ |
 ಗೆಲುವನೆಂತ್ಯೆ ಹೇಳು ಧ್ಯಾನದ ಖಡ್ಗ ಬಹು ದಿರುಸು ||೬೬೩||

ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು ಪ್ರಿಯವಿಷಯ ಸಂ- |
 ತೃಪ್ತಿಯಪ್ಪುದು ಸಂತಸದೊಳವ- |
 ನಿತ್ತು ಬೇವಕೆ ಸಂತಪಿಸನಾಚ್ಛಾದನವ ಮಾಡಿ ||
 ಸ್ವಸ್ಥದಲಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಷಯವ |
 ಕಿತ್ತು ಮೇಣು ವಿಧರ್ಮವೆಂಬುವ |
 ಕತ್ತಲೆಯು ಘೋರರಡವಿಯಲಿ ದೂಡುವುದು ದರ್ಶವಿದು
 || ೬೬೦ ||

ಅಲ್ಲಿ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲಿ ಹುಲಿ |
 ಮೆಲ್ಲನವನನು ತಿನ್ನುವುದಲ್ಲವೆ |
 ಕೊಲ್ಲುವುದು ಕೇಳರಕರೂಪದ ಹುಲಿಯು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ||
 ಅಲ್ಲವೇನೀ ದರ್ಶ ಘಾತುಕ- |
 ನಲ್ಲವೇ ನೀನೀಕ್ಷಿಸವನನು |
 ಕೊಲ್ಲುವನು ಬಹುಕೂರ ಶತ್ರುನಖಡ್ಗದಲಿ ||೬೬೧||

ಹೆಸರ ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ತಾ- |
 ಪಸರು ಒಲು ನಡುಗುವರು ಭಯದಲಿ |
 ವಿಷಮ ಕ್ರೋಧದ ಮಿತ್ರನವನಾ ಕಾಮನೆಂಬವನು ||
 ಕುಸುಮಶರನವನಿಹನು ತಾನತಿ- |
 ಕುಶಲತನದಲಿ ಕುಣಿದು ಕುಣಿಸುತ್ತ |
 ವಸುಮತಿಬೋಳವನೇರವನು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀತಿಯಲಿ
 || ೬೬೨ ||

ಸೆರೆಯ ಹಾಕಲು ವೈರಿ ಕಾಮನ |
 ಹರಣವಪ್ಪುದು ಕ್ರೋಧಕದರೋಲ್ |
 ಮರದ ಬೀರನೆ ಕಡಿಯೆ ಸಾಯುವು ಟೋಂಗೆಗಳು ಸಹಜ ||

ಮರಣವಾಗಲು ಕಾಮವೈರಿಗೆ |
 ಬರುವುದಾಪರಿ ಮರಣ ಕ್ರೋಧ- |
 ಕೈರಿಯಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಪೋಳೈ ಪರಿಗ್ರಹವ ನಿನಗೆ || ೬೬೩ ||

ಧಾರುಣೀಶ್ವರ ತಾಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ- |
 ಲೇರಿಸುವನೈ ತಿರದಿ ಬೇಡಿಯು- |
 ನಾರಿಗವ ಕೈಕಾಲಲೇರಿಸುತಿಹನೊ ಕೋಪದಲಿ ||
 ವೈರಿ ನೋಡು ಪರಿಗ್ರಹನು ತಾಂ |
 ಚಾರು ಸ್ವರಣೆಯನೀವ ನರನಿಗೆ |
 ವೈರಿಯವ ವೈರಾಗ್ಯತೀಲನ ಹೆಸರ ಕೇಳುತಲೆ || ೬೬೪ ||

ತಲೆಯು ತೂಗಿಸ ಹತ್ತಿಸುತ್ತ ಹಂ- |
 ಬಲಿನ ಬಲಿಯಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವನವ |
 ಘಳಲನವನನು ತುರುಕಿಸುವನು ಮಮತ್ವಪಾಶದಲಿ ||
 ತಿಳಿವನವನೀ ಮತವು ಯಿನ್ನದು |
 ತಿಳಿವನವನೀ ತಿಷ್ಠನೆನ್ನವ |
 ತಿಳಿವನವನೀ ಗ್ರಂಥವನ್ನದೆನುತ್ತ ಮನದೊಳಗೆ || ೬೬೫ ||

ತೊರೆದು ಗೃಹದಾರಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿ |
 ತೆರಳಿದರು ವನಕಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ |
 ಬರುವುದವಗೆ ಮಮತ್ವ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ವನದೊಳಗೆ ||
 ತೊರೆದು ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನವನತಿ |
 ಹರುಷದಿಂದ ದಿಗಂಬರತ್ವದಿ |
 ಮೆರೆವನಾದರು ಬರುವನವನು ಮಮತ್ವಪಾಶದಲಿ || ೬೬೬ ||

ಇರುವನೀಪರಿ ಕೇಳಿ ಪರಿಗ್ರಹ- |
 ನರಿಯುಜಯ್ಯನು ಗೆದ್ದರವನನು |
 ವೈರಾಪನೀ ಸಂಸಾರವನೆ ಗೆಲ್ಲುವನು ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಅರುಹುವನು ನಾ ನಿನಗೆ ನಿರ್ಮಮ |
 ಪರಿಯ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ನಿನಗದ |
 ಪರಮ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಪ್ರೇಮದೊಳರುಹುವೆನು ನಾನು || ೬೬೭ ||

ನರನೆ ನೋಡು ಯಥಾರ್ಥಬ್ಧಾಸವು |
 ಮೆರೆವನೀತನೆ ನಾರ್ವಭೌಮನು |
 ಬರುವರೈ ಮಾಂದಲಿಕೆ ರಾಜರಮಾನಿತಾದಿಗಳು ||
 ಇರುವುದವನಿಗೆ ಮೋಕ್ಷರೂಪದ |
 ಪರಮದೇಶವು ರಾಜ್ಯವೀತಗೆ |
 ಮೆರೆವುದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿರೂಪದ ರಾಜಮಾರ್ಗವದು || ೬೬೮ ||

ಸ್ವಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವೇಳೆಗೆ |
 ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳೆಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರು |
 ಹಾರಿಸುವದೈ ಲಿಂಬಲೋಣವ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆಯುವರು ||
 ಧಾರುಣಿವನಿವ ತನ್ನ ನಿಜದರ- |
 ಬಾರಿನಲ್ಲೊಡೊಲಕೆ ಬರೆ |
 ಚಾರುತರದ ವಿವೇಕ ನಿಲುವನು ಚೋಪದಾರನಲಾ

|| ೬೨೯ ||

ಬೋಧರೂಪದ ಚಿನ್ನ ಬಿತ್ತವ |
 ಸಾಧಿಸುತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯುತ |
 ಹಾದಿಗಟ್ಟುವ ದೃಶ್ಯಗಳ ಬಲುಗರ್ದಿಯನು ಮುರುದು ||
 ಆದನಂತರ ಯೋಗಭೂಮಿಕೆ |
 ಯಾದರದಲಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವ- |
 ಕೇಧರಿತ್ರಿಯ ರಾಜನೀವರಿ ಸೌಖ್ಯ ಪಡೆಯುವನು || ೬೩೦ ||

ಸುರಿಸುವರು ಬಹು ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ |
 ನೆರೆದು ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಜಗೆ |
 ಪರಿಪಯಿ ಪುಷ್ಪಗಳಲಿ ಸ್ನಾನವನು ಹಾಕುವರು ||
 ಪರಿಯಲೀ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯರೂಪದ |
 ಸರಸಸುಖದಸ್ವರಾಜ್ಯ ಕಾಣಿಸಿ |
 ಹರುಷಮಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ರಂಜಿಸುವುದು ಸುಗಾಢದಲಿ

|| ೬೩೧ ||

ಇರುವನೀತನು ತನ್ನ ಶತ್ರುವು |
 ಉರುವನೀತನು ತನ್ನ ಮಿತ್ರನು |
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲಿ ನೋಡೈ ದ್ವೈತಭಾವವದು ||
 ಮುರಿಯಲಾತನ ದ್ವೈತಭಾವವು |
 ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ಯಲ್ಲಿ ಮಮ ಯಂ- |
 ಬೆರಡು ದುಪ್ಪಾಕ್ಷರದ ರಾಜ್ಯವು ಹಾಳು ಬೀಳುವುದು

|| ೬೩೨ ||

ಬರುವುದೇಕೆಚ್ಚ ತ್ವದಾಕ್ಷರಾ |
 ಪರಮರಾಜ್ಯವು ಸರ್ವಭೂಮಿಯು |
 ಉರುವುದದು ವಿಶ್ವವ ಸಮಸ್ತವ ವ್ಯಾಪಿಸುತಭರದಿ ||
 ಇರದು ಮೇಣವಕಾಶ ಮಮ ಯಂ- |
 ದರುಹಲಿಕ್ಕದಂದ ಮಮತೆಯು |
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೇನ ಹೇಳಲಿ ಸಾಧಕನ ಪರಿಯ

|| ೬೩೩ ||

ಸರಸಹಂಕಾರಾದಿಗಳನುರೆ |
 ಮುರಿಯಿ ಜಗವು ಸಮಸ್ತ ತಾನೇ |
 ಉರುವೆನೆಂಬುದು ಬರಲರವು ಮನದೊಳಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ||

ಮೆರೆವ ಯೋಗಸ್ವರೂಪ ಕುದುರೆಯು |
 ಬರುವದಲ್ಲವೆ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದಿ |
 ಧರಿಸಿರುವವೈರಾಗ್ಯ ಕವಚವು ಸಡಿಲವುದು ಕ್ಷಣದಿ || ೬೩೪ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಧ್ಯಾನವುಡ್ಡದಿ |
 ಹಾನಿಯಾಗದ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ |
 ಮಾನವರಿಗರಿವುದು ವೈರಿಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲತಲಿ ||
 ಧ್ಯಾನ ವಿಜಯಸ್ವರೂಪವಾಗಿಯೆ |
 ತಾನೆ ಕೈಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡುವನು |
 ಯೇನಿಹುದು ಮತ್ತಿನ್ನೆ ಜಯಿಸುವ ವೀರರಿಲ್ಲದರೆ || ೬೩೫ ||

ಆರಸಾಯನ ದಿವ್ಯವಿರಲದು |
 ಸೇರಿದರೆ ರೋಗಿಯು ಶರೀರವ |
 ಹಾರಿಸುವುದೈ ರೋಗವನು ಮೇಣ ತಾನೆ ಹಾರುವುದು ||
 ಊರಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಯೋಗಿ ಜ- |
 ರೂರಿ ಯುಹುದೇ ಹೇಳು ಆ ಪರಿ |
 ಸೇರಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ ಬೇಕೆಯೆಭ್ಯಾಸ || ೬೩೬ ||

ಶರಧಿಯನು ಸೇರಿದರೆ ಗಂಗೆಯು |
 ಭರದವೇಗವ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವಳು |
 ತರಣಿ ನಿಜಪತಿವರ್ತನದಿ ತಾನೆ ಶಾಂತಕಾಗುವಳು ||
 ಬರಲು ಬಾಳೆಗೆ ಗೊನೆಯು ಗಿಡವದು |
 ತಿರಿಗಿ ಬೆಳೆವುದೆ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಬರಲು ನಿಲುವನೆ ನೋಡು ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮುಗಿಯುವುದು

|| ೬೩೭ ||

ಬರಲು ಸಾತ್ವಜ್ಞಾನವೀವರಿ |
 ಕರದ ಸಾಧನ ಖಡ್ಗ ಮೊದಲಾ- |
 ಗಿರುಬ ಸರ್ವಾಯುಧಗಾಕ್ಷರಾ ನೆಲಕೆ ಬೀಳವುವು ||
 ನರನೆ ಕೇಳೆ ಬ್ರಹ್ಮೈಕ್ಯ ಸಾಧಿಸಿ |
 ತಿರುಗುವುವು ಸಾಧನಗಳೆಲ್ಲವು |
 ಆರಿಯಲಾ ಸಾಧನಗಳಾವತ್ಯಕತೆ ಬೇರಿಲ್ಲ || ೬೩೮ ||

ಯೋಗಫಲಪರಿಪಕ್ವತೆಯೆ ವೈ |
 ರಾಗ್ಯಲಗ್ನ ಸುಮೂರ್ತವಿದುವೆ ಸ- |
 ರಾಗಜ್ಞಾನಾಭ್ಯಾಸವ್ಯದ್ವೈತವು ಮಹಾಶಾಂತಿ ||
 ಸಾಗಿ ಬರಲೇ ಶಾಂತಿಯಾತನು |
 ಯೋಗ್ಯನಹನ್ನೆ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಗೆ |
 ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪೂರ್ಣತೆಯು ಸೇರುವನು ಸಾಧಕನು || ೬೩೯ ||

ಹುಣ್ಣಿವೆಯ ದಿನ ಚಂದ್ರನಿಹವಂ |
 ಪೂರ್ಣಕಲಿಯಂ ಹಿಂದಿನಾ ದಿನ |
 ಪೂರ್ಣನಿಹನೇ ನೋಡು ಅಂತಾತ್ಮಕನು ಕಲೆಗಳಲಿ ||
 ಚಿನ್ನವೀಪರಿ ಶುದ್ಧನಿರ ಸ:- |
 ಪೂರ್ಣವಷ್ಟುದು ರುಗರುಗಿಸುವುದು |
 ನ್ಯೂನವಿರುವುದು ಕೀಳುತೋಹದ ವಿಶ್ವದಲದುವೆ
 || ೬೯೦ ||
 ಶರಧಿಯನು ಸೇರುವರೆ ಚಾಹ್ನವಿ |
 ಭರದಬೋಡೋಡುವಳನಂತರ |
 ಶರಧಿಸಂಗಮವಾಗೆ ಮರೆಪಳು ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪವನು ||

ಪರಿಯೋಳಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ |
 ನರಿಶು ಶಾಂತಿಯು ಬರಲು ಮನದಲಿ |
 ಪರಿಪರಿಯು ಸಾಧನಗಳನು ಮರೆಯುವನು ಸಾಧಕನು || ೬೯೧ ||
 ತಾಳದಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ |
 ಮೂಲದಿಂದಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನಾನಿಹೇ |
 ನೇಳಲೇಪರಿ ಭಾವನೆಯು ಸಾಧಕಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಹೇಳಲೇನದ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪಕೆ |
 ಶೀಲದಿಂ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾಪ್ತನು |
 ಕೇಳಿದಿಯೊ ಕಾಂತಿಯು ನಾ ವೇಳೆದುದನೆಲ್ಲವನು ೬೯೨ ||

ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ ನ ಶೋಚತಿ ನ ಕಾಂಕ್ಷತಿ |
 ಸಮಃ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು ಮದ್ಭಕ್ತಿಂ ಲಭತೇ ಪರಾವತ್ || ೫೪ ||

ನರನೆ ನೋಡೈ ಬ್ರಹ್ಮಭಾವದ |
 ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಸಾಧಕನಿಗಾ- |
 ನರಗೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಪ್ರಸನ್ನತೆಯು ಪದವಿ ||
 ಅರಿಂಬಲಗ್ನಿಯು ವೇಲೆಯುಡಿಯು- |
 ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಬೆಂಕಿಯಾರದೆ |
 ಬರುವುದೇನದು ತಿನಲು ಕೂಡಲೆ ಬಾಯಿ ಸುಡುವುದಲಾ
 | ೬೯೩ ||
 ವರುಷಕಾಲದೊಳೆಹುದು ಗಂಗೆಗೆ |
 ಭರತಿ ಪೂರದಿ ಬರಲು ಶರದ್ಯತು |
 ಸ್ಥಿರತೆಯುಳ್ಳುದು ಭರತಿಯುಳಿತವ ಮರೆಯುವಳು ನಿಜದಿ ||
 ನರಸ ಗಾಯನಜಲಸೆ ಮುಗಿಯಲು |
 ಬರುವುದಂತವುಪಾಂಗೆಕೆಲ್ಲಕೆ |
 ಬರುವುದೊಂದೇ ಮನದಿ ಗಾಯನದಿಂಪು ಸೊಂಪಾಗಿ || ೬೯೪ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀ ಪರಿಯಲನುಭವ |
 ಬರಲು ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಪ್ರಾಪ್ತಿಯು |
 ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಶ್ರಮ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಆರಿವ ಮರೆಯಲು ಶ್ರಮದ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಕರೆವರಿದ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ವರಪ್ರಸನ್ನತೆ ಯೆನುತ ನೋಡಿದಿಯೋ ಧನಂಜಯನೆ || ೬೯೫ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದ ಸಾಧಕ- |
 ನಿರುವನೈ ಯೋಗ್ಯನು ಕಣಾ ಯೋ- |
 ವರಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಭೋಗಿಸಲವನೆ ಯೋಗ್ಯನಲಾ ||

ಬರಲವಗೆ ಮೇಣೈ ಕೈಭಾವದ |
 ಭರತಿ ಮತ್ತೇನಿಹುದು ಜಗದಲಿ |
 ನರನೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನಂದಸುಖದಲಿ ಮರೆವನೆಲ್ಲವನು || ೬೯೬ ||
 ತನ್ನದಿಹುದೀ ವಸ್ತು ಜಗದಲಿ |
 ಶುನ್ಯ ತನವನು ತಾಳಿ ಶೋಕವ- |
 ನಿನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಯೆಂಬ ವಿಚಾರ ಮರೆಯುವನು ||
 ಇನ್ನು ತನಗೀ ವಸ್ತು ಸಿಗ ಬೇ- |
 ಕೆನ್ನುವಿಯುಫಿಲಾಷ ಮಾಡನು |
 ಛಿನ್ನವಷ್ಟುದು ಭಾವವೆರಡೀ ತೆರದಿ ನೋಡಿದರೆ || ೬೯೭ ||
 ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವನೇರಲು |
 ವರಿಪರಿಯು ತಾರೆಗಳ ತೇಜವು |
 ಹರಿವುದಲ್ಲ ಗಗನದಲಿ ತನ್ನಿಂದ ತಾನಾಗಿ ||
 ನರನೆ ನೋಡೀಪರಿಯಲಿರುವುದು |
 ಬರಲು ನರರಾತ್ಮಾನುಭವ ನಂ- |
 ತರದಿ ಮುಗಿವುದು ಭೇದವೆಲ್ಲವು ನಿಜದಿ ತಾನಾಗಿ || ೬೯೮ ||
 ನರನೆ ಹಲಗೆಯು ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಂ- |
 ಒರೆದಿ ಲಿಪಿಯುನು ಮಾಸ ಬಹುದೈ |
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೀ ತೆರದಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಭೇದ ||
 ಇರುವುದಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನಜಾಗೃತಿ- |
 ಯೆರಡವಸ್ಥೆಯು ಜ್ಞಾನಭಿನ್ನತೆ |
 ಯೆರಡು ತರದೀ ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನದಲಿ ಲೀನವಲಾ || ೬೯೯ ||

ಅನ್ಯಭಾಷಾ ನಕ್ಕೆ ಕಾರಣ- |
 ವಿನ್ಯಿರುವವಜ್ಞಾನವೈ ನಿಜ |
 ತನ್ನ ತಾನೇ ಕರಗಿ ಹೋಗುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನದಲಿ ||
 ಅನ್ಯ ತುತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ತುತ್ತನು |
 ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕಾರಂಭ ಮಾಡಲು |
 ಭಗ್ಯವಷ್ಟುದು ಹಸಿವೆ ತಿಂದೊಂದೊಂದು ಗ್ರಾಸವನು ||೨೦೦||

ಕಡೆಯ ತುತ್ತಿಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಹಸಿವೆಯೆ |
 ಯಡಗಿ ಹೋಗುವುದಾಗೆ ನೋಡೈ |
 ನಡೆಯೆ ಹಾದಿಯು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆಗೆ ಹಾದಿ ಸರಿಯುವುದು ||
 ಕಡೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಿಂಗೆ ಬರಲಾ |
 ನಡೆವ ಹಾದಿಯು ಮುಗಿವುದಲ್ಲೆ |
 ಯುಡುಪತಿಯು ಪೂರ್ಣತೆಯ ಪಡೆವನು ಪೂರ್ಣಮೆಯ
 ದಿವಸ || ೨೦೧ ||

ಮಲಗಿರುವ ಮಾನವನು ನಿಂದೆಯ |
 ತೊಲಗುವನು ಕೇಳುವ ಕಾಶದಿ |
 ಬಳಕೆ ನಿಶ್ರಾವಸ್ಥೆ ಹೋಗಲು ಪೂರ್ಣವೆಚ್ಚರಿಕೆ ||
 ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಭೋಧ್ಯವಸ್ತುವು |
 ಅಳಿಯಲಾ ಮನದಲ್ಲೆ ಸಮತೆಯು |
 ತುಳುಕುವುದು ಸಾಯುವುದು ಮೇಣಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವದು ||೨೦೨||

ಪ್ರಳಯ ಬರೆ ಕಲ್ಪಾಂತಸಮಯದಿ |
 ಜಲಮಯವೆ ತಾನಿಹುದು ವಿಶ್ವವು |
 ಜಲಧಿನದಿನದಕೊಳಗಳೆಂಬೀ ಭೇದವುಳಿಯುವುದೆ ||
 ತಿಳಿಯಲಾಪರಿ ಘಟಮಠಾದಿಗ |
 ಕಳೆಯತೊಂದಾ ಕಾಶವುಳುವುದು |
 ಅಳಿಯಲಾಪರಿ ಕಾಪ್ತ ಭಾವವು ಬಿಂಕಿಯುಳಿಯುವುದೆ ||೨೦೩||

ಪರಿವರಿಯು ಚಿನ್ನಾಭರಣಗಳ |
 ಕರಗಿಸಲು ಮುಸಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕುತ |
 ಹರಿವುದಲ್ಲೆ ನಾಮರೂಪವು ಚಿನ್ನವುಳಿಯುವುದು ||
 ಹರಿಯಲಾ ಪರಿ ಸ್ವಪ್ನನಿದ್ರೆಯು |
 ಮರೆವನೊರ್ವನೆ ಸ್ವಾತ್ಮರೂಪನು |
 ಬರುವುದೆಂತೈ ಭೇದವಾತನಿಗೆನ್ನ ಹೊರತಾಗಿ || ೨೦೪ ||

ಕರೆವರಿದನಾ ಭಕ್ತಿ ನಾಲ್ಕನೆ |
 ತರದೆನುತ್ತಲಿ ಕೋವಿದರು ಕೇಳ |
 ಐಠಿವುದವಗೆ ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾಧನದಿಂಹಲೀ ತೆರದಿ ||

ಕರೆದೆನಿದನಾ ನಾಲ್ಕನೆಯದೆಂ- |
 ದರುಹುವೆನು ಕಾರಣವ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯಿರುವರೈ ಬಿಜ್ಞಾನಮಾರ್ತನು ಮೂರನರ್ಥಾರ್ಥ || ೨೦೫ ||

ಪರಿಕೆಸಲು ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ನೀ |
 ನರನೆ ಯೊಂದೆರಡೆಂಬ ಸಂಖ್ಯೆಯು |
 ಹೊರಗೆ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿಯು ಯೆನ್ನದು ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದದು ||
 ಮೆರೆವುದೀ ಪರಿ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಹರಣವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಂದೆನ- |
 ಗರಿಯುತಲಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯನೆ | ೨೦೬ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಯೆನ್ನೆಯು |
 ಸಂಲಲಿತ ಮೂರ್ತಿಯನೆ ಕಾಂಬರು |
 ಯೆಲ್ಲ ರೂಪದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಾನದೊಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಿತಿಯೊಳಗೆ ||
 ಎಲ್ಲನಿಹುದು ಪ್ರಕಾಶವೆನ್ನದು |
 ವಿಲ್ಲವಲ್ಲೆಯೆ ಯಸ್ತಿನಾಸ್ತಿಯು |
 ಯಿಲ್ಲವೈ ಯುದಯಾಸ್ತ ಜಾಗೃತಿವಸ್ತು ಬೇರಿಲ್ಲ || ೨೦೭ ||

ಇರಲು ನೋಡಾ ಭಕ್ತನಾತನು |
 ಬರುವೆನವಗಾನಾರ್ತಿರೂಪದಿ |
 ಧರೆಯಲಿಚ್ಛಿ ತವಸ್ತು ಮೆರೆವುದು ಭಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿ ||
 ನರನೆ ಬಿಜ್ಞಾನಸುನಿಗೆ ನಾನಾ- |
 ಪರಿಯೊಳೆಚ್ಛಿಯು ಜ್ಞಾನನಾಗುವೆ |
 ನೆರಡು ರೂಪದೊಳಾನು ಮೆರೆವೆನು ಭಕ್ತವಶ ನಾನು || ೨೦೮ ||

ಅರ್ಥದಿಚ್ಛೆಯ ಭಕ್ತನಿರಲವ |
 ನರ್ಥವರ್ಥಪ್ರಾಪ್ತಿಸಾಧನ |
 ವರ್ಥಪಾಪ್ತಿಯಲಿಚ್ಛೆ ಯೊಪರಿ ತ್ರಿಪುಟ ನಾನಾಗಿ ||
 ಭಕ್ತರಿಚ್ಛೆಯು ಪೂರೆಯಿಸುವೆನು |
 ವ್ಯರ್ಥವಿರುವುದೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಭಕ್ತರಿಜ್ಞಾನರೂಪ ನಾನಾಗುವೆನು ಯುಗಯುಗದಿ || ೨೦೯ ||

ಧರಿಸಿ ಮೇಣಜ್ಞಾನರೂಪವ |
 ನರನೆ ಯೆನ್ನೆಯ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಲು |
 ಮೆರೆವುದವನೆದುರಿನಲಿ ನೋಡಜ್ಞಾನಪರವಾಗಿ ||
 ಪರಿಕೆನ್ನೆ ಕನ್ನಡಿಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ |
 ಬರುವ ವಸ್ತುವೆ ಬಿಂಬಿಸುವುದೈ |
 ಉರುವುದೇನಚ್ಛರಿಯು ಉದರಲಿ ನೋಡಿದಿಯೊ ಪಾರ್ಥ ||೩೧೦||

ಒಂದು ಮುಖವೆರಡೆಂದು ಕಾಂಬುದು ।
 ಕುಂದು ಕನ್ನಡಿಗಿರಲು ಸಹಜವು ।
 ಬಂದು ಕಾಡುವುದೈ ನಿರರ್ಥಕ ದ್ವೈತವೊಂದಿರಲು ॥
 ಚಂದ್ರನೊರ್ವನೆ ಬಿಂಬಿಸುವನೈ ।
 ಕುಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬರಲು ತಿಮಿರದಿ ।
 ಚಂದ್ರಬಿಂಬಗಳೆರಡು ತೋರುವವೋಸಹೋಳುವೆನು । ೨೧೧ ॥

ಭಕ್ತಿವರ್ಗಾದಲೆನ್ನ ಭಜಿಸಲು ।
 ವ್ಯಕ್ತನಾಗುವೆ ನಾನು ನಿಜವಿದು ।
 ನಿಕ್ಕ ನಾ ಸರ್ವತ್ರ ಭಕ್ತರ ಹತ್ತರದಲಿಹೆನು ॥
 ಪಾರ್ಥ ದೃಶ್ಯತ್ವವು ಕಣಾ ಬಹು ।
 ಮಿಥ್ಯವಿಹುದಬ್ಬಾನವಶದಲಿ ।
 ಕಿತ್ತ ಕಳೆಯೈ ತಿಮಿರವಬ್ಬಾನವನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ॥ ೨೧೨ ॥

ಭಕ್ತಿಯೋಗದಲೀ ತೆರದಿ ನೀ ।
 ಕಿತ್ತ ಕಳೆಯಲು ತಿಮಿರವೆಲ್ಲವು ।
 ಚಿತ್ರತರದಲ್ಲೆನ್ನನೇ ಕಾಂಬುವರು ದರ್ಪಣದಿ ॥

ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಚಿನ್ನದಲಿ ಮಿತ್ರಣ ।
 ಬಿತ್ತಿನಲು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಚಿನ್ನವೆ ।
 ಕಿತ್ತಿ ಹಿತ್ತಾಳೆಯನು ತೆಗೆಯಲು ಶುಭ ಬೆಳಗುವುದು ॥ ೨೧೩ ॥

ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನ ಹೊರತು ಚಂದ್ರಮ ।
 ಪೂರ್ಣನಿಲ್ಪೈ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಪೂರ್ಣಮೆಯ ದಿನವವನು ಕಾಂಬನು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆಯು ॥
 ಎನ್ನ ವೃತ್ತಿ ಬ್ಬಾನದವುದಿ ।
 ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ನೋವ್ವರೆಲ್ಲರು ।
 ಭಿನ್ನತೆಯು ದೃಷ್ಟ್ಯಸ್ವರೂಪದೋಹುದು ನೋಡಿದರೆ ॥ ೨೧೪ ॥

ಹಾನಿಯೇ ದೃಷ್ಟ್ಯತ್ವಕಾಗಲು ।
 ನಾನೆ ನನ್ನನೆ ನೋಡುತಿಹೆನೈ ।
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ಭಕ್ತಿಯೋಗವ ನಿನ್ನಗೆ ಪೇಳಿದೆನು ॥
 ಜ್ಞಾನಯೋಗವಿದಹುದು ನಿಜ ನಿನ್ನ ।
 ಗಾನು ನಾಲ್ಕನೆ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳಿದ ದೃಶ್ಯಾತೀತವೀ ಮಾರ್ಗ ॥ ೨೧೫ ॥

ಭಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮುಭಿಜಾನಾತಿ ಯಾವಾನ್ ಯಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ತತ್ತ್ವತಃ ।
 ತತೋ ಮಾಂ ತತ್ತ್ವತೋ ಜ್ಞಾತ್ವಾ ವಿಶತೇ ತದನಂತರಮ್ ॥ ೫೫ ॥

ಯಾರು ನೋಡೀ ಬ್ಬಾನಭಕ್ತಿಯು ।
 ಸೇರುವರು ಮತ್ತವರು ನನ್ನೊಳು ।
 ಸೇರುತಿಹಳ್ಳಿ ಕೈವನು ನಿಜದಲಿ ಪಾರ್ಥ ತಿಳಿದಿಯಲಾ ॥
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ಬ್ಬಾನಿ ಯೆನ್ನಯು ।
 ಚಾರು ಸ್ವಾತ್ಮನು ಯೆನುತ ಕೈಮೇ ।
 ಲೇನುತ ಹೇಳಿದೆನು ನಾನಧ್ಯಾಯವೇಳರಲಿ । ೨೧೬ ॥

ಇರುವುದುತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯೆನುತಲಿ ।
 ಯರುಹಿದನು ಭಾಗವತರೂಪದಿ ।
 ಸರಸಿಜಾಸನನಿಗೆ ಕಲ್ಪಾದಿಯಲಿ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ॥
 ಕರೆವರಿದನೇ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತಲಿ ।
 ಪರಮ ಶೈವರು ಬ್ಬಾನಯುತರಿದಿ ।
 ಕರೆವರೈ ಕೇರ್ ಸಾತ್ಯಬ್ಬಾನವೆನುತ್ತ ಲೋಕದಲಿ ॥ ೨೧೭ ॥

ಪರಮ ಭಕ್ತಿ ಯೆನುತ್ತ ನಾನಿದಿ ।
 ಕರೆವನೈ ಕೇರ್ ಕರ್ಮಯೋಗಕೆ ।
 ಬರುವುದೈ ಫಲವೆನ್ನೊಳ್ಳಿ ಕೈವ ಲಭಿಸ ವೇಳೆಯಲಿ ॥

ಇರುವುದೀ ಜಗವೆನ್ನ ಯೋಗದಿ ।
 ಭರಿತವೋತಪೋತವೆನುತಲಿ ।
 ಯರಿವ ಮಾಡುವುದಲ್ಲವೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಬ್ಬಾನವಿದು ॥ ೨೧೮ ॥

ಹಾರುವುದು ವೈರಾಗ್ಯವೆಲ್ಲವಿ- ।
 ಚಾರಸುತವೆ ಬಂಧನೋಕ್ತಗ- ।
 ಳಾರಿ ಬೆಂಡಾಗುವೆವು ಬ್ರಹ್ಮಾಕಾರ ಸಾಯುವುದು ॥
 ಪಾರದಿದುಮೆಯುಪಾರವೆಂದೀ- ।
 ಚಾರುಭೇದವು ನಾಶವಪ್ಪುದು ।
 ಚಾರುತರದೀ ಭಕ್ತಿಮುಹಿಯುಪಾರವಾಗಿಹುದು ॥ ೨೧೯ ॥

ನೆಲಜಲಾನಲವಾಯುಭೂತಂ- ।
 ಗಳನು ಕೇಳಾಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ।
 ಯುಳುವುದಲ್ಲೆ ಶೇಷನೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯುಳಿಯುವುದು ॥
 ಕಳೆವ ಸಾಧನ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕ- ।
 ರುಳಿಯಲಾರದು ಭೇದದ್ರಿವುಟಿಯು ।
 ತಿಳಿಯಲಾರದು ಅದಿಮಧ್ಯಾಂತಗಳನಾ ಭಕ್ತಿ ॥ ೨೨೦ ॥

ಹೊರೆಯಲೆನ್ನಯ ಶುದ್ಧ ರೂಪವನು |
 ನರಿತುಯೆನ್ನೊಳಗೆ ಕೃತ್ಯಭಾವವನು |
 ನಿರುತವೆನ್ನಯ ಭಜನ ಮಾನ್ಯನು ಜ್ಞಾನಯೋಗದಲಿ ||
 ಶರಣಸಂಗಮವಾದನಂತರ |
 ಮರೆವಳೆ ನಿಜರೂಪ ಗಂಗಯು |
 ದೊರೆಯಲೆನ್ನಯ ಯೆನ್ನೊಳೆಪರಿ ಭಕ್ತರಾಗುವರು || ೨೨೧ ||

ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳನು ಶುದ್ಧೀ |
 ಕರಿಸುತೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಮುಖ |
 ನಿರಿಸಲವು ತಂತಮ್ಮ ದರ್ಶನಕೊಳ್ಳುವವು ತಿಳಿಯೆ ||
 ದೊರೆಯಲೆನ್ನೊಳಗೆ ಕೃತ್ಯೋಪರಿ |
 ನರನೆ ಭಕ್ತನು ಯೆನ್ನ ನೋಡುತ |
 ಪರಮ ಹರ್ಷದಿ ತೇಲುತಿಹವೆನ್ನ ಕನ್ನಡಿಯ ತೆರದಿ || ೨೨೨ ||

ಕನ್ನಡಿಯ ಬದಿಗಾಗಿ ಸಾರಿಸೆ |
 ತನ್ನ ಬಿಂಬವು ಲೋಪವಾಗಲು |
 ಮುನ್ನ ತನ್ನೊಳು ತಾನೆ ಬಿಂಬಾಕೃತಿಯ ನೋಡುತಲಿ ||
 ನನ್ನತಾಂತಿಕರಣನಾಗಿ ಪ್ರ- |
 ಸನ್ನತೆಯಲಾ ಬಿಂಬ ರಂಜಿಸು |
 ದೆನ್ನುತಲಿ ಯೋಚಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನೀ ತೆರದಿ || ೨೨೩ ||

ನಿದ್ದಿಯೆಂದೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಲು |
 ಬಿದ್ದು ಹೋಗಲು ಸ್ವಪ್ನಭಾವವು |
 ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪ ಮನದೊಳು ಬರುವದಿಲ್ಲೇನು ||
 ಸದ್ವಿಮಾಡದೆ ದ್ವೈತಭಾವವು |
 ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವದಾತ್ಮಜ್ಞಾನಿಗೆ |
 ನಿದ್ದಿಯೆಂಬಜ್ಞಾನ ಹರಿವುದು ಕೇಳು ಕಲಿಪಾರ್ಥ || ೨೨೪ ||

ನರನೆ ನೋಡೀತೆರದಿ ಪೇಳಲು |
 ಬರುವುದೇ ದುಃಖಕೆ ಮನದ- |
 ಖಿರುವುದೇ ಧರಣಿಯಲಿ ಶಕ್ಯವು ಪೇಳ್ವ ಸಂಗತಿಯು ||
 ದೊರೆಯಲೆನ್ನಯ ತನಗೆ ಭೋಗಿಸಿ |
 ಪರಿಯದಾವುದು ಕಾಣಿಸೆಂಬರು |
 ನರರು ಶಂಕಾವಾದದಿಂದಲಿ ತುಚ್ಛಿಸುವರಿದನು || ೨೨೫ ||

ನರನೆ ನೋಡೆ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದೋ |
 ಚ್ಚರಣೆ ಮಾಳ್ವದ ನೋಡಿ ಬಲ್ಲೆನೊ |
 ಅರಿಯಲಾಲೆನು ಶಂಕೆಯೆಂಬೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ||

ತರಣಿಗವರಾ ದೀಪದಿಂದಲಿ |
 ಪರಿಚಯವ ಮಾಡಿಸುವಲೇ ಜಗ |
 ಕಿರದೆ ಯೆಂಬೀ ತೆರದ ಸ್ಥಿತಿಯಿರ ತಿಳಿಯದೆನಗದುನೆ || ೨೨೬ ||

ಇರುವುದೇ ವಹಿವಾಟವಲ್ಲಿಯು |
 ಮೆರೆವ ಗಗನಕೆ ಹಾಕುವರೆ ಚ- |
 ಸ್ವರವ ತಿಳಿಯೆನು ಪಾರ್ಥ ನಿನಗರವಿದೆಯೊ ಪದ್ಧತಿಯು ||
 ಅರಸನಲ್ಲದ ಬಣಗುಮನುಜನಿ |
 ಗರಸುತನದ ಸುಭೋಗ ತಿಳಿವುದೆ |
 ತರಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವನೆ ಯಂಧಕಾರಕ್ಕೆ || ೨೨೭ ||

ಕೊಳದೆ ಕೇಳಾಕಾಶರೂಪವನು |
 ತಿಳಿವುದೇನಾಕಾಶಮಹತಿಯು |
 ತುಲನೆಯೇ ಗುಂಜಾಭರಣ ರತ್ನಾಭರಣದೊಡನೆ ||
 ಕೊಳದೆ ಮದ್ರೂಪವ ಧನಂಜಯ |
 ತಿಳಿಯಲಾರರು ಯೆನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು |
 ಬಳಕ ನನ್ನನು ಭಜಿಪರೆಂಬುದನೆಂತು ಹೇಳುವುದು | ೨೨೮ ||

ಬರುವುದೇ ತಾರುಣ್ಯದನುಭವ |
 ತರುಣನಾಗದ ಹೊರತು ಜಗದಲಿ |
 ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನರನಿಗೆ ಕರ್ಮಯೋಗದಲಿ |
 ಬರುವುದನುಭವವಾಗಲಾತಗೆ |
 ತೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ನೋಡು ಸುತ್ತಲು |
 ತಿರಿತಿರಿಗೆ ಸೇವಿಸುವವಲ್ಲವೆ ನೀರನೇ ಪಾರ್ಥ || ೨೨೯ ||

ತೋರುತಿಹ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವು |
 ಸೂರಿಯನ ಬಿಂಬದಲಿ ಸಂತತ |
 ಸೇರಿಹುದು ಪ್ರೋಕಳಿಯು ರಂಜಿಸುತಿಯದು ಗಗನದಲಿ ||
 ಧಾರುಣಿಯಲಿ ಸ್ವರೂಪವೆನೆಯು |
 ಸೇರಿ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾಗಿ ಭಕ್ತನು |
 ಚಾರುತರದಲಿ ಭಜಿಸನ್ನನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು || ೨೩೦ ||

ಚಂದನದ ಸೌಗಂಧವೆಲ್ಲವು |
 ಚಂದನವೆ ಸೇವಿಸುವುದಲ್ಲವೆ |
 ಚಂದಿರನ ಪ್ರಭೆ ಚಂದ್ರನೊಡನೆಯೆ ರಂಜಿಸುವದಲ್ಲೆ ||
 ಸಂದು ಹೋಗಲು ದ್ವೈತಭಾವವು |
 ಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯು ಸಾಧ್ಯವಿರದೈ |
 ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆನುತಲಿ ನಾನು ಪೇಳುವೆನು | ೨೩೧ ||

ದ್ವೈತ ಹೋಗಲು ಭಕ್ತ ಕರ್ಮಾ-
ತೀತನಪ್ಪನು ಸಹಜ ವೋತ-
ಪ್ರೋತ ತುಂಬಿದುದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯು ಕೇಳು ಕಲಿವಾರ್ಥ ||
ಮಾತಿನಲಿ ವಿವರಿಸಲಶಕ್ಯವು |
ಭೂತಳದೊಳನುಭವಕೆ ಸಾಧ್ಯವು |
ಈ ತೆರದ ದಿವ್ಯಾನುಭವವೈ ಸಾಧ್ಯಸಾಧಕಗೆ || ೨೩೨ ||

ನರಗೆ ನೋಡೀ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆ |
ಬರಲು ಬೀಕೈ ವೂರ್ವಸಂಚಿತ |
ಕರೆಯಲಿವ ನಾನೋಡಿ ಬರುವೆನು ಓ ಯೆನುತ ಮುದದಿ ||
ಕರವನನು ನಾನಿಹೆನು ನಿಜವಿದು |
ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾರು ಯೆನ್ನಯ |
ಹೊರತು ನಾಡರ್ಶನವನ್ನೇನೆನು ಮಾತುಮಾತಿನಲಿ || ೨೩೩ ||

ಹಿಂದಿನಂದದೊಳವನು ಯೆನಗಾ-
ನಂದದಿಂದಲಿ ಕರೆಯಲಾರನು |
ಹಿಂದಿನಂದದಿ ಮಾತನಾಡಲು ಬಾರದಾತನಿಗೆ ||
ಬಂದರೀಪರಿಯೋಗ್ಯತೆಯು ನರ-
ಗಂದು ಮೌನವೆ ದಿವ್ಯಸ್ತುತಿಯುದು |
ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವುದೆನಗೆ ಮೌನದಿ ಮಾಡಿದಾ ಸ್ತುತಿಯು
|| ೨೩೪ ||

ನರನೆ ಬುದ್ಧಿಯು ತಿಳಿವ ವಸ್ತುವು |
ತಿರಿಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು ನೋಳ್ಳ ವಸ್ತುವು |
ಅರಿಯಲಾ ತಿಳಿಯುವುದು ನೋಳ್ಳುದು ಕ್ರಿಯೆಯು ಮುಗಿ
ಪರಿಕಿಸಲು ತಾವೆಲ್ಲಿ ವಸ್ತುಗೆ- [ಯುವುದು ||
ಳರದೆ ಸರಿಯುತ ಬದಿಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
ಬರುವನೈ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಿಳಿವನ ನೋಳ್ಳ ಸಾಧಕನು || ೨೩೫ ||

ಬೆಳಗುತಿಹ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡಿದ-
ಬಳಿಕ ಮುಖವದು ನೋಳ್ಳುದಲ್ಲವೆ |
ತಿಳಿಯಲಾ ಮುಖನೋಳ್ಳುದದ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡದಲಾ ||
ಕಲಿಧನಂಜಯ ಯಿಂತೆರದೋಳೇ |
ಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ಸುಜ್ಞಾನನಾಗಲು |
ತಿಳಿಯಲಾ ತೋರುವನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೋಳ್ಳ ಸಾಧಕನೆ
|| ೨೩೬ ||

ನೋಡುತಿರುವ ಪದಾರ್ಥಲೋಪದಿ |
ನೋಡುವವನೇ ನೋಳ್ಳರೊಪದೊ-
ಳೋಡಿ ತಾಸ್ಯಕ್ಕವನು ಪಡೆವನು ಬರುವುದೈಕ್ಯವಲಾ ||

ಗಾಢವಿಹುದೀ ಯೈಕ್ಯವದರಿಂ |
ನೋಡುತಿಹ ಕ್ರಿಯೆ ಲೋಪವಾಗುವು-
ದಾಡಲೇನದ ನೋಳ್ಳ ಧರ್ಮವೆ ತಾನೆ ಸಾಯುವುದು || ೨೩೭ ||

ತರುಣಿಯನು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ನೋಡಲು |
ಮರೆತು ಸ್ವಪ್ನವ ಬಾಗರಣಿಯಲಿ |
ಹರುಷದಿಂದಾ ತರುಣಿಗಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡಲವನು ||
ಪುರುಷನಾಲಿಂಗನವ ಕೊಡುವವ |
ತರುಣಿಯಾಲಿಂಗನವ ಕೊಳುವವ |
ಳಿರುವರೇ ತಾವೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರುಹು ಕೌಂತೀಯ || ೨೩೮ ||

ಎರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳಿಗೆ ಘರ್ಷಣ |
ಬರಲು ಸಂಜನಿಸುವುದು ಬಿಂಕಿಯು |
ಯೆರಡು ಕಾಷ್ಠಂಗಳನು ಭಕ್ಷಿಸುತೊಂದಿಯಾಗುವುದು ||
ತರಣಿಬಿಂಬವ ನೋಡಿ ಜಲದೊಳ-
ಗಿರುವುದನು ತಾನೆತ್ತಲೆತ್ತಿಸೆ |
ಕರವ ಪಸರಿಸೆ ಲೋಪವನು ತಾಳುವುದು ಬಿಂಬವದು || ೨೩೯ ||

ನರನು ಯೆನ್ನಯ ರೂಪವಾಗುತ |
ಮರಳಿ ದೃಶ್ಯವ ನೋಡಲೆತ್ತಿಸೆ |
ಹರಣವವ್ವುದು ದೃಶ್ಯರೂಪವು ನಾನೆ ಕಾಣುವೆನು ||
ನರನೆ ಮೇಳಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಧರೆಯಲಾ ದೃಶ್ಯತ್ವವೆಲ್ಲವು |
ಹರಣವವ್ವುದು ಭೇದಭಾವವು ಲೋಪವಾಗುವುದು || ೨೪೦ ||

ತರಣಿಯಾ ತಿಮಿರವ ಪ್ರಕಾಶಿಸೆ |
ಬರಲು ನೋಡು ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ತಿಮಿರವು |
ಹರಿಯತಾದರೆ ರಮಿಯ ಧರ್ಮ ಪ್ರಕಾಶವುಳಿಯುವುದೆ ||
ನರನೆ ನೋಡೈ ದೃಶ್ಯ ನಾನಾ-
ಗಿರಲು ದೃಶ್ಯವು ಭಿನ್ನರೂಪವೆ |
ಯಿರುವನೆಂತಾ ನೋಳ್ಳ ದೃಶ್ಯವು ಲುಪ್ತನಾಗುವನು || ೨೪೧ ||

ನೋಡ್ವ ನೋಡದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡೀ |
ರೂಢಿಯಿಲ್ಲೊಂದಾಗಲಾಕ್ಷಣ |
ಮೂಡವುದು ಮದ್ದೂಪ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ಕಲಿವಾರ್ಥ ||
ನೋಡಲವ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವ |
ಮೂಡುವುದು ಮದ್ದರ್ಶನವಲಾ |
ವೋಡಿ ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಾದೃಷ್ಟಭೇದವದು || ೨೪೨ ||

ವಿನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ದ್ವಂದ್ವವಿ |
 ಹೀನ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತ ದೃಷ್ಟಿಯು |
 ತಾನೆ ಸಂಭೋಗಿಸುವುದೈ ನಿಜವೆನ್ನ ದರ್ಶನವ ||
 ಬಾನಿಹುದು ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪಕ- |
 ತಾನು ಚಲಿಸದು ನಿಶ್ಚಲವಲಾ |
 ನಾನು ನೋಡಾತೆರದೊಳಹೆನಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಲಿ || ೨೪೩ ||

ನರನೆ ಕಲ್ಪಾಂತದಲಿ ಜಲಮಯು- |
 ವಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಪೂರ್ಣವು |
 ಹರಿಯುತಿಹುದೇ ನೀರು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ||
 ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿಂದಲೆ |
 ಭರಿತನಾಗಿಹೆ ವಿಶ್ವದಲಿ ನಾ- |
 ನಿರುವುದೆಂತ್ರೈ ದ್ವೈತವಾಗಲು ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ || ೨೪೪ ||

ಕಾಲು ಕಾಲೇರುವುದೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಜ್ವಾಲೆ ಜ್ವಾಲೆಯು ಸುಡುವುದೇ ಮ- |
 ತೈಳು ನೀರೊಳು ನೀರು ಮಾಳ್ವದೆ ಸತ್ವನ ನೋಡಿಡಿಯಾ ||
 ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೈ ಸುತ್ತುಮುತ್ತುವಿ- |
 ಶಾಲತನದಿಂ ವ್ಯಾಪಿಸಿಹೆ ನಾ- |
 ಹೇಳು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಯೆಲ್ಲಿ ಹೇಳಿನಗೆ || ೨೪೫ ||

ಇರುವೆನದ್ವಯ ನಾನು ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಯರಿಯಲಾ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನೇ |
 ಬರುವುದಾತನ ಕೃತಿಯವತದಿಂ ಯಾತ್ರೆಯಾ ಫಲವು ||
 ಶರಧಿಯೊಳಗಿನ ನೀರು ಭರದಲಿ |
 ತೆರೆಯ ರೂಪದಿ ಸಂಚರಿಸಿದರು |
 ಧರೆಯನಿಲ್ಲವನಾಕ್ರಮಿಸುವುದೆ ನೋಡು ಕಾಂತೇಯ

|| ೨೪೬ ||

ತ್ತಾಗ ಮಾಳ್ವ ಸ್ಥಳವು ನೀರದು |
 ಹೋಗುತಿಹ ಸ್ಥಳವಿಹುದು ನೀರೇ |
 ಹೋಗುತಿಹ ಕಾಲ ಹೋಗುತಿರುವುದು ನೀರೆ ನೋಡಿಡಿಯಾ ||
 ಸಾಗಲಾರದು ನೀರಿನಾಟವು |
 ನೀಗಲಾರದು ಐಕ್ಯರೂಪವ |
 ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿಯೈ ಕಲಿಧನಂಜಯನೆ || ೨೪೭ ||

ಎನ್ನ ರೂಪದೊಳ್ಳೆ ಕೈವಾಗಲು |
 ಭನ್ನನಿಹೆ ನಾನೆಂಬ ಭಾವೋ- |
 ತ್ವನ್ನವಾಗಲು ಯೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟನ್ನರನು ಸೇರುವನೆ ||

ಪೂರ್ಣವಿರೆ ಮದ್ರೂಪ ಸಾಧಕ- |
 ನೆನ್ನ ಯಾತ್ರೆಯ ಮಾಳ್ವನಲ್ಲವೆ |
 ಚೆನ್ನಗೀತತ್ತ್ವವನು ತಿಳಿಯೈ ಯೆನ್ನ ಯಾತ್ರಿಕನು || ೨೪೮ ||

ತಾನು ದೇಹಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೆ |
 ಯೇನ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ |
 ನಾನೆ ದರ್ಶನವೀವೆ ಕರ್ಮಾಧೀನ ನಾನಾಗಿ ||
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ತೃಕರ್ಮದ |
 ಹಾನಿಯಾಗಲು ಭೇದವಾಕ್ಷಣ |
 ಬ್ಲಾನಿಗಳು ಮದ್ರೂಪರಸ್ಪರು ದ್ವೈತ ಮುರಿಯುವರು || ೨೪೯ ||

ಕನ್ನಡಿಯೆ ಕನ್ನಡಿಯು ನೋಡಿದ- |
 ರೆನ್ನಲಾಗದು ನೋಡುವಿಕೆ ಯಿದು |
 ಚಿನ್ನದಿಂ ಚಿನ್ನವನು ಮಡಗಿನಲಾಯ್ತೆ ಭೂಷಣವು ||
 ಮುನ್ನ ದೀಪಜ್ಯೋತಿ ದೀಪಗ- |
 ಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದರೇನು ತೇಜವು |
 ಭನ್ನವಿಹುದೇ ತೇಜವೋಂದೇವನಾಗಿ ರಂಜಿವುದು || ೨೫೦ ||

ಎನ್ನ ರೂಪದಲ್ಪೈಕ್ಯವಾಗಿಹ |
 ಸನ್ನತಾತ್ಮನು ಕರ್ಮ ಮಾಡಲು |
 ಯೆನ್ನವರ ಮೇಣದಕೆ ಕರ್ಮವಿದೆಂದು ಕೋವಿದರು ||
 ಳಿನ್ನಕರ್ತೃತ್ವಾಭಿಮಾನದಿ |
 ಭನ್ನಭಾವವು ಪೋಯ್ತು ಜಗದಲಿ |
 ಮುನ್ನ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಮಾಡದಲಿರಲು ಸ್ಥಿತಿಯೊಂದೆ || ೨೫೧ ||

ಇರುವುವವಗಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
 ತೆರದಿ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳೊಂದೇ |
 ಬರುವುದದಕೇ ಹೆಸರು ಅಕ್ರಿಯವೆಂದು ಲೋಕದಲಿ ||
 ಇರುವುದದುವೇ ಯೆನ್ನ ಪೂಜೆಯ |
 ಗುರುತು ಕೇಳು ಕಸಿದ್ವಜನೆ ನಿನ್- |
 ಗೊರೆವೆನೆಂತೀ ಕರ್ಮ ಬರುವುದು ಯೆನ್ನ ಭಾಗಕ್ಕೆ || ೨೫೨ ||

ಚರಿಪನ್ನೈ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಯಥಾವಿಧಿ |
 ಯರಿಯನ್ನೈ ಕರ್ಮಾಭಿಮಾನವ |
 ಬರುವುದು ಮಹಾಪೂಜೆಯನಗದು ಸ್ವೀಕರಿಸೆನದನು ||
 ಇರುವುದಾತನ ನುಡಿಗಳೆ ಸ್ತುತಿ |
 ಯಿರುವುದಾತನ ನೋಟವೆಲ್ಲವು |
 ದರುಶನವು ಕೇಳೆನ್ನದೆಂದೇ ಭಾವಿಸೈ ಜಗದಿ || ೨೫೩ ||

ನಾನು ನೀನೆಂಬಿರದು ಭಾವದಿ ।
 ಹೀನನಾಗುವನವನು ಚಲಿಸಲು ।
 ಪೂರ್ಣಯಾತ್ರಾಫಲವು ಬರುವುದು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆಯಲಿ ॥
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಪಾರ್ಥ ಅವನಿ ।
 ನ್ನೇನ ಮಾಡಿದರಾಯ್ತು ಪೂಜಿಯು ।
 ಮಾನಸದ ಕಲ್ಪನೆಯೆ ಜವನಾಗುವುದು ಮತ್ತೇನು ॥೨೫೪॥

ಇರುವನಾವಸ್ಥಿತಿಯಲಾತನು ।
 ಕರೆವರದನೆ ಸಮಾಧಿ ಯೆನುತಲಿ ।
 ಮೆರೆವುದಾತನ ಭಕ್ತಿಯೋಗವು ತಾಳ್ದನೈಕ್ಯವನು ॥
 ಇರದು ಭೇದವು ಚಿನ್ನ ಕಂಕಣ ।
 ವೆರಡರಲಿ ಕೌಂತೇಯು ಕೇಳೈ ।
 ತೆರೆಗಳಲಿ ನೀರಿನಲಿ ಭೇದವದೇನು ಕಲಿವಾರ್ಥ ॥ ೨೫೫ ॥

ಪರಿಮಳವು ಕರ್ಪೂರದೊಳಿರುವುದು ।
 ಮೆರೆವ ತೇಜವು ರತ್ನದೊಳಗೈ ।
 ಯಿರುವುದಾ ಪಟದಲ್ಲ ತಂತುವು ಘಟದಿ ವ್ಯುಕ್ತಿಯು ॥
 ನರನೆ ನೋಡಿವುಗಳನು ಭೇದಿಸು-
 ರಿರುವರೇ ಪಂಡಿತರು ಜಗದಲಿ ।
 ಪರಿಕಿಸಲು ಭಕ್ತಸಲಿ ನಾನೀತೆರದಲಿಹೆನಲ್ಲೈ ॥ ೨೫೬ ॥

ನರನೆ ಭಕ್ತಿಯುದೇಕನಿಸ್ತವು ।
 ಬರುವುದೈ ಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವದ- ।
 ಲಿರವು ಯೆನ್ನದು ದೃಶ್ಯರೂಪದಲಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿನಿಗೆ ॥
 ಮೆರೆವ ಸ್ವಪ್ನಸುಷುಪ್ತಿಜಾಗೃತಿ ।
 ತೆರೆಗಳೇ ಮೂರಿಹುವು ಕಾರಣ ।
 ಬರುವುದೈ ಸಂಪರ್ಕವಿವಕಾ ದೇಹದೇಹಿಯೊಳು ॥ ೨೫೭ ॥

ನರನೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುವ- ।
 ವೆರಡವಸ್ಥೆಗಳುಧ್ವನಿಸುವುವು ।
 ಬರುವುವೈ ಸರ್ವತ್ರವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ದೃಶ್ಯ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ॥
 ಸ್ಫುರಣವೀಪರಿ ಬರಲು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಮೆರೆವ ದೃಶ್ಯಸಮಸ್ತವಿಶ್ವದೊ- ।
 ಳಿರುವೆ ನಾನೇ ಯೆನುತ ಬೋಧಾವ್ಯುತವು ದೊರೆಯುವುದು ॥೨೫೮॥

ಜೋರಿನಿಂದೀ ಬೋಧರಥದಲಿ ।
 ಕಾರುವುದು ನೋಡನುಭವಧ್ವಜ ।
 ತೋರಲಾ ದೋರಕದರೂಪದಿ ಸರ್ವದಾಭಾಸ ॥

ದೋರಕದೋಳಾಭಾಸ ಹಾರಲು ।
 ದೋರಕವೆ ಗೋಚರಿಪ್ಪದಲ್ಲವು ।
 ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಕಲ್ಪನೆ ಸರ್ವವೆಂಬುದದು ॥ ೨೫೯ ॥

ಇರುವುದೇನಾಭರಣ ಚಿನ್ನದ ।
 ಹೋರತು ನೋಡು ರುಪಪ್ಪು ಆದರು ।
 ಧರಿಸಲೀ ನಿರ್ಧಾರವಾಭರಣಗಳು ಕರಗುವುವು ॥
 ಇರಲು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ ಜಗದಲಿ ।
 ಬರುವುದೆಲ್ಲ ವಿಕಾರ ಜಾಗೃತಿ ।
 ಬರಲು ತಾಂ ಹೋರತಿಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದೋಳರ್ಥವೆನ್ನವನು ॥ ೨೬೦ ॥

ನೀರಿನಲಿ ಸಂಚರವ ತೆರೆಗಳು ।
 ನೀರಿನಿಂ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಿಲ್ಲವಿ- ।
 ತಾರ ಬರಲಿದು ಮನದಿ ತೆರೆಯಾಕೃತಿಗೆ ಮರುಳಹನೆ ॥
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ದೃಶ್ಯರೂಪವು ।
 ತೋರಲಥವಾ ತೋರದಿರಲಿ ವಿ- ।
 ತಾರವೋಂದೇ ನಾನು ವಿಶ್ವದೋಳೆಲ್ಲ ತುಂಬಿಹೆನು ॥ ೨೬೧ ॥

ಇರುವೆ ನಾನಜನಜರನಕ್ಷಯ- ।
 ನಿರುವೆನಕ್ಷರ ನಾನವೂರ್ವನು ।
 ಮೆರೆವ ನಿತ್ಯಾನಂದಮೂರುತಿ ನಾನಪಾರನಲಾ ॥
 ಇರುವೆನೈ ನಾನಚಲನಚ್ಚುಕ್ತ- ।
 ನಿರುವೆನೈ ನಾನಂತರಹಿತನು ।
 ನರನೆ ನೋಡೈ ದ್ವೈತವಿರಹಿತನಾದ್ಯನಾಗಿಹೆನು ॥ ೨೬೨ ॥

ಇರುವೆ ವ್ಯಕ್ತಾವ್ಯಕ್ತನೀಶ್ಯನು ।
 ಯಿರುವೆನೀಶ್ವರನಮರನಭಯನು ।
 ಯಿರುವೆ ನಾನಾಧಾರ ನಾ ಧೇಯನು ಸತತ ಸಹಜ ॥
 ಇರುವೆ ನಾನು ಅನಾದಿಮೂರುತಿ ।
 ಯಿರುವೆ ಸ್ವಾಮಿ ಸದೋದಿತನು ನಾ- ।
 ನಿರುವೆ ಸರ್ವಾತೀತ ಸರ್ವನು ಸರ್ವಗತ ನಾನು ॥ ೨೬೩ ॥

ನಾ ನನೀನ ಪುರಾಣನಿರುವೆನು ।
 ಶೂನ್ಯನಿಹೆ ಸಂವೂರ್ಣನಿಹೆ ನಾ ।
 ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಸ್ಥೂಲನಿಹೆ ನಾ ರೇಣುರೂಪನಲಾ ॥
 ನಾನಿರುವೆ ಮೇಣೇಕಸಕ್ರಿಯ ।
 ನಾನು ವ್ಯಾಪ್ತನು ವ್ಯಾಪಕನು ಮೇಣ್ ।
 ನಾನಸಂಗನಶೋಕ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ನಾನಿಹೆನು ॥ ೨೬೪ ॥

ನಾನಶಬ್ದನು ಶ್ರೋತ್ರರಹಿತನು ।
 ನಾನರೂಪನಗೋತ್ರ ಸಮನಾ ।
 ನಾನು ರಂಜಿಸುತಿಹೆ ಸ್ವತಂತ್ರನು ನಾ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ॥
 ನಾನು ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದೈಕ್ಯವ ।
 ಸಾನುರಾಗದೊಳನುಭವಿಸುತೀ ।
 ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಯೊಳಿನ್ನ ನೇ ಭಜಿಸುವನು ಸಾಧಕನು । ೨೫೫ ॥

ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ತನ್ನ ರೂಪದ ।
 ಅರವು ತನಗಾಗುವುದು ನೋಡೈ ।
 ತರಣಿ ನಿಜದಿ ಪ್ರಕಾಶರೂಪನು ಮೇಣ್ ಪ್ರಕಾಶಕನು ॥
 ಲಿವರಾರಿ ಭೇದವಿದರ ।
 ಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ ಮೇಣಾ ।
 ವರಪ್ರಕಾಶಕನಲ್ಲಿ ಯೆಂಬುದ ಕೇಳು ಕೌಂತೇಯ ॥ ೨೫೬ ॥

ತಿಳಿಯಲರ್ಹವೆನಿಸ್ಸ ವಸ್ತುವೆ ।
 ಯುಳಿದನಂತರ ತಿಳಿವನೊರ್ವನೆ ।
 ಯುಳಿವನಲ್ಲೆಯವನು ನಾನೇ ಯೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥
 ಉಳಿದ ಭೇದವ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತಿಕ ।
 ಕಲೆಯು ನೋಡೈ ಜ್ಞಾನಕಲೆಯದು ।
 ತಿಳಿಯೆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ರೂಪವೆನುತ್ತ ತಿಳಿಯುವುದು ॥೨೫೭॥

ದ್ವೈತ ಮೇಣದ್ವೈತವೆರಡಕ- ।
 ತೀತನಾಗಿಹನಾತ್ಮ ನಾನೇ ।
 ಯೊತೆರದಿ ತಾಂ ತಿಳಿಯೆ ಜ್ಞಾನವೆ ಯಂಭವಾಗುವುದು ॥
 ಭೂತಳದೊಳೇತೆರದಿ ನಿದ್ರಾ- ।
 ತೀತವಾಗಿಯೆ ಬರಲು ಜಾಗೃತಿ ।
 ಯಾತತಕ್ಷಣ ಸ್ವಪ್ನಸ್ಥಿತಿಯುದು ಮಾಯವಾಗುವುದು
 ॥ ೨೫೮ ॥

ಚಿನ್ನದೊಳಗಿಹ ಚಿನ್ನ ತನ ಕೇಳೆ ।
 ಕಣ್ಣೆದುರು ಬರಲಾಕ್ಷಣವೆ ಮ- ।
 ತ್ತಿನ್ನು ಚಿನ್ನಾಭರಣ ಕರಗಿಸ ಬೇಕೆ ನೋಡುವರೆ ॥
 ಚಿನ್ನ ವೊಂದೇ ಯಿರುವುದೆನುತಲಿ ।
 ಕಣ್ಣು ನೋಡುತ ಪರಿಕಿಸುವುದೈ ।
 ಮುನ್ನ ನಾನೊಂದುಸುರುವನು ಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು
 ॥ ೨೫೯ ॥

ನೀರೊಳುಪ್ಪನು ಹಾಕಿದರೆ ಯದು ।
 ನೀರಿನಲಿ ತದ್ರೂಪವಪ್ಪುದು ।
 ಖಾರತನವನು ತ್ಯಜಿಸಲಾರದು ನೀರುವುಪ್ಪುದು ॥

ಖಾರತನವದು ಹಾರಿ ಹೋಗಲು ।
 ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತುವೈಂಬುದದು ನಿಜ ।
 ತೋರಿಸಿದನೀ ಸಾಮ್ಯವನು ಕೇಳೆ ಪಾರ್ಥ ಮನಗೊಟ್ಟು
 ॥ ೨೬೦ ॥

ನಾನು ಮೇಣವನೆಂಬ ಭೇದವು ।
 ಹಾನಿಯಿವ್ವುದು ಕೇಳು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಪೂರ್ಣಸ್ವಾನಂದದ ಭರದಿ ಮದ್ರೂಪನಾಗುವನು ॥
 ಭಾಸವಿರದವನಿಗೆ ಭೇದವಿ- ।
 ಹೀನ ನಾನೀನೆಂಬಭಾವವಿ- ।
 ಹೀನನಾಗಲು ಛಾನೆ ತಾಳುವೆನೈಕ್ಯವವನೊಳಗೆ ॥ ೨೬೧ ॥

ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಕರ್ಪುರದ ವಡಿ ।
 ನಷ್ಟವಾಗುವುದುಗ್ನಿಯಾಕ್ಷಣ ।
 ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಿಲ್ಲ ಕರ್ಪುರವಗ್ನಿ ಯೆರಡಾಗ ॥
 ದಿಟ್ಟಿಸಲಿಕಾಕಾಶ ಮಾತ್ರವೆ ।
 ಸುಟ್ಟ ಬಾಗೆ ಬಂದಿರುವುದೈ ।
 ದೃಷ್ಟಿಸಿದೆಯೋ ಪಾರ್ಥ ನೀನೀ ತತ್ತ್ವ ಮನಗೊಟ್ಟು ॥ ೨೬೨ ॥

೨೦ದರಿಂದೊಂದನ್ನೆ ಕಳೆಯಲು ।
 ಬಂದಿರುವುದೈ ತೂನ್ಯವಲ್ಲಯೆ ।
 ಯೆಂದರೀಪರಿ ಯಿರುವೆನಿಲ್ಲೆಂದಿದನು ನೀ ಕಳೆಯೆ ॥
 ಸಂದುವೆರಡೀತತ್ತ್ವಗಳು ಮೇ- ।
 ಲಿಂದ ಮೇಲೆಯೆ ನಾನಿಹೆನು ತಿಳಿ ।
 ಯೆಂದು ನಾನಿನಗೊರೆವೆ ಪಾರ್ಥನೆ ತತ್ತ್ವಸಾರವನು ॥ ೨೬೩ ॥

ಈಶನಾತ್ಮನು ಬ್ರಹ್ಮವಿವರಿಂ- ।
 ಗಾತ್ರಯವ ಮೇಣಿಲ್ಲಿದರಲಿ ।
 ಭಾಷೆಯೇ ಸಾಕಾಗದೈ ವರ್ಣಿಸಲಿಕೇ ಸ್ಥಾನ ॥
 ಭಾಷೆಯುದು ಮಾತಾಡದಿದ್ದರು ।
 ಭಾಷೆಯೇ ಮೌನದಲಿ ಬಹಳುಪ- ।
 ದೇಶ ಮಾಡುವ ಪರಿಯಿಲಾ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದನು ॥೨೬೪॥

ತೊರೆದು ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನವೆರಡನು ।
 ಪರಿಯಿರಲಲ್ಲ ನೋಡು ಪಾರ್ಥನೆ ।
 ಪರಿಕಿಸೈ ಯಾನಂದವಾನಂದವನೆ ಭೋಗಿಪುದು ॥
 ಅರಿವುದೈ ಬೋಧದಲಿ ಬೋಧವ- ।
 ನಿರದೆ ಸುಖವೇ ಸುಖವ ಭೋಗಿಗನು- ।
 ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ವರ್ಣನಾತೀತವು ಕಣಾ ಪಾರ್ಥ ॥ ೨೬೫ ॥

ದೊರೆಯುವುದು ಲಾಭಕ್ಕೆ ಲಾಭವು |
 ಬರುವುದೈ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಭೆಯು ತೆಕ್ಕೆಯೋ |
 ಕರಿಯಲಾ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಶ್ವರ್ಯದಲಿ ಮುಳುಗುವುದು ||
 ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಶಮಕದು |
 ಬರುವುದೈ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿಯೆ |
 ಧರಿಸುವುದು ಸಂಕೋಚವನುಭವನುಭವನ ನೋಡಿ | ೨೨೬ ||

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಕರುಮ ಮಾರ್ಗವು ಬಳಿ ಸುಮನೋ |
 ಹರವು ವಾಲಿಸಲದನು ಫಲ ಮದ್ಯುಪ ಬರುವುದಲಾ ||
 ಕರುಮಯೋಗನೈವೇಂದ್ರಮಕುಟದ |
 ಪರಮರತ್ನವು ಬ್ಲಾನ ನಾನೇ |
 ಮೆರೆವುದೆನ್ನಯ ಮಕುಟದಲಿಯಾರತ್ನ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ || ೨೨೭ ||

ಕರುಮಯೋಗದ ದೇಗುಲಕೆ ನೆರೆ |
 ಮೆರೆವ ಕಲಶವು ಪೋಕ್ಷರೂಪವು |
 ಇರುವನವಕಾಶಪ್ರಸಾರವು ನೋಡಿದನು ಪಾರ್ಥ ||
 ಬರುವನವ ಸಂಸಾರವನದಿಂ |
 ಪರಮ ಕರ್ಮದ ರಾಜಮಾರ್ಗದಿ |
 ದೊರೆಯುವವಗೆನ್ನೈಕ್ಯರೂಪದ ನಗರ ಕಲಪಾರ್ಥ || ೨೨೮ ||

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೇನಹೇಳಲಿ |
 ಸುರನದಿಯಲಾ ಬ್ಲಾನಭತ್ತಿಯು |
 ಹರಿವುದಲ್ಲೆ ಕರ್ಮಯೋಗೋಫದಲಿ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಪರಮಸ್ಥಾನಂದದ ಸಮುದ್ರವು |
 ಯಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಾನು ನನ್ನೊಳು |
 ಭರದಿ ಹರಿಯುತ ಬಂದು ಹೊಂದುವುದೆನ್ನೊಳ್ಳೈಕ್ಯವನು || ೨೨೯ ||

ನರನೆ ನೀ ಚುರ್ಮಜ್ಜ ಕಾರಣ |
 ವರುಷಿದನು ನಾ ಕರ್ಮಯೋಗದ |
 ಪರಮಮಹಿಮೆಯು ನಿನಗೆ ವಾರಂವಾರ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ||
 ಇರುವೆ ನಾ ಸರ್ವಾತ್ಮರೂಪನು |
 ಯಿರುವೆನದರಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತನಿಲ್ಲರಿ |
 ಗರಿಯೆ ಕಾಲಪದಾರ್ಥದೇಶಕೆ ಸಾಧ್ಯ ನಾನಲ್ಲ || ೨೩೦ ||

ಎನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನಿಚ್ಛಿಸುವೆ ಸತ್ |
 ಪುಣ್ಯ ಮಾನವರೆನಗದಲಿ ಶ್ರಮ |
 ವನ್ನು ಕರ್ತೋಪಾಸನೆಯು ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಡೆದಿರಲು ||

ಛಿನ್ನ ಸಂತಯುರಾಗಿ ಸಹಜದಿ |
 ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ದೊರೆಯುವುದಲಾ |
 ಭಿನ್ನಭಿನ್ನೋಪಾಯನೇಶಕೆ ಶ್ರಮವು ಮೇಕೇಕೆ | ೨೩೧ ||

ಇರುವುದಾ ಗುರುಶಿಷ್ಯಸದ್ಧತಿ |
 ಯಿರಿಯುಲೆನ್ನ ನು ಸುಲಭಮಾರ್ಗವು |
 ಮೆರೆವುದೀ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ನೋಡಲನಾದಿ ಸಿದ್ಧವಲಾ ||
 ಇರುವುದೀಪರಿ ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವು |
 ಧರಣಿಯೊಳಗಿನ ದ್ರವ್ಯ ಕಾಷ್ಠದೊ |
 ಕಿರುವ ಬೆಂಕಿಯು ಕೆಚ್ಚಲೊಳಗಿನ ಹಾಲು ಕೌಂತೇಯ || ೨೩೨ ||

ತತ್ತ್ವವಿದ್ದರು ಸಿದ್ಧವದು ಸಂ |
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಪಾಯ ಬೇಕೈ |
 ಪಾರ್ಥ ನಾನಿಹೆ ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧನು ಯೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವದಲಿ ||
 ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲಕಡ್ಡ ಬರುವೆ ನ |
 ದಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ ದೂರ ಮಾಡೈ |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ಮಾಡುಪಾಯವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವುದು || ೨೩೩ ||

ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಬಂದನಂತರ |
 ವುಳವುದೇ ಕಾರಣವುಪಾಯಕೆ |
 ನಳಿನನಾಭನು ಪೇಕ್ಷನೇಶಕುಪಾಯ ಪಾಪ್ತನಿಗೆ ||
 ಇಳಿಯೋಳಿತೆರ ಶಂಕೆಯನು ತೆಗೆ |
 ಯಿಲು ಕಣಾ ನಾ ಪೇಕ್ಷನುತ್ತರ |
 ತಿಳಿಯಲೀಪರಿ ಕೃಷ್ಣವತನದ ಗುಹ್ಯ ಪೇಳುವೆನು || ೨೩೪ ||

ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥಮಹಿಮೆಯು |
 ಪರಮ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನವ ತಾಂ |
 ದೊರಕಿಸುವುದೈ ಮಹಿಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ||
 ಎರಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಮೋಕ್ಷದ |
 ಪರಮಸಾಧನವಲ್ಲ ಮೇಣವು |
 ಯಿರುವುದೈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಕೇಳು ಪ್ರಮಾಣಿಸಿದ್ಧಗಳು || ೨೩೫ ||

ಗಾಳಿ ಸೂರ್ಯನಿಗಡ್ಡವಿಹ ಮೇ |
 ಘಾಳಿಯನು ಹಾರಿಸುವುದಲ್ಲದೆ |
 ಗಾಳಿ ನಿರ್ಮಿಸಲಾರದೈ ಗಗನದಲಿ ಸೂರ್ಯನನು ||
 ಮೇಲಿರುವ ಶೇವಾಕತಿಯನು |
 ಕೀಳುವುದು ಕೈ ನೀರ ಮಾಡದು |
 ಪೇಳಿದನು ನಾ ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಥನಿ ತತ್ತ್ವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ | ೨೩೬ ||

ಇರುವುದೀಪರಿಯಾತ್ಮದರ್ಶನ |
 ಕಿರುವುದೈಯಜ್ಞಾನಮಲವಿದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಿಜದಲಿ ದೂರ ಮಾಡುವುವು ||
 ಇರುವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯು |
 ವಿರಚಿಸಲಿಕೆನ್ನಾತ್ಮರೂಪವ |
 ನಿರುವುದದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪವು ಸ್ವತಹ ಸಿದ್ಧವದು || ೨೮೨ ||

ಸತ್ಯವಿಹುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರತತ್ತ್ವವೆ |
 ಸುತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಯನನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಕೆ |
 ಸಕ್ರಿಯಿಂದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಬೆದರುವುವು ಭೀತಿಯಲಿ ||
 ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ಗೀ |
 ತಾರ್ಥದಿಂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವದೈ |
 ಪಾರ್ಥ ಗೀತೆಯು ಸ್ವತಹಸಿದ್ಧವು ಸರ್ವಕಾಧಾರ || ೨೮೩ ||

ತರಣಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದೊಳೇರಲು |
 ಬಂದೆ ಭೂಷಣವಲ್ಲ ಪೂರ್ವಕೆ |
 ತರುವನೈ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶವ ಸರ್ವದಿಶೆಗಳಿಗೆ ||
 ಇರುವುದೈ ಗೀತಾರ್ಥವೀಪರಿ |
 ಮೆರೆಯುವುದು ತಾನಾಗಿ ಜಗದಲಿ |
 ಮೆರೆಸುವುದು ಮೇಣನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳನು ನಿಜಬಲದಿ || ೨೮೪ ||

ಗೀತೆಯಿಂದಧ್ಯಾತ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ |
 ವ್ರಾತವೆಲ್ಲ ಸನಾಥವಾದುವು |
 ಗೀತೆಯೇ ಆಧಾರವೆಲ್ಲವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಗಳ್ಲ ||
 ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಗೀತಾರ್ಥರೂಪದಿ |
 ಮಾತಿನಲಿ ಶ್ರೀನಾಥ ಕೃಷ್ಣನು |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವೇಳೆದನುಪಾಯವ ಸ್ವಾತ್ಮಬೋಧಕವ || ೨೮೫ ||

ಪರಿಪರಿಯಲೀವೇಳ್ಕುಪಾಯದಿ |
 ಬರುವುದಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ಕೈವತ |
 ನರನು ಕೇಳಿದನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾದನಲಾ ||

**ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ ಕುರ್ವಾಣೋ ಮದ್ವ್ಯಸಾಶ್ರಯಃ |
 ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾದನಾಪ್ನೋತಿ ಶಾಶ್ವತಂ ಪದಮನ್ಯಯಮ್ || ೫೬ ||**

ನಿರುತ ಕರ್ಮಾಚರಣನಿಷ್ಠಗೆ |
 ಬರುವುದೈ ಮದ್ದ್ರೂಪ ನಿಶ್ಚಿತ |
 ಬರುವುದಾತನಿಗೆನ್ನೊಳ್ಳೆಕ್ಕವು ಯೋಗನಿಷ್ಠೆಯಲಿ ||

ಹರಿಗೆ ಪಾರ್ಥನ ಸ್ಥಿತಿಯು ದೃಗ್ಗೋ |
 ಚರಕೆ ಬರಲಾಕ್ಷಣದಿ ಕರುಣದಿ |
 ಪರಿಪರಿಯ ತತ್ತ್ವಂಗಳೇಕೀಕರಣ ಮಾಡಿದನು || ೨೮೬ ||

ಬಂತು ಗೀತಾಬೋಧೆ ಕೊನೆಗದು |
 ವೆಂತು ಮನದಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ |
 ನಂತ ಗೀತಾರ್ಥದಲಿ ತುಂಬಿಹುದೊಂದೆ ನಿಜತತ್ತ್ವ ||
 ಎಂತ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ಕುಂತಿತನಯಗೆ ವೇಳಲೆತ್ತಿಸಿ |
 ಸಂತಸದಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೋಧವ ಮುಗಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದ || ೨೮೭ ||

ಗ್ರಂಥಮಧ್ಯಾಂತರದಿ ನಾನಾ |
 ಪಂಥಗಳನಧಿಕಾರಗಳ ಸಿ |
 ಧ್ಯಾಂತರೂಪದಿ ವೇಳ್ವೆ ನಿಜವಿದು ತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ||
 ಅಂತಮಧ್ಯಾರಂಭವೆಂಬುವು |
 ದಂತವಿಲ್ಲದ ತತ್ತ್ವಸಾಗರ |
 ಕುಂತಿತನಯನೆ ಹೇಳಿದನು ನಾ ತತ್ತ್ವ ನಿನಗೊಂದೆ || ೨೮೮ ||

ಇರುವುದೀಗೀತೆಯಲವಿದ್ಯಾ |
 ಹರಣವೆಂಬುವ ಮುಖ್ಯ ಭೂಮಿಯು |
 ಮೆರೆವುದಿದರಲಿ ವೋಕ್ಷಲಾಭವೆಂದೆಂಬ ದಿವ್ಯಫಲ ||
 ಬರುವುದೈ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಫಲವಿದು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಜ್ಞಾನವನು ನಾ ವಿ |
 ಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಪಾರ್ಥ ಆದರಿಂ ಗ್ರಂಥವಿಸ್ತಾರ || ೨೮೯ ||

ವರಮಹಾಸಿದ್ಧಾಂತವೀಪರಿ |
 ಯಿರುವುದೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ಗೀತೆಯು |
 ಲರದೆ ಪರಿಪರಿ ಕಕ್ಷೆಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುತ ಗೀತೆಯನು ||
 ನರನಿಗಿದ ತಿಳವಂತೆ ಪುನರಪಿ |
 ಯೋರೆಯ ಬೇಕೆನುತಾಗ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಹರುಷದಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ವೇಳಲಿಕೆ ತೋಡಗಿದನು || ೨೯೦ ||

ನರನೆ ನಿಜಕರ್ಮಾನುರೂಪದಿ |
 ಪರಿಮಳದ ರೂಪದಲಿ ಯೆನ್ನಯ |
 ವಿರಚಿಸಲು ಪೂಜಿಯನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯ ತಾಳ್ || ೨೯೧ ||

ದೊರಕಿಸುವೆನೈ ಚ್ಚಾನವೆನೈಯೆ |
 ಪರಮಸುನುನೋಹಪ ಪ್ರಸಾದನ |
 ಬರಲು ಕೈವಶ ಚ್ಚಾನವೆನೈಯೆ ಭಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟುವುದು ||
 ಬರಲು ಭಕ್ತಿಯು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿ |
 ಬರುವುದೆನ್ನೊಳ್ಳುಗಳೈಯೊಪರಿ |
 ನರನು ನೋದನುಭವಿನೋಪರಿ ಯೆನ್ನೊಳ್ಳೈಯೊಪರಿ || ೨೯೭ ||

ಇರುವೆ ನಾ ವಿಶ್ವಪ್ರಕಾಶಕ |
 ನಿರುವೆನೈ ಪರಮಾತ್ಮ ವಿಶ್ವದಿ |
 ಬರುತಲೆನ್ನೊಳ್ಳು ಸರ್ವಭಾವದೊಳ್ಳೈಯೊಪರಿ ||
 ತೋರೆದು ಲೋಭವನುಪ್ಪು ಬುದೋಳು |
 ಗುರುತರದಲೈಯೊಪರಿ ಯೊಂದಲು |
 ಬರುವುದೇ ಲನಾಕೈ ಜಬದೊಳಗಾ ಸ್ವತಂತ್ರತೆಯು || ೨೯೮ ||

ಗಾಂಯಾಕಾರದಲಿ ತಿರಿತಿರಿ |
 ಗೇಳುವುದು ತಿರಿತಿರಿಗಿಯುಲ್ಲಯೆ |
 ತಾಳುವುದು ಮೇಲೆನೈಯೊಪರಿ ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿಡಿಯಾ ||
 ಕೇಳು ಕಾಯದ ಮನದ ವಾಕ್ಯನದ |
 ಮೇಳದಿಂದವನೈಯೊಪರಿ ಭವಿಸಲು |
 ಬಾಳುವನು ಯೆನ್ನೊಳ್ಳೈಯೊಪರಿ ತನದಿಂದ || ೨೯೯ ||

ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಂದೈಯೊಪರಿ |
 ನೋಂದ ವಾಡಿಡರವನು ಬಗೆದಲಿ |
 ವಂದೈಯೊಪರಿ ನಿಂದೈಯೊಪರಿ ಬಗೆದಲಿ ||
 ಒಂದು ಭಾಗದೊಳು ಸೇರಲು |
 ನಿಂದಿರುವುದೇ ಭೇದ ನೀರಿಗೆ |
 ಒಂದು ಸುಂದಿರುವುದೇ ಯೊಲವಾದ ನೀರಿಗೆ || ೩೦೦ ||

ವಾದಲಿನ್ನೊಳ್ಳೈಯೊಪರಿ ನರನಿಗೆ |
 ಕಾಡಲಾರದು ಶುಭವಬುಭವದು |
 ಕೂಡಲಿನ್ನೊಳ್ಳೈಯೊಪರಿ ಕಾಡಲಾರದು ||

**ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮಯಿ ಸಂಸ್ಯಸ್ಯ ಮತ್ಪರಃ |
 ಬುದ್ಧಿಯೋಗಮುಪಾಶ್ರಿತ್ಯ ಮಚ್ಚಿ ತಃ ಸತತಂ ಭವ || ೫೭ ||**

ವಲಧನಂಜಯ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ |
 ನಿರುತ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೆ ನ |
 ಗುರುತರದೊಳುಪಿಸುತ ಸಂನ್ಯಾಸವನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ||

ಕಾಡುವರ ಕೀಳನುತ ಬಿಂಪಿಯು |
 ಮಾಡುವುದೆ ಭೇದವನು ಚಂದನ |
 ಕೀಡುವುದೆ ಕರುಣೆಯನು ಮೋದೇ ಸಮನೆ ಸುಡುವುದಲಾ || ೩೦೧ ||

ಶುದ್ಧವಿಹುದೇ ಚಿನ್ನವೊಧದಿ |
 ನುತ್ತು ರೂಪಾಯ್ ಬಿಲಿಯದಿರುವುದು |
 ಶುದ್ಧ ಭಾವದಿ ಕಡಿಮೆಯುಡುದುವೆಂಬ ಭಾವವಿದು ||
 ಶುದ್ಧ ಪರನದ ಯೋಗ ಬಂದರೆ |
 ಯೆದ್ದು ಯೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಭಾವವು |
 ಶುದ್ಧ ವಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಚಿನ್ನ ವದೀಕಭಾವದಲಿ || ೩೦೨ ||

ನರನೆ ನೋಲೈ ಶುಭವಶುಭವೆಂ |
 ಬೆರಡು ಭೇದವು ತೋರುವುವು ಯೆನ |
 ಗರಿವನಕವನೈಯೊಪರಿ ಸ್ವಾಶವು ನೀಳುವನಕವಲಾ ||
 ಪರಿವನರಡೀ ಭಾವವೊಂದೇ |
 ಪರಿಯಾಲಿ ಕಾಣುವುದು ವಿಶ್ವವು |
 ನರನು ಮದ್ದುಪವನು ತಾಳಲು ಶುಭವಶುಭವಿಲ್ಲ || ೩೦೩ ||

ಸೇರುವನಕವೆ ಸೂರ್ಯನೂರೊಳು |
 ತೋರುವುದು ದಿನರಾತ್ರಿಭೇದವು |
 ಸೂರಿಯನು ಪಟ್ಟಣದೊಳಿರುವುದು ಭೇದವೀತೆರದ ||
 ಸೇರಲೆನ್ನೊಪರಿ ನರನಂತರ |
 ಯರಿ ಯೋಗುವುದೆಲ್ಲ ಕರ್ಮಗ |
 ಕೇರುವನು ಸಾಯುಷ್ಯವದಿಯು ಭೇದವೀನಿದಕೆ || ೩೦೪ ||

ಬೆರಕಾಲಸ್ವಭಾವದಿಂದ ವಿ |
 ನಾಶವಾಗದ ಪದವ ಪಡೆಯುವ |
 ನೇನು ಯೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಮದ್ದುಪದ ಬೆಮತ್ಪ್ರತಿಯು ||
 ವಾಸವಾತ್ಮನ ಕೇಳು ವೇದವು |
 ಲೇನಿನಿಂದಲಿ ಮತ್ಪ್ರಸನ್ನತೆ |
 ಯೊಪರಿವಯಲಿ ಸಿಗಲು ಮತ್ತೇನಿಮದೆ ಲಭ್ಯಾಂ || ೩೦೫ ||

ನರನೆ ಸಂನ್ಯಾಸವಿದು ಮೇಲಿನ |
 ದಿರದೆ ಸುನಿಕಾರದಲಿ ಮಾಡುದು |
 ಧರಿಸುತೇಕಾಗ್ರದಲಿ ಚಿತ್ತವ ಮನದ ಧೈರ್ಯದಲಿ || ೩೦೬ ||

ತೆರದಲೀ ಸಂನ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೈ ನಿನಗರವು ನೋಡೈ |
 ಯರುವುದೆನ್ನಯ ರೂಪ ನಿರ್ಮಲ ಕರ್ಮವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ||
 ಧರೆಯಲೀ ಸರ್ವಸ್ವ ಕರ್ಮದ |
 ಸರಸ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ಮಾಯೆಯು |
 ಯರುವಳತಿ ದೂರದಲಿ ನಿನ್ನಿಂದೆನುತ ತಿಳಿಯುವುದು
 || ೨೦೩ ||

ನರನೆ ರೂಪದ ಹೊರತು ಛಾಯೆಯು |
 ಬರುವುದೇ ಗೋಚರಕೆ ನಿನ್ನಯ |
 ಹೊರತು ಕೇಳಜ್ಞಾನಕಿಲ್ಲ ಬೇರೆಯಾಸ್ಥಾನ ||
 ಬರಲು ನಿನಗೀ ಜ್ಞಾನವದರಿಂ |
 ಮರಣವಹುದಜ್ಞಾನತಮಿರಕೆ |
 ದೊರೆಯಿತಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ನೋಡಲು ಕರ್ಮಸಂನ್ಯಾಸ ||೨೦೪||

ಕಾಂತನಯನೆ ಯಾತ್ಮನಲಿ ನಿಜ |
 ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದಲೆ ಕರ್ಮಭಾವವು |
 ಸಂತತದಿ ಬಂದೊದಗುತಿಹುದೈ ಚಿಂತಿಸದೆ ಮನದಿ ||

ಇಂತು ಬಂದಿದ ಭಾಸವನು ನಿ |
 ಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಲಿ |
 ಕೆಂತು ತಲೆಯೆತ್ತುವುದು ನಾಶವ ಪಡೆವುದೈ ನಿಜದಿ || ೨೦೫ ||

ಬುದ್ಧಿಯುಬರುವಳು ಸತ್ಯತಿವ್ರತೆ |
 ಶುದ್ಧ ಸ್ವಾತ್ಮನಲಿಟ್ಟು ಜಿಡು ನೀ |
 ಬದ್ಧಕಳೆಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದನನೈಭಾವದಲಿ ||
 ಬುದ್ಧಿಯೂಪರಿ ಬೇರೆಭಾವವ |
 ನೊಡ್ಡು ಯೆನ್ನನನನೈಭಾವದಿ |
 ಬದ್ಧಕಂಕಣಳಾಗಿ ಭಜಿಸಳು ಭಕ್ತಿಪರಳಾಗಿ || ೨೦೬ ||

ಆನ್ಯಚಿಂತನ ಮಾಳ್ ಚಿತ್ತವಿ- |
 ದೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವುದು ನೋಡೈ |
 ಯೆನ್ನನೀ ಪರಿ ಭಜಿಸಿದರೆ ಮದ್ರೂಪಲಾಭವಲಾ ||
 ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತವನನನೈಭಾವದೊ |
 ಳೆನ್ನನೇ ಭಜಿಸುವರೆ ಹೆಚ್ಚಿಸು |
 ಯೆನ್ನ ಮಾತಿದು ವೇದವಾಕ್ಯವು ಬೇಗನಿದ ಮಾಡು || ೨೦೭ ||

**ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ ಮತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಪರಿಸ್ಪೃಸಿ |
 ಅಥ ಚೇತ್ಸಮಹಂಕಾರಾನ್ಮ ಶ್ರೋಷ್ಯಸಿ ವಿನಂತ್ಯಸಿ || ೫೮ ||**

ಈ ತೆರದಿ ನೀ ಭೇದವಿಲ್ಲದಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸಿದರೆನ್ನ- |
 ನ್ನಾತಕುಕ್ಷಣ ಚಿತ್ತವತ್ಪುದು ನಿನಗೆ ಮದ್ರೂಪ ||
 ಈ ತೆರದಿ ಮದ್ರೂಪವಾಗಲು |
 ಯೇತಕ್ಕೈ ನಿನಗಿಹುದು ಯೋಚನೆ |
 ಯಾತಕುಕ್ಷಣ ಮತ್ಪ್ರಸಾದವು ಬಂತೆನುತ ನಂಬು || ೨೦೮ ||

ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ದುಃಖದ |
 ಮನೆಗಳನು ಭೋಗಿಪನು ಜೀವನು |
 ಅನುಭವದಿ ನೋಡಿದರೆ ದುಃಖವೆಲ್ಲ ದುಃಖವಿದು ||
 ನಿನಗೆ ಸುಖಕಾರಕಗಳೆವು ಯೆ- |
 ನ್ನನು ಕಣಾ ಸಾಧಿಸಿದರೀಪರಿ |
 ಯನಸಹಾಯವು ಸಿಗಲು ಭಯವೇನಿಹುದು ಕತ್ತಲೆಯ||೨೦೯||

ಗಳಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದ ಮಾಡುವ- |
 ನಳಿಯಲಾ ಜೀವತ್ಪ್ರಭಾವವು |
 ಒಳಕವಗೆ ಸಂಸಾರಬಾಹುಗುಡೊವನ ಭಯವೇಕೆ ||

ತಿಳಿಯಲಾ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದೊ- |
 ಳಳಿದು ಸಂಸೃತಿ ದುರ್ಗತಿಯು ನಿನ್- |
 ಗುಳಿಯುವುದು ಸಂಸಾರಸೌಖ್ಯವು ಪಡೆಯೆ ಮದ್ರೂಪ || ೨೧೦ ||

ತಾಳಿ ನೀನಭಿಮಾನಮದವನು |
 ಕೇಳಲಾರದೆ ಪೋದರೆನ್ನಯ |
 ಹೇಳಿಕೆಯು ಬೋಧವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದರೆ ಮನದೊಳಗೆ ||
 ಹೇಳಲೇನದ ನಿತ್ಯಮುಕ್ತನು |
 ಮೇಲೆ ನೀನವ್ಯಯನು ನಿಜವಿದು |
 ತಾಳ ಬೇಕಾಗುವುದು ದೇಹದ ಘಾತವಾತಗಳ || ೨೧೧ ||

ಆಡಿಗಡಿಗೆ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ದೇಹದಿ |
 ಒಡಿಯುತಿರುವುವು ಹೊಡತಬಡತಗೆ- |
 ಳೆಡೆಬಿಡದೆ ಯೆಡರುಗಳು ನಿನ್ನನು ಹಿಡಿದು ತ್ರಾಸಿವುವು ||
 ನುಡಿದ ಯನ್ನೀ ನುಡಿಗಳನು ನೀ- |
 ಸಡಗರದಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆಯಲು |
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ಮಡಿಯದಲೆ ಜೀವನ್ಮರಣ ಪಡೆವಿಯಲಾ || ೨೧೨ ||

ಯದಹಂಕಾರಮಾಶ್ರಿತ್ಯ ನ ಯೋಕ್ಷ್ಯ ಇತಿ ಮನ್ಯಸೇ |

ಮಿಥ್ಯೈಷ ವ್ಯವಸಾಯಸ್ತೇ ಪ್ರಕೃತಿಸ್ತ್ವಾಂ ನಿಯೋಕ್ಷ್ಯತಿ || ೫೯ ||

ದ್ವೇಷಿಸಲು ಪಥ್ಯವನು ಜ್ವರವು ನಿ-
ಶೇಷವಾಗದೆ ನಿಲುವುದೇ ಮೇಣ |
ದ್ವೇಷಿಸಲು ದೀಪವನು ಕತ್ತಲೆಗಾಯ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ||
ವಾಸವಾತ್ಮಜ ನೀ ವಿವೇಕವ |
ದ್ವೇಷಿಸಲು ವರ್ಧವುಡಹಂತೆಯು |
ಲೇಸನೀಯದೆ ನಾಶಕಿದು ಹಾದಿಯನು ತೋರಿವುದು ||೫೯||

ನಾನಿರುವೆನರ್ಜುನನು ಮುಂದಕೆ |
ಕಾಣುವೀಜನರಾಪ್ತನೆಂಬರು |
ನಾನು ಸಂಗ್ರಾಮವನು ಮಾಳ್ವುಡು ಪಾಪಕಾರಕವು ||
ನೀನವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಮೂಲಕ |
ವೂರ್ಣನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಿದಿ |
ಯೇನು ನಾನಿವರೋಡನೆ ಮಾಡೆನು ಕಡನಕಲಹಗಳ ||೫೯||

ಮಾಡಲೇನೀ ನಿಶ್ಚಯವ ಕೈ- |
ಗೂಡುವುದೆ ನಿನಗಿದರ ಯಶವೈ |
ದೂಡುವುದು ಯುದ್ಧದಲಿ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸ್ವಭಾವವದು ||

ನೋಡು ನೀನರ್ಜುನನನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ |
ಕೂಡಿರುವ ಜನರೊಲ್ಲರಾಪ್ತರು |
ಮಾಡಲಂತೀ ಜನರ ವಧೆ ಪಾತಕವೆ ತಟ್ಟುವುದು || ೫೯ ||
ಇರುವುದೀಪರಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಪನೆ |
ಯಿರುವುದೇನದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯತೆ |
ಒಂದೆ ಮಾಯಾಜಾಲ ಮೃಗಜಲವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ||
ಕರದಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹಿಡಿದಿ |
ಪರಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ |
ಬರುತಲೇಪರಿ ಯುದ್ಧವಿನ್ನುಖನಹುದು ಸರಿಯಲ್ಲ || ೬೦ ||

ವಾರ್ಧ ನೀನಾ ಯುದ್ಧ ಮಾಡೆನಿ |
ನುಕ್ತ ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡಲು |
ವೃರ್ಧವಹುದೈ ಲೋಕಮಾನ್ಯನೆ ನಿನ್ನ ನಿರ್ಧಾರ ||
ವೃರ್ಧಮಾಡುತ ನಿನ್ನ ನಿಶ್ಚಯ |
ಹೌತ್ತವೃತ್ತಿಯು ನಿನ್ನ ಬಿಡದಲೆ |
ಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೆ ಯುದ್ಧವನು ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡುತಿದು || ೬೦ ||

ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕಾಂತೇಯ ನಿಬದ್ಧಃ ಸ್ವೇನ ಕರ್ಮಣಾ |

ಕರ್ತುಂ ನೇಚ್ಛಸಿ ಯನ್ನೋಹಾತ್ ಕರಿಷ್ಯಸ್ಯವಶೋಽಸಿ ತತ್ || ೬೦ ||

ಹರಿವುದೈ ನದಿಯು ಪ್ರವಾಹವು |
ಭರದಿ ಮೂಡಣ ಕಡೆಗೆ ಯದರಲಿ |
ನರನು ಜೀಳುತಲೇಸಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಕಡೆಗೆ ಬರ ಬಹುದೆ ||
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಚಿತ್ತಿದರ್ಧ ಭಕ್ತವು |
ಬರುವುದೈ ಭಕ್ತದ ಸ್ವರೂಪದಿ |
ಬರುವುದೇ ಮೇಣದಕೆ ಜೋಳದ ರೂಪವಿಚ್ಛಿಸಲು ||೬೦||

ವೃರ್ಧವಹುದೀ ಮಾತು ಸಹಜದ |
ವೃತ್ತಿಯಿಂದದಿ ಗುಣವು ಬರುವುದು |
ಹೌತ್ತವಂತದಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಸರೆ ||
ವೃರ್ಧವಹುದೀ ಯುದ್ಧ ವಿಮುಖತೆ |
ಹೌತ್ತಧರ್ಮವು ನಿನ್ನ ನೆಟ್ಟಿಸಿ |
ಕಿತ್ತಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆಳೆದು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಿಸದೆ ಬಿಡದು ||೬೦||

ನರನೆ ನಿನ್ನಲಿ ಹೌತ್ತಧರ್ಮದ |
ಪರಿಪರಿಯು ಗುಣಗಣವು ಕೇಳು ಹು- |
ಟ್ಟಿರುವುದಲ್ಲಾ ಶೌರ್ಯದಕ್ಷತೇಜವೊದಲಾಗಿ ||
ಧರಿಸಿ ನೀನೀ ಹೌತ್ತ ಗುಣಗಳ |
ಬಂದೆ ಪಶ್ಯತಿವಿರುದ್ಧ ನೀನೀ- |
ಪರಿಯು ನಿರ್ಧಾರವನು ಮಾಡುವುದುಚಿತವೇ ಪಾರ್ಧ || ೬೧ ||

ನರನೆ ನೀನೀ ಹೌತ್ತಗುಣದಿಂ- |
ದಿರುವಿಯಲ್ಲೆ ಬದ್ಧನದರಿಂ |
ಬರುವುದೇ ನಿನಗೇನು ಗುಣದ ವಿರುದ್ಧ ವರ್ತಿಸಲು ||
ಒಂದೆ ನೀ ನಿರ್ಧಾರವೀಪರಿ |
ಧರಿಸಿ ಮನದಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದೆ |
ಯಿರುವಿಯಾದರೆ ವೇಶ್ವಿನಿನಗಾನೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ || ೬೧ ||

ನರನ ಕೈಕಾಲುಗಳನು ಕಟ್ಟುತ್ತೆ |
 ಲಿರಿಸಿದರೆ ರಥದೊಳಗೆ ತಡ್ಧಧ |
 ಚರಿಸ ತೊಡಗಲು ರಥದಿ ಕೂತವ ಚರಿಸನೆಂದರೆಯು ||
 ಧರಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಧಾರವಾರಧ |
 ಚರಿಸಲಾರದೆ ಯಿರುವುದೇ ಯಾ |
 ತೆರದಿ ನಿನ್ನೀವ್ಯರ್ಥ ನಿರ್ಧಾರವು ಧನಂಜಯನೆ || ೨೨೬ ||

ನಾನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡಲಾರೆನು |
 ಮೂನಿಸುತ್ತಲೇ ಪರಿಯು ನಿಲ್ಲಯು |
 ನೀನು ರಣರಂಗದಲಿ ಬಂದಿಂವೊ ಹೇಳುವರೆ ಯದನೆ ||
 ನೀನು ಯುದ್ಧದಿ ಬಿದ್ದು ತರಸಂ |
 ಧಾನವನು ಮಾಡುವಿ ಸುನಿಶ್ಚಯ |
 ಕಾಣೆನಿದರಲಿ ಸಂಶಯವನೆಳ್ಳಿ ನಿತ ನಾ ವಾರ್ಧ || ೨೨೭ ||

ಮರೆತಿಯಾ ಕೌಂತೇಯ ನೀನಾ |
 ಪರಿಯು ಗೋಗ್ರಹಣದಲಿಯುತ್ತರ |
 ತಿರಿಗಿ ರಣದಿಂದಲಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡ ಹತ್ತಿರಲು ||

ಧರಿಸಿದರು ನೀ ಷಂಧವೇಷವ |
 ಹರುಷದಿಂ ರಣ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ |
 ನರನೆ ನೀ ಪೇಳೆನಗೆ ಮಾಡಿದಿ ಯೇತಕಾರಣವ || ೨೨೮ ||

ಬಿಡದು ನಿನ್ನನು ಹ್ವಾತ್ಸವ್ಯತ್ತಿಯು |
 ಹಿಡಿದು ನಿನ್ನನು ಯುದ್ಧರಂಗದಿ |
 ಒಡಿಯಲಿಕೆ ಹಚ್ಚುವುದು ವೈವ್ರಾತವನು ವಾರ್ಧ ||
 ಹಿಡಿದು ನೀ ಸಂಮೋಹನಾಸ್ತ್ರವ |
 ನೋಡನೆ ಯುಕ್ತಾಹಿಂ ದಕ್ಷಿಣದ |
 ಗದಣವನು ನೆರೆ ಗೆಲಿದು ತಂದಿಯೊ ವಸ್ತ್ರಗೋಪ್ರಜವ || ೨೨೯ ||

ಒಡವನೆಗೆ ಒಡತನದೊಳಿರುವುದೆ |
 ಕಡುಮಮತೆ ರೋಗದಲಿ ರೋಗಿಗೆ |
 ಬಿಡಲು ಬೇಕೆವನುತಲಿ ನಿನ್ನೆ ಬಿಡದು ಪ್ರಾರಬ್ಧ ||
 ಪೋಡವಿಯಲಿ ಪಾರಬ್ಧ ದೊಡ್ಡದು |
 ಬಿಡುವುದೇನೀಶ್ವರನ ಸುಾಮನ |
 ದೃಢದೊಳಿಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿ ವಾಸ ಮಾಡಿಹನು || ೨೩೦ ||

**ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ ಹೃದ್ಬೀಶೇಽರ್ಜುನ ತಿಷ್ಠತಿ |
 ಭ್ರಾವುಮಯನ್ ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಯಂತ್ರಾರೂಢಾನಿ ಮಾಯಯಾ || ೬೦ ||**

ಉರುವುದೈ ಭೂತಗಳಲಂತಃ |
 ಕರಣ ಹೃದಯಾಕಾಶರೂಪದಿ |
 ಒರುವುದದರಲಿ ಜ್ಞಾನಸೂರ್ಯ ಸಹಸ್ರಕಿರಣನಲಾ ||
 ಒರಲು ಸಾವಿರಕಿರಣದಿಂದೀ |
 ಪರಿಯಲಿಶ್ವರ ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ |
 ತರುವನವನು ಪ್ರಕಾಶ ಮೂರ್ತೀರ್ಷಕಕ್ಕೆ ಕೌಂತೇಯ || ೨೩೧ ||

ಮರೆವ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಜಾಗೃತಿ |
 ಯಿರುವುದೇ ಮೂರ್ತೀರ್ಷಕ ನೂ ದಲು |
 ತರಣಿ ಬೆಳಗಲು ಬೀಜಪಾಂಧಸ್ಸ ನಿಗೆ ಬೆಳಕಾಯು ||
 ಉರುವುದೈ ವೇದೋದಕದ ಕೆರೆ |
 ಯರಳಿಸುವನೈ ವಿಷಯಕಮಲವ |
 ಮರೆವ ಬೀಜನೆ ಭ್ರಮರಪಟ್ಟದ ಸೇವಿಸುವನವನು || ೨೩೨ ||

ಐದು ಬ್ರಹ್ಮನೇಂದ್ರಿಯಗಳಾರನೆ |
 ಪಾದ ಮನವೀ ತೆರದಲಾರೈ |
 ಪಾದಗಳು ಬೀಜನಿಗೆ ಷಟ್ಪದನಾದನದರಿಂದ ||

ಮೇಲಿನಿಯಲಿ ಸರ್ವಬೀಜಕ |
 ನಾವಿರೂಸ ಮಹೇಶ್ವರನು ಬಹು |
 ಮೋಡದಿಂ ವಾಸಿಸನು ಹೃದಯದಿ ಸರ್ವ ಬೀಜವಲಿ || ೨೩೩ ||

ಉದವನೀಶ್ವರ ಸರ್ವಭೂತನಿ |
 ಕರದ ಹೃದಯದೊಳೊಳಗೆ ಧರಿಸುತ |
 ಕರಿಯೊದಿಕೆಯನು ನೋಡಹಂಕೃತಿಯೆಂಬ ಕಂಬಳಿಯ ||
 ಉರಿಸಿ ಮೂಯಾಪದದ ತಸ್ಲಯ |
 ಹೋರಗೆ ಬೋಂಬೆಯನಾಡಿಸುವನೈ |
 ಮರೆವನೀಬೀಜವಿಗೆ ತಾನೇ ಸೂತ್ರಧಾರನಲಾ || ೨೩೪ ||

ಉದವನೋರ್ವನೆ ಸೂತ್ರಧಾರನು |
 ಪರಿಪರಿಯ ಚೌರಾಂತಿಲಕ್ಷದ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಭಾಯಾಸ್ವರೂಪದ ಚಿತ್ರವಾಡಿಸನು ||
 ಸರಸಿಬಾಸನ ಹಿಡಿದು ಕೇಲಿತಕ |
 ವರೆಗೆ ಭೂತಗಳೆಲ್ಲವನು ತಾಂ |
 ಪರಿಕಿಸುತ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಮಾನದಿ ಕೊಡುವನಾಕೃತಿಯು || ೨೩೫ ||

ಭೂತಚಾತದ ಮುಂದೆ ಪಾತ್ರಾ- ।
ಪಾತ್ರಮಾನ ಶರೀರವಿಟ್ಟರೆ ।
ಭೂತಚಾತವು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಮನದಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತಲಿ ॥
ಆತನುಕೂಲಿ ದೇಹಯುಕ್ತನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೇರುತ್ತಲಿ ದೇಹ- ।
ವ್ರಾತವೇ ತಾನೆಂದು ಭಾವಿವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ॥ ೨೩೬ ॥

ನೂಲ ಕಟ್ಟಲು ನೂಲು ಬೀಳ್ಕೆ ।
ಹುಲ್ಲು ಕಟ್ಟಲು ಹುಲ್ಲು ಬೀಳ್ಕೆ ।
ಬಾಲಕನು ನಿಜಬಿಂಬ ನೀರಲಿ ನೋಡಿ ಭ್ರಮಿಸುವನು ॥
ಹೇಳಲೇನದ ಬೇಡಿ ತನ್ನ ನಿ- ।
ಶಾಲಮನೆಯೇ ತಾನೆನುತ ಒಹು ।
ಲಾಲಸೆಯಲದ ಬಾಳಗಿಸುವನು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ
॥ ೨೩೭ ॥

ಏರಿಸುತ ಭೂತಗಳನೆಲ್ಲ ಶ- ।
ರೀರಯುಕ್ತದ ಮೇಲನಂತರ ।
ಪ್ರಾರಬುಧ ಕರ್ಮಾನುರೂಪದ ಸೂತ್ರವೆಳೆಯುವನು ।
ಪ್ರಾರಬುಧ ಸೂತ್ರವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರ- ।
ಕಾರ ವಿರುವುದು ಭೂತಬಾತವ- ।
ನೋವುವುದೆ ಹೀಗೆಬೇರಾಗತೆಗೆ ಕೃತಿಯಂತೆ ॥ ೨೩೮ ॥

ಕರಡವನು ಗಗನದಲಿ ಗಾಳಿಯು ।
ಗದಗರನೆ ತಿರುಗಿಸುವ ಪರಿಯಲಿ ।
ನರನೆ ಸಂಯುಕ್ತಿಸ್ವರ್ಗದಲಿ ಪ್ರಾರಬುಧ ಭ್ರಮಿಸುವುದು ॥
ಧರೆಯಲೀಶ್ವರರಂತೆಯಿಂದಲಿ ।
ಚರಿಸುವುದು ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲವು ।
ಪರಿಕಿಸಲು ಬೋಧವನು ಹೇಂಬಕವಾಡಿಸುವ ತೆರದಿ ॥೨೩೯॥

ತನೆಯವ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛ ಸರ್ವಭಾವೇನ ಭಾರತ ।

ತತ್ಪ್ರಸಾದಾತ್ಪರಂ ಶಂತಿಂ ಸ್ಥಾನಂ ಪಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯಸಿ ಶಾಶ್ವತಮ್ ॥ ೨೪ ॥

ಇರುವನೀಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಿ ।
ಶರಣ ಹೋಗಾತನನು ತತ್ತರ- ।
ನಿರುತ ಸಾಯುಜ್ಯವನು ಪಡೆಯುವಿ ಗಂಗೆಶರಧಿಯೊಲು ॥
ನಿರುತ ನೀ ವಾಕ್ಯಾಯಚಿತ್ತದಿ ।
ತೋರಿಯುತಲಹಂಕಾರವನು ಬಹು ।
ಪರಿಯಲಾತನ ಶರಣ ಹೋಗಿ ಪಡೆದು ತದ್ರೂಪ ॥ ೨೪೦ ॥

ಸಿಂಧುಮೊದಲಾದವುಗಳಾವವು ।
ಚಂದ್ರನೆದುರಿಲಿ ನಡೆವುದಲ್ಲವು ।
ಸಿಂಧುವಿಲಿ ನೀರುಳ್ಳಿ ಬರುವುದು ಕುಮುದಿನಿಗೆ ಹರ್ಷ ॥
ಚಂದ್ರಕಾಂತವು ದ್ರವಿಸುತ್ತಿಹುದಾ- ।
ನಂದದಿಂ ನಲಿವುದು ಚಕ್ರೋರ ವು- ।
ರಂದರಾತ್ಮಜ ನೋಡು ನೋಡಿ ಕೃತಿಯ ಲೋಕಿಕದ ॥ ೨೪೦ ॥

ಧರಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಾಪ್ರಕೃತಿವಶ- ।
ನಿರುತಲೀಶ್ವರ ಚೇಷ್ಟೆಯಾಡುವ- ।
ನರಿಯಲಾ ವಾಸಿವನು ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯ ಶೋಶದಲಿ ॥
ಧರಿಸದರ್ಬುನನೆಂಬ ಭಾವವ- ।
ನಿರುವ ನಾನಾನೆಂಬ ಭಾವವು ।
ಮೆರೆವುದೀಶ್ವರ ಭಾವವೆಂದೇ ತಿಳಿಯ ಬೇಕು ಸದಾ ॥ ೨೪೧ ॥

ನೀನು ಯುದ್ಧವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ।
ತಾನೆ ಯಾ ಯೋಶ್ವರನು ಪ್ರಕೃತಿಸ- ।
ಹಾನುಭೂತಿಯ ದೊರಕಿಸುತ ನಿನ್ನಿಂದ ಯುದ್ಧವನು ॥
ಸಾನುರಾಗದಿ ಮಾಡಿಸುವೆನಿ- ।
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀಶ್ವರನೆ ಸ್ವಾಮಿಯು ।
ತಾನೆ ಭೂತಗ್ರಾನುಕೃತಿಗೆ ಪ್ರ- ತಿಯನು ಕೊಡುವ ॥ ೨೪೨ ॥

ಃಶನಿತ್ವಾಪ್ರಕೃತಿಗುಣಸು- ।
ವಾಸನಿಂದಲಿ ಯುದ್ಧಿಯಂಗಳ- ।
ದೋಷವೆಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮಾಳ್ಕೃಪೆ ಪಾರ್ಥ ॥
ಲೇಶ ನೀನಭಿಮಾನ ಧರಿಸದೆ ।
ತೋಷದಿಂ ಕರ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ- ।
ದೋಷವೆಂದೇ ನೆನಸಿ ನಡೆಸು ನಿನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ॥ ೨೪೩ ॥

ದೊರಕಿಸುತಲೇಶ್ವರನಾದವು ।
ಕರನ ಗ್ರಹಿಸುವಿ ಶಂತಿ ಪತ್ತಿಯು ।
ಹರುಷದಿಂದಾತ್ಮಾಸ್ವರೂಪದಿ ರಮಿಸಿ ರಂಜಿಸುವಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ವೃತ್ತಾಂತಿಕಾರಣ ।
ಪರಮ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಮನೋಹರದ- ।
ಪರಮನೆಯು ಅನುಭವಕೆ ಯನುಭವ ಸ್ಥಾನೋಪದೇವಿ ॥೨೪೪॥

ಸರನೆ ನೀನೀಯಾತ್ಮಕವವಿಯು |
ಛೋರೆಯೆನಿಸಿ ಯಜ್ಞಯವ ಸೌಖ್ಯವ |
ದೊರಕೆಸುವಿ ನೀನೆಂದು ನಂಬಿ ಮತ ಪೋದುದು ||

ಹರುಷದಿಂದೀ ಪರಿಯ ತತ್ತ್ವವು |
ಸರುಹಿದನು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿ |
ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯು ಯೆಂದನು ಸಗುತ ಸಂಜಯನು ||೨೫೬||

ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನವಾಖ್ಯಾತಂ ಗುಡ್ಯಾದ್ಭಕ್ತತರಂ ನುಯಾ |
ವಿಮೃಶ್ಯೈತದಶೇಷೇಣ ಯಥೇಚ್ಛಸಿ ತಥಾ ಕುರು || ೬೩ ||

ಜ್ಞಾನ ಗೀತಾನಾಮದಿಂದ ಮು- |
ಹಾನುಕೀರ್ತಿಯ ಹೊಂದಿರುವದೈ |
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಗಳ ಸಾರವು ಸಕಲ ಜಗದೊಳಗೆ ||
ಜ್ಞಾನವಿದು ನೋಡಾತ್ಮರೂಪದ |
ಮಾಣಿಕವ ಕೈವಶವ ಮಾಳ್ವದು |
ಜ್ಞಾನವಿದು ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿಹುದು ||೨೫೭||

ತೆರವರಲ್ಲವೆ ತೋಟೆಯಾಪರಿ |
ತರಣಿ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶದಾತನು |
ಪರಿಯದಾದರು ಕಣ್ಣಿಲಂಜನ ಹಾಕ ಬೀಕಲ್ಪೈ || ೨೫೮ ||

ಬೇರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನೆ ವರ್ಣಿಸಿ |
ಚಾರು ಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆದುಪ್ಪವೆ |
ಬೇರೆ ಬುದ್ಧ್ಯಾದಿಗಳ ಜ್ಞಾನವು ಲೀಲಶೇಷವಲಾ ||
ನೇರಲೀ ಜ್ಞಾನವನು ಸರ್ವಪ್ರ- |
ಕಾರ ದ್ರಷ್ಟನು ನಾನೆಯವರಿಗೆ |
ತೋರಕೊಳ್ಳುವೆ ನಿಜದೊಳಾತ್ಮಜ್ಞಾನವಿದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ||೨೫೮||

ನಾನು ಕೇಳ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದರು |
ಜ್ಞಾನವಿದನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿಯೆ |
ಸಾನುರಾಗದೊಳಿತ್ತೆ ನಿನಗಾಂ ಭಕ್ತ ನೀನೆನುತ ||
ನೀನು ಮುಂದೆ ವಿಚಾರ ವಸಡುತ |
ಲೀನು ಯೋಗ್ಯವೊ ತೋರ್ಪುದದನೆ ಮು- |
ಹಾನು ಭಾವನೆ ಮಾಡು ನಿಶ್ಚಯವನ್ನ ಮಾಡೀಗ || ೨೫೯ ||

ಗುಪ್ತನಿಹೆ ನಾ ಸರ್ವಜಗದಲಿ |
ಗುಪ್ತಧನವಿದು ಜ್ಞಾನವೆನ್ನದು |
ಯುಕ್ತವಿಹುದೀ ಜ್ಞಾನವತಿಯೋಗ್ಯತೆಯ ನಿಧಿಯಿಹುದು ||
ಭಕ್ತರೊಳು ನೀನೆನ್ನ ಪರಮಮು- |
ಭಕ್ತ ವೈದನ ಮಿತ್ತನಿರಲಿದ |
ಗುಪ್ತವಿಡುವುದು ಯೋಗ್ಯವೇ ನಿನ್ನಿಂದ ಕಾಂಶೇಯ ||೨೫೯||

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಿಂಗಾ |
ಜಡಜನಾಭನು ಪ್ರೇಮಭರದಲಿ |
ಕಡೆಯು ನುಡಿಯಾಡಿದನು ದೇವನು ಮುಂದೆ ನುಡಿಯನಲಾ ||
ಬಿಡುವನೆಂತೀಶ್ರವಣಸುಖವನು |
ಬಿಡುವರಾರಿಯುಮೈತನಾನವ |
ಜಡಜನಾಭನು ಮುಂದೆ ಗೀತೆಯು ಪೇಳಬೀಕನುತ || ೨೬೦ ||

ಸರನೆ ನಿನಗಾಂ ಪ್ರೇಮಭರದೊಳ |
ಗಿರದೆ ಗುಪ್ತ ನಿಧಾನವೆತ್ತೆನು |
ಹರಿವುದೈ ಪ್ರೇಮಪ್ರವಾಹವು ನಿನ್ನೊಳನೆಗೆ ಸದಾ ||
ಕರೆದು ನಿಜಬಲನನು ಪ್ರೇಮದ |
ಭರದಿ ಮುದ್ದಾಡುವಳು ತಾಯಿಯು |
ಸರನೆ ನಿನಗಾತೆರದಿ ಹೃದಯವ ತೆರೆದು ತೋರಿಸಿದೆ ||೨೬೦||

ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು |
ಪಾರ್ಥ ಮೌನವನಾಂತನಿಸುತಲಿ |
ಕೂತನೆಂತೀ ಮೌನದಿಂದಲೆನುತು ಚೋದ್ದದಲಿ ||
ವಾತನಾಡಿದನಾಗ ಕೃಷ್ಣನು |
ಪಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ಮೌನವೇತ- |
ಕೈಲತಕೀ ಪರಿ ಜ್ಞಾನವಂಚನೆ ಮಾಡುವಿಯೊ ಪಾರ್ಥ || ೨೬೧ ||

ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಶಶ ಸೂಕ್ಷ್ಮವು |
ಸರನೆ ಸೋಸಿಸಿ ಕೊಳ್ಳರೇ ಕೇಳ |
ಹೊರಗೊಳಗೆ ಪೀಯೂಷ ಸವಿಯುಲ್ಲವೆ ಧನಂಜಯನೆ ||

ಸರನೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಹೇಳಿ |
ಧರಿಸ ಬಾರದು ಮೌನವೀಪರಿ |
ಯಿರುಹ ಬೀಕೇ ಮುಂದೆ ಗೀತಾಮೃತವ ನೀ ಪೇಳು ||
ಸರನು ಹಸಿವೆಯೊಳೂಟಕತಿಯಾ |
ತುರತೆಯಿಂದಲಿ ಕುಳಿತು ತೃಪ್ತಿಯು |
ಬರದೆ ಸಾಕೈ ಬೇಡ ಬಡಿಸುವುದೆಂಬವನೆ ಹೃದಿಧಿತ || ೨೬೨ ||

ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವೆಯ ಕೃಪ್ತಿಯಾಗದೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವರೆ ಯೆಲೆಯ ವಂಚಿಸಿ ।
ಶಬ್ದವು ವಂಚನೆಯ ದೋಷವು ಕ್ಷುಧೆಯು ಪೀಡಿಸುರು ॥
ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯನು ಶ್ರೀಗುರುವು ನಿನ- ।
ಗಿಷ್ಟ ಸ್ವಾತ್ಮಜ್ಞಾನ ವಿವರಿಸಿ ।
ಕೊಟ್ಟು ತಿಳಿಸುವನಿರಲು ಯೋಗ್ಯವೆ ನಿನಗೆ ಸಂದೇಹ ॥೨೫೬॥

ಹೇಳ ಬೇಕೇ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ನಾ ।
ಮೇಲೆಯೇ ನಿನಗಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನವು ।
ಹೇಳು ವಿಶ್ವವು ತೋರ್ಪುದಿದು ನಿನಗಲ್ಲವೇ ಜ್ಞೇಯ ॥
ತಾಳಿ ನೀ ಪರ್ವಜ್ಞ ಪದವಿಯು ।
ಪಾಲಿಸುವಿ ಜಗವೆಲ್ಲ ನೀನೇ ।
ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನೀ ಸೂರ್ಯ ನಿಜವೆನುತ ॥೨೫೭॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಯಿರುಹ ಬೇಕೇ ಜ್ಞಾನವೆನ್ನುತ ।
ಧರಿಸಿದಿಯೊ ಮೌನವನು ಪೇಳಿನಿಗಿಗ ಶಂಕಿಸದೆ ॥
ಹರಿಯ ವಚನವ ಕೇಳಿ ವಾರ್ಥನು ।
ಹರುಷದೊಡುತ್ತರವನಿತ್ತನು ।
ಹರಿಯ ತಿಳಿಯಿತು ನಿನಗೆ ಯೆನ್ನ ಮನೋರಥವು ನಿಜದಿ
॥ ೨೫೭ ॥

ಜಡಜದಳಲೋಚನನು ಕೃಷ್ಣನು ।
ನುಡಿಯ ಕೇಳುತ ವಾರ್ಥನುಡಿದಿ ।
ನುಡಿದನೀವರಿ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕುಂತಿನಂದನಗೆ ॥
ಬಿಡು ಬಿಡಿತೊ ಕೌಂತೇಯು ನಿನ್ನಯು ।
ಸಡಗರದ ನುಡಿ ಸಾಕಿದೇತಕೆ ।
ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತೇ ನಿನ್ನ ಸ್ತುತಿಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಿವುಣ ನೀನು ॥೨೫೮॥

ಸರ್ವಗುಹ್ಯತವಂ ಭೂಯಃ ಶೃಣು ಮೇ ಪರಮಂ ವಚಃ ।
ಇಷ್ಟೋಽಸಿ ಮೇ ದೃಢಮಿತಿ ತತೋ ವಕ್ತ್ವಾಮಿ ತೇ ಹಿತಮ್ ॥ ೨೫ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಗೆ ।
ಯಿರುಹುವೆನು ವಿಸ್ತಾರಪೂರ್ವಕ ।
ಪರಮ ನಿರ್ಮಲ ವಚನ ಕೇಳುವುದು ಸಾವಧಾನದಲಿ ॥
ಇರುವುದಿದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವು ।
ಒರಿದೆ ಹೇಳುವ ಮಾತಿದಲ್ಲಾ ।
ಒರಿದೆ ಶ್ರಾವ್ಯವೆಂದು ಕೇಳುವ ಮಾತು ಬೇರಲ್ಲ ॥೨೬೦॥

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಲೆ ಕೇಳೇರಹಸ್ತವು ।
ಯೆಷ್ಟು ದುರ್ಲಭವೆನುತ ವರ್ಣಿಸೆ ।
ಬಿಟ್ಟು ದ್ವೈತವನ್ನೆಕ್ಕಗೃಹದಲಿ ಭೋಗ್ಯವೀವಸ್ತು ॥
ಬಿಟ್ಟು ನಿಜ ಬಾಹ್ಯೋಪಚಾರವ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯ ನೀನಿಹಿ ।
ಯೆಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನೀನು ಯೆನ್ನ ನಿಜಾತ್ಮನೆಂದರಿಯು ॥ ೨೬೩ ॥

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯವು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಮ್ತ- ।
ಸನ್ನವಾಯ್ತು ಜ್ಞಾನ ಗುಪ್ತವು ।
ಸನ್ನತಾತ್ಮನೆ ಕೂರ್ಮದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಲಾ ಮರಿಯು ॥
ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣನು ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣೆ ।
ತಣ್ಣಿಗಾಗುವುದೆಲ್ಲ ಹಸಿವೆಯು ।
ವೃಣ್ಣಲಿಕೆ ಮೇಲೆ ತುರುಕ ಬೇಕೇ ಬಾಯೊಳಗೆ ತಿರಿಗಿ

ತಿರಿತಿರಿಗಿ ದರ್ಪಣವ ಕೈಯಿಂ- ।
ದೊರೆಸುವುದು ಸ್ವಚ್ಛತೆಯ ಮಾಳ್ವದು ।
ಪರಿಕಸಲು ಮೋರೆಯನು ಮೋಹದೊಳಲ್ಲ ದರ್ಪಣದ ॥
ನರನೆ ನಿನ್ನ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡುತ- ।
ಲರುಹುವೆನು ನನಗಾಗಿಯೇ ನಾ- ।
ನಿರುವುದೇ ದ್ವಂದ್ವಕೃಕಾರವು ನಮ್ಮನಮ್ಮೊಳಗೆ । ೨೬೪ ॥

॥ ೨೬೧ ॥

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಗಗನವು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಜಲ ಹಿಡಿದಿರುವುದೈ ।
ಭೂತಕಳೆ ವ್ಯವಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಲಾ ॥
ಏತಂದೀ ಫಲವು ದೊರೆವುದು ।
ಭೂತಕಳಿ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಿಸೆ ।
ಮಾತ ಹೇಳುವೆ ದೈವಯೋಗದಿ ಫಲವು ಸಿಗದಿಹುದೇ ॥೨೬೨॥

ಇರುವುದೆನ್ನಯ ಗುಹ್ಯತಮವಿದು ।
ನರನೆ ನಿನಗಾಸುರಹಿ ಬಿಟ್ಟುಹೆ- ।
ನಿರುನಿ ಯೆನ್ನಯ ಬೇವನೋ ನೀನಾತ್ಮನೋ ತಿಳಿಯೆ ॥
ನರನೆ ನೀನಾಗಿರುವಿ ಯೆನ್ನಯು ।
ಪರಮ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಷ್ಠೆಯು ।
ಸರಸ ಮೂರ್ತಿಯು ನೀನು ನನ್ನನು ಮರುಳ ವೂಡಿದಿಯಾ ॥೨೬೫॥

ನೀರಿನಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅವಣವ |
 ಬೇರವುವುದೇ ಅವಣವದರಲಿ |
 ನೀರಿನಾರೂಪವನು ತಾಳುವುದು ಮರೆತು ನಿಜರೂಪ ||

ತೋರದೀಪರಿ ಭೇದವೆನ್ನಿಳು |
 ಸೇರಿರುವಿ ನೀನೈಕ್ಯಭಾವದಿ |
 ಕಾರಣದಿ ನಾ ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದು ಗುಹ್ಯನಿರ್ಮಲವ || ೨೫೬ ||

**ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮದ್ಭಕ್ತೋ ಮದ್ಭಾಜೀ ಮಾಂ ನಮಸ್ಕುರು |
 ಮಾಮೇವೈಷ್ಯಸಿ ಸತ್ಯಂ ತೇ ಪ್ರತಿಜ್ಞಾನೇ ಪ್ರಿಯೋಽಸಿ ನೇ || ೫೫ ||**

ನೀನು ಮಾಡುವ ಸರ್ವಕರ್ಮವ |
 ಮಾನಸಿಕ ಶಾರೀರಕವ ಮೇಣ |
 ನೀನು ಯೆನಗರ್ಮಪ್ಪದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನು ನಾನು |,
 ಬಾನಿನಲಿ ನೋಡಿದರೆ ವಾಯುವು |
 ತಾನೆ ವ್ಯಾಪಕ ಸರ್ವದಿಶೆಯಲಿ |
 ನೀನದೇ ರೀತಿಯಲಿ ಕರ್ಮವನರ್ಮಿಸೈ ಯೆನಗೆ || ೨೫೭ ||

ಬೇವಮಾತ್ರದೊಳಿರುವ ದ್ವೈತದ |
 ಭಾವವನು ನೀ ಮರೆತು ನಾನೇ |
 ಬೇವಿಗಳ ಹೃದಯದಲಿ ವಾಸವೆನೆಂದು ನೀ ನಂಬು || ೨೫೮ ||
 ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಭಾವಿಸಿ |
 ತೋರದು ದ್ವೈತವ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗೇ |
 ಕರುವುನಲ್ಲಾ ಹರಿಮಯವು ತಾನೆಂದು ಪಂದಿಪುದು ||
 ಪರಿಯಲೇ ಪಂದನೆಯ ಮಾಡಲು |
 ಬರುವುದೈ ನಮ್ರತೆಯು ನಿನ್ನಲಿ |
 ದೊರೆವುದೆನ್ನಾಶ್ರಯವೆನುತ ನೀ ನಂಬು ದೃಢವಾಗಿ || ೨೫೯ ||

ಇರಿಸು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳೆನ್ನನು |
 ನರನೆ ನಿನ್ನಯ ಕಿವಿಗಳೆನ್ನನು |
 ಮೆರೆವ ಗುಣಗಣವರ್ಣನೆಯ ಕೇಳಲಿ ಸುಭಕ್ತಿಯಲಿ ||
 ಧರಿಯಲಾತ್ಮಜ್ಞಾನಸಂಯುತ |
 ರಿರುವ ಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ರೂಪರು |
 ಯಿರಿಸು ನಿನ್ನಯ ದೃಷ್ಟಿಯವರಲಿ ಕಾವಿನಿಯ ತೆರದಿ ||

|| ೨೬೦ ||

ತೋರುವೀ ವಿಶ್ವದಲಿ ಸರ್ವದಿ |
 ಮೂರನೇಯವನಿರುವನಾಶೈ |
 ತೋರುವುದು ನಾ ನೀನು ಯೆಂಬುವ ಭಾವಯುಗಳವಲಾ ||
 ತಾರುಸುಖ ಭೋಗಿಸುವೆಂಬುದೇ |
 ಯಾರುಹರು ಹೋರತೆಮ್ಮ ಜಗದಲಿ |
 ಸೇರಿಯುಪಭೋಗಿಸುವುದೈ ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾನು || ೨೬೧ ||

ನಾನು ಸಚರಾಚರದಿ ತುಂಬಿಹೆ |
 ಧ್ಯಾನ ಮಾಡೈ ಯೆನ್ನ ನಾಮ- |
 ಶ್ರೇಣಿಯುನ್ನಚ್ಚರಿಸಲ್ತೆ ತವ ವಾಣಿ ಯೆಡೆಬಿಡದೆ ||
 ನೀನು ಕೈಯುಂ ಮಾಡ್ಲ ಕರ್ಮಕೆ |
 ನೀನು ಕಾಲಂ ನಡೆವ ಕರ್ಮಕೆ |
 ನಾನಾಧಿಪ್ತಿ ತನೆಂದು ಸರ್ವವನರ್ಮಿಸೈ ಯೆನಗೆ | ೨೬೨ ||

ಸ್ಥಿತಿಯೊಳದರಶೈನ್ಯ ಭೋಗಿಸಿ |
 ಯತಿಸುಖವ ನೀ ಪಡೆಯಿಲ್ಲನೆ |
 ಸತತನೀಪರಿ ನಾನು ನಿನ್ನನು ಭೋಗಿಸುವೆ ವಾರ್ಥ ||
 ಸ್ಥಿತಿಯಲೇ ತೆರ ಸುಖತ್ರ ವರ್ಧಿಸೆ |
 ಸತತ ಬರುತಿಹ ಪಡದೆ ಮೂರನೆ |
 ಸ್ಥಿತಿಯು ಸಾಯಲು ಸೇರಿಯೆಯಲಾ ಯೆನ್ನನೇ ನೀನು || ೨೬೩ ||

ವಾರ್ಥ ನೀ ಸಂತತದಿ ಮಾಡ್ಲ ಪ- |
 ರಾರ್ಥವಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥಕರ್ಮವ |
 ಸ್ವಸ್ಥ ಚಿತ್ತದೊಳೆನಗೆ ನೀನರ್ಮಿಸಲು ಮದ್ಭಾಜಿ ||
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ವಾರ್ಥ ನಿನಗೀ ತೋರ್ಪ ವಿಶ್ವವು |
 ಸತ್ಯವನ್ನಯ ರೂಪವೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೬೪ ||

ಬತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಕೊಳವೆ ಕೊಳದಲಿ |
 ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತನ್ನಯ |
 ವಸ್ತುವನು ಸೇರುವರೆ ಮುಂದೇನಡಚೆತೆಯು ವಾರ್ಥ ||
 ಮತ್ತೆ ಗಗನವ ವಾಯು ಸೇರಲಿ- |
 ಕೆತ್ತಣದ ಸಂದೇಹ ತೆರಿಗಳು |
 ನಿತ್ಯಜಲದಲಿ ಸೇರುವರೆ ಮತ್ತೇನು ಸಂದೇಹ || ೨೬೫ ||

ಸೇವ್ಯವೈ ಮದ್ದ್ರಿಪವಿರುವುದು |
 ಸೇವಕನು ನೀನಿದಕೆ ಸರ್ವಕೆ |
 ಭಾವನಿದನೀ ಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ||

ನರನೆ ಭೇದವು ದೇಹಮೂಲಕ |
ವಿರುವುದದರಿಂ ನೀನುನಾನೆಂ |
ಬೆರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆರದೆ ಭೇದವು ಸಾಯಲಾಕ್ಷಣಕೆ ||
ಬರುವುದೈ ಮದ್ರೂಪ ನಿನಗದು |
ಖರೆಯೊ ಸುಳ್ಳೋ ಯೆಂಬ ಶಂಕೆಯು |
ಧರಿಸದಿರು ಕಾಂತೇಯು ನಿಜವಿದು ನೋಡು ನಿನ್ನಾಣೆ |೨೩೬|

ಆಣೆ ನಿನ್ನಯ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದನು |
ಮಾನ ಮಾಡಲು ಬೇಡ ವಾರ್ಧನೆ |
ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನೆಳೆದೆ ನಾನಾಣೆಯ ಹೊರಗೆ ನಿಂತು ||
ಈ ನಿಧಾನವ ಬಾಡ ಬೇಡೈ |
ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೆಂದೇ |
ನಾನು ಪೇಳಿಹೆನಲ್ಲವೇನು ಪದೇಪದೇ ನಿನಗೆ || ೨೩೭ ||

ಪಾರ್ಥ ಕೇಳಿ ನೀನು ಯೆನ್ನಯ |
ಪ್ರೀತಿಸಾತ್ರನು ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಿದು |
ಮಾತನೀಪರಿ ಯೇಕೆ ಯಾಡಿದೆನಾಣೆ ಯುಕ್ತನಲಾ ||
ಭೂತಳದಿ ಸುಳ್ಳಾಡುವನರೀ |
ಮಾತ ಪೇಳುವರಾಣೆ ಪೇಳ್ವರು |
ರೀತಿಯಿಲ್ಲವ ತಿಳಿದಿಹೆನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಹೇಳುವುದು |, ೨೩೮ ||

ನಾನಿಹೆನು ನಿಜ ವೇದಮಾನ್ಯನು |
ನಾನು ಭೇದಾತೀತ ಕೇಳೆ |
ನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತೋರುವುದು ಅಗದಾಭಾಸ ಕಾಂತೇಯ ||
ನಾನು ಕಾಲಾಂತಕನು ಶಕ್ತನು |
ನಾನೆ ಜಗದ ಹಿತ್ತೆಸಿ ಕೇಳೈ |
ನಾನು ಜಗದಲಿ ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ || ೨೩೯ ||

ನರನೆ ನಾನೀ ಪರಿಯೊಳದ್ದರು |
ಅರುಹಿದನು ನಿನ್ನಾಣೆ ಯೆನುತಲಿ |
ಮರುಳನಾದನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕಾಂತೇಯು ನೋಡಿದಿಯಾ ||
ಮರೆತೆನ್ನೆಯ ದೇವತನವ- |
ನ್ನಿರುವೆ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತನರ್ಧನು |
ಯಿರುವೆ ನೀ ಮದ್ರೂಪನಾಗಿಯೆ ನೀನೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ||೨೪೦||

ಅರಸನಾದರು ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿ |
ಯಿರು ತನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಲು ಬಹು |
ತೆರದೊಳವರೊಳು ತಾನು ಮಾಡುವನಾಣೆಭಾಷೆಯನು ||

ತೆರದೊಳೀ ನಿನ್ನಾಣೆ ಪೇಳಿದು |
ಹರಿಯು ಪೇಳ್ವುದನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ |
ನರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವನಿತ್ತನು ರೋಮವುಳಕದಲಿ || ೨೪೧ ||

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯು ಕೇಳಿದೆ |
ನರಿಯೆ ನಾ ಪಾಶ್ಚಾಳದಲಿ ಗುಣ- |
ವಿರುವುದಲ್ಲಾ ನೋಡು ನಾಮಸ್ಕರಣದಲಿ ಸಿದ್ಧಿ ||
ಧರೆಯಲೀಪರಿಯರಲು ನಿನ್ನಯ |
ತೆರನದಿವನುದು ಅಣೆಭಾಷೆಯು |
ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ವಿನೋದವೀಪರಿ ಬೇಡವೆನ್ನೊಡನೆ || ೨೪೨ ||

ತರಣಿ ತನ್ನಯ ಕಿವಣದಿಂದಲೆ |
ಯರಳಿಸುವನ್ನೆ ಕಮಲವನವನು |
ಧರೆಯೊಳದಕಿನ್ನೇಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಣ ತುಸ ಸಾಕು ||
ತರಣಿ ತನ್ನೊದಾರ್ಯದಿಂದಲಿ |
ಧರಗೆ ಸರ್ವಪ್ರಕಾಶ ಕೊಡುವನು |
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ತೆರದಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಯಾ ||೨೪೩||

ಚಾತಕನಿಗೋಸುಗವೆ ಮೆಘ- |
ವ್ರಾತ ಹನಿ ಹನಿ ನೀರ ಸುರಿಸವೆ |
ಭೂತಳದಿ ಸುರಿಸುವುದು ಮಳೆಯನು ಮುಸಲಧಾರೆಯಲಿ ||
ಭೂತಳದಿ ಜಲರಾಶಿ ಹರಿಯುತ |
ಯಾತಕದು ಸಾಗರದಿ ಹರಿಯುವು |
ದೀತೆರದ ಲೇದಾರ್ಯವಲ್ಲಾ ಮೇಘರಾಜನದು || ೨೪೪ ||

ಪರಮ ಕರಣಿಯೆ ನೀನುದಾರನು |
ಪರಿಯಿತಿಯು ನಾ ಕಾಣೆ ನಿನ್ನಯ |
ಕರುಣೆಗಿನ್ನೇನೆಂಬೆನ್ನೆ ನಿಂತು ಮಾಮುತಲೆ ||
ಹರಿಯೆ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವ |
ಧರಿಸಿ ಸದ್ಧೇತುವನು ಮನದ- |
ಲ್ಲರುಹಿದಿಯಲಾ ಬ್ಲಾನವೆಲ್ಲವ ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು || ೨೪೫ ||

ಹರಿಯು ಕೇಳುತ ನುಡಿದನುತರ |
ನರನೆ ಕಾಕೀ ಸ್ತುತಿಯು ನಿನ್ನೆಲ- |
ವರುಹಿದನು ಮದ್ರೂಪವಾಗುವ ಯುಕ್ತಿ ಸುಲಭದಲಿ ||
ಶರಧಿಯಲಿ ಬೀಳಟ್ಟಿ ಲವಣವು |
ಕರಗುವುದು ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದೊಳದರ- |
ಲ್ಲಿರುವುದೇ ಕಾರಣವು ಲವಣಕೆ ಕರಗಬೇಕೆಂದು || ೨೪೬ ||

ನಿರುತ ನೀ ಸರ್ವಪ್ರಕಾರದಿ |
 ನರನೆ ಯೆನ್ನನು ಭಜಿಸು ತದನಂ- |
 ತರದಿ ನಿನ್ನಯ ಬುದ್ಧಿ ನೋಡುವುದೆನ್ನ ನೆಲ್ಲರಲಿ ||
 ಬರಲು ನಿನಗೀ ತೆರದೊಳನುಭವ |
 ಮರಣ ತಾಳ್ದುದು ನಿನ್ನ ಹಂಕೃತಿ |
 ಬರುವುದೈ ನಿನಗಾಗ ಮದ್ರೂಪವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ || ೨೮೭ ||

ನರನೆ ನಿನಗಾನೆಲ್ಲ ಪೇಳೆನು |
 ಕರುಮ ಮಾರ್ಗದಿ ಚ್ಚಾನಪ್ರಾಪ್ತಿಯ |
 ತೆರವ ತದನಂತರದಿ ಮದ್ರೂಪದ ಸಮಾಪ್ತಿಯನು ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಿನಗೊಂದು ತತ್ತ್ವವ |
 ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಿಸುವುದೆಲ್ಲವ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಕರ್ಮಗಳ ನೀನಾಚರಿಪುದೆಲ್ಲವನು || ೨೮೮ ||

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡಲು |
 ದೊರಕುವುದು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವು |
 ಬರುವುದೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೆ ಪಾರ್ಥ ಚ್ಚಾನವದು ||

ಬರಲು ಚ್ಚಾನವು ಮುಂದೆ ಯೆನ್ನಯ |
 ಪರಮ ರೂಪದೊಳ್ಳೆನ್ನ ಹೊಂದುವ- |
 ನರರೆ ನಂತರ ಸಾಧ್ಯಸಾಧನ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು | ೨೮೯ ||

ನೀನು ನಿನ್ನಯ ನಿವಿಲಕರ್ಮವ |
 ಸಾನುರಾಗದೊಳರ್ಪಿಸಿದಿ ಮ- |
 ತ್ತೀನು ಯೆನ್ನ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತು ನಿನಗೆ ನೋಡೀಗ ||
 ನಾನು ರಣರಂಗದಲಿ ವಿಘ್ನವ |
 ಮಾನಿಸದೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಪ್ರೇಮದ |
 ಪೂರ್ಣಪಾತ್ರನು ಪಾರ್ಥ ಪೇಳೆದೆ ನಿನಗೆ ಚ್ಚಾನವನು || ೨೯೦ ||

ಗೀತೆಯಿದು ದೃಷ್ಟಾಂತಯುಕ್ತಿಸು- |
 ಮೇತ ಚ್ಚಾನದ ಸಾರ ತಿಮಿರ- |
 ವ್ರಾತಕಿದು ಕಾಡಿಚ್ಚು ಸಂಸೃತಿ ವೋಹಕಿದು ಶೂಲ ||
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ನಿನಗೆ ಚ್ಚಾನ- |
 ಜ್ಯೋತಿಯಿತ್ತೆನು ಬೆಳಕ ಪನರಿಸಿ |
 ಪಾರ್ಥ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮರ್ದಚ್ಚಾನವನು ಹರಿಸಿದೆನು || ೨೯೧ ||

**ಸರ್ವಧರ್ಮಾರ್ಥ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಮಾಮೇಕಂ ಶರಣಂ ವ್ರಜ |
 ಅಹಂ ತ್ವಾ ಸರ್ವಪಾಪೇಭ್ಯೋ ನೋಕ್ಷಯಿಷ್ಯಾಮಿ ಮಾ ಶುಚೇ || ೬೬ ||**

ಆಶೆ ನೋಡೈ ಸರ್ವದುಃಖದ |
 ಕೋಶ ನಿಂದಾಮೂಲಕದಿ ಬಹು- |
 ದೋಷವಾತಕ ಸಂಜನಿಸುವುದು ಪಾರ್ಥ ನೋಡಿದಿಯಾ ||
 ಕ್ಲೇಶದಃರಿದ್ರೂಗಕು ದೈವದ |
 ದೋಷದಿಂದುದ್ಭವಿಸುತ್ತಿರುವುವು |
 ವಾಸನಾತ್ಯಜ್ಯ ನೋಡು ದುಃಖದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು || ೨೯೨ ||

ನರನೆ ನೋಡಚ್ಚಾನದಿಂದಲಿ |
 ನಿರುತ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮ ಭೇದವು |
 ಬರುವುವಲ್ಲಾ ಸ್ವರ್ಗನರಕದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ||
 ನರನೆ ನೀನೀ ಚ್ಚಾನದೀಪದಿ |
 ಭರದಿ ದಹಿಸಚ್ಚಾನತೆಮಿರವ |
 ಧರೆಯಲೀಪರಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪವು ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸದು || ೨೯೩ ||

ಅರಿಯದಲೆ ಹಗ್ಗವನು ನಿಜದ |
 ಳ್ಲರಗನೆಂದಾಭಾವ ಬರುವುದು |
 ಕರದಿ ಹಗ್ಗವ ಕಿಡಿಯೆ ಮೇಣಾಭಾಸವೆಲ್ಲಿಯದು ||

ಬರಲು ನಿಡಿಯು ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗೆನೆ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಖವದು |
 ತೊರೆಯೆ ನಿಡಿಯು ಸ್ವಪ್ನಸುಖವದು ಉಪ್ಪವಾಗುವುದು | ೨೯೪ ||

ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಚಂದ್ರನೆಂಬುವು- |
 ದುಳಿವುದೇ ಕಾಮಿಣಿಯು ಹೋಗಲು |
 ಆಳೆಯೆ ವ್ಯಾಧಿಯು ವುಳಿವುದೇ ನಾಲಿಗೆಯ ಕಹಿತನವು |
 ನಳನಮಿತ್ತನು ಹೋಗಲಾಕ್ಷಣ- |
 ವುಳಿವುದೇ ಮೃಗಜಲವು ಕಾಷ್ಠವ |
 ತೊಲಗೆ ಬಿಂಕಿಯು ತೊಲಗಲಾರದೆ ಬಿಡುವುದೇ ಪಾರ್ಥ || ೨೯೫ ||

ನರನೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥಮ ತಿಳಿಸುವ |
 ಧರೆಯೊಳಕ ಅಚ್ಚಾನ ಹೋಗಲು |
 ಹರಿವುದಲ್ಲಾ ಸರ್ವಧರ್ಮವಚಾಣ್ಣಿಕೆಯ ಕೂಡ ||
 ಹರಿಯಲಾ ಅಚ್ಚಾನತೆಮಿರವು |
 ತಿರಿಗಿ ನಾನೊಬ್ಬೊಂಟಿಗೆನೆ ಮೇ- |
 ಣಿರುವೆನಲ್ಲಾ ನಿರ್ದ್ರಿಸ್ವಪ್ನವು ಶೋದ ನರನಂತೆ || ೨೯೬ ||

ಏನ್ಯ ಹೊರತೀ ಜಗದಿ ಭಿನ್ನಾ- |
 ಭಿನ್ನ ಭಾವನೆಯುಳ್ಳದು ಹೋಗುವು- |
 ದಿನ್ನುಳಿದ ನಿಜತತ್ತ್ವ ನಾನೇ ಯೆನತ ಕಲ್ಪಿಸುತ ||
 ಏನ್ನೊಡನೆಯುವನ್ನೆ ಕೃ ಪಡೆವನು |
 ತನ್ನ ದಂಭವ ಭೇದಭಾವವ |
 ಛಿನ್ನವಾದುತನನ್ನ ಸೇರಿದರವನೆ ನಿಜ ಶರಣೆ ||೨೯೬||

ನಡುವೆ ಒರಲಾ ಘಟದುವಾಧಿಯು |
 ವೊಡನೆ ಘಟದಾಕಾಶ ಕಲ್ಪನೆ |
 ಒಡದು ಘಟವದು ನಾಶವಾದಾಕ್ಷಣ ಘಟಾಕಾಶ ||
 ಪಡೆವುದೈ ಕೃಪನರೆ ನಿಮಿಷದಲಿ |
 ಒಡದು ನಿಜವಾಕಾಶವದ ನೀ |
 ಪಡೆವಿ ಯೆನ್ನೊಳು ಸತ್ಯನೈಕೃಪ ಶರಣ ಒರಲೆನಗೆ ||೨೯೭||

ಚಿನ್ನದಿಂ ಮಣಿಗಳನು ಮಾಡೆ ಸು- |
 ವರ್ಣವನೆ ಸೇರುವುವು ಮಣಿಗಳು |
 ಸಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ತರಂಗಗಳು ನೀರನ್ನೆ ಸೇರುವುವು ||
 ಮನ್ನಿಸೀಪರಿ ಶರಣ ಹೋಗೆನ- |
 ಗಿನ್ನೆನುತ ನಾ ಪೇಳೆ ಪಾರ್ಥನೆ |
 ಭಿನ್ನತನವನು ಒಟ್ಟಿನಗೆ ನೀನೀಗ ಬಾ ಶರಣ || ೨೯೮ ||

ಶರಣ ಹೋಗುವನು ಸಾಗರವ ಸಾ- |
 ಗರದ ರಿಪು ಬಡಬಾನಳನು ಸಾ- |
 ಗರವನವ ನಾಶಿಸುವನ್ನೆ ಕಡು ವೈರಭಾವದಲಿ ||
 ನರನೆ ನೀನೀ ತೆರದಲೆನ್ನನು |
 ಶರಣ ಒರದಲೆ ದ್ವೈತಭಾವವ |
 ಮುರಿದು ಯೆನ್ನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾರ್ಗವ ಒಟ್ಟು ಒಡು ಪಾರ್ಥ
 || ೨೯೯ ||

ಬರುತ ಶರಣವನನ್ಯಭಾವದೋ- |
 ಳಿರುವೆ ದ್ವೈತದೋಳೆನ್ನೊಳೆಂದರೆ |
 ನರನೆ ಶಕ್ಯವೆ ಹೇಳುವವನಿಗಿಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆಯು ||
 ನರನೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದನು ನಿಜದ- |
 ಳ್ಲರಹಲೆಂತೀ ಪರಿಯು ನಿನ್ನ- |
 ಳ್ಲರಿಯಲಾ ನಿನಗೊಂದು ಮಾತನು ಪೇಳೆ ಮನಗೊಟ್ಟು
 || ೩೦೦ ||

ಆರಸನೊಳು ಸಂಬಂಧ ದಾಸಿಗೆ |
 ಬರಲು ಯೋಗ್ಯತೆ ಯೇರ್ವದಾಕೆಗೆ |
 ಪರಿಯಲಾ ನೀನೋಡು ಪ್ರಾಕೃತನರಸವನಲ್ಪೈ ||

ಉರುವೆ ನಿಶ್ಚಾಧೀಶ ನಾನೇ |
 ಬರಲು ಯೆನ್ನೊಡನಾತ್ಮದರ್ಶನ |
 ತೊರೆಯಲಾರವ ಬಂಧನಗಳೇ ಮಾತ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು || ೩೦೧ ||

ಏನ್ಯ ರೂಪವ ಸೇರಿಲಯ ನೀ |
 ಮುನ್ನಪೇ ನಾನಾಗಿ ನಂತರ- |
 ವೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೆ ಬರುವುದೈ ಪಾರ್ಥ ||
 ಮುನ್ನಪೇ ನಿನಗೆನ್ನ ಚ್ಚಾಸವು- |
 ಸನ್ನತೆಯು ದೊರಕಲಿ ಧನಂಜಯ |
 ಚಿನ್ನ ಬಿಡುವುದೆ ನಿನಗೆ ಕೆಳ ಮದ್ರೂಪಸೌಖ್ಯವದು || ೩೦೨ ||

ಮೂಸರ ಕಡಿದಾ ಬೆಣ್ಣೆಯನು ಬಹು- |
 ಕುಶಲತನದಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರೆ |
 ನುಸುಳುವುದೆ ಮೇಣೈಕೃದಲಿ ಮಜ್ಜೆಗೆಯಲಾ ಬೆಣ್ಣೆ ||
 ಬಸುಟು ನೀನಾ ದ್ವೈತಭಾವವ- |
 ನಸಮಬಲ ನೀನನ್ನ ಸೇರಲು |
 ವ್ರಸುರಲೇನದ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥರ್ಮ ಸ್ವರಿಸದು || ೩೦೩ ||

ನರನೆ ಕಷ್ಟಣವಂತರಾಲದೋ- |
 ಳಿರಲು ಮಗ್ನನು ಒಡದು ನೋಡೈ |
 ಪರುಸ್ವರ್ತದಿ ಚಿನ್ನವಾಗುವುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||
 ತಿರಿಗಿಯಾ ಚಿನ್ನವನು ಮಣ್ಣಿಲಿ |
 ಭರದೊಳೆಟ್ಟರು ಕಲ್ಲುಪುರ್ವ- |
 ತರಕೆ ಮಗ್ನನು ಸೇರಲಾರದು ಚೋದ್ಯ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೩೦೪ ||

ಕಾಷ್ಠದೀ ದಲೆ ತೆಗೆದ ಬೆಂಕಿಯು |
 ಕಾಷ್ಠದಿಂದಲಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿಹ |
 ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲದನಿಡಲು ಬಹುದೇ ಸುಟ್ಟು ಒಡುವುದಲಾ ||
 ದೃಷ್ಟಿಪನೆ ಕತ್ತಲೆಯನರ್ಥನು |
 ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಸ್ವಸ್ಥದ ಪ್ರಕಾರವ |
 ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾ ನಿರ್ದಯಿಂಜೆಚ್ಚರವು ಬಂದಿರಲು || ೩೦೫ ||

ಏನ್ನೊಳೆಕ್ಕವ ಹೊಂದಿರಲು ನಿನ- |
 ಗಿನ್ನು ಬರುವುದು ಯೆನ್ನರೂಪವು |
 ಭಿನ್ನತನ ಮೇಣುಕುವುದೇನೈ ನಿನಗೆ ಕೌಂತೇಯ ||
 ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆಲ್ಲ ನೋಡೈ |
 ಯೆನ್ನ ಧರ್ಮಾರ್ಥರ್ಮ ಸರ್ವವು |
 ಭಿನ್ನಬಿಲ್ಲದೆ ನಾನೆಯಾಗುವೆ ನಿನಗೆ ಸರ್ವತ್ರ || ೩೦೬ ||

ದುರಿತವಿಹುದೈ ಸರ್ವಬಂಧನ |
 ನಿರುವುದದರ್ಗೇ ಲಕ್ಷಣವಲಾ |
 ಹೊರತು ಯೆನ್ನನು ಬೇರನುವುದೇ ಭೀಜವಿದಕೆಲ್ಲ ||
 ಸರನೆ ಯೆನ್ನೊಳು ಸೇರಲಾಕ್ಷಣ |
 ದುರಿತವೆಲ್ಲವಿಹುದು ನಾನೇ |
 ಹರಣ ಮಾಡುವೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವ ಜ್ಞಾನಬದ್ಧದಲಿ || ೯೦೮ ||

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ನೋಡು ಲವಣವ |
 ಜಲದಿ ಹಾಕಲು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ |
 ಜಲದ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ತಾನೈಕೈವನು ಪಡೆವುದಲಾ ||
 ಇಳೆಯೋಳೇಪರಿ ನೀನು ನೋಡೆ |
 ನೆನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಲನನ್ಯಭಾವದಿ |
 ಬಳಿಕ ನೀಮದ್ರೂಪವಾಗುವಿ ಭೇದವೇನಿದಕೆ || ೯೦೯ ||

ನರನೆ ನೀನೀ ಯೋಗದಿಂದಲೆ |
 ಹರಿದು ಬಿಟ್ಟೋ ಬಂಧನಂಗಳ |
 ಅರಿತು ಯೆನ್ನನ್ನೆನ್ನ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಂಬುದನೆ ಮಾಡು ||
 ಬರಲು ನೀನೀ ತೆರದೊಳೆನ್ನೊಳು |
 ಹರಿದು ನಿನ್ನಯ ಸರ್ವಬಂಧನ |
 ನರನೆ ನಿನಗಾಂ ಮುಕ್ತತೆಯ ನಿಜವಾಗಿ ಕೊಡುವೆನಲಾ || ೯೧೦ ||

ಸುಮತಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಚಿಂತೆಯ |
 ಕುಮತಿಯಂದದಿ ಮಾಡ ಬೇಡೈ |
 ವಿಮಲನಾಗಿಹೆನ್ನದ್ವಿತೀಯನು ಶರಣ ಬಾ ಯೆನಗೆ ||
 ಕಮಲನಾಭನು ಸರ್ವಪುರುಷೋ |
 ತ್ತಮನು ರೂಪಕೆ ರೂಪ ದೃಷ್ಟಿಗೆ |
 ಯಮಿತಸುಂದರ ಸರ್ವದೇಶಕೆ ವಸತಿ ವಿಶ್ರಾಮ || ೯೧೧ ||

ನುಡಿದನೀಪರಿ ಶ್ಯಾಮಸುಂದರ |
 ಸಡಗರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ |
 ಕಡುಮಮತಿಯಿಂ ಬಲದಕೈಯಿಂ ಭೂಷಣಾನ್ವಿತದಿ ||
 ಹಿಡಿದು ಪಾರ್ಥನನೇಕಭಾವದೊ |
 ಕಡಿಗರಗಿದಾ ಭಕ್ತರತ್ನಗೆ |
 ದೃಢತರಾಲಿಂಗನವನಿತ್ತನು ಮೈಮರೆತು ಹರಿಯು || ೯೧೨ ||

ಶಬ್ದಗಳು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರದ |
 ಬುದ್ಧಿ ಮಾತ್ರಕೆ ಸುಗದಿರುವ ಪರಿ |
 ಶುದ್ಧಬುದ್ಧ ನಿಜಸ್ವರೂಪವ ತೋರಿಸುವೆನೆನುತ ||

ಹದ್ದನೇರುವ ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನ ವಿ |
 ಶುದ್ಧ ದೇಹಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ |
 ಮುದ್ದಗೈಯುತ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿದನು || ೯೧೩ ||

ನರನ ಹೃದಯವ ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ |
 ಕರಿಸಿ ದೇವನು ತನ್ನ ಹೃದಯದೊ |
 ಕರುವ ಜ್ಞಾನವ ನರನ ಹೃದಯದೊಳ್ಬೆನ್ನೆ ಭರದಿ ||
 ಮುರಿಯದಲೆ ದ್ವೈತವನು ತನ್ನಯ |
 ತೆರದಿ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ದೊರೆಯಿತ್ತೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಿಜಾತ್ಮಬೋಧವದು || ೯೧೪ ||

ಒಂದು ದೀಪಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಿ |
 ನೊಂದು ದೀಪವ ಹೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡರೆ |
 ದ್ವಂದ್ವ ಮುರುವದೆ ದೀಪವೆರಡರದೈಕೈ ಕುಂದುವುದೆ ||
 ಇಂದಿರಾಧವನೀತೆರದಿ ತ |
 ನ್ನಂದವನು ತೋರಿಸಲು ಪಾರ್ಥನಿಗೆ |
 ಬಂದುದೀಪರಿ ಪಾರ್ಥನಾಲಿಂಗನಪ್ರಭಾವವದು || ೯೧೫ ||

ನರನ ಪರಮಾನಂದಸುಖಾ |
 ಗರದ ಪೂರದಿ ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಹರಿದು ಹೋದನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದರೇನವನು ||
 ಶರಧಿಯಲಿ ಮೇಣ್ ಶರಧಿ ಸೇರಲು |
 ಬರುವುದಲ್ಲಾ ದ್ವಿಗುಣ ನೀರಾ |
 ಪುರವಣಿಗೆ ಬೇಕಾ ಗಗನವೇ ಯಾಪರಿಯೊಳಾಯ್ತು || ೯೧೬ ||

ಯಾರರಿವರಾನಂದಸುಖವನು |
 ಶ್ರೀರಮಣನಾಲಿಂಗನವ ತಾಂ |
 ಧೀರಪಾರ್ಥನಿಗಿತ್ತನಿಬ್ಬರಿಗಾಯಿತಾನಂದ ||
 ಯಾರುಪರಮಾನಂದಸುಖ ವಿ |
 ಸ್ನಾರಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಿರುವರು |
 ಚಾರು ವಿಶ್ವನೆಯಾಯ್ತು ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವದು || ೯೧೭ ||

ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ಪರ |
 ಮಾತುಮನು ಪೃಕಟಿಸಿದನೀ ಶ್ರೀ |
 ಗೀತೆಯನು ವೇದಗಳ ಸಾರವ ಮೂಲಸೂತ್ರವನು ||
 ಗೀತೆಯದು ತ್ರವಣಕ್ಕೆ ಪಠನಕೆ |
 ಪಾತ್ರ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಪಾವನ |
 ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ಕಲಿಯುಗದಿ ಭವಸಾಗರದಲುತ್ತರಣ || ೯೧೮ ||

ಹೇಳಿದನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಗೀತೆಯು |
ಮೂಲ ಸೂತ್ರವಿದೆಂದು ವೇದಕೆ |
ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿದಕೆ ಕಾರಣಸಹಿತವನುಭವವ ||
ಶ್ರೀಲಲಾನುನು ವಿಶ್ವದೊಡೆಯನು |
ಮೇಲೆ ಶ್ವಾನೋಚ್ಚಾಪ ಮಾಡಲು |
ತಾಳಿದುವು ವೇದಗಳು ರೂಪವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೯೧೯||

ಆ ರಮಾನರ ತನ್ನ ಮುಖದಿಂ |
ಧಾರಣೆಯಲೀ ಗೀತೆ ವೇದನು |
ಚಾರು ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ನರಗೆ ವಿವರಿಸಿದ ||
ಕಾರಣದೊಳೀ ಗೀತೆ ವೇದದ |
ಸಾರವಿದು ಮೇಣ್ ಮೂಲ ಸೂತ್ರವು |
ಯಾರು ಬಣ್ಣಿ ಪರಿಹರ ಮಹಿಮೆಯನೆಂದ ಜ್ಞಾನೇಶ ||೯೨೦||

ಮರವು ಜಗದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರೆ |
ಧರಣಿಯಲಿ ನಿಜವಲ್ಲ ವಿಸ್ತೃತ- |
ಮರವು ಮೇಣ್ಲಿರುವುದಂತರ್ಗತ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ||
ಇರುವುದಲ್ಲಾ ಬೀಜದಲ್ಲದು |
ಪರಿಯಲಾವೇದಕ್ರಿಕಾಂಡವು |
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಗುಪ್ತದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥಬೀಜದಲಿ || ೯೨೧ ||

ಆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಗೀತೆಯು |
ವೇದಗಳ ನಿಜ ಬೀಜವೆಂದೆನು |
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತತ್ತ್ವ ನಿಜವಿದ ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ||
ವೇದಗಳ ಕಾಂಡಗಳು ಮೂರಿಹು- |
ವಾದರದಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೀತೆಯು |
ಮೋದದಿಂದಲಿ ಮೂರ್ವಿಧ ಭೂಷಣವ ಧರಿಸುತಳು
|| ೯೨೨ ||

ವೇದಗಳಿಗಿಹುವಲ್ಲವೇ ಕ- |
ಮಾರದಿ ಮೂರ್ಕಾರ್ಡಂಗಳು ತದ್ವತು |
ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುತಿಹುವು ಮೂರ್ಕಾರ್ಡ ||
ಆದರಿಸಿರೀವಿವರವೆಲ್ಲವ |
ಮೋದದಿಂದಲಿ ವೇದ್ಯ ನಾ ದಾ |
ಮೋದರನು ವೇದಾರ್ಥ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿರುವೆನುತ ||೯೨೩||

ಇರುವುದೈ ಯಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನಿ |
ಯಿರುವುದದು ಪ್ರಸ್ತಾವನಾತ್ಮಕ |
ಧರಣೀಗಳಿಲ್ಲೇ ಗೀತೆಯುಧ್ಧಿಸುರುತ್ತದೇಕೆನುತ ||

ಎರಡನೇಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ಶ್ರೀ- |
ಹರಿಯು ಸಾಂಖ್ಯವ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು |
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಸಾಂಖ್ಯವೆಂದರೆ ಚ್ಚಾನವಿಸ್ತಾರ || ೯೨೪ ||

ಜ್ಞಾನವಿದು ಪರತಂತ್ರವಿಲ್ಲದೆ |
ತಾನೆ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು ಕರ್ಮಾ- |
ಧೀನತೆಯು ಧಿಕ್ಕರಿವುದೆನ್ನುತ ಪೇಳಿದನು ಹರಿಯು ||
ಈ ನಿಧಾನವ ಸೂಕ್ಷ್ಮತರದಿಂ |
ದಾನವಾಂತಕ ಸೂತ್ರರೂಪದೊ- |
ಕಾನರಗೆ ಹೇಳಲಿಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವನು ಮಾಡಿದನು | ೯೨೫ ||

ವುರುಷನಿಂಗಜ್ಞಾನವೋಗದಿ |
ಬರುವುದೈ ಪರಿಪರಿಯು ಬಂಧನ |
ಹರಿದು ತಾನಾ ಬಂಧನಂಗಳ ಮೋಕ್ಷಪದವಿಯನು ||
ದೂರಕಿಮವ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪದ |
ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಧನವನೆಂತಾ |
ನರನು ಮಾಳ್ವನನುತ ಮೂರನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ || ೯೨೬ ||

ತೊರೆದು ನಿಜದೇಹಾಭಿಮಾನವ |
ಚರಿಸ ಬೇಕೈ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ |
ನಿರುತ ಕಾಮನಿಸಿದ್ಧ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ||
ನಿರುತ ಸದ್ಭಾವದಲಿ ಕರ್ಮಾ |
ಚರಣ ಮಾಡುವುದೆಂತೆನುತ ಶ್ರೀ |
ಹರಿಯು ಹೇಳಿದನೆಂತ ತೀಯಲು ಕರ್ಮ ಕಾಂಡವಲಾ ||೯೨೭||

ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕದ ಕರ್ಮವ |
ನಿತ್ಯವಾಚರಣೆಯನು ಮಾಡಲು |
ಸತ್ಯನೈಯಬ್ಧಾನ ಸಾಯುವುದೆಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ||
ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಕರ್ಮಬದ್ಧನು |
ಚಿತ್ತಶುದ್ಧತೆಯಿಂದ ಕರ್ಮಾ- |
ಮಸ್ತವನು ಮಾಡತೈ ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡೆನುತ || ೯೨೮ ||

ಹರಿಯು ಪೇಳಿದ ವಿಹಿತ ಕರ್ಮವ |
ಹರಿಯು ಮೋಕ್ಷವೆನುತ ಮಾಳ್ವುದು |
ನಿರುತ ಕೃಪ್ಲಾರ್ಪಣವ ಮಾಡುದೆನುತ ಹೇಳಿದನು ||
ಹರಿನಿಮಿತ್ತದ ಕರ್ಮಯೋಗದಿ |
ಹರಿಭಜನಕಥನವನು ಮಾಡುವ |
ಪರಿಯು ವಿಸ್ತರವೇ ಚತುರ್ಥಾಧ್ಯಾಯದಂತದಲಿ || ೯೨೯ ||

ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡತ |
 ಹರಿಯು ಭಜನವನೆಂತು ಮಾಡುವ |
 ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ವಿಶ್ವರೂಪಾಧ್ಯಾಯ ಪರ್ಯಂತ ||
 ಹರಿಯು ವಿಪ್ಲವಿಸಿಹನು ಪಾಠನಿ- |
 ಗಿರುವುದೀ ವಿಸ್ತಾರ ನಾಚ್ಯನಿ |
 ಸರಸಂಧಿಯು ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಪರ್ಯಂತ |೯೩೦||

ಇರುವುವೀಪರಿ ಸರಸನೆಂಬುಪ್ಪ- |
 ಕರಣ ಕಾಂಡವುಪಾಸನಾತ್ಮಕ |
 ವಿರುವುದಿದಕಿಸ್ತೊಂದು ಹೆಸರೈ ದೇವತಾಕಾಂಡ ||
 ಒರುತಿರುವ ಪರಿಪರಿಯ ವಿಘ್ನವ |
 ಹರಿಸಿ ಯೇತೀಶ್ವರನ ಭವ್ಯವದು |
 ಪರಿಯನೀಕಾಂಡದಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿಹನು ಶ್ರೀಹರಿಯು || ೯೩೧ ||

ಗುರುಪರಂಪರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿ |
 ಮರಳಿ ಕೇಳೇಶ್ವರ ಪ್ರಸಾದದಿ |
 ಬರುವುದೈ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿಜವಿಹುದಿದು ಸುಕೋಮಲವು ||
 ಹರಿಯು ಜ್ಞಾನವ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹ- |
 ನ್ನೈರಡನೆಯಧ್ಯಾಯ ವೇದನು |
 ಸುರುವಿದಕ್ಯಾ ಶ್ಲೋಕವದ್ವೇಷಾಷ್ಟದಿಕವು ಕಿಂವಾ || ೯೩೨ ||

ಪದವಮಾನಿತ್ವಮಿದು ಸುರುವಿನ |
 ಪದದಲಿರುವಾ ಶ್ಲೋಕ ಹಿಡಿದಾ | [ಪದದಲಿ=ಪಠನದಲ್ಲಿ]
 ಹದಿಮೂರನೆಯಧ್ಯಾಯದಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಿಹುದಿದರ ||
 ಬುಧರು ನೋಡಾ ಕಾರಣದೊಳಾ |
 ಹದಿನೆರಡನಧ್ಯಾಯವಿದರಲಿ |
 ಮುದದಿ ಸೇರಿಸಿ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡವಿದನ್ನುವರು ಜಗದಿ |೯೩೩||

ಹಿಡಿದು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿಯು |
 ಕಡೆಗೆ ಹದಿನೈದರ ತನಕವಾ |
 ಜಡಜನಾಭನು ಜ್ಞಾನಫಲಸಿದ್ಧಿಯನು ವೇಳೆಹನು ||
 ಹಿಡಿವರಿಯಧ್ಯಾಯ ನಾಚ್ಯನು |
 ಪೊಡವಿಯಲ್ಲೇ ಜ್ಞಾನಕಾಂಡದಿ |
 ನುಡಿದನದರಿಂ ಗೀತೆಯಲಿ ಮೂರ್ತಾಂಡವಿಹುದೆಂದು ||೯೩೪||

ಜ್ಞಾನಕರ್ಮೋಪಾಸ್ತಿಯ ಜಗ- |
 ನ್ನಾನ್ಯ ಗೀತೆಯು ಗೀತೆಯಲ್ಲಾ |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಮೂರ್ವೇದಗಳ ಥಳಥಳವ ಮೂರ್ತಿಯಲಾ ||

ಕಾಣುವೀಪದ್ಯಾತ್ಮಹಾರವ |
 ತಾನೆ ಧರಿಸಿಹಗಳನ ಹೇಳಲಿ |
 ಬಾಣಿಕದ ಸಮರತ್ನವಲ್ಲಾ ಶಬ್ದರಚನೆಯದು || ೯೩೫ ||

ಗೀತೆಯೆಂಬುದು ಮೂರುಕಾಂಡದ |
 ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಶ್ರುತಿಯು ಡಂಗುರ |
 ಭೂತಳದಿ ಹೊಡಿಸುವುದು ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮೋಕ್ಷವೆಂಬ ಫಲ |
 ಈ ತೆರದಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶತ್ರು- |
 ವ್ರಾತನಿರುವುದೆನುತ್ತ ಕಂಸಾ |
 ರಾತಿ ಹದಿನಾರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ವೇಳೆದನು || ೯೩೬ ||

ಶತ್ರುವಿಹುದಜ್ಞಾನವರ್ಗವು |
 ಶಾಸ್ತ್ರಬಿಡ್ಡದಿ ಗೆಲ್ಲುದಂತೀ |
 ಯುಕ್ತಿಯನು ವೇಳೆದನು ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿಯಲಿ ||
 ಚಿತ್ತವಿಸಿರೈ ಶ್ವಾಸದಿಂದು- |
 ತ್ವತ್ತಿಯಾಗಹ ವೇದಗಳನಾ |
 ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ ತಿಳಿಯೆ || ೯೩೭ ||

ಇರುವುದೈ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಕಡೆಗಿನ |
 ಸರಸ ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಪ್ರಕರಣ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗೀತೆಗೆ ಕಲಶದಂದದಲಿ ||
 ಹರಿಯು ಹೇಳಿದ ಸಪ್ತಶತದಾ |
 ಸರಸಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಬಂಧವ |
 ಮೆರೆವ ವೇದದ ಮೂರ್ತಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ನೋಡಿದರೆ || ೯೩೮ ||

ವೇದಕಿಂತೊದಾಯದಲಿ ಮಿಗಿ- |
 ಲಾದ ಗೀತೆಯು ಸವಶೇಷ್ಯವು |
 ವೇದಗಳು ಸಂಪನ್ನವಾದರು ಕೃಪಣವಾಗಿಹುವು ||
 ಭೂದಿವಿಜಮೊದಲಾದ ಮೂವರ- |
 ನಾದರಿಪುದೈ ವೇದ ನಿಖಿಲವು |
 ಶೂದ್ರಸ್ತ್ರೀಯರ ಮನ್ನಿಸದು ಸಂಸಾರಪೀಡಿತರ || ೯೩೯ ||

ತಿಳಿಯಲೆನ್ನೆಯ ಮತವ ವೇಳುವೆ- |
 ನಳನ ಬೇಕೇ ಕುಂದನೆನುತಲಿ |
 ಯಳೆಯೊಳಲ್ಲರು ಭೇದವಿಲ್ಲದಿ ಗ್ರಹಿಸದೇಕೆನುತ ||
 ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಪಕೀರ್ತಕಾರಣ |
 ಕಲಿಯುಗದಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಲತೆ ಬಹು- |
 ನೆಳೆಯು ಬೇಕೆಂದಿನಿತು ಸದ್ಭೇತುವನು ಮನದೊಳಗೆ || ೯೪೦ ||

ಧರಿಸಿ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ತಾನವ- ।
ತರಿಸಿದಳೊ ಭೂಮಿಯುಲಿ ನೋಡಲು ।
ಧರಣಿಯುಲ್ಲಿ ವೇದದವತಾರವು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ ॥
ಇರುವುದೀ ವೇದಾರ್ಥ ಸುಲಭವು ।
ಬರುವುದಿದು ಜಪದಿಂದ ಬಾಯಲಿ ।
ಸರಸದಿಂ ಶ್ರವಣದಲಿಯರ್ಥದ ರೂಪದಿಂ ಮನದಿ ॥ ೯೪೧ ॥

ನಿತ್ಯ ಗೀತಾಪಾರ ಮಾಡುವ ।
ಸ್ತುತ್ಯ ಕೆಲಸವ ಮಾಡ್ತ ಭಕ್ತನ ।
ಹತ್ತರದಲಾವಾತನಿರುವನೊ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕದಿ ॥
ಪುಸ್ತಕವ ಬರೆಯುತ್ತ ಗೀತಾ- ।
ವಿಸ್ತರವ ತಾನಾರು ಮಾನ್ಯನೊ ।
ಸತ್ಯ ನೋಡವ ಧನ್ಯನೆಂಬನು ಜಗದಿ ಮನವರಿಂ ॥ ೯೪೨ ॥

ಈ ತೆರದಲೀ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ- ।
ವ್ರಾತಕೀಸಂಸಾರಬಾತ್ರೆಯೊ- ।
ಕಾತನು ಸದಾವರ್ತ ಹಾಕಿಹ ಮೋಕ್ಷಮುಖರೂಪ ॥
ಗೀತೆಯಿದು ಸೇವಿಸುವರೆಲ್ಲರ ।
ಬಾತಿನೀತಿಯ ನೋಡದಲೆ ಜಗ- ।
ತೀತಲದಿ ಮೋಕ್ಷವನು ಕೊಡುತಲಿ ಸುಖಿಸುವುದು ನಿಜದಿ
॥ ೯೪೩ ॥

ಇರುವುದವಕಾಶವಿದು ಗಗನವು ।
ಸುರರ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮೇಲೆದು ।
ನರರ ವಿಹೃತಿಸ್ಥಾನ ತರಣಿಯ ಕಿರಣದುತ್ತಾನ ॥
ಇರುವುದೀವರಿ ಗೀತೆ ಭಜಕರ ।
ಸರುವರನ್ನ ದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ।
ವರಿಯು ನೋಡದು ವೃತ್ತಮಾಧ್ಯಮಮಧ್ಯಮಾದಿಗಳ ॥ ೯೪೪ ॥

ಅದಕಾರಣ ವಿಷಮುಖವಾದ ।
ಭೇದದಿಂ ದುಷ್ಟಿ ತಿ ಪವೆದಿಹ ।
ವೇದಗಳ್ಳು ಬಂದಿಹುವು ಗೀತೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳು ತಿಳಿಯೆ ॥
ಅದ ಕಾರಣ ವೇದಗಳು ಜಗ- ।
ದಾದರಕೆ ಸತ್ತಾತ್ರವಾದುವು ।
ಭೇದವಿರಹಿತ ಬೋಧಿಸುಮುತೋದಧಿಯುಲಾ ಗೀತೆ ॥ ೯೪೫ ॥

ವೇದಕಾದರು ಮಾನ್ಯ ಸೇವ್ಯವೆ ।
ಯಾದ ಗೀತಾಮೂರ್ತಿಯನು ದಾ- ।
ಮೋದರನು ತಾನಿತ್ತನ್ನ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಲಿ ॥

ಮೇದಿನಿಯಲಿ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರ- ।
ಕ್ಯಾದನೈ ಕೌಂತೇಯನವನಿಂ ।-
ದಾದುದೈ ಕಲ್ಯಾಣ ತ್ರಿಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥ ೯೪೬ ॥

ದನವು ತನ್ನಯ ಕರುಣಿಗೋಸುಗ- ।
ವೆನುತ ಹಾಲನು ಬಿಡುವುದಲ್ಲೆ ।
ಮನುಜನದರಿಂ ಶೆಗೆದು ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವನು ॥
ವೆನುತ ಚಾತಕಕೇಂದು ಸುರಿಯುವ ।
ಹನಿಹನಿಯು ಮಳೆಯಿಂದ ತ್ರಿಜಗವು ।
ಮುಣುಗುವುದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ಜಗದುದ್ಧಾರವಾಗುವುದು ॥ ೯೪೭ ॥

ಸರಸಿರುಹ ತಾನೇಕನಿನ್ನೆ ಯೊ ।
ಳಿರದೆ ಸೂರ್ಯನ ಭಜಿವುದುದರಿಂ ।
ಬರುವನುದುಪಾಚಲಕೆ ದಿನದಿನಕದನು ತೋಪಿಪರೆ ॥
ಧರಣಿಗಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಲಭಿವುದು ।
ಬರುವುದಲಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯಶಾಂತಿಯು ।
ಸರಸಿರುಹದುಸಕಾರವಿದು ಮೂಜಗಕೆ ನೋಡಿರರೆ ॥ ೯೪೮ ॥

ಈ ತೆರದಿ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದಿ ।
ಗೀತೆಯನು ತಾನರಮಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದನು ॥
ಭೂತಳದಿ ಸಂಸಾರಭಾರವಿ- ।
ದಾಯ್ಕು ಲಭ್ಯತರನದರ ಮೂಲಕ ।
ಮಾತು ಕುಂತಿಮಾಯ್ಕು ಮುಖಿಯು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾರೆ ॥ ೯೪೯ ॥

ಇರುವುದೀವರಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ।
ಪರಮತೇಜದ ರತ್ನ ಗೀತೆಯು ।
ತರಣಿಯಿಂದದಿ ಮೂರುಲೋಕಕೆ ದೀಪ್ಯಮಾನವಲಾ ॥
ಹರಿಯು ತ್ರಿಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
ಸರಸದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದನೈ ।
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಲಮುಖವು ಗಗನವದಾಯ್ಕು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ॥ ೯೫೦ ॥

ಧನ್ಯನೈ ಕಲಿವಾರ್ಧ ಜಗದಲಿ ।
ಧನ್ಯನೈ ಕುರುವಂಶವದರಲಿ ।
ಧನ್ಯ ಕುಂತೀ ಮಾತೆ ಪಾರ್ಥಗೆ ಜನ್ಮನಿತ್ತವಳು ॥
ಧನ್ಯ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನ- ।
ತ್ಯನ್ನ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತರತ್ನನು ।
ಧನ್ಯವಿದರಿಂದಮರವಾಯ್ಕು ಮರ್ತ್ಯಲೋಕವಿದು ॥ ೯೫೧ ॥

ನರನು ಸಂವೂರ್ಣತೆಯಲೆನ್ನೊಳು |
 ಬೆರೆಸಿಹನು ತಾನೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ |
 ನರನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ಮರಳಿ ಯೆಚ್ಚರ ಮಾಡಿ ನುಡಿದನಲಾ ||
 ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರವನು ನಾ- |
 ನರುಹಿದನು ಪ್ರೇಮದಲಿ ನಿನಗಿದ- |
 ನರವು ಬಂತೇ ನಿನ್ನ ಮನವಿದ ಗ್ರಹಿಸಿತೇ ಹೇಳು ||೯೫೨||

ಎಂದ ನುಡಿಯನು ಕೇಳಿ ನಸುನಗು- |
 ತೆಂದ ನರ ಗೋವಿಂದ ತವ ಕೃಪೆ- |
 ಯಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು ಯೆನಲು ಶ್ರೀಹರಿ ನುಡಿದನಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಾಗ್ಯದಿ |
 ಬಂದೊಡಗುವುದು ನರಗೆ ಸಂಪತು |
 ಬಂದರಾ ಸಂಪತ್ತು ಭೋಗಿಸಿ ಭಾಗ್ಯವಿರ ಬೇಕು || ೯೫೩ ||

ಬಾರದಾ ವ್ರಪಭೋಗಭಾಗ್ಯವು |
 ಧಾರುಣಿಯೊಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ನೋಡೈ |
 ಔರಸಾಗರ ಮಥಿಸಿ ದೊರೆಯಿತು ಮೇಲೆ ಪೀಯೂಷ ||
 ಘೋರದೈತ್ಯರಿಗೇನು ಜತನದ |
 ಕಾರಿಯವು ಮೇಣಾಯ್ತೆ ಯದರೊಳು |
 ಕಾರಣವು ಮೇಣಾಯ್ತು ಮರಣಕೆ ಕಾಹುದೈತ್ಯನಿಗೆ ||೯೫೪||

ಭಾಗ್ಯ ಕೈವಶವಾದರದರುಸ |
 ಭೋಗ ಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ ನರನಿಗೆ |
 ಸಾಗಲಾರದೆ ಹೀಗೆ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮವಾಗುವುದು ||
 ಯಾಗಸತ್ತಾದಿಗಳ ಯೋಗದಿ |
 ಸಾಗಿದನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನಮುಷನು |
 ಬೇಗನವ ಶಪದಲಿ ಬಂದನು ತಿರಿಗಿ ಭೂತಳಕೆ || ೯೫೫ ||

ಮರೆತಿಯಾ ನೀ ನಹುಷರಾಜನ |
 ಪರಮದು ವರ್ತನದ ಪರಿಗುನು |
 ದೊರೆಯಿತಮರಾವತಿಯು ದಕ್ಕಿತೆ ಭಾಗ್ಯಹೀನನಲಾ ||
 ನರನೆ ನೀ ಬಹುಪುಣ್ಯರಾತಿಯು |
 ಪರಮಖಾನಿಯು ನಿಜಿಳಶಾಸ್ತ್ರದ |
 ಧೋರೆಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೈವಶವಾಯ್ತು ನಿನಗಲ್ಲೆ || ೯೫೬ ||

ಶಾಸ್ತ್ರಕಿಹುದೈ ಸಂಪ್ರದಾಯವು |
 ಪಾರ್ಥ ನೀನದನರಿತು ಕೊಂಡು ಯ- |
 ಧಾರ್ಥರೀತಿಯಿಲ್ಲದು ಅನುಷ್ಠಾನವನು ಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||
 ವ್ಯರ್ಥವೇನಿಹುದದರಲೆನುತಲಿ |
 ವರ್ತಿಸಿದರೀ ಗೀತೆ ಫಲಿಸದು |
 ಸತ್ಯ ನೀನಾ ಶರಧಿಮಥನದ ಕಥೆಯ ಮರೆಯದಿರು || ೯೫೭ ||

ದೊರಕಿತೆಂದರೆ ಕೈಯೊಳುತ್ತಮು |
 ತರದ ದನವೇನದನು ಕರೆಯುವ |
 ಪರಿಯು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೇನಾ ಹಾಲು ದೊರೆಯುವುದೆ ||
 ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಭರದಿ ವಿಡ್ಡಿಯು |
 ದೊರೆತರೇನದು ವಿಡ್ಡೆ ಫಲಿಸದು |
 ಗುರುವ ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಕೇಳೈ ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಲಿ || ೯೫೮ ||

ತೊರೆದು ನೀನಾಸಂಪ್ರದಾಯವ |
 ಗುರುವ ಭಜಿವುದ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ |
 ದೊರೆತ ವಿಡ್ಡಿಯು ಲಾಭವಾಗದು ವಿಡ್ಡೆ ಫಲಿಸದಲಾ ||
 ನರನೆ ನಿನಗಾಸಂಪ್ರದಾಯವ |
 ನರುಹಿ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆನು ಕೇಳೈ |
 ಯಿರುವುದೀ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನೋಡಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದು || ೯೫೯ ||

ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ತ್ಯಾಯ ನಾಭಕ್ತಾಯ ಕದಾಚನ |

ನ ಚಾಶುಶ್ರೂಷವೇ ನಾಚ್ಯಂ ನ ಚ ಮಾಂ ಯೋಽಭ್ಯಸೂಯತಿ || ೬೭ ||

ನರನೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನಿನಗಿದು |
 ದೊರಕಿಹುದು ನಿನ್ನಾಸ್ಥೆಯಿಂದಲಿ |
 ತಿರಿಗಿ ನೀನು ತಪೋವಿಹೀನಗೆ ಹೇಳಬಾರದಿದ ||
 ಇರೆ ತಪಃಸ್ವಾಧ್ಯಾಯನಿರತನು |
 ಗುರುಷರಣಸದ್ಭಕ್ತೆ ಮಾಡದ- |
 ಲರಲಾ ತ್ಯಜಿಸವನನ್ನು ಶೂದ್ರನ ಶ್ರುತಿಯು ತ್ಯಜಿಸತೆ ||೯೬೦||

ವೃದ್ಧವಿರೆ ವಾಯನವು ಕೇಳು ನಿ- |
 ಪಿಡ್ಧ ಪುರೋಡಾಶಕ್ಕೆ ಮೇಣದು |
 ವಿಡ್ಧರೇನೈ ತಾಪನು ಗುರುಭಕ್ತೆವಿರಹಿತನು ||
 ಶುದ್ಧಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾದಿಯೊ- |
 ಳ್ದವರಿಗಲ್ಲರಿಗೆ ಹೇಳುದ- |
 ಶುದ್ಧವದರಿಂ ನೋಡು ಪಾತ್ರಾಪಾತ್ರ ಗ್ರಾಹಕರ || ೯೬೧ |

ಚರಿಸೇನಾತಪ ಶರೀರದೊ- |
 ಕಿರಲು ಗುರುದೇವಾದಿಭಕ್ತಿಯು |
 ಯಿರದಿರಲು ಶ್ರವಣೇಷ್ಟಿಯವನಿಗೆ ಹೇಳ ಬಾರದಲಾ ||
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿತಪವೀ- |
 ಯೆರಡು ಗುಣಗಳು ಯೋಗ್ಯವಿದ್ದರು |
 ಯಿರದೆ ಗೀತಾಶ್ರವಣದಿಷ್ಟಿಯು ಯೋಗ್ಯನೆಂತವನು ||೯೬೨||

ಇರುವುದುತ್ತುಮ ಮುತ್ತು ಮೇಣದ- |
 ಕಿರದೆ ಮುಖವುಪಯೋಗವೇನದು |
 ಧರಿಸುವುದು ಮೇಣೆಂತು ಹಾರದಿ ಚಿನ್ನನೂಲಿನಲಿ ||
 ಶರಧಿ ನಿಜಗಂಭೀರವಿರುವುದು |
 ಸುರಿಯಲೇನತಿವೃಷ್ಟಿಯುದರಲಿ |
 ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ವ್ಯರ್ಥವದಲ್ಲವೇ ಮಳೆಯು ||೯೬೩||

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ನರಗೆ ತಾನೆಲಿ |
 ಯಿಟ್ಟು ಪಕ್ವಾನ್ನವನು ಒಡಿಸಲು |
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವನು ಸನಿಯು ತಿಳಿವನೆ ವ್ಯರ್ಥ ಪಕ್ವಾನ್ನ ||
 ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಸಿಯು ನರಗೆ ಒಡಿಸಲು |
 ಸಿವ್ಯ ರುಚಿಯಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸದ |
 ಕಷ್ಟವಲ್ಲಾ ಯೇತಕೂಟವು ಹುಸಿಯುಬಿಲಿ || ೯೬೪ ||

ನರನೆ ಮರುಳಾಗದಿರು ರೂಪಕೆ |
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತಿಜಪತಪ- |
 ವಿರಲು ತದ್ಗುಣ ನೋಡಕನ್ನಾತ್ಮೆಂದು ನೆನಸದಿರು ||
 ಸರನ ನೇತ್ರವು ರೂಪ ನೋಡಲಿ- |

ಕಿರುವುದೈ ಚಾಣಾಕ್ಷೆ ಕಾರಣ |
 ಪರಿಮಳವ ನೋಡಲೈ ಯೋಗ್ಯನೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು || ೯೬೫ ||

ಯೋಗ್ಯತೆಯು ತಾನ ನೋಡಿಯೇ ವುಪ- |
 ಯೋಗ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಗೀತೆಯು |
 ತ್ಯಾಗ ಮಾಡೈ ಶ್ರವಣದಿಷ್ಟಿಯು ಯಿಲ್ಲದಾನರನ ||
 ಈಗ ನಿನಗಿನ್ನೊಂದು ಪೆಳುಸೆ |
 ಯೋಗವಿದ್ದರು ಮೂರುಗುಣಗಳ |
 ತ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಲ ಸ್ಥಾನ ಪೇಳುವೆ ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||೯೬೬||

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಸರ್ವವಿಶ್ವದ |
 ಪರಮಶಾಸನಕರ್ತನೆನ್ನ- |
 ನ್ನೂವರಾರೀ ಜಗದಿ ನಾಥಾರಣ ಮನುಜನಂತೆ ||

ಅರುಹ ಬೇಡವರಿಗೆ ನೀನಾ- |
 ದರದಲೀ ಗೀತಾರ್ಥವೆಲ್ಲವ- |
 ನಿರುವರೈ ಗೀತಾಶ್ರವಣವರ್ಜಿತರು ನೋಡಿದಿಯಾ || ೯೬೬ ||

ಎನ್ನ ಸರಿಯದೆ ನಿಂದಿಸರ ತಾವ್ |
 ಭಿನ್ನ ಭಾವದೊಳೆನ್ನ ಸಜ್ಜನ- |
 ರನ್ನ ಮತ್ತಿ ಯುಭಕ್ತರನ್ನರೆ ನಿಂದಿಸುವ ಜನರ ||
 ಎನ್ನ ನಂಬದ ಜನರ ಮೂಢರ |
 ಮುನ್ನವೇ ನೀ ತೊರೆದು ಬಿಡುವುದು |
 ಯೆನ್ನ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಳಲಯೋಗ್ಯರಾ ಶರರು || ೯೬೭ ||

ವರ್ಣಿಸುವೆ ನಾನಿನ್ನು ಪಾರ್ಥನಿ |
 ಯನ್ನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಯಿಂತಿರು- |
 ನೆನ್ನುತಲಿ ನೀ ನೋಡು ದೃಷ್ಟಾಂತವನು ಪೇಳುವೆನು ||
 ಎನ್ನೆ ಬತ್ತಿಯು ಪಾಕುತಲಿ ಸಂ- |
 ಪೂರ್ಣ ದೀಪವನಿಟ್ಟರೇನದು |
 ಛಿನ್ನ ಮಾಳ್ವದೆ ಕತ್ತಲೆಯನಾಜ್ಞೋತಿ ಹಚ್ಚದಲಿ || ೯೬೮ ||

ತರಣ ಮಾನವನಿರುವನತಿ ಸುಂ- |
 ದರನು ಧರಿಸಿಹನವನು ರತ್ನಾ- |
 ಭರಣಭೂಷಿತನವಸುಂಕೃತನಿಹನು ನೋಡಲಿಕೆ ||
 ಇರದೆ ಬೇವವು ದೇಹದೊಳಗಾ |
 ಬರುವುದೇನುಪಯೋಗ ಶವವೆಂ- |
 ದುರುತರದಿ ತ್ಯವಿಸುಪರು ನೋಡಿದಿಯಾ ಧನಂಜಯನೆ ||೯೬೯||

ಮನೆ ಪ್ರಕಾಶಿತ ದ್ವಾರದಲಿ ನಾ- |
 ಗಿನಿಯು ಘನೆಯೇರಿಸುತ ಕೂಕರೆ |
 ತಿನಿಸು ಸುಮನೋಹರವು ಬಾಹ್ಯದಿ ನಿಷವ ಕಲಿಸಿರಲು ||
 ಮನುಜ ತೋರಿನೆ ಹೊರಗೆ ಮೈತ್ತಿಯು |
 ಮನದೊಳಗೆ ವಂಚನೆಯು ತುಂಬರ- |
 ಲೆನುವೆ ನಾನೀವಸ್ತುಗಳು ಕೇಳ್ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿರುವು || ೯೭೦ ||

ಸುಡುಸುಡಾ ಜಪತಪವ ಭಕ್ತಿಯು |
 ಸುಡುಸುಡಾ ಕುಶಲತೆಯು ಬುದ್ಧಿಯು |
 ಕೆಡಕುಬುದ್ಧಿಯನೆನ್ನಿಗಳಮಾ ಯೆನ್ನ ಭಕ್ತರಲಿ ||
 ದೃಢತರದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಯವನನು |
 ಬಿಡು ಬಿಡೆಲೊ ಗೀತಾರ್ಥವಾತನ |
 ಪೊಡನಿಯಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸಲಯೋಗ್ಯವು ನೋಡು ಕೌಂತೇಯು ||೯೭೧||

ఐన ఝేళలి నరనే నినగి ।	మరియి కల్లిన నాయె కవవిదు ।
న్దేణ విస్తారినలి గుఝ్యవ ।	గురుభకుతి దేవాలయవ క- ।
క్షోణోణియలి నిందకగే గిఱతాఱాస్త్ర ఝేళదిరు ॥	ట్టరువుదదరిలి ద్దార్ గిఱతాక్రనణాణ్ణోరుదు ॥
ఐన ఝేళలి నిందకను ఱేతు- ।	మేరిపనిందారణవకలకవు ।
రాననన ప్రతిస్పష్టి మాస్య ప్ర- ।	నరనే కేళదు రక్షణితికవు ।
విఱణనిద్దురు కాతుకది గిఱతార్థ ఝేళదిరు ॥ ౯౨౩ ॥	ఱరుషదిందివళ్ళలి గిఱతాదేవి దురితారి ॥ ౯౨౪ ॥

య ఇదం శరవం గుఝ్యం మద్భక్తేష్వభిధాస్యతి ।
 భక్తిం మయి శరాం కృత్వా నామోవ్యేష్యశ్యసంఘయః ॥ ౬౮ ॥

నరనే నోఱణి తేరదోళన్దయ ।	ఱారుతరదోఱణ గిఱతా- ।
పరమ భక్తను దేగులవలఱా ।	కారవృక్షవు పుట్టియఱిపి- ।
యిరిసు గిఱతారూపరక్షేత్వరన మేణల్లి ॥	స్తారవృ గాయత్రినమ త్సోఱణకగళే పుష్పకల ॥ ౯౨౬ ॥
బరువుదేన్దయి యోఱగ్యోతేయ నిన- ।	
గరవనంతర వార్థ కేళ్యే ।	ఇంతేసేవ గిఱతాఱాస్త్రవ ।
నరనే నినగానరుఱువేను నిఱ పరమగుఝ్యవను	మంక్రనవ మగ్గుక్షసిగే బఱు- ।
॥ ౯౨౫ ॥	సంతపది బోఱణసనో తిఱలు యేన్ద సేఱరువను ॥
బేఱే బేఱమూఱరక్షరవలుఱు- ।	కుంతితనయినే కేళు కేళ- ।
కార కోఱిదిరేఱుండు తుభ వోఱణ- ।	శ్యంతవేళే కఱసింగే తాయోఱ్ఱి- ।
కారవఱగువుదల్లవేఱే యిదు వేఱదగళ బిఱణ ॥	ట్టంతే తాయో ఱోఱరుతఱిఱే బేఱారఱార కఱసింగే ॥ ౯౨౭ ॥

న జ తస్మాన్మనుష్యేషు కక్షిన్యే ప్రియకృత్త మః ।
 భమితా న జ మోఱ తస్మాదన్యః ప్రియ- తరోఱ భమి ॥ ౬౯ ॥

ధరిసి దేఱవ బిఱవ వ్రాణది ।	తేఱరుతిదే మనదోఱణగే భక్తా- ।
తేఱరుదు దేఱవద భఱవనను యఱా ।	కార దివ్యోఱఱ్యానదల్లియి ।
రిరువరోఱ మేణవరు నోఱణదశ్యంత ప్రియరేనగే ॥	ఱారు గిఱతార్థవను వేళవ మభక్త మధునూస ॥
ఱరివరేన్దను బ్లాని కవఱర ।	కారణదలిఱే తోఱక్రవ్యంఱు- ।
తిరిగి తఱపస ఱినరు సవఱర ।	క్యేఱువుదు రోఱణమాఱే మ్యేయలి ।
మేరివరవరోఱకు ప్రియరు గిఱతార్థవను బల్లవరు	తేఱరువుదు ఱోఱతక్య నవసల్లవవు బందంతే ॥ ౯౨౮ ॥
॥ ౯౨౬ ॥	
నరనే గిఱతాఱాస్త్రవన్ఱా- ।	మంఱ మారుత బిఱసే వృక్షద ।
రరుఱువనో మద్భక్తేవ్యందకే ।	వ్యంద తఱకడిసంతే సజ్జన- ।
ధరణోయోళగిల్లవన సమ ప్రియతమను నోఱణేనగే ॥	వ్యంద తలిదూగువుదు సంతపదింద నోఱణిదిరే ॥
స్థిరపడిసి మనవేన్ద భక్తియ- ।	బంధురద నేక్రదలి ప్రేఱమా- ।
లరుఱలిఱ గిఱతాఱాస్త్రవన ।	నందదిందత్తుగళు బఱే మక- ।
మేరివనవనిఱ సంత వ్యందకే ముకుటమణియఱగి ॥ ౯౨౯ ॥	రంద సురిసుఱ సుమగళోఱల్ కఱణువువు నేక్రగళు ॥ ౯౩౦ ॥

ಹರುಷ ಪ್ರೇಮಾಂಶಕರಣದಲಿ |
 ಮೆರೆವ ಶ್ರೋತೃಕರಮೂಹವೆಲ್ಲವು |
 ಸರಸಭಗವನ್ನಾ ಮಜಯಘೋಷವನು ಮಾಡುವುದು |೯೦೪|
 ಮೆರೆವುದಿದು ಕೋಶಿಲದ ಪಂಚಮ |
 ಸ್ವರದ ಮಧುರಾಲಾಪದಂದದಿ |
 ಮೆರೆವನರಸ ವಸಂತ ಒಣ್ಣಿ ಪುದೆಂತು ಚೋದ್ಯವನು ||
 ಚಂದ್ರನುದಯಕೆ ಬರಲು ಗಗನದಿ |
 ಚಂದದಿಂದ ಚಕೋರ ಕುಣಿವುದು |
 ಚಂದದಿಂದ ಮುರೂರ ಕುಣಿವುದು ಮೇಘದರ್ಶನದಿ ||

ಇಂದ್ರನಂದನ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ |
 ವೃಂದದಲಿ ಗೀತಾರ್ಥ ವೇಳಲು |
 ಬಂದು ಸೇರುವನೆನ್ನ ಭಕ್ತನು ಪ್ರಿಯತಮನೆಯವನು |೯೦೫||
 ಎನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದರೆ |
 ಯೆನ್ನ ಗೀತೆಯ ವೇಳಲೀ ತೆರ |
 ಮುನ್ನ ಹೇಳುವದೇನ ಯೋಗ್ಯತೆಯವನ ಕೌಂಶೀಯ ||
 ಇನ್ನ ಹುಟ್ಟನು ಹಿಂದೆಯವನು |
 ತನ್ನನಾದರೆ ಹೇಳಲಾರೆನು |
 ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳವನ ಧಾರಣನನ್ನ ಮಾಡುವೆನು ||೯೦೬||

ಅಭ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ ಧನ್ಯುಂ ಸಂವಾದಮಾವಯೋಃ |
 ಜ್ಞಾನಯಚ್ಛೇನ ತೇನಾಹಮಿಷ್ಯಃ ಸ್ಯಾಮಿತಿ ಮೇ ನುತಿಃ | ೭೯ ||

ನರನೆ ನಮ್ಮೊಳಗಾಯಿತ್ತೀಗಿನ |
 ವರೆಗೆ ವರಸಂವಾದ ನೋಡಲು |
 ಧರಣಿಯಲಿ ವೇದಪ್ರವಣಿ ಮಾಡಿತು |೨೩೩|
 ದೂರಕುರುವು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಲ್ಲವು |
 ಲಯದಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥವಿಷಯವ |
 ನೀವೆ ಕೇವಲ ಪರನ ಸಾಧನೋ ಯಾರು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೯೦೭||
 ಬ್ಲಾನರೂಪದ ಪೃಥ್ವಿಲತ ಸೈ |
 ಶ್ವಾನವನಿಗಬ್ಲಾನದಾಹುತಿ |
 ಪಾನೆಯುಮೆನಿ ಯೆನ್ನ ಪರಮಾತುಮನನೊಲಿಸುವನು ||

ಕ್ಷೋಣಿಯಲಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ತಿಳಿಯುತ |
 ಬ್ಲಾನಿಗಳ ಶೋಧಕರು ಪರಿಸಲು |
 ಮೇಣು ಗಾಯನದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಲಿದನು ಪರಸಿದರೆ |೯೦೮||
 ಪತಿವಯೈ ಮದ್ರೂಪವೆಲ್ಲರು |
 ಪೊದವಿಯಲಿ ಗೀತೆಯನು ಸೇವಿಸು |
 ಲೊಡನೆಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯವುದು ಭೇದವಿಲ್ಲದಲಿ |
 ಹವೆದ ತಾಯಿಗೆ ಭೇದವಿರುವುದೆ |
 ಹುದುಗರಲಿ ಕೇಳ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು |
 ಬಡವ ದೂಡವ ಸುಜ್ಞಾನನು ಯೆಂದು ನೆನಸುವಳೆ ||೯೦೯||

ಶ್ರದ್ಧಾವಾನನಸೂಯಶ್ಚ ಶೃಣುಯಾದಸಿ ಯೋ ನರಃ |
 ಸೋಽಸಿ ಮುಕ್ತಃ ಶುಭಾಲೋಕಾನ್ ಸ್ವಾಪ್ನುಯಾತ್ ಪುಣ್ಯಕರ್ಮಣಾನ್ || ೭೦ ||

ತೋರದು ವಿಷಯಾಂತರದಿ ನಂದೆಯು |
 ನಿರಿಸಿ ಶುಭಾಸ್ಥೆಯನು ಶ್ರವಣದಿ |
 ನಿರುತ ಗೀತಾಶ್ವಸ್ತಶ್ರವಣವನಾರು ಮಾಡುವನೊ ||
 ನರನಿಗವನಿಗೆ ಗೀತೆಯಿಂದ |
 ಕ್ಷರವು ಕಿವಿಯಲಿ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ |
 ದುರಿತರಾಶಿಗಳೆಲ್ಲ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಚಿದರುವುವು || ೯೧೦ ||
 ಸೇರಲಗ್ನಿಯು ಸಹಜ ವನದಲಿ |
 ದೂರಕೋಡುವುವೆಲ್ಲ ಪಶುಗಳು |
 ಯಾರು ನಿಲವೆರು ಹಿಂಸ್ರಮಗ ಕೀಟಕಗಳೋಡುವುವು ||

ಸೂರನುದಯಾಚಲಕೆ ಬಂದರೆ |
 ತೀರಿತೈ ಕತ್ತಲೆಯ ರಾಜ್ಯವು |
 ಧಾರುಣಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಗೀತಾಶ್ವಸ್ತಶಬ್ದಗಳ || ೯೧೧ ||
 ಸೇರಲಾ ಜಯಘೋಷ ಕರ್ಣ |
 ದ್ವಾರದಿಂದಂಶಕರಣದಲಿ |
 ದೂರ ಹೋಗುವವೆಲ್ಲ ದುರಿತವು ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಕೃತವು ||
 ಧಾರುಣಿಯೋಕಾ ತೆರದೊಳವನಿಗೆ |
 ಬಾರದಿರುವುದೆ ಲಾಭ ದುರ್ಲಭ |
 ಚಾರು ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಯಾಗುತ ಕುಲವನುದ್ಧರಿಸ || ೯೧೨ ||

ಬರಲು ಗೀತಾಕ್ಷರಗಳಂತೆ- ।
 ಕರಣದ್ವಂದ್ವರಗಳಷ್ಟೇ ।
 ತುರಗಮೇಧಂಗಳದು ಬರುವುದು ಫಲವು ಶ್ರವಣದಲಿ ॥
 ದುರಿತರಾಶಿಯ ನಾಶವಾಗುತ ।
 ನರನೆ ಪುಣ್ಯದ ವೃದ್ಧಿಸೇರುತ- ।
 ಲಿರುವುವೈ ಸ್ವರ್ಗಾದಿಭೋಗಂಗಳುರೆ ಬರುತಿಹುವು । ೯೯೧॥

ವ್ಯುಪನೀಲಪರಿ ಯೆನ್ನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ।
 ಸರಸ ಹಾದಿಯ ಹಿಡಿದು ಪಯಣದಿ ।
 ಬರುತ ಸ್ವರ್ಗದೊಳಿದ್ದು ಮುಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹಲದಿವಸ ॥

ಬರುವನಂತದೊಳೆನ್ನ ಹಾವಿಂ- ।
 ಗರುಹಲಿನ್ನೇನಾನು ನಿನಗದ ।
 ಬರುತ ಮದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರ್ವನು ಶ್ರವಣಪಠನದಲಿ ॥ ೯೯೨ ॥

ನಾನು ಪರಮಾನಂದ ಮೂರುತಿ ।
 ನೀನು ತಿಳಿದಿಹು ನಿನಗೆ ಪೇಳಿದೆ ।
 ಸಾನುರಾಗದೊಳೆನ್ನ ಸೇರುವರವರು ನಿಜವಾಗಿ ॥
 ಏನು ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯನಗದ ।
 ನಾನು ಯಾಕೀ ಗೀತೆ ಪೇಳಿದೆ ।
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದರಿಂದ ನಿನ್ನಯ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಿತೆ ॥ ೯೯೩ ॥

ಕಚ್ಚಿದೇತಚ್ಚ್ಛ್ರತಂ ಸಾರ್ಥ ತ್ವಯೈಕಾಗ್ರೇಣ ಚೇತಸಾ ।
 ಕಚ್ಚಿದಜ್ಞಾನಸಂಮೋಹಃ ಪ್ರಣಿಷ್ಟೇ ಭನಂಜಯ ॥ ೨೨ ॥

ನರನೆ ನಿನಗಾನೀಗ ಪೇಳಿದ ।
 ಪರಮ ಗೀತಾತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವು ।
 ಅರಿಯಿತೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನದಲಿ ಹೇಳು ಹೇಳೆನಗೆ ॥
 ಪರಿಪೂರ್ಯಲೀ ತತ್ತ್ವವೆಲ್ಲವ- ।
 ನರುಹಿ ಕವಿಗಳಧೀನ ಮಾಡಿದೆ ।
 ಮರಳೆ ಕಿವಿಗಳು ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದಧೀನ ಮಾಡಿದುವೆ ॥ ೯೯೪ ॥

ನೀನು ಲಕ್ಷವ ಕೊಡದೆ ಚಿತ್ತದ- ।
 ಧೀನವಾಗದೆ ನಡುವೆ ತತ್ತ್ವದ ।
 ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಹೇಳು ಯನಗಿನ್ನಿದನು ನಾಚದಲಿ ॥
 ನೀನು ಕಾಲಿಂದೊಡ್ಡು ತತ್ತ್ವವ ।
 ಮಾನಿಸದೆ ಹೊರ ಹಾಕಿದಿಯೋ ನೀ- ।
 ನೇನ ಮಾಡಿದಿ ಚಿತ್ತದಲಿ ಜಿಂಬಿರುವೊ ತತ್ತ್ವಗಳು ॥೯೯೫॥

ನಾನು ಹೇಳಿದ ತೆರದಿ ಚಿತ್ತದ- ।
 ಧೀನ ತತ್ತ್ವಗಳರಲು ನಿನಗಾಂ ।
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವೆನುತ್ತರವನೀಯೊ ॥
 ನೀನು ಮೋಹದಿ ಬೀಳಲಿಂದ- ।
 ಬ್ಲಾನ ಯತ್ನಿಸಿ ತಂದ ಮೋಹವು ।
 ಹಾನಿಯಾಯಿತೆ ಮೋಹಬಾಲವು ನಿನೊಳೆನ್ನ ಹುದೆ ॥೯೯೬॥

ಏನು ನಿನಗಿನ್ನೆಷ್ಟ ಹೇಳಲಿ ।
 ನೀನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ಹೇಳೆ ।
 ಕಾಣುವದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪದಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪಚಯ ॥

ನೀನು ಯನಗೀಗಿಷ್ಟ ಹೇಳಲು ।
 ಮಾನಿಸುವೆ ನೀ ತತ್ತ್ವ ತಿಳಿದಿಯೊ ।
 ಯೇನೆನುತ ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನೆ ಹೇಳು ಯನಗೀಗ ॥೯೯೭॥

ನರನು ಸ್ವಾನಂದೈಕ್ಯರೂಪದ ।
 ಶರಧಿಯಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಮುಂದಿನ ।
 ಕುರುಕುಲದ ವಿಧ್ವಂಸಕಾರ್ಯಕೆ ವಿಷ್ಣು ಬಹುದೆಂದು ॥
 ಹರಿಯು ಮನದಲಿ ನೆನೆದು ತನ್ನಯ ।
 ಪರಮ ಭಕ್ತಗೆ ಭೇದಭಾವದ ।
 ಅರಿವ ಕೊಟ್ಟನು ಭೇದಮರ್ಯಾದೆಯನು ಮೀರದಲಿ ॥೯೯೮॥

ಹರಿಯು ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು ।
 ಮೆರೆವನ್ನೆ ಸರ್ವಜ್ಞನವನಿದು- ।
 ನರಿಯನೇನೆ ಪಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವವ ತಿಳಿದನೋ ಯಿಲ್ಲೊ ॥
 ಇರದ ಅರ್ಜುನನವ ಪಾರ್ಥನ- ।
 ಲಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಮೂಲಕ ।
 ನರನ ಬಾಯಿಂದುಚ್ಚಿರಿಸಿದನು ನರನ ಪೂರ್ಣತೆಯ ॥ ೯೯೯ ॥

ಕ್ಷೀರವಾರ್ಧಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಚಂದ್ರಮ- ।
 ನೇರುತಾಕಾಶದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ।
 ತಾರಕಾವೃಂದಕ್ಕೆ ಶೋಭಿಯುನಿತ್ತರೇನಾಯ್ತು ॥
 ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಮ ।
 ಬೇರಿರುವನೇ ಹೇಳು ತದ್ವತು ।
 ಹಾರಿ ಹೋಯ್ತು ಧನಂಜಯನ ಸ್ವಾನಂದರೂಪವದು ॥೧೦೦೦॥

ನಾನು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನು ।
ಕಾಣುವೀ ಜಗ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪವು ।
ಹಾನಿಯಾಂತ್ರ ತೆರದ ಕಲ್ಪನೆ ಪಾರ್ಥನಲಿ ಕ್ಷಣದಿ ॥
ಮೇಣು ಬ್ರಹ್ಮಸಿತ್ತಿಯನಿದುತಲಿ ।
ಲೀನನಾಗಿಹ ಬ್ರಹ್ಮರೂಪದೊ- ।
ಕಾನರನು ಕಷ್ಟದಲಿ ನಿಂತನು ನರನರೂಪದಲಿ ॥ ೧೦೦೧ ॥

ಕಾಲುಕೈಗಳು ನಡುಗ ಹತ್ತಲು ।
ಯೇಳಲಾ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ ।
ಮೇಲೆ ನಿಂತಿಹ ಬೆವರಹನಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಸುತಲಿ ॥
ತಾಳಲಾ ವೃಂದಿಯನು ಪ್ರಾಣದ ।
ಗಾಳಗಳು ದೇಹದಲಿ ಮೇಣಾಂ- ।
ದೋಲಿಕೆಯ ತೆರನಾಗಿ ದೇಹವು ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು ॥೧೦೦೨॥

ಜಡತನುನಿಧಾರವನ್ನಾ ।
ಜಡತನುನಿಗಿದುತಾಗನಂತರ ।
ಕಡಿದು ಬಿಟ್ಟನು ಸದ್ಗದಿತ ಕಂಠವನೊಳಗೆ ನರನು ।
ಒಡೆದು ನೇತ್ರವ ಹರಿವ ಪ್ರೇಮದ ।
ಕಡಲ ತೆರೆಯಾನಂದಬಾಷ್ಪವ- ।
ನೋಡನೆ ಸಾವನುತ್ತನಂತರವೊರಸಿ ತೆಗೆದನಲಾ ॥ ೧೦೦೩ ॥

ಪರಮತರದೌತ್ಯಂಭರದಲಿ ।
ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುದ ವೊಳಗನೆ ।
ಕರಗಿಸುತ ವಾಚಿಯನು ಪುನರುಜ್ಜೀವಿಸುತ ಮುದದಿ ॥
ತಿರಿಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಷೋಭವನು ಸಾ- ।
ವರಿಸುತಲಿ ಬಹುವೇಗದಿಂದಲಿ ।
ಮರಕ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸವನು ಸಾವರಿಸಿದನು ಭರದಿ ॥ ೧೦೦೪ ॥

ಅ ಜ. ೯ ನ ಉವಾಚ—

ನಷ್ಟೈಃ? ನೋಹಃ ಸ್ತುರ್ತಿರ್ಲಬ್ಧಾ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದಾನ್ಮಯಾಚ್ಯುತ ।
ಸ್ಥಿತೋಽಸ್ಮಿ ಗತಸಂದೇಹಃ ಕರಿಷ್ಯೇ ವಚನಂ ತವ ॥ ೬೩ ॥

ನರನು ದೇವನಿಗಿತ್ತನುತ್ತರ ।
ಹರಿಯೆ ಕೇಲ್ವಿಯೊ ಪ್ರಶ್ನೆಯನು ನಿನ- ।
ಗಿರುವುದೇ ಮೋಹದಲಿ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೇಳು ಹೇಳೆಂದು ॥
ಹರಿಯೆ ಮೋಹ ಕುಟುಂಬಪುತಲೆ ।
ತೆರಳಿದನು ಬಿಟ್ಟನ್ನನಾಗಲೆ ।
ತರಣಿ ಮುಂದಿರ ಕತ್ತಲೆಯ ನಾವ್ರಾಜ್ಯ ತಾಳುವುದೆ ॥ ೧೦೦೫ ॥

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನೆ ।
ದರುತನವ ನೀನಿತ್ತಿ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ।
ಯಿರುವುದಲ್ಲಾ ಮೋಹನಾಶಕ ದರ್ಶನವು ನಿನ್ನ ॥
ಮರಳಿ ನೀನಾತಾಯಿಗಿಂತಲು ।
ಹಿರಿಯು ಪ್ರೇಮದಿ ಬ್ಲಾನ ಕುಡಿಸಿದಿ ।
ದೊರೆವುದೇನನ್ಯತ್ರವೀಸರಿ ಬ್ಲಾನವಾನವದು ॥ ೧೦೦೬ ॥

ಇರುವುದೇ ನಿ-ಗಿನ್ನ ಮೋಹವು ।
ಹರಿಯೆ ನೀನೀ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಿ ।
ಯರಿಯೆ ನೀನಿದನೇಕೆ ಕೇಳಿದಿ ಯೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯೆ ॥

ಹರಿಯೆ ತ್ವದ್ರೂಪದಲಿ ಸೇರಿದೆ ।
ನಿರುವೆ ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಿಂದಿಗೆ ।
ನರನು ನಾನಿಹೆನೆನುತ ಮೊದಲೆನಗಿದ್ದಿತಭಿಮಾನ ॥ ೧೦೦೬ ॥

ನಿನ್ನ ರೂಪದೊಳ್ಳೆ ಕೈ ಹೊಂದಲು ।
ಭಿನ್ನವಾಯ್ತುಭಿಮಾನನೀಪರಿ ।
ಯೆನ್ನ ಮನದಲಿ ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಮುಕ್ತ ನಾನಿಹೆನು ॥
ಭಿನ್ನವಾಯ್ತು ದೈವ್ಯತ ನೋಡಲು ।
ಬೆನ್ನ ತೋರಿನುತೋಡಿ ಹೋಯ್ತೈವ್ಯ ।
ಮುನ್ನ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳುವರಾರು ತಿಳಿಯದಲಾ ॥ ೧೦೦೭ ॥

ದೂರೆಯಿತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವು ।
ದೂರೆಯಿತ್ತದರಿಂದಾತ್ಮಬೋಧವು ।
ಹರಿಯಿತ್ತೆನ್ನ ಮೋಹ ಕಿತ್ತಿತು ಬೇರನುತವದು ॥
ಹರಿಯೆ ಕೇಳು ದೈವ್ಯತಮೂಲಕ ।
ಬರಿದೆ ಕರ್ಮವಕರ್ಮವೆಂಬೀ ।
ಯೆರಡು ತತ್ತ್ವಗಳೆನಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದುವು ಮೋಹದಲಿ ॥ ೧೦೦೮ ॥

ಆಜಿ ನಿನ್ನಯ ಹೊರತು ಜಗದ- |
 ಲ್ಲರಡನೆಯ ತತ್ತ್ವವನೆ ಕಾಣೆನು |
 ಹರಿಯೆ ಸಂತಯಿಲ್ಲವಿದರಲಿ ನೋಡು ದಿಟದಿಟವು ||
 ದೊರೆಯತನಗಾ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಿತಿಯದು- |
 ವಿರಡು ಕರ್ವದ ಲೇಶವಾದರು |
 ಉರುವುದೀ ಸ್ಥಿತಿಯೆಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹೆನು
 || ೧೦೧೦ ||

ನಿನ್ನ ಯೋಗದೊಳೆನೆಗೆ ನೋಡೈ |
 ಯೆನ್ನ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ ದೊರೆಯಿತು |
 ಛಿನ್ನವಾಯ್ತು ಸಮೂಲವೇ ಕರ್ತವ್ಯವೆನಗಿಲ್ಲ ||
 ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞೆಯ ಹೊರತು ಜಗದೋಳ- |
 ಗನ್ಯವೆನಗಿನ್ನಿಲ್ಲ ಕರ್ಮವು |
 ಯೆನ್ನ ತೀಪರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಗೆಂದನು ಧನಂಜಯನು ||೧೦೧೧||

ನಾಶಿಸುವುದೈ ದೃಕ್ಯ ದೃಕ್ಯವ |
 ಗ್ರಾಸಿಸುವುದೈ ದ್ವೈತ ದ್ವೈತವ |
 ಡೇಶವೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವುದು ತತ್ತ್ವವೇಕವಿದು ||
 ನಾಶ ಮಾಡುವುದಾಶೆಯೆಲ್ಲವ |
 ಲೇಸಿನಿಂ ಸಂಬಂಧ ಬರಲು ವಿ- |
 ನಾಶವಪ್ಪವು ಬಂಧನಂಗಳು ಮಹಿಮೆ ಯೇನೆಂಬೆ ||೧೦೧೨||

ದರುಶನವು ಮೇಣಾದ ಕೂಡಲೆ |
 ಬರುವುದೈ ಸ್ವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪವು |
 ಯಿರುವುದೀಪರಿ ಗುರುಮಹಿಮೆ ಜಗದೊಳಗೆ ನೋಡಿದರೆ ||
 ದೊರಕಿಹನು ಪರಮಾತ್ಮನೆನಗೀ- |
 ವರದ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ಕಾರಣ |
 ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸರ್ವಸುಖವಿದುವೆನೆಗೆ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ
 || ೧೦೧೩ ||

ಹರಿಯೆ ಶ್ರೀಗುರುಮೂರ್ತಿ ನೀನಿರೆ |
 ಬರುವುದೆಂತೈ ದ್ವೈತಭಾವವು |
 ಬರುವುದೈಕೈವ ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪನಾದೆನಲಾ ||
 ಮರಳಿ ಘಾವವನಿಷ್ಟವಿಷ್ಟವು |
 ಹರಿಯೆ ದ್ವೈತನಿಡಲಿ ಬರುವುದು |
 ಬರಲು ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಗೆನುತಲಿ ದ್ವೈತ ಲಯವಾಯ್ತು
 || ೧೦೧೪ ||

ಶರಥಿಯನು ಸೇವಿಸಲಿಕೆನುತಲಿ |
 ಹರಿದು ಭಾಗೀರಥಿಯು ಬರುವುದು |
 ಒರಲು ಸಂಗಮ ಸಾಗರದಿ ತದ್ರೂಪವಾಗುವಳು ||

ಹರಿಯೆ ನೋಡಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊ- |
 ಟ್ವಿರುವಿ ತಂಗಳವಾತ್ಕರೂಪದ |
 ವರಸುಭಾಗವನರಿಯೆ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿಡೆನು ಮನದಿ || ೧೦೧೫ ||

ಹರಿಯೆ ಯೆನ್ನಯ ಭೇದವಿರಹಿತ- |
 ವಿರುವಿ ಸದ್ಗುರು ಸೇವ್ಯ ನೀನಾ- |
 ಗಿರುವಿಯದರಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯು ದೊರಕಿತ್ತೈ ಯೆನೆಗೆ ||
 ಆರಿವೆ ನಿನ್ನ ಪಕಾರವೆನುತಲಿ |
 ಮರವ ನಮ್ಮಯ ಭೇದದ್ವಾರವ |
 ಮುರಿದು ಸೇವಾಸುಖದ ಪೀಯೂಷವನು ಕುಡಿಸಿದಿಯೆ ||೧೦೧೬||

ದೇವದೇವನೆ ನೀನು ನನ್ನಯ |
 ಭಾವವನು ಪರಿಕಿಸುವುದೀಕ್ಷಣ |
 ಸೇವಕನು ನಾನಿರುವೆನಾಬ್ಬಾಧಾರಕನು ನಿನ್ನ ||
 ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೆನೆಗೆ ಪೇಳುವಿ |
 ಸಾವಧಾನದೊಳಾನು ಮಾಡುವೆ |
 ಭೂವಲಯುದಲಿ ನೀನು ಬೇಕಾದುದನು ಹೇಳುವುದು ||೧೦೧೭||

ನರನ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಹರುಷದಿಂ ಕುಣಿದಾಡ ಹತ್ತಿದ- |
 ನರುಹಿದನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನು ವಿಶ್ವರೂಪಘಟ ||
 ಬರಲು ಶಶಿಯುದಯಾಚಲಕೆ ಸಾ- |
 ಗರನು ಮೇಲೆಯು ತಪ್ಪು ಕುಣಿಯನೆ |
 ಭರತಿಯಲಿ ಕಡಲುಕ್ಕೈ ಕುಣಿದಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ ||೧೦೧೮||

ಮೆರೆದುದಾ ಸಂವಾದಮಂಟಪ |
 ಮೆರೆದುದರಲಿ ಲಗ್ನ ಕಾರ್ಯವು |
 ಹರಿಯ ಪಾರ್ಥನದಾಯ್ತು ಲಗ್ನವು ಹೃದಯಪಟಲದಲಿ ||
 ಪರಿಯೊಳೇ ಸಂಭ್ರಮವ ನೋಡುತ |
 ಹರುಷಸಂಭೃತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- |
 ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಷಣ ರೋಮಪುಳಕದಲಿ || ೧೦೧೯ ||

ವ್ಯಾಸಮುನಿವರನೆಮ್ಮದಿಬ್ಬರೆ |
 ಲೇಸ ಬಯಸಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಮೇಸು ಭಾಗ್ಯವಿದಿಂತ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆ ಬಾಯಿಂದ ||
 ನಾಶವಾಗಿರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಲೌಕಿಕ- |
 ದೀಸು ದೃಷ್ಟಿಯು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯು |
 ವ್ಯಾಸದೇವನು ಕರುಣಿಸಿದನಿದ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೆ || ೧೦೨೦ ||

ಸಾರಥಿಯು ನಾನಾಗಿ ರಥದ ಪ್ರ-
ಕಾರ ತುರಗಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ |
ಕಾರಭಾರವಿದೆನ್ನ ದಲ್ಲವೆ ಭಾಗ್ಯವೇನೆಂಬೆ ||
ಮಾರಣನೀತರದೂಳಾ ಜಂ- |
ಭಾರತನಯಗೆ ವೇಲ್ದ ಗೀತಾ- |
ಸಾರವಲ್ಲವ ಕೇಳ್ವ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ದೊರಕಿತಲಾ ||೧೦೨೧||

ಧರಣಿಪತಿಧ್ಯ ಕರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯ- |
ನರುಹಿದುದ ಕೇಳಿದನು ಮನದಲಿ |
ಕರಗದಂತೆಕರಣ ಕಲ್ಲಿನ ತೆರಣ ಕೂತನಲಾ ||
ಬರಲು ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ಕಲ್ಲಿನೊ- |
ಳರದೆ ದ್ರವ ಪುಟ್ಟುವುದೆ ನೋಡೈ |
ಬರುವುದೇ ಶಶಿಕಾಂತಯೋಗ್ಯತೆ ಬೀರೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ || ೧೦೨೩ ||

ಘೋರವಿದು ಸಂಗ್ರಾಮವ ಯವು |
ತೋರುತಿಹುವಾವುಭಯವೈಸ್ಯಗ- |
ಕಾರಿಗವಜಯವಾಗಲೇನದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆ |
ಧಾರುಣಿಯುಲೀಕಷ್ಟವಮುದಿ |
ಚಾರು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು |
ಸೇರಿತೆಮ್ಮಯು ಕೈಗೆ ವ್ಯಾಸಾನುಗ್ರಹದಿ ನಿಜದಿ || ೧೦೨೨ ||

ಕುರುಡನಿಹನರಸಿಕನಿಸುತ್ತಲಿ |
ಭರದಿ ಭಾಷಣ ಜಿಟ್ಟು ಜಿಟ್ಟನು |
ಹರುಷಸುಖದಿಂ ಮರುಳನಾದನು ನುಡಿಯ ತೊತಗಿದನು ||
ಹರುಷನಿರ್ಭ್ರತನಾಗಿ ಸಂಜಯ- |
ನರುಹಿದನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪಗೆ |
ಕುರುಡ ಶ್ರವಣಕಯೋಗ್ಯನಾದರು ಮನದಿ ಮನ್ನಿಸದೆ || ೧೦೨೪ ||

ಸಂಜಯ ಉವಾಚ—

ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ ಸಾರ್ಥಸ್ಯ ಚ ಮಹಾತ್ಮನಃ |

ಸಂವಾದಮಿಮಮಶ್ರೌಷಮದ್ಭೃತಂ ರೋವಃ ಹರ್ಷಣಮ್ || ೨೪ ||

ಮರಳೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಸಂಜಯ |
ನರುಹಿದನು ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೈ |
ನರನು ನಿನ್ನಯ ಪಾಂಡುನಿ ಮಗ ನುಡಿದುದನು ಕೇಳಿ ||
ಹರಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು |
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ದೇಹದೊ- |
ಳರಲು ಭಿನ್ನತೆ ತತ್ತ್ವವೊಂದಾಗಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ||೧೦೨೫||

ಮೇಯುತಿಹ ನರಸಹಿತ ತನ್ನನು |
ಹರಿಯು ನೋಡಿದ ನರನರೂಪದ- |
ಲರರೆ ಚೋಡ್ಯನ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾನರಿಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||೧೦೨೬||

ಶರಧಿ ಪೃಥಿವಿ ಪೂರ್ವವೆಂಬುವು- |
ದೇಡು ನಾಮದ ಭೇದ ಮಾತ್ರವೆ |
ಯಿರುವುದೊಂದೇ ಶರಧಿ ಭೇದವ ಕಾಣೆನರಡರಲಿ ||
ಪರಿಯೊಳಾ ಭಾಷಣದಿ ಭೇದವ- |
ನರಿಂನೊಂದೇ ರೂಪವಿಬ್ಬರು |
ಯಿರಿಸಿ ದರ್ಶನವೆರಡನೊಂದಕ್ಕೊಂದು ಯೆದುರಿನಲಿ ||೧೦೨೬||

ದೇವದೇವನು ಭಕ್ತವೃಂದವ |
ಕಾವೆ ಬಿರುದಿನ ಹರಿಯು ನೋಡಿದನು |
ತಾಂ ವಿಚಾರದಿ ತನ್ನೊಳಗು ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತನನೊ ||
ಅ ವಿನೋದವ ನುಡಿಯಲೇ ಭ- |
ಕ್ತಾವಳಿಯು ತಾನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ- |
ನೀವಿಚಿತ್ರನ ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯವಾಯಿತ್ತೆ ಹರಿಗೆ || ೧೦೨೭ ||

ದರುಶನದ ಸುಖವೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಮೇಯುತಿಹ ಹರಿಸಹಿತ ತನ್ನನು |
ನರನು ನೋಡಿದನರರೆ ಚೋಡ್ಯದಿ ಹರಿಯು ರೂಪದಲಿ ||

ಹರಿದು ಹೋಯಿತು ದ್ವೈತಭಾವವು |
ನರನು ನಾರಾಯಣನು ಐಕ್ಯದ |
ಶರಧಿಯಲಿ ತಾವೆ ಕೃಭಾವದಿ ತೇಲುತಿಡ್ಡರಲಾ ||
ಹರಿಯೆ ಭೇದವು ಮೇಣು ಪ್ರತೋ- |
ತ್ತರದ ಲಾಭವು ಮುರಿದುದಲ್ಲಾ |
ಮುರಿಯದಲಿ ದ್ವೈತವನು ಭಾಷಣವಾಯ್ತು ನೋಡಿದರೆ ||೧೦೨೯||

ಈ ತೆರದಿ ಭಾಷಣವ ಮುಗಿಸುತು |
 ದ್ವೈತಮುರಿದದ್ವೈತವಾಯಿತು |
 ಭೂತಕರೋಳನಗಾಯ್ತು ಲಾಭವು ಭಾಷಣದ ಶ್ರುತಿಯು ||
 ಏತರಸಮೆಯ ಕೊಡಲಿಯುವಮಾ |

ತೀತನೈ ಸಂವಾದವಿದು ಪರ |
 ಮಾತುಮನ ಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡಿದೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಾನು || ೧೦೩೦ ||

ಎರಡು ಕನ್ನಡಿಗಳು ಪರಸ್ಪರ |
 ನಿರಲು ಸಂಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುತು |
 ಬರುವುದೇನದು ಭೇದ ನೋಡುವುದಾವುದಾವುದನು ||
 ತರಣಿಸಂಮುಖ ತರಣಿ ಬಂದರೆ |

ಯೆರಡರಲಿ ತೋರುವುದೆ ಭೇದವು |
 ಪರಿಯುಲಾ ದೀಪಗಳನರಡನ್ನಿಡಿ ಬಹುದೆ ಭೇದ || ೧೦೩೧ ||

ಹೇಳಲೇನದ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ |
 ಲೀಲೆಯನು ಸಂವಾದರೂಪದ |
 ಮೇಳವನು ಮತಿಕುಂಠಿಸುವುದು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ||
 ಸೀಳಿ ನೆಲವನು ನದಿಗಳೆರಡು ಕ |

ರಾಳರೂಪದಿ ಬಂದರವುಗಳ |
 ಮೇಳ ವಿಂಗಡಿಸಲ್ಪೆ ಲವಣನಿಟ್ಟ ಪರಿಯಾಯ್ತು || ೧೦೩೨ ||

ಬರಲು ಮನದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ |
 ಪರಮ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪವು |
 ಬರುವುದಾತೆರದಿಂದ ತಲ್ಲೀನತೆಯು ಕೃಷ್ಣನಲಿ ||

ಅರುಹುತೀಪರಿ ಸಂಜಯನ ಮನ |
 ದರಿವು ಹಾರಿತು ಸಾತ್ವಿಕಾಪ್ಪಕ |
 ಪರಿಯು ಸಂಜಯತನವ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತೇನೆಂಬಿ || ೧೦೩೩ ||

ಎದ್ದುನೈ ರೋಮಾಂಚ ಮೈಯಲಿ |
 ಬಿದ್ದುನೈ ನಿರಿ ದೇಹದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಯೆದ್ದು ಮೈಯಲಿ ಬೆವರು ಕಂಪಿಸಿತಾಗ ಮೈಯೆಲ್ಲ |
 ಅದ್ವಯಾನಂದೈಕ್ಕಭರದಲಿ |
 ಶುದ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಯನವ |
 ನಿಧನೈ ಪ್ರೇಮಾಶ್ರುಪೂರವು ಹರಿದು ಸುರಿದುದಲಾ || ೧೦೩೪ ||

ಕೊರಳಸಿರ ಹಿಗ್ಗಿದುವು ಚಾಯು |
 ಚ್ಚರಿಸಲಾರದು ಶಬ್ದಮಾತ್ರೆಯು |
 ಹೊರಗೆ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ಚಾಸ ಬಾರದೆ ಸ್ತಬ್ಧನಾದನಲಾ ||
 ಮೆರೆಯುತ್ತೀಪರಿಯುಷ್ಟಸಾತ್ವಿಕ |
 ಪರಿಯು ಸಂಜಯಗೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಹರಿಯು ಸಂವಾದಾತ್ಮಸುಖಿಕೆದು ರಾಜಬೀದಿಯಲಾ || ೧೦೩೫ ||

ಇರುವುದೀ ಸುಖಕೊಂದು ಸದ್ಗುಣ |
 ದೊರೆವುದದರಿಂ ಪರಮ ಶಾಂತಿಯು |
 ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ಸುಖವನಾಸ್ವಾದಿಸುತ ಮೋದದಲಿ ||
 ಬರುವನಾದನು ದೇಹಭಾಸಕೆ |
 ಹರಿಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಮಹಿಮೆಯು |
 ನರಿವರಾರೀ ಜಗದಿ ಸಕಲಾರ್ಥವನು ಕೊಡುತಿಯದು || ೧೦೩೬ ||

ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಚೈತನಾನೇತದ್ಗುಹ್ಯಮಹಂ ಪರಮ್ |
 ಯೋಗಂ ಯೋಗೇಶ್ವರಾಶ್ಚಾಸ್ಥಾತ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಥಯತಃ ಸ್ವಯಮ್ || ೨೫ ||

ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಹರ್ಷಭರವದು |
 ನುಡಿದನೈ ಸಂಜಯನು ಮುಂದಕೆ |
 ಶೋಡವಿಯೊಳಗಿದು ಗುಹ್ಯವುಪನಿಷದಗಳಗರವಿಲ್ಲ ||
 ಪಡೆದಿನಿದನಾಂ ವ್ಯಾಸದೇವನ |

ಕದುಮಮತಿಯಂ ಕೇಳೆನೆಲ್ಲವ |
 ಜಡಜನಾಭನ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲು ಬ್ರಹ್ಮಭಾವವದು || ೧೦೩೭ ||

ಹಿಡಿದು ತೆಕ್ಕೆಯ ನಿನ್ನನೆನ್ನನು |
 ಬಡದೆ ದೃಷ್ಟಿಯಲೆಳದು ಮುಗುಗಿಸು |
 ಕಡಲೊಳಗೆ ಮೇಣದ್ದಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಯೇನ ಹೇಳುವೆನು ||

ಜಡಜನಾಭನು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಕ್ರೋಡೆಯನಲ್ಲಾ ಅವನ ನುಡಿಗಳ |
 ಪಡೆದಿನಲ್ಲಾ ಮೌಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಸಕೃಪೆಯಿಂದ || ೧೦೩೮ ||

ಕುಂಠಿತನಯ ನಿಮಿತ್ತಮಾತ್ರನು |
 ಕಂತುಕನೇ ಪಾರ್ಥರೂಪವ |
 ನಾಂತು ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಪೇಳನು ತನಗೆ ತಾನಾಗಿ ||
 ಇಂತು ಪೇಳ್ದೇ ಗೀತೆ ಕೇಳಲಿ |
 ಕೆಂತು ಯೋಗ್ಯವು ಶ್ರವಣವೆನ್ನದು |
 ಬಂತು ಶ್ರೀಗುರುಕೃಪೆಯನುತ ಮದ್ಘ್ನ ಗೃಹವಯುಸಿತು || ೧೦೩೯ ||

ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ಸಂವಾದಮಿಮುದ್ಭುತಮ್ |

ಕೇಶವಾರ್ಜುನಯೋಃ ಪುಣ್ಯಂ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಮುಹುರ್ಮುಹುಃ || ೭೩ ||

ರನ್ನಕಿರುವ ಪ್ರಭಿ ಪ್ರಕಾಶದಿ |
 ರನ್ನದಲಿ ತಲ್ಲೀನವಲ್ಲವೆ |
 ಯನ್ನು ಸಂಜಯ ಪೇಳುತ್ತಿರಲಿ ಗೀತೆ ಭೂಪತಿಗೆ ||
 ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾಂ ಲೀನ ವಿಸ್ಥಯ- |
 ವನ್ನು ತಾಳಿದನೇನ ಹೇಳುವೆ |
 ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತುಮನ ಗೀತೆಯ ಮಹಿಮೆ ಯೇನಿಹುದೊ
 || ೧೦೪೦ ||
 ಬರಲು ಚಂದ್ರೋದಯ ಹಿಮಾದ್ರಿಯ |
 ಕೆರೆಗಳೆಲ್ಲವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತ |
 ಮೆರೆವುವೆ ಸ್ಫಟಿಕಗಳ ಖನಿಗಳ ತೆರವು ನೋಡಿದರೆ ||

ತರಣಿಯುದಯಾಚಲವ ಸೇರಲು |
 ಕರಗಿ ಮೇರ್ಗ ನೀರಾಗುವುವು ಯೊ |
 ತೆರದಿ ಸಂಜಯನಿಗೆ ಚಂದ್ರೋದಯದ ಪರಿಯಾಯ್ತು ||೧೦೪೧||
 ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯ ದೇಹಭಾನಕೆ |
 ಬರಲು ಮತ್ತೇನಿಹುದು ಮನದಲಿ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಥ ಭಾಷಣದ ಸ್ಫುರಣೆ ||
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಭಾಷಣದ ಸ್ಫುರಣೆಯು |
 ಬರಲು ಚಿತ್ತದಿ ಹರ್ಷಸುಖವದು |
 ಬರುವುದುಕ್ಕುತ್ತ ಮನದಿ ಮರೆವನು ತನ್ನ ತಾನಾಗ |೧೦೪೨||

ತಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ಸಂಸ್ಕೃತೃ ರೂಪಮತ್ಯದ್ಭುತಂ ಹರೇಃ |

ವಿಸ್ಮಯೋ ಮೇ ಮಹಾನ್ ರಾಜನ್ ಹೃಷ್ಯಾಮಿ ಚ ಪುನಃ ಪುನಃ || ೭೪ ||

ಈ ತೆರದಿ ಹರ್ಷಾತಿರೇಕದಿ |
 ಕೂತ ಸಂಜಯನೆದ್ದು ನಿಂತನು |
 ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಭೂಪತಿಗೆ ಮರಳಿ ||
 ಭೂತಕಾಂಧಿಪ ಕೇಳು ಶ್ರೀಪರ- |
 ಮಾತುಮನದಾ ವಿಶ್ವರೂಪವ- |
 ನಾತೆರದಿ ನೋಡಿದರು ಏನಾಗಂದವಾಗದಲಾ || ೧೦೪೩ ||

ಮೆರೆವುದೈ ಸಂಗಮವು ಶ್ರೀಹರಿ- |
 ನರರ ಸಂವಾದಸ್ವರೂಪದ |
 ಹರುಷದಿಂ ಸಂಜಯನು ಸ್ನಾನನ ಮಾಡಿಯದರಲ್ಲಿ ||
 ಭರದಹಂತೆಯು ಮುಂದೆ ತಾಂ ಸಾ- |
 ದರದಲರ್ಪಿಸಿದನು ತಿಲಾಂಜಲಿ |
 ಯರೆ ಕೇಳಿ ಮುಂದಿನದ್ದು ತ ಪೇಳೆ ನಾನೀಗೆ || ೧೦೪೪ ||

ನೋಡದಿದ್ದರು ತೋರುತಿರುವುದು |
 ಬೀಡವೆಂದರೆ ಬಿನ್ನೆ ಬಿಡದದು |
 ರೂಢಿಯಲ್ಲದು ನಿಲ್ಲವೆಂದರಿದಿಲ್ಲವಾಗದಲಾ ||
 ಬೀಡವದರ ಸ್ಮರಣೆಯೆನುತಲಿ |
 ಮಾಡಿದರೆ ಯತ್ನವನು ಮರೆಯಲು |
 ಘೌಡತನದಿಂ ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಬರುತಿಹುದು ಸ್ಮೃತಿಪದದಿ ||೧೦೪೫||

ಹರುಷಭರದಲಿ ಸಂಜಯನು ಬಹು- |
 ತ್ವರೆಯ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚ್ವಾಸ ಒಡುತಲಿ |
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಸದ್ಗದಿತ ಕಂಠದಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ||
 ತಿರಿತಿರಿಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣಾ- |
 ಹರಿಯ ಪರಮಾತುಮನೆ ಯೆನುತಲಿ |
 ಹರುಷವುಳಕಿತನಾಗಿ ಸಾಜಯಾನೊಡದಿವು ಭರದಿ || ೧೦೪೬ ||

ಧಾರುಣಿಪ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನೋಡು ವಿ- |
 ಚಾರಿಸಲು ತಪ್ಪಿಸಲಿಕಾಗದು |
 ಪೂರವೇರಿತು ನೋಡು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದತರಧಿಯಲಿ |
 ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು ಯೆನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ |
 ಬಾರಲಾರದು ಮನದಿ ಬೀರೆ ವಿ- |
 ಚಾರ ನಾ ಮಾತಾಡಲಾರೆನು ಶಬ್ದ ಬಾಯಿಂದ || ೧೦೪೭ ||

ಹೇಳಲೆನಾ ಸಂಜಯನ ಪರಿ |
 ಹೇಳ ಬೀಕೇ ಭೂಪ ಕುರುಡನು |
 ಬೀಳಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಜಯನೇನ ಮಾಡುವನು ||
 ಕೇಳಿ ಕೇಳಿಯೆ ಕಿವುಡನಂದದಿ |
 ತಾಳದನು ಮೌನವನು ಭೂಪನು |
 ಹೇಳಲಾರನು ಸಂಜಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಮನದಿ ಬಾರದಲಾ || ೧೦೪೮||

ಮರಳ ಸಂಜಯ ತನ್ನ ದೇಹದಿ |
 ಸರಸವರಮಾನಂದಲಾಭದ |
 ಪರಿಯ ಬಲವತ್ತರದಿ ಬದಿಗೊತ್ತಿದನು ವೇಗದಲಿ ||
 ಧರಣಿಪತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಾಕ್ಷಣ |
 ತಿರಿಗಿ ಸಂಜಯಗೆಂದ ಕೋಪದೊಂ |
 ಕರರೆ ನಿನ್ನನು ವ್ಯಾಸನಿಲ್ಲಿಗೆ ಯೋಜಿಸಿದನೇಕೆ ||೧೦೪೯||

ಏನು ರಣರಂಗದಲಿ ನಡೆವುದು |
 ನೀನಿದನು ವಿಸ್ತಾರದಿಂದನು- |
 ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತೆನ್ನಯ ವೇಳೆ ಕಳೆಯುವುದು ||
 ಈ ನಿಧಾನದ ನಿನ್ನ ಯೋಜನೆ |
 ಯೇನ ಮಾಡುವಿ ಖೂಳ ಸಂಜಯ |
 ಧ್ಯಾನದಲಿ ನಿನಗಾಗದೇ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸನುದ್ದೇಶ || ೧೦೫೦ ||

ಈ ತೆರದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪನ |
 ಮಾತ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜ್ಞಾನದೇವನು |
 ಮಾತನಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯದಿ ||
 ಆ ತರಣಿಯುದಯದಿ ನಿಶಾಚರ |
 ವ್ರಾತಕಾಗುವದ್ದೆ ಸುರಾತ್ರಿಯು |
 ಭೂತಕದೋಳನುಭವವಿಹೀನನಿಗಿಲ್ಲ ಭೀತಿಯಲಾ ' ೧೦೫೧ |

ಪುರುಷ ವನಚರನಪರಿಚೆಯೋಂ- |
 ದರಮನೆಯ ನಗರದಲಿ ಬಹು ಸುಂ- |
 ದರವ ನೋಡಿದವಗೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ವಿಸ್ಮಯವು ||

ಧರಣಿಪಾಲನಿಗಾಯಿತೀವರಿ |
 ಮರಳ ಸಂಜಯಗೆಂದನಾಕ್ಷಣ- |
 ವರರೆ ಹೇಳೆ ಮೊದಲು ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ಸೇರುವಳು ||೧೦೫೨||

ಆಯತೇನೈ ನಿನಗೆ ಸಂಜಯ |
 ನಾಯಿಯಂದದಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿಯಲಾ |
 ಆಯತೇನು ಪಿಶಾಚಭೂತದ ಬಾಧೆ ನಿನಗಿಂದು ||
 ಹೇ ಯದೂತ್ತಮ ಕೃಷ್ಣಕೃಷ್ಣಾ |
 ಬಾಯಲುಚ್ಚಾರಿಸುತ ಕೂಗುವಿ |
 ಹೇಯುವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳು ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ತರಬೇಕೇ | ೧೦೫೩ ||

ಕುರುಪತಿಯು ದುರ್ಯೋಧನನು ಬಹು- |
 ಪರಿಯಲಿರುವನು ಸುಪ್ರತಾಪಿಯು |
 ಮೆರೆವುದಾತನ ಸೈನ್ಯ ನೋಡಲಪಾರಸಾಗರವು ||
 ಅರಿಭಯಂಕರ ಭೀಷ್ಮನಿರುವನು |
 ಮರಳ ಕರ್ಣದ್ರೋಣಕೃಪನಾ- |
 ಪರಿಯಲತ್ತಾ ಮು ಮೊದಲಾದವರು ಪಟುಭಟರು || ೧೦೫೪ ||

ಇರುವುದೇನಾ ಪಾಂಡವರ ದಳ |
 ನರನ ಹೊರತನ್ಯರನು ಕಾಣನು |
 ಹರಿಯು ನಿಜ ನಿಃಶಸ್ತ್ರನಿರುವನು ಯುದ್ಧ ಮಾಡನಲಾ ||
 ಅರುಹುವೆನು ನಾನೆನ್ನ ಭಾಕಿತ |
 ಕುರುಪತಿಯು ವರಿಸುವಳು ಜಯಸಿರಿ |
 ಯರುಹು ನಿನ್ನಯ ಮತವ ಜಯಿಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ||೧೦೫೫||

ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣೋ ಯತ್ರ ಪಾರ್ಥೋ ಧನುರ್ಧರಃ |
 ತತ್ರ ಶ್ರೀವಿಜಯೋ ಭೂತಿಧ್ರುವಾ ನೀತಿರ್ಮತಿರ್ಮಮು || ೬೮ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾಸೂಪನಿಷತ್ಸು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಯಾಂ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನಸಂವಾದೇ
 ಮೋಕ್ಷಸಂನ್ಯಾಸ ಯೋಗೋ ನಾಮಾಷ್ಟಾದಶೋಧ್ಯಾಯಃ || ೧೮ ||

ಕೇಳುತ್ತೀ ಭಾಷಣವ ಸಂಜಯ |
 ಸೇಳಿದನು ವಿಸ್ಮಯದಿ ರಾಜನೆ |
 ಹೇಳಲಾರೆನು ನಿಜದಿ ಜಯಸಿರಿ ಯಾರ ವರಿಸುವಳು ||
 ಹೇಳುವೆನು ನಾನಿತ ಜನ್ಮಿಗೆ |
 ಹಾಳು ದೀಳದೆ ಜಗದೊಳಾಯುಷ |
 ಬಾಳವೆಯು ನಿಜವಿಹುದು ಸಾಯುವು ತೀರಲಾಯುಷ್ಯ ||೧೦೫೬||

ಎಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಿಕೆ- |
 ಯಲ್ಲಿ ಶಂಕರನಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿ |
 ಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನವೃಂದವಲ್ಲಿಯೆ ಜ್ಞಾನ ನಿಶಿತದಿ ||
 ಎಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಸೈನ್ಯವಲ್ಲಿಯೆ |
 ಎಲ್ಲಿ ಸುಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು |
 ಯಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯಾನರನು ರಾಜಸನಲ್ಲಿ ದಾಹಕತಿ || ೧೦೫೭ ||

ಎಲ್ಲಿ ದಯೆ ಯಿಹುದೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು |
ಯೆಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವು ಸೌಖ್ಯವೆಲ್ಲಿಯೆ |
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವಿಹುದೆಲ್ಲಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ವಾಸಿಸನು ||
ಎಲ್ಲಿರುವನು ವಸಂತ ವನವಿಹು |
ದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪಗ- |
ಳೆಲ್ಲಿಹುವೊ ಮೇಣಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರಾಳೆಯು ವಿರಾಜಿಪುದು ||೧೦೫೫||

ಎಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುವಲ್ಲಿ ಬಾಹನವು |
ಯೆಲ್ಲಿ ಬಾಹನವು ವಾಸಿಪುದು ಮೇ- |
ಣಲ್ಲಿರುವುದ್ದೆ ಯಾತ್ಮದನುಭವದಿಂ ಸಮಾಧಾನ ||
ಎಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯ ವಿಲಾಸವೆಲ್ಲಿಯೆ |
ಯೆಲ್ಲಿ ಸುಖವುಲ್ಲಾಸವೆಲ್ಲಿಯೆ |
ಯೆಲ್ಲಿ ಸೂರಿಯನಲ್ಲಿರುವುದು ಪ್ರಕಾಶವಿನ್ನೇನು || ೧೦೫೬ ||

ಚಾರು ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳು ನಾಲ್ಕುವು |
ಯಾರ ಸೇರಿ ಸನಾಥವಾದುವೊ |
ವಾರಮುಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರುಮಾತುಮನಿರುವನೆಲ್ಲಿ ||
ಶ್ರೀರಮೆಯು ರಾಜಿಸುವಳೆಲ್ಲಿಯೆ |
ಯಾರೊಡನೆ ಜಗದಂಬಿ ಪತಿಯನು |
ಸೇರಿ ವಾಸಿಪಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲ ದಾಸಿಗಳು || ೧೦೬೦ ||

ವಿಜಯರೂಪನು ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲವೆ |
ವಿಜಯನಾಮನು ಪಾರ್ಥನಲ್ಲವೆ |
ವಿಜಯಸಿರಿ ಬಿಟ್ಟವರ ಪೋಗುವಳೆಲ್ಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||
ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥಗೆ ಕೃಷ್ಣ ತಂದೆಯು |
ವಿಜಯಪಾರ್ಥಗೆ ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು |
ನಿಜದೋಳಿವರ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷದಿ ವಿಜಯ ಪಾರ್ಥನಿಗೆ

(೧೦೬೧)

ಮಡದಿಯಿಂ ಹರಿಯಿರುವ ದೇಶದ |
ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಲು ಚಿಂತಾಮಣಿಯಲಾ ಭೂಪ ||
ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲ ಸುವರ್ಣವಯು ನದಿ |
ಗಡಣವೆಲ್ಲವದಮೃತಮಯವೈ |
ನುಡಿಗಳೆಲ್ಲವು ವೇದಮಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೇ ಭೂಪ || ೧೦೬೨ ||

ಐಡಶರೀರದೊಳಿದ್ದು ನರನೈ |
ಪಡೆವರಲ್ಲಿಯೆ ಹರಿಯುಕ್ಯವೆಯಿಂ |
ದೃಢತರದ ವರಸಚ್ಚಿ ದಾನಂದಸ್ವರೂಪವನೆ ||

ಒಡೆಯನವನಾ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಕೆ |
ಮಡದಿಯವನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯು |
ಪೊಡವಿಯಲ್ಲಿವರಾರ ಪಕ್ಷಕೆ ಜಯವೆ ಮೇಣಲ್ಲಿ ||೧೦೬೩||

ಹರಿ ರಮಾಧವ ಚೂರ್ತಿಮಂತನು |
ಯಿರುವನೆಲ್ಲಿಯೊ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಗ- |
ಳಿರುವುವಲ್ಲಿಯೆ ದಾಸಿಗಳು ಕಿಂಕರಿಯೆಲ್ಲವರು ||
ಅರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವವಿದನಾ- |
ನರಿಯೆ ನಾನನ್ಯಪ್ರಕಾರವ |
ಹರಿ ರಮಾಧವನಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಾರಥಿಯೆ || ೧೦೬೪ ||

ಶರಧಿಗಿಂತಲು ಶರಧಿಯಿಂದಲೆ |
ಹೊರಗೆ ಬರುತಿಹ ಮೇಘವೇ ಬಹು |
ಪರಿಯಲುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಜಗಕೆ ನೋಡಿದರೆ ||
ಪರಿಕಿಸಲು ಹರಿಗಿಂತ ಪಾರ್ಥನ |
ಯಿರುವನೈ ಮಿಗಿಲಾದ ಸುಕೃತನು |
ಗುರುವಲಾ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಸ್ವರಿತವು ದೀಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದಲಾ ||
|| ೧೦೬೫ ||

ಕೊಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಯೆ ಚಿನ್ನ ವಾಡುವ |
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪರಿಶವು ನೋಡು ಜಗದ- |
ಶ್ರೇಷ್ಠವೇನೈ ತಿಷ್ಠು ಚಿನ್ನವು ಜಗವನುದ್ಧರಿಸಿ ||
ಶ್ರೇಷ್ಠವಿಹ ವ್ಯವಹಾರದಲಿ ಬಹು |
ವಿಷ್ಣುಸಂಮತ ಕಾರ್ಯ ಮಾಳ್ವುದು |
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾವುದು ನೋಡು ಚಿನ್ನವೊ ಸ್ವರಿತವೋ ಭೂಪ ||೧೦೬೬||

ನುಡಿದೆನೆಂತೀತೆರದಿ ಶ್ರೀಗುರು |
ಕಡಿಮೆ ಯೆನುತಲಿ ನೆನಸ ಬಾರದು |
ಕಡಿಮೆತನವೇತಕ್ಕೆ ಬಿಂಕಿಗೆ ದೀಪವ ಸ್ತುತಿಸೆ ||
ನುಡಿಯೆ ದೀಪಸ್ತುತಿಯನದುವೇ |
ಸಡಗರದ ಬಿಂಕಿಯು ಪ್ರಶಂಸೆಯೆ |
ಪಡೆದನಲ್ಲವೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನರ ಹರಿಯು ಕೃಪೆಯಿಂದ ||೧೦೬೭||

ತುತಿಸಲಾ ಪಾರ್ಥನನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ- |
ಪತಿಯು ಗೌರಿವ ಹೆಚ್ಚುವುದಲಾ |
ಸುತನೆ ಜಗುಸಲು ಬೇಕು ಗುಣದಲ್ಲೆಂದು ಪಿತನಿಚೆ ||
ಷ್ಠಿತಿಯಿಲೀತೆರದಿಚ್ಛೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ- |
ಪತಿಗಿರಲು ಕೇಳಿ ಚೋದ್ಯವೇನೈ |
ತುತಿಸಲೆಂತೀ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ ಗೌರಿವವ ಭೂಪ || ೧೦೬೮ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ನಿನಗೆ ಭೂಪನಿ |
 ಶ್ರೀನಿಧಿಯು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನು |
 ತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದಾವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಹನೊ ಧೃತರಾಷ, ||
 ಸ್ಥಾನವದು ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಯುದರ- |
 ಲ್ಲೂನತೆಯ ನಾನರಿಯೆ ನಿನಗಿ- |
 ನ್ನೇನು ಸಂಚಯವಿರುವುದೇ ಭೂಪಾಲ ಹೇಳಿನಗೆ ||೧೦೬೯||

ಧರಣಿಯೊಳಗಿದು ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ |
 ಯರುವುದೇನಾ ವಿಜಯಶಬ್ದದಿ |
 ಹೆರದು ಹೋಗಲು ವಿಜಯತನ ವಿಜಯವದು ಸಾರ್ಥಕವೆ ||
 ಇರುವಳೆಲ್ಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಲ್ಲಿಯೆ |
 ಯಿರುವನಾಕೆಯ ಪತಿಯು ಕೃಷ್ಣನು |
 ಯಿರುವನೆಲ್ಲೆ ಪಾರ್ಥ ವಿಜಯವು ಭಾಗ್ಯ ಮೇಣಲ್ಲಿ ||೧೦೭೦||

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ ವಚನದಲಿ ನಿನ- |
 ಗೀಸು ಭರವನಿರುವುದಾದರೆ |
 ಯಾಸು ಪರಿಯಲಿ ಪೇಳಿದೆನ್ನಯ ವಚನ ಖಚಿತವಿದು ||
 ವಾಸವೆಲ್ಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡೆಯಗೆ |
 ವಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಭಕ್ತ ಜನಕ ವಿ- |
 ಲಾಸವಲ್ಲಿಯೆ ಸೌಖ್ಯಮಂಗಲಲಾಭವಾಗುವುದು || ೧೦೭೧ ||

ಸತ್ಯವಿದು ಕೇಳೆನ್ನ ವಾಕ್ಯವು |
 ಮಿಥ್ಯವಾದರೆ ವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನೆ |
 ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವೆನುತ್ತಲೊದರಿದನವನು ಕೈ ಯೆತ್ತಿ ||
 ಸತ್ಯವಿದು ಭಾರತದ ಸಾರವು |
 ಸತ್ಯವಿದು ಸಂಜಯನ ಮಾತಿದು |
 ಸತ್ಯವೀ ಮಾತಾಯ್ತು ಗೀತಾಂತದಲಿ ನೋಡಿದರೆ ||೧೦೭೨||

ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಜಯ- |
 ನೇರಿಸಿದನಂತದಲಿ ನೋಡೇ- |
 ಳ್ಲೂರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ಶ್ರುತಿಸಂತದ ವಾಕ್ಯವಲಾ ||
 ಭಾರಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಗೀತಾ- |
 ಸಾರವಚನವನ್ನಿದನು ಸಂಜಯ |
 ಧಾರಣಿಸದೃಶ್ಯರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ತಾನಿತ್ತ ಕೈಯೊಳಗೆ || ೧೦೭೩ ||

ಇರುವನತಿವಿಸ್ತೃತನು ವೈಶ್ವಾ- |
 ನರನು ಮಹತಿಯ ಗಣತಿ ಬಾರದು |
 ಹೆರದು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಿಯೊಂದಕೆ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲಿ ||

ಹರಿವುದಲಾ ಸೂರ್ಯನಸ್ತಮಿ- |
 ಸಿರಲು ಕತ್ತಲೆರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲವು |
 ಪರಿಕಿಸಿದರೀ ಶ್ಲೋಕವಾಪರಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿಹುದು || ೧೦೭೪ ||

ಪಾರವಿಲ್ಲದನಂತವೇದವು |
 ವಾರಿಧಿಯಲಾ ವ್ಯಾಸದೇವನು |
 ಭಾರತವ ರಚಿಸಿದನು ವೇದದ ಸಾರ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ |
 ನೂರಯುಷ್ಪತ್ತೈದುಸಾವಿರ |
 ಭಾರಗ್ರಂಥಾತ್ಮಕವು ಭಾರತ |
 ಭಾರತದ ಸಾರವನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದನು ಗೀತೆಯಲಿ | ೧೦೭೫ ||

ಇರುವುದಿರೊಳಗೇಳು ನೂರೀ |
 ಪರಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳೇನ ಹೇಳಲಿ |
 ಯಿರುವುದಿಡಿ ಗೀತಾರ್ಥಸಾರವು ಕೊನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ ||
 ಇರುವುದಿದು ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಶಿಷ್ಯನು |
 ಪರಮಕಳಕಳಿಯಿಂದಲುಚ್ಚೇರಿ- |
 ಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವು ಪರಮ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಸಂಜಯನ || ೧೦೭೬ ||

ಒಂದೆ ಶ್ಲೋಕವು ಹೃದಯಹಿರಿವರ |
 ವ್ಯಂದನನ್ನಿದು ನಾಶ ಮಾಡುವು- |
 ದೊಂದೆ ಶ್ಲೋಕ ಕುಠಾರವೈಯುಜ್ಞಾನವೃತ್ತಕೆರಿದು ||
 ಚಂದವಿಹುವೈ ಶ್ಲೋಕವೆಲ್ಲವು |
 ಒಂಧರದ ಗೀತಾರ್ಥಪದಗಳು |
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ತಾವು ಗೀತೆಯನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಿಹುವು || ೧೦೭೭ ||

ಮರಳ ನೋಡಲು ಪದಗಳಲ್ಲಾ |
 ಮೆರೆವ ಗೀತಾಕಾಶದಿಂದಲಿ |
 ಸುರಿವ ವೈಷ್ಣಿಯವಮೃತಬಿಂದುಗಳೆಂದೆ ನಾನರಿಸೆ ||
 ತಿರಿಗಿ ಯುಪಮೆಯನೀವುದಾದರೆ |
 ಯರಸನಾಗಿಹನಾತ್ಮನಾತನ |
 ಮೆರೆವ ಪೊಡ್ಡೋಲಗದ ಸಭೆ ಯಾಗೀತೆ ಯಿದರೊಳಗೆ ||೧೦೭೮||

ಇರುವುವೈ ಯೇಳೊಳು ಒಂಬಗ- |
 ಳುರುತರದಲಿವು ಶ್ಲೋಕರೂಪಗ- |
 ಳಿರುವಳಥವಾ ಗೀತೆ ಭಗವತಿ ದೇವಿ ನಿಜವಾಗಿ ||
 ಭರದಲೀಕೆಯು ಮೋಹಮಹಿಮಾ- |
 ಸುರನ ಸಂಹರಿಸುತಲಿ ನಿಜಮಂ |
 ದಿರಕೆ ಪರಮಾನಂದದಲಿ ಬಂದಹಳು ನೋಡಿದರೆ || ೧೦೭೯ ||

ಯಾರು ಗೀತಾರೂಪದೇವಿಯು |
ಚಾರುಧೀವಾಕ್ಯಾಯದಿಂ ಚರ |
ಣಾರವಿಂದವ ಭಜಿಸನವನಾನಂದರಾಜ್ಯದಲಿ ||
ಧಾರುಣಿಪನಾಗುವನು ಸಂತಯು |
ಬಾರದೀ ವಚನಕ್ಕೆ ಯೆನುತಲಿ |
ಧಾರುಣಿಪಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ವೇಳೆದನು ಸಂಜಯನು ||೧೦೮೦||

ಇತ್ತು ನೋಡಜ್ಞಾನತಮವದ |
ಕಿತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕ ಕೊಡುವನು |
ಮಿತ್ತದಿಂದಲೆ ಹುಟ್ಟಿಸದನೀ ಗೀತೆಯನು ಹರಿಯು ||
ಚಿತ್ತವಿಸು ಯೇಳನ್ನರು ಶ್ಲೋಕಗ |
ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸೂರ್ಯರಲ್ಲವೆ |
ಕಿತ್ತಿ ಹೋಯಿತು ಜಗದ ತಮನಿದು ದಿಕ್ಕುವಾಲಾಗಿ
|| ೧೦೮೧ ||

ಕಾಲನಡೆಯಲಿ ಚರಿಪ ಸಂಸೃತಿ |
ಚಾಲಮಾರ್ಗವು ಬಹಳ ದುಶ್ಚರ- |
ವೇಳುವುದು ಶ್ರಮವೆಂದು ಪಠಿಕನಿಗಾಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ||
ಮೇಲೆ ಗೀತಾಮಂಟಪವ ಕರು- |
ಣಾಳು ಹರಿ ಹಾಕಿಸಿದನದರ- |
ಲ್ಲೇಳುನೂರೀ ದ್ರಾಕ್ಷೆಬಳ್ಳಿಯು ಜಿಟ್ಟೆಹನೊ ನೋಡೆ ||೧೦೮೨||

ಮೆರೆವುದೀ ಗೀತಾಸರೋವರ |
ಹರಿಯು ಗೀತಾಖ್ಯಾನರೂಪದಿ |
ಕೆರೆಯೊಳಿಹುವೇಳನ್ನರು ಶ್ಲೋಕಗಳೆಂಬ ಕಮಲಗಳು ||
ಪರಿಮಳವನಾಸ್ವಾದಿಸುವರಾ |
ಪರಮ ಭಾಗ್ಯದ ಭ್ರಮರರೂಪದ |
ಮೆರೆವುದೈ ಸಜ್ಜನರು ಸದ್ಭಕ್ತರು ಕಣಾ ಜಗದಿ || ೧೦೮೩ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಶ್ಲೋಕವಲ್ಲವು |
ನಾನುರಾಗದಿ ಹರಿಯು ಮಹಿಮೆಯು |
ಲೀನತೆಯು ಸ್ತುತಿಪಾರಕರು ರಂಜಿಸುವರೇಳನ್ನರು ||
ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲೀ ಶ್ಲೋಕವೃಂದದ |
ಸೈನ್ಯದಿಂ ರಕ್ಷಿತವು ಗೀತಾ- |
ಸ್ಥಾನವದಿಂದಿಲ್ಲಿರುವುದಾ ಶಾಸ್ತ್ರತತಿಯೆಲ್ಲ || ೧೦೮೪ ||

ಆತಮನು ನಿಜಪತಿಯು ಪ್ರೇಮದಿ |
ಗೀತೆ ಪತಿ ಬಂದಿಹಳು ದರ್ಶನ- |
ಕಾತುರಳು ಯೇಳನ್ನರು ಕರಗಳಲಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿಹಳು ||

ಗೀತೆಯೆಂಬುವ ತಾಮರಸವನೆ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಸೇವಿಸುವ ಭ್ರಮರ- |
ವ್ರಾತ ಶ್ಲೋಕವ್ರಾತವೆಂಬುದೆ ಭೂಪ ನೋಡಿದಿಯಾ || ೧೦೮೫ ||

ತೆರೆಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಗೀತಾ- |
ಶರಧಿಯಲಿ ನೆರೆ ಮೆರೆಯುವಂಥವು |
ಹರಿಯು ಗೀತಾರಥವನೆಳೆಯುವ ತುರಗಗಳೊ ತಿಳಿಯೆ ||
ಮೆರೆವ ಗೀತಾಗಂಗೆ ಯುದರಲಿ |
ನರನೆ ಸುರಗುರು ಸಿಂಹರಾಶಿಗೆ |
ಬರಲು ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರ್ಪಡೆ ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ || ೧೦೮೬ ||

ಧರೆಯೊಳಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಭರಿತರ |
ನರರ ಚಿತ್ತಂಗಳನು ತೋಪಿಸು |
ಮೆರೆವ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೋ ಶ್ಲೋಕಂಗಳೆವು ಯೇನು ||
ಇರುವವಥವಾ ಶ್ಲೋಕಗಳೆ ಸುರ- |
ತರುಗಳೆವು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪವ- |
ನಿರದೆ ಕೈವತ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುವು ನಿರ್ವಿಕ್ಲವನು || ೧೦೮೭ ||

ಇರುವುವೀವರಿ ಶ್ಲೋಕವೇಳನ್ನ- |
ರಿರುವುದೈ ಮೂಠಾತ್ಮವೊಂದೇ |
ತೆರವು ತಿಳಿಯೆನು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕವೊಳು ||
ದೊರೆಯಲಾ ಸುರಧೇನು ಹಾಲಿನ |
ಪುರವಲೆಯು ಮಾಡುವುದೊ ಲೋಪರಿ |
ಬರುವುದೇ ಸಂತಯುವು ಸರ್ವವ ಪೂರಲಿಸುವುದಲಾ ||೧೦೮೮||

ಯಾರರಿವರೈ ದೀಪಭೇದವ |
ತೋರುವುದಲಾ ಜ್ಯೋತಿತೆಯೊಂದೆ ಪ್ರ- |
ಕಾರ ಓರಿಕಿರಿದಾಡ ಬಹುದೇ ಹಿಂದೆಮುಂದೆನುತ |
ಸೂರಜಿಂಬವ ನೋಡೆ ಓರಿಕಿರಿ- |
ದೇರುವುದೆ ಕಲ್ಪನೆಯದಮೃತದ |
ವಾರಿಧಿಯು ನೋಡಿದಿರೆ ಯೋವೇ ಸವನೆ ಯುನ್ಮತ್ತತ್ವ ||೧೦೮೯||

ಏಳುನೂರೀಶ್ಲೋಕಗಳಲಿದು |
ಕೀಳು ಮೇಲಿದು ಹೇಳ ಬಾರದು |
ಹೇಳ ಬಾರದು ಹೆಚ್ಚು ಕುಂದನ್ನಾವ ಶ್ಲೋಕವೊಳು ||
ಕೇಳು ಹೂವಿದು ಖಾರಿಚಾತದ |
ಕೀಳು ಮೇಲೆಂದೆನುವನಾರೈ |
ಹಾಳು ಬೀಳ್ಕುವೆ ಸುರರ ನಂದನವನದ ಹೂವುಗಳು || ೧೦೯೦ ||

ನಿಂತು ನಿನಗೀತತ್ವವಿವರಿಸು |
 ಲೆಂತು ನಿನಗಿದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವು- |
 ದಿಂತು ನಿನಗಿನೆಂದಿಂ ಪೇಳುವೆ ಗುಹ್ಯತತ್ವವನು ||
 ಕಂತುಪಿತ ಗೀತೆಯನು ಪೇಳುವ |
 ಕುಂತಿತನಯನು ಗೀತೆ ಕೇಳುವ |
 ನೆಂತು ಭೇದವ ಮಾಳ್ವರಿವರೊಳು ಓಕರೀ ಜಗದಿ ||೧೦೯೧||

ಗೀತೆಯನು ಪೇಳುವನು ಮೇಣ್ ಕೇ- |
 ಣ್ವಾತನಿವರಲಿ ಭೇದವಿಲ್ಲೆ |
 ಭೂತಳದೊಳವರಿಬ್ಬರೇಕಾತ್ಮಕರೆಯಾಗಿಹರು ||
 ಗೀತೆಯರ್ಥದ ಫಲವು ಪಾಠದ |
 ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಬರುವುದು ತ್ರೀ- |
 ಗೀತೆ ಮಾಡದು ಭೇದ ವಾಚಕವಾಚ್ಯರಲಿ ನಿಜದಿ ||೧೦೯೨||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗೀತೆಯಿದು ಸಂ- |
 ವೂರ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರವು ಕೃಷ್ಣನಿಂದವ- |
 ತೀರ್ಣವಿಹುದದರಿಂದ ವಿಷಯವು ವೂರ್ಣವಾಗಿಹುದು ||
 ಜ್ಞೋಣಿಯಲಿ ನೋಡನೈಶಾಸ್ತ್ರವು |
 ಹೀನವೆತ್ತುದು ಫಲವು ದೊರಕಲು |
 ತ್ರೀಣವಲ್ಲಾತೆರದಿ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಿದರೆ || ೧೦೯೩ ||

ಗೀತೆಯಿದು ಪರಮಾತುಮನದೇ |
 ಮೂರ್ತಿ ತಬ್ಬಾತ್ಮಕವು ಶಾಸ್ತ್ರತ |
 ವೋತಪ್ರೋತಬ್ರಹ್ಮರೂಪ ಪರಾತ್ಪರವು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಏತಕ್ಕಿನ್ನೀ ಮಾತು ಸಾಕೈ |
 ಭೂತಳದಿ ಪಾರ್ಥನ ನಿಮಿತ್ತದೊ- |
 ಕಾಯ್ತು ಪರಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಅಭಿಪೀ ಜಗಕೆ ||೧೦೯೪||

ಬೆಳಕ ಚಂದ್ರಮನಾಚಕೋರಂ- |
 ಗಳಿಗೆನುತ ಕೊಡುತಿಹನು ಜಗ ತೀ- |
 ತಳವಿದಾಗುವುದಲ್ಲವೇ ಚಂದ್ರಮನ ಕಿರಣದಲಿ ||
 ಕಲಿಯ ಬಾಧಾಬ್ಬರದಿ ಪೀಡಿತ- |
 ರಿಳೆಯೊಳದನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕೆನೆ |
 ಕಳುಹಿದನು ಗಂಗೆಯನು ಹರನಾ ಗೌತಮನನೆವದಿ ||೧೦೯೫||

ನರನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲಿ ದುಗ್ಧವೆ |
 ಸುರಿಸಿದನು ಹರಿ ಭೇನುವಲ್ಲಾ |
 ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದುಗ್ಧವು ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ||

ಪರಮ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಕೆರೆಯಲಿ |
 ಭರದಿ ಮುಳುಗಲು ಪಾಠಮೂಪದಿ |
 ಸರಸ ಬಿಹೈಯಲಿಡಲು ಗೀತಾರೂಪನಾಗುವನು || ೧೦೯೬ ||

ಸ್ವರಶಗುಣವದು ಕೇಳುವಷ್ಟದು |
 ಸ್ವರುಶದಿಂದಯು ಚಿನ್ನ ಮಾಳ್ವುದು |
 ಮರೆವುದೀಪರಿ ಗುಣವು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ನೋಡೆ ||
 ಬರಲು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದೊಂದು- |
 ಕ್ಷರವು ಬಾಯಿಗೆ ಸ್ವರ್ತಮಾತ್ರದಿ |
 ದೊರೆಯುವುದು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪದ ಪುಷ್ಟಿ ದೇಹದಲಿ || ೧೦೯೭ ||

ಗೀತೆಯುಕ್ಷರ ಕೇಳಬೇಕೆಂ- |
 ದಾತುರತೆಯಿಂ ತಲೆಯು ಬಗ್ಗಿಸಿ |
 ಯಾತನುವ ಮುರುಟಿಸುತ ಕಿವಿಯನು ಮುಂದುಮಾಡಿದರೆ ||
 ಭೃತಿ ಯೇತಕೆ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಷರ- |
 ವೀತೆರದಿ ಬಿದ್ದರುನು ತತ್ಪಲ |
 ವಾತತುಕ್ಷಣ ಬರುವುದೈ ಸಂವೂರ್ಣಬೇಹದಲಿ || ೧೦೯೮ ||

ಏನ ಹೇಳಲುದಾರತನವನು |
 ಜ್ಞೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರವಣಪಠನದಿ |
 ದಾನ ಮಾಳ್ವಳು ಮೋಕ್ಷಪದವನೆ ಗೀತೆ ನಿಜಮಾತೆ ||
 ಕಾಣೆನೀಪರಿ ದಾತ್ಯತನವನು |
 ಕಾಣೆ ವಿಸ್ತುಬನಾದ ನರನನು |
 ಬಾಣತನದಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸ ಬೇಕು ಗೀತೆಯನೆ || ೧೦೯೯ ||

ಅನ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರನವೇತ- |
 ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇನ ಕೊಡುವುವು |
 ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥರ ಭಾಷಣವನಿದ ವ್ಯಾಸ ಮುನಿರಾಯ ||
 ಪುಣ್ಯವಾವನ ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪದೊ- |
 ಳನ್ನು ಮರ್ತ್ಯರ ಸುಲಭ ತಾರಣ- |
 ವನ್ನು ಯಿಟ್ಟನು ಗೀತೆಯಾಂತ್ಯೈ ಕರತಲಾಮಲಕ || ೧೧೦೦ ||

ಕೂಸನುಣಿಸಲು ತಾಯಿ ಕೂತರೆ |
 ಕೂಸು ನುಂಗುವ ತರದ ಪ್ರೇಮದಿ |
 ಗ್ರಾಸ ಮಾಡುತ ಬಾಯೊಳಿಡುವಳು ನುಂಗುವಂದದಲಿ ||
 ಏಸೊ ವಿಸ್ತೃತ ವಾಯು ಸ್ವವಶದಿ |
 ಬೀಸಣಿಕೆಮಾನದಲಿ ಬರುವಂ- |
 ತಾಫುಲಭ ಮಾರ್ಗವನು ಹಿಡಿದರು ಕೊ ವಿಧರು ಮುದದಿ||೧೧೦೧||

ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಪರಮತತ್ವವೆ |
 ತಿಳಿಯುವದದಿ ಸುಲಭ ಶಬ್ದಂ |
 ಗಳಲನುಷ್ಟುಪ್ಪಂದದಿಂ ಹಾಸಿದನು ಗೀತೆಯನು ||
 ತಿಳಿಯ ಬೇಕೇ ತತ್ವಶೂದ್ರಾ |
 ವಳಿಗು ಮೇಣ್ ಸ್ತ್ರೀಯುಗಿ ಯೆನುತತಿ |
 ಸುಲಭ ಸೋಪಾನವನು ವೇದವ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದನು | ೧೧೦೨ ||

ಬಿತ್ತು ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ನ |
 ಕ್ಷತ್ರ ಸ್ವಾತಿಗೆನುತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು |
 ಮುತ್ತುಗಳ ಹಾರವನು ಮೋದದಿ ಧರಿಸುವರು ಜಗದಿ ||
 ಬಿತ್ತು ವಾಡ್ಯದಿ ನಾದಬ್ರಹ್ಮವೆ |
 ನುತ್ತು ಕಿವಿಗದು ಜಿಳುತಿರುವುದು |
 ಮತ್ತೆ ಪುಷ್ಪಗಳಿಲ್ಲದಿರೆ ಪರಿಮಳವು ದೊರಕುವುದೆ
 || ೧೧೦೩ ||

ಇರದೆ ಪಕ್ವಾನ್ನದಲಿ ಸವಿರುತಿ |
 ಒರುವುದೆಂತದು ನಾಲಗೆಗೆ ಮೇ |
 ಣೆರದೆ ಕನ್ನಡಿ ನೋಡ ಬಹುವೇ ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣೆಂದ ||
 ಗುರುವು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣನಾಗದೆ |
 ವಿರಚಿಸುವ ಪರಿ ಕಾಣೆ ಸೇಮು |
 ನಯು ಬೇಕಾವ ನಿರ್ಗುಣಾತ್ಮಕವೈ ಪರಬ್ರಹ್ಮ || ೧೧೦೪ ||

ಃಕುಸೂರಿ ಶ್ಲೋಕವ್ಯಂದವು |
 ತಾಳದಿರಲೀ ಸಗುಣ ರೂಪವ |
 ಕೇಳುವುದು ಹೇಳುವುದು ತಿಳುವುದು ಹೇಗೆ ಬ್ರಹ್ಮವನು ||
 ಃಕುತಾ ಸಾಗರದ ನೀರದು |
 ತಾಳುವುದು ಮೇಘಸ್ವರೂಪವ |
 ಜಿಳುವುದು ಮಳೆಯಾಗಿ ದಿಶೆಬಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ
 || ೧೧೦೫ ||

ಅದೇನಾಸಾಗರವನಾ |
 ರಾಧಿಸುವರನು ಕಾಣೆನದು ಮ |
 ಯಾದೆಹೀನವು ತುಳ್ಳಿ ಸುವುದೈ ನೀಚಯಾಚಕರ ||
 ಅದರದಲಾ ಮೇಘರಾಜನ |
 ಹಾದಿ ನೋಡುತ ಭಜಿಪರೆಲ್ಲವ |
 ರಾದಯಾನದಿ ಮೇಘರಾಜನು ಜಗಕೆ ದಾತಾರ || ೧೧೦೬ ||

ವರ್ಣನೆಗೆ ಹೊರಗಾದ ರೂಪವ |
 ವರ್ಣಿಸಿದನಾವ್ಯಾಸ ಮುನಿವರ |
 ಪುಣ್ಯಪಾವನಗೀತೆಯಾಯಿತು ಶ್ಲೋಕರೂಪದಲಿ ||

ಎನ್ನತಾಯ್ತೈ ಗೀತೆ ಸಗುಣವು |
 ರನ್ನವದು ಗೋಚರಕೆ ಬಂತ್ಯೆ |
 ಬಣ್ಣಿಸುವ ಮುಖದಿಂದ ಕರ್ಣಕೆ ಕೇಳಿ ಪರಿಯಾಯ್ತು ೧೧೦೭ ||

ವ್ಯಾಸನೀಪರಿ ಪಾರ್ಥಕೃಷ್ಣರ |
 ಭಾಷಣವ ಕೃತಿಸಿದನು ಗೀತಾ |
 ಯಾಸುನಾಮವು ಬಿತ್ತದಕೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಜಗಕಾಯ್ತು ||
 ವ್ಯಾಸವಿರಚಿತ ಗೀತೆಯನು ಚ್ಚಾ |
 ನೇಶ ಶುದ್ಧಮರಾಠಿಯಲಿ ಜಿ |
 ಚ್ಚಾಸುಸಂಚಯಕರ್ಪಿಸಿದನೈ ಲೇಸು ಜಗಕಾಯ್ತು || ೧೧೦೮ ||

ಪರಿಕಿಸುತ ಗೀತಾರ್ಥ ಸೇವ್ಯರೆ |
 ವರಮುನಿಪ್ರವ್ರವ್ಯಾಸದದೃಶರು |
 ಯಿರುವರೈ ಸಾಶಂಕರದನು ಯಥಾರ್ಥ ವರ್ಣಿಸಲು ||
 ಇರುವ ನಾನೈ ಮಶಕ ಶಾಮಶ |
 ಒರುವುದೆಂತಾ ವ್ಯಾಸಬ್ಲಾನೇ |
 ಶ್ವರರ ಭಾಷಾವೌಡಿ ತತ್ವವಿಚಾರಸರಸತೆಯು || ೧೧೦೯ ||

ಅರಿವೆ ಗೀತಾರೂಪಶಂಕರ |
 ನಿರುವ ಭೋಳಾಸಾಂಬ ಹೆಸರಿಲಿ |
 ಧರಿಸಿಹನು ವ್ಯಾಸೋಕ್ತಿರೂಪದ ಪುಷ್ಪವಾಲೆಯನು ||
 ಭರವ ದೂವಾಡಲವನೋಂದನು |
 ಹರುಷದಿಂ ನಾನೇರಿಸದೆನೈ |
 ತೊಲೆಯನಿದನವನೇಸು ಕರಣಾನಿಧಿಯೊ ಗೀತೆಯಿದು
 || ೧೧೧೦ ||

ಕಡೆಗೆ ದುಗ್ಧೋದಧಿಯ ಗಜಗಳು |
 ಕುಡಿಯುಲೋಸುಗ ಬರಲುದಧಿಯದು |
 ಒಡಪತಂಗೆಕೆ ಮಾಳ್ತುದೇ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇಳಿನಗೆ ||
 ಬಿಡುವುದು ಹಾರಲಿಕೆ ಗರುಡಗೆ |
 ಬಿಡದೆ ಗುಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಲಿಕೆ ಮೇಣ್ |
 ಒಡದಿಹುದು ಹಾರಲಿಕೆ ಹಕ್ಕಿಯು ಮರಿಗೆ ಗಗನವದು || ೧೧೧೧ ||

ಮಂದಗತಿಯಲಿ ರಾಜಹಂಸವು |
 ಚಂದದಿಂದಲಿ ನಡೆದು ನೋಟಕ |
 ವೃಂದಕಾನಂದವನು ಮಾಡಿದಲೇಸು ಜಗದೂಳಗೆ ||
 ಬಂದಿಯಿಹುದೇ ನಡೆಯು ಬಾರದು |
 ಮಂದಿಯೆಂದೀ ಜಗದಿ ನೋಡೈ |
 ಮುಂದೆ ನೋಡೈ ಕಲಶದಲಿ ತಾಂಬಿಹುದು ಒಹುನೀರು | ೧೧೧೨ ||

ನೀರು ಪುಷ್ಕಳನಿದ್ದರೇನದು |
 ಬಾರದೇನದು ಮುಕ್ಕಳಸಲಿಕ |
 ಭಾರಿ ದೀವಟಗುಡಿಯಹತ್ತಲು ಬಹುವ್ರಕಾಶವಲಾ ||
 ಬಾರದೇ ಹಾರಿಸಲು ಶಕ್ತನು- |
 ಸಾರ ತಿಮಿರವನುರಿವ ಬತ್ತಿಗೆ |
 ವಾರಿಧಿಯ ಮಾನದಲಿ ಗಗನದ ಬಿಂಬ ದೊಡ್ಡದದು
 || ೧೧೧೩ ||

ಸಣ್ಣ ಕೊಳದಲಿ ಗಗನಬಿಂಬವು |
 ಸಣ್ಣದಿಹುದಾ ಮಾನದಿಂದಲಿ |
 ಯೆನ್ನಲಾರೆನು ವ್ಯಾಸವೊಡಲಾಗಿಹ ಮಹಾತುಮರು ||
 ವರ್ಣಿಸಲು ಬೇಕೇ ಸುಶಾಸ್ತ್ರವ- |
 ನನ್ನರೆತ್ತಿಸ ಬಾರದೆಂದಿಗು |
 ಯೆನ್ನಲೇ ಪರಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಹ ಯುಕ್ತಿಯನು ಕಾಣೆ
 || ೧೧೧೪ ||

ಶರಧಿಯಲಿ ವಾಸಿವುವು ಮಂದರ- |
 ಗಿರಿಯ ಮಾನದ ಜಲಚರಗಳೈ |
 ಶರಧಿಯಲ್ಲಿರ ಬಾರದೇನೈ ಸಣ್ಣಮೀನುಗಳು ||
 ಅರುಣನೊರ್ವನು ಹತ್ತರದಿ ತಾ- |
 ನಿರುವನವನೇ ಕಾಂಬಿನನನನು |
 ಧರೆಯೊಳಗನು ಮಶಕವಾದರು ಕಾಣರೇನಿನನ || ೧೧೧೫ ||

ನೋಡಲೇಪರಿ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ನಾ- |
 ಮಾಡಿದನು ವರ್ಣನೆಯ ಗೀತೆಯು |
 ರೂಢಿಯೊಳಗಿದಯೋಗ್ಯವೆನುವರೆ ಕಾರಣವೆ ಯಿಲ್ಲ ||
 ನೋಡಿ ತಂದೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಮಗನೀ |
 ರೂಢಿಯಲಿ ಕಾಲಿಡಲು ಮುಂದಕೆ |
 ಬೇಡವೆಂದರು ಓತನ ಠಾವಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟುವನು
 || ೧೧೧೬ ||

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿಸನ ಮಾರ್ಗದಲಿ ನಾ |
 ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಕೇಳಿ ಹೆಜ್ಜೆಯು- |
 ನೀನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲಿಟ್ಟುಹೆ ಭಾರಿಭೀತಿಯಲಿ ||
 ದೋಷವೇನಿಹುದೆನಗೆ ನೋಡಿ ವಿ- |
 ಶೇಷಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವಾದರು |
 ವ್ಯಾಸ ಮುಟ್ಟಿದ ಥಳಕೆ ಶೋಗದೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಪೋಗುವನು
 || ೧೧೧೭ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು |
 ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಯೆನ್ನ ಹೃದಯದಿ |
 ಸಾಸುರಾಗದಿ ವಾಸಿಸುವನ್ನೆ ಮಹಿಮೆಯೇನೆಂಬೆ ||

ಈ ನಿವೃತ್ತಿಯು ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಹ್ನ- |
 ಮಾನಿಲಯುನಿಹನೀಶ್ವರನವೋ |
 ಲೇನ ಹೇಳಲಿ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಹ್ನಮೊಯು ಯುವನಲಾ || ೧೧೧೮ ||

ಯಾವನೀಶ್ವರನಂತೇಜದೊ- |
 ಳೇವನೈ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತೇಜವ |
 ಯಾವನೀಶ್ವರನೀತೆರದಿ ಜಗಗಳನು ಬೆಳಗುವನೊ ||
 ಯಾವನೀಶ್ವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ |
 ಜೀವನವು ಸಾಗರಕೆ ಬಂದಿದೆ |
 ಯಾವನಿಂದಲಿ ಜಲಕೆ ಮಧುರತೆ ಮಧುರತೆಗೆ ರುಚಿತೆ || ೧೧೧೯ ||

ಯಾವನೀಶ್ವರ ವಾಯುವಿಗೆ ಗತಿ |
 ಯಾವನೈ ಗಗನಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೃತಿ- |
 ಯಾವನುಜ್ಜ್ವಲ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವನನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ||
 ಯಾವನೀಶ್ವರ ವೇದತತಿಗಳೆ- |
 ಗೀವನೈ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವನು |
 ಯಾವನಾನಂದಕ್ಕೆ ಸೌಖ್ಯಕ್ಕೆ ರೂಪ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ || ೧೧೨೦ ||

ಇರುವನಾತನೆ ಗುರು ನಿವೃತ್ತಿಯು |
 ಪರಿಯೊಳೇ ಪರಮೇಶ್ವರನವೋ |
 ಲಿರುವನನೈಯು ಹೃದಯದಲ್ಲಾ ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯಲಾ ||
 ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಗೀತೆಯು |
 ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೆ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಚೋದ್ಯವೆಂದನು ನಗುತ ಜ್ಞಾನೇಶ || ೧೧೨೧ ||

ಗುರುವನಗೆ ನಿಪ್ರಾಣಿಯೂರಿನ |
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ- |
 ಶ್ವರಿಯು ಸೇವಕೆ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ||
 ಕರುಣದಿಂದನಗಿತ್ತನಾಜ್ಞೆಯು |
 ವಿರಚಿಸಲಿಕದ ಕನ್ನಡದೊಳಾ- |
 ನಿರದೆ ಶ್ರೀಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ ಯುಕ್ತಿಸಿದನನು || ೧೧೨೨ ||

ಗುರುವನುತ ಮನದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ |
 ಗಿರಿಯ ಮೇಲಾ ಮಣ್ಣುಗೊಂಬೆಯು- |
 ನಿರದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದ್ರೋಣನೆಂದೇ ಮನದಿ ಭಾವಿಸುತ ||
 ಗುರುವರನ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡುತ |
 ದೊರಕಿಸಿದನೈ ಯೇಕಲವ್ಯನು |
 ಪರಮ ಚಾರ್ತುರ್ವನನು ತ್ರಿಜಗದಿ ಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದಿದನು || ೧೧೨೩ ||

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲು ಕವಿಸಿದ ಗಿಡ .
 ಕಿತ್ತಿ ಗಂಧವ ಚಂದನದ ಗಿಡ .
 ವೃತ್ತೋತ್ತಮ ಗುಣವ ಜಗದಲಿ ಘೋಷಿಸುವುದಲ್ಲೆ ||
 ಪೃಥ್ವಿನಿಲಯವಸಿವ ವಸಿಸಾ .
 ಮರ್ಘದಿಂ ಓದಿ ಸೂರ್ಯನಷ್ಟೇ .
 ದೀಪ್ತಿಯಿಂದಾ ಮುನಿಯು ಶಾಖೆಯ ಬಿಳಗ ಹತ್ತಿತಲಾ
 ||೧೧೭೪||

ಗೀತೆಯರ್ಥವ ಪೇಳ ಬೇಕೆಂ .
 ದಾತುರತೆ ಯೆನಗಿರಲು ವೃಷ್ಟಿಯು .
 ಪಾತದಿಂದ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನೀಲವ ಗುರುನಿರಲು ||
 ಭೀತಿಯನಗಿನ್ನೇನು ಗುರುವಿಗೆ !
 ಭೂತಳದಿ ಮೇಣೋನಾಧ್ಯವು .
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ತೀರ್ಪುತನವನು ಕೂಟ್ಟನಾ ಗುರುವು ||೧೧೭೫||

ದೃಷ್ಟಿಯುತನವಿರಲು ಸೂರ್ಯನು .
 ಕೊಟ್ಟವಂತರ ಬಿಳಕನದಲಿ .
 ಸೃಷ್ಟಿಯುಲಿ ಮೇಣೋನು ಕವ್ಯವು ನೋಡಲಸದಳವೆ ||
 ಕೊಟ್ಟನೆನಗಾಶ್ರಯನವ ಗುರು .
 ಬಿಟ್ಟ ಶ್ಲಾಘೋಚ್ಚಾಸ್ತದಿಂದಲೆ |
 ಹುಟ್ಟುವುದು ನಿಜವು ಪ್ರಬಂಧವು ಯೆಂದ ಬ್ಲಾನೇಶ ||೧೧೭೬||

ಗುರುಪ್ರಸಾದಕವಾನ್ಮೋನೀನೀ .
 ಧರಿಯೊಳಿರುವುದು ಶತ್ರುವಾದಲಿ .
 ವಿರಚಿಸಿದೆ ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಪ್ರಾಕೃತಜನರೋಗುಗವೆ ||
 ಇರುವುದೀ ಗ್ರಂಥವು ಮಂಜುರೋ .
 ಳಿರುವುದೆ ಯದು ಸುಲಭವೆಲ್ಲೆಯು .
 ಲರಿಯು ಬೇಕದ ಬಸಂತೆ ಯೆನುತಲಿ ಪೋಟ್ಟ ಬ್ಲಾನೇಶ ||೧೧೭೭||

ಮೂಢರಾದರು ವಾಕ್ಯವೋದಲು .
 ಮೂಡುವುದು ಮನದೊಳಗೆ ಬ್ಲಾನವು .
 ಗೂಢವಲ್ಲಾ ಬ್ಲಾನರೂಪನ ವಾಕ್ಯವರಣೆಯುದು ||
 ಮಾಡಿದನು ಕನ್ನಡದಿ ಭಕ್ತಿಯು .
 ಅಡಲೇನದ ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ .
 ಮಾಡಲಾಗದವೆಚ್ಚಿ ಯೆನ್ನಯು ನುಡಿಯೆನುತ ತಿಳಿದು ||೧೧೭೮||

ವಕ್ತನಿರಲವ ಗೀತೆ ಪೇಳಲಿ .
 ಕಾಕ್ತಿ ಕನ್ನಡವಾದರೇನದು .
 ವತ್ತಮೋತ್ತಮ ಭೂಷಣವ ಶೋಭಿಸುವುದೇನಂದೆ ||

ವಕ್ತನಲ್ಲದೆ ಓದಿದ ವಾಚನೆ .
 ಮತ್ತೆಗಾಯನ ಮಾಡದಿದ್ದರು .
 ವ್ಯರ್ಥವಹುದೇ ಯರ್ಥವಾಗದೆ ನ್ಯೂನವೇ ಗ್ರಂಥ || ೧೧೭೯ ||

ಮುತ್ತಿನುತ್ತಮಹಾರವನು ತಾ .
 ನೆತ್ತಿ ಸುಂದರದೇಹಕಿಡಲದು .
 ವೃತ್ತೋತ್ತಮ ಕಾಣುವುದು ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಯ್ತು ||
 ಮತ್ತದನು ದೇಹದಲಿ ಧರಿಸದೆ |
 ಕಿತ್ತಿ ನೆಲದಲಿ ಬಿಸುಡಲದನು ಸು .
 ದೀಪ್ತಿ ಶೋರ್ವುಡೆ ಕಡಿಸಿ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಿ ತತ್ತ್ವವನು ||೧೧೮೦||

ಬಾತಿಯುತ್ಕುಗಳೇವ ಹೇಳಲಿ .
 ಭೂತಳದಿ ಭಂಗಾರಜೊತೆಯಲಿ .
 ದೀಪ್ತಿಯಿಂದ ವಿರಾಜಿವುವು ಶೋಭೆಯುಲಿ ಮೆರೆಯುವುದು ||
 ಬಾತಿಮುತ್ತಿಗೆ ಚಿನ್ನ ಸಿಗದಿರೆ |
 ದೀಪ್ತಿ ಕೇಳಾಗುವುದೆ ನೋಡೈ .
 ಯಾಗ ತೆರದಿ ಗೀತಾರ್ಥ ರಂಜಿವುದೆಂದ ಬ್ಲಾನೇಶ || ೧೧೮೧ ||

ಕೊಡತಿದುದು ಪರಿಮಳವ ಮುಗಿಗೆ .
 ಬಿಡುವುದು ಸುಮಾನವ ವಸಂತದಿ .
 ಕೊಡುವುದೇ ತುರೆ ವಾಡಿದರೆ ಕೊಡವಿಹುವೆ ಮಾಡವೆ |
 ನುಡಿದನೀ ಗೀತೆಯನು ನಾ ಕ- .
 ನ್ನದರಿ ಗಾಯನ ಮಾಡಿ ರಾಡಲು .
 ಪಸೆವರಾನಂದವನು ಹಾವದೆ ಕುಂದು ಬೇರಿಲ್ಲ || ೧೧೮೨ ||

ಈ ನಿಬಂಧದ ಸುಲಭವೆಲ್ಲೆಯು .
 ಮಾನಸವರಾ ಬಾಲವ್ಯಕ್ತಿಯು .
 ಕೋಣೆಯುಲಿ ತುಂಬಿಹುದು ಬ್ರಹ್ಮವ್ಯೂಹ ವಕ್ತೆವೆ ||
 ಮಾನುಷನು ಚಂದನವ ಸೇರಲು .
 ಕಾಣೆ ವೃಷ್ಟಿ ಸುಮಾನವೆನುತಲಿ |
 ತಾನ ಲಿನ್ನತೆ ತಾಳ ಬಹುದೇ ತರುವೆ ಪರಿಮಳಿಯು ||೧೧೮೩||

ಬೀಳಲೆನ್ನಯ ಗ್ರಂಥ ಕವಿಯುಲಿ .
 ತಾಳಬಿಡನು ಸಮಾಧಿಸುಖವನು .
 ಕೇಳಿದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬಾರದೆ ನಾದ ಕೇಳುವರೆ ||
 ಹೇಳಲೇನದ ಗ್ರಂಥವಾವೆ |
 ಕೇಳಿದರೆ ರಾಗದಲಿ ಹಾಡುತ |
 ಕೀಳನುತ ಪೀಯೂಷ ಬಿಡುವರು ಸೇವಿಸುವರಿದನು || ೧೧೮೪ ||

ಸುರಸೋಯೂಷಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲಾ -
 ಿರುವ ಗೀತಾಕಾವ್ಯ ಗುರುವಿನ |
 ಕರುಣೆಯಿಂದಲೆ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿತಲಾ ||
 ಭರದೊಳದ ಕೇಳಿದರೆ ಶ್ರವಣದಿ |
 ಬರುವುದು ನಿರಿದ್ಯಾನಮನವನು |
 ಭರದೊಳವುದು ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯಾನಂದತ್ಯಪ್ತಿಯನು ||೧೧೩೪||

ಚತುರವಿಹುದು ಚಕೋರವೆಪ್ಪಿಯು |
 ಸತತ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕ ಸೇವಿಸಿ |
 ಚತುರತನದಲಿ ಬೆಳಕನುಪಚೋಗಿವುದು ಚೋದ್ಯವಲಾ ||
 ಸತತ ಚಂದ್ರನು ಬೆಳಗಲೇನೈ |
 ಪ್ರಿಯುಬಂಧುಗಿರುವದೇನಾ - |
 ಚತುರತೆಯು ನೋಡಾಚಕೋರನ ಸೌಖ್ಯದಾನಂದ ||೧೧೩೫||

ಇರುವುದೈ ಯಥ್ಯಾತ್ಮಗ್ರಂಥವು |
 ಪರಮಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರ ನೋಡಲು |
 ಯಿರುವಂದಕಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಪೋಂದ್ರಿಯರು ನರರು ||
 ಬರುವದವರಿಗೆ ಸ್ವಾತ್ಮಸೌಖ್ಯವು |
 ಪರಮಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ತದಿಶರ - |
 ರಿಯುಲಾರರು ನಿಜದೊಳದ ಪರತತ್ತ್ವ ನೋಡಿದರೆ ||೧೧೩೬||

ಆದರೇನಾಯ್ತವರು ಶಬ್ದಾ - |
 ನೋಡಸೌಂದರ್ಯದಲಿ ಸೌಖ್ಯವ - |
 ನಾದರಿಸುವರು ಶಾಸ್ತ್ರವಿದು ನಿಜ ಸರ್ವಮಾನ್ಯವಲಾ ||
 ಆದಯಾನಿಧಿಗುರುವರನ ನಿಜ - |
 ವಾದ ಕರುಣೆಯ ವೈಭವವಲಾ |
 ಆದರಿಸಿರಿ ನಿವೃತ್ತಿರಾಜನ ಪರಮವೈಶ್ವರ್ಯ || ೧೧೩೭ ||

ಕ್ಷೀರನೀರಧಿತಿರದಲ್ಲಾ |
 ಮಾರಹರ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಭಾರ್ಯೆಗೆ |
 ಸಾರವಿಹುದಾ ಜ್ಞಾನ ತಿಳಿಯೆನೆನುತ್ತು ಪೇಳಿದನೊ ||
 ಕ್ಷೀರನೀರಧಿಯೊಳಗೆ ಗುಪ್ತಪ್ರ - |
 ಕಾರದಲಿ ಮತ್ತೊಂದರದೊಳಹ - |
 ಚಾರುಮತ್ತೊಂದ್ರನಿಗೆ ದೊರೆಯಿತು ಗೂಢಜ್ಞಾನವಿದು
 || ೧೧೩೮ ||

ಧರಣಿಯೊಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ |
 ತಿರುಗುತೆರೆ ಮತ್ತೊಂದ್ರನಾಥನು |
 ಬರುತಕಂಡನು ಸಪ್ತಶೃಂಗದ ಮೇಲೆ ಮುನಿವರನ ||

ನಿರವಯವ ಚೌರಂಗಿಯಾಕ್ಷಣ |
 ಧರಿಸಿದನು ಸರ್ವವಯವಗಳ |
 ದರುಶನದ ಫಲವೆಂತೊ ಸ್ವ ಸರಸಮಪರುಸಗಳ || ೧೧೩೯ ||

ಮೆರೆಯುವಚಲಸಮಾಧಿಸುಖವನು |
 ನಿರುತ ಭೋಗಿನುವಿಚ್ಛೆಯಿಂದಲಿ |
 ತಿರಿಗಿ ಗೋರಖನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ ||
 ಮೆರೆದನಾ ಗೋರಖನು ಯೋಗದ |
 ಸರಸಿರುಹಕಾ ಕೆರೆಯೊ ವಿಷಯದ |
 ಕರಿಗೆ ಹುಯೆಂಬಂತೆ ರಾಜಿಸಿದನು ಕಣಾ ತಿಳಿಯೆ || ೧೧೪೦ ||

ಆರಿಯೆ ಯೋಗೈಶ್ವರ್ಯಪದದ - |
 ಲ್ಲಿರಿಸುತಲಿ ಗೋರಖನ ಮುದದಲಿ |
 ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಪಟ್ಟದಭಿವೇಕವನು ಮತ್ತೊಂದ್ರ ||
 ಹರನ ಮುಖದಿಂದಿರ ಪರಂಪರೆ |
 ಧನೋಳಾಂತು ಮುಂದೆ ಗೋರಖ - |
 ನಿರದೆ ಗುಣಿನಾಥಗಿತ್ತನು ಜ್ಞಾನದೈಶ್ವರ್ಯ || ೧೧೪೧ ||

ಕಲಿಪುಭಾವನ ನೋಡಿ ಗುಪ್ತಿಯು |
 ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಿವೃತ್ತಿನಾಥಗೆ |
 ಬಳಿಕ ತಾನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ನಿವೃತ್ತಿನಾಥನಿಗೆ ||
 ಕಲಿವರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಿಹ |
 ತಿಳಿಯಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಶಂಕರ |
 ಕುಗುರುವಲಾ ಆದಿನಾಥನು ಶಂಕರನು ನೋಡೆ | ೧೧೪೨ ||

ಕೊಳುತ ಜ್ಞಾನೈಶ್ವರ್ಯವಿದ ನೀ |
 ಕಲಿಯು ಬಾಧೆಯು ತಾಳುತಿರುವೀ - |
 ಯೆಳೆಯ ಮರ್ತ್ಯರಿಗಿತ್ತು ದುಃಖನಿವಾರಣವ ಮಾಡು ||
 ಕೊಳುತಲಿಯುಂಜೆಯ ನಿವೃತ್ತಿಯು |
 ಕಳಕಳಿಸಿದನು ಮನದಿ ಮೊದಲಾ |
 ಕಳಕಳಿಯು ನಿಜಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಾ ಯೆನ್ನ ಗುರುರಾಯ || ೧೧೪೩ ||

ಎನ ಹೇಳಲಿ ಯೆನ್ನ ಸದ್ಗುರು |
 ರಾಣ ಮೊದಲೆ ಕೃಪಾಳುದದರ - |
 ಲ್ಲೀನಿಯೋಪವ ಗುಪ್ತ ಕೊಟ್ಟನು ಕ್ಷೋಭವಾಯುತಲಾ ||
 ಎನ ಹೇಳಲಿ ಮೇಘರಾಜಗೆ |
 ತಾನೆ ವರ್ಷರ್ತವೆ ದೊರೆಯಲಾ |
 ಕ್ಷೋಣಿಗಾದುದು ಲಾಭ ಮೇಘಕ್ಷೋಭ ಕಾರಣವು || ೧೧೪೪ ||

ರೂಢಿಯಲ್ಲೀ ಕಲಿಸ್ತಭಾವದಿ |
 ಪೀಡಿತರಿಗಾ ದುಃಖಮಂಶತಿ |
 ಯೋಡ ಬೀಳ್ಕೆ ದೂರವನುತ ನಿವೃತ್ತಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ||
 ಮಾಡಿದನು ವರ್ಷಣವ ಕೈಪೆಯಿಂ- |
 ದಾಡಿಸಿದನೈ ಬ್ರಹ್ಮರವವನು |
 ರೂಢಿಗಾಯ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮರವ ಗೀತಾರ್ಥಹೆದ್ದೊರೆಯು ||೧೧೫೬||

ನಾನು ಚಾತಕನಂತೆ ಮೇಘವ |
 ದೀನತನದಿಂ ಯಾಚಿಸಿದನೈ |
 ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯೆ ಮೇಘ ಸರಸವು ಕರುಣಿಸಿತು ಯೆನಗೆ ||
 ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಗುರುಪರಂಪರೆ |
 ಜ್ಞಾನವೆಲ್ಲವ ಸಿದ್ಧಿಯ ರೂಪದಿ |
 ಮಾನಿಸಿದನೆನಗಿತ್ತು ಯೆನಗಿದು ಯಿಶಕೆ ಪಾರಣವು ||೧೧೫೭||

ಮಾಡದಧ್ಯಯನವನು ಶ್ರವಣವ |
 ಮಾಡದಲೆ ಗುರುಸೇವೆಯುಲಿ ಮತಿ |
 ಮಾಡದಿರುವುದರಿಂದ ಗುರುಸೇವೆಯನು ಮಾಡದಲೆ ||
 ರೂಢಿಯಲ್ಲೀ ಗೀತೆಯಾರ್ಥದ |
 ಪ್ರೌಢಗ್ರಂಥವ ಬರೆಯಲಾಪನೆ |
 ಯಾಡಿಸಿದನೀ ಗ್ರಂಥ ಬಾಯಿಂದೆನ್ನ ಶ್ರೀಗುರುವೆ ||೧೧೫೮||

ಬಿದ್ದುಕೆನ್ನಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ನು |
 ಬಗ್ಗವಧವಾಬದ್ಧಶಬ್ದಗ- |
 ಳದ್ಧ ಪರಿಯನು ಪೊಳ್ಳೆ ನಾನು ಪುರೋಹಿತನ ತೆರದಿ ||
 ಇದ್ದಲೊನ್ನಾಧಿಕೈವಿದರ |
 ಲ್ಲಿದ್ದುದನೆ ಪಾಸಿಸ್ತನು ತಾಯಿಯು |
 ಮುದ್ದು ಬಾಲನ ಭಾಷೆಯಂದದಿ ಪ್ರೇಮಿ ಶ್ರೋತೃಗಳನು ||೧೧೫೯||

ಅರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದರಚನೆಯು- |
 ಸರಿಯೆ ನಾನಾಶಬ್ದಯೋಜನೆ |
 ಯಿರವು ಮೇಣೋನಿಹುದೆ ತಿಳಿಯದು ನನಗಲಂಕಾರ ||
 ಗುರುವು ನುಡಿಸಿದ ತೆರದೊಳಂಶತಿ- |
 ಕರಣದಿಂದಿದ ನುಡಿದೆ ಜಗದೊಳ- |
 ಗರಿವ ನರ ತಾಂ ಕುಣಿಸುವಂದದಿ ಗೊಂಬೆ ಕುಣಿವುದಲಾ ||೧೧೬೦||

ನನ್ನ ಗ್ರಂಥದ ದೋಷಗುಣಗಳ |
 ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿರೆನತ್ತ ಹೇಳನು |
 ನನ್ನದಲ್ಲೀ ಗ್ರಂಥ ಗುರುನಿವಿರವುದೀ ಗ್ರಂಥ ||

ನನ್ನ ತವ್ವುಗಿರಲು ಗ್ರಂಥದಿ |
 ಸುಜ್ಞಾನರದ ದುರ್ಬಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡದೆ |
 ನನ್ನ ಬೈಯಲು ಕೋಪಿಸುವೆ ನಾನವರ ಮೇಲಾಗಿ || ೧೧೫೧ ||

ನನ್ನ ತಪ್ಪನು ಕ್ಷಮಿಸದಿರಲಾ |
 ಸುಜ್ಞಾನನ್ನು ಸ್ವದಂತು ನ ನಮ- |
 ರನ್ನು ಸುಜ್ಞಾನರಲಕ್ಷಣವಲಾ ಕ್ಷಮೆಯು ನೋಡಿದರೆ |
 ಇನ್ನು ನೋಡಾ ಸ್ವರ ಕಬ್ಬಿಣ- |
 ವನ್ನು ಚಿನ್ನವ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ |
 ಮುನ್ನ ದೋಷವು ಬರುವುದಾವುದಕೇನು ಕಬ್ಬಿಣಕೋ ||೧೧೫೨||

ಹಳ್ಳ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವಿಷ್ಟೇ |
 ಯೆಲ್ಲೆಯಾದರು ಹೋಗಿ ಗಂಗೆಯೋ- |
 ಳಲ್ಲವೆಂದರು ಸೇರ ಬೀಳ್ಕೆ ಗಂಗೆಯಾಕ್ಷಣದಿ ||
 ಇಲ್ಲ ಪಾವನ ಮಾಡೆನೆಂದರೆ |
 ಹಳ್ಳಕೇತಕೆ ದೋಷ ಗಂಗೆಗೆ |
 ಬಲ್ಲವರು ದೋಷವನು ಕೊಡರೇ ನೋಡಿ ತಕ್ಷ್ಮವನು ||೧೧೫೩||

ನಾನು ನನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯನರದಲಿ |
 ಲನನಾಗಿಹೆ ಸಾಧುತರಣದಿ |
 ದೀನಪತ್ರಲರಲ್ಲವೇ ಸಾಧುಗಳು ನಾ ದೀನ ||
 ಂನು ಕಡಿಮೆಯು ನನಗೆಯುಪ್ಪುದ- |
 ಧೀನ ಶ್ರೀಗುರು ಮಾಡಿದನು ಮ- |
 ತ್ತೇಷ್ಠ ಹೇಳಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಯ್ದುದು ವಾಂಛಿತವು ನನ್ನ ||೧೧೫೪||

ಧರೆಯೊಳನಗೀ ಸಾಧುಸಂಗತಿ |
 ದೊರೆಯುತ್ತೆ ಶ್ರೀಗುರುವುಪ್ಪುದದಿ |
 ಬರೆದು ಗ್ರಂಥವು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ನಿನ್ನದೆಯೆಯಿಂದ ||
 ಪುಕಿಸಲು ಬಹುಭಾಗ್ಯವಿದ್ದವಿ- |
 ಪ್ಪುಸಲಾರೆನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂ- |
 ದಿರುತ್ತದಿದು ಶ್ರೀಗುರುವುಪ್ಪುದವಪಾರವೇನೆಂಬಿ || ೧೧೫೫ ||

ಮಣ್ಣುಭೂಮಿಯು ನಿಜವದನ್ನು ಮ- |
 ವರ್ಣವನು ಮಾಡ್ವುದು ಕುಲಗಿರಿ- |
 ಯನ್ನು ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಮಾಡಲು ಬಹುದು ಯಿತ್ಯದಲಿ ||
 ಮುನ್ನ ಸತ್ಯಸಮುದ್ರಗಳ ಸಂ- |
 ಪೂರ್ಣವಮೃತದಿ ತುಂಬ ಬಹುದೈ |
 ಪೂರ್ಣಮೆಯು ಚಂದಿರನ ಮಾಡಲು ಬಹುದು ತಾರೆಗಳ ||೧೧೫೬||

ಸುರತರುಗಳುದ್ಯಾಃ ಮಾಡಲೆ .
 ಕಿರದು ಕಠಿಣವು ತಪದ ಒಲದಿಂ .
 ಬರುವವೀ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವು ಶೃಷ್ಟಕೋಟಿಯಲಿ .
 ಪರಿಯು ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮವು .
 ಧರೆಯಲತಿ ದುಷ್ಕರವು ಶಕ್ಯಂ .
 ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ವ್ಯೂಹತು ಮಾಡಲಿಕೇ ಜಗತ್ತಯದಿ

||೧೧೫೭||

ಇರುವೆ ನಾನೀ ಮೂಕ ಪಾಮರ .
 ಗುರುಪ್ರಸಾದರೂಪದ ಪೇಳಿದೆ .
 ನರುಹಿದನು ಬ್ರಹ್ಮನೀಶ ಶುಭ್ಯ ರಾಶಿಭಾಷೆಯಲಿ ||
 ವಿರಚಿಸಿದನದ ಕನ್ನಡದಿ ನಾ .
 ಗುರುಪ್ರಸಾದದ ಮುಹುಮೆಯಲಿ .
 ಒರುವುದದು ಮೂರ್ತಿಪ್ಪರೂಪದಿ ಕಣ್ಣಿಗೈದುರಿನಲಿ

|| ೧೧೫೮ ||

ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ಪಾಠವಿಲ್ಲದಿ .
 ಶರಧಿಯಂತಿಹ ಗ್ರಂಥವಾಟಿದೆ .
 ನೆಡನೆಯು ತೀರದಲಿ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನೇರಿಸಿದೆ ||
 ಇರುವುದಧವಾ ಗೀತೆಯೆಂಬುವ .
 ೩೨೫ ದಿ :ಗುಲವಿದರೋಳಗೆ ನಾ .
 ಗುರುಚರಣಲಿಂಗವನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನು ಪ್ರಯಾಸದಲಿ

|| ೧೧೫೯ ||

ಮೆವೆವುದೀ ದೇವಾಲಯಕೆ ನಿಜ .
 ಪರಮವುಜ್ಜುಲಕಾಂತಿಕಲತವು .
 ಮೆರೆವುದೈ ಯಥ್ಯಾಯು ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಿದು ತಿಳಿಯೆ ||
 ಇರುವಳಧವಾ ತಾಯಿ ಗೀತೆಯು .
 ಯಿರುವರೆಳೆಯೆಳೆಯುರ್ಭಕರ ಪರಿ .
 ವರಮುಮುಕ್ಷುಗಳವರು ಚರಿಪರು ಸ್ವೈರವೈರಾಗಿ ||೧೧೬೦||

ತಾಯಿಯುಗಲಿದ ಬಾಲರಿವರನು .
 ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡುಡಿದು .
 ಶ್ರೀಯವಲ್ಲವೆ ನಾಥುಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಧರ್ಮವಿದು ||
 ಗೇಯುಸಜ್ಜನರುಗಳೆ ತಾವು ಸ .
 ಪಾಯು ಮಾಡಿದುದಿಂದ ಗ್ರಂಥವು .
 ಘಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ತಮ್ಮದಯೆಯಿಂದ ||೧೧೬೧||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ತಮ್ಮ ದಯೆಯನು .
 ನಾನು ಲಭಿಸಿದೆ ಪೂರ್ವ ಪುಣ್ಯದಿ .
 ದೀನ ಪಾಮರ ನಾನು ಧನ್ಯವು ನನ್ನ ಜನ್ಮವಿದು ||

ನಾನು ತನ್ಮಯ ಭರವಸದಲತಿ .
 ದೀನತನವಂ ಮಾಡಿ ಯ ಚನೆ .
 ಪೂರ್ವವಾಯ್ತು ಮನೋರಥವು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಲಿ ||೧೧೬೨||

ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿ ಗುರುರಾಜ ಕೃತಿಯದಿ .
 ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಿ ನೀನೆನ್ನ ನೆವದಲಿ .
 ದೃಷ್ಟಿಸಲು ನಗೆಗೀಡು ಸೃಷ್ಟಿಯು ಗಾಢಿನಂದನನ ||
 ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲವನದು .
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಕುಂದು ತೋರಿಸ .
 ದುಷ್ಟ ಯೇತುಸಿನಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದನು || ೧೧೬೩ ||

ಗುರುವೆ ನಿನ್ನಿದು ಸೃಷ್ಟಿ ಶಾಶ್ವತ .
 ವಿರುವುದಲ್ಲವೆ ನಾಶವಿರುವದೆ .
 ಹರನು ನೋಡುಪಮುಸ್ಯುಭಕ್ತನ ಒಯಕೆ ತೀರಿಸಲು ||
 ವಿರಚಿಸಿದನಾ ಷ್ಟೀರಸಾಗರ .
 ಗುರುವೆ ಜಗತಾಪರಿಯೋಳ ಸಾ .
 ಗರವ ವಿರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೃತಿಯಿದು ಸಾಗರೋಪಮವು ||೧೧೬೪||

ಶರಧಿಯುಪಮೆಯು ಕೊಟ್ಟೆನಿದಕಾ .
 ಪರಿಯು ಸಲ್ಲದು ಸಾಗರವು ಮೇ .
 ಣಿರುವುದದು ವಿಷಗರ್ಭ ವಿಷ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದುದು ||
 ತರಣಿಯುಪಮೆಯು ಕೊಡುವನೆಂದರೆ .
 ಯಿರುವುದೇನಾವುಪಮೆ ಯೋಗ್ಯವು .
 ತರಣಿ ಹರಿಪನು ತೇಜದಿಂ ಕತ್ತಲೆಯು ರಾಜ್ಯವನು ||೧೧೬೫||

ತರಣಿ ತನ್ನ ಪ್ರಖರ ತೇಜದಿ .
 ಧರೆಯೊಳುಪ್ಪಣ್ಣಿ ತೆ ಜಿರಿ ತ್ರಾಸು .
 ನಿರದೆ ಕೊಡುವನು ಗ್ರಂಥಕದರಿಂ ಸಲ್ಲದಾ ವುಪಮೆ ||
 ತಿರಿಗೆ ಚಂದ್ರಮನುಪಮೆ ಯಿತ್ತರೆ .
 ಯಿರುವನವನು ಸುಧಾಕರನು ಖಿರೆ .
 ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಧನಲತೀಲತಲಕರದಶಾನಂದ || ೧೧೬೬ ||

ಇರುವುದಾಯರೆ ದೋಷವನಲಿ .
 ಬರುವುವೈ ಕ್ಷಯ ವೃದ್ಧಿ ಪೂರ್ಣತೆ .
 ಯಿರುವ ಕಾಲಕು ಕಾಣುವುದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಳಂಕವದು ||
 ಬರುವನೆಂತಾ ಚಂದ್ರನಂದದೊ .
 ಕಿರುವುದೀ ಗ್ರಂಥಕೆ ಕಳಂಕವು .
 ಯಿರುವುದೆನ್ನಯು ಗ್ರಂಥವನುಪಮೆ ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದ||೧೧೬೭||

ಆರುಹಲಿ ಸ್ಥೇನಾನೆ ನಿಮ್ಮಯಿ |
ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಧರ್ಮ ಕೀರ್ತನ |
ಪರಿವರಾಪ್ತಿಯಿ ಹೊಂದಿತ್ತಲನೆ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಯಿ ||
ಇರುವುದೊಂದೇ ಸನಗೆ ಯಿಚ್ಛೆಯಿ |
ನಿರುತ ನಿಮ್ಮಯಿ ಸೇವೆ ಮಾಡ್ತುದು |
ಗುರುಪ್ರಸಾದದಿ ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಗುಚ್ಛಮೂಲಕದಿ ||೧೧೬||

ಹರಿಯು ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕನು ಯೆನ್ನೇ |
ವಿರಚಿಸಿದ ವಾಗ್ಗುಚ್ಛವನು ಸ್ವೀ |
ಕರಿಸಿ ಹರಸಲಿ ವರವ ಬಿಡುವೆ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||
ಇರುವುದಿದು ವಾಂಛಿತವು ಮನದಲಿ |
ದೊರೆಯಲೆನಗಾ ಹರಿಪ್ರಸಾದವು |
ದೊರೆಯಲೇ ಜಗಕೆಲ್ಲ ನಿಜಕಲ್ಯಾಣಸುಖಶಾಂತಿ ||೧೧೭|| ✓

ದುಷ್ಟರೊಳು ಶಿಷ್ಯರಾಗಲಿ |
ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಮೈತ್ರಿಯು ಪರಸ್ಪರ |
ವೃಷ್ಟವಾಗಲಿ ನಿಶ್ಚಯವು ಪಾಪತೀವಿರವನು ||
ನಷ್ಟ ಮಾಡಲು ಧರ್ಮಸೂರಿಯು |
ನಿಷ್ಟ ಸಾಧನವೆಲ್ಲ ಕೊಡಲಾ |
ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕ ಪಾಲಿಸಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳವೆಲ್ಲವನು || ೧೧೮ || ✓

ನಿರುತ ಭೂತಳದೊಳಗೆ ಮಂಗಳ |
ಸುರಿಪ ಪೋಷದ ಪಂಕ್ತಿ ಸಂತರು |
ಸುರಿಸಲಗಣಿತವಿಷ್ಟಸಿದ್ಧಿಗಳೆಂಬ ಧಾರಿಗಳ ||
ಇರುವರಲ್ಲಾ ಸಾಧುಭಕ್ತರು |
ಚಿರಸುತಿಕ ಸುರತರುಗಳೇ ಸಂ |
ಚಿರಿಪ ಚಿಂತಾಮಣಿಗಳೇ ನುಡುವವೃತಸಿಂಧುಗಳೇ ||೧೧೯||

ಇರುವರೈ ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತರು |
ಮೆರೆವ ಚಂದ್ರರು ನಿಷ್ಕಳಂಕರು |
ತರಣಿಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪವ ಪರಿಹರಿಸುವವರು ||
ಇರಲಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೇಪರಿ |
ಧರೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಸಂತತ |
ಬರಲಿ ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಗೀತಾಸಕ್ತಜನರಿಗೆ | ೧೨೦ ||

ನುಡಿಯು ಕೇಳ್ದೇ ವಿಶ್ವದೊಲೆಯನು |
ಪಡೆದನಾನಂದವನು ಪೇಳ್ವನು |
ನುಡಿದ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಭೀಷ್ಮವು ಪೂರ್ಣಗಾ ಗುವುದು ||
ನುಡಿಯು ಕೇಳುತ ಮನದಿ ಹರ್ಷವ |
ಪಡೆದನೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇನೀಪರಿ |
ಪೊಡನಿಯಲಿ ಸನ್ಯಕ್ತಮಾರ್ಗವು ದೊರೆಯಿತ್ತೆ ಜನಕೆ ||೧೧೨||

ಪರಿಯೊಳೇ ಗೀತಾರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವು |
ಧರೆಯೊಳವತರಿಸಿದುದು ಗೋಧಾ |
ವರಿಯು ದಕ್ಷಿಣತೀರದಲಿ ನೇವಾಸೆಯೂರಲ್ಲೆ ||
ಮೆರೆವ ಭಾಷೆ ಮರಾಠಿಯಲಿ ಶ್ರೀ |
ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಸಂನಿಧಾನದಿ |
ವಿರಚಿಸಿದನೈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಲಿಯುಗದಿ ನೋಡೆ || ೧೧೩ ||

ನರಸತಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು |
ಧರೆಯನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಯುದುಕುಲ |
ಪರಮಚೂಡಾಮಣಿಯು ಸತ್ಯವ್ರತನು ಸ್ವಾಮಿಯುಲಾ ||
ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಸಕಲಕಲೆಯಲಿ |
ಒ ಮನಿಸ್ತೃತಧರೆಯನಾಗಾ |
ನರಸ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನೈ ಯುದುಕುಲಲಾಮನಲಾ || ೧೧೪ ||

ಶ್ರೀನಿವೃತ್ತಿಯು ಪರಪ್ರಸಾದದಿ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಜನು ಗ್ರಂಥವನು ನಿ |
ವಾರ್ತಾ ಮಾಡಿದನೇನ ಹೇಳಲಿ ಗುರುಪರಂಪರೆಯು ||
ತಾನೆ ಶಂಕರನಾದಿನಾಥನು |
ಸಾನುರಾಗದಿ ಪೇಳ್ವನೈತೀ |
ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಯಿಯು ಬಂತು ಜಗದಲಿ ಜಗಕೆ ಶುಭವಾಯ್ತು ||೧೧೫||

ಭಾರತದಲಾ ಭೀಷ್ಮವರ್ಷದಿ |
ಮಾರಮಣನುಪನಿಷತುಗಳ ವರ |
ಸಾರವನು ಪೇಳಿದನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರನೇ ಗೀತೆ ||
ವೈರವರ್ಷ ತಪರಮಹಂಸನಿ |
ಹಾರ ಪರಮಾವೃತಸರೋವರ |
ಘೋರಕಲಶವಿದದರ ಹದಿನೆಂಟನೆಯದಧ್ಯಾಯ || ೧೧೬ ||

ಸಮಾಪನೆ

ಇಂತು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಪೇಕ್ಷೆನು |
 ಸಂತಸಜ್ಜ ನರಲ್ಲ ತೃಪ್ತಿಯು |
 ನಾಂತು ಸುಖಸಂತೋಷದಲಿ ತೇಲಾಡಿದರು ನಿಜದಿ ||
 ಅಂತು ಪೇಕ್ಷೆ ಮರಾಠಿಗ್ರಂಥವು |
 ಸಂತಸದಿ ನಾ ಕನ್ನಡಿ ಸಿದನು |
 ಸಂತತದಿ ಕರ್ಣಾಟದೇಶದ ಶ್ರೀಯ ವರ್ಧಿಸಲಿ || ೧೧೨೮ ||

ಗುರುವಿನಗೆ ನಿವ್ವಾಣಿಯೂರಿನ |
 ಗುರುಚರಣಸದ್ಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನೇ |
 ಶ್ವರಿಯು ಸೇವಕ ವಿಷ್ಣುಶರ್ಮ ವಿನಾಯಕಾತ್ಮಜನು ||
 ಧರಣಿಯಲಿ ಕರ್ಣಾಕದ ಶ್ರೀ |
 ಹರಿಚರಣಭಕ್ತರಿಗೆ ಭಾಷಾಂ |
 ತರವನರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆನುತಲಾಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನದರ || ೧೧೨೯ ||

ಗುರುವಿನಾಜ್ಞಿಯು ತಿರದೊಳಾಂತೀ |
 ತೆರದ ಸಾಹಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿವೆ |
 ಗುರುಕೃಪಾವಾಮೂಲಕದೊಳಾಯಿತು ಪೂರ್ಣವೀ ಗ್ರಂಥ ||
 ಗುರುಕೃಪಾವಾಹುಮೆಯನು ಬಣ್ಣಿಪ |
 ಪರಿಯನರಿಯೆನು ಶಬ್ದ ಬಾರದು |
 ತಿರವನೊಂದೇ ಮನದೊಳರ್ಪಿಸುವೆನು ಗುರುವಿನನಡಿಗೆ
 || ೧೧೩೦ ||

ಬಾಲನೆನ್ನಯ ಶೋದಲ ನುಡಿಗಳ- |
 ನಾಲಿಸುವ ಸಜ್ಜನರೆ ಮಾತೆಯ |
 ವೋಲು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಯೆನ್ನ ಬಾಲಿಶಭಾಷಣದ ಪರಿಯ ||
 ಹೇಳ ಬೇಕೇ ಹಂಸಗಳಿಗಾಸಾ |
 ಹಾಲ ಸೇವಿಸಿ ನೀರ ಬಿಡುವರೆ |
 ಮೂಲ ಸದ್ಗುಣವಲ್ಲವೇನದು ಹಂಸಸಜ್ಜನರ || ೧೧೩೧ ||

ಕನ್ನಡಿಗ ನಾನ್ವಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗ- |
 ಕನ್ನ ಕಲಿತವನಲ್ಲ ಛಂದ |
 ಸನ್ನೆ ನೋಡದೆ ನುಡಿದಿನದು ಗುರು ನುಡಿಸಿದಂದದಲಿ ||
 ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಸಜ್ಜನ |
 ರನ್ನ ಮಣಿಗಳು ದೋಷ ನೋಡದೆ |
 ಮನ್ನಿಸುವುದೀ ಗ್ರಂಥ ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣೆಯದೆನುತ || ೧೧೩೨ ||

ದತ್ತರಾಜನ ಗುರುಚರಿತ್ರ ಸ- |
 ಮಾಪ್ತವಾಗಲು ದೊರೆಯಿತಾಜ್ಞಿಯು |
 ಮತ್ತೆ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯ ನೀ ಕನ್ನಡಿ ಸಬೇಕೆನುತ ||
 ಇತ್ತನೆನಗಾ ವಿಷ್ಣುಸದ್ಗುರು |
 ವೃತ್ತಮೋತ್ತಮ ಲೇಖನಿಯು ಮೇರ್ಣ |
 ಚಿತ್ತಹಾರಕ ಸಾಧನವ ಜ್ಞಾನೇಶಲಿಖಿತಕವ || ೧೧೩೩ ||

ಜ್ಞಾನರಾಜನ ಲೇಖನಿಯು ಮ- |
 ತ್ವೇನ ಹೇಳಲಿ ತತ್ವಭಾವವ |
 ತಾನೆ ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನು ಗ್ರಂಥವನು ಬರೆಸಿದನು ||
 ಏನ ಹೇಳಲಿ ಗ್ರಂಥಮಹಿಮೆಯು |
 ಕ್ಷೋಣಿಯಲ್ಲಿದು ಜ್ಞಾನದಾಗರ |
 ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷಕಿರುವುದು ಸುಲಭ ಸೋಪಾನ || ೧೧೩೪ ||

ವಿರಚಿಸಿದನೊಂಬತ್ತನೆಯನಂ- |
 ತರದಿ ಹನ್ನೆರಡನೆಯು ತದನಂ- |
 ತರದೊಳಧ್ಯಾಯವನು ಹದಿನೆಂಟನೆಯು ಕ್ರಮದಿಂದ ||
 ಗುರುವು ಪೇಳಿದನೀಕೃತಿಯನೀ- |
 ತೆರದಿ ಮಾಡುವುದಿಷ್ಟವೆನುತಲಿ |
 ಯಿರುವುನೀಯುಧ್ಯಾಯಗಳು ವೈಷ್ಣವರಿಗಾಧಾರ || ೧೧೩೫ ||

ಮಾಸಮಾಘದ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ |
 ಭಾಸುರದ ಪ್ರತಿಪದೆಯ ದಿನ ಗುರು |
 ವಾಸರದಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನ್ನೆ ಕೊನೆಯ ವಕ್ತರದಿ ||
 ಲೇಸಿನಿಂದಿ ಮುಗಿಸಿದನು ನಾ- |
 ಮಾಸಚೈತ್ರದೊಳಮೆಯ ದಿವಸದಿ |
 ಮಾಸಮೂರರಲಾದ್ವ ಮೂರಧ್ಯಾಯವೀ ತೆರದಿ || ೧೧೩೬ ||

ಗುರುವರನ ಕೇಳಿದನು ತದನಂ- |
 ತರದಿ ಭಾಷಾಂತರವ ಮಾಡುವ |
 ತೆರವನಾತನು ಪೇಕ್ಷೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಲ್ವೆ ಹಲದಿವಸ ||
 ಮರಳಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕಾತುರ- |
 ನಿರಲು ಗುರುವಾಸರದೊಳೊಂದಿನ |
 ವಿರಚಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೆಂದನು ವಿಷ್ಣು ಗುರುಮೂರ್ತಿ || ೧೧೩೭ ||

ಮಾಸ ಜ್ಯೋಷ್ಠದ ಶುಕ್ಲ ನವಮಿಗೆ |
ಭಾಸುರದ ಗುರುವಾಸರದೊಳಿದ |
ಲೇಸಿನಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನಧ್ಯಾಯ ಮೊದಲನೆಯ ||
ಲೇಸಿನಿ ಕ್ರಮದಿಂದ ತಿರಿಸಿ |
ತ್ರಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಸಿದನು |
ಸೂಸುತಿದ್ದುದು ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ

|| ೧೧೮ ||

ಕೊನೆಗೆ ಮಾಡಲು ಬೇಕು ಹದಿಮೂ- |
ರನೆಯ ಗೀತಾಧ್ಯಾಯ ಕ್ರಮ ಬಿ- |
ಟ್ಟನಿತ ಸಾಧಿಸ ಬೇಕೆಂತ ಗುರುಮರ್ಯ ಪೇಳಿದನು ||
ಎನಗೆ ಗುರುವಾಕ್ಯ ಪ್ರವಾಣವಿ- |
ದೆನುತಲೀ ಯುಧ್ಯಾಯ ಬಿಟ್ಟನು |
ಸನುಮತದಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದನು ಹದಿನಾಲ್ಕನಧ್ಯಾಯ ೧೧೮೯ ||

ಮಲಗಿರಲು ರಾತ್ರಿಯಲಿ ಮನೆಯಲಿ |
ಚೆಲುವಿನಿಂದಾಂ ಸ್ವಸ್ಥ ಕಂಡೆನು |
ನಲವಿನಿ ಚ್ಚಾನೇಶ್ವರನೆ ಒಂದೆನಗೆ ಪೇಳಿದನು ||
ಕಲಿಯ ಬೇಕಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ |
ಯಲಿ ಶರೀರಸಾಸ್ತ್ರಕರಣ |
ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು ಮೊದಲಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳನೊಂಬತ್ತ || ೧೧೯೦ ||

ಓದಿ ನಾನಾ ಚರಕಸಂಹಿತೆ |
ಮೊದಲಿಂದ ಹದಿಮೂರನೆಯ ಬಹು |
ಮೊದಲಕಾರಕ ಗೀತೆಯುಧ್ಯಾಯವನು ಮಾಡಿದನು ||
ಆದಯಾನಿಧಿ ಗುರುವಿನಾಠೀ- |
ವಾಢದಂದೀ ಗ್ರಂಥವಾಯಿತು |
ಪಾದಕೆರಗುವೆ ಮುದದಿ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುರುವರನ ೧೧೯೧ ||

ಅತ್ತಿನದಿ ಸಿತದಶನಿಯಲಿ ಗುರು- |
ವಾಸರದಿ ಮುಗಿಸಿದನು ಪ್ರಭವದಿ |
ಶ್ರೀಶಕಾಬ್ಬದಿ ನವಚತುರ್ಗಜಭೂಮಿ(೧೮೪೯)ಸಂಮಿತದಿ ||
ಕೂಸಿನಾಟವ ನೋಡಿ ತಾಯು- |
ಊಸ ಪಡೆವಂದದಲಿ ಪಂಡಿತ- |
ರೀಸುಪರಿಯಿಂದಾದ ಕೃತಿಯಿದ್ದ ಮನ್ನಿ ಪುದು ಮುದದಿ

|| ೧೧೯೨ ||

ಗುರುವಿಗಿದ ನಿಪ್ಪಾಣಿಯೂರಲಿ |
ತರಣಿವಾರದಿ ತಿಥಿತ್ರಯೋದತಿ- |
ಗಿರದೆ ನಾನರ್ಪಿಸದೆ ಗುರುದ್ವಾದಶಿಯ ಮರುದಿನವನ ||
ಮರಳಿ ನಾನಿದ ಮಂಗಳೂರಲಿ |
ಮೆರೆವ ಶ್ರೀವಿಟ್ಟಳನ ದೇವನ |
ಚರಣಗಳೆಗರ್ಪಿಸದೆ ಕಾರ್ತಿಕಶುಕ್ಲ ಹಂದಿನದಿ || ೧೧೯೩ ||

ಗೀತೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದೊಳೆದನಾ- |
ನಾತುರತೆಯಿಂ ಮುದ್ರಿಸುವೆನೀ- |
ಮಾತ ತೆಗೆದನು ಯತ್ನವನ್ನಾತರಿದಿ ಮಾಡಿದನು ||
ಆತುರತೆ ತೋರಿಸದೆ ಗ್ರಂಥವ |
ನೀ ತಯಾರಿಸಿ ತೋರಿಸದನವ- |
ಧೂತಸಮನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೧೯೪ ||

ಎನುತಲೀಪರಿಯಾಚ್ಚೆಯಾಯಿತು |
ಕನಸಿನಲಿ ನಾನೇನ ಹೇಳಲಿ |
ಕನಸಿನಲಿ ನಾ ಕೇಳೆ ಯಾರವನೀತ ಪಂಡಿತನು ||
ಎನುತಲಾಗುತ್ತರವು ದೊರಕಿತು |
ಕನಸಿನಲಿ ಕುಮರಾಪುರೀಭವ- |
ನೆನುತ ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಹುಡುಕಿಸಿದನವನ || ೧೧೯೫ ||

ವೇದವೇದಾಂತಾಧ್ಯ ವ್ಯಾಕರ- |
ಣಾದಿಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಜ್ಞ ಪಂಡಿತ- |
ನಾದ ಕುಮರಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ||
ಮೊದಲಂದೀ ಕೃತಿಯು ತಾಂ ಪರಿ- |
ಶೋಧಿಸಿದನೈ ಪ್ರೇಮವೂರ್ವಕ |
ಸಾಧಿಸಿದನವನಿದನು ಭಗವತ್ಪ್ರೇರಣಾಬಲದಿ || ೧೧೯೬ ||

ಒದ್ದವಾಗಿಹ ಲಿಖಿತಕೃತಿಯಲಿ |
ಬಿದ್ದಿರುವ ದೊರೆದಷ್ಟು ದೋಷವ |
ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಿದನು ಕೃತಿಯನ್ನಿದನು ಮಗನುಕವ ||
ವೃದ್ಧ ತಾನಾಗಿದ್ದರುನು ಗುಣ- |
ಲುಬ್ಧನಾದುದರಿಂದ ಮಕ್ಕತಿ |
ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿದನವಗೆ ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಿಹ ನಾನು || ೧೧೯೭ ||

೬೨೪.

ಕನ್ನಡ ಚ್ಚಾನೇಶ್ವರಿ.

ಮಂಗಳಂ ಚ್ಚಾನೇಶ್ವರಾಯಗೆ ।

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಗುರುವಿಗೆ ।

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀಗುರುನಿಷ್ಪತ್ತಿಗೆ ।

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಡಾಸಗೆ ।

ಮಂಗಳಂ ಸೋಪಾನಮುಕ್ತಾಚಾರಿಯರಿಗೆನುವೆ ॥

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರನಿಗಿರಲಿ ಕೃತಿಗೆ ಜಯ ॥ ೧೧೯೮ ॥

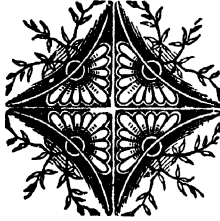
ಇತಿ ಶ್ರೀಮೂಡಕಟ್ಟಿಸುಬ್ಬ ರಾವಾತ್ಮಜರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯಕೃತವಾದ ಕನ್ನಡಚ್ಚಾನೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿ

(೧೮) ಪದಿನೆಂಟನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮುಗಿದುದು.

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೂಲಶ್ಲೋಕಗಳು ೭೮, ಕನ್ನಡ ಪಟ್ಟದಿಗಳು ೧೧೯೮.

ಸ ಮೂ ಪ್ತ .

ಶ್ರೀಗುರುದತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರನಿಂದಾರ್ಪಣಮುಸ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನುಹಾರಾಜರ ಆರತಿಯ ಪದ.

ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ | ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಿಗೆ |
ಜಯಜಯವಿರಲಿ ನಿ- | ವೃತ್ತಿಶಿಷ್ಯನಿಗೆ || ಪಲ್ಲ ||
ಗೀತೆಯ ಪೇಳಲಿಕಾಯ್ತವತಾರ |
ಭೂತಳದಲಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಯುದಾರ ||
ಪಾರ್ಥನಿಗರುಹಿದ ಧೋರವಿಚಾರ |
ಪ್ರೀತಿಯಲೆತ್ತಿಯೊ ಜಗಕುಸಕಾರ ||
ಜಯ ಮಂಗಳಾರತಿ ||೧||

ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ಸಾರ್ಥಕವು |
ಕೃಷ್ಣೋಣಿಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯದ್ಭುತವು ||

ಕೋಣನ ಮೊಕದಿಂದ ವೇದ ಸಗುಣವು ।
ನೀನೆ ತಾಂ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಬಂತದು ಶ್ರುತವು ।

ಜಯ ॥ ೨ ॥

ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿಗಿತ್ತಿಯೊ ಜೀವ ।
ನಿಚ್ಚಳ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಸ್ವಭಾವ ।
ಸ್ವಚ್ಛಮನಸ್ಸಿಲಿ ತೋರಿಸೆ ಭಾವ ।
ತುಚ್ಛರೆಂದೆಣಿಸದೆ ನೀ ಕಾವ ದೇವ ॥ ಜಯ ॥ ೩ ॥

ಹುಲಿಯು ಬೆನ್ನಿಲಿ ಕೂತು ಬಂದನು ಚಾಂಗ ।
ನಲಿಸಿದಿ ಗೋಡೆಯ ಕುಳಿತು ನಿಸಂಗ ॥
ಒಲಿದೆನಗೀಯೊ ನೀ ಭಕ್ತಿತರಂಗ ।
ತಲೆಯ ನಿನ್ನಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆ ಪಾವನಾಂಗ ।

ಜಯ ॥ ೪ ॥

ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನ ವತಾರಕೃತ್ಯವನು ।
ಕಾರಣಿಕನೆ ಕೊಂಡಿ ನೀ ಸಮಾಧಿಯನು ॥
ಸೇರಿದರಾದೇವವರರು ಭೂಮಿಯನು ।
ಭಾರಿ ಹಾಡರು ನಿನ್ನ ಗುಣಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನು ।

ಜಯ ॥ ೫ ॥

ನಿನ್ನಯ ಲೀಲೆಯು ಭವಭಯಹರಣ ।
ನಿನ್ನಯ ನಾಮವು ದುರಿತಾಂತಕರಣ ॥
ನಿನ್ನಯ ದಶ-ನವಿಷ್ಟವಿತರಣ ।
ಬಿನ್ನವಿಸುವೆನೆನಗೀಯೊ ಸ್ವ ಚರಣ ॥ ಜಯ ॥ ೬ ॥

ಲೀಲೆಯು ನಿನ್ನದಪಾರವಾಗಿಹುದು ।
ನಾಲಿಗೆ ಸಾಲದು ಶಬ್ದಬಾಹ್ಯವದು ॥

ಪಾಲಿಸು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುರೂಪ ನೀ ಹವುದು |
ಕಾಲಿಗೆ ಬೀಳುವೆನೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಪುದು || ಜಯ || ೭ ||

ರಾ. ಸು. ಮೂ. ಪದಕರ್ತೃ.

ಯೋ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞನಿವೃತ್ತಿನಾಥಸುಕೃತಿಸ್ವಭ್ರಾತೃಶಿಷ್ಯಃ ಕೃತೀ
ಶಾಂತಿಕ್ಷಾಂತಿದಯಾದಮಾದಿಗುಣಭೂರ್ವೈರಾಗ್ಯಭಕ್ತ್ಯೋನಿಧಿಃ |
ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರನಾಮಕೃಷ್ಣಭಗವಾನ್ ಗೀತಾವತಾರಸ್ಥಲಂ
ತಂ ನಿಖ್ಯಾತನಿಜಿತ್ರರಕ್ತಿನಿಭವಂ ವಂದೇ ಮಹಾಪುರುಷಮ್ || ೧ ||

ಕು. ನಾ. ಅ. ಶ್ಲೋಕಕರ್ತೃ.

ಶ್ರೀಜ್ಞಾನೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜಕೀ
ಜೇಯ ಜೇಯ ಜೇಯ !!!

ಜ್ಞಾನದೇವಕೃತ ಹರಿಪಾಠ.

ಹರಿಯು ಹೆಗ್ಗದ ಮುಂದೆ ಮಾನವನು ।
 ನರಿಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನಿಂತರೆ ।
 ದೊರೆವುವನನಿಗೆ ನಿಮಿಸದಲಿ ನಾಲ್ವಿಧದ ಮುತ್ತಿಗಳು ॥
 ಹರಿ ಹರೀಪತಿ ನಿತ್ಯಧ್ಯಾನನು ।
 ನಿರದೆ ಮಾಡಲು ಪುಣ್ಯರಾಶಿಯು ।
 ಬರುವುದಲ್ಲವೆ ಗಣತಿ ಮಾಡುವರಾರು ಶೋಕದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಮಡದಿಮಕ್ಕಳ ಗೊಡನೆ ಬಿಡದರೆ ।
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೆ ।
 ಬಿಡಬನಾಭನ ದಿವ್ಯನಾವಸ್ಯಾಂಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ॥
 ನುಡಿದರೀ ಹರಿನಾಮ ನಾಲಿಗೆ ।
 ಪಡೆವರಲ್ಲವೆ ಪೋಕ್ಷಕದರಿಯು ।
 ನುಡಿವುದೇವರಿ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಗಳು ನಿಜದಿ ॥ ೨ ॥

ವರಮುನೀಶ್ವರ ಪ್ಯಾಸನೇಪತಿ ।
 ಯಮಹಿದನು ನಿಗಮಾಗಮದಲ್ಲಿಯೆ ।
 ಪರಿಯು ಸುಲಭೀಪಾಯು ವ್ಯಕ್ಯಗಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದು ॥
 ಅರಹಿದನು ದೃಪ್ತಾಂತ ಪೋಷಿದು ।
 ಕಿರುವುದೇ ಪುನಿ ನೀನು ನೋಡಿದಿರಿ ।
 ಪರಿಯು ತಾನಾಕಾದವೈ ಪಾಂಡವರ ಮನೋದನಗೆ ॥ ೩ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಮರಣದಲ್ಲಿಯೆ ।
 ನಿರುತ ತಪ್ಪರ ವೇದ ನಾಲ್ವನು ।
 ಪರಿಪರಿಯು ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಗವಿಲ್ಲದತ ಪುರಾಣಗಳು ॥
 ನಿರುತ ಮಂಥನ ಮಾಡಿ ನೋಡುತು ।
 ಬರುವುದೈ ನವನೀತ ಹರಿಯೇ ।
 ಪರಿಪರಿಯು ವಾರ್ತಗಳ ಬಿಟ್ಟದ ವೇದಿಸಿರಿ ಮುದದಿ । ೪ ॥

ಹರಿಯೆ ತುಂಬುನೈಲ್ಲ ಸಚರಾ ।
 ತೆರದಿ ಶೋಕಂಗಳಲಿ ನಿಶ್ಚಲಿ ।
 ಹರಿಯೆ ನೋಡಬಾರೇಣುತ್ಯುಣಕಾಷ್ಠದಲಿ ತುಂಬುವನು ॥
 ಹರಿಯೆ ಪಿಂಡಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
 ಹರಿಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲಿ ಭರಿತನು ।
 ಹರಿಹೊರತು ಯೇನಿರುವುದೈ ನಿಜ ತತ್ತ್ವವಿದ ನಂಬು ॥ ೫ ॥

ಮೆಲೆವುದೈ ನಿಕಾರ ತ್ರಿಗುಣವು ।
 ಹರಿಯೆ ನಿರ್ಗುಣ ಸಾರವಲ್ಲವೆ ।
 ಹರಿಯು ಭಜನವೆ ಸಾರವೀ ಸಂಕಾರದಲಿ ನಿಜದಿ ॥
 ಮೆರಿದಿರಿ ವಾದವನು ವ್ಯರ್ಥದಿ ।
 ಹರಿಯು ನಿರ್ಗುಣ ಸಗುಣವಗುಣನು ।
 ಹರಿಚರಣಭಕ್ತಿಯನು ಮಾಡಿರಿ ಮನದಿ ಸಂತತಲಿ ॥ ೬ ॥

ಹರಿಯು ನಿಜವಸ್ತುಕ್ಕೆ ನೋಡಿದಿರಿ ।
 ಹರಿಸಿಂಹಕಾರನು ಸದಾ ತಾನು ।
 ನಿರುತ ಪುಟ್ಟಿ ಸುತಿಯನು ಸುಪರಾಚರವನೈಲ್ಲವನು ॥
 ಪರಿಪರಿಯು ಜನ್ಮದಲಿ ಬಂದರು ।
 ಮರೆಯು ಬಾರದು ಹರಿಯು ನಾಮನು ।
 ನಿರುತ ಅಪಿಸಿರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾ ಯೆಂಬ ವಂಶವನು ॥ ೭ ॥

ತೊರೆದು ಭಾವವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಾ ।
 ತೆರವ ಬಹುದೇ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿ ।
 ದೊರೆಯುವುದೈ ನಿಜ ಮುತ್ತಿ ಮಾನವನಿಗೆ ವೇದದಲಿ ॥
 ಇರದೆ ಬಲವಾರಕ್ತಿಯಾದಂ ।
 ಬರವ ಮಾಡಿದರೆ ಬರುವುದಿ ।
 ಹರಿಯು ಭಜನವು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ಕೊಡುವುದೈ ಮುತ್ತಿ ॥ ೮ ॥

ಅವ್ಯದೇವತೆಗಳನು ಭಜಿಸಿ ನ್ನು ।
 ನನ್ನ ಮಾಳ್ವನು ಯತ್ನವೇತಕೆ ।
 ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಜವಾಬೀಭನ ಯತ್ನಿಯಾಗಗಳು ॥
 ತನ್ನ ದೇಹಕೆ ತ್ಯಾಸವಲ್ಲವೆ ।
 ತನ್ನ ನಿಹುದೀ ಹರಿಯು ನಾಮನು ।
 ನನ್ನಭಾವದಿ ಭಜಿಸಿರಿ ಕಲಿಯುಗದು ಪರಿಪಾನು ॥ ೯ ॥

ಪರಿಪರಿಯು ಸಾಯಾಸ ಕರ್ಮವೆ ।
 ದರದಿವನ ಸಂಸಾರ ಚಕ್ರದೊಡೆ ।
 ಇವಳು ಹಗಲನ್ನದಲಿ ಮಾಡುವೆ ನೌಬ್ಬಿಕೋನುಗವೆ ॥
 ಅಲೆಗಳಿಗೆಯಾದರು ಬಿಡದಿ ನೀ ।
 ಹರಿಯು ನಾಮನು ನೆನೆಯ ಕರ್ಮವೆ ।
 ಹರಿಗೆ ನೀನರ್ಪಣೆಯು ಮಾಡಲು ನೌಬ್ಬಿ ಪಡೆಯಿಲಿ ॥ ೧೦ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣವೂರ್ವಕ |
 ಹರಿಗೆ ನೀ ಕರ್ಮಗಳಸರ್ಪಿವೆ |
 ಹರಿಯುಳ್ಳ ಭವಬಾಧೆ ನಿನಗಾಯಾಸವೇನಿದಕೆ ||
 ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣವೇ ಈ |
 ಶರಧಿವಮ ಸಂಸಾರದಲಿ ಸಂ- |
 ತರಣೆಯಲ್ಲವೆ ತಿಳಿದು ಕೋನಿದರಿದನು ಡಾಟುವರು || ೧೧ ||

ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಮಾತ್ರದಿ |
 ನಾಗಶಯನನು ದೊರೆಯಲಾರನು |
 ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಸಿದ್ಧಿಯು ಕೊಡುವುವೇ ತಿಳಿಯೆ ||
 ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳು ಭಾವವಿ- |
 ಯೋಗವಾಗಲು ವ್ಯರ್ಥದಂಭವು |
 ಬೇಗದಲಿ ಕಲಿಯುಗದಿ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಿದ್ಧಿಯಲಾ || ೧೨ ||

ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳ್ವೆ ನಿಜನಿಜ |
 ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಹೊರತು ದೇವರ |
 ಗೊತ್ತ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂತು ಸಾಧ್ಯವೆ ಮರ್ತ್ಯಸಾಮರಗೆ ||
 ಹತ್ತುವುದೆ ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವ ಗುರು |
 ಹೊರ್ತು ತಪವನು ಮಾಡದಲಿ ಪುರು |
 ಷೋತ್ತಮನು ದೊರಕುವನೆ ಕೊಡದಲಿ ದಾನ ಫಲವಿಹುದೆ
 || ೧೩ ||

ನಾನು ಯೆನ್ನನುಭವದ ಬಲದಿಂದ |
 ಜ್ಞೋಣಿಯಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪೇಳ್ವೆನು |
 ಮಾನನಿಧಿಗಳು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸಿದ್ಧತತ್ತ್ವವಿದು ||
 ಮಾನವರ ಸಂಸಾರಶರಧಿಗೆ |
 ಮಾನನಿಧಿ ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿ |
 ಯೇನ ಹೇಳಲಿ ತಾರಕೋಪಾಯವು ಕಣಾ ನಿಜದಿ || ೧೪ ||

ಸಾಧುಗಳು ನಿಜತತ್ತ್ವಬೋಧವ- |
 ನಾದರಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ತತ್ಕ್ಷಣ- |
 ವಾದವುಡು ಸ್ವಾತ್ಮಾನುಭವವೈಯವರ ದಯೆಯಿಂದ ||
 ಭೇದವೇನೈ ಜ್ಯೋತಿ ಕರ್ತುರ- |
 ಕಾದರದು ಮೇಣುಳವುದೇನೈ |
 ಮೇದಿನಿಯಲೀ ತೆರದಿ ಏನನವಗಹುದು ಸದ್ಬೋಧ || ೧೫ ||

ಹರಿಚರಣಸದ್ಭಕ್ತರಿಂಗೀ |
 ತೆರದಿ ಸತ್ತಂಗತಿಯು ದೊರೆಯಲು |
 ದೊರೆಯತೆಂದರಿ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಕರತಲಾಮಲಕೆ ||

ನಿರುತವೀತರವಿರುವ ಭಕ್ತನಿ- |
 ಗಿರವನೈ ಹರಿ ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತನು |
 ಮೆರವನಾತನೆ ಹರಿಯು ಜನವನಸ್ವಕೃತತ್ತ್ವದಲಿ || ೧೬ ||

ಮೇರುಪರ್ವತದೊಲು ದುರಿತವ- |
 ನಾರ ಮಾಡಲು ವಜ್ರಶಿವವೆ |
 ಸೇರದರೆ ಹರಿಭಜನವಂಥವ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ||
 ಯಾರಿಗೀಪರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲೆ |
 ಧಾರಣೆಯೊಳವ ಪತಿತನಲ್ಲವೆ |
 ಯಾರು ಸೇರುವರವನ ನಿಜದಲಿ ಭಾಗ್ಯೋಪನವನ || ೧೭ ||

ಪರಿಪಯಿ ಕುಶಲತೆಯು ವಜನದ- |
 ಲಿರುವುದೇನೈ ವ್ಯರ್ಥ ಶ್ರಮವೇ |
 ಹರಿಹೊರತು ಮಾತುಗಳನಾಡಲು ಹರಿಯು ದೊರೆಯುವನೆ ||
 ಹರಿಯು ಸರ್ವಾತುಮನು ನಿಜನಿಜ |
 ಹರಿಯು ಪುರುಷೋತ್ತಮನು ಸರ್ವರೋ- |
 ಳಿರುವನೈ ಘಟಪಟ ದಲೆಂದರಿತವನೆ ಕೋನಿದನು || ೧೮ ||

ಸಾಧುಸಜ್ಜನರೊಡನೆ ಸೇರತ- |
 ಸಾಧಿಸಿ ಶ್ರೀಪತಿಯು ಭಜನವ |
 ಹಾದಿ ತೋರ್ಪುದು ಸುಲಭ ಮೋಕ್ಷಕೆ ಮನದ ಗತಿಯಿಂದ ||
 ಶ್ರೀಧರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಾ |
 ಆದರಿಸಿರೀ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವ |
 ಸಾದರದಲಾಕ್ಷಣವೆ ಯೈಕೈವು ಜೀವಶಿವರೋಳಗೆ || ೧೯ ||

ಹರಿಯು ನಾಮವದೊಂದೆ ತತ್ತ್ವವು |
 ಮೆರೆವುದಿದುವೇ ಸಾಧನವಲಾ |
 ಬರುವುದೆಂಕೈ ದ್ವೈತಬಂಧನ ನಾಮಜಪದೊಳಗೆ ||
 ದೊರೆಯತೀ ನಾಮಾಮೃತದ ರುಚಿ- |
 ಪರಮ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ಯೋಗಿಗಿ- |
 ಳಿಯಲಾರರು ಹರಿಯುನೊಲಿಸುವ ಜೀವಕಳೆಯಿದಲಾ || ೨೦ ||

ದೊರೆಯತೀಪರಿ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವು |
 ತರಳ ಪ್ರಹ್ಲಾದನಿಗೆ ನೋಡಿರಿ |
 ದೊರೆತನುದ್ಧವನಿಗೆ ಸುಲಭದಿ ಕೃಷ್ಣ ದಾತಾರ ||
 ಇರುವುದಿದು ಬಹುಸುಲಭ ನೋಡಲು |
 ನರರಿಗದು ಸರ್ವತ್ರ ದುರ್ಲಭ- |
 ವರಿವವರು ತತ್ತ್ವವನು ಬಹಳೇ ನಿರಕರೈ ನಿಜದಿ || ೨೧ ||

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹೊರತನ್ಯ ಜಪಗಳು ।
 ವಾಸ್ಯವಲ್ಲೇ ಜಗದಿ ಹರಿ ಹೊರ- ।
 ತನ್ಯರಿಂದಲಿ ಜ್ಞಾನವಾಗದು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ॥
 ಎನ್ನ ದಲೆ ಬಾಯಿಂದ ಭಕ್ತಲಿ ।
 ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲಾರದು ।
 ಜನ್ಮಿಯಾತನಬಾಗಳಸ್ತು ನವಲ್ಲವೇ ತಿಳಿಯೆ ॥ ೨೨ ॥

ದೈತಗಳನೆಲ್ಲವನು ಮುರಿಯುತ ।
 ನಾಥನೇ ಹರಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ।
 ಈ ತೆರದ ಸದ್ಭಾವ ದೊರೆಯುವ ಹಾದಿಯನೆ ಹೆಡುಕು ॥
 ಭೂತಕದಲೀ ಜ್ಞಾನ ಶ್ರೀಗುರು- ।
 ನಾಥನಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆ ಹರಿ- ।
 ಕೀರ್ತನವು ಬಹುಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವು ಗುರುಪ್ರಸಾದದಲಿ
 ॥ ೨೩ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಾಮೃತದ ಪಾನದಿ ।
 ಹರಿಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸಗುಣರೂಪದಿ ।
 ಬರುತ ಕಾಣಿವನು ಹರಿಸಿ ಹಾಡುವನವನ ಭಕ್ತರನು ॥
 ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
 ಬರುವುದೈ ನಿಜ ಮೌನ ಭವಸಂ- ।
 ದರುಶನಕೆ ಮೇಣಿಲ್ಲ ಕರ್ಮವ್ರಾತ ಹರರೂಪ ॥ ೨೪ ॥

ಧರೆಯನೆಲ್ಲವ ತಿರುಗಿ ನಾನಾ- ।
 ತೆರದ ತೀರ್ಥದಿ ಮಿಂದು ನಾಮ- ।
 ಸ್ವರಣವಿಲ್ಲದೆ ವ್ಯರ್ಥ ಗಂಗಾಡ್ಯಪಿಲ ಯಾತ್ರಿಗಳು ॥
 ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣವಿನ್ನೆಲ್ಲ- ।
 ನಿರುವನೈ ಚಾಂಡಾಲ ಪಾಪಿಯು ।
 ಹರಿಹೊರತು ಸಂಕಟನಿವಾರಕನಿಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೫ ॥

ಧರೆಯಲೆಲ್ಲರು ತಿಳಿವರೀಪರಿ ।
 ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣ ಮಹಿಮೆಯು ।
 ವರ ಮುನಿಜ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಯಾರಿದ್ದನು ಮಹಾಪಾಪಿ ॥
 ಸುರಮುನಿಜನುಸದೇಶಮಾತ್ರದಿ ।
 ಪರಮಪಾವನನಾದನಲ್ಲವೆ ।
 ಒಂದೆ ನಾಮಸ್ವರಣ ವೃದ್ಧರಿಸುವುದು ಮೂರ್ಛಗವ ॥ ೨೬ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣ ಮಾಡಿರಿ ।
 ಒಂದೆ ಜಪವನು ಮಾಲ್ವರನ್ನ- ।
 ದರಿವುದಿಲ್ಲವೆ ಸಕಲ ಕುಲವುದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದು ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣ ಮಾತ್ರದಿ ।
 ಹರಿದು ಹೋಗುವುದೆಲ್ಲ ದುರಿತದ ।
 ಗಿರಿಯು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲಿ ಸಂಶಯ ಬೇಡ ತಿಲಮಾತ್ರ ॥ ೨೭ ॥

ಶೃಣದ ರಾಶಿಗೆ ಬಿಂಕಿ ಸ್ವರ್ತಿವೆ ।
 ಜ್ಞೇವಿ ಸುಟ್ಟಿದ ಬೂದಿ ಮಾಳ್ವುದು ।
 ಕ್ಷಣದಲಾಪರಿ ನಾಮಜಪ ಸುಡುತಿಹುದು ಪಾಪಚಯ ॥
 ಬಣಗು ಮಂತ್ರಗಳೇಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ।
 ಕ್ಷೇದಿ ಭೂತಾದಿಗಳ ತಾಪಸ ।
 ಹನನ ಮಾಳ್ವುದು ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣವೀ ಜಗದಿ ॥ ೨೮ ॥

ಹರಿಯು ಯೆನ್ನೊಡೆಯನು ಸಮರ್ಥನು ।
 ಹರಿಯು ಜಗದೊಡೆಯನು ಮಹಾತ್ಮನು ।
 ಹರಿಯು ಮಹಿಮೆಯನರಿಯುವೆ ಶ್ರುತಿನಿಕರವೀತನಕ ॥
 ಪರಿಪರಿಯು ವ್ರತನಿಯಮ ತೀರ್ಥ- ।
 ಚರಣ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೊಡುವುದೇನೈ ।
 ಬಂದೆ ಜನರೀ ಕರ್ಮದಲಿ ಬಳಲುವರು ತಿಳಿಯದಲೆ ॥ ೨೯ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ವರಣ ಮಾಡದೆ ।
 ಹರಿಗೆ ಕರ್ಮಾರ್ಪಣವ ಮಾಡದೆ ।
 ಬಂದೆ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲ ಮಣಿಗೆ ಕೂಡುವುವು ನಿಜದಿ ॥
 ಸ್ವರಣ ಮಾಡಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
 ಹರಿಯು ಸುಲಭನು ಭಕ್ತವೃಂದಕೆ ।
 ಹರಿಯು ನಿಜವೈ ಕರತಲಾಮಲಕನು ಸುಭಕ್ತರಿಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ನೆಂದಿ ಬಿದ್ದಿಹ ಪಾದರಸಕಣ ।
 ಘಳಲನದ ಹಿಡಿದಿತ್ತ ಬಹುದೇ ।
 ಜಲಜನಾಭನ ನಾಮ ಪಾಠವು ಕಠಿನನೀತೆರದಿ ॥
 ಗಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ದಿನದಿನದೊಳಿದಿ ।
 ಬಲುಮೆಯಿಂದಲಿ ಯತ್ನ ಮಾಡಲು ।
 ಗಳಿಸ ಬಹುವೈ ಸುಲಭದಲಿ ಸನ್ನಿಹಿಸಿದನಿಯನು ॥ ೩೧ ॥

ಗುರುವಿನಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಲಿ ।
 ದೊರೆಯತೆನಗೀ ಸುಲಭ ಕೀಲಿಯು ।
 ಇರುವುದದು ಗುರುಕೀಲಿ ಮೋಕ್ಷದ್ವಾರ ತೆರೆಯರಲಾ ॥
 ದೊರೆಯಲಾರದೆ ಸಾವ್ಯು ಬುದ್ಧಿಯು ।
 ದೊರೆವುದೆಂತು ಸಮಾಧಿಸುಖವೈ ।
 ಹರಿಯು ಬೇಕಾ ದೈತಭಾವವ ನೋಡು ಸುಖದುಃಖ ॥ ೩೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ತುರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ |
 ಅರದು ಬೀರಾ ಬುದ್ಧಿವೈಭವ |
 ನಿರವೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸರ್ವತ್ರ ||
 ಹರಿಸವಾಧಿಯ ಸುಖವನರಿಯದ |
 ವರೆಗೆ ನೋಡಾ ಯೆಂಬೆ ಸಿದ್ಧಿಗ |
 ಉಪವೃತ್ತ ನಿರರ್ಥಕ ವೃತ್ತಾಧಿಗಳೇನ ಹೇಳುವೆನು || ೩೩ ||

ಹರಿಯ ಪರಮಾನಂದ ಸೌಖ್ಯವು |
 ದೊರೆತರಾ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆ ವ್ಯರ್ಥವು |
 ದೊರೆಯಲವೃತ್ತವು ಗಂಜಿ ಕುಡಿಯುವ ಬಯಕೆ ಹುಟ್ಟುವುದೆ ||
 ನಿರುತ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ ವೊಂದನು |
 ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಯುವಾಸಿಸಿರಿ ನೀರ್ವ |
 ಪರಮ ನಿತ್ಯಾನಂದ ದೊರೆಯುವುದಿದಕೆ ಸಂಶಯವೆ || ೩೪ ||

ನಿತ್ಯ ಹರಿನಾಮವನಖಂಡಿತ |
 ಸತ್ಯ ಭಜಿಸರೊ ಅವರ ಬೆದರುತ |
 ಎತ್ತಲಾರನು ದೃಷ್ಟಿ ಬಾಧಿಸನೆಂತು ಕಲಿರಾಯ ||
 ಬಿತ್ತೆನಲು ಹರಿನಾಮ ಕಿನಿಯಲಿ |
 ಯೆತ್ತ ಪೋವುದೊ ಮೊತ್ತ ಪಾಪದ |
 ನಿತ್ಯ ಬಾಯಿ:ದುಚ್ಚರಿಸು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ || ೩೫ ||

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ನೋಡಲು |
 ಪರಶಿವನ ನಿಜಮಂತ್ರವಲ್ಲವೆ |
 ದೊರೆಯುತದರಿಂ ಶಾಂತಿಯಾಶಗೆ ವಿಷದ ಬಾಧೆಯಲಿ ||
 ಪರಶಿವನು ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡುವ |
 ಪರಮ ಮಂತ್ರವ ಬಾಯಿಯೊಂದು |
 ಚ್ಚರಿಸಿ ನರತನು ಮಾಡಿ ಸಾರ್ಥಕ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಿರಲಾ || ೩೬ ||

ಉತ್ತಮಸ್ಥಾನವನು ಪಡೆಯಲು |
 ನಿತ್ಯ ನಾರಾಯಣನ ನಾಮವ |
 ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತದಿ ನೆನೆಯಬೇಕೈ ಯುಕ್ತಿ ಬೇರೇಕೆ ||
 ಧಾತ್ರಿಯಲಿ ಹರಿನಾಮವೊಂದೇ |
 ಕಿತ್ತಿ ಬಿಡುವುದು ದ್ವೈತವೆಲ್ಲವ |
 ತತ್ತ್ವವಿದ ಬಲ್ಲವರು ಜಗದಲಿ ಕೋನಿದರು ವಿರಳ || ೩೭ ||

ಹರಿಯು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸಚರಣ |
 ಚರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಪ್ತನೆಂದೀ |
 ತೆರದ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಮಬುದ್ಧಿಯನು ಮಾಡುತ್ತಲೆ ||

ಹರಿಯ ನಾಮಸ್ತುರಣೆ ಮಾಡಲು |
 ಹರಿಯ ದೊರಕಿಪ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವು |
 ಒಂದೆ ಶುದ್ಧವನು ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಗಳು ನಿರರ್ಥಕವು || ೩೮ ||

ತರಣಿ ಸಾವಿರ ಕಿರಣದಿಂದಲಿ |
 ಧರೆಗೆ ಕೊಡುವನು ಬಿಳಕನೆಲ್ಲವ |
 ಹರಿಯು ತದ್ವತ್ ವಿಶ್ವದಲಿ ತುಂಬಿರುವನಾರೋಣು ||
 ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಘಟದಲಿ |
 ಭರಿತವಿಹುದಾಕಾಶ ಮಠದಲಿ |
 ಯಿರುವುದೇನೈ ಭೇದಸಾಪರಿ ದೇವದೇಹದಲಿ || ೩೯ ||

ಅರುವನೋರ್ವನೆ ಹರಿಯು ತಿಳಿಯೈ |
 ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ |
 ಹರಿವುದೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಾಜ್ಞಾನದ ಬಂಧನವು ||
 ಹರಿಯ ನಾಮವ ಬಾಯಿಯೊಂದು |
 ಚ್ಚರಿಸಲಿಕೆ ಬಹು ಸುಲಭವಲ್ಲೆ |
 ಪರಿಯುಗಾದರು ದುರ್ಲಭನು ಹರಿನಾಮತತ್ಪರನು || ೪೦ ||

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮುಕುಂದ ಯೆಂಬೀ |
 ನಾಮಗಳ ವ್ರತ ಸಾಧಿಸಲು ನಿ |
 ನಾರ್ಮವವು ದುಃಖ ಸಿದ್ಧಿಗಳೆಲ್ಲವೊಲಿಯುವರು ||
 ನೇಮದಿಂದಲಿ ಬದ್ಧಿಧರ್ಮಗ |
 ಇಾಮನುಷ್ಯನ ಕಿಂಕರಲಲಾ |
 ಭೂಮಿಯಲಿ ಸತ್ಸಂಗದಿಂದಡಗುವವು ತಾವಗಳು || ೪೧ ||

ನಿತ್ಯವೇ ಹರಿನಾಮ ಭಜಿಸಲು |
 ಸತ್ಯವಿದ ನಾ ಪೇಳೈ ತತ್ತ್ವವ |
 ನೆತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತ ತೋರ್ಪುದು ಹರಿಯ ಸುಖಶಾಂತಿ |
 ನಿತ್ಯ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಯ ಹಾಡಲು |
 ಎತ್ತಿರುವ ನರದೇಹವೆಲ್ಲ ಪ |
 ವಿತ್ರವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥವೈ ಯಪ್ಪಾಂಗಯೋಗ ಸಹ || ೪೨ ||

ಕ್ಷೇತಗಳ ಕೊಡದಲೆ ಶರೀರಕೆ |
 ಕೇಶವನ ನಾಮದಲಿ ಮಾತ್ರವೆ |
 ದೋಷಗಳ ವಿಧ್ವಂಸವಾಗುತ ಪ್ರಾಪ್ತ ವೈಕುಂಠ ||
 ಭಾಷೆ ಯೇತಕೆ ಕಲ್ಪಕಲ್ಪದ |
 ವಾಸನೀವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿಯೆ |
 ಯೋಸು ಕರುಣಾನಿಧಿಯೊ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ನಮ್ಮಪ್ಪ || ೪೩ ||

ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳು ಧನ್ಯರವರು ।
 ಬಂಧು ಬಳಗವು ಧನ್ಯವಪ್ಪುದು ।
 ಮುಂದೆ ಧನ್ಯರು ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬಂದವರು ॥
 ಇಂದಿರಾಧವನಮಿತ ನಾಮದ ।
 ಮುಂದೆ ತುಲನೆಗೆ ಬರುವುದಾವುದು ।
 ಪೊಂದೆ ಹರಿನಾಮದಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗದಿ ॥ ೪೪ ॥

ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಪೇಳೆ ಮಾಡಿದು ।
 ಗುರುವು ಶಿಷ್ಯನಿಗಿತ್ತ ಗುಹ್ಯವು ।
 ಕರುಣದಿಂ ಬಿಡಾನೇಶನಿತ್ತನು ಮರ್ತ್ಯಜಗಕ್ಕೆ ॥
 ಧರಿಸದಿರಿ ಸಂಶಯವ ಮನದಲಿ ।
 ಧರಿಸಿ ಗುರುವಾಕ್ಯದಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ।
 ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಫಲವು ದೊರೆಯುವುದು
 ॥ ೪೫ ॥

ಓದು ಹರಿಂಶವ ವರಾಣಸಿ ।
 ನಾದರದಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಮಾಡಾ ।
 ಶ್ರೀಧರನ ಸನ್ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನವ ಬಾಯಿಂಪು ॥
 ಮೇದಿನಿಯಲೀ ಹರಿಹೊರತು ೮ ।
 ರಾಧ್ಯ ದೈವತವಿಲ್ಲ ಹರಿಯೇ ।
 ಸಾಧ್ಯಸಾಧನವವನ ನಾಮವೆ ಯಿರಿಯೆ ಬೇರೊಂದ ॥ ೪೬ ॥

ಹರಿಚರಣಸ್ಥ ಕ್ಷಮಂಡಳಿ ।
 ಗಿರುವುದೈ ವೈಕುಂಠ ಸುಲಭವು ।
 ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚರಣದಲಿ ತೀರ್ಥಾರ್ಥನದ ಫಲವು ॥
 ಹರಿಯ ನಾಮವನನುಸರಿಸಿದರೆ ।
 ಹರಿಯುತಲ್ಲವೆ ದುರಿತವೆಲ್ಲವು ।
 ಬಂದೆ ಹಾಗಾಗುವನು ಮನ ಬಂದಂತೆ ಚರಿಸಿದರೆ ॥ ೪೭ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಧುರವು ।
 ತೊರೆಯ ಬೇಡದ ಕಹಿಯೆನುತಲೀ ।
 ಪರಿಯ ರುಚಿಯಾಗುವುದು ಮಾಯಾಜ್ವರದ ಮೂಲಕವು ॥
 ಧರಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರವನು ಶ್ರೀಹರಿ ।
 ಪರಮ ಮಾತ್ರೆಯ ಜಿಹ್ವೆಯುಲ್ಲಿದ್ಲೆ ।
 ಲರೆಗಳೆಗಯಲಿ ಶುದ್ಧವಪ್ಪುದು ಮಾಯೆಯುಡಗುವುದು
 ॥ ೪೮ ॥

ಎನ್ನ ಮಾಡಿದುವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ।
 ಸುಜ್ಞರಿದ ನೋಳ್ವುದು ಪರೋಕ್ಷಿ ।
 ಎನ್ನದಲ್ಲೇ ಮಾತು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿಮತದ ಮಾತು ॥

ಮನ್ನಿಸಿರಿ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸದೇವನು ।
 ಜಿಹ್ವೆಯಿದ ತೆಗೆದಿಟ್ಟನೀಪರಿ ।
 ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕ ಹರಿಯೆ ಧ್ಯೇಯನು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ ॥ ೪೯ ॥

ಜಪವ ಮಾಡಿದರೆನು ಮೇಣಾ ।
 ತಪವ ಕರ್ಮವ ಮಾಡಲೇನೈ ।
 ವಿಫಲವಲ್ಲವೆ ಹರಿಚರಣಕರ್ಮಣವ ಮಾಡಲೆ ॥
 ಸುಪಥವೀ ಹರಿಭಜನವೈ ನಿಜ ।
 ಶಪಥಪೂರ್ವಕ ನಾನು ಪೇಳುವೆ ।
 ತ್ರಿಪಥಗಾಠನಕನನು ಭಜಿವುದೆ ಅರಣೋಪಾಯ ॥ ೫೦ ॥

ಧರೆಯಲೀ ಹರಿನಾಮ ಮಂತ್ರವು ।
 ನಿರದೆ ಭಜಿಸಲು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ ।
 ಹರಿಪದಾಬ್ದಿ ಭ್ರಂಗವಾದರು ಮರುಕರೇನೆಂಬೆ ॥
 ಹರಿಭಜನವೇ ಶಸ್ತ್ರವಿರುವುದು ।
 ಧರಿಸಲೀ ಶಸ್ತ್ರವನು ಯುಮಕಿಂ ।
 ಕರರ ಭೀತಿಯದೇಕೆ ಯಮನೇ ಓಡಿ ಹೋಗುವನು ॥ ೫೧ ॥

ಹರಿಭಜನ ವೈಷ್ಣವರ ಸಂಪತ್ ।
 ಹರಿಭಜನವೇ ಕೀರ್ತಿಲೌಕಿಕ ।
 ಹರಿಭಜನವೇ ಕೋಟಿಜನ್ಮದ ದುರಿತ ಸುಡುತಿಹುದು ॥
 ದುರಿತ ಕೋಟಿಗಳದ್ದರೇನೈ ।
 ಹರಿಯು ಪೊಂದೇ ನಾಮ ಸಾಲದೆ ।
 ಕರಡರ್ಪತವನ್ನೆ ಸುಡದೆ ಬಿಂಕಿಡಿಂಯೊಂದೇ ॥ ೫೨ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮದ ಸುವ್ಯಭಾವದಿ ।
 ಹೊರಬಿ ಹೋಯಿತು ಕರ್ಮಮಹತಿಯು ।
 ಸೂರಗಿತ್ತೆ ಯೋಗಾದಿ ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಸಾಧನವು ॥
 ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ।
 ಇರುವುದೇನೈ ಕಾಲವೇಳೆಯು ।
 ಇರದು ಮಡಿಮೈಲಗಿಯು ಪಾವನವೈ ಸದಾ ನಾಮ ॥ ೫೩ ॥

ಹರಿಯ ನಾಮೋಚ್ಚಾರವೇ ೫೪ ।
 ಧರಿವುದಲ್ಲವೆ ಯುಭಯಪಕ್ಷವ ।
 ಹರಿವುದಲ್ಲವೆ ಪಾಪ ನುಡಿವನ ಕೇಳುವವನ ಪಾಪ ॥
 ಹರಿಯ ನಾಮವು ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳ ।
 ಯೆರಡು ಕುಲಗಳನುದ್ದರಿವುದೈ ।
 ಇರುವುದೇ ಸಂದೇಹವಿದರಲಿ ತತ್ತ್ವ ಪರಿಕಿಸಿರಿ ॥ ೫೪ ॥

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಥರಣ ಮಾತ್ರವೆ |
 ಹಕಣ ಮಾಳ್ವದು ಸರ್ವದೋಷವು |
 ನಿಶವದಿದು ಬಹು ಸುಲಭ ತರಣೋಪಾಯ ಚಡರಿಂಗಿ ||
 ಹರಿಯು ನಾಮವೆ ಸಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ |
 ಅರಿವಾರೋ ಮಹಿಮೆ ಜಗದಲಿ |
 ದೋಷವುದಾ ವೈಕುಂಠ ಪೂರ್ವಜರೊಲಿಗೆ ನಿಜದಿ || ೫೫ ||

ಹರಿಯಾಧವನೆಂದು ನಾಮೋ |
 ಚ್ಚರಣ ಮಾಡಲು ಸರ್ವದಾ ಶ್ರೀ |
 ಹರಿಯು ಬಂದು ಸಮೀಪದಲಿ ನಿಂದಿರುವನವನೊಡನೆ ||
 ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಶ್ರೀಹರಿ |
 ಹರಿಯೆ ನಾರಾಯಣನೆ ಎನ್ನಲು |
 ಬಹುತ ನಾಲಯ್ಯಾನ್ಯುಕ್ತಿ ಭುಕ್ತಿಯು ಕಿಂಕರೆಯರಲ್ಲಿ || ೫೬ ||

ಹರಿಯು ನಾಮೋಚ್ಚರಣವಿಲ್ಲದಿ |
 ನರಸ ಜನ್ಮವಿದಲ್ಲ ನರಕವೆ |
 ತಿರಿಗಿ ಯಮನಿಗೆ ನೆಂಟನಲ್ಲವೆ ಬಿಡುವನೇ ಯಮನು ||
 ಹರಿಯು ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯನು ವಿ |
 ಸ್ವರಿಸಲೆನಗವಲ್ಲವದು ಬಹು |
 ಹಿರಿದಿಹುದು ನೋಡಿದರೆ ಗಗನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲು || ೫೭ ||

ಪರಿಪರಿಯು ಮತವಾದಿಗಳು ಬಹು |
 ಪರಿಯು ತತ್ತ್ವಗಳನು ಶೋಧಿಸು |
 ತಿರುವಯ್ಯೆ ನಿಜತತ್ತ್ವವೊಂದನು ತಿಳಿಯಲಾರರಲಾ ||
 ಅರಿವೆನೊಂದೇ ತತ್ತ್ವ ವಿಶ್ವದಿ |
 ಹರಿಯೆ ನಿಜಪರತತ್ತ್ವವೊಂದೇ |
 ಅರಿಯರೀತತ್ತ್ವವನು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ || ೫೮ ||

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಥರಣ ಪಂಥವು |
 ಹಿರಿದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಲಾ ಪಾ |
 ಮರರು ತಿಳಿಯರು ವೆಚ್ಚ ಬೇಕೇ ನಾಮ ನುಡಿಯಲಿಕೆ ||
 ದರದಿವನ ಮೂರೇಳು ಸಾವಿರ |
 ಮರಳೆ ಅರ್ನಾರೋಪವಾಣದ |
 ಮೆರೆವುದೈ ಜಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೇ ಯಾಮವೆಂಟರಲಿ || ೫೯ ||

ಏನ ಹೇಳಲಿ ದೇಹದಲ್ಲೇ |
 ಮಾನದಿಂ ನಡೆದಿರುವ ಜಪವನೆ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡುವುದೆ ಸಾಫಲ್ಯ ||

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ನಾಮದಿಂದಲೆ |
 ಹಾನಿಯುಳ್ಳುದು ಜನ್ಮಮರಣವು |
 ಈ ನಿಧಾನವನಂತು ಮಾಡುವುದೀಹರಿಯು ಜಪವ || ೬೦ ||
 ಜಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ನಾನಾ |
 ತಪವ ಮಾಡಿದರೇನು ಕರ್ಮವ |
 ನಪರಮಿತ ಮಾಡಿದರು ಧರ್ಮಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ||
 ಕುಸಧಸುಪಥಗಳೆಲ್ಲರಲಿ ಹರಿ |
 ಗಪರಿಚಿತವೇನಿಹುದು ಸರ್ವವ |
 ನಪರಮಿತಮಹಿಮನಿಗೆ ಹರಿಗರ್ಪಣವ ಮಾಡುವುದು || ೬೧ ||

ಬಿಡದೆ ಹರಿಯಲಿ ಭಕ್ತಿಭಾವವು |
 ಬಿಡುಬಿಡಲೊ ಸಂದೇಹ ಮನದಿಂ |
 ದಡಿಗಡಿಗೆ ಹಾಡುವುದು ನಾಮವ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹರಿ ||
 ಒಡವೆ ಕುಲತೀಲಾದಿ ನೋಡನು |
 ಹಡದ ಕುಲಗೋತ್ರಗಳ ನೋಡನು |
 ಜಡಜನಾಭನು ಕೊಡುವನೈ ವೈಕುಂಠ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೬೨ ||

ಅರವುಮರವುಗಳೆಲ್ಲವೈ ಶ್ರೀ |
 ಹರಿಯಲಿದ ನಂಬುವುದು ಸುಜನರು |
 ಹರಿಯು ನಾಮೋಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿ ನಿತ್ಯ ವೋಕ್ಷವಲಾ ||
 ಹರಿಮುಕುಂದ ರಮಾಧವಾಚ್ಯುತ |
 ಪರಿಪರಿಯಲೀ ನಾಮಭಜನದ |
 ಭರದಿ ಕಲಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕರಗುವುದಲ್ಲವೇ ನೋಡು || ೬೩ ||

ಹರಿಯು ನಾಮದ ಮಹಿಮೆಯೆಲ್ಲವು |
 ನರಿಯವೈ ವೇದಗಳು ನಾಲ್ಕುವು |
 ಅರಿವವೇನೀ ಜೀವಜಂತುಗಳೆಲ್ಲವೀ ಜಗದಿ ||
 ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಥರಣ ಮಾತ್ರದಿ |
 ಧರಣಿಯೇ ವೈಕುಂಠವಾಯಿತು |
 ಹರಿಯು ಭಕ್ತಕುಟುಂಬ ವೈಕುಂಠವನೆ ತೊರೆದನಲಾ || ೬೪ ||

ಹರಿಯು ನಾಮಸ್ಥರಣದಲಿ ದೃಢ |
 ತರವಿರಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಭಾವವು |
 ಕರುಣೆಯಿಂದಲಿ ಪೊರೆವನೈ ಹರಿ ಭಕ್ತರನು ಸತತ |
 ಹರಿಯು ನಾಮವು ಸುಲಭವಿದ್ದರು |
 ಅರಿಯದೀ ತತ್ತ್ವವನು ಜಗದಲಿ |
 ಮರುಕರಾದರು ಜನರು ಮಾಯಾಪಾಶದಲಿ ಸಿಲುಕಿ || ೬೫ ||

ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಕಲತಾರಕ |
 ಹರಿಯ ನಾಮವೆ ಸಕಲಕಾರಕ |
 ಹರಿಯ ನಾಮದ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ ಸುಖಮಾರ್ಗ ||
 ಅರಿತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಶ್ವರನು ತತ್ವವ |
 ನಿರುತ ಮಾಲ್ಯನು ಹರಿಯು ಜಪವನೆ |
 ಮರೆಯದಿರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇಶ ತಿದ್ದಿದ ಮೇಲುಸಂಕ್ರಿಯನೆ || ೬೬ ||

ಸ್ವಾದಿಸಿರಿ ಪರಿಪರಿಯು ಸುಖವನು |
 ಸಾಧಿಸಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಬೋಧೆಯು |
 ಬೋಧವಪ್ಪುದೆ ನಿತ್ಯ ಪರಮಾನಂದ ಸುಖವಲ್ಲ ||
 ಶ್ರೀಧರನ ಚರಣದಲಿ ಸಂತತ |
 ಸಾದರದಿ ಮನವಿತ್ತು ನಡೆಯಲು |
 ಬೋಧವಪ್ಪುದು ವ್ಯರ್ಥನೀ ಸಂಸಾರ ವ್ಯವಹಾರ || ೬೭ ||

ಬಣ್ಣಿಸಲಿ ನಾನಂತು ಮಹಿಮೆಯು |
 ಕೃಷ್ಣ ಮಂತ್ರನ ಜಪಿಸಿ ನೋಡಿರಿ |
 ಭಿನ್ನವಪ್ಪುದು ಪಾಪರಾತಿಯು ಕೋಟಿಜನ್ಮದದು ||
 ನನ್ನದಂದೇವ್ಯತ್ತಿಯನ್ನೇ |
 ಛಿನ್ನ ಮಾಡುತ ಸರ್ವವಿದು ನಿಜ |
 ನಿನ್ನದಂದರ್ಪಣೆಯ ಮಾಡಿದರೊಲಿವೆ ಹರಿಯು || ೬೮ ||

ಹರಿಯು ನಾರ್ಪೋಚ್ಚಾರದಿಂದಲ |
 ಚರಿಸಿದರೆ ತೀರ್ಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲನ |
 ಒರುವುದೈ ಫಲ ಶಾಂತಿದಯೆ ತ್ರೀಹರಿಪ್ರಸಾದದಲಿ ||
 ಗುರುನಿವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಾನುಭವವನು |
 ಕರುಣದಲಿ ಪೋಷಿಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೇ |
 ಶ್ವರನು ಜಗಕೆ ಸಮಾಧಿಸಂಜೀವನವು ಹರಿವಾರ || ೬೯ ||

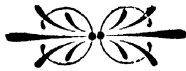
ಹರಿಯು ಗೀತೆಯು ಪ್ರಾಕೃತದಿ ವಿ |
 ಸ್ವರಿಸಿ ಪೇಟ್ಟನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಜನು |
 ಹರಿಯು ಗೀತೆಯವಾರಸಾಗರವಾಯ್ದುಸ್ತರವು ||
 ಅರಿಯುತ್ತೀವರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಜನು |
 ಕರುಣಿಸಿದನೀ ಸುಲಭ ಮಂತ್ರವ |
 ಧರಗೆ ಹರಿವಾರವನು ಪರಿಸಿರಿ ನಿತ್ಯ ಮರೆಯದಲೆ || ೭೦ ||

ಹರಿಯುತೀ ಸುಖಾನ ಗಂಗೆಯು |
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲಾ |
 ಹರಿಯು ಮುಖದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿದಳು ನಿತ್ಯವಾವನಳು ||
 ಮರೆಯಲೈ ಕರ್ಣಾಟಕವು ಬಹು |
 ನಿರುತ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದವೂರದಿ |
 ಮರೆಯಲೈ ಸುಖಶಾಂತಿ ದೇಶದಿ ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆಯಿಂದ || ೭೧ ||

ಇತಿ ಶ್ರೀಸೂದಕಟ್ಟೆಸುಬ್ಬರಾವಾತ್ಮಜರೋಪದೇಶರಾಯಕೃತ ಕನ್ನಡ ಹರಿವಾರವು ಮುಗಿದುದು.
 ಕನ್ನಡ ಸಪ್ತದಿಗಳು ೭೧.

ಶ್ರೀಗುರುಡತ್ತಾತ್ರೇಯಚರಣಾರವಿಂದಾರ್ಪಣ ಮಂತ್ರ.

ಶುಭಂ ಭವತು.

ಕನ್ನಡ ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿ.

ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅ:			
ಅಕೀರ್ತಿಂ ಚಾಪಿ ಭೂತಾನಿ	೨	೩೪	೩೫
ಅಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ವರಮಂ	೨	೩	೧೪೯
ಅಕ್ಷರಾಣಾಮಕಾರೋಽಸ್ಮಿ	೧೦	೩೩	೨೨೫
ಅಗ್ನಿಜ್ಯೋತಿರಹಃ ಶುಕ್ಲಃ	೨	೨೪	೧೬೪
ಅಜ್ಞೇದ್ರೋಣಿಯಮದಾಹ್ಯೋಣಿಯಂ	೨	೨೪	೩೧
ಅಜೋಽಪಿ ಸನ್ನವ್ಯಯಾತ್ಮಾ	೪	೬	೬೯
ಅಜ್ಜಶ್ಚಾಶ್ಚದ್ವಧಾನಶ್ಚ	೪	೪೦	೮೦
ಅಂತಕಾಲೇ ಚ ಮಾಮೇವ	೨	೫	೧೫೨
ಅಂತವತ್ತು ಸಲಂ ತೇಪಾಂ	೭	೨೩	೧೪೨
ಅಂತವಂತ ಇಮೇ ದೇಹಾಃ	೨	೧೨	೩೧
ಅತ್ರ ಶೂರಾ ಮಹೇಶ್ವರಾಃ	೧	೪	೨
ಅಥ ಕೇನ ಪ್ರಯುಕ್ತೋಽಯಂ	೩	೩೬	೬೨
ಅಥ ಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಧಾತುಂ	೧೨	೯	೨೯೩
ಅಥ ಚೇತ್ಸ್ಮಿಮಿಮಂ ಧಮ್ಯಂ	೨	೩೩	೩೪
ಅಥ ಚೈನಂ ನಿತ್ಯಬಾತಂ	೨	೨೬	೩೧
ಅಥವಾ ಯೋಗಿನಾಮೇವ	೬	೪೨	೧೨೬
ಅಥವಾ ಬಹುನೈತೇನ	೧೦	೪೨	೨೨೯
ಅಥ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಾನ್ ದೃಷ್ಟ್ವಾ	೧	೨೦	೧೩
ಅಥೈತದಸ್ಯಶಕ್ತೋಽಸಿ	೧೨	೧೧	೨೯೪
ಅದೃಷ್ಟಪೂರ್ವಂ ಹೃಷಿತೋಽಸ್ಮಿ	೧೧	೪೫	೨೩೬
ಅದೇಶಕಾಲೇ ಯಿದ್ಧಾನಂ	೧೩	೨೨	೪೯೩
ಅದ್ವೇನಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	೧೨	೧೩	೨೯೫
ಅಧರ್ಮಂ ಧರ್ಮಮಿತಿ ಯಾ	೧೨	೩೨	೫೫೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅಧರ್ಮಾಭಿಭವಾತ್ಪುಷ್ಪ	೧	೪೧	೧೯
ಅಧಶ್ಚೋರ್ದ್ವಂ ಪ್ರಸೃತಾಃ	೧೫	೨	೪೧೫
ಅಧಿಭೂತಂ ಕ್ಷೋ ಭಾವಃ	೮	೪	೧೫೦
ಅಧಿಯುಜ್ಞಃ ಕಥಂ ಕೋಽತ್ರ	೮	೨	೧೪೮
ಅಧಿವ್ರಾಣಂ ತಥಾ ಕರ್ತಾ	೧೮	೧೪	೫೫
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಜ್ಞಾನನಿತ್ಯತ್ವಂ	೧೩	೧೧	೩೪೨
ಅಧ್ಯೇಷ್ಯತೇ ಚ ಯ ಇಮಂ	೧೮	೭೦	೬೦೩
ಅನಂತವಿಜಯಂ ರಾಜಾ	೧	೧೬	೧೨
ಅನಂತಶ್ಚಾಸ್ಮಿ ನಾಗಾನಾಂ	೧೦	೨೯	೨೨೪
ಅನನ್ಯಚೇತಾಃ ಸತತಂ	೮	೧೪	೧೫೭
ಅನನ್ಯಾಶ್ಚಿಂತಯಂತೋ ವಾಂ	೯	೨೨	೧೯೨
ಅನಪೇಕ್ಷಃ ಶುಚಿದರ್ಷ	೧೨	೧೬	೨೯೭
ಅನಾದಿಶ್ವಾನ್ನಿಗುಣಶ್ಚಾತ್	೧೩	೩೧	೩೭೩
ಅನಾದಿಮಧ್ಯಾಂತಮನಂತ	೧೧	೧೯	೨೫೫
ಅನಾಶ್ರಿತಃ ಕರ್ಮಫಲಂ	೬	೧	೯೯
ಅನಿಷ್ಯಮಿಷ್ಯಂ ಮಿಶ್ರಂ ಚ	೧೮	೧೨	೫೨೨
ಅನುದ್ವೇಗಕರಂ ವಾಕ್ಯ	೧೭	೧೫	೪೯೧
ಅನುಬಂಧಂ ಕ್ಷಯಂ ಹಿಂಸಾಂ	೧೮	೨೫	೫೧೫
ಅನೇಕಚಿತ್ತವಿಭ್ರಾಂತಾಃ	೧೬	೧೬	೪೭೦
ಅನೇಕಬಾಹೂದರವಪ್ರನೇತ್ರಂ	೧೧	೧೬	೨೫೨
ಅನೇಕವಕ್ತ್ರನಯನಂ	೧೧	೧೦	೨೪೭
ಅನೌದ್ಭವಂತಿ ಭೂತಾನಿ	೩	೧೪	೫೫
ಅನ್ಯೇ ಚ ಬಹವಃ ಶೂರಾಃ	೧	೯	೧೦
ಅನ್ಯೇ ತ್ವೇವಮಜಾನಂತಃ	೧೩	೨೫	೩೭೦
ಅಪರಂ ಭವತೋ ಜನ್ಮ	೪	೪	೬೮
ಅಪರೇ ನಿಯತಾಹಾರಾಃ	೪	೩೦	೭೭
ಅಪರೇಯಮಿತ್ಯಸ್ತನ್ಯಾಂ	೭	೫	೧೩೨
ಅಪರ್ಯಾಪ್ತಂ ತದಸ್ಮಾಕಂ	೧	೧೦	೧೦
ಅಪಾನೇ ಜುಹ್ವತಿ ಪ್ರಾಣಂ	೪	೨೯	೭೭
ಅಪಿ ಚೇತ್ಸು ದುರಾಚಾರಃ	೯	೩೦	೧೯೮
ಅಪಿ ಚೇದಸಿ ಪಾಪೇಭ್ಯಃ	೪	೩೬	೭೯

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಅಪ್ರಕಾಶೋಽಪ್ರವೃತ್ತಿಶ್ಚ	೧೪	೧೩	೩೯೩
ಅಫಲಾಕಾಂಕ್ಷಿಭಿರ್ಯುಷ್ಕಃ	೧೭	೧೧	೪೭೮
ಅಭಯಂ ಸತ್ತ್ವಸಂಶುದ್ಧಿಃ	೧೬	೧	೪೫೦
ಅಭಿಸಂಧಾಯ ತು ಫಲಂ	೧೭	೧೨	೪೮೯
ಅಭ್ಯಾಸಯೋಗಯುಕ್ತೇನ	೮	೮	೧೫೪
ಅಭ್ಯಾಸೇಽಪ್ಯಸಮಥೋಽಸಿ	೧೨	೧೦	೩೯೪
ಅಮೂನಿತ್ವಮಗಾಂಭಿತ್ವಂ	೧೩	೭	೩೧೪
ಅನೀ ಚ ತ್ವಾಂ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ	೧೧	೨೬	೨೬೧
ಅನೀ ಹಿ ತ್ವಾಂ ಸುರಸಂಘಃ	೧೧	೨೧	೨೫೬
ಅಯನೇಷು ಚ ಸರ್ವೇಷು	೧	೧೧	೧೦
ಅಯತಿಃ ಶ್ರದ್ಧಯೋಪೇತಃ	೬	೩೭	೧೨೫
ಅಯುಕ್ತಃ ಪ್ರಾಕೃತಃ ಸ್ತುಭಿಃ	೧೮	೨೮	೫೪೮
ಅವಬಾನಂತಿ ಮಾಂ ಮೂಢಾಃ	೯	೧೧	೧೭೯
ಅವಾಚ್ಯವಾದಾಂಶ್ಚ ಬಹೂನ್	೨	೩೬	೩೫
ಅವಿನಶಿ ತು ತದ್ವಿದ್ಧಿ	೨	೧೩	೩೦
ಅವಿಭಕ್ತಂ ಚ ಭೂತೇಷು	೧೩	೧೬	೩೬೨
ಅವ್ಯಕ್ತಾದ್ವೈತ್ಯೇಃ ಸರ್ವಾಃ	೮	೧೮	೧೬೦
ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಪ್ಪೇ ಇತ್ಯುಕ್ತಃ	೮	೨೧	೧೬೧
ಅವ್ಯಕ್ತೋಽಯಮಚಿಂತೋಽಯಂ	೨	೨೫	೩೧
ಅವ್ಯಕ್ತಂ ವ್ಯಕ್ತಿಮಾವಸ್ತಂ	೭	೩೪	೧೪೨
ಅಶಾಸ್ತ್ರಸಿಹಿತಂ ಘೋರಂ	೧೭	೫	೪೯೪
ಅಶೋಚ್ಯಾನಸ್ತಶೋಚಸ್ತ್ವಂ	೨	೧೧	೨೭
ಅಶ್ರದ್ಧಧಾನಾಃ ಪುರುಷಾಃ	೯	೩	೧೭೩
ಅಶ್ರದ್ಧಯಾ ಹುತಂ ದತ್ತಂ	೧೭	೨೮	೫೦೪
ಅಶ್ವತ್ಥಃ ಸರ್ವವೃಕ್ಷಾಣಾಂ	೧೦	೨೬	೨೨೩
ಅಸತ್ತಬುದ್ಧಿಃ ಸರ್ವತ್ರ	೧೮	೪೯	೫೬೬
ಅಸಕ್ತಿನನಿಭಿಷ್ಠಂಗಳಃ	೧೩	೯	೩೪೦
ಅಸತ್ಯಮಪತಿಷ್ಠಂ ತೇ	೧೬	೮	೪೬೫
ಅಸೌ ಮಯಾ ಹತಃ ಶತ್ರುಃ	೧೬	೧೪	೪೬೯
ಅನಯತಾತ್ಮನಾ ಯೋಗಃ	೬	೩೬	೧೨೪

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			
ಅಸಂಶಯಂ ಮಹಾಬಾಹೋ	೬ ೩೫ ೧೨೪
ಅಸ್ಮಾಕಂ ತು ವಿಶಿಷ್ಟಾ ಯೇ	೧ ೭ ೯
ಅಹಂ ಕೃತುರಹಂ ಯಜ್ಞಃ	೯ ೧೬ ೧೮೮
ಅಹಂಕಾರಂ ಒಲಂ ದರ್ಪಂ	೧೬ ೧೮ ೪೭೨
” ”	೧೮ ೫೩ ೫೭೨
ಅಹವನತ್ಮಾ ಗುಡಾಕೇಶ	೧೦ ೨೦ ೨೨೨
ಅಹಂ ವೈಶ್ವಾನರೋ ಭೂತ್ವಾ	೧೫ ೧೪ ೪೩೨
ಅಹಂ ಸರ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಭವಃ	೧೦ ೮ ೨೧೪
ಅಹಂ ಹಿ ಸರ್ವಯಜ್ಞಾನಾಂ	೯ ೨೪ ೧೯೪
ಅಹಿಂಸಾ ಸತ್ಯಮಕ್ರೋಧಃ	೧೬ ೨ ೪೫೩
ಅಹಿಂಸಾ ಸಮತಾ ತುಷ್ಟಿಃ	೧೦ ೫ ೨೧೨
ಅಹೋ ಒತ ಮಹತ್ಪ್ರಸಂ	೧ ೪೫ ೨೦

ಆ.

ಅಖ್ಯಾಹಿ ಮೇ ಕೋ ಭವಾನು-	೧೧ ೩೧ ೨೬೬
ಅಚಾರ್ಯಾಃ ಪಿತರಃ ಪುತ್ರಾಃ	೧ ೩೪ ೧೭
ಅಧ್ಯೋಽಭಿಜನವಾನಾನ್	೧೬ ೧೫ ೪೭೦
ಅತ್ಯಸಂಭವಿತಾಃ ಸ್ತಬ್ಧಾಃ	೧೬ ೧೭ ೪೭೧
ಅತ್ಯಾಪಮ್ಯೇನ ಸರ್ವತ್ರ	೬ ೩೨ ೧೨೩
ಅದಿಶ್ಯಾನಾಮಹಂ ವಿಷ್ಣುಃ	೧೦ ೨೧ ೨೨೨
ಅಪೂರ್ಯವಾಣಮಚಲ	೨ ೭೦ ೪೫
ಅ ಬ್ರಹ್ಮಭುವನಲೋಕಾಃ	೮ ೧೬ ೧೫೯
ಅಯುಧಾನಾಮಹಂ ವಜ್ರಂ	೧೦ ೨೮ ೨೨೪
ಅಯುಃ ಸತ್ತ್ವಬಲಾರೋಗ್ಯ	೧೭ ೮ ೪೮೬
ಅರುರುಕ್ಷೋನುರ್ನೇರ್ಯೋಗಂ	೬ ೩ ೧೦೦
ಅವ್ಯತಂ ಜ್ಞಾನಮೇತೇನ	೩ ೩೯ ೬೪
ಅಶಾಶತತ್ಯೇರ್ಧಾಃ	೧೬ ೧೨ ೪೭೮
ಅಶ್ಚರ್ಯವತ್ಕೃತಿ	೨ ೨೯ ೩೩
ಅಸುರಿಂ ಯೋನಿಮಾಸನ್ನಾ	೧೬ ೨೦ ೪೭೩
ಅಹಾರಸ್ತ್ವಪಿ ಸರ್ವಸ್ಯ	೧೭ ೭ ೪೮೬
ಅಹುಸ್ತ್ವಾಮೃಷಯಃ ಸರ್ವೇ	೧೦ ೧೩ ೨೧೭

ಇ.

ಇಚ್ಛಾ ದ್ವೇಷಸಮುತ್ಥೇನ	೭ ೨೭ ೧೪೩
ಇಚಾ ದ್ವೇಷಃ ಸುಖಂ ದುಃಖಂ	೧೩ ೬ ೩೦೮

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನ.
ಇತಿ ಗುಹ್ಯತಮಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ	೧೫	೨೦	೪೪೩
ಇತಿ ತೇ ಜ್ಞಾನನವನಖ್ಯಾತಂ	೧೮	೬೩	೫೯೦
ಇತಿ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಞಾನಂ	೧೩	೧೮	೩೬೩
ಇತ್ಯರ್ಜುನಂ ವಾಸುದೇವಸ್ತುಥೋಕ್ತಾಸ್ವ	೧೧	೫೦	೨೮೦
ಇತ್ಯಹಂ ವಾಸುದೇವಸ್ಯ	೧೮	೭೪	೬೦೭
ಇದಮದ್ಯ ಮಯಾ ಲಬ್ಧಂ	೧೭	೧೩	೪೭೯
ಇದಂ ಶು ತೇ ಗುಹ್ಯತಮಂ	೯	೧	೧೭೧
ಇದಂ ತೇ ನಾತಪಸ್ವಾಯ	೧೮	೬೭	೬೦೦
ಇದಂ ಶರೀರಂ ಕಾಂತೇಯ	೧೩	೧	೩೦೩
ಇದಂ ಜ್ಞಾನಮುಪಾತ್ರೈಶ್ಚ	೧೪	೨	೩೮೨
ಇಂದ್ರಿಯಸ್ಥೇಂದ್ರಿಯಾನ್ಯಾರ್ಥೇ	೩	೨೪	೬೧
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಾಂ ಹಿ ಚರತಾಂ	೨	೬೭	೪೪
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಪರಾಣ್ಯಾಹಃ	೩	೪೨	೬೫
ಇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನೋಬುದ್ಧಿಃ	೩	೪೦	೬೪
ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು ವೈರಾಗ್ಯಂ	೧೩	೮	೩೩೫
ಇಮಂ ವಿವಸ್ವತೇ ಯೋಗು	೪	೧	೬೭
ಇಷ್ಟಾಂ ಭೋಗಾನ್ ಹಿ ವೋ ದೇವಾಃ	೩	೧೨	೫೩
ಇಹೈಕಸ್ಥಂ ಜಗತ್ಕೃತ್ವಾನ್	೧೧	೭	೨೪೩
ಇಹೈವ ಪ್ರೇರ್ಚಿತಃ ಸರ್ಗ	೫	೧೯	೯೦

ಈ.

ಈಶ್ವರಃ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	೧೮	೬೧	೫೦೮
--------------------	----	----	-----

ಉ.

ಉಚ್ಚೈಃ ಶ್ರವಣಮರ್ಶಾನಾಂ	೧೦	೨೭	೨೨೩
ಉಚ್ಚೈಃ ಸಂಕಲ್ಪಿತಂ ವಾಪಿ	೧೩	೧೦	೪೨೯
ಉಚ್ಚೈಃ ಪುರುಷಶ್ಚಕ್ಷುಸ್ತಃ	೧೫	೧೭	೪೬೦
ಉಚ್ಚೈಃ ಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ	೧	೪೪	೨೦
ಉತ್ತೀದೇಯುರಿಸೇ ಲೋಕಾಃ	೩	೨೪	೫೭
ಉದಾರಾಃ ಸರ್ವ ಏನೈತೇ	೭	೧೮	೧೩೯
ಉದಾರೀನಪದಾಸೀನಃ	೧೪	೨೩	೪೧೧
ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ	೬	೫	೧೦೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಉಪದ್ರವ್ವನುಮಂತಾ ಚ ...	೧೩	೨೨	೩೬೮
ಊರ್ಧ್ವಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ಸತ್ತ್ವಸ್ಥಾಃ ...	೧೪	೧೮	೩೯೭

ಮು

ಮುಷಿಭಿಃ ಹುಧಾ ಗೀತಂ ...	೧೩	೪	೩೦೫
-----------------------	----	---	-----

ವಿ

ವಿತಚ್ಛ್ರಿತ್ವಾ ವಚನಂ ಕೇಶವಸ್ಯ ...	೧೧	೩೫	೨೬೯
ವಿತದ್ಯೋನಿನಿ ಭೂತಾನಿ ...	೭	೬	೧೩೩
ವಿತನೇ ಸ ಶಯಂ ಕೃಷ್ಣ ...	೬	೩೯	೧೨೫
ವಿತಾನ್ಯ ಹಂತುಮಿಷ್ಟಮಿ ...	೧	೩೫	೧೮
ವಿತಾನ್ಯಪಿ ತು ಕರ್ತವ್ಯೇ ...	೧೮	೬	೫೧೭
ವಿತಾಂ ದ್ಯುಷಿವ ವಸ್ತುಭ್ಯ ...	೧೬	೯	೪೬೬
ವಿತಾಂ ಭೂತಿಂ ಯೋಗಂ ಚ ...	೧೦	೭	೨೧೩
ವಿವಿವಿಮುಕ್ತಾಃ ಕಾಂತಿಯ ...	೧೬	೨೨	೪೭೫
ವಿವನುಕ್ತೋ ಹ್ಯಸೀಕೇಶಕ ...	೧	೨೪	೧೪
ವಿವನುಕ್ತಾಃ ಸರ್ವಾಃ ಸಂಖ್ಯೇ ...	೧	೪೭	೨೧
ವಿವಮುಕ್ತಾಃ ತತೋ ರಾಜನ್ ...	೧೧	೯	೨೪೪
ವಿವನುಕ್ತಾಃ ಹ್ಯಸೀಕೇಶಕ ...	೨	೯	೨೭
ವಿವನೇತದ್ಧೃಷ್ಟಿ ತ್ವಂ ...	೧೧	೩	೨೩೮
ವಿನಂ ಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತಂ ...	೪	೨	೬೭
ವಿನಂ ಗೃಹತಿತಂ ಚಕ್ರಂ ...	೩	೧೬	೫೫
ವಿನಂ ಬಹುಧಾ ಯಜ್ಞಾಃ ...	೪	೩೨	೭೮
ವಿನಂ ಬುಧೈಃ ಪರಂ ಬುದ್ಧಿವ ...	೩	೪೩	೬೫
ವಿನಂ ಸತತಯುಕ್ತಾ ಯೇ ...	೧೨	೧	೨೭೭
ವಿನಂ ಜ್ಞಾಕೃತ್ಯಾ ಕೃತಂ ಕರ್ತು ...	೪	೧೫	೭೨
ವಿಷಾ ತೇವಧಿಹಿತಾ ಸಾಂಖ್ಯೇ ...	೨	೩೯	೩೭
ವಿಷಾ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಸ್ಥಿತಿಃ ಪಾರ್ಥ ...	೨	೭೨	೪೬

ಓ

ಓಂ ತನ್ನ ದಿತಿ ನಿರ್ದೇಶಃ ...	೧೭	೨೩	೪೯೯
ಓಮಿತ್ಯೇಕಾಕ್ಷರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ...	೮	೧೩	೧೫೬

ಕ

ಕಚಿ ನೋಭಯವಿಭ್ರಷ್ಟಃ ...	೬	೩೮	೧೨೫
-----------------------	---	----	-----

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ ಥಮ ಚರಣ.

			ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ಕಟ್ಟಿದೇತಚ್ಚುತಂ ಕಾರ್ಥ	೧೮	೭೨	೬೦೪
ಕಟ್ಟಿಮ್ಯಲನಣಾತ್ಯುಷ್ಠ	೧೭	೯	೪೮೭
ಕಥಂ ನ ಜ್ಞೇಯಮಸ್ಮಭಿಃ	೧	೩೯	೧೯
ಕಥಂ ಭಿಷ್ಠಮಹಂ ಸಂಖ್ಯೇ	೨	೪	೨೩
ಕಥಂ ವಿದ್ಯಾಸುಹು ಯೋಗಿನಃ	೧೦	೧೭	೨೨೦
ಕರ್ತುಂ ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತಾ ಹಿ	೨	೫೧	೪೦
ಕರ್ಮಣಃ ಸುಕೃತಸ್ಯಾಹುಃ	೧೪	೧೬	೩೯೬
ಕರ್ಮಣೈವ ಹಿ ಸಂಖ್ಯಂ	೩	೨೦	೨೫
ಕರ್ಮಣೋ ಕ್ಯಪಿ ಬೋಧವ್ಯಂ	೪	೧೭	೭೨
ಕರ್ಮಣ್ಯಕರ್ಮ ಯಃ ಕ್ಷತ್ರ	೪	೧೮	೭೩
ಕರ್ಮಣೈವ ಧಿಶಾರಸ್ತೇ	೨	೪೭	೩೯
ಕರ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮೋಪ್ಪನಂ ವಿದ್ಧಿ	೩	೧೫	೨೫
ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	೩	೬	೨೧೧
ಕರ್ಷಯಂತಃ ಶರೀರಸ್ಯಂ	೧೭	೬	೪೮೫
ಕವಿಂ ಪುರಾಣಮನುಶಾಶಿತಾರಂ	೮	೯	೧೦೫
ಕಸ್ಮಾಚ್ಚ ತೇ ನ ನಮೋ	೧೧	೬೭	೨೭೧
ಕಾಮ ಏಷ ಕ್ರೋಧ ಏಷಃ	೩	೩೭	೬೨
ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಋಷಾಣಾಂ	೫	೨೬	೯೪
ಕಾಮನಾಶ್ರಿತ್ಯ ದುಃಖಾರಂ	೧೬	೧೦	೪೬೭
ಕಾಮೋಶ್ಚನಃ ಪುರ್ಗರಾಃ	೨	೪	೩೮
ಕಾಮೈಶ್ಚೈಶ್ಚೈರ್ಹಿತಜ್ಞವಃ	೭	೨೦	೧೪೧
ಕಾಮೈವಾಂ ಕರ್ಮಣಃಂ ನ್ಯಾಸಂ	೧೮	೨	೫೩೩
ಕಾಯೇನ ಮನಸಾ ಬುದ್ಧ್ಯಾ	೫	೧೧	೮೬
ಕಾರ್ಪಣ್ಯದೋಷೋಪಹಂ ಸ್ವಭಾವಃ	೨	೭	೨೫
ಕಾರ್ಯಕಾರಣಕರ್ತೃತ್ವೇ	೧೩	೨೦	೩೬೫
ಕಾರ್ಯಮಿತ್ತೇವ ಯತ್ಕರ್ಮ	೧೮	೯	೨೨೦
ಕಾಲೋಽಸ್ಮಿಲೋಕಕ್ಷಯಕೃತ್	೧೧	೩೨	೨೬೬
ಕಾಶ್ಚೈಶ್ಚ ಪರಮೇಶ್ವರಃ	೧	೧೭	೧೨
ಕಾಂಕ್ಷಂತಃ ಕರ್ಮಣಾಂ ಸಿದ್ಧಿಂ	೪	೧೨	೭೧
ಕಿಂ ಕರ್ಮ ಕಿಮಕರ್ಮೇತಿ	೪	೧೬	೭೨
ಕಿಂ ತದ್ಭ್ರೂಹ್ಯ ಕಿಮಭ್ಯಾತ್ಮಂ	೮	೧	೧೪೮
ಕಿಂ ಶುನಬ್ರಹ್ಮಣಾಃ ಪುಣ್ಯಾಃ	೯	೩೩	೨೦೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾಸು.
ಕೀಲಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರಹಸ್ತಂ ...	೧೧	೪೬	೨೭೭
ಕೀಲಿನಂ ಗದಿನಂ ಚಕ್ರೇಣಂ ಚ ...	೧೧	೧೭	೨೪೪
ಕುಶಸ್ವಾ ಕಶ್ಮಲಮಿದಂ ...	೨	೨	೨೨
ಕುಲಕ್ಷಯೇ ಪ್ರಣಶ್ಯಂತಿ ...	೧	೪೦	೧೯
ಕೃಪಯಾ ಪರಯಾ ವಿಷ್ವೇಣೀ ...	೧	೨೮	೧೪
ಕೃಷಿಗೋಕ್ಷವಾಣಿಸ್ಯಂ ...	೧೪	೪೪	೫೬೧
ಕೃಲ್ಪಿಸ್ತೋಗುಣಾನೇತವನ್ ...	೧೪	೨೧	೪೦೦
ಕ್ರೋಧಾಧ್ಯ ತಿ ಸಂವೋಹಃ ...	೨	೬೩	೪೩
ಕ್ರೋಧೋ ಮಾಸ್ತುಗಮಃ ಪಾರ್ಥ್ವ ...	೨	೩	೨೩
ಕ್ರೋಧೋಽಧಿ ತರಸ್ತೇಷಾಂ ...	೧೨	೫	೨೯೧
ಕ್ರೋಧಂ ಭವತಿ ಧರ್ಷತಾ ...	೯	೩೧	೧೯೮
ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಯೋರೀವಂ ...	೧೩	೩೪	೩೭೬
ಕ್ಷೇತ್ರಜ್ಞಂ ಚರಪಿ ಮಾಂ ಸಿದ್ಧಿ ...	೧೩	೨	೩೦೩

ಗ

ಗತಸಂಗಸ್ಯ ಮುಕ್ತಸ್ಯ ...	೪	೨೩	೭೫
ಗತಿರ್ಭರ್ತಾ ಪ್ರಭುಃ ಸಾಕ್ಷೀ ...	೯	೧೮	೧೮೯
ಗಾಂಧೀವಂ ಸ್ತಂಸತೇ ಹಸ್ತಾತ್ ...	೧	೩೦	೧೫
ಗಾವಾಸಿತ್ಯ ಚ ಭೂತಾನಿ ...	೧೫	೧೩	೪೨೨
ಗುಣಾನೇತಃ ಸತೀತ್ಯ ತ್ರೀನ್ ...	೧೪	೨೦	೩೯೮
ಗುರೂನಹತ್ಯಾ ಹಿ ಮಹಾನುಭಾವಾನ್ ...	೨	೫	೨೪

ಚ

ಚಂಚಲಂ ಹಿ ಮನಃ ಕೃಷ್ಣ ...	೬	೩೪	೧೨೩
ಚತುರ್ವಿಧಾ ಭಜಂತೇ ಮಾಂ ...	೭	೧೬	೧೩೮
ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಂ ಮಯಾ ಸೃಷ್ಟಂ ...	೪	೧೩	೭೧
ಚಿಂತಾಮವರಿಮೇಯಾಂ ಚ ...	೧೬	೧೧	೪೬೭
ಚೇತಸಾ ಸರ್ವಕರ್ಮಣಿ ...	೧೮	೫೭	೫೮೯

ಜ

ಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಚ ಮೇ ದಿವ್ಯಂ ...	೪	೯	೭೦
ಜಠರಮರಣಮೋಕ್ಷಾಯ ...	೭	೨೯	೧೪೪
ಜಾತಸ್ಯ ಹಿ ಧ್ರುವೋ ಮೃತ್ಯುಃ ...	೨	೨೭	೩೨

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅನ್ವಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನಮ		
ಚಿಕಿತ್ಸಾಪ್ರಾಂತ್ಯಾ	೬	೭	೧೦೩
ಜ್ಞಾನಮಜ್ಞಾನ ಬಾಪ್ಯನೈ	೯	೧೫	೧೧೬
ಜ್ಞಾನವಜ್ಞಾನಕೃಪ್ತಾತ್ಮ	೬	೮	೧೦೨
ಜ್ಞಾನೇನ ತು ತದಜ್ಞಾನಂ	೫	೬	೮೯
ಜ್ಞಾನಂ ಕರ್ಮ ಚ ಕರ್ತಾ ಚ	೧೫	೧೯	೫೩೮
ಜ್ಞಾನಂ ತೇವಂ ಸವಿಜ್ಞಾನಂ	೭	೨	೧೩೨
ಜ್ಞಾನಂ ಜ್ಞೇಯಂ ದರಿಜ್ಞಾತಾ	೧೮	೧೮	೧೩೫
ಜ್ಞೇಯಃ ಸ ನಿಕೃಪಂನಾಸ್ಮಿ	೫	೩	೮೪
ಜ್ಞೇಯಂ ಯತ್ತತ್ಪ್ರಕೃಪ್ಯಮಿ	೧೩	೧೨	೩೮೮
ಜ್ಞೇಯೋ ಚೇತ್ಸರ್ವಾಣಸ್ಮಿ	೩	೧	೪೭
ಜ್ಞೇಯೋತಿಷಾಮುಪಿ ತಚ್ಚಿತ್ತೋತಿಃ	೧೩	೧೭	೩೬೩

೮

ತಂ ತಥಾ ಕೃಪ್ಯಮನಿಷ್ಠಂ	೨	೧	೨೨
ತಪಃ ಸದಂ ತತ್ಪ್ರವೀಣಗಿತಮ್	೧೫	೪	೪೨೨
ತಚ್ಚ ಸ ಸ್ತುತೃ ಸಂಸ್ತುತೃ	೧೮	೭೭	೬೦೯
ತತಃ ಶುಭಃಶ್ಚ ಭೇರ್ಯಶ್ಚ	೧	೧೩	೧೧
ತತಃ ಶ್ವೇತೈರ್ಹಲೈರ್ಯುಕ್ತೇ	೧	೧೪	೧೧
ತತಃ ಸ ವಿಸ್ಮಯಾಃ ಸ್ವೋ	೧೧	೧೪	೨೫೧
ತತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ ವಹಾಬಾಹುಣಿ	೩	೨೮	೫೯
ತತ್ರ ತಂ ಗುರ್ದಿಸಂಯೋಗಂ	೬	೪೩	೧೨೬
ತತ್ರ ಸತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ ಅತ್ಯಾತ್	೧೪	೬	೩೮೮
ತತ್ರವಶ್ಯತೀಠತಾನ್ ಸಾರ್ಥಃ	೧	೨೬	೧೪
ತತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ ಜಗತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ	೧೧	೧೩	೨೫೦
ತತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ ಮುನಿಃ ಕೃತೃ	೬	೧೨	೧೧೦
ತತ್ಪ್ರವೀಣೈಃ ಸತಿ ಕರ್ತಾರಂ	೧೦	೧೬	೫೨೯
ತತಃ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಯಜ್ಞ ಯಾಪ್ಯತೇ	೧೩	೩	೩೦೩
ತದಿತ್ಯನಭಿಸಂಧಾಯು	೧೧	೨೫	೫೦೨
ತದಬ್ರಹ್ಮಯಸ್ತದಾತ್ಮನಃ	೫	೧೩	೯೯
ತದ್ವಿದ್ವಿ ವ್ಯಾಪ್ತೇನ	೪	೩೪	೭೮
ತಪಸ್ವಿಭೋಗಾದಿಗಳೇ ಯೋಗೀ	೬	೫೬	೧೨೮

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ	ಅಧ್ಯಾಯ	ಶ್ಲೋಕ.	ಪುಟನಂ.
ತನುವುಹನುಹಂ ವರ್ಷಂ	೯ ೧೯ ೧೯೦
ತನುಸ್ವಜ್ಞಾನಜಂ ವಿದ್ಧಿ	೧೪ ೮ ೩೯೦
ತನುವು ಚ ಹೃಷೀಕೇಶಃ	೨ ೧೦ ೨೭
ತನೋನ ಶರಣಂ ಗಚ್ಛ	೧೮ ೨ ೫೮೯
ತಂ ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಂ 'ಖಸಂಯೋಗಂ	೬ ೨೩ ೧೨೦
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಪ ಮಾಣಂ ತೇ	೧೬ ೨೪ ೪೭೬
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಪುಣಿಧಾಯ	೧೧ ೪೪ ೨೨೫
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ದ್ರಿಯಾಣಾಂ ದೌ	೩ ೪೧ ೬೪
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಮುಕ್ತಿಸ್ವ ಯಶೋ	೧೧ ೩೩ ೨೬೮
ತಸ್ಮಾತ್ಪ್ರಾರ್ಥನು ಕಾಲೇಷು	೮ ೭ ೧೫೩
ತಸ್ಮಾದಸಕ್ತಃ ಸ ತತಂ	೩ ೧೯ ೫೬
ತಸ್ಮಾದಪ್ಪಾಸನಸಂಭೂತಂ	೪ ೪೨ ೬೧
ತಸ್ಮಾದೋಮಿತ್ಯುದಾಹೃತ್ಯ	೧೭ ೨೪ ೫೦೦
ತಸ್ಮಾದ್ಯಸ್ಯ ಮಹಾಬಾಹೋ	೨ ೬೮ ೪೫
ತಸ್ಮಾನೈರ್ವರ್ಣಂ ಏಯಂ ಹಂತುಂ	೧ ೩೭ ೧೮
ತಸ್ಯ ಸಂಜನಂಃ ಹರ್ಷಂ	೧ ೧೨ ೧೧
ತಾನಹಂ ದ್ವಿಷತಃ ಕ್ರೂರಾನ್	೧೬ ೧೯ ೪೭೩
ತಾನಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	೨ ೬೧ ೪೩
ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತುತಿವರ್ಣನೇ	೧೨ ೧೯ ೬೦೦
ತೇಜಃ ಪ್ರಮಾ ಧೃತಿಃ ಶೌಚಂ	೧೬ ೩ ೪೫೮
ತೇ ತಂ ಭುಕ್ತ್ವಾ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ	೯ ೨೧ ೧೯೨
ತೇಷಾಮಹಂ ಸಮುದ್ಧರ್ಷಿಣ	೧೨ ೭ ೨೯೧
ತೇಷಾಮೇವಾನುಕಂಠಾರ್ಥಂ	೧೦ ೧೧ ೨೧೬
ತೇಷಾಃ ಸ ತತಯುಕ್ತಾನಾಂ	೧೦ ೧೦ ೨೧೫
ತೇಷಾಂ ಜ್ಞಾನಿಂ ನಿತ್ಯಯುಕ್ತಃ	೭ ೧೭ ೧೩೮
ಶಕ್ತಾಸ್ತು ಕರ್ಮ ಭೂತಸಂಗಂ	೪ ೨೦ ೭೪
ತಸ್ಯಾಜ್ಞಂ ದೋಷವದಿತ್ಯೇಕೋ	೧೮ ೩ ೫೧೫
ತ್ರಿಭುಗುಣಮಯೈರ್ಭಾರ್ವಹೈಃ	೭ ೧೩ ೧೩೫
ತ್ರಿಧಾ ಭವತಿ ಶ್ರದ್ಧಾ	೧೭ ೨ ೪೬೧
ತ್ರಿವಿಧಂ ನರಕಸ್ಯೇದಂ	೧೬ ೨೧ ೪೭೪
ತ್ರೈಗುಣ್ಯವಿಷಯಾ ವೇದಾಃ	೨ ೪೫ ೩೮
ತ್ರೈವಿದ್ಯಾ ವಾಂ ಸೋಮುಪಾಃ	೯ ೨೦ ೧೯೧
ತ್ವಮುಕ್ತೇನ ಪರನುಂ ವೇದಿತವ್ಯಂ	೧೧ ೧೮ ೨೫೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.			ಅರ್ಥಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.
ತ್ವನಾದಿದೇವಃ ಸ್ವರೂಪಃ	೧೧	೩೮	೨೯೧

ದ

ದಂಜೋ ದನುಯುತಃಮುಕ್ತಿ	೧೦	೩೮	೨೨೮
ದಂಜೋ ದಪೋಽಭಿಮಾನಶ್ಚ	೧೬	೪	೪೨
ದಂಪ್ತಕಾಲಾನಿ ಚ ತೇ	೧೧	೨೫	೨೪೮
ದಾತ ಸ್ಮಿತಿ ಯದ್ಧನಂ	೧೭	೨೦	೪೯೫
ದಾನಿ ಸೂರ್ಯಸಹಸ್ರಸ್ಯ	೧೧	೧೨	೨೫೫
ದ್ರಾವ್ಯನಾಲಾಂಬರಧರಂ	೧೧	೧೧	೨೪೯
ದುಃಖಮಿತ್ಯೇವ ಗೌತ್ಮನುಃ	೧೮	೮	೫೧೯
ದುಃಖೇ ಸ್ವನುದ್ವಿಗ್ಧಮನಃ	೨	೫೨	೪೧
ದುರೀಣ ಹ್ಯನರಂ ಕರ್ಮ	೨	೪೯	೪೦
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತು ಸಾಂಡನಾನೀಕಂ	೧	೨	೮
ದೃಷ್ಟೇಮಂ ಪುಜನಂ ಕೃತ್ವ	೧	೨೨	೧೧೫
ದೃಷ್ಟ್ವೇದಂ ಪಾನುಷಂ ರೂಪಂ	೧೧	೫೧	೨೨೬
ದೇವದ್ವಿಜಗುರುಪ್ರಜ್ಞ	೧೭	೧೪	೪೯೧
ದೇವಾನ್ ಭಃ ನಯತಾನೇಕ	೨	೧೧	೫೨
ದೇಹೇ ನಿತ್ಯಮನಧ್ಯೋರಯಂ	೨	೨೦	೨೨
ದೇಹಿನೋಽಸ್ಮಿನ್ ಸಂಧಾ ದೇಹೇ	೨	೧೨	೨೨
ದೈವಮೇನಾಪರೇ ಯಜ್ಞಂ	೪	೨೫	೭೫
ದೈವೇ ಹ್ಯೇಷಾ ಗುಣಮಯಿಣ	೭	೧೪	೧೨೬
ದೈವೀಸಂವದ್ವಿವೋಕ್ತಾಯ	೧೬	೫	೪೬೨
ದೋಷೈಃ ತೈಃ ಕುಲಘ್ನಾನಾಂ	೧	೪೨	೬೦
ದ್ಯಾವಾಪೃಥಿವ್ಯೋರಿದಮುತರಂ	೧೧	೨೦	೨೫೫
ದ್ಯೂತಂ ಛಲಯುತಾಂಸ್ಮಿ	೧೦	೨೬	೨೨೭
ದ್ರವ್ಯಯಜ್ಞಾಸ್ತೋಯಜ್ಞಾ	೪	೨೮	೭೬
ದ್ರುಪದೋ ದ್ರೌಪದೇಯಶ್ಚ	೧	೧೮	೧೨
ದ್ರೋಣಂ ಚ ಭೀಷ್ಮಂ ಚ	೧೧	೩೪	೨೬೨
ದ್ವಾನಿಮೌ ಪುರುಷೌ ಲೋಕೇ	೧೫	೧೬	೪೨೨
ದೌಭೂತಸರ್ಗೌ ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್	೧೬	೭	೪೬೨

ಧ.

ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೇ	೧	೧	೭
---------------------------	-----	-----	---	---	---

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

ಧೂಮೋ ರಾತ್ರಿಕ್ಷುಧಾ ಕೃಷ್ಣಃ
ಧೂಮೇನಾವ್ರಿಯತೇ ವಹ್ನಿಃ
ಧೃತ್ಯಾ ಯಯಾ ಧಾರಯತೇ
ಧೃಷ್ಟ್ಯ ಕೇತುಶ್ಚೇಕಿತಾನಃ
ಧ್ಯಾನೇನಾತ್ಮನಿ ಪಶ್ಯಂತಿ
ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನ್ ವೃಂಸಃ

ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ಲೋಕ.

ಪಾಸು.

೮	೨೫	೧೬೫
೩	೩೮	೬೨
೧೮	೩೩	೫೫೨
೧	೫	೯
೧೩	೨೪	೩೬೯
೨	೬೨	೪೩

ನ

ನ ಕರ್ತೃತ್ವಂ ನ ಕರ್ಮಾಣಿ
ನ ಕರ್ಮಣಾಮನಾರಂಭಾತ್
ನ ಕಾಂಕ್ಷೇ ವಿಜಯಂ ಕೃಷ್ಣ
ನ ಚ ತಸ್ಮಾನ್ಮನುಷ್ಯೇಷು
ನ ಚ ಮತ್ಪ್ರಾಣಿ ಭೂತಾನಿ
ನ ಚ ಮಾಂ ತಾನಿ ಕರ್ಮಾಣಿ
ನ ಚೈದ್ವಿದ್ಯಾಃ ಕತರನ್ನೋ
ನ ಚಾಯತೇ ಮ್ನಿಯತೇ ವಾ
ನ ತದಸ್ತಿ ಪೃಥಿವ್ಯಾಂ ವಾ
ನ ಕದಾ ಸಯತೇ ಸೂರ್ಯೋ
ನ ತು ಮಾಂ ಶಕ್ಯಸೇ ದ್ರಷ್ಟುಂ
ನ ತ್ವೇವಾಹಂ ಚಾತು ನಾಸಂ
ನ ದ್ವೇಷ್ಟ್ಯೈಕುಶಲಂ ಕರ್ಮ
ನ ಪ್ರಹೃತ್ಯಷ್ಟೇತ್ತಿಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ
ನ ಬುದ್ಧಿಭೇದಂ ಜನಯೇತ್
ನಭಃಸ್ಪೃಶಂ ದಿಪ್ತಮನೇಕವರ್ಣಂ
ನಮಃ ಪುರಸ್ತಾದಥ ಪೃಷ್ಟತಸ್ತೇ
ನ ಮಾಂ ಕರ್ಮಾಣಿ ಲಿಂಪಂತಿ
ನ ಮಾಂ ದುಷ್ಕೃತಿನೋ ಮೂಢಾಃ
ನ ಮೇ ವಾರ್ಥಾಸ್ತಿ ಕರ್ತವ್ಯಂ
ನ ಮೇ ವಿದುಃ ಸುರಗಣಾಃ
ನ ರೂಪಮಸ್ಯೇಹ ತಥೋಪ
ನ ವೇದಯಚ್ಛಾಧ್ಯಯನ್ಯೈಃ
ನ ಸ್ತೋ ಮೋಹಃ ಸ್ಮೃತಿರ್ಲಭಾ

೨	೧೪	೮೮
೩	೪	೪೯
೧	೩೨	೧೭
೧೮	೬೯	೬೦೨
೯	೫	೧೭೪
೯	೯	೧೭೮
೨	೬	೨೫
೨	೨೦	೩೦
೧೮	೪೦	೫೨೭
೧೫	೬	೪೫
೧೧	೮	೨೪೩
೨	೧೨	೨೮
೧೮	೧೦	೫೨೦
೫	೨೦	೯೦
೩	೨೬	೫೮
೧೧	೨೪	೨೫೮
೧೧	೪೦	೨೭೨
೪	೧೪	೭೨
೭	೧೫	೧೩೮
೩	೨೨	೫೭
೧೦	೨	೨೧೧
೧೫	೩	೪೧೯
೧೧	೪೮	೨೭೯
೧೮	೭೩	೬೦೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪಠವು ಚರಣ.

ನ ಹಿ ಕಶ್ಚಿತ್ ಕ್ಷಣಮಪಿ ...
 ನ ಹಿ ದೇಹಭೃತಾ ಶಕ್ಯಂ ...
 ನ ಹಿ ಪ್ರವಶ್ಯಾಮಿ ಮಮಾಪ ...
 ನ ಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ ...
 ನಾತ್ಯಶ್ಚ ತಸ್ಮ ಯೋಗೋಽಪಿ ...
 ನಾದತ್ತೇ ಕಸ್ಯಚಿತ್ತಾಪಂ ...
 ನಾನ್ಯಂ ಗುಣೇಭ್ಯಃ ಕರ್ತಾರಂ ...
 ನಾಸತೋ ವಿದ್ಯತೇ ಭಾವಃ ...
 ನಾಸ್ತಿ ಬುದ್ಧಿ ರಯುಕ್ತಸ್ಯ ...
 ನಾಹಂ ಪ್ರಕಾಶಃ ಸರ್ವಸ್ಯ ...
 ನಾಹಂ ನೇವೈರ್ನ ತಸಸಾ ...
 ನಾಂತೋಽಸ್ಮಿ ಮಮ ದಿವ್ಯಾನಾಂ ...
 ನಿಮಿತ್ತಾನಿ ಚ ಪಶ್ಯಾಮಿ ...
 ನಿಯತಸ್ಯ ತು ಸಂನ್ಯಾಸಃ ...
 ನಿಯತಂ ತುರು ಕರ್ಮ ತ್ವಂ ...
 ನಿಯತಂ ಸಂಗರಹಿತಂ ...
 ನಿರಾಶೀರ್ಯತಚಿತ್ತಾತ್ಮಾ ...
 ನಿರ್ಮಾನನೋಹಾ ಚಿತಸಂಗ ...
 ನಿಶ್ಚಯಂ ಶೃಣು ಯೇ ತತ್ರ ...
 ನಿಹತ್ಯ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾನ್ನಃ ...
 ನೇಹಾಭಿಕ್ರಮನಾಶೋಽಸ್ಮಿ ...
 ನೈತೇ ಸೃತೀ ಪಾರ್ಥ ಬಾನನ್ ...
 ನೈವಂ ಛಿದಂತಿ ಶಸ್ತ್ರಾಣಿ ...
 ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ಪರೋವಿಗಾತಿ ...
 ನೈವ ತಸ್ಯ ಕೃತೇನಾಥೋಽ

ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ಲೋಕ.

ಪಾಠ.

೩ ೫ ೫೦
 ೧೮ ೧೧ ೫೮೧
 ೨ ೮ ೨೬
 ೪ ೩೮ ೭೮
 ೬ ೧೬ ೧೧೮
 ೫ ೧೫ ೮೯
 ೧೪ ೧೮ ೩೯೭
 ೨ ೧೬ ೨೯
 ೨ ೬೬ ೪೪
 ೭ ೨೫ ೧೪೩
 ೧೧ ೨೩ ೨೦೭
 ೧೦ ೧೦ ೨೨೮
 ೧ ೩೧ ೧೬
 ೧೮ ೭ ೫೧೮
 ೩ ೮ ೨೧
 ೧೮ ೨೩ ೫೪೩
 ೪ ೨೧ ೭೪
 ೧೫ ೫ ೪೨೩
 ೧೮ ೪ ೫೧೬
 ೧ ೩೬ ೧೮
 ೨ ೪೦ ೩೭
 ೮ ೨೭ ೧೬೬
 ೨ ೨೩ ೩೧
 ೫ ೮ ೮೬
 ೩ ೧೮ ೫೬

ಪ

ಪಂಚೈತಾನಿ ಮಹಾಬಾಹೋ ...
 ಪತ್ರಂ ಪುಷ್ಪಂ ಫಲಂ ತೋಯಿಂ ...
 ಪರಶ್ಚಸ್ತಾತ್ಮ ಭಾವೋಽನೈಯೋ ...
 ಪರಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಪರಂ ಧಾಮ ...
 ಪರಂ ಭೂಯಃ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ...

೧೮ ೧೩ ೫೨೪
 ೯ ೨೬ ೯೯೬
 ೮ ೨೧ ೧೬೧
 ೧೦ ೧೨ ೨೧೭
 ೧೪ ೧ ೩೯೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ

	ಅಧ್ಯಾಯ	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾಸು.
ಪರಿತ್ಯಾಜನಾಯ ಸಾಧೂನಾಂ	...	೪	೮
ಪವನಃ ಪವತಾನುಸ್ಮಿ	...	೧೦	೩೧
ಪಶ್ಯ ಮೇ ಪಾರ್ಥ ರೂಪಾಣಿ	...	೧೧	೫
ಪಶ್ಯಾದಿತ್ಯಾನ್ ವಸೂನ್ ರುದ್ರಾನ್	...	೧೧	೬
ಪಶ್ಯಾಮಿ ದೇವಾಂಸ್ತವ ದೇವ	...	೧೧	೧೦
ಪಶ್ಯೇತಾಂ ಪಾಂಡ.ಪುತ್ರಾಣಾಂ	...	೧	೩
ಪಾರ್ಥ ನೈವೇಹ ನಾಮುಕ್ತ	...	೬	೪೦
ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ ಹೃಷೀಕೇಶೋ	...	೧	೧೦
ಪಿತಾಸಿ ಲೋಕಸ್ಯ ಚರಾಚರಸ್ಯ	...	೧೧	೧೩
ಪಿತಾಹವಸ್ಯ ಜಗತೋ	...	೯	೧೨
ಪುಣ್ಯೋ ಗಂಧಃ ಸ್ವಧಿವ್ಯಾಂ ಚ	...	೭	೯
ಪುರುಷಃ ಪ್ರಕೃತಿರ್ಧೋ ಹಿ	...	೧೩	೩೧
ಪುರುಷಃ ಸ ಪರಃ ಪಾರ್ಥ	...	೮	೩೨
ಪುರೋಧಸಾಂ ಚ ಮುಖ್ಯಂ ವಾಂ	...	೧೦	೩೪
ಪೂರ್ವಾಭ್ಯಾಸೇನ ತೇನೈವ	...	೬	೪೪
ಸೃಥಂ ಪ್ರೇನ ತು ಯಜ್ಞಾನ್	...	೧೮	೩೧
ಸ್ರಕಂಶಂ ಚ ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ	...	೧೪	೩೨
ಸ್ರಕೃತಿಂ ಪಿರುಷಂ ಚೈವ	...	೧೩	೧೯
ಸ್ರಕೃತಿಂ ಸ್ವಾಮಿವಸ್ವಭ್ಯ	...	೯	೮
ಸ್ರಕೃತೇಃ ಕ್ರಿಯಮಾಣಾಃ	...	೩	೩೨
ಸ್ರಕೃತೇರ್ಗುಣಸಂಮೂಢಾಃ	...	೩	೩೯
ಸ್ರಕೃತೈವ ಚ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೧೩	೩೯
ಪ್ರಜಹಂತಿ ಯದಾ ಕಾಮಾನ್	...	೨	೫೫
ಪ್ರಯತ್ನಾದ್ಧೃತಮಾನಸು	...	೬	೪೫
ಪ್ರಯಾಣಕಾಲೇ ಮನಸಾ	...	೮	೧೦
ಪ್ರಲಪನ್ ವಿಪ್ರಜನ್ ಗೃಹ್ಣನ್	...	೫	೯
ಪ್ರವೃತ್ತಿಂ ಚ ನಿವೃತ್ತಿಂ ಚ	...	೧೬	೭
''	...	೧೮	೩೦
ಪ್ರಶಾಂತಮನಸಂ ಹ್ಯೇನಂ	...	೬	೩೨
ಪ್ರಶಾಂತಾತ್ಮಾ ವಿಗತಭೀಃ	...	೬	೧೪
ಪ್ರಸಾದೇ ಸರ್ವದುಃಖಾನಾಂ	...	೨	೬೦
ಪ್ರಹ್ಲಾದಶ್ಲಾಸ್ಥಿ ದೈತ್ಯಾನ್	...	೧೦	೩೦
ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪುಣ್ಯಕೃತಾಂಲ್ಲೋಕಾನ್	...	೬	೪೧

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಕ್ರಮ ಚರಣ

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನ.
ಬಿ			
ಬಲಂ ಬಲವತಾಂ ಚಾಹಂ	...	೭	೧೧
ಬಹಿರಂತಶ್ಚ ಭೂತಾನಾಂ	...	೧೩	೧೫
ಬಹೂನಾಂ ಜನ್ಮನಾಮಂತೇ	...	೩	೧೯
ಬಹೂನಿ ಮೇ ವ್ಯಕ್ತೀತಾನಿ	...	೪	೫
ಬಂಧುರಾತ್ಮಾತ್ಮನಸ್ತಸ್ಯ	...	೬	೬
ಬಾಹ್ಯವ್ವರ್ತಿಸ್ವಸಕ್ತಾತ್ಮಾ	...	೫	೨೧
ಬೀಜಂ ಮಾಂ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	೭	೧೦
ಬುದ್ಧಿಯುಕ್ತೋ ಜಹಾತೀಹ	...	೨	೫೧
ಬುದ್ಧಿಜ್ಞಾನಮಸಂಮೋಹಃ	...	೧೧	೪
ಬುದ್ಧೀರ್ಭೇದಂ ಧೃತೇಶ್ಚೈವ	...	೧೮	೨೯
ಬುದ್ಧ್ಯಾ ವಿಶುದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತಃ	...	೧೮	೩೧
ಬೃಹತ್ಸಾಮ ತಥಾ ಸಾವ್ಯಾಂ	...	೧೦	೩೫
ಬ್ರಹ್ಮಣೋ ಹಿ ಪ್ರತಿವ್ಯಾಹಂ	...	೧	೨೩
ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಧಾಯ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೫	೧೦
ಬ್ರಹ್ಮಭೂತಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮಾ	...	೧೮	೫೪
ಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಪಣಂ ಬ್ರಹ್ಮಹವಿಃ	...	೪	೨೪
ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕ್ಷತ್ರಿಯವಿಶಾಂ	...	೧೮	೪೧

ಭಿ

ಭಿಕ್ತ್ಯಾತ್ವನನ್ಯಯಾ ಶಕ್ಯಃ	...	೧೧	೫೪
ಭಿಕ್ತ್ಯಾ ಮಾಮಭಿಬಾ ನಾತಿ	...	೧೮	೫೫
ಭಿಯಾದ್ರಣಾದುಪರಿತು	...	೨	೩೫
ಭಿವಾನ್ ಭೀಷ್ಯಶ್ಚ ಕರ್ಣಶ್ಚ	...	೧	೮
ಭಿವಾನ್ಯಯೋ ಹಿ ಭೂತಾನಾಂ	...	೧೧	೨
ಭೀಷ್ಯದೋಣಪ್ತಮುಖ೩ಃ	...	೧	೨೫
ಭೂತಗ್ರಾಮಃ ಸ ಏವಾಯುಃ	...	೮	೧೯
ಭೂಮಿರಾಪೋನತೋ ವಾಯುಃ	...	೭	೪
ಭೂಯ ಏವ ಮಹಾಬಾಹೋ	...	೧೦	೧
ಭೋಕ್ತಾರಂ ಯಜ್ಞಪಸಸಾಂ	...	೫	೨೯
ಭೋಗೈಶ್ಚರ್ಯಪ್ರಸಾಕ್ತಾನಾಂ	...	೨	೪೪

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

ಅಧ್ಯಾಯ.

ಶ್ಲೋಕ.

ಪಾ.ನು.

ಮ

ಮಚ್ಚಿತ್ತಃ ಸರ್ವದುರ್ಗಾಣಿ	...	೧೮	೫೮	೫೮೬
ಮಚ್ಚಿತ್ತಾ ಮದ್ಗತವ್ರಾಣಾಃ	...	೧೦	೯	೨೧೪
ಮತ್ಸರ್ಮಕೃತ್ಯನೃಪರಮೋ	...	೧೧	೫೫	೨೮೪
ಮತ್ತಃ ಪರತರಂ ನಾನ್ಯತ್	...	೭	೭	೧೩೩
ಮದನುಗ್ರಹಾಯು ಪರಮಂ	...	೧೧	೧	೨೩೫
ಮನಃಪ್ರಸಾದಃ ಸೌಮ್ಯತ್ವಂ	...	೧೭	೧೬	೪೯೨
ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಸಹಸ್ರೇಷು	...	೭	೩	೧೩೨
ಮನ್ಮನಾ ಭವ ಮಧ್ವ ಕ್ಷೀಣೇ	...	೯	೩೪	೨೧೪
" "	...	೧೮	೬೫	೫೯೨
ಮನ್ಯಸೇ ಯದಿ ತಚ್ಚಕ್ರಂ	...	೧೧	೪	೨೩೯
ಮಮ ಯೋನಿರ್ಮಹದ್ಭ್ರೂಹ್ಯ	...	೧೪	೩	೩೮೩
ಮಮೈವಾಂಶೋ ಜೀವಶೋಕೇ	...	೧೫	೭	೪೨೭
ಮುಯಾ ತತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ	...	೯	೪	೧೭೪
ಮುಯಾಧ್ಯಕ್ಷೇಣ ಪ್ರಕೃತಿಃ	...	೯	೧೦	೧೭೮
ಮುಯಾ ಪ್ರಸನ್ನೇನ ತವಾರ್ಜುನೇದಂ	...	೧೧	೪೭	೨೭೮
ಮಯಿ ಚಾನನ್ಯಯೋಗೇನ	...	೧೩	೧೧	೩೪೧
ಮಯಿ ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೩	೩೦	೫೯
ಮಯ್ಯಾವೇಶ್ಯ ಮನೋ ಯೇ ಮಾಂ	...	೧೨	೨	೨೮೮
ಮಯ್ಯಾಸಕ್ತಮನಾಃ ಪಾರ್ಥ	...	೭	೧	೧೩೧
ಮಯ್ಯೇವ ಮನ ಆಧತ್ಸವ	...	೧೨	೮	೨೯೨
ಮಹರ್ಷಯಃ ಸಪ್ತ ಪೂರ್ವೇ	...	೧೦	೬	೨೧೩
ಮಹರ್ಷಿಣಾಂ ಭೃಗುರಹಂ	...	೧೦	೨೫	೨೨೩
ಮಹಾತ್ಮಾನಸ್ತು ಮಾಂ ಪಾರ್ಥ	...	೯	೧೩	೧೮೨
ಮಹಾಭೂತಾನ್ಯಹಂಕಾರೋ	...	೧೩	೫	೩೧೮
ಮಾಂ ಚ ಯೋಽವ್ಯಭಿಚಾರೇಣ	...	೧೪	೨೬	೪೦೩
ಮಾ ತೇ ವ್ಯಥಾ ಮಾ ಚ	...	೧೧	೪೯	೨೭೯
ಮಾತ್ರಾಸ್ವರ್ಭಾಸ್ತು ಕೌಂತೇಯ	...	೨	೧೪	೨೯
ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಸ್ತು ಲ್ಯಃ	...	೧೪	೨೫	೪೦೩
ಮಾಮುಪೇತ್ಯ ಪುನರ್ಜನ್ಮ	...	೮	೧೫	೧೫೭
ಮಾಂ ಹಿ ಪಾರ್ಥ ವ್ಯಪಾಶ್ರಿತ್ಯ	...	೯	೩೨	೨೦೦
ಮುಕ್ತಸಂಗೋಽನಹಂವಾದೀ	...	೧೮	೨೬	೫೪೬

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ	ಆಧ್ಯಯನ	ಶಿಕ್ಷಣ	ಪಾಠ್ಯ
ಮೂಲಭೂತಗ್ರಹಣಾತ್ಮನೋ ಯತ್	೧೭	೧೯	೪೯೪
ವ್ಯಕ್ತುಃ ಸರ್ವಹರಶ್ಚಾಹಂ	೧೧	೩೪	೨೬೬
ಮೋಕ್ಷಾಶಾ ಮೋಕ್ಷಕರ್ಮಾಣಃ	೯	೧೨	೧೨೧

ಯ

ಯ ಇದಂ ಸರಮಂ ಗುಹ್ಯಂ	೧೮	೬೮	೬೧೨
ಯ ಏನಂ ಿತ್ತಿ ಹಂಕಾರಂ	೨	೧೯	೩೦
ಯ ಏನಂ ಿತ್ತಿ ಪುರುಷಂ	೧೩	೨೩	೩೬೯
ಯಜ್ಞಾಪಿ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	೧೦	೩೯	೨೨೮
ಯಜ್ಞಾ ಸಹ ಸಾರ್ಥಮಸತ್ಯತೋಽಸಿ	೧೧	೪೨	೨೭೩
ಯಜಂತೇ ಸಾತ್ವಿಕಾ ದೇವಾನ್	೧೭	೪	೪೮೩
ಯಜ್ಞಾತ್ವಾ ನ ಪುನರ್ಮೋಹಂ	೪	೩೩	೭೯
ಯತತೋಕ್ಯುಪಿ ಕೌಂತೇಯ	೨	೬೦	೪೨
ಯತಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರ್ಭೂತಾನಾಂ	೧೮	೪೭	೨೬೪
ಯತೇಂದ್ರಿಯಮನೋಬುದ್ಧಿ	೨	೨೮	೯೪
ಯತೋ ಯತೋ ಃ ಶ್ರುತಕ	೬	೨೭	೧೨೧
ಯತಂತೋ ಯೋಗಿನಶ್ಚೈವಾ	೧೪	೧೧	೪೨೯
ಯತ್ಕರೋಷಿ ಯದಶ್ಚಾಸಿ	೯	೨೭	೧೯೭
ಯತ್ಪದಗ್ರೇ ವಿಷಮಿವ	೧೮	೩೭	೨೨೫
ಯತ್ಪು ಕಾಮೇಪ್ಸು ನಾ ಕರ್ಮ	೧೮	೨೪	೨೪೪
ಯತ್ಪು ಕೃತ್ಸು ವದೇಕ್ಸ್ಮಿನ್	೧೮	೨೨	೨೪೦
ಯತ್ಪು ಪ್ರಕೃತಸಕಾರಾರ್ಥ	೧೭	೨೧	೪೯೭
ಯತ್ರ ಕಾಲೇತ್ಸನಾವೃತ್ತಿಂ	೮	೨೩	೧೬೩
ಯತ್ರ ಯೋಗೇಶ್ವರಃ ಕೃಷ್ಣೋ	೧೮	೭೮	೬೧೦
ಯತ್ರೋಪರಮತೇ ಚಿತ್ತಂ	೬	೨೦	೧೧೯
ಯತ್ರಾಂಖ್ಯೈಃ ಕ್ರಾಢ್ಯತೇ ಸ್ಥಾನಂ	೨	೨	೮೫
ಯಥಾಕಾಶಕ್ಕೆ ತೋ ನಿತ್ಯಂ	೯	೬	೧೭೬
ಯಥಾ ದೀಪೋ ನಿವಾತಸ್ಯೋ	೬	೧೯	೧೧೯
ಯಥಾ ನದೀನಾಂ ಬಹವೋಂಬುವೇಗಾಃ	೧೧	೨೮	೨೬೪
ಯಥಾ ಪ್ರಕಾತಯುಕ್ತೈಃ	೧೩	೩೩	೩೭೫
ಯಥಾ ಪ್ರದೀಪ್ತಂ ಜ್ವಲನಂ	೧೧	೨೯	೨೬೪
ಯಥಾ ಸರ್ವಗತಂ ಸಾಂಪ್ರೀತ್ಯತ್	೧೩	೩೨	೩೭೫

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾಠ.
ಯಥೈಥಾಂಸಿ ಸಮಿದ್ಧೋಽಗ್ನಿಃ	...	೪	೭೯
ಯದಗ್ರೇ ಚಾನುಬಂಧೇ ಚ	...	೧೮	೨೫೭
ಯದಹಂಕಾರವಾಕ್ರಿತ್ಯ	...	೧೮	೨೫೭
ಯದಕ್ಷರಂ ವೇದವಿದೋ ವಮತಿ	...	೮	೧೧೫
ಯದಾ ತೇ ವೋಹಕರಲಂ	...	೨	೬೧
ಯದಾದಿತ್ಯಗತಂ ತೇಜೋ	...	೧೫	೪೩೧
ಯದಾ ಭೂತಪೃಥ್ವಾಗ್ಭವಂ	...	೧೩	೩೭೩
ಯದಾ ಯದಾ ಹಿ ಧರ್ಮಸ್ತು	...	೪	೭೯
ಯದಾ ವಿನಿಯತಂ ಚಿತ್ತಂ	...	೬	೧೧೮
ಯದಾ ಸತ್ತೈಸ್ತೇ ಪ್ರಸೃಷ್ಟೇ ತು.	...	೧೫	೩೯೩
ಯದಾ ಸಂಹರತೇ ಚಾಯಂ	...	೨	೪೨
ಯದಾ ಹಿ ನೇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥೇಷು	...	೬	೧೧೧
ಯದಿ ನೂನುಪ್ರಾಕ್ರೇಕಾರಂ	...	೧	೬೧
ಯದಿ ಹ್ಯಹಂ ನ ವರ್ತೇಯಂ	...	೩	೨೩
ಯದೈಚ್ಛಯಾ ಚೋಪಪನ್ನಂ	...	೨	೩೨
ಯದೈಚ್ಛಾಲಾಭಸಂತುಷ್ಟೋ	...	೪	೭೨
ಯದ್ಯದಾಚರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ	...	೩	೨೧
ಯದ್ಯಯದ್ವಿಭೂತಿವತ್ಸತ್ವಂ	...	೧೦	೪೧
ಯದ್ಯಪ್ಯೇತೇ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ	...	೧	೩೮
ಯಂ ಯಂ ವಾಪಿ ಸ್ಮರನ್ ಭಾವಂ	...	೮	೧೦೩
ಯಯಾ ತು ಧರ್ಮಕಾನೂರ್ಥಾನಂ	...	೧೮	೩೪
ಯಯಾ ಧರ್ಮವುಧರ್ಮಂ ಚ	...	೧೫	೩೧
ಯಯಾ ಸ್ವಪ್ನಂ ಭಯಂ ಶೋಕಂ	...	೧೮	೩೫
ಯಂ ಲಬ್ಧ್ವಾಪಿ ಚಾಪರಂ ಲಾಭಂ	...	೬	೨೨
ಯಂ ಸಂನ್ಯಾಸಮಿತಿ ಪ್ರಾಹುಃ	...	೬	೨
ಯಂ ಹಿ ನ ವ್ಯಥಾಯಂತ್ಯೇತೇ	...	೨	೧೫
ಯಃ ಶಾಸ್ತ್ರನಿಧಿಮುಸ್ತೃಚ್ಛು	...	೧೬	೨೩
ಯಃ ಸರ್ವತ್ರಾನಭಿಷ್ಠೇಹಃ	...	೨	೫೭
ಯುಸ್ತ್ವಾತ್ಕರತಿರೇವ ಸ್ಯಾತ್	...	೩	೧೭
ಯುಸ್ತ್ವಿಂದ್ರಿಯಾಣಿ ಮನಸಾ	...	೩	೫೧
ಯುಸ್ಯಾತ್ಕೃಷ್ಣ ರಮತೀತೋಽಹಂ	...	೧೫	೧೮
ಯುಸ್ಯಾನೋದ್ವಿಜತೇ ಲೋಕೋ	...	೧೨	೨೯೭

ಶ್ಲೋಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

ಶ್ಲೋಕಗಳು	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನ.	
ಯಸ್ಯ ನಾಹಂಕೃತೋ ಭಾವೋ?	...	೧೨	೧೨	೨೯೨
ಯಸ್ಯ ಸರ್ವೇ ಸಮಾರಂಭಾಃ	...	೪	೧೪	೩೨
ಯಜ್ಞ ದಾನತಪಃ ಕರ್ಮ	...	೧೨	೫	೬೧೨
ಯಜ್ಞ ಶಿಷ್ಠಾ ಮೃತಭುಜೋ	...	೪	೩೨	೩೩
ಯಜ್ಞ ಶಿಷ್ಠಾ ಶಿನಃ ಸಂಕೋ?	...	೩	೧೩	೫೨
ಯಜ್ಞಾರ್ಥಾತ್ಕರ್ಮಕೋರನೃತ್ಯ	...	೩	೯	೫೨
ಯಜ್ಞೇ ತಪಸಿ ದಾನೇ ಚ	...	೧೨	೨೨	೫೫
ಯಾತಯಾಮಂ ಗತರಸಂ	...	೧೨೩	೧೫	೪೨೨
ಯಾ ನಿಶಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ	...	೨	೧೦	೫೫
ಯಾಮಿಮಾಂ ಪುಷ್ಪಿತಾಂ ಪಾಚಂ	...	೨	೨೨	೫೨
೦ ನಾವತ್ಸಂಚಾಯತೇ ಕಿಂಚಿತ್	...	೧೩	೨೨	೩೧೦
೦ ನಾವದೇತಾನ್ನಿರೀಕ್ಷೇತ್ ಸಂ	...	೧	೨೨	೫೩
ಯ ವಾನರ್ಥ ಉದವಾನೇ	...	೨	೫೩	೩೨
ಯಾಂತಿ ದೇವತ್ರತಾ ದೇವಾನ್	...	೫	೨೫	೧೦೫
ಯ ಕ್ಷೇ ಕರ್ಮಫಲಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ	...	೫	೧೨	೨೨
ಯುಕ್ತಾಹಾರನಿಹಾರಸ್ಯ	...	೫	೧೨	೧೧೨
ಯುಂಃಸ್ತೇವ ಸಮಾತ್ಮಾನಂ	...	೬	೧೫	೧೧೫
" "	...	—	೨೨	೧೨೧
ಯುಧಾಮನ್ಯುಷ್ಠ ವಿಕ್ರಾಂತ	...	೧	೬	೯
ಯೇ ಚೈವ ಸುತ್ತಿಕ್ರಾ ಭಾನಾಃ	...	೩	೧೩	೧೩೫
ಯೇ ತು ಧರ್ಮ್ಯಾಮೃತಮಿದಂ	...	೧೨	೨೫	೩೧೧
ಯೇ ತು ಸರ್ವಾಣಿ ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೧೨	೫	೨೯೧
ಯೇ ತ್ವಕ್ರೂರಮನಿರ್ದೇಶ್ಯಾ	...	೧೨	೩	೨೨೯
ಯೇ ತ್ರೇತದಭ್ಯಸೂಯಂತೋ	...	೩	೩೨	೬೨
ಯೇ ಸ್ಯನ್ಯಸೇವತಾಭಕ್ತಾ	...	೯	೨೩	೧೯೩
ಯೇ ಮಃ ಮತಮಿದಂ ನಿತ್ಯಂ	...	೩	೩೧	೫೯
ಯೇ ಯಥಾ ಮಾಂ ಪ್ರಸದ್ಯಂತೇ	..	೪	೧೧	೩೧
ಯೇ ಶಾಪ್ತವಿಧಿಮುಕ್ತೈಃ	...	೧೩	೧	೪೨೦
ಯೇಷಾಮರ್ಥೇ ಕಾಂಕ್ಷಿತಂ ನೋ	...	೧	೩೩	೧೩
ಯೇಷಾಂ ತ್ವಂತಗತಂ ಪಾಸಂ	...	೩	೨೨	೧೫೪

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಪುಟ.	ಪಾಠ.
ಪೋಷಕಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರ್ಚೆ.			
ಯೇ ಹಿ ಸಂಸ್ಕರಣಾ ಭೋಗಾಃ	...	೫	೨೨
ಯೋಗಯುಕ್ತೋ ವಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಾ	...	೫	೭
ಪೋಷಕಸಂಸ್ಕರಣಮಾರ್ಗಂ	...	೪	೪೧
ಯೋಗಧ್ವಂಸ ಕುರು ಕರ್ಮಾಣಿ	...	೨	೪೨
ಯೋಗಿನಾಮಃ ಸರ್ವೇಷಾಂ	...	೬	೪೭
ಯೋಗೀ ಯುಂಚೇತ ಸತತಃ	...	೬	೧೦
ಯೋತ್ಸ್ಯಮಾನಾನವೇಕ್ಷೇದಹಂ	...	೧	೨೩
ಯೋ ನ ಹ್ಯಪ್ಯತಿ ನ ದ್ವೇಷ್ಠಿ	...	೧೨	೧೭
ಯೋಽಂತಃ ಸುಖೋತರಾರಾಮಃ	...	೫	೨೪
ಯೋ ಮಾಮಜಮನಾದಿಂ ಚ	...	೧೦	೩
ಯೋ ಮಾಮೇವಮಸಂಮೂಢೋ	...	೧೫	೯
ಯೋ ಮಾಂ ಪಶ್ಯತಿ ತರ್ನತ್ರ	...	೭	೩೦
ಯೋ ಯೋ ಯಾಂ ಯಾಂ ತನುಂ ಭಕ್ತಃ	...	೭	೨೧
ಯೋಽಯಾಂ ಯೋಗಸ್ತ್ಯಯಾ ಶ್ರೋತಃ	...	೬	೩೩

೮

ರಜಸ್ತಮಶ್ಚಾ ಭಿಭೂಯಾ	...	೧೪	೧೦
ರಜಸಿ ಪ್ರಲಯಂ ಗತ್ವಾ	...	೧೪	೧೫
ರಜೋ ರಾಗಾತ್ಮಕಂ ವಿದ್ಧಿ	...	೧೪	೭
ರಸೋಽಹಮಪ್ನು ಕೌಂತೇಯ	...	೭	೮
ತಾಸದ್ವೇಷವಿಯುಕ್ತೈಸ್ತು	...	೨	೬೪
ತಾಗಿ ಕರ್ಮಫಲವೇಷ್ಠಃ	...	೧೨	೨೭
ರಾಜನ್ ಸಂಸ್ಕೃತೈ ಸಂಸ್ಕೃತೈಃ	...	೮	೭೬
ರಾಜವಿದ್ಯಾ ರಾಜಗುಹ್ಯಂ	...	೯	೨
ಕುದ್ರಾಣಾಂ ಶಂಕರಶ್ಚಾಸ್ತಿ	...	೧೦	೫೩
ಕುದ್ರಾದಿತ್ಯಾ ವಸವೋ ಯೇ ಚ	...	೧೧	೨೨
ರೂಪಂ ಮಹತ್ತೇ ಬಹುವಕ್ತ್ರನೇತ್ರಂ	...	೧೧	೨೩

೯

ಒಭಂತೇ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ವಾಣಂ	...	೫	೨೫
ಲೀಲಿಹ್ಯನೇ ಗ್ರಸಮಾನಃ	...	೧೧	೩೦
ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ ದ್ವಿವಿಧಾ ನಿಷ್ಠಾ	...	೩	೪೯
ಲೋಭಃ ಪ್ರವೃತ್ತಿರಾರಂಭಃ	...	೧೪	೧೨

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

ಅಧ್ಯಾಯ. ಶಿಕ್ಷಣ. ಪಾಠ.

ವ

ವಕ್ತೃಮಹತ್ವ ಸ್ಮರಣೇಣ	...	೧೦	೧೬	೨೨೦
ವಕ್ತೃಣೀ ಕ್ಷರವಾಣಾ	...	೧೧	೨೭	೨೬೩
ವಾಯುಯೋಗೋದ್ಗಾರುಣಿ:	...	೧೧	೩೯	೨೭೨
ವಾಸಾಂಸಿ ಜಿಣಾಢಿ ಯಥಾ	...	೨	೨೨	೩೧
ವಿದ್ಯಾವಿನಯಸಂಪನ್ನೇ	...	೫	೧೮	೯೦
ವಿಧಿಗನಮಃ ಸೃಷ್ಟಾನ್ಯಂ	...	೧೭	೧೩	೪೯೦
ವಿವಿಕ್ತಸೇವೀ ಲಘುಶೀ	...	೧೮	೫೩	೫೭೦
ವಿಷಯಾ ವಿವಿವರ್ತಂಽ	...	೨	೫೯	೪೨
ವಿಷಯೇಂದ್ರಿಯಸಂಯೋಗಾತ್	...	೧೮	೩೮	೫೫೬
ವಿಪ್ಲವೇಣಾತ್ಮನೋ ಯೋಗಂ	...	೧೦	೧೮	೨೨೦
ವಿಪಾಯ ಕಾಮಾನ್ಯಃ ಸರ್ವಾನ್	...	೨	೭೧	೪೬
ವೀತರಾಭಯಕ್ರೋಧಾಃ	...	೪	೧೦	೭೦
ವೃಷ್ಟೀನಾಂ ವಾಸುದೇವೋಽಸ್ಮಿ	...	೧೦	೩೭	೨೨೭
ವೇದಾನಾಂ ಸಾಮವೇದೋಽಸ್ಮಿ	...	೧೦	೨೨	೨೨೨
ವೇದಾವಿನಾಶಿನಂ ನಿತ್ಯಂ	...	೨	೬೧	೩೧
ವೇದಾಹಂ ಸಮತೀತಾನಿ	...	೭	೨೬	೧೪೩
ವೇದೇಷು ಯಜ್ಞೇಷು ತಪಃಸು ಚೈವ	...	೮	೨೮	೧೬೬
ವ್ಯವಸಾಯಾತ್ಮಿಕಾ ಬುದ್ಧಿಃ	...	೨	೪೧	೩೭
ವ್ಯಾಮಿಶ್ರೇಣೀವ ವಾಕ್ಯೇನ	...	೩	೨	೪೭
ವ್ಯಾಸಪ್ರಸಾದಾಚ್ಚುತವಾನ್	...	೧೮	೭೫	೬೦೮

ಶ

ಶಕ್ತೋತಿಹೈವ ಯಃ ಸೋಢಂ	...	೫	೨೩	೯೨
ಶನ್ಯಃ ಶಕ್ತಿರುಪರಮೇತ್	...	೬	೨೫	೧೨೧
ಶನೋ ದಮಸ್ತಪಃ ಶಾಚಂ	...	೧೪	೪೨	೫೫೮
ಶರೀರಂ ಯದವಾವ್ಶೋತಿ	...	೧೫	೮	೪೬೮
ಶರೀರವಾಚ್ಮನೋಭಿಯತ್	...	೧೫	೧೫	೫೬೮
ಶುಕ್ಲಕೃಷ್ಣೇ ಗತೀ ಹ್ಯೇಶೇ	...	೮	೨೬	೧೬೫
ಶುಚಾ ದೇಶೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ	...	೬	೧೧	೧೦೮
ಶುಭಾಶುಭಫಲೈರೇವಂ	...	೯	೨೮	೧೯೭

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶಿಕ್ಷಣ.	ಪಾನ.	
ಶೌರ್ಯಂ ತೇಜೋ ಧೃತಿರ್ನಾಂಶ್ಚೈವಂ	...	೧೮	೪೩	೫೬೦
ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಪರಯಾ ತಪ್ತಂ	...	೧೭	೧೭	೪೯೩
ಶ್ರದ್ಧಾ ವಾನನಸೂಯಶ್ಚ	...	೧೮	೭೧	೬೦೩
ಶ್ರದ್ಧಾವಾಂಛಾಭತೇ ಜ್ಞಾನಂ	...	೪	೩೯	೮೦
ಶ್ರುತಿವಿಸ್ತೃತಿಪ್ಪನ್ನಾ ತೇ	...	೨	೫೩	೪೦
ಶ್ರೇಯಾನ್ ದ್ರವ್ಯಮಯಾದ್ಯಜ್ಞಾತ್	...	೪	೩೩	೭೮
ಶ್ರೇಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ	...	೩	೩೫	೬೧
” ”	...	೮	೪೭	೫೬೪
ಶ್ರೇಯೋ ಹಿ ಜ್ಞಾನಮಭ್ಯಾಸಾತ್	...	೧೨	೧೨	೨೯೫
ಶ್ರೋತ್ರಾನಿ ನಿಂದ್ರಿಯಾಣ್ಯಸ್ಯೈಃ	...	೪	೨೬	೩೫
ಶ್ರೋತ್ರಂ ಚಕ್ಷುಃ ಸ್ಪರ್ಶನಂ ಚ	...	೧೫	೯	೪೨೯
ಶ್ವಶುಗಾನ್ ಸುಹೃದಶ್ಚೈವ	...	೧	೨೭	೧೪

ಸ

ಸ ವಿವಾಯಂ ಮಯಾ ತೇನ ದ್ವೈ	...	೪	೩	೬೮
ಸಕ್ವಾಃ ಕರ್ಮಾಣ್ಯವಿದ್ವಾಂಸೈಃ	...	೩	೨೫	೫೭
ಸಖೇತಿ ಮತ್ಪಾ ಪ್ರಸಭಂ ಯದುಕ್ತಂ	...	೧೧	೪೧	೨೭೩
ಸ ಘೋಷೋ ಧಾರ್ತರಾಷ್ಟ್ರಾಣಾಂ	...	೧	೧೯	೧೨
ಸ ತತಂ ಕೀರ್ತಯಂತೋ ವಾಂ	...	೯	೧೪	೧೮೩
ಸ ತಯಾ ಶ್ರದ್ಧಯಾ ಯುಕ್ತೋ	...	೭	೨೨	೧೪೨
ಸತ್ಪುರಮನಪೂಜಾರ್ಥಂ	...	೧೭	೧೮	೪೯೩
ಸತ್ಪಾತ್ವಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ	...	೧೪	೧೭	೩೯೬
ಸತ್ತ್ವಂ ರಜಸ್ತಮ ಇತಿ	...	೧೪	೫	೩೮೮
ಸತ್ತ್ವಂ ಸುಖೇ ಸಂಜಯತಿ	...	೧೪	೯	೩೯೨
ಸತ್ಪಾನುರೂಪಾ ಸರ್ವಸ್ಯ	...	೧೭	೩	೪೮೨
ಸದೃಶಂ ಚೇಷ್ಟತೇ ಸ್ವಸ್ಯಾಃ	...	೩	೩೩	೬೦
ಸದ್ಭಾವೇ ಸಃಧುಭಾವೇ ಚ	...	೧೭	೨೬	೫೦೨
ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಸ್ವಸ್ಥಃ	...	೧೪	೨೪	೪೦೨
ಸಮೋಽಹಂ ಸರ್ವಭೂತೇಷು	...	೯	೨೯	೮೭
ಸಮಂ ಕಾಯತೀರೋಗ್ರೀವಂ	...	೬	೧೩	೧೧೧
ಸಮಂ ಪಶ್ಯನ್ ಹಿ ಸರ್ವತ್ರ	...	೧೩	೨೮	೩೭೧
ಸಮಂ ಸರ್ವೇಷು ಭೂತೇಷು	...	೧೩	೨೭	೩೭೧

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.

ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಥಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶಿಕ್ಷಣ.	ಪಾನ.	
ಸಮಃ ಶತ್ರು ಚ ಮಿತ್ರೇ ಚ	...	೧೨	೧೮	೨೯೯
ಸರ್ವಣಾಮಾದಿರಂತಶ್ಚ	...	೧೦	೩೨	೨೨೫
ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣಿ ಮನಸಾ	...	೫	೧೩	೮೮
ಸರ್ವಕರ್ಮಾಣ್ಯಪಿ ಸದಾ	...	೧೮	೫೬	೫೮೪
ಸರ್ವಗುಹ್ಯತಮಂ ಭೂಯಃ	...	೧೮	೬೪	೫೯೧
ಸರ್ವತಃ ಕಾಣೀಂದಂ ತತ್	...	೧೩	೧೩	೩೨೯
ಸರ್ವದ್ವಾರಾಣಿ ಸಂಯಮ್ಯ	...	೮	೧೨	೧೫೬
ಸರ್ವದ್ವಾರೇಷು ದೇಹೇಽಸ್ಮಿನ್	...	೧೪	೧೧	೩೯೨
ಸರ್ವಧರ್ಮಾನ್ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ	...	೧೮	೬೬	೫೯೪
ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥಮಾತ್ಮಾನಂ	...	೬	೨೯	೧೨೨
ಸರ್ವಭೂತಸ್ಥಿತಂ ಯೋ ವಾಂ	...	೬	೩೧	೧೨೨
ಸರ್ವಭೂತಾನಿ ಕಾಂತೇಯ	...	೯	೭	೧೭೬
ಸರ್ವಭೂತೇಷು ಯೇಸೈಕಂ	...	೧೮	೨೦	೫೩೯
ಸರ್ವಮೇತದ್ಯತಂ ಮನ್ಯೇ	...	೧೦	೧೪	೨೧೮
ಸರ್ವಯೋನಿಷು ಕಾಂತೇಯ	...	೧೪	೪	೩೮೬
ಸರ್ವಸ್ಯ ಚಾಹಂ ಕೃದಿ	...	೧೫	೧೫	೬೩೩
ಸರ್ವಾಣೀಂದ್ರಿಯಕರ್ಮಾಣಿ	...	೪	೨೭	೭೬
ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗುಣಾಭಾಸಂ	...	೧೩	೧೪	೩೬೦
ಸಕುಣಂ ಕರ್ಮ ಕಾಂತೇಯ	...	೧೮	೪೮	೫೯೫
ಸಹಯಜ್ಞಾಃ ಪ್ರಜಾಃ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ	...	೩	೧೦	೫೨
ಸಹಸ್ರಯುಗವರ್ಯಂತಂ	...	೮	೧೭	೧೦೯
ಸಂಧಿಭೂತಾಃ ಧಿ ದೈವಂ ಮಾಂ	...	೭	೩೦	೧೪೪
ಸ್ಥಿಂ ಕ್ರಾವೇದೀ ಯಥಾ ಬ್ರಹ್ಮ	...	೧೮	೫೦	೫೬೮
ಸೀದಂತಿ ಮಮ ಗಾತ್ರಾಣಿ	...	೧	೨೯	೧೫
ಸುಖದುಃಖೇ ಸನೇ ಕೃತ್ವಾ	...	೨	೩೮	೩೬
ಸುಖವಾತ್ಯಂತಿಕಂ ಯತ್ಕೃತ್	...	೬	೨೧	೧೯
ಸುಖಂ ತ್ವಿದಾಸೀಂ ತ್ರಿಸಿಧಂ	...	೧೮	೩೬	೫೦೪
ಸುದುಃಖಶರ್ಮದಂ ರೂಪಂ	...	೧೧	೫೨	೨೮೭
ಸುಹೃತ್ಪ್ರಿಯಾರ್ಥದಾಸೀನೋ	...	೬	೯	೧೦೪
ಸಂಕರೋ ನರಕಾಯೈವ	...	೧	೪೨	೨೦
ಸಂಕಲ್ಪಪ್ರಭವಾನ್ ಕಾಮಾನ್	...	೬	೨೪	೧೦೦
ಸಂತುಕ್ಯಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ	...	೧೨	೧೪	೨೯೬
ಸಂನಿಯಮೈಂದ್ರಿಯಗ್ರಾಹಂ	...	೧೨	೪	೨೯೦

ಶ್ಲೋಕಗಳ ವೃದ್ಧಮ ಚರಣ.	ಅಧ್ಯಾಯ.	ಶ್ಲೋಕ.	ಪಾನು.	
ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ತು ಮಹಾಬಂಹೋ	...	೫	೬	೮೫
ಸಂನ್ಯಾಸಸ್ತು ಮಹಾಬಂಹೋ	...	೧೮	೧	೫೧೨
ಸಂನ್ಯಾಸಃ ಕರ್ಮಯೋಗಶ್ಚ	...	೫	೨	೮೪
ಸಂನ್ಯಾಸಂ ಕರ್ಮಣಾಂ ಕೃಷ್ಣ	...	೫	೧	೮೩
ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗೌ ವೃದ್ಧಗ್ಜಾಲಾ	...	೫	೪	೮೫
ಸ್ಥಾನೇ ಹೃಷೀಕೇಶ ತವ	...	೧೧	೩೬	೨೨೦
ಸ್ಥಿತಪ್ರಜ್ಞಸ್ಯ ಕಾ ಭಾಷಾ	...	೨	೫೪	೪೧
ಸ್ವರ್ಶಾನ್ ಕೃತ್ವಾ ಬಹಿರ್ಬಾಹ್ಯಾನ್	...	೫	೨೨	೯೪
ಸ್ವಧರ್ಮಮಪಿ ಚಾಂವೇಕ್ಷ್ಯ	...	೨	೩೧	೩೩
ಸ್ವಭಾವಜೇನ ಕೌಂತೇಯ	...	೧೮	೬೦	೫೮೨
ಸ್ವಯಮೇವಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ	...	೧೦	೧೫	೨೧೯
ಸ್ವೇ ಸ್ವೇ ಕರ್ಮಣ್ಯಾಭಿರತಃ	...	೧೮	೪೫	೫೬೨

ಹ

ಹಂತ ತೇ ಕಥಯಿಷ್ಯಾಮಿ	...	೧೦	೧೯	೨೨೧
ಹತೋ ವಾ ಪ್ರಾಪ್ಯಸಿ ಸ್ವರ್ಗಂ	...	೨	೩೨	೩೬
ಹೃಷೀಕೇಶಂ ತದಾ ವಾಕ್ಯಂ	...	೧	೨೧	೧೩

